

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 08160628 1

RHETORES GRAECI

EX

CODICIBUS FLORENTINIS

MEDIOLANENSIBUS MONACENSIBUS NEAPO-

LITANIS PARISIENSIBUS ROMANIS VENETIS

TAURINENSIBUS ET VINDOBONENSIBUS

EMENDATIORES ET AUCTIORES EDIDIT

SUIS ALIORUMQUE ANNOTATIONIBUS INSTRUXIT INDICES LOCUPLE-
TISSIMOS ADIECIT

CHRISTIANUS WALZ

PROFESSOR PUBLICUS

VOL. IX.

AFFIXA EST E. FINCKHII EPISTOLA CRITICA.

STUTTGARTIAE ET TUBINGAE

sumtibus J. G. C O T T A E.

LONDINI

apud BLACK, YOUNG et YOUNG. Tavistock Street.

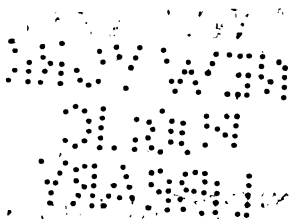
LUTETIAE

apud FIRMIN DIDOT.

MDCCCXXXVI.

6

TUBINORD, type Heford de l'Orme.

PROLEGOMENA.

Ultimo rhetorum nostrorum volumine scriptores ut elegantissimi ita corruptissimi omnium conjuncti sunt. Horum is, quem primo loco edidimus, in omnibus, si a Schneideriana discesseris, editionibus et codicibus manuscriptis DEMETRIUS PHALEREUS vocatur, quod nomen, quamvis inter antiquos scriptores plures Demetrii Phalerei nominentur,¹ Petrus Victorinus in prima editione anni MDLII, Peripateticam elegantiam e tota scriptione redolentem sentiens, ad clarum illum oratorem Atticum referendum censuit, eamque sententiam firmare conatus est loco quodam e Theophrasti epistola, quam tum ineditam² Gulielmus Siretius e codice Vaticano cum eo communicaverat: εἰ δὲ τὰ τοῦ Περιπάτου σπουδαῖς καὶ τὸν δαιμόνιον Ἀριστοτέλη αὐχεῖς, καὶ τὴν γλῶτταν ἐπέχεις καὶ ἀποποιεῖς σου τὰ πάτρια; οἷόν γάρ ἐκείνου τοῦ κορυφαίου διασώτας Θεόφρατος καὶ Δημήτριος, ὧν ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ θειότερου φράζειν ἔλαχεν· ὁ δὲ Φαληρεὺς καὶ περὶ ἐρμηνείας λόγον συγγραμμάτων σπουδαῖον ἐξήρακεν. Sed ubi in libro ipso

1 Unus scripsit de regibus Judaeorum auctore Josepho Ant. Jud. I. Alter fuit Nicandri Scholiastes, cujus meminit Stephanus ὁ πρῶτος. 2 Edita est posthac in Meursii Operibus a Lamio collectis Vol. VIII. p. 981.

plurima et aperta serioris aetatis vestigia deprehenduntur, Theophylacti, qui anno Christi MLXX Bulgariae Archiepiscopus fuit, testimonium nihil valet, eique eo minus immoramur, cum illa epistola neque in eo volumine epistolarum Theophylacti, quod Florentiae est in Medicea, neque inter eas, quas Joannes Meursius primus divulgavit, inveniat. Nobis quidem ad librum Demetrio Phalereo abjudicandum sufficere videtur unus locus §. 289, ubi exempli loco Demetrii Phalerei vox, qua Crateri Macedonis spiritus contumaciamque notavit, laudatur: quod quomodo ab ipso libri auctore commode fieri potuerit, vel Petrus Victorius aegre cuiquam persuaserit. Accedit, quod per totum libellum *οι ἀρχαῖοι ῥήτορες* memorantur §. 67. 244., iisque *οι νῦν ῥήτορες* §. 287. 38. 239. opponuntur eodem modo, quo a Dionysio Halicarnassensi et insequentibus rhetoribus: id factum videmus: Demetrius Phalereus, autem *τοῖς ἀρχαίοις* potius accensendus quam opponendus: §. 204. *ἡ νέα κωμῳδία* memoratur, quae quidem divisio non ante Alexandrinorum grammaticorum aetatem invenitur. §. 108. inter divitum apparatus memorantur *παρφύραι πλατεῖαι*, quas utrum cum Victorio de purpuris laxis, an de latis clavis Romanorum interpretari malis, non difficilis est optio. §. 237. *ὁ Γαδαρεὺς* nominatur, quo nomine aut Theodorus Gadareus, qui Augusti aetate floruit, aut Apsines, qui Maximiniano imperante vixit, intelligendus est: utcunque vero statuas, Gadaram, Syriae urbem, jam Demetrii Phalerei aetate Graecae rhetoricae studiis

formisse nemini persuadebīs. §. 189. τὰ *Συτάδια* memorantur; Sotades autem Ptolomaeo Philadelpho, cuius sororem eandemque uxorem Arsinoën epigrammate perstrinxit, aequalis fuit. §. 223. memoratur *Ἀρτεμίων ὁ τὰς Ἀριστοτέλους ἀναγράφας ἐπιστολάς*. De hoc Artemone, quem eundem esse cum eo, qui auctore Athenaeo XII. 515. d. XV. 694. a. *περὶ συναγωγῆς βιβλίων* et *περὶ βιβλίων χρήσεως* scripsit, satis probabiliter statuunt Schoellius in hist. litter. Graec. T. II. p. 185. intrpr. Germ. et Stahrius *Aristotelia* P. I. p. 206. cum desint alia Graecae Romanaeve antiquitatis testimonia, percommode nuper accidit, ut C. F. Neumannus Davidis, Armeni librorum Aristotelicorum interpretis, testimonium afferret,³ quo auctore epistolae Aristotelis ab Artemone quodam collectae et octo libris editae sunt. Hoc quidem testimonio de aetate Artemonis nihil comperimus, sed Aristoteliarum epistolarum collectionem jam Demetrii Phalerei temporibus exstitisse omni antiquitatis traditioni adversatur; si vero etiam hoc concedas, tamen epistolarum scribendarum institutiones, quales ab Artemone scriptas esse ex nostro loco intelligimus, non Demetrii Phalerei aetati, sed recentiorum sophistarum studiis conveniunt.⁴

3 Mémoires sur la vie et les ouvrages de DAVID, philosophe Arménien du VIème siècle, et principalement sur ses traductions de quelques écrits d'Aristote, par C. F. Neumann. Nouveau Journal Asiatique 1829. T. III. p. 113. et separatim Paris. 1829. p. 56. Incommodo typographi vitio in Annalibus Berolin. 1829. T. II. p. 798. e quibus solis Neumannii librum noverat Stahrius [v. L. I. p. 207] scribitur Aetemon, in Neumannii libro recte legitur *Ἀρτεμίων*. 4 Nolim cum H. Valesio

Praeter haec quae attuli argumenta, ad totius linguae a prisca illa Attica elegantia abhorrentis indolem possim provocare: sed cum diversarum sententiarum defensores hanc ipsam in suas quisque partes vocent, paucas tantum voces Demetrii Phalerei aetate nondum usurpatas afferam. §. 186 κακόζηλον appellat τῷ κοινῷ ὀνόματι, et hanc vocem apud veteres inusitatam fuisse ipse innuit §. 239. πολλάκις μὲν τοι τὸ μὲν διανόημα αὐτὸ ψυχρόν τί ἐστι καὶ ὡς νῦν ὀνομάζομεν κακόζηλον. §. 243. τὰ σύμβολα eodem sensu, quo ὑπόνοιαι apud antiquiores, ἀλληγορίαι apud recentiores, usurpantur. Ipsa etiam vox ἀλληγορία legitur §. 99, de qua quidem errant Ruhnkenius ad Tim. p. 200. et Fischerus Praef. Demetrii p. vii. e Plutarchi loco de aud. poët. p. 19. E. οὓς (sc. μύθους) ταῖς πάλαι μὲν ὑπονοίαις, ἀλληγορίαις δὲ νῦν λεγομέναις, παραβιαζόμενοι καὶ διαστρέφοντες ἔνιοι κ. τ. λ. concludentes, eam Plutarchi demum aetate usurpatam esse, sed tamen etiam F. A. Wolfius, qui Anal. litterar. T. II. p. 526. Ruhnkenium refellit, ante Ciceronem, apud quem vox ἀλληγορία bis legitur, neminem qui ea usus sit novit. §. 38. dicit: ἀρξομαι δὲ ἀπὸ τοῦ μεγαλοπρεποῦς, ὅνπερ νῦν λόγιον ὀνομάζουσιν. Denique nec illud praetereundum, a Dione Laërtio in accurata, qua Demetrii Phalerei

---

urgere mentionem Niciae pictoris, quem Plinius XXXV. 11. Attali regis aetate vixisse docet, §. 76. factam. Nam cum Praxiteles, qui Ol. CIV. floruit, Niciae pictoris opera in statu is circumlinendis usus sit [Plin. XXXIV. 8. s. 19.] cum Silligio [Catal. Artif. p. 296] duo hujus nominis pictores, quorum major Ol. CIV. cum Praxitele floruit, minor Ol. CXII. artem exercere coepit, statuendi sunt.

libros enumerat, tabula V, 5. 9. nostri libelli nullam mentionem fieri. In eadem sententia fuisse videntur commentatores Aphthonii et Hermogenis, qui aut nullam libelli nostri mentionem faciunt, aut si eo usi sunt, tacite eum expilaverunt, ut Maximus Planudes p. 432, 7. 24. Gregorius Corinthius p. 1179, 4. 15. 24. 29. p. 1180, 11. 20. p. 1181, 2. 6. 14. p. 1213, 5. p. 1215, 24.

His quidem argumentis cum libellum *περὶ ἐρυμνείας* ad Demetrium Phalereum nullo modo referri posse demonstrasse nobis videamur, accedimus ad eos, qui Dionysium Halicarnassensem libri auctorem faciunt. Henricum Valesium,⁵ quem etiam Menagius⁶ et Boivinus major⁷ secuti sunt, in eam opinionem induxisse videtur locus Scholiastae ad Nubes Aristophanis, qui ad v. 400. καὶ Σούρων ἄκρον Ἀθηνῶν haec habet: καὶ χάρις ἐστὶν στίχου τοῦ ἄλλοτριου, ὡς ἐφη Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ἐν τῷ περὶ ἐρυμνείας. Hic vero locus exstat in nostro libello §. 150. καὶ ἀπὸ στίχου δὲ ἄλλοτριου γίνεται χάρις, ὡς ὁ Ἀριστοφάνης κ. τ. λ. In auxilium hujus sententiae vocari possit notula ad marginem codicis Farnesini I. E. 48. qui sub titulo „ἐκ τῶν Δημητρίου τοῦ Παλληνέως (sic)“ selecta Demetrii capita continet, adjecta. Ibi enim titulo §. 231. ἐκ τῶν τοῦ αὐτοῦ πῶς δεῖ ἐπιστέλλειν, adscriptum est, „Διονυσίου καὶ τοῦτο.“ Sed ubi libri ipsius argumentum adversatur, his incognitis serae aetatis testi-

5 in notis ad Excerpta Peiresciana p. 65. et de Critica I. 8. p. 166. 6 in Annot. ad Diog. v. 54. et ad Amyntam Tassi p. 134. 7 Vide Menagiana T. I. p. 393.

bus nihil tribuendum. Mirum vero est, neque in hoc libello alia Dionysii scripta, neque a Dionysio aliisve, qui Dionysii auctoritatem sequuntur, auctoribus hunc librum laudari: nulla in iisdem rebus tractandis apud utrumque consensus, quin manifesta dissensio, nam Dionysius auctore Syriano [T. VII. p. 93] *τρῆς εἶναι χαρακτῆράς φησι, τὸν ἰσχνόν, τὸν μέσον, τὸν ἄδρὸν*, Demetrius autem §. 36. quatuor statuit, *τὸν ἰσχνόν, τὸν μεγαλοπρεπῆ, τὸν γλαφυρόν, τὸν δεινόν*. His de caussis nec huic sententiae calculum adjicere possumus: sed connivendum est iis, qui in quaestione dubia unumquodque vel levius antiquitatis testimonium cupide arripiunt. Quibus vero rationibus ducti Wachlerus [Compend. Litterat. I. p. 148.] eumque secutus Stahrus [Aristotelia p. 196] auctorem libri fidenter Tiberium nominent, quove jure Schoellius [Hist. Litt. Gr. T. II. p. 148. interpr. Germ.] hanc sententiam „criticorum judicio“ probatam dicat, nobis quidem non liquet.

Quae quum ita sint, amplectimur eam sententiam, quae a Jo. Ger. Vossio⁸ primum prolata, deinde ab Ant. Mureto,⁹ Thoma Galeo et Schneidero probata libellum nostrum ei Demetrio tribuit, qui a Diogene Laertio V, 5. 11. inter viginti quos enumerat Demetrios ita designatur: *ὄγδοος ὁ διατρέψας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σοφιστῆς, τέχνας γεγραφὼς ῥητορικὰς*.¹⁰ Eundem Galenus ad Epigenem c. v. Ale-

8 Instit. Orat. VI. 2. et de Rhetorices Natura c. IX. 9 Annotat. ad Xenoph. Anab. p. 770. 10 Spengel. p. 76. *Συναγωγὴ τέχν.* p. 76. laudat Syrianum p. 93. εἰ δὲ καὶ διανοήθησάν

xandrinum vocat, ejusque popularis Ammonius in Prolegomenis ad Aristotelem *περὶ ἑρμηνείας* p. II. Demetrium simpliciter, ut solemus, cum de cive nostro loquimur, nominat his verbis: οὐ γὰρ δὴ καθάπερ Δημήτριος τὸ περὶ λογογραφικῆς ἰδέας βιβλίον συγγράψας, καὶ οὗτος αὐτὸ ἐπιγράψας περὶ ἑρμηνείας, ἀξιοῦ καλεῖν ἑρμηνείαν τὴν λογογραφικὴν ἰδέαν. Quae si vera sunt, ejus aetatem in tempora M. Antonini satis probabiliter ponit Galeus.

Inter subsidia, quibus instructus ad novam editionem accessi, principem locum occupat apparatus Victorianus, qui in Bibliotheca Monacensi servatur. Codex Victor. 169. duo Demetrii apographa continet, quorum primum a fol. 3, a — 77, b. ex editione Aldina factum ad marginem Victorii emendationes, conjecturas, locos parallelos et sex codicum litteris R. r. b. l. m. n. signatorum lectionem continet: sequuntur sex folia alba, septimo deinde manu seriore inscriptum: Demetrii Phalerei Peri ermenias

---

τινες ἐπιγράψαι τοὺς χαρακτῆρας καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν συστήσαι, τῆνάλλως ἐποίησαν, ὧν εἷς ἐστὶν ὁ Διονύσιος· οὗτος γὰρ τρεῖς εἶναι χαρακτῆράς φησι, τὸν ἰσχνόν, τὸν μέσον, τὸν ἄδρὸν. ὁ δὲ Ἰππαρχος προστίθῃσι τὸν τε γραφικὸν καὶ τὸν ἀνθηρόν. ὁ δὲ Δημήτριος ἐβάλλει τὸν γραφικὸν τοῖς τέτρασιν ἀραιοκόμενος. Cum his conferendus Jo. Sicel. T. VI. p. 71. ἀλλὰ τούτων τῆδε ἔχόντων καὶ τοῖς τριοῖ συμπεριορισθέντων τῶν χαρακτήρων εἰ καὶ τὰ μάλιστα Δημήτριος ἐπισύγει τὸν ἀνθηρόν ὄντα κ. τ. λ. Sed nolim haec referre ad nostrum Demetrium, cujus characteres numero tantum, non nomine cum hoc consentiunt. Noster enim §. 36. χαρακτῆρα ἰσχνόν, μεγαλοπρεπῆ, γλαφυρόν, δεινόν statuit: hic vero, qui fortasse Smyrnensis ille rhetor est, quem Diogenes L. numero decimum quartum inter Demetrios nominat V. p. 85., ἰσχνόν, μέσον, ἄδρὸν, ἀνθηρόν.

seu de elocutione cum animadversione originali Petri Victorii: sequitur a fol. 79 — 108. apographum secundum, alia quam Victorii manu scriptum, in fine mancum, desinens in verbis: ἡ τε γὰρ ἐπαναφορά τῆς λέξεως ἐπὶ τὸ αὐτό: ad marginem paucae sunt observationes, quarum vix tres a manu Victorii profectae sunt. Praeterea Victorius ad marginem exemplaris sui Aldini conjecturas variasque lectiones partim easdem partim alias adjecit. Ex his copiis etiam post Victorii editionem secundam (Flor. 1562), quae emendationum suarum rationem satis parce reddit magisque in materia explicanda versatur, multa depromi potuerunt. Ad lectionem Victorii constituendam plurimum valuit Codex R, qui est codex ille Cardinalis Rodulphi, a Victorio in praefatione Rhetoricae Aristoteliae p. I. summis laudibus elatus, nunc Paris. 1741. membranaceus sec. XI. Quem si cum editione Aldina conferas, largam emendationum messem invenies, si vero editionem recentiore, quae omnes a Victoriana secunda pendent, adhibeas, parum bonae frugis invenies, id quod expertus dico, codice usque ad §. 40. cum Oxoniensi collato et in sequentibus passim consulto.¹¹ Reliqui quos evolvi codices deteriores notae sunt. Vindob. 60. Venet. 429. Medic. Plut. LIX. 11. aliique in aliis bibliothecis asservati, quos notare neglexi, ejusdem omnes sunt familiae, eosque, quos editio Aldina a pag. 461 — 734. habet scriptores, Dionysium Hal. de rhetorica, de com-

---

¹¹ Designavi codicem nota Par.

positione verborum, Demetrium, Alexandrum de figuris, Scholia de figuris (i. e. Phoebammonem), Menandrum, Aristidem, Apsinem et Minucianum eodem ordine continent, quoad lectionem et lacunas ita cum Aldina consentientes, ut hanc ipsam ex codice hujus familiae haustam esse codice Vindobonensi a Demetrio usque ad Minucianum diligenter collato ceterisque ad locos corruptos inspectis affirmare possim. Eidem familiae adnumerandus videtur liber Georgii Merulae manu exaratus, cujus lectiones ad marginem exemplaris Aldini, quod Romae in bibliotheca Cassenatensi supra Minervam asservatur, adscriptas accurate enotavi. Parisini 1656. 2040. et Coislinianus 324. chartacei, sec. 15., quos plerisque locis corruptis consului, omnia lectionis vulgatae monstra repetunt. An ex horum numero sit codex a Morelio ad editionem 1555. adhibitus mihi quidem non constat. Haud multo melior esse videtur codex Cantabrigiensis a Galeo ad edit. 1676. collatus. Selecta quaedam Demetrii, Aristidis, Apsinis capita et Menander, qualis est in Aldina, continentur in Codice Farnesio I. E. 48. chartaceo, sec. 15., sed hic quoque, ex quo lectionem variam ad Demetrii capita excerpsi, recensionem vulgatam sequitur. Tot codicibus partim collatis partim consultis equidem de Demetrio codicum ope funditus emendando despero. Eo majoris faciendae sunt curae a viris doctis in eum collatae. Aldus, qui primus Demetrium edidit, codicem ad eam quam supra descripsi familiam pertinentem fideliter expressit; deinceps Petr. Vi-

ctorius, Aldo, non liquet qua de causa, ne nominato quidem, Demetrium bis Florentiae 1552. 8. sine notis, et 1562. fol. cum interpretatione latina et commentario edidit, et codicum suorum operis recensitionis, quae usque ad Schneiderum nonnullis immutatis propagata est, fundamenta jecit. Victorianam priorem codice antiquo adhibito expressit Guil. Morelius, ut apparet ex titulo: *Demetrii Phalerei liber de Elocutione, graece ex editione Victorii. Paris. per Guil. Morel. 1555. 8.* Exemplar Gilberti Gaulmini, qui argumenta et lectiones codicis a Morelio ad finem libri rejectas, suo quamque loco, margini adscripserat, e bibliotheca regia Parisina concessum fuit Schneidero. Editio haec repetita est Argentorati hoc titulo: *Ερμογένους περί μεθόδου δεινότητος, Δημητρίου Φαληρέως περί Ἑρμηνείας, Ἀριστείδου περί πολιτικοῦ λόγου. Argentorati 1556. 8. Excud. Richelii Fr.* Biennio post alia ibidem prodiit editio: *Ερμογένους τέχνη ῥητορικῇ. cui adjectus est Demetrii Phalerei Liber de Elocutione, item Aristides de generibus dicendi. Argentorati 1558. 8.* Etiam Henricus Stephanus emendationes quasdam in Demetrium scripsit, quae inter notas Galei inveniuntur; sed quo libro a Stephano depositae sint, non magis quam Fischerus et Schneiderus indagare potui. Victorianae secundae texta Graeca repetiit Jo. Caselius, Rostochii 1582. sed eas quas sustulit mendas magno vitiorum, quae cum scriptoris culpa tum operarum incuria irrepserunt, numero compensavit iudice Fischero, qui utrumque librum

contulit. Melius de Demetrio meritis est idem Caselius commentario suo, qui *Phalereus sive de Elocutione liber* inscriptus est, edito Rostochii 1585., quem a Galeo et Fischero neglectum non sine fructu editioni suae adhibuit Schneiderus. Longe minore eruditionis apparatu instructus est *Demetrii Phalerei περί ἐμπνεύσεως liber utilis et vere aureus, quaestionibus explicatus studio et opera Joannis Simonii, Rostochii 1601. 12.* Thomas Galeus in editione a. 1676. Victorianam secundam potissimum secutus est, ejusque interpretationem latinam ex adverso posuit, in notis autem partim ex codice Cantabrigiensi, partim ex annotationibus H. Stephani, partim ex propriae doctrinae penu multa utilia attulit. Haec editio omissis Tiberio, Anonymo Sophista (Rufo) et Severo, quos Galeus Demetrio comites adjunxerat, Glasgae a. 1744. typis repetita est ita, ut interdum virorum doctorum emendationes in contextum Graecum reciperentur, et latina Victorii interpretatio multis locis emendaretur. Integram Galei editionem repetendam curavit J. F. Fischerus Lipsiae 1773. auctam appendice varietatem lectionis Aldinae, Victorianae, Caselianae et Glasguensis continente. Sed eodem omnes hae editiones vitio laborant, quod vestigia recensitionis Victorianae nimis anxie premunt: primus a. 1779. J. G. Schneiderus tractatione paullo liberiore multa inveterata contextus Graeci ulcera tollere ausus est, et ea, qua pollebat, Graeci sermonis cognitione Demetrium egregio commentario illustravit, cui praeter selectas priorum editorum annotationes Cappe-

δρος ἐν ὑπομνήματι τοῦ ῥήτορος τὸν ἀναπαραβίασιν, ¹³ λόγον ἐπιπίπτοντα στοχασμὸν ἐτόλμησεν ἀποφηνασθαι. et p. 248, 8. Μένανδρος γάρ, διαίρεσιν τῶν λόγων ποιούμενος „ἐπληρωθῇ“, φησὶ, „μέχρι τοῦ ἐνθάδε τοῦ δικαίου κεφάλαιον.“ nisi malis locos hos referre ad ejusdem commentarios in Demosthenem, quorum mentionem facit Ioannes Siceliota T. VI. p. 382, 26. Gregor. Corinth. T. VII. p. 1184. Schol. min. T. V. p. 514. T. VII. p. 1080. Hymnum in Apollinem a se compositum memorat ipse T. IX. p. 138, 1. οὐ χεῖρον δ' ὥσως καὶ τὴν μέθοδον, ἣ κεκρήμεθα ἡμεῖς ἐν τῷ κλητικῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ὕμνῳ, βιβλίῳ πως ἐκθέσθαι, eamque methodi expositionem ex Cod. Med. 2. integrant primus edidi p. 319 — 330. Liber περὶ ἐπιδεικτικῶν laudatur a Doxopatro T. II. p. 415. et 450. et sub titulo generaliori ab Anonymo T. III. p. 562, 22. περὶ λαλιᾶς δὲ καὶ τοιούτων μάθῃ πλατύτερον ἐν τοῖς τοῦ Μενάνδρου, ἃ ἐπιγράφεται Μενάνδρου ῥήτορος περὶ τέχνης ῥητορικῆς. ¹⁴ Cfr. T. IX p. 247. Hic liber in codicibus et editione Aldina p. 594 — 541. inscribitur ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ῬΗΤΟΡΟΣ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ ΔΙΑΙΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΩΝ, Pro γενεθλίῳ, quae vox sensu caret, Valesius Emend. p. 26. scribendam censet πρὸς Γενέθλιον, eamque emendationem admodum probabilem si pro vera accipimus, simul incertam Menandri aetatem definire possumus. Genethlius enim auctore Suida Minuciani et Agapeti discipulus fuit. De Agapeto nihil constat, Minucianus autem eodem Suida teste sub

¹³ Cfr. argumentum orationis de fals. leg. p. 340. R. p. 304, 10. Bekker. ¹⁴ Eandem materiam tractat Dionysii Hal. τέχνη

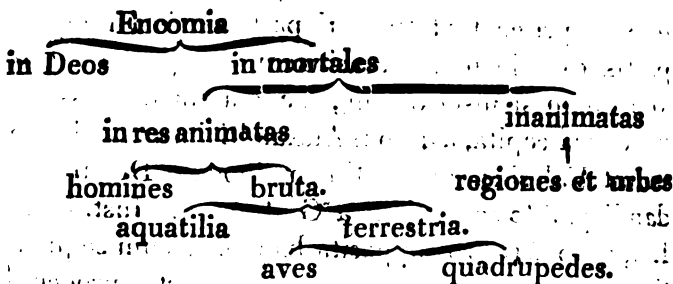
ῥητορικῆς.

imperio Gallieni vixit: itaque Genethlii aetas non multo post Gallieni tempora ponenda esse videtur. Obiit vero admodum juvenis, viginti et octo annos natus, teste eodem Suida. Ita igitur Genethlium ante seculi quarti initium obiisse, adeoque Menandrum, qui librum nostrum ei dedicavit, sub finem seculi tertii vixisse probabile est. Cum ea aetate libri ipsius argumentum optime consentit. Ex omnibus enim, quos laudat, scriptoribus nullus est, qui seculum tertium excedat; novissimi sunt Aelius Aristides, Proteus Cynicus p. 163, a Luciano in Morte peregrini perstrictus, Ptolemaeo p. 244, Dio Chrysostomus, Nicostratus et Philostratus p. 249, denique Callinicus, Genethlio aequalis et adversarius, qui *προσφωνητικὸν Γαλλήνων* scripsit, p. 217. 244. coll. Suid. s. v. *Καλλίνικος*. Atque haec quidem de Menandri aetate et scriptis. Dum vero ad eum, qui nobis superest, Menandri librum propius accedimus, incidimus in gravem ejusdem, cujus ingeniosam conjecturam modo laudavimus, Valesii errorem. Is enim verbis post eam, quae de laudibus urbium agit, partem p. 610, 5. Ald. illatis: *ὁ Ἀλεξανδρὸς φησιν, ὡς δύο ὄντων τῶν ἀνωτάτω προβλημάτων θέσεως τε καὶ ὑποθέσεως κ. τ. λ.* inductus est, ut ab his ipsis verbis novum Alexandri rhetoris librum incipere statueret; eamque sententiam viris doctis ita probavit, ut non sine quadam reconditionis doctrinae specie ultimam Menandrei libri partem Alexandri nomine certatim laudarent. Ad hunc errorem propagandum non parum contulit id, quod Heere-

nus ¹⁵ prima tantum libri parte edenda reliquae partis examinandae occasionem viris doctis detrahit: quam si inspexissent, facile animadvertissent, haec ipsa capita, a quibus Alexandri librum inchoare voluit Valesius, praesertim methodum Deum laudandi p. 330 sqq., jam a G. J. Vossio Inst. Orat. I, 5, 7. p. 51. pro supposita habitam, cum sequentibus *περὶ λόγον βασιλικὸν, περὶ λαλιᾶς* etc. prooemii loco nequaquam convenire, adeoque celebrata illa conjectura rei parum consultum esse. Sed ut taceam de incommoda partium hujus libri compositione, id mihi semper mirum visum est, neque Valesii neque aliorum virorum doctorum aures offensas esse initio libri: *ὁ Ἀλέξανδρος φησιν*. Quis enim unquam vidit Graecum scriptorem, librum suum more Hebraeorum et Arabum a suo ipsius nomine inchoantem? Mehercule unusquisque Graecorum exemplarium usu vel modice adsuetus facile sentiet, hunc non scriptorum sed scholiastarum scribarumve esse sermonem. Quae quum ita sint, universa quaestione diligentius examinata mihi quidem haec probata est sententia. Menander initio libri sui encomia ratione objecti, quod iis celebratur, hoc fere modo distinguit: Componuntur

---

15 Menandri rhetoris commentarius de encomiis ex recensione et cum animadversionibus A. H. L. Heeren. Praefixa est commentatio de Menandri rhetoris vita et scriptis simulque universae de Graecorum rhetorica. Goettingae MDCCLXXXV. 8.

Ex hac operis dispositione satis apparet, ad nos eas tantum, quae de Diis, de regionibus et urbibus et de hominibus agerent, partes pervenisse, reliquas eodem, quo innumeri libri, naufragio interiisse. Ea vero, quam nunc habemus, libri Menandrei forma mihi varios variorum librorum casus supputanti hoc fere modo orta esse videtur. Antiquissimi, ex quo ceteri fluxerunt, codicis folia quum disiecta essent, factum ut non modo extrema, quae de brutis ageret, pars tota absorberetur, sed ea etiam, quibus sectio de laudibus urbium terminaretur et transitus ad novam partem praepararetur, folia interirent. Deinde cum ea, quae servata essent, folia denuo colligarentur, ad lacunam hanc supplendam alba aliquot folia inserta sunt, et in fronte proximi, quod Menandri verba conti-

16) Ubi lacunae ampliores unius vel plurium foliorum iactura ortae sunt, in codicibus non raro folia alba inserta inveni, c. g. in codice Paris. 2043., qui in Sogatri, Syriani et Maecellini commentariis, majores quasdam lacunas continet: in Farnes. I. E. 48. inter Menandrum, quem eodem, quo in Aldina, modo mutilum, exhibet, et Aristidem, cujus selecta quaedam capita continet, duo folia alba interjecta sunt. Quam avido autem scribae in omnia spatia alba involaverint, praesertim rarescente charta, id quidem omnibus, qui libros manu scriptos volverunt, notum est.

nuaret, folli, erroris vitandi causa auctoris nomen inscriptum est; quo factum, ut in Aldina p. 612. med. titulum repetitum habeas: *MENANDROΥ ΠΡΩΤΟΣ (sic) ΠΕΡΙ ΕΠΙΦΕΙΚΤΙΚΩΝ (sic)*. Album vero spatium senior quidem scriba materia simili ex Alexandri libro *περι ἀφορμῶν ῥητορικῶν*, de quo vide Rhet. Gr. T. IV. p. 38, 8, petita supplevit, subsequentiumque scribarum stupore haec Alexandri fragmenta ita cum Menandri verbis coaluere, ut in codicibus et editione Aldina p. 610, 5. nullo distinctionis signo interposito legatur; *δήκοντα γὰρ ἄγεται ὁ Ἀλέξανδρος φησιν ὡς δύο κ. τ. λ.* Ita quum facile sit intellectu, quomodo partes diversissimae in unum corpus conjunctae sint, non dubitavi, Alexandri fragmenta alieno quem occupavere loco extrudere, et ejus, ad quem pertinuisse videntur, libri titulo edere p. 331 — 339. Ad lacunam, quae inter caput de encomiis urbium et de encomiis hominum p. 212. 213. intercedit, supplendam cum nulla mihi praesto sint subsidia, Aldo praeunte titulum repetii: rectius fortasse scripsissem:

Sectio quarta:

Πῶς δὲ ἄνθρωπος ἐγκωμιάζειν.

Cap. I. *περὶ λόγου βασιλικοῦ.*

Id certe persuasum habeo, si ita in editione principe editum esset, nemini unquam dubitationem in mentem venturam fuisse: sed dubia semel mota animis hominum expellere difficilius est, praesertim cum multi sint, qui dubiis contra ea, quae traditionis historicae fide firmata sunt, excitandis acuti ingenii laudem venentur. Huic meae sen-

tentiae nequaquam obstat ea, quam Heerenius in praefatione p. 18. profert, objectio, Menandrum Laodicenum esse, auctorem posterioris partis ipso ejus libro teste ex regione Troade fuisse. Ex iis enim locis, qui huic objectioni ansam praebuere, ¹⁷ non eum, qui librum scripsit, sed eum potius, ad quem liber scriptus est, e regione Troade fuisse, concludi potest. Genethlius autem, cui librum dedicatum esse cum Valesio statuimus, quamvis Petris Palaestinae oriundus fuerit, ¹⁸ tamen nihil impedit, quo minus aut hospitii amicitiaeque vinculis Troadi junctus fuerit, aut sedem in ea fixerit. Quin hoc ipsum, quod utraque libri pars amico dedicata est, iique qui posteriorem libri partem Alexandro adjudicant, praeter hanc levem, quam modo sustuli, dubitationem, nullam neque argumenti neque orationis repugnantiam invenire potuerunt, meae sententiae non parum patrocinator.

Superest, ut de iis, quibus ad emendandum hunc librum omnium corruptissimum subsidiis usus sum, rationem reddam. Utramque libri partem contuli cum cod. Par. 1741. membran. sec. XI. et Vindob. 60. chartae. sec. XV., qui plerumque cum editione Aldina consentiunt. Primam partem

17) p. 245, 3. dicit: *ἐὰν δὲ ποτε βουλευθῆς εἰπεῖν, ὃ γλυκύτατα τῶν ἱταλῶν, καὶ Τρωϊκὸν ἐγκώμιον τῆς χώρας, πρῶτον οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ λόγος περιέχων ἑκφρασιν τῆς φύσεως κ. τ. λ.* In capite XIII. περὶ πρεσβευτικοῦ p. 297, 12. dicit: *ἦξεῖς δὲ ἐπὶ τὴν μνήμην τῆς πόλεως, ὑπὲρ ἧς πρεσβεύεις· ἐν δὲ ταύτῃ δύο τόπους ἐργάσῃ· ἓνα μὲν τὸν ἀπὸ τῆς τοῦ ἐναντίου αὐξήσεως, οἷον ἦν ποτὶ Ἰλιον πόλιν λαμπρὰ καὶ ὀνομαστοτάτη τῶν ὑφ' ἡλίῳ πασσῶν κ. τ. λ.*

18) Vid. Westermanni Hist. Eloq. Gr. p. 223.

contuli praeterea cum Riccardiano 68. chartac. sec. XV. (Riccard. 1.) et Riccard. 15. chartac. sec. XV. (Riccard. 2.), sed hi quoque parum a lectione vulgata discedant; valde dolendum est, codicem Med. Plut. LVI. 1. (Med. 1.), qui optimas lectiones obtulit, selecta tantum utriusque partis capita continere. Codex est chartac. sec. XIV. ab initio mutilus incipit a verbis τοῦ θεοῦ παραβάλλον τῷ Ὀλυμπίῳ p. 329, 13. tum transit ad caput περὶ παραμυθητικοῦ, deinde ad caput πῶς καὶ ἥραν ἐπαινεῖν. Caetera, quae continet capita, in commentario notata invenies. Med. Plut. LIX. 11. chartac. sec. 15. (Med. 3.) cum parum bonae frugis ad utramque partem attulerit, paucis locis inspectis seposui. Med. Plut. LXXXI. 8. chartac. sec. XV. a parte secunda, nulla auctoris nomine praefixo, incipit, capitumque ordinem saepe diversum exhibet; ad finem partis secundae subjungit caput πῶς καὶ ἥραν ἐπαινεῖν. Ope hujus codicis egregii hanc partem multo emendatiorem tribusque capitibus locupletiolem edere potui. Cod. Vaticanus 108. bombyc. sec. XV. nihil bonae frugis obtulit. Praeterea caput περὶ λόγον βασιλικῶν continetur in Josephi Rhacendytæ epitome rhetoricae Cod. Ven. Class. VIII. 18. et in Anonymi Rhetorica Cod. Ven. 444., quos non sine fructu contuli. Caput περὶ ἐπιταφίου separatim continetur in codice Paris. 2996. Quo codice quoniam plura Aristidis opuscula continentur, confector catalogi bibl. publ. Paris. T. II. p. 589. hoc quoque ad eundem auctorem refert, quamvis in codice nihil inscriptum sit, nisi:

„Μέθοδος πῶς ἂν ἐργάσαιτο τὸν ἐπιτάφιον λόγον. Errorem hunc, ab Harlesio ad Fabric. B. G. T. VI. p. 29. propagatum, nuper repetiit Westermannus in Hist. Eloq. Gr. p. 324., nescius hoc esse illud opusculum, quod ipse ad calcem Quaestionum Demosthenicarum P. II. p. 85 sqq. multis locis emendatum edidit. Heerenius ad primam libri partem emendandam et explicandam, quantum sine codicum auxilio fieri potuit, praestitit in editione anni MDCCLXXXV. Ab eo tempore, si a paucis lectionibus a Bastio in Epistola critica ad Boissonadium et in annotationibus ad Gregor. Corinthium ex codicibus Parisinis prolatis discesseris, neglectus jacuit Menander, donec Jacobsius in Zimmermanni Annalibus Scholasticis a. MDCCCXXVIII. nr. 649—652. 657—662. eas quas exemplari Heereniano adscripserat emendationes publici juris fecit. Mira perfusus sum voluptate, cum emendationes, quas senex egregius, verum Musarum ἄγαλμα, ex conjectura proposuit, non raro codicum auctoritate confirmatas viderem. Horum ope subsidiorum postquam Menandrum multis locis expoliveram, plagulas impressas ad Finckhium meum transmisi, qui, quo est ingenii acumine, epistola critica ad me data largam emendationum copiam mecum communicavit, qua lectorem carere nolui.

Pauca habeo, quae de ARISTIDE moneam. Primum editus est ab Aldo, deinde multis locis ex ingenio emendatis a Laurentio Norrmanno Upsalae 1688. 8. Hujus editionem Jebbii ita ex-

pressit Oxfordi 1730., ut nullam usquam faceret mutationem. His successit G. Dindorfius, qui in editione Lipsiae 1829. curata in transcurso multa correxit. His ego subsidiis adjeci collationem codicum Vindob. 60. et Paris. 1741., quorum hic multis locis corruptis egregiam medelam attulit, numerosasque, quae priorum editorum acumen evaserant, lacunas explevit.

Non sine timore quodam accedo ad APSINEM, dimidia sui parte fraudatum. De eo Suidas haec habet: Ἀψίνης, Γαδαρεύς, σοφιστῆς, σπαρεῖς ὡς λόγος ἐκ Πανός, μαθητεύσας δὲ ἐν Σκύρῳ Ἡρακλείδῃ τῷ Ἀνκίῳ, αἵτα Βασιλικῷ ἐν Νικομηδείᾳ, ἰσοφίστηνσεν Ἀθηναῖσι βασιλεύοντος Μαξιμιανοῦ, ὑπατικοῦ [l. ὑπατικόν] λαβὼν ἄξιωμα.

Duos ejus libros habemus, alterum περὶ προοιμίου, alterum περὶ ἰσχηματισμένων προβλημάτων, quorum ille in codicibus non minus quam in editione Aldina omni depravationis labe affectus est: scatet enim lacunis, et scholiis aliorumque, qui non raro ad ipsius Apsinis auctoritatem provocant, expositionibus intermixtus est: sed quod memoratu maxime dignum est, in medio libro alius incipit orationis tractationisque habitus, quem ad Longinum pertinere Ruhnkenius,¹⁸ cujus au-

19 Subjungo locum e Vita Ruhnkenii auctore Dan. Wyttenb. p. 169. ed. Bergman. Lugd. Bat. 1824. (p. 127 ed. princ.) „(Rutilii Lupi causa) legebat (Ruhnk.) denuo Oratores et Rhetores Graecos. Rhetorum omnium, certe plerorumque, nec dum seorsim editorum, adhuc una est editio Aldina, eaque perrara, ut paucis in publicis, paucissimis privatis, exstet bibliothecis, et Hemsterh. ejus exemplum, quovis pretio emere cupiens ac dedita opera quaerens, per LX annos nullo in bibliopolio, nullo cujusquam in auctionis catalogoprehenderit. Ruhnk. duo, qui.

res, hujus scriptoris usui aduetae fuerunt, recte sensit, eamque conjecturam comprobata vidit: eo, quod locus Apsinis (p. 567, 1 — 10. nostr. ed.) iisdem verbis apud Max. Planudem T. V. p. 451, 14. et apud Jo. Siceliotam T. VI. p. 119, 23.

bus haec ed. continetur volumina, rara felicitate, diverso utrumque et loco et tempore, sibi comparaverat; et librum, ut suum, eo majore cum otio ac diligentia tractabat. Legens Apsinem, qui unus est ex illis Rhetoribus, animadvertit, subito se in aliam orationem incidere, similem eam Longini multo sibi usu cognitam: hujus, ut progreditur, ita deinceps nova vestigia deprehendit, locum etiam sub Longini nomine memoratum ab inedito Commentatore Aristidis *) Joanne Siceliota: nullum porro dubium relinquebatur, quin haec esset pars de Inventione, e perduto Longini opere de Arte Rhetorica. Ut vidit, ita ad Hemsterhusium suum volavit, non tam ejus judicium exploraturus, quam rem exploratam nunciaturus. Hic item, ut audiit, et locum inspexit, ita rationes Ruhnkenii probavit, eumque monuit ut hujus inventionis laudem sibi vindicaret, mentione ac notitia ejus in Diario Eruditorum Gallico **) prodenda. Fecit Ruhnkenius. Libellum porro cum scriptis Codd. contulit, emendavit, et ad editionem fere paratum reliquit moriens. Et ne hoc fugiat harum Litterarum studiosos, hic est ille Rhetor et Longinus, quem simpliciter his nominibus significavit aliis deinde in scriptis, maxime in altera Timaei editione. Simile quid se animadvertisse mihi narrabat apud Photium, in Agatharchide, cujus excerpta errore librarii in duo diversa capita esse divulsa, ut, interjectis aliis aliorum Scriptorum excerptis, alterum caput suo auctori subtractum et in alienum nomen migraverit. Sed hoc quale sit nondum satis judicare potui: quandoquidem neutra in Photii editione, Hoeschelii et Schotti, quid ad marginem notatum, nec in peculiaribus adversariorum Schediæ quidquam a Ruhnkenio significatum, adhuc reperi. Ea, quae de hac re acta sunt, vide apud F. A. Wolfium: *de Davidis Ruhnkenii celebri quodam reperto litterario*: in *Analect. litter.* T. II. p. 515 — 526.

*) imo Hermogenis.

**) Bibliothèque des Sciences et des beaux Arts — a la Haye. Vol. XXIV. P. II. a. 1765. Jul. Aug. Sept. p. 273.

Longini nomine laudatur. Hanc Ruhnkenii conjecturam equidem adeo certam esse existimo, ut duos libros fortasse glutinatoris disiecta codicis folia falso ordine colligantis culpa consutos discernere et suo quemque ordine edere nullus dubitaverim. In eo solo peccasse videtur Ruhnkenius, quod novam quam occupaverat possessionem a fronte et a tergo non latius extendit, sed angustioribus finibus a p. 550—578, 9, contentus fuit. In eo enim recte vidit Spengelius *Συναγωγὴ τεχνῶν* p. 111., Apsinis opus capite XII. *περὶ ἐπιλόγου* absolutum esse, et omnia quae subsequuntur ad alium scriptorem pertinere. Nam caput *περὶ προσωποποιίας* non ad Apsinem pertinere, sed ab alio libro, cujus initium perditum est, abruptum esse apparet ex initio: *ἀναμνήσομεν δὲ καὶ περὶ προσωποποιίας. τί δὲ ἐστὶ προσωποποιία, ἀλλαχόθι που δεδηλώκαμεν.* Hunc vero locum apud Apsinem frustra quaeras: contra *ἀνακεφαλαιώσεις*, quae hoc capite fusius tractatur, ab Apsine in capite *περὶ ἐπιλόγου* suo modo exposita est. Caput *περὶ τῶν τελεῶν* p. 578. si cum Ruhnkenio Apsini relin-
quas, eandem materiam bis ab eo tractatam esse statuas necesse est, nam idem caput p. 527. invenitur. Sed magis, quam hae repetitiones, valet oratio et tractatio in utroque libro prorsus diversa: Apsinis enim tractatio arida est, jejuna et, quamvis praesertim liber *περὶ ἐχηματισμένων προβλημάτων* occasionem obtulerit, paucis Demosthenis Thucydidisve locis, quos leviter tantum attingit, distincta: per alium librum varia

illa doctrina, ex Homero, poëtis tragicis et oratorum decade petita, qua Longini liber *περί ὑποῦς* commendatur, a p. 543. usque ad p. 596. aequaliter et eleganter sparsa est. Haec duorum librorum confusio cum per omnes quos contuli codices Par. 1741. Vind. 60. Ven. 429., propagata sit, eam in codice antiquissimo factam esse necesse est. Ea quoque, quae Apsinis verbis intermixta sunt scholia, in omnibus codicibus leguntur, sed ad lacunas explendas Paris. 1741. egregiam operam praestitit. Plurimae enim ortae sunt ex eo, quod siglae codicis Paris. 1741., quas in tabula palaeographica Epistolae criticae ad Boissonadium suffixa descripsi, a scribis recentiorum codicum non amplius intellectae sunt. Aldinam vero editionem ex recentioris originis codice expressam esse supra ad Demetrium demonstravi. E codice Guelferbytno (nr. 33. in Eberti catalogo, chartac. sec. 16. ineunte) Ruhnkenius, qui eum inspexit, nihil depromissee videtur, quod magnum ejus desiderium moveat. Sed Bakio usque ad hunc diem nondum placuisse, Apsinem et Longinum cum Ruhnkenianis suisque annotationibus edere, id me summo dolore et affecit et etiam nunc afficit. Nam praeter caput de memoria a Federico Morello editum, ²⁰ paucasque paginas, ²¹ quas B. Weiskius, incertus, a quo

20) Titulus libri rarissimi, quem mihi Boissonadius utendum concessit, hic est: *Apsinis Graeci rhetoris de memoria liber singularis: Fed. Morellus Interpretum Reg. Decanus e Graecis a se recensitis et emendatis latine nunc primum vertit notis illisque illustravit. Parisiis apud Fed. Morellum, MDCXVIII. 8.*

21) p. 557, 28 — 567, 10. nostr. ed.

Apsinis loco et quem ad locum Ruhnkenius Longini verba pertinere statuisset, inter fragmenta Longini p. 182 – 210. cum interpretatione latina et annotationibus edidit, Apsines per trecentos et quod excedit annos a nemine in lucem protractus adeoque a paucis tantum, quibus Aldinum exemplar praesto esset, lectus est: unde id mihi natum est detrimenti, ut in virorum doctorum scriptis perpauca, quae ad Apsinem expoliendum spectarent, invenirem; Finckhii autem emendationes ejusdem epistolae criticae affixas impressis demum plagulis meis accepi.

De MINUCIANO, quem ope Codicum Paris. 1741. et Vind. 60. multis locis emendatiorem emittere licuit, post ea, quae L. Norrmannus in praefatione editionis 1690. disputavit, pauca sunt monenda. Ex ejus arte rhetorica multa fragmenta conservata sunt ab Hermogenis commentatoribus, qui mira temporis incuria Minucianum in iis, in quibus ab Hermogene dissentit, ab hoc data opera impugnatum esse statuunt.

Haec erant, lector benevole, quae huic volumini essent praemittenda. Jam vero opere, quod ante hos novem annos suscepi, feliciter absoluto mecum laetare mihi que favere perge.

Scrib. Tuingae Suevor. X. Cal. Apr.

MDCCCXXXVI.

Chr. Walz.

the first of these is the fact that the
 the second is the fact that the
 the third is the fact that the
 the fourth is the fact that the
 the fifth is the fact that the
 the sixth is the fact that the
 the seventh is the fact that the
 the eighth is the fact that the
 the ninth is the fact that the
 the tenth is the fact that the

the eleventh is the fact that the
 the twelfth is the fact that the
 the thirteenth is the fact that the
 the fourteenth is the fact that the
 the fifteenth is the fact that the
 the sixteenth is the fact that the
 the seventeenth is the fact that the
 the eighteenth is the fact that the
 the nineteenth is the fact that the
 the twentieth is the fact that the

the twenty-first is the fact that the
 the twenty-second is the fact that the
 the twenty-third is the fact that the
 the twenty-fourth is the fact that the
 the twenty-fifth is the fact that the
 the twenty-sixth is the fact that the
 the twenty-seventh is the fact that the
 the twenty-eighth is the fact that the
 the twenty-ninth is the fact that the
 the thirtieth is the fact that the

Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

ΠΕΡΙ

ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

Ὡς περ ἡ ποίησις διαιρεῖται τοῖς μέτροις, οἷον ἡμι-⁵⁴⁵
μέτροις ¹ ἢ ἑξαμέτροις ἢ τοῖς ἄλλοις, οὕτω καὶ τὴν ἐρ-^{Ald.}
μηνείαν τὴν λογικὴν διαιρεῖ ² καὶ διακρίνει τὰ καλούμενα
κῶλα, καθάπερ ἀναπαύοντα τὸν λόγον, τὰ τε καταλη-
γόμενα ³ αὐτὰ καὶ ἐν πολλοῖς ὅροις ὀρίζοντα τὸν λόγον,
ἐπεὶ τοι μακρὸς ἂν εἴη καὶ ἄπειρος καὶ ἀτεχνῶς πνίγων
τὸν λέγοντα.

10

II. Βούλεται μὲν τοι διάνοιαν ἀπαρτίζειν τὰ κῶλα
ταῦτα· ποτὲ μὲν ὅλην διάνοιαν, οἷον ὥς Ἑκαταῖος φη-
σιν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἱστορίας· Ἑκαταῖος Μιλήσιος ⁴
ὧδε μυθεῖται· συνείληπται γὰρ διάνοια τῷ κῶλῳ ὅλῳ

¹ „Muretus Var. Lect. I, 16. emendabat οἷον ἢ διμέτροις, quam viri doctissimi conjecturam ad rem facere non negat Caselius.“ S. ² διαιρεῖται l. ³ Ald. Vind. Par. R. καταληγόμενα, de qua lectione Vict. in MS. „Examina diligenter, namque non omnino repudianda haec lectio, quum etiam alibi hoc libro Demetrius usus sit hac voce.“ Vertit: cum et ipsa insistant. Ad marg. Ald. vero annotavit: γρ. καταληγόμενα, et ita Flor. 1. 2. et Edd. sequentes. — Sg. αὐτὰ non est in l. ⁴ Ald. Vind. Par. Μιλήσιος. Corrigit Vict. Rhetor. IX.

ὅλη, ⁵ καὶ ἄμφω συγκαταλήγουσιν· ἐνίοτε μὲν τοι τὸ κῶλον ὅλην μὲν οὐ συμπεραιοῖ ⁶ διάνοιαν, μέρος δὲ ὅλης ὅλον· ⁷ ὡς γὰρ τῆς χειρὸς οὔσης ὅλον τινὸς, μέρη αὐτῆς ὅλα ὅλης ⁸ ἐστίν, οἷον δάκτυλοι καὶ πῆχυς· ⁹ ἴδιαν γὰρ ⁵ περιγραφὴν ἔχει τούτων τῶν μερῶν ἕκαστον, καὶ ἴδια μέρη. οὕτω καὶ διανοίας τινὸς ὅλης οὔσης μεγάλης, ἐμπεριλαμβάνοιτ' ¹⁰ ἂν μέρη τινὰ αὐτῆς, ὁλόκληρα ὄντα καὶ αὐτά.

III. Ὡς περ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Ἀναβάσεως τῆς ¹ Ξενοφῶντος τὸ τοιοῦτον· „Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος“ ² μέχρι τοῦ „νεώτερος δὲ Κῦρος,“ συντετελεσμένη πᾶσα διάνοιά ἐστι· τὰ δ' ἐν αὐτῇ κῶλα δύο, μέρη μὲν αὐτῆς ἑκάτερόν ἐστι, διάνοια δὲ ἐν ἑκατέρῳ πληροῦται τις,

⁵ Vict. in MS. et ad marg. Ald. ὅλη ὅλη. Cod. Cantabr. κῶλω ὅλη. Mox Cod. Morelii: συγκαταλήγουσιν· ὅλον μίντοι τὸ κῶλον. ⁶ Ald. συμπαρεοῖ. Vict. ad marg. Ald. συμπεραιεῖ. Par. Vind. R. συμπεραιοῖ, ut Flor. 1. 2. et sqq. In Cod. Cantabr. συμπληροῖ. similiter in versione Victoriana est implet. ⁷ ὅλον ὅλης l. ⁸ Ald. Vind. Par. ὅλη. Vict. MS. „fortasse ὅλης, namque infra ἢ μέρος ὅλης ὅλον.“ In Flor. 1. 2. scripsit ὅλης. ⁹ Codd. Edd. ante Schneid. πῆχεις, quod Casehūs pro πῆχυς καὶ βραχίων dictum putabat. Schneid. correxit πῆχυς, excidisse putans βραχίων, cui conjecturae favet Galenus περὶ χρείας τῶν ἐν ἀνθρώπου σώματι μορίων, Lib. II. p. 380. ed. Basil. a Vict. MS. laudatus: τῆς ὅλης χειρὸς εἰς τρία τὰ μεγάλα μέρη τεμνομένης, τὸ μὲν βραχίων, τὸ δὲ πῆχυς, τὸ δὲ ἀκρόχειρον ὀνομάζεται. „χειρ autem h. l. brachium cum manu significat, ut saepius apud Hippocratem et Galenum, ut monuit Caselius. Vide Foesii Oeconomiam Hippocratis h. v.“ SCH. ¹⁰ ἐπεριλαμβάνοιτ' Ald. corrigit Vict. ἐμπεριλαμβάνει τὰ μέρη Cod. Cantabr. ¹ τῆς R. b. v. l. Vind. Par. Ald. Flor. 1. 2. Casel. Gal. τοῦ m. et ita tacite edidit Schneid. ² Ald. addit: γίνονται παῖδες δύο, quae verba Vict. delevit, et in Flor. 1. 2. omisit. Absunt a Vind. Par. et Edd.

ἴδιον ἔχουσα πέρας· οἷον· Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος γίνονται παῖδες δύο.³ ἔχει γάρ τινα ὀλοκληρίαν ἢ διάνοια αὐτὴ καθ' αὐτήν, ὅτι ἐγίνοντο Δαρεῖω καὶ Παρυσάτιδι παῖδες. καὶ ὡσαύτως τὸ ἕτερον κῶλον, ὅτι πρεσβύτερος μὲν Ἀρταξέρξης, νεώτερος δὲ Κῦρος.⁴ ὥστε τὸ μὲν κῶ-
λον, ὥς φημι, διάνοιαν περιέξει τινὰ πάντα πάντως,⁵ ἔτοι ὅλην, ἢ μέρος ὅλης ὅλον.

IV. Δεῖ δὲ οὔτε πᾶν μακρὰ ποιεῖν τὰ κῶλα· ἐπεὶ τοι γίνεται ἄμετρος ἢ σύνθεσις ἢ δυσπαρακολούθητος. οὐδὲ γὰρ ἡ ποιητικὴ ὑπὲρ ἐξάμετρον ἤλθεν, εἰ μὴ που 10 ἐν ὀλίγοις. γελοῖον γὰρ τὸ μέτρον ἄμετρον εἶναι, καὶ καταλήγοντος τοῦ μέτρου ἐπιλελῆσθαι ἡμᾶς πότε⁵ ἤρξατο. οὔτε δὴ τὸ μῆκος τῶν κῶλων πρέπον⁶ τοῖς λόγοις διὰ τὴν ἀμετρίαν, οὔτε ἡ μικρότης· ἐπεὶ τοι γίνοιτ' ἂν ἡ λεγομένη ξηρὰ σύνθεσις· οἷον ἡ τοιάδε· ὁ βίος βρα- 15 χύς, ἡ δὲ τέχνη μακρὰ,⁷ ὁ δὲ καιρὸς ὀξύς. κατακεκομμένη⁸ γὰρ εἴκειν ἡ σύνθεσις καὶ κεκερματισμένη, καὶ εὐκαταφρόνητος, διὰ τὸ μικρὰ σύμπαντα ἔχειν.

3 δύο om. Vind. Par. Ald. Flor. 1. 2. Casel. Gal. Ex cod. Morelii recepit Schneid. Sed quum in Aldina legi dicit, hunc locum cum superiore confudit. 4 Vict. ad marg. Ald. ὁ Κῦρος. 5 πότε Schneid. e cod. Morel. recepit. Vind. Par. Ald. Flor. 1. 2. Casel. Gal. ἢ ὅτε, quod etsi sensu caret, expressit tamen Victoriana interpretatio. Vict. MS. „in b τότε ὅτε. γρ. ποτέ, sic ibi animadvertere licet accuratius.“ Deinde οὔτε δὴ Casel. Schneid. οὔτε δὲ Par. Vind. Ald. R. Flor. 1. 2. Gal. — Vict. MS. et ad marg. Ald. „fort. δὴ.“ 6 Ald. πέπονθε. Vind. πέπον. Par. R. Flor. 1. 2. Casel. Gal. Schneid. πρέπον. 7 Ald. Vind. μικρά. Vict. MS. „δὲ neque in R., neque hoc ipso in libro.“ [§. 238.] Quare abest a Flor. 1. 2. et sqq. Edd. Restitui h. l. et §. 238. ex Ald. Vind. et Hippocrate Aphor. I. Cfr. Lucian. Hermotim. c. 1. 8 Codd. Edd. ante Schneid. κατακεκομμένη — κεκερματισμένη. Schneid. dativum posuit, dubitans an etiam εὐκαταφρονήτω rescibendum sit.

V. Γίνεται μὲν οὖν ποτὲ καὶ μακροῦ κώλου καιρὸς, οἷον ἐν τοῖς μεγέθεσιν, ὡς ὁ Πλάτων φησί· τὸ γὰρ δὴ πᾶν τόδε, ⁹ ποτὲ μὲν αὐτὸς ὁ θεὸς πορευόμενον ξυμποδηγεῖ καὶ συγκυκλεῖ. σχεδὸν γὰρ τῷ μεγέθει τοῦ κώλου ⁵ συνεξήρται καὶ ὁ λόγος. διὰ τοῦτο καὶ ἐξάμετρον ἡρώον τε ὀνομάζεται ¹⁰ ὑπὸ τοῦ μήκους, καὶ πρέπον ἥρωσιν· καὶ οὐκ ἂν τὴν Ὀμήρου Ἰλιάδα πρεπόντως τις γράψειεν ¹¹ τοῖς Ἀρχιλόχου βραχέσιν· οἷον ἄχθυμένη σκυτάλη ¹² καί· τίς σὰς παρήειρε φρένας· οὐδὲ τοῖς Ἀνακρέον-
¹⁰ τος, τῷ ¹³ φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ· μεθύον-
 τος γὰρ ὁ ῥυθμὸς ἀτεχνῶς ¹⁴ γέροντος, οὐ μαχομένου ἥρωος.

VI. Μακροῦ μὲν δὴ κώλου καιρὸς γίνοιτ' ¹ ἂν ποτε διὰ ταῦτα· γίνοιτο δ' αὖ ² ποτε καὶ βραχέος· οἷον ἢ τοι ¹⁵ μικρόν τι ἡμῶν λεγόντων, ὡς ὁ Ξενοφῶν φησιν, ὅτι ἀφίκοντο οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τὸν Τηλεβόαν ³ ποταμόν· οὗτος δὲ ἦν μέγας μὲν οὖ, καλὸς δέ. τῇ γὰρ σμικρότητι καὶ ἀποκοπῇ τοῦ ῥυθμοῦ συνανεφάνη ⁴ καὶ ἡ σμι-

9 τοῦτο l. Deinceps Par. Vind. Ald. τὸ μὲν. Flor. 1. 2. Gal. τότε μὲν. Casel. τότε μὲν. Schneid. ποτὲ μὲν. Mox Ald. Vind. Cod. Morel. Cantabr. R. πορευόμενος. Vict. MS. γρ. πορευόμενον, ut est in Flor. 1. 2. et sqq. Edd. Tum Vind. Par. Cod. Morel. Ald. ποδηγεῖ. Edd. rell. ξυμποδηγεῖ ex Plat. Politico §. 13. p. 125. ed. Fisch. 10 ὀνομάζονται l. 11 Par. Vind. R. Ald. γράφει ἐν. b. m. l. Edd. rell. γράφειεν. tum Ald. βραχέσι. 12 Fr. XXXIX. et LXXXIV. ed. Gaisf. 13 Vind. Par. Ald. τό. Edd. rell. τῷ. — Anacr. Od. ξά. ed. Boisson. 14 Par. R. ἀτέχνως. Vict. ad marg. Ald. „post ἀτεχνῶς alterum γὰρ inseritur ex l.“ Mox Ald. Vind. Schneid. μαχομένου. Edd. rell. μαχουμένου. 1 Gal. γίνοιτο. Deinceps Ald. δι' αὐτά. m. διὰ ταυτά. Vind. Par. l. n. r. Edd. rell. διὰ ταῦτα. 2 δ' ἂν π. κ. βραχέως Par. 3 Vict. ad marg. Ald. πολιβόαν. Anab. IV, 4, 3. 4 Cod. Morel. b. l. συνεφάνη. Par. Vind.

κρότης τοῦ ποταμοῦ καὶ ἡ χάρις· αἱ δὲ οὕτως ὑπερεκτείναντες⁵ αὐτὸ εἶπεν· οὗτος δὲ μεγέθει μὲν ἦν ἐλάττων⁶ τῶν πολλῶν, κάλλει δὲ ὑπερεβάλλετο πάντας· τοῦ πρέποντος ἀπετύγχανεν ἄν, καὶ ἐγίγνετο ὁ λεγόμενος ψυχρός·⁷ ἀλλὰ περὶ ψυχρότητος μὲν ὕστερον ἐροῦμεν.⁸ 5

VII. Τῶν δὲ μικρῶν κώλων κἀν, δεινότητι χρησίς ἐστι· δεινότερον γὰρ τὸ ἐν ὀλίγῳ πολὺ ἐμφαινόμενον καὶ σφοδρότερον· διὸ καὶ οἱ Λάκωνες βραχυλόγοι ὑπὸ δεινότητος· καὶ τὸ μὲν ἐπιτάσσειν σύντομον καὶ βραχὺ, καὶ πᾶς δεσπότης δούλῳ μονοσύλλαβος,⁹ τὸ δὲ ἰκετεύειν μακρόν καὶ τὸ ὀδύρεσθαι. αἱ Λίται καθ' Ὅμηρον καὶ χῳλαὶ καὶ ῥυσσαι¹⁰ ὑπὸ βραδυτητος, τουτέστιν ὑπὸ μακρολογίας, καὶ οἱ γέροντες μακρολόγοι διὰ τὴν ἀσθενειαν.

VIII. Παράδειγμα δὲ βραχείας συνθέσεως τό· Λα-
κεδαιμόνιοι Φιλίππῳ· Διδυνύσιος ἐν Κορίνθῳ.¹
πολὺ γὰρ δεινότερον φαίνεται ῥηθὲν οὕτω βραχείως, ἢ
εἴπερ αὐτὸ μακρῶς² ἐκτείναντες εἶπον, ὅτι ὁ Διδυνύσιος

m. Edd. *συνανειφάνη*. Mox Vind. Par. *μικρότης*. Articulum ante
χάρις om. Vind. Ald. Restituit Vict. 5 *ἐκτείνας* Vind. Par.
l. R. Ald. *ὑπερεκτείνας* m. b. Edd. rell. 6 *ἐλάττων* l. Mox Ald.
ὑπερβάλλετο. Corrigit Vict. ex m. 7 Post *ψυχρός* excidit
χαρακτήρ, ut monuit Gale. 8 Vind. Par. Cod. Morel. R.
λεχτέον. 9 Cfr. Rhet. Gr. T. VII. p. 64, 26. 10 Ald.

Vind. Par. *ῥυσσαί*. Corrigit Vict. — Il. i, 503. „Rectius allegoriam Homericam explicat vetus scholion: *χῳλαὶ* μὲν διὰ τὸ μόγις εἰς δεήσεις ἔρχεσθαι· *ῥυσσαι* δὲ διὰ τὸ σκυθρωπάζειν. *παραβλῶπες* δὲ ὅτι παριδόντες τι τῶν ἀναγκαίων παρακαλοῦμεν ὕστερον.

1 Vict. MS. confert Cic. ad Att. IX. 9. de optimatibus sit sane ita ut vis, sed nosti illud: *Διδυνύσιος ἐν Κορίνθῳ*. Ad Fam. IX. 18. Diog. Laërt. III. 34. Ἀλλὰ τοι Μόλων, ἀπεχθῶς ἔχων πρὸς αὐτὸν, οὐ τοῦτο, φησὶν, θαυμαστὸν, εἰ Διδυνύσιος ἐν Κορίνθῳ, ἀλλ' εἰ Πλάτων ἐν Σικελίᾳ. Adde Gregor. Cor. T. VII. p. 1170. 1179. 2 Vict. ad marg. Ald. *αὕτη μακράν*.

ποτε μέγας ὦν τύραννος, ὥσπερ σὺ, ὅμως νῦν ἰδιω-
 τεύων οἰκεῖ Κόρινθον. οὐ γὰρ ἔτι διὰ πολλῶν ῥηθὲν
 ἐπιπλήξει ἐώκει, ἀλλὰ διηγῆματι,³ καὶ μᾶλλον τινι δι-
 δάσκοντι, οὐκ ἐκφοβοῦντι· οὕτως ἐκτεινόμενον ἐκλύεται
 5 τοῦ λόγου τὸ θυμικὸν καὶ σφοδρὸν, ὥσπερ⁴ τὰ θηρία
 συστρέψαντα· ἑαυτὰ μάχεται· τοιαύτη τις ἂν εἴη⁵ συ-
 στροφὴ καὶ λόγου, καθάπερ ἐσπειραμένου πρὸς δεινό-
 τητα.

IX. Ἡ δὲ τοιαύτη βραχύτης κατὰ τὴν⁶ σύνθεσιν
 10 κόμμα ὀνομάζεται· ὀρίζονται δ' αὐτὸ ὧδε· Κόμμα ἔστι
 τὸ κώλου ἑλαττον· οἷον τὸ προειρημένον, τό τε Διονύ-
 σιος ἐν Κορίνθῳ, καὶ τὸ γινῶθι σεαυτὸν, καὶ τὸ
 ἔπου· θεῶ, τὰ τῶν σοφῶν. ἔστι γὰρ καὶ ἀποφθεγμα-
 τικὸν ἢ βραχύτης καὶ γνωμολογικόν, καὶ σοφώτερον τὸ
 15 ἐν ὀλίγῳ⁷ πολλὴν διάνοιαν ἡθροῖσθαι, καθάπερ ἐν
 τοῖς σπέρμασι δένδρων ὅλων δυνάμεις· εἰ δὲ ἐκτεινοῖτό⁸

3 Vind. Ald. διηγῆματα. R. Par. Edd. rell. διηγῆματι.

4 Vict. ad marg. Ald. ὥσπερ δέ. — „cfr. de h. l. Taylor ad Aeschinem p. 491. edit. Reiske. Sermo est de animalibus reptilibus, quae rotatione quadam membrorum inimicum ag-grediuntur.“ S. Vict. MS. confert Plat. Pol. I. [p. 336. B.] ἀλλὰ συστρέψας ἑαυτὸν ὥσπερ θηρίον ἤκεν ἐφ' ἡμᾶς ὡς διαρπασόμε-
 νος. Virg. Aen. XII. Substitit Aeneas et se collegit in arma. 5

εἴη om. Ald.: Est in R. Vind. Par. Edd. rell. „Sequens ἐσπειραμένου habent Aldina, et Victoriana secunda editio. [Etiam Gal. Casel. Vind. Par.] Contra Victoriana prior cum Moreliana, quae Victorianam priorem sequi videtur, praefer-
 runt συστειλαμένου, quod ipsum probabat Cel. Abresch in Dilucid. Thucyd. p. 743.“ S. 6 τὴν om. Ald. est in R. Vind. Par. Edd. rell. 7 Cod. Morel. ὀλλοῖς tum Ald.

ἡθροῖσθαι. Par. σπέρμασιν δένδρων ὅλων. 8 Ald. ἐκτείνετο. — „Pro ἐκτείνετο legendum olim putabam ἐκτείνοι, sed Cel. Fischerus vulgarem lectionem ex negligentia scriptorum

τις τὴν γνώμην ἐν μακροῖς, διδασκαλία γίνεται τις καὶ ῥητορία ⁹ ἀντὶ γνώμης.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΟΔΩΝ. ¹

Χ. Τῶν μὲν τοι κώλων καὶ κομμάτων τοιούτων συν-
τιθεμένων πρὸς ἄλληλα συνίστανται αἱ περίοδοι ὀνομα- 5
ζόμεναι. ἔστι ² γὰρ περίοδος σύστημα ἐκ κώλων ἢ ³ κομ-
μάτων εὐκαταστρόφων, πρὸς τὴν διάνοικαν τὴν ὑποκει-
μένην ⁴ ἀπηρτισμένον· οἷον· μάλιστα μὲν εἵνεκα
τοῦ νομίζειν συμφέρειν τῇ πόλει λελύσθαι τὸν
νόμον, εἶτα καὶ τοῦ παιδὸς εἵνεκα τοῦ Χα- 10
βρίου, ὠμολόγησα τούτοις, ὡς ἂν οἷός τε ὦ,
συνερεῖν· ⁵ αὕτη γὰρ ἡ περίοδος ἐκ τριῶν κώλων οὗ-
σα καμπὴν τέ ⁶ τινα καὶ συστροφὴν ἔχει κατὰ τὸ
τέλος.

XI. Ἀριστοτέλης δὲ ὀρίζειται τὴν περίοδον οὕτως· 16
περίοδος ἐστὶ λέξις ἀρχὴν ἔχουσα καὶ τελευ-
τήν, ⁷ μάλα καλῶς καὶ πρεπόντως ὀρισάμενος· εὐθύς

hujus aevi, et ipsius Demetrii defendit." S. 9 Par. Vind.
ῥητορεία. Edd. ῥητορία.

1 Titulum restitui ex Vind. Ald. In Lib. Mer. et Par.
περὶ περιόδου. Vict. MS. „in b. hoc non legitur, neque est
distinctum a superiore capite hoc quod sequitur." Ab Edd.
rell. tituli omnes absunt. 2 Par. ἔστιν. 3 Vict. ad marg.
Ald. ἦτοι. 4 Cod. Morel. τῶν ὑποκειμένων. Vict. MS. „in b in
margine libri emendatum est: γρ. τῶν ὑποκειμένων, quod non pro-
bo." R. Vind. Par. τὴν ὑποκειμένην. tum Ald. Vind. ἀπηρτισμένων.
b. r. l. m. Par. ἀπηρτισμένον. „Hanc igitur veriore lectionem
existimare debemus, ut respondeat superiori verbo σύστημα." Vict. MS. ἀπαρτῆσαι, τεχνῶσαι. ἀπαρτίσαι τὸ τεχνῶσαι. ib. 5 Ald.
συναρεῖν. R. Vind. Par. συνερεῖν. — Dem. in Lept. initio.
6 τε om. Vind. Ald. Est in R. Par. Edd. rell. 7 Schneid.
ex Aristot. Rhet. III, 9. addit verba uncis inclusa: αὕτην καὶ.

γὰρ ὁ τὴν περίοδον λέγων ἐμφαίνει, ὅτι ἤρκεται ⁸ ποθεν
καὶ ἀποτελευτήσῃ ποι καὶ ἐπείγεται εἰς τι τέλος, ὥσπερ
οἱ δρομεῖς ἀφεθέντες· ⁹ καὶ γὰρ ἐκείνων συνεμφαίνεται
τῇ ἀρχῇ τοῦ δρόμου τὸ τέλος. ἐνθεν ¹⁰ καὶ περίοδος
5 ὠνομάσθη, ἀπεικασθεῖσα ταῖς ὁδοῖς ταῖς κυκλοειδέαι καὶ
περιοδευμέναις· ¹¹ καθόλου γὰρ οὐδὲν ἡ περίοδος ἐστὶ
πλὴν ποιά σύνθεσις. εἰ γοῦν ¹² λυθείη αὐτῆς τὸ περι-
δευμένον καὶ μετασυντεθείη, τὰ μὲν πράγματα μενεῖ ¹³
τὰ αὐτὰ, περίοδος δὲ οὐκ ἔσται· οἷον εἰ τὴν προειρη-
10 μένην τις τοῦ Δημοσθένους περίοδον ἀνατρέψας ¹⁴ εἴποι
ᾧδὲ πως, συνερῶ τούτοις, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
φίλος γάρ μοι ἐστὶν ὁ υἱὸς Χαβρίου, πολὺ ¹⁵
δὲ μᾶλλον τούτου ἢ πόλις, ἥ συνειπεῖν με δι-
καιόν ἐστιν. οὐ γὰρ ἔτι οὐδαμοῦ περίοδος εὐρί-
15 σκεται.

XII. Γένεσις δ' αὐτῆς ¹ ἥδε. τῆς ἐρμηνείας ἡ μὲν
ὀνομάζεται κατεστραμμένη, οἷον ἡ κατὰ περιόδους ἔχου-
σα, ὡς ἡ τῶν Ἰσοκρατείων ² ῥητόρων, καὶ Ἰοργίου καὶ

αὐτὴν καὶ μέγεθος εὐσύνοπτον. Sed absunt a Codd. et Edd. ⁸
Vict. ad marg. Ald. ἤρται. Mox ἀποτελευτήσῃ ποι recepit Schn.
ex H. Stephani emendatione, Codd. et Edd. rell. ἀποτελευτήσας
ποιεῖ. ⁹ m. ἀφέντες, b. l. R. Vind. Par. ἀφεθέντες. ¹⁰
b. R. Vind. Par. ἐνθεν. m. ἐντεῦθεν. ¹¹ Ald. Vind. Par. R.
περιοδευμέναις. corr. Vict. Tum Cod. Morel. καὶ καθόλου οὐ-
δέν. Par. R. om. γάρ. Est in l. Vind. Ald. ¹² γοῦν γὰρ b.
¹³ Vind. Par. R. Ald. μίνει. corr. Vict. Mox ταυτὰ l. ¹⁴
Ald. Vind. Par. Cantabr. b. R. ἀναστρέψας, m. Edd. rell.
ἀνατρέψας, quod Vict. vertit: disturbans, evertens. ¹⁵
Par. πολλύ. m. καὶ μάλιστα.

¹ αὐτῶν l. ² R. Ald. Ἰσοκρατείων. corr. Vict. Pro ῥη-
τῶν, quod est in Codd. et Edd. Schneiderus bene conjecit
ῥητόρων, quod, deterritus a Fischero vulgatum defendente, re-
cipere dubitavit. Cfr. Max. Plan. T. V. p. 513, 25. ἐπετίθενται

Ἀλκιδάμαντος. ὅλαι γὰρ διὰ περιόδων εἰσὶ συνεχῶν, οὐδέν τι ἔλαττον, ἤπερ ἡ Ὀμήρου ποιήσις δι' ἑξαμέτρων· ἡ δέ τις διηρημένη³ ἐρμηνεία καλεῖται, ἡ εἰς κῶλα λελυμένη, οὐ μάλα ἀλλήλοις συνηρημένα, ὥς ἡ Ἑκαταίου, καὶ τὰ πλεῖστα τῶν Ἡροδότου, καὶ ὅλως ἡ ἀρχαία πᾶσα.⁵ παράδειγμα⁴ αὐτῆς· Ἑκαταῖος Μιλήσιος ὧδε μυθεῖται· τὰ δὲ γράφω, ὥς μοι ἀληθῆα δοκέει εἶναι· οἱ γὰρ Ἑλλήνων λόγοι πολλοὶ τε καὶ γελοῖοι, ἃς ἐμοὶ φαίνονται, εἰσὶν. ὥσπερ γὰρ σεσωρευμένοις⁵ ἐπ' ἀλλήλοις τὰ κῶλα ἔοικε καὶ ἐπερὶ μ- 10

οὖν ὁ Δημοσθένης κεκαλλωπισμένον ἐργάσασθαι τὸν κατ' Ἀνδροτίωνος, ἀντιφιλοτιμοῦμενος πρὸς Ἰσοκρατικὸν ρήτορα παρίσους χρώμενον κατὰ ζήλον τοῦ διδυσκάλου. Ruhnk. hist. crit. Or. Gr. p. LXXIV. conj. Ἰσοκράτειον. 3 ἡ δὲ εἰρημένον καλεῖται 1. 4 Ald. παραδείγματα l. r. Vind. Par. Edd. rell. παράδειγμα. mox Par. Vind. Ald. Μηλίσιος. tum Par. δοκεῖ ἀλήθεια. R. Vind. Ald. ἀλήθεια δοκεῖ. m δοκέει ἀληθῆα. b ἀληθῆα δοκέει, quod recepit Vict. et sqq. 5 Ald. ἐπιρριμμένοις, b. r. Vind. Par. ἐπερριμμένοις. mox Par. ἔχουσιν. Casel. σύνθουσιν. [falso Schneid. eandem lectionem Aldinae et Vict. 2. tribuit] „De re ipsa miror Galei in interpretando h. l. negligentiam. Nisi enim et hic librariorum culpa quaedam exciderunt, male omnino Demetrius Philosophum intellexit. Hic enim III. 9. in λέξει κατεστραμμένη quidem consentit; sed quam Demetrius διηρημένην dicit, et in plerisque vetustissimorum quorumque scriptorum monumentis apparere ait, Philosophus εἰρομένην λέξιν appellat, atque ita definit: ἡ οὐδέν ἔχει τέλος καθ' ἑαυτήν, ἃν μὴ τὸ πρᾶγμα λεγόμενον τελειωθῇ, vel brevius: ἡ συνδίσμῳ μία. Non ignorat tamen Aristoteles genus id, quod Demetrius διηρημένον dixit, sed illud relatum est a Philosopho ad periodi alteram speciem, ubi λέξις ἡ τετελειωμένη τε καὶ διηρημένη, καὶ ἐνανύπνευστος, μὴ ἐν τῇ διαίρεσει, ἀλλ' ὅλη ἐστίν. Toto genere haec ab εἰρομένη λέξει differt. Aquila omnem orationem aut solutam, aut perpetuam, quam Graeci εἰρομέ-

μένοις, καὶ οὐκ ἔχουσι σύνδεσιν οὐδ' ἀντέρεισιν, ⁶ οὐδὲ βοηθοῦντα ἀλλήλοις, ὥσπερ ἐν ταῖς περιόδοις.

XIII. Ἐοικε γοῦν τὰ μὲν περιοδικὰ κῶλα τοῖς λί-
 547 θοῖς τοῖς ἀντερίδουσι ⁷ τὰς περιφερεῖς στέγας καὶ συνέ-
 5 χουσι· τὰ δὲ τῆς διαλελυμένης ἐρμηνείας διερρόιμμένοις ⁸
 πλησίον λίθοις μόνον, καὶ οὐ συγκειμένοις.

XIV. Διὸ καὶ περιεξοσμένον ⁹ ἔχει τι ἡ ἐρμηνεία
 ἢ πρὶν καὶ εὐσταλὲς, ὥσπερ καὶ τὰ ἀρχαῖα ἀγάλματα,
 ὧν τέχνη ἐδόκει ἢ συστολὴ καὶ ἰσχνότης. ἡ δὲ τῶν μετὰ
 10 ταῦτα ἐρμηνεῖα τοῖς Φειδίου ἐργοῖς ἤδη ἔοικεν, ἔχουσά
 τι καὶ μεγαλεῖον καὶ ἀκριβὲς ἅμα.

XV. Δοκιμάζω γὰρ δὴ ἔγωγε μήτε περιόδοις ὅλον
 τὸν λόγον συνειρεσθαι, ὡς ὁ Γοργίου· μήτε διαλελύσθαι
 ὅλον, ὡς τὰ ἀρχαῖα, ἀλλὰ μεμίχθαι μᾶλλον δι' ἀμφο-
 15 τέρων. οὕτω γὰρ καὶ ἐγκατάσκευος ἔσται, καὶ ἀπλοῦς
 ἅμα, καὶ ἐξ ἀμφοῖν ἡδύς, καὶ οὔτε μάλα ἰδιωτικὸς, οὔτε
 μάλα σοφιστικὸς. τῶν δὲ ¹ τὰς πυκνὰς περιόδους λεγόν-

νην λέξιν appellant, esse ait p. 20. ed. Capper. et deinde:
 quae ita connectitur, ut superiorem elocutionem semper pro-
 xima sequatur, atque ita seriem quandam significatus rerum
 explicet. Ea praecipue historiae descriptioni convenit, quae
 tractum et fusum genus eloquendi, non conversum neque
 circumscriptum desiderat. Habet et saepe in judiciali
 genere dicendi usum necessarium, si quando, quasi decursu
 quodam uti volumus — Alia autem, quae ex ambitu constat,
 quem ambitum Graeci περίοδον appellant“. S. 6 Vict. MS.
 interpretatur firmitatem, stabilitatem. ἀντερίδει, οὐχ ὑπεί-
 κει. Deinceps τοῖς περιόδοις Ald. Vind. ταῖς R. Par. 7 Edd.
 Par. ἀντερίδουσι. Vind. ἀντερίδουσι. mox Edd. συνέχουσιν.
 Vind. Par. συνέχουσι. 8 Ald. διερρόιμνοις. R. πλησίον. 9
 „Abutitur h. l. Winkelmanus noster in Histor. Artium
 I. p. 464. nescio quam accommodatē“. S.

1 δὲ scripsit Schneid. et Codd. Edd. rell.

των οὐδ' αἱ κεφαλαὶ ῥαδίως ἰστάσιν, ὥς ἐπὶ τῶν οἰνωμένων, ² οἳ τε ἀκούοντες ναυτιῶσι διὰ τὸ ἀπίθανον, τότε δὲ καὶ ἐκφωνοῦσι τὰ τέλη τῶν περιόδων προειδότες, καὶ προαναβοῶσι.

XVI. Τῶν δὲ περιόδων αἱ μικρότεραι μὲν ἐκ δυοῖν ³ 5 κῶλιν συντίθενται, αἱ μέγιστα δὲ ἐκ τεττάρων· τὸ δ' ὑπὲρ τέτταρα ⁴ οὐκ ἔτ' ἂν ἐντὸς εἴη περιοδικῆς συμμετρίας.

XVII. Γίνονται δὲ καὶ τρίκωλοὶ τινες καὶ μονόκωλοι, ⁵ ἃς καλοῦσιν ἀπλᾶς περιόδους. ὅταν γὰρ τὸ κῶλον ¹⁰ μῆκος τε ἔχη ⁶ καὶ καμπὴν κατὰ τὸ τέλος, τότε μονό-

2 Ald. οἰνομένων, οἳ τε ἀκούοντας — προειδότες. Par. Vind. R. οἰνωμένων — ἀκούοντες — προειδότες. „Apposite Aquila p. 21. optimam et efficacissimam orationem futuram, si et hoc ambitus habuerit — et quibusdam in partibus continuo rationem illam perpetuae elocutionis assumserit, et nonnunquam caesis interrupta fuerit. Nam ubi omnia periodis explicantur, satietatem et fastidium ex similitudine parit; qualia scripta eorum, qui Isocratem male imitati sunt, quippe cum ipse Isocrates in hoc genere a quibusdam improbetur. At ubi semper continuatur oratio, nec illae quasi respirationes ex intervallis atque definitionibus periodorum interponuntur, et audientem et dicentem fatigat. Ubi vero caesa semper oratio est, nihil a sermone imperitorum differre videtur. Quare permiscenda sunt haec, et rebus pro conditione earum accommodanda.“ S. 3 Ald. Vind. δυεῖν, quod probat Fischer. cfr. ejus Observ. ad Aeschinis Dial. III. 6. et ad Theophr. Char. II. 2. Victor. correxit δυοῖν, ut est in Par. et Edd. rell. 4 Edd. Par. τέσσαρα. Vind. Vict. MS. τέτταρα. 5 „Aristoteles III. 9. ἀφελῆς appellat, qui eundem Herodoti locum in exemplo λέξεως εἰρομένης posuit. Καμπὴν Caselius esse putabat, cum respicit priorem partem, vel numerosa cadit. Videtur Flexus hoc loco idem quod alibi in periodo περιγωγῇ significare.“ S. 6 Par. ἔχει.

κωλος περίοδος γίνεται, καθάπερ ἡ τοιαύδε· Ἡροδό-
του Ἀλικαρνασσοῦς⁷ ἱστορίης ἀπόδεξις ἦδε·
καὶ πάλιν· ἡ γὰρ σαφὴς φράσις πολὺ φῶς παρ-
έχεται ταῖς τῶν ἀκουόντων διανοαίαις· ὑπ' ἀμ-
5 φοῖν μὲν τοι συνίσταται ἡ ἀπλὴ περίοδος, καὶ ὑπὸ τοῦ
μήκους, καὶ ὑπὸ τῆς καμπῆς τῆς περὶ τὸ τέλος, ὑπὸ δὲ
θατέρου οὐδέποτε.

XVIII. Ἐν δὲ ταῖς συνθέτοις περιόδοις τὸ τελευ-
ταῖον κῶλον μακρότερον χρή εἶναι, καὶ ὥσπερ περιέχον
10 καὶ περιειληγὸς τὰ ἄλλα.⁸ οὕτω γὰρ μεγαλοπρεπὴς
ἔσται καὶ σεμνὴ περίοδος, εἰς σεμνὸν καὶ μακρὸν λήγου-
σα κῶλον· εἰ δὲ μὴ, ἀποκεκομμένη⁹ καὶ χωλῇ ὁμοία·
παράδειγμα δ' αὐτῆς τὸ τοιοῦτον. οὐ γὰρ τὸ εἰπεῖν
καλῶς καλόν, ἀλλὰ τὸ εἰπόντα δρᾶσαι τὰ εἰ-
15 ρημένα.

XIX. Τρία δὲ γένη περιόδων ἔστιν,¹ ἱστορικὴ, δια-
λογικὴ, ῥητορικὴ. ἱστορικὴ μὲν ἡ μήτε περιηγμένη, μήτ'
ἀνειμένη σφόδρα, ἀλλὰ μεταξὺ αὐφοῖν, ὥς μήτε ῥητο-
ρικὴ δόξειεν καὶ ἀπίθανος διὰ τὴν περιαγωγὴν, τὸ σεμνόν
20 τε ἔχουσα καὶ ἱστορικὸν ἐκ τῆς ἀπλότητος· οἷον ἡ τοι-
αύδε· Λαρείου καὶ Παρυσάτιδος γίγνονται,² μέ-
χρι τοῦ νεώτερος δὲ Κῦρος. ἰδραία γὰρ τινι καὶ
ἀσφαλεῖ καταλήξει ἔοικεν αὐτῆς ἡ ἀπόθεις.

XX. Τῆς δὲ ῥητορικῆς περιόδου συνεστραμμένον
25 τὸ εἶδος καὶ κυκλικὸν καὶ δεύμενον στρογγύλου³ στόμα-

7 Vind. Par. Ἀλικαρνασσοῦς. Mox Vind. Ald. ἀπόδεξις. 8 R.
Par. τᾶλλα. 9 Codd. Ald. Flor. 1. 2. Casel. Gal. ἀποκεκομ-
μένη. Ed. Glasg. et Schneider. ἀποκεκομμένη. 1 Vict. ad marg.
Ald. „δὲ non est in l.“ Deinceps Vind. ἐστὶ, ἱστορικὴ. 2 Edd.
γίνονται. Vind. γίγονται. Par. R. γίγνονται. 3 „Exemplo Ari-
stophanis qui de Euripide: χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ τοῦ στόμα-
τος τῷ στρογγύλῳ. cf. Schol. ad Aristoph. Acharn. v. 686.

τος καὶ χειρὸς συμπεριαγομένης τῷ ῥυθμῷ. οἷον τῆς·
 μάλιστα μὲν εἵνεκα τοῦ ⁴ νομίζειν συμφέρειν
 τῇ πόλει λελύσθαι τὸν νόμον, εἶτα καὶ τοῦ παι-
 δὸς εἵνεκα τοῦ Χαβρίου, ὡμολόγησα τούτοις,
 ὥς ἂν οἷός τε ὦ, συνερεῖν. σχεδὸν γὰρ εὐθὺς ἐκ τῆς ⁵
 ἀρχῆς ἢ ⁶ περιόδος ἢ τοιαύδε συνεστραμμένον τι ἔχει καὶ
 ἐμφαῖνον, ὅτι οὐκ ἂν ἀπολήξειεν εἰς ἀπλοῦν τέλος.

XXI. Διαλογικὴ δέ ἐστιν ἡ ⁶ περίοδος, ἡ ἔτι ἀναι-
 μένη καὶ ἀπλουστέρα τῆς ιστορικῆς, ⁷ καὶ μόλις ἐμφαι-
 ρουσα, ὅτι περίοδος ἐστίν. ὥσπερ ἡ τοιαύδε ⁸ κατέβην ¹⁰
 χθ' ἐς εἰς τὸν Πειραιᾶ, μέχρι τοῦ, ἅτε νῦν πρῶ-
 τον ἄγοντες. ἐπέρχεται ⁹ γὰρ ἀλλήλοις τὰ κῶλα ἐφ'
 ἑτέρῳ ἑτερον, ὥσπερ ἐν τοῖς διαλελυμένοις λόγοις, καὶ
 ἀπολήξαντες μόλις ἂν ἐννοηθῶμεν κατὰ τὸ τέλος, ὅτι
 τὸ λεγόμενον περίοδος ἦν. δεῖ γὰρ μεταξὺ διηρημένης ¹⁵
 τε καὶ κατεστραμμένης λέξεως τὴν διαλογικὴν περίοδον
 γράφεσθαι, καὶ μεμιγμένην ὁμοίως ¹⁰ ἀμφοτέρους. περιό-
 δων μὲν εἶδη τοσάδε.

Hinc expressum illud Horatii de Graecis: quibus ore
 rotundo Musa loqui dedit." S. 4 Par. R. τό. 5 ἡ
 abest a Vind. R. Ald. Est Victorio auctore „in cunctis ma-
 nuscriptis," Par. Flor. 1. 2. et Edd. sqq. 6 ἡ om. Par.
 R. 7 Vind. Par. R. Ald. ῥητορικῆς. Vict. γρ. ιστορικῆς,
 quod Edd. habent. 8 Plat. Polit. I. init. 9 ἐπέρχεται
 R. Ald. ἐπέρχεται Vind. Parr. Edd. rell. ἀπέρχεται b. m.
 Mox ἐφ' ἑκατέρῳ R. Vind. Par. Flor. 1. 2. Casel. Gal./ἐτέρῳ
 m. b. Cod. Morel. Schneid. „in margine libri b emendatum
 ex ingenio ἑκατέρῳ." Vict. MS. — „De loco Platonis vide
 Capperon. ad Quintil. VIII. p. 529. Ceterum διηρημένης
 h. l. dictum est pro εἰρομένης, ex mala interpretatione, qua
 sensum verborum Aristotelicorum Demetrius pervertit." S. 10
 ὁμοίως b, quam lectionem probat Vict. MS., unde in Edd.
 transiit.

XXII. Γίνονται δὲ καὶ ¹ ἕξ ἀντικειμένων κώλων περίοδοι. ἀντικειμένων δὲ ἦτοι τοῖς πράγμασιν, οἷον ² πλέων μὲν διὰ τῆς ἡπείρου, πεζεύων δὲ διὰ τῆς θαλάσσης· ἢ ἀμφοτέροις, τῇ τε λέξει καὶ τοῖς πράγμασιν, 5 ὥσπερ ἡ αὐτὴ περίοδος ὧδε ἔχει.

XXIII. Κατὰ δὲ τὰ ὀνόματα μόνον ἀντικείμενα κῶλα τοιάδε ἐστίν, οἷον ὡς ὁ τὴν Ἑλένην παραβαλὼν τῷ Ἡρακλεῖ γῆσιν, ³ ὅτι τῷ μὲν ἐπίπνον καὶ πολυκίνδυνον τὸν βίον ἐποίησεν, τῆς δὲ περιβλεπτον 548 καὶ περιμάχητον τὴν φύσιν κατέστησεν. ἀντί- 10 κείται γὰρ καὶ ἄρθρον ἄρθρῳ, καὶ σύνδεσμος σύνδεσμῳ, ὅμοια ὁμοίοις, ταὶ τᾶλλα δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, τῷ ⁴ μὲν ἐποίησεν τὸ κατέστησεν, τῷ δὲ ἐπίπνον τὸ περιβλεπτον, τῷ δὲ πολυκίνδυνον τὸ πε-

1 καὶ om. Ald., est in Vind. Par. R. Edd. rell. 2 „Exemplum sumtum est ab Isocrate in Panegyrico §. 25. qui locum eum mutuatus erat a Lysia p. 46. Eundem expressit Cicero de Finibus II. 34. maria ambulavisset et terram navigasset. Parmenion in Analectis Bruckianis T. II. p. 202.

Τὸν γαίης καὶ πόντου ἀμειφθεύσαισι κελεύθοις

Ναύτην ἡπείρου; πεζοπόρον πελάγευς.

Post ὧδε ἔχει Victor. 2. et Casel. asteriscum appositum habent; nec ego postrema verba sana praestiterim“. S. — „Forte ἦδε legi debet: aut si recepta haec lectio vera est, commutavit aliquid in superioribus verbis Isocratis, ut saepe fecit, quibus eo pacto conformatis hic membra et re et verbis contraria forent: in illis tamen ita positis videtur esse autithesis.“ Vict. MS. 3 Isocr. Hel. Encom. p. 231. Bekker. 4 Ald. Vind. R. τὸ μὲν ἐπ. τῷ κατέστ. τὸ δὲ ἐπίπ. τῷ περιβλ. τὸ δὲ πολυκίνδ. τῷ περιμάχητον. Lectionem receptam habent b. r. Edd. rell. In Par. τὸ μὲν ἐποίησεν τὸ κατέστ. et ita in sqq.

ριμάχητον· καὶ ὅλως ἓν πρὸς ἓν, ὅμοιον παρ' ὅμοιον, ἢ ἀνταπόδοσις.

XXIV. Ἔστι δὲ ⁵ κῶλα, ἃ μὴ ἀντικείμενα ἐμφαίνει τινὰ ⁶ ἀντίθesis διὰ τὸ τῷ σχήματι ἀντιθέτως γεγράφθαι, καθάπερ τὸ παρ' ⁷ Ἐπιχάρμῳ τῷ ποιητῇ πεπαιγμένον, ὅτι τόκα μὲν ἐν τήνοις ἐγών ⁸ ἦν, τόκα δὲ παρὰ τήνοις ἐγών. τὸ αὐτὸ ⁹ μὲν γὰρ εἴρηται, καὶ οὐδὲν ἐναντίον· ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐρμηνείας μεμιμημένος ¹⁰ ὀντίθesis τινὰ πλανῶντι ἔοικεν· ἀλλ' οὗτος μὲν ἴσως γελωτοποιῶν ¹¹ οὕτως ἀντέθηκεν, καὶ ἅμα σκώπτων ¹² τοὺς ῥήτορας.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΜΟΙΩΝ ΚΩΛΩΝ. ¹

XXV. Ἔστι δὲ καὶ παρόμοια κῶλα, ἃ τινὰ παρόμοια ἢ ² τοῖς ἐπ' ἀρχῆς, οἶον·

Δωρητοὶ τε πύλοντο, παράβρητοί τ' ἐπίεσσιν· ³ 15
ἢ τοῖς ἐπὶ τέλους, ὡς ἡ τοῦ Πανηγυρικοῦ ἀρχή· πολ-
λάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συνάγα-
γόντων ⁴ καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστη-
σάντων. εἶδος δὲ τοῦ παρομοίου τὸ ἰσόκωλον, ἐπὰν ⁵

5 δὲ non est in l.   6 τὴν l.   7 παρ' non est in l.
„Locum Epicharmi habet Demetrius ab Aristotele Rhetor. III.
9.“ S.   8 Vict. ad marg. Ald. ἐγώ.   9 αὐτὸ Ald. Vind.
R. τὸ αὐτὸ b. m. Edd. rell.   10 μεμιμημένος conj. Vict.
MS., recepit Schneid. ex emendatione Mureti V. L. I. 16.
De confusione horum verborum vide Schaef. ad Dionys. de
comp. verb. p. 291. μεμιμημένος Codd. Edd. ante Schneid.   11
Ald. Vind. Par. R. γελωτοποιῶν. m. b. Edd. rell. γέλωτα ποιῶν.
l. γελωποιῶν.   12 συνάπτων. l.

1 Titulum posui secutus Vind. Ald. Abest a Par. Edd. rell.
2 Codd. Edd. δὴ τοῖς — ἢ ὡς ἐπὶ τέλους. Recepi
emendationem Capperonerii, probatam a Schneidero.   3
Il. i., 526.   4 Vict. ad marg. Ald. συναγόντων.   5 ἐπ'.

ἴσας ἔχη τὰ κῶλα τὰς συλλαβάς, ὡς παρὰ Θουκυδίδῃ· ὡς οὕτως ὦν πυνθάνονται ἀπαξιούντων τὸ ἔργον· οἷς τε⁷ ἐπιμελὲς εἶη εἰδέναι, οὐκ ὀνειδίζόντων· ἰσόκωλον μὲν δὴ τοῦτο.

8

ΠΕΡΙ ΟΜΟΙΟΤΕΛΕΤΩΝ.

XXVI. Ὅμοιοτέλευτα δέ ἐστι τὰ εἰς ὅμοια καταλήγοντα, ἥτοι εἰς ὀνόματα ταῦτα,⁸ ὥσπερ ἔχει ἐπὶ τοῦ·⁹ σὺ δ' αὐτὸν καὶ ζῶντα ἔλεγες κακῶς, καὶ νῦν θανόντα γράφεις κακῶς· ἢ ὅταν εἰς συλλαβὴν καταλήγη τὴν αὐτήν, ὥσπερ τὰ ἐκ τοῦ Πανηγυρικοῦ προειρημένα.

XXVII. Χρησίς δὲ τῶν τοιούτων κώλων ἐπισφαλής. οὔτε γὰρ δεινῶς λέγοντι ἐπιτήδεια· ἐκλύει γὰρ τὴν δεινότητα ἢ περὶ αὐτὰ τερθρεία¹⁰ καὶ φροντίς. δῆλον¹¹ δ' ἡμῖν τοῦτο ποιεῖ Θεόπομπος. κατηγορῶν γὰρ τῶν τοῦ¹² Φιλίππου φίλων φησίν· ἀνδροφόνοι δὲ τὴν φύ-

ἐν Edd. ante Schn. Codd. ἐπὶν emendat Gal. in notis, Schneid. 6 Cod. Morel. ὥσπερ Θουκυδίδης. — L. I, 5. 7 R. τό. 8 Ald. Vind. ταῦτα. Par. R. Edd. rell. ταῦτά. 9 Idem exemplum habet Aristot. Rhet. III, 9. 10 Ald. τερθρία. Cfr. de hac voce Ruhnke ad Tim. p. 180. 11 τοῦ om. Ald. Vind. Par. Est in R. Edd. rell. — „Locus est decerptus ex libro Theopompi XLIX. historiarum, ut ex fragmento ap. Athenaeum p. 167. et L. VI. p. 260. apparet, ubi haec leguntur: Φίλιππος τοὺς μὲν κοσμίους τὰ ἡθῆ καὶ τοὺς τῶν ἰδίων ἐπιμελουμένους ἀπειδοκίμαζε, τοὺς δὲ πολιτελεῖς καὶ ζώντας ἐν κύβοις καὶ πότοις ἐπαινῶν ἐτίμα· τοιγαροῦν οὐ μόνον αὐτοὺς τοιαῦτα ἔχειν παρεσκεύαζεν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἀδικίας καὶ βδελυρίας ἀθλητὰς ἐποίησεν. τί γὰρ τῶν αἰσχυρῶν ἢ δεινῶν αὐτοῖς οὐ προσῆν; ἢ τί τῶν καλῶν καὶ σπουδαίων οὐκ ἀπῆν; οὐχ οἱ μὲν ξυρούμενοι καὶ λεινόμενοι διετέλουν ἀνέρες ὄντες; οἱ δ' ἀλλήλοις

φύσιν ὄντες, ἀνδροπόρνοι τὸν τρόπον ἦσαν· καὶ ἐκαλοῦντο μὲν ἐταῖροι, ἦσαν δὲ ἐταῖραι. ἡ γὰρ ὁμοιότης ἡ περὶ τὰ κῶλα καὶ ἀντίθεσις ἐκλύει τὴν δεινότητα διὰ τὴν καχοτεχνίαν. θυμὸς γὰρ τέχνης οὐ δεῖται, ἀλλὰ δεῖ τρόπον τινὰ αὐτοφυσῶ εἶναι ἐπὶ τῶν τοιούτων κατηγοριῶν καὶ ἀπλᾶ τὰ λεγόμενα.

XXVIII. Οὕτε δῆτα ἐν δεινότητι χρήσιμα τὰ τοιαῦτα, ὥς ἔδειξα, οὕτε ἐν πάθει καὶ ἡθελον· ἀπλοῦν γὰρ εἶναι βούλεται καὶ ἀποίητον τὸ πάθος, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἡθος. ἐν γοῦν τοῖς Ἀριστοτέλους περὶ δικαιο- 10 σύνης ὁ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ὀδυρόμενος, εἰ μὲν οὕτως εἶποι· ποίαν¹ τοιαύτην πόλιν εἶλον τῶν ἐχθρῶν, οἷαν² τὴν ἰδίαν πόλιν ἀπώλεσαν, ἐμπαθῶς ἂν εἰρηκῶς εἶη καὶ ὀδυρτικῶς· εἰ δὲ παρόμοιον αὐτὸ³ ποιήσαι· ποίαν γὰρ πόλιν τῶν ἐχθρῶν τοιαύτην ἔλαβον, 15 ὁποίαν τὴν ἰδίαν ἀπέβαλον· οὐ μὰ τὸν Δία⁵ πάθος κινήσει, οὐδὲ ἔλεον, ἀλλὰ τὸν καλούμενον κλαυσιγέλωτα.⁶

ἐτόλμων ἐπανίστασθαι πύγωνα ἔχουσι, καὶ περιήγοντο μὲν δύο καὶ τρεῖς ἑταιρουμένους. αὐτοὶ δὲ τὰς αὐτὰς ἐκείνοις χρήσεις ἐτίροις παρῆχον. ὅθεν δικαίως ἂν τις αὐτοὺς οὐχ ἑταίρους, ἀλλ' ἑταίρας ὑπέλαβεν, οὐδὲ στρατιώτας, ἀλλὰ χαμαιτύπας προσηγόρευσεν. ἀνδροπόρνοι γὰρ τὴν φύσιν ὄντες, ἀνδρόπορνοι τὸν τρόπον ἦσαν etc. De Theopompi dictione cf. Longini XXXI."

1 R. Par. ὅτι ποίαν, ut Edd. praeter Ald. et Schneid. Etiam Vind. ὅτι om. 2 Cod. Mor. ὁποίαν. 3 αὐτῷ. l. 4 Muretus V. L. I. 16. malebat ἀπέλαβον. 5 in marg. R. τὴν ἀλήθειαν. Tum Ald. πόθος κιν. οὐδὲ ἔλαιον. 6 „Vetus vox. cf. Athenaeus XIII. p. 591. Dicitur etiam eo sensu, quo Homerus δακρύειν γέλαον dixit. Sic est apud Xenophontem Ἑλληνικῶν VII. p. 373. ed. Mori. πάντας δὲ τοὺς παρόντας τότε τῷ ὄντι κλαυσιγέλωτος εἶχε. quem locum annotaverat Caselius. Utitur etiam Plutarchus T. II. p. 1097. F." S.

τὸ γὰρ ἐν πενθοῦσι ⁷ παίζειν, κατὰ τὴν παροιμίαν, τὸ
τὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς πάθεσι κακοτεχνεῖν ἐστὶ.

XXIX. Γίνεται μέντοι γε χρήσιμά ποτε, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν· ἐγὼ ἐκ μὲν Ἀθηναίων εἰς Στάγειρα
5 ἦλθον διὰ τὸν βασιλέα τὸν μέγαν, ἐκ δὲ Στα-
γείρων εἰς Ἀθήνας διὰ τὸν χειμῶνα τὸν μέγαν·
εἰ γοῦν ἀφείλοις ⁸ τὸ ἕτερον μέγαν, συναφαιρήσῃ καὶ
τὴν χάριν· τῇ γὰρ μεγαληγορία συνεργεῖ ⁹ τὰ τοιαῦτα
κῶλα, ὅποια τῶν Γοργίου τὰ πολλὰ ἀντίθεται καὶ τῶν
10 Ἰσοκράτους. περὶ μὲν δὴ τῶν παρομοίων τοσαῦτα. ¹⁰

XXX. Διαφέρει ¹ δὲ ἐνθύμημα περιόδου τῆδε, ²
ὅτι ἡ μὲν περίοδος σύνθεσις τίς ἐστὶ περιήγμένη, ἀφ' ἧς
καὶ ὠνόμασται. τὸ δὲ ἐνθύμημα ἐν τῷ διανοήματι ἔχει
τὴν δύναμιν καὶ σύστασιν. καὶ ἔστιν ἡ μὲν περίοδος
15 κύκλος τοῦ ἐνθυμήματος, ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων πρα-
γμάτων, τὸ δ' ἐνθύμημα διάνοιά τις ἥτοι ἐκ μάχης λε-
γομένη ἐν ἀκολουθίας σχήματι.

XXXI. Σημεῖον δέ· εἰ γὰρ διαλύσειας τὴν σύνθεσιν
549 τοῦ ἐνθυμήματος, τὴν μὲν περίοδον ἠφάνισας, τὸ δ' ἐν-

7 Ald. εὐπενθοῦσι. Vict. ad marg. Ald. ἴσως ἐν πενθοῦσι.
R. Par. ἐν πενθοῦσι. Vind. ἐν πενθοῦσιν. 8 Ald. ἀφείλοις.
Eadem repetuntur §. 154. — Stahr. Aristotelia P. I. p. 200.
haec verba sumpta putat ex epistola ad Antipatrum, qua Ari-
stoteles causas, propter quas in Macedoniam se contulerit,
eamque postea reliquerit, exponeret. 9 Edd. Vind. Par.
συνεργοῖεν. Aut ἂν addendum, aut ex Cantabr. legendum συν-
εργεῖ, quod placet Schneidero. Deinceps Ald. Vind. Par. τὰ
τοιαῦτα καλῶς. R. et Edd. sqq. κῶλα. 10 Ald. τοιαῦτα, unde
Fischerus, eumque secutus Schneid. scripserunt: τοσαῦτα.
R. Vind. Par. Flor. 1. 2. Casel. Gal. ταῦτα.

1 In libro Mer. hinc initium sumit aliud caput cum eo
lemmate: τίνι διαφέρει ἐνθύμημα περίοδου. Item est in Par. R.

2 Cod. Morel. ταύτη.

θύμημα ταῦτόν μινει· οἷον εἴ τις τὸ παρὰ Δημοσθένει
 διαλύσειεν ἐνθύμημα τὸ τοιοῦτον· ³ ὥσπερ γὰρ εἴ-
 τις ἐκείνων ἐάλω, σὺ τὰ δ' οὐκ ἂν ἔχραψας· οὐ-
 τως ἂν σὺ νῦν ἀλῶς, ἄλλος οὐ γράψει· διαλύ-
 σιαι ⁴ δὲ οὕτω· μὴ ἐπιτρέπετε τοῖς τὰ παράνομα γρά- ⁵
 φουσιν· εἰ γὰρ ἐκωλύοντο, οὐκ ἂν νῦν οὗτος ταῦτα ἔγρα-
 φεν, οὐδ' ἕτερος ἐτι γράψει, τούτου νῦν ἀλόντος· ἐν-
 ταῦθα τῆς περιόδου μὲν ὁ κύκλος ἐκλέλυται, ⁵ τὸ δ' ἐν-
 θύμημα ἐν ταύτῳ μινει.

XXXII. Καὶ καθόλου δὲ τὸ μὲν ἐνθύμημα συλλο- ¹⁰
 γισμός τις ἐστὶ ῥητορικός. ἡ περίοδος δὲ συλλογίζεται
 μὲν οὐδὲν, σύγκειται δὲ μόνον. καὶ περιόδους μὲν ἐν
 παντὶ μέρει τοῦ λόγου τίθεμεν, οἷον ἐν τοῖς προοιμίοις,
 ἐνθυμήματα δὲ οὐκ ἐν παντί. καὶ τὸ μὲν ὥσπερ ἐπιλέ-
 γεται, τὸ ἐνθύμημα, ἡ περίοδος δὲ αὐτόθεν λέγεται· καὶ ¹⁵
 τὸ μὲν οἷον συλλογισμός ἐστὶν ἀτελὴς, ἡ δὲ οὔτε ὅλον
 τι οὔτε ἀτελὲς συλλογίζεται.

XXXIII. Συμβέβηκε μὲν οὖν τῷ ἐνθυμήματι καὶ
 περιόδῳ εἶναι, διότι περιοδικῶς σύγκειται· περίοδος δ'
 οὐκ ἔστιν· ὥσπερ τῷ οἰκοδομουμένῳ συμβέβηκε μὲν καὶ ²⁰
 λευκῷ εἶναι, ἂν λευκὸν ἦ· τὸ οἰκοδομούμενον δ' οὐκ ἔστι
 λευκόν. περὶ μὲν δὴ· ⁶ διαφορᾶς ἐνθυμήματος καὶ περιό-
 δου εἴρηται.

XXXIV. Τὸ δὲ κῶλον Ἀριστοτέλης οὕτως ὀρίζε-
 ται· ⁷ κῶλόν ἐστι τὸ ἕτερον μέρος περιόδου· ²⁵

³ in Aristocr. p. 653. Locum latine vertit Quintil. V. 14.

⁴ 4 Par. διαλύσειεν. mox Ald. μὴ ἐπιτρέπε. corrigunt R. Vind. Par. 5 R. Vind. Par. Cantabr. Cod. Morel. ἐκλέλυ-
 ται. Edd. ἐκλύεται. Deinceps Schneid. malit ταῦτόν μινει, ut
 initio sectionis dicitur ταῦτόν μινει. 6 Cantabr. οὖν. 7

„Locus est Rhetor. III. 9. ubi philosophus: περίοδος δὲ ἡ μὲν
 ἐν κῶλοις, ἡ δὲ ἀφελὴς — κῶλον δ' ἐστὶ τὸ ἕτερον μέρος ταύτης.

εἴτα ἐπιφέρει· γίνεται δὲ καὶ ἀπλῇ περιόδῳ· οὕτως ὀρισάμενος, τὸ ἕτερον μέρος, δίκωλον ἐβούλετο εἶναι τὴν περίοδον δηλονότι. ὁ δὲ Ἀρχέδημος⁸ συλλα-

ἄφελῃ δὲ λέγω τὴν μονόκωλον. Cujus loci sensum hunc esse video, ut colon altera sit periodi pars; quae si abfuërit, non colon dicitur; sed λέξις εἰρομένη, seu perpetua dictio. Ubi igitur colon nominari video, de periodo sermonem esse, statim intelligo. Ex hac vero ratione concludi potest ἀφελῇ περιόδῳ Aristoteli esse eam, quae duabùs distinctis partibus constat, quarum altera, si refertur ad alteram cum ea conjunctam, colon dicitur; hanc igitur etiam μονόκωλον vocavit, diverso plane sensu, ab eo, quem reperisse sibi in hac cognominatione visus est. Archidemus, qui putabat ipsam coli definitionem ab Aristotele propositam pugnare contra eum, atque impedire, quominus periodus aliqua μονόκωλος dicatur. Tum enim nulla plane in re colon a periodo differre. Itaque perquam amice Philosopho in angustiis scilicet laboranti opitulari decreverat, cum eam coli definitionem ita immutatam poneret: κωλὸν ἐστὶν ἥτοι ἀπλῇ περιόδῳ, ἢ συνθέτου περιόδου μέρος, qua nihil excogitari ineptius poterat. Sed in definitione Aristotelica plures etiam olim haesisse videntur et ab sententia philosophi, mala quippe interpretatione in errorem inducti, descivisse, quorum dissensus rationem explicat Aquila p. 20. Constat autem ambitus ex duobus membris, ex tribus membris, ex quatuor interdum, etsi nonnulli ex uno membro ambitum putant posse compleri, quam μονόκωλον περίοδον appellant. Ego autem non video, quemadmodum periodos cognominetur, et non potius colon, sive membrum si unum sit. Plura vide in notis Capperonierii ad Quintilianum p. 614. et amicissimus Nagel in Schediasmate de dissensione Veterum in finienda periodo brevissima 1764. 4. — Archidemus videtur esse Stoicus, de quo Fabricius in Bibl. Gr. T. II. p. 390. S. 8 Par. δ' Ἀρχ. Edd. Vind. Par. b. R. ἀρχέδημος. Ad marg.

βῶν τὸν ὄρον τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ τὸ ἐπιφερόμενον τῷ ὄρῳ σαφέστερον καὶ τελεώτερον οὕτως ὥρισατο· κῶλόν ἐστιν ἤτοι ἀπλῇ περιόδῳ, ἣ συνθέτου περιόδου μέρος.

XXXV. Τί μὲν οὖν ἀπλῇ περιόδῳ, εἴρηται· συνθέτου ⁹ δὲ φήσας αὐτὸ περίδου μέρος, οὐ δυσὶ κῶλοις ⁵ τὴν περίδον ὀρίζειν ¹⁰ εἰκεν, ἀλλὰ καὶ τρισὶ καὶ πλείοσιν· ἡμεῖς δὲ μέτρον μὲν περιόδου ἐκτεθειμέθα, νῦν δὲ περὶ τῶν χαρακτήρων τῆς ἐρμηνείας λέγωμεν. ¹¹

ΠΕΡΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ. ¹

XXXVI. Εἰσὶ δὲ τέσσαρες οἱ ἀπλοὶ χαρακτῆρες, ¹⁰ ἰσχνὸς, μεγαλοπρεπής, γλαφυρὸς, δεινός· καὶ λοιποὶ ² οἱ ἐκ τούτων μινγνύμενοι. μίγνυνται ³ δὲ οὐ πᾶς παντὶ, ἀλλ' ὁ γλαφυρὸς μὲν καὶ τῷ ἰσχνῷ καὶ τῷ ⁴ μεγαλοπρεπεί· καὶ ὁ δεινὸς δὲ ὁμοίως ἀμφοτέροις· μόνος δὲ ὁ μεγαλοπρεπὴς τῷ ἰσχνῷ οὐ μίγνυται, ἀλλ' ὥπερ ἀνθέ- ¹⁵ στατον καὶ ἀντίκεισθον, ἐναντιωτάτῳ δῆ· ⁵ διὸ καὶ μό-

Vict. MS. „ἀρχίδημος. Archidami rhetoris meminit Quintil. Animadvertendum, κῶλον Archidamum periodum ipsam appellare, quod sane nullo modo periodus dicendum videtur, multa tantummodo pars periodi: neque enim tunc κῶλον est, nec periodus est. Hoc quoque a Demetrio commissum est, ἀπλῇ περιόδῳ ἐxplicante.“ 9 m. σύνθετον. 10 Schneid. ex more Demetrii scribendum putat ὀρίζεσθαι. 11 Ald. Vind. Par. λέγομεν. R. Edd. rell. λέγωμεν.

1 Ald. Vind. περὶ χαρακτῆρος. Par. R. περὶ χαρακτήρων. Lib. Mer. περὶ τῶν χαρακτήρων τῆς ἐρμηνείας. 2 R. Vind. Ald. Vict. Casel. Glasg. λοιπόν. Par. b. m. Gal. Schneid. λοιποί. — Ad rem cfr. Syrianum T. VII. p. 93. 3 Cod. Morel. μίγνυνται. 4 τῷ Ald. Vind. om. Est in R. Par. Edd. rell. — Sq. ὁ om. Gal. 5 Ald. Vind. b. ἐναντιωτάτῳ δέ, ᾧ δῆ. R. v. Vict. Casel. ἐν. δέ, ὃ δῆ. Vict. MS. conj. ἐναντιωτάτῳ, διὸ δῆ. Gal. in not. Glas. ἐν. δῆ. διὸ δῆ καὶ. Schneid. ἐν.

νοὺς δύο χαρακτηῆράς τινες ἀξιοῦσιν εἶναι τούτους, τοὺς δὲ λοιποὺς δύο μετὰ τούτων· τὸν μὲν γλαφυρόν τῳ Ἰσχνῳ προσνέμοντες μᾶλλον, τῳ δὲ μεγαλοπρεπεῖ τὸν δεινόν, ὡς τοῦ γλαφυροῦ μὲν μικρότητά τινα καὶ κομψείαν ⁶ 5 ἔχοντος, τοῦ δεινοῦ δὲ ὄγκον καὶ μέγεθος.

XXXVII. Γελοῖος δ' ὁ τοιοῦτος λόγος. ὀρῶμεν γὰρ πλὴν τῶν εἰρημένων ⁷ χαρακτηῆρων ἐναντίων, πάντας μιγνυμένους ⁸ πᾶσιν· οἷον τὰ Ὀμήρου τε ἔπη καὶ τοὺς Πλάτωνος λόγους καὶ Ξενοφῶντος καὶ Ἡροδότου καὶ 10 ἄλλων πολλῶν, πολλὴν μὲν μεγαλοπρέπειαν καταμεμιγμένην ἔχοντας, πολλὴν δὲ δεινότητά τε καὶ χάριν. ὥστε τὸ μὲν πλῆθος τῶν χαρακτηῆρων τοσοῦτον ἂν εἴη, ὅσον λέλεκται· ἐρμηνεία δ' ἐκάστῳ πρέπουσα γίγνοιτ' ἂν τοιαύδε τις.

XXXVIII. Ἀρξομαι δὲ ¹ ἀπὸ τοῦ μεγαλοπρεποῦς,

δῆ. διὸ καί. 6 Vind. Par. Ald. Vict. Casel. κομψίαν. corrigat Gal. in notis, quem sequitur Schn. 7 Vind. R. Ald. ὀρῶμενων. Vict. γρ. εἰρημένων, ut est in Parr. Edd. rell. 8 Ald. μιγνυμένους. Vind. Par. b. r. R. Edd. rell. μιγνυμένους.

1 Par. δ' ἀπό. — Pro λόγιον Schneid. scribendum putat λογικόν, i. e. „aptum oratoris dictioni, quae a sermone vulgarium hominum differre in eo videtur apud nostrum, quod paeonem amat et jambum respuit (§. 43.). Hinc intelligo §. 41. τὸ λογικόν ἐκ τῶν βραχειῶν, et §. 42. τοῦ λογικοῦ μέτρου.“ Sed hanc rationem non magis, quam Ernesti Lex. Rhet. s. v. λόγος, probo, nam §. 41. τὸ λογικόν a τῳ μεγαλοπρεπεῖ diserte distinguitur, et τὸ λόγιον denominationem esse a veterum rhetorum usu alienam ex verbis Demetrii satis apparet. Haec vero significatio etiam apud Plutarchum de glor. Athen. 5. T. IX. p. 92. Hutt. ἡ Εὐριπίδου σοφία καὶ ἡ Σοφοκλέους λογιότης, invenitur. Hoc enim loco λογιότης i. q. μεγα-

ὅνπερ νῦν λόγιον ὀνομάζουσιν. ἐν τρισὶ δὲ ² τὸ μεγαλοπρεπὲς, διανοία, λέξι, τῷ συγκεῖσθαι προσφόρως. σύνθεσις δὲ μεγαλοπρεπῆς, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης, ἡ παιωνική. παίωνος δὲ εἶδη δύο. τὸ μὲν προκαταρκτικόν, οὗ ἄρχει μὲν μακρὰ, λήγουσι δὲ τρεῖς βραχεῖαι, οἷον τὸ ⁵ τοιόνδε· ἤρξατο δέ· τὸ δὲ καταληκτικόν θατέρῳ ἀντιστροφον, οὗ τρεῖς μὲν βραχεῖαι ἄρχουσιν, ³ λήγει δὲ μία μακρὰ, ὥσπερ τὸ Ἀραβία. ⁴

XXXIX. Δεῖ δὲ ἐν τοῖς κώλοις τοῦ μεγαλοπρεποῦς λόγου τὸν προκαταρκτικόν ⁵ μὲν παίωνα ἄρχειν τῶν κώ- ¹⁰ λων, τὸν καταληκτικόν ⁶ δὲ ἔπείσθαι. παράδειγμα δ' αὐ- ⁵⁵⁰ τῶν τὸ Θουκυδίδειον τόδε· ⁷ ἤρξατο δὲ τὸ κακὸν ἐξ Αἰθιοπίας. τί ποτ' οὖν Ἀριστοτέλης οὕτω διατάξαι; ὅτι δεῖ καὶ ⁸ τὴν ἐμβολὴν τοῦ κώλου καὶ ἀρχὴν μεγαλοπρεπῆ εὐθύς εἶναι καὶ τέλος, τοῦτο δ' ἔσται, ἐὰν ἀπὸ μακρᾶς ¹⁵

λοπρέπεια significare videtur. 2 Vind. Par. Ald. Vict. Casel. Glas. δῆ. Gal. Schn. δέ. — „Quod vero Demetrius διάκριαν, λέξιν, τὸ συγκεῖσθαι προσφόρως dicit, idem Aristidi T. II. r. 438. γνώμη, ἀπαγγελία, σχῆμα. — Pro μεγαλοπρεπῆς v. 3. Murelii Codex [Vind. R.] μεγαλοπρεποῦς. Non erat autem, quod Demetrius Aristotelem velut cognitorem et approbatorem compositionis μεγαλοπρεποῦς nominaret. Is enim Rhetor. III. 12. usum verborum moralium ejusmodi, jam tum a quibusdam ad artem rhetoricam pertractorum, vehementer improbat et deridet.“ S. 3 ἄρχουσιν Vind. 4 Par. Vind. Ald. Vict. Glasg. Casel. τὰ Ἀράβεια. R. τὰ Ἀραβεία. Gal. τὰ Ἀράβια. Schn. τὰ Ἀραβία. Muret. V. L. I. 16. emendabat ταραβέζα, quod quid sit, nemo intelliget. Vitium in articulo τὰ latere videtur, unde scripsi τὸ Ἀραβία. 5 Ald. προκ. καινὸν παίωνα. R. r. Vind. προκ. κενὸν π. Vict. MS. „m. b. addit μὲν.“ Par. Edd. rell. προκ. μὲν παίωνα. 6 Ald. Vind. καταλεκτικόν. Par. R. m. l. r. b. καταληκτικόν. 7 L. II. 48. 8 καὶ Schn. qn.

ἀρχόμεθα⁹ καὶ εἰς μακρὰν λήγωμεν. φύσει¹⁰ γὰρ μεγαλειὸν ἢ μακρὰ καὶ προλεγομένη τε πλήσσει εὐθύς, καὶ ἀπολήγουσα ἐν μεγάλῳ τινὶ¹¹ καταλείπει τὸν ἀκούοντα. πάντες γοῦν ἰδίως τῶν τε πρώτων μνημονεύομεν καὶ τῶν
5 ὑστάτων, καὶ ὑπὸ τούτων κινούμεθα. ὑπὸ δὲ τῶν μεταξὺ ἔλαττον, ὥσπερ ἐγκρηπτομένων ἢ ἀναφρανιζομένων.

XL. Δῆλον δὲ τοῦτο ἐν τοῖς Θουκυδίδου. σχεδὸν γὰρ ὅλως τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐν πᾶσιν αὐτῷ ποιεῖ ἢ τοῦ ὕψους μακρότης. καὶ κινδυνεύει τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, παν-
10 τοδαποῦ ὄντος τοῦ μεγαλοπρεποῦς, αὕτη ἢ σύνθεσις μόνη, ἢ¹ καὶ μάλιστα, περιποιεῖν τὸ μέγιστον.

XLI. Δεῖ μὲν τοι λογίζεσθαι, ὅτι καὶ μὴ ἀκριβῶς δυνώμεθα² τοῖς κώλοις περιτιθέναι τοὺς παίωνας, ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἀμφοτέρους, παιωνικὴν γε πάντως ποιησόμε-
15 θα³ τὴν σύνθεσιν, οἷον ἐκ μακρῶν ἀρχόμενοι καὶ εἰς μακρὰς καταλήγοντες. τοῦτο γὰρ καὶ Ἀριστοτέλης παραγγέλλειν⁴ ἔοικε, ἄλλως δὲ τὸ διττὸν τοῦ παιωνος τε-τεχνολογηκέναι ἀκριβείας ἔνεκα. διόπερ Θεόφραστος πα-
ράδειγμα ἐκτίθεται μεγαλοπρεπείας τὸ τοιοῦτον κῶλον·
20 τῶν μὲν περὶ τὰ μηδενὸς ἄξια φιλοσοφούντων. οὐ γὰρ ἐκ παιώνων ἀκριβῶς, ἀλλὰ παιωνικόν τί ἐστι· παραλάβωμέν⁵ τοι τὸν παίωνα εἰς τοὺς λόγους, ἐπειδὴ

9 Vind. Ald. ἀρχόμεθα. 10 m. πλήθει. 11 In voce μεγάλῳ vitium latere recte suspicatur Schneiderus: „An ὀνόματι intelligendum? Nam parum profeceris μεγαλείῳ legendo.“

1 Vind. Ald. ἢ μάλιστα. Par. ἢ μάλιστα. m. l. ἢ καὶ μάλ. ut Edd. rell. Mox R. περιποιεῖ. 2 Vind. Edd. ἀντὶ Schn. δυνάμεθα. Schn. δυνάμεθα, sed propter frequentem τοῦ α et ω confusionem malui δυνώμεθα. 3 R. Vind. Ald. ποιησώμεθα. Vict. ad marg. Ald. ποιησόμεθα, et ita Edd. sqq. 4 b παραγγέλλων. r. l. m. R. Vind. παραγγέλλειν. 5 Vind. Ald. Cantabr. παραλαβὼν μέντοι. Vict. MS. „vereor, ne quid hic mendii lateat: fortasse παραλαβῶμεν [sic]: vide tamen ac-

μακτός τις ἐστὶ καὶ ἀσφαλέστερος, τὸ μεγαλοπρεπὲς μὲν ἐκ τῆς μακρᾶς λαμβάνων, τὸ λογικὸν δὲ ἐκ τῶν βραχυῶν.

XLII. Οἱ δ' ⁶ ἄλλοι, ὁ μὲν ἡρῶς, σιμνός καὶ οὐ λογικός, ἀλλ' ἡχώδης· οὐδὲ ἔρρυνθος, ⁷ ἀλλ' ἄρρυνθος. ⁵ ὥσπερ ὁ τοιόσδε· ἦκειν ἡμῶν εἰς τὴν χώραν. ἡ γὰρ πυνότης τῶν μακρῶν ὑπερπίπτει τοῦ λογικοῦ μέτρου.

XLIII. Ὁ δὲ ἱαμβος εὐτελής καὶ τῇ τῶν πολλῶν λέξει ὁμοῖος. πολλοὶ γοῦν μέτρα ἱαμβικὰ λαλοῦσιν, ⁸ οὐκ εἰδότες. ὁ δὲ παίων ἀμφοῖν μέσος καὶ μέτριος, καὶ ὁποῖος ¹⁰ συγκεκραμένος. ἡ μὲν δὴ παιωνική ἐν τοῖς μεγαλοπρεπέσι σύνθεσις ὥδ' ἂν πως ⁹ λαμβάνοιτο.

XLIV. Ποιεῖ δὲ καὶ τὰ μήκη τῶν κῶλων μέγεθος, οἷον· ¹⁰ Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ξυνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων· ¹⁵ καὶ· Ἡροδότου Ἀλικαρνασσοῦς ¹¹ ἱστορίης ἀπόδειξις ἦδε. τὸ γὰρ ταχέως ἀποσιωπᾶν εἰς κῶλον βραχὺ κατασμικρύνει τὴν τοῦ λόγου σεμνότητα, καὶ ἡ ὑποκειμένη διάνοια μεγαλοπρεπὴς ἦ, ¹² καὶ τὰ ὀνόματα.

20

curatius. " Vict. Gal. παραλαβῶμέν τοι. Casel. Schn. παραλάβω-
 μέν τοι. Mox ἐπεὶ m. ἐπειδὴ R. Tum b ἐπίμικτος. 6 Schn. δέ.
 7 R ἔρρυνθος. Tum Ald. ἀνάρρυνθος. Vind. b. r. Vict. Casel. Gal.
 ἀνάρρυνθος. Vict. MS. γρ. ἄρρυνθος. ita Glasg. Schn. scripsi
 ἄρρυνθος. 8 Ald. Vind. καλοῦσιν. l. r. R. Edd. rell. λαλοῦ-
 σιν. Ad rem cfr. Toup. et Weisk. ad Longin. p. 508. 9
 R. l. v. πῶς. tum m. b. παραλαμβάνοιτο. l. r. R. Vind. Ald.
 λαμβάνοιτο. 10 οἷον ὡς l. ὡς m. Deinceps r. b. R. συνέ-
 γραψε. 11 Ἀλικαρνασσοῦς Vict. Edd. sqq. Ἀλικαρνασοῦς
 Vind. Ald. Ἀλικαρνασσέως R. Tum R. Vind. Ald. ἀπόδειξις.
 correxit Vict. 12 Ald. Vind. ἦν. R. Edd. rell. ἦ. tum
 ὀνόματα l. νοήματα m.

XLV. Μεγαλοπρεπὲς δὲ καὶ τὸ ἐκ περιαγωγῆς ¹ τῇ συνθίσει λέγειν· οἷον ὡς ὁ ² Θουκυδίδης· ὁ γὰρ Ἀχελῷος ποταμὸς ῥέων ἐκ Πίνδου ὄρους διὰ Δολοπίας καὶ Ἀγριανῶν ³ καὶ Ἀμφιλόχων, καὶ διὰ τοῦ Ἀκαρνανικοῦ πεδίου ἀνωθεν παρὰ Στράτον ⁴ πόλιν ἐς θάλασσαν διεξιείς παρ' Οἰνιάδας, καὶ τὴν πόλιν αὐτοῖς περιλιμνάζων ἄπορον ποιεῖ ὑπὸ τοῦ ὕδατος ἐν χειμῶνι στρατεύειν. ⁵ σύμπασα γὰρ ἡ τοιαύτη μεγαλοπρέπεια ἐκ 10 τῆς περιαγωγῆς γέγονεν, καὶ ἐκ τοῦ μόγις ἀναπαῦσαι αὐτόν τε καὶ τὸν ἀκούοντα,

XLVI. Εἰ δ' οὕτω διαλύσας αὐτὸ εἴποι τις· ὁ γὰρ Ἀχελῷος ποταμὸς ῥεῖ μὲν ἐκ Πίνδου ὄρους, ἐκβάλλει δὲ παρ' Οἰνιάδας ἐς θάλασσαν· πρὸ 15 δὲ τῆς ἐκβολῆς τῶν ⁶ Οἰνιάδων πεδίων λίμνην ποιεῖ, ὥστ' αὐτοῖς πρὸς τὰς χειμερινὰς ἐφόδους τῶν πολεμίων ἔρυμα καὶ πρόβλημα γίνεσθαι τὸ ὕδωρ. εἰ δὴ τις οὕτω μεταβαλὼν ἐρμηνεύσειεν αὐτὸ, πολλὰς μὲν ἀναπαύλας παρέξει τῷ λόγῳ, τὸ μέγε- 20 θος δ' ⁷ ἀφαιρήσεται.

XLVII. Καθάπερ γὰρ τὰς μακρὰς ὁδοὺς αἱ συνεχεῖς καταγωγαὶ μικρὰς ποιοῦσιν, αἱ δὲ ἐρμηῖαι καὶ ταῖς μικραῖς ὁδοῖς ἔμφασίν τινα ἔχουσι μήκους, ταῦτ' ὁ δὴ καπὶ τῶν κώλων ἂν γίγνοιτο.

1 m. προαγωγῆς. 2 ὁ abest a. m. 3 Thuc. II. 102. Ἀγριανῶν. Mox καὶ διὰ τοῦ Ἀκαρν. πεδίου om. Ald. Vind. In-
seruit Vict., quem secutae sunt Edd. Sed Vict. Gal. Ἀκαρ-
νικοῦ, Casel. Schn. Ἀκαρνανικοῦ scribunt. 4 Ald. στρατόν.
tum R. Vind. Ald. διεξιέσι. Morel. διεξις. Cod. Morel. διεξι-
σι. Vict. ex Thuc. restituit διεξις. 5 Cod. Morel. Vind.
Ald. στρατεύεσθαι. Vict. et rell. Edd. στρατεύειν ex Thuc. 6
τὸ m. R. Cod. Morel. πεδίων Ed. Morel. 7 Ald. τὸ δὲ μέ-
γεθος ἀφαιρεθήσεται. R. δὲ om. Vict. Edd. sqq. τὸ μέγ. δ'
ἀφ. Vind. r. b. R. Edd. rell. ἀφαιρήσεται.

XLVIII. Ποιεῖ δὲ καὶ δυσφωνία συνθέσεως ἐν πολλοῖς μέγεθος. οἷον τό·

Λίας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἰφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ. ⁸

ἄλλως μὲν γὰρ ἴσως δυσήκοος ἡ τῶν γραμμάτων σύμπληξις, ὑπερβολῇ δ' ἐμφαίνουσα τὸ μέγεθος τοῦ ἥρωος. ⁵ λειότης γὰρ καὶ τὸ εὐήκοον οὐ πάνυ ἐν μεγαλοπρεπείᾳ⁹ χώραν ἔχουσιν, εἰ μὴ που ἐν ὀλίγοις. καὶ ὁ Θουκυδίδης δὲ ⁵⁵¹ πανταχοῦ σχιδὸν φεύγει τὸ λειὸν καὶ ὁμαλὲς τῆς συνθέσεως, καὶ αἰὲ μᾶλλον τι προσκραύοντι ἔοικεν, ὥσπερ οἱ τὰς τραχείας ὁδοὺς πορευόμενοι· ἐπὶ ἀν λέγει, ὅτι τὸ μὲν ¹⁰ δὴ ἔτος, ὡς ὠμολόγητο, ¹⁰ ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύγγαεν ὄν. ῥᾶον ¹¹ μὲν γὰρ καὶ ἥδιον ὥδ' ἂν τις εἶπεν· ὅτι ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ὄν ἐτύγγαεν. ἀφήρητο ¹² δ' αὐτοῦ τὴν μεγαλοπρέπειαν. 15

XLIX. Ὡσπερ γὰρ ὄνομα τραχὺ μέγεθος ἐργάζεται, οὕτω σύνθεσις. ὀνόματα δὲ τραχέα τὸ τε κεκραγὼς ἀντὶ τοῦ βωῶν, καὶ τὸ ῥηγνύμενον ἀντὶ τοῦ φερόμενον. οἷς πᾶσιν ὁ Θουκυδίδης χρῆται, ὅμοια λαμβάνων τὰ τε ὀνόματα τῇ συνθέσει, τοῖς τε ὀνόμασι τὴν σύνθεσιν. 20

ΠΕΡΙ ΣΤΗΘΕΣΣΕΩΣ ΛΟΓΟΥ.

L. Τάσσειν δὲ τὰ ὀνόματα χρὴ τόνδε τὸν τρόπον. πρῶτα μὲν τιθέναι τὰ μὴ μάλα ¹ ἐναργῇ, δεύτερα δὲ

⁸ II. π, 358. *mox* Ald. σύμπληξις. R. Vind. Edd. *rell.* σύμπληξις. *tum* Schneid. ὑπερβολῇ ex emendatione Galei, quam probaverat etiam Capperoner. Rell. Edd. et Vind. ὑπερβολή. ⁹ Vind. Ald. μεγαλοπρεπείαις. R. m. b. Edd. *rell.* μεγαλοπρεπεία. *Mox* Vict. ad marg. Ald. ὁμαλόν. R. b. r. ὁμαλὲς. ¹⁰ Cod. Mor. ὁμολογεῖτο. — Thuc. II. 49. ¹¹ ῥᾶον — ὄν ἐτύγγαεν Ald. Vind. om. Restituit. Vict. ¹² Vict. Casel. Gal. ἀφῆρητο. Vind. Ald. Cod. Morel. ἀφήρητο.

¹ Ald. καλά. r. b. m. l. Vind. μάλα.

καὶ ὕστατα τὰ ἐναργέστερα.² οὕτω γὰρ καὶ τοῦ πρώτου ἀκουσόμεθα, ὡς ἐναργοῦς, καὶ τοῦ μετ' αὐτὸ, ὡς ἐναργεστέρου. εἰ δὲ μὴ, δόξομεν ἐξησθενηκέναι, καὶ³ οἷον καταπεπτωκέναι ἀπὸ ἰσχυροτέρου ἐπὶ ἀσθενέος.

5 LI. Παράδειγμα δὲ τὸ παρὰ τῷ Πλάτῳ λεγόμενον. ὅτι ἐπ' ἂν μὲν τις μουσικῇ παρέχῃ καταυλεῖν καὶ καταχεῖν τῆς ψυχῆς⁴ διὰ τῶν ὥτων· πολὺ γὰρ τὸ δευτέρον ἐναργέστερον τοῦ προτέρου.⁵ καὶ πάλιν προΐων φησιν· ὅταν δ' ἐπέχων⁶ μὴ ἀνίη, 10 ἀλλὰ κηλῇ, τὸ δὴ μετὰ τοῦτο ἤδη τήκει καὶ λείβει. τὸ γὰρ λείβει τοῦ τήκει ἐμφατικώτερον,⁷ καὶ ἐγγυτέρω ποιήματος. εἰ δὲ προεξήνεγκεν αὐτὸ, ἀσθενέστερον ἂν τὸ τήκει ἐπιφερόμενον ἐφάνη.

LII. Καὶ Ὀμηρὸς δὲ ἐπὶ τοῦ Κύνελωπος αἰὲ ἐπαίξει 15 τὴν ὑπερβολὴν, καὶ⁸ ἐπανιόντι ἐπ' αὐτῆς ἔοικεν, οἷον

— — — Οὐ γὰρ ἔχει

Ἄνδρες γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ φίλῳ ὕλιντι·

καὶ προσέτι ὑψηλοῦ⁹ ὄρους καὶ ὑπερφαινομένου τῶν ἄλλων ὄρων. αἰὲ γὰρ καίτοι μεγάλα ὄντα τὰ πρότερον,

2 ἐναργέστερα m. b. R. ἐναργέστατα l. 3 καὶ om. Ald. Vind. Est in R. Edd. rell. 4 τῆς ψυχῆς om. Vind. Ald. Recepit Vict. ex Plat. Pol. III. p. 411. A. 5 προτέρου R. πρότερον l. 6 Ald. Vind. Cod. Morel. Cantabr. δὲ καταχέων μὴ ἀνίη. H. Steph. dicitur libro suo κατηχέων reperisse. l. μὴ καταχέων. Vict. ex Plat. recepit, δ' ἐπέχων μὴ ἀνίη. 7 Edd. Vind. ἐμφαντικ. R. ἐμφατικώτερον, quod meliorem antithesin ad sq. ἀσθενέστερον format, et quoniam nullum verbum adjunctum est, etiam Schneidero not. ad §. 183. probatur. 8 καὶ ἐπ. ἐπ' αὐτῆς ἔοικεν, οἷον, a Vind. et Edd. omissa Seh. recepit ex Cod. Moreliano. R. m. addunt: καὶ ἐπανιόντι ἐπ' αὐτὸν, οἷον. Infra Demetr. de climace: ἐπαναβαίνοντι ὁ λόγος ἔοικεν. Locus Homeri est Od. ε, 190. 9 m. b. ὑψηλῷ ὄρει καὶ ὑπερφαινομένῳ.

ἥττονα φαίνεται, μειζόνων αὐτοῖς τῶν μετὰ ταῦτα ἐπιφερομένων.

LIII. Χρή δὲ καὶ τοὺς συνδέσμους μὴ μάλα ἀνταποδίδοσθαι ἀκριβῶς. οἷον τῷ μὲν συνδέσμῳ τὸν δέ. μικροπρεπὲς γὰρ ἡ ἀκριβεία· ἀλλὰ καὶ ἀτακτοτέρως πως 5 χρῆσθαι, καθάπερ πού ὁ Ἀντιφῶν λέγει· ἡ γὰρ νῆσος ἦν ἐχομένη, ¹⁰ δῆλη μὲν καὶ πόρρωθεν ἐστὶν ὑψηλὴ καὶ τραχεῖα· καὶ τὰ μὲν χρήσιμα καὶ ἐργάσιμα μικρὰ αὐτῆς ¹¹ ἐστὶ· τὰ δ' ἀργὰ πολλὰ, σμικρᾶς αὐτῆς οὕσης. τρισὶ ¹² γὰρ τοῖς μὲν 10 συνδέσμοις εἰς ὃ δὲ ἀνταποδίδεται.

LIV. Πολλάκις μὲν τοι τεθέντες πως ἐφεξῆς σύνδεσμοι καὶ τὰ μικρὰ μεγάλα ποιοῦσιν· ὥς παρ' Ὀμήρῳ τῶν Βοιωτικῶν πόλεων τὰ ὀνόματα, εὐτελεῖ ¹ ὄντα καὶ μικρὰ,

10 R. Vind. Edd. ἦν ἐχομένη. Coisl. ἡ γὰρ ἦν ἔχομεν. Ad marg. γρ. νῆσεις ἀνεχομένη. Vict. MS. „b. m. ἦν ἔχομεν, [quod probabat Henr. Stephanus] γρ. ἀνεχομένη. In margine b. libri ἀνεχομένη, [Cod. Morelii ἀνερχομένη. γράφεται καὶ ἦν ἔχομεν]. Cum libri m. b. habeant ἦν ἔχομεν, fortasse corrigi posset, ἦν ἔχω μὲν, atque ita verum esset, quod adjungit, tribus conjunctionibus μὲν unam δὲ inlatam esse.“ Ad restituendum tertium μὲν Muretus V. L. I. 16. legebat: ἐρχομένοις μὲν. Capponer: ἡ μὲν γὰρ νῆσος, quod mihi quidem placet: Gale ἡ μὲν νῆσος. — „An verba haec sunt ex oratione Antiphontis, vocata Samothracica: ap. Suidam enim ἐν τῇ Σαμοθρακικῇ νήσῳ haec leguntur: καὶ ἔστι παρ' Ἀντιφῶντι ἐν τῷ Σαμοθρακικῷ λόγῳ οὕτως εἰρημένον· καὶ γὰρ οἱ ἀρχὴν οἰκήσαντες τὴν νῆσον ἦσαν Σάμιοι, ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα, et quae sequuntur.“ Vict. MS. Adde Harpocrat. in v. ἀποδιδόμενοι et alibi, vide Westerm. Hist. El. Gr. p. 278. 11 Ald. αἰταῖς. R. Vind. αὐτῆς. 12 „in marg. libri b emendatum δυοῖ, cum in contextu sermonis τρισὶ ille quoque habeat.“ Vict. MS. — Mox Ald. οἷς ὃ δέ. R. εἰς.

1 Ald. ἐτελεῖ. R. Vind. εὐτελεῖ.

ὄγκον τινὰ ἔχει καὶ μέγεθος διὰ τοὺς συνδέσμους, ἐφεξῆς τοσούτους τεθέντας· ² οἷον ἐν τῷ·

Σχοῖνον τε Σκῶλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐπειών.

LV. Τοῖς δὲ παραπληρωματικοῖς συνδέσμοις χρη-
5 στέον, οὐχ ὡς προσθήκαις κεναῖς καὶ οἷον προσφύμα-
σιν ἢ παραξύσμασιν, ὥσπερ τινὲς τῷ δὴ χρῶνται πρὸς οὐ-
δὲν, καὶ τῷ νυ καὶ τῷ ποτέ· ³ ἀλλ' ἐὰν συμβάλλωνται
τι τῷ μεγέθει τοῦ λόγου.

LVI. Καθάπερ παρὰ Πλάτωνι· ⁴ ὁ μὲν δὴ μέγας
10 ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ Ζεὺς· καὶ παρ' Ὀμήρῳ·

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἔξον ⁵ εὐρέϊος ποταμοῖο.

ἀρχτικὸς γὰρ τεθείς ὁ σύνδεσμος καὶ ἀποσπασθεὶς τῶν
προτέρων τὰ ἐχόμενα, μεγαλεῖόν τι ἐργάσατο. αἱ γὰρ
πολλαὶ ἀρχαὶ σεμνότητα ⁶ ἐργάζονται. εἰ δ' ὥδε εἶπεν,

² Ald. τιθέντας. R. Vind. τεθέντας. Versus est Il. β, 497.

³ Ald. Vind. τὸ πότερον. Vict. Gal. τῷ πότερον. Vict. MS.
„πότερον cum ἄρα significat, non sine causa appellatur con-
junctio expletiva.“ — Schneid. ex Caseliana recepit τῷ ποτέ,
„quod etiam Muretus V. L. I. 16. h. l. restitutum volebat.
Morelius edidit πρότερον [ut est in m. r. R.] ubi is, qui reli-
quas varietates a Morelio e codice annotatas ad suum quam-
que locum retulit, posuit h. l. in margine Mt. πότερον. Con-
junctionem δὴ, de qua h. l. Demetrius, restituendam etiam
Xenophonti puto initio Memorabilium, ubi recte τίσι δὴ
ποτε λόγοις olim legerat Gregorius Cor. Comment. in Her-
mogenem p. 906. in Reiskii Oratorum Graec. Vol. VIII. edi-
tus. [T. VII. p. 1192.] Ceterum similis exstat apud Aristote-
lem observatio de usu conjunctionum Problem. XIX. §. 20.
καθάπερ ἐκ τῶν λόγων ἐνίων ἐξαιρεθέντων συνδέσμων, οὐκ ἔστιν ὁ
λόγος ἑλληνικός· οἷον τό τε καὶ τό τοι. καὶ ἔνιοι δὲ οὐθέν λυποῦ-
σι, διὰ τὸ τοῖς μὲν ἀναγκαῖον εἶναι χρῆσθαι πολλάκις, ἢ οὐκ ἔσται
λόγος ἑλληνικός, τοῖς δὲ μή.“ S. 4 Phaedr. p. 246. e. 5 Ald.
εἶξον. R. Vict. ἔξον. Vind. ἔξον. Tum Ald. Vind. εὐρέϊος. — Il. ξ,
433. 6 R. σεμνότητα. b. σμικρότητα. tum Schn. εἰ δὲ ὥδ'.

ἀλλ' ὅτε ἐπὶ τὸν πόρον ἀφίκοντο τοῦ ποταμοῦ, μικρολογοῦντι ἑκάκει, καὶ ἔτι ὥς περὶ ἐνὸς πράγματος λέγοντι.

LVII. Λαμβάνεται δὲ καὶ ἐν ⁷ παθητικοῖς πολλάκις ὁ σύνδεσμος οὗτος· ὥσπερ ἐπὶ τῆς Καλυψοῦς πρὸς τὸν Ὀδυσσεύα·

5

Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Οὕτω δὴ ⁸ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.

εἰ γοῦν τὸν σύνδεσμον ἐξέλοις, συνεξαιρήσεις καὶ τὸ παθος. καθόλου γάρ, ὥσπερ ὁ Πραξιφάνης ⁹ φησὶν, ἀντὶ μυγμῶν παρελαμβάνοντο οἱ τοιοῦτοι σύνδεσμοι καὶ στε-
ναγμῶν, ὥσπερ τὸ αἰ' αἰ', καὶ τὸ φεῦ, καὶ ποῖον τί ἐστιν,
ὥς αὐτός φησι, τὸ καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισιν, ¹⁰ ἔμ-
φασίν τινα ἔχον οἰκτροῦ ὀνόματος.

LVIII. Οἱ δὲ πρὸς οὐδὲν ἀναπληροῦντες, φησὶ, τὸν σύνδεσμον ἐοίκασι τοῖς ὑποκριταῖς, τοῖς τὸ (αἰ') ¹¹ καὶ ¹⁵
τὸ (φεῦ) πρὸς οὐδὲν ἔπος λέγουσιν· οἷον εἴ τις ὧδε λέ-
γοι· ¹²

7 ἐν abest a r. b. In cod. Morel. δὲ καὶ παθητικῶς. 8
Vind. Ald. δὲ. R. Vict. etsqq. Edd. δὴ. — Od. s, 203. 9 „Praxi-
phanes forte ille Theophrasti discipulus, qui initium *Ἔργων*
Hesiodo indignum cum aliis judicaverat, teste Tzetza ad Hesio-
dum [Proclo potius, vide Gaisf. Poët. min. T. II. p. 4.]. ἐν τῷ περὶ
ἱστοριῶν laudatur Praxiphanes a Marcellino in Vita Thucyd.
p. 5. ed. Hudā. Nominatur etiam in Scholiis ad Sophoclii
Oedip. Colon. 894. Nescio an idem sit, qui memoratur in elogio
libri Callimachei in Fragmentis p. 473. Πρὸς Πραξιφάνην.“ S.
10 Od. π, 220. Ald. addit: ἔτρεψεν. Cod. Morel. ἐπέτρεψεν. l.
r. R. ἔπρεψεν. m. l. ἔπραξεν. Vict. MS. „locum puto corru-
ptum esse: fort. ὁ Πραξιφάνης ut scholion fuerit superioris
pronominis αὐτός.“ Vict. et Edd. sqq. ἔπρεψεν om. 11 Vict.
MS. „locum accurate animadvertite.“ Desunt quippe in Codd.
et Edd. interjectiones αἰ' et φεῦ, quas Schneid. ex sententia
Mureti Var. Lect. I. 16. uncis inclusas addidit. 12 Edd.
λύγυ. Vind. λέγοι, quod recepi, nam Euripides in prologo

Καλυδὼν μὲν ἦδε γαῖα, Πελοπίας χθονὸς,
φεῦ!

552 Ἐν ἀντιπόρθμοις πεδί' ἔχουσ' εὐδαίμονα,
Αἶ, αἶ.

ὥς γὰρ παρέλκει τὸ αἶ αἶ καὶ τὸ φεῦ ἐνθάδε, οὕτω καὶ
ὁ πανταχοῦ μάτην ἐμβαλλόμενος σύνδεσμος. ¹³

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΛΕΞΕΩΣ.

LIX. Οἱ μὲν δὴ σύνδεσμοι τὴν σύνθεσιν μεγαλοπρε-
πῇ ποιοῦσιν, ὡς εἴρηται· τὰ δὲ σχήματα τῆς λέξεώς ἐστι
10 μὲν καὶ αὐτὰ συνθέσεώς τι εἶδος· τὸ ¹ γὰρ δὴ τὰ αὐ-
τὰ λέγειν δις, διπλοῦντα· ἢ ἐπαναφέροντα ἢ ἀνθυπαλ-
λάσσοντα, διαταττομένῳ καὶ μετασυντιθέντι ² ἔοικεν.
διατακτέον δὲ τὰ πρόσφορα αὐτῶν χαρακτῆρι ἐκάστῳ·
οἷον τῷ μεγαλοπρεπεῖ μὲν, περὶ οὗ πρόκειται, ταῦτα.

15 LX. Πρῶτον μὲν τὴν ἀνθυπαλλαγὴν, ὡς Ὀμηρος· ³

Οἱ δὲ δύο σκοπεῖλοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει·
πολὺ γὰρ οὕτω μεγαλειότερον, ἐναλλαγίσης ⁴ πτώσεως,
ἢ εἴπερ οὕτως ἔφη·

Τῶν δὲ δύο σκοπέλων, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρύν·
20 ἀνήθως γὰρ ἐλέγετο. πᾶν δὲ τὸ σύνηθες μικροπρεπές,
διὸ καὶ ἀθαύμαστον.

LXI. Τὸν δὲ Νιρέα, αὐτόν τε ὄντα μικρὸν καὶ τὰ
πράγματα αὐτοῦ μικρότερα, τρεῖς ναῦς καὶ ὀλίγους ἄν-
δρας,

Meleagri, ad quem hi versus pertinent, φεῦ et αἶ non posuit.
Vide Valck. Eur. Fragm. p. 137. — Ald. Vind. ἡδε γαῖα πελο-
πιά χθ. φεῦ ἔναντι πορθμοῖς. Correx. Vict. 13 Ald. Vind.
ἐμβαλλόμενος, omisso σύνδεσμος. Correx. Vict. ex R.

1 Ald. Vind. τῷ. Vict. ad marg. Ald. et Edd. sqq. τό. R.
τῶν. 2 „R. corruptus in hac voce: emendatum est illic,
ut legitur in excusis.“ Vict. MS. 3 Od. μ, 73. 4 Ald.
ἐναλλαγίσεις. m. l. b. R. ἐναλλαγίσης. Vind. Edd. rell. ἐναλλα-
γίσης.

δρας, μέγαν⁵ καὶ μεγάλα ἐποίησεν καὶ πολλὰ ἀντ' ὀλίγων, τῷ σχήματι διπλῶ καὶ μικτῷ χρησάμενος ἐξ ἐπαναφορᾶς τε καὶ διαλύσεως. Νιρεὺς, γάρ, φησὶ, τρεῖς νῆας ἄγεν, Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱός,⁶ Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ· ἢ τε γὰρ ἐπαναφορὰ τῆς λέξεως ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα, τὸν Νιρέα, καὶ ἡ διάλυσις πληθός τι ἐμφαίνει πραγμάτων, καὶ τοὶ δύο ἢ τριῶν ὄντων.

LXH. Καὶ σχεδὸν ἅπαξ τοῦ Νιρέως ὀνομασθέντος ἐν τῷ δράματι,⁷ μεμνήμεθα οὐδὲν ἦττον, ἢ τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τοῦ Ὀδυσσεως, καὶ τοὶ κατ' ἕπος ἕκαστον⁸ καλουμένων σχεδόν. αἰτία δ' ἡ τοῦ σχήματος δύναμις· εἰ δ' οὕτως εἶπεν· Νιρεὺς ὁ Ἀγλαΐας υἱὸς ἐκ Σύμης τρεῖς νῆας ἄγεν, παρασεσιωπηκόντι ἐφύκει τὸν Νιρέα· ὥσπερ γὰρ ἐν ταῖς ἐστιάσεσι⁹ τὰ ὀλίγα διαταχθέντα πως πολλὰ φαίνεται, οὕτω καὶ τοῖς λόγοις.

LXIII. Πολλαχοῦ μὲν τοὶ τὸ ἐναντίον τῇ λύσει, ἢ συνάφεια, μεγέθους αἷτιον γίνεται μᾶλλον. οἷον ὅτι¹⁰ ἐστρατεύοντο Ἕλληνές τε καὶ Κᾶρες καὶ Λύκιοι καὶ Πάμφυλοι καὶ Φρύγες. ἢ γὰρ τοῦ αὐτοῦ συνδέσμου θείσις ἐμφαίνει τι ἄπειρον πληθός.

LXIV. Τὸ δὲ τοιοῦτο,¹¹ κυρτὰ, φαληριόωντα,

5 μέγα R. — v. 2. Schneid. ἐπαναφορᾶς (sic). 6 „In loco Homérico II. β. 671. vulgatae editiones habent Ἀγλαΐης υἱός τε quod ex libris Homericis correximus.“ S. 7 Ald. Vind. Cantabr. γράμματι. m. l. r. b. R. Edd. rell. δράματι. 8 Ald. Vind. ἐκάστων. b. Edd. rell. ἕκαστον. m. ἐκάστου. tum Ald. λελούμένων. Vind. r. R. Edd. rell. λαλούμένων. Cantabr. m. b. καλούμένων. „In loco Homeri Aristoteles III. 12. observavit vim singularem orationis solutae (τῶν ἀσυνδέτων) quae rem unicam veluti multiplicare videatur. Ineptiae sunt, quas exinde nobis Demetrius propinat.“ S. 9 Ald. ἐστιάσειν et mox πῶς. 10 Ald. Vind. ὅτι. r. b. R. ὅτι. 11 Vind. Ald. τοιοῦτον. R. Edd. rell. τοιοῦτο. — II. v, 799.

τῇ ἐξαιρέσει τοῦ καὶ συνδέσμου μεγαλειότερον ἀπέβη
μᾶλλον, ἢ εἰ¹² εἶπεν, κυρτὰ καὶ φαληριόωντα.

LXV. Τὸ μεγαλεῖον¹³ μὲν τοι ἐν τοῖς σχήμασι, τὸ
μηδὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς μένειν πτώσεως, ὡς Θουκυδίδης· καὶ
5 πρῶτος ἀποβαίνων ἐπὶ τὴν ἀποβάθραν ἐλειπο-
ψύχησέ τε, καὶ πεισόντος αὐτοῦ ἐς τὴν παρεξι-
ρεσίαν· πολὺ γὰρ οὕτω μεγαλειότερον,¹⁴ ἢ εἴπερ ἐπὶ
τῆς αὐτῆς πτώσεως οὕτως ἔφη, ὅτι ἔπασεν εἰς τὴν παρ-
εξιρεσίαν καὶ ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα.

10 LXVI. Καὶ ἀναδιπλώσας δέ που¹⁵ εἰργάσατο μέγε-
θος, ὡς Ἡρόδοτος δράκοντες δέ που, φησὶν, ἦσαν ἐν
τῷ Καυκάσῳ μέγεθος, καὶ μέγεθος¹⁶ καὶ πλήθος. δις
ῥηθὲν τὸ μέγεθος ὄγκον τινὰ τῇ ἐρμηνείᾳ παρέσχεν.

LXVII. Χρησθαι μὲν τοι τοῖς σχήμασι μὴ πυκνοῖς·
15 ἀπειρόκαλον γὰρ καὶ παρεμφαινόν τινα τοῦ λόγου ἀνω-
μαλίαν. οἱ γοῦν ἀρχαῖοι πολλὰ σχήματα ἐν τοῖς λόγοις
τιθέντες συνηθέστεροι τῶν ἀσχηματίστων εἰσὶ, διὰ τὸ ἐν-
τέχνως τιθέναι.

ΠΕΡΙ ΣΥΓΚΡΟΤΣΕΩΣ.

20 LXVIII. Περὶ δὲ συγκρούσεως φωνηέντων ὑπέλαβον
ἄλλοι ἄλλως. Ἰσοκράτης μὲν γὰρ¹ ἐφυλάττετο συμπλήσ-

12 ἢ om. Ald. R. Vind. Inserit Vict. ad marg. Ald. 13 Ald. Vind.
μεγαλοῖον. R. μεγαλεῖον. Mox Ald. Vind. σχήμασιν. — Locus Thucyd.
est IV, 12. ubi Wasse ἀναβαίνων in h. l. legit. 14 R. μεγαλιό-
τερον. Sqq. Cod. Morel. ita habet: ἢ εἶπεν ἐπὶ τ. α. πτ. οὕτως,
ὅτι. 15 R. ἀναδιπλώσας δ' ἔπος. 16 καὶ μέγεθος Ald.
Vind. om. Receptit Vict. ex R. — Equidem hunc locum apud
Herodotum me non invenire cum Victorio fateor: reliqui edi-
tores tacent: haud scio, an Demetrius locum Herodoti L. I,
203. ὁ Καύκασος παρατίθει, ἐὼν οὐρέων καὶ πλήθει μέγιστον καὶ
μεγάθει ὑψηλότατον cum alio alius scriptoris confuderit.

1 Cod. Morel. Ἰσ. δέ.

σιν αὐτὰ, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ. ἄλλοι δὲ τινες ὡς ἔτυχε συνέκρουσαν καὶ παντάπασι· οὐδὲ οὔτε ἡγώδη ποιεῖν τὴν σύνθεσιν, ἀτεχνῶς² αὐτὰ συμπλήσσοντα καὶ ὡς ἔτυχε· διασπασμῷ γὰρ τοῦ λόγου τὸ τοιοῦτον καὶ διαρρήψει ἔοικεν· οὔτε μὴν παντελῶς φυλάσσεσθαι τὴν συνέ- 5 χεῖαν τῶν γραμμάτων· λειοτέρα μὲν γὰρ οὕτως ἔσται ἴσως ἢ σύνθεσις, ἀμουςστέρα δὲ καὶ κωφή ἀτεχνῶς, πολλὴν εὐφωνίαν ἀφαιρεθεῖσα, τὴν γινομένην ἐκ τῆς συγκρούσεως.

LXIX. Σκεπτέον δὲ πρῶτον μὲν, ὅτι καὶ ἡ συνή- 10 θεια αὐτῇ³ συμπλήττει τὰ γράμματα ταῦτα τοῖς ὀνόμασι, καὶ τοι στοχαζομένη μάλιστα εὐφωνίας· οἷον ἐν τῷ Αἰακὸς καὶ χιών. πολλὰ δὲ καὶ διὰ μόνων τῶν φω- 553 νηέντων συντίθησιν ὀνόματα, οἷον Αἰαίη,⁴ καὶ Εὖιος·⁵ 15 οὐδὲν τε δυσφωνότερα τῶν ἄλλων ἐστὶ ταῦτα, ἀλλ' ἴσως καὶ μουσικώτερα.

LXX. Τάγε μὴν ποιητικὰ, οἷον τὸ ἥελιος, διηρη- μένον καὶ συγκρουόμενον ἐπίτηδες, εὐφωννότερόν ἐστι τοῦ ἥλιος, καὶ τὸ ὀρέων τοῦ ὀρῶν. ἔχει⁶ γάρ τινα ἢ λύσις 20 καὶ ἡ σύγκρουσις οἷον ῥδὴν ἐπιγινομένην. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐν συναλοιφῇ⁶ μὲν λεγόμενα δύσφωνα ἦν, διαιρε- θέντα δὲ καὶ συγκρουσθέντα εὐφωννότερα· ὡς τό· πάν- 25 τα μὲν τὰ νέα καὶ καλὰ ἐστίν. εἰ δὲ συναλείψας εἵποις, καλὰ 'στιν,⁷ δυσφωννότερον ἔσται τὸ λεγόμενον 25 καὶ εὐτελέστερον.

LXXI. Ἐν Αἰγύπτῳ δὲ καὶ τοὺς θεοὺς ὑμνοῦσι δια

2 R. ἀτεχνῶς, quod conjicit etiam Schneid., nisi ἀτεχνῶς idem sit, quod paullo ante παντάπασι. Deinceps Vind. ὡς ἔτυχεν. Pro διαρρήψει Cod. Mor. διαρρήξει. 3 R. αὐτῇ. ad marg. αὐτῇ. 4 Ald. αἰαίη. R. Vind. αἰαίη. mox R. δυσφω- νότερον. 5 Ald. ἔχοι. Vind. R. Vict. ἔχει. 6 r. συναλει- φῇ. tum R. r. δύσφορα ἦν. Ald. διαρεθέντα δέ. 7 Ald. Vind. R. καλὰ ἐστίν. Vict. γρ. καλὰ 'στιν.

τῶν ἐπὶ τὰ φωνηέντων οἱ ἱερεῖς, ἐφεξῆς ἡχοῦντες αὐτὰ, καὶ ἀντὶ αὐλοῦ καὶ ἀντὶ κιθάρας τῶν γραμμάτων τούτων ὁ ἦχος ἀκούεται ὑπ' εὐφωνίας. ὥστε ὁ ἐξαιρῶν⁸ τὴν σύγκρουσιν οὐδὲν ἄλλο ἢ μέλος ἀτεχνῶς ἐξαιρεῖ τοῦ⁵ λόγου καὶ μουσαν. ἀλλὰ περὶ τούτων μὲν οὐ καιρὸς μη-
κύνειν ἔσως.

LXXII. Ἐν δὲ τῷ μεγαλοπρεπεῖ χαρακτῆρι σύγκρου-
σις παραλαμβάνοιτ' ἂν πρέπουσα, ἥτοι διὰ μακρῶν, ὡς
τό· λᾱαν ἄνω ὠθεσκε·⁹ καὶ γὰρ ὁ στίχος μῆκος τι
10 ἔσχεν ἐκ τῆς συγκρούσεως, καὶ μεμίμηται τοῦ λίθου τὴν
ἀναφορὰν καὶ βίαν. ὡσαύτως καὶ τό· μὴ ἡπειροῶς εἴ-
ναι¹⁰ τὸ Θουκυδίδειον. συγκρούονται καὶ διφθογγοὶ
διφθογόις· ταύτην κατώκησαν μὲν Κερκυραῖοι·
οἰκιστὴς δὲ ἐγένετο.

15 LXXIII. Ποιεῖ μὲν οὖν καὶ τὰ αὐτὰ μακρὰ συγκρου-
όμενα μέγεθος, καὶ αἱ αὐταὶ διφθογγοί. αἱ δ' ἐκ διαφε-
ρόντων συγκρούσεις ὁμοῦ καὶ μέγεθος ποιοῦσι καὶ ποι-

8 Ald. Vind. Vict. Casel. Gal. ἐξαιρῶν. m. l. Schn. ἐξαι-
ρῶν. tum Ald. Vict. Casel. Gal. R. Vind. ἐξαιρεῖ. l. m. b. ἐξαι-
ρεῖται. Schn. ἐξαιρεῖ. — „Quae ad hunc locum illustrandum
protulit Th. Gale, sola opinionum conjecturarumque levita-
te nituntur. Postea eundem hunc locum tractavit I. M. Ges-
nerus in libello, quem inscripsit: Θεολογούμενα γραμματικὰ
de laude Dei per VII. Vocales ad Demetrium Pha-
lereum. Goettingae 1746. Deinde pessime loco Demetrii
aliorumque a Galeo et Gesnero appositis abusus est Au-
ctor libri (Aelteste Urkunde des Menschengeschlechts.) p. 166.
cujus argutias refellit ingeniosus et doctus auctor censurae in
Bibliothecae Philolog. T. III. p. 96. propositae, quem lecto-
res, quorum haec intelligere interest, adibunt. Vestigia quae-
dam sed obscura narrationis apparent in Hesychiano ἐπιτα-
γράμματος — Σέραπιν, ubi vide Interpp.“ S. 9 Od. λ, 595.
— v. 10. Ald. μεμίκτην. 10 Thuc. VI. 1. οὔσα. cfr. Jacobs ad
Ach. Tat. p. 727. — Sequens locus est ib. l. 24.

κίλιαν ἐκ τῆς ¹¹ πολυηχίας, οἷον ἡώς· ἐν δὲ τῷ οἴῃν ¹² οὐ μόνον διαφέροντα τὰ γράμματά ἐστιν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἤχοι, ὁ μὲν δασύς, ὁ δὲ ψιλός, ὥστε πολλὰ ἀνόμοια εἶναι.

LXXIV. Καὶ ἐν ῥῥαῖς δὲ τὰ μελίσματα ἀπὸ τοῦ ⁵ ἐνὸς ¹ γίνεται τοῦ αὐτοῦ μακροῦ γράμματος, οἷον ῥῥῶν ἐπεμβαλλομένων ῥῥαῖς. ὥστε ἡ τῶν ὁμοίων σύγκρουσις μικρὸν ἔσται τι ῥῥῆς μέρος καὶ μέλισμα. περὶ μὲν δὴ συγκρούσεως, καὶ ὡς γίνουτ' ἂν μεγαλοπρεπῆς σύνθεσις, λελέχθω τοσαῦτα. 10

LXXV. Ἔστι δὲ καὶ ἐν πράγμασι τὸ μεγαλοπρεπές, ἂν μεγάλη καὶ διαπρεπῆς πεζομαχία ἢ ναυμαχία, ἢ περὶ οὐρανοῦ ἢ περὶ γῆς λόγος· ὁ γὰρ τοῦ μεγάλου ἀκούων πράγματος εὐθὺς καὶ λέγοντα οἶται μεγάλως λέγειν, πλανώμενος. δεῖ γὰρ οὐ τὰ λεγόμενα σκοπεῖν· ἀλλὰ πῶς ¹⁵ λέγεται· ἔστι γὰρ καὶ μεγάλα μικρῶς λέγοντα ἀπρεπῆς ².

¹¹ Ald. Vind. m. R. τῆς οὐ πολυηχίας. „οὐ non est in l. solo, reliqui tres habent.“ Vict. MS. Omisit Vict. et Edd. sqq.

¹² b. οἴῃ ὄνοι οὐ μόνον.

¹ b. κατὰ ἐνός. R. r. ἐπὶ ἐνός, γρ. πρὸς ἐνός. Ald. Vind. ἀπὸ ἐνός. Vict. Edd. sqq. ἀπὸ τοῦ ἐνός. tum Ald. Vind. μακροῦ γράμματα. R. Vict. Edd. sqq. γράμματος. ² „Olim conjiciebam h. l. legendum: πράγματα μεγάλα — ἀπρεπῇ ποιεῖν. Contra Cel. Fischerum nihil offendeat in vulgata scriptura; cujus rationem praeclaram profecto et miram, audi: Nam, inquit, ut ἀπρεπῆς cohaeret cum τῷ πράγματι, ita per τὸ πρᾶγμα intelligitur res, quam quis oratione persequitur, sed verbum μεγάλα pertinet ad ea, quae in se illa insunt. Nescio vero, quid viro humanissimo in mentem venerit, ut haec talia moneret, quae vel puer facile viderit. Docendum erat, quo sit referendum ἀπρεπῆς? Scilicet ad πράγματι. Verum insto, quid illud est, quod rei non convenit. Scilicet τὸ λεγόμενον, quod omnino scirei orationis immittendum puto.“ S.

ποιεῖν τῷ πράγματι. διὸ καὶ δεινούς τινάς φασιν, ὥσπερ καὶ Θεόπομπον, δεινὰ οὐ δεινῶς λέγοντα.

LXXVI. Νικίας³ δ' ὁ ζωγράφος καὶ τοῦτο εὐθύς ἔλεγεν εἶναι τῆς γραφικῆς τέχνης οὐ μικρὸν μέρος τὸ
 5 λαβόντα⁴ ὕλην εὐμεγέθη γράφειν, καὶ μὴ κατακερματίζειν τὴν τέχνην εἰς μικρά, οἷον ὀρνίθια ἢ ἄνθη, ἀλλ' ἵππομαχίας καὶ ναυμαχίας· ἐνθα πολλὰ μὲν σχήματα δείξειεν ἂν τις ἵππων,⁵ τῶν μὲν θεόντων, τῶν δὲ ἀνθισταμένων ὀρθῶν, ἄλλων δὲ ὀκλαζόντων· πολλοὺς δ'
 10 ἀκοντίζοντας, πολλοὺς δὲ καταπίπτοντας τῶν ἱππέων· ὥτετο γὰρ καὶ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν μέρος εἶναι τῆς ζωγραφικῆς τέχνης, ὥσπερ τοὺς μύθους τῶν ποιητῶν. οὐδὲν οὖν θαυμαστὸν, εἰ καὶ ἐν⁶ τοῖς λόγοις καὶ ἐκ πραγμάτων μεγάλων μεγαλοπρέπεια γένηται.

LXXVII. Τὴν δὲ λέξιν ἐν τῷ χαρακτῆρι τούτῳ περιττὴν εἶναι δεῖ καὶ ἐξηλλαγμένην καὶ ἀσυνήθη μᾶλλον· οὕτω γὰρ ἔξει τὸν ὄγκον. ἡ δὲ κυρία καὶ συνήθης σαφὴς μὲν αἰ, τῇ δὲ καὶ εὐκαταφρόνητος.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΒΟΛΗΣ.

LXXVIII. Πρῶτα μὲν οὖν μεταφοραῖς χρηστέον·

3 Ald. Νεικίας. — v. 4. Ald. Vind. Cantabr. ζωγραφικῆς. l. b. R. Vict. γραφικῆς. — De Nicia pictore vide Prolegomena. 4 b τῷ λαβόντι. 5 Ald. εἰπών. R. Vind. ἵππων. 6 ἐν Ald. Vind. om. Recedit Vict. ex R. — „Pro vulgato πραγμάτων μεγάλη ex Codice Morelii μεγάλων scripsimus. Denique γένηται in γίγνοιτο mutandum videtur, nisi forte Demetrii haec aetas eam dictio- nis barbariem amaverit. — Sententiam Nicias ad simplicitatem i. e. unitatem argumenti, unde genus orationis sublime existat, male referre videtur Gerard on Taste p. 13. — De Nicia pictore vide Plinium T. II. p. 704. Plutarch. T. II. p. 786. et p. 1093. Duos fuisse Nicias pictores, aetate diversos, et operum argumentis, cum ex ipso Plinii loco, tum ex comparatione ejus cum hoc nostro sit mihi probabile.“ S.

αἴται γὰρ μάλιστα καὶ ἡδονὴν ¹ συμβάλλονται τοῖς λό-
γοις καὶ μέγεθος. μὴ μὲν τοι πυκναῖς, ἐπεὶ τοι διδυ-
ραμβον ἀντὶ λόγου γράψομεν· ² μήτε μὴν πόρρωθεν
μετενηνεγμέναις, ³ ἀλλ' αὐτόθεν, καὶ ἐκ τοῦ ὁμοίου. οἷον
ἔοικεν ἀλλήλοις στρατηγός, κυβερνήτης, ἡνίοχος· πάντες ⁵
γὰρ οὗτοι ἄρχοντές εἰσιν. ἀσφαλῶς οὖν ἐρεῖ καὶ ὁ τὸν
στρατηγὸν κυβερνήτην λέγων τῆς πόλεως, καὶ ἀνάπαλιν ⁵⁵⁴
ὁ τὸν κυβερνήτην ἄρχοντα τῆς νηός. ⁴

LXXIX. Οὐ πᾶσαι ⁵ μὲν τοι ἀνταποδίδονται, ὥσπερ
αἱ προειρημέναι· ἐπεὶ τὴν ὑπώρειαν μὲν τῆς Ἰδης πό- ¹⁰
δα ⁶ ἐξῆν εἰπεῖν τὸν ποιητὴν, τὸν δὲ τοῦ ἀνθρώπου πό-
δα οὐκέτι ὑπώρειαν εἰπεῖν.

LXXX. Ἐπὰν μὲν τοι κινδυνώδης ἡ μεταφορὰ δοκῇ,
μεταλαμβάνεσθω εἰς εἰκασίαν. οὕτω γὰρ ἀσφαλέστερα
γένοιτ' ⁷ ἂν. εἰκασία δ' ἔστι μεταφορὰ πλεονάζουσα, ¹⁵
οἷον εἴ τις τῷ ⁸ τότε τῷ Πύθωνι τῷ ῥήτορι ῥέον-
τι καθ' ὑμῶν προσθεῖς εἴποι, ὥσπερ ῥέοντι καθ' ὑμῶν,
οὕτω μὲν γὰρ εἰκασία γέγονε, καὶ ἀσφαλέστερος ὁ λόγος,
ἐκείνως δὲ μεταφορὰ καὶ κινδυνωδέστερος. διὸ καὶ Πλά-

¹ Cod. Morel. πρὸς ἡδονήν. R. καὶ ἡδονήν, ad marg. πρὸς.

² „γράφομεν pro vulgato γράφομεν rescripsimus, flagitante et lege grammatica, et usu Demetrii. Sic §. 89. ἐπεὶ τοι ἀντ' εἰκασίας παραβολὴ ἔσται. Pro ἔοικεν ἀλλήλοις malebat Galei εἰκασιν.“ S. ³ R. μετενηνεγμένας, ad marg. — ναις. ⁴ Vind. πυκνός. ⁵ Ald. πᾶσα. R. Vind. πᾶσαι. ⁶ Il. β, 824.

⁷ Vind. et Vict. ad marg. Ald. γίγνοιτ'. ⁸ „Articulum τῷ ex emendatione Galei addidimus. Ad exemplum Demosthenis [pro cor. p. 272.] Horatius Satyr. I. 7.

Tum Praenestinus salso multumque fluenti

Expressa arbusto regerit convicia.

Quam vero noster εἰκασίαν, Aristoteles Rhetoric. III. 4. εἰκόνα dicit. Cum Aristotele faciunt Quintilianus V. 11. Aristides T. II. p. 444. et Neocles in Scholiis ad Hermogenem p. 362.“ 8.

των ἐπισφαλές τι δοκεῖ ποιεῖν, μεταφοραῖς μᾶλλον χρώ-
μενος ἢ εἰκασίαις· ὁ μὲν τοι Ξενοφῶν εἰκασίαις μᾶλλον.

LXXXI. Ἀρίστη δὲ δοκεῖ μεταφορὰ τῷ Ἀριστοτέ-
λει⁹ ἢ κατ' ἐνέργειαν καλουμένη, ὅταν τὰ ἄψυχα ἐνε-
ργουῦντα εισάγῃται καθάπερ ἔμψυχα, ὡς τὸ ἐπὶ τοῦ βέ-
λους·

Ὁξυβελῆς καθ' ὅμιλον ἐπιπτεύσθαι μενεαίνων·¹⁰
καὶ τὸ

Κυρτὰ φαληριόωντα.¹¹

¹⁰ πάντα γὰρ ταῦτα, τὸ φαληριόωντα καὶ τὸ μενεαί-
νων, ζωτικαῖς ἐνεργείαις ὅμοιον.

LXXXII. Ἐνια μὲν τοι σαφέστερον ἐν ταῖς μετα-
φοραῖς λέγεται καὶ κυριώτερον, ἥπερ¹ ἐν αὐτοῖς τοῖς κυ-
ρίοις, ὡς τὸ ἔφριξεν δὲ μάχη. οὐ γὰρ ἂν τις αὐτὸ
¹⁵ μεταλαβὼν² διὰ κυρίων οὐτ' ἀληθέστερον εἴποι οὔτε
σαφέστερον. τὸν γὰρ ἐκ τῶν δορᾶτων κλόνον³ γινόμε-
νον τούτοις ἡρέμα ἤχον συνεχῶς φρίσσουσιν μάχην προσ-
ηγόρευσεν. καὶ ἅμα ἐπείληπται⁴ πως τῆς κατ' ἐνέργειαν
μεταφορᾶς τῆς προειρημένης, τὴν μάχην φρίσσειν εἰπὼν
²⁰ ὡς περ ζῶον.

LXXXIII. Δεῖ μὲν τοι μὴ λανθάνειν, ὅτι ἔναι με-
ταφοραὶ μικροπρέπειαν ποιοῦσι⁵ μᾶλλον ἢ μέγεθος,

⁹ „Locus Aristotelis, quem respicit Demetrius, est Rhetoric. III. 11.“ S. ¹⁰ Il. δ, 126. ¹¹ Il. γ, 799.

¹ R. εἴπερ. Locus Homeri est Il. γ, 339. ² Ald. Vind. Cantabr. μεταβαλὼν. b. μεταβάλλον. „Infra tamen, [S. 84.], εἰ δὲ τις μετᾱβαλὼν εἴποι. forte μεταλαβὼν, ut supra μεταλαμβά-
νων εἰς εἰκασιν.“ Vict. MS. μεταβαλὼν Vict. et Edd. sqq. idque propter additum κυρίων retinendum censet Fischer, probante Schneidero. ³ „Sic cum H. Stephano et Ga-
leo scripsimus. Vulgo κλόνον. Verum etiam τούτοις post γι-
νόμενον delendum esse videtur.“ S. ⁴ b. r. ἐπὶληπται.
⁵ Ald. ποιοῦσιν. Vind. ποιοῦσι. R. μικροπρέπειαν.

καί τοι τῆς μεταφοῆς πρὸς ὄγκον λαμβανομένης, ὥς τό·

Ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγεν ⁶ μέγας οὐρανός·

οὐρανὸν γὰρ ὅλον ἠχοῦντα οὐκ ἐχρῆν προσεικάσαι ἠχοῦ-
ση σάλπιγγι· πλὴν εἰ μὴ τις ἅμα ⁷ ἀπολογοῖτο ὑπὲρ
τοῦ Ὅμηρου, λέγων, ὡσαύτως ⁸ ἤχησε μέγας οὐρανός, ὥς ⁹
ἂν ἠχήσειε σαλπίζων ὅλος οὐρανός·

LXXXIV. Ἐτέραν οὖν ἐπινοήσωμεν μεταφορὰν μι-
κρότητος αἰτίαν γινομένην μᾶλλον, ἢ μεγέθους· δεῖ γὰρ
ἐκ τῶν μειζόνων μεταφέρειν εἰς τὰ μικρά, οὐ τὸ ἐναντίον·
οἷον ὥς ὁ Ξενοφῶν φησιν· ἐπεὶ δὲ πορευομένων ⁹ 10
ἐξεκύμηνέ τι τῆς φάλαγγος. τὴν γὰρ τῆς τάξεως
παρεκτροπὴν ἐκκυμαινούση θαλάσση εἴκασε, καὶ προσω-
νόμασεν. εἰ δὲ τις μεταβαλὼν εἴποι ἐκφαλαγγίσασαν τὴν
θάλασσαν, τάχα μὲν οὐδὲ οἰκείως μετοίσει, πάντη δὲ
πάντως μικροπρεπῶς. 15

LXXXV. Ἐνιοι δὲ καὶ ἀσφαλιζονται τὰς μεταφο-
ρὰς ἐπιθέτοις ἐπιφερομένοις, ὅταν αὐτοῖς κινδυνώδεις
δοκῶσιν, ὥς ὁ Θεόγνης παρατίθεται τὸ τόξον ¹ (λέγων)

6 Ald. δ' ἐσάλπιγε. Vind. δὲ σάλπιγεν. „Locum Ho-
meri Iliad. φ. 388. tractat etiam Longinus IX. 6. ejusque
contra Demetrium defensionem in se suscepit Gallus, Har-
dion in Monumentis Academ. Elegant. litter. T. III. p. 102.
sqq.“ 8. 7 Ald. Vind. ἅρα ἀπολογεῖτο. r. b. R. Vict. Edd. sqq.
ἅμα ἀπολογεῖτο. 8 Cod. Morel. οὕτως. Tum Edd. ἤχησεν.
Vind. ἤχησε. 9 „In loco Xenophontis Anab. I. p. 265.
ed. Paris. editur: ὥς δὲ πορευομένων ἐξεκύμαινέ τι φάλαγγος.
Aldina et Codex Morelii h. l. πορευομένων habent.“ S. — R ad
marg. πορευομένων.

1 „Ita h. l. supplebat Capperoner. Vulgo παρατίθε-
ται τὸν τόξον φόρμιγγα [Ald. R. τὸν τοξοφόρμιγγα. R. γρ. τὸ
τόξον.] ἄχορδον, ἐπὶ τοῦ τῷ τόξῳ βάλλοντος. Pro τὸν reponen-
dum esse τὸ monuit quidem Cel. Fischerus, sed omnem
loci sensum non explieuit. Victorius in versione latina

φόρμιγγα ἄχορδον ἐπὶ τοῦ τῷ τόξῳ βάλλοντος· ἡ μὲν γὰρ φόρμιγξ ² κινδυνῶδες ἐπὶ τοῦ τόξου, τῷ δὲ ἄχορδῳ ἡσφάλισται.

LXXXVI. Πάντων δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἡ συνήθεια ⁵ καὶ μάλιστα μεταφορῶν διδάσκαλος. μικρὰν γὰρ σχεδὸν πάντα μεταφέρουσα λανθάνει, διὰ τὸ ἀσφαλῶς μεταφέρειν, λευκὴν ³ τε φωνὴν λέγουσα καὶ ὄξυν ἄνθρωπον καὶ τραχὺ ἦθος καὶ μακρὸν ⁴ ῥήτορα καὶ τᾶλλα, ὅσα οὕτω μεταφέρεται μουσικῶς, ὥστε ὅμοια δοκεῖν τοῖς κυρίοις.

10 LXXXVII. Τοῦτον ἐγὼ κανόνα τίθεμαι τῆς ἐν λόγοις μεταφορᾶς, τὴν τῆς συνηθείας τέχνην εἴτε φύσιν. οὕτω γοῦν ἔνια μετήνεγκεν ἡ συνήθεια καλῶς, ὥστε οὐδὲ κυρίων ἔτι ⁵ ἐδεήθημεν, ἀλλὰ μεμένηκεν ἡ μεταφορὰ

posuit: ut Theognis τόξον vocat φόρμιγγα ἄχορδον. Sed παρὰ τίθεται non est vocat; verum cum exemplis et locis veterum allatis aliquis rem propositam explanat, et confirmat, dicitur παρὰ τίθεται· cf. Hemsterhus. ad Aristoph. Plutum. p. 244. Toup. in Emend. in Suidam III. p. 200. Abresch. Observ. ad N. T. p. 614. Hoc igitur loco παρὰ τίθεται ὁ Θεόγνης non potest esse: Theognis affert exemplum; est enim, ni fallor, locus ipse Theognidis, poëtae dithyrambici, quem etiam Aristoteles Rhetoric. III. 11. tacito tamen auctoris nomine, apposuit. Restat igitur, ut παρὰ τίθεται passivo sensu accipiamus: affertur (ab Aristotele) exemplum Theognidis qui arcum φόρμιγγα ἄχορδον dixit. Forte ejusdem est poëtae, quod apud Aristotelem cum eo junctum legitur, ubi ἀσπὶς audacissima metaphora φιάλη Ἄρεος appellatur.“ S. 2 Ald. Vind. φόρμιξ et mox ἡσφάλισθαι. R. ἡσφάλισται. 3 „Apud Quintilianum II. 3. 15. candida vox opponitur fuscae.“ S. 4 Ald. Vind. μακρόν. R. Edd. rell. μακρόν. „μακρόν puto legi debere, ut est in ant. l. i. e. prolixum.“ Vict. MS. 5 ἔτι Ald. Vind. om. Recepit. Vict. ex B.

κατέχουσα τὸν τοῦ κυρίου τόπον, ὡς ὁ τῆς ἀμπέλου
ὀφθαλμός καὶ εἴτι ἕτερον τοιοῦτον.

LXXXVIII. Σφόνδυλος μὲν τοι καὶ κλεῖς τὰ ἐπὶ
τοῦ ⁶ σώματος, καὶ κτένες, οὐ κατὰ μεταφορὰν ὠνόμα-
σται, ἀλλὰ καθ' ὁμοιότητα, διὰ τὸ εἰκέναι τὸ μὲν κτε- ⁵
νὶ μέρος, τὸ δὲ κλειδὶ, τὸ δὲ σφονδύλῳ.

LXXXIX. Ἐπὰν μὲν τοι εἰκασίαν ποιῶμεν τὴν με-
ταφορὰν, ⁷ ὡς προλέλεκται, στοχαστέον τοῦ συντόμου,
καὶ τοῦ μηδὲν πλέον τοῦ ὥσπερ προστιθέναι· ⁸ ἐπεὶ τοι
ἀντ' εἰκασίας παραβολὴ ἔσται ποιητικὴ, οἷον τὸ τοῦ Ξε- ¹⁰
νοφῶντος· ⁹ ὥσπερ δὲ κύων γενναῖος ἀπρονοήτως

6 τοῦ om. Vict. Casel. Gal. Est in Ald. Vind. Schneid. —
Mox Vind. Ald. ὠνόμασθαι. v. 6. μέρος Schn. om. 7 Cod. Morel.
τῆς μεταφορᾶς. 8 Ald. Vind. R. προτιθέναι. R. ad marg. προστι-
θέναι, et ita Vict. Edd. sqq. — Tum Ald. Vict. Casel. Gal.
ἐπεὶ τι. Vind. R. Fischer. Capperonner. et Schneid. ἐπεὶ τοι.
9 „Locus Xenophontis Cyropaed. I. 4. 21. editur: φέρεται
πρὸς κάπρον. Demetrii lectionem probare non dubito, cum
ipse Xenophon de Venatione c. III. §. 10. dixerit: ἀπρονοή-
τως ἐπὶ τοῦτο φέρεται. Obiter hic quaedam in eo capite con-
tra nuperam editionem vindicabimus. Igitur §. 6. verba: εἰσὶ
δὲ αἱ κύκλοις πολλοῖς χρώμενοι καὶ πλάνοις, ὑπολαμβάνουσαι ἐκ
τοῦ πρόσθεν τὰ ἔχνη, παραλείπουσι τὸν λαγῶ· suspecta habebat
vitii vir summus, Contr. Gesnerus de Quadrupedibus v.
Canis, qui putabat ea ita esse emendanda, ut legamus: ὑπο-
λαμβάνουσαι aut καταλαμβάνουσαι, aut denique ex Polluce: ὑπο-
λαμβάνουσαι οὐ καίρια τὰ ἔχνη. Sed a vero aberravit longis-
sime cum nupero Editore, cum vocem ὑπολαμβάνουσαι inter-
pretarentur existimantes, quemadmodum etiam §. 10. ubi
est: μεταθίουσι γὰρ αἱ μὲν ἀσαφῶς, αἱ δὲ πολὺ ὑπολαμβάνουσαι,
δοξάζουσαι δ' ἔτεραι. Manifestum enim utroque loco ὑπολαμ-
βάνειν esse προλαμβάνειν. Ita §. 8. αἱ δὲ ὑποθίουσι. recte Ges-
nerus l. c. interpretatur προθίουσι. male nuperus Editor.

ἐπὶ κάπρον φέρεται· καὶ ὥσπερ ἵππος λυθείς
 555 διὰ πεδίου γαυριῶν καὶ ἀπολακτίζων· ταῦτα γὰρ
 οὐκ εἰκασίαις ἔτι ἔοικεν, ἀλλὰ παραβολαῖς ποιητικαῖς.

XC. Τὰς δὲ παραβολὰς ταύτας οὔτε ῥαδίως ἐν τοῖς
 πεζοῖς λόγοις τιθέναι δεῖ, οὔτε ἄνευ πλείστης φυλακῆς.
 καὶ περὶ μεταφορᾶς μὲν ὡς τύπῳ εἴρηται. ¹⁰

Similiter in loco Xenophontis a Demetrio laudato §. 93.
 ὑπελαύνοντες πρόσω idem fere est, quod προελαύνοντες. —
 Deinde §. 10. sequitur de canibus: φθονεῶς δ' ἄλλαι ἔκκυνοῦσι
 παρὰ τὸ ἔχνος, διὰ τέλους συμπαραφερόμεναι. quam lectionem
 pessime nuperus Editor ex Aldina et Castal. editionibus mu-
 tavit in ἐκκυνῶσι, et locum interpretatus est ita, ut ἐκκυνῶσι
 παρὰ τὸ ἔχνος idem significaret quod μεταθίονσι. Verum in
 Indice Graecitatis ἐκ. π. τὸ ἔχνος explicatur: a vestigiis
 avertere, quo nihil falsius esse potest. Vellem omnino
 Vir humanissimus in consilium adhibuisset Conr. Gesneri
 praeclarum de Quadrupedibus opus, qui bene multa Xeno-
 phontis loca cum meliori interpretatione explanavit, tum vero
 conjecturis egregiis restituit. Is igitur docuit lectionem ἐκ-
 κυνοῦσι veram esse, atque ex eo Xenophontis loco derivata
 esse verba ap. Pollucem. V. 11. ubi ἔκκυνοι, ἐκκυνῶσαι, ἐκ-
 κυνεῖν de canibus posita conjunguntur. Prius ἔκκυνοι exstat in
 Xenophonte cap. VII. 10. unde etiam interpretatio verbi ἐκ-
 κυνεῖν erat cum Gesnero petenda. Quod si vero Cel. Zeu-
 nius glossas Hesychianas et Onomasticon Pollucis diligentius
 cum Xenophonte comparasset, a pluribus erroribus oavero
 sibi poterat. Unica exstat in Hesychio glossa, quam in Xe-
 nophonte agnoscere non potui; σωμαίνουσι οἱ κύνες παρὰ
 ξενοφῶντι. 10 Edd. Vind. ὡς τύπῳ εἰπεῖν. Unde Schneid.
 „Miror in hoc loco silentium omnium, quos legi, interpre-
 tum. Manifestum enim haec esse corrupta et manca. Puto
 igitur legendum: μὲν, ὡς ἐν τύπῳ εἰπεῖν, τοσαῦτα. Similiter
 infra de evidentia: καὶ περὶ ἐναργείας μὲν, ὡς ἐν τύπῳ εἰπεῖν,
 τοσαῦτα, ubi Aldina particulam ὡς omittit.“ Vict. MS. „me-
 liores libri εἴρηται.“

ΠΕΡΙ ΣΥΝΘΕΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

XCΙ. Ληπτέον δὲ καὶ σύνθετα ὀνόματα, οὐ τὰ δι-
 θυραμβικῶς συγκείμενα, οἷον θεοτεράτους¹ πλάνας,
 οὐδὲ ἄστρον δορύπυρον στρατὸν, ἀλλ' εἰκότα
 τοῖς ὑπὸ τῆς ἀληθείας συγκειμένοις· καθόλου γὰρ ταύ-⁵
 την κανόνα ποιοῦμαι πάσης ὀνομασίας, νομοθέτας λέ-
 γουσιν καὶ ἀρχιτέκτονας, καὶ τοιάδε πολλὰ ἕτερα ἀσφα-
 λῶς συντιθεῖσιν.

XCII. Ἐξεῖ μὲν τοι τὸ σύνθετον ὄνομα ὁμοῦ καὶ
 ποικιλίαν τινὰ ἐκ τῆς συνθέσεως καὶ μέγεθος, καὶ ἅμα¹⁰
 καὶ συντουίαν τινά. ὄνομα γὰρ τεθήσεται ἀντὶ ὕλου τοῦ
 λόχου· οἷον ἂν τὴν τοῦ σίτου κομιδὴν σιτοπομπίαν λέ-
 γῃς· πολὺ γὰρ οὕτως μείζον. τάχα δ' ἂν καὶ λυθέντος
 εἰς λόγον, ἕτερον τρόπον μείζον γένοιτο,² οἷον σίτου
 πομπή ἀντὶ σιτοπομπίας.15

XCIII. Λόγος δ' ἀντὶ ὀνόματος τίθεται,³ οἷον ὡς
 ὁ Ξενοφῶν φησιν ὅτι οὐκ ἦν λαβεῖν ὄνον ἄγριον, εἰ μὴ
 οἱ ἱππεῖς διαστάντες θηρῶεν διαδεχόμενοι· ὄνομα δ' ἀν-
 τὶ λόγου, οἷον ὅτι οἱ μὲν ὀπισθεν ἐδίωκον, οἱ δ' ἀπὴν-
 των ὑπελαύνοντες πρόσω, ὥστε τὸν ὄναγρον⁴ ἐν μέσφ²⁰
 ἀπολαμβάνεσθαι. φυλάττεσθαι μὲν τοι διπλᾶ τιθέναι

ου

¹ Ald. Cantabr. θεοπεράτους. Vind. θεοπεράτας. m. l. r.
 R. Vict. Edd. sqq. θεοτεράτους. tum Ald. ἄστρον. Vind. R.
 ἄστρον. Cantabr. ἀστροδορύπυρον. Cod. Mor. δορύπυρον. ²
 Edd. Vind. γένοιτο. Schneid. scripsit γίνοιτο. ³ Edd. Vind.
 ὄνομα δ' ἀντὶ λόγου — διαδεχόμενοι· ὀνόματι, οἷον κ. τ. λ.
 Ultima haec mutila esse vidit Gale, qui legebat: λόγος δὲ
 ἀντὶ ὀνόματος, et conferre jubebat Aristotelis Rhetor. III. 7.
 Refinxi totum locum ex emendatione Capperonerii, probata
 a Schneidero. — Tum Ald. Vind. τίθεται. m. r. l. b. R. Vict.
 Edd. rell. τίθεται. Locus Xenoph. est Anab. I, 5. 2. ⁴
 ὡς ὄνον b. r. R. ὄναγρον m. l. v.

τὰ διπλᾶ ὀνόματα· τοῦτο γὰρ ἔξεισι ⁵ λόγου πιζοῦ τὸ εἶδος.

XCIV. Τὰ δὲ πεποιημένα ὀνόματα ὀρίζονται μὲν τὰ κατὰ μίμησιν ἐκφερόμενα πάθους ἢ πράγματος, οἷον ὡς
⁶ τὸ σίζε καὶ τὸ λάπτοντες.

XCV. Ποιεῖ δὲ μάλιστα μεγαλοπρέπειαν διὰ τὸ οἷον ψόφοις εἰκέναι, καὶ μάλιστα τῷ ξένῳ. ⁶ οὐ γὰρ ὄντα ὀνόματα λέγει, ἀλλὰ τότε γινόμενα. καὶ ἅμα σοφόν τι φαίνεται ὀνόματος καινοῦ ⁷ γένεσις, οἷον συνηθείας·
¹⁰ εἰκε γοῦν ὀνοματουργῶν τοῖς πρώτοις θεμένοις τὰ ὀνόματα.

XCVI. Στοχαστέον πρῶτον μὲν τοῦ σαφοῦς ἐν τῷ ποιουμένῳ ὀνόματι καὶ συνηθούς, ἔπειτα τῆς ὁμοιότητος πρὸς τὰ κείμενα ὀνόματα, ὡς μὴ φρυνγίζειν ἢ σκυθίζειν
¹⁵ τις δόξῃ ⁸ μεταξὺ Ἑλληνικῶν ὀνομάτων.

XCVII. Ποιητέον μὲν τοι ἦτοι τὰ μὴ ὀνομασμένα, ⁹ οἷον ὁ τὰ τύμπανα καὶ τὰ ἄλλα τῶν μαλθακῶν ὄργανα κιναιδείας εἰπὼν καὶ Ἀριστοτέλης ¹⁰ τὸν ἐλεφαντιστήν· ἢ παρὰ τὰ κείμενα παρονομάζοντα αὐτὸν, οἷον ὡς τὸν ¹¹

⁵ Ald. Vind. ξει. R. ξει, unde Vict. conjecit ξεισι, idque in editionem recepit.

⁶ Ald. Vind. Cantabr. τῶν ξένων. r. m. b. R. τῷ ξένῳ, quod recepit Vict. — Cod. Mor. τὸ ξένον. H. Stephanus in libris suis dicitur reperisse τὸν ξένον. Reliquam sectionis hujus dictionem scabram et hiulcam ex melioribus libris emendatum iri frustra speravit Schneiderus.

— v. 8. Ald. Vind. τότε γε γινόμεν. ⁷ Ald. Vind. καὶ νοῦ. R. καινοῦ.

⁸ Ald. Vict. Casel. Gal. Vind. δόξει. Correxerit Gal. in notis, sequente Schneid. Tum Edd. Vind. ἑλληνικοῖς ὀνόμασι [Vind. ὀνόμασιν].

Schneid. ex cod. Morel. ἑλληνικῶν ὀνομάτων. ⁹ Ald. ὀνομασμένα. Vind. R. ὀνομασμένα. mox R. Vind. μαρθακῶν.

¹⁰ Hist. Animal. II. 1. ¹¹ Edd. Vind. r. b. n. R. τό. Schneid. scripsit τὸν, quod Vict. MS. habet ad marg. — Vide Strabo XVII. p. 606. Sieb.

σκαφίστην τις ἔφη τὸν τὴν ¹¹ σκάφην ἐρέσσοντα, καὶ Ἀριστοτέλης τὸν αὐτίτην, οἷον μόνον αὐτὸν ὄντα.

XCVIII. Ξενοφῶν δὲ ἠλέλιξε ¹ φησιν ὁ στρατηγὸς ² τὴν τοῦ ἱελεῦ ἀναβόησιν, ἣν ἀνεβόα ὁ ³ στρατηγὸς συνεχῶς, παραποιήσας ὀνόματι. ⁴ ἐπισφαλές μὲν τοι τοῦτο- ⁵ γον, ὡς ἔφην, καὶ αὐτοῖς τοῖς ποιηταῖς. καὶ τὸ διπλοῦν μὲν τοι ὄνομα εἶδος ἂν εἴη πεποιημένου ὀνόματος. πᾶν γὰρ τὸ συντιθέμενον ἐκ τινων γέγονεν δηλονότι. ⁵

XCIX. Μεγαλεῖον ⁶ δὲ τί ἐστι καὶ ἡ ἀλληγορία, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἀπειλαῖς, οἷον ὡς ὁ Λιονύσιος, ⁷ ὅτι 10 οἱ τέττιγες αὐτοῖς ἄσσονται χαμόθεν.

C. Εἰ δ' οὕτως ἀπλῶς εἶπεν, ὅτι τεμεῖ ⁸ τὴν Λοκρίδα χώραν, καὶ ὀργιλώτερος ἂν ἐγάνη καὶ εὐτελέστερος. νῦν δὲ ὥσπερ συγκαλύμματα τοῦ λόγου τῇ ἀλληγορίᾳ κέ- ¹⁵ χρηται. πᾶν γὰρ τὸ ὑπονοούμενον φοβερώτερον, καὶ ἄλ- ¹⁵ λος εἰκάζει ἄλλο τι· ὃ δὲ σαφές καὶ φοβερὸν, κατα- ¹⁵ φρονεῖσθαι εἰκός, ὥσπερ τοὺς ἀποδεδυμένους. ⁹

CI. Διὸ καὶ τὰ μυστήρια ἐν ἀλληγορίαις λέγεται ¹⁰ πρὸς ἐκπληξιν καὶ φρίκην, ὥσπερ ἐν σκότῳ ¹¹ καὶ νυκτί. ²⁰ εἶχε δὲ καὶ ἡ ἀλληγορία τῷ σκότῳ καὶ τῇ νυκτί.

12 τὴν Schneid. tacite om. 1 Ald. Vind. ἥλλαξε. b. ἥλεξε. γρ. ἡλάλαξε. Vict. et Edd. sqq. ἡλέλιξε. — „Locum Xenophontis ignoro. Utitur tamen eodem verbo Anab. I. οἷόν περ τῷ Ἐνναλίῳ ἐλελίζουσι. Pro eo legimus ἀλαλάξαντες H. G. IV. 3. 10.“ S. 2 Vict. ad marg. Ald. γρ. στρατός. 3 ὁ om. Gal. Schneid. 4 m. b. ὀνόματα. Vict. conjicit: ὀνομά τι. Mox Ald. Vind. R. καὶ ὡς ἔφην. Vict. MS. καὶ vacare conjicit, unde in Ed. omisit. 5 R. δῆλον ὅτι. 6 Ald. μεγαλοῖον. R. Vind. μεγαλεῖον. mox Ald. ἐστιν. 7 Primus hujus dicti auctor Stesichorus. Aristot. Rhet. III. 11. Gregor. Corinth. ad Hermog. T. VII. p. 1155. — Ald. Vind. Par. R. ὑρῶνται χαμόθεν. 8 Ald. Vict. Casel. Gal. τέμνη. r. R. τέμει. b. τέμη. n. Vind. τέμνει. Schneid. cum ed. Glasg. τεμεῖ. 9 Schneidero intelligendum aliquid videtur, veluti στρατιώτας. 10 cfr. Lobeck. Aglaoph. I. p. 133. 11

СΠ. Φυλάττεσθαι μὲν τοι καπὶ ταύτης τὸ συνεχές, ὡς μὴ αἰνιγμα ὁ λόγος ἡμῖν γίνηται, ¹ οἷον τὸ ἐπὶ τῆς σκύας ² τῆς ἱατρικῆς·

Ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ³ ἐπ' ἀνίρι κολλήσαντα.

δ καὶ οἱ Λάκωνες πολλὰ ἐν ἀλληγορίαις ἔλεγον ἐκφοβοῦντες, οἷον τὸ Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ, πρὸς Φίλιππον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα οὐκ ὀλίγα.

СIII. Ἡ συντομία δὲ πῇ ⁴ μὲν μεγαλοπρεπῆς, καὶ μάλιστα ἡ ἀποσιώπησις· ἔνια γὰρ μὴ ῥηθέντα μεῖζονα φαίνεται, καὶ ὑπονοηθέντα μᾶλλον, πῇ δὲ μικροπρεπῆς. 10 556 καὶ γὰρ ἐν διλογίαις γίνεται μέγεθος. οἷον ὡς Ξενοφῶν, ⁵ τὰ δὲ ἄρματα ἐφέρετο, φησὶ, τὰ μὲν δι' αὐτῶν τῶν φιλίων, τὰ δὲ καὶ δι' αὐτῶν τῶν πολεμίων. πολὺ γὰρ οὕτω μεῖζον, ἢ εἴπερ ὧδ' εἶπε· ⁶ 15 καὶ διὰ τῶν φιλίων, καὶ διὰ τῶν πολεμίων αὐτῶν.

СIV. Πολλαχοῦ δὲ καὶ τὸ πλάγιον μεῖζον τοῦ εὐ-
θείος· ⁷ οἷον· ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὡς εἰς τὰς τάξεις τῶν
Ἑλ-

Ald. Vind. Par. Codd. Victorii αὐτῶ h. l. et paullo post: Par. ad marg. ἴσως ἐν ἀδύτῳ, quam emendationem Vict. non probat, et in editione secunda lectionem σκότῳ, ab amico in codice manuscripto inventam, edidit.

1 Edd. Vind. γίνηται. Schneid. γίνηται. 2 Ald. Par. Vind. σκύας. „Laudavit etiam Aristoteles Rhetoric. III. 2. Athenaeus x. p. 452. 'Cleobulines seu Eumetidos, non Eubuli, ut putat Athenaeus, esse hoc aenigma apparere videtur ex Plutarcho in Convivio Sept. Sap. p. 206. et p. 222. ed. du Theil.“ S. — Cfr. Rhet. Gr. T. VI. p. 200. T. VII. p. 949. 3 Ald. Vind. ἄνδρα εἶδον περὶ χαλκόν — κολλήσαντι. r. R. κολλήσαντα. 4 „Caseliana priore loco τῇ μὲν habet, quod equidem utroque loco restitutum malim.“ S. 5 Anab. I. 8. 20. 6 Vind. εἶπεν. 7 Gal. εὐθείως. Deinceps Ald. Vind. R. Cod. Morel. ἐλόντων. Vict. MS. γρ. ἐλόντων, ut habet Ed. Moreliana. Vict. Gal. ἐλόντων. „Sed recte Caseliana

Ἑλλήνων ἐλώντων καὶ διακοπόντων, ἀντὶ τοῦ διανοοῦντο ἐλάσαι καὶ διακόψαι.

CV. Συμβέβληται δὲ καὶ ἡ ὁμοιότης τῶν ὀνομάτων· καὶ ἡ δυσφωνία ἡ φαινομένη· καὶ γὰρ τὸ δύσφωνον πολλαχοῦ ὀγκηρὸν, ὥσπερ

Αἴας δ' ὁ μίγας αἰὲν ἐφ' Ἐκτορι. ⁸

πολὺν γὰρ υἷλλον τὸν Αἴαντα μέγαν ἐνέφηγεν ἡ τῶν δύο σύμπληξις τῆς ἐπταβοείου ἀσπίδος.

CVI. Τὸ δὲ ἐπιφώνημα καλούμενον ὀρίζοιτο μὲν ⁹ ἅν τις λέξιν ἐπικοσμοῦσαν. ἔστι δὲ τὸ μεγαλοπρεπέστατον ἐν 10.

ἐλώντων pro vulgato ἐλότων Atque ita editum est in Xenophontis Anabasi I. p. 77. Dictum autem est pro ἐλασόντων. De hac forma vide Clarissimum Villosion ad Longi Pastoralia p. 247. qui ibidem bene multa ex ineditis D. Lennepii in Graecae linguae Analogiam Dictatis protulit φιλοσοφούμενα de his formis. Miror vero virum humanissimum, qui dictata ista vel pueris in Batavia notissima esse, sed ceteras gentes, ad quas nunquam pervenerint et praesertim Gallos, Hispanos et Italos omnino latere affirmet; quasi nationes istae omnes in graecis nondum quod puer in Batavia saperent. De honore popularibus meis habito gratias viro doctissimo ago.“ S. 8 II. π. 358, Mox Gal. ἐπταβοείης. 9 μὲν Gal. Schn. tacite om. — „Ex eodem fonte hausta videntur, quae habet Scholiastes Hermogenis p. 374. ὀρίζεται δὲ παρὰ τινων τὸ ἐπιφώνημα καὶ λέξις ἐπικοσμοῦσα· οὐ γὰρ ἴση πασῶν τῶν λέξεων χρεια. ἀλλὰ αἱ μὲν ἡγηγετοῦσι τοῖς πράγμασι, καὶ δι' ἐαυτῶν ὡς ἐν εἰκόνι παριστᾶσιν αἰτία. αἱ δὲ ἐπικοσμοῦσαι γαργαλίζουσι τὴν ἀκοήν διὰ τῆς ἡδύτης, εἰσάγουσαι καὶ τι περισσώτερον τῶν προλεχθέντων, καὶ καλλωπισμὸν τοῦ λόγου. ἐπὶ τέλει δὲ τεθέντα ὥσπερ καὶ ἡ ὥα ἐν τοῖς τῶν ἱματίων ἄκροις, ἵνα μὴ βραχεῖαι οὔσαι, ἃν ἐν τῷ μεταξὺ τεθῶσιν, ὑπὸ τοῦ πλῆθους τῶν λεγομένων συγκρούπτοιο, ὡς καὶ τόδε τὸ Ὀμηρικὸν ἐκ καπνοῦ κατεθ. etc.“ — Versus sequentes ad Sapphonis epithalamium, de quo vide §. 148. refert Th. Bergk. in Mus. Rhenano 1835. p. 217.

Rhetor. IX.

4

τοῖς λόγοις. τῆς γὰρ λέξεως ἡ μὲν ὑπηρετεῖ, ἡ δὲ ἐπικοσμεῖ. ὑπηρετεῖ μὲν ἡ τοιαύδε·

Οἶαν τὰν ὑάκινθον ἐν οὖραι ποιμένες ἄνδρες
Ποσσὶ καταστειβουσι. — —

5 ἐπικοσμεῖ δὲ τὸ ἐπιφερόμενον, τὸ

— — Χαμαὶ δέ τε πορφύρον ἄνθος·

ἐπενήνεγκται ¹⁰ γὰρ τοῦτο τοῖς προενηνεγμένοις κόσμος
σαφῶς καὶ κάλλος.

CVII. Μεστῇ δὲ τούτων καὶ ἡ Ὀμήρου ποιήσις,

10 οἶον

Ἐκ κάπνου κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκ ἔτι τοῖσιν ἔφκει,
Οἷς τὸ πάρος ¹¹ Τροθῆνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τότε μεῖζον ἐπὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
Μήπως οἴνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,

15 Ἀλλήλους τρώσῃτε. — —

εἶτα ἐπιφωνεῖ.

— — Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.

CVIII. Καὶ καθόλου τὸ ἐπιφώνημα τοῖς τῶν πλου-
σιῶν ἔοικεν ἐπιδείγμασι, γείσοις λέγω καὶ τριγλύφοις καὶ
20 πορφύραις πλατέαις· ¹ οἶον γὰρ τι καὶ αὐτὸ τοῦ ἐν λό-
γοις πλούτου σημεῖον ἐστι.

10 Ald. Vind. ἐπενήνεγκται. Vict. ad marg. Ald. γρ. ἐπενή-
νεγκται, et ita Edd. sqq. 11 „In loco Homeri Odys. τ'.
v. 6. hodie est οἶα ποτε. Aldina [Vind.] h. l. παρὰ habet; sed
πάρος etiam [R.] Schol. Hermogenis l. c., qui praeterea
ἄλλο δὲ μεῖζον corrupte ponit, paullo vero post τρώσοιτε. Pro
ἐπὶ φρεσὶ in libris Homefi ἐνὶ exstat.“ S.

1 „Victoriana versio ineptissime purpuras laxas in-
terpretatur. Nec felicius in h. l. explicando evenit doctis-
simo D'Arnaud Lect. Gr. p. 116. Sed intelliguntur lati
clavi, tunicae laticlaviae Romanorum, ex quo jam olim
arguebam recentiore auctoris aetatem. Rationem meam pro-

CIX. Δόξεις δ' ἂν καὶ τὸ ἐνθύμημα ἐπιφωνήματος εἶδος τι εἶναι, οὐκ ὃν μὲν· οὐ γὰρ κόσμου ἔνεκεν, ἀλλὰ ἀποδείξεως παραλαμβάνεται, πλὴν ἐπιλεγόμενόν γε ἐπιφωνηματικῶς.

CX. Ὡσαύτως ² δὲ καὶ ἡ γνώμη ἐπιφωνουμένῳ τινὶ ⁵ εἴκειν ἐπὶ προειρημένοις· ἀλλ' οὐδ' αὕτη ἐπιφώνημα ἐστι· καὶ γὰρ προλέγεται πολλάκις· λαμβάνει μὲν τοι χώραν ποτὲ ἐπιφωνήματος.

CXI. Τὸ δέ,

Νήπιος οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξιν, ³ 10
οὐδ' αὐτὸ ἐπιφώνημα ἂν εἴη· οὐ γὰρ ἐπιλέγεται, οὐδὲ ἐπικοσμεῖ, οὐδ' ὅλως ἐπιφωνήματι εἴκειν, ἀλλὰ προσφω-
νήματι ἢ ἐπικερτομήματι.

CXII. Τὸ δὲ ποιητικὸν ἐν λόγοις ὅτι μὲν μεγαλο-
πρεπές, καὶ τυφλῷ δῆλον, φασί· πλὴν οἱ μὲν γυμνῇ ¹⁵
πάνυ χρῶνται τῇ μιμῇσει τῶν ποιητῶν, ⁴ μᾶλλον δὲ οὐ
μιμῇσει, ἀλλὰ μεταθέσει, καθάπερ Ἡρόδοτος.

CXIII. Θουκυδίδης μὲν τοι κἂν λάβῃ παρὰ τοῦ ⁵
ποιητοῦ τι, ἰδίως αὐτῷ χρώμενος, ἴδιον τὸ ληφθέν ⁶
ποιεῖ. οἷον ὁ μὲν ποιητὴς ἐπὶ τῆς Κρήτης ἔφη· 20

batam posuit etiam in Praefatione Cel. Fischerus, Prae-
terea animadvertendum est, Demetrium πλατείας has πορφύρας
cum τῇ ᾧ veteris scriptoris, quem una cum Scholiaste Her-
mogenis l. c. exscripsit, permutasse, et hunc de suo purpu-
reum pannum alienae observationi adsuisset. S. — v. 21. ἐστὶ
ab Ald. Vind. abest. Vict. Cas. Gal. ἐστίν. Schn. ἐστί. 2 „Etiam
hic manifesta furti vestigia deprehendi apud Scholiasten Her-
mogenis, qui paullo post supra allata verba ita pergit: τινὲς
δὲ καὶ τὴν γνώμην ἐπιφώνημα γίνεσθαι φασιν· ἀλλὰ τὸ ἐπιφώνη-
μα δεῖ τελευταῖον αἰεὶ τίθεσθαι, ἡ δὲ γνώμη πολλάκις προτασσο-
μένη ἐλέγχεται, μήτ' εἶναι, μήτ' εἰκέναι ἐπιφωνήματι. 3 Ald.
ἀλῆξειν, sine accentu. Vind. R. Edd. rell. ἀλύξιν. Il. μ, 113.
ἀλύξας. 4 Ald. Vind. ποιημάτων. R. m. b. r. ποιητῶν. 5
τοῦ addidit Schneid. ex cod. Morelii. 6 Vind. λειφθέν.

Κρήτη τις γὰρ ⁷ ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνωπι πόντῳ,
καλὴ καὶ πείρα, περιῤῥυτος.

ὁ μὲν δὲ ἐπὶ τοῦ μεγέθους ἐχρήσατο τῷ περιῤῥυτος,
ὁ δὲ Θουκυδίδης ὁμονοεῖν τοῖς Σικελιώτας καλὸν οἶται
5 εἶναι, γῆς ὄντας μιᾶς καὶ περιῤῥύτου, καὶ ταῦτα ⁸ πάν-
τα εἰπὼν, γῆν τε ἀντὶ νήσου, καὶ περιῤῥυτον ὡσαύτως,
ὅμως ἕτερον ⁹ λέγειν δοκεῖ. διότι οὐχ ὡς πρὸς μέγεθος,
ἀλλὰ ¹⁰ πρὸς ὁμόνοιαν αὐτοῖς ἐχρήσατο. περὶ ¹¹ μὲν δὲ
μεγαλοπρεπείας τσαῦτα.

10 ΠΕΡΙ ΠΤΥΧΡΟΤ ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΩ ΜΕΓΑ-
ΛΟΠΡΕΠΕΙ.

CXIV. Ὡσπερ δὲ παράκειται φαῦλά τινα ἀστείοις
τισὶν, οἷον θάρρει μὲν τὸ θράσος, ἡ δ' αἰσχύνῃ τῇ αἰ-
δοῖ, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῆς ἰρμηνείας τοῖς χαρακτηρ-
15 σι παράκεινται διημαρτημένοι ¹ τινές. πρῶτα δὲ περὶ
τοῦ γειτνιῶντος τῷ μεγαλοπρεπεῖ λέξομεν. ὄνομα μὲν
οὖν αὐτῷ ψυχρόν· ὀρίζεται δὲ τὸ ψυχρόν Θεόφραστος
οὕτω· ψυχρόν ἐστὶ τὸ ὑπὲρβάλλον τὴν οἰκίαν ἀπαγγε-
λίαν, οἷον·

² Ἀπυνδάκωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιξ, ²

7 Ald. Vind. R. τις γ' ἐστὶ. tum Ald. οἴνωπι. Vind. οἴνοπόντῳ. Ald.
Vind. πείρα. Od. τ, 172. — v. 3. ὁ μὲν — περιῤῥυτος Schn. om.
Locus Thucydidis est IV. 64. 8 Ald. Vind. ταῦτα. Vict. ad
marg. Ald. et in Ed. ταῦτά. 9 Ald. Vind. Cod. Morel. ἕτερον.
m. r. R. ἕτερον. 10 Vind. Ald. ἀλλὰ καὶ. In R. καὶ non est:
itaque omisit Vict. Edd. sqq. 11 περὶ τσαῦτα Ald. Vind.
om. Addunt m. l. b. r. R. περὶ μὲν δὲ μεγαλοπρεποὺς τσαῦτα.
Vict. edidit μεγαλοπρεπείας.

1 Ald. διημαρτημένοι. Vind. διημαρτημένοι. R. διημαρτημένοι.
2 „Locus ex Triptolemo Sophoclis petitus est. Hesychius:
ἀπυνδάκωτος ἀπύθμενος Σοφοκλῆς Τριπτολίμῳ. Eundem aucto-
rem laudat Pollux Onom. χ. 79. Cf. D' Arnaud Lect. Gr.
p. 20. Vitiosus in hoc fragmento locus est Etymologici

ἀντὶ τοῦ, ἀπύθμενος ἐπὶ τραπέζης κύλιξ οὐ τίθεται. τὸ γὰρ πρᾶγμα μικρὸν ³ ὃν οἱ δέχεται ὄγκον τοσοῦτον λέξεως.

CXV. Γίνεται μὲν τοι καὶ τὸ ψυχρὸν ἐν τρισὶν, ὥσπερ καὶ τὸ μεγαλοπρεπές. ἥ γὰρ ἐν διανοίᾳ, καθάπερ ⁵ ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος λιθοβολοῦντος τὴν νᾶυν τοῦ Ὀδυσσεύς ἔφη τις· φερομένου τοῦ λίθου, αἶγες ἐνέμουντο ἐν αὐτῷ. ἐκ γὰρ τοῦ ὑπερβεβλημένου τῆς δια- 557 νοίας καὶ ἀδυνάτου ἡ ψυχρότης.

CXVI. Ἐν δὲ λέξει ὁ Ἀριστοτέλης φησὶ γίνεσθαι ¹⁰ τετραχῶς. ⁴ * ὡς Ἀλκιδάμας· ὑγρὸν ἰδρωῶτα. ἥ ἐν συνθέτῳ, ὅταν διθυραμβώδης συντεθῇ ἡ δίπλωσις τοῦ ὀνόματος· ὡς τὸ ἐρημόπλανος ἔφη τις, καὶ εἴ τι ἄλλο οὕτως ὑπέρογκον. γίνεται δὲ καὶ ἐν μεταφορᾷ τὸ

M. v. ἀπυνδάκτωρ. In proverbium abiisse ea verba, auctor est Suidas v. πύνδαξ. Eubulus ap. Athenaeum XI. p. 471. ὁ ζυπύνδακα habet. Vtraque forma derivatur a πύνδος, verbo vetusto; unde Latini fundum, extremum rei sinem dixerunt, ut bene vidit magnus Hemsterh. ad Pollucem p. 1248. A verbo τραπέζουσθαι derivatum ἐπιτραπεζώματα Platonis ap. Athenaeum XII. p. 641. quem locum laudavit etiam Caselius. S. 3 R. μικρόν. 4 „Lacunam ex sententia Aristotelis III. c. 3. ita interpolabat Gale: ἐν τῷ χρῆσθαι γλώτταις, οἷον Ἀνκόφρων· ἔρξην, ἄνδρα πελώριον· ἥ ἐν ἐπιθέτοις, ὡς Ἀλκιδ. Sed dubium videtur, quatenam e pluribus exemplis ab Aristotele apposis selecta repetierit Demetrius. Verba autem τρέμοντα καὶ ὠχρὰ τὰ γρόμματα non sunt Gorgiae, ut putabat Gale, sed ad exemplum Gorgianorum χλωρὰ καὶ ἔναιμα τὰ πρᾶγματα facta esse mihi videntur. — In media sectione recepimus καὶ εἴτε ἄλλο ex editione Glasg. ubi vulgo καὶ τι ἄλλῳ. Ante τρέμοντα videbatur οἷον addendum esse.“ S.

ψυχρόν, (οἶον·) τρέμοντα καὶ ὠχρὰ τὰ γράμματα. ⁵ τετραχῶς μὲν οὖν κατὰ τὴν λέξιν οὕτως ἂν γίγνοιτο.

CXVII. Σύνθεσις δὲ ψυχρὰ ἢ μὴ ἔρρυθμος, ἀλλ' ἄρρυθμος ⁶ οὐσα καὶ διὰ πάντων μακρὰν ἔχουσα· ὥσπερ ⁶ ἢ τοιαύδε· ἦκων ἡμῶν ἐς τὴν χώραν. — πάσης ἡμῶν ὁρθῆς οὔσης. οὐδὲν γὰρ ἔχει λογικὸν οὐδὲ ἀσφαλὲς διὰ τὴν συνέχειαν τῶν μακρῶν συλλαβῶν.

CXVIII. Ψυχρόν δὲ καὶ τὸ μέτρα τιθέναι συνεχῆ, καθάπερ τινές, καὶ μὴ κλεπτόμενα ὑπὸ τῆς συνεχείας· ¹⁰ ποίημα γὰρ ἄκαιρον ψυχρόν, ὥσπερ καὶ τὸ ὑπέμετρον.

CXIX. Καὶ καθόλου ὁποῖον τί ἐστὶν ἡ ἀλαζονεία, ⁷ τοιοῦτον καὶ ἡ ψυχρότης. ὃ τε γὰρ ἀλαζὼν τὰ μὴ προσόντα αὐτῷ αὐχεῖ ὅμως ὡς προσόντα· ὃ τε μικροῖς πράγμασι ⁸ περιβάλλων ὄγκον, καὶ αὐτὸς ἐν μικροῖς ἀλαζονευόμενος ⁹ ἔοικε. καὶ ὁποῖον τι τὸ ἐν τῇ παροιμίᾳ κοσμούμενον ὑπερον, ¹⁵ τοιοῦτόν τι ἐστὶ καὶ τὸ ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ ἐξηρημένον ἐν μικροῖς πράγμασι.

CXX. Καὶ τοὶ τινές φασὶ δεῖν τὰ μικρὰ μεγάλως λέγειν, καὶ σημεῖον τοῦτο ἡγοῦνται ὑπερβαλλούσης ² δυνάμεως. ἐγὼ δὲ Πολυκράτει μὲν τῷ ῥήτορι συγχωρῶ ἐγκωμιάζοντι * * * ὡς Ἀγαμέμνονα ² ἐν ἀντιθέτοις καὶ

5 Vict. MS. γρ. πράγματα. 6 Edd. Vind. ἔρρυθμος.

Mox μακρὰν scripsit Schneid. cum Capperonerio, vulgo μακρόν.

7 Ald. Vict. Casel. Gal. ἀλαζονία. Vind. Ed. Glasg. Schn. ἀλαζονεία.

8 Ald. πράγμασιν. — Deinceps ἐν μικροῖς repetitione ex antecedentibus orta videntur.

9 Cod. Mor. ὑπέρογκον. — Respicere videtur ad proverbium: ὑπέρου περιστροφῇ, quare κοσμούμενον falso a Schneidero scriptura distracta impressum est.

1 Ald. Vind. ὑπερβαλλούσης. r. n. b. R. ὑπερβαλλούσης.

2 Edd. Vind. R. ὡς Ἀγαμέμνονα. Vict. MS. „Vide accurate an aliquid desideretur, i. e. nomen tenuis hominis, quem tamen ut clarum et opulentum virum ornamentis omnibus ad-

μεταφοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς ἑγκωμιαστικοῖς τρόποις· ἔπαιζε γὰρ, οὐκ ἐσπούδαζε, καὶ αὐτὸς τῆς γραφῆς ὁ ὄγκος παλ-
γνιὸν ἐστι. παίζειν μὲν δὴ ἐξέστω, ὥς φημι· τὸ δὲ πρέ-
πον ἐν παντὶ πράγματι φυλακτέον, τουτέστι, προσφόρως
ἐρμηνευτέον, τὰ μὲν μικρὰ μικρῶς, τὰ μεγάλα δὲ με- 5
γάλως.

CXXI. Καθάπερ Ξενοφῶν ἐπὶ τοῦ Τηλεβόα ποτα-
μοῦ, μικροῦ ὄντος καὶ καλοῦ, φησὶν·³ οὗτος δὲ πο-
ταμός ἦν, μέγας μὲν οὐ, καλὸς δέ· τῇ γὰρ βρα-
χύτητι τῆς συνθέσεως καὶ τῇ ἀπολήξει τῇ εἰς τὸ δὲ μό- 10
νον οὐκ⁴ ἐπέδειξεν ἡμῖν μικρὸν ποταμόν. ἕτερος δὲ τις
ἐρμηνεύων ὁμοίον τῷ Τηλεβόα ποταμόν· ἔφη· ὅς⁶
ἀπὸ τῶν Λαυρικῶν ὀρέων ὀρμώμενος ἐκδιδοτὶ
ἐς Θάλασσαν· καθάπερ τὸν Νεῖλον ἐρμηνεύων κατα-
κρημνιζόμενον, ἢ τὸν Ἰστρον ἐμβάλλοντα. πάντα οὖν τὰ 15
τοιαῦτα ψυχρότης καλεῖται.

CXXII. Γίνεται μὲν τοι τὰ μικρὰ μεγάλα ἕτερον

hibitis laudavit Polycrates." Gale supplere vult *Κλυταιμνή-
στραν*, sed cum Polycrates teste Quintiliano *Inst. Orat. II. 16.*
non modo in Clytemnestram, sed etiam in Busiridem et mu-
res laudationes scripserit, malui lacunam relinquere. In R.
ὥς non est, quod probans Spengelius *Συναγ. τεχνῶν* p. 77. ad
sensem Demetrii non satis attentus fuit. 3 „Locum Xe-
nophontis *Anab. IV. p. 284.* ex Demetrio restituit Hut-
chinson, et ante eum Muretus ad eundem *Xenoph. lo-*
cum, in *Emend. p. 775.* Hanc vero scribendi formam prae
ceteris frequentavit *Xenophon.* Cf. eruditissimum Val-
cken. ad *Herod. p. 602.* S. 4 Ald. Vind. *μονοῦ.* R.
μονοούκ. 5 „Ita scribendum putabam pro *ποταμῷ.* —
Nescio unde lectionem *Λοκρικῶν* Gale commemorat, et pro-
bat. Auctorem loci ignoro, adeoque nihil pronuncio." S.
6 Ald. Vind. ὥς. Vict. ad marg. Ald. γρ. ὅς. Deinceps Ald.
ὥς *θάλασσαν*, quod probat Fischerus. m. r. R. Vind. ἐς *θάλ.*

τρόπον, οὐ διὰ τοῦ ἀπρεποῦς, ἀλλ' ἐνίοτε ὑπ' ἀνάγκης-
οῖον ὅταν μικρὰ κατορθώσαντά τινα στρατηγὸν ἐξαίρειν
βουλώμεθα,⁷ ὡς μεγάλα κατωρθωκότα. οἶον, ὅτι Ἐφο-
ρος ἐν Λακεδαιμονίᾳ τὸν περιέρως καὶ οὐκ ἐπιχωρίως
5 σφαιρίσαντα ἐμαστίγωσεν· τούτῳ⁸ γὰρ αὐτόθεν μικρῷ
ἀκουσθῆναι ὄντι ἐπιτραγυδοῦμεν, ὡς οἱ τὰ μικρὰ πονη-
ρὰ ἔθη ἐὼντες ὁδὸν τοῖς μείζοσι πονηροῖς ἀνοιγνύουσιν·
καὶ ὅτι ἐπὶ τοῖς μικροῖς παρανομήμασι χρὴ κολάζειν μάλ-
λον, οὐκ⁹ ἐπὶ τοῖς μεγάλοις. καὶ τὴν παροιμίαν ἐποιή-
10 σαμεν, ἀρχὴ δέ τοι ἤμισυ παντός,¹⁰ ὡς εἰκουῖαν
τούτῳ τῷ σμικρῷ κακῷ· ἢ καὶ, ὅτι οὐδὲν κακὸν μικρόν
ἐστιν.

CXXIII. (ὕτῳ μὲν δὴ¹ ἐξέστω καὶ τὸ μικρὸν κα-
τόρθωμα ἐξαίρειν μέγα, οὐ μὲν, ὥστε ἀπρεπές τι ποιεῖν,
15 ἀλλ' ὥσπερ καὶ τὸ μέγα κατασμικρύνεται χρησίμως πολ-
λάκις, οὕτως ἂν καὶ τὸ μικρὸν ἐξαίροιτο.

CXXIV. Μάλιστα δὲ ἡ² ὑπερβολὴ ψυχρότατον
πάντων. τρίτῃ³ δέ ἐστιν· ἢ καθ' ὁμοιότητα ἐκφέρε-
ται, ὡς τό· θάειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοίῳ⁴ ἢ καθ'
20 ὑπεροχὴν, ὡς τὸ, λευκότεροι χιόνος. ἢ κατὰ τὸ
ἀδύνατον, ὡς τὸ, οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη.⁵

CXXV. Πᾶσα μὲν οὖν ὑπερβολὴ ἀδύνατός ἐστιν.
οὔτε γὰρ ἂν χιόνος λευκότερον⁶ γένοιτο, οὔτ' ἂν ἀνέμῳ
θάειν ὅμοιον. αὕτη μὲν τοι⁷ ἡ ὑπερβολή, ἡ εἰρημένη,

---

7 R. r. Vict. Casel. Gal. βουλόμεθα. Ald. Vind. Schn.
βουλώμεθα. 8 r. R. τοῦτο. — mox Ald. ἀκολοθῆναι. Vind.
R. r. m. l. b. n. ἀκουσθῆναι. 9 ἢ οὐκ legendum censet
Abresch. Dilucid. p. 306. 10 Ald. ἡμι συμπαντός. — Vide
Arsen. Viol. p. 78. 1 r. R. δεῖ. 2 ἢ om. Ald. Est in
R. Vind. 3 Ald. Vind. τρίτῃ. n. R. τρίτῃ. 4 Il. x, 437.
5 Il. δ, 443. 6 Schneid. conj. λευκότερόν τι. 7 R. addit ἤτοι.

ἑξαιρέτως ὀνομάζεται ἀδύνατος. διὸ δὴ καὶ μάλιστα ψυχρὰ δοκεῖ πᾶσα ὑπερβολή, διότι ἀδυνάτω ἔοικε.

CXXVI. Διὰ τοῦτο δὲ μάλιστα καὶ οἱ κωμωδοποιοὶ χρωῶνται αὐτῇ, ὅτι ἐκ τοῦ ἀδυνάτου ἐφέλκονται τὸ γελοῖον· ὥσπερ ἐπὶ τῶν Περσῶν τῆς ἀπληστίας ὑπερβαλόμενός τις ἔφη, ὅτι πεδία ἐξέχεζον ὅλα, καὶ ὅτι βουῆς ἐν ταῖς ἑγνάθοις ἔφερον.

CXXVII. Τοῦ δὲ αὐτοῦ εἵδους ἐστὶ καὶ τὸ φαλακρώτερος εὐδίας,⁹ καὶ τὸ κολοκύντης ὑγιέστερος. τὸ δὲ χρυσῷ χρυσοτέρα, τὸ Σαπφικόν, ἐν 10 ὑπερβολῇ λέγεται καὶ αὐτὸ καὶ ἀδυνάτως, πλὴν αὐτῷ γε

---

8 Ald. Vind. τοῖς. m. r. R. ταῖς. 9 „Sophronis esse locum cum eo, qui sequitur, viderunt Interpretes. Eundem, non nominato auctore, habet Suidas v. φαλακρός. Apulejus maluit cucurbita glabrior. Alii ὠοῦ φιλότιμος, quorum loca collecta vide ap. Had. Junium de Coma p. 595. Alterum locum, κολοκύντης ὑγιέστερος, ex Sophronis Mimis virilibus decerptum esse conjiciebat Gale ex loco Etymol. M. in ὑγίης, ubi verior scriptura, κολοκύντας ἰγιώτερος, exstat. Sed ex Mimis muliebribus esse locum nostrum sumtum ipse ille Etymol. M. locus clarissime docet, quem integriorem ex codice Mto. posuit et interpretatus est Koen ad Gregor. de Dial. p. 158. et Valckenair ad Theocrit. p. 201. Qui dicti illius usum a Sophrone repetierunt, immutarunt ad formam dialecti patriae. Hinc Suidas, qui idem bis habet, altero loco v. ὑγιέστερος habet κολοκύνθης, altero v. κολοκύντη habet κολοκύντης. Tandem Epicharmo tribuit Athenaeus II. p. 59. ὑγιέστερόν τ' ἦν ἔτι κολοκύντας πολύ. — In loco Sapphico χρυσῷ doricum ex libro Aldino revocavi. [Ald. χρυσῷ. Vind. χρυσῷ. m. Vict. Casel. Gal. χρυσοῦ.] Vennustatem comparationis imitando expressit auctor Epigrammatis in Inscript. Gruteri p. 607. χρυσότεραι Κύπριδος. Nam Venus ipsa saepe χρυσῇ appellatur a poetis, ut notum est.“ S.

τῷ ἀδυνάτῳ χάριν ἔχει, οὐ ψυχρότητα. ὃ ¹⁰ δὴ καὶ μάλιστα θανατάσειεν ἂν τις Σαπφοῦς τῆς θείας, ὅτι φύσει κινδυνώδει πράγματι καὶ δυσκατορθώτῳ ἐχρήσατο ἐπιχαρίτως. ¹¹ καὶ περὶ μὲν ψυχρότητος καὶ ὑπερβολῆς τοῦ σαῦτα. νῦν δὲ περὶ τοῦ γλαφυροῦ χαρακτῆρος λέξομεν.

ΠΕΡΙ ΓΛΑΦΤΡΟΥ.

CXXVIII. Ὁ γλαφυρὸς λόγος χαριεντισμὸς ¹ καὶ ἱλαρὸς λόγος ἐστί. τῶν δὲ χαρίτων αἱ μὲν εἰσι μεῖζονες καὶ σεμνότεραι, αἱ τῶν ποιητῶν· αἱ δὲ εὐτελεῖς μᾶλλον
 10 καὶ κωμικώτεραι, σκώμμασιν ἰοικυῖαι. οἷον αἱ Ἀριστοφάνους ² χάριτες καὶ Σώφρονος καὶ Λυσίου. τὸ γὰρ ἥς ῥᾶον ἂν τις ἀριθμήσειε ³ τοὺς ὁδόντας ἢ τοὺς δακτύλους, τὸ ἐπὶ τῆς πρεσβύτιδος, καὶ τὸ ὅσας ἄξιος ἦν λαβεῖν πληγὰς, τοσαύτας εἴληψε ⁴
 15 δραχμὰς, οἱ τοιοῦτοι ἀστεῖσμοι οὐδὲν διαφέρουσι σκωμμάτων, οὐδὲ πόρῳ γελωτοποιίας εἰσὶ.

10 Vict. MS. „fort. ᾧ δὴ, vel ὃ ἀντὶ τοῦ καθ' ὅ.“ 11 Hoc loco in Par. m. l. r. n. b. titulus, περὶ γλαφυροῦ ponitur. — Farn. I. e. 48. τὰ μὲν περὶ ψυχ. Supra τὰ scriptum καί.

1 m. r. χαριεντισμὸς ἐστὶ λόγος ἱλαρὸς τῶν etc. 2 „Ita cum Maslovio, Vossio Instit. Orat. p. 473, et Galeo scripsimus pro Ἀριστοτέλους, quod nomen in hac tractatione locum vix habere potest. De Sophrone ejusque Mimis praeclara est disputatio Valckenarii V. C. ad Theocrit. p. 202.“ S. — Vict. MS. „quidam putat legi debere Ἀριστοφάνης. 3 Ald. ἀριθμήσειεν. Farn. ἀριθμήσει. „Post ὁδόντας Athenaeus [XIII. p. 612. f.] additum habet ὅσου ἐλάττους ἦσαν. Male. Vide Taylor, ad Lysiae fragm. p. 618. Ejusdem Lysiae locum sequentem suspicabatur Gale, cujus auctoritate videtur esse relatus inter Fragmenta Lysiae p. 664.“ S. 4 Ald. εἴληψε. Vind. Farn. Vict. Casel. Gal. εἴληψε. Schn. tacite edidit εἴληψε, fort. vitio typogr.

CXXIX. Τὸ δὲ,⁵

Τῇ δὲ θ' ἅμα Νύμφαι

— — παίζουσι· γίγηθε δὲ τε φρίνα Λητώ·

καὶ,

ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πύλεται· καλαὶ δὲ τε πᾶσαι·

5

(καὶ) ⁶ αὐταὶ εἰσιν αἱ λεγόμεναι σεμναὶ χάριτες καὶ με-
γάλαι.

CXXX. Χρηται δὲ αὐταῖς Ὅμηρος καὶ πρὸς δεινω-
σιν ἐνίοτε καὶ ἔμφρασιν· καὶ παιζων φοβερώτερός ἐστι,
πρωτός τε εὐρηκέναι δοκεῖ φοβεράς χάριτας, ὥσπερ τὸ 10
ἐπὶ τοῦ ἀχαριτωτάτου⁷ προσώπου, τὸ ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος,
τὸ ⁸ Οὔτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι, τοὺς δὲ λοιποὺς
πρώτους, τὸ τοῦ Κύκλωπος ξένιον· οἱ γὰρ οὕτως αὐτὸν
ἐνέφηγεν δεινὸν ἐκ τῶν ἄλλων, ὅταν δύο δειπνῇ ἐταίρους,
οὐδ' ἀπὸ τοῦ Θυρεοῦ ἢ καὶ τοῦ ῥοπάλου, ὡς ἐκ τούτου 15
τοῦ ἀστεϊσμοῦ.

5 Farn. πίζουσι, γειγηθε [supra v est γ] τε φρίνα Λητώ
[supra v est η]. — Od. ζ, 105. 108. 6 „Uncis inclusi-
mus otiosum καὶ, quod etiam §. praecedente recte aberat.“ S.
7 „Sic cum Galeo scripsimus pro ἀχαριστοιτάτου. [Farn. ἀχα-
ριστωτάτου.] Infra §. 133. ἐπιχαριώτερον et §. 139. ἀχαριώτερον
ex Cod. Cantabrig. restituit. et §. 168. εὐχάριτος rescripsimus,
ubi vulgo εὐχάριστος. Apud Plutarchum de aud. poetis
p. 78. ed. sec. Krebsii τοῖς ἄφροσι καὶ ἀχαρίστοις καὶ ἀνοήτοις
scribendum similiter ἀχαρίτοις videtur. Ex Xenophonte [Cy-
rop. II. 2, 1.] εὐχαριτωτέρους λόγους laudat Gregorius in
Hermogen. p. 967. ed. Reiskii [T. VII. p. 1343.]. ἐπιχαρίτως
et χαριτία ex Hermogene et Xenophonte Lexica afferunt. Cf.
Valcken. ad Herod. p. 98. no. 46. et p. 577.“ S. 8 „Post
τὸ insertum οὖν habent reliquae editiones, quod auctoritate
Cod. Morel. moti exulare jussimus. Locus Homeri est
Odys. I. 369. — φοβεράς χάριτας in Aristophane poëta
laudat etiam Antipater Thessalonicensis in Analectis Vet.

CXXXI. Χρηται δὲ τῷ τοιούτῳ εἶδει καὶ Ξενοφῶν, καὶ αὐτὸς δεινότητας εἰσάγει ἐκ χαρίτων· οἷον ἐπὶ τῆς ἐνόπλου ὀρχηστρίδος· ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Πασφλαγόνος, εἰ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτοῖς συνεπολέμουν, 5 ἔφη, αὗται γὰρ καὶ ἔτρεψαν τὸν βασιλέα. διττὴ γὰρ ἐμφαίνεται ἡ δεινότης ἐκ τῆς χάριτος. ἡ μὲν, ὅτι οὐ γυναῖκες αὐτοῖς εἶποντο, ἀλλ' Ἀμαζόνες, ἡ δὲ, κατὰ βασιλέως, εἰ οὕτως ἦν ἀσθενής, ὥς ὑπὸ γυναικῶν φυγεῖν. 10 τὰ μὲν οὖν εἶδη τῶν χαρίτων τοσάδε καὶ τοιαῦδε.

10

ΠΕΡΙ ΧΑΡΙΤΟΣ ΛΟΓΟΥ.

CXXXII. Εἰσὶ δὲ αἱ μὲν ἐν τοῖς πράγμασι 1 χάριτες, οἷον νυμφαῖοι 2 κῆποι, ὑμέναιοι, ἔρωτες, ὅλη ἡ Σαφροῦς ποίησις. τὰ γὰρ τοιαῦτα, κὰν ὑπὸ Ἰππώνακτος λέγῃται, χαρίεντά ἐστι, καὶ αὐτὸ ἱλαρὸν τὸ πρᾶγμα ἐξ 15 ἑαυτοῦ· οὐδεὶς γὰρ ἂν ὑμέναιον ᾄδοι 3 ὀργιζόμενος, οὐδὲ τὸν Ἔρωτα Ἐριννὺν ποιήσει ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ, ἥ γίγαντα, οὐδὲ τὸ γελᾶν κλαίειν.

CXXXIII. Ὅστε ἡ 4 μὲν τις ἐν πράγμασι χάρις ἐστὶ, τὰ δὲ 5 καὶ ἡ λέξις ποιεῖ ἐπιχαριτώτερα· οἷον,

Poet. Graecorum Ill. Brunckii T. II. p. 115. Ex Demetrio vero Winkelmannus noster Hist. Art. I. p. 484. traxisse videtur gratiam comicam, tragicam et epicam. 9 „Anabaseos VI. p. 429. ubi quaedam diverse leguntur.“ S. 10 In Vind. Par. Ald. titulus h. l. sequitur.

1 Ald. Farn. πράγμασιν. Vind. πράγμασι. 2 R. νύμφαιοι. cfr. §. 163. — Ad carmen, quo Nympharum horti describerentur, fragmentum apud Hermog. de Id. II. 4. p. 315. servatum refert Th. Bergk in Mus. Rhenano 1835. p. 212. — Mox Ald. Vind. ὑμεναῖοι. Farn. R. ὑμέναιοι. 3 Edd. Vind. ᾄδου. Schneid. conj. ᾄδοι. 4 Edd. εἰ. Vict. ad marg. Ald. Farn. Vind. ἡ. — Edd. ante Schn. Farn. Vind. ἐν πράγματι. Schneid. ex Galei sententia, quae jam ex Vict. ad marg. Ald.

Ὡς δ' ὅτε Πανδαρίου ⁶ κούρη, χλωρῆς ἀηδὼν,
Καλὸν αἰείησιν, ἕκτος νέον ἱσταμένοιο·

ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἡ ἀηδὼν χάριεν ὄρνιθιον, καὶ τὸ ἔαρ
φύσει χάριεν· πολὺ δὲ ἐπιχεκόμεναι τῇ ἐρμηνείᾳ, καὶ
ἔστι χαριέστερα τὸ τε χλωρῆς καὶ τὸ Πανδαρίου κούρη ⁵
εἰπεῖν ἐπὶ ὄρνιθος, ἅπερ τοῦ ποιητοῦ ἰδιά ἐστι.

CXXXIV. Πολλάκις δὲ καὶ τὰ μὲν πράγματα ἀτερ-
πη ἔστι φύσει καὶ στυγνὰ, ὑπὸ δὲ τοῦ λέγοντος γίνεται
ἰλαρά. τοῦτο δὲ παρὰ Ξενοφῶντι δοκεῖ πρώτῳ εὐρῆσθαι.
λαβὼν γὰρ ἀγέλαστον πρόσωπον καὶ στυγνὸν, τὸν Ἀγλαΐ- ¹⁰
τάδαν, τὸν Πέρσην, γέλωτα εὖρεν ἐξ αὐτοῦ χαριέντα,
ὅτι ρᾶόν' ἔστι πῦρ ἐκτριῦσαι ἀπὸ σοῦ ἢ γέ-
λωτα.

CXXXV. Αὕτη δὲ ἔστι καὶ ἡ δυνατωτάτη χάρις,
καὶ μάλιστα ἐν τῷ λέγοντι. τὸ μὲν γὰρ πρᾶγμα καὶ φύ- ¹⁵
σει στυγνὸν ἦν καὶ πολέμιον χάριτι, ὥσπερ καὶ Ἀγλαΐ-
τάδας. ὁ δ' ὥσπερ ἐνδείκνυται, ⁸ ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τοι-
ούτων παίζειν ἔστιν, ὥσπερ καὶ ὑπὸ θερμοῦ ψύχεσθαι,
θερμαίνεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ψυχρῶν.

CXXXVI. Ἐπεὶ δὲ τὰ εἶδη τῶν χαρίτων δέδεικται, ²⁰
τίνα ἔστι καὶ ἐν τίσι, νῦν καὶ τοὺς τόπους παραδείξο-
μεν, ⁹ ἀφ' ὧν ¹⁰ αἱ χάριτες. ἦσαν δὲ ἡμῖν αἱ μὲν ἐν

prolata est, rescripsit πράγμασι. 5 Edd. Vind. τάδε. scripsi τὰ
δέ. Farn. τὰ οἰσσο δέ. 6 Ald. Vind. πανδαρή h. l. et v. 5. — Od.
τ, 518. 7 Ald. Vind. ῥᾶδιον. Vict. γρ. ῥᾶον. — Cyrop. II. 2. 8.
8 „Nescio an melius legatur ἐπιδείκνυται — ἐπὶ τῶν τοιούτων παίζειν
ἔστιν.“ S. 9 „Editiones priore loco παραδείξομαι habent,
et ipse Morelii Codex, ne fallaris auctoritate Galei, qui
παραδείξομεν h. l. ex Codice Morelii laudat. Altero loco
Cod. Morelii παραδείξομεν δὲ habet. Ceterum de hac χαρί-
των θεωρίᾳ idem mihi videtur, quod olim Caesari apud Ci-
ceronem Orat. II. 54. cum quosdam, inquit, graecos

559 τῇ λέξει, ²¹ αἱ δὲ ἐν τοῖς πράγμασι. παραδείξομεν οὖν

inscriptos libros esse vidissem de ridiculis, nonnullam in spem veneram posse me aliquid ex istis discere — sed qui ejus rei rationem quandam conati sunt artemque tradere, sic insulsi extiterunt, ut nihil aliud eorum, nisi ipsa insulsi-tas rideatur. Quare mihi nullo videtur modo doctri-na ista res posse tradi. Adde Quintilianum VI. 3. qui negare ausus non est hanc rationem plane carere arte. Sed videamus breviter quid consuetudo loquendi ad doctri-nam hanc constituendam valuerit. Scilicet Dionysius T. II. p. 196. monet suo tempore vulgo gratiam etiam εὐτραπέλιαν dictam fuisse: εὐτραπέλιαν, ἣν οἱ πολλοὶ καλοῦσι χάριν· πλεῖ-στον γὰρ αὐτῆς μετέχει μέρος. Idem Dionysius ad εὐτραπε-λίαν refert τὸν ἀστεϊσμόν; quare ex ejus mente ἀστεῖον partem aliquam εὐτραπέλιας, haec vero magna ex parte τὴν χάριν con-stituit. Certe Aristoteles τὸ ἀστεῖον ab εὐτραπέλῳ gradibus aliquot disjungit. Demetrius autem fere ubique tria haec verba veluti synonyma posuit, Plutarchus etiam de Di-scrimine Amici et Adulatoris p. 67. ἐπιδείξιον, ἀστεῖον, χάρις, εὐτραπέλια eodem omnino sensu adhibet. Denique in Philo-strati Vitis Sophistarum voces χάρις, ἐπίχαρις, ἀστεῖνθαι, et εὐτραπέλια idem ubique fere significant. Aristoteles, cum vocem χάριτα in arte rhetorica ignoraret, ad ἀστεῖον re-tulit plurima, quae theoria χαρίτων apud nostrum continentur, veluti, ἀντίθεσιν, ἐνάρχειαν, μεταφορὰν, εἰκόνα, τὸ προεξαπατᾶν (cfr. Demetrium §. 153. 160.) ἀπόφθιγμα, αἶνιγμα, τὸ καινὰ λέγειν, quo postremo significatur τὸ παράδοξον et σκῶμμα παρὰ γράμμα. Rhetoric. III. 10. Plurimum in usu verborum con-venit cum Demetrio Longinus in loco praeclaro de Hyperide XXXIV. 3. quem egregie nuperrime emendavit Dav. Ruhnkenius. Εὐτραπέλιαν descripsit Aristoteles Ethic. II. 8. Sensu reconditiori positum est hoc vocabulum a Pin-daro Pyth. IV. 186. de Iasone domo profecto: οὕτως ἔργον

καὶ τοὺς τόπους καθ' ἑκάτερα· ¹² πρώτους δὲ τοὺς τῆς λέξεως.

CXXXVII. Εὐθύς οὖν πρώτη ἐστὶ χάρις ἡ ἐκ συντομίας, ὅταν τὸ αὐτὸ μηχαννόμενον ἄχαρι γένηται, ¹ ὑπὸ δὲ τάχους χαρίεν. ὥσπερ παρὰ Ξενοφῶντι, τῷ ὄντι ⁵ τούτῳ οὐδὲν μέτεστι τῆς Ἑλλάδος, ἐπεὶ ἐγὼ αὐτὸν εἶδον, ὥσπερ εἰ Λυδὸν, ἀμφοτέρω τὰ ὦτα τετυρημένον· καὶ εἶχεν οὕτως· τὸ γὰρ ἐπιλεγόμενον τὸ εἶχεν οὕτως ὑπὸ τῆς συντομίας τὴν χάριν ποιεῖ· εἰ δὲ ἐμηκύνθη διὰ πλειόνων, ὅτι ἔλεγε ταῦτα ¹⁰ ἀληθῆ, σαφῶς γὰρ ἐτετυρύπητο, διήγημα ἂν ψιλὸν ἐγένετο ἀντὶ χάριτος.

CXXXVIII. Πολλάκις δὲ καὶ δύο φράζεται δι' ἑνὸς πρὸς τὸ χαρίεν, οἷον ἐπὶ τῆς Ἀμαζόνος καθυευδούσης ἔφη τις, ὅτι τὸ τόξον ἐντεταμένον ἔκειτο, καὶ ἡ φα- ¹⁵ ρέτρα πλήρης, τὸ γέρον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ· τοὺς δὲ ζωστήρας οὐ λύνονται. ἐν γὰρ τούτῳ καὶ ὁ νόμος εἴρηται ὁ περὶ τοῦ ζωστήρος, καὶ ὅτι οὐκ ἔλυσε τὸν ζωστήρα, τὰ δύο πράγματα διὰ ² μιᾶς ἐρμηνείας. καὶ ἀπὸ τῆς συντομίας ταύτης γλαφυρόν τὸ ἐστί. ²⁰

CXXXIX. Δεύτερος δὲ τόπος ἐστὶν ἀπὸ τῆς τάξεως. τὸ γὰρ αὐτὸ πρῶτον μὲν τεθὲν ἢ μέσον ἄχαρι γίνεται· ἐπὶ δὲ τοῦ τέλους χαρίεν. οἷον ὡς ὁ Ξενοφῶν ³ φησιν

οὐτ' ἔπος εὐτράπειλον κείνοισιν εἰπών. quod nemo Interpretum intellexit. Facilis vero ejus interpretatio, si compares similem prorsus Aristophanis locum in Vespis v. 466. οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν οὔτε λόγον εὐτράπειλον." S. ¹⁰ Vict. ad marg. Ald. ἐφ' ὧν. ¹¹ Farn. λέγει. Mox Ald. Vind. πράγμασι. Farn. Edd. rell. πράγμασι. ¹² m. b. ἐκάτερον.

¹ Schneid. γένηται. — v. 8. Ald. Vind. τετριμμένον. m. l. b. n. τετρημένον. Vict. γρ. τετυρημένον, ut Edd. sqq. — Xen. Anab. III. 4. 31. ² Cod. Morelii ἀντί. ³ Anab. I. 2. 27.

ἐπὶ τοῦ Κύρου, δίδωσι δὲ αὐτῷ καὶ δῶρα, ἵππον καὶ στολὴν καὶ στρεπτόν, καὶ τὴν χώραν μηκέτι ἀρπάζεσθαι. ἐν γὰρ τούτοις τὸ μὲν τελευταῖον ἐστὶ τὸ τὴν χάριν ποιοῦν, τὸ τὴν χώραν μηκέτι ἀρ-
 5 πάζεσθαι, διὰ τὸ ξένον τοῦ δώρου καὶ τὴν ιδιότητα. αἴτιος δὲ ὁ τόπος τῆς χάριτος. εἰ γοῦν πρῶτον ἐτάχθη, ἀχαριτώτερον ⁴ ἢν· οἶον, ὅτι δίδωσιν αὐτῷ δῶρα, τὴν τε χώραν μηκέτι ἀρπάζεσθαι, καὶ ἵππον καὶ στολὴν καὶ στρεπτόν, νῦν δὲ προειπὼν τὰ εἰδισμένα δῶρα, τελευ-
 10 ταῖον ἐπήνεγκε ⁵ τὸ ξένον καὶ ἄηθες· ἐξ ὧν ἀπάντων συνῆκται ἡ χάρις.

CXL. Αἱ δὲ ἀπὸ τῶν σχημάτων χάριτες δῆλαί εἰσι, καὶ πλείσται παρὰ Σαπφοῖ. οἶον, ἐκ τῆς ἀναδιπλώσεως, ὅπου ⁶ νύμφη πρὸς τὴν παρθενίαν φησί· παρθενία,
 15 παρθενία, ⁷ ποῖ με λιποῦσα οἷχῃ; ἡ δὲ ἀποκρίνε-
 ται πρὸς αὐτὴν τῷ αὐτῷ σχήματι, οὐκ ἔτι ἦξω πρὸς σέ, οὐκ ἔτι ἦξω· πλείων γὰρ χάρις ἐμφαίνεται, ⁸ ἢ εἰ-
 περ ἅπαξ ἐλέχθη, καὶ ἄνευ τοῦ σχήματος. καὶ τοι ἡ ἀναδιπλωσις πρὸς δεινότητος μᾶλλον δοκεῖ εὐρῆσθαι· ἡ
 20 δὲ καὶ τοῖς δεινोτάτοις καταχρῆται ἐπὶ χάριτος.

CXLI. Χαριεντίζεται δὲ ποτε καὶ ἐξ ἀναφορᾶς, ὥς ἐπὶ τοῦ Ἑσπέρου· Ἑσπερε, πάντα φέρεις, φησί, φέ-
 ρεις

4 Edd. ante Schn. ἀχαριστότερον. Schneid. Cantabr. Vind. R. ἀχαριώτερον, ut coniecit Gal. — Farn. ἀχαριώτερον. 5 Edd. ἐπήνεγκεν. Vind. ἐπήνεγκε. 6 Edd. ante Schn. Vind. που. Par. ποῦ. Schn. e cod. Morel. ὅπου. Mox Par. παρθε-
 νίαν. 7 Alterum παρθενία in Par. supra lin. insertum est. — God. Hermannus in Annal. Vindobon. T. LIV. p. 261. hos versus ita scriptos fuisse censet:

Παρθενία, παρθενία, ποῖ με λιποῦσ' ἀπέρχαι;

[χαῖρε, φίλα] οὐ γὰρ ἔτ' ἔξω προτὶ σ', οὐκέτ' ἔξω.

8 Par. r. b. R. ἐμφαίνεται. m. l. n. ἐμφαίνεται.

ρεις ὄν, ⁹ φέρεις αἶγα, φέρεις ματέρι παῖδα.
καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἡ χάρις ἐστὶν ἐκ τῆς λέξεως τῆς φέ-
ρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναφερομένης. πολλὰς δ' ἂν ¹⁰ τις
καὶ ἄλλας ἐκφέρει χάριτας.

CXLII. Γίνονται ¹ δὲ καὶ ἀπὸ λέξεως· χάριτες, ἥ- 5
γουν ² ἀπὸ μεταφοῶς· ὡς ἐπὶ τοῦ τέττιγος· πτερύ-
γων δ' ὑποκακχεί ³ λιγυρὰν ἀοιδὰν, ὅ, τι ποτ'
ἂν φλόγιον καθέταν ⁴ ἐπιπτάμενον καταυ-
δεῖη. *

CXLIII. Ἐκ συνθέτου τοῦ ὀνόματος καὶ διθυραμ- 10

9 Edd. ante Schn. Par. Vind. οἶνον. Schn. recepit ὄν, quam lectionem olim Caselius Romae apud Paullum Manutium sive e manuscripto libro, sive ex ingenio notatam se reperisse ait. — God. Hermannus l. l. praeëunte ex parte Blomfieldio versus hos ita restituendos putat:

“Ἐσπερὰ πάντα φέρεις, ὅσ' ἂ φαινόλις ἐκίδας” αὖως.

Καὶ γὰρ ὄν σὺ φέρεις, φέρεις αἶγα, φέρειςθαι δὲ ματέρι
παῖδα.

10 Cod. Mor. πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας ἐκφέρει. Schneidero locus vitii suspectus est.

1 Par. R. γίνονται. Edd. Vind. γίνονται. 2 m. l. n. ἤγουν. b. ἡ. R. ἡ. tum Ald. Vind. ἐκμετ. 3 Ald. Vind. ὑποκατακχεί. m. l. r. b. R. Edd. rell. ὑποκακχεί. n. κατακχεί. Cantabr. πτερύγων ὑπο κατα-
κχεί. 4 R. καθέταν. n. καθέτως. tum Ald. καταυδεῖη. Vind. m. l. r. b. n. R. καταυδεῖη. Vict. MS. addit: αὐδὴ, φωνή, φλόγος. „Nihil hic absque librorum meliorum auctoritate immutandum putabam. Certissimum autem est auctorem fragmenti expressisse fideliter locum Hesiodi: [Erg. 581.]

Δένδρεω ἐφεζόμενος λιγυρὰν κατεχέυει ἀοιδὴν

Πυκνὸν ὑπὸ πτερίγων θέρσος καματώδους ὥρη.

H. Stephanus h. l. constituit, memorante Galeo: ὅ, τί ποτ' ἂν φλόγιον καθ' ὥραν ἐπιπτάμενον καταυλλοί. Idem aliter: φλόγιον καθέτως ἐπιπτάμενον καταυδεῖς. Pro ἐπιπτάμενον Cod.

Rhetor. IX.

5

βικοῦ· δέσποτα πλούτων⁵ μελανοπερύγων,
τουτὶ δεινὸν πρὸ πτερύγων αὐτὸ πρήσον⁶· ἃ
μάλιστα δὴ κωμωδικὰ παίγνια⁷ ἐστι καὶ σατυρικά.

CXLIV. Καὶ ἐξ ἰδιωτικοῦ⁶ δὲ ὀνόματος γίγνεται·
ὥς ὁ Ἀριστοτέλης· ὅσῳ γὰρ, φησὶ, μονώτης⁷ εἰμὶ,

Cantabr. ἐπὶ πάτταλον. quod hic locum non habet. Vana igitur emendatio Galei: ὅ, τί ποτ' ἂν φλόγιον καθ' ὥραν ἐπὶ πάτταλον καταυδεῖη. Quod si mihi innotuisset καταυλεῖν dici, ut θυραυλεῖν et similia, putarem legi posse, ad sensum certe clarius: ὅθι ποτ' ἂν φλόγιον καθ' ὥραν ἐπιπτάμενος καταυλεῖη." S. Hainebachi [Spec. Scriptorum Gr. minor. p. 24.] conjectura, ὅπποτ' ἂν φλόγιον θέρους πέταλον καταύη, a verbis datis nimium recedit: sed meliora, quae substituam, non habeo. Versus hos Alcaeo vindicat Th. Bergk. in Mus. Rheno-
nano 1835. p. 219. coll. Proclo ad Hes. Op. 584. 5 Par.
n. R. πλοῦτον. m. b. πλούτων. tum m. n. l. R. μελανοπερύγων.
b. μεγαλοπτε. „Nihil hic video. Quod in Codd. nonnullis legi
monuit Ger. Vossius μεγαλοπερύγων, nihil ad rem facit. Pro
δεινὸν Cod. Morelii δεινῶν. In fine sectionis σατυρικά pro
[σατύρια scripsimus cum Galeo." S. — παίγνια Schn. om. 6
Farn. ἰδιωματικοῦ. Deinceps Par. R. γίγνεται. Edd. Vind. γίνεται.
et ὁ Ἀριστοτέλ. Ald. Vind. ὁ om. 7 Eadem recurrunt
§. 164. — Ald. μονότης. R. Vind. μονώτης constanter. Farn.
μονάτης, infra vero bis μονώτης. — „Aldina articulum omit-
tit, et μονότης praefert. Aristoteles Ethic. I. c. 9. μονώτης
καὶ ἄτεκνος. Vocem αὐτίτης alibi non reperiō, quam ap. Hip-
pocratem L. III. de Morbis p. 492. οἶνος αὐτίτης, quod
Erotianus explicat ἀπαράχυντον, ὡς καὶ Πολύζηλος ἐν Δημο-
κρινδαρέῳ φησὶν κ. τ. λ. Ita enim nomen Comoediae scriben-
dum esse apparet ex Suida v. τῶν τριῶν κακῶν et v. Πολύ-
ζηλος. et Etymol. M. p. 344. 44. ibiq. Sylb. Eundem Poly-
zeli locum respexit Athenaeus L. I. p. 31. E. Vulgo etiam in
Erotiano legebatur δεινὸς αὐτίτην, sed Eustachius p. 376. et
post cum Heringa Observ. p. 10. docuerunt legendum esse

φιλομυθότερος γέγονα. καὶ ἐκ πεποιημένου· ὥς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ· ὅσῳ γὰρ αὐτίτης καὶ μονώτης εἰμι, φιλομυθότερος γέγονα. τὸ μὲν γὰρ μονώτης ιδιωτικωτέρου ἔθους ἤδη ἐστὶ, τὸ δὲ αὐτίτης πεποιημένον ἐκ τοῦ αὐτός. 5

CXLV. Πολλὰ δὲ ὀνόματα καὶ παρὰ τὴν θέσιν· τὴν ἐπὶ τινος χαρίεντά ἐστιν· οἶον· ὁ γὰρ ὄρνις οὗτος κόλαξ ἐστὶ καὶ κόλακος. ἐνταῦθα ἢ χάρις ἀπὸ τοῦ σκῶψαι τὸν ὄρνιν καθάπερ ἄνθρωπον, καὶ ὅτι τὰ μὴ συνήθη ἔθετο ὀνόματα τῷ ὄρνιθι. αἱ μὲν οὖν τοιαῦται 10 χάριτες παρ' αὐτὰς τὰς λέξεις.

CXLVI. Ἐκ δὲ παραβολῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξέχοντος ἀνδρὸς ἢ Σαπφῶ φησι·

Πέρφοχος ὅς ὅτι· αἰδοῦς ὁ Λίσβιος ἀλλοδαποῖσιν.

οἶον. Sed quid facias Galeno, qui οἶον αὐτίτην ex illo loco explicat αὐτοετίτην τὸν ἐκ τοῦ ἐνιστώτος ἔτους, ut περσύας οἶος pro περυσινός. Scilicet, quod nemo vidit, Galenus legit αὐτίτην, quod eadem forma dicitur, qua οἰέτης, εἰνέτης et similia. Sed αὐτίτης verum esse persuadebit Foesius. Praeter Hippocratem et Polyzelum voce αὐτίτης usus etiam fuit Teleclides in Amphictyonibus ap. Suidam v. αὐτίτην. S. — Ad epistolam Aristotelis, fortasse extremis vitae annis scriptam, verba haec refert Stahr. Aristotelia P. I. p. 201. 8 Ald. Vind. n. σύνθεσιν. r. R. Edd. rell. θέσιν. 9 „Pro ὑπέροχος, ὑπερέχων dici recte contra Victorium docuerunt G. Vossius Instit. Orat. T. II. p. 479. et Th. Gale, laudato Hesychii loco: περίεχειν, ὑπερέχειν. Scilicet περιέχειν dicitur etiam pro ὑπερέχειν; hinc περίοχος, πέρφοχος. Simili ratione littera ι eliditur in voce περώσιος pro περιώσιον apud Hesychium h. v. in περιφερέας pro περιφερέες ap. Herodot. 4. 33. in περβοή pro περιβοή, πόλεμος ap. Etymol. M. h. v. in περίεθήκατο pro περιεθήκατο apud Hesychium h. v. in περφίλη pro περιφίλη, amabilis. Cf. ad Hesychii

ἐνταῦθα γὰρ χάριν ἐποίησεν ἡ παραβολὴ μᾶλλον ἢ μέγεθος. καὶ τοι ἐξῆν εἰπεῖν πέρ' ῥοχος ὥσπερ ἡ σελήνη¹⁰ τῶν ἄλλων ἀστρων, ἢ ὁ ἥλιος ὁ¹¹ λαμπρότερος, ἢ ὅσα ἄλλα ἐστὶ ποιητικώτερα.

⁵ CXLVII. Σώφρων δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ὁμοίου εἰδους φησί· θᾶσαι, ὅσα φύλλα καὶ κάρφεα τοὶ παῖδες τοὺς ἄνδρας βαλλίζοντι· οἶόν περ φαντὶ, φίλα,¹ τοὺς Τρῶας τὸν Αἴαντα τῷ παλῷ. καὶ
³⁶⁰ γὰρ ἐνταῦθα ἐπὶ χάρις ἡ παραβολὴ ἐστὶ, καὶ τοὺς Τρῶας
¹⁰ διαπαίζουσα ὥσπερ παιδας.

CXLVIII. Ἔστι δὲ τις ἰδίως χάρις Σαπφικὴ ἐκ μεταβολῆς, ὅταν τι εἰποῦσα μεταβάλληται² καὶ ὥσπερ

περρέχειν. Faber ad Justinum XII. 10. Adde huc περὶ σχεα τὰ ῥάκη." S. 10 Farn. σελήνη. 11 ὁ non est in b.

1 „Sic bene Aldina; [Vind. R. Par. Emendatum in Par. R. φιλιότους, ut est in m. n.] reliquae editiones [l. r.] male φιλατούς; et deinde πάλῳ, quod in παλῷ pro πηλῷ mutavi. Multa de h. l. G. Vossius Inst. Orat. p. 480. et Gale, qui Αἴαντα ῥοπάλοις ex Iliade A emendabat. Denique nuperrime Jo. Toup in Curis Noviss. in Suidam p. 49. emendandum h. l. ita censuit: Αἴαντα ἐν τῷ ἀγγιαλῷ i. e. in litore Sigeo. Quam lectionem confirmare annititur ex Homeri Iliad. π. 102. Ovidii Metamorph. XII. 3. Nihil verius hac emendatione, si Toupio ipsi credimus! Ceterum locus ex Sophrone petitus esse videtur." S. 2 m. R. n. μεταβάλλεται. „Videtur. μετανοήσῃ legendum. De loco Sapphico vide Wolfii Fragmenta, et Dorvilii Vannum Critic. p. 496." S. — Th. Bergk. in Mus. Rhenano 1835. p. 216. hos versus ita restituit:

Ἔφροι δὴ τὸ μέλαθρον ἀέροετε, τέκτονες ἄνδρες·

Γαμβρὸς ἐξέρχεται ἴσος Ἀρῇ, μεγάλῳ πολὺ μείζων.

Iisque tertium versum adjungit ex §. 146.

Πέρ' ῥοχος ὡς ὅτ' αἰδὸς ὁ Λέσβιος ἄλλοδαποῖσιν.

μετανοήσιεν· οἷον· ὕψι· δὴ, φησί, τὸ μέλαθρον
 αἰείρατε τέκτονες· γαμβρὸς εἰσέρχεται ἴσος ⁴
 Ἀρηϊ, ἀνδρὸς μεγάλου πολλῶ μείζων. ὥπερ ἐπι-
 λαμβανομένη ἑαυτῆς, ὅτι ἀδυνάτω ἐχρήσατο ὑπερβολῇ,
 καὶ ὅτι οὐδεὶς τῷ Ἀρηϊ ἴσος ἐστί. 5

CXLIX. Τοῦ δὲ αὐτοῦ εἵδους καὶ τὸ περὶ Τηλε-
 μάχου, ⁵ ὅτι δύο κύνες δεδέατο πρὸ τῆς αὐλῆς,
 καὶ δύναμαι καὶ τὰ ὀνόματα εἰπεῖν τῶν κυνῶν.
 ἀλλὰ τί ἂν μοι βούλοιτο τὰ ὀνόματα ταῦτα;
 καὶ γὰρ οὗτος μεταβαλλόμενος ⁶ μεταξὺ ἡστειῖσατο καὶ 10
 ἀποσιγήσας τὰ ὀνόματα.

CL. Καὶ ἀπὸ στίχου δὲ ἀλλοτριῶν γίνεται χάρις,
 ὡς ὁ Ἀριστοφάνης σκώπτων πού τὸν Δία, ὅτι οὐ κεραυ-
 νοῖ τοὺς πονηροὺς, φησὶν, ⁷

Ἄλλα τὸν ἑαυτοῦ νειὼν βάλλει, καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηνῶν. 15
 ὥπερ γοῦν οὐκ ἔτι ὁ Ζεὺς κωμωδεῖσθαι δοκεῖ, ἀλλ'
 Ὅμηρος καὶ ὁ στίχος ὁ Ὀμηρικός. καὶ ἀπὸ τούτου πλείων
 ἐστὶν ἢ χάρις.

Hos epithalamii versus a pueris cantos, deinde a puellarum
 choro elegantissimis illis versibus, οἷον τὸ γλυκύμαλον κ. τ. λ.
 [Rh. Gr. T. VII, p. 883.] responsum esse ingeniose statuit.
 3 Ald. Par. Farn. Vind. γίψω. Vict. γρ. ὕψι. Tum Ald. Vind.
 n. αἰράτε τέκτονα. Farn. ἀνείρατε τέκτονα. m. r. αἰείρατε τέκτονες.
 Par. R. αἰράτε τέκτονες. 4 Vind. Farn. h. l. et infra ἴσως.
 5 Ald. Vind. R. παρὰ Τηλεμάχῳ. m. περὶ. mox Farn. πρὸς
 τῆς αὐλῆς. 6 R. μεταβαλλόμενος. ad marg. μεταβαλλόμενος.
 Mox Ald. ἀποσιωπήσας. m. l. r. R. Vind. Farn. Edd. rell.
 ἀποσιγήσας. 7 „Ad locum hunc Aristophanis in Nu-
 bibus [v. 400.] Scholia habent: χάρις ἐστὶ στίχου τοῦ ἀλλοτριῶν,
 ὡς ἔφη Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς ἐν τῷ περὶ ἐρμηνείας. Unde
 discimus olim hunc nostrum libellum ab ignaris hominibus
 pro foetu Dionysii Halic. venditatum fuisse; quo nihil stul-
 tius excogitari poterat.“ S.

CLI. Ἐχουσι δὲ τι στωμύλον⁸ καὶ ἀλληγορίαι τινές· ὥσπερ τὸ, δελφοῖ⁹ παιδίον ὑμῶν ἀ κύων¹⁰ φέ-
ρει. καὶ τὰ Σώφρωνος δὲ, τὰ ἐπὶ τῶν γερόντων· ἐν-
θάδε¹¹ ὧν κήγῳ παρ' ὑμῖν τοὺς ὁμότριχας
ἐξορμίζομαι, πλόον δοκάζων. πόντῃται¹². γὰρ
ἤδη τοῖς ταλικοῖσδε¹³ ταὶ ἄγκυραι· ὅσα¹⁴ τε

8 Ald. Vind. στομύλων. Farn. στωμύλων. R. στομύλον. Vict. ad marg. στωμύλον. 9 Vict. MS. „Vide an δελφοῖ legi

debeat et adverbium sit ut φαληροῖ, sive corrigere oporteat δελφοῖ.“ Schn. „Putabam δελφύῃ legendum, quod in Hippocratis περὶ ἀφόρων γυναικῶν p. 680. Erotianus μήτρα explicat. P. Victorius in libro scripto m. reperit τόδε λήρει. in altero b. τόδε λόρει. Th. Gale legebat Δίλφι, cujus interpretationem non intelligo.“ 10 Ald. Vind. b. ἀκούων.

m. l. r. R. ἀ κύων, n. ὁ κύων. Vind. ἀκύων. 11 Ald. Vind. ἐνθάδε οὐκ ἐγώ. Farn. ἐνθάδεον κήγῳ. r. R. ἐνθα δέον κήγῳ. Vict. ad marg. et in Ed. Casel. Gal. ὧν κήγῳ, Schneid. ὧν in doricum ὦν mutavit, et pro ὁμότριχας Sophronem ὀτριχας dixisse putat. Cf. Etym. M. h. v. tum Ald. Vind. ἐξορμίζομαι. m. l. r. R. ἐξορμίζομαι. Ald. Vind. Farn. δικάζων. R. m. l. r. b. δοκάζων. Pro πλόον Farn. πελόον. 12 Vulgo ποντῇται. Gal. in notis πόντῃται quod recepit Schneid. 13 Ald. Vind. R. ταλικοῖς δέται. n. ἰταλικοῖς. b. σταλνκοῖς. Vict. MS. „fr. putat τηλικοῖς δέται. Hes. ταλικῆς, ἀναιδῆς. ταλικήν, ταλικάυτην. Locus ut arbitror corruptus.“ Vict. in Edd. Casel. Gal. Schn. ταλικοῖσδε ταί. 14 Ald. Vind. ὅσαι. R. m. l. r. ὅσα. mox Ald. Vind. γλυκίτερον. R. r. b. γλυκύκρεον.

Tum Ald. Vind. ἰχνεύμασι. Edd. sequentes λιχνεύμασι, quamvis jam P. Leopardus Emendat. L. X. c. XXII. ex Athenaeo III. 9. p. 26. emendaverit λίχνευμα, quod recepit Schneiderus coll. Toupio, qui in Curis Noviss. in Suidam p. 113. locum ita constituit:

Τίνες δ' ἐντί ποκα, φίλα, ταὶ δέ τοι
Μακραὶ κόγχαι; B. Σωλήνες·

ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἀλληγορεῖ· οἷον ἐπ' ἰχθύων· σωλῆνες, γλυκύκρεον κογχύλιον, χηρᾶν γυναικῶν λίχνευμα, καὶ μιμικώτερα ¹⁵ τὰ τοιαῦτά ἐστι καὶ αἰσχρά,

CLII. Ἔστι δέ τις καὶ ἡ παρὰ προσδοκίαν χάρις· ὡς ἡ τοῦ Κύκλωπος, ὅτι ὕστατον ἔδομαί Οὕτιν. ⁵ οὐ γὰρ προσεδόκα τοιοῦτο ξένιον οὔτε Ὀδυσσεύς, οὔτε ὁ ἀναγινώσκων, καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐπὶ τοῦ Σωκράτους, κάμψας ὀβελίσκον, ² φησὶν, εἴτα διαβήτην λαβὼν, ἐκ τῆς παλαίστρας θυμάτιον ὑφέλιετο. 10

CLIII. Ἦδη μὲν τοι ἐκ δύο τόπων ³ ἐνταῦθα ἐγένητο ἡ χάρις. οὐ γὰρ παρὰ προσδοκίαν μόνον ἐπηνέχθη, ἀλλ' οὐδ' ἠκολούθει τοῖς προτέροις· ἡ δὲ τοιαύτη ἀνακολουθία καλεῖται γρίφος, ὥσπερ ὁ παρὰ ⁴ Σώφρονι ῥητορεύων Βουλίας. οὐδὲν γὰρ ἀκόλουθον αὐτῷ ¹⁵ λέγει· καὶ παρὰ Μενάνδρῳ δὲ ὁ πρόλογος τῆς Μισσηνίας,

Τοῦτί γα γλυκύκρεον κογχύλιον,
Χηρᾶν γυναικῶν λίχνευμα.

Cfr. O. Müller Dor. II. p. 361, 363. 15 Ald. Vind.
m, μικράτερα. l. r. b. R. Par. μιμητικώτερα, in marg. libri
r. b. Par. γρ. καὶ μικρότερα. Vict. conj. μιμικώτερα et ita
edidit. „Cf. omnino Cicero de Oratore II. c. 60. ibique
Interpretes.“ S.

¹ Od. ι, 369, 2 In Ald. Vind. Farn. Cantabr. et
Cod. Mor. duo versus Nubium v. 150. et 179. confusi sunt:
κηρὸν διατήσας, φησὶν, εἴτα διαβήτην [Ald. διαβήτην]. l. ὀβελίσκον. n. κάμψεν ὀβελίσκον, unde Vict. edidit: κάμψας ὀβελίσκον.
mox Ald. Vind. ἱμάτιον. Edd. rell. θοιμάτιον. recepi Hermannii
emendationem θυμάτιον. 3 Cod. Morcl. προσώπων. 4
m. περί.

CLIV. Πολλάκις δὲ καὶ κῶλα ὅμοια ἐποίησε χάριν, ὡς ὁ Ἀριστοτέλης, ἐκ μὲν⁵ Ἀθηνῶν, φησιν, ἐγὼ εἰς Στάγειρα ἦλθον διὰ τὸν βασιλέα τὸν μέγαν· ἐκ δὲ Σταγείρων εἰς Ἀθήνας διὰ τὸν χειμῶνα⁶ τὸν μέγαν. καταλήξας γὰρ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς κώλοις εἰς τὸ αὐτὸ ὄνομα ἐποίησε⁶ τὴν χάριν. ἔαν δ' οὖν ἀποκόψης⁷ τοῦ ἑτέρου κώλου τὸ μέγαν, συναφαιρεῖται καὶ ἡ χάρις.

CLV. Καὶ κατηγορεῖται δὲ ἀποκεκρυμμένοι ἐνίοτε ὅμοι-
 10 οῦνται χάρισιν· ὥσπερ παρὰ Ξενοφῶντι ὁ Ἡρακλείδης, ὁ παρὰ τῷ Σεύθει προσιῶν τῶν συνδείπνων ἐκάστω, καὶ πείθων δωρεῖσθαι Σεύθει ὃ τι ἔχει·⁸ ταῦτα γὰρ καὶ χάριν τινα ἐμφαίνει, καὶ κατηγορεῖται εἶσιν ἀποκεκρυμμένοι·⁹ αἱ μὲν οὖν κατὰ τὴν ἐρμηνείαν χάριτες τοσαῦται,
 15 καὶ οἱ τόποι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΡΑΓΜΑΣΙ ΧΑΡΙΤΩΝ.

CLVI. Ἐν δὲ τοῖς πράγμασι λαμβάνονται χάριτες ἐκ παροιμίας. φύσει γὰρ χαρίεν¹ πράγμα ἐστὶν ἡ παροιμία ὡς ὁ Σώφρων μὲν, Ἐπιάλης,² ἔφη, ὁ τὸν πα-

5 Vict. ad marg. addit οὖν. Mox Ald. Στάγηρα. 6 Ald. ἐποίησεν. Vind. ἐποίησε. 7 R. ἀποκόψης. m. ἀποκόψας. 8 Ald. Vind. Cod. Morel. ὃ τι ἔχοι. b. m. n. ὅστις. l. R. ὃ τις. Vict. Casel. Gal. ὃ τις ἔχει. Schn. ὃ τι ἔχει. 9 In Ald. Vind. Par. sequitur h. l. titulus.

1 Ald. Vind. χαρίεν. R. χαρίεν. tum Ald. Vind. R. ἐστὶ παροιμία. Vict. ad marg. ἐστὶν ἡ παρ. 2 Ald. Vind. Par. R. μὲν ἐπίης. Par. ad marg. ἐπιηκής. b. μενεπίης. Vict. ad marg. γρ. μίνε πής. — „Recepi Galei emendationem dum meliora edoctus fuero. Idem est Ἐιάλης cum Ἠπιάλῳ. Cf. Trilleri Clinotechn. medicam. p. 81. seqq. Historiam reconditiorem respici putabat Gale, quam tetigit Aristophanes in Vespis, ubi est: τοῖς ἡπιάλοις — οἳ τοὺς πατέρας τ' ἡγchon νύκτωρ

τέρα πνίγων. καὶ ἀλλαχοῦ πού φησιν, ἐκ τοῦ ὄνυχος γὰρ τὸν λέοντα ἔγραψεν· τορύναν ἔξεσεν· κύμινον ἔσπειρε. ³ καὶ γὰρ δυσὶ παροιμίαις καὶ τρισὶν ἐπαλλήλοις χρῆται, ὡς ἐπιπληθύνονται ⁴ αὐτῷ αἱ χάριτες· σχεδὸν τε πάσας ἐκ τῶν δραμάτων αὐτοῦ τὰς ⁵ παροιμίας ἐκλέξαι ἔστιν.

CLVII. Καὶ μῦθος δὲ λαμβανόμενος καιρίως εὐχαρίσ ἐστιν, ἥτοι ὁ κείμενος, ὡς ὁ Ἀριστοτέλης ἐπὶ τοῦ αἰτοῦ φησιν, ⁵ ὅτι λιμῷ θνήσκει ἐπικάμπτων τὸ ῥάμφος· πάσχει δὲ αὐτὸ, ὅτι ἄνθρωπος ὢν ποτὲ ἠδίκησε ¹⁰ ξένον. ὁ μὲν οὖν τῷ κειμένῳ μῦθῳ κέχρηται καὶ κοινῷ.

CLVIII. Πολλοὺς δὲ καὶ προσπλάσσομεν προσφώρους καὶ οἰκείους τοῖς πράγμασιν· ὥσπερ τις περὶ αἰλουρου λέγων, ὅτι συμφθίνει τῇ σελήνῃ καὶ ὁ αἰλουρος, καὶ συμπαχύνεται, ⁶ προσέπλασεν, ⁷ ὅτι ἐνθεν καὶ ὁ μῦθ- ¹⁵

καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον. Locus Sophronis ab Hero-
diano allatus apud Eustathium ad Il. V. p. 561. ἐν δὲ τοῖς
'Ηρωδιανοῦ κεῖται καὶ 'Ηπιάλῃς, ἡπιάλῃτος, οὗ χρῆσις, φησὶ, πα-
ρὰ Σώφροσι· οἶον· 'Ηρακλῆς ἡπιάλῃτα πνίγων, nihil commune
habet cum hoc nostro loco, sed tamen aliquo modo Galei
'Επιάλῃς confirmare videtur. Confidenter Jo. Toup Emend.
in Suid. III. p. 148. legit. h. l. νήπιος, ὡς τὸν πατέρα πνίγων,
ut auctor fragmenti respiciat ad Homeri notissimum illud
νήπιος, ὃς πατέρα κτείνων παῖδας καταλείπει." S. 3 „Ne
mutaretur in ἐπρισε, cavit diligentia Hadr. Junii in Adagio:
euminum serere, et Hemsterhusii ad Aristoph. Plu-
tum p. 193." S. 4 Ald. Vind. R. ἐπιπληθύνονται. m. l. n.
b. ἐπιπληθύνονται. 5 „Locus exstat paullo aliter scriptus in
Histor. Animal. IX. c. 32." S. 6 „Hanc sympathiam ob-
servavit Plinius; item Plutarchus libro de Iside, et Gellius
libro 19. Capella quoque ait lunam vultu fœlem ostendere."
Gal. 7 R. προσέπλασεν. mox Ald. Vind. ἐνθεν ὁ μῦθ. R. in-
verit καί.

561 θάς ἐστιν, ὡς ἡ σελήνη ἔτεκε τὸν αἴλουρον· οὐ γὰρ μόνον κατ' αὐτὴν τὴν πλάσιν ἔσται ἡ χάρις, ἀλλὰ καὶ ὁ μῦθος ἐμφαίνει χαρίεν τι, αἴλουρον ποιῶν σελήνης παῖδα.

5 **CLIX.** Πολλάκις δὲ καὶ ἐκ φόβου ἀλλασσομένου γίνεται χάρις, ὅταν διακενῇ τις φοβηθῇ, ² οἷον τὸν ἱμάντα ὡς ὄφιν, ἢ τὸν κρίβανον ὡς χάσμα τῆς γῆς, ἅπερ καὶ αὐτὰ κωμωδικώτερά ἐστι.

CLX. Καὶ εἰκασίαι δὲ εἰσιν ² εὐχάριτες, ἂν τὸν ἀλε-
10 κτρυόνα Μήδῳ ¹⁰ εἰκάσῃς, ὅτι τὴν κυρβασίαν ὀρθὴν φέ-
ρει· βασιλεῖ δὲ, ὅτι πορφύρεός ἐστιν, ἢ ὅτι βοήσαντος ἀλεκτρυόονος ἀναπηδῶμεν, ὥσπερ καὶ βασιλεὺς βοήσαν-
τος, καὶ φοβούμεθα.

CLXI. Ἐκ δὲ ὑπερβολῶν χάριτες μάλιστα αἱ ἐν ταῖς
15 κωμωδίασι· πᾶσα δὲ ὑπερβολὴ ἀδύνατος· ὡς Ἀριστοφά-
νης ἐπὶ τῆς ἀπληστίας ² τῶν Περσῶν φησιν, ὅτι ὥπτουν
βοῦς κριβανίτας ἀντὶ ἄρτων· ἐπὶ δὲ τῶν Θρακῶν
ἕτερος, ὅτι Μηδόκης ὁ βασιλεὺς βοῦν ἔφερεν
ὅλον ἐν γνάθῳ.

20 **CLXII.** Τοῦ δὲ αὐτοῦ εἶδους καὶ τὰ τοιαῦτά ἐστιν·
ὑγιέστερος κολοκύντης καὶ φαλακρώτερος εὐ-
δίας· ² καὶ τὰ Σαπφικᾶ· πολὺ πακτίδος ἀδυμε-
λεστέρα, χρυσῶ χρυσοτέρα. πᾶσαι γὰρ αἱ τοιαῦ-

8 φοβηθῇ Schn. φοβῇ Edd. rell. Vind. 9 R. δ' εἰσίν.
10 Cfr. Aristoph. Av. 273. cum schol. Theophrast. Ep. 31.
p. 49. ed. Boisson. Τὸ Μηδικὸν ὄρνειον ὁ ταῶς καὶ τῶν Μήδων
τὴν ὑπεροψίαν κεκλίρωται, μέγα τι καὶ ὑπερογκον ἐπὶ τῷ κάλλει
φρονῶν. 1 Ald. Vind. ἀπληστίας. Mox Morel. ὥπτων.
2 Ald. Vind. εὐδίας. Mox Vind. Ald. ἀδυμελεστέρα. m. r. R. ἀδυμε-
λεστέρα. „Haec Sapphica cum aliis habet Gregorius Corinthius
in Commentario ad Hermog. a Reiskio edito p. 914. [T. VII.
p. 1256.] αἰσχροῦς μὲν κολακεύει τὴν ἀκοὴν ἐκείνα, ὅσα εἰσὶν
ἐρωτικά· οἷον τὰ Ἀνακρέοντος, τὰ Σαπφύς· οἷον γάλακτος

ται χάριτες ἐκ τῶν ὑπερβολῶν εὐρηνται, καὶ τοὶ ³ διαφέρουσι.

CLXIII. Διαφέρουσι δὲ τὸ γελοῖον καὶ εὐχαρι, πρῶτα μὲν τῇ ὕλῃ· χαρῶν μὲν γὰρ ὕλη νυμφαῖοι κῆποι, ἔρωτες, ἅπερ οὐ γελᾶται· γέλωτος δὲ Ἴρος καὶ Θερσίτης. ⁵ τασοῦτον οὖν διοίσουσιν, ὅσον ὁ Θερσίτης τοῦ Ἐρωτος.

CLXIV. Διαφέρουσι δὲ καὶ τῇ λέξει αὐτῇ. τὸ μὲν γὰρ εὐχαρι μετὰ κόσμου ἐκφέρεται καὶ δι' ὀνομάτων καλῶν, ἃ μάλιστα ποιεῖ τὰς χάριτας· οἷον τὸ ποικίλλεται μὲν γαῖα πολυστέφανος καὶ τὸ χλωρῆς αἱ- ¹⁰ δῶν· τὸ δὲ γελοῖον καὶ ὀνομάτων ἐστὶν εὐτελῶν καὶ κοινοτέρων· ὥσπερ ἔχει· ὅσον γὰρ αὐτίτης καὶ μονώτης εἰμί, φιλομυθότερος ⁴ γέγονα.

CLXV. Ἐπειτα ⁵ ἀφανίζεται ὑπὸ τοῦ κόσμου τῆς ἱρμηνείας, καὶ ἀντὶ γελοίου θαῦμα γίνεται. αἱ μὲν τοὶ 15 χάριτές εἰσι μετὰ σωφροσύνης, τὸ δὲ ἐκφράζειν τὰ γέλοια ὁμοίον ἐστι καὶ καλλωπίζειν πύθονον.

CLXVI. Διὸ καὶ ἡ Σαπφῶ περὶ μὲν κάλλους ἄδουσα καλλιπῆς ἐστι καὶ ἡδεῖα, καὶ περὶ ἐρώτων δὲ καὶ ἔαρος ⁶ καὶ περὶ ἀλκύνος· καὶ ἅπαν καλὸν ὄνομα ἐνύ- ²⁰ φανται αὐτῆς τῇ ποιήσει· τὰ δὲ καὶ αὐτὴ εἰργάσατο.

CLXVII. Ἄλλως δὲ σκώπτει τὸν ἀγροῖκον νυμφίον,

λενκοτέρα, ὕδατος ἀπαλωτέρα, πηκτίδος ἐμμελευτέρα, ἵππου γανροτέρα, ῥόδων ὑβροτέρα, χρυσοῦ τιμιωτέρα, ἱματίου ἱανοῦ μαλακωτέρα. Vides in his sensum verborum a Gregorio esse fideliter expressum, sed verba notioribus ubique fere permutasse videtur. Alium Sapphus locum idem verborum forma dorica immutata laudat p. 896. [p. 1153.] οἷον φησὶν ἡ Σαπφῶ, ὅτι τὸ ἀποθνήσκειν κακόν, οἱ θεοὶ γὰρ τοῦτο κερκίκασιν.“ S. ³ Vind. b. r. R. τι. — Mox v. 5, super Ἴρος in Par. est ἔρωτες. ⁴ Ald, Vind. φιλομυθίστερος, m. l. r. R. φιλομυθότερος. ⁵ Vict. ad marg. „fort. ἐπει.“ ⁶ Vulgo ἄερος. Bene Schn. ex emendatione Galei ἔαρος. — Sq. περὶ tacite om. Schn.

καὶ τὸν θυρωρὸν τὸν ἐν τοῖς γάμοις, εὐτελέστατα ⁷ καὶ ἐν πεζοῖς ὀνόμασι μᾶλλον ἢ ἐν ποιητικοῖς. ὥστε αὐτῆς μᾶλλον ἐστι τὰ ποιήματα ταῦτα διαλέγεσθαι, ἢ ἄδειν, οὐδ' ἂν ἀρμόσαι πρὸς τὸν χορὸν, ἢ πρὸς τὴν λύραν, εἰ
 5 μὴ τις εἴη χορὸς διαλεκτικός.

CLXVIII. Μάλιστα δὲ διαφέρουσι καὶ ἐκ τῆς προ-
 , αιρέσεως· οὐ γὰρ ὅμοια προαιρεῖται ὁ εὐχάριστος ⁸ καὶ
 γελωτοποιῶν· ἀλλ' ὁ μὲν εὐφραίνειν, ὁ δὲ γελασθῆναι·
 καὶ ἀπὸ τῶν ἐπακολουθούντων δὲ, τοῖς μὲν γὰρ γέλως,
 10 τοῖς δὲ ἔπαινος.

CLXIX. Καὶ ἐκ τόπου. ἔνθα ⁹ μὲν γὰρ γέλως
 τέχνη καὶ χαρίτων, ἐν σατύρῳ καὶ ἐν κωμωδίαῖς. τρα-
 γωδία δὲ χάριτας μὲν παραλαμβάνει ἐν πολλοῖς, ὁ δὲ
 γέλως ἐχθρὸς τραγωδίας· οὐδὲ γὰρ ἐπινοήσειεν ἂν τις
 15 τραγωδίαν παίζουσαν, ἐπεὶ σάτυρον γράψει ἀντὶ τρα-
 γωδίας.

CLXX. Χρησονται δὲ ποτε καὶ οἱ φρόνιμοι γελοῖ-
 οῖς, πρὸς τε τοὺς καιροὺς. οἷον ἐν ἑορταῖς καὶ ἐν συμ-
 ποσίοις καὶ ἐν ἐπιπλήξεσι δὲ πρὸς τοὺς τρυφερωτέρους·

7 1. εὐτελέστατον. v. 2. Edd. ante Schn. Vind. ὀνόμασιν. 8 Vulg. εὐχάριστος. Schn. εἰχάριστος. cfr. §. CXXX. 9 „Capperone-
 rius. conjiciebat legendum εἰσι. Pro ἐπινοήσειεν Codex Morelii
 ἐννοήσειεν habet. Voces Σάτυρον — et Σατύρῳ Casaubonus de
 Poesi Satyrica p. 20. ed. nuperae, mutari volebat in Σατυρικὸν
 et Σατυρικῶ. Ceterum cum loco Demetrii comparabat Dan.
 Heinsius versus Horatii in Epist. ad Pis. 231.

Effutire leves indigna tragoedia versus,

Ut festis matrona moveri jussa diebus,

Intererit Satyris paullum putibunda protervis.

Addit p. 149. fere ad verbum Demetrius; ex quo lo-
 co apparet, aut antiquissimum esse eum scripto-
 rem, aut ex eodem auctore utrumque descripsisse.
 In quo ego judicio acumen ingenii Heinsiani desidero.“ 8.

ὡς ὁ Τηλαυγὸς ¹⁰ θύλακος, καὶ ἡ Κράτητος ποιητικὴ, καὶ φακῆς ἐγκώμιον ¹¹ ἂν ἀναγνῶ τις ἐν τοῖς ἀσώτοις· τοιοῦτος δὲ, ὡς τὸ πλέον, καὶ ὁ Κυνικὸς τρόπος· τὰ γὰρ τοιαῦτα γελοῖα χρείας λαμβάνει τάξιν καὶ γνώμης.

CLXXI. Ἔστι δὲ καὶ τοῦ ἥθους τις ἔμφασις ἐκ ⁵ τῶν γελοιῶν, καὶ ἡ παιγνίας ἡ ἀκολασίας, ¹² ὡς καὶ τὸν οἶνον τὸν παραχυθέντα ἐπισχόντα Πηλέα ἀντὶ Οἰνέως. ¹³ ἡ γὰρ ἀντίθεσις ἡ περὶ τὰ ὀνόματα καὶ ἡ φροντίς ἐμφαίνει τινὰ ψυχρότητα ἥθους καὶ ἀναγωγίαν.

10

10 „Certissimam Casauboni ad Athenaei V. 20. emendationem lectioni vulgatae τηλαυγῆς substituimus.“ S. r. R. θύ
 εὔλακος. b. ἐνθύλακος. l. n. ἐνθύλακος. m. εὐθύκαλος. 11 De
 ejusmodi encomiis vide Wolf. Prolegom. ad Lept. p. 35. Stallb. ad Plat. Sympos. p. 177. B. — Mox Capperon. conj.
 ἂ ἀναγνῶ τις. 12 b. m. n. ἀκολασίας. l. ἀναπλασίας. 13
 „Ita rescripsi pro vulgatis προχυθέντα ἐπισχὼν τὰ σπῆλαια ἀντὶ οἰνέως. Ex loco enim Eustathii ad Iliad. p. 772. constat Πηλέα et Οἰνέα legendum esse; etsi vix credam utrumque pro vino et πηλῶ i. e. vappa, vino nimis aqua diluto, poni. Contra vero recte illud Gale vidit Πηλέα in hoc dicto esse cautionem, qui vinum aqua permistum nimis pro meraco vendit; Οἰνέα autem, qui purum vendit. Nec tamen propter ea necesse est, ut cum eo ἐπισχὼν τὰ mutemus in πιπράσκοντα. Equidem ἐπισχεῖν hic intelligo porrigere, vendere, ut contra ἐπισχεύθαι in medio significat accipio, bibo. Cf. Apollonii Argonautic. I. 472. Nicander Alexiph. v. 255. Stesichorus ap. Athenaeum XI. p. 499. Omissum est καλῶντες vel simile verbum, veluti sectione sequenti. οἶνος παραχυθεὶς est qui alias παράχυτος. ut supra in Erotiano οἶνον ἀπαράχυτον vidimus. Hinc παραχύται apud Plutarchum Op. Moral. p. 538. — Denique apud Athenaeum IX. c. 8. legitur: μὴ δεῖν τὸν Οἰνέα Πηλέα ποιεῖν. ubi vide Casaubonum. — In fine sectionis Cod. Morelii ἀναγωγῆς habet.“ S.

CLXXII. Περὶ δὲ σκωμμάτων μὲν, οἷον εἰκασία τις ἐστίν.*¹⁴ ἢ γὰρ ἀντίθεσις εὐτράπελος. χρήσονται τε ταῖς τοιαύταις εἰκασίαις· ὡς Αἰγυπτία κληματῖς, μακρὸν καὶ μέλανα· καὶ τὸ θαλάσσιον πρόβατον, 5 τὸν μωρὸν (τὸν ἐν τῇ θαλάσῃ).¹⁵ τοῖς μὲν τοιοῦτοις χρήσονται. εἰ δὲ μὴ, φευξόμεθα¹⁶ τὰ σκώματα ὥσπερ λαιδορίας.

ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΤΣ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝ ΤΙΣΙΝ. ²

CLXXIII. Ποιεῖ δὲ εὐχαριν τὴν ἐρμηνείαν καὶ τὰ 10 λεγόμενα καλὰ ὀνόματα. ² ὠρίσατο δ' αὐτὰ Θεόφραστος

14 „Initium sectionis hujus corruptum esse fatentur H. Stephanus et Th. Gale. Hic vero legit: εἰκασία τις ἐστίν εὐτράπελος. Verba ἢ γὰρ ἀντιθ. εὐτρ. esse repetitionem priorum supervacaneam. Περὶ σκωμμάτων pro ἀντι positum esse Galeo videtur. Sed plura ego librariorum culpa excidisse h. l. puto. Nihil igitur conjiciendo assequimur.“ S. 15 „Verba τὸν ἐν τῇ θαλ. recte vitii suspecta habuit Victorius; sunt enim prorsus aliena ab hoc loco, atque ejicienda. πρόβατον θαλάσσιον dicitur sine dubio de pisce, quem commemorat ex Oppiano Aelianus. Latine expressum hoc dictum refert Seneca in Libro: in Sapientem non cadere injuriam c. XVII. Chrysippus ait quemdam indignatum, quod illum aliquis vervecem marinum dixerat.“ S. 16 R. φευξόμεθα.

1 Ald. Vind. Par. titulum ponunt post καλὰ ὀνόματα. 2 „Aristoteles Rhetor. III. 1. κάλλος ὀνόματος ἐν τῇ φωνῇ, ἐν τῇ δυνάμει (vel σημαινομένῳ) ἐν τῇ ὀψει ἢ ἄλλῃ τινὶ αἰσθήσει. Dionysius T. II. p. 9. ad λέξιν καλὴν refert μεγαλοπρέπειαν, τὸ βῆρος, σεμνολογίαν, ἀξίωμα, τὸ πιθανόν. Verborum autem singulorum pulchritudinem ignorat. Hermogenes vero dirigit judicium de pulchritudine dictionis ad hanc definitionem κάλλος ἐστὶ συμμετρία μελῶν καὶ μερῶν μετ' εὐχρείας. T. I. p. 196. Dionysio vero vix condonaverim κάλλος ἰλαρὸν καὶ φοβερὸν,

οὕτως· κάλλος ὀνόματος ἐστὶ ³ τὸ πρὸς τὴν ἀκοήν ἢ 562
πρὸς τὴν ὕψιν ἡδὺν, ἢ τὸ τῇ διανοίᾳ ἐντιμον.

CLXXIV. Πρὸς μὲν τὴν ὕψιν ἡδέα τὰ τοιαῦτα,
ροδόχρουν, ⁴ ἀνθοφόρου χροῶας. ὅσα γὰρ ὁράται
ἡδέως, ταῦτα καὶ λεγόμενα καλὰ ἐστί. πρὸς δὲ τὴν 5
ἀκοήν, Καλλίστρατος, Ἀννοῶν. ⁵ ἢ τε γὰρ τῶν
λάμβδα σύγκρουσις ἡχῶδές τι ἔχει, καὶ ἡ τῶν νῦ γραμ-
μάτων.

CLXXV. Καὶ ὅλως τὸ νῦ δι' εὐφημίαν ⁶ ἐφέλκον-
ται οἱ Ἀιτικοί, Δημοσθένην λέγοντες καὶ Σωκράτην· 10
τῇ διανοίᾳ δὲ ἐντιμα τὰ τοιαῦτά ἐστιν, οἷον τὸ ἀρ-
χαῖοι ἀντὶ τοῦ παλαιοί, ἐντιμότερον· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι
ἄνδρες ἐντιμότεροι.

ΤΙ ΛΕΙΟΝ ΟΝΟΜΑ ΚΑΙ ΤΙ ΤΡΑΧΥ, ΚΑΙ ΤΙ ΤΟ ΕΥΠΑΓΕΣ
ΚΑΙ ΤΙ ΤΟ ΟΓΚΗΡΟΝ. 15

CLXXVI. Παρὰ δὲ τοῖς μουσικοῖς λέγεται τι ὄνομα
λεῖον, καὶ ἕτερον τραχύ, ¹ καὶ ἄλλο εὐπαγές, καὶ ἄλλο ὀγ-
κηρόν. λεῖον μὲν οὖν ἐστὶν ὄνομα τὸ διὰ φωνηέντων ἢ
πάντων ἢ διὰ πλειόνων, οἷον Αῖας. τραχύ δὲ, οἷον βέ-
βρωκε· καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ τραχύ ὄνομα κατὰ μίμη- 20
σιν ἐξενήνεται ἑαυτοῦ. εὐπαγές δὲ ἐπιμφοτερίζον καὶ
μειγμένον ἴσως τοῖς γράμμασι. ²

quod posterius (T. II. p. 130.) aequè a natura abhorret, quam
Demetrii χάριτες εὐτελεῖς καὶ φοβεραί." S. 3 Vind. ἐστίν.
4 Vind. ροδόχρων. 5 Ald. Vind. ἄν νοῶν. 1. κάλλιστος ἄν-
νον. m. ἄνων. R. n. ἄννων. Vict. Edd. sqq. Ἀννοῶν. 6
„εὐφωνίαν recte emendat Gale, probante etiam Capperon-
erio. De littera νυ ἐφελευστικῶ aliter sentit Auctor ap. Cel.
Valckenarium ad Ammonium p. 191." S.

1 Ald. Vind. τὸ τραχύ. — v. 20. Vind. βέβρωκεν. 2 „Editio Mo-
relii πράγμασι, sed ex Codice Mto γράμμασι ibidem annotatum est.

CLXXVII. Τὸ δὲ ὀγκηρὸν ἐν τρισὶν, πλάτει, μήκει, πλάσματι. ³ οἷον βροντὰ, ἀντὶ τοῦ, βροντή· καὶ γὰρ τραχύτητα ἐκ τῆς προτέρας συλλαβῆς ἔχει, καὶ ἐκ τῆς δευτέρας, μῆκος μὲν διὰ τὴν μακρὰν, πλατύτητα δὲ διὰ
 5 τὸν Δωρισμόν· πλατέα λαλοῦσι ⁴ γὰρ πάντα οἱ Δωριεῖς. διόπερ οὐδὲ ἐκωμῶδουν δωρίζοντες, ἀλλὰ πικρῶς ἡττίκιζον· ἡ γὰρ Ἀττικὴ γλῶσσα συνεστραμμένον τι ἔχει καὶ δημοτικὸν καὶ ταῖς τοιαύταις εὐτραπeliαῖς ⁵ πρέπον.

CLXXVIII. Ταῦτα μὲν δὲ παρατεχνολογίσθω ⁶ ἄλλω. τῶν δὲ εἰρημένων ὀνομάτων τὰ λεῖα μόνα ⁷ ληπτέον, ὥς γλαφυρόν τι ἔχοντα.

CLXXIX. Γίνεται δὲ καὶ ἐκ συνθέσεως τὸ γλαφυρόν· ἔστι μὲν οὖν οὐ ῥάδιον περὶ τοῦ τρόπου τοῦ τοι-
 οὔδε εἰπεῖν· οὐδὲ γὰρ τῶν πρὶν· ⁸ εἴρηται· τινι περὶ γλα-
 φυ-

Ex theoria Musicorum Dionysius λειότητα solam in usum rhetoricum adhibuit.“ S. 3 „Cum infra hoc nomine non utatur, videndum est, an πλάσμα appellet σύνθεσιν ὀνομάτων, quod aut verum est, aut defecit haec pars: et sane miror, ipsum vocasse constructionem verborum πλάσμα. Animadvertite igitur diligenter, an hic mendi aliquid sit.“ Vict. MS. Ἰλιάσμα h. l. idem valet, quod apud troporum auctores ὀνοματοποιῖα, quatenus syllaba βρον sonum tonitru imitatur. cfr. Ern. Lex. Techn. p. 268. 4 Ald. καλοῦσι. Vind. Edd. rell. λαλοῦσι. „Cf. omnino notam magni Hemsterhusii in Auctario Hesychiano ad pag. 974. T. II.“ S. 5 R. r. εὐτραπeliας. 6 Ald. Vind. Casel. Gal. παρατεχνολογίσθω. Vind. r. Morel. Schneid. — γείσθω. 7 Coq. Morel. μόνον. 8 „Cum satis certis rerum argumentis constet Demetrium post Dionysium Halicarnassensem scripsisse, nescio quomodo factum sit, ut Dionysii praeclaram de συνθέσει γλαφυρῶν tractationem (T. II. p. 25. seqq.) ignoraret, aut non recordaretur. Quod vero Gale hoc idem argumentum etiam ab ipso Aristotele Rhetoric. III. 8. tractatum esse ait, in

φυρᾶς συνθέσεως. κατὰ τὸ δυνατόν δὲ ὁμῶς πειρατέον λέγειν.

CLXXX. Τάχα γὰρ δὴ ἔσται τις ἡδονὴ καὶ χάρις, ἂν ἀρμόζωμεν⁹ ἐκ μέτρων τὴν σύνθεσιν ἢ ὅλων ἢ ἡμίσιων· οὐ μὲν, ὥστε φαίνεσθαι αὐτὰ μέτρα ἐν τῷ συνειρ- 5 μῶ τῶν λόγων, ἀλλ', εἰ διαχωρίζοι τις καθ' ἓν ἕκαστον καὶ διακρίνοι, τότε δὴ ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν φωραῖσθαι μέτρα ὄντα.

CLXXXI. Κἂν μετροειδῇ δὲ ἡ, τὴν αὐτὴν ποιήσει χάριν. λανθανόντως δέ τοι παραδύεται ἢ ἐκ τῆς τοιαύ- 10 τῆς ἡδονῆς χάρις. καὶ πλείστον μὲν τὸ τοιοῦτον εἶδος ἔστι παρὰ τοῖς Περιπατητικοῖς καὶ παρὰ Πλάτωνι καὶ παρὰ Ξενοφῶντι καὶ Ἡροδότῳ, τάχα δὲ καὶ παρὰ Δημοσθένει πολλαχοῦ. Θουκυδίδης μὲν τοι πέφυγε τὸ εἶδος. 15

CLXXXII. Παραδείγματα δὲ¹⁰ αὐτοῦ λάβοι τις ἂν τοιαῦδε. οἷον ὡς ὁ Δικαίαρχος· ἐν Ἑλέῳ,¹¹ φησὶ, τῆς Ἰταλίας πρεσβύτην ἤδη τὴν ἡλικίαν ὄντα. τῶν γὰρ κώλων ἀμφοτέρων αἱ ἀπολήξεις μετροειδές τι ἔχουσιν, ὑπὸ δὲ¹² τοῦ αἵρμου καὶ τῆς συναφείας κλέπτεται 20 μὲν τὸ μετρικόν, ἡδονὴ δ' οὐκ ὀλίγη ἔπεται.

CLXXXIII. Πλάτων μὲν τοι ἐν πολλοῖς αὐτῷ τῷ ῥυθμῷ γλαφυρός ἐστιν ἐκτεταμένῳ¹³ πως, καὶ οὔτε ἔδραν ἔχοντι, οὔτε μῆκος· τὸ μὲν γὰρ ἰσχνόν καὶ δεινόν, τὸ δὲ μῆκος μεγαλοπρεπές. ἀλλ' οἷον ὀλίσθῳ τινὶ ἔοικε 25 τὰ κῶλα, καὶ οὔτε μέτροις παντάπασιν οὔτ' ἀμέτροις, οἷον ἐν τῷ περὶ μουσικῆς λόγῳ ἐπ' ἄμφω νῦν δὴ ἐλέγομεν.

eo virum doctum memoria fefellit. Philosophus enim vocem γλαφυρόν et σύνθεσιν in hoc genere orationis plane ignorat." S. 9 r. R. ἀρμόζωμεν. 10 δὲ Ald. Vind. om. Est in R. 11 Ald. Vind. *ἑλαίᾳ*. m. n. b. R. l. *ἐλέᾳ*. mox Vind. r. R. ὄντι. 12 δὲ Ald. Vind. om. Est in R. 13 Ald. Vind. ἐκτεταμέ- Rhetor. IX. 6

CLXXXIV. Καὶ πάλιν· ¹⁴ μινυρίζων τε καὶ γε-
γανωμένος ὑπὸ πῆς ῥδῆς διατελεῖ τὸν βίον ὅλον.
καὶ πάλιν· τὸ μὲν πρῶτον, εἴ τι θυμοειδὲς εἶχεν,
ὥσπερ σίδηρον ἐμάλαξεν· οὕτω μὲν γὰρ γλαφυρὸν καὶ
5 ῥδικὸν σαφῶς· εἰ δ' ἀνατρέψας ¹⁵ εἴποις, ἐμάλαξεν
ὥσπερ σίδηρον, ἣ διατελεῖ ὅλον τὸν βίον, ἐξέλοις ¹⁶
τοῦ λόγου τὴν χάριν ἐν αὐτῷ τῷ ¹⁷ ῥυθμῷ οὐσαν· οὐ γὰρ
δὴ ἐν τῇ διανοίᾳ, οὐδ' ἐν ταῖς λέξεσιν.

CLXXXV. Καὶ περὶ τῶν μουσικῶν δὲ ὀργάνων πά-
10 λιν χαριέντως ἤρμοσεν, ἐν οἷς δὴ φησιν· λύρα δὴ σοι
λείπεται κατὰ πόλιν· εἰ γὰρ ἀνατρέψας εἴποις· κα-
τὰ πόλιν λείπεται, μεθαρμολογούμενῳ ποιήσεις ὅμοιον.
563 ¹⁸ τούτῳ δὲ ἐπιφέρει· καὶ αὖ κατ' ἀγρούς τοῖς ποι-
μέσι σύριγξ ἄν τις εἴη· τῇ γὰρ ἐκτάσει καὶ τῷ μήκει
15 πάνυ χαριέντως μεμίμηται τρόπον τινὰ ἥχον σύριγγος.
ἔσται δὲ δῆλον, εἴ τις μετασυνθεὶς λέγοι καὶ τοῦτο.

ΠΕΡΙ ΚΑΚΟΖΗΛΩΝ.

CLXXXVI. Περὶ μὲν δὴ τοῦ κατὰ σύνθεσιν γλα-
φυροῦ ἐπιφαινομένου τσαῦτα, ὥς ἐν δυσκόλοις. εἴρηται
20 δὲ καὶ περὶ τοῦ χαρακτήρος τοῦ γλαφυροῦ, ἐν ὅσοις καὶ
ὅπως γίνεται. καθάπερ δὲ ¹ τῷ μεγαλοπρεπεῖ παρέκειτο
ὁ ψυχρὸς χαρακτήρ, οὕτω τῷ γλαφυρῷ παράκειται τις
διημαρτημένος. ὀνομάζω ² δὲ αὐτὸν τῷ κοινῷ ὀνόματι

ως. r. b. R. ἐκτεταμένος. Vict. „fort. ἐκτεταμένῳ.“ et ita edi-
dit.

14 Plat. Polit. III. p. 411. A. — v. 4. Schn. μὲν om.

15 n. b. R. Vind. Ald. ἀναστρέψας. m. l. ἀνατρέψας, h. l. et §. 185.

16 Ald. Vind. ἐξέχεις. Vict. ἐξέλοις.

17 τῷ ex emendatione

Galei addidit Schn.

18 Ald. Vind. τούτου. Vict. τούτῳ. Mox

Ald. Vind. ἀγροῦ. m. l. R. ἀγρούς.

1 Ald. Vind. καὶ. m. l. R. δέ.

2 Vulgo ὀνομάζει. Re-

scripsi ὀνομάζω ex emendatione Galei. Mox Edd. Vind. R. γί-

νεται δ' ἄν. Recepi Schneideri conjecturam, quam confirmat m.

„Pro κοινῷ ὀνόματι H. Stephanus legi voluit καινῷ ut monet

κακόζηλον. γίνοιτο δ' ἂν καὶ οὗτος ἐν τρισὶν, ὥσπερ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες.

Th. Gale in annotatione ad §. 239. ubi Demetrius: πολλάκις μέντοι τὸ μὲν διανόημα αὐτὸ ψυχρὸν τι ἐστὶ, καὶ ὥς νῦν ὀνομάζομεν κακόζηλον. unde etiam h. l. mallet ὀνομάζομεν δ' αὐτὸν τῷ κοινῷ ὀνόματι. Pergit deinde Demetrius in §. 239. ἡ σύνθεσις δ' ἀποκεικομένη καὶ κλέπτουσα τοῦ διανοήματος τὴν ἄδειαν — ποιεῖ δὲ τὴν νῦν ὄνομα ἔχουσαν ξηροκακοζηλίαν, συγκειμένην ἐκ δυοῖν κακοῖν, ἐκ μὲν τῆς κακοζηλίας, διὰ τὸ πρᾶγμα· ἐκ δὲ τοῦ ξηροῦ διὰ τὴν σύνθεσιν. Ergo clarum est apud Demetrium κακοζηλίαν in vitiis sententiarum poni, ξηροκακοζηλίαν in compositione verborum, quibus talis effertur sententia. At contra in hoc nostro loco κακοζηλία continetur triplici vitio, sententiae, verborum, et compositionis. Scilicet in usu verborum, quibus doctrinam omnem suam conclusit, desultor hic fore semper aberrat. Quod vero hic vitium orationis κακοζηλία dicitur, contrarium faceto et γλαφιῶ, idem Dionysius Halic. T. II. p. 180. ed. Sylb. ταπεινὸν καὶ ἄζηλον καὶ οὐδὲν ἔχουσαν ἄξιον appellat. Ignoravit enim vocem κακοζηλίαν, quam quidem Quintilianus Inst. Orat. VIII. 3. totam in elocutione esse ponit. Per omne, inquit, dicendi genus peccat — quicquid est ultra virtutem, quoties ingenium iudicio caret, specie fallitur. Occurrit eadem vox saepius apud ejusdem cum Quintiliano aevi scriptores, sensu tamen non ubique satis definito, ap. Suetonium, Aug. c. 86. Plinium Epist. VII. 12. Senecam Suasor. 6. Controv. 24. et 25. cf. Schottus ad Suasor. VI. p. 66. Apud Lucianum de Saltatione ἡ πρὸς τῶν πολλῶν λεγομένη κακοζηλία jam in vulgarem loquendi consuetudinem transierat; quod τὸ κοινὸν ὄνομα Demetrii confirmare ejusque aetatem arguere videtur. Helladius vero vitium hoc ad vocabulorum compositionem a Dionysio seniore et Euphorione frequentatam refert, ubi λέξεις κακοζήλους eorum ponit. Cf. Allatius ad Epistol. Socratic. p. 251. Latissime usus vocabuli κακόζηλος patet apud Hermogenem p. 200. seqq." S.

CLXXXVII. Ἐν διανοίᾳ μὲν, ὡς ὁ εἰπών. Κέν-
ταυρος ἑαυτὸν ἐππεύων³ καὶ ἐπὶ τοῦ βουλευομένου
Ἀλεξάνδρου⁴ δρόμον ἀγωνίσασθαι Ὀλυμπιάσιν ἔφη τις
οὕτως· Ἀλέξανδρε, δράμε σοῦ τῆς μητρὸς τὸ
5 ὄνομα.

CLXXXVIII. Ἐν δὲ ὀνόμασι⁵ γίγνοιτ' ἂν οὕτως·
οἶον· ἐγέλα πού ῥόδον ἡδύχροον·⁶ ἢ τε γὰρ μετα-
φορᾷ ἢ ἐγέλα πάνυ μετάκειται ἀπρεπῶς· καὶ τὸ σύν-
θετον τὸ ἡδύχροον οὐδ' ἐν ποιήμασι⁷ θεῖη ἂν τις
10 ἀκριβῶς σωφρονῶν. ἢ, ὡς τις εἶπεν· ὅτι δέ γε ταῖς
ὑπεσφύριζε πίτυς⁸ αὐραῖς· περὶ μὲν δὴ τὴν λέξιν οὕτως.

CLXXXIX. Σύνθεσις δὲ ἀναπαιστική καὶ μάλιστα
λοικυῖα τοῖς κεκλασμένοις⁹ καὶ ἀσέμνοις μέτροις, οἷα
μάλιστα τὰ Σωτάδεια,¹⁰ διὰ τὸ μαλακώτερον· σκῆ-
15 λας¹¹ καύματι κάλυπον· καὶ, σείων μελὴν Πη-
λιάδα δεξιὸν κατ' ὤμον, ἀντὶ τοῦ,

3 „Prorsus geminum illud apud Theonem [p. 205, 24.]
Ἄλδυμος κρεμύμενος ἐκ τοῦ ὀνόματος, quod commemorat Gale,
qui βουλευομένου in βουλομένου mutandum censet.“ S. 4 m. r.
R. Ἀλεξάνδρῳ. 5 m. ὀνόματι. 6 Schn. laudat Vossii
Institut. Orat. p. 482. 7 R. ὀνόματι. 8 r. R. πήτοις. 9
Cod. Morel. ἀνακεκλασμένοις. 10 Omnes Victorii Codices,
Vind. Ald. σώματα. Vict. ad marg. γρ. τὰ Σωτάδεια, eamque
lectionem in editionem secundam recepit: in prima codicum
lectionem ab eo servatam esse, apparet ex Varr. Lectt. XXIV.
c. 13. „De versibus Sotadeis vide quae viri docti ad
Quintiliani Institut. I. 8. commata Sotadeorum annota-
runt. Iliadem peculiari metro inclusam transformaverat; ex
hac metaphrasi petitus est versus a Demetrio reprehensus, de
quo idem sentit Hermogenes p. 247. [p. 229. nostr. ed.]“ S.
11 Edd. ante Schn. Vind. σκύλας. R. r. σκέλας. Schn. scri-
psit σκῆλας. „Igne torrefactum contege. Nicander
Theriac. 694. μή τι ἐνισκήλη νεαρὸν σκίναρ ὥκυσ ἄϊσας ἡμίος.

Σίων Πηλιάδα μιλίην κατὰ διξίον ὤμον. ¹²
 μεταμορφουμένην γὰρ ἔοικεν ὁ στίχος, ὥσπερ οἱ μυθηνό-
 μνοι ἐξ ἀρρένων μεταβάλλειν ¹³ εἰς θηλείας. τοσαύτη μὲν
 καὶ περὶ κακοζηλίας.

ΠΕΡΙ ΙΣΧΥΟΣ.

5

CXC. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἰσχυοῦ χαρακτηῆρος, ἔχοιμεν ¹ ἄν
 καὶ πράγματα ἴσως τινὰ μικρὰ καὶ τῷ χαρακτηρὶ πρόσφο-
 ρα, οἷον τὸ παρὰ Λυσία· οἰκίδιον ἔστι μοι διπλοῦν,
 ἴσα ἔχον ² τὰ ἄνω τοῖς κάτω. τὴν δὲ λέξιν εἶναι
 πᾶσαν χρὴ κυρίαν καὶ συνήθη· μικρότερον γὰρ τὸ συνη- 10
 θέστερον ³ πάντων. τὸ δὲ ἀσύνηδες καὶ μετενηγεμένον
 μεγαλοπρεπές.

CXCI. Καὶ μηδὲ διπλᾶ ὀνόματα τιθέναι· τοῦ γὰρ
 ἐναντίου χαρακτηῆρος καὶ ταῦτα· μηδὲ μὴν πεποιημένα,
 μὴδ' ὅσα ἄλλα μεγαλοπρέπειαν ποιεῖ· μάλιστα δὲ σαφῆ 15
 χρὴ τὴν λέξιν εἶναι. τὸ δὲ σαφές ἐν πλείοσιν.

CXCII. Πρῶτα μὲν ἐν τοῖς κυρίοις· ἔπειτα ἐν τοῖς
 συνδεδεμένοις. ⁴ τὸ δὲ ἀσύνδετον καὶ διαλελυμένον ὅλον

Cui similis locus Archilechī apud Plutarchum Moral.
 Opusc. p. 658. B. ἔλπομαι πολλοὺς μὲν αὐτῶν σεῖριος καταναεῖ
 ὀξὺς ἐλλάμπων. Homerus Iliad. ψ. 190. μὴ πρὶν μένος ἡέλιοιο
 σήλη ἀμφὶ περὶ χροά ἵνεσιν ἠδὲ μέεσσιν. Hinc intelligo Hip-
 pocratem L. I. de Morbis p. 158. τοῦτο ὑπὸ τῆς θερμότητος
 τρισηλκί τε καὶ ὀδύνην παρέχει. Apud Hesychium σκυλῆναι,
 ἐτρανθῆναι similiter Interpretes emendaverunt. 12 Pl. χ,
 133. Mox Edd. Vind. ὅπου γὰρ μεταμ. Pro ὅπου m. ὅποια,
 r. ὅποι. R. ὅποι. Vict. γρ. ὅποιον. Recepi lectionem ex l.
 13 Gal. male καταβάλλειν.

1 Ald. Vind. ἐκεῖ μὲν. Vict. ad marg. ἔχοιμεν. 2 Ald.
 Vind. ἔχων, m. l. n. ἔχον, ut Lys. ὑπὲρ τοῦ Ἐρατοσθ. φόρου
 p. 163. Bekker. 3 Gal. συνθεθέστερον. 4 Ald. Vind. n. R.
 Vict. Casel. Schn. συνδεδεμένοις. Gal. συνδεδεσμένοις. Cod. Mo-

ἄσαφες πᾶν·⁵ ἁδῆλος γὰρ ἡ ἐκάστου κώλου ἀρχὴ διὰ τὴν λύσιν, ὥσπερ τὰ Ἡρακλείτου· καὶ γὰρ ταῦτα σκοτεινὰ ποιεῖ τὸ πλεῖστον ἡ λύσις.

CXCIII. Ἐναγώνιος⁶ μὲν οὖν ἴσως μᾶλλον ἢ διαλε-
5 λυμένη λέξις· ἡ δ' αὐτὴ καὶ ὑποκριτικὴ καλεῖται· κινεῖ
γὰρ ὑπόκρισιν ἡ λύσις. γραφικὴ δὲ λέξις ἡ εὐανάγνω-
στος. αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ συνηρημένη καὶ οἷον ἡσφαλισμέ-
νη τοῖς συνδέσμοις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ Μένανδρον ὑπο-
κρίνονται, λελυμένοι ἐν τοῖς πλείστοις, Φιλήμονα δὲ
10 ἀναγινώσκουσιν.

ΠΕΡΙ ΤΠΟΚΡΙΤΙΚΩΝ.

CXCIV. Ὅτι⁷ δὲ ὑποκριτικὸν ἡ λύσις, παράδειγμα
ἐγκείμενον τόδα·

Ἐδεξάμην, ἔτικτον, ἐκτρέφω, φίλε.

15 οὕτως⁸ γὰρ λελυμένον ἀναγκάσει καὶ τὸν μὴ θέλοντα ὑπο-
κρίνεσθαι διὰ τὴν λύσιν· εἰ δὲ συνδήσας εἴποις, ἐδεξά-
μην καὶ ἔτικτον καὶ ἐκτρέφω, πολλὴν ἀπάθειαν τοῖς συν-
δέσμοις συμβαλεῖς. πᾶν⁹ δὲ τὸ ἀπαθεῖς ἀνυπόκριτον.

CXCV. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα θεωρήματα ὑποκριτικά,
20 οἷον καὶ ὁ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ Ἴων,¹⁰ ὃ τόξα ἀρπάζων,
καὶ τῷ κύκνῳ ἀπειλῶν τῷ ὄρνιθι, ἀποπατοῦντι κατὰ

rel. m. l. συνδέσμοις. 5 l. ἅπαν. 6 Cod. Morel. ἐναγώ-
νιον. Mox Ald. Vind. ἡ δ' αὐτὴ καὶ ὑποκριτικά. Corrigunt m.
l. r. R. 7 Ald. Vind. ἔτι. R. m. l. r. n. ὅτι. tum Ald.
Vind. Par. n. ὑποκριτικῶν. Vict. ad marg. ὑποκριτῶν, γρ. ὑπο-
κριτικόν. 8 r. R. οὕτως. 9 Ald. Vind. R. n. l. πάνυ.
m. πᾶν. 10 Vind. Ald. εὐριπίδει ἰών. — „Locus Euripi-
dia hio est ex Ione [163. Herm.]

Ὅδε πρὸ θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει

Κύκνος οὖν ἄλλῃ

Φοινικοφαῖ πόδα κινήσεις.

ubi vulgo κύκλος legebatur etiam in libris multis scriptis;
quod ex h. l. emendavit P. Victorius. V. L. XIII. c. 17.“ S.

τῶν ἀγαλμάτων· καὶ γὰρ κινήσεις πολλὰς παρέχει τῷ ὑποκριτῇ ὁ ἐπὶ τὰ τόξα δρόμος καὶ ἡ πρὸς τὸν ἀέρα ἀνάβλεψις τοῦ προσώπου διαλεγομένου τῷ κύκλῳ, καὶ ἡ λοιπὴ πᾶσα διαμόρφωσις πρὸς τὸν ὑποκριτὴν πεποιημένη. ἀλλ' οὐ περὶ ὑποκρίσεως ἡμῖν τὰ νῦν ὁ λόγος. 5

ΠΕΡΙ ΕΠΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

564

CXCVI. Φευγέτω δὲ ἡ σαφὴς γραφή καὶ τὰς ἀμφιβολίας· σχήμασι δὲ χρησθῶ τῇ ἐπαναλήψει καλουμένη. ἐπανάληψις δὲ ἐστὶ συνδέσμου ἐπιφορὰ τοῦ αὐτοῦ, ἐν τοῖς διὰ μακροῦ ἐπιφερομένοις λόγοις· οἷον· ὅσα μὲν 10 ἱπράξε Ψίλιππος, καὶ ὡς τὴν Θράκην κατεστρέψατο, καὶ Χερρόνησον¹ εἶλε, καὶ Βυζάντιον ἐπολιόρχησε, καὶ Ἀμφίπολιν οὐκ ἀπέδωκε, ταῦτα μὲν παραλείψω. σχεδὸν γὰρ ὁ μὲν σύνδεσμος ἐπενεχθεὶς ἀνέμνησεν ἡμᾶς τῆς προθέσεως, καὶ ἀποκα- 15 τέστησεν² ἐπὶ τὴν ἀρχήν.

CXCVII. Σαφηνείας δὲ ἔνεκα καὶ διλογητέον³ πολλάκις· ἥδιον γάρ πως τὸ συντομώτερον, ἢ σαφέστερον· ὡς γὰρ οἱ παρατρέχοντες παρορῶνται ἐνίοτε, οὕτω καὶ ἡ λέξις παρακούεται διὰ τὸ τάχος. 20

CXCVIII. Φεύγειν δὲ καὶ τὰς πλαγιότητας· καὶ γὰρ τοῦτο ἀσαφές,⁴ ὥσπερ ἡ Φιλίστου λέξις. συντομώτερον δὲ παράδειγμα πλαγιῶς λέξεως καὶ διὰ τοῦτο ἀσαφοῦς τὸ⁵ παρὰ Ξενοφῶντι, οἷον· καὶ ὅτι τριήρεις

1 Ald. Gal. Schn. Χερρόνησον. Vict. Casel. R. Χερρόνησον. Vind. Χερώνησον. 2 Ald. Vind. ἀποκατέστησεν. n. r. l. m. R. Vict. Casel. Gal. Schneid. ἀπεκατέστησεν. 3 Vind. Edd. ante Schn. διλογητέον. Schn. διλογητέον. tum Ald. Vind. R. ἥδιον γὰρ τὸ συντ. ὡς σαφ. l. n. ἥδιον γ. τ. σ. ἢ σαφ. 4 Ald. Vind. R. ἀσαφῶς. l. ἀσαφές. — De Philisto Schn. confert Cic. de Orat. II. 13. Theonem p. 154. 159. 160. 164. 185. Hermog. P. 400. nostr. Ed. 5 Ald. Vind. τοῦ. R. r. τῷ. l. τό. apud

ἤκουε περιπλεύσας ἀπὸ Ἰωνίας εἰς Κιλικίαν ⁶
 Τάμων ἔχοντα τὰς Λακεδαιμονίων καὶ αὐτοῦ
 Κύρου. τοῦτο γὰρ ἐξ εὐθείας μὲν ᾧδὲ πως λέγοιτο· τριή-
 ρεις προσεδροκούντο εἰς Κιλικίαν πολλαὶ μὲν Λάκαιναι,
⁵ πολλαὶ δὲ Περσίδες, Κύρῳ ναυπηγηθεῖσαι ἐπ' αὐτῷ τού-
 τῳ. ἔπλεον δ' ἀπὸ Ἰωνίας· ναύαρχος δ' αὐταῖς ⁷ ἐπε-
 στάτει Τάμῳς Αἰγύπτιος· μακρότερον μὲν οὕτως ⁸ ἐγένε-
 το ἴσως, σαφέστερον δέ.

CXCIX. Καὶ ὅλως τῇ φυσικῇ ⁹ τάξει τῶν ὀνομά-
¹⁰ των χρηστέον· ὥς τό· Ἐπίδαμνός ἐστι πόλις ἐν
 δεξιᾷ ¹⁰ ἐσπλέοντι εἰς τὸν ⁵ Ἰόνιον κόλπον·
 πρῶτον μὲν γὰρ ὠνόμασται τὸ περὶ οὗ, δεύτερον δέ, ὃ
 τοῦτό ἐστιν, ὅτι πόλις, καὶ τὰ ἄλλα ἐφεξῆς.

CC. Γίγνοιτο μὲν οὖν ἂν καὶ τὸ ἔμπαλιν· ὥς τό·
¹⁵ Ἔστι πόλις Ἐφύρη. ¹ οὐ γὰρ πάντῃ ταύτην δοκιμά-
 ζομεν ² τὴν τάξιν, οὐδὲ τὴν ἑτέραν ἀποδοκιμάζομεν, κα-
 θὰ ἐκτιθέμεθα μόνον τὸ φυσικὸν εἶδος τῆς τάξεως.

n. γρ. ὥς. — Anab. I. 2. 21. 6 Ald. Vind. Σικελίαν, h. l. et v. 4.
 correxit Vict. 7 Edd. ante Schn. Vind. αὐτοῖς. Cantabr. αὐ-
 τοῦ. Schn. ex conj. Galei αὐτοῦ. Pro ἐπιστάτει Cod. Morel.
 ἐπεστάλη. 8 R. r. οὗτος. 9 Ald. Vind. Cod. Morel.
 φύσει καὶ τάξει. Vict. γρ. φυσικῇ. 10 Locus est Thuc. I.
 24. Schneid. confert Interpretes ad Hes. v. ἐνδεΐα. Mox r. R.
 ἐμπλέοντι. tum Ald. Vind. ἰόνιον. Vict. „γρ. ἰόνιον ut ap. Thucyd.“

1 Il. ζ, 152. 2 „Nisi praecedens ταύτην ad φυσικὴν τά-
 ξιν referatur, Gale ἀποδοκιμάζομεν legendum censet. Sed nec
 illa sana esse fatetur: καθὰ ἐκτιθέμεθα, et refert H. Step-
 hanum ea sic emendasse: καθ' ᾧ ἐνταῦθα ᾧ hic, ubi. Gale
 suspicatur Stephanum οὗ voluisse scribi. Equidem nihil
 plane in ea emendatione intelligo.“ S. Priorem Galei con-
 jecturam adjuvat Vict. MS. „Animadvertite ταύτην hic posi-
 tum de serie priore et remotiore, ut contra ἑτέραν de pro-
 pinquiore vicinioreque: hujus locutionis exempla sunt apud
 latinos auctores, ut quondam ipse annotavi.“

CCI. Ἐν δὲ τοῖς διηγήμασιν ἦτοι ἀπὸ τῆς ὀρθῆς ἀρχιτείνων Ἐπίδαμνος ἐστὶ πόλις· ἢ ἀπὸ τῆς αἰτιατικῆς, ὡς τό· λέγεται Ἐπίδαμνον τὴν πόλιν· αἱ δὲ ἄλλαι πτώσεις ἀσάφειάν τινα παρέρχονται καὶ βάσανον τῷ τε λέγοντι αὐτῷ καὶ τῷ ἀκούοντι. 5

CCII. Πυρᾶσθαι δὲ μὴ εἰς μῆκος ἐκτείνειν τὰς περιμαγωγάς· ὁ γὰρ Ἀχελῷος ῥέων ἐκ Πίνδου ὄρους ἀνωθεν μὲν παρὰ Στράτον³ πόλιν ἐπὶ θάλασσαν διέξεισιν· ἀλλ' αὐτόθεν ἀπολήγειν καὶ ἀναπαύειν τὸν ἀκούοντα οὕτως. ὁ γὰρ Ἀχελῷος ῥεῖ μὲν ἐκ 10 Πίνδου ὄρους, ἔξεισι δὲ εἰς θάλασσαν· πολὺ γὰρ οὕτω σαφέστερον. ὥσπερ ἂν αἱ πολλὰ σημεῖα ἔχουσιν ὁδοὶ καὶ πολλὰς ἀναπαύλας· ἡγεμόσι γὰρ τὰ σημεῖα ἔοικεν, ἢ δὲ ἀσημειώτος καὶ μονοειδὴς, καὶ μικρὰ ἢ, ἄδηλος δοκεῖ. 15

CCIII. Περὶ μὲν δὴ σαφηνείας τοσαῦτα, ὡς ὀλίγα ἐκ πολλῶν, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἰσχυοῖς αὐτῇ λόγοις χρηστέον.

CCIV. Φεύγειν δὲ ἐν τῇ συνθέσει τοῦ χαρακτῆρος τούτου πρῶτον μὲν τὰ μήκη τῶν κώλων· μεγαλοπρεπὲς 20 γὰρ πᾶν μῆκος· ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἡρωϊκῶν μέτρων τὸ ἑξαμέτρον ἡρωϊκόν, ὃ⁴ καλεῖται ὑπὸ μεγέθους, καὶ πρέπον ἥρωσιν. ἡ κωμωδία δὲ συνέσταλται εἰς τὸ τρίμετρον ἢ νέα.

CCV. Τὰ πολλὰ οὖν κώλοις τριμέτροις χρῆσόμεθα, 25 καὶ ἐνίοτε κόμμασιν· ὥσπερ ὁ μὲν Πλάτων γησι· κατέβην χθὲς εἰς τὸν⁵ Περραιᾶ μετὰ Γλαύκωνος· πυκναὶ γὰρ αἱ ἀναπαύλαι καὶ ἀποθέσεις.

3 Ald. Vind. ἀνωθεν παρὰ στρατόν, πάλιν. — Thuc. II. 102, cfr. supra §. 45. 4 Vind. R. m. ὄν, l. ὄν. — Mox Ald.

Vind. R. ἡρώων. m. ἡρώω. l. ἡρωσον. γρ. ἡρωσιν. 5 τὸν

non est in R. — Plat. Pol. I. init.

Αἰσχίνης δὲ ἐκαθήμεθα μὲν, φησὶν, ἐπὶ τῶν θά-
κων ἐν Λυκείῳ, οὗ οἱ ἀθλοθέται τὸν ἀγῶνα
διατιθέασιν.⁶

CCVI. Ἐχέτω δὲ καὶ ἔδραν ἀσφαλῆ τῶν κώλων τὰ
5 τέλη καὶ βάσιν, ὡς τὰ εἰρημένα· αἱ γὰρ κατὰ τὰ⁷ τε-
λευταῖα ἐκτάσεις μεγαλοπρεπεῖς, ὡς τὰ Θουκυδίδου· Ἀχι-
λῆος ποταμὸς ῥέων ἐκ Πίνδου ὄρους, καὶ τὰ
ἑξῆς.

CCVII. Φευκτέον οὖν καὶ τὰς τῶν μακρῶν στοιχείων
10 συμπλήξεις⁸ ἐν τῷ χαρακτήρι τούτῳ, καὶ τῶν διφθόγ-
γων· ὀγκηρὸν γὰρ πᾶσα ἔκτασις. καὶ⁹ εἴ που βραχέα
συγκρουστέον βραχέσιν· ὡς· πάντα μὲν τὰ νέα καλὰ
ἐστίν· ἢ βραχέα μακροῖς, ὡς ἡέλιος·¹⁰ ἢ ἄλλως γέ-
πως διὰ βραχέος· καὶ ὅλως ἐμφαίνεσθαι εὐκαταφρόνη-
15 τον¹¹ τὸν τοιοῦτον τρόπον τῆς λέξεως καὶ ἰδιωτικόν,
565 καὶ (πρὸς) αὐτὰ ταῦτα πεποιημένον.

CCVIII. Φευγέτω δὴ¹² καὶ τὰ σημειώδη σχήματα·

6 „Cod. Morelii πιδάσιν. Hinc ἀγωνοθέσια, ludi, in
numo Thessalonicensium apud Pellerinum T. III. p. XXIX.
codem fere sensu in Leonidae Tarentini Epigr. LX. T. I.
p. 236. ἢ γὰρ παρθένος ἀνλοθετεῖ explicat illustris Brunck,
qui ultimum verbum reddit: tibiarum concentus insti-
tuit, seu tibiae inventrix est. Sed de loco Leonidae
dubito.“ S. 7 τὰ Ald. Vind. om. Est in R. r. tum Cod.
Morel. ἐκβάσεις. 8 Ald. Vind. συμπλέξεις. R. συμπλήξεις.
9 καὶ abest ab Ald. Vind. Est in m. R. 10 Ald. Vind.
ἡλιος. Vict. ἡέλιος. — v. 14. R. Vind. Ald. βραχέως. n. βρα-
χέος. fr. putat βραχίων. 11 Ald. Vind. R. εὐκαταφρόνητος
ὁ τοιοῦτος τρόπος τ. λ. κ. ἰδιωτικὸς — πεποιημένος. Vict. ad marg.
Ald. conjicit ἐμφαίνεται, sed in Ed. recepit εὐκαταφρόνητον etc.
ex l. n. Ante αὐτὰ Schneiderus inseruit πρὸς, ut sensus
constaret, 12 δὴ — πᾶν. „Has lectiones ex Ald.
Victor. Casel. revocari jussit Cel. Fischer; in Galeana et
Glasg. editione exstat δὲ καὶ — τῶν. Verbum παράσημον ea-

πάν γὰρ τὰ παράσημον ἀσύνηδες καὶ οὐκ ἰδιωτικόν. τὴν δὲ ἐνάργειαν ¹³ καὶ τὸ πιθανόν μάλιστα ὁ χαρακτήρ οὗτος ἐπιδέξεται περὶ ἐνάργειας οὖν καὶ ¹⁴ πιθανότητος λεκτιον.

ΠΕΡΙ ΕΝΑΡΓΕΙΑΣ

5

CCIX. Πρῶτον δὲ περὶ ἐνάργειας· ¹ γίνεται δ' ἡ ἐνάργεια πρῶτον μὲν ἐξ ἀκριβολογίας καὶ τοῦ παραλείπειν

dem notione adhibet Cerealia in Epigrammate Analectorum Brunckianorum T. II. p. 345.

Οὐ τὰ λίγιν παράσημα καὶ ἀπικὰ ῥήματα πάντα

Εὐζήλως ἐστὶν καὶ φροκίμως μελετᾶν.

In fine sectionis Codex Morelii ἐπιδίδεται pro ἐπιδέξεται habet. Vocem σημειῶδη Victorius inepte vertit insignes. Vim vocis docebit Dionysius T. II. p. 94. τὴν διάλεκτον ἀκριβοῦσαν τὴν κοινὴν καὶ συνηθεσιάτην· καὶ γὰρ αὕτη πέφυγεν ἀπηρχαιωμένων καὶ σημειωδῶν ὀνομάτων τὴν ἀπειροκαλίαν. quod cum Suetonio in Aug. 86, dixeria verborum reconditorum foetorem. Idem Dionysius p. 131, τῆς δὲ λέξεως, ἥ θουροδίδης κέχρηται, τὸ μὲν σημειῶδης καὶ περιέργον πέφυγε. Hermodogenes [i. e. Max. Plan. T. V, p. 382, 7.] τὴν τῶν προσιμίων ἐρμηνείαν δεῖ τῇ μὲν ἐκλογῇ ἀπεριεργότεραν εἶναι, καὶ ἥμισυ σημειῶδη. Cf. Wolf ad Dionys. p. 16. S. 13 Ald. Vind. ἐνέργειαν. R. r. m. l. ἐνάργειαν. 14 r. R. καὶ περὶ.

1 „Evidentiam praecipue verbis popularibus (ἰδιωτικοῖς) contineri ponit Longinus XXXI. 1. Dionysius Halic. T. II. p. 83. de ea sic: δύναμις τις ὑπὸ τὰς αἰσθήσεις ἄγουσα τὰ λεγόμενα· γίνεται ἐκ τῆς τῶν παρὰκολουθούντων λήψεως. Deinde p. 94. l. 39. et p. 98. l. 28. τὰ σαφές καὶ ἐναργές conjungit: et p. 62. l. 16. φαντασίαν ἐναργῆ ponit. Evidentiam a brevitate discernit p. 130. Longinus vero XV. 2. φαντασίαν oratoriam et poeticam s. εἰδωλοποιίαν ponit, quarum haec quidem ἐμπληξιν, illa vero ἐνάργειαν seu evidentiam in oratione signat. Hinc apparere puto Demetrium notionem evidentiae

μηδέν, μήδ' ἐκτέμνουν· οἷον· ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετη-
γὺς² καὶ πᾶσα αὕτη ἡ παραβολή· τὸ γὰρ ἐναργὲς ἔχει
ἐκ τοῦ πάντα εἰρησθαι τὰ συμβαίνοντα, καὶ μὴ παρα-
λελείφθαι³ μηδέν.

⁵ CCX. Καὶ ἡ ἵπποδρομία δὲ ἡ⁴ ἐπὶ Πατρόκλῳ, ἐν
οἷς λέγει·

Πνοιῇ⁵ δ' Εὐμήλοιο μετὰφρενον.

καί·

Αἰεὶ γὰρ δίφρου⁶ ἐπιβησομένοισιν ἔϊπτην.

10 πάντα ταῦτ' ἐναργῇ ἐστὶν ἐκ τοῦ μηδέν παραλελείφθαι
τῶν τε συμβαινόντων καὶ συμβάντων.

CCXI. Ὡστε πολλάκις καὶ ἡ διλογία ἐνάργειαν ποιεῖ
μᾶλλον, ἢ τὸ ἅπαξ λέγειν. ὥσπερ τό· σὺ δ' αὐτὸν καὶ
ζῶντα ἔλεγες κακῶς, καὶ νῦν ἀποθάνοντα γρά-
15 φεις κακῶς. δις γὰρ⁷ κείμενον τὸ κακῶς ἐναργεστέ-
ραν σημαίνει τὴν βλασφημίαν.

CCXII. Ὅπερ δὲ τῷ Κτησίᾳ ἐγκαλοῦσιν ὥς ἀδο-
λεσχοτέρῳ⁸ διὰ τὰς διλογίας, πολλαχῇ μὲν ἴσως ἐγκα-
λοῦσιν ὀρθῶς, πολλαχῇ δὲ οὐκ αἰσθάνονται τῆς ἐναρ-
20 γείας τοῦ ἀνδρός· τίθεται γὰρ ταυτό⁹ διὰ τὸ πολλάκις
ποιεῖν ἔμφασιν πλείονα.

CCXXIII. Οἶα τὰ τοιαῦδε· Στρυάγγλιός τις, ἀνὴρ
Μῆδος, γυναῖκα Σακίδα¹⁰ καταβαλὼν ἀπὸ τοῦ

paullo latius diduxisse quam a Dionysio et Longino fa-
ctum est." S. 2 Il. φ, 237. 3 Ald. παραλελειφθαι. Vind.
m. l. r. n. R. παραλελειφθαι. 4 ἡ Ald. Vind. om. Est in
m. l. r. n. R. 5 Ald. Vind. R. πνοιή. — Il. ψ, 380. 6
Ald. Vind. Cod. Morel. δίφρου. Vict. ex Hom. recepit δίφρου.
7 l. r. n. R. δις. m. διττόν. 8 Gal. Glasg. ἀδολεσχοτέρῳ.
Sequens ἴσως Cod. Mor. om. 9 R. m. n. r. ταυτό. l. αὐτό.
tum m. l. r. R. πολλάκις. „In marg. τοῦ r. διπολλα (cum
compendio scribendi ad finem) credo πολλαχῶς. Pro ποιεῖν
emendatum eadem manu ποιοῖν, ut hic r." Vict. MS. 10

ἔκπου· μάχονται γὰρ δὴ αἱ γυναῖκες ἐν Σάκαις
ὥσπερ¹² αἱ Ἀμαζόνες· θρασάμενος δὴ τὴν Σακί-
δα εὐπρεπῇ καὶ ὠραίαν μεθῆκεν ἀποσώζεσθαι·
μετὰ δὲ τοῦτο σπονδῶν γενομένων, ἔρασθεις
τῆς γυναικὸς, ἀπετύγχανεν· ἐδίδοκτο μὲν αὐτῷ⁵
ἀποκαρτερεῖν· γράφει δὲ πρότερον ἐπιστολὴν
τῇ γυναικὶ μεμφόμενος τοιάνδε· Ἐγὼ μὲν σὲ
ἔσωσα, καὶ σὺ μὲν δεῖ ἐμὲ ἐσώθης· ἐγὼ δὲ διὰ
σὲ ἀπωλόμην.¹²

CCXIV. Ἐνταῦθα ἐπιτιμήσειεν ἂν ἴσως τις βραχυ- 10
λόγος οἴομενος εἶναι, ὅτι δις ἐτίθη πρὸς οὐδὲν τὸ ἐσω-
σα, καὶ δεῖ ἐμὲ ἐσώθης. ταῦτόν γὰρ σημαίνει ἀμφό-
τερα.¹³ ἀλλ' εἰ ἀφέλοις θάτερον, συναφαιρήσεις καὶ
τὴν ἐναργειαν, καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐναργείας πάθος. καὶ τὸ
ἐπιφερόμενον δὲ, τὸ ἀπωλόμην, ἀντὶ τοῦ ἀπόλλυμαι,¹⁵
ἐναργέστερον αὐτῇ τῇ συντελείᾳ ἐστὶ· τὸ γὰρ διὴ γεγονὸς
δυνότερον τοῦ μέλλοντος ἢ γινομένου ἔτι.

CCXV. Καὶ ὅλως δὲ ὁ ποιητὴς οὗτος (ποιητὴν γὰρ
αὐτὸν καλοῖη τις εἰκότως) ἐναργείας δημιουργὸς ἐστὶν ἐν
τῇ γραφῇ συμπάσῃ. 20

CCXVI. Οἶον καὶ ἐν τοῖς τοιοῖσδε·² δεῖ τὰ γενό-
μενα² οὐκ εὐθὺς λέγειν, ὅτι ἐγένετο, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν,
κρεμῶντα³ τὸν ἀκροατὴν καὶ ἀναγκάζοντα συναγωνιᾶν.
τοῦτο ὁ Κτησίας ἐν τῇ ἀγγελίᾳ τῇ περὶ Κύρου τεθνεῶ-

„Cod. Morelii bis Σαμίδα habet. Locum Ctesiae respicit
Ttetzes Chiliad. XII. hist. 451.“ S. 11 Ald. Vind. ὥς. Vict.
ὥσπερ. 12 r. ἀπολόμην. 13 R. ἀμφότερα. ad marg. ἀμφότερον.

1 „Hic asteriscum appictum habet editio Glasg. recte!
neque enim concinunt, quae sequuntur verba, cum antero-
ribus. Locum Ctesiae e Libro vicesimo Περσικῶν decerptum
esse, colligit Cel. Fischer ex Photii Excerptis Cod. LXII.“ S.
2 Ald. Vind. R. γινόμενα. Vict. ad marg. et in Ed. γινόμενα.
3 R. κρεμῶντα.

τος ποιῷ. ἔλθων γὰρ ὁ ἄγγελος οὐκ εὐθὺς λέγει, ὅτι ἀπέθανε Κῦρος παρὰ τὴν ⁴ Παρυσάτιν· τοῦτο γὰρ ἡ λεγομένη ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις ⁵ ἐστίν· ἀλλὰ πρῶτον μὲν ἡγγειλεν, ὅτι νικᾷ· ἡ δὲ ἥσθη καὶ ἡγωνίασε· μετὰ δὲ ⁶ τοῦτο ἐρωτᾷ· βασιλεὺς δὲ πῶς πράττει; ὁ δὲ, πέφευγε, φησί· καὶ ἡ ὑπολαβοῦσα· Τισσαφέρνης γὰρ αὐτῷ τούτων αἴτιος· καὶ πάλιν ἐπανερωτᾷ· Κῦρος δὲ ποῦ νῦν; ὁ δὲ ἄγγελος ἀμείβεται· ἐνθα χρὴ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας αὐλίζεσθαι. ⁶ κατὰ μικρὸν καὶ κατὰ βραχὺ προϊὼν, μό-
 10 λισ, τὸ δὴ λεγόμενον, ἀπέρρηξεν ⁷ αὐτὸ, μάλα ἡθικῶς καὶ ἐναργῶς τὸν τε ἄγγελον ἐμφήνας ἀκουσίως ἀγγελοῦντα τὴν συμφορὰν, καὶ τὴν μητέρα εἰς ἀγωνίαν ἐμβαλὼν καὶ τὸν ἀκούοντα.

CCXVII. Γίνεται δὲ καὶ ἐκ τοῦ τὰ παρεπόμενα τοῖς
 15 πράγμασι λέγειν ἐνάργεια, οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ ἀγροίκου βαδίζοντος ἐφη τις, ὅτι πρόσωθεν ἤκουστο αὐτοῦ

4 Ald. Vind. τόν. R. τήν. Aptius haec posita sunt apud Gregor. Cor. T. VII. p. 1180, 21. ἔλθων γὰρ ὁ ἄγγελος πρὸς τὴν Παρυσάτιν, οὐκ εὐθὺς λέγει, ὅτι ἀπέθανεν ὁ Κῦρος. 5 „Infra §. 297. καὶ οὐχὶ δὴ τὸ λεγόμενον τοῦτο ἀπὸ Σκυθῶν. Similiter Aristides T. II. p. 296. ἀλλ' ἄλλως οὕτως τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ἡμῖν διελέγη. Cf. etiam Athenaeus XII. p. 524.“ S. His in bibliotheca Philologica Vol. II. p. 199. addit: „Originem locutionis proverbialis repetunt viri docti ex Herodoti Libri IV. p. 336. ed. Wesselingii. Nescio quid in mentem venerit viro doctissimo, cum in nota ad Herodotum no. 62. scriberet: Qui in Cyri rebus proverbium adhibuit Ctesias apud Auctorem περὶ Ἑρμηνείας c. 223. aut a vero abiit, aut probavit prolepsin. Verba enim supra adscripta, licet aliquanto abruptiora, quam decebat, non sunt Ctesiae ipsius, sed rhetoris nostri.“ 6 „Abest hoc verbum a libro n. male tamen, ut puto.“ Vict. MS. 7 l. m. n. ὑπέρρηξεν. R. r. ἀπέρριξεν.

τῶν ποδῶν ὁ κτύπος προσιόντος, ὡς οὐδέ⁸ βαδίζοντος, ἀλλ' οἶόν γε λακτίζοντος τὴν γῆν.

CCXVIII. "Ὅπερ δὲ ὁ Πλάτων φησιν ἐπὶ τοῦ Ἱπποκράτους· ἐρυθριάσας (ἥδη τῇ νυκτὶ,) ⁹ ἥδη γὰρ ὑπέφηνέ τι ἡμέρας, ὥστε καταφανῇ αὐτὸν γένεθαι. ὅτι μὲν ἐναργέστατόν ἐστι, παντὶ δῆλον· ἡ δ' ἐνάργεια γέγονεν ἐκ τῆς φροντίδος τῆς περὶ τὸν λόγον, καὶ τοῦ ἀπομνημονεῦσαι, ὅτι νύκτωρ πρὸς αὐτὸν εἰσῆλθεν ὁ Ἱπποκράτης.

CCXIX. Κακοφωνία ¹⁰ δὲ πολλάκις, ὡς τό· κόπτ', ¹⁰ ἐκ δ' ἐγκέφαλος. καὶ πολλὰ δ' ἀναντα, κάταντα. ⁵⁶⁶ μεμῆμται γὰρ τῇ κακοφωνίᾳ τὴν ἀνωμαλίαν· πᾶσα δὲ μῆσις ἐναργές τι ἔχει.

CCXX. Καὶ τὰ πεποιημένα δὲ ὀνόματα ἐνάργειαν ποιῇ διὰ τὸ κατὰ μίμησιν ἐξενηνέχθαι· ὥπερ τὸ λά- ¹⁵ πτοντες. ¹¹ εἰ δὲ πίνοντες εἶπεν, οὗτ' ἐμιμεῖτο πίνοντας τοὺς κύνας, οὔτε ἐνάργεια ἂν τις ἐγίνετο. καὶ τὸ γλῶσσησι δὲ τῷ λάπτοντες προσκείμενον ἔτι ἐναργέστερον ποιῇ τὸν λόγον. καὶ περὶ ἐναργείας μὲν, ὡς ¹² ἐν τύφῳ εἰπεῖν, τσαῦτα. ²⁰

CCXXI. Τὸ πιθανόν ¹³ δὲ ἐν δυοῖν, ἐν τε τῷ σα-

8 Ald. οὐδέ. Vind. R. m. l. r. οὐδέ. — „Haec bene explicat et illustrat exemplo Theocriti Clarissimus Valckenair ad Theocrit. p. 107.“ S. 9 „Uncis haec verba inclusimus, ut aliena ab hoc loco, secuti exemplum editionis Glasgov. In Platonis Protagora, [p. 312. a.] unde locus hic derivatus est, non comparent. Aldina h. l. εἰς τὸ καταφανῇ cum Codice Morelii [et Vind.] habet. Editio Moreliana ἐπέφηνε praeferret; sed ex Codice annotatum est ὑπέφηνε.“ S. 10 Cod. Morel. κακόφωνον. Mox Ald. Vind. κόπτει δ' ἐγκέφ. Vict. ex m. l. r. Casel. Gal. κόπτειν δ' ἐγκ. Emendavit Schn. ex Od. ι, 290. Sequens locus est Il. ψ, 116. 11 Il. π, 161. 12 ὡς Ald. Vind. om. Receptit Vict. ex r. n. R. 13 „Cum in de-

φρεῖ καὶ συνήθει· τὸ γὰρ ἀσαφές καὶ ἀσύνηδες ἀπίθανον· λέξιν τε οὖν οὐ τὴν περιττὴν οὐδὲ ὑπέρογκον διωκτέον ἐν τῇ πιθανότητι· καὶ ὡσαύτως σύνθεσιν βεβαιούσαν καὶ μηδὲν ἔχουσαν ῥυθμοειδές.

- 6 CCXXII. Ἐν τούτοις τε οὖν τὸ πιθανόν,¹⁴ καὶ ἐν ᾧ Θεόφραστός φησιν, ὅτι οὐ πάντα ἐπ' ἀκριβείας δεῖ μακρηγορεῖν, ἀλλ' ἔνια καταλιπεῖν καὶ τῷ ἀκροατῇ συνιέναι, καὶ λογίζεσθαι ἐξ αὐτοῦ· συνιείς¹⁵ γὰρ τὸ ἐλλειφθὲν ὑπὸ σοῦ οὐκ ἀκροατῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ μάρτυς σου γίνεται, καὶ ἅμα εὐμενέστερος. συνετὸς γὰρ ἑαυτῷ δοκεῖ διὰ τοῦ, τὴν ἀφορμὴν παρεσχηκότα αὐτῷ τοῦ συνιέναι. τὸ δὲ πάντα ὡς ἀνοήτῳ λέγειν, καταγινώσκοντι ἔοικε¹⁶ τοῦ ἀκροατοῦ.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΕΠΙΣΤΕΛΛΕΙΝ.

- 15 CCXXIII. Ἐπεὶ δὲ¹ ἐπιστολικὸς χαρακτὴρ δέεται ἰσχνότητος, καὶ περὶ αὐτοῦ λέξομεν. Ἀρτέμων μὲν οὖν,
ὁ

finiendo genere orationis ἰσχνῷ consentiat cum Demetrio Aristoteles Rhetor. III. 8. qui more suo σύνθεσιν appellat σχῆμα λέξεως; tum etiam dictionem eandem cum nostro probat, sed brevius οἰκίαν τοῦ πράγματος λέξιν appellat. Convenit etiam cum nostro Dionysius T. II. p. 84. qui in Lysia τάξιν πιθανήν, πειστικὴν καὶ πολὺ τὸ φῶς ὑποφαίνουσαν miratur. S. 14 „Hanc sectionem bene interpretatur Gerard on Taste p. 4.“ S. 15 Ald. Vind. συνιείς. Vict. ad marg. γρ. συνιείς. Mox Ald. Vind. Vict. Casel. Gal. εὐμενέστερον. Glasg. Schn. εὐμενέστερος. 16 Vind. ἔοικεν.

1 m. ἐπειδή. — „Aristotelis Epistolas integras adhuc legisse videtur Simplicius, qui mentionem earum facit in Prolegōmenis ad Categorías p. 2. Meminit etiam earum Greg. Naz. Epist. 165. p. 876. De Artemone nihil affirmare licet. Verum cum primus Andronicus, Rhodius, Aristotelis scripta publicaverit Sullanis temporibus, et cum Gellius

ὁ τὰς Ἀριστοτέλους ἀναγράψας ἐπιστολάς, φησιν, ὅτι δεῖ ἐν τῷ αὐτῷ τρόπῳ * διάλογόν τε γράφειν καὶ ἐπιστολάς· εἶναι γὰρ τὴν ἐπιστολὴν οἷον τὸ ἕτερον μέρος τοῦ διαλόγου.

CCXXIV. Καὶ λέγει μὲν τι ἴσως, οὐ μὴν ἅπαν· 5 δεῖ γὰρ ὑποκατεσκευάσθαι πως μᾶλλον τοῦ διαλόγου τὴν ἐπιστολὴν· ὁ μὲν γὰρ μιμεῖται αὐτοσχεδιάζοντα, ἡ δὲ γράφεται καὶ δῶρον πέμπεται τρόπον τινά.

CCXXV. Τίς γοῦν οὕτως ἂν διαλεχθεῖν³ πρὸς φίλον, ὥσπερ ὁ Ἀριστοτέλης πρὸς Ἀντίπατρον ὑπὲρ τοῦ 10 φυγάδος γράφων τοῦ γέροντός φησιν· εἰ δὲ πρὸς ἀπάσας οἴχεται γὰς⁴ φυγὰς οὕτως, ὥστε μὴ κατάρχειν, δῆλον ὡς τοῖσγε εἰς Αἰδου κατελθεῖν βουλομένοις οὐδεὶς φθόκος· ὁ γὰρ οὕτω διαλεγόμενος ἐπιδεικνυμένῳ ἔοικε μᾶλλον, οὐ λαλοῦντι. 15

CCXXVI. Καὶ λύσεις συχναὶ⁵ οὐ πρέπουσιν ἐπιστολαῖς· ἀσαφές γὰρ ἐν γραφῇ ἡ λύσις, καὶ τὸ μιμητικὸν οὐ γραφῆς οὕτως οἰκεῖον, ὡς ἀγῶνος. οἷον ὡς ἐν τῷ Εὐθύδημῳ· τίς ἦν, ᾧ Σώκρατες, ᾧ χθὲς ἐν

[N. A. XX. 5.] Alexandri ad Aristotelem epistolam ex libris Andronici, Philosophi, depromserit, patet hinc Artemonem hunc post Sullana demum tempora vixisse. De Andronico bene Auctor Editionis Anglicanae Paraphraseos Andronici Ethicorum in Praefatione tractavit, quem vide.“ S. Vide quae diximus in Prolegomenis. 2 Vict. MS. conjecit τῷ.

3 Edd. Vind. διαλεχθῆ. Scripsi διαλεχθεῖν ex conj. Schneideri. — Deinceps l. πρὸς τὸν Ἀντίπ.

4 Edd. Codd. τὰς, recepi emendationem Valckenarii ad Herod. p. 368. Vict. ad marg. conj. φυγὰς οὕτως.

5 Ald. Vind. ἰαχναὶ ὁποῖαι. Vict. e conj. edidit συχναὶ ὁποῖαι. In MS. „Fortasse verbum erat junctum, quod corruptum nunc est: an legi olim potuit λύσεις ἡθοποιαὶ οὐ πρέπουσιν.“ Malui ὁποῖαι, quod Schneid. uncis inclusit, delere.

Λυκείφ διελέγον· ἡ πολὺς ὑμᾶς ὄχλος περιε-
στήκει· καὶ μικρὸν προελθὼν ἐπιφέρει· ἀλλὰ μοι ξέ-
νος τις φαίνεται εἶναι, ⁶ ᾧ διελέγον· τίς ἦν; ἡ
γὰρ τοιαύτη πᾶσα ἐρμηνεία καὶ μίμησις ὑποκριτῇ πρέ-
πει ⁷ μᾶλλον, οὐ γραφομέναις ἐπιστολαῖς.

CCXXXVII. Πλεῖστον δὲ ἐχέτω τὸ ἡθικὸν ἢ ἐπιστολὴν,
ὥσπερ καὶ ὁ διάλογος· σχεδὸν γὰρ εἰκόνα ἕκαστος τῆς
ἑαυτοῦ ψυχῆς γράφει τὴν ἐπιστολήν. καὶ ἔστι μὲν καὶ
ἐξ ἄλλου λόγου παντός ⁸ ἰδεῖν τὸ ἡθος τοῦ γράφοντος,
10 ἐξ οὐδενός δὲ οὕτως, ὡς ἐπιστολῆς.

CCXXXVIII. Τὸ δὲ μέγεθος συνεστάλθω τῆς ἐπιστο-
λῆς, ὥσπερ καὶ ἡ λέξις. αἱ δὲ ἄγαν μακροὶ, καὶ προσέτι
κατὰ τὴν ἐρμηνείαν ὀγκωδέστεραι, οὐ μὰ τὴν ἀλήθειαν
ἐπιστολαὶ γένοιτο ⁹ ἂν, ἀλλὰ συγγράμματα, τὸ χαίρειν
15 ἔχοντα προσγεγραμμένον, καθάπερ τὰ Πλάτωνος πολλὰ
καὶ ἡ Θουκυδίδου.

CCXXXIX. Καὶ τῇ συντάξει μὲν τοι λελύσθω μᾶλ-
λον· γελοῖον γὰρ περιοδεύειν, ὥσπερ οὐκ ¹⁰ ἐπιστολήν,
ἀλλὰ δίκην γράφοντα· καὶ οὐδὲ γελοῖον μόνον, ἀλλ' οὐδὲ
20 φηλικόν· τὸ γὰρ δὴ κατὰ τὴν παροιμίαν τὰ ¹¹ σῦκα
σῦκα λεγόμενον, ἐπιστολαῖς ταῦτα ἐπιτηδεύειν.

CCXXX. Εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι οὐχ ἐρμηνεία μόνον,
ἀλλὰ καὶ πράγματά τινα ἐπιστολικά ἐστιν. Ἀριστοτέλης
γούν ὡς ¹² μάλιστα ἐπιτετευχέναι δοκεῖ τοῦ τύπου ¹³ ἐπι-

6 Ald. Vind. φαίνεται εἶτα ᾧ. l. r. R. εἶναι. Apud Plat.
Euthyd. init. καὶ μοι ἔδοξεν εἶναι ξένος τις, ᾧ διελέγον· τίς ἦν;
7 Vind. r. n. πρέτοι. 8 Ald. Vind. πάντως. Vict. e conj. παντός.
9 Ald. γένοιτο. R. Vind. γένοιτο. Vict. ad marg. γένοιτ'. 10
Vict. ad marg. οἰδέ. 11 Ald. Vind. τό. Vict. τά. Luc. Jup. trag.
c. 41. παρῴησις καὶ ἀληθείας φίλος, ὡς ὁ Κομικός φησι, τὰ σῦ-
κα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων. Cfr. Arsenii Viol.
p. 16. 445. — Mox n. τοῦτο ἐπιτηδ. 12 Ald. Vind. ὅς.
R. m. l. r. n. ὥς. 13 Ald. Vind. αἰτοῦ. Vict. ex conj. τύπου.

στολικοῦ· τοῦτο δὲ οὐ γράφω σοί, φησὶν· οὐ γὰρ ἦν ἐπιστολικόν.

CCXXXI. Εἰ γὰρ τις ἐν ἐπιστολῇ σοφίσματα γράφει ¹⁴ καὶ φυσιολογίας, γράφει μὲν, οὐ μὴν ἐπιστολὴν γράφει. φιλοφρόνησις ¹⁵ γὰρ τις βούλεται εἶναι ἢ ἐπιστο- 5 λὴ σύντομος, καὶ περὶ ἀπλοῦ πράγματος ἔκθεσις, καὶ 567 ἐν ὀνόμασιν ἀπλοῖς.

CCXXXII. Κάλλος μὲν τοι αὐτῆς αἶ τε φιλικαὶ φιλοφρονήσεις, καὶ πυκναὶ παροιμίαι ἐνοῦσαι· καὶ τοῦτο γὰρ μόνον ἐνέστω αὐτῇ σοφόν, διότι δημοτικόν τί ἐστιν. 10 ἡ παροιμία καὶ κοινόν· ὁ δὲ γνωμολογῶν καὶ προτρεπόμενος οὐ δι' ἐπιστολῆς ἐτι λαλοῦντι ἔοικεν, ἀλλὰ μηχανῆς.

CCXXXIII. Ἀριστοτέλης μὲν τοι καὶ ἀποδείξεισί που χρῆται ἐπιστολικάις. ¹ οἷον διδάξαι βουλόμενος, ὅτι ὁ- 15 μοίως χρὴ εὐεργετῆν τὰς μεγάλας πόλεις καὶ τὰς μικράς, φησὶν. οἱ γὰρ θεοὶ ἐν ² ἀμφοτέραις ἴσοι· ὥστ' ἐπεὶ αἱ χάριτες θεαὶ, ἴσαι ἀποκείσονται σοι παρ' ἀμφοτέραις. καὶ γὰρ τὸ ἀποδεικνύμενον αὐτὸ ἐπιστολικόν, καὶ ἡ ἀπόδειξις αὐτή. 20

CCXXXIV. Ἐπεὶ δὲ καὶ πόλεσι ποτε καὶ βασιλεῦσι γράφομεν, ἔστωσαν τοιαῦται ³ αἱ ἐπιστολαὶ μικρὸν ἐξηρ- μέναι πως. στοχαστίον γὰρ ⁴ καὶ τοῦ προσώπου, ὃ γράφεται· ἐξηρμένη μὲν τοι, καὶ οὐχ ὥστε σύγγραμμα εἶναι ἀντ' ἐπιστολῆς, ὥσπερ αἱ Ἀριστοτέλους πρὸς Ἀλέ- 25 ξάνδρον, καὶ πρὸς τοὺς Δίωνος οἰκείους ἢ Πλάτωνος.

CCXXXV. Καθόλου δὲ μεμίχθω ἡ ⁵ ἐπιστολὴ κατὰ τὴν ἐρμηνείαν ἐκ δυοῖν χαρακτήρων τούτοις, τοῦ τε

14 Vind. γράφοι. Mox Cod. Mor. φιλοφροσύνη.

1 Ald. Vind. Cod. Mor. ἐπιστολικῶς. Vict. ad marg. γρ. ἐπιστολικάις, et ita in Edd. 2 ἐν Gal. Glasg. om. 3 Vict.

Casel. Glasg. τοι αὐται. 4 Ald. Vind. δέ. Vict. γάρ. 5 ἡ om. Ald. Vind. Receptit Vict. ex B.

χαρίεντος καὶ τοῦ ἰσχνοῦ. καὶ περὶ ἐπιστολῆς μὲν τοσαῦτα, καὶ αἷα περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἰσχνοῦ.

CCXXXVI. Παράκειται δὲ καὶ τῷ ἰσχνῷ διημαρτημένος χαρακτήρ, ὁ ξηρὸς καλούμενος. ⁶ γίνεται δὲ καὶ οὔτως ἐν τρισίν· ἐν διανοίᾳ μὲν, ὥσπερ τις ἐπὶ Ξέρξου ἔφη, ὅτι κατέβαινεν ὁ Ξέρξης μετὰ πάντων τῶν ἑαυτοῦ. μάλα γὰρ ἐσμίκρυνε τὸ πρᾶγμα, ἀντὶ τοῦ, μετὰ ⁷ τῆς Ἀσίας ἀπάσης, εἰπεῖν, μετὰ πάντων τῶν ἑαυτοῦ φήσας.

10. CCXXXVII. Περὶ δὲ τὴν λέξιν γίνεται τὸ ξηρόν, ὅταν πρᾶγμα μέγα σμικροῖς ὀνόμασιν ἀπαγγέλλῃ. ⁸ οἷον ὡς ὁ Γαδαρεὺς ἐπὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας φησί· ^{*} καὶ [ἐπὶ] ⁹ τοῦ Φαλάριδος τοῦ τυράννου ἔφη τις· αἷτ-

6 „Eadem ξηρότης notio obtinet in loco Longini III. 3. ubi de tumore orationis: φέσει γὰρ ἅπαντες, οἱ μεγέθους ἐφιέμενοι, φεύγοντες ἀσθενείας καὶ ξηρότητας κατάγνωσιν ἐπὶ τοῦθ' ὑποφέρονται. Curius Fortunatianus Art. Rhetoric. III. p. 93. ed. Capper. ποσότητος tria genera ponit I. ἄδρόν, id est, amplum, sive sublime. II. ἰσχνόν, id est, tenue vel subtile. III. μέσον, id est, mediocre, sive moderatum. Deinde p. 94. ἰσχνόν aut est severius, aut floridius. ei contrarium est aridum et siccum.“ S. 7 r. R. ἢ μετὰ. Sequens τῶν non est in R. Vind. 8 „Hanc Aldinae lectionem revocavimus, et vulgari ἐπαγγέλλῃ substitui-mus. Hinc ἀπαγγελία saepius in rhetoricis antiquis occurrit. Pro Γαδαρεὺς Aldina Γαδειρεὺς [r. R. Γαθηρεύς]. Theodorum, Gadarenum, magna artis rhetoricae laude temporibus Augusti florentem, intelligi a Demetrio putat Gale, quamvis Apsini Gadareni rhetoris actas in eadem fere tempora inciderit. Exemplum ex oratione seu declamatione Theodori Gadareni decerptum, a librario omissum fuit. Hinc recte editio Glasg. post φησί asteriscum appictum habet.“ S. 9 ἐπὶ, quod Edd. Codd. om., uncis inclusum inserui. — Mox Ald. Ed. Glasg. bis αἷτα.

τα γὰρ ὁ Φάλαρις ἠνώχλει τοῖς Ἀκραγαντι-
νοῖς. ναυμαχίαν γὰρ τοσαύτην καὶ τυράννου ὠμότητα
οὐχὶ τῷ ἅττα ὀνόματι, οὐδὲ τῷ ἠνώχλει¹⁰ ἐχρῆν λέγειν,
ἀλλ' ἐν μεγάλῳι καὶ πρέπουσι τῷ ὑποκειμένῳ πράγματι.

CCXXXVIII. Ἐν δὲ συνθέσει γίνεται τὸ ξηρόν, ἥτοι⁵
ὅταν πυκνὰ ἢ τὰ κόμματα· ὥσπερ ἐν τοῖς Ἀφορισμοῖς
ἔχει· ὁ βίος βραχύς, ἡ δὲ¹¹ τέχνη μακρά, ὁ δὲ
καιρὸς ὀξύς, ἡ δὲ πείρα σφαλερά. ἢ ὅταν ἐν
μεγάλῳ πράγματι ἀποκεκομμένον¹² ἢ τὸ κῶλον καὶ μὴ
ἐκπλεων. ὥσπερ τις Ἀριστείδου κατηγορῶν,¹³ ὅτι οὐκ¹⁰
ἀφίκετο εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, ἀλλὰ αὐτό-
κλητος, ἔφη, ὅτι ἡ μὲν Δημήτηρ ἤλθε καὶ συν-
εναυμάχει· Ἀριστείδης δὲ οὐ. ἡ γὰρ ἀποκοπή καὶ
ἀπρεπὴς καὶ ἄκαιρος. ταῖς μὲν τοιαύταις ἀποκοπαῖς ἐν
ἑτέροις χρηστέον.¹⁵

CCXXXIX. Πολλάκις μὲν τοι τὸ μὲν διανόημα αὐ-
τὸ ψυχρόν τί ἐστι, καὶ ὡς νῦν ὀνομάζομεν¹⁴ κακόζηλον·
ἡ σύνθεσις δ' ἀποκεκομμένη καὶ κλέπτουσα τοῦ διανοή-
ματος τὴν ἄδειαν. ὥσπερ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τῇ γυναικὶ
μιχθέντος ἔφη τις, ὅτι οὐ μέγνυται αὐτῇ¹⁵ ἄν·²⁰

10 Vict. Casel. Gal. ἠνόχλει. Vind. Ald. Fisch. Schn.
ἠνώχλει. 11 δὲ ter om. Vict. Casel. Gal. Schn. Est in Ald.

Vind. Cfr. supra §. 4. 12 Ald. Vind. R. ἀποκεκομμένῳ ἢ
τῷ κώλῳ. l. ἀποκεκομμένον ἢ τὸ κῶλον. tum Ald. Vind. R. ἐκ πλέων.

13 „De hoc auctoris non nominati loco judicavit optimus ele-
gantiarum oratoriarum arbiter, C. Valkenair ad Herodot.
p. 547. n. 5.“ S. 14 Ald. ὀνομαζόμενον. Vind. ὀνομάζομεν,

ut correxit Vict. — Schneid. confert Longin. III. 4. Mox Ed.
Morel. τοῦ διαν. τὴν διάνοιαν. 15 Ald. Vict. Casel. Gal.

Vind. n. αὐτῆς ἄν. „fr. putat αὐτῇ. R. αὐτ', forte αὖ τις.“
Vict. MS. — Morel. Schneid. ediderunt αὐτῇ ἄν, apposito
asterisco; Galeo vero in notis, lectione αὐτῇ recepta omnia
integra esse videntur, quod ab eo probatum esse velim.

τὸ μὲν γὰρ διανόημα καὶ τυφλῷ δῆλον, φασὶν· ἡ σύν-
 θεις δὲ συσταλεῖσα κλέπτει μὲν πως τὴν ἄδειαν τοῦ
 πράγματος, ποιεῖ δὲ τὴν νῦν ὄνομα ἔχουσαν ξηροκακο-
 ζηλίαν, συγκειμένην ἐκ δυοῖν κακῶν, ἐκ μὲν τῆς κακοζη-
 5 λίας διὰ τὸ πρᾶγμα, ἐκ δὲ τοῦ ξηροῦ διὰ τὴν σύνθεσιν.

ΠΕΡΙ ΔΕΙΝΟΤΗΤΟΣ.

CCXL. Καὶ τὰ περὶ τῆς δεινότητος δὲ δῆλα ἂν εἴη
 λοιπὸν ἐκ τῶν προειρημένων, ὅτι καὶ αὕτῃ γίγνοιτ' ² ἂν
 ἐν τρισὶν, ἐν οἷσπερ οἱ πρὸ αὐτῆς χαρακτηῖρες· καὶ γὰρ
 10 πράγματά τινα ἐξ ἑαυτῶν ἔστι δεινὰ, ὥστε τοὺς λέγον-
 τας αὐτὰ δεινοὺς δοκεῖν, καὶ μὴ δεινῶς λέγωσι. καθάπερ
 ὁ Θεόπομπος τὰς ἐν τῷ Πειραιεὶ ἀνλητρίας καὶ τὰ πορ-
 νεῖα καὶ τοὺς ἀνλοῦντας καὶ ἄδοντας καὶ ὀρχουμένους,
 ταῦτα πάντα δεινὰ ὀνόματα ὄντα καὶ τοι ἄσθενῶς εἰ-
 15 πῶν δεινὸς δοκεῖ.

CCXLI. Κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν ὁ χαρακτήρ οὗτος
 γίγνοιτ' ἂν πρῶτον μὲν εἰ κόμματα ἔχοι ἀντὶ κώλων·
 τὸ γὰρ μῆκος ἐκλύει τὴν σφοδρότητα, τὸ δὲ ἐν ὀλίγῳ
 πολὺ ἐμφαινόμενον δεινότερον· παράδειγμα τὸ ³ Λακε-
 20 δαιμονίων πρὸς Φίλιππον· Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ·
 εἰ δὲ ἐξέτειναν αὐτό· Διονύσιος ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς πτω-
 568 χεῖει ἐν Κορίνθῳ διδάσκων γράμματα, διήγημα σχεδὸν
 ἂν ἦν μᾶλλον ἀντὶ λοιδορίας.

CCXLII. Κὰν τοῖς ἄλλοις δὲ φύσει ἐβραχυλόγουν
 25 οἱ Λάκωνες· δεινότερον γὰρ τὸ βραχὺ, καὶ ἐπιτακτικόν·
 τὸ μακρογορεῖν δὲ τῷ ἱκετεύειν πρέπει καὶ αἰτεῖν.

CCXLIII. Διὸ καὶ τὰ σύμβολα ³ ἔχει δεινότητος,

1 γίγνοιτ' ἂν scripsit Schn. pro vulgato γένοιτ' ἂν. 2
 R. τὸ πρὸς Λακεδ. — Gregor. Cor., qui haec exscripsit, p.
 1179, 25. τὸ παρὰ Λακεδαιμονίων πρὸς Φίλ. εἰρημένον. — v. 25.
 Ald. Vind. ἐπιτακτικόν. Vict. Edd. sqq. ἐπιτακτικόν. 3 „Hoc
 loco idem significat quod ἄλληγορία supra §. 99. ubi idem

ὅτι ἐμφερῇ ⁴ ταῖς βραχυλογίαις· καὶ γὰρ ἐκ τοῦ βραχέως ῥηθέντος ὑπονοῆσαι τὰ πλεῖστα δεῖ, καθάπερ ἐκ τῶν συμβόλων· οὕτω καὶ τό· χαμόθεν οἱ τέττιγες ὑμῖν ἄσονται· δεινότερον ἀλληγορικῶς ῥηθὲν, ἢ εἴπερ ἀπλῶς ἐρρήθη· ⁵ τὰ δένδρα ὑμῶν ἐκκοπήσεται. 5

CCXLIV. Τὰς γε μὴν ° περιόδους ἐσφίγγθαι ⁷ μάλα

Stesichori dictum in Loerenses (ut tradit Aristoteles II. 21. et III. 11.) refert, quo deinde Dionysius etiam fuerat usus. Nihil enim cum allegoria habet commune. Scilicet aetate ea qua Demetrius haec scribebat, ἀλληγορίαν appellabant vulgo, quae antiquiores ὑπονοίας dixerant, cum plus in oratione latet, quam dicitur, teste Plutarcho de audiendis Poetis p. 22. οὗς (μύθους) ταῖς πάλαι μὲν ὑπονοίαις, ἀλληγορίαις δὲ νῦν λεγόμεναις, παραβιαζόμενοι καὶ διαστρέφοντες ἔνιοι κ. τ. ε. Hinc idem de aetate Demetrii nostri recentioris argumentum a me deductum et a Cel. Fischero in praefatione positum est, quo olim H. Valesius de Critica l. 9. p. 157, libellum ineptum de Allegoriis Homericis Heraclidi, non Pontico, sed recentiori alicui nugatori tribuendum esse docuit. — Sectione vero 101. ἀλληγορίαι in mysteriis pro symbolis aperte dicuntur. Aristoteles vero l. c. dictum Stesichori simpliciter ἀσιεῖον appellat. Demetrius autem, cum hoc ipsum dictum §. 99. velut exemplum τοῦ μεγαλείου καὶ φοβεροῦ posuisset, nimis ejus characteris definitionem et notas τῆς δεινότητος perturbat, dum eundem locum hic ad demonstrandam ideam δεινότητος adhibet. Sed inconstantiam hominis in universa ejus doctrina lectores intelligentes facile animadvertent. Ceterum locum Stesichori ita laudat Gregorius in Hermogenem [T. VII. p. 1155.] ὅτι οὐ δεῖ ὑβριστὰς εἶναι, ὅπως μὴ οἱ τέττιγες αὐτοῖς χαμόθεν ἀντάσσωσιν etc. 4 R. ἐμφέρει. Emendatum in eodem infra ἐμφερῇ. 5 R. ἡρῥέθη. supra lin. emendatum ἐρῥέθη. Etiam Schn. ἐρῥέθη, sed corrigit in Addendis. 6 Vict. ad marg. μὲν τοι. 7 „Pessime hoc Victorius interpretatur: contortas esse. Dionysius

δεῖ κατὰ ⁸ τὸ τέλος· ἡ γὰρ περιαγωγὴ δεινόν, ἡ δὲ λύσις ἀπλούστερον καὶ χρηστοθηρίας σημεῖον, καθάπερ ἡ ἀρχαία πᾶσα ἐρμηνεία· ἀπλοῖκοι γὰρ ἀρχαῖοι.

CCXLV. Ὡστε ἐν δεινότητι φεύγειν δεῖ τὸ ἀρχαιο-
5 εἶδες καὶ τοῦ ἡθους καὶ τοῦ ῥυθμοῦ, καὶ καταφεύγειν
μάλιστα ἐπὶ τὴν νῦν κατέχουσαν δεινότητα. τῶν οὖν
κώλων αἱ τοιαῦται ἀποθέσεις· ὡμολόγησα τούτοις,
ὥς ἂν οἷός τε ᾖ, συνερεῖν· ⁹ ἔχονται ¹⁰ μάλιστα
οὗ εἴρηκα ῥυθμοῦ.

10 CCXLVI. Ποιῖ δὲ τίνα καὶ ἡ βία κατὰ τὴν σύν-
θεσιν δεινότητα· δεινὸν γὰρ πολλαχοῦ καὶ τὸ δύσφθογ-
γον, ὥσπερ αἱ ἀνώμαλοι ὁδοί. παράδειγμα τὸ Δημοσθε-
νικόν, ¹ τὸ ὑμᾶς, τὸ δοῦναι ὑμῖν ἐξεῖναι.

CCXLVII. Τὰ δὲ ἀντίθετα καὶ παρόμοια ² ἐν ταῖς
15 περιόδοις φευκτέον· ὄγκον γὰρ ποιοῦσιν, οὐ δεινότητα.
πολλαχοῦ δὲ καὶ ψυχρότητα ἀντὶ δεινότητος· οἷον ὡς ὁ
Θεόπομπος κατὰ τῶν ἐταίρων ³ τῶν Φιλίππου λέγων, ἔλυ-
σε τῇ ἀντιθέσει τὴν δεινότητα· ἀνδροφόνοι δὲ τὴν
φύσιν ὄντες, λέγων, ἀνδροπόρνοι τὸν τρόπον
20 ἦσαν· τῇ γὰρ περισσοτεχνία, μᾶλλον δὲ κακοτεχνία
προσέχων ὁ ἀκροατὴς ἔξω γίνεται θυμοῦ παντός.

T. II. p. 174. ταῦτα κεκολπωμένα σφίγξει μᾶλλον ἐνὴν καὶ στρογ-
γυλώτερα ποιῆσαι. Latini similiter vincere sententias di-
cunt. Cf. praeclaram disputationem Io. A. Ernesti, Prae-
ceptoris mei, in Clave Ciceron. sub voce vincere." S. 8
Ald. Vind. καὶ. Vict. ex conj. κατὰ. 9 Dem. in Lept.
init. 10 Ald. Vind. ἔχονται. m. l. r. R. ἔχοντες. Vict.
ἔχοντα.

1 In Lept. haud multo ab init. 2 „Intellige κῶλα.
De loco Theopompi vide ad §. 27. Ceterum post hanc
sectionem continuo sequi debebat §. 250. ubi de ἀντιθέσει ad-
huc sermo est." S. 3 Ald. Vind. ἐτέρων.

CCXLVIII. Πολλὰ μὲν τοι ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ὥσπερ ἀναγκασθῆσόμεθα συνθεῖναι στρογγύλως καὶ δεινῶς· οἷον τὸ Δημοσθενικὸν τὸ τοιοῦτον· ὥσπερ γὰρ εἴτις ἐκείνων ⁴ ἐάλω, σὺ τὰδ' οὐκ ἂν ἔγραψας, οὕτως ἂν σὺ νῦν ἀλῶς, ἄλλος οὐ γρά- ⁵ ψει· αὐτὸ γὰρ τὸ πρᾶγμα καὶ ἡ τάξις αὐτοῦ συμπεφυκυῖαν ⁵ σαφῶς ἔσχε τὴν σύνθεσιν, καὶ οὐδὲ βιασάμενος ἂν τις ῥαδίως ἐτέρως συνέθηκεν αὐτό. ἐν γὰρ πολλοῖς πραγμασι συντίθεμεν, ὥσπερ οἱ τὰς καταβάσεις τρέχοντες, ὑπ' αὐτῶν ἐλκόμενοι τῶν πραγμάτων. 10

CCXLIX. Ποιητικὸν δὲ δεινότητός ἐστι καὶ τὸ ἐπὶ ⁶ τέλει τιθεῖναι τὸ δεινότατον· περιλαμβανόμενον γὰρ ἐν μέσῳ ἀμβλύνεται, καθάπερ τὸ Ἀντισθένης· σχεδὸν γὰρ ὀδυνήσεις ⁷ ἄνθρωπος ἐκ φρυγάνων ἀναστάς· εἰ γὰρ μετασυνθεῖη τις οὕτως αὐτό· 15 σχεδὸν γὰρ ἐκ φρυγάνων ἀναστάς ἄνθρωπος ὀδυνήσεις· καὶ τοι ταῦτόν εἰπὼν οὐ ταῦτόν ἐστι νομισθῆσεται λέγειν.

CCL. Ἡ δὲ ἀντίθεσις, ἣν ἐπὶ τοῦ Θεοπόμπου ἔφην, οὐδ' ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς ἤρμοσεν, ἔνθα φησὶν· ⁸ ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην· ἐδίδασκες, ἐγὼ δὲ ²⁰ ἐφοίτων· ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δὲ ἐθιέωμην· ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον· κακοτεχνοῦντι γὰρ ἔωκε διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν, μᾶλλον δὲ παίζοντι, οὐκ ἀγαναχτοῦντι.

CCLI. Πρέπει δὲ τῇ δεινότητι καὶ τῶν περιόδων ἡ ²⁵ πυκνότης, καὶ τοι ἐν τοῖς λοιποῖς χαρακτηῖσιν οὐκ ἐπι-

⁴ Ald. εἴ τι ἐκείνων. Vind. m. l. r. R. εἴ τις ἐκείνων. — in Aristocr. p. 653. — Mox Ald. Vind. οὐ οὐκ ἂν. R. r. οὐ δ' οὐκ ἂν. Vict. οἱ τὰδ' οὐκ ἂν. ⁵ Ald. Vind. συμπεφυκυῖα. Vict. e conj. συμπεφυκυῖαν. ⁶ ἐπὶ Gal. om. Deinceps. Gal. Glasg. τὸν δεινόν. ⁷ Vulgo ὀδυνήσει. Schn. e cod. Mor. scripsit ὀδυνήσεις. ⁸ pro cor. p. 315.

τηδεῖα οὔσα· συνεχῶς ᾧ γὰρ τιθεμένη μέτρῳ εἰκασθή-
σεται λεγομένῳ ἐφεξῆς, καὶ τοῦτο δεινῷ μέτρῳ, ὥπερ
οἱ χολίαμβοι.

CCLII. Ἄμα μὲν τοι πυκναὶ ἕστωσαν καὶ σύντομοι,
ἢ λέγω δὲ, δίκωλοί τινες, ἐπαί τοι ᾧ πολὺκωλοί τε οὔσαι
κάλλος μᾶλλον παρέξουσιν, οὐ δεινότητα.

CCLIII. Οὕτω δ' ἡ σύντομία τῷ χαρακτῆρι χρήσι-
μον, ὥστε καὶ ἀποσιωπῆσαι πολλαχοῦ δεινότερον· κα-
θάπερ ὁ Δημοσθένης· ἀλλ' ἐγὼ ᾧ μὲν· οὐ βούλο-
μαι δὲ οὐδὲν δυσχερές εἰπεῖν· οὗτος δὲ ἐκ πε-
ριουσίας μου κατηγορεῖ. σχεδὸν ὥς ᾧ σιωπήσας ἐν-
ταῦθα δεινότερος παντὸς τοῦ εἰπόντος ἄν.

CCLIV. Καὶ νῆ τοὺς θεοὺς σχεδὸν ἂν καὶ ἡ ἀσά-
φεια πολλαχοῦ δεινότης ἐστί. δεινότερον γὰρ τὸ ὑπο-
νοούμενον, τὸ δ' ἐξαπλωθὲν καταφρονεῖται.

CCLV. Ἔστι δ' ὅπη κακοφωνία δεινότητα ποιεῖ·
καὶ μάλιστα, ἐὰν τὸ ὑποκείμενον πρᾶγμα δέῃ τοιαύτης,
ὥπερ τὸ Ὀμηρικόν, τὸ

Τρῶες δ' ἐρήϊγσαν, ὅπως ᾧ ἴδον αἰῶλον ὄφιν·

9 m. r. R, συνεχῆ, 10 Ald, Vict, Casel, τι. Gal.
Schn. τοι.

1 Dem. pro cor, init. ἐμολ. Mox r. R. δυσχερές οὐδέν.
idem sq. μου om. 2 „an positum sit ut οἶον ὥς“? Vict.
MS. Schnepidero haec verba vitii suspecta sunt. 3 „Al-
dina cum Codice Morelii [Vind.] ἐπελ. Sed in libris Ho-
meri μ', 208. editis [et m. l, r. R.] ὅπως legitur; ad quem
locum Eustathius similia quaedam annotavit, quae Case-
lius ex Demetrio deprompta putabat. In usu vocis κακο-
φωνία Demetrius consuetudinem suam sequitur. Longinus
XLIII. §. 1. κακὸς ὁστομον adhibet in eadem re. Dionysius
tamen T. II. p. 186. cum Demetrio concinit in usu vocis κα-
κόφωνος; sed τὸ εὐστομον et εὐφωγον saepiuscule ab eodem di-
stinguuntur.“ S.

ἦν μὲν γὰρ καὶ εὐφωνοτέρως εἰπόντα σῶσαι τὸ μέτρον·

Τρῶες δ' ἐρέγγησαν, ὅπως ὄφιν αἰόλον ἴδον·

ἀλλ' οὔτ' ἂν ὁ λέγων δεινὸς οὕτως ἔδοξεν, οὔτε ὄφιν αὐτός.

CCLVI. Τούτῳ οὖν ἐπόμενοι τῷ παραδείγματι καὶ ⁵569
τὰ ἄλλα προστοχασόμεθα τὰ ὅμοια· οἷον ἀντὶ μὲν τοῦ
πάντα ἂν ἔγραψεν· ἔγραψεν ἂν· ⁴ ἀντὶ δὲ τοῦ· οὐ
παρεγένετο· παρεγένετο οὐχί.

CCLVII. Ἀπολήγοντες ⁵ δὲ ποτε καὶ εἰς συνδέσμους
τὸν δὲ ἢ τὸν τε· καὶ τοι παραγγέλλεται φυγεῖν τὴν ¹⁰
ἀπόληξιν τὴν τοιαύτην· ἀλλὰ πολλαχοῦ χρήσιμος καὶ
αὕτη ἂν γίνοιτο· ⁶ οἷον· οὐκ εὐφήμησε ⁷ μὲν, ἄ-
ξιον ὄντα, ἠτίμασε δέ· ὥς τό· ⁸ Σχοῖνόν τε Σκῶ-
λόν τε. ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς Ὀμηρικοῖς μέγεθος ἐποίησεν
ἢ εἰς τοὺς συνδέσμους τελευτή. ¹⁵

CCLVIII. Ποιήσεις ⁹ δ' ἂν τίς ποτε καὶ δαινότητα,
ἢ τις ὥδε εἴποι ἂν· ἔγραψε δὲ ὑπὸ τῆς ἀφροσύ-
νης τε, ὑπὸ τῆς ἀσεβείας τε· τὰ ἱερά τε τὰ
ὀσιά τε· ὅλως γὰρ ἡ λειότης καὶ τὸ εὐήκοον γλαφυ-
ρότητος ἴδιον, ¹⁰ οὐ δεινότητός ἐστιν· οὗτοι δὲ οἱ χα- ²⁰
ρακτήρες ἐναντιώτατοι δοκοῦσιν. ¹¹

CCLIX. Καὶ τοι ἐστὶ πολλαχοῦ ἐκ παιδιᾶς παρα-

⁴ Ald. Vind. R. πάντων ἔγραψεν ἂν. ἀντὶ δὲ τοῦ. n. πάντ'
ἢ ἔγραψεν, ἔγραψεν. ἀντὶ δὲ τ. l. πάντα ἔγραψεν, ἔγραψεν ἂν.
Lectionem ex n. et l. compositam recepit Vict. sqq. ⁵

Morel. ἀπολέγοντες. Vulg. ἀπολήγοντες. Vict. ad marg. ἀπολό-
γητος. ⁶ Ald. Vind. R. χρήσ. τοιαύτη ἂν γένοιτο. Vict. ad

marg. χρ. καὶ αὕτη γένοιτο ἂν. In Ed. καὶ αὕτη ἂν γένοιτο.
Schm. scripsit γίνοιτο. ⁷ Ald. εὐφήμησεν. Vind. εὐφήμησε.

„Quaere an sint verba Demosthenis“. Vict. MS. ⁸ Il. β,

497. ⁹ Ald. Vind. ποιήσαι, m. r. R. ποιήσεις. Sq. τις R,

Vind. om. ¹⁰ R. ἴδια, ¹¹ Vind. δοκοῦσι.

μεμιγμένης δεινότης ἐμφαινομένη τις· οἷον ἐν ταῖς κωμωδίαις, καὶ πᾶς ὁ Κυνικὸς τρόπος· ὥς τὰ Κρατήτος· ¹

Πῆρη τις γὰρ ἔστι μίση ἐν οἴνοπι τύφῳ.

CCLX. Καὶ τὸ Διογένης τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ, ὅτε, τοῦ
 5 ὑπλίτογ δραμόντος, ἐπιτρέχων αὐτὸς ἐκήρυττεν ἑαυτὸν
 νικᾶν τὰ Ὀλύμπια πάντας ἀνθρώπους καλοκαγαθία· ²
 καὶ γὰρ γελαῖται τὸ εἰρημένον ἄμα καὶ θαυμάζεται, καὶ
 ἡρέμα καὶ ὑποδάσκει πως τὸ ³ λεγόμενον.

CCLXI. Καὶ τὸ πρὸς τὸν ⁴ καλὸν ῥηθὲν αὐτῷ·
 10 προσπαλαίων γὰρ καλῷ παιδὶ Διογένης διεκινήθη πως
 τὸ αἰδοῖον· τοῦ δὲ παιδὸς φοβηθέντος καὶ ἀποπηδή-
 σαντος, θάρρει, ὦ παιδίον, εἶπεν, ⁵ οὐκ εἰμὶ
 ταύτῃ ⁶ ὁμοίος. γελοῖον γὰρ τὸ πρόχειρον τοῦ λό-
 γου, δεινὴ δ' ἡ κευθομένη ⁷ ἔμφρασις. Καὶ ὅλως, συνε-
 15 λόντι φράσαι, πᾶν τὸ εἶδος τοῦ Κυνικοῦ λόγου σαίνοντι
 ἄμα ἔοικε τῷ ⁸ καὶ δάκνοντι.

CCLXII. Χρήσονται δ' αὐτῷ καὶ οἱ ῥήτορες ποτε,

1 „In loco Cratetis expresso ex Homérico. Κρήτη τις γὰρ ἔστι μίση ἐν οἴνοπι πόντῳ. (Odyss. τ'. 172.) Aldina habet: τὸ ποιηρητὴς γὰρ ἔστι μίση ἐν οἴνοπι πόντῳ cum Codice Morelii [et Vind.]. Cf. Apuleii Apolog., p. 440. ed. Paris. Alii πῆρη τις πόλις ἔστι legunt, quod etiam recepit ill. Brunck in Analectorum T. I. p. 186. ubi integrior locus Cratetis exstat.“ S. 2 r. R. κακοκαγαθία. 3 τὸ Ald. Vict. Gal. om. Posuere Cascl. Schneid. 4 τὸν Ald. Vind. om. Est in m. In n. r. R. τό. 5 εἶπεν Schn. e cod. Mor. recepit, ab Edd. rell. Vind. abest. Gregor. Cor. p. 1181, 16. θάρρει, ἔφη, ὦ μειράκιον. 6 „Non sum tibi hac in re similis, tu namque ista perpeti paratus es, ego vero nullo modo facere, quare inanis est tuus iste timor.“ Vict. MS. 7 Edd. Vind. n. R. κευθομένη. l. καθευδομένη. m. κευθομένος. 8 Gal. ἔοικε, τῷ καὶ δ.

καὶ ἐχρήσαντο· Λυσίας μὲν πρὸς τὸν ἐρῶντα τῆς
 γραφῆς λέγων, ὅτι ἦς ῥᾶον⁹ ἢν ἀριθμῆσαι τοὺς ὁδόν-
 τας ἢ τοὺς δακτύλους· καὶ γὰρ δεινότατον¹⁰ ἅμα
 καὶ γελιοτάτον ἐνέφηνε τὴν γραφὴν. "Ομηρος δὲ τὸ Οὐ-
 τιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι¹¹ ὡς προέγραπται. 5

CCLXIII. Ὡς δ' ἂν καὶ ἐκ σχημάτων γίγνοιτο¹
 δεινότης, λέξομεν. ἐκ μὲν οὖν τῶν² τῆς διανοίας σχη-
 μάτων, ἐκ μὲν τῆς παραλείψεως ὀνομαζομένης οὕτως·
 "Ολυνθον μὲν δὴ καὶ Μεθώνην καὶ Ἀπολλω-
 νίαν καὶ δύο καὶ τριάκοντα πόλεις τὰς ἐπὶ¹⁰
 Θράκης ἐῷ· ἐν γὰρ τούτοις καὶ εἴρηκε πάντα, ὅσα
 ἐβούλετο, καὶ παραλιπεῖν αὐτὰ φησιν, ὡς δεινότερα εἰ-
 πεῖν ἔχων ἕτερα³ καὶ πικρότερα.

CCLXIV. Ἡ εἰρημένη δὲ ἀποσιώπησις τοῦ αὐτοῦ
 ἡθους ἔχομένη δεινότερον ποιήσῃ τὸν λόγον. 15

CCLXV. Παραλαμβάνοιτο δ' ἂν σχῆμα διανοίας
 πρὸς δεινότητα, προσωποποιία⁴ καλουμένη· οἷον· δό-

9 Ald. Vind. ῥᾶδιον. Vict. ῥᾶον. — „Locum Lysiae eundem
 jam supra §. 128. in exemplo χάριτος εὐτελοῦς καὶ κωμικῆς posuit;
 ita ut omnis Demetrii doctrina ἐπαμφοτερίζεν videatur.“ S.
 10 m. δεινότητα ἅμα καὶ γελιοτάτα. 11 Od. i, 369.

1 Ald. Vind. γένοιτο. m. l. r. Edd. rell. γίγνοιτο. 2
 τῶν Ald. Vind. om. Est in r. R. Deinceps Ald. Vind. ἐκ μὲν
 om. Vict. ex R. recepit. Tum Ald. Vind. R. παραλήψεως. l.
 παραλείψεως. — Locus Demosthenis est Phil. III. p. 117. 3

δ
 Ald. Vind. ἕτερα. καὶ ἡ εἰρημ. in R. καὶ πρ ἡ εἰρ. in n. nul-
 lum inane spatium relictum est, καὶ ἡ εἰρ. in m. πρὸς τούτοις.
 repositum est loco καὶ, non enim erat illic καὶ. Victorius,
 ex r. ut videtur scripsit ἕτερα καὶ πικρότερα, quem sequuntur
 Edd. rell. 4 „Prosopopoeiae exemplum aptum ex Cha-
 risio posuit latine Rutilius Lupus L. II. p. 10. ed. Cap-
 peron.“ S.

ξατε ὑμῖν τοὺς προγόνους ὀνειδίζειν καὶ λέγειν τὰδε τινὰ, ἢ τὴν Ἑλλάδα ἢ τὴν πατρίδα, λαβοῦσαν γυναικὸς σχῆμα.

CCLXVI. Ὡς περ ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Πλάτων, ⁵ τό·
 5 ὧ παῖδες, ὅτι μὲν ἐστε πατέρων ἀγαθῶν, καὶ οὐκ ἐκ τοῦ ἰδίου προσώπου λέγειν, ἀλλὰ ἐκ τοῦ τῶν πατέρων· πολὺ γὰρ ἐναργέστερα ^{5*} καὶ δεινότερα φαίνεται ὑπὸ τῶν προσώπων· μᾶλλον δὲ δράματα ἀτεχνῶς γίνεται. Τὰ μὲν (οὖν) ⁶ εἶδη τῆς διανοίας καὶ σχήματα
 10 λαμβάνοιτ' ἄν, ὡς εἴρηται· καὶ γὰρ τοσαῦτα τὰ εἰρημένα παραδείγματος ἕνεκα.

CCLXVII. Τὰ δὲ τῆς λέξεως σχήματα ποικιλότερον ἐκλέγοντά ἐστι δεινότερον ποιεῖν τὸν λόγον· ἐκ τε τῆς ἀναδιπλώσεως· ὡς· ⁷ Θῆβαι δέ, Θῆβαι, πόλις
 15 ἀστυγείτων, ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνῆρπασται. διλογηθὲν γὰρ τὸ ὄνομα δεινότερα ποιεῖ.

CCLXVIII. Καὶ ἐκ τῆς ἀναφορᾶς καλουμένης· ὡς τό· ⁸ ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς, ἐπὶ τὴν δημοκρατίαν καλεῖς. τὸ δὲ ⁹ σχῆμα τὸ εἰρημένον
 20 τοῦτο τριπλοῦν· καὶ γὰρ ἐπαναφορὰ ἴσως εἴρηται, ¹⁰ διὰ τὸ τὴν αὐτὴν λέξιν ἐπαναφέρεσθαι ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἀρχήν· καὶ ἀσύνδετον· διχα γὰρ συνδέσμων λέλεκται· καὶ ὁμοιοτέλετον, διὰ τὴν ἀπόληξιν τοῦ καλεῖς ¹¹ πολ-

⁵ Menex. p. 246. d. Fr. ^{5*} Ald. Vind. ἐναργέστερα καὶ δεινότερα. r. R. ἐναργέστερα κ. δεινότερα. Cod. Mor. ἐναργέστερον κ. δεινότερον.
⁶ οὖν uncis inclusum e more Demetrii adjecit Schneid. ⁷ Aeschin. in Ctes. p. 426. Bekker. — v. 16. Ald. Vind. διολογηθὲν. ⁸ ibid. p. 452. — Ald. Vind. ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς om. Restituit Vict. ⁹ δὲ Ald. Vind. om. Est in R. ¹⁰ ἴσως εἴρηται Schn. tanquam ex glossa grammatici illata uncis inclusit. m. habet ἔστιν ὡς. ¹¹ Ald. Vind. n. R. Vict. Gal. καλεῖσθαι. m. Casel. Glasg. Schn. καλεῖς.

λάκις. Καὶ δεινότης ἡθροίσται ἐκ τῶν ¹² τριῶν· εἰ δ' εἴποι τις οὕτως, ἐπὶ σαυτὸν ¹³ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὴν δημοκρατίαν καλεῖς, ἅμα τοῖς σχήμασιν ἐξαιρήσει καὶ τὴν δεινότητα.

CCLXIX. Μάλιστα δὲ πάντων ἱστίον τὴν διάλυσιν ⁵ δεινότητος ἐργάτιν· ¹ οἷον· πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς τὰς γνάθους φυσῶν, τὰς ὀφρῦς ἐπηρεχῶς, ἵσα βαίνων Πυθοκλεῖ· εἰ γὰρ συναφθῇ ² ταῦτα συνδέσμοις, πρότερα ἔσται.

570

CCLXX. Λαμβάνοιτ' ἂν καὶ ἡ κλίμαξ καλουμένη, ¹⁰ ὡς παρὰ Δημοσθένει τό· οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ· οὐδ' ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ· οὐδ' ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ἐπείσα δὲ Θεβαίους· ³ σχεδὸν γὰρ ἐπαναβαίνουντι ὁ λόγος ἔοικεν ἀπὸ μειζόνων ⁴ ἐπὶ μειζονα· εἰ δὲ οὕτως εἴποι τις ταῦ- ¹⁵ τα· εἰπὼν ἐγὼ καὶ γράψας ἐπρέσβυσά τε καὶ ἐπείσα Θεβαίους, διήγημα ἐρεῖ μόνον, δεινὸν δὲ οὐδέν.

CCLXXI. Καθόλου δὲ τῆς λέξεως τὰ σχήματα καὶ ὑπόκρισιν καὶ ἀγῶνα παρέχει τῷ λέγοντι, μάλιστα τὰ διαλελυμένον, τουτέστι δεινότητα. καὶ περὶ μὲν ⁵ τῶν ²⁰ σχημάτων ἀμφοτέρων τοσαῦτα.

12 τῶν Ald. om. Est in Vind. R. 13 Ald. ἐπ' ἐμαυτόν. n. m. l. r. R. Vind. αὐτόν. Vict. conj. σαυτόν.

1 Ald. Vind. Vict. Casel. ἐργάτην. Morel. Gal. Glasg. Schn. ἐργάτιν. — Locus Dem. est de fals. leg. p. 442. 2

Schn. mavult συναφθεῖη. 3 Ald. Vind. Ἀθηναίους, l. Θε-

βαλους. — „Exemplum [Dem. pro cor. p. 288.] a Demetrio allatum latine posuit Quintil. IX. 3. et Aquila p. 26. ed.

Capperon. qui addit: hic animadvertis quanto elatius dicta sint, quam si simpliciter enuntiasset: et dixi haec, et scripsi, et in legationem profectus sum, et persuasi Thebanis.“ S. 4 Vulgo ἐπὶ μειζόνων

μειζονα. Emendavit Schn. e conjectura Galei. 5 μὲν

CCLXXII. Λέξεις δὲ λαμβανέσθωσαν πᾶσαι, ὅσαι καὶ ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ χαρακτῆρι, πλὴν οὐκ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τέλος· καὶ γὰρ μεταφέροντά ἐστι δεινὰ ποιεῖν, ὡς τό·⁶ τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέ-
5 οντι καθ' ἑμῶν.

CCLXXIII. Καὶ εἰκασίας⁷ λέγοντα, ὡς τὸ Δη-
μοσθένους· τοῦτο τὸ ψήφισμα τὸν τότε ἐπιόν-
τα τῇ πόλει κίνδυνον παρελθεῖν ἐποίησεν,
ὥσπερ νέφος.

CCLXXIV. Αἱ παραβολαὶ δὲ τῇ δεινότητι οὐκ ἐπι-
10 τήδεται διὰ τὸ μῆκος· οἷον τό· ὥσπερ δὲ κύων γεν-
ναῖος, ἄπειρος, ἀπρονοήτως ἐπὶ κάπρον φέρε-
ται·⁸ κάλλος γὰρ καὶ ἀκριβεία τις ἐν τούτοις ἐμφαίνε-
ται·

Vict. Casel. Gal. om. „Haec vero de usu figurarum in di-
cendo praeclara observatio tota est derivata ex his Aristo-
telis Rhetor. III. 12. οἷον τὰ τε ἀσύνδετα, καὶ τὸ πολλάκις τὸ
αὐτὸ εἰπεῖν ἐν τῇ γραφικῇ ὁρθῶς ἀποδοκιμῶνται, ἐν δὲ ἀγωνιστι-
κῇ καὶ οἱ ῥήτορες χρῶνται. ἔστι γὰρ ὑποκριτικὰ. quo loco lau-
dato Aquila p. 24. ait: Ideoque Aristoteli et itera-
tio ipsa verborum ac nominum, et repetitio fre-
quentior et omnis huiusmodi motus actioni magis
et certamini quam stilo videtur convenire. Idem
p. 27. de ἀσυνδέτῳ, soluta oratione sic: facit autem fi-
gura haec ad celeritatem, et ad vim doloris ali-
quam significandam, in quam plerumque, cum
commoti sumus, hoc modo incidere solemus. Il-
lud etiam praeceptum habeto, actori verae cau-
sae nunquam timendum esse, ne nimius sit in fi-
guris sententiarum.“ S. 6 Ald. Vind. ὡς τὸ Πύθ.
I. R. ὡς τῷ Πύθ. m. ὥστε. Vict. ὡς τό· τῷ Π. — Dem. pro
Cor. p. 272. 7 Ald. Vind. εἰ εἰκασίας λέγοντα. Vict. γφ.
εἰκασίας λέγοντι. in Ed. εἰκασίας λέγοντα. — Locus Dem. est
pro cor. p. 291. 8 Xen. Cyrop. I. 4. 21.

ται· ἡ δὲ δεινότης σφοδρόν τι βούλεται καὶ σύντομον, καὶ ἐγγύθεν πλήττουσιν ⁹ ἔοικε.

CCLXXV. Γίνεται δὲ καὶ ἐκ συνθέτου ὀνόματος δεινότης, ὥσπερ καὶ ἡ συνήθεια συντίθησι ¹⁰ πολλά δεινῶς, τὴν χαμαιτύπην, καὶ τὸν παραπλήγα, καὶ εἴ τι ⁵ ἄλλο τοιοῦτον· καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσι δὲ πολλά ἂν τις εὔροι τοιαῦτα.

CCLXXVI. Πειρᾶσθαι δὲ τὰ ὀνόματα προπόντως λέγειν τοῖς πράγμασιν· οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ βία καὶ πανουργία δράσαντος ¹ διεβιάσατο· ἐπὶ δὲ τοῦ βία καὶ ¹⁰ φανερώς καὶ μετὰ ἀπονοίας ἐξέκοψεν, ἐξαῖλεν· ἐπὶ δὲ τοῦ δολίως καὶ λαθραίως ² ἐτρύπησεν ἢ διέφυγεν, ἢ εἴ τι τοιοῦτον πρόσφορον τοῖς πράγμασιν ὄνομα.

CCLXXVII. Τὸ δὲ ἐξαιρεσθαι ³ πῶς λαμβανόμενον οὐ μέγεθος ποιεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ δεινότητα· ὥς τό· ¹⁵ οὐ λέγειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα δεῖ, Αἰσχίνη, ἀλλὰ πρεσβεύειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. ⁴

CCLXXVIII. Καὶ τό· ἀλλ' ὁ τὴν Εὐβοίαν ἐκείνος ⁵ σφετεριζόμενος· οὐ γὰρ ὑπὲρ ⁶ τοῦ μέγαν ποιῆσαι τὸν λόγον ἢ ἐπανάστασις, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ ²⁰ δεινόν. γίνεται δὲ τοῦτο ἐπὶ μὲν μεταξὺ ἐξηρθέντες ⁷ κα-

9 Ald. Vind. πλάττουσιν. R. πλήττουσιν. 10 Ald. συντίθησιν. Vind. συντίθησι. Mox Ald. Vind. τὸν χαμ. R. τὴν.

1 Gal. δράσαντος. Schneid. suspicatur excidisse τι, ut §. 124. Tum Ald. Vind. Casel. διεβιάσατο, Correx. Gal. e cod. Cantabr. 2 Ald. Vind. Cod. Mor. Cantabr. λάθρα, ὡς correxit Vict. Tum Schneid. conjicit ἐστρύφησεν ex

Aristoph. Eccles. 337. Pro διέφυγεν Vind. Cod. Mor. διέφυγεν.

3 Ald. Vind. ἐξαιρεσθαι πῶς. Vict. Casel. ἐξαιρεσθαι πῶς. Gal. Schn. ἐξαιρεσθαι πῶς. 4 Dem. de fals. leg.

p. 431. 5 Ald. Vind. ἐκείνῳ. R. ἐκείνο. γρ. ἐκείνος. — Dem. pro eor. p. 248. 6 Ald. Vind. ἀπό. Vict. corrigit ὑπὲρ.

7 Vulgo ἐξαιρεθέντες. Bene correxit Schn. ἐξηρθέντες, quia Rhetor. IX.

τηγορῶμέν τινος, ὥσπερ τὰ μὲν Διοσχίνου κατηγορία, τὸ δὲ Φιλίππου ἐστὶ.

CCLXXIX. Δεινὸν δὲ καὶ τὸ ἐρωτῶντα τοὺς ἀκούοντας ἓν ἄλγειν, καὶ μὴ ἀποφαινόμενον· ἀλλὰ⁸ ὁ τὴν Εὐβοίαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενος καὶ κατασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, πότερον ταῦτα ποιῶν ἢ δίκει, καὶ ἔλυε τὴν εἰρήνην, ἣ οὐ; καθάπερ γὰρ εἰς ἀπορίαν ἄγει τὸν ἀκούοντα, ἐξελεγχόμενον ἰοικότα καὶ μηδὲν ἀποκρίνασθαι ἔχοντι· εἰ δὲ⁹ ὥδε⁹ μεταβαλὼν ἔφη τις, ἢ δίκει καὶ ἔλυε τὴν εἰρήνην, σαφῶς διδάσκοντι ἑώρα, καὶ οὐκ¹⁰ ἐλέγχοντι.

CCLXXX. Ἡ δὲ καλουμένη ἐπιμονὴ ἐστὶ μὲν ἐρμηνεία πλείων¹¹ τοῦ πράγματος· μέγιστα δὲ συμβάλοισι¹² ἂν εἰς δεινότητα· παροάδειγμα δὲ αὐτῆς¹² τὸ Δημοσθένους· νόσημα γὰρ, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεινὸν ἐμπέπτωκεν¹³ εἰς τὴν Ἑλλάδα· * * οὐκ ἂν οὕτως ἦν δεινόν.

CCLXXXI. Τάχα δὲ καὶ ὁ εὐφημισμὸς καλούμενος μετέχει τῆς δεινότητος· καὶ ὁ τὰ δύσφημα εἶφημα ποιῶν,²⁰ καὶ τὰ ἀσεβήματα εὐσεβήματα· οἷον ὡς ὁ τὰς Νίκας τὰς χρυσαῖς χωνεύειν κελεύων¹ καὶ καταχρησθαι τοῖς

de elatione animi et orationis sermo est. Deinceps Vulg. ὥσπερ γὰρ Διοσχίνου κατηγορίας· τὸ δὲ [Ald. τῷδε] Φιλ. ἐστίν. H. Stephanus emendavit: τὸ μὲν γὰρ Διοσχ. Recepi emendationem Schneideri. 8 Schn. ἀλλ'. 9 Schn. οὕτως. 10 οὐκ Ald. Vind. om. Posuit Vict. 11 Ald. πλείωνων. Vind. R. πλείων. 12 Ald. Vind. αὐτοῦ. R. αὐτῆς. — De fals. leg. p. 424. 13 r. R. μὲν πέπτωκεν. In seqq. desunt quaedam.

1 „Quintilianus IX. c. 2. confinia sunt his celebrata apud Graecos schemata, per quae res asperas mollius significant — et qui Victorias aureas in usum belli constari volebat, ita declinavit, Victoriis utendum esse. ubi vide notam Capperonerii.“ S.

χρήμασιν ² εἰς τὸν πόλεμον οὐχ οὕτως ἔπει προχείρως, ὅτι κατακόψωμεν τὰς Νίκας εἰς τὸν πόλεμον· δύσφημον γὰρ ἂν οὕτω καὶ λουδοροῦντι εἰκόσ ἦν τὰς θεάς· ἀλλ' εὐφημότερον, ὅτι συγχρησόμεθα ταῖς Νίκαις εἰς τὸν πόλεμον· οὐ γὰρ κατακόπτοντι τὰς Νίκας ἔοικεν ⁵ οὕτω ῥηθῆν, ἀλλὰ συμμάχους μεταποιοῦντι.

CCLXXXII. Δεινὰ δὲ καὶ τὰ Δημάδεια, καὶ τοὶ ἰδιοὶ καὶ ἄτοπον τρόπον ἔχειν δοκοῦντα· ἔστι δὲ αὐτῶν ἡ δεινότης ἐκ τε τῶν ἐμφάσεων γινομένη, καὶ ἐξ ἀλληγορικοῦ τινος παραλαμβανομένου, καὶ τρίτον ἐξ ὑπερ- ¹⁰βολῆς.

CCLXXXIII. Οἷόν ἐστι τό· οὐ τέθνηκεν Ἀλέξανδρος, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥς ³ γὰρ ἂν ἡ οἰκουμένη τοῦ νεκροῦ. τὸ μὲν γὰρ ὥς ἐν ἀντι τοῦ ⁴ ἡσθάνετο ἀλληγορικὸν καὶ ὑπερβολικὸν ἅμα· ¹⁵ ⁵⁷¹ τὸ δὲ τὴν οἰκουμένην αἰσθάνεσθαι ἐμφαντικὸν τῆς δυνάμεως τῆς Ἀλεξάνδρου· καὶ ἅμα δέ τι ⁵ ἐκπληκτικὸν ἔχει ὁ λόγος ἡθροισμένον ἐκ τῶν τριῶν· πᾶσα δὲ ἐκπληξίς δεινὸν, ἐπειδὴ φοβερὸν.

CCLXXXIV. Τοῦ δὲ αὐτοῦ εἵδους καὶ τὸ, ὅτι ²⁰ τοῦτο τὸ ψήφισμα οὐκ ἐγὼ ἔγραψα, ἀλλ' ὁ πόλεμος τῷ Ἀλεξάνδρου δόρατι γράφων. ⁶ καὶ τό·

² Ald. χρήμασι εἰς et mox ἔπειν προχ. corrigit Vind. ³ Gal. Schn. ὥς. rell. et Gregor. Cor. p. 1181, 7. ὥς. ⁴ τοῦ Gal. om. — Deinceps. v. 16. Ald. ἐμφατικόν. Vind. ἐμφαντικόν, ut correxit, Vict. — Cfr. Gregor. Cor. p. 1181, 9. ⁵ Vict. Casel. Gal. τοι. Mox Greg. Cor. p. 1181, 10. ἡθροισμένον τῶν τριῶν. ⁶ Dictum hoc a Plutarcho in Hyperid. p. 849. et Longino XV. 10. Hyperidi tribui male putat Schneiderus. Hyperidea enim dictum suum, τοῦτο τὸ ψήφισμα οὐκ ὁ φήτωρ ἔγραψεν, ἀλλ' ἡ ἐν Χαιρωνείᾳ μάχῃ, Philippo etiamdum vivente edidit. „Schneiderum in errorem duxit, quod simili ratione alterum Demadis dictum, a Demetrio h. l.

ἔοικε γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις, ἀπολωλεκυῖα
τὸν Ἀλέξανδρον, τῷ Κύκλωπι τετυφλωμένῳ.

CCLXXXV. Καὶ ἀλλαχοῦ πον· ⁷ πόλιν, οὐ τὴν
ἐπὶ προγόνων τὴν ναύμαχον, ἀλλὰ γραῦν, σανδάλια ὑπό-
5 δεδεμένην καὶ πτισάνην ⁸ ῥοφῶσαν· τὸ μὲν γὰρ γραῦν
ἀλληγοροῦν ⁹ ἀντὶ τοῦ ἀσθενῆ καὶ ἐξίτηλον ἤδη, καὶ
ἅμα ἐμφαῖνον τὴν ἀδρανίαν αὐτῆς ὑπερβολικῶς· τὸ δὲ
πτισάνην ῥοφῶσαν, ἐπεὶ ἐν κραανομίαις τότε καὶ παν-
δαισίαις διάγουσαν ¹⁰ ἀπολλύειν τὰ στρατιωτικά χρή-
10 ματα.

CCLXXXVI. Περὶ μὲν οὖν τῆς Δημαδείου ¹¹ δεινό-
τητος ἀρκεῖ τοσαῦτα, καίτοι ἐχούσης τι ἐπισφαλές καὶ
οὐκ εὐνίμητον μάλα· ἐνεστι γάρ τι καὶ ποιητικὸν τῷ εἶ-
δει· εἶγε ποιητικὸν ἢ ἀλληγορία καὶ ὑπερβολὴ καὶ ἐμφα-
15 σις· ποιητικὸν δὲ μικτὸν κομψοδία. ¹²

commemōratum, Leostheni a Plutarcho (de fort. Alex. p. 336.)
tribuitur. Quod autem hanc auctoritatis varietatem ei non
mirum visum iri Schneiderus dicit, qui [ex Ciceronis Bruto]
meminerit nulla Demadis scripta exstitisse, hoc etsi non ele-
vabo fragmento illo περὶ δωδεκαετίας, incommode tamen huc
est tractum, ubi agitur de dictis, quae poterant ore homi-
num ferri, etiam si non essent de suggesto pronunciata, ora-
tionibusque scriptis immixta. G. Kiessling Quaest. At-
tic. Specimen p. 17. Cfr. B. H. Lhardy de Demade oratore
Atheniensi p. 48. 7 πον non est in m. — Sq. πόλιν scripsi e con-
jectura, quam B. H. Lhardy in thesibus dissertationi modo lau-
datae affixis proposuit. Edd. Codd. πάλιν. 8 Ald. Vind. πτισά-
νην. R. πτισάνην. 9 Vulgo ἀλληγοροῦσαι — ἐμφαῖνον. Schn. correxit
ἀλληγοροῦν· — ἐμφαῖνον. R. ἀλληγοροῦν. r. ἐμφαῖνον [sic]. 10
Ald. διάγουσα, ἀπολύειν. Vind. m. l. R. διάγουσαν. unde Vict.
Gazel. Gal. διάγουσαν, ἀπολλύειν, pro quo Schneid. scripsit:
διάγουσα ἀπώλλει, sine caussa urgente. 11 Ald. Vind. Δημα-
δείου. 12 Vulgo κομψοδίας. Schn. κομψοδία. Gal. malebat μιμη-
τὸν [fort. voluit μιμητικὸν] κομψοδίας.

ΠΕΡΙ ΕΣΧΗΜΑΤΙΣΜΕΝΩΝ. ¹

CCLXXXVII. Τὸ δὲ καλούμενον ἐσχηματισμένον ἐν λόγῳ οἱ νῦν ῥήτορες γελοίως ποιοῦσι καὶ μετὰ ἐμφάσεως ἀγεννοῦς αἶμα καὶ οἶον ἀναμνηστικῆς. ἀληθινὸν δὲ σχῆμα ἔστι λόγου μετὰ δυοῖν τούτοις λεγόμενον, εὐπρε-
πείας καὶ ἀσφαλείας.

CCLXXXVIII. Εὐπρεπείας μὲν, οἶον ὡς ὁ ² Πλάτων Ἀριστεππον καὶ Κλεόμβροτον λοιδορῆσαι ³ θιλήσας, ἐν Αἰγίνῃ ὀψοφαγοῦντας, δεδεμένους Σωκράτους Ἀθήνησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, καὶ μὴ διαπλεύσαντας ⁴ ὡς τὸν ¹⁰ ἑταῖρον καὶ διδάσκαλον, καὶ τοι οὐχ ὅλους ἀπέχοντας ⁵ διακοσίους σταδίους τῶν Ἀθηνῶν. ταῦτα πάντα διαρ-

1 In lib. Mer. continuantur verba, estque in margine e regione hujus loci περὶ ἐσχηματισμένου. Etiam in r. m. l. titulus est ad marg. „Figuratum hoc dicendi genus χρῶμα ab aetatis suae rhetoribus dictum fuisse tradit Dionysius T. II. p. 43. quod latini rhetores colorem interpretati sunt. Cf. Schottus ad Senecae Controv. I. p. 87. Demetrius in primis sequi Zoilum videtur, de quo Quintilianus IX. 1. id. (τὸ ἐσχηματισμένον) anguste Zoilus terminavit, qui id solum putaverit schema, cum aliud simulatur dici, quam dicitur; quod sane vulgo quoque sic accipi scio. Cf. etiam Julius Rufinianus de Schematis Dianoeas p. 49. ed. Capper.“ 8. 2 ὁ non est in r. R. 3 Ald. Κλεόμβρον. tum. Ald. Vind. λοιδορεῖσθαι. m. n. Edd. rell. λοιδορῆσαι. mox Gal. δεδεσμένον. cfr. §. 197. — In animo habet Phaedonem §. 2. Diogenem Laërt. III. 36. Demetrio assentientem laudat Schneid. 4 Greg. Cor. p. 1180, 1. διαλύσαντας τὸν κτ. In R. διαλύσαντας, supra tamen emendatum διαπλεύσαντας. 5q. ὡς Ald. Vind. om. — m. εἰς. Vict. posuit ὡς. 5 Ald. Vind. R. n. ἀπέχοντα. l. ἀπέχοντας. Gregorii Cod. Vind. ἀπέχοντες.

ῥήδην μὲν οὐκ εἶπεν· λαιδορία γὰρ ἦν ὁ λόγος· εὐπρε-
 πῶς δὲ πως τόνδε τὸν τρόπον. ἐρωτηθεὶς γὰρ ὁ Φαίδων
 τοὺς παρόντας Σωκράτει, καὶ καταλέξας ἕκαστον, ἐπα-
 νερωτηθεὶς, εἰ καὶ Ἀρίστιππος καὶ Κλεόμβροτος παρη-
 5 σαν, οὐ, φησὶν, ἐν Αἰγίνῃ γὰρ ἦσαν· πάντα γὰρ
 τὰ προειρημένα ἐμφαίνεται τῷ⁶ ἐν Αἰγίνῃ ἦσαν·
 καὶ πολὺ δεινότερος ὁ λόγος δοκεῖ, τοῦ πράγματος αὐ-
 τοῦ ἐμφαίνοντος τὸ δεινόν, οὐχὶ τοῦ λέγοντος. τοὺς μὲν
 οὖν ἀμφὶ τὸν Ἀρίστιππον καὶ λαιδορῆσαι ἴσως ἀκινδύνου
 10 ὄντος, ἐν σχήματι ὁ Πλάτων ἐλοιδόρησε.

CCLXXXIX. Πολλάκις δὲ ἡ πρὸς⁷ τύραννον, ἡ
 ἄλλως βιαιὸν τινα διαλεγόμενοι καὶ ὀνειδίσαι ὀρμῶντες
 χρῆζομεν ἐξ ἀνάγκης τοῦ⁸ σχήματος ὅλου. ὥς Δημή-
 τριος ὁ Φαληρεὺς πρὸς Κρατερόν τὸν Μακεδόνα ἐπὶ
 15 χρυσῆς κλίνης καθεζόμενον μετέωρον, καὶ ἐν τρυφερᾷ
 χλαμύδι, καὶ ὑπερηφάνως ἀποδεχόμενον τὰς πρεσβείας
 τῶν Ἑλλήνων, σχηματίσας εἶπεν ὀνειδιστικῶς, ὅτι ὑπε-
 δεξάμεθ' ἂ ποτε πρεσβεύοντάς⁹ ἡμεῖς τοὺςδε
 καὶ Κρατερόν τοῦτον· ἐν γὰρ τῷ δεικτικῷ τῷ¹⁰
 20 τοῦτον ἐμφαίνεται ἡ ὑπερηφανία¹¹ τοῦ Κρατεροῦ πᾶ-
 σα ὠνειδισμένη ἐν σχήματι.

6 Ald. Vind. R. τό. Viet. τῷ. — v. 8. Schn. om. τοῦ. 7 Receptit hoc
 Gregor. Cor. p. 1180, 11. — m. l. πρὸς τὸν τύρ. Mox Vind. Ald.
 διαλεγόμενον. m. R. Gregor. διαλεγόμενοι. „Nam, ut recte Dio
 Cassius in Caligula p. 931. ed. Reimari οὕτω που ὄγον τὰς
 τῶν τυχόντων ἢ τὰς τῶν ἐν ἀξιώσει τινὲ ὄντων παρόρησις οἱ τοι-
 οῦτοι φέρουσι, veluti Caligula, quem autor μέγα παραλήρημα
 publice increpauerat.“ S. 8 τοῦ recepi ex r. R. Vulgo
 deest. 9 Ald. Vind. πρεσβεύοντες ἡμεῖς τόνδε. n. R. r. πρε-
 βεύοντας. m. τοὺςδε. 10 Ald. Vind. R. τό. m. τῷ. 11
 Ald. Vind. ἡ περὶ φανία. Viet. Edd. sqq. ὑπερηφανία. Addidi
 articulum.

CCXC. Τοῦ αὐτοῦ εἶδους ἐστὶ καὶ τὸ Πλάτωνος πρὸς Διονύσιον ψευσάμενον καὶ ἀρνησάμενον, ὅτι ἐγὼ σοι Πλάτων οὐδὲν ὠμολόγησα· σὺ μὲν τοι, νῆ τοὺς θεοὺς. καὶ γὰρ ἐλήλεγκται¹ ἐψευσμένος· καὶ ἔχει τι ὁ λόγος σχῆμα μεγαλείον αἴα καὶ ἀσφαλές. 5

CCXCI. Πολλαχῇ μὲν τοι καὶ ἐπαμφοτερίζουσιν·² οἷς εἰσικέναι εἴ τις ἐθέλοι, καὶ ψόγους εἰκαιψόγους·³ εἶναι θέλοι τις, παράδειγμα τὸ τοῦ Δισχίνου ἐπὶ⁴ τοῦ Τηλαυγοῦς· πᾶσα γὰρ σχεδὸν ἡ περὶ τὸν Τηλαυγῇ διήγησις ἀπορίαν παράσχει ἄν, εἴτε θαυμασμός εἴτε χλευασμός ἐστι. τὸ δὲ τοιοῦτόν εἶδος ἀμφίβολον, καὶ τοι εἰρωνεία οὐκ ὄν, ἔχει τινὰ ἥμως καὶ εἰρωνείας ἔμφρασιν. 10

CCXCII. Λύναιτο δ' ἄν τις καὶ ἐτέρως σχηματίζῃ· οἷον οὕτως· ἐπειδὴ οὐ πρῶτος⁵ ἀκούουσιν οἱ δυνάσται

---

1 r. R. ἐλήλεγκται. 2 „De hoc genere praecipit etiam Cicero de Oratore II. c. 61. qui Neronianum illud affert de servo pessimo et furace; solum esse, cui domi nil sit nec obsignatum, nec occlusum.“ S. 3 Ald. Vind. εἰ καιψόγους. l. ψόγοις εἰ καὶ ψόγους. r. R. εἰ καὶ ὁ ψόγους. Unde Vict. scripsit εἰκαιψόγους. Schneider. apponit notam Casellii: „Quod autem Demetrius ψόγους εἰκαιψόγους nominat, habet aliquid ambiguitatis, quod forte posterius nomen alibi non reperitur. Tamen ex eo, quod praecedit, colligi potest, significari incertas vituperationes, aut minus veras. ac venit mihi aliquando in mentem legi posse καὶ ψόγους εἰ καὶ ἀψόγους εἶναι θέλοι τις. de quo tamen nihil affirmarim. εἰκαῖον interpretantur μάταιον, ἀργόν, ἀνωφελές, μωρόν. τὸ γὰρ εἰκῇ, ὥς ἔτυχεν. καὶ εἰκαιόρρημονεῖν, μάταια λέγειν. εἰκάζειν vero est comparare, vel imagine uti, vel conjecturam facere, si quid hoc quoque ad illius vocis declarationem adferat.“ S. 4 r. R. τὸ ἐπὶ. 5 Ald. Vind. R. ἐπειδὴ ἀηδῶς. m. l. ἐπ. οὐ πρῶτος.

καὶ δυνάστιδες τὰ αὐτῶν ἁμαρτήματα, παραινοῦντες αὐτοῖς μὴ ἁμαρτάνειν οὐκ ἐξ εὐθείας ἐροῦμεν, ἀλλ' ἥτοι⁶ ἑτέρους ψέζομέν τινας τὰ ὅμοια πεπονηκότας. οἷον πρὸς 572 Διονύσιον, τὸν τύραννον κατὰ Φαλάριδος τοῦ τυράννου ἐροῦμεν καὶ τῆς Φαλάριδος ἀποτομίας· ἢ ἐπαινεσόμεθα τινας Διονυσίῳ τὰ ἐναντία πεπονηκότας, οἷον Γέλωνα ἢ Ἰέρωνα, ὅτι πατράσιν ἐφύκεσαν τῆς Σικελίας καὶ διδασκάλοις· καὶ γὰρ νουθετεῖται ἀκούων ἅμα καὶ οὐ⁷ λοιδορεῖται καὶ ζηλοτυπεῖ τῷ Γέλωνι ἐπαινουμένῳ καὶ ἐπαίνου 10 ὀρέγεται καὶ οὗτος.

CCXCIII. Πολλὰ δὲ τοιαῦτα παρὰ τοῖς τυράννοις·⁸ οἷον Φίλιππος μὲν διὰ τὸ ἐτερόφθαλμος εἶναι ὠργίζετο, εἴ τις ὀνομάσειεν ἐπ' αὐτοῦ Κύνκλωπα ἢ ὀφθαλμὸν ὅλως. Ἑρμείας δ' ὁ τοῦ Ἀταρνέως⁹ ἄρξας, καὶ τοι τᾶλλα, 15 πρῶτος, ὡς λέγεται, οὐκ ἂν ἠνέσχετο ῥαδίως τινὸς μαχαίριον ὀνομάζοντος ἢ τομῇν ἢ ἐκτομῇν, διὰ τὸ εὐνοῦχος εἶναι· ταῦτα δ' εἴρηκα ἐμφῆναι βουλόμενος μάλιστα τὸ ἦθος τὸ δυναστευτικόν, ὡς μάλιστα χρῆζον λόγου ἀσφαλοῦς, ὅς¹⁰ καλεῖται ἐσχηματισμένος.

20 CCXCIV. Καὶ τοι πολλάκις καὶ οἱ ὄημοι οἱ μεγάλοι

Vict. γρ. πρῶτος. Gregor. Corinth. T. VII. p. 1179, 5. καὶ ἀηδῶς οἱ δυνάσται τὰ ἐναντίων ἀκούουσιν ἁμαρτήματα. 6 Ald. εἴτοι. Vind. R. ἥτοι. 7 „non est in R. negat. particula, culpa, ut puto, librarii.“ Vict. MS. Gregor. Cor. l. l. καὶ γὰρ ἅμα τε νουθετεῖται ὁ τύραννος καὶ τῷ λέγοντι οὐκ ὀργίζεται, μᾶλλον δὲ ζηλοτυπεῖν ἐπαινουμένου τοῦ Γέλωνος καὶ οὗτος ἐπαινεῖσθαι ὀρέγεται. Mox Vict. ad marg. ζηλοποιεῖ. 8 „Aurea haec est Demetrii observatio, quam locis Suetonii in Caligula c. 50. et aliorum scriptorum egregie confirmavit Justi in Specimine Observ. Critic. p. 85. Concinit Hispanorum proverbium: Nombrar la sogá en casa del aborcadó.“ S. 9 Ald. Vind. ἀταρνέως. corrigit Vict. — De hoc Hermia bene disputat Stahr. Aristotelia Pars I. p. 75. 10 l. ὅς καὶ καλ.

καὶ ἰσχυροὶ δεόνται τοῦ τοιούτου εἶδους τῶν λόγων, ὥσπερ οἱ τύραννοι· καθάπερ ὁ Ἀθηναίων δῆμος, ἄρχων τῆς Ἑλλάδος καὶ κόλακας τρέφων Κλέωνας ¹¹ καὶ Κλεοφῶντας. τὸ μὲν οὖν κολακεύειν αἰσχρὸν, τὸ δὲ ἐπιτιμᾶν ἐπι-σφαλές· ἄριστον δὲ τὸ μεταξὺ, τουτέστι τὸ ἰσχηματι- 5 σμένον.

CCXCV. Καὶ ποτε αὐτὸν τὸν ἀμλρτάνοντα ἐπαι-νέσομεν, οὐκ ἐφ' οἷς ἤμαρτεν, ἀλλ' ἐφ' οἷς οὐχ ἡμάρ-τημεν· οἷον τὸν ὀργιζόμενον, ὅτι χθὲς ἐπηνεῖτο πρᾶος φανείς ἐπὶ τοῖς τοῦ δαῖνος ἀμαρτήμασι, καὶ ὅτι ζηλωτὸς 10 τοῖς πολίταις σύνεστιν· ¹² ἡδέως γὰρ δὴ ἕκαστος μιμεῖται ἑαυτὸν καὶ συνάψαι βούλεται ἐπαινῶ ἐπαινον· μᾶλλον δὲ ἓνα ὁμαλῇ ἐπαινον ποιῆσαι.

CCXCVI. Καθόλου δὲ ὥσπερ τὸν αὐτὸν κηρὸν ὁ μὲν τις κύνα ἐπλασεν, ὁ δὲ βοῦν, ὁ δὲ ἵππον, οὕτω καὶ 15 πρᾶγμα ταῦτόν ὁ μὲν τις ἀποφαινόμενος καὶ κατηγορῶν φησιν· ¹³ ὅτι οἱ ἄνθρωποι χρήματα μὲν ἀπολεί-πουσιν τοῖς παισίν, ἐπιστήμην δὲ οὐ συναπο-λείπουσιν, ¹⁴ τὴν χρησομένην τοῖς ἀπολειφθεῖ-σι· ¹⁵ τοῦτο δὲ τὸ εἶδος τοῦ λόγου Ἀριστίππειον λέγε- 20 ται· ἕτερος δὲ τὸ αὐτὸ ¹⁶ ὑποθετικῶς προοίσεται, κα-

11 Vulg. καὶ Κλέωνας. Omisi καὶ cum Vind. R. et Gre-
gor. Cor. p. 1179, 18. 12 Ald. συνέστην. l. m. Edd. rell.

συνέστη. Vind. n. R. σύνεστιν. 13 Ald. φησι. Vind. φησιν.

tum Edd. Vind. ὅτι δέ. m. ὅτι οἱ. 14 Cod. Mor. οὐκ ἀπο-
λείπουσιν. 15 Codd. Edd. συναπολειφθεῖσι. „Vereor, ne

abundet hic praepositio tollique debeat, etsi intelligere pos-
sumus, quae scientia a patre relicta una cum patrimonio com-
mode recteque eo uti possit.“ Vict. MS. Delevi praepositio-
nem, quam etiam Schneid. in Bibl. Philolog. Vol. II. p. 199.
ex antecedentibus adhaesisse putat. 16 R. ταῦτο. tum Ald.

Vind. ὑποθετικῶς. Vict. correxuit ὑποθητικῶς, more praeciplen-
tis, quam lectionem sequuntur Edd. sequentes: sed forma

θάπερ Ξενοφώντας τὰ πολλά· οἶον, ὅτι· δεῖ γὰρ οὐ
 χρήματα μόνον ἀπολείπειν τοῖς αὐτῶν παισιν,
 ἀλλὰ καὶ ἐπιστήμην, τὴν χρησομένην αὐτοῖς.

CCXCVII. Τὸ δὲ ἰδίως καλούμενον εἶδος Σωκρα-
 5 τικόν, ὃ μάλιστα δοκοῦσι ¹⁷ ζηλῶσαι Αἰσχίνης καὶ Πλά-
 των, μεταρρύθμισεν ἂν τοῦτο τὸ πρᾶγμα τὸ προει-
 ρημένον εἰς ἐρώτησεν, ὥδε πως· οἶον· ὦ παῖ, πόσα
 σοι χρήματα ἀπέλιπεν ὁ πατήρ; ἢ ¹⁸ πολλά
 10 τινα καὶ οὐκ εὐαρίθμητα; πολλά, ὦ Σώκρα-
 15 τες. Ἄρα οὖν καὶ ἐπιστήμην ἀπέλιπέ σοι τὴν
 χρησομένην αὐτοῖς; ἅμα γὰρ καὶ εἰς ἀπορίαν ἔβαλε
 τὸν παῖδα λεληθότως, καὶ ἀνέμνησεν, ὅτι ἀνεπιστήμων
 ἐστὶ, καὶ παιδεύεσθαι προετρέψατο· ταῦτα πάντα ἡθι-
 κῶς καὶ ἐμμελῶς, καὶ οὐχὶ δὴ, τὸ λεγόμενον τοῦτο, ἀπὸ
 15 Σκυθῶν.

CCXCVIII. Εὐήμερσαν δ' οἱ τοιοῦτοι λόγοι τότε
 ἐξευρεθέντες τὸ πρῶτον, μᾶλλον δὲ ἐξέπληξαν τῷ τε μι-
 19 μητικῷ καὶ τῷ ἑναργεῖ καὶ τῷ μετὰ μεγαλοφροσύνης
 νουθετικῷ. ²⁰ περὶ μὲν δὴ πλάσματος λόγου καὶ σχημα-
 20 τισμῶν ἀρκεῖτω ταῦτα.

ΠΕΡΙ ΛΒΙΟΤΗΤΟΣ.

CCXCIX. Ἡ δὲ λειότης ἢ περὶ τὴν σύνθεσιν, οἷα

haec contra analogiam est. 17 Ald. δοκοῦσιν. Vind. δοκοῦσι.
 Mox Ald. Vind. μεταρρυθμίσειαν. Ed. Mor. μεταρρύθμισειαν.
 Cod. Mor. μεταρρύθμῃσει. Vict. ad marg. γρ. μεταρρυθμίσειαν.
 in ed. μεταρρυθμίσειεν. scripsi μεταρρύθμισειεν, addito ἂν ex
 mente Schneideri. 18 r. R. ἢ. 19 Vind. R. Ald. Vict.
 Casel. Gal. τιμητικῷ. Vict. γρ. ἐπιτιμητικῷ, quod coniecit etiam
 Capperonierus. Schneid. ex conj. Galei μιμητικῷ, quod natu-
 ram colloquentium bene imitantur. 20 Cod. Mor. μωμη-
 20 τικῷ. Deinceps m. σχηματισμοῦ.

κέχρηται μάλιστα οἱ ἀπ' Ἰσοκράτους, φυλαξάμενοι τὴν σύγκρουσιν τῶν φωνηέντων γραμμάτων,¹ οὐ μάλα ἐπιτηδεῖα ἐστὶ τῷ δεινῷ λόγῳ· πολλὰ γὰρ ἄττα² ἐκ τῆς συμπλήξεως ἂν αὐτῆς γίγνοιτο δεινότερα· θῖον· τοῦ γὰρ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου, οὐ δι' ἐμέ,³ οὐ γὰρ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε.³ εἰ δὲ μεταβαλὼν τις καὶ συνάψας ᾧδ' εἴποι· τοῦ πολέμου γὰρ οὐ δι' ἐμέ τοῦ Φωκικοῦ συστάντος· οὐ γὰρ ἐπολιτευόμην ἔγωγε πω τότε· οὐχ ὀλίγον διεξαίρησει τῆς δεινότητος, ἐπεὶ πολλαχοῦ καὶ τὸ ἡχῶδες τῆς συγκρούσεως ἴσως⁵ 10 ἔσται δεινότερον.

CCC. Καὶ γὰρ τὸ ἀφρόντιστον αὐτὸ, καὶ τὸ ὥσπερ αὐτοφυεῖς δεινότητα παραστήσει τινά· μάλιστα ἐπὶ ὀργιζομένους ἐμφαίνωμεν⁴ αὐτοὺς ἢ ἡδίκημένους. ἢ δὲ περὶ τὴν λειότητα καὶ ἀρμονίαν φροντὶς οὐκ ὀργιζο- 15 μένου, ἀλλὰ παίζοντός ἐστι καὶ ἐπιδεικνυμένου μᾶλλον.

CCCI. Καὶ ὥσπερ τὸ διαλελυμένον σχῆμα δεινότητα ποιεῖ, ὡς προλέλεκται, οὕτω ποιήσει ἢ διαλελυμένη ὅλως σύνθεσις. σημεῖον δὲ καὶ τὰ⁵ Ἰππώνακτος. λοιδορῆσαι γὰρ βουλόμενος τοὺς ἐχθροὺς ἔθραυσε τὸ μέτρον, καὶ 20 ἐποίησε χωλὸν ἀντὶ εὐθείας,⁶ καὶ ἄρῶνθμον, τουτέστι δεινότητι πρέπον καὶ λοιδορία· τὸ γὰρ εὐρυθμον⁷ καὶ

¹ γραμμάτων Ald. Vind. om. Recepit Vict. ex R. m. l. r. — Ad rem cfr. Hermog. p. 289, 5. ² Ald. Vind. τὰ. m. ἄττα. Mox Ald. Vind. αὐτοῖς. m. R. αὐτῆς. Tum vulgo γέ-
ποιτο. Schn. γίγνοιτο. ³ Ald. Vind. h. l. et v. 9. πάντοτε.
correx. Vict. — pro cor. p. 230. ⁴ Ald. Vict. Casel.
Gal. ἐμφαίνωμεν. Vind. Schn. ἐμφαίνωμεν. tum Ald. αὐτούς.
corr. Vict. ⁵ Vulgo τό. Schn. τὰ, quoniam ad universum
ejus poësin spectatur. ⁶ Ald. Vind. R. εὐθείας. corr. Vict.
Mox R. ἄρῶνθμον. ⁷ Vulgo ἔρῶνθμον. Schneid. e cod. Mo-
rel. εὐρυθμον. Deinceps r. R. πρέπει.

εὐήκοον ἐγκωμίοις ἂν πρόποι μᾶλλον ἢ ψόγοις. τοσαῦτα καὶ περὶ συγκρούσεως.

CCCII. Παράκειται δέ τις καὶ τῷ δεινῷ χαρακτήρι, ὥς τὸ εἶκος, διημαρτημένος καὶ αὐτός· καλεῖται δὲ ἄχα-
 5 ρις· γίνεται δὲ ἐν τοῖς πράγμασιν, ἐπὶ τὰς αἰσχροὶ καὶ
 δύσρητα ἀναφανδὸν λέγει· καθάπερ ὁ τῆς Τιμάνδρας⁸
 κατηγορῶν, ὥς πεπορνευκίας, τὴν λεκανίδα καὶ τοὺς
 ὀβολοὺς καὶ τὴν ψίαθον καὶ πολλὴν τινα⁹ τοιαύτην
 δυσφημίαν ἐταιρῶν κατήρασε¹⁰ τοῦ δικαστηρίου.

10 CCCIII. Ἡ σύνθεσις δὲ φαίνεται ἄχαρις, ἐὰν διε-
 σπασμένη¹¹ ἐμπερὴς ἢ· καθάπερ ὁ εἰπὼν, οὕτως δ'
 ἔχον¹² τὸ καὶ τὸ, κτεῖναι. καὶ ἐπὶ τὰ κῶλα μη-
 δεμίαν ἔχη πρὸς ἄλληλα σύνθεσιν,¹³ ἀλλ' ὅμοια διερ-
 ριγμένοις·¹⁴ καὶ αἱ περίοδοι δὲ αἰ συνεχεῖς καὶ μακραι
 15 καὶ ἀποπνίγουσαι τοὺς λέγοντας οὐ μόνον κατακορῆς,
 ἀλλὰ καὶ ἀτερπῆς.

CCCIV. Τῇ δὲ ὀνομασίᾳ¹⁵ πολλάκις χαρίεντα πρά-

8 Ald. Vind. R. ὅτι ἂν τις τῆς μάνδρας. n. ὁ τῆς τιμάν-
 δρας. r. R. τημάνδρας. — „Hyperides, sive alius quispiam.
 Cf. omnino de h. l. magnum Hemsterhusium ad Aristop-
 phanis Plutum p. 59.“ S. 9 τινα Ald. Vind. om. Vict. rece-
 pit ex m. r. R. — Sq. ἐταιρῶν Ald. Vind. R. om. In m.
 ἐταίρων, unde Vict. scripsit ἐταιρῶν. 10 „An significat
 κατηρᾶτο? Cic. [Flacc. 19.] effudit, quae voluit, omnia. In
 alio emendatum κατήρασε. Vereor ne macula hic sit, forte
 κατέχουε, sive κατήραξεν, quod valet ἡρόαξεν.“ Vict. MS. 11
 Ald. Vind. δὲ ἐσπασμένη. m. διεσπασμένος, R. διεσπασμένη. Vict.
 διεσπασμένη. 12 Ald. Vind. εἰπὼν οὗτος· εἰ δ' ἔχον. [Vind. ἰδ'
 ἔχων]. r. R. οὕτως. n. οὕτωσι δ' ἔχων. Vict. γρ. οὕτωσι δ' ἔχων.
 m. οὕτως ἡδέσαντο κτεῖναι. Vict. in Ed. οὕτωσι δ' ἔχον. 13
 Ald. Casel. σύνθεσιν. Vind. m. l. r. R. Vict. 2. Morel. Gal.
 σύνθεσιν. 14 Vict. voluit διερριγμένοις, coll. §. 13. sine
 caussa sufficiente. 15 Ald. Vind. Cod. Mor. ἡ δὲ ὀνομασία.

γμᾶτα ὄντα ¹⁶ ἀταρπείστερα φαίνεται. καθάπερ ὁ Κλει-
ταρχος περὶ τῆς τενθρηδόνος λέγων, ζῶον μελίσση ἔσι-

Vict. MS. „fr. putat τῇ δέ,“ et sic in Edd. ¹⁶ Vict. ad
marg. *χαριεστέρων πραγμάτων ὄντων.* „Clitarchi locum ex
Demetrio repetiit Tzetzes Chiliad. VII. 50. ubi legitur:
τίμεται μὲν τὴν ὀρεινὴν, ἵπταται δρυὲς τὰς κοιλὰς. Iterum h. l.
respicit Chiliad. XI. 835. Vossius de Historicis Gr. I. 19.
p. 72. T. IV. Opp. vix meminisse videtur, Tzetzen sua ex
Demetrio duxisse. Notabilem ejusdem Tzetzae locum ex
epistola, nescio an edita, invenio in Commentariis Victorii
ad Demetrium p. 267. *σύ δὲ Κλειταρχικῶς ἡμᾶς ἐπαινέεις —*
Κλειταρχος γὰρ ἐκεῖνος ὁ συγγραφεὺς περὶ τῆς τενθρηδόνος φησὶν,
ἣ δὲ ἔστι μελίττη παρόμοιον, κατανέμεται τὴν ὀρεινὴν, εἰσπίπταται
δὲ τῶν δρυῶν τὰς κοιλάδας. Scienter etiam Victorius ani-
madvertit Clitarchi locum ex libro τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ex-
scripsisse integriorem Diodorum Siculum T. II. p. 218.
ἔστι δὲ καὶ ζῶον κατὰ τὴν χώραν ἐπιτερωμένον, ὃ καλεῖται μὲν ἀν-
θρηδών, λειπόμενον δὲ μελίσσης μεγέθει, μέγιστην ἔχει τὴν ἐπι-
φάνειαν· ἐπινεμόμενον γὰρ τὴν ὀρεινὴν ἀνθὴ παντοῖα δρέπεται,
καὶ ταῖς κοιλᾶσι πέτραις καὶ τοῖς κεραυνοβόλοις τῶν δένδρων ἐν-
διατρίβων κηροπασταῖ, καὶ κατασκευάζει χυμὰ διάφορον τῇ γλυ-
κύνῃ, τοῦ παρ' ἡμῖν μέλιτος οὐ πολὺ λειπόμενον. ubi Wesse-
lingius Demetrium comparavit, et bene docuit ἀνθρηδὼνα
et τενθρηδὼνα idem esse insectum, atque adeo recte apud Ae-
lianum H. A. XV. 1. pro ἀνθήδονα correxit ἀνθρηδὼνα. Sed
majorem etiam lucem Diodoro affundit locus a nemine ad-
huc observatus Scholiastae veteris ad Nicandri Alexiph.
v. 183. ubi *πεμφορηδών* ut etiam Theriac. v. 812. nominatur,
quam Eutecnus in Metaphrasi notiori nomine τενθρηδὼνα
appellavit. Verba Scholiastae haec sunt: *πεμφορηδών δὲ ζῶον*
ἔστι τῶν σφηκιδῶν, μείζον μὲν μίρμηκος, μελίσσης δ' ἔλασσον·
ἐπιτρώται δὲ καὶ ποικίλην ἔχει λιναρῇ καὶ μέλανι τὴν ἐπιφάνειαν·
τοῦτο κατὰ τὴν ὀρεινὴν νεμόμενον δρέπεται ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ἄγκυσι
θάμνων παντοῖα ἀνθὴ, καὶ φερόμενον ἐς τὰς κοιλὰς καθίπταται
δρυς. Ex quo loco discimus primum diacriptionem Diodori

κότος· κατανέμεται μὲν, φησί, τὴν ὀρεῖν ἤν, εἰς-
 ἵπταται δὲ εἰς τὰς κοίλας¹⁷ δρυς. ὥσπερ περὶ
 βοὸς ἀγρίου ἢ τοῦ Ἑρυμανθίου κάπρου λέγων, ἀλλ'
 οὐχὶ περὶ μελίσσης τινὸς, ὥστε καὶ ἄχαριν τὸν λόγον
 5 ἅμα καὶ ψυχρὸν γίνεσθαι. παρὰ κείται δὲ πως ἀλλήλοις
 ταῦτα ἀμφοτέρω.

Τέλος.

verbis quibusdam omissis abruptam esse, deinde idem in-
 sectum πεμφρηδόνα, ἀνδρηδόνα et τενθρηδόνα appellari. In
 reliquis convenit etiam τενθρηδών ab Aristotele H. A. IX.
 43. descripta, sed ea sub terra habitat." S. 47 R. κύλας.

II.

MENANDROΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΠΡΟΣ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΩΝ.¹

Cap. I. [p. 25. Heeren.]

Τῆς ῥητορικῆς ἀπάσης τριχῶς διαιρουμένης, ὡς ^{Ald.} 594

¹ Ald. Codd. habent titulum, sensu carentem: *Μενάνδρου ῥήτορος γενεθλίων διαιρέσις τῶν ἐπιδεικτικῶν*. A Libro Merulae *γενεθλίων* abest. Vales. Emendat. p. 26. corrigit πρὸς Γενέθλιον. „Fuit enim Genethlius Sophista celebris circa tempora Gallieni, aemulus Callinici Sophistae cognomento Sutorii, discipulus Minuciani Sophistae, ut testatur Suidas.“ Praepositio πρὸς facile excidere potuit, cum proximum verbum in ρος desineret. Sed falso Heerenius etiam de reliqua tituli parte dubia movet. Cum enim non vidcret, quomodo totus liber *διαίρεσις* vocari posset, inscriptionem prioris capituli et totius libri ita in unum coaluisse censuit, ut libri titulum faceret: *Μεν. ῥήτορος πρὸς Γενέθλιον περὶ τῶν ἐπιδεικτικῶν*, primo vero capiti, in quo varia encomiorum genera constituuntur, titulum *διαίρεσις*, Divisio Encomiorum, praefigeret. In hoc eum errasse jam notavit Ernesti in Lex.

μέρεσιν ἢ εἶδесιν, ἢ ὅπως δεῖ καλεῖν, τις ² τοὺς λόγους
 τοὺς ἐν δικαστηρίοις ὑπὲρ κοινῶν ³ ἤτοι δημοσίων, ἢ ἰδίων,
 καὶ οὓς ἐν ἐκκλησίαις ἢ ἐν βουλαῖς ⁴ διατίθενται, καὶ εἰς
 τρίτους τοὺς ἐπιδεικτικούς, οὓς δὴ ⁵ ἐγκωμιαστικούς ἢ
 5 ψεκτικούς ⁶ καλοῦσιν, [26] ἀπολογεῖσθαι συμβαίνει ὑπὲρ
 τούτων τῶν τὴν τρίτην ⁷ τάξιν εἰληφότων διδάσκουσιν
 ὁρθῶς. ⁸ Μὴ τοίνυν περὶ ⁹ ῥητορικῆς προςδόκα μό-
 νον ¹⁰ ἀκροᾶσθαι ἐξ ἀρχῆς, κἂν ἄνωθεν ὑπὲρ πάν-
 τῶν ¹¹ μέρος διεξιέναι σοι ἐν βραχυτάτῳ προαιρήσωμαι.
 10 Σκεψώμεθα τοίνυν ¹² τὴν μέθοδον, εἰ καθ' ὁδὸν χω-
 ρήσει. Τῶν δὴ ¹³ ἐπιδεικτικῶν τὸ μὲν ψόγος, τὸ δὲ
 ἔπαινος. Ἀς γὰρ ἐπιδειξείς λόγων πολιτικῶν οἱ σοφι-
 σται καλούμενοι ποιοῦνται, μελέτην ἀγώνων εἶναι φασ, οὐκ
 ἐπιδείξιν. Τὸ μὲν τοῦ ψόγου μέρος ἄτμητον. Ἐπαι-
 νος

technol. p. 76. Nam διαίρεσις est secundum Syrianum ad
 Hermog. T. IV. p. 61, 5. λόγος τομὴν ἀκριβῆ τῶν ὑποκειμένων
 μετ' εὐκριθείας ἀπεργαζόμενος. 2 εἰς Par. om. 3 Ald.
 Par. Vind. Ang. Ricc. 1. 2. Med. 3. κοινῶν ἢ ἰδίων ἤτοι [Ricc.
 1. ἢ] δημοσίων, unde Heer. ἤτοι δημοσίων ut glossema uncis
 inclusit. Med. 1. κοινῶν ἤτοι δημοσίων, ἢ ἰδίων. 4 Ald.
 Par. Vind. Ang. Ricc. 1. Med. 1. 3. συμβουλαῖς. Ricc. 2. βου-
 λαῖς. 5 Ald. Vind. Par. Ang. Ricc. 1. Med. 1. 3. δὴ, pro
 quo Heer. rescripsit ἢ. Ricc. 2. om. 6 Med. 1. ψεκτούς.
 7 Edd. Codd. τούτων τῶν τριῶν τάξιν. Heer. conj. bene, τὴν
 τρίτην, quod cum scriptum fuerit τὴν γ', error facile oriri
 potuit. 8 Ald. Heer. Par. ὁρμησθαι. Vind. Ang. Ricc. 1.
 ὁρμησθαι. Ricc. 2. Med. 3. ὁρμίσθαι. Med. 1. ὁρθῶς. Heer.
 conj. τοῖς διδάσκεισθαι ὁρμωμένοις. 9 Ald. Par. Vind. Ang.
 Ricc. 1. Med. 3. πρό. Heer. Med. 1. Ricc. 2. περὶ. 10
 Heer. conj. σε νῦν. malim ὅλης. 11 Med. 1. πάντος. Heer.
 locum corruptum ita restituendum putat: καλὸν δ' ἂν εἴη, εἰ
 περὶ πάντων τὰ μέρη. 12 Med. 3. σκεψ. τοίνυν, μεθ' ὁδόν.
 χωρήσει. 13 δὴ Med. 1. om.

τος δὲ τις γίνεται, ¹⁴ ὅτε μὲν εἰς τὰ θεῖα, ὅτε δὲ εἰς τὰ θνητά· καὶ ὅτε μὲν [27] εἰς θεοὺς, ὕμνους καλοῦμεν. Καὶ τούτους αὖ διαιροῦμεν ¹⁵ κατὰ θεὸν ἕκαστον· τοὺς μὲν γὰρ εἰς Ἀπόλλωνα Παιᾶνας ¹⁶ καὶ Ὑπορχήματα νομίζομεν, τοὺς δὲ εἰς Διόνυσον ¹⁷ Διθυ- 5 ράμβους καὶ Ἰοβάχχους, ¹⁸ καὶ ὅσα τοιαῦτα εἴρηται Διονύσου, τοὺς δὲ εἰς Ἀφροδίτην, ἐρωτικούς. Τοὺς δὲ τῶν ἄλλων θεῶν ἢ τῷ λόγῳ τοῦ γένους ¹⁹ ὕμνους καλοῦμεν, ἢ ἰδικώτερον, ²⁰ ὡς πρὸς Δία. Ὅπως δὲ χρὴ μετεῖναι τούτων τῶν εἰδῶν ἕκαστον, καὶ εἰ ἀρμόττει ὅλως ²¹ τοῖς 10 καταλογάδην συγγράφουσιν, ἢ πόσα ²² μὲν ἀρμόττει, πόσα δ' οὐ, ἢ πόσαι ²³ μέθοδοι καθ' ἕκαστον, ἢ τί- νες ²⁴ οἱ τρόποι, ἐπειδὴν τὸ ὅλον διελοιμέθα, τηνικαῦ-

14 Locus mutilus in Ald. et Codd., nam ὅτε μὲν εἰς τὰ θεῖα, ὅτε δὲ εἰς τὰ θνητά, καὶ excidit ex omnibus, praeter Med. 1, qui legit ita: ὅτε μὲν εἰς τὰ θεῖα, οὓς ὕμνους [sic] καλοῦμεν, ὅτε δὲ εἰς τὰ θνητά. ὁ μὲν οὖν περὶ τὰ θεῖα αἵτητον, τῶν δ' αὖ περὶ θνητῶν οἱ μὲν περὶ πόλεις κ.τ.λ. p. 130, 2. omissis iis, quae interjecta sunt. Heer. bene restituit. ὅτε μὲν εἰς θεοὺς, ὅτε δὲ εἰς θνητούς, καί. 15 Ricc. 2. διαιροῦμεν. Edd. Codd. rell. διαιρούμεθα. 16 Par. παῖωνας. manu ser. super a scriptum est α. 17 Ricc. 2. διὸν διθ. 18 Ald. Vind. Par. Med. 3. Ricc. 1. 2. καὶ ὁ Βάχχος. Heer. Ἰοβάχχους. 19 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. τῷ λόγῳ γένει. Ricc. 2. Med. 3. τῷ λόγῳ τοῦ γένους. Heer. τῷ λόγῳ γενικῷ. Jacobs conj. ἢ τῷ ὅλῳ γένει, hymnorum nomine, quod toti generi tribuitur. 20 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. 2. Med. 3. καλοῦμεν γενικώτερον [Ricc. 2. γενικωτέρους] πρὸς Δία. Heer. correxit: ἢ ἰδικώτερον ὡς, cfr. c. 6. 21 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ὅλοις. Ricc. 2. Med. 3. ὅλως. Heer. ὅλα. 22 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. πᾶσα bis. Ricc. 2. Med. 3. πᾶσι [Med. πᾶσι] μὲν — πᾶσι δ'. Heer. scripsit πόσα. 23 Ald. Heer. Vind. Par. Ricc. 1. 2. πόσοι. Med. 3. πόσαι. 24 Med. 3. τοῖνες.

τα καθ' ἑκάστα ἐργασόμεθα. Τῶν δ' ²⁵ αὖ περὶ θνη-
τῶν οἱ μὲν περὶ πόλεις γίνονται ²⁶ ἔπαινοι, οἱ δὲ περὶ
[28] ζώων. ²⁷ Τὸ μὲν δὴ περὶ τὰς πόλεις καὶ χώρας
ἄτμητον, διὸ ²⁸ τὰς διαφορὰς ἐν ταῖς τεχνικαῖς μεθό-
5 δοις ἐπιδειξόμεθα. Οἱ δὲ ²⁹ περὶ ζώων οἱ μὲν περὶ ἀθα-
νάτων, οἱ δὲ περὶ θνητῶν, οἱ μὲν περὶ λογικῶν, οἱ δὲ
περὶ ἀλόγων γίνονται ἔπαινοι. Καὶ τὸν ³⁰ μὲν περὶ
τὸν ³¹ ἄνθρωπον μεθῶμεν. ³² τῶν δ' αὖ περὶ τὰ ἄλο-
γα οἱ μὲν περὶ χερσαία, οἱ δὲ περὶ ³³ ἐνύδρα ἔπαινοι γί-
10 νονται· καὶ τὸ μὲν περὶ τῶν ἐνύδρων πάλιν ἀποτιθέ-
μεθα. τῶν δ' αὖ, τῶν ἐγγείων, ³⁴ μέρος διττὸν, ἢ πτη-
νὸν ἢ πεζόν. Ἐφ' ἅπασιν δὲ τούτοις ἐξῆς ἀνθῶν ³⁵ καὶ
φυτῶν, μέτιμεν γὰρ ³⁶ ἀπὸ τῶν ἐμψύχων ἐπὶ τὰ ἄψυχα.
Αἱ μὲν διαιρέσεις οὖν ³⁷ τοῦ ἐπιδεικτικοῦ μέρους παν-
15 τὸς ³⁸ πᾶσαι αὐται. Οὐκ ἀγνοῶ ³⁹ δ' ὅτι ἐπιτηδευμά-

- 25 δ' Ricc. 1. om. 26 Par. γίνονται. 27 Ald.
Vind. Par. Ricc. 1. 2. Med. 1. 3. ζώων. Heer. tacite ζῶα.
28 Ricc. 1. δι' ὅ. 29 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. 2. Med. 3.
οἱ μὲν περὶ ἀθανάτων, οἱ δὲ περὶ ζώων θνητῶν· οἱ μὲν περὶ λο-
γικὸν ἄνθρωπον, οἱ δὲ περὶ ἄλογον γίνονται ἔπαινοι. Heer. edi-
dit: τῶν δὲ περὶ ζώων οἱ μὲν περὶ λογικὸν ἄνθρωπον, οἱ δὲ περὶ
ἄλογα γίνονται ἔπαινοι. Veram lectionem exhibuit Med. 1.
30 Heer. tacite edidit τό. Ald. Codd. τὸν sc. ἔπαινον. 31
τὸν Med. 3. om. 32 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. μάθωμεν.
Ricc. 2. Med. 3. ἐμάθομεν. Med. 1. μεθῶμεν, quod conjectura
assecutus est Jacobs. Heer. ἀποτιθῶμεν. 33 Ricc. 1. περὶ
τά. tum Ricc. 2. ἐνύδρα et ἀνύδρων. 34 Ald. Heer. Vind.
Par. Ricc. 1. 2. Med. 3. τῶν δ' αὖ ἄλλων ἐν γῇ μ. δ. ἢ πτηνῶν
[Ricc. 1. πινῶν] ἢ πεζῶν. Secutus sum Med. 1. 35 Ricc. 2.
Med. 1. 3. ἀνθῶν. 36 γὰρ inseruit Heer., abest ab Ald.
Codd. 37 οὖν e Ricc. 2. inserui. 38 Edd. Codd. πάν-
τως, praeter Med. 1. qui παντός. Post πῦσαι Ricc. 2. Med.
3. inserunt μὲν. 39 Heer. Med. 1. ἀγνοῶ δέ. Ald. Codd.

των [29] καὶ τεχνῶν ἤδη τινὲς ἐγκώμια γεγράφασιν, ⁴⁰
 ἀλλ' ἀφ' οὐπερ' ἡμῶν ὁ λόγος γίνεται περὶ τὸν ἄνθρωπον,
 πάντα ταῦτα δείξει, ὥστε λελήθασιν αὐτοὺς ⁴¹ οἱ συγγρά-
 φοντες μέρος τι τοῦ παντὸς ἐγκωμίου ὡς ὅλον ἐγκώμιον ⁴²
 συνθέντες. Οὐ μὲν οὐδ' ⁴³ ἐκεῖνο ἀγνοῶ, ὅτι καὶ τῶν ἀλῶν ⁴⁴ 5
 καὶ τῶν τοιούτων ἤδη τινὲς τῶν πάλαι σοφιστῶν ἐπαίνους
 συνέγραψαν. ⁴⁵ ἀλλ' ἀφ' οὐπερ' ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἐμψύχων
 ἐπὶ τὰ ἄψυχα μεταβέβηκεν ἡ διαίρεσις, ἤδη περιείληφεν καὶ
 αὐτὸ τὸ μέρος. Ὅπως δὲ τούτων ⁴⁶ ἕκαστον τμητέον, καὶ
 ὅπη ταῦτα τὰ κεφάλαια πᾶσιν ὑπεστίν, καὶ ὅπη ⁴⁷ ἕκάστῳ 10
 ἀρμόττει χρῆσασθαι, ἐφεξῆς καὶ δὴ ⁴⁸ δεικνυμεν.

rell. ἀγνοῶν δ'. 40 γεγράφασιν e Med. 1. recepi, abest ab Ald.
 Codd. rell. — Heer. de suo scripsit συνέγραψαν. Deinceps Ald.
 Vind. Par. Ricc. 1. 2. ἄλλοις ἀφίημι περὶ τὸν ἄνθρωπον αὐτὰ δεῖξιν.
 Med. 3. ἄλλοι ἀφίημι περὶ τὸ ἄνθρωπον ταῦτα δεῖξιν. Heer. ἀλλ'
 ἀφίημι ἐν τοῖς περὶ ἄνθρ. ταῦτα δεῖξιν. Secutus sum Med. 1. 41
 Ricc. 1. αὐτοῖς. 42 Edd. Vind. Par. Ricc. 1. 2. Med. 3. ὡς λόγον
 ἐγκώμιον, quae verba quum praeceunte Med. 1. ejicere vellem, ad-
 monuit Finckhius, aptius scribi ὡς ὅλον ἐγκ. 43 Med 3. οὐδέ.
 44 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. 2. Med. 1. ἄλλων. Med. 3. Heer. ἀλῶν,
 coll. Plat. Sympos. p. 177. B. τινὲ ἐνένυχον βιβλίῳ, ἐν ᾧ ἐνήσαν ἄλεις
 ἱπαινον θαυμάσιον ἔχοντες, cum nota Stallbaumii. 15 Ald. Par.
 Vind. Ricc. 1. 2. Med. 1. συνεγράψαντο. Heer. Med. 3. συνέγραψαν.
 — Deinceps Edd. Codd. ἀλλὰ ἄπειμι ἀπὸ τῶν ἐμψ. ἐ. τ. ἄψ. κατα-
 βεβληκέναι τὴν διαίρεσιν, ὥστε περιείληφέναι καὶ αὐτὸ τὸ μέρος.
 Med. 1. ἀλλ' ἀφ' οὐπερ' ἡμῶν ἀπὸ κ. τ. λ. Inde reliqua ad hanc
 constructionem accommodavi. Ductus litterarum suadebant
 quidem καταβέβηκεν scribere, sed cum praepositionum κατὰ et
 μετὰ confusio frequens sit [v. Epist. Crit. p. 70.] malui μετα-
 βέβηκεν, coll. p. 130, 13. μέτιμεν ἀπὸ τῶν ἐμψύχων ἐπὶ τὰ ἄψυχα.
 Heer. conj. ἀλλ' ἀπαρκεῖ ἀπὸ — — κατὰβεβηκέναι τὴν διαίρ. 46
 Med. 1. τὰς τῶν. 47 Ang. Vind. Par. Ricc. 1. 2. ὅποι. tum Med. 1.
 ἐκάστη. Ald. Vind. Par. Ang. Ricc. 1. ἀρμόττειν. Heer. Med. 1. 3.
 Ricc. 2. ἀρμόττει. 48 καὶ δὴ Med. 1. om. Heer. scripsit ἤδη. Sed
 καὶ δὴ prope idem esse, quod ἤδη, etiam de futuro tempore,
 docet Herm. ad Vig. p. 829.

S E C T I O P R I M A.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΜΝΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΤΕ ΘΕΟΥΣ. ¹

C a p. II. [30]

Πρῶτον μὲν οὖν, ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς διειλόμεθα, ² περὶ
 τῶν ὕμνων ἐπισκεψώμεθα τῶν εἰς τοὺς ³ θεοὺς. Ἀντίων
 γὰρ δὴ τῶν ὕμνων οἱ μὲν κλητικοί, οἱ δὲ ἀποπεμπτικοί,
 5 καὶ οἱ μὲν φυσικοί, οἱ δὲ μυθικοί, καὶ οἱ μὲν γενεαλογι-
 κοί, οἱ δὲ πεπλασμένοι, καὶ οἱ μὲν εὐχτικοί, οἱ δὲ ἀπευ-
 κτικοί, οἱ δὲ μικτοί, ἢ δύο τούτων, ἢ τριῶν, ἢ πάντων
 ὁμοῦ. Κλητικοί μὲν οὖν ὅποιοι ⁴ εἰσιν οἱ πολλοὶ πῶν
 595 τε παρὰ τῇ Σαπφοί ἢ Ἀνακρέοντι ἢ τοῖς ἄλλοις μετρι-
 10 κοῖς, κλησιν ἔχοντες πολλῶν θεῶν. Ἀποπεμπτικοί δὲ,
 ὅποιοι καὶ παρὰ τῷ Βαχχυλίδῃ ἐνιοὶ εὐρηνται, ἀποπομ-
 πὴν, ὡς ἀποδημίας τινὸς γενομένης, ἔχοντες. Φυσικοί
 δέ τοι, ὅσοι Παρμενίδην ⁵ καὶ Ἐμπεδοκλεία ἐτίμησαν,

1 Ricc. 2. titulum om. 2 Ricc. 2. διειλόμενοι. 3 τοὺς ab-
 est ab Ald. Vind. Par. Ricc. 1. Est in Ricc. 2. et Heer. 4
 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ὅποιοι. Heer. scripsit ὅποιοι, ut v.
 11. ἀποπεμπτικοί δὲ, ὅποιοι καὶ παρὰ τῷ Βαχχυλίδῃ, coll. p. 142,
 10. 188, 7. 189, 5. Ricc. 2. om. — v. 9. pro μετρικοῖς Fabric.
 Bibl. Gr. II, 15, 21. conjicit μελικοῖς. 5 Ald. Vind. Par. Ricc. 1.
 2. ὅσοι παρὰ πᾶν μέρος καὶ Ἐμπεδοκλεία ἐτίμησαν. In Ricc. 1.
 manus recentior Παρμενίδην supra lin. scripsit. Heer. Parme-
 nidis nomen hic latere sentiens, coll. c. 5., scripsit: ὅσοι παρὰ
 Παρμενίδην καὶ Ἐμπεδοκλεία (ἐτίμησαν), pro ἐτίμησαν conjiciens
 εὐρέθησαν. Lobeck. Aglaoph. pag. 614. laudat: ὅσοι παρὰ
 Παρμενίδην καὶ Ἐμπεδοκλεῖ, voce ἐτίμησαν omissa. Equi-
 dem in Epist. crit. pag. 22. conjeci ἐτιμήθησαν, quod jam
 ante a Jacobsio conjectum esse nunc video. Alia Ja-
 cobsii conjectura est ἐν τιμῇ ἦσαν, in quam incidit etiam Vir
 doctus in Ephemerid. Jenens. 1831. nr. 103., coll. Xenoph.

τίς ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος φύσις, τίς ἡ τοῦ Διὸς, παρατιθί-
 μνοι. Καὶ [31] οἱ πολλοὶ τῶν Ὀρφέως τούτου τοῦ τρό-
 που. Μυθικοὶ δὲ οἱ ⁶ τοὺς μύθους ἔχοντες, κατ' ⁷ ἀλ-
 ληγορίαν προϊόντες ψιλὴν, οἷον· Ἀπόλλων ἀνφοδό-
 μησε ⁸ τεῖχος, ἢ ἐθήτευσεν ⁹ Ἀδμήτῳ ὁ Ἀπόλλων ἢ τὰ ⁵
 τοιαῦτα. Γενεαλογικοὶ δὲ, οἱ ταῖς τῶν ποιητῶν θεογο-
 νίαις ἀκολουθοῦντες, ὅταν Αἰητοῦς μὲν τὸν Ἀπόλλωνα,
 Μνημοσύνης ¹⁰ δὲ τὰς Μούσας καλῶμεν. Πτεπασμένοι
 δὲ, ὅταν αὐτοὶ σωματοποιῶμεν καὶ θεὸν καὶ γονὰς θεῶν
 ἢ δαιμόνων, ὥσπερ Σιμωνίδης τὴν ¹¹ αἴριον δαίμονα ¹⁰
 κέκληκε, καὶ ἕτεροι Ὀκνον, ¹² καὶ ἕτεροι ἕτερόν τινα.

Anab. II. 5. 38. Sed haec verba dativum casum cum prae-
 positione παρὰ junctum postulant. Itaque nisi violentiorem
 mutationem inducere velis, dele παρὰ, cujus hoc loco nulla
 a codicibus auctoritas, et accipe *εἰμίησαν* = *ἐνδόξους ἐποίησαν*.
⁶ οἱ Edd. ὅμ. Est in Par. Vind. Ricc. 1. 2. cfr. Boiss. Anecd.
 T. IV. p. 214. ⁷ Ricc. 2. κατὰ. ⁸ Ald. Heer. Ricc.
 2. ἀνφοδόμησεν. Vind. Par. Ricc. 1. ἀνφοδόμησε. ⁹ Ald.
ἐθήτευσεν. Heer. Codd. *ἐθήτευσεν*. „Leguntur haec verba apud
 Libanium in narrationibus, quas dedit Leo Allat. in Ex-
 cerpt. p. 55. An vero noster inde ea petierit, atque adeo
 post Libanii tempora vixerit, cum fabula haec de Apolline,
 Admeti seruo, vel sexcentis aliis locis tradita sit, certe inde
 confici nequit. Unde autem priora verba petita sint, Ἀπ. ἀν-
 τεῖχος, inuenire mihi non contigit. Nota est fabula Apollinem
 et Neptunum Troiae muros construxisse. Pind. Ol. H,
 v. 40.“ HEER. ¹⁰ Ricc. 1. Vind. *μνημοσύνη*. ¹¹ τὴν
 addidit Heer. Abest a Codd. Ald. — Alia hujus generis exem-
 pla vide apud Welckerum ad Simonidis Fragmenta p. 71.
¹² Rubnk. Epist. Crit. I. p. 90. et Barkerus in Diar. Class.
 XVI, 219. correxerunt Ὀρκον, non quod notissimae de Ocnō
 fabulae immemores fuerunt, ut Welckerus l. l. putat, sed
 quod Ocnus homo fuit (Paus. X. 29, 1.), h. l. autem de
 Deorum vel daemonum fictionibus agitur.

Εὐκτικοὶ δὲ, οἱ ψιλὴν εὐχὴν ἔχοντες ἄνευ τῶν ἄλλων
μερῶν ὧν εἵπομεν, καὶ ἀπενυκτικοὶ οἱ τὰ ἐναντία ἀπενυχο-
μενοὶ ψιλῶς. Καὶ παρὰ τούτους τοὺς τρόπους οὐκ ἂν
ἔμνοι γίγνοιτο ¹³ εἰς θεοὺς. Τῷ δὲ μυθικῷ γένει καὶ
5 γενεαλογικῷ τὰ πολλὰ εἰώθασιν ¹⁴ χρῆσασθαι ἅπαντες
γενέσεις διεξιόντες, ¹⁵ καὶ ὅσοι ἀγαθῶν ἀνθρώποις αἰ-
τιοὶ κατέστησαν, [32] ἀπὸ μύθων λαμβάνοντες. Ἔστι
δὲ τοῦτο ὡς ἐγὼ φημι καὶ ζητῆσαι ἄξιον, πότερον ἐν
τούτων ἀεὶ χρηστέον, ἢ πᾶσιν ἔξοστιν, ἢ τοῖς μὲν ποιη-
10 ταῖς ἐξεῖναι ¹⁶ χρὴ νομίζειν, τοῖς δὲ συγγραφεῦσιν ἢ
λογοποιοῖς τοῦτο ¹⁷ μηκέτι ἐξεῖναι, εἰ μὴ ¹⁸ ἓνα καὶ
ἀπλοῦν ὄρον, ὅτι πλείονα τὴν ἐξουσίαν τὴν περὶ ταῦτα ¹⁹
ποιήσει μὲν ²⁰ παρέχει ἢ περὶ τὸ θεῖον μερίς, ἀφορμὴ
δὲ πλείστη ὑπόκειται τῇ συγγραφῇ ἢ περὶ τὸν ἀνθρω-
10 πον. Χρηστέον γε μὴν καὶ τῷ συγγραφεῖ καὶ τῷ λογο-
γράφῳ καὶ τούτων ἐκάστω εἶδει, καὶ ὁμοῦ ²¹ πᾶσιν, ὅπη
καὶ τὸν ²² Πλάτωνα περὶ τὴν γραφὴν ἄκρον καὶ ἄριστον
εἶναι πεπιστεύκαμεν. Ὁρῶμεν δὲ σχεδὸν τοῦτον πᾶσι
τοῖς εἰδῶσι κεχρημένον, ἀλλὰ ἄλλοτε ²³ ἄλλοις, καὶ ἐν
20 ἐνὶ βιβλίῳ τοῖς πλείστοις αὐτῶν, ²⁴ ἐν τῷ Συμποσίῳ.

13 Ricc. 2. γένοιτο, 14 Vind. εἰώθασιν. 15 Ald.
διεξιῶντες. „Deorum nempe, quod vel addendum vel sane
aubintelligendum est.“ HEER, 16 Ald. ἐξεῖναι. 17 Ald.
Codd. τοῦ. Heer. correxit οὐ. Facilius est τοῦτο. 18 εἰ μὴ
Ald. Codd. om., inseruit Heer. 19 Ald. Codd. ταύτην.
Heer. ταῦτα. 20 Heer. scripsit δοτέον, ἢ μὲν — πλείστη
ὑπόκειται, τῇ δὲ συγγραφῇ. Mibi quidem simplicius videtur,
παρέχει inserere, et δὲ, quod Ald. Par. Vind. Ricc. 1. omit-
tunt, ex Ricc. 2. post ἀφορμὴ recipere. 21 Ald. Codd,
ὁ μὲν. Heer. ὅτι μὲν. Jacobs ὁμοῦ. 22 τὸν Ald. Par. Vind.
om. Tacite posuit Heer. et est in Ricc. 1. 2. 23 Ald.
Vind. Par. Ricc. 1. ἀλλὰ ἄλλοτε ἄλλα καί. Ricc. 2. ἀλλὰ ἄλλα
(sic) ἄλλοτε ἄλλοις καί. Heer. ἄλλοις μὲν ἄλλοτε, ἀλλὰ καί. 24

Ἄ μὲν γὰρ ὁ Φαῖδρος περὶ τοῦ Ἑρωτος λέγει, ²⁵ γενεά-
 λογικοῦ τύπου ἂν εἴη, ἃ δὲ Ἀριστοφάνης κομψεύεται διὰ
 μῦθον, τοῦ μυθολογικοῦ, ἃ δὲ Ἀγάθων, ὡσαύτως τοῦ
 μυθικοῦ, ὁ ²⁶ δ' αὖ Σωκράτης, αὐτὸ τοῦτο ²⁷ κατὰ
 πλάσιν· πλάττει γὰρ Πόρον καὶ [35] Πενίαν, ²⁸ ἐγγυτά- 5
 τω τοῦ φυσιολογικοῦ. Καὶ μὴν ἐν οἷς μὲν καλεῖ τὰς
 Μούσας, ἐν τῷ Φαίδρῳ, ²⁹ τὸν κλητικὸν τύπον δείκνυσιν, ³⁰
 ἐν οἷς δ' αὖ εὐχεται τῷ Πανί, τὸν ³¹ εὐκτικόν. Καὶ
 ζητῶν ἂν εὐροις πανταχοῦ κεκορημένον. Εἰ δὲ μὴ πρὸς
 κόρον, μὴδ' ἐπ' ἀκριβείας, λογιστίον, ὥς ἐξ ἐλάττονος ¹⁰
 ἔχουσας μέτεστι τῇ συγγραφῇ. Τίως δὲ ἕκαστον τού-
 των τῶν εἰδῶν μετιτίον τε, ³² καὶ μέχρι τινὸς προσ-
 ακτίον, καὶ τίς ἐρμηνεία πρέπουσα, ἐξῆς λέγειν πειρά-
 σομαι.

C a p. III.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΛΗΤΙΚΩΝ. ¹

15

Μέτρον μέντοι τῶν κλητικῶν ὕμνων ἐν μὲν ποιήσει
 ἐπιμηκέστερον. Ἄμα μὲν γὰρ ἐκ ² πολλῶν τόπων ³ τοὺς

Ricc. 2. τούτων. 25 λέγει Ald. Codd. om., posuit Heer.

26 Ald. Codd. ὁ. Heer. ἄ. Jacobs ὁ. 27 Heer. probam

Codicum et Aldinae lectionem mutavit in αὐτοῦ τούτου. Jacobs

e conj. veram lectionem restituit: „quae Socrates de Amore

dixit, id ipsum est, quod supra diximus τὸ πεπλασμένον γέ-

νος.“ Sic c. 3. fine εἰ δὲ αὐτὸ τοῦτο εἶη ψιλὴ κλήσις. 28

Ald. Codd. πόρους καὶ πένιαν. Heer. πόρον καὶ πένιαν. 29

Respicit ad p. 237. a. 30 Ald. Heer. δείκνυσιν. 31 Ricc.

1. 2. τό. 32 Ricc. 1. μετιόντες καί.

1 Ald. περὶ κλητικῶν. Par. Vind. προσκλητικῶν sine περὶ.

Ricc. 2. περὶ προσκλητικῶν. Ricc. 1. περὶ τῶν κλητικῶν. 2 ἐκ

Ald. Codd. om., posuit Heeren. 3 Ald. Codd. τόπων ἐκείνοις

θεοὺς ἐπικαλεῖν ἔστιν, ὥς παρὰ τῇ Σαπφοῖ καὶ τῷ
 Ἀλκμαῖνι πολλαχοῦ ⁴ εὐρίσκομεν. Τὴν μὲν γὰρ Ἀρτεμιν
 ἐκ μυρίων ὁρέων, μυρίων δὲ πόλεων, ἔτι δὲ ποταμῶν ἀνα-
 καλεῖ. Τὴν δὲ Ἀφροδίτην Κύπρου, Κνίδου, ⁵ Συρίας,
 6 πολλαχόθεν ⁶ [34] ἀλλαχόθεν ἀνακαλεῖ. Οὐ μόνον γε, ⁷ ἀλλὰ
 καὶ τοὺς τόπους αὐτοὺς ἔξῃσι διαγράφειν, οἷον, εἰ ⁸
 ἀπὸ ποταμῶν καλεῖ, ⁹ ὕδωρ ἢ ὄχθας καὶ τοὺς ὑποπεφυ-
 κότας λειμῶνας καὶ χοροὺς ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς γενομέ-
 νους ¹⁰ καὶ τὰ τοιαῦτα προσαναγράφουσι. Καὶ εἰ ἀπὸ
 10 ἱερῶν, ὡσαύτως· ὥστε ἀνάγκη, μακροὺς αὐτῶν γίγνεσθαι,
 τοὺς κλητικoὺς ὕμνους. Τοῖς δὲ συγγραφεῦσι βραχυτέ-
 ραν τὴν περὶ ταῦτα διατριβὴν ἀναγκαῖον γίνεσθαι. ¹¹

ἔστιν, ὥς παρὰ. Heer. edidit: *ἐκείνοις* ἔστι τοὺς θεοὺς ἐπικα-
 λεῖν. Jacobsius in *EKEINOIS* haec verba latere censet. „Certe
OTC facile in *OIS* depravari potuit. In syllabis autem *ἐκειν*
 latere dixeris *ἐπικαλεῖν*, aut quod parum lenius: *ἔλκειν* θεοὺς.
 invitare deos (elicere sic in rebus sacris Latini), quam
 verbi vim exemplis adstruximus in Animadverss. ad Anth. II.
 p. 142. et ad Anth. Palat. p. 664.“ ⁴ Ricc. 2. πολλαχῶς.
⁵ Ald. Codd. *κνίδης*. Heer. *Κνίδου*. „Ante oculos forsitan ha-
 buit cum haec scriberet; hos lyricorum versus, de quibus, si
 integra carmina exstarent, certius iudicium ferre liceret; Ale-
 manis apud Strabonem Lib. VIII. p. 524. et Eustath. ad
 Iliad. p. 305.

Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα, καὶ Πάφον περιδύταν.
 et Sapphus apud eundem Strab. Lib. I. p. 69.

Ἦ σὲ Κύπρος, ἢ Πάφος, ἢ Πάνορμος.

⁶ Gaisf. ad Poët. min. T. III. p. 297. corrigit πολλαχοῦ καὶ
 ἀλλαχόθεν. ⁷ Heer. addidit τοῦτο, quod abest ab Ald.
 Codd. Bene confert Jacobs Xen. Cyrop. I, 6, 17. οὐ μὰ Δι',
 ἔφη ὁ πατήρ, οὐ μόνον γε, ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη. ibid. VIII, 3, 8.
 οὐ μὰ Δι', ἔφη ὁ Φεραύλας, οὐ μόνον γε, ὥς ἔοικεν, ἀλλὰ καὶ
 σκευοφορήσω. ⁸ εἰ Ricc. 2. om. ⁹ Par. καλοῖη. ¹⁰
 Par. Ricc. 2. γινομένους. ¹¹ Vind. γίγνεσθαι.

οὔτε γὰρ ἐκ πολλῶν τόπων καὶ χωρίων ἀνακαλέσονται,
οὔτε ¹² ἀφ' ἐκάστου μετὰ διαγραφῆς, ἀλλ' ὥπερ Πλά-
των, ὅπερ ¹³ ἐξηγούμενος τῷ εἶδει κέχρηται· „Ἄγετε δὴ
Μοῦσαι λίγεται, ¹⁴ εἴτε δι' ὧδῆς [35] εἶδος μουσικόν,
εἴτε διὰ γένος τὸ Λιγύων ¹⁵ ταύτην ἐπέχετε ¹⁶ τὴν ἐπω- 5
νυμίαν.“ Ὁ δὲ Ὀμηρος κλητικῷ ¹⁷ κέχρηται τῷ εἶδει με- 596
τὰ τῆς ἰσοσυλλαβίας, ¹⁸ ἐν οἷς ὁ Χρύσης ¹⁹ εὔχεται τῆς
Ἰλιάδος ἐν τοῖς πρώτοις,

— — — Ὅς Χρύσην ²⁰ ἀμφιβέβηκας

Κίλλαν ²¹ τε ζαθίην, Τενειδοῖο τε ἱφι ἀνάσσεις.

10

Ἐν οὖν τόδε γίνωσκε, ὡς ποιητῇ μὲν ἐξουσία ²² πλείων,
τῷ δὲ συγγραφεὶ ἐλάττων. Ἑρμηνεία δὲ πρέπουσα, οἷα
καὶ ²³ τοῖς κλητικοῖς, ἧ τε δι' ὧρας προϊοῦσα καὶ κόσμου.
Διόπερ τὰς διατριβὰς προσλαμβάνουσιν οἱ ποιηταί, σχή-

12 Ald. Codd. οὕτως. Heer. οὔτε. tum Edd. Vind. Ricc. 1. ἰφ'. Par. Ricc. 2. ἀφ'. 13 Ald. Codd. ὅπερ Πλάτων ὥπερ. Heer. ὥπερ Πλάτων, ὅπερ. 14 Ald. Codd. εἴτε [Ricc. 1. Vind. αἴτε] δῆμονες καὶ λίγεται. Ex compendio syllabae ai male intellecto ortum est καὶ, vide Bast ad Greg. Cor. p. 162. 752. Heeren locum restituit e Platonis Phaedro p. 237. ἄγετε δὴ, ᾧ Μοῦσαι, εἴτε δι' ὧδῆς εἶδος λίγεται, εἴτε διὰ γένος μουσικόν τὸ Λιγύων ταύτην ἔσχετ' ἐπωνυμίαν, sed ipse sentit Menandri lectionem praestare. 15 Ald. Vind. Ricc. 1. λιγίων. Ricc. 2. λιγίων. Par. λιγύων. 16 Ricc. 1. ἐ sequente lacuna. Ricc. 2. ἐ ἐπέσχε. 17 Ald. Codd. ἐγκλητικῷ. Heer. κλητικῷ. tum Ricc. 2. χρῆται. 18 Par. Ricc. 1. ἰσοσυλλαβίας. Heeren mavult πολυλογίας vel simile verbum, quia invocatio Apollinis locorum, quibus maxime coleretur, mentione exornetur. Mihi quidem ἰσοσυλλαβία in voce Χρύσης et Χρύσην a Menandro quaeri videtur. 19 Ricc. 2. χρῆσις. tum Ricc. 1. τοῖς Ἰλιάδος. 20 Ald. Par. Vind. χρύσιν. — Il. α, 37. 21 Ricc. 1. κολλαν. 22 Par. μετεξουσία. tum Ricc. 2. πλειόνων. 23 Pro οἷα καὶ Heer. conj. εἴη ἄν.

ματά τε ²⁴ τὰ ἀνακλητικὰ ἀρμόττοντα. Οὐ χεῖρον δ' ἴσως ²⁵ καὶ τὴν μέθοδον, ἣ κεχρήμεθα ἡμεῖς ἐν τῷ κλητικῷ τοῦ [36] Ἀπόλλωνος ὕμνῳ, βιβλίῳ πως ἐκθέσθαι. ²⁶ ὥσπερ ἂν ἡ ²⁷ ὥρα ἐνείη πλείων, ἅμα τε μήτε ὑπερβαίνω-
 5 μεν ²⁸ τὸ μέτρον, ἢ ²⁹ τῷ συγγραφεῖ πρέπον, μήτε ἡ ³⁰ περὶ τὴν κατασκευὴν ἀβρότης ὑπερφθέγγοιτο τὴν συγγραφὴν. Ἐν τούτοις ³¹ γὰρ τοῖς ποιηταῖς τὸ πλεῖον προστεθείκαμεν, ³² καλοῦσιν ἐκ τῶν καὶ τῶν ³³ τόπων, ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν καλέσαιμι. Καὶ πολλὰ ἂν εὖροις πεποικιλμένα τῇ μεθόδῳ. Ἰνῶσκε δὲ
 10 τόδε τὸ ³⁴ θεώρημα οὐκ ἄχρηστον, ὅτι ἡ ³⁵ μὲν εὐχή [37]

24 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. δέ. Ricc. 2. Heer. τε. 25 Ricc. 2. οὐ χεῖρον δὲ τὴν μέθοδον ἴσως. 26 Ald. Codd. θέσθαι. Heer. ἐκθέσθαι. „Patet ex hoc loco Menandrum hymnum in Apollinem composuisse, atque rationem quam in eo conscribendo secutus erat, alio libro explicasse. Similis exstat analysis orationis Aristidis Op. T. II. p. 384. Quae sequuntur: ὥσπερ ἂν ἡ ὥρα ἐνείη πλείω, obscuriora sunt. ὥρα rhetoribus est venustas orationis. Dionys. Halic. T. II. p. 9. l. 13. Sensus esse videtur: Utile foret, si rationem in hymno illo a me observatam exponerem, ut ii, qui hoc exemplum a me propositum imitantur, maiorem in dicendo venustatem consequantur.“ HEER. 27 ἡ Ricc. 2. om. tum Ald. ἐνείη. Edd. Codd. πλείω. scr. πλείων. 28 Ald. ὑποβαίνουεν. Codd. ὑποβαίνωμεν. Heer. ὑπερβαίνωμεν. 29 Ald. Codd. ἢ. Heer. ἦ. 30 Ald. ἦ. Codd. Heer. ἡ. 31 Ald. Codd. αὐτοῖς. Heer. τούτοις, sc. in hisce rebus, quae tum ad prolixitatem hymni cletici, tum ad figuras dictionis spectant. 32 Edd. Ricc. 1. προστεθήκαμεν. Par. Vind. Ricc. 2. προστεθείκαμεν. cfr. Boisson. Anecd. I. p. 431. 33 Ald. Codd. ἐκ τῶνδε τῶν τόπων. Ricc. 1. τῶν om. Heer. scripsit ἐκ πολλῶν τόπων. Simplicius videtur, καὶ τῶνδε propter ὁμοιοτέλετον excidisse, aut ut Jacobsius vult, δὲ et καὶ confusum esse, ut legendum sit τῶν καὶ τῶν τόπων. — Mox Edd. Codd. καλέοιμι. Jacobs καλέσαιμι. 34 Ricc. τὸ om. 35 Ald. Codd. ἡ μὲν εὐχή. Heer. εἰ μὲν ἡ εὐχή.

ἐπακολουθεῖ ἐπικλήσει, ³⁶ ἔτι ἐλάττων ἢ διατριβή, καὶ τοῖς ποιηταῖς καὶ τοῖς συγγραφεῦσιν· εἰ δὲ αὐτὸ τοῦτο εἴη ψιλὴ κλήσις, πλείων ἐστὶ, ³⁷ καὶ ζητῶν ἂν εὖροις παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὴν συνήθειαν ταύτην πεφυλαγμένην.

C a p. IV.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΠΕΜΠΤΙΚΩΝ. ¹

5

Οἱ τοίνυν ἀποπεμπτικοὶ εἰσιν, ὡς καὶ τοῦνομα δηλοῖ, τοῖς κλητικοῖς ὑπεναντίου. ² Ἐλάχιστον δὲ τοῦτο τὸ ³ εἰ-

Jacobs ἢ μὲν εἰχῆ. 36 Heer. τῇ ἐπικλήσει. Ald. Codd. τῇ ignorant. 37 Par. ἔσται.

1 Ricc. Lib. Merulae περὶ προπεμπτικῶν. „Genus hymnorum de quo hic agit Menander, ex ipsa summa antiquitate originem traxit. Credebant scilicet homines prisci, deos festis, quae in honorem eorum agebantur, ipsos interesse, gaudere, conviviis, cum hominibus epulari. Abunde hoc docent multa Homeri loca, verbi causa Neptuni ad Aethiopas profectio Od. α, 35. et alia. Festo peracto, dii iterum discedere, atque ad Olympum redire putabantur, quod de Neptuno quoque tradit Homerus Od. ε, 232. Ex hac opinione hoc hymnorum genus ductum esse, facile patet. Quid enim magis hominum naturae accommodatum, quam ut deum abeuntem laudarent, valere juberent, et quasi deducerent? Praeclare vero animadvertit Menander, scriptores prosaicos, rhetores scilicet et sophistas, qui in deorum laudes hymnos, soluta oratione scriptos, componere solebant, nunquam genere hoc usos fuisse, sed solos tantum antiquos poetas, ex quibus memorat Bacchylidem. Cum enim sequiori tempore cultus deorum in festis ad solos ritus rediret, quid mirum, hoc hymnorum genus, ad quos prisci homines ipso naturae impetu et imaginationis vi rapiebantur, plane interiisse.“ HEER. 2 Ricc. 2. ὑπεναντίαι, supra lin. α. Par. ὑπεναντίον. 3 Par. Ricc. 1. 2. Vind.

δος, καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς μόνον εὐρίσχεται. Ἐπιλέγονται δὲ ἀποδημιαῖς θεῶν νομιζομέναις [38] ἢ γινομέναις, οἷον Ἀπόλλωνος ἀποδημιαί ⁴ τινὲς ὀνομάζονται ⁵ παρὰ Δηλίοις καὶ Μιλησίοις, ⁶ καὶ Ἀρτεμίδος παρὰ Ἀργείοις. ⁸ Εἰσὶ τοίνυν καὶ τῷ Βακχυλίδῃ ὕμνοι ἀποπεμπτικοί. Ἀφορμὴ δ' ⁷ ὑποβέβληται τοῖς τοιοῦτοις ὕμνοις ἡ χώρα, ἣν καταλείπει, καὶ πόλεις καὶ ἔθνη, καὶ πρὸς ἣν ἄπεισι πόλιν ὁμοίως ἢ χώραν, αἱ τε ⁸ γραφαὶ τόπων, καὶ ὅσα ⁹ τοιαῦτα. Γινέσθω δὲ δι' ἡδονῆς προῖων ὁ λόγος, δεῖ ¹⁰ γὰρ μετὰ ἀνειμένης τινὸς ἀρμονίας καὶ εὐμενεστέρας προπιμπέσθαι. Διατριβὴν ⁹ δὲ ἐνδέχεται πλείονα, οὐχ, ὥσπερ οἱ κλητικοί, ἐλάττονα. ¹⁰ Ἐν μὲν ¹¹ τοῖς γὰρ ὅτι τάχιστα ἡμῖν συνεῖναι τοὺς ¹² θεοὺς βουλόμεθα, ἐν δὲ τοῖς ὅτι βραδύτατα ἀπαλλάττεσθαι. Ἀνάγκη δὲ, ¹³ γίνεσθαι ¹³ καὶ τὴν ¹⁴ εὐχὴν ἐπὶ ἐπανόδῳ καὶ ἐπιδημίᾳ δευτέρᾳ. Ταῦτά σοι καὶ περὶ προπεμπτικῶν ¹⁵ ὕμνων εἰρήσθω.

τὸ τοιοῦτον.

4 Ald. Par. Vind. Ricc. 2. ἐπιδημιαί. Heer.

Ricc. 1. ἀποδημιαί.

5 Heer. mavult νομίζονται. Sed apte

Jacobs confert Soph. Trach. 635. ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ Ἰνυάτιδες καλεῦνται. Plat. Phaed. p. 107. C., οὐχ ὑπὲρ τοῦ χρόνου τούτου μόνον, ἐν ᾧ κηλοῦμεν τὸ ζῆν, ubi similia breviloquentiae exempla collegit Wyttenb. p. 285.

6 Ald. Par. Vind. Μηλίοις. 7 Heer. δέ. 8 Ald. Codd. δέ. Heer. τε. 9

Ald. Vind. Par. Ricc. 1. διατρίβειν. Ald. Ricc. 2. διατριβήν.

10 Par. ἐλάττωνα.

11 Ricc. 1. δέ.

12 Ricc. 2. καὶ τοῖς.

13 Ald. Codd. δέ ἐστι καὶ. Heer. δέ γίνεσθαι καὶ.

14 τὴν

Ricc. 2. om.

15 Ricc. 2. προτακτικῶν.

C a p. V.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ.¹

Περὶ τοίνυν τῶν φυσικῶν ἐρεξῆς ἂν εἶη, ὥσπερ προ-
 ἐθέμεθα, λέγειν. Πρῶτον τοίνυν τόδε περὶ αὐτῶν [39]
 ῥητέον, ὅτι ἐλάχιστα μὲν τοῖς² ἀφελαιτέροις τὸ εἶδος
 ἀρμόττει, μάλιστα δὲ τοῖς ἐμψυχοτέροις³ καὶ μεγαλονου-
 στέροις. Ἐπειτα ὅτι ποιηταῖς μᾶλλον ἢ συγγραφεῦσιν
 ἡ⁴ λογογράφους ἢ πολιτικοῖς ἀρμόττουσιν. Εἰσὶ⁵ δὲ
 τοιοῦτοι, ὅταν Ἀπόλλωνος ὕμνον λέγοντες ἥλιον αὐτὸν
 εἶναι φάσκωμεν, καὶ περὶ τοῦ ἡλίου τῆς γύσεως διαλε-
 γώμεθα,⁶ καὶ περὶ Ἥρας ὅτι ἀἷρ, καὶ Ζεὺς τὸ⁷ θερ-
 μόν· οἱ γὰρ⁸ τοιοῦτοι ὕμνοι φυσιολογικοί. Καὶ⁹ χρῶν-

¹ „Pergit Menander ad hymnos physicos, i. e. ad eos in quibus deorum personae, nomina et facta ad physicas rationes revocantur. Primos iis usos fuisse dicit Empedoclem et Parmenidem, in quorum cosmogoniis ex sermonis antiqui usu omnes naturae vires et mundi partes in personas mutatae erant. Obscura illa Pythagoreorum carmina quae commemorat, sunt ea, in quibus numerorum laudes celebrare, eosque deorum nominibus salutare solebant.“ HEER. 2 in R. 1. supra lin. est μή. tum Edd. Codd. ἀσφαλειτέροις. Scripsi ἀφελαιτέροις, ut c. 8. ἐρμηνείαν ἀσφαλειτέραν καὶ κομψοτέραν, Ricc. 1. 2. legunt ἀφελαιτέραν. Eadem confusio saepius apud Menandrum περὶ ἐπιδεικτικῶν et apud Aristidem redibit. Quod vero Ernesti Lex. technol. p. 46. ἀσφαλειτέρους intelligit de moderatione et castitate in oratione conformanda, ii ipsi sunt ἀφελαιτέροι, quibus recte opponit ἐμψυχοτέρους. 3 Edd. Codd. habent ψυχροτέροις. corr. Ernest. 4 Heer. καὶ λογ. καὶ πολιτ. Ald. Edd. ἡ. 5 Par. εἰσίν. tum Ricc. 2. τοιαῦται. 6 Ald. Codd. διαλεγόμεθα. Heer. διαλεγώμ. 7 Heer. ὅτι τό. 8 Ricc. 1. 2. Par. γάρ. Ald. Vind. δέ. Heer. δῖ. 9 καὶ et sq. τῷ Heer. om.

ται δὲ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ Παρμενίδης τε καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀκριβῶς. Κέχρηται δὲ καὶ ὁ Πλάτων, ἐν τῷ Φαίδρῳ γὰρ φυσιολογῶν ¹⁰ ὅτι πάθος ἐστὶ τῆς [40] ψυχῆς ὁ Ἔρως, ἀνάπτερον ποιεῖ ¹¹ αὐτόν. Αὐτῶν δὲ τῶν φυσικῶν οἱ μὲν ἐξηγηματικοί, ¹² οἱ δὲ ἐν βραχεὶ προαγόμενοι. Πλεῖστον γὰρ διαφέρει, ὡς εἰδότες ἀναμνησκέναι συμμέτρως, ἢ ὅλως ¹³ ἀγνοοῦντα διδάσκειν. Παρμενίδης μὲν ¹⁴ οὖν καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐξηγοῦνται, Πλάτων δὲ ἐν βραχυτάτοις ἀνυμνεῖ. Ἔτι δὲ οἱ μὲν κατ' ¹⁵ αἰνίγματα, οἱ δὲ ἐκ τοῦ φανεροῦ προάγονται. Κατ' αἰνίγματα μὲν, ὅποιοί εἰσιν οἱ Πυθαγόρειοι φερόμενοι, ἐκ τοῦ φανεροῦ δὲ, ὁποίους μικρῶ ¹⁶ πρόσθεν ἐφάσχομεν. Ὡς περ δὲ κατὰ τῶν ¹⁷ φυσιολογικῶν διαφορὰς ἐδεικνυμέναις ταύτας οὔσας, οὕτω καὶ τὰς ¹⁸ τῆς συμμετρίας διαφορὰς ὀριούμεθα. Οἱ γὰρ κατ' αἰνίγματα προϊόντες, 597 βραχύτητα ¹⁹ ἀπαιτοῦσιν, ἔτι δὲ, εἰ καὶ ²⁰ μὴ διδασκαλικοί, ἄλλως ²¹ κεφαλαιωδέστεροι. Οἱ δὲ ἕτεροι πλείστης

10 Ald. Vind. Par. Ricc. 2. φύσεις λόγων. Ricc. 1. φησὶ λέγων. Ad marg. exemplaris Aldini Vindob. φυσιολόγων. Heer. φυσιολογῶν. — Respicit ad Phaedr. p. 252. 11 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἀναπτεροποιεῖ. Ricc. 2. ἀναπτεροποιεῖν. Heer. ἀναπτεροῖ. Jacobs suspicatur, κατὰπτερον ποιεῖ αὐτόν. 12 Par. ἐξηγητικοί. tum Ricc. 2, οἱ δὲ καί. 13 Ald. Codd. ὀλίγως. in Ricc. 1. manu rec. supra lin. ὅλως, ut correxit Heer. 14 μὲν Ricc. 2, om. tum Ald. Codd. γάρ. Heer. οὖν. 15 Ricc. 1. 2. κατὰ, h. l. et v. sq. Ricc. 2. bis ἐνίγματα. 16 Ricc. 1. μικρῶ. Ricc. 2. μικρῶν. 17 Ald. Ricc. 1. 2. Vind. ὥς περ καὶ αὐτῶν τῶν. Par. ὥς περ δὲ καὶ αὐτῶν τῶν. Heer. ὥς περ οὖν τὰς τῶν. Jacobs pro καὶ αὐτῶν conjicit κατὰ τῶν, coll. Koen. ad Greg. p. 234. Schaef. Melet. p. 119. 18 τὰς inseruit Heer. 19 Ald. Par. Vind. βραχύτητα. Heer. Ricc. 1. 2. βραχύτητα. 20 Ald. Par. Vind. οἱ καί. Ricc. 2. εἰ καί. Heer. καὶ οἱ. 21 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἄλλοις. Ricc. 2. ἄλλως. Heer. ἄλλων.

καὶ μεγίστης διατριβῆς [41] μετέχονται. ²² Ὁ γοῦν Πλάτων ὕμνον τοῦ Παντός τὸν Τίμαιον καλεῖ ἐν τῷ Κρι-
 τιά. ²³ Καὶ οἱ ²⁴ φυσικώτεροι ποιηταί, ὧν ἐπεμνήσθη-
 μεν, πραγματείας ὅλας κατέθεντο. ²⁵ Εὐχῆς δὲ οὐδέν
 τι πάνυ χρηρὴ ἐπὶ τούτων. Ἐπιτηρεῖν δὲ χρηρὴ, καὶ μὴ εἰς ⁵
 τὸν ²⁶ πολὺν ὄχλον καὶ δῆμον ἐκφέρειν τοὺς τοιούτους
 ὕμνους, ἀπιθανώτεροι γάρ καὶ καταγελαστικώτεροι τοῖς
 πολλοῖς φαίνονται. Ἑρμηνεία δὲ καὶ τοῦ ²⁷ πρὸς τὸν
 διθύραμβον ἀνελθεῖν μικρὸν διαφέρει, οὐ γάρ ἐστιν ὑπὲρ
 ὧν σεμνοτέρων ἄνθρωπος φθίγγεται. 10

C a p. VI.

ΠΕΡΙ ΜΥΘΙΚΩΝ.¹

Ἐξῆς ἂν εἴη περὶ ² τῶν μυθικῶν εἰπεῖν, οὓς ἔνιοι
 μὲν τοὺς αὐτοὺς εἶναι νομίζουσι τοῖς γενεαλογικοῖς,
 ἔνιοι [42] δὲ οὐχ οὕτως εἶναι νομίζουσι [τοῖς γενεαλογι-
 κοῖς]. ³ Οἱ μὲν γε νομίζοντες οὐδέν διαφέρειν καὶ 15

²² Ald. Codd. ἔχονται. Jacobs μετέχονται. Heer. πλείστην
 καὶ μεγίστην διατριβὴν ἐνδέχονται. ²³ „Lecta forsan haec

sunt olim versus finem Critiae, qui periit. Certe in iis quae
 ex dialogo illo ad nostra tempora pervenerunt, nil tale legi-
 tur.“ HEER. ²⁴ οἱ Ricc. 1. om. ²⁵ Par. Ricc. 1. κα-
 τέθετο. tum Edd. Codd. εὐχαῖς. Heer. εὐχῆς. ²⁶ Ricc. 2. τό.

²⁷ τοῦ posuit Heer., abest ab Ald. Codd.

1 „Hymni mythici opponuntur physicis, quoniam simplex
 in iis procedit narratio, nulla docta fabularum interpretatione
 adjecta. Recte autem noster distinguendos esse docet Hymnos
 mythicos et genealogicos. Quamvis enim omnes genealogici
 sint quoque mythici, non tamen omnes mythicos esse genea-
 logicos. Hos enim speciem, illos genus constituere.“ HEER.

2 περὶ Ricc. 2. om.

3 τοῖς γενεαλογικοῖς Heer. uncis inclu-

τὰς ⁴γενεαλογίας μύθους εἶναι φασιν, οἷον, εἰ βούλει, ὅσα γε
 Ἀκουσίλειως ⁵ καὶ Ἡσίοδος καὶ Ὀρφεὺς ἐν ταῖς ⁶ θεογο-
 νίαις εἰρήκασιν. Εἰσὶ μὲν γὰρ γενεαλογικαὶ αὗται, οὐ-
 δὲν ⁷ δὲ ἦττον μυθικαί. Τάδε δὲ ⁸ αὖ φασιν οἱ διαφέ-
 ρειν νομίζοντες, ὅτι καὶ χωρὶς τῶν γενεαλογικῶν εἰρησάν-
 τινες μυθικοὶ ὕμνοι, οἷον ⁹ ὅτι Διόνυσος Ἰκαρίῳ ἐπέξε-
 νώθη ¹⁰ ἢ ὅτι ἐν Ζωστήρῳ τὴν ζώνην ἐλύσατο ¹¹ ἢ Ἀη-
 τῶ.

sit. Ricc. 2. νομίζ. τοῖς γενεαλ. om. Par. ἔτιοι δὲ — γενεαλογ. om.
 4 Ricc. 1. τῆς. 5 Ald. Heer. τοῖς ἀκούουσι. Vind. τοῖς ἀκουσίοι.
 Ricc. 2. Par. γε [Par. τε] Ἀκουσίλειως. Ricc. 1. per lacunam om.
 — Acusilai nomen etiam Macrobio Saturn. V. 18. pro Agesi-
 lao et Scholiastae Hesiodi Theog. p. 247. Heins. pro Arcesi-
 lao restituendum esse censet O. Mueller Annal. Gotting. 1831.
 p. 1141. Cfr. nostram Epist. crit. p. 23. 6 ταῖς Ricc. 1. 2.
 om. 7 Ald. Codd. αἱ δὲ οὐδὲν [Ricc. 2. οὐδὲν om.]. Heer.
 delet αἱ, tanquam ortum e praecedente syllabā αἱ. 8 Ald.
 ταῦτα αὖ. Vind. Ricc. 1. 2. τάδε αὖ. Par. τάδε δὲ αὖ. Heer.
 πρὸς ταῦτα αὖ. 9 „Fabula a multis enarratur cf. Apollod.
 p. 269. 270. Respicit forsā ad locum Aristidis p. 485.
 T. I. Ed. Jebb.“ HEER. 10 Ricc. 2. inserit ἢ ὅσα ἔτερα
 τοιαῦτα. 11 Vind. ἐλύσατο. Ricc. 1. ἐλύσατο. „Tradit fa-
 bulam Aristides p. 97. T. I. Fertur scilicet Latona in Zo-
 stere Atticae pago zonam soluisse, in Delo autem peperisse.
 Ζωστήρ, τῆς Ἀττικῆς ἰσθμὸς, ὅπου φασὶ τὴν Αἰτῶ λῦσαι τὴν ζώ-
 νην. Steph. Byz. h. v. cf. Pausan. Lib. I. p. 76. 77. Co-
 piose haec olim exposita erant in oratione nobilissima, Hy-
 peridis Deliaca, ex qua locum, quo nostra praeclare illu-
 strantur, servavit Schol. Hermog. p. 389. Λέγεται γὰρ τὴν
 Αἰτῶν, κύνουσαν τοὺς παῖδας ἐκ Διὸς, ἐλαύνεσθαι ὑπὸ τῆς Ἥρας
 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Ἦδη δὲ αὐτὴν βαρυνομένην καὶ
 ἀποφοῦσαν εἰς τὴν γῆν ἐλθεῖν τὴν ἡμετέραν, καὶ λῦσαι τὴν ζώνην
 ἐν τῷ τόπῳ, ὅς νῦν Ζωστήρ καλεῖται. Paullo aliter eum dedit
 vir summus Ruhnkenius, in hist. crit. orat. Gr. apud
 Orat. Graec. c. Reiskii T. VIII. p. 149. ex Commentario

τῷ [43] ἢ ὅτι ἡ Δημήτηρ παρὰ Καλεῶ ἐπεξενώθη· ¹²
 ἢ ὅσα ἕτερα τοιαῦτα. Ταῦτα γὰρ καὶ γενεαλογίαν μὲν ¹³
 οὐδεμίαν εἴληφε, ¹⁴ μυθικὴν δὲ τινα ἄλλην ἱστορίαν. Ἀ-
 μέντοι ἀμφότεροι λέγοντες τὰ σφῶν αὐτῶν ἐκάτεροι ¹⁵
 νικᾶν ἀξιούσι; σχεδὸν ἀκήκοας. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ¹⁶ κάλ-
 λιον ἐν ὄρω εἶναι ἀκριβῶς διελέσθαι. Πάσας μὲν γὰρ
 γενεαλογίας καὶ πάντας ὕμνους τοὺς διὰ γενεαλογικῶν
 διὰ μυθικῶν περιστάσεων προάγεσθαι νομίζω, οὐ μὴν ¹⁷
 πάντας γε τοὺς μυθικοὺς διὰ γενεαλογίας· ὥστε τὸ μὲν
 τῶν μυθικῶν ὕμνων τὸ μέρος γενικώτερον ἂν εἴη, τὸ δὲ ¹⁰
 τῶν γενεαλογικῶν ἰδικώτερον. Ταῦτά σοι περὶ διαφορᾶς
 εἴρηται. Ὑπὲρ δὲ τῶν μυθικῶν χωρὶς ἀποτέμνειν ¹⁸ μὲν
 χρὴ λόγον. Φημὶ δὲ τὸ πρῶτον μὲν μηδαμῶς μετέχειν
 αὐτοὺς ¹⁹ φυσιολογίας, [44] λέγω ²⁰ φανεράς· εἰ γὰρ τις
 ἐγκεκρυμμένη ²¹ καθ' ὑπόνοιαν, ὥς γε ²² πολλὰ ἔχει τῶν ¹⁵

Mscpt. in Hermogenem [Rhet. Gr. T. VI. p. 210.]. Additur
 ibi: ἔπειτα εἰς Δήλον διαβῆσαν διδύμους τεκεῖν, Ἄρτεμιν τε καὶ
 Ἀπόλλωνα τοὺς θεοὺς. Sed satius duxi locum describere ex
 Rhetoribus Aldinis, libro rarissime obvio, quam ex Ruhnke-
 nii libello, quem quis bonarum litterarum cultor non mani-
 bus terit? HEER. 12 „De Celeo res nota. Erat rex
 Eleusinis, pater Triptolemi, quem frugum sationem docuit
 Ceres; devertit apud eum cum Proserpinam quaereret. cfr.
 Apollod. p. 16. et quae ibi disputat praeceptor pie colen-
 dus Ill. Heynius Not. p. 61. Plura dabunt Ruhnkenius
 ad hymn. in Cererem ad v. 96. et Meursius de regib.
 Attic. II. 2. 3.“ HEER. 13 μὲν Ricc. 2. om. 14 Ald.
 Vind. Ricc. 1. 2. εἴληφεν. Par. Heer. εἴληφε. 15 Ald. Ricc.
 1. Vind. ἐκάτερον. 16 Ald. Codd. δοκοῦσι. Heer. δοκεῖ.
 17 Ricc. 2. μὲν. 18 Ald. Codd. ἀπóτεμνειν [Par. ἀποτεμῖν]
 μὲν χρὴ λέγειν. Scripsi λόγον. Heer. ἀποτέμνοντα μ. χ. λέγειν.
 19 Ald. Codd. αὐτοῦ. Heer. αὐτοῦς. 20 Ald. Codd. λέγων.
 Heer. λέγω. tum Edd. Codd. φανεράς. 21 Ricc. 2. ἐγκεκρυ-
 μμένη. Heer. inseruit ἐνείη, quo non opus est. 22 Ald.

Rhetor. IX.

10

θαιών, οὐδὲν τοῦτό γε διαφέρει. Ἔπειτα ²³ τὰς διατρι-
 βὰς εἶναι τῷ ποιητῇ μὲν ἄλλως προσφόρους. Ἡ γὰρ
 ἐξουσία καὶ τοῦ κατὰ σχολὴν λέγειν, καὶ τοῦ ²⁴ περι-
 στέλλειν τοῖς ποιητικοῖς κόσμοις καὶ ταῖς κατασκευαῖς,
 5 οὔτε κόρον οὔτε ἀηδὴν παρίστησι. ²⁵ Καὶ τοι οὐκ ἀγνοῶ
 ὡσαύτως ὅτι ²⁶ ἔνιοι τῶν ποιητῶν προφέρουσι τὰς ἀκαί-
 ρους διατριβὰς. ²⁷ Συγγραφεῦσι δὲ ἡ λογοποιοῖς ἐλα-
 χίστη ἐξουσία. Γυμνοὶ δὲ οἱ μῦθοι τιθέμενοι σφόδρα λυ-
 ποῦσι καὶ ἐνοχλοῦσι τὰς ἀκοάς. Δεῖ τοίνυν ὅτι βραχυ-
 10 τάτοις ²⁸ [45] ἀπαλλάττεσθαι. Παραμυθίας οὖν προσ-
 ακτέον καὶ πρὸς συντομίαν καὶ πρὸς ἡδονήν. Πρῶτον
 μὲν μὴ ἀπ' εὐθείας πάντα εἰσάγειν, ἀλλὰ τὰ μὲν πα-
 ραλειπεῖν ²⁹ λέγοντα, τὰ δὲ συγχωρεῖν, τὰ δὲ κατὰ συμ-
 πλοκὴν εἰσάγειν, τὰ δὲ προσποιεῖσθαι ἐξηγεῖσθαι, τὰ
 15 δὲ μὴ πιστεύειν μηδὲ ἀπιστεῖν. Καὶ ὅλως οὐκ ἀπορή-
 σεις μεθόδων, ³⁰ ἔν γε ³¹ τοῦτο θεώρημα σώζων, ὡς δια-
 τριβὴ ἀπρόσφορος. Ἡ δὲ ἐρμηνεία, ὅπερ καὶ περὶ τῆς
 διατριβῆς ἔφαμεν, ἐπὶ ἐλάττονος ἐξουσίας γεγενῆσθω, ³²

Vind. Par. Ricc. 2. ὥστε. Ricc. 1. Heer. ὡς γε. tum Ald. Codd.
 ἔχειν — διαφέρειν. Heer. ἔχει — διαφέρει. 23 Ald. Codd.
 ἔπειτα εἶναι ποιητῇ μὲν ἄλλῃ [Ricc. 2. ἄλλως] προσφόρους. Ricc. 1.
 ποιητῇ μὲν per lacunam om. Heer. edidit: ἔπειτα τὰς διατριβὰς
 τῷ ποιητῇ μὲν οὐκ εἶναι ἀπρόσφορους, ἀλλὰ προσφόρους. Recte
 vidit τὰς διατριβὰς, i. e. ampliorem expositionem, excidisse,
 sed in reliquis verborum vestigia magis premenda censui.
 24 Ald. Codd. τὸ — κοινοῖς. Heer. τοῦ — κόσμοις. 25 Ald.
 παρίστησιν. 26 Ald. Ricc. 1. 2. Vind. ὅτι om. Est in Par.
 Heer. ὡς αὐτως conj. Jacobs. Tum Par. προφέρουσι. rell. προς-
 φέρονσι. 27 Ald. Ricc. 1. 2. Vind. διαφορὰς. Par. Heer.
 διατριβὰς. 28 Ricc. 1. βραχυτάτοις. rell. βραχυτάταις. 29
 Par. παραλειπεῖν. 30 Ricc. 2. καὶ μεθόδων. 31 Par. γε.
 rell. μὲν. tum Ald. Vind. Ricc. 1. σώζον. Par. Ricc. 2. Heer.
 σώζων. Cfr. Boiss. Anecd. II. p. 375. 32 ;, Suspicion post

σώζουσα μὲν τὸν ἐπιδεικτικὸν κόσμον, πᾶν δὲ τοῦ δι-
 θυράμβου³³ ἀποβεβηκῦια. Γίγνοιτο³⁴ δὲ τοιαύτη, [46]
 εἰ τῷ Ἰσοκράτους θεωρήματι χρησόμεθα,³⁵ καὶ τὸ
 κάλλος καὶ τὴν σεμνότητα μὴ³⁶ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων
 μᾶλλον, ἢ τῆς ἀρχαιότητος ἢ τοῦ μεγέθους θηρώμε-
 θα,³⁷ ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀρμονίας καὶ τῶν σχημάτων. Ἐπεὶ
 αὐτό γε³⁸ τοῦτο, ὃ πάντες θρυλοῦσι.³⁹ „Δήμητρος⁴⁰
 γὰρ ἀφικομένης εἰς τὴν χώραν ἡμῶν“ καὶ τὰ ἐξῆς, τίς
 οὐκ οἶδεν, ὅτι τοῖς μὲν ὀνόμασιν ἐγγὺς τοῦ πολιτικοῦ
 καθήκει,⁴¹ τῇ δὲ συνθείσει καὶ τῇ ἀρμονίᾳ καὶ τῷ¹⁰
 σχήματι ὀλίγα; καὶ⁴² [λείπει ἔνια] σεμνότερα εἶναι δο-
 κεῖ.⁴³ Καὶ τοι τίς οὐκ οἶδε τὴν Πρόκνην⁴⁴ τὴν Παν-

γιγνησθῶ excidisse τῷ συγγραφεῖ, vel τῇ συγγραφῇ. Cum enim
 praecipit simplicem esse debere dictionem, addit ὅπερ καὶ περὶ
 τῆς διατριβῆς ἔφαμεν. Atqui hanc quoque breviorē esse de-
 bere apud scriptores prosaicos praeceperat, non apud poetas.
 HEER.

33 Ald. Ricc. 1. διθυράμβου καὶ. Heer. καὶ uncis
 inclusit. Jacobs conj. διθυραμβικοῦ. Par. Vind. Ricc. 2. καὶ om.

34 Ricc. 2. γένοιτο. tum Ald. Codd. τοσαύτη. Heer. τοιαύτη.
 Sq. εἰ Ald. Codd. om. Posuit Heer.

35 Codd. χρησόμεθα.
 — Ad rem cfr. Spengel. Συναγ. τεχν. p. 163.

36 Ald.
 καὶ, quod Heer. delevit. Codd. μὴ.

37 Ald. Codd. θηρώμεθα. Heer. θηρώμεθα. Sq. ἀλλ' e Ricc. 2. posui, abest ab
 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. — Heer. posuit ἢ.

38 Par. αὐτό γε.
 rell. γε αὐτό. Sq. τοῦτο. Ricc. 1. om.

39 Edd. Ricc. 2.
 θρυλοῦσι. rell. θρυλοῦσι.

40 Ricc. 2. Παρ. Δήμητρος ut
 Isoer. Panegy. p. 50. Bekk., rell. Δημήτερος. — Pro sq.

ἡμῶν Ald. Vind. Ricc. 1. 2. habent ἰώνων.

41 Heer. ta-
 cite edidit καθικνῆται.

42 „Locum hunc mutilum esse,
 ipse ni fallor Aldus verbis λείπει ἔνια, nullo alio addito lacu-
 nae signo, contextui insertis, indicare voluit. Quae excide-
 runt, conjectando restitui nequeunt; sensus videtur esse: in
 componendis hymnis mythicis abstinendum esse
 ab impiis fabulis.“ HEER.

43 Ricc. 2. δοκεῖν. tum
 Ald. Vind. Par. Ricc. 2. καὶ τό. Heer. Ricc. 1. καὶ τοι. Sq. οὐκ

10..

δίονος, καὶ τὰ ἐξῆς τοῦ αὐτοῦ τύπου, εἰ καὶ περὶ ἀν-
 θρώπων ⁴⁵ εἴρηται. Καὶ παρὰ Πλάτωνι. ⁴⁶ „φῆμη τις
 598 καὶ λόγος διαρρέει, ὡς ἄρα ὁ ⁴⁷ θεὸς οὗτος ὑπὸ μη-
 τριᾶς ⁴⁸ οὔσης τῆς Ἥρας ἐκινήθη;“ καὶ πολλὰ παρα-
 5 δείγματα παρὰ ⁴⁹ τῷ Πλάτωνι, ὥστε εἰ σώζοις ⁵⁰ τὸ [47]
 θεώρημα, φυλακτήριον ἔσται πρὸς ἀρετὴν λόγου. ⁵¹ Ὅλως
 δὲ περὶ τῶν μυθικῶν τούτων ὕμνων, περὶ τε ἔννοιαν καὶ
 ἐρμηνείαν, ἐκείνο ἰστέον, ⁵² ὅτι τῷ ἀξιώματι κατ' ἄμφω
 τὸ μυθικὸν λείπον.

C a p. VII.

10

ΠΕΡΙ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΚΩΝ. ¹

Περὶ δὲ τῶν γενεαλογικῶν ἐν μὲν ἤδη τοσοῦτον ²
 εἴρηται, ὡς τοὺς αὐτοὺς ὥήθησαν ἔνιοι ³ τοῖς μυθικοῖς,

Ald. Codd. om., posuit Heer. tum Par. εἶδεν. 44 Ald. Vind.
 Ricc. 1. 2. προσκύνησιν. Heer. Par. Πρόκνην. 45 Ricc. 2. ἀνθρώ-
 πων. rell. ἀνθρωπίνων. 46 „Haec quoque ex dialogo Platonis,
 qui interiit, petita sunt. Fabula spectare videtur ad Hercu-
 lem, quid tamen in ea traditum fuerit, ex hoc loco colligere
 non licet.“ HEER. 47 Ald. ἀράθεος. Etiam Par. Vind.
 Ricc. 1. ὁ om. Posuit Heer. Ricc. 2. 48 Heer. τῆς μητριᾶς.
 49 παρὰ abest ab Ald. Codd., tacite posuit Heer. 50
 Ricc. 1. σώζεις. 51 Ald. Ricc. 1. 2. Vind. ὁ λόγος. Heer.
 τοῦ λόγου. Par. λόγου. 52 Ricc. 2. ἰστέον ἐκείνο. tum Par.
 Vind. τὸ ἀξιῶμ.

¹ Ricc. 2. περὶ γενεαλογικοῦ. „Postquam Menander in ca-
 pite antecedenti ostenderat, hymnos genealogicos a mythicis
 esse diversos, jam de his disputationem instituit. Vocantur
 autem hymni genealogici, in quibus deorum genus, prout il-
 lud a poetis traditum invenimus, laudando enarramus.“ HEER.
² Heer. tacite edidit τοσοῦτον ἤδη. ³ Ald. Vind. Ricc. 1. Par.

ὥς ἐπὶ τῶν μυθικῶν εἶπομεν, ἐν ᾧ καὶ τὴν διαφορὰν προσετίθεμεν. Ἐτερον δὲ τοσοῦτον εἰρήσεται, ὡς ἔστι σπανίως ⁴ ὕμνον εὐρεῖν θεῶν, ἐν ᾧ τὸ γενεαλογικὸν μόνον φέρεται (πλὴν εἴ τις ὑπολαμβάνει τὰς θεογονίας ὕμνους εἶναι τῶν θεῶν), ὡς τὰ πολλὰ δὲ ⁹ [48] τοῖς μυθικοῖς παρεμπλέκεται, ἢ ἄλλοις γε τῶν ὕμνων εἴδεις καὶ ἐνὶ καὶ πλείοσι. Γραῶδες γὰρ καὶ δεινῶς μειρακιῶδες, ⁶ ὕμνον Διὸς προελόμενον ⁷ πραγματείαν, μόνον γονὰς ⁸ ἐκδείξασθαι. Ἄλλ' ἐπεὶ εὐρηται καὶ τοῦτο τὸ ⁹ εἶδος τῶν ὕμνων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, καὶ ἤδη τινὲς καὶ Διο- ¹⁰ νύσου γονὰς ὕμνησαν, καὶ Ἀπόλλωνος ¹⁰ ἕτεροι, καὶ Ἀλκαῖος Ἡφαιστου, καὶ πάλιν Ἑρμοῦ, καὶ τοῦτ' ¹¹ ἀποτετιμῆμεθα τὸ μέρος. Χρὴ τοίνυν, εἰ μὲν παραπεπλεγμένον εἴη τοῖς ἄλλοις εἴδεσιν, εἰδέναι, ὅτι καὶ μῆκος προσίεται, εἰ δὲ καθ' αὐτὸ εἴη τὸ μέρος, ὅτι βραχείας δεῖ- ¹⁵ ται διατριβῆς. Ἔστι δὲ ὡς ποιητῇ μὲν καθ' αὐτὸ μόνον τὸ εἶδος χρήσιμον, συγγραφῇ δὲ οὐδέποτε. Ὁ μὲν γὰρ

ἔνιοι ἐπὶ τῶν μυθικῶν. Heer. ἔνιοι τοῖς μυθικοῖς. Plenam lectionem habet Ricc. 2. ἔνιοι τῶν μυθικῶν, ὡς ἐπὶ τῶν μυθικῶν εἶπομεν. 4 Ald. Codd. ὥστε σπανίως. Jacobs ὡς ἔστι σπαν. Heer. suplevit: ὥστε σπαν. ὅ. εὐρεῖν ἂν εἴη τῶν θ. — Ση. ἐν ᾧ posuit Heeren., Ricc. 2. ἐν οἷς. abest ab Ald. Vind. Ricc. 1. Par. — Eadem verba ἐν ᾧ τὸ γενεαλογικὸν μόνον φέρεται perperam repetuntur ab Ald. et Codd. post εἶναι τῶν θεῶν, ubi ab Heerenio deleta sunt. 5 Ricc. 2. καὶ. tum Ald. Codd. οἱ τοῖς μυθικοῖς παρεμπλέκοντες [Ricc. 1. παρεμφαίνοντες] γε [Ricc. 2. γε om.] ἢ ἄλλους [Ricc. 1. δι' ἄλλους, Par. ἄλλως] γε τῶν ὕμνων ἢ δι' ἐνείη [Ricc. 2. ἐνίους, Par. ἐνείη] καὶ πλείοσι. Emendavit Heer. 6 Ricc. 2. μειρακιῶδες. 7 Ricc. 1. 2. προελόμενον. 8 γονὰς manus serior in Ricc. 1. inseruit. Heer. addere voluit ἐκδείξασθαι γενεαλογίαν. 9 τὸ om. Ald. Par. Vind. Ricc. 1. Est in Ricc. 2. Heer. 10 Edd. Par. Vind. Ricc. 1. repetunt γονὰς, Ricc. 2. om. 11 Ricc. 2. τοῦτο. — Mox v. 14. Ald. Par. Vind. Ricc. 1. παραπεπλεγμένος.

καὶ Χάριτας μαινομένης, ¹² καὶ Ὠρας ὑποδεχομένης,
καὶ τὰ τοιαῦτα πραγματεύεσθαι, ὃ δ' ἐπ' ἀνάγκης ¹³ ὅτι
βραχύτατα ἔρει. Ἀρετὴν [49] δ' ¹⁴ ἰρμηνείας ἐν τοῖς τοι-
ούτοις, καθαρότης καὶ ¹⁵ τὸ ἀπροσκορὲς γένοιτ ¹⁶ ἂν
ἐν ποιήσει ἐκ συμμετρίας τῶν περιγραφάσεων, ἐν δὲ τῇ ¹⁷
συγγραφῇ ἐκ τῆς ποικιλίας τῶν κώλων. Παρέσχετο ¹⁸
δὲ τὴν μὲν ἐν ποιήσει ἀρετὴν Ἡσιόδος, καὶ γνοίη τις
ἂν μᾶλλον, εἰ τοῖς Ὀρφέως παραθεῖη· τὴν δὲ ἐν τῇ συγ-
γραφῇ ¹⁹ πολλαχοῦ μὲν Πλάτων, πολλαχοῦ δὲ Ἡρόδοτος
²⁰ ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς.

C a p. VIII.

ΠΕΡΙ ΠΕΠΛΑΣΜΕΝΩΝ. ¹

Περὶ δὲ ² τῶν πεπλασμένων ταῦτα ἴστέον· πρῶτον
μὲν ὅτι οὐκ ἂν γένοιντο ³ περὶ τοὺς περιφανεῖς τῶν θεῶν
ῥαδίως, καὶ ὧν αἱ γενέσεις καὶ δυνάμεις πρόδηλοι, ἀλλὰ
¹⁵ περὶ ⁴ τοὺς ἀφανεστέρους ὡς τὰ πολλὰ θεοὺς καὶ δαί-
μονας· οἷον καὶ περὶ τὸν Ἑρῶτα ὁ Πλάτων, ποτὲ μὲν

¹² Ald. Vind. Ricc. 2. μινουμένης. Ricc. 1. Par. μινουμένης.
Heer. μαινομένης, Deae parturienti opem ferentes.

¹³ Heer. ἐπαναγκές. ¹⁴ Heer. δι. ¹⁵ Edd. Godd. ὡς.

Bast ad Gregor. Cor. p. 201. ex Par. 2423. restituit καὶ. ¹⁶

Ricc. 2. γένοιτο. Ricc. 1. Par. γίνουτο. ¹⁷ τῇ ex Ricc. 2.

Par. 2423. recepi. ¹⁸ Heer. tacite scripsit παρέσχε. ¹⁹

Ald. Codd. τήνδε τὴν συγγραφὴν. Heer. ἐν δὲ τῇ συγγραφῇ. Par.
2423. τὴν δὲ ἐν τῇ συγγραφῇ.

1 „Hymnis mythicis, in quibus poëtarum tradita sequimur,
opponuntur ὕμνοι πεπλασμένοι, conficti, in quibus ipsi no-
vas de diis narrationes proferimus.“ HEER. ² δὲ e Par.

inserui. ³ Ald. Vind. Par. γένοιτο. Heer. Ricc. 1. 2. γέ-
νοιτο. ⁴ Ald. Vind. Par. Ricc. 1. παρὰ. Heer. Ricc. 2. περὶ.

ὥς πρὸ ⁵ γῆς ἐγένετο, [50] ποτὲ δὲ ὥς Ἀφροδίτης ἐστὶ παῖς. ⁶ Πάλιν δὲ πεπλασμένος ⁷ ὕστερον Πόρου ⁸ καὶ Πενίας, καὶ πάλιν ὁ Πανσανίας, ὅτι τῇ τέχνῃ τῇ ἰατρικῇ ἐφέστηκεν ἡ δύναμις τοῦ Ἑρωτος· [καὶ Ἀριστοφάνους, ⁹ ὅτι συνάγει τὰ ἡμίτομα τῶν σωμάτων. Τούτους ⁵ γὰρ τοὺς ¹⁰ ὕμνους ποικίλως σφόδρα πλάσας, τοὺς ¹¹ μὲν περὶ φύσιν, τοὺς δὲ περὶ δύναμιν, τοὺς δὲ περὶ γένος λέγει. ¹² Καὶ αὕτη ¹³ ἡ ἐξουσία παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ¹⁴ ὥς παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν. Ἄρεως ¹⁵ μὲν γὰρ θεράποντας Δειμόν ¹⁶ καὶ Φόβον ἀναπλάττουσι, ¹⁷ [51] τοῦ ¹⁰ δὲ Φόβου τὴν Φυγὴν φίλην, ¹⁸ καὶ τοῦ Θανάτου τὸν Ὑπνον ¹⁹ ἀδελφόν. Ἡδὴ δὲ ²⁰ καὶ ἡμεῖς τὸν Λόγον

⁵ Ricc. 2. πρὸς. Respicit ad Symp. p. 178. ⁶ Phaedr. p. 242. ⁷ Ricc. 2. πεπλασμένον. ⁸ Ald. Codd. πόρος. Ad marg. exemplaris Aldini Vindob. πόρους. Heer. πόρον. tum Ricc. 2. καὶ πενία. — Symp. p. 203. Mox Ricc. 2. ὕτη τῇ τέχνῃ τῆς ἰατρικῆς. — Symp. p. 186. ⁹ Symp. p. 189. ¹⁰ τοὺς Ricc. 1. om. ¹¹ Ald. Vind. Par. τῆς μὲν. Heer. Ricc. 1. 2. τοὺς μὲν. tum Ald. Vind. Par. Ricc. 1. τῆς δὲ περὶ δύναμιν. Ricc. 2. τοὺς δὲ π. δ. Heeren haec omisit, eoque Jacobsium in errorem induxit, nam Ald. Codd. habent: τοὺς δὲ περὶ γένος [Ricc. 2. γένους]. ¹² Ald. Codd. ἡκει. Heer. λέγει. Jacobs. corrigit: τῇ μὲν περὶ φύσιν, τῇ δὲ περὶ γένος ᾗδει. Scribere voluit ᾗδει, vel ᾗδε, ut apparet ex sqq. ubi ad ᾗδειν de sermone etiam pedestri usurpatum laudat Boisson. ad Philostr. Her. p. 338. Themist. Or. I. p. 1. a. Aelian. H. A. XVII. 5. ¹³ Ricc. 1. 2. αὐτή. ¹⁴ Ald. Codd. παρὰ τῶν ποιητῶν παρὰ τοῖς συγγρ. [Ricc. 2. alterum παρὰ om.] correxit Heer. ¹⁵ Ricc. 1. Ἄρεος. ¹⁶ Ald. Codd. δῆμον. Heer. Δειμόν, coll. Hes. Scut. Herc. 463.

Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δειμὸς εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους

ἥλασαν αἰψ' ἐγγύς.

¹⁷ Ald. ἀναπλάττουσιν. ¹⁸ Ricc. 1. φύσιν. ¹⁹ Ald. Vind. Ricc. 1. ὑγμινόν. Par. ὑγινόν. Ricc. 2. ὑγμινόν. Heer. ὕπνον. coll.

τοῦ ²¹ Διὸς ἀδελφὸν ἀνεπλάσαμεν, ὥς ἐν ἡθικῇ συν-
 όψει. ²² Ἄ τοίνυν χρὴ ἐν τοῖς πεπλασμένοις τῶν ὕμνων
 διορᾶν, ἔχοιτε ²³ ἂν λέγειν. Φυλακτέον γὰρ πρῶτον μὲν,
 μὴ ἀπηρητημένους ἀλλὰ συνεχεῖς ²⁴ πλάττειν. Εἴη δ' ἂν
⁵ τὸ τοιοῦτο ²⁵ σωζόμενον, εἰ ἀπ' αὐτῶν λαμβάνοιτο ἡ
 πλάσις, καὶ μὴ ἀνακεχωρηκυῖα εἴη. Ἐπειτα μὴ ἀηδῶς,
 ἀλλὰ στομύλως ²⁶ καὶ γλαφυρῶς ἀναπλάττειν, οἷον Μού-
 σας Μνημοσύνης ²⁷ παιδας, ἣ ὅσα τοιαῦτα. Ἐναι γὰρ
 τοῦ ἀκοῦσαι ἀηδεῖς, ²⁸ οἷον ὅτι ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς
¹⁰ ἀνέδραμεν ²⁹ ἡ Ἀθηνᾶ. Μὴ γὰρ τοῦτο, εἰ καὶ ³⁰ καθ'
 ὑπόνοιαν εἴρηται, καὶ πρὸς ἄλλο τι ἔχει ὀρθῶς, ἀλλ'
 ὅτι ³¹ ἀηδῶς πέπλασται. Ἐπειτα δὲ πίστεις λαμβάνειν
 ἀπὸ τῶν ἀληθῶν, ³² ἐν οἷς ἂν ψευδῶμεθα, ὥς καὶ ἡμεῖς
 πεποιήκαμεν, πολλάκις δὲ καὶ ὁ Ὅμηρος. Ἐτι δεῖ ³³ καὶ
¹⁵ τοὺς πεπλασμένους ὕμνους ἑαυτοῖς εἶναι συμφώνους, καὶ
⁵⁹⁹ μὴ ἐναντιούμενα ἢ μαχόμενα ἐφέλκεσθαι, ³⁴ ὥσπερ ἐν
 ἐκείνῳ μύθῳ, ὅτι Ζεὺς πρὸ πάντων ἐγένετο, καὶ θεῶν
 ἀπάντων ἐστὶ ³⁵ πατὴρ, καὶ τὴν Θέμιν, οὖσαν τοῦ Κρό-

Hom. II. ξ, 231.

Ἐνθ' Ἐπὶ ξύμβλητο κασιγνήτῳ Θανάτοιο.

²⁰ δὲ Ricc. 2. om. ²¹ τοῦ Ricc. 1. 2. om. Tum Ricc. 1.
 ἀναπλάσομεν. ²² „Scribo συνάψαι. Ethica enim conjunctio
 inter Jovem et λόγον.“ JACOBS. ²³ Heer. conj. ἐξῆς εἴη
 ἂν λέγειν. ²⁴ Ricc. 2. συνεχεῖς. rell. συνεχῶς, unde Jacobs
 in antecedentibus conj. ἀπηρητημένως. ²⁵ Ricc. 2. τοιοῦτον. —
 Mox Heer. tacite edidit ἀπὸ τῶν αὐτῶν. ²⁶ Ricc. 2. στομύλως.
²⁷ Ricc. 2. Μνημοσύνας. ²⁸ Par. ἀηδῆς. Sq. ὅτι Ald. Par.
 Vind. Ricc. 1. om. Est in Ricc. 2. Heer. ²⁹ Ricc. 1. ἐνέ-
 δραμεν. ³⁰ καὶ Ald. Vind. Par. Ricc. 2. om. Est in Ricc.
 1. Heer. ³¹ Ricc. 1. ὅτε. ³² Ricc. 1. ἀληθινῶν. ad
 marg. γρ. ἀληθῶν. ³³ Edd. Par. Vind. Ricc. 1. ἐτι δεῖ —
 αἰτοῖς ἐπισυμφώνους. Ricc. 2. ἐτι δεῖ — ἑαυτοῖς εἶναι συμφώνους.
³⁴ Ald. Codd. ἀφέλκ. Heer. ἐφέλκ. ³⁵ Ald. ἐστίν. rell. ἐστί.
 [Ricc. 2. ἐγένετο. supra lin. ἐστί].

νον, τὸ παλαιὸν γυναῖκα ἡγάγετο. Ἦν μὲν γὰρ [52] πρὸ πάντων καὶ Θέμις· ³⁶ εἰ δ' ἦν πρὸ Διὸς Θέμις, οὐ πρὸ πάντων. Ἔτι πρὸς τούτῳ ³⁷ φυλακτίον ἐν τοῖς πεπλασμένοις ³⁸ ὕμνοις τὸ μῆκος καὶ τὴν περιεργίαν. Ἦδη γὰρ τινες τῶν νεωτέρων, ἀναπλάσαντες δαίμονά τινα νέον ³⁹ Ζηλοτυπίαν, κρήδεμνον ⁴⁰ μὲν αὐτῇ Φθόγονον προσέθεσαν, ζώνην δ' αὖ Ἔριν. Καὶ μάλιστα ὁ ⁴¹ Πανσανίας ἐπιφορὰς ἔχει πρὸς τὴν κατὰ μέρος ταύτην περιεργίαν. Ἔστι δὲ καὶ ⁴² ἐνῶσαι ἀρχαῖον καὶ νέον ἐν ποιήσει μὲν, μάλιστα δὲ ἐν συγγραφῇ. Τὴν ἐρμηνείαν δὲ προσάξεις ⁴³ 10

36 Ald. Codd. Θήμιδος. Heer. Θέμις. „Hoc enim ipsum est, in quo omnis vertitur cardo disputationis, non sibi in eo constare poëtas, quod mox Jovem mox Themidem antiquissimam fingerent, atque ante omnia fuisse contenderent, quod tamen in utrumque nullo modo cadere posset.“ HEER.
37 Ald. Vind. Par. τοῦτο. Ricc. 2. τούτῳ. Ricc. 1. Heer. τούτοις. 38 Ricc. 1. πεπλασμένοις — περιεργασίαν. 39 Edd. Codd. θεόν, quod Heer. uncis inclusit. δαίμονος θεῖας ex Eur. Iph. Aul. 1514. adfert Jacobs, sed ipse conjicit νέον. 40 Ald. Vind. Ricc. 1. κρήδεμνον. 41 Heer. ὁ om. Pausaniam hunc Heer. eundem esse putat, qui e Platonis Symposio notus est: quam quidem sententiam explodit Schneid. Quaest. de Conviv. Xenoph. p. 148. sed poëtam recentiorem hujus nominis nec ipse novit, quare melius videtur cum Jacobsio cogitare de sophista illo, quem ex Herodis disciplina prodiisse narrat Philostratus in Vit. Soph. II. 13. p. 594., multarum declamationum auctorem. 42 Ald. Vind. Ricc. 1. 2. ἔστι δὲ καὶ [Ricc. 2. καὶ om., ad marg. λέπει] ἐνῶσαν ἀρχαῖον καὶ ἐν ποιῆσ. Par. ἔστι δὲ καὶ ἐν οὔσαν ἀρχ. Heer. edidit ἔστι δὲ καὶ οὖν παρ' ἀρχαίοις καὶ ἐν π. Jacobs. „ἔστι δὲ καὶ ἐνῶσαι ἀρχαῖον καὶ νέον, ἐν π. — in ejusmodi fabularum ornamentis vetustum atque recens conjungere licet. Facile νέον ante ἐν excidere potuit.“ 43 Ald. Vind. προσάξαι. Ricc. 1. προσάξει. rel. προσάξεις. et paullo post Ricc. 1.

τοῖς τοιοῦτοις ὕμνοις, πρὸς τὰ πράγματα ὄρων, εἰ μὲν ἀνθρώπινόν τι ἀναπλάττοις, ἀφ' ελεστίραν ⁴⁴ καὶ κομμοτέραν. Λέγω δὲ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐ παντάπασιν φρικώδη καὶ θεῖα, οἷον Περίαν καὶ Ἀργυρνιακὴν, καὶ ⁴⁵ ὅσα
 8 τοιαῦτα. Εἰ δὲ ἀναπλάττοις ⁴⁶ [53] τι θεῖον, ὅπως καὶ τὴν ἐρμηΐαν σεμνοτέραν προσάξεις. ⁴⁷ Χρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι γονιμώτατος ⁴⁸ καὶ ἐπινοίας ἐστὶ σημεῖον ὁ τοιοῦτος ὕμνος.

C a p. IX.

ΠΕΡΙ ΑΠΕΥΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΚΤΙΚΩΝ. ¹

- 10 Οἱ δὲ ἀπευκτικοὶ καὶ προσευκτικοὶ ὕμνοι σχεδὸν μὲν, ὥσπερ ἐφάσχομεν, πᾶσι τοῖς προειρημένοις εἰσὶν ἀναπεπλεγμένοι, ² ἢ τοῖς γε πλείστοις αὐτῶν. Ἄπαντες γὰρ ἀννυνοῦντες τοὺς θεοὺς εἰς εἴχας ἐγκλείουσι ³ τοὺς λόγους. Ἦδη δὲ τινες καὶ ἀποτόμως ⁴ κατὰ τὰ αὐτὰ γε-
 15 γόρασιν. Ἀπευκτικός, ⁵ μὲν ὁ τοιοῦτος.

ἀναπλάττοις.

44 Ald. Heer. ἀσφαλεστίραν. Codd. ἀφελιστί.

45 Ricc. 2. ἦ.

46 Ald. Ricc. 1. Vind. Par. ἀναπλάττοις τι θεῖαν. Heer. Ricc. 2. ἀναπλάττοις τι [Ricc. 2. τι om.] θεῖον.

47 Ald. Par. Vind. Ricc. 1. προσάξι. Ricc. 2. εἰσάξις. Heer. προσάξεις.

48 Ricc. 2. γονιμώτατος. „Fertilissimus, ad multa inveniendā idoneus.“ HEER.

1 „Pergit denique ad ultimum hynnorum genus, quibus vel ea quae in votis habemus, a diis precamur, vel mala nobis imminētia avertere studemus.“ HEER. 2 Ald. ἀναπεπλασμένοι. Codd. ἀναπεπλεγμένοι, quod Heer. e conj. posuit. 3 Ald. Vind. ἐγκλείουσι. Heer. ἐγκλίνουσι. Par. Ricc. 1. 2. ἐγκλείουσι. 4 Ald. Vind. ἀποτόμους κατὰ αὐτά. Ricc. 1. ἀποτόμους καὶ τὰ αὐτά. Par. ἀποτόμως κατὰ αὐτά. Ricc. 2. ἀποτόμως κατὰ τὰ αὐτά. Heer. scripsit ἀποτόμοι καθ' ἑαυτοῖς. 5 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἀπευκτός. Ricc. 2. ἀπευκτός. Heer. ἀπευκτικός.

Ζεῦ ⁶ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφής, αἰθίρι ναίων,
Μὴ πρὶν ἐπ' ἡέλιον δύναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθειν.

Προσευκτικὸς δέ·

Κλῦθί μιν ⁷ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἦτε μοι αἰεὶ

Ἐν πάντεσσι ⁸ πόνοισι παρίστασαι.

5

Καὶ [54] παρὰ Πλάτωνι· „ὦ φίλε Πᾶν“ ⁹ καὶ ὅσα ἄλ-
λα ¹⁰ ἐν τῷ Φαίδρῳ εὔχεται. Δεῖ δὲ τοὺς τοιούτους
ῥμνους μὴ κατακόρους ¹¹ εἶναι. Τὰς μὲν γὰρ εὐχὰς
δικαίας εἶναι χρὴ, καὶ ἀπευχὰς δικαίας οὐσας καὶ ἀπλᾶς
εἶναι, ¹² μὴ τὸ δεῖνα γενέσθαι, εἶναι δὲ [ἀπλᾶς] καὶ βρα- 10
χείας. Ἔτι δὲ οὐ διδάσκειν τοὺς θεοὺς, ἀλλ' αἰτεῖν ἅπερ
ἀκριβῶς ἴσασιν. Ἔτι δὲ καὶ πάσας εὐχὰς καὶ συγγρα-
φίων ἐπιὼν τὰς αἰτίας ¹³ εἰς τοὺς πολίτας, βραχείας
οὐσας εὐρήσεις. Ἦδη δὲ καὶ εἰς τοὺς πολιτικούς τὸ μέ-
ρος τοῦτο τῶν ῥμνων κατῆλθε, ¹⁴ πλήν γε ὅσαι ἐπιμαρ- 15
τυρίαι. ¹⁵ Τὸ γὰρ „πρῶτον μὲν ὦ ἄνδρες“ ¹⁶ Ἀθηναῖοι,

6 Edd. Ricc. 1. 2. Par. Ζεύς. Vind. Ζεῦ. — Il. β, 412.
7 Heer. μοι. — Il. κ, 278. 8 Ricc. 2. πάντεσι π. παρίστα-
σθαι. 9 Ricc. 2. παιάν. Phaedr. p. 279. 10 ἄλλα inse-
ruit Heer., abest ab Ald. Codd. 11 Ald. Vind. Par. Ricc.
1. κατ' ἄκρους. Ricc. 2. κατακόρους. Heer. κατάρας, imprec-
ationes. 12 Ald. Codd. οὐσας. καὶ ἀπλῶς [Ricc. 2. ἀπλᾶς]
εἶναι δεῖ [Vind. Par. Ricc. 1. δῆ] τὸν δεῖνα γενέσθαι, εἶναι δὲ
ἀπλᾶς καὶ βραχείας. Heeren edidit: [οὐσας]. Καὶ ὅλως αἰτεῖν
δεῖ τὸ δεῖνα γενέσθαι, αἰτεῖν δὲ ἀπλῶς καὶ βραχείως. Equidem
codicum vestigia magis premens ita disposui orationem, ut
praeceptum, ne hymni tales taedium moveant, exponatur.
Itaque δῆ τὸν mutavi in μὴ τὸ, et alterum ἀπλᾶς tanquam e
praecedentibus repetitum uncis inclusi. 13 „Legendum
duco λογογράφων ἐπιὼν τὰς αἰτήσεις, oratorum preces ad
cives.“ HEER. 14 Par. κατῆλθεν. 15 Ald. ἐπιμαρτηγ
ρίαι (sic). „Locum nimia brevitate obscurum, sic intelligo:
Attingunt quoque hoc genus hymnorum oratores,
ita tamen ut eo tantum ad obtestandam deorum

τοῖς θεοῖς εὐχομαι“ καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ τό· „Καλῶ δὲ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον,“ [55] τῶν εὐκτικῶν καὶ ἀπ-ευκτικῶν ὕμνων μετείληφεν ἵχνη.

Οὐκ ἄγνοῶ δὲ ὅτι ἀπορητικούς τινες τεθείκασι, καὶ
 5 διαπορητικούς καθ’ ἑκάστον ¹⁸ τῶν μερῶν, οἱ διηπόρη-
 σαν περὶ γενεαλογίαν, περὶ ¹⁹ Ἑρωτος εὐθύς, εἴτε ἐκ
 χάους ἐγένετο, εἴτε ἐξ Ἀφροδίτης, καὶ πολλὰ τοιαῦτα.
 Καὶ πάλιν περὶ δύναμιν, εἴ γε ἀνθρώπινα πράγματα καὶ
 διοικήσεις [τε]θεῖαι. ²⁰ Καὶ συνορᾷς ²¹ δὴ τοῦτο τὸ εἰ-
 10 δος, ὃ φημι, ²² πᾶν· ἀλλὰ τὸν ²³ τοιοῦτον ὕμνον τῷ μὲν
 σχήματι διαφέρειν φημι, τῇ δὲ φύσει τὸν αὐτὸν εἶναι
 ἐκείρων ἐκάστω, ²⁴ ὥσπερ καὶ τὴν Τύχην Σοφοκλῆς ὕμνη-
 σε διαπορῶν γένει. ²⁵ Ἐγὼ δὲ γενέσθαι τινὰς [56]
 ὕμνους καὶ ἐξ ὁμοίου τούτων ἀπάντων ἢ τῶν πλείστων

fidem utantur. Plenius sic scribendum fuisset: ἤδη δὲ καὶ
 εἰς τοὺς πολιτικούς τὸ μέρος τοῦτο τῶν ὕμνων κατήλθε, πλὴν γε
 ἐπὶ τούτῳ, ἐφ’ ὅσον οἱ ὕμνοι οὗτοι εἰσὶν ἅμα ἐπιμαρτυρίαι.“ HEER.
 16 Ald. Ricc. 1. Vind. ἄνδρες om. Est in Ricc. 2. Heer. In
 Par. ὡ ἄνδρες Ἀθην. deest, et ὁ θεὸς legitur. — Dem. pro cor.
 p. 225. 17 ibid. p. 274. 18 Par. ἐκάστον. 19 Heer.
 edidit ὡς περὶ. — Respicit ad Platonis Symposium. 20 Ald.
 Vind. Ricc. 1. τεθεῖσαι. Par. τε θεῖαι. Ricc. 2. τεθήσονται. Heer.
 conjecit: θεία διοικήσει τέθεται, dubitare solent an res
 humanae a diis administrantur. 21 Par. συνορα ο
 δὴ sine accentu. 22 Heer. edidit φασὶ et post ὕμνον inse-
 ruit ὄν. 23 Ald. Ricc. 2. ἀλλάτιον. Par. ἀλάτιων. Vind.
 Ricc. 1. ἀλλάτιων. Jacobs ἀλλὰ τὸν „et hic totum illud,
 de quo loquor, genus conspicias: sed talem hym-
 num forma tantum differre contendo, natura au-
 tem nihil discrepare a reliquis.“ 24 ἐκάστω Ricc.
 2. om. — Sq. τὴν Ald. Vind. Par. Ricc. 1. om. Est in Ricc.
 2. Heer. 25 Ald. Ricc. 1. Par. Vind. ἱμεῖ. Ricc. 2. ὕμνεῖν.
 Heer. γένει i. e. de genere Deae dubitans. — Ad quam
 fabularum deperditarum hoc pertineat, non constat.

συντιθέντων, ²⁶ οἵπερ εἰσὶ καὶ πλείστοι ²⁷ ἔπαινοι, καὶ
 μάλιστα τοῖς συγγραφεῦσι πρίποντες. Τῷ μὲν γὰρ ²⁸
 ποιητῇ ἔξαρχεῖ καὶ μέρος τι ἀπολαμβάνει καὶ ²⁹ κατα-
 κοσμήσαντι τῇ ποιητικῇ κατασκευῇ πεπαῦσθαι, ὃ δὲ συγ-
 γραφεὺς πειράσεται διὰ πάντων ἔλθεῖν. Χαριέστατον ⁵
 δὲ τῶν τοιούτων μέρος παρέσχηται ³⁰ ἐν τοῖς Μαντευ-
 τοῖς ³¹ Ἀριστείδης. Οὗτος γὰρ τὸν Ἀσκληπιὸν καὶ τὴν
 Ὑγίειαν ³² συγγέγραψεν οἴους ἐτύμως ³³ ἐπαινῶν ἀνθρω-
 πίνην περιέργειαν ³⁴ ἔχοντας.

Τὸ μὲν δὴ περὶ τῶν εἰς τοὺς θεοὺς βιβλίον τέλος ¹⁰
 ἔληφεν ἡμῖν, ἐξ ὧν ἡγούμεθα καὶ ποιητὰς καὶ [57] συγ-
 γραφεάς καὶ ῥήτορας πάντας ἀννυμεῖν θεοὺς ἐντέχνως,
 καὶ ὅπως καὶ ἐν ὁποίοις δεῖ ³⁵ καιροῖς. Ἐφεξῆς δ' ἂν
 ἦν, περὶ χώρας καὶ ³⁶ πόλεως ἐπαίνων εἰπεῖν, οὕτως ³⁷

²⁶ Edd. Par. Vind. Ricc. 1. συντιθέντων. Ricc. 2. συντιθέν-
 των. Fort. συντιθέντας. ²⁷ Ald. Vind. Par. Ricc. 1. πλείοστα-
 τοι. Ricc. 2. πλείστοι. Heer. edidit τελειότατοι. ²⁸ γὰρ Ald.
 Codd. om. Posuit Heer. ²⁹ καὶ Ricc. 1. om. Tum Ald. Vind.
 Par. Ricc. 1. κατακοσμήσαντα. Ricc. 2. Heer. κατακοσμήσαντι.
³⁰ Ald. Vind. Par. παράσχηται. Ricc. 1. 2. Heer. παρέσχηται.
³¹ Ald. Codd. τοῖς μαντευτοῖς, quod Heer. tacite correxit τῇ
 Μαντευτοῖ, male intelligens titulum Orationis II. ΜΑΝΤΕΥΤΟΙ.
 ἈΘΗΝΑ. Nam μαντευτοὶ sc. λόγοι communis fuit inscriptio de-
 clamatorum in Minervam, Bacchum, Herculem, Asclepiadas
 conscriptarum. Vide Dindorf ad Orat. laudatae titulum. ³²
 Ricc. 2. ὑγείαν. Par. ὑγησίαν. Respicit ad p. 14. ed. Jebb.
 Ἀθηναίων δὲ οἱ πρεσβύτατοι καὶ Ὑγείας Ἀθηναῖς βωμὸν ἰδρύσαντο.
 Εἰ δὲ ἡ ἐκείνων ὀρθὴ ψήφος, τί ἔρη μείζον εὐρεῖν εἰς τὴν Ἀσκλη-
 πιοῦ καὶ Ἀθηναῖς συμφωνίαν; ³³ Edd. Codd. οὐκέτι μοι ὥς.
 Heer. locum mutilum putat, recepi emendationem Jacobsii
 οἴους ἐτύμως. certe syllaba ους ετυμως facile in οὐκ ετι μ ως de-
 pravari potuerunt. ³⁴ Parr. Ricc. 2. περιέργειαν. ³⁵
 δὲ Ald. Codd. om. Posuit Heer. ³⁶ Ald. Par. Vind.

γὰρ καὶ εἰς τοὺς τόμους ἀνάγκη γεγένηται. Καὶ πρῶ-
τον περὶ τῶν τῆς χώρας ἐγκωμίων, οὐχ ὡς ἀτόμως πῶ
600 τινος ³⁸ ἐγκωμιάσαντος χώραν ἄνευ πόλεως, ἀλλ' ἐν τοῖς
τῶν πόλεων ἐγκωμίοις καὶ τῶν ³⁹ περὶ χώραν ἐπαίνων
5 παραλαμβανομένων.

SECTIO SECUNDA.

C a p. I.

ΠΩΣ ΧΡΗ ΧΩΡΑΝ ΕΠΑΙΝΕΙΝ.

Ἐπαινος ¹ μὲν χώρας, ὡς ἀνωτάτω διελέσθαι, διτ-
τὸς, ἢ κατὰ φύσιν ἢ κατὰ θεῖσιν. Ἡ γὰρ πῶς κεῖται
ἐξετάσαντες ἀξίαν ἐπαίνου ἀποφαίνομεν, [58] ἢ ὅπως πέ-
10 φυκε. ² Θεῖσιν ³ τοίνυν χώρας δοκιμάζομεν τε καὶ κρί-
νομεν ὅπως κεῖται πρὸς γῆν, ἢ πρὸς ⁴ θάλατταν, ἢ πρὸς
οὐρανόν· πρὸς μὲν γῆν, εἰ μεσόγειος εἴη καὶ πλεον ἢ
ἐλαττον θαλάττης ⁵ ἀπέχουσα, ἢ ἐπιθαλαττιδίου καὶ πρὸς

Ricc. 2. om. Est in Ricc. 1. Heer. Tum Ricc. 1. 2. ἐπαίνους.
37 Heer. conj. οὕτως γὰρ κατὰ τὴν εἰς τοὺς τόμους διαίρεσιν ἀ-
νάγκη γεγένηται. 38 Ald. Codd. περὶ τινος. Heer. περὶ eje-
cit. Scripsi πῶ τινος. 39 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. τοῖς.
Heer. τῶν. Ricc. 2. τοὺς περὶ χώραν ἐπαίνους παραλαμβάνων.

1 Med. 1. 2. incipiunt: Ἐπαινοῦμεν χώραν, ὡς ἀνωτάτω διε-
λέσθαι [Med. 1. διελεγέσθαι] δεῖ, ἢ πῶς κεῖται ἐξετάσαντες. Edd.
Par. Vind. Ricc. 1. incipiunt: Ἐπαινος μὲν γὰρ — διττῶς. Ricc.
2. διττὸς omissio γάρ. 2 Ald. Vind. Par. πέφυκεν. 3 Ald.
Codd. φύσιν. In Med. 1. locus hic charta oblitus est. 4
πρὸς Ricc. 1. 2. Par. om. Tum Ricc. 2. θάλασσαν. 5 Med.
2. θαλάσσης.

αἰγιαλοὺς· πρὸς δὲ θάλατταν, ⁶ εἰ ⁷ νῆσος, ἢ νήσω λοι-
 κῦα· πρὸς δὲ οὐρανόν, εἰ ⁸ ἐν δυσμαῖς, ἢ ἐν ἀνατολαῖς.
 ἢ ἐν μεσημβρίᾳ, ἢ ἐν ἄρκτῳ, ἢ ἐν τῷ ⁹ μέσῳ τούτων.
 Ἦδη δὲ τινες καὶ κατ' αὐτοὺς τοὺς ἀστέρας τὴν θείσιν
 ὥρισαντο, ὥπερ οἱ ποιηταί, ὑπὸ Πλειάδας ¹⁰ ἢ Ὑάδας, ⁵
 ἢ ¹¹ ὑπὸ Ἀρκτοῦρον ἀνίσχοντα, ἢ ὑπὸ Ἑσπερον. Κατὰ
 γὰρ τοὺς τρεῖς κανόνας θείσιν χώρας δοκιμάζομεν· ἐν
 γὰρ τῷ περὶ οὐρανοῦ καὶ τὸ ¹² τῶν ὥρῶν συνειληπται.
 Τὴν δὲ φύσιν τῆς χώρας δοκιμάζομεν πάσης ¹³ ἐκ τῶν
 ἐξ ¹⁴ τόπων τούτων, ἢ γὰρ ὀρεινὴ ¹⁵ τίς ἐστιν ἢ πεδινή, ¹⁰
 ἢ ξηρὰ ¹⁶ καὶ ἄνυδρος ἢ λιπαρὰ καὶ ¹⁷ ἐνυδρος, καὶ ἢ
 ἄφορος ¹⁸ καὶ δύσφορος, ἢ πολύφορος καὶ εὐφορος. Ἀπὸ
 γὰρ τούτων χώρας ἀρετὴν καὶ κακίαν διαγινώσκομεν. ¹⁹
 Ἴνα δέ σοι τῶν θεωρημάτων τούτων ἀπάντων ²⁰ παρα-
 δείγματα ὑπάρχη, ²¹ ἐκάστου ²² ἐκθήσομαι ²³ δύο, εἰπὼν ¹⁵
 πρότερον, πρὸς ἃ τὰ κεφάλαια ἀνάγοντας ἐπαινεῖν

6 Med. 1. θάλασσαν. 7 Edd. Vind. ἢ. Ricc. 2. ἢ. Ricc.
 1. Med. 2. Par. εἰ. in Med. 1. locus erasus est. — Cfr. Boi-
 son. Anecd. I. p. 431. 8 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἢ. Ricc.
 2. Med. 1. 2. εἰ. Med. 1. 2. etiam in sqq. quater εἰ. 9 Heer.
 τῷ. om. 10 Par. Πλειάδος ἢ Ὑάδος. 11 ἢ Med. 2. om.
 12 Par. τῷ. tum Edd. ὥρῶν. Codd. ὥρῶν. Ald. Par. συνήληπται.
 13 Par. ἀπὸ πάσης. Med. 1. 2. ἀπάσης. 14 Med. 2. ἐξοθεν.
 15 Par. ὀρινή. 16 Med. 2. ξηρὰ — λυπαρά. 17 Par. ἢ.
 tum Ricc. 2. ἄνυδρος. 18 Ald. Codd. καὶ ἢ ἄφορος ἢ πολύ-
 φορος ἢ εὐφορος ἢ δύσφορος. Ordinem mutavit Heeren, et Me-
 nander ipse ad finem capitis ἄφορος καὶ δύσφορος his con-
 jungit. 19 Ricc. 2. διαγινώσκωμεν. Med. 2. γινώσκωμεν. 20
 ἀπάντων e Med. 1. 2. inserui. 21 Par. ὑπάρχει. 22 Edd.
 Vind. Par. Ricc. 1. 2. ἐκάστου μὲν. Med. 1. 2. μὲν om. 23
 Edd. Par. Vind. Ricc. 1. 2. ἐκθήσομαι. Par. 2423. Med. 1. 2.
 Ricc. 2. ἐκθήσομαι. Cfr. Bast Comment. Palaeogr. p. 773.
 Tum Med. 1. 2. Ricc. 2. δύο. rell. δύο.

δεῖ, ²⁴ [59] πρὸς ἡδονὴν ἢ πρὸς ²⁵ ὠφέλειαν. Πρὸς γὰρ ²⁶ ταῦτα τὰ κεφάλαια ὀρῶντα δεῖ τοὺς περὶ χώ-
 ραν ²⁷ ἐπαινοὺς ποιεῖσθαι. Οἷον εἰ μεσόγειον ἐπαινοῖς,
 πρὸς μὲν ἡδονὴν, ὅτι ²⁸ ἡ τῶν ἀπὸ τῆς ἡπείρου ἀγαθῶν
 5 βεβαίως ²⁹ ἀπόλαυσις καὶ τέρψις γίνεται, ὀρῶν πεδία
 περιλαμβανόντων, ³⁰ καὶ τῶν ³¹ πεδίων ληΐοις κατεστεμ-
 μένων. Πρὸς δὲ ὠφέλειαν, διότι οἱ καρποὶ τε ³³ γνη-
 σιώτεροι ἀπὸ τῆς γῆς ἅτ' οὐ ³⁴ κλυζομένης καὶ τῶν ἀπὸ
 τῆς ³⁵ θαλάττης ταραχῶν ἀπεχούσης. Εἰ δὲ ἐπιθαλάτ-
 10 τιον ἐπαινοῖς, ὅτι ³⁶ ὅσα καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάττῃ
 ἡδῆα καὶ ὠφέλιμα, ³⁷ συνείληφεν ἡ χώρα. Εἰ δὲ νήσων
 ἐπαινοῖς, καὶ πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς ὠφέλειαν, ὥσπερ
 Ἀριστείδης ³⁸ ἐν τῷ Νησιωτικῷ. Εἰ δὲ νήσῳ ἰοικυῖαν, ³⁹
 ἅ τε περὶ Τύρου Ἀριστόβουλος ⁴⁰ ἱστόρησε καὶ περὶ Κυ-
 ζι-

24 Post δεῖ Heer. brevem lacunam statuit, et repetendum
 putat, δεῖ οὖν ἐπαινεῖν. Mihi quidem locus integer videtur.
 25 πρὸς Med. 2. om. 26 Med. 1. δέ. 27 Med. 2. χώρας.
 28 ὅτι Ald. Codd. om. Tacite posuit Heer. — Pro sq. ἡ
 Ricc. 2. εἰ. 29 Ricc. 1. 2. βεβαίων. tum Ricc. 1. ἀπόλυσις.
 30 Med. 2. παραλαμβ. 31 Ald. Ricc. 1. 2. Par. Vind. καὶ
 δύο. Med. 1. 2. Heer. καὶ τῶν. Par. 2423. καὶ δὴ, unde δύο or-
 tum est, quod conjecit etiam Jacobs. Vide Bast ad Greg. Cor.
 p. 410. 32 Ald. Vind. κατεστεμμένην. rell. κατεστεμμένων.
 33 Edd. Vind. Ricc. 1. 2. οἱ. Par. Med. 1. 2. τε. 34 Ald.
 Vind. Ricc. 1. 2. Med. 1. αὐτοῦ. Heer. addidit οὐ, sed οὐ la-
 tet in αὐτοῦ, Parr. Med. 2. enim legunt ἅτ' οὐ. Cfr. Append.
 ad Bastii Epist. Crit. p. 20. 35 τῆς Heer. tacite om. 36
 Med. 1. 2. ὅτι om. 37 Ald. Par. Vind. ὠφέλιμα. 38 Par.
 Ἀριστείδης. „Oratio haec periit, nisi forte eadem sit cum Rho-
 diaca? T. I. p. 539. Omissa quoque est a Fabricio in cata-
 logo scriptorum deperditorum Aristidis, B. G. L. IV. c. 30, 6.“
 HEER. 39 Edd. Vind. Ricc. 1. Par. ἰοικυῖα. Ricc. 2. ἰοι-
 κῖα. Med. 1. 2. ἰοικυῖαν. 40 Vind. Par. Ἀριστόβουλος. Tum

ζίκου [60] Ἀριστείδης ἐν τῷ πρὸς ⁴¹ Κυζικηνούς, καὶ
 Ξενοφῶν ⁴² ἐν τοῖς πόροις τοῖς περὶ τῆς ⁴³ Ἀττικῆς.
 Καὶ μὴν, εἰ μὲν ἀνατολική ⁴⁴ εἴη, ὅτι πρώτη αὐτῇ ὁ
 ἥλιος ἐντυγχάνει, καὶ ἡγεμῶν ἐστι φωτὸς ἄλλοις, εἰ δὲ
 δυτικὴ εἴη, ὅτι ⁴⁵ ὥσπερ κορωνίς ἐπίκειται, παραπέμπου-
 5 σα τὸν θεόν· εἰ δὲ μεσημβρινή, ὅτι ὥσπερ ⁴⁶ ἐπὶ παρα-
 τάξεως τοῦ οὐρανοῦ τὸ μέσον κατεΐληφεν· εἰ δὲ ⁴⁷ ἀρχι-
 κή, ὅτι τὸ ⁴⁸ ὑψηλότετον τῆς γῆς καὶ ὑπόβορρον ⁴⁹
 ὥσπερ ἀκρόπολις ⁵⁰ κατέχει· εἰ δὲ τὸ ⁵¹ μεσαίτατον, ὃ
 δὴ περὶ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος λέγουσιν, ὅτι περὶ ¹⁰
 αὐτὴν ἡ πᾶσα γῆ κυκλεῖται, καὶ χώρα ⁵² ἐστὶν εὐκαρπος.
 Ἔτι τοίνυν εἰ μὲν ὄρεινὴ εἴη, ὅτι ⁵³ ἀνδρὶ ἐρῶμένῳ ἔοι-
 κε νεύροις ⁵⁴ διειλημμένῳ· εἰ δὲ πεδινή, ⁵⁵ ὅτι εὐτακτός
 ἐστι, καὶ οὐκ ἀνώμαλος, οὐδ' ⁵⁶ ὁστώδης. Καὶ μὴν εἰ

Ald. Vind. Ricc. 1. 2. ἱστορίας. [Vind. Ricc. 1. ἱστορήσας περὶ
 Κυζίκου. καὶ Ἀριστ. Heer. Med. 1. 2. Par. ἱστώρησε καὶ περὶ Κυζ.
 Ἀριστ. [Par. καὶ Ἀριστ.] — Aristobulus in enarranda historia
 Alexandri M., de qua vide Prooemium Arriani, et Tyri obsi-
 dione urbis descriptionem inseruerat. 41 Med. 1. 2. πρὸς.
 rell. κατὰ. tum Ald. Κυζικηνούς. Heer. Κυζικήνους. — Respicit
 ad Or. XVI. Πανηγυρικός ἐν Κυζίκῳ. 42 Ricc. 1. 2. ὁ Ξε-
 43 τῆς Med. 1. om. 44 Med. 2. ἀνατολῇ εἴη, ὅτι πρώτη αὐτῇ
 ὁ ἥλιος ἐντ. rell. ἀνατολική, ὅτι πρώτη αὐτῇ [Ricc. 1. αὐτὴ πρῶ-
 τη] ἡλίῳ [Par. ἡλίου. Med. 1. ἡλίῳ] ἐντ. 45 ὅτι — μεσημβρι-
 νῇ Med. 1. om. Addita sunt ad marg. 46 Med. 2. repetit
 κορωνίς ἢ τάξεως. 47 Heer. Med. 1. 2. δέ. rell. δ'. 48
 τὸ Ricc. 1. om. 49 Ricc. 2. ὑπόβορον. 50 Med. 1. 2. ἀκρό-
 πολιν. 51 τὸ Med. 1. om. 52 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. 2.
 καὶ ὥρατ' ἐστὶν εὐκρατος. Heer. καὶ ὅτι ὥρατ' καὶ εὐκρατος.
 Med. 1. 2. καὶ χώρα ἐστὶν εὐκαρπος. 53 Ald. καὶ ὅτι. 54
 Ald. Vind. Med. 2. ἔοικεν νεύροις. rell. ἔοικε νεύροις. 55 Ald.
 πεδινῇ. Ricc. 2. πεδινῇ. rell. πεδινή. 56 Par. Med. 1. οὐδ'.
 Med. 2. οὐδυστώδης. Heer. οὔτε. rell. οὐδέ. tum Par. ὁστώδης.

μὲν ⁵⁷ ξηρὰ καὶ ἄνυδρος, ὡς ⁵⁸ διάπυρός ἐστι, κατὰ
τὸν περὶ ⁵⁹ τοῦ αἰθέρος λόγον καὶ τοῦ οὐρανοῦ· πυρώ-
δης γὰρ ὁ οὐρανὸς καὶ ἐπίξηρος· εἰ δὲ λιπαρὰ ⁶⁰ καὶ
εὐνδρος, καὶ ⁶¹ πρὸς τὴν ἡδονὴν καὶ πρὸς τὴν ὠφέλειαν
εὐφυής. Καὶ εἰ μὲν πάμφορος, ὅτι γυναικί [61] εὐπαι-
δι ⁶² ἔοικεν· εἰ δὲ ἄφορός τε καὶ δύσφορος, ὅτι φιλοσο-
φεῖν ⁶³ τε καὶ καρτερεῖν ⁶⁴ διδάσκουσα. Ἐκεῖνό γε μὴν
ἰστίον, ὅτι ⁶⁵ τῶν ἐγκωμίων τὰ μὲν ἐστὶν ἔνδοξα, τὰ δὲ
ἄδοξα, ⁶⁶ τὰ δὲ ἀμφίδοξα, τὰ δὲ παράδοξα. Ἐνδοξα
10 μὲν τὰ περὶ ἀγαθῶν ὁμολογουμένων, ⁶⁷ οἷον ⁶⁸ Θεοῦ,
ἢ ἄλλου τινὸς ἀγαθοῦ φανεροῦ· ἄδοξα δὲ τὰ περὶ δαι-
μόνων καὶ κακοῦ φανεροῦ· ἀμφίδοξα δὲ, ὅσα πῇ μὲν ἐν-
δοξά ἐστι, πῇ δὲ ἄδοξα, ὃ ἐν τοῖς Παναθηναϊκοῖς εὐ-
ρίσκεται καὶ Ἰσοκράτους ⁶⁹ καὶ Ἀριστείδους· καὶ τὰ μὲν
15 γάρ ⁷⁰ ἐστὶν ἐπαινετὰ, τὰ δὲ ψεκτὰ, ὑπὲρ ὧν ἀπολογοῦν-

57 Med. 2. εἰ μὲν. Med. 1. εἶναι. rell. εἰ καί. 58 Par.
οὐ. Ricc. 1. Vind. ὅς. tum Ald. διάπειρος. rell. διάπυρος. Med.
1. 2. οἱ πυρός sine ὡς, i. e. οἱ πυρός. 59 Med. 1. περὶ
om. Ricc. 2. τοῦ περὶ. Idem sq. καὶ τοῦ om. 60 Med. 2.
λιπαρά. Tum Ricc. 2. ἄνυδρος. Med. 1. 2. εὐνδρος. rell. ἐνδρος.
61 καὶ Edd. Med. 1. om. Est in rell. 62 Edd. Vind. Par.
Ric. 1. 2. γυναικὸς παιδίων. Ricc. 1. παιδίων per lac. om. Heer.
conh. γυναικὲ παιδοτρόφῳ vel γυναικὸς τιθίσις. Med. 1. 2. γυναι-
κὶ εὐπαιδε. Par. 2423. γυναικὶ πολὺν παῖδιον, unde Bast. ad Greg.
Cor. p. 332. bene corrigit πολὺν παῖδι.
63 Med. 2. φιλοσο-
φεῖν. 64 Par. κρατεῖν. 65 ὅτι om. Ricc. 2. 66 τὰ
δὲ ἄδοξα Heer. quia in sqq. nulla eorum expositio sequitur,
uncis inclusit. Omnino autem ἄδοξα ἐγκώμια ne sub cogi-
tationem quidem cadere censet. Sed ea, quam ex Med. 1. 2.
inserui, definitio, ἄδοξα δὲ — κακοῦ φανεροῦ, mihi quidem ni-
hil insani continere videtur. 67 Par. ὁμολογούμενα. 68
Ricc. 1. ἦ. 69 Med. 1. 2. Σωκράτους sine praecedente καί.
Tum Par. Ἀριστείδου. 70 Ricc. 2. καί.

ται. Παράδοξα δέ, οἷον Ἀλκιδάμαντος τὸ τοῦ Θανάτου ἐγκώμιον,⁷¹ ἢ τὸ τῆς Πενίας [62] ἢ τοῦ⁷² Πρωτίως τοῦ κινός. Ἐνέταξα⁷³ δὲ τὸ Θεώρημα, ἐπειδὴ⁷⁴ ἀφόρους⁶⁰¹ καὶ δυσφόρους χώρας, καὶ τὰς ἀνύδρους,⁷⁵ καὶ ψαμμώδεις, ὅπως⁷⁶ ἐπαινεῖν χρή ὑπέδειξα. Ὅτι γάρ⁷⁷ τῶν τοιούτων καὶ παραδόξων καὶ⁷⁸ ἀπολογίαν ἐξευρίσκειν ἐστίν, εἰς⁷⁹ ἐγκώμιον ἐξαρχεῖ. Χώρας μὲν ἀπὸ τούτων ἐγκωμιαστέον· πόλεις δὲ ἐξ ὧν δεῖ⁸⁰ ἐπαινεῖν, μετὰ ταῦτα ὑποδεικτέον, ἵνα ἡμῖν κατ' ἐπιτομὴν⁸¹ προῖη τὸ σύνταγμα.

10

71 „Alcidamantis encomium Mortis laudat Tzetzes Chil. XL 747.

Τοσαῦτα γράφουσι πολλοὶ ἐγκώμια καὶ ψόγους,
Ὡς Ἀλκιδάμας ἔγραψε ἐγκώμιον Θανάτου

Πολλοὺς τοῦ Ἀλκιδάμου ἀνεγνώκως μὲν λόγους,
Αὐτοῦ τῷ ἐγκωμίῳ δὲ μὴ ἐντυχὼν Θανάτου.

Si vero de eo scribit Cicero Tuscul. I. 48.: Alcidamas quidam, rhetor antiquus, inprimis nobilis, scripsit laudationem mortis, quae constat ex enumeratione humanorum malorum; cui rationes eae, quae exquisitius a philosophis colliguntur, defuerunt, ubertas orationis non defuit." HEER. 72 ἢ τοῦ e Med. 1. 2. recepi, absunt a rell. — „Is ipse cuius vitam in Morte Peregrini praeclare enarrat Lucianus. Nomen ejus et scripta ommissa sunt a Fabricio in Cynicorum catalogo, quem ut multa alia in futura operis immortalis editione pleniorē expectamus." HEER. 73 Ricc. 1. ἐνέταξε. 74 Ald. Ricc. 1. 2. Vind. Par. ἐπὶ διαφοροῦς. Corr. Med. 1. 2. Heer. 75 Med. 2. ἐνύδρους. 76 Med. 2. ὅπερ. tum Ald. Vind. πεπαινείν. rell. ἐπαινεῖν. 77 γὰρ Med. 2. om. 78 καὶ Med. 2. om. Idem ἐστὶν εὐρεῖν. 79 εἰς Med. 2. om. 80 δεῖ et Med. 1. 2. posui, abest ab Ald. Ricc. 1. Vind. Par., χρή posuit Heer. 81 Edd. Vind. Ricc. 2. Med. 1. καθ' ὁρμήν. Par. Ricc. 1. καθορμήν. Med. 2. κατ' ἐπιτομὴν προῖει. Med. 1. προῖοι.

C a p. II. [63]

ΠΩΣ ΧΡΗ ΠΟΛΕΙΣ ΕΠΙΧΑΙΝΕΙΝ. 1

Οἱ τοίνυν περὶ τὰς πόλεις ἐπαινοὶ μικτοὶ εἰσιν ἀπὸ κεφαλαίων τῶν περὶ χώρας εἰρημένων, καὶ τῶν περὶ ἀνθρώπους. Ἐκ ² μὲν γὰρ τῶν περὶ χώρας τὴν θέσιν
 5 ληπτέον, ἐκ δὲ τῶν περὶ ἀνθρώπους τὸ γένος, τὰς πράξεις, ἐπιτηδεύσεις· ἀπὸ γὰρ τούτων τὰς πόλεις ἐγκωμιάζομεν. Ὅπως δὲ τῶν κεφαλαίων τούτων ἕκαστον ἐργαζόμεθα, ἐγὼ ³ διδάξω καὶ φράσω. ⁴ Θέσιν ⁵ πόλεως δοκιμάζομεν κατὰ τοὺς ἄνω τρόπους τοὺς εἰρημένους, καὶ
 10 καθ' ἑτέρους ⁶ πλείονας, ἢ πρὸς οὐρανὸν καὶ ὥρας, ἢ πρὸς ἥπειρον, ἢ πρὸς θάλατταν, ⁷ ἢ πρὸς τὴν χώραν, ἐν ἣ καῖται, ἢ πρὸς τὰς περιόικους χώρας καὶ πόλεις, ἢ πρὸς ὄρη, ἢ πρὸς πεδία. Τὸ γὰρ ἐνυδρον εἶναι τὴν πόλιν, ἢ ποταμοῖς περιελῆσθαι, ἔφη τῶν περὶ χώραν ⁸
 15 εἶναι. Αὐτῶν δὲ τούτων ἕκαστον καὶ ⁹ καὶ πρὸς ἡδονὴν καὶ ὠφέλειαν, κατὰ τὴν ἄνω γεγονυῖαν διαίρεσιν. Χρὴ δὲ καὶ καθ' ἕκαστον τούτων εὐμαθέστερον ¹⁰ καὶ σαφέστερον γενέσθαι τὸ σύνταγμα. Τὴν γὰρ θέσιν πρῶτον ἔφη κατὰ τὸν οὐρανὸν καὶ κατὰ τὰς ὥρας δεῖν θεωρεῖν. Θεωρεῖται δὲ ἢ κατὰ ψύξιν ἢ κατὰ θάλψιν ἢ κατ' ¹¹ ἀχλὺν ἢ κατὰ καθαρότητα ἢ κατὰ εὐαρμοσίαν

1 ἐπαινεῖν Ald. Codd. om. 2 Med. 1. τῶν μὲν γὰρ περὶ χ. — τῶν δὲ περὶ ἀνθρώπων. 3 Med. 1. ἐργω. 4 καὶ φράσω Ricc. 1. om. 5 Ricc. 2. θέσιν δέ. tum Par. δοκιμάζομεν. 6 Ricc. 2. ἑτέρας. 7 Med. 1. θάλασσαν. 8 περὶ χώραν Ricc. 1. per lac. om. 9 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. Med. 1. ἦ. Heer. Ricc. 2. καί. 10 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. τὸ εὐμαθέστερον, unde Heeren. excidisse putat παραδείγματα ἐκτίσθαι, διὰ τό. Simplicius est, τὸ cum Med. 1. Ricc. 2. ejicere. 11 Med. 1. κατὰ. Sq. κατὰ Ricc. 2. om. tum idem ἢ κατ' εὐαρμ. Ald. Par. Vind. εὐαρμοσίαν.

πασῶν τῶν ὥρων. Εἰ γάρ τις τὸν οὐρανὸν δοκιμάσει, ¹²
 γίγνεται θείσις πόλεως ἢ κατὰ [64] ταῦτα πάντα, ἢ κα-
 τὰ τούτων τὰ ¹³ πλείστα, ἢ ἓνια. Ἄν μὲν οὖν περιῇ
 δεικνύειν τὴν πόλιν, ἣν ἐγκωμιάζομεν, κατὰ πάντα ταῦ-
 τα ¹⁴ εὐθιγον οὖσαν, θαυμαστὸν γίνεται τὸ χρῆμα, καὶ ⁵
 πλείους αἱ ἀφορμαί. Εἰ δὲ μὴ, τὰ πλείστα τούτων πε-
 ρᾶσθαι δεῖ προσόντα ¹⁵ αὐτῇ ἀποδεικνύναι· εἰ δὲ μὴ τὰ
 πλείστα, ἀλλὰ ἰσχυρότατα καὶ τὰ μέγιστα. Εἰ δὲ παν-
 τάπασιν ἄμοιρος εἴη ἡ πόλις ἐγκωμίων ¹⁶ κατὰ τὴν θεί-
 σιν (ὅπερ σπανιώτατόν ¹⁷ ἐστίν, εὐρήσομεν γὰρ ἡ ¹⁸ ἐν ¹⁰
 ψυχροῖς τόποις οὖσαν, ¹⁹ ἢ ἐν θερμοῖς, ἢ ἐν ἀρμοστοῖς ²⁰
 παρὰ τὴν κραῖσιν τῶν ὥρων ²¹), εἰ δὲ ²² τινες τὴν Ἀσκλην
 οἰκεῖν, ἐχρῆν αὐτὸ τοῦτο εἰς ἐγκώμιον λαμβάνειν· εἰ δ'
 αὐτὸς ἀφορός τε καὶ δύσφορος, ἐχρῆν αὐτὸ τοῦτο εἰς ἐγ-
 κώμιον λαμβάνειν, ὅτι φιλοσοφεῖν ἀνάγκη τοὺς ἐνοικοῦν- ¹⁵
 τας, καὶ καρτερικὸς εἶναι. Κατὰ ²³ τὸν αὐτὸν δὲ ὅρον,
 εἰ μὲν θερμότερος εἴη ὁ τόπος, τὰ ἐν τοῖς ψυχροῖς κακὰ
 λεκτέον. ²⁴ εἰ [65] δὲ ψυχρότερος, τὰ ἐν τοῖς θερμότεροις.
 Ἄριστα δὲ κεκραμένως χρῆ νομίζειν, τὰς ἱκανὸν χρόνον

12 Ricc. 2. Med. 1. δοκιμάσει. tell. δοκιμάση. 13 τὰ
 Med. 1. om. 14 ταῦτα Ricc. 2. om. 15 Ald. Vind. προσόντα.
 Ricc. 1. 2. Par. Med. 1. προσόντα, quod conjectura assecutus
 est Jacobs. — v. 8. Ald. Vind. εἰ δὲ πᾶσιν. 16 Med. 1. τῶν ἐγκ.
 17 Ricc. 1. σπανιότατον. tum Par. εὐρήσωμεν. 18 ἡ Med. 1. om.
 19 Med. 1. οὖσας. 20 Ricc. 1. 2. Par. Med. 1. ἐν ἀναρμοστοῖς.
 Ald. Vind. ἀναρμοστοῖς. Heer. ἐν ἀρμοστοῖς. 21 Heer. Par.
 ὥρων. 22 εἰ δὲ τινες τ. Ἀ. οἰκοῖν, ἐχρ. α. τ. ε. ε. λαμβάνειν
 in solo Med. 1. legitur, unde Heer. h. l. lacunam statuit.
 Ascrā igitur, Hesiodi patria, in rupe praecipiti sita, pro ex-
 emplo urbis omnibus a situ laudibus destitutae affertur. 23
 Ricc. 2. καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν δὴ ὁ. 24 Ald. Codd. καταλεκτέον.
 Heer. κακὰ λεκτέον, ut infra p. 167, 12. καὶ πάντα ἱρεῖς, ὅσα
 ἐν τῷ ἑτέρῳ κακὰ.

μέρει ἐκάστω ²⁵ παραμενούσας. Αὐτῶν δὲ τῶν ὥρῶν ²⁶
αἱ μὲν ἐπὶ τὸ μᾶλλον θεωροῦνται, αἱ δὲ ἐπὶ ²⁷ τὸ ἔλατ-
τον. Χειμῶν μὲν γὰρ καὶ θέρους ἐπὶ τὸ ἔλαττον· μᾶλλον
γὰρ ἐλάττους καὶ ²⁸ ἀσθενεστέρας ἐπαινετέον. ἔαρ ²⁹ δὲ
5 καὶ τὸ μετόπωρον ἐπὶ τὸ μᾶλλον· μᾶλλον γὰρ ἰσχύειν τὰς
ὥρας ταύτας, ἐπαινουν ἄξιον. Ἐν ³⁰ δὲ τῷ περὶ τῶν ὥρῶν
καὶ ³¹ ἡ ἐκάστη [66] φέρει τακτέον· αὐτὰ ³² ταῦτα δὲ
ἐφ' ³³ ἐκάστη κατὰ τὰ ³⁴ τρία ταῦτα θεωρητέον, ³⁵ εἰ χρό-
νον ὅλον μένει ἀκήρατα, εἰ πλεῖστον τοῦ ἔτους· ποιότητα
10 δὲ, εἰ πρὸς ἡδονὴν καὶ ὠφέλειαν· ὠφέλειαν ³⁶ μὲν, εἰ ἀβλα-
βέστατον, ἡδονὴν ³⁷ δὲ, εἰ ταῖς αἰσθησεσι τερπνῇ, γεύ-

25 Med. 1. περὶ ἐκάστην. 26 Ald. ὥρων, Par. ὄρων. Heer. ὄρων. rell. ὥρων. 27 Ricc. 1, Med. 1, εἰς, 28 Med. 1, εἶναι καὶ. Tum Heer, ἀσθενεστέρους. Ald, Vind. Par. Ricc. 1. 2, Med. 1, ἀσθενεστέρας. Deinceps Ald. Vind. Par. Ricc. 2. ἐπαι-
νετέον, Heer. Med. 1. Ricc. 1, ἐπαινετέον. 29 Ald. Vind. Par. Ricc. 2. οἱ δέ. Ricc. 1. εἰ δέ. Med. 1, ἔαρ δέ, ut conj. Jacobs. ἦρ δέ edidit Heer., sed forma haec poëtica. Mox Ricc. 2, τὰ μετόπωρον. 30 Med. 1. ἐάν. Idem et Ricc. 1. 2, sq. τῷ om., 31 καὶ Med. 1. om., 32 Edd. Codd. τακτέον αὐτά. ταῦτα, unde Heer. αὐτὰ delendum putat, sed bene Jacobs conjungit αὐτὰ ταῦτα, ut Plat. Phaed. p. 87. D. καὶ τις λέγων αὐτὰ ταῦτα περὶ αὐτῶν, coll. Gorg. p. 453. B. Phaedr. p. 258. C. 33 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. 2. τὰ ἐφ'. Heer. Med. 1. τὰ om., 34 Ald. Codd. καὶ τὰ. Heer. conj. κατὰ τὰ. 35 Edd. Codd. θεωρεῖται· ἢ χρόνῳ [Ricc. 1, χρόνων. Ricc. 2. χρόνου.] μὲν, ἢ ἀκριβείᾳ, καὶ πλεῖστον τοῦ ἔτους χρόνον παραμένοντα· ποιότητα δὲ (male Heer. ex Ald. enotavit μὲν), πρὸς ἡδονὴν κ. ὦ. Heer. locum ita refingendum putat: θεωρεῖται. Χρόνον, ποιότητα, ποσότητα. Κατὰ χρόνον μὲν, εἰ ἀκριβῶς καὶ πλεῖστον τοῦ ἔτους χρόνον παραμένοντα. Ποιότητα δὲ, πρὸς ἡδ. Receptam lectionem obtulit Med. 1. 36 Med. ἡδονήν. 37 Ald. Codd. h. l. iterum ὠφέλειαν. Heer. conj. πρὸς ὠφέλειαν μὲν — πρὸς ἡδονὴν δέ. Ricc. 1. ἡδονὴν δὲ — ταῖς ἄλλαις per lac. om. —

οιδιν, ³⁸ ὄψει καὶ ταῖς ἄλλαις. Ποσότῃτα δὲ, εἰ πολλὰ ταῦτα εἴη. ³⁹

Περὶ μὲν τῆς θέσεως τῆς κατ' οὐρανὸν καὶ ὥρας ¹ ταῦτα, ἐξ ὧν ἂν τις ἐγκωμιάζοι ² πόλιν. Ἐγεξῆς δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν τῆς θέσεως στοιχείων ἐπισκευώμε- ⁵ θα. Ἦν δὲ δεῦτερον καὶ τρίτον στοιχεῖον, ὅπως κεῖται πρὸς ἡπειρον, ὅπως πρὸς θάλασσαν. [67] Ἐὰν μὲν τοίνυν ἡπειρωτικὴ ³ ἢ καὶ πλεῖστον ἀπέχη ⁴ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἴην ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως ἀσφάλειαν ἐγκωμιάσεις, καὶ σοφῶν ἀνδρῶν παραθήσεις ⁵ γνώμας, αἱ ἔ τοὺς κατ' ¹⁰ ἡπειρον οἰκισμοὺς ἐπαινοῦσαι, καὶ τοὺς πλεῖστον ἀπὸ θαλάττης ἀπέχοντας, καὶ πάντα ἐρεῖς, ὅσα ἐν τῷ ἐτέρῳ κακά. Ἐὰν δὲ ἡ ⁷ πόλις θαλαττία ἢ ἡ νῆσος, τὰς τε ἡπείρους ἐρεῖς κακῶς, καὶ τοὺς ἡπειρωτικοὺς οἰκισμοὺς, ⁸ 602 καὶ ὅσα ἀγαθὰ ⁹ ἀπὸ θαλάσσης ¹⁰ ἀριθμήσῃ. Ἰδίως δὲ ¹⁵ καὶ περιεργάσῃ τὴν ¹¹ ἐκάστης νήσου, ἢ τὴν ¹² ἐκάστης

Mox Edd. Codd. ἡ, Heer, Jacobs conj. εἰ. 38 Edd. Vind. Par. *τερπνηγενήσιν*. Ricc. 2. *τερπνότητα γεννᾷ*. Med. 1. *τερπνῇ, γίνεσιν*, idem quod Jacobs conj. *τερπνὰ, γεύεσιν*, coll. Suida in loco Philoponi v. *φαιὸν χρῶμα*, T. III. p. 589. ubi *γλυκίος τῇ γεῦσιν ἔχουσι* legitur; in libro Philoponi *γένεσιν*, — Deinceps Par. *ὄψειν*. 39 Edd. Codd. ἦν, Med. 1. εἴη.

1 Ald, Codd, (etiam Med. 1.) *χώρας*. Heer, ὥρας. Ricc. 1. καὶ ὥρας om. 2 Ald. Vind. Par. *ἐγκωμιάζει*. rell. *ἐγκωμιάζοι*. 3 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. 2. *ἡπειρωτικόν* [Par. *ἡπειροικόν*] ἢ. Heer. male *ἡπειρωτικός* εἴη. 4 Par. Ricc. 1. 2. *ἀπέχει*. Sqq. ἀπὸ τῆς θαλ. absunt ab Ald. Vind. Par. Ricc. 1. Sunt in Ricc. 2. Med. 1. Heer. 5 Par. *παρεκθήσῃ*, Med. 1. *πειραθήσῃ*. Vind. Ricc. 1. *παραθήσει*. Ricc. 2. *παραθήσῃ*. 6 Heer. tacite *αἰς*. Ald, Codd. (etiam Med. 1.) *αἰ*. Mox Med. 1. *οἰκισμένους*. 7 ἢ e Med. 1. Par. *recepti*; abest a rell. 8 Ricc. 2. *αἰκισμούς*. 9 *ἀγαθὰ* Ricc. 1. om. 10 Par. *θαλάττης*. tum Ricc. 2. *ἀριθμήσῃς*. 11 Par. *τούς*. tum Ald. Codd. *ἐκ τῆς*. Med. 1. Heer. *ἐκάστης*. 12 Ald. Codd. *τῆς*.

πόλειως θέσιν. Τὸ γὰρ τοιοῦτον μέρος ἀδύνατον περι-
 στοιχεῖσθαι ¹³ διὰ τὸ ἄπειρον. Ἐὰν δὲ παραθαλάττιος
 ἦ ¹⁴ καὶ ἐπ' αἰγιαλοῖς, ὅτι ἀμφοτέρω ὑπάρχει τὰ ¹⁵ ἀγα-
 θά. Ἐὰν δὲ ὀλίγον ἀπέχη ¹⁶ ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ, ὅτι ¹⁷
 5 τὰ μὲν ἐκατέρωθεν ἐκπέφυγε ¹⁸ λυπηρὰ, τὰ δ' ἀμφοτέ-
 ρων ἀγαθὰ ἀνείληφεν. Ἐξῆς καὶ ¹⁹ στοιχεῖα θέσεως,
 ὅπως ἔχει ²⁰ πρὸς τὴν περιοικίδα χώραν, καὶ ὅπως πρὸς
 τὰς ²¹ ἀστυγείτονας χώρας. Πρὸς μὲν τοίνυν [68] τὴν
 περιοικίδα χώραν θεωρεῖται ἂν, ²² εἰ ἐπ' ²³ ἀρχῆς κεῖ-
 10 ται, ἢ ἐν τῷ ²⁴ μέσῳ, ἢ πρὸς τῷ τέλει. Καὶ ²⁵ εἰ μὲν
 ἐπ' ἀρχῆς κεῖται, ὥσπερ προσώπῳ ἀπεικαστέον, καὶ ὅτι
 ἐντὸς τὴν αὐτῆς ²⁶ χώραν φυλάττει, ²⁷ ὥσπερ μιᾶς οἰ-
 κίας ²⁸ πρόπύλαια. Ἐὰν δὲ ἐν μέσῳ, ὅτι ὥσπερ βασι-
 λεια ἢ ἀρχεῖα, ἢ ὀμφαλὸς ἀσπίδος, ὥσπερ Ἀριστείδης
 15 εἶπε, ²⁹ κατέληφεν, ³⁰ ἢ ὥσπερ ἐν κύκλῳ μέσον σημειῖον.

Med. 1. Heer. τὴν. 13 Ald. Codd. περὶ στοιχείων. Med. 1.
 περιστοιχεῖσθαι. Heer. περιλαβεῖν στοιχείοις. 14 Edd. Vind.
 Ricc. 1. 2. εἴη. Med. 1. Par. ἦ. 15 Heer. conj. αὐτῇ τά.
 16 ἀπέχη solus Med. 1. habet. 17 ὅτι Ald. Codd. om.; est in
 Med. 1. Heer. 18 Par. ἐκπέφυγεν. Deinceps Heer. τὰ δὲ ἀ.
 19 Med. 1. ἦν. 20 Ricc. 1. ἔχῃ. tum Ald. Par. Vind.
 Med. 1. περὶ. Ricc. 1. 2. Heer. πρὸς. 21 τὰς solus Med. 1.
 obtulit: tum Ricc. 2. ἀστυγείτονας. Rico. 1. χώρους. — „Χώρα
 περιοικίς est regio, quae imperio urbis parēt; χῶραι ἀστυγείτο-
 νες contra sunt regiones urbi quidem vicinae, non tamen
 imperio ejus subjectae.“ HEER. 22 Edd. Codd. θεωρεῖται
 ἂν, unde Jacobs legere vult θεωροῖτο ἂν. Med. 1. ἂν om. 23
 Med. 1. ἐπ' h. l. et v. 11. Rell. ἀπ'. Sq. κεῖται. Med. 1. om.
 24 τῷ Ald. Par. Vind. Med. 1. Ricc. 1. om. Est in Ricc. 2.
 Heer. 25 καὶ Med. 1. om. 26 Ald. Codd. (etiam Med. 1.)
 αὐτὴν, Heer. αὐτῆς. 27 Ricc. 2. φυλάττειν. 28 Ald. οἰ-
 κίας. 29 Ricc. 1. εἶπεν. Respicit ad Panathen. p. 98, Jebb.
 30 Edd. Codd. κατέληφως, quod Heer. uncis inclusit, conjii-
 ciens κεῖται ὀμφαλῶς. Med. 1. κατέληφεν,

Ἐὰν δὲ ἐπὶ τέλει, ὅτι ὥσπερ³¹ ἐραστὰς ἀποφυγοῦσα τοὺς
 προσιόντας. Ἔτι δὲ ὀψώμεθα καὶ ζητήσωμεν,³² πότε-
 ρον [69] τὰ σκληρὰ προβαλλομένη³³ ἐν πεδινοῖς ἐστίν,
 ἥ ἐν τοῖς σκληροτάτοις τόποις κατώκισται, τὰ πεδία προ-
 βαλλομένη· καὶ ἔαν ἐν³⁴ πεδινοῖς ἰδρυμένη, ὅτι ἀποπει-
 ρᾶται τῶν ἀφικνουμένων, ὥσπερ ἀγῶνα πρατιθεῖσα, ἥ³⁵
 ὅτι εὐερκής ἐστίν, ὥσπερ τεύχους ἀνεστηκότος. Ἐὰν δὲ
 τὰ πεδία³⁶ παραβαλλομένη ἐν τοῖς σκληροῖς φαίνεται
 ἰδρυμένη, ὅτι ἡμερός³⁷ ἐστὶ πρὸς τοὺς ἀφικνουμένους,
 καὶ ὥσπερ³⁸ ἀκρόπολιν αὐτὰ κατεῖληφεν, ἀφ' ὑψηλοῦ¹⁰
 πυρραεύουσα. Ἐὰν δὲ ἀναμίξῃ³⁹ ταῦτα καὶ συγκεχυ-

31 Ricc. 1. 2. πρὸς. tum Ald. Codd. (etiam Med. 1.) ἐρα-
 στῶν. Heer. ἐραστίας. 32 Edd. Codd. ὅτι [Heer. ἔτι] δὲ ὀψό-
 μεθα καὶ ζητήσωμεν. Secutus sum Med. 1. Tum Ald. Vind.
 Par. πρότερον. rell. πάτερον. 33 Ald. Codd. παραβάλλομεν
 [Ricc. 1. 2. Par. προβάλλομεν] αὐτοῖς, ἥ ἐν τοῖς σκλ. κατοικήσασθαι
 [Vind. κατοικήσασθαι. Ricc. 1. 2. κατοικήσασθαι. Par. κατοικί-
 σθαι] τὰ πεδία [Ricc. 1. Par. Vind. παιδία] προβαλλομένη [Ald.
 παραβαλλομένη] ὡς [Par. ἥ καὶ] ἐν τοῖς πεδινοῖς ἰδρυμένη, ὅτι ἀπ.
 κ. τ. λ. Heer. locum ita edidit: περιβαλλομένη ἐν τοῖς πεδινοῖς
 ἰδρυται, ἥ ἐν τοῖς σκλ. τ. κατώκισται, τὰ πεδιναὶ περιβαλλομένη.
 Ἐὰν οὖν τὰ σκληρὰ περιβαλλομένη ἐν τοῖς πεδινοῖς φαίνεται ἰδρυ-
 μένη. Med. 1. προβαλλομένη ἐν αὐτοῖς ἐστίν. scripsi ἐν πεδινοῖς
 ἐστίν. In proxime sequentibus ea tantum, quae a lectione
 Med. 1. differunt, notabo. 34 ἔαν Med. 1. om. Propter
 sq. ἐν facile excidere potuit. 35 ἥ Ald. Codd. (etiam Med.
 1.) om. Posuit Heer. Tum Ald. Codd. εὐερκος. Med. 1. Heer.
 εὐερκής. 36 Par. Vind. παιδία. tum Ald. παραβαλλ. Heer.
 περιβ. Codd. προβ. 37 Ald. Codd. μέρος. Heer. φάρος. Med.
 1. ἡμερος. 38 Ald. Codd. ὥσπερ (sine καὶ) ἀκρόπολις αὕτη
 κατεῖληφεν. Heer. ὅτι τὸ ὄρος ὥσπερ ἀκρόπολις αὕτη κατ. Med. 1.
 καὶ ὥσπερ ἀκρόπολιν αὕτην κατ. scripsi αὐτὰ sc. τὰ σκληρά. 39
 Ald. Vind. Ricc. 1. 2. ἀναμίξῃ. Heer. Med. 1. Par. ἀναμίξῃ,
 i. e. si altera pars urbis in rupibus, altera in plano

μένως ⁴² [70] φαίνεται διακείμενα, τὴν ποικιλίαν ἐπαινε-
 τέον, ὥσπερ ⁴³ Ἀριστείδης πεποίηκεν. Ἔτι δὲ πρὸς τὰ ⁴⁴
 ὕδατα ἐν τῇ χώρᾳ θεατέον. Ὑδάτων δὲ γνῦσεις τριχῇ
 δεῖ ⁴⁵ διαιρεῖν, ἢ ὡς πηγῶν, ἢ ὡς ⁴⁶ ποταμῶν, ἢ ὡς
 5 λιμνῶν. ⁴⁷ Κριτέον δ' αὐτὰ ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα, πρὸς
 ἡδονὴν καὶ ὠφέλειαν, καὶ ἔτι πρὸς ταύτῃ τῇ διαιρέσει
 πρὸς πληθὺς καὶ ⁴⁸ αὐτοφυΐαν· ἐνιαχοῦ δὲ ⁴⁹ καὶ θερμαὶ
 πηγαὶ εὐρίσκονται.

Πρὸς τοίνυν τὰς ἐκ ⁵⁰ γειτόνων θεωρητέον, ἢ ὡς
 10 πρὸς πόλεις, ⁵¹ ἢ ὡς ⁵² πρὸς χώρας, ⁵³ ἢ πότερον ἐν ἀρ-
 χῇ ἐστὶν αὕτη, ἢ πρὸς τῷ ⁵⁴ τέλει, ἢ πανταχόθεν μέση.
 Καὶ χῶραι καὶ πόλεις, εἰ ⁵⁵ μικραὶ ἀφανεῖς, ἢ μεγάλαί
 καὶ ἐπιφανεῖς, ⁵⁶ καὶ εἰ ἀρχαῖαι ⁵⁷ ἢ νέαι. Πρὸς μὲν
 τοίνυν χώρας, οἷον, ⁵⁸ εἰ λέγοι τις, ὅτι ἡ γῆν καλουμέ-

sita sit. 40 Ald, Codd. (etiam Med. 1.) συγκεχυμένα ὡς, Heer. συγκεχυμένως, tum R. 1. Med. 1. φαίνεται, 41 Med. 1. ἄπερ, tum Par. Ἀριστείδης, Ricc. 1, πεποίηκε, 42 τὰ Ricc. 1. om., 43 δεῖ Med. 1. om. 44 ἢ ὡς ποτ. Ricc. 1. om. 45 Ald. λιμνῶν, -Ricc. 1. λιμνῶν, Par. λιμνων sine accentu, manu rec. correctum λιμένων, 46 καὶ Med. 1. om. Tum Ald. αὐτοφυΐαν, Heer. ἀφθονίαν. Codd. (etiam Med. 1.) αὐτοφυΐαν, quod Jacobs. conjectura invenit; γ ex ductu calligraphico natum, coll. Jacobs ad Anthol. Pal. p. 26 et 305., ad Philostr. p. 276 et 692. Bast. in not. n. 51. ad Stephani Thes. L. Gr. T. IV. p. 10289, ed. Valpy. 47 Med. 1. γάρ. mox Ricc. 1. πηγαὶ θερμαί. 48 Med. 1. ἐν. 49 Heer. tacite transposuit; πρὸς χώρας ἢ ὡς πρὸς πόλεις. 50 Ricc. 2. ἢ καὶ πρὸς. 51 Ald. Vind, Ricc. 1. πρῶτερον. Med. 1. πότερα. Par. Ricc. 2, πότερα. Heer, πότερον. 52 τῷ e Med. 1. recepi. 53 Ald. Vind. καὶ. Med. 1. Ricc. 1. 2. Par. ἢ. Heer. εἰ. 54 ἢ μεγ. κ. ἐπιφανεῖς inseruit Heer. Abest ab Ald. Codd. (etiam Med. 1.) — Sq. καὶ εἰ Heer. posuit pro ἐκεί, quod est in Ald. Codd. 55 Heer. Med. 1. Par. ὑρχαῖαι. rell. ἀρχαί. 56 οἷον Ricc. 1. om. Mox Ricc. 1. 2. λέγει.

τη Ἀσία ⁵⁷ παρώκισται μεγάλῳ [71] ἔθνει, καὶ ὁμῶς ⁵⁸
 ὑπὸ μεγέθους οὐ κρύπτεται· πόλεις δ' ⁵⁹ ὥσπερ λέγου-
 σι περὶ τῶν πόλεων ⁶⁰ τῶν Ἀσιανῶν, ὅτι ἐγγὺς ἀλλήλων
 οὔσαι οὐκ ⁶¹ ἀφαιροῦνται ἀλλήλας τὸν κόσμον. Καὶ εἰ
 μὲν ἀπ' ⁶² ἀρχῆς τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ὅτι ⁶³ προβέβληται ⁵
 ἀντ' ἄλλου φυλακτηρίου, ὥσπερ ὁ Ἀριστείδης· ⁶⁴ τοῦτο
 γάρ ⁶⁵ φησι περὶ τῶν Ἀθηναίων. ⁶⁶ Εἰ δὲ μέση κείτοιο ἡ
 πόλις πολλῶν χωρῶν καὶ πόλεων μεγάλων, ὅτι πανταχό-
 θεν προβέβληται ⁶⁷ καὶ ἀντὶ κόσμου προπύλαια καὶ εἰς
 ἀσφάλειαν περιβόλους. Εἰ δὲ πρὸς τέλος, ὅτι ἀντὶ κεφα- ¹⁰
 λῆς ἐπικείται ταῖς ἄλλαις χώραις καὶ κορυφῆς. ⁶⁸ Εἰ
 δ' ⁶⁹ ἐνδοξοὶ εἶεν αἱ ⁷⁰ πόλεις καὶ ἐπιφανεῖς, ὅτι ἐνδόξων
 ἐνδοξότερα ἐστὶ καὶ ἐπιφανῶν ἐπιφανεστέρα, ἢ ἐπιφα-
 νῶν ⁷¹ οὐκ ἀφανεστέρα. Εἰ δὲ πάλιν ⁷² ἄδοξοι καὶ ⁷³
 ἀφανεῖς, ἀλλ' οὖν δι' αὐτὴν ὀνόματος καὶ φήμης τυγχά- ¹⁵

57 Ἀσία Ricc. 1. om. tum Ricc. 2. Med. 1. παρώκισται, rell. παρῴκειται. 58 Ald, Vind, Par, Med. 1. Ricc. 1. ὅπως. Ricc. 2. ὅτι, Heer. ὁμῶς, 59 Heer. δέ, 60 τῶν πόλεων Med. 1. om. 61 οὐκ solus Med, 1. habet. 62 Par. ἐπ'. 63 Ald. Codd, (etiam Med, 1,) ἐπιπροβέβληται, In Par, super ἐπὶ manu rec. scriptum ὅτι, et ita edidit Heer, 64 Par, constanter per totum librum Ἀριστείδης, — Panath, p. 96. πρόκειται γὰρ ἀντ' ἄλλου φυλακτηρίου τῆς Ἑλλάδος, 65 γὰρ Ricc. 2. om. Tum Edd, Vind, φησιν, rell. φησι. 66 Ald. Vind. Ricc. 1. Par. Med. 1. περὶ τῶν Ἀθηναίων, Heer. περὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων. Ricc. 2. περὶ τῶν Ἀθηναίων. 67 Heer. tacite περιβέβληται, 68 Ald, Vind, κορυφαῖς. rell, κορυφῆς. 69 Med. 1, Ricc. 1, 2. Par. δέ. 70 Med. 1, εἶεν πόλεις καὶ ἡ πόλις ἐπιφανής. 71 ἡ ἐπιφ, οὐκ ἀφαν. e Med. 1. recepi, 72 Ald. Med. 1, Ricc. 1, Vind, πολύ, Ricc. 2. πολλοὶ et per corr. πολύ. Par. ἡ οὐ [manu rec, οὐ deletum] πολὺ ἄδοξοι καὶ ἐπιφανεῖς [οὐ per corr. insertum]. Heer. πόλεις. Jacobs, πάλιν. 73 Ald. Codd, καὶ οὐκ ἐπιφανεῖς, ὅτι δι' αὐτὴν, ἀλλ' οὖν ὀνόματος.

νουσιν. εἰ μὲν ἀρχαῖαι χῶραι εἴησαν, ὅτι ἀνάγκη καὶ αὐ-
τὴν ἀρχαίαν εἶναι τὴν πρόσσοικον χῶραν· εἰ δὲ πόλεις, ⁷⁴
ὅτι αἱ μὲν κεκμήκασιν χρόνῳ, ἡ δ' ἀνθεῖ· εἰ δ' αὖ νέα,
ὅτι πρὸς φυλακὴν ⁷⁵ προβέβληται, νεωστὶ γεγενημένη.

- 5 Σκεψώμεθα [72] τοίνυν καὶ τὴν τοπικὴν καλουμένην
θείσιν, ἥπερ ¹ ἐστὶν ὑπόλοιπος. Καλοῦσι ² δὲ τοπι-
κὴν, ³ τὴν τοῦ τόπου φύσιν, ἐν ᾧ ἡ πόλις ἴδρυται.
Πᾶσα πόλις, ὡς ἀνωτάτω συλλαβεῖν, αὐτὰ ⁴ γὰρ τὰ
καθ' ἐκάστην σχήματα ἀδύνατον ⁵ περιλαβεῖν, ἢ πᾶσα
10 ἐν ὄρει καὶ γηλόφῳ, ἢ πᾶσα ἐν πεδίῳ. ⁶ Ἄν μὲν τοί-
νυν πᾶσα ἐν ὄρει, καὶ πρὸς ὠφέλειαν ⁷ καὶ πρὸς ἡδονὴν
ἐπαινετέον ἐκ τούτου ⁸ [73] κατὰ μὲν ἡδονήν, ⁹ διὰ ¹⁰
τὴν τοῦ ὑπερκειμένου ¹¹ καθαρότητα· κατὰ δ' ὠφέλειαν,
ὅτι αὐτοφνὲς τεῖχος καὶ ἀπρόσβατον ¹² κέκτηται. Ἐλατ-
15 τώματα δὲ τῶν ἐν γηλόφοις ¹³ κειμένων, ψύχους ὀμίχλης, ¹⁴
ὑπερβολαί, στενοχωρίαι. Δεῖ οὖν ἀποφαίνειν οὐ προσόν-

Secutus sum Med. 1. 74 Med. 1. πόλεις. 75 Ricc. 1.
φύλακος. Ricc. 2. φύλακας. mox Par. νεοστί.

1 Par. εἴτερ. manu rec. supra lin. ἦ. tum Ricc. 1. ἐστὶ
ὑπ. 2 Par. καλοῦσιν. 3 Ricc. 1. τὴν τοπ. 4 Ald. Codd.
αὐτή. Med. 1. αὐτῆς. Heer. αὐτά. Mox Ald. Vind. καθ' ἐκάστη.
5 Ald. ὡς ἀδύνατος. Codd. ἀδύνατος. Med. 1. ἀδύνατον. Heer.
ὡς ἀδύνατον. 6 ἢ πᾶσα ἐν πεδίῳ Edd. Codd. om. Supplet
Med. 1. Heer. supplendum censet: ἢ πᾶσα ἐν πεδίῳ, ἢ πᾶσα μὲν
ἐν ὄρει, πᾶσα δὲ ἐν πεδίῳ. 7 Ald. Codd. (etiam Med. 1.) ἀσφα-
λειαν. correxit Heeren. 8 Med. 1. Par. τούτου. rell. τούτων.
9 Ald. Codd. (etiam Med. 1.) κατὰ μὲν εἰρήνην [Ricc. 1. τὴν εἰ-
ρήνην] — κατὰ δὲ πόλεμον. Corroxit Heeren. 10 διὰ Med. 1.
Par. Vind. Ald. om. 11 Ald. Par. Vind. Ricc. 1. ὑποκειμέ-
νου. Ricc. 2. Heer. ὑπερκειμένου. Med. 1. τὴν ἐκ τοῦ αἵρος κα-
θαρότητα. 12 Ald. Codd. καὶ τὸ πρόσβατον. Heer. Med. 1.
καὶ ἀπρόσβατον. 13 Med. 1. γηλόφῳ. rell. γηλόφοις. 14
Ald. Codd. ψύχους ὑπερβολαί, ὀμίχλης στενοχ. Heer. ὀμίχλαι,

τα ταῦτα, ἢ οὐ μάλιστα. Ἐὰν δὲ ἐν πεδίῳ, δεῖ ἵπαι- 603
 νῶν, ὅτι ἐνὶ ὀφθαλμῷ ἢ πόλις φαίνεται, ὅτι οὐκ ἔστιν
 ἀνώματος τοῖς ἄρθροισι, ²⁵ ὥσπερ σῶμα εὐρυθμον, ὅτι
 γεωργικῇ ²⁶ τίς ἐστὶν ἡ φύσις τῆς πόλεως, ὅτι ὑπ' ²⁷
 ἀνδρείας οὐ πέφενγεν, ²⁸ ὥσπερ αἱ ἄλλαι πόλεις, εἰς
 ὄρη. ²⁹ Τὰ ἐλαττώματα τῶν ἐν ὑψηλῷ ³⁰ πόλεων ἰδρυ-
 μένων ὀνειδιᾶς, τὰ δὲ τῶν ἐν πεδίῳ φεύξῃ, ³¹ Ἔστι [74]
 δὲ ἐλαττώματα ἀνχοὶ καὶ πνιγμοὶ ³² καὶ ῥαστώνη ³³
 ἐπιθέσιως, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ταῦτα οὖν ἢ ὡς ἥμιστα ἢ
 ὡς ἐλάχιστα ἀποδεικνύναι χρή προσόντα. Ἀλλὰ μὲν, εἰ ¹⁰
 πῇ μὲν ³⁴ πεδινῇ εἴη ἡ πόλις, πῇ δὲ ἐν ³⁵ ὄρεσιν, τὸ τε
 πλῆθος ἱπαινέσεις, καὶ τὴν προικιλίαν, ὅτι ἅπερ ἀμφοτέ-
 ραις ³⁶ ταῖς πόλεσι πρόσσιτο, ταῦτα ἀμφοτέρα μόνῃ
 κέχτηται, καὶ ³⁷ ὅτι τὰ ἀμφοτέρων ³⁸ ἐλαττώματα ἐκ-
 πέφενγε· πειράσῃ δὲ ³⁹ ἀποδεικνύναι, καὶ ὅτι, πολλαῖς ¹⁵

σπινχ. Med. 1. ψύχους ὑπερβολαί, ὀμίχλης ὑπερβολαί, ὀμίχλης σπι-
 νχ. unde scripsi ψύχους, ὀμίχλης ὑπερβολαί, σπιν. 15 Ald.
 codd. τοῖς ἀνθρώποις. Heer. uncis inclusit, delenda censens.
 Med. 1. τοῖς ἄρθροισι, quod conjectura assecutus est Jacobs.
 16 γεωργικῇ Ricc. 1. per lac. om. 17 Ald. codd. (etiam
 Med. 1.) ἐπ'. Heer. ὑπ'. tum Med. 1. ἀνδρείας. 18 Ald.
 codd. ἀποπέφενγεν sine negatione; Heer. addidit οὐκ. Med. 1.
 οὐ πέφενγεν. 19 Par. ὄρει manu rec. η super α. 20
 Ricc. 1. τῶν ὑψηλῶν. Sq. ἰδρυμένων Heer. tacite om. 21
 Edd. codd. φεύξεται. Par. ad marg. ψεύξεται. Cfr. Bast. Com-
 ment. palaeogr. pag. 737. Med. 1. φεύξῃ. 22 Ald. Vind.
 πνιγμοί. 23 Ald. Vind. Ricc. 1. 2. ῥαστώνη ἐπιθέσιως δὲ
 ὅσα τ. Heer. Par. Med. 1. ῥαστώνη ἐπιθέσιως καὶ ὅσα τ. insi-
 diarum opportunitas. 24 πῇ μὲν Ald. codd. om. Est in
 Heer. Med. 1. Tum Ricc. 2. πεδινῇ. 25 Ricc. 1. ἐν om.
 26 Ald. Vind. Par. 1. 2. ἀμφοτέρα. Med. 1. ἀμφοτέραις, ut
 conj. Heer. Idem ταῖς πόλεσι πρόσσιτο, ταῦτα ἀμφοτέρα om.
 27 καὶ Ald. codd. (etiam Med. 1.) om. Posuit Heer. 28
 Ald. Vind. Par. ἀμφοτέρα. Heer. Med. 1. Ricc. 2. ἀμφοτέρων.
 Ricc. 1. μόνῃ κέχτηται — ἀμφοτέρων om. 29 δὲ e Med. 1.

δοικαί ³⁰ πόλεσιν, Ἐκ τούτων καὶ ἡ ³¹ περὶ πάντα μέ-
θοδος.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΛΙΜΕΝΑΣ ΕΓΚΛΗΜΙΑΖΕΙΝ. ³²

Ἐν τούτῳ δὲ ³³ τῷ μέρει καὶ τὸ περὶ λιμένων ἔγ-
5 κνυται. Λιμένες δὲ ³⁴ ἡ ἐν μέσῳ τῆς πόλεως, καὶ φη-
σεις ὥσπερ κόλπῳ δέχασθαι τοὺς καταπλέοντας ὑπὸ ταῖς
ἀγκάλας· ἡ ἐν ἀρχῇ τῆς θείσεως, καὶ φήσεις, ὥσπερ πο-
τὴν ἐπιστηρίζεσθαι τῷ [75] λιμένι. Ἡ αὐτοφνεὺς εἶσιν,
ἡ χειροποίητοι. ³⁵ Ἄν μὲν τοίνυν χειροποίητοι ᾖσιν,
10 ἔρεῖς, ὅτι ³⁶ οὐχ ἡ πόλις δὲ αὐτοὺς, ἀλλ' αὐτοὶ διὰ τὴν
πόλιν γιγόνασιν· εἰ δ' αὐτοφνεὺς, ὅτι ἀποχρῶντές ³⁷ εἰ-
σι διὰ τὸ αὐτοφνεὺς εἶναι· ὅσοι δὲ ³⁸ χειροποίητοι, προ-
χοῦνται· καὶ ἡ ³⁹ εἰς ἐστὶν ἢ πολλοί. Ἄν μὲν εἰς, ὅτι
ὥσπερ σώματος εἰς κόλπος ἐστὶν· ἐὰν δὲ πολλοί, ὅτι

recepti et colon ante περὶ ἀσὴν posul. Rell. δὲ om., et περὶ ἀσὴν
ἀποδοικνύναι cum praecedentibus conjungunt. 30 Par. ἔοικεν.
31 Edd. codd. καὶ περὶ ταῦτα ἡ μέθ. Secutus sum Med. 1.
32 „Cum ad laudes urbis hoc quoque pertineat, ut et arce et
portu sit instructa, pauca quoque de his praeepta adjungit
Menander. Sejuncta haec erant in editione Aldina a priori-
bus, et in tria capita divisa; quorum primum inscriptum
erat, de portibus, alterum de sinibus, tertium de arcibus.
Sed cum ipso Menandro teste haec ad caput de situ urbis
pertineant (dicit enim ἐν τούτῳ δὲ τῷ μέρει καὶ τὸ περὶ λιμένων
ἔγκνυται), facile patet, inscriptiones illas a librarii manu pro-
fectas esse.“ HEER. 33 δὲ Ricc. 1. om. 34 Med. 1.
λιμένος δ' ἡ — καὶ φήσιν v. 6, et 7. 35 Ricc. 1. χειροποίη-
τοι. 36 ὅτι Ald. codd. (etiam Med. 1.) om. Posuit Heer.
37 Edd. codd. ἀπόχρωτοι. Heer. conj. εὐχρηστοὶ vel ἀεχρηστοὶ.
Bast. Ep. erit. p. 24. conj. ἀνωχύρωτοι. Med. 1. Par. 2423. ἀπο-
χρῶντες, quod probat Bast. in Addendis ad Epist. p. 276. 38
ὅσοι δὲ χειροπ. προχοῦνται e Med. 1. recepti. 39 Med. 1. εἰ.

ὑπὸ ⁴⁰ φιλανθρωπίας πολλὰς χεῖρας προτείνει τοῖς κα-
ταίρουσι. ⁴² Λιμένας δὲ ἱπαινέσεις, ἢ ⁴² ὡς ἀκλύστους,
ἢ ὡς νηνέμους καὶ ὡς ἐπισκεπεῖς, ⁴³ ἢ ὡς ⁴⁴ πολὺπλους,
ἢ ὡς κατὰ πάντα ἄνεμον ἐκπέμποντας, ἢ ὡς πρὸ τῶν
μεγάλων πελαγῶν προκειμένους, ἢ ὡς ἀγχίβαθεῖς. ⁵

ΠΩΣ ΔΕΙ ΚΟΛΠΟΥΣ ΕΠΛΑΙΝΕΙΝ.

Ἐν τούτῳ δὲ καὶ τὸ ⁴⁵ περὶ τῶν κόλπων. Κόλπους
ἱπαινέσεις εἰς ⁴⁶ μέγεθος καὶ κάλλος καὶ εὐρυθμίαν ⁴⁷
καὶ εἰς εὐλιμενότητα καὶ πολυλιμενότητα.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ ΕΓΚΩΜΙΑΖΕΙΝ. ⁴⁸

10

Ἐν τούτῳ δὲ ⁴⁹ καὶ τὸ περὶ τῶν ἀκροπόλεων· αἱ μὲν
γὰρ αὐτῶν ⁵⁰ ἐν μίσῳ πόλεων εἰσιν, αἱ δ' ἐν πλα-
γίοις. ⁵¹ [76] καὶ αἱ μὲν ὑψηλαὶ, στεναὶ ⁵² δὲ τὸ ἄνω

40 Ricc. 1. ἀπό. tum Ald. Ricc. 2. φιλανθρωπίας. 41 Ricc.
1. 2. καταίρουσι. rell. καταίρουσιν. — „Respicit ad locum
Aristid. in Panath. Opp. T. I. p. 96., ubi de Athenarum portu
dicit: ὥσπερ χεῖρα προτείνουσα εἰς ὑποδοχὴν.“ HEER. 42 ἢ
Ricc. 2. om. 43 Ald. Codd. ἐπισκεπτους. Heer. Med. 1.
ἐπισκεπεῖς. 44 ὡς Ricc. 2. om. h. l. et ante ἀγχίβαθεῖς.
45 δὲ καὶ τὸ Ald. Vind. Par. om. Habent rell. 46 εἰς Ald.
Vind. Par. om. Habent rell. 47 Heer. εὐρυστομίαν. Sed
bene Jacobs.: „In maris quoque sinu concinnitas quaedam
cogitari potest. Sic certe Theophrastus in Hist. Plantarum
III. 18. 7. p. 115. φύλλα plantae cujusdam εὐρυθμότερα esse
dicit aliis, quod ita expressit Plin. XVI. 34. 62.: parva sunt
(folia) et angulosa concinnioraque. Huc traxerim etiam con-
cinnam Samon ap. Hor. I. Epist. XI. 2. τὴν εὐρυθμον.“ 48
Med. 1. ἀκροπόλεις. 49 δὲ et sq. τῶν Ricc. 1. om. 50
γὰρ αὐτῶν e Ricc. 2. recepi. Heer. edidit ὧν αἱ μὲν ἐν.
51 Ald. Vind. Par. αἱ δὲ πλαγίοις. Med. 1. αἱ δὲ πλάγιοι. Heer.
Ricc. 1. 2. αἱ δ' [Ricc. 2. δὲ] ἐν πλαγ. 52 Ald. Codd. ὑψηλαὶ

δάπεδον, αἱ δὲ τραχεῖαι μὲν, εὐρύχωροι δέ· καὶ αἱ μὲν
 εὐνδροί, αἱ δὲ ἄνυδροι.⁵³ καὶ αἱ μὲν ἀνώμαλοι τὰς
 κορυφάς, αἱ δὲ πεδινώτεραι.⁵⁴ Ἦτις μὲν οὖν⁵⁵ τὰς
 μὲν ἀρετὰς εἴληφεν, τὰς δὲ κακίας ἐκπέφειγεν,⁵⁶ αὕτη
 5 καλλίστη. Ὅμως⁵⁷ δ', ἐξ ὧν ἐπαινέτιον τούτων ἐκά-
 στην,⁵⁸ λεκτέον. Ἄν μὲν τοίνυν ἐν πλαγίῳ τῆς πόλεως
 ἦ, ὅτι ἀκριβῶς κέλητι⁵⁹ ἔοικε.⁶⁰ μετὰ γὰρ πᾶν τὸ σῶ-
 μα κεῖται. Εἰ δ' ἐν μέσῳ, ὅτι περὶ αὐτὴν ἡ πόλις ἰδρυ-
 ται, ὥσπερ βασιλικαὶ περὶ ἱερὸν⁶¹ περιβολαί. Ἄν⁶² δ'
 10 ὑψηλὴ μὲν, στενὴ⁶³ δὲ τὸ ἄνω ἔδαφος, ὅτι ὡς παρόν-
 των [77] θειῶν τινῶν⁶⁴ ἅπαν ἀοίκητόν ἐστι, πλὴν ὅσα
 τοῖς

πίπτει, τὸ ἄνω. Corr. Med. 1. Heer. Mox Edd. Codd. [etiam
 Med. 1.) βραχεῖαι; scripsi τραχεῖαι, coll. not. 66. 53 Ricc. 1. 2.
 Vind. ἄνυδροι, αἱ δὲ ἐνδροι. Par. ἐνδροι, αἱ δὲ ἄνυδροι. Med.
 εὐνδροί, αἱ δὲ ἄνυδροι. 54 Par. Vind. πεδινώτεραι. Ricc. 2.
 πεδινώτεροι. 55 οὖν Ricc. 1. Par. om. 56 Ricc. 2. ἐμ-
 πέφειγεν. 57 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἢ ὅμως. Heer. Med.
 1. Ricc. 2. ἦ om. Deinceps Med. 1. δι' ἐξ. 58 Ricc. 2.
 ἔκαστον. 59 „Si lectio sana est, sensus foret: Ut is, qui
 equo insidet, eum domat; sic, qui arcem tenet, fre-
 num injicit urbi. Sed et longius haec petita videntur,
 et male conveniunt cum iis, quae sequuntur: μετὰ γὰρ πᾶν τὸ
 σῶμα κεῖται. Rescribendum duco vel κεφαλῇ vel κορυφῇ. Ca-
 pitum eam similem esse. Sic Aristides l. c. de Athe-
 niensium Acropoli, ἡ πάλαι μὲν πόλις, νῦν δὲ ἀκρόπολις, κεφαλῇ
 παραπλησίως.“ HEER. 60 Par. ἔοικεν. 61 Ald. Codd.
 ἱερῶν. Med. 1. Heer. ἱερὸν. 62 Edd. Vind. εἰ. Ricc. 1. 2.
 ἄν. Med. 1. Par. ἄν δ'. tum Med. 1. ὑψηλὴ μὲν, στενὴ δέ.
 Rell. ὑψηλαί. 63 Ald. Vind. στερεαί. Ricc. 2. στερεαί. Par.
 Ricc. 1. Heer. στιναί. 64 Edd. Codd. ὥσπερ ὄντων ὄντι,
 ἅπαν [Ricc. 1. ἅπαντα] ἀοίκητόν ἐστι [Med. 1. ἐστι om.]. Heer.
 conj. ὥσπερ ἱερὸν, παντὶ ἀοίκητός ἐστι. Jacobs. conj. ὡς παρόν-
 των θειῶν τινῶν παναοίκητόν ἐστι, quem in primis verbis secu-
 tus sum.

τοῖς κατέχουσι ⁶⁵ θεοῖς. Εἰ δὲ τραχεῖα ⁶⁶ μὲν, εὐρύχω-
ρος δὲ, ὅτι πόλει ⁶⁷ ἔοικεν ἢ ἀκρόπολις ὑπ' ⁶⁸ εὐρυχω-
ρίας. Καὶ εἰ μὲν ἀνυδρος, ὅτι ὑπὸ ὕψους τοῦτο ⁶⁹ πέ-
πονθεν, εἰ δὲ εὐνδρος, ⁷⁰ ὅτι καὶ ὑψηλὴ οὖσα πρὸς ⁷¹
χρείαν ἐστὶν αὐτάρκης. Καὶ εἰ μὲν ἀνώματος, ὅτι ὥσπερ ⁷²
ἄλλας ⁷² ἀκροπόλεις ἐν αὐτῇ ἔχει. Εἰ δὲ πεδινή, ⁷³ ὅτι
θίσεως ἕνεκα καὶ ῥαστώνης καὶ πόλις ⁷⁴ οἰκίσθη. Κρά-
τιστον ⁷⁵ δὲ, ὅπερ ἔφην, τὰς ἀρετὰς παρούσας καὶ ⁷⁶
τὰς κακίας ἀπούσας ἀπάσας δεικνύναι, ἢ πλείονας ⁷⁷
ἀρετὰς κακιῶν. Ταῦτα καὶ περὶ ἀκροπόλεων θέσεως ¹⁰
ἡμῖν ἀποδεδείχθω.

C a p. III.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΑΠΟ ΓΕΝΟΥΣ ΠΟΛΙΝ¹ ΕΓΚΛΩΜΙΑΖΒΙΝ.

Δεύτερος δ' ἂν² εἴη τόπος ὁ τοῦ γένους καλούμενος.

⁶⁵ Ald. κατέχουσιν. ⁶⁶ Med. 1. τραχεῖα. rel. βραχεῖα.
⁶⁷ πόλει Ricc. 1. om. ⁶⁸ Ald. Vind. Par. Ricc. 1. Med. 1.
ἐπὶ. Ricc. 2. ὑπό. Heer. ὑπ'. ⁶⁹ Ald. Vind. Par. Med. 1.
Ricc. 1. οὕτω. Ricc. 2. Heer. τοῦτο. ⁷⁰ Med. 1. εὐνδρος. rel.
ἐνδρος. ⁷¹ Edd. Vind. Ricc. 1. 2. καὶ πρὸς χρείαν ὅτι αὐ-
τάρκης. Correxī ex Med. 1. et jam ante Bast. in Comment. pa-
laeogr. p. 810. e Codd. Parisinis. ⁷² Ricc. 2. καὶ ἄλλας.
⁷³ Ricc. 2. πεδινή. ⁷⁴ Edd. Codd. πόλει. Med. 1. πόλις. Heer.
conj. ἢ πόλις. Ricc. 1. om. per lacunam: recte, puto. Tum
Edd. Codd. [etiam Med. 1.] οἰκίσθη. ⁷⁵ Ald. Vind. Ricc. 1.
2. κράτιστον. Heer. Med. 1. Par. κράτιστον. ⁷⁶ Vind. Ricc.
1. 2. Med. 1. καὶ om. Med. 1. τὰς δὲ κακ. ⁷⁷ Ald. Vind.
Med. 1. Ricc. 2. πλείστας. Ricc. 1. Par. πλείονας.

¹ Med. 1. πόλιν ἀπὸ γένους. „Cum Menander capite su-
p̄riori dixisset, laudes urbis petendas esse tum ex locorum
natura, in quibus sita esset, tum ex incolis qui eam habita-
rent, pergit jam ad alteram hanc partem, quae iterum in
Rhetor. IX.

Διαιρεῖται δὲ εἰς οἰκιστάς, εἰς τοὺς οἰκήσαντας,³ εἰς τὸν χρόνον, εἰς τὰς μεταβολάς, εἰς τὰς αἰτίας, ἀφ' [78] ὧν αἱ πόλεις οἰκοῦνται. Τούτων δ' αὖ ἕκαστον πολλαχῇ
 604 διαιρετέον, οἷον εὐθὺς εἴ τις οἰκιστῆς, ζητοῦμεν,⁴ εἰ θεός,⁵
 ἢ εἰ ἥρως, εἰ ἄνθρωπος, καὶ πάλιν κατὰ τύχας στρατη-
 γός, ἢ βασιλεὺς, ἢ ιδιώτης. Ἐὰν τοίνυν⁶ θεός ᾖ, μέ-
 γιστον τὸ ἐγκώμιον, ὥσπερ ἐπ' ἐνίων λέγεται, ὡς περὶ⁶
 Ἑρμοῦ πόλεως καὶ Ἥλιου πόλεως καὶ τῶν τοιούτων. Ἐὰν
 δὲ ἡμιθέων τις⁷ καὶ ἡρώων ἢ καὶ μετὰ ταῦτα θεός γε-
 10 νόμενος, ἔλαττον μὲν τὸ ἐγκώμιον, ἔνδοξον⁸ δὲ καὶ οὐ-
 τως, ὥσπερ ἐφ' Ἡρακλείας τῆς πόλεως,⁹ καὶ ὅσας ἢ
 Σαρπηδὼν ἢ Μίνως¹⁰ ᾤκισαν,¹¹ ἢ ἄλλοι ἥρωες. [79]

plura capita dividitur. Primum ex iis continet locum de genere civium, unde ortum duxerint, qui fuerint urbi conditores, quando et quomodo condita sit. Alterum et tertium, quae libro tertio continentur, agunt de civium institutis et rebus gestis. Omnia haec passim exemplis illustrantur, in quibus nemo non praeclaram rhetoris doctrinam admirabitur." HEER. 2 Med. 1. Ricc. 2.

δ' ἄν. rell. θεί. 3 Ricc. 1. Med. 2. Par. οἰκίσαντας.

4 Med. 1. ζητοῦμεν. rell. ζητοῖμεν. 5 Med. 1. τοίνυν. rell.

μὲν τοίνυν. 6 Ald. Vind. Ricc. 1. ὥσπερ. rell. ὡς περὶ.

Tum Ald. Codd. Ἑρμοῦ πόλεως, καὶ Ἥλιου πόλεως. Heeren. junctim edidit. „Heliopolis et Hermopolis urbes Aegypti, quae ab Apolline et Mercurio conditae dicuntur. cf. Steph. Byz. s. h. v. Strab. L. XVII. passim, ut et Herodot. L. II." HEER. 7 τις posuit Heer. Abest ab Ald. Codd. (etiam Med. 1.)

8 Ricc. 2. ἔδοξε. 9 „Heracleam puta in Ponto,

quam ab Hercule ad reprimendos barbarorum impetus conditam esse, infra tradit noster s. f. capitis. Praeter ea quae passim de ea in scriptoribus antiquis relata leguntur, integram ejus Historiam descripserat Memnon, ex quo excerpta leguntur in Photio Cod. CCXXIV." HEER. 10 Par. Νή-

ως. — „Sarpedon, Minois frater, qui ab eo ex Creta ejectus,

Ἐὰν δὲ ἄνθρωπος, ἐὰν μὲν ἢ στρατηγὸς ἢ βασιλεὺς, ἔνδοξον, ἐὰν δὲ ἰδιώτης, ἄδοξον καὶ οὐκ ἐπιφανές. Χρὴ οὖν, ὅτε ¹² τὸ περὶ τῶν οἰκιστῶν ἡμῖν διήρηται, ἐκείνο τὸ θεώρημα καὶ τὸ στοιχεῖον κατὰ πάσης τῆς διαιρέσεως εἶδέναι, ὡς εἰ μὲν ἔνδοξος εἴη ὁ κατοικίσας, ¹³ τὰ τε ἄλ- 8
λα αὐτοῦ ἐγκωμιαστέον ἐν βραχυτάτοις, καὶ ὅτι τὴν πό-
λιν ᾤκησεν, ¹⁴ ἢ ἂν ἐπαινώμεν. Ἐὰν δὲ ἄδοξος ¹⁵ ἢ,
καὶ ¹⁶ ἡ διαδοχὴ ἄδοξος γίνεται, ἢ τῷ ¹⁷ αἰσχροῦν ἔχειν
δόξαν, ἢ τῷ μηδ' ὅλως ¹⁸ ἔχειν. Ἐὰν μὲν τοίνυν μηδ' ὅλως
ἔχη, φατέον μόνον, ὅτι ἀπὸ τῆς κτίσεως ¹⁹ τῆς πόλεως, ¹⁰
ὥσπερ ἔξαρχοῦν, ἠξίωσε ²⁰ γνωρίζεσθαι· εἰ δὲ φάυλην
δόξαν εἰληφώς, ὅτι ἀπολογίαν ταύτην ²¹ ἱκανὴν ἐπὶ τοῖς
ἄλλοις ἐξεῦρεν. Ἀπὸ μὲν τῆς τομῆς ταύτης τὸν οἰκιστὴν
γνωριούμεν.

Τοὺς δὲ οἰκήσαντας διαιρήσομεν μιᾷ μὲν ²² τομῇ ¹⁵
Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων· δευτέρᾳ δὲ βαρβάρων μὲν ἢ τῶν
ἀρχαιοτάτων, ²³ ὥσπερ Φρυγῶν, ἢ βασιλικωτάτων, [80]

in Asiam confugit, et plures ibi urbes condidit, maxime Mile-
tum. cf. Herod. I. 173. Strab. L. XII. p. 394. Plura dabit
Meursius in Creta I, c. 12. et Heyn. V. Ill. ad Apol-
lod. p. 534." HEER. 11 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ᾤκησεν.
Ricc. 2. Med. 1. Heer. ᾤκισαν. 12 Med. 1. ὁ περὶ τῶν ο. ἢ.
διήρηται, omissis sq. καὶ τὸ στοιχεῖον. 13 Ald. Par. κατοι-
κίσας. 14 Par. ᾤκησεν. 15 Ald. Vind. Par. ἄδοξον. rell.
ἄδοξος. tum Med. 1. ἢ. rell. εἴη. 16 καὶ Ald. Vind. Par.
Med. 1. Ricc. 2. om. Est in Ricc. 1. Heer. 17 Ald. Vind.
Par. Ricc. 2. Med. 1. τὸ h. l. et paullo post. 18 Ald. μη-
δὲλως. tum Par. ἔχει eraso N. 19 Ald. Codd. κτίσεως.
Med. 1. Heer. κτίσεως. 20 Ald. Par. ἠξίωσεν. 21 Med.
1. ταύτην ἱκανήν. rell. ἱκανήν ταύτην. Mox Ricc. 2. ἐξεῦραν.
22 Ricc. 1. 2. δέ. 23 Ald. Codd. ἢ τῶν ἀρχαίων φρυγῶν.
Med. 1. ἢ τῶν ἀρχαίων, ὥσπερ φρ. Correxerit Heeren. „Gentes
barbarae vel laudandae sunt ob antiquitatem, vel

ὥσπερ ²⁴ Λυδῶν ἢ Μήδων ἢ Περσῶν ἢ Αἰθιοπῶν ἢ Σκυ-
 θῶν. Καὶ ὅλως δὴλῃ ἐστὶν ἡ ὁδὸς τῇ προϋόντι ²⁵ κατὰ τὸ
 ἀποδοθὲν θεώρημα. Δεῖ γὰρ ἀποφαίνειν τὰ οἰκήσαντα
 γένη τὴν βάρβαρον πόλιν, ἣν ἂν ἐπαινήσης, ἢ πρὸς βύτα-
 5 τα ἢ σοφώτατα ²⁶ ἢ ἀρχικώτατα ἢ ὅλως ἀρετὴν τινα
 σχόντα, ²⁷ ἢ μίαν, ἢ πολλὰς, ἢ πάσας, ἢ ²⁸ μάλιστα.
 Ἑλλήνων δ' αὖ, τῶν ²⁹ εὐγενεσιστάτων νομιζομένων γενῶν
 γένη ³⁰ τὰ ἀνωτάτω καὶ γνωριμώτατα τρία, τὸ Δω-
 ριέων, ³¹ Αἰολίων, Ἰώνων. Τὸ μὲν τοίνυν Αἰολίων, πο-
 10 λὺ ἰσχυρότερον, τὸ δὲ Δωριέων ἀνδρικώτερον, τὸ δὲ Ἰώ-
 νων ἔλλογιμώτατον. ³² Χρὴ οὖν ἀποφαίνειν τὴν Ἑλλη-
 νίδα πόλιν ἐκ τούτων οὖσαν τῶν γενῶν. Καὶ οὕτως ³³
 μὲν τὰ γένη τῶν ἐνοικούντων διαγνωσόμεθα, καὶ τοὺς
 ἐπαινοὺς, οὓς ἂν περὶ τῶν γενῶν εἴπωμεν, νομιοῦμεν
 15 προσήκειν τοῖς οἰκήσασιν, ὥσπερ εἰ λέγοιμεν, ὅτι [81] ἡ
 Σμύρνα ἢ ³⁴ Ἐφεσος τοῦ ἑλληνικωτάτου μέρους ἐστίν·

quod maxima regna condiderunt. Phrygum antiquita-
 tem, quam ex fabula illa de pueris inter oves educatis, qui
 cum primum loqui inciperent Phrygum lingua Bee Bec, quod
 panem indicat, clamarent, apud antiquos scriptores passim
 celebrari, res nota est. cf. Herod. L. II. c. 2. Paulo aliter
 rem narrat Schol. Aristid. T. II. p. 3. HEER. 24
 Ald. Vind. Par. Ἰνδῶν. Ricc. 2. Τυρίων. Heer. Σύρων. Med. 1.
 Λυδῶν. 25 Ald. Par. Vind. Ricc. 1. Med. 1. προϋόντι.
 Heer. Ricc. 2. προϋόντι. 26 ἢ σοφώτατα. Med. 1. om. 27
 Ricc. 2. σχόντα τινα. 28 Edd. Codd. ἢ. Correxerit Jacobs.
 29 Ald. Codd. Ἑλλ. δ' αὐτῶν. Ricc. 1. δ' om. In Ald. αὐτῶν
 impressum. Heer. Med. 1. δ' αὐτῶν. 30 Ald. Codd. γενῶν
 τε [Ricc. 1. μὲν] τῶν ἀνωτάτω γνωρίσματα τρία. Heer. edidit
 γνωριμώτατα. Med. 1. γένη δὲ τὰ ἀνωτάτω καὶ γνωριμώτατα. om.
 δὲ. 31 Heer. Par. Δωριέων. tum Par. Αἰολαίων his, Δωριαι-
 ων. 32 Ricc. 2. ἔλλογιμώτερον. 33 Ricc. 2. οὕτω. 34
 Ricc. 2. ἢ. Sq. τοῦ Med. 1. om.

ἡ τῶν ³⁵ ἐν Κρήτῃ πόλεων πολλαὶ καὶ Ῥόδος τοῦ ἀνδρικοτάτου· Δωρικαὶ ³⁶ γάρ εἰσι· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως.

Τρίτον ἔφαμεν τοῦ γένους εἶναι τὸν χρόνον, τρισὶν ὄροις· ἡ τῶν παλαιοτάτων, ὅταν ἡ πρὸ ³⁷ ἄστρον ἡ ⁵ μετὰ τῶν ἄστρον ³⁸ ἡ πρὸ κατακλυσμοῦ ἡ μετὰ κατακλυσμὸν φάσκωμεν οἰκισθῆναι ³⁹ ἡ πόλιν ἡ χώραν· ἡ ὡσπερ Ἀθηναῖοι ⁴⁰ [82] μεθ' ἡλίου γενέσθαι φασίν, Ἀρκαδες δὲ πρὸ σιλήνης, ⁴¹ Δελφοὶ δὲ μετὰ τὸν ⁴² κατα-

35 Ald. Codd. ἡ τῶν ἐν [Ricc. 2. ἐν τῇ] Κρήτῃ πόλεων· πόλεις καὶ Ῥόδου τοῦ ἀνδρικοτάτου [Par. ἀνδρικοτάτου]. Heer. correxit ἡ πρὸ τῶν ἐν Κρήτῃ πόλεων καὶ Ῥόδου, ὅτι τοῦ ἀνδρ. Jacobs ἡ τῶν ἐν Κρ. πόλεων ὁ Λεώς, καὶ Ῥόδου, τοῦ ἀνδρ. Equidem secutus sum Med. 1. — De Cretensibus urbibus vid. Strab. XII. p. 328. 36 Par. Δωρικαί. 37 Ricc. 1. πρὸς. Med. 1. ἡ πρὸς ὑαστῶν μετὰ τῶν ἄστρον φάσκωμεν οἰκισθῆναι, ommissis iis, quae interjecta sunt. 38 Ald. Codd. h. l. inserunt, φάσκωμεν, quod cum paullo post repetatur, Heer. delevit. — Ricc. 1. 2. Par. bis φάσκωμεν. 39 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ὡκισθῆναι. 40 „Athenienses se αὐτόχθονας esse putasse, atque generis ortum ad summam antiquitatem retulisse, satis est notum. conf. Meurs. de fort. Athen. c. I. Hanc vero famam apud eos obtinuisse, ut se una cum sole ortos dicerent, novum prorsus videtur et inauditum. Ceterum omnes illae antiquorum hominum gloriations, cum se vel sole vel luna vel astris antiquiores esse dicerent, ad solam referendae sunt prisca sermonis indolem. Nil enim aliud iis indicare voluerunt, quam se esse primos et antiquissimos terrae suae incolae, adeoque optimo jure eam sibi vindicare.“ HEER. 41 „De hac Arcadum ante Lunam origine copiose disputavit Ill. Heynius, in Programmate, quod ejus Opusculis inseretur. Conferendus est de ea praeter Steph. [Byz. v. Ἀρκὰς, Censorin. de die nat. c. 19. Ovid. Fast. II. 289. 290. et V, 89. Schol. Apoll. IV, ad v. 261.“ HEER. 42

κλυσμὸν εὐθύς. Διαστήματα γὰρ καὶ ὥσπερ ἀρχαὶ αὐ-
 ται τοῦ αἰῶνος. Ἡ μέσῳ ὄρῳ λογιούμεθα, ⁴³ οἶον
 ὅτ' ⁴⁴ ἦνθησεν ἡ Ἑλλάς ἢ ἡ Περσῶν ⁴⁵ δύναμις ἢ
 Ἀσσυρίων ἢ Μήδων, ὥσπερ Συρακοῦσαι καὶ ἐναι τῶν
 5 ἐν Ἰωνίᾳ ⁴⁶ πόλεων καὶ πλείσται ⁴⁷ τῆς Ἑλλάδος καὶ
 τῆς βαρβάρου. Τῶν δὲ ⁴⁸ ἐσχάτων καὶ νεωτάτων αἱ ἐπὶ
 Ῥωμαίων· ὅσαι γὰρ νεώταται [83] πόλεις, ⁴⁹ παρὰ ⁵⁰
 τούτων ἐκτίσθησαν. Ἐὰν μὲν τοίνυν ἀρχαιοτάτῃ ἡ πό-
 λις ἦ, φήσεις τὸ πρεσβύτατον τιμιώτατον ⁵¹ εἶναι, καὶ
 10 ὅτι αἰώνιός ἐστιν ἡ πόλις, ὥσπερ οἱ θεοί. Ἐὰν δὲ τοῦ
 μέσου ὄρου, ὅτι οὐθ' ⁵² ὑποῤῥεῖ καὶ γεγήρακεν, ὥστε
 πεπονηκῆναι, οὔτε νεωστὶ ἀνέστηκεν. Ἐὰν δὲ νεωτέρα ἦ,
 ὅτι ἀνθεὶ καθάπερ κόρη ἀκμάζουσα, καὶ ὅτι μετὰ πλειό-
 νων καὶ ⁵³ βελτιόνων ἐλπίδων οἰκεῖται. Χρὴ δὲ τὰς νεω-

τὸν Heer. om. — „Hunc Delphorum post Deucalionis diluvium
 ortum confirmat Pausanias p. 811. „Fuisse quidem eo loco
 jam ante Deucalionem urbem, sed eam Deucalionis temporibus
 imbris esse deletam.“ Vix tamen in omni antiquitate ulla
 est fabula, in qua antiqui scriptores minus sibi constent,
 quam in urbis et oraculi Delphici historia. Varias de iis
 narrationes collegit Pausanias l. c. Praeterea autem ma-
 xime est conferendus Schol. Eurip. ad Orest. v. 1094. et
 Strab. L. XII.“ HEER. 43 Ald. Codd. μεσσωρολογιούμεθα.
 Vind. Ricc. 1. μεσσωρωλογ. sed in Ricc. 1. corr. μέσῳ ὄρῳ, ut est
 in Med. 1. — Heer. μέσον ὄρον. 44 Med. 1. ὄρε. 45 Ald. Par.
 Ricc. 1. ἢ ἡπειρώων. Vind. ἢ ἡπειρώων. Ricc. 2. ἢ ἡπειρωτῶν. Med.
 1. Heer. ἢ ἡ Περσῶν. 46 Med. 1. τῶν Ἰωνίας. 47 Ald. Vind.
 Par. πλείστα. 48 Ricc. 1. 2. Par. δ'. 49 Ald. Codd. γενεώ-
 τатаι πόλεων. [In Ricc. 1. secundum s deletum et superscriptum
 est αἱ. Par. γεννωτάται.]. Heer. γε νεώταται. Med. 1. ὅσαι γὰρ
 νεώταται πόλεις. 50 Par. περί. tum Ricc. 2. κτίσθησαν. 51
 Par. τιμηώτατον. 52 Ricc. 2. οὐχ. Heer. οὐθ'. 53 Edd.
 Vind. Ricc. 1. 2. Med. 1. ὥς. Par. καὶ, ut correxit Jacobs.

τέρας⁵⁴ μηδὲν ἐλαττουμένας⁵⁵ σεμνότητι τῶν παλαιότερων δεικνύειν, τὰς δὲ ἀπὸ τοῦ μέσου ὅρου πρὸς ἀμφοτέρας αὐτάρχεις. Τοσαῦτα καὶ περὶ χρόνου⁵⁶ τῶν πόλεων δεδοσθω.

Τέταρτος τόπος ὁ τῶν μεταβολῶν. Διαιρεῖται δὲ⁵ κατὰ τὰδε· ἢ γὰρ ἀπωκίσθη, ἢ συνωκίσθη, ἢ μετωκίσθη,⁵⁷ ἢ ἐπηυξήθη, ἢ ὕλως οὐκ οὔσα πρότερον, ἐπωκίσθη. Ἀπωκίσθη⁵⁸ μὲν, ὥσπερ αἱ πλεῖσται τῶν Ἑλληνίδων,⁵⁹ αἱ ἐν Ἰωνίᾳ, αἱ ἐν⁶⁰ Ἑλλησπόντῳ, αἱ νῆσοι· συνωκίσθη δὲ, ὥσπερ [84] Μεγαλόπολις⁶¹ ἐν Ἀρχαδίᾳ·¹⁰ μετωκίσθη δὲ, ὥσπερ περὶ Σμύρνης Ἀριστείδης, φησὶ⁶⁰⁵ γὰρ αὐτὴν τρεῖς ἀλλάξαι τὸν τόπον·⁶² ἐπηυξήθη δὲ,

qui de harum particularum permutatione egit in Actis Phil. Mon. T. II. 3. p. 442. ad Achill. Tat. p. 643. et ad Philostr. Jun. Imagg. p. 585. 54 Ald. Codd. βελτίονας. Med. 1. Heer.

του
νωτέρας. 55 Med. 1. μηδὲ ἐλαττομένας — τῶν παλαιωτέρων. rell. μηδὲν ἐλάττονας — τῶν παλαιωτάτων. 56 Ricc. 1. 2. Med. 1. χρόνου. rell. χρόνον. tum Ald. δεδοσθω. rell. δεδόσθω. Heer. δεδείχθω. 57 ἢ συνωκίσθη ἢ μετωκίσθη Ald. Vind. Par. Med. 1.

om. Est in Ricc 1. 2. e conj. restituit Heeren. „Dicitur autem de urbe ὅτι ἀπωκίσθη, cum est colonia ex altera urbe deducta; συνωκίσθη, cum plura oppida in unum coaluerunt; μετωκίσθη, cum urbs ex uno loco in alterum translata est; ἐπηυξήθη, cum sensim incrementa cepit; ἀπωκίσθη denique, cum recens condita est.“ HEER. 58 Ricc. 1. ἀποκίσθη. 59 Med. 1.

Ἑλλήνων. 60 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. αἱ μὲν. 61 Ald.

Vind. Par. Med. 1. Ricc. 1. μεγάλη πόλις sine praec. ὥσπερ. Correxuit Heeren. „Megalopolis, Arcadiae urbs, in quam Arcades post Leutricam pugnam Ol. CII. 2. Epaminonda auctore e suis quique pagis commigrarunt. Cf. de ea maxime Paus. p. 654. Strab. L. VIII. p. 267. Diod. Sic. L. XV. p. 383. Steph. Byz. s. h. v.“ HEER. 62 In Smyrnaico p. 229. 230.

ὥσπερ ὅσας πρότερον κώμας οὔσας ὅλως πόλεις πεποιή-
 κασι βασιλεῖς· ἐπωκίσθησαν ⁶³ δὲ, ὅσας πρότερον οὐδ'
 οὔσας ⁶⁴ κώμας ὅλως πόλεις τινὲς ἀπέφηναν. ⁶⁵ Μεταβολὴ
 δὲ περὶ ταύτας ἀπάσας ⁶⁶ γίνεται, ἐπ' ἐνίων πολλάκις
 5 περὶ τὸ ὄνομα· τὴν γὰρ αὐτὴν ⁶⁷ πόλιν ἢ χώραν ποτὲ
 μὲν Κραναήν, ⁶⁸ ποτὲ δὲ Κεκροπίαν, ⁶⁹ ποτὲ δὲ Ἀκτὴν, ⁷⁰
 ποτὲ δὲ [85] Ἀττικὴν, ποτὲ δὲ Ἀθήνας κεκλήκασι· καὶ
 Πελοπόννησον ⁷¹ ποτὲ μὲν Πελασγίαν, ποτὲ δὲ Ἀπίαν, ⁷²
 ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον τῆς μετα-
 10βολῆς εἶδος οὐκ ἔχει πρόφασιν ἐπαίνου, πλὴν εἴ τις τοὺς

63 Ald. Vind. Ricc. 1. ὤκισαν. Med. 1. Par. ὤκησαν. recte
 Heeren scripsit ἐπωκίσθησαν. 64 Ald. Vind. Ricc. 1. οὐδ'
 ὄσον, quod defendit Jacobs., coll. Indice ad Anth. Gr. Tom.
 XIII. p. 386. Refertur scilicet ad praecedentia: ὥσπερ ὅσας
 πρότερον κώμας οὔσας ὅλως πόλεις πεποιήκασι βασιλεῖς. Heer.
 edidit οὐδ' οὔσας, quod offert Med. 1. Par. Utroque loco
 ὄλας pro ὅλως scribendum videtur Jacobsio. 65 Med. 1.
 ἀπέφαναν. 66 Med. 1. περὶ πάσας ταύτας. Heer. verba haec
 uncis inclusit, propter sqq. ἐπ' ἐνίων. Sed si post γίνεται di-
 stinguas, sensus non turbabitur. 67 Ald. Vind. Par. τὴν
 γὰρ τὴν αὐτὴν. 68 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. Καρθμίαν.
 Med. 1. Καδμείαν. Heer. Κραναήν, quam emendationem occu-
 pavit jam Meurs. de reg. Att. I. 13. 69 Ricc. 1. Κεκρόπιον.
 Med. 1. Κεκρόπειον. Ald. Vind. Κεκρώπιον. Heer. Par. Κεκρο-
 πίαν. 70 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. Ἀκτίν. Heer. Med. 1. Ἀκτὴν.
 „Steph. v. Ἀκτὴ, οὕτως ἢ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο. cf. Harpocrat.
 s. h. v. qui proprie sic vocatam esse tradit partem Atticae
 maritimam, postea vero omnem regionem. cf. Sophocl. ap.
 Strab. IX. p. 270. Ductum est inde aliud nomen, Ἀκταία,
 scil. χώρα. Paus. L. I. p. 7. Ἀπὸ ταύτης (τῆς Ἀττίδος) ὀνομά-
 ζουσιν Ἀττικὴν τὴν χώραν, πρότερον Ἀκταίαν καλουμένην.“
 HEER. 71 Ald. Vind. Ricc. 1. Med. 1. Πελοπόννησον. 72
 Ald. Par. Ricc. 2. δ' ἀπίαν. Ricc. 1. δὲ δαπίαν. Vind. δὲ δ'
 ἀπίαν. Heer. Med. 1. δὲ Ἀπίαν.

ἄνδρας ⁷³ ἐπαινοίη ἢ θεοὺς, ἀφ' ὧν αἱ πόλεις ὀνομά-
 ζονται. Ὅπως δὲ τῶν ⁷⁴ μεταβολῶν ἕκαστον εἶδος ἐπαι-
 νεσόμεθα, ⁷⁵ διδάξω. Ἐὰν μὲν ἀποικίαν, ὅτι ἀπὸ μεγί-
 στης πόλεως ἀπώκησαν ⁷⁶ καὶ ἐνδοξοτάτης, ὅτι ἀπώκι-
 σται ἐνδόξως, ⁷⁷ ὅτι δυνάμει κατέσχε ⁷⁸ τὸν τόπον, ὅτι ⁵
 κατὰ φιλίαν ἀπώκησθησαν, οὐχὶ στάσει καὶ πολέμοις
 ἐκπαισύνοντες. Καὶ ὅλως ὑποδέδεικται σοι πρὸς ἃ χρὴ βλέ-
 πειν κἀν τοῖς τῶν ἀπωκισμένων ⁷⁹ πόλεων ἐπαίνοις. Εἰ
 δὲ ⁸⁰ συνωκισμένην πόλιν ἐπαινοίης, καὶ τὰ μέρη αὐτὰ
 καθ' ἑαυτὰ ⁸¹ μέγιστα ἀποφανεῖς· ὅσῳ γὰρ ἂν ⁸² μει- 10
 ζόνως αὐτὰ ⁸³ ἐπαινοίης, μειζόνως τὴν συνωκισμένην
 πόλιν ἐγκωμιάσεις, ⁸⁴ τὴν δὲ ⁸⁵ πράγμασιν τοῦ ἐνοικι-
 σμοῦ ⁸⁶ ἐξετάσεις, καὶ ⁸⁷ τοὺς συννοικήσαντας, οἵτινες ⁸⁸

73 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. τῆς ἀνδρείας. Heer. Med. 1.
 τοὺς ἄνδρας. 74 Ald. Vind. Par. Med. 1. τὸ τῶν. In Ricc.
 1. τὸ supra lin. Heer. om. 75 Par. Ricc. 1. Vind. ἐπαι-
 νεσόμεθα. 76 Ald. Par. Vind. Med. 1. Ricc. ἀπώκησαν.
 Heer. ἀπώκησθη. propius est ἀπώκησαν, vel ἀπώκησθησαν. 77
 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἀπώκισται ἐνδόξως. Med. 1. ἀπώκισται
 ἐνδόξως. Heer. ἀπώκισται ἐνδοξοί. 78 Vind. κατέσχε. Sq.
 τὸν Ricc. 1. Med. 1. om. 79 Ald. Par. Vind. ἀποικισμῶν.
 Med. 1. ἀποικισμόν. Ricc. 1. ἀπωκισμῶν, quod prope accedit
 ad Heerenii emendationem ἀπωκισμένων. 80 δὲ Ald. Par.
 Vind. Ricc. 1. om. Est in Med. 1. Heer. 81 Edd. Par.
 Vind. Ricc. 1. αὐτά. Med. 1. ἑαυτά. tum Edd. Vind. Ricc. 1.
 ἀποφαίνης. Par. ἀποφαίνεις. Med. 1. ἀποφανεῖς. 82 ἂν e
 Med. 1. recepi. 83 αὐτὰ Ald. Vind. Par. Med. 1. Ricc. 1.
 om. Posuit Heer. 84 Med. 1. ἐγκωμιάσεις. 85 δὲ in-
 servit Heer. 86 Edd. Ricc. 1. Vind. τοὺς ἐνοικισμούς.
 Par. τοὺς ἀνοικισμούς. Med. 1. τοὺς ἀνοικισμένους. Jacobs. τοῦ
 ἐνοικισμοῦ. 87 καὶ posuit Jacobs. Ab Ald. Codd. copula
 abest. Heer. edidit τοὺς τε. 88 Ald. Vind. Par. Med. 1.
 οἵτινες. Heer. Ricc. 1. οἵτινες. Jacobs. ἔτι τίνες.

ἦσαν. Καὶ πάλιν ἡ τούτων ἰδέα σοι ἐπιδεδείκται. [86]
 Εἰ δὲ μετωκισμένη εἴη ἡ ⁸⁹ πόλις, δεῖ σε δεικνύναι, ὅτι
 οὐ κατὰ συμφορὰς, ἀλλὰ πρὸς κάλλος μεταβαλοῦσα ⁹⁰
 τὸν τόπον, ὅτι μετοιχιζομένη ⁹¹ μείζων καὶ καλλίων ἐγέ-
 νητο, καὶ περιεργάσῃ, εἴτε ἅπαξ εἴτε πολλάκις· καὶ μὲν
 ἅπαξ ἡ δις, ἔκτυπα ⁹² αὐτῆς πρότερον καταθέσθαι· εἰ
 δὲ πολλάκις, ὅτι κινουμένη καὶ βαδιζοίση ἔοικεν ἡ πό-
 λις. ⁹³ Καὶ τῶν μετοιχισμῶν τὰς αἰτίας, εἰ μὲν εἴησαν
 φαῦλαι, ⁹⁴ συγκρῦψεις ὡς δυνατόν, οἶον σεισμούς· ἢ πορ-
 10 θήσεις ἢ λοιμούς· ἢ τὰ τοιαῦτα· εἰ δ' εἴησαν ⁹⁵ ἀγα-
 θὰ, ἐγκωμιάσεις καὶ ἀπὸ τούτων, οἷά σοι περὶ τούτων
 ἀποδέδεικται. ⁹⁶ Εἰ δ' ⁹⁷ ἐπηυξημένη ἡ πόλις εἴη, οὐ
 χαλεπὸν συνιδεῖν, ἀφ' ⁹⁸ ὧν ἂν τις ἐγκωμιάζοι. Ὡσπερ
 γὰρ σῶμα ἀύξανόμενον, τῷ χρόνῳ φήσεις προεληλυθέναι
 15 αὐτὴν εἰς μέγεθος, καὶ διὰ τοῦτο προσδοκᾶν αὐτὴν καὶ
 ἔτι μᾶλλον προελεύσεσθαι. ⁹⁹ Εἰ δ' ἡ πόλις, ἣν ἐπαινεῖς,
 ἅμα οἰκοδομηθεῖσα καὶ πόλις ¹ [87] ἦν γενομένη, τὸ ἐκ

89 ἡ Ricc. 1. om. 90 Med. 1. μεταβάλλουσα. Ald. Ricc. 1. μεταβαλοῦσα. Mox Ald. Codd. τύπον. Heer. τόπον. 91 Par. μετωκίζομένη. tum Ald. Vind. Par. Ricc. 1. μείζω. Par. κάλλιον. 92 Edd. Vind. Par. ἐκ τύπου. Ricc. 1. ἐκ τοῦτου. Med. 1. ἔκτυπα. Heeren. conj. „ἡδιστ' ἐκ τόπου αὐτὴν προτέρου μεταθεῖσθαι, urbem locum priori longe amoeniorem occupasse.“ HEER. 93 „Respicit ad verba Aristidis in Smyrnaico Op. T. I. p. 230. Βήματι κινηθεῖσα ἡ πόλις εἰς ἓν τόδε κατέστη τὸ σχῆμα.“ HEER. 94 Med. 1. Ricc. 1. φαῦλοι. 95 Med. 1. εἴησαν. tell. ἦσαν. 96 Edd. Vind. Par. Ricc. 1. οἷα αὐτοῖς, οἱ περὶ τούτων ἄδουσιν, ἀποδείχθω. Emendavi e Med. 1. 97 Edd. δέ. Par. Vind. Med. 1. δ'. 98 Par. ἐφ'. 99 Ricc. 1. προελεύσεται. tum Ald. Vind. Par. εἰ δ'. Med. 1. Heer. Ricc. 1. εἰ δέ. Mox Med. 1. ἣν ἐπαινοῖς.

1 Ald. Vind. Par. ἡ πόλις. Heer. Med. 1. Ricc. 1. πόλις.

διαφορᾶς πρὸς τὰς ἐκ κωμῶν ² μεταβαλοῦσας, πολλὰς
 ἂν σοι παράσχοι ³ προσφάσεις ἐπαινῶν, ὅτι, ὥσπερ ⁴ ἐνιοι
 ἅμα τῷ τεχθῆναι ἐν ἀξιώματί εἰσι, καὶ οὐ πρότερον ⁵
 δοῦλοι, εἴτα ἐλεύθεροι, οὐδὲ πρότερον ἰδιῶται, εἴτα ἄρ-
 χοντες, οὕτως αἱ τοιαῦται πόλεις. Καὶ ⁶ αὕτη ἡ περὶ
 ταῦτα μέθοδος. Εἰ δ' ἐκ κώμης εἴη μεταβεβληκυῖα, ὅτι, ⁷
 ὥσπερ ἐν στρατοπέδῳ οὗτος ἄριστος στρατηγός, ὅστις
 χιλιάρχος πρότερον ⁸ ἐγένετο, καὶ χιλιάρχος, ὅστις λοχα-
 γός, καὶ λοχαγός, ὅστις στρατιώτης, ⁹ οὕτω καὶ πόλις
 ἀρίστη, ἥτις ἐν πείραις ἐξητάσθη. ¹⁰ Καὶ ὅλως οὐκ ¹⁰
 ἀπορήσεις, κατὰ τοῦτο ἰὼν τὸ ἔχνος, ἐξ ὧν ἂν ἐπαινοίης.
 Τοσαῦτά ¹¹ σοι καὶ περὶ τῶν μεταβολῶν καὶ τῶν εἰδῶν
 τῆς μεταβολῆς ¹² φημι, οὐδὲν μέγα πρὸς ἐγκώμιον
 ἔχόντων [88] ἢ βραχὺ, ἐπαινούντων ἡμῶν ἢ θεὸν ἢ ἄν-
 θρωπον τὸν ἐπώνυμον. 15

Ἦν δὲ μετὰ τὰς μεταβολὰς τόπος ὁ τῶν αἰτιῶν. ¹³
 πενταχῇ δὲ καὶ οὗτος ¹⁴ διαιρεῖται. Καὶ πῶς ¹⁵ τὴν

Tum Ald. Vind. Ricc. 1. ἡ γενομ. Heer. ἡ. Med. 1. Par. ἦν,
 ut conjecit Jacobs. 2 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἐκ κωμῶν.
 Heer. Med. 1. ἐκ κωμῶν. Tum Vind. μεταβαλοῦσας. Rell. μετα-
 βαλλοίσας. 3 Med. 1. παράσχη. Par. παρῑσχει. 4 Med. 1.
 οἱ ὥσπερ οἱ ἅμα. Rell. ὅτι om. 5 Par. πρότεροι. 6
 Med. 1. καὶ ἡ περὶ ταῦτα μέθοδος. Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἡ περὶ
 ταῦτα μέθοδος. Heer. edidit ἡ οὖν περὶ ταῦτα μέθ. αὕτη. Jacobs.
 mavult: αὕτη ἡ περὶ ταῦτα μέθοδος. scr. καὶ αὕτη. 7 ὅτι e
 Med. 1. inserui. 8 Med. 1. πρότερον om. 9 Heer. Med. 1. στρα-
 τιώτης. Ald. Vind. Par. Ricc. 1. στρατηγός. 10 Med. 1. πείραις
 ἐξητάσθη. Rell. πείρα ἐξετάσθη. 11 Med. 1. ταῦτα. 12 Heer.
 l. l. lacunam statuit, hoc fere modo supplendam: εἰρήσθω.
 Τὰς γὰρ τῶν ὀνομάτων μεταβολὰς φημι κ. τ. λ. Sed integra sunt
 omnia, si in sqq. ἔχόντων scribas e Med. 1., qui habet ἔχον^τ,
 ubi Edd. Vind. Par. Ricc. 1. habent ἔχειν. 13 Ald. Vind.
 Par. αἰτίων. 14 Vind. Par. Ricc. 1. οὕτως. 15 Ricc. 1.

διαίρεσιν ποιησάμενοι τοὺς ἐπαίνους ἂν προσαγάγοι-
 μεν, ¹⁶ ἐξῆς ἂν εἴη ¹⁷ ἀποδείξει. Αἰτίαι τοίνυν οἰκι-
 σμῶν πόλεων ἢ θεῖαι, ἢ ἡρωϊκαί, ἢ ¹⁸ ἀνθρώπιναι. καὶ
 πάλιν ἢ ¹⁹ ἐπ' εὐφροσύνη ἢ πένθει· καὶ πάλιν κατὰ τὰ
 5 τελικὰ καλούμενα κεφάλαια, ἢ ὡς διὰ τὸ συμφέρον, ἢ
 ὡς διὰ τὸ ἀναγκαῖον. Χρὴ δὲ τούτων τὰ παραδείγματα
 ἐκτίθεσθαι. Θεῖα ²⁰ μὲν τοίνυν αἰτία ἔστιν, ὅποια περὶ
 'Ρόδου ἢ 'Αθήλου· περὶ μὲν 'Ρόδου, ὅτι διαλαχόντες ὁ
 Ζεὺς καὶ ὁ ²¹ Ποσειδῶν καὶ Αἰδὴς τὰ πάντα, 'Ηλίου
 10 μοῖραν οὐ κατέλιπον, ²² ἀναμνησθέντες δὲ ἔμελλον ἀνα-
 κληροῦσθαι, ὁ δ' 'Ἡλιος ἀρκεῖν αὐτῷ ἔφη, εἰ φανεράν
 ποιήσῃ τὴν ²³ 'Ρόδον. Περὶ δὲ 'Αθήλου, ὅτι διὰ
 τὴν ²⁴ ἐκ Διὸς 'Απόλλωνος [89] καὶ 'Αρτέμιδος γένεσιν
 606 ἀνέδραμεν ἐκ θαλάττης. 'Ἡρωϊκαὶ δ' αἰτίαι ²⁵ περὶ

ὅπως. tum Ald. διατρησιν. 16 Med. 1. προσαγάγοιμεν. 17
 Ald. Par. Vind. Ricc. 1. ἐξ ὧν εἰσιν. Med. 1. ἐξῆς. Heer. ἐξῆς
 ἂν εἴη. Tum Par. Med. 1. ὑποδείξει. 18 Ald. Vind. Par. ἢ
 ἡρωῖς καὶ ἀνθρ. Corr. Heer. Med. 1. Ricc. 1. 19 Ald.
 Vind. Par. Ricc. 1. ἢ. Med. 1. καὶ πάλιν ἐπ' εὐφρ. ἢ πενθικαί,
 πάλιν. Heer. haec om. 20 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. οἷον ἂν
 μὲν αἰτία ἢ. Heer. οἷον ἂν μὲν θεῖα ἢ αἰτία ἢ. Secutus sum
 Med. 1. 21 ὁ e Med. 1. inserui. 22 Ald. Vind. οὐκ
 ἐγκατέλιπον. Ricc. 1. Med. 1. οὐ κατέλιπον. Par. 'Ἡλιον μ. οὐκ
 ἐγκατέλιπον. 23 Ald. ποιήσει αὐτὴν. Par. Vind. Ricc. 1.
 ποιήσει αὐτήν. Heer. ποιήσει ὁ Ζεὺς τήν. Egregie Med. 1. ποιή-
 σεϊαν τήν. — Ad rem vide Pind. Ol. Z. 100. 24 Edd.
 Vind. Ricc. 1. δι' αὐτὴν 'Απόλλ. Par. δι' αὐτὴν δὸς 'Απ.
 Lacunam supplet Med. 1. 25 Ald. Vind. Par. Med. 1.
 Ricc. 1. ἀρεταί. Heer. αἰτίαι. „Salamis urbs Cypri condita
 erat a Teucro, cum ex bello Troiano redux factus ob Aiacis
 mortem in exilium ageretur. Argos autem Amphilochi-
 cum in sinu Ambracico situm, ab Amphilocho Amphiarai
 vatis, qui in Thebarum obsidione periit, filio. cf. Thucyd.

Σαλαμῖνος τῆς ἐν Κύπρῳ, ἣ Ἄργους τοῦ ²⁶ Ἀμφιλο-
 χικοῦ· τὴν μὲν γὰρ ὁ Τεύκρος ᾤκισεν ἐκπαισὼν, τὴν δὲ ²⁷
 Ἀμφιλόχος ὁ Ἀμφιάρεω, καὶ πολλὰ πόλεις τῶν Ἑλλη-
 νίδων τοιαύτας ἔχουσι τὰς ²⁸ αἰτίας ἡρωϊκάς. Ἀνθρώ-
 πιναι ²⁹ δὲ, ὅποῃαι περὶ Βαβυλῶνος λεγόμεναι, [90] οἷον ³⁰
 Νινον· Σεμίραμις ᾤκοδόμησεν, βασιλείαν εἶναι φησι.

L. II. Alii tamen ortum urbis ad Alcmæonem referant, ut
 Ephorus apud Strab. L. VII.⁴ HEER. 26 Par. τοῦς.
 tum Ald. Ἀμφιλοχικοῦ. 27 Med. 1. Par. δ'. Med. 1. Ἀμφιλόχος.
 28 Med. 1. ἔχουσι τὰς. rell. ἔχουσαν αἰτ. 29 „Quae hic
 de Babylone et Nino tradit Menander, mutilata esse viden-
 tur et corrupta. Primo enim desideratur nomen ejus qui
 Babylonem condidit; porro nullus fere est sententiarum
 nexus, nam verba οἷον Νῆνον etc. cum prioribus non com-
 mode jungi possunt; denique contra omnem antiquitatis fi-
 dem tradit Ninum urbem a Semiramis conditam esse. Quam-
 vis enim de urbis Babylonis conditore non una eademque
 sit antiquorum scriptorum sententia, cum alii eam a Semi-
 ramide, Herod. I, 181. alii a Babylone quodam conditam
 esse tradant Steph. Byz. h. v. nemo tamen omnium est,
 qui urbis Nini ortum ad Semiramis referat, eamque a Nino
 rege conditam esse neget. cf. Steph. Byz. v. Νῆνος et ibi
 Holstenium. Quae cum ita sint, sic legendum existimo:
 Ἀνθρώπιναι δὲ, ὅποῃαι αἱ περὶ Νίνου καὶ περὶ Βαβυλῶνος λεγό-
 μιναι, ὥς τὴν μὲν Νῆνος, τὴν δὲ Σεμίραμις ᾤκοδόμησεν. Urbes
 aliae ab hominibus conditae esse dicuntur, ut de
 Nino et Babylone narratur, ex quibus alteram Ni-
 nus, alteram Semiramis condidit. Verba περὶ Νίνου
 καὶ omissa sunt ob sequens περὶ. Verba quae sequuntur: Βα-
 σιλείαν εἶναι φησὶ, vel sic legenda sunt, ἣν βασιλείαν εἶναι φασί,
 quam Semiramis reginam fuisse dicunt, vel deleto
 φησὶ, ὥστε βασιλεία εἶναι, ut regia esset. Hoc verum puto,
 nam deleto Nino ibi sedes imperii fuit. Herod. I, 178.“
 HEER. 30 Par. νοινουν sine acc.

Καὶ Ῥωμαῖκαὶ δὲ ³¹ πᾶσαι πόλεις, ὥς Ῥωμαίων ᾤκισαν βασιλεῖς, τοιαύτας ἔχουσι τὰς ³² αἰτίας. Αὕτη μὲν δὴ ἡ πρώτη ³³ διαιρέσις.

Ἡ δὲ δευτέρα, ὅτι αἱ μὲν ἐπ' εὐφροσύνη, αἱ δὲ ἐπὶ πένθει. εὐφροσύνη μὲν, ὥς ἐπὶ γάμου, ³⁴ νίκαις καὶ τοῖς τοιούτοις. Δεῖ δὲ καὶ τούτων ³⁵ παραδείγματα γράψαι. γάμων ³⁶ μὲν τοίνυν, ὥς φασὶ τὴν Μίμφιν ³⁷ ἐπὶ τῷ γάμῳ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ ³⁸ Ἡφαίστου, νίκης δέ, ³⁹ οἷον φασὶ τὴν Θεσσαλονίκην ἐπὶ τῇ νικῇ τῶν Θεσσαλῶν οἰκισθῆναι ὑπὸ τῶν ⁴⁰ Μακεδόνων· καὶ τὴν ἐπὶ ⁴¹ Ἀκτίῳ Νικόπολιν [91] ὑπὸ ⁴² Ῥωμαίων ἐπὶ τῇ νικῇ ⁴³ τῇ κατὰ Κλεοπάτραν. Ἐπὶ πένθει δὲ καὶ οἰκτῷ, ⁴⁴ ὥς ἱστοροῦσι Βουκεφάλειαν ⁴⁵ τὴν ἐν Ἰνδοῖς

31 δὲ Med. 1. om. 32 Med. 1. ἔχουσ. τὰς. rell. ἔχουσιν αὐτ. 33 Med. 1. δὴ πρώτη διαίρ. rell. δὴ ἡ διαίρεσις, sine πρώτη. Inserui ἡ, quod est absorptum ab η antecedente. 34 Edd. Vind. Ricc. 1. εὐφροσύνη μὲν γάμ. γίνεσιν αὐτὸ τοιούτοις. [Ricc. τοῖς τοιούτ.] Par. γενεσινή. αὐτὸ τοῖς τοιούτ. sine lac. Med. 1. γίνεσιν νίκην καὶ τοῖς τ. Recepi conjecturam Heerenii. 35 Ricc. 1. τῶν τοιούτων. 36 γάμων Ricc. 1. per lac. om. Med. 1. γάμῳ μὲν τοίνυν φησὶ τὴν Μίμφιν. 37 Ald. Vind. Ricc. 1. πέμφιν. Par. μεμφιν. Par. 2324. Μίμφιν, quod Heeren. conjectura invenit. cfr. Bast. Comment. Palaeogr. p. 737. 38 Vind. Par. ἡ τοῦ. 39 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. Med. 1. νίκη δ'. Heer. νίκης δέ. 40 τῶν Par. Med. 1. om. — „Thessalonica urbs Macedoniae a Philippo Amyntae filio, qui Thessalos ibi vicerat, condita. Varias de ortu ejus sententias collegit Steph. Byz. s. h. v.“ HEER. 41 Med. 1. ἐπὶ. rell. ὑπό. 42 Ald. Vind. Par. ἐπὶ. Heer. Med. 1. ὑπό. 43 τῇ νικῇ e Med. inserui. Mox Par. Κλεοπάτραν. 44 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἐπὶ πένθει οἰκτῷ [Par. οἰκτῷ]. Corr. Med. 1. Heer. — Sq. ὥς inseruit Heer. 45 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἱστοροῦσι· βουκεφάλων δέ. Med. 1.

πόλιν ἐπὶ τῷ ἱππῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου τῷ Βουκεφάλῳ ⁴⁶
ἀνοικισθῆναι· τὴν Ἀντινόου δὲ ἐν ⁴⁷ Αἰγύπτῳ Ἀντι-
νόου θανάτῳ ⁴⁸ ὑπὸ Ἀδριανοῦ. Καὶ δῆλον ἡγοῦμαι
σοι ⁴⁹ γεγενῆσθαι καὶ τὸ τῆς διαιρέσεως ταύτης θεώ-
ρημα. 5

Ἦν δὲ ⁵⁰ ἡ τρίτη διαιρέσις κατὰ τὰ τελικὰ κεφάλαια καλούμενα. Τοῦ μὲν ⁵¹ τοίνυν δικαίου τὸ κατὰ
[92] Ῥήνην, ⁵² ὅτι οἰκίσας αὐτὴν ὁ Μίνως ⁵³ ἀνέθηκε
τῷ Ἀπόλλωνι εὐσεβείᾳ· ⁵⁴ τὸ δ' εὐσεβὲς δίκαιον. Τοῦ

βουκέφαλον sine δέ. Recte Heer. edidit Βουκεφάλειαν, ut legi-
tur apud Arrianum de exped. Al. M. L. V. Strab. L. XV. et
Steph. Byz. 46 Med. 1. τῷ Βουκεφάλῳ. rell. τοῦ Βουκεφάλου.
47 Ald. Codd. δὲ ἦν. Heer. δὲ ἐν. — „Vocatur Ἀντινόια.
Condita erat in Aegypto ab Hadriano in memoriam juvenis
Antinoi, quem maxime in deliciis habebat. Conferendus est
de ea St. Byz. et ibi Holstenius.“ HEER. 48 Ἀντι-
νόου θανάτῳ e Med. 1. inserui. 49 Med. 1. σοι. 50 δὲ
Ald. Codd. om. Posuit Heer. De τελικοῖς κεφαλαίοις vide
Ern. lex. technol. s. v. 51 μὲν Med. 1. om. 52 Ald.
Vind. Par. Ricc. 1. τὸ κατ' ἀκρίβειαν. Med. 1. τὸ καταρῆναι,
quod consentit cum Valesii emendatione [Emend. p. 27.], ab
Heerenio recepta τὸ κατὰ Ῥηναίαν. Ῥηναία insula Delo vicina
cum Ῥήνῃ vocetur apud Stephanum Byz., lectionem codicis
Med. recepi. 53 Ald. Ricc. 1. ὅτι οἰκίσας αὐτὴν νομίμως
ἀνέθηκε. Vind. Par. Med. 1. ὅτι οἰκίσας [Par. οἰκίσας] αὐτὴν
νομίμῳ [Med. 1. οὐ νομ.] αὐτὴν οἰκίσας [Par. οἰκίσας] ἀνέθηκεν.
— „Apollini eam sacram fuisse discimus ex Thucyd. l. III.
Quamvis secundum Thucydidem non Minos sed Polycrates eam
Apollini consecraverat, non tamen ideo reiicienda est Valesii
emendatio, pro νομίμως rescipientis ὁ Μίνως. Facile enim in
his variare potuerunt antiquae narrationes, et ea Minoi tri-
buere quae Polycrati tribuenda fuissent, cum ille imperium in
insulas exercuisset. Ceterum de hac insula doctissime egit
Anonymus in Obs. Misc. T. VII. p. 108.“ HEER. 54

δὲ καλοῦ, ὡς τὸ κατὰ ⁵⁵ Ἀλεξάνδρειαν, ὅτι εὐδοξίας
 ἔνεκα καὶ κλέους ὃ Ἀλέξανδρος μεγίστην τῶν ⁵⁶ ὑφ' ἡλίῳ
 πόλεων ἡβουλήθη κατοικίσαι. Τοῦ δὲ συμφέροντος,
 ὡς τὸ ⁵⁷ καθ' Ἡράκλειαν τὴν ἐν Πόντῳ, ὅτι τοὺς
 δ βαρβάρους ἀναστέλλων Ἡρακλῆς τὸν ἐκεῖ τόπον κατῴ-
 κισε. ⁵⁸ Τοῦ δ' ⁵⁹ ἀναγκαίου, ὡς τὸ κατὰ τὰς πόλεις
 τὰς κατ' Ἰστρὸν ποταμὸν ⁶⁰ ὑπὸ Ῥωμαίων κατοικισθεί-
 σας, τὰς καλουμένας Καρπίας, ὡς μὴ διαβαίνοντες αἱ
 βαρ-

Ald. Vind. Par. Ricc. 1. εὐσεβὲς γὰρ τὸ δυσσεβὲς δίκαιον. Val-
 les. emendat: εὐσεβείας ἔνεκα, τὸ γὰρ εὐσεβὲς δίκαιον. Jacobs.
 in Codice Aldi duplicem lectionem fuisse, putat, εὐσεβὲς sine
 articulo et τὸ εὐσεβὲς, quibus lectionibus perperam conjunctis
 altera in τὸ δυσσεβὲς depravata sit: unde legere vult: ἀνέθης
 τὸ εὐσεβὲς γὰρ δίκαιον. Sed ad demonstrandum, idem quod
 pium sit, etiam justum esse, nomen εὐσεβείας debet praece-
 dere, quare edidi εὐσεβεία· τὸ δ' εὐσεβὲς δίκ., secutus vestigia
 Med. 1. εὐσεβεία τὸ δυσσεβὲς δίκαιον. Eodem fere modo Heer.
 edidit: εὐσεβεία· τὸ γὰρ εὐσεβὲς δίκαιον. 55 Heer. κατ'.
 56 Par. τὴν — κατοικῆσαι. 57 τὸ e Med. 1. inserui. — De
 Heraclea vide initio capitis p. 178. 58 Par. κατῴκησεν. Vind.
 κατῴκισεν. 59 Heer. δέ. tum post ὡς e Med. 1. inserui τὸ.
 60 Med. 1. κατὰ τῶν ποταμῶν. rell. κατὰ τὸν ποταμόν. Ja-
 cobs. κατ' Ἰστρὸν ποτ. „Urbes Carpiae a Romanis ad repri-
 mēdos barbarorum impetus ad Istrum fluvium erant condi-
 tae. Erant enim Carpi gens barbara, quae in illis regioni-
 bus sedes habebat, et seculo secundo et tertio saepe incur-
 sionibus suis fines imperii Romani vastabat. cf. Zosim. I,
 31. donec a Diocletiano in Pannoniam translati sunt. Am-
 mian. Marc. 28, 2. Quamvis satis notum est populī nomen,
 urbes tamen Carpias a Romanis contra eos conditas, a ne-
 mine memoratas inveni.“ HEER. De Καρπίαῖς Vir Doctus,
 quem Schneiderum esse suspicatur Jacobs., quaedam monuit
 in Bibliotheca universali Berolinensi T. LXIX. 1. p. 217.

βάρβαροι κακουργοῖεν. Οὐσῶν δὲ τοιούτων αἰτιῶν καὶ τοιούτων τρόπων, ⁶¹ εἰδέναι σε χρή, ὅτι ἐνδοξόταται μὲν αἱ θεῖαι ἢ ⁶² ἡρώϊκαι, τρίται δὲ αἱ ἀνθρωπικαί· καὶ πάλιν, ⁶³ πρῶται μὲν αἱ ἐπ' εὐφροσύνη, δευτέραι δὲ αἱ ἐπὶ πένθει. Καὶ πάλιν ἐνδοξότεραι μὲν αἱ ἐκ περιουσίας τῶν τελικῶν κεφαλαίων, χρησιμότεραι δὲ αἱ ἀπὸ τῶν ἀναγκαιῶν [93] καὶ συμφερόντων. Ἐν μὲν οὖν ταῖς ἐνδοξοτέραις ἐπὶ πλείον διατριπτέον, ἐν δὲ ταῖς ἀδόξοις, ἐπ' ἔλαττον· ὁ μὲντοι τόπος ἀναγκαιότατος πρὸς ἐπαινον πόλεων ῥήτορι ⁶⁴ πανταχῇ. Αὐτῶν δὲ τούτων ¹⁰ τῶν αἰτιῶν μυθώδεις μὲν ⁶⁵ αἱ θεῖαι καὶ ἡρώϊκαι, πιθανώτεραι δὲ αἱ ἀνθρωπικαί. Τὰς μὲν ⁶⁶ τοίνυν ἀνθρωπικὰς αὐξητέον, τὰς δὲ ἡρώϊκας καὶ θείας καὶ πιστωτέον ⁶⁷ καὶ αὐξητέον. Τοσαῦτά σοι καὶ περὶ τῆς τοῦ γένους ἐπιχειρήσεως ἔχομεν συμβαλεῖσθαι. Τρίτον τοίνυν ¹⁵ βιβλίον ἡμῖν ⁶⁸ γραφείσθω περὶ ⁶⁹ ἐπιτηδεύσεων καὶ πράξεων. Καὶ γὰρ ἀπὸ τούτων δεῖν ἔφαμεν ⁷⁰ τὰς πόλεις ἐγκωμιάζειν.

---

61 Heer. tacite edidit τοιούτων τρόπων. Ald. Codd. τοιουτρόπων, quod etiam Bast. ad Greg. Cor. p. 458. et Jacobs. volunt. 62 Ald. αἱ εὐθεῖαι ἡρώϊκαι. Heer. αἱ θεῖαι καὶ ἡρ. Vind. Ricc. 1. αἱ θεῖαι ἡρώϊκαι. Med. 1. Par. αἱ θεῖαι ἢ ἡρ. 63 πάλιν Med. 1. om. 64 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ῥήτορι πόλεων. Med. ῥητορικῶν πόλεων. Heer. transposuit. Tum Ald. Vind. Med. 1. πανταχοῦ. Heer. Ricc. 1. Par. πανταχῇ. 65 Ald. Par. Vind. Ricc. 1. τε μὲν. Heer. μὲν αἱ θεῖαι τε καὶ. Secutus sum Med. 1. 66 Med. 1. τὰς μὲν τοίνυν. rell. καὶ τὰς τοίνυν. 67 Med. 1. πιστωτέον. rell. πιστοτέον. 68 Par. ἡμῖν βιβλ. 69 περὶ Ald. Codd. om. Posuit Heeren. 70 Med. 1. ἔφαμεν. rell. δεῖν φαμεν.

SECTIO TERTIA.

C a p. I.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΗΔΕΥΣΕΩΝ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ
ΕΓΚΩΜΙΑΖΕΙΝ.

Τῶν τοίνυν ἐπιτηδεύσεων αἱ μὲν κατὰ τὴν τῆς πολι-
τείας κατάστασιν θεωροῦνται, αἱ δὲ κατὰ τὰς ἐπιστή-
μας, [94] αἱ δὲ κατὰ τὰς τέχνας, αἱ δὲ κατὰ τὰς δυνά-
μεις. Αὐτῶν δὲ τούτων τῶν μερῶν ἢ εἰδῶν ὅτι ¹ χρή
διαριεῖσθαι, πειράσσομαι ποιῆσαι καταφανές. Πολιτεῖαι
μὲν εἰσὶ ² τρεῖς, βασιλεία, ἀριστοκρατία, δημοκρατία·
ταύταις δὲ παρακείμεναι εἰσὶ ³ κακίαι, βασιλεία μὲν τυ-
10 ραννίς, ἀριστοκρατία δὲ ὀλιγαρχία καὶ πλουτοκρατία ⁴
λεγομένη, δημοκρατία δὲ λαοκρατία. Παρὰ πάσας δὲ
ταύτας ἢ μικτὴ ἐκ πάντων τούτων, ^{4*} ὅποια ἢ τε Ῥωμαϊκὴ
καὶ ἢ Λακωνικὴ τὸ παλαιόν. Εἰ τοίνυν ἐπαινοῖς πόλιν
εἰ μὲν τυραννουμένην, ⁵ ὡς βασιλευομένην ἐπαινεῖν δεῖ, ὡς
15 ἐν τῷ Νικοκλεῖ ὁ Ἰσοκράτης ⁶ πεποίηκεν, εἰ δὲ λαο-
κρατουμένην, ὡς δημοκρατουμένην, ⁷ ὡς ἐν τῷ Πανα-

1 Ald. Vind. ὅτι. rell. ὅ τι. 2 Med. εἰσὶ τρεῖς, βασιλεία, ἀρι-
στοκρατία, δημοκρατία. rell. ὅτι τρεῖς, βασιλείαι, ἀριστοκρατεῖαι
[Vind. Heer. ἀριστοκραταίαι], δημοκραταίαι. 3 Par. εἰσιν. tum Ald.
κακίαι. 4 Med. 1. ἢ καὶ ὀλιγοπλουτοκρατία. 4* Edd. τύπων, Scr-
τούτων. 5 Ald. τυραννουμένη. — Sq. δεῖ recepi e Med. 1. abest a
rell. χρή posuit Heeren. 6 Ald. Codd. ἐν τοῖς κοκκίλοις [Med. 1.
ἀγκυκλίσις] ὁ Κράτης. Heer. edidit ἐν τοῖς Νικοκλείσις ὁ Ἰσοκρά-
της, sed cum veteres hoc titulo non utantur, propius ad
veram lectionem accedit Jacobsii conjectura: ἐν τῷ Νικοκλεῖ
ὁ Ἰσοκράτης. 7 ὡς δημοκρατ. usque ad εἰ δὲ πλουτοκρατου-
μένην Med. 1. om.

Θηναϊκῷ Ἰσοκράτης, καὶ [95] Πλάτων⁸ ἐν τῷ ἐπιτα-
φίῳ· εἰ δὲ πλουτοκρατουμένην, ὡς ἀριστοκρατουμένην·
εἰ δὲ⁹ μικτήν, ὅτι ἐξ ἀπασῶν εἴληφε¹⁰ τὰ κάλλιστα.
Τοῦτο δὲ ὁ Πλάτων περὶ τῆς Λακωνικῆς¹¹ πολιτείας ἐν 607
τοῖς Νόμοις εἶρηκεν, καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ Ῥωμαϊκῷ λό- 5
γῳ.¹² Εἴησαν δὲ ἐπαίνων ἀφορμαὶ παρὰ ταύτας ἀπά-
σας, δεῖξαι πόλιν μὴ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἀπάσαις
κεκορημένην ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλῃ,¹³ ὅπερ Ἰσοκράτης περὶ
τῆς τῶν¹⁴ Ἀθηναίων πόλεως εἶρηκε¹⁵ καὶ Ἀριστείδης
ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ.¹⁶ Δεῖ δὲ νομίζειν περὶ πολι- 10
τείας,¹⁷ ἄριστον εἶναι τὸ¹⁸ ἰκοῦσαν, ἀλλὰ μὴ ἄκουσαν
ἄρχεσθαι τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἀκριβῶς φυλάττειν¹⁹ τοὺς
νόμους, ἥκιστα δὲ νόμων δεῖσθαι. Τοῦτο²⁰ δὲ τὸ μέ-
ρος τῶν ἐπαίνων κινδυνεύει²¹ σχεδὸν ἀργὸν εἶναι· ὑπὸ
γὰρ μιᾷ²² αἱ [96] Ῥωμαῖκαὶ²³ ἅπασαι νῦν διοικοῦνται 15

8 Ald. Codd. τῶν. Heeren, Πλάτων. 9 Ald. Codd. δ'
ὡς. Heer. δι. 10 Par. εἴληφεν. 11 Ald. Λακωνικῆς. —
Respicit ad Plat. Leg. p. 712. 12 Ald. Vind. Par. Ricc. 1.
νόμῳ, quod delendum censet Vales. Emend. p. 27. Heeren
scripsit λόγῳ, quod confirmat Med. 1. Jacobs. rhetorem scri-
psisse putat ἐν τῷ ῥῶμ⁷⁵ ἐγκωμίῳ, quo titulo illa Aristidis de-
clamatio inscribi solet. 13 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἄλλῃν
Med. 1. Heer. ἄλλῃ. 14 τῶν Heer. ὅν. 15 Vind.
Ricc. 1. εἶρηκε. tell. εἶρηκεν. 16 Edd. Vind. Par. Ricc. 1.
addunt ἑκάτερος, quod Med. 1. om. 17 Ricc. 1. τῆς πολ.
18 Ald. Codd. καὶ τό. 19 Med. 1. γινώσκειν. 20 Med.
1. τοῦτο. tell. καὶ τοῦτο. 21 Med. 1. κινδυνεύειν. 22
Ald. ἐπεὶ γὰρ μοι sq. lacuna. Vales. Emend. p. 27. supplet:
ὅπερ γὰρ μοι εἶρηται, κατὰ τοὺς Ῥωμαϊκοὺς νόμους ἅπασαι. Heer.
ὑπὸ γὰρ μοῦν[m o a ætate] κατὰ τοὺς νόμους Ῥωμαϊκοὺς ἅπα-
σαι. Jacobs. εἴπερ γε νόμοις Ῥωμαϊκοῖς ἅπασαι. Vind. Par. Ricc.
1. ἐπεὶ γὰρ μὴ, quod supplet Med. 1. μιᾶς. Lib. Merulae ὑπὸ
γὰρ μιᾶς πόλεως αἱ Ῥωμαῖκαὶ ἅπασαι. 23 Edd. Vind. Ῥω-

πόλεις· τελεώτατα δὲ ἐν ἐκείνῃ ²⁴ ἐχρῆν περὶ αὐτοῦ
μνησθῆναι.

Αἱ δὲ κατὰ τὰς ἐπιστήμας ἐπιτηδεύσεις, εἰ κατὰ
πόλιν εἴσαν εὐδόκιμοι ²⁵ ἀστρολογία καὶ γεωμετρία, ²⁶
5 ἢ μουσική, ἢ γραμματική, ἢ φιλοσοφία· αἱ γὰρ τοιαῦ-
ται εἰσιν αἱ κατ' ἐπιστήμην ἐπιτηδεύσεις. Φασὶ γὰρ
οὖν ²⁷ Μυτιληναίους ἐπὶ κιθαρωδία μέγιστον ²⁸ φρονῆ-
σαι, Θηβαίους δὲ ἐπὶ αὐλητικῇ, Δηλίους ²⁹ ἐπὶ χοροστα-
τικῇ· ἔτι δὲ καὶ νῦν τοὺς Ἀλεξανδρέας ἐπὶ γραμματικῇ,
10 γεωμετρίᾳ καὶ φιλοσοφίᾳ.

Αἱ δὲ κατὰ τὰς τέχνας ἐπιτηδεύσεις αἱ μὲν εἰσὶ ³⁰
βάνανσοι, αἱ δὲ ἐλευθέριοι. Βάνανσοι μὲν χρυσοχοικῇ
καὶ χαλκευτικῇ καὶ ³¹ τεκτονικῇ καὶ ὅσαι τοιαῦται εἰσιν. ³²
Ἔστιν οὖν καὶ ἀπὸ τούτων ἐπαινεῖσαι πόλιν ἢ εἰς πλη-
15 θος ἢ εἰς ἀκρίβειαν. ³³ Φασὶ ³⁴ γὰρ Ἀθηναίους μὲν
ἐπὶ ἀγαλματοποιίᾳ καὶ ζωγραφίᾳ, καὶ Κροτωνιάτας ³⁵
ἐπὶ ἰατρικῇ μέγιστον φρονῆσαι, καὶ ἄλλους ἐπ' ἄλλαις
τέχναις. Αἱ [97] δὲ κατὰ τὰς δυνάμεις ἐπιτηδεύσεις ῥητο-

μαῖκαὶ καί. Med. 1. Ricc. 1. Par. καὶ om. Sq. νῦν e Med. 1.
recepti. 24 Ald. Vind. Ricc. 1. τελεώτατα δὲ ἔνεκεν. unde
Heer. edidit: τελεώτητος δὲ ἔνεκεν, quod probat Bast. Comment.
Palaeogr. p. 790. Med. 1. τελεώτατος δὲ ἐν ἐκείνῃ. sc. τῇ Πρώμῃ.
unde scripsi τελεώτατα. 25 Par. εὐδόκημοι. 26 Edd.
Vind. Par. Ricc. ἢ γεωμ. Med. 1. ἢ om. 27 Ald. οὐ Heer.
Codd. οὖν. tum Ald. Par. Vind. Med. 1. Μυτιληναίοις. Heer.
Ricc. 1. Μυτιλ. 28 Med. 1. μέγα. 29 Δηλίους ἐπὶ χορο-
στατ. e Med. 1. inserui. 30 Vind. εἰσιν. 31 καὶ Ald.
Vind. Par. Ricc. 1. om. Est in Med. 1. Heer. 32 εἰσὶν
Med. 1. om. 33 Recte Heeren h. l. quaedam excidisse
putat: deest enim alterum membrum, quod respondeat τῷ·
βάνανσοι μὲν. Supplendum igitur videtur: ἐλευθέριοι δὲ οἷον
ἀγαλματοποιία καὶ ζωγραφία καὶ ἰατρική. 34 Par. φασί. 35
Ald. Vind. Ricc. 1. Par. Κροτωνιάτας.

ρικὴ ³⁶ καὶ ἀθλητικὴ καὶ ὅσα τοιαῦτα. Αἰγινῆται μὲν γὰρ εἰς ἀθλητικὴν καὶ Ἑρμουπολῖται μεγαλοφρονοῦσι. ³⁷

Παρά πάσας δὲ ταύτας ³⁸ τὰς ἐπιτηδεύσεις καὶ ³⁹ τὰ ἐνεργήματα κοσμούμεθα, εἰ κοσμίως διοικεῖται ἡ πόλις· ἀνήκει ⁴⁰ δὲ ἐπὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν καὶ τὴν τῶν γυναικῶν διαίταν καὶ τὴν τῶν παιδῶν ⁴¹ διαγωγὴν. Δεῖ γὰρ τὸ ⁴² αὐτὸ ἀποφαίνειν ⁴³ προσῆκον καὶ γυναιξὶ καὶ ἀνδράσι ⁴⁴ καὶ παισὶν ἐπὶ διαίτῃ ἀπονενεμημένον, ⁴⁵ ὅπερ ὁ Δίων ἐν τῷ Ταρσικῷ ⁴⁶ ἐπιγεγραφομένῳ πεποίηκεν. Ἀπὸ μὲν δὴ τούτων τὰς τῶν πόλεων ἐπιτηδεύσεις δοκιμαστέον.

36 Heer. conj. ᾠμναστικὴ. Jacobs. quoniam ἀθλητικὴ gymnasticam quodammodo amplectitur, conj. θρησκευτικὴ. Sed nec hoc satis placet. 37 Med. 1. μεγαφρονοῦσι. 38

Med. 1. ταύτας δὲ πάσας. 39 Med. 1. καὶ om. 40 Ald.

Vind. Par. Ricc. 1. ἡ πόλις ἀνήκει· δεῖ δὲ τὴν τῶν ἀ. Heer. ἀνήκειν δὲ δεῖ ἐπὶ τὴν τ. ἀ. Jacobs. ἀνήκει δ' εἰς τὴν. Med. 1. ἀνήκει δὲ ἐπὶ τὴν. 41 Med. 1. Ricc. 1. παιδῶν. rell. παιδιῶν. 42

Med. 1. τὸ αὐτὸ — προσῆκον. rell. αἰτὸ — τὸ προσῆκον. 43 Ald.

Par. Vind. Ricc. 1. φαίνειν. Heer. Med. 1. ἀποφαίνειν. 44

Med. 1. ἀνδράσι καὶ παισίν. rell. παισὶ καὶ ἀνδράσι. 45

Par. ἀπονενεμημένον. 46 Ταρσικῷ est emendatio Valesii, re-

cepta ab Heer. pro παρσίικῳ, quod est in Ald. Codd. Respicit

ad Dionis Chrysost. Orationem Tarsicam priorem T. II. p. 1.

Reisk. in qua p. 24. laudat vestitum et modestiam mulierum

Tarsicarum.

C a p. II. [98]

ΠΩΣ ΔΕΙ ΑΠΟ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΕΓΚΛ-
ΜΙΑΖΕΙΝ. ¹

Τὰς δὲ πράξεις κατὰ τὰς ἀρετὰς ² καὶ τὰ μέρη
αὐτῶν. Χρὴ δὲ καὶ περὶ τούτων σοι διαλέσθαι. ³ Οὐ-
⁴ κοῦν ⁴ ἀρεταὶ μὲν, ὥσπερ ἔφαμεν, τέσσαρες· ἀνδρία,
δικαιοσύνη, σωφροσύνη, φρόνησις. Πράξεις δὲ πᾶσαι, ⁵
ὅσας ἢ ἰδιῶται ἢ πολῖται ἀποδείκνυνται, κατὰ ταύτας
δοκιμάζονται, καὶ αὐταὶ ⁶ καὶ τὰ μέρη αὐτῶν. Ἔστι ⁷
δὲ δικαιοσύνης μὲν μέρη, εὐσέβεια, δικαιοπραγία ⁸ καὶ

1 „Caput hoc in Aldina editione [et Codd.] a priori non
sejunctum est, sed cum eo cohaeret. Sed cum ab ipso Me-
nandro, qui ad tria capita laudes urbium referendas esse do-
cet, a ceteris distinctum sit, ejus potius quam Aldi distin-
ctionem observandam esse duxi. Agit vero Menander in hoc
capite de laudibus urbium ex rebus gestis, quas ex praeceptis
Aristot. de Rhet. I, 9. ad quatuor virtutes cardinales,
fortitudinem, justitiam, continentiam et prudentiam, quae ite-
rum vario modo dividuntur, referre solent rhetores. De sin-
gulis disputat Menander, et primo quidem loco et copiosis-
sime de Justitia, quae simul pietatem continet et erga deos
et erga defunctos; quatenus scilicet utrisque sua tribuimus.
Tunc pergit ad continentiam, ad prudentiam, denique ad
fortitudinem. Quibus omnibus expositis pauca adiicit de lau-
dibus panegyram, quas urbes instituere solent.“ HEER. Ti-
tulum ad analogiam antecedentis formavi. 2 Med. 1. Ricc.
1. addunt αὐτῶν. 3 Heeren tacite edidit διαλέγεσθαι. cfr.
Epist. crit. p. 41. 4 οὐκοῦν Med. 1. om. 5 Ald. Med. 1.
Par. Vind. πᾶσας. Heer. Ricc. 1. πᾶσαι. 6 Heer. αἰτάς.
Ald. Vind. Par. Ricc. 1. αὐταί. Med. 1. αὐται. 7 Par.
ἔστιν. 8 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. καὶ δικαιοπραγία. δικαιο-
πραγία μὲν περὶ τ. omissis sqq. καὶ ὁσιότης, εὐσέβεια μὲν περὶ
τοὺς θεοὺς, quae inseruit Heeren e conj., et Med. 1. qui καὶ

δοσιότης. Εὐσεβεία [99] μὲν περὶ τοὺς θεοὺς, δικαιοπρα-
γία δὲ περὶ τοὺς ἀνθρώπους, δοσιότης δὲ περὶ τοὺς κα-
τοιχομένους.² Τῆς δ' αὖ περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας τὸ
μὲν τι¹⁰ ἐστὶ θεοφιλότης, τὸ δὲ φιλοθεότης. Θεοφι-
λότης μὲν τὸ ὑπὸ τῶν¹¹ θεῶν φιλεῖσθαι καὶ παρὰ⁵
τῶν θεῶν πολλῶν τυγχάνειν· φιλοθεότης δὲ τὸ φιλεῖν
τοὺς θεοὺς καὶ φιλίαν ἔχειν περὶ αὐτούς. Τῆς δ' αὖ
φιλοθεότητος¹² τὸ μὲν τι ἐστὶν ἐν λόγοις, τὸ δὲ τι ἐν
ἔργοις. Ἔργα δ' ἢ¹³ ἴδια ἢ δημόσια, καὶ κατ' εἰρήνην
ἢ πόλεμον· ἄλλως¹⁴ γὰρ οὐκ ἂν εὐσεβεία φανεῖν πό-
λεως. Αἰεὶ δὲ καὶ τούτων παραδείγματα ἐκάστων ἐκθέ-
σθαι. Τῆς μὲν θεοφιλότητος ἐκεῖνα ἐγκώμια, ἃ περὶ
Ἀθηναίων καὶ Ῥωδίων καὶ Κερεισίων λέγεται. Περὶ
Ἀθηναίων¹⁵ μὲν [100] ὅτι Ἀθηναῖ¹⁶ καὶ Ποσειδῶν

ante δικαιοπραγία om. et pro μὲν habet δὲ. 9. Med. 1. κα-
τοιχομένους. 10. τι e Med. 1. recepi. Idem infra defen-
ditur a Jacobsio laudato Stallb. ad Plat. Philēb. p. 15. et
Append. ad Basilium Epistol. p. 35. q. 11 τῶν Rec. 1. et
post παρὰ om. 12 Ald. Godd. τῆς δ' αὖ περὶ θεότητος
τὸ μὲν τι ἐστὶ φιλοθεότης ἐν λόγοις, τὸ δὲ τι ἐν [Med. 1. ἐστὶν ἐν]
ἔργοις. bene Heer. correxit τῆς δ' αὖ φιλοθεότητος, sed male
in his. in sqq. q. misit. 13 Ald. Med. 1. ἢ om. Ricc. 1. ὅς.
Vind. Par. δ' ἢ. Heer. δ' ἢ. Ald. Par. Vind. ἢ ἴδια
ἢ δημοσία. 14 Ald. Ald. Vind. ἢ ἄλλως. Ricc. 1. ἄλλως μὲν.
Heer. Med. 1. Par. ἄλλως. 15. Sq. εὐσεβεία Med. 1. om.
15. De deceptato illo Minervae et Neptuni de Athenarum
terra certamine, cf. praeter Meurs. de Fort. Ath. C. 11. maxime Apollod. III, 14, 15 et quae ibi disputat
Heynius V. jll. Not. p. 866. De aurea pluvia apud Rhodios,
qua ex antiqui sermonis indole ingentes Rhodiorum di-
vitiarum designantur, Pind. Ol. VI, 64. et ibi Schol. porro
Strab. XVI. p. 450. Aristid. T. I. p. 546. Caetera habet
Meurs. in Rhodo I. 47. De Neptuni et Apollinis de Isthmo

ἤρισαν περὶ γῆς αὐτῶν. *Ἡερὶ δὲ Ροδίων, ὅτι ὕσεν ὁ Ζεὺς χρυσῷ.* ¹⁷ *Περὶ δὲ Κορινθίων καὶ Ἰσθμοῦ, ὅτι Ἕλιος καὶ Ποσειδῶν ἤρισαν.* ¹⁸ *περὶ δὲ Δελφῶν Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν καὶ Θέμις, καὶ Νύξ.* *Ἐν δὲ τούτῳ τῷ μέτρῳ ἢ τοὺς πλείστους ἢ τοὺς ἀρίστους τῶν θεῶν ταῖς* ¹⁹ *μεγίσταις τῶν τιμῶν ἢ ταῖς πρώταις* ²⁰ *ἢ ταῖς πλείσταις ἢ ταῖς ἀναγκαιοτάταις ἀποφαίμεν χρῆ τὴν πόλιν* ²¹ *τετιμηκότας. Πλείστους* ²² *μὲν, ὡς περὶ Ἀθηναίων λέγεται καὶ γὰρ Διόνυσον καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Ποσειδῶνα καὶ* ²³ *Ἀθηνᾶν καὶ Ἥφαιστον καὶ Ἀθην καὶ πάντας αὐτοὺς ἢ τοὺς πλείστους τετιμημέναις λέγουσι. Τοὺς ἀρίστους δὲ,* ²⁴ *ὥς περὶ Ὀλυμπίαν τὸν Δία καὶ Νεμίαν. Ταῖς δὲ μεγίσταις,* ²⁵ *ὡς περὶ Ἀθηναίων, [401] ὅτι σῖτον καὶ* ²⁶ *οἶνον αὐτοῖς ἐδωρήσαντο· πλείσταις* ²⁷ *δὲ, ὡς περὶ Ἀθηναίων· σχεδὸν γὰρ ἅπασαν τοῦ βίου τὴν κατασκευὴν αὐτοῖς ἄξιονσι παρὰ τῶν θεῶν γεγενῆσθαι. Ταῖς* ²⁸ *δὲ ἀναγκαιοτάταις, ὡς τὸ περὶ Αἰγυπτίων· ἀστρολογίαν*

certamine P. Ox. an. L. II. p. 112. a Tandem de deorum certamine supra Delphis, maxime Eurip. in Iphig. in Taur. v. 1233 — 1283. ¹⁷ HEER. ut 16 Par. Ἀθηνᾶν. 17 Med. 1. χρυσόν. ¹⁸ ἤρισαν καὶ Ποσειδῶν Heer. om. 19 Heer. ἢ ταῖς. 20 ἢ ταῖς πρώταις. Heer. om. 21 τὴν πόλιν Ald. Vind. Par. Ricci 1. om. Habet Med. 1. Heer. 22 Med. 1. πλείσταις. 23 δὲ Med. 1. om. tum Ald. Vind. Par. Ὀλυμπία — Νεμία. Med. 1. Ricci 1. Ὀλύμπια — Ἄνιμ. 24 Ald. Codd. πᾶς δὲ μεγίστας. Heer. ταῖς δὲ μεγίστας. tum Ald. Vind. Par. Ricci ὥσπερ Ἀθηνᾶ. καὶ ὅτι Med. ὥσπερ Ἀθηναίων ὅτι. Heer. ὅτι περὶ Ἀθηναίων ὅτι. 25 καὶ οἶνον e Med. inserui, qui vero αὐταῖς om. 26 Med. 1. πλείστας. δὲ, ὡς περὶ Ἀθηναίων, σχεδὸν γὰρ ἅπασαν. Ald. Par. Vind. Ricci 1. πλείστας ὥσπερ Ἀθηναίων. καὶ σχεδὸν γὰρ ὅτι. quod Heerem ita reflexit: πλείσταις δὲ, ὥσπερ καὶ τούτῳ περὶ Ἀθηναίων καὶ γὰρ ἅπ. 27 ταῖς δὲ ἀναγκ. — αὐταῖς γεγενῆσθαι Med. 1. om. 28 Ald.

γὰρ ²⁹ καὶ γεωμετρίαν ἀξιοῦσι παρὰ θεῶν αὐτοῖς ³⁰ γε-
γενῆσθαι. Καὶ μάλιστα ὡς τὸ περὶ λόγων ³¹ καὶ φιλο-
σοφίας. Ἀθηναίοις γὰρ μάλιστα ταῦτα ὑπάρχει δοκεῖ.
Οὕτως μὲν ³² οὖν ἡ θεοφιλοῦς ὠνόμασθη, ἣν τῆς τε-
χνικῆς ἕνεκα χρειᾶς ἐπισκεπτόν. τὴν δ' αὖ φιλοθεότητα, ³³
ὥσπερ ἔφην, κριτέον· ἰδίᾳ μὲν, εἰ τῶν πολιτῶν ³⁴ ἔκα-
στος τῆς [102] περὶ τοὺς θεοὺς θεραπείας ἐπιμελεῖται,
δημόσια δὲ κατὰ πολλοὺς τρόπους, εἰ τελετὰς κατεστή-
σαντο, εἰ πολλὰς ἑορτὰς ³⁵ ἐνόμισαν, εἰ πλείστας θυ-
σίας ἢ ἀκριβεστάτας, εἰ πλείστα ἱερὰ ᾠκοδόμησαν ³⁶ 10
ἢ πάντων θεῶν ἢ πολλὰ ἐκάστου, ³⁷ εἰ τὰς ἱερωσύνας
ἀκριβῶς ποιοῦνται. Ἀπὸ γὰρ τούτων αἱ τῶν πόλεων
φιλοθεότητες ἐπαινοῦνται. ³⁸ Τὴν μὲν οὖν καθ' ἕνα ³⁹

Vind. Par. Ricc. 1. Αἴγυπτον. Heer. Αἴγυπτίων. 29 γὰρ
Ricc. 1. om. 30 Ald. Codd. παρ' αὐτῶν. Heer. παρὰ θεῶν
αὐτοῖς. 31 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. περὶ τῶν λόγων φιλοσο-
φίας. Heer. Med. 1. περὶ λόγων καὶ φιλ. 32 Ald. Vind.
Par. Ricc. 1. οὕτως μὲν οὖν ἡ θεοφιλοτάτη [Ricc. 1. qđ Vind. ἡ
θεοφιλωτάτη. Par. ἡ θεοφιλωτάτη] ὠνόμασε [Par. ὠνόμαξε], τοὺς
τεχνικοὺς ἕνεκα χρειᾶς ἐπισκεπτόν δ' αὖ περὶ θεότητα ὥσπερ
ἔφην. κριτέον· ἰδίᾳ. Heer. correxit: οὕτως μὲν οὖν θεοφιλότης
ἢ ἀρετὴ ὠνόμασθη, τῆς τεχνικῆς ἕνεκα χρειᾶς. Ἐπισκ. δ' αὖ περὶ
φιλοθεότητος, ὥσπερ ἔφην· κριτέον δὲ ἰδίᾳ. Med. 1. οὕτως μὲν
τὴν θεοφιλωτάτην ὠνόμαξεν. scripsi οὕτως μὲν οὖν ἡ φιλοθεότης
ὠνόμασθη, sequentia autem e Med. 1. recepi. 33 Ricc. 1.
πολιτικῶν. 34 Heer. Med. 1. ἑορτὰς. rell. ἀρετὰς. Deinceps
Codd. Edd. εἰ ἀκρ. 35 Med. 1. ᾠκοδόμησαντο. Deinceps
Codd. Edd. εἰ πάντων θεῶν εἰ πολλὰ ἐκ. 36 Med. 1. Par. ἐκά-
στου. rell. ἐκάστω. 37 Ald. Codd. ποιοῦνται. Heer. δηλοῦνται.
Med. 1. ἀπὸ γὰρ τούτων α. τ. π. φ. ε. om., unde apparet hunc quo-
que in archetypo ποιοῦνται habuisse, et oculi lapsu a primo ad
alterum aberrasse. A primitivis Menandri verbis non multum
aberrasse videtur Jacobus., ἐπαινοῦνται conjiciens. 38 Ald. Vind.
Par. Ricc. 1. τῶν μὲν οὖν τῶν καθ' ἕνα. Heer. edidit τὰ μὲν οὖν τῶν

τινὰ σπάνιον ἐν τοῖς νῦν³⁹ χρόνοις εὑρεῖν· τῆς δὲ⁴⁰ κοινῆς εὐσεβείας καὶ περὶ τοὺς θεοὺς σπουδῆς⁴¹ πολλὰ ἂν μεταποιοῖντο⁴² πόλεις, ὥστ',⁴³ εἰ τούτων μίαν ἀποφαίνοις⁴⁴ τὴν ἐγκωμιαζομένην, ἱκανὴν εὐφημίαν ἔσηπεπο-
ρισμένος. Καὶ περὶ μὲν τῆς εἰς⁴⁵ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας ταῦτα.

Ἡ δ' αὖ δικαιοπραγία διαιρεῖται εἰς τε⁴⁶ τὴν πρὸς τοὺς ἀφικνουμένους ξένους καὶ τὴν εἰς ἀλλήλους. Μέρους δ' αὐτῆς⁴⁷ καὶ τὸ τοῖς ἔθουσιν⁴⁸ ἴσοις [103] καὶ ἀν-
40 λανθρώποις καὶ τὸ νόμοις ἀκριβέσι καὶ δικαίοις χρῆ-
σθαι. Εἰ γὰρ μὴ ξένους ἀδικοῖεν,⁴⁹ μηδὲ ἀλλήλους κακοῦργοῖεν,⁵⁰ τοῖς δ' ἔθουσιν⁵¹ ἴσοις καὶ κοινοῖς καὶ τοῖς νόμοις χρῶντο,⁵² δικαίοις, οἱ παλῖται ἄριστα καὶ δικαιοτάτα τὰς πόλεις οἰκήσονται. Ἀλλὰ τὸ τῶν νόμων

καθ' ἓνα. Non facile aliquid nostra aetate invenire licet, quo una urbs prae aliis pietatem suam in Deos ostendat, omnes enim communem cultum deorum observant. Med. 1. τὴν μὲν οὖν τὸν καθ' ἓνα. unde scripsi τὴν μὲν οὖν καθ' ἓνα τινά. Singularis alicujus Dei cultum nunc difficile est invenire, cum communis omnium Deorum cultus ab omnibus fere urbibus receptus sit. 39 νῦν Ald. Codd. om.

Posuit Heeren, ut legitur paullo post p. 203, 1. 40 Med. 1. οἱ. rell. μὲν. Heeren μὲν γὰρ. 41 Ald. σπουδῆς. 42 Ald.

Vind. Par. μεταποιοῦνται. Ricc. 1. μεταποιοῦνται. Med. 1. μετα-
πρὸς. 43 Par. ὥστ'. rell. ὥστε. 44 Ricc. 1. ἀποφαίσεις. 45

Med. 1. ἐπὶ. 46 Ald. Codd. εἰς τε τοὺς ἀφ. ξένους καὶ εἰς
ἀλλήλους. Correxuit Heer. 47 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. δ'

αὐτοῖς. Med. 1. δ' αὐτῶν. Heer. δὲ αὐτῆς. 48 Med. 1. ἔθου-
σιν. Vind. ἔθουσιν. rell. ἔθουσιν. 49 Ald. ἀδικοῦντο. Par. Vind.

Ricc. 1. ἀδικοῦντο. Med. 1. Heer. ἀδικοῖεν. tum Med. 1. μηδ'
ἀλλ'. 50 Ald. κακοῦργοῖεν. Sq. δ' posuit Heeren, Med. 1.

εἰ. rell. om. 51 Par. Ricc. 1. ἔθουσιν. 52 Med. 1.

ἐν⁵³ τοῖς νῦν χρόνοις ἀχρηστον, (κατὰ γὰρ τοὺς πότινους τῶν Ῥωμαίων νόμους πολιτευόμεθα) ἔθισι δ' ⁵⁴ ἄλλη πόλις ἄλλοις χρῆται, ἐξ ὧν προσήκει⁵⁵ ἐγκωμιάζειν.

Τῆς τοίνυν⁵⁶ ὁσιότητος διττὸς τρόπος. Ἡ γὰρ περὶ τὴν ἐκφορὰν τῶν τετελευτηκότων αἱ τιμαὶ γίνονται⁵⁷ ἢ περὶ τὰ νομιζόμενα κατὰ τὰ⁵⁸ μνήματα καὶ τοὺς τάφους. Περὶ μὲν δὴ τὴν ἐκφορὰν, ὡς τὸ Ἀθήνησι πρὸ⁵⁹ ἡλίου ἀνίσχοντος, ἢ ἐν Θουρίοις⁶⁰ νύκτωρ ἢ πρόθεσις, ἢ προδίσεως ἡμέρα τακτὴ, [104] ὡς τὸ Ἀθήνησι⁶¹ καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦται. Περὶ δὲ τὰ ὅσια, ⁶² τίνος ἀπάγειν¹⁰ χοῆς, πόσας, ⁶² τίνος μέχρι τίνος, ἐν ποίᾳ ἡλικίᾳ, τίνος

χρῶνται. 53 Med. 1. μὲν. 54 Heer. δέ. 55 Ald. Godd. προσήκειν. Heer. προσήκει. 56 Ricc. 1. νῦν. 57 Edd. Codd. καὶ τὰ. Finekh. corr. κατὰ τὰ. 58 Edd. Vind. Par. Ricc. 1. ποτὶ. Med. 1. Ἀθήνησιν πρὸ, ut est in lege Solonis ap. Dem. pro Macart. p. 1071. τὸν ἀποθανόντα προσιθίσθαι ἔνδον ὅπως αὐν βούληται. Βαφίρεινδὶ τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστερίᾳ, ἢ αὐν προδῶνται, πρὶν ἢ λίσσιν εἶχεν. Praeterea Heer. laudat Polluc. VIII, 65. III, 102. Schol. Aristoph. ad Lysistr. 613. Eurip. Hec. 613. et ibi Schol. Lys. in Eratosth. Or. Gr. Vol. V. p. 395. 59 Edd. καὶ Θουρίοις. Vind. Ricc. 1. καὶ Θουρίοις. Par. ἡ Θουρίοις sine accentu. Med. 1. ἢ ἐν Θουρίοις, quod Heeren etiam conjectando erant, sed plura tribuit alii conjecturae, καὶ τῇ ὑστερίᾳ τῆς προδίσεως, ἡμέρα τακτὴ, vel καὶ ἡ ταῖς θύραις νύκτωρ πρόδεσις τῇ τῆς προδίσεως ἡμέρα τακτὴ, omissione ultimis vv. ὡς τὸ Ἀθήνησι. — Mox Med. 1. Par. πρόδεσις ἢ προδέσεως. rell. πρόσδεσις ἢ πρόσδεσις. 60 Med. 1. Ἀθήνησιν, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. Ald. Vind. Par. Ricc. 1. καὶ τὰ ἄλλα ὅσα τοιαῦτα, quas Heer. tacite omisit. 61 Ald. Vind. Par. Ricc. ὅσια, post quod Heer. excidisse putat περὶ τοὺς τάφους καὶ τὰ μνήματα, vel ut ce ὅσια deleta, rescribendum esse νομιζόμενα. Sed τὰ ὅσια diol. de jure manium ostendit Wyttenb. ad Plat. de Ia. et Osir. p. 374. B. cui assentiuntur intpp. ad Plat. Phaed. p. 108. A. ἀπὸ τῶν ὁσίων το καὶ νομιζόμενων τῶν ἐνθάδε. Med. 1. ἐτήσια i. e. sacra annualia. tum Med. 1. Ald. Vind. τίνος. Ricc. 1. Par. τινός. Heer. τίνος ἀπάγειν χοῆς. 62 Ald. Vind. Par. πάσας. Ricc. 1. ἀπάσας. Med. 1. πόσας. Heer. πόσας. Sq. τίνος Heer. om. Tum Med. 1. μέχρι τίνος. rell.

αἱ ἀποφράδες ἡμέραι· πάντα γὰρ ταῦτα ὁσιότητος ⁶³
 εἶναι. Ἀὐτὴ ⁶⁴ τῆς δικαιοσύνης ἢ διαίρεσις, αὐτῆς ⁶⁵
 καὶ τῶν μερῶν, πρὸς ἣν ⁶⁶ τὸν [105] ἐγκωμιάζοντα εἰς
 δικαιοσύνην καὶ τὸν νοῦν τῶν πόλεων ⁶⁷ δεῖ βλέπειν.
 Ὡς Μετὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν
 φρόνησιν ἐπισκεψώμεθα. Σωφροσύνης μὲν οὖν ⁶⁸
 διττὸς ἔλεγχος, ἓν τε τῇ κοινῇ ⁶⁹ πολιτείᾳ καὶ τοῖς
 ἰδίοις οἴκοις, ἐν πολιτείᾳ ⁷⁰ μὲν κοινῇ περὶ τὴν ⁷¹ τῶν
 παίδων ἀγωγὴν καὶ παρθένων ⁷² καὶ γάμων καὶ αὐκ-
 τορικοῦ ⁷³ καὶ τῶν ⁷⁴ νομίμων τῶν ἐπὶ τοῖς ἀμαρτή-
 μασιν τοῖς ἀκόσμοις, ⁷⁵ Καὶ γὰρ γυναικονόμους ⁷⁵ πολ-

μῆχι τινός. ⁶³ Med. 1. ὁσιότης, sine εἰσιν. ⁶⁴ Ald. Vind. Par. Ricc. 1. αὐτῆς. Heer. Med. 1. αὐτῇ. ⁶⁵ Heer. trapesusuit καὶ τῶν μερῶν αὐτῆς. Jacobs. καὶ αὐτῆς καὶ τῶν με-
 ρῶν. Sed virgula post διαίρεσις posita, neque καὶ inserto opus
 est. ⁶⁶ Med. 1. Heer. πρὸς ἣν. rell. προσὴν. tum Heer. τὸν ἐγκωμιάζοντα. Med. 1. καὶ τῷ ἐγκωμιάζοντι. rell. τῷ ἐγκω-
 μιᾷζοντι. ⁶⁷ Heer. πολιτῶν. — Post βλέπειν Edd. Vind. Bar. Ricc. 1. pergunt: Τὴν σωφροσύνην δὲ καὶ τὴν φρόνησιν ἐπισκ. Secutus sam Med. 1. qui vv. καὶ τὴν φρόνησιν perperam omi-
 nam sequenti σωφροσύνης μὲν infra p. 205, 10. respondent ver-
 ba: φρονησὶς δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. ⁶⁸ Ricc. 1. χάρ. Par. om. Post οὖν sequitur in Edd. ὁ οὖν, quod Med. 1. om.,
 natum ex οὖν, ut Jacobs. conjecit. ⁶⁹ Ald. Vind. Par. Ricc. τῇ οὖν. Med. 1. Heer. τῇ κοινῇ. ⁷⁰ Ald. Vind. Par. Ricc. πολιτεία μὲν κοινῇ. Heer. πολιτεία μὲν κοινῇ. Med. 1. ἐν πολ. μὲν
 κοινῇ. ⁷¹ Med. 1. Par. τε προ τῆς. Sq. τῶν Med. om. ⁷² Med. 1. παρθένων. ⁷³ Edd. αὐτορικοῦ. Med. 1. συνοικίας. Ricc. 1. συνοικίων. Vind. Parr. συνοικίων, a συνοικίων, con-
 tubium, contubernium. Cfr. Bast. ad Gregor. p. 317. ⁷⁴ τῶν Med. 1. om. ⁷⁵ Med. 1. κόσμοις. ⁷⁶ Med. 1. γυναικονόμους. „Γυναικονόμοι erant magistratus apud Athenienses et
 ut ex h. l. patet quoque apud alios, qui curarent, ne in con-
 viviiis nuptiis et sacrificiis nimii sumtus fierent. Conferendus
 de iis est maxime Athenaeus l. VI. p. 245.“ HEER. Vide
 jam G. F. Hermann. Antiq. Graec. §, 450, 5.

λαὶ τῶν πόλεων εἶσιν ⁷⁷ αἱ χειροτονοῦσαι. Ἐν ἄλλαις ⁷⁸ δὲ τῶν πόλεων οὔτε πρὸ πληθούσης ἀγορᾶς ⁷⁹ νέον φαίνεσθαι οὔτε μετὰ δέιλῃν ὀψίαν καλὸν, οὔτε ⁸⁰ γυναικὰ καπηλεύειν ἢ ἄλλο τι ποιεῖν τῶν κατὰ τὴν ἀγορᾶν. Ἐν ἐνιαῖς δὲ πανηγύρεσιν οὐδὲ γυναῖκες φαίνονται, ὥσπερ ἐν Ὀλυμπίᾳ. ⁸¹ Χρὴ τοίνυν καὶ ταῦτα τοῖς ἐγκωμίοις [106] παρατρεῖν. ἐν δὲ τοῖς ἰδίοις βίοις ἤδη, ⁸² ἂν κατ' ἐλάχιστον μοιχεία καὶ ἄλλα ἀμαρτήματα ἐν τῇ πόλει φαίνηται. ⁸³

Φρονήσεως δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. ⁸⁴ Ἐν μὲν ⁸⁵ 10 τοῖς κοινοῖς, εἰ ⁸⁶ τὰ νόμιμα καὶ περὶ ὧν οἱ νόμοι, τίθεται ἀκριβῶς ἡ πόλις, οἷον κλήρον ἐπικλήρων, καὶ ὅσα

77 Heer. tacite edidit *ἔχουσιν*. 78 Ald. Codd. *αὐταῖς*. Heer. *ἐνιαῖς*. Melius Jacobs. *ἄλλαις*, quod cum *αὐτὸς* saepe commutatur. 79 ἀγορᾶς Med. 1. om. tum Ald. Vind. Ricc. 1. *νέον*. Med. 1. Par. Heer. *νέον*. 80 Med. 1. *οὐ γὰρ* — τῶν κατ' ἀγορᾶν. 81 „Quae de hoc Graecorum more, in ludis Olympicis observato, dicenda habui, jam occupavit Vales. Emend. p. 28. Praeter Valer. Max. VIII, 15. Ael. Var. Hist. X, 1. et de Anim. V, 17. quos jam laudavit Valesius, adde Paus. p. 389. Schol. Pind. ad Ol. VII. in Prooemio.“ HEER. 82 Ald. Codd. *ἤδη καὶ ἐλάχιστα ἐν μοιχείᾳ*. Correxerit Heer. *βίοις εἰ δὴ καὶ ἐλάχιστα ἂν μοιχεία*. Recepi emendationem Jacobsii. 83 Heer. Med. 1. *φαίνεται*. rell. *φαίνεται*. 84 Ald. Codd. *χρόνον*. Heer. *τρόπον*. 85 Ald. Codd. *δέ*. Heer. *μὲν*. 86 Edd. Codd. *εἰς τὰ νόμιμα, καὶ περὶ ὧν οἱ νόμοι τίθενται ἀκριβῶς, ἡ πόλις κλήρον ἐπὶ κλήρον*. Heer. ita corrigendum putat: *ἐν μὲν τοῖς κοινοῖς εἰς τὰ νόμιμα* (sc. *βλέπων*), *καὶ περὶ ὧν οἱ νόμοι τίθενται, εἰ ἀκριβῶς, ὡς περὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων*. Prudentia urbis conspici-tur in legibus, an in iis omnia accurate sint constituta, v. c. loca de hereditatibus et heredibus. Simplicior videtur mea emendatio.

ἄλλα μέρη ⁸⁷ νόμων. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ μέρος διὰ τὸ τοῖς ⁸⁸ κοινοῖς χρῆσθαι τῶν Ῥωμαίων νόμοις, ἄχρηστον. Ἰδίως δέ, εἰ πολλοὶ ⁸⁹ ἐλλόγιμοι γεγόνασιν ἀπὸ τῆς πόλεως ῥήτορες, ⁹⁰ σοφισταὶ, γεωμέτραι, καὶ ὅσαι ἐπιστήμαι φρονήσεως ἡρτῆνται. ⁹¹

Ἡ δ' ⁹² ἀνδρεία κατ' εἰρήνην καὶ κατὰ ⁹³ πόλεμον δοκιμάζεται. καὶ κατὰ μὲν εἰρήνην πρὸς τὰς ἐκ τοῦ δαιμονίου συντυχίας, ⁹⁴ σεισμούς, λιμούς, λοιμούς, αὖχμούς, καὶ ὅσα τοιαῦτα. κατὰ δὲ πόλεμον πρὸς τὰς ἐν
 10 τοῖς ὗπλοις πράξεις. πρὸς τὰ [107] τέλη γὰρ νίκην ⁹⁵ ἢ ἦταν ἀναγκαῖον γενέσθαι. Χρὴ τοίνυν ἦταν μὲν
 609 ἐρρωμένως, ⁹⁶ νίκας δὲ ἀνθρωπίνως ἀποφαίνειν ἐννοχυῖαν ⁹⁷ τὴν πόλιν. Τῶν δ' ἐν τοῖς ὗπλοις πράξεων αἱ μὲν πρὸς Ἕλληνας, αἱ δὲ πρὸς βαρβάρους· ἔτι δὲ αἱ μὲν
 15 ἐκ περιουσίας, αἱ δ' ἐξ ἀνάγκης. Ἐνδοξότεραι μὲν τοίνυν αἱ ἐκ περιουσίας, δικαιότεραι δὲ αἱ ἐξ ἀνάγκης. Τῶν δὲ ⁹⁸ πράξεων αἱ μὲν ἐνδοξοὶ, αἱ δὲ ἄδοξοι, ⁹⁹ αἱ δὲ ἀμφίδοξοι. Ἐνδοξοὶ μὲν, ὧν καὶ ¹ ἡ πρόφασις καλὴ καὶ τὸ τέλος, ὡς ἡ ² ἐν Μαραθῶνι. Καὶ γὰρ τὸ τέλος καὶ
 20 ἡ τοῦ τέλους πρόφασις τῆς βελτίστης μοίρας. Ἀμφίδοξοι δὲ, ὧν τὸ μὲν τέλος φαῦλον, ἢ δ' ³ αἰτία καλὴ, ὡς τὸ ἐν Θερμοπύλαις Λακεδαιμονίων ἔργον· ἢ τὸ μὲν τέλος ἀγαθόν, ἢ δ' αἰτία φαῦλη, ὡς τὸ περὶ Μηλίου ^{3*}

87 Vind. Par. μέρει. 88 τοῖς e Med. 1. recepi. 89 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. Ἰδίως οἱ πολλοί. Med. 1. Heer. ἰδ. δὲ εἰ πολλοί. 90 Heer. ὡς ῥήτορες. 91 Med. 1. ἡρτῆται. 92 Heer. δέ, tum Ricc. 1. Med. 1. ἀνδρεία. 93 κατὰ Med. 1. om. 94 Ricc. 1. δυστυχίας. 95 Med. 1. ἦταν ἢ νίκην ἀναγκαιώς. 96 Med. 1. ἐρρωμένην. 97 Med. 1. ἀνηνοχυῖαν. 98 Ald. Par. Vind. Ricc. 1. δὲ om. 99 Ricc. 1. Par. Med. 1. Vind. αἱ δὲ ἀμφίδοξοι, αἱ δὲ ἄδοξοι. 1 καὶ e Med. 1. recepi. 2 ἢ Ricc. 1. Med. 1. om. — Mox καὶ post τέλος Ald. om. 3 Med. 1. δέ. 3* Ald. Vind. Par.

Ἀθηναίων ἔργον. Ἀδοξοὶ δέ, ⁴ ὧν καὶ ⁵ ἡ αἰτία καὶ τὸ τέλος φραῦλον, ὡς τὸ Λακεδαιμονίων περὶ Καδμείαν ⁶ ἔργον. Αὐτῶν δὲ τῶν ὑποθέσεων αἱ μὲν κοιναί, αἱ δὲ ἰδίαι. Ἰδίαι μὲν, ὡς [108] τὸ περὶ Θυρέαν ⁷ Λακεδαιμονίου ἔργον. κοιναί ⁸ δὲ, ὡς τὸ ἐν Θερμοπύλαις Λακεδαιμονίων ἔργον. Ἐνδοξότεραι τοίνυν αἱ κοιναί. ⁹ ὡς δὲ χρὴ ταύτας ¹⁰ τάττειν, ἐν ἄλλοις δείξομεν. ¹¹

Δοκεῖ δὲ ἴδιος τόπος εἶναι παρὰ τούτους ὁ ἀπὸ τῶν τιμῶν, ¹² ὧν τετυχήκασιν αἱ πόλεις παρὰ βασιλείων,

Ricc. 1. Μηλσιόους. Med. 1. Heer. Μηλίους. Vide de hac confusione ad Arsen. Viol. p. 180. „Circa Milesios Athenienses turpe facinus edidisse ignoro, sed de Meliis res nota est. Cum enim insulam Melos occupassent, omnes viros interfecerunt. Strab. L. X. p. 334. Ἐτι δ' ἐγγυτέρω τῆς Κρήτης ἡ Μῆλος — — Ἀθηναῖοι δὲ ποτε πέμψαντες στρατείαν, ἡγήδον κατέσφαξαν τοὺς πλείους. Memorat quoque rem Xenophon. Hist. Gr. l. II. p. 458. Ed. Leuncl. Excusare autem studet Isocrat. in Panath. p. 246.“ HEER. 4 Ald. Vind. Par. δ'. Med. 1. Heer. δέ. 5 καὶ e Med. 1. recepi. 6 Med. 1. Καδμείαν. rell. Καδμείας. [Par. Καδμίας]. „Cum scilicet Phocbidas, in-jussu Lacedaemoniorum, arcem Cadmeam occuparet. cf. Xenoph. H. G. V, 2. Diod. Sic. L. XV. ad Ol. 99, 3. Plutarch. Op. T. I. p. 280. Ed. Sylb.“ HEER. 7 Ald. Codd. Θυρέαν Λακεδαιμονίων. Heer. Θυρέαν Λακεδαιμονίου. „Respicit enim ad praeclarum illud Othryadis juvenis Spartani facinus, qui, cum fortiter pro patria dimicans tandem occumberet, moribundus clypeum suum Jovi victori inscripsit. Plutarch. Op. T. II. p. 306. Ed. Sylb. Paulo tamen aliter rem narrat Herodot. I. c. 82 “ HEER. 8 κοιναί δέ — ἔργον e Med. 1. restitui. 9 Ald. Codd. κοινότεραι. Heer. κοιναί. 10 Ald. Vind. Ricc. 1. ταύταις. tum Med. 1. πράττειν. 11 Heer. tacite ἰδείξομεν. 12 Edd. Par. Vind. Ricc. 1. δοκεῖ δ' ἴδιος τόπος παρὰ τούτους ἀπὸ τ. τιμῶν ὧν. Heer. post τιμῶν inseruit εἶναι. Med. 1. δὲ ἴδιος τ. εἶναι περὶ τούτους ὁ α. τ. τ. ὧν.

ἢ ἀρχόντων, ἢ γνωρίμων ἀνδρῶν· ὅλον ὅτι αὐτονομίους ἀφῆκαν ¹³ ἐνίας πόλεις οἱ Ῥωμαῖοι ¹⁴ καὶ ἐλευθέρας. Ἀλλὰ τοῦτο ἐπιχείρημα ἂν εἴη μᾶλλον, ἢ τόπος γενικός· ἔστι γὰρ τὸ ¹⁵ ἀπὸ κρίσεως ἐνδόξου. ἡμῖν ¹⁶ δὲ νῦν οὐκ ἐπιχειρημάτων σύγγραμμα. ¹⁷ Ἔστιν οὖν σοι καὶ ἡ περὶ ταῦτα ἔφοδος, γνωριμωτέρα ¹⁸ δὲ ἡ περὶ τῶν γενικῶν καὶ ἀνωτάτω τόπων, ἀφ' ὧν πόλεις ἐστὶν ἐπαινεῖν. Χρὴ δέ σε ¹⁹ μὴδ' ἐκείνο ἀγνοεῖν, ὅτι καὶ ²⁰ ἐπὶ μέρει τούτων ὅλαι ὑποθέσεις γίνονται. ²¹ Καὶ γὰρ ἐπὶ λου-
 10 τρου [109] μόνου κατασκευῇ ²² καὶ ἐπὶ λιμένος καὶ ἐπὶ μέρει τινὶ τῆς πόλεως ἀνοικοδομηθέντι ἔστι προσφω-
 νεῖν. ²³ Ἐπὶ μέντοι τούτων διαμέννησο μὴ τελέως τέμνειν, ἀλλὰ ²⁴ μόνον τὸ προσταχθὲν ἀναγκαιῶς βραχύτατα ἐπιδραμεῖν.

Ἔτι

¹³ Med. 1. ἀφῆκαν. rell. ἔθῃκαν. ¹⁴ Ald. Vind. Ricc. 1. καὶ Ῥωμαίους. Med. 1. Par. καὶ Ῥωμαίας. Heer. οἱ Ῥωμαῖοι.
¹⁵ Ald. Codd. ὁ. Heer. τό. ¹⁶ Med. 1. ἡμῖς. Mox Heer. οὐκ περὶ ἐπιχ.
¹⁷ Ald. Codd. συγγράμματος ἔστι [Par. Med. 1. ἔσται] σοι ἢ [Med. ἡ] περὶ ταῦτα. recepi emendationem Heerenii.
¹⁸ Par. γνωριμωτέρα. Ald. Vind. γνωριμωτέρας.
¹⁹ Ald. Vind. Par. Ricc. 1. σοι. Heer. Med. 1. σε. ²⁰ καὶ e Med. 1. inserui.
²¹ Par. γίνονται. ²² Med. 1. κατασκευῇ. rell. ἡ κατασκευή. Sqq. καὶ ἐπὶ λιμένος Heer. om. Tum Heer. edidit ἐπὶ μέρους τινός, quoniam sequitur ἀνοικο-

δομηθέντος, sed hoc scriptum fuit ἀνοικοδομηθέν, et omnes terminationes admittit. Genitivus vero ἐπὶ λιμένος a κατασκευῇ pendet. ²³ ἔστι προσφωνεῖν e Med. 1. scripsi, rell. ἐπιπροφωνεῖ, quod Heer. uncis inclusit, vel delendum vel aliud verbum rescribendum censens. Jacobs. conj. ἐπὶ προφανεῖ.
²⁴ Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἀλλὰ περὶ αὐτὸ μόνον τὸ προσταχθὲν· ἀλλὰ καὶ ὃ βραχυτάτοις ἐπιδραμεῖν. Heer. edidit ἄλλα δι' ὡς βραχ. ἐπ. Jacobs. emendat ἀλλὰ περὶ αὐτὸ μόνον τὸ πρ.

Ἔτι τοῖς τῶν πόλεων ἑγωμίοις κάκεινο χρή ἐπιση-
 μήνασθαι, ²⁵ ὅτι τὰ ἐγκώμια γίγνεται τὰ μὲν κοινὰ
 παντός τοῦ χρόνου, ²⁶ τὰ δ' ἴδια καιρῶν ²⁷ ἄσαν ἐν
 ἑορταῖς ἢ πανηγύρεσιν ²⁸ οἱ λόγοι γίνωνται, ²⁹ ἢ ἐν
 ἀγῶνι, ἢ ἐν μονομαχίαις· κοινὰ δέ, ὅταν μηδαμίαν τοῖ-
 5 αὐτὴν πρόφασιν ἔχη. ³⁰ Χρὴ τοίνυν τῶν πανηγυρικῶν
 τὴν ³¹ πλείστην διατρίβην περὶ τὸν καιρὸν ἑκαστον ποι-
 ῆσθαι, οἷον εἰ ἑορτὴ εἴη ἢ πανηγυρις ἢ σύνοδος ἐν
 ἀγῶνι ἢ ἐνοπλίῳ ἢ γυμνικῷ ἢ μουσικῷ. Ὅπως δὲ χρή
 τούτων ἑκαστὸν ἐπαίνεῖν, νῦν ἤδη ἄκουε. Ἐπαίνεῖν χρή ⁴⁰
 τὰς συνόδους καὶ πανηγύρεις ἢ ἐκ τῶν ἰδίων ἢ ἐκ τῶν
 κοινῶν. κοινῶν μὲν τῶν θετικῶν, ὅσα ἀγαθὰ ἐκ συμκό-
 δων γίνεται ἀνθρώποις. ἰδίων δέ, τὰ περιστατικά κα-
 λούμενα μόρια. ἀπὸ ³² προσώπου [440] τριχῶς, εἰ θεῶν
 ἑορταῖ ³³ ἢ ἡρώων ἢ βασιλέων, τίνες οἱ συνάγοντές ¹⁵
 εἰσι, ³⁴ τίνες οἱ συνιόντες. ἀπὸ τοῦ τόπου, ³⁵ εἰ ἐν ἐν-
 καιρίᾳ κεῖται ὁ τόπος, ἐνθα ἡ σύνοδος, ἢ καὶ ³⁶ ἀπὸ τό-
 πων πλείστον ἀπεχόντων συνέρχονται· τὰ γάρ ³⁷ περι-
 σπούδαστα τίμια. ἀπὸ δὲ χρόνου, εἰ τοῦ ἔτους ³⁸ ἐν τῷ

διατρίβειν, ἄλλα δὲ ὡς βρ. ἐπ. Equidem secutus sum Med. 1.

²⁵ Ald., ἐπισημήνασθαι. Heer. ἐπισημαίνεσθαι. Codd. ἐπισημήνα-
 σθαι. cfr. Baat. Comment. Palaeogr. p. 719. ²⁶ Med. 1.
 παντός τοῦ χρόνου. tell. ἀπάντων τοῦ χρόνου, unde Heer. edidit
 ἀπάντων χρόνων. ²⁷ Recte Heer. repetendum putat: ἴδια

μὲν καιρῶν. ²⁸ Med. 1. πανηγύρεσι ἢ οἱ λόγοι λέγονται. ²⁹
 Par. γίγνεται. Sq. ἢ addidit. Heer. ³⁰ Edd. Codd. ἔχει.

scr. ἔχη. ³¹ Med. τε τῆς. ³² Heeren. ἀπὸ μὲν. Ald.
 Codd. μὲν om. ³³ Ald. Codd. τριχῶς. Θεῶν ἀρεταί. Heer.
 supplendum censet, τίνων μὲ ἑορταί, ἢ γὰρ Θεῶν. — Sq. ἢ Par.
 om. ³⁴ Vind. εἰσι. tell. εἰσιν. ³⁵ Ald. Vind. Par.

Bice. 1. ἀπὸ δὲ τούτων. Heer. ἀπὸ δὲ τόπων. Med. 1. ἀπὸ τοῦ
 τόπου, quod conjecit Jacobs. ³⁶ Heer. εἰ. Ald. Codd. καί.

³⁷ Ald. Codd. δέ. Heer. γάρ. ³⁸ Ald. Codd. τούτους.

ὑγιεινοτάτῳ ³⁹ καὶ ἡδίστῳ καιρῷ. ἀπὸ δὲ αἰτίας, εἰ
οἶονται ⁴⁰ ἡδίστους καὶ βελτίους ἔσεσθαι. ἀπὸ ὕλης δέ, ⁴¹
ἂν πολυτελεῖς καὶ σεμναί.

Δεῖ σοι ⁴² ἴσως καὶ παραδείγματα τούτων εἰπεῖν,
5 ἵν' ⁴³ ὑπάρχη ῥάδιον παρακολουθεῖσαι. Τῶν μὲν τοίνυν
κοινῶν ἐστίν, οἷον τὸ Ἰσοκράτους· ⁴⁴ „Τῶν τοίνυν τὰς πα-
νηγύρεις καταστησάντων δικαίως ἐπαινουμένων.“ ⁴⁵ [111]
τῶν δὲ ἰδίων κατὰ μὲν πρόσωπον, οἷς ἡ πανήγυρις ἄγε-
ται, θεῶ, ⁴⁶ ὡς Ὀλύμπια τῷ Διὶ· ἥρωϊ δὲ τὰ Ἰσθμια
10 Παλαιμόνι, καὶ Νέμεα Ἀρχεμόρῳ· ⁴⁷ βασιλεῖ δὲ, ὡς
τὰ σιβάστια ⁴⁸ πολλαχοῦ. ⁴⁹ Τῶν δὲ συναγόντων, ὡς
τῶν Ἀθηναίων ἢ Ῥωμαίων· συμβάλλεται γὰρ ἐπὶ ⁵⁰ δό-

Heer. τοῦτο. Jacobs τοῦ ἔτους, quod per compendium scriptum
ou
τετους minimum abest a τούτους. 39 Edd. Codd. ὑγιεινω-
τάτῳ. 40 Med. 1. εἰ οἷόν τε. 41 Edd. Vind. ἀπὸ ὕλης
δε, παν αἱ πολυτ. A Par. lacuna abest. Ricc. 1. παν om.
Heer. supplendum censet ἀπὸ ὕλης δὲ πανηγύρεις ἐγκωμιάζονται,
εἰ πολυτελεῖς. Jacobs ἀπὸ ὕλης δ' ἐπαινοῦνται αἱ πολυτ. Liber
Merulae δὲ πάνν πολυτελεῖς. Med. 1. ἀπὸ ὕλης, ἂν αἱ πολυτ.
Delevi αἱ. 42 Med. 1. σοι. rell. οὐ, unde Heer. tacite
edidit δέ. 43 Heer. ἵνα. tum Med. ὑπάρξη. rell. ὑπάρχη.
44 Panegy. p. 49. Steph. p. 53. Bekk. 45 Ald. Codd.
ἐπαινουμένων. ἡ μὲν πανήγυρις ἄγεται, in quibus excidisse quae-
dam apparet, quae duce Heerenio restitui. 46 Edd. Parv.
Vind. Ricc. 1. θεῖα, ὡς Ὀλυμπία τ. Δ. ἱερῇ [Par. ρωτῇ sine acc.]
δε. corrigit Med. 1. Post ἥρωϊ δὲ Heer. inserere vult ὡς.
47 Med. 1. καὶ ἡ Νεμέα ὀρχουμένη. 48 Ricc. 1. σιβάστια.
„Festa et panegyres, quae in divorum Caesarum honorem
institutebantur, Augustalia vocant Romani. Dio Cass. L.
LVI. s. f.“ HEER. 49 Edd. Vind. Par. Ricc. 1. πολλαχοῦ.
τῶν δὲ Ἀθηναίων. Med. 1. πολλαχοῦ· τῶν δὲ Ἀθηναίων, ὡς τὸ
συναγόντων Ἀθηναίων καὶ ῥωμ. ex quibus restitui verba ita, ut
voluit Heeren. 50 Med. 1. ἐπὶ δόξῃ. Par. ἐπίδοξον.

ξαν τῇ πανηγύρει καὶ τὸ ἐνδόξους εἶναι τοὺς ἀπαγγέλλοντας τὴν σύνοδον. Τῶν δὲ συνιόντων ὡς πλείστων, ἢ ὡς ἐνδοξοτάτων. ἐνδοξοτάτων ⁵¹ μὲν, ὡς [112] οἱ Ὀλυμπιάζε· οἱ γὰρ γνωριμώτεροι ⁵² συνέρχονται. πλείστων ⁵³ δὲ, ὡς τὸ περὶ τὴν πανήγυριν τῶν Ἑβραίων περὶ τὴν ⁵ Συρίαν τὴν Παλαιστίνην· ἐξ ἔθνων γὰρ πλείστων ⁵⁴ συλλέγονται. Κατὰ δὲ τὸν τόπον, ἐνθα ⁵⁵ ἡ πανήγυρις, ὡς τὸ περὶ Δελφῶν, ὅτι ἐν ὁμφαλῷ τῆς γῆς καίται· ὅθεν δὲ ὀρμῶνται οἱ συνιόντες, ⁵⁶ ὡς ἐπὶ τοῦ Πυθικοῦ ἀγῶνος ἐκ περάτων τῆς ⁵⁷ γῆς συνίασι· δι' οὗ δὲ τόπου ¹⁰ συνέρχονται, ⁵⁸ ὡς τὸ περὶ Ὀλυμπίων· χαλεπωτάτη γὰρ ἡ ἄνοδος, ὅμως δὲ παραβάλλονται ⁵⁹ οἱ ἄνθρωποι. Ἀπὸ ⁶¹⁰ δὲ ⁶⁰ χρόνου κατὰ μὲν τὴν περίοδον, ἐὰν μὲν [113] ἢ ἐνιαύσιος, ⁶² ὅτι οὐ σπανιότητι ἐστὶ περισπούδαστος, ⁶²

51 Med. 1. ἐνδοξοτάτων. rell. ἐνδοξότατοι. 52 Par. γνωριμώτεροι. Tum Ald. Vind. Ricc. 1. συνάρχονται. Med. 1. Par. Heer. συνέρχονται. 53 Ald. Vind. Par. πλείστον. Heer. πλείστοι. Med. 1. πλείστων δὲ, ὡς ἐπὶ τὴν Συρίαν τῶν Παλαιστίνων.

„Contra omnem historiae fidem esset, si quis ex loco hoc colligeret, Menandri adhuc aetate Judaeos ad Pascha celebrandum quotannis Hierosolymis convenisse, templo jam dudum deleto. Exemplum tantum proponere voluit doctissimus rhetor panegyris magna celebritate conspicuae, qua quantum olim floruerit Judaeorum illud festum, non ignoravit.“ HEER.

54 Med. 1. Par. πλείστοι. 55 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἐνθα μὲν. Med. 1. Heer. μὲν om. 56 Ald. Codd. ὅθεν δὲ ὀρῶντες οἱ συνιόντες, ὡς τὸ τοῦ Πυθ. ἀγῶνος ἐκ περάτων. Heer. edidit ὅθεν δὲ οἱ ὀρῶντες συνίασιν, ὡς τὸ περὶ τοῦ Πυθ. ἀγῶνος, ὅτι ἐκ περ. Recepi emendationem Jacobsii. 57 τῆς Med. 1. om. Mox Vind. συνίασι. rell. συνίασιν. 58 συνέρχονται. Heer. om. Tum Edd. Vind. Par. Ricc. 1. ὥσπερ Ὀλυμπίων χαλεπωτάτη ἢ ἄν. Secutus sum Med. 1. 59 Med. 1. περιβάλλονται omisso sq. οἱ. 60 Med. 1. μὲν. 61 Ald. Vind. Par.

ὥσπερ αἱ ἄλλαι, καὶ συνεχῶς γινομένη οὐδὲν ἐκείνων ἀπολείπεται ⁶³ σεμνότητι, ὡς ⁶⁴ τὰ Ληναῖα, ὡς Ἐλευσίνια· ἐὰν δὲ τριετηρικὴ, ὡς Νέμεα καὶ Ἰσθμία· ἐὰν δὲ πενταετηρικὴ ⁶⁵ ἢ τετραετηρικὴ, ἢ πλειόνων, ὡς τὰ Πύθια ⁶⁶ καὶ Ὀλύμπια καὶ Δαίδαλα τὰ ἐν Πλαταιαῖς· δι' ἐξήκοντα γὰρ ἐτῶν ⁶⁷ ἄγεται.

Ricc. 1. μὲν δ' νιλύσιος. Med. 1. μὲν ἢ νιλύσιος. Vales. Emend. p. 28. μὲν ἢ ἐνιαύσιος. 62 Ald. Vind. Par. Ricc. περισπούδαστος, ὥσπερ αἱ ἄλλαι καὶ συνεχῶς γινόμεναι [Par. γιγνόμεναι]. οὐδ. Med. 1. Vales. l. l. περισπούδαστος. ὥσπερ αἱ ἄλλαι, καὶ συν. γινομένη οὐδ. 63 Ald. Vind. Ricc. 1. ἀπολείπεσθαι. Par. Med. 1. Vales. ἀπολείπεται. 64 Ald. Vind. Ricc. 1. ὥστε λέγει τι, ὡς Ἐλευσιν καὶ νέμεα. Par. Med. 1. ὡς ἢ πε λέγει ἢ ὡς Ἐλευσιν. Vales. emendavit ἐὰν δὲ τριετηρικὰ, ὡς Ἐλευσίνια, sed cum Eleusinia quotannis agerentur, Heeren., qui antecedentes Valesii emendationes recepit, edidit, ὡς τὰ ληναῖα, ὡς Ἐλευσίνια, post haec vero excidisse putat ἐὰν δὲ τριετηρικὰ, ὡς Νέμεα. Malui inserere ἐὰν δὲ τριετηρικὴ, ὡς. 65 Ald. Codd. ἐν δὲ πενταετηρικῇ ἢ τετραετηρικῇ, [Par. πενταετηρικῇ ἢ τετραετηρικῇ. Med. 2. ἢ τετραετ. om.] Vales. Heer. εἰ δὲ πενταετηρικὰ ἢ τετραετηρικὰ. Sed faciliior est emendatio, ἐὰν δὲ πενταετηρικὴ ἢ τετραετηρικὴ. sc. ἢ πανήγυρις. 66 Med. 1. 2. ὡς τὰ Ὀλύμπια καὶ τὰ Πύθια. Tum Ald. Vind. Par. Ricc. 1. δευδάλα ἐν πλαταιαῖς [Par. Ricc. 1. πλαταῖαις]. Med. 1. 2. δαιδύλια ἐν πλαταιαῖς. Vales. Heer. δαίδαλα τὰ ἐν πλ. ut Paus. IX. 3, 2. 67 Med. 1. 2. διεκόντα γὰρ ἄγ. Ald. Vind. διήκοντα. Par. Ricc. 1. διέκοντα. Vales. Heer. δι' ἐξήκοντα γὰρ ἐτῶν ἄγ. nam teste Pausania l. l. Daedala maiora sexagesimo, minora septimo quoque anno agebantur.

MENANDROΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΠΕΡΙ ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΩΝ.¹

C a p. I.

Ὁ βασιλικὸς ² λόγος ἐγκώμιόν ἐστι βασιλέως, οὐκ-
οὔν αὐξήσιν ὁμολογουμένην περιέξει τῶν προσόντων
ἀγαθῶν βασιλεῖ, οὐδὲν δὲ ἀμφίδοξον ³ καὶ ἀμφισβητού-
μενον ἐπιδέχεται διὰ τὸ ἅπαν ⁴ ἐνδοξον τὸ πρόσωπον
εἶναι, ἀλλ' ὡς ἐφ' ⁵ ὁμολογουμένοις ἀγαθοῖς τὴν ἐργα-
σίαν ποιήσῃ. ⁶ λήψῃ τοίνυν ἐν τούτῳ τὰ προοίμια δη-
λονότι ⁷ ἀπὸ τῆς αὐξήσεως, μέγεθος περιτιθεὶς τῇ ὑπο-
θέσει, ὅτι δυσέκριτος, καὶ ὅτι καθήκα ⁸ εἰς ἀγῶνα οὐ ¹⁰

¹ Incipit ab hoc cod. Med. LXXXI. 8.   ² Par. βασι-
λικός. — Hoc et sq. caput Josephus Rhacendyta [Cod. Venet.
Class. VIII. 18.] et Anonymus [Cod. Ven. 444.] in compendia
sua rhetorica receperunt, ad quod non animadverti, quum
Joseph. Rhacendytæ cap. XIII. T. III. p. 547 — 558. edcrem.
³ Par. ὡς ἀμφίδοξον. Ven. 1. Med. 2. πρὸς ἀμφίδοξον καὶ ὡς
ἀμφισβ. Ven. 2. ὡς ἀμφ. καὶ ἀμφισβ.   ⁴ Med. 2. ἅπαν.
⁵ Par. ἐφ'.   ⁶ Ald. Vind. ποιήσει. Venn. Med. 3. Par.
ποιήσῃ.   ⁷ Ald. Vind. δῆλον ὅτι. Med. 3. δηλονότι.   ⁸
Med. 2. Venn. καθ' ἡμᾶς.

ῥᾶδιον κατορθωθῆναι λόγῳ,⁹ ἢ τοὺς αὐτοῦ¹⁰ λό-
 γους μακαριεῖς, ὅτι καθῆκαν εἰς πείραν πραγμάτων,
 μετ'¹¹ ἀγαθῆς καὶ λαμπρᾶς τῆς τύχης, ἧς εἰ λόγοι¹²
 ἐπιτύχοιεν, μεγίστην ἄρασθαι δυνήσονται δόξαν. ἢ ὅτι
 5 ἄτοπόν¹³ ἐστὶ τοσούτων ἀγαθῶν παρὰ βασιλέων¹⁴
 πειρωμένους μὴ τὸν πρέποντα καὶ ὀφειλόμενον αὐτοῖς
 ἔρανόν¹⁵ ἀποδιδόναι· ἢ ὅτι δύο τὰ μέγιστα τῶν ὑπαρ-
 χόντων ἐν τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων¹⁶ ἐστὶν εὐσέβεια
 περὶ¹⁷ τὸ θεῖον καὶ τιμὴ¹⁸ περὶ τὸν βασιλέα, ἃ προς-
 10 ἡκει καὶ θαυμάζειν καὶ ὑμνεῖν κατὰ δύναμιν. Δέχεται
 δὲ¹⁹ τὰ προοίμια τοῦ λόγου καὶ ἐκ παραδειγμάτων ἀο-
 ρίστων ἀνξήσεις, οἷον ὡς ἂν λέγοιμεν, ὥσπερ δὲ πελά-
 γους ἀπείρου τοῖς ὀφθαλμοῖς μέτρον οὐκ ἔστι λαβεῖν,
 οὕτω καὶ βασιλέως εὐφημίαν²⁰ λόγῳ περιλαβεῖν οὐ ῥᾶ-
 15 διον.²¹ οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ²² τοῦτο εὐροις
 ἂν,²³ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάσης ἐπιδεικτικῆς ὑποθέσεως, καὶ
 μάλιστα ἐν τοῖς²⁴ συντόμοις τῶν ἐπιδεικτικῶν. ὥσπερ

9 Ald. Vind. λίγῳ. Med. 3. Par. Venn. λόγῳ. 10 Par.
 αὐτοῦ. 11 Med. 2. Venn. μετὰ iidem τῆς ante τύχης om.
 Ven. 1. μακρᾶς pro λαμπρᾶς. 12 λόγοι ex Med. 2. recepti.
 Tum Ald. Vind. Par. τύχοιεν. Venn. Med. 2. ἐπιτύχοιεν. iidem
 δυνήσονται om. Pro μεγίστην Ven. 1. μιστήν. 13 Med. 2.
 Venn. ἢ ὅτι ἄτοπόν ἐστὶ. Ald. Vind. Par. ὅτι ἄδοξόν ἐστι sine
 ἢ. 14 Ven. 2. τοῦ βασιλέως — αὐτῷ ἀποδοῦναι ἔρανον. 15
 Ven. 1. Med. 2. ἔρανον αὐτοῖς. Ven. 1. ἀποδοῦναι. 16 ἐν τῷ
 βίῳ τῶν ἀνθρ. Venn. Med. 2. om. 17 Ven. 2. πρόσ. 18
 Ald. Vind. Par. Med. 2. τόλμη [Med. 2. τόλμη] περὶ βασιλείας.
 correxi ex Venn. 19 Med. 2. Venn. δέχεται τὰ προοίμια καὶ
 παραδειγμ. Par. δέχεται δὲ τὰ προοίμια τοῦ λόγου καὶ ἐκ π.
 Ald. Vind. τὰ πρ. δὲ τοῦ λόγου δέχεται καὶ ἐκ π. 20 Med. 2.
 εὐφημίας. 21 οὐ ῥᾶδιον Venn. om. 22 Vind. Par. βασι-
 λικοῦ. 23 ἂν Ald. Vind. Par. om. Est in Med. 2. Venn.
 — Sq. ἐπὶ Ven. 1. om. 24 τοῖς Venn. Med. 2. om.

οὖν τὸ χρῆττον ὕμνοις καὶ ἀρεταῖς ἱλασκόμεθα, οὕτω
καὶ βασιλεία λόγοις, ὅταν αὐξήσεως ἕνεκα παραλαμβά-
νηται. ²⁵ Λήψει ²⁶ δὲ δευτέρων προοιμίων ἐννοίας ἢ
ἀπὸ Ὀμήρου τῆς μεγαλοφωνίας, ὅτι ταύτης μόνης ²⁷
ἰδεῖτο ἢ ὑποθέσεις, ἢ ἀπὸ Ὀρφείως τοῦ ²⁸ Καλλιόπης ἢ ⁵
ἀπὸ τῶν Μουσῶν αὐτῶν, ὅτι μόλις ἂν καὶ αὐταὶ πρὸς ⁶¹³
ἀξίαν τῆς ὑποθέσεως εἰπεῖν ἐδυνήθησαν, ὅμως δὲ οὐδὲν
κωλύει καὶ ἡμᾶς ἐγχειρῆσαι πρὸς δύναμιν. ἡ τρίτη δὲ ²⁹
τοῦ προοιμίου ἐννοια, (καθόλου δὲ ³⁰ τούτου μέμνησο
τοῦ παραγγέλματος) προκαταρχτική ³¹ γενέσθω τῶν κε-
φαλαίων, ὡς ³² διαποροῦντος τοῦ λέγοντος, ὅθεν χρῆ
τὴν ἀρχὴν τῶν ἐγκωμίων ποιήσασθαι. Μετὰ ³³ τὰ
προοίμια ἐπὶ τὴν πατρίδα ἤξεις· ἐνταῦθα δὲ διασκέψῃ
κατὰ σαυτὸν, πότερον ἐνδοξός ³⁴ ἐστὶν ἢ οὐ· κἂν προ-
θῆς ³⁵ τὸν περὶ ταύτης λόγον, καὶ περὶ ³⁶ τοῦ γένους ¹⁵
ἐρεῖς, οὐκ ἐνδιατρίβων μὲν εἰς τὸ τοιοῦτον οὐδὲ προχέων
ἐνταῦθα πολλοὺς τοὺς λόγους· οὐ γὰρ ἕμιον τοῦτο μό-
νον ³⁷ τοῦ βασιλείως τὸ ἐγκώμιον, ἀλλὰ κοινὸν πρὸς

25 Ven. 1. παραβάλληται. Ven. 2. ὅταν αὐξ. ξ. παραλ. om.
26 Ald. Vind. Par. Med. 2. λήψεται. Venn. λήψει. tum Venn.
Med. 2. δευτέρων προοιμίων. Ald. Vind. Par. δεύτερον προοίμιον.
27 Venn. Med. 2. ἰδεῖτο μόνης. 28 τοῦ M ed. 2. Ven. 1. om.
29 δὲ Ald. om. Est in Codd. 30 δὲ Ven. 2. om. 31
Ald. Vind. προκαταρχτικά. Par. Med. 2. Venn. προκαταρχτική.
32 Ven. 1. λοιπὸν ὡς. Ven. 2. ὡς διαπορ. λοιπόν. 33 Ald.
Par. μετὰ δέ. Venn. Vind. Med. 2. δέ om. 34 Ald. Vind.
Par. ἐνδοξον. Venn. Med. 2. ἐνδοξος. 35 Par. προθίς. Ald.
Vind. προςθίς. Venn. Med. 2. προςθῆς. scr. προθῆς. 36
Ald. Vind. παρό. Ven. 1. Med. 2. Par. πρό. Ven. 2. περί. 37
Ald. Vind. Par. Med. 2. μόνον βασ. Ven. 1. μόνου βασ. Ven. 2.
μόνον του βασ. Mox Venn. Med. 2. κοινον om. sed Ven. 2.
post οἰκόντας inserit διαβαῖνον. Med. 2. εἰαν μη δέ. Par. ἂν
δὲ μηδέ.

πάντας τοὺς οἰκοῦντας τὴν πόλιν· διόπερ³⁸ τὰ μὴ
 ἀναγκαῖα λυσιτελεῖ³⁹ παρατρέχειν. ἂν⁴⁰ δὲ μὴ ἡ πό-
 λις ἐνδοξος ᾗ, ζητήσεις τὸ ἔθνος ἅπαν, εἰ ἀνδρεῖον ὑπεί-
 ληπται καὶ ἄλκιμον, εἰ περὶ⁴¹ λόγους ἔχει ἢ κτῆσιν
 5 ἀρετῶν, ὡς τὰ Ἑλληνικόν, εἴτε⁴² νόμιμον, ὡς τὸ Ἰτα-
 λικόν, ἢ ἀνδρεῖον, ὡς τὸ τῶν Γαλατῶν⁴³ καὶ Παιόνων,
 καὶ ἀντὶ τῆς πατρίδος ἀπὸ τοῦ ἔθνους λήψῃ βραχία,
 προσοικειῶν⁴⁴ κἀνταῦθα τοῦ βασιλέως τὸν ἔπαινον καὶ
 κατασκευάζων, ὅτι ἀναγκαῖον τὸν ἐκ τῆς τοιαύτης πό-
 10 λεως ἢ τοιούτου⁴⁵ ἔθνους τοιοῦτον εἶναι, καὶ ὅτι τῶν
 ὁμοφύλων πάντων ἐπαινετῶν ὄντων αὐτὸς⁴⁶ μόνος διή-
 νεγκεν· οὗτος γοῦν⁴⁷ καὶ μόνος ἡξιώθη τῆς βασιλείας·
 εἴτα⁴⁸ ἐξ ἱστορίας παραδείγματα, ὅτι⁴⁹ πάντων ὄντων
 ἀνδρείων Θετταλῶν ὁ Πηλέως ἡξιώθη τῆς ἡγεμονίας τοῦ
 15 γένους, δηλονότι⁵⁰ τῷ πάντων διαφέρειν. ἐὰν δὲ
 μήτε ἡ πατρίς μήτε τὸ ἔθνος⁵¹ τυγχάνῃ⁵² περίβλε-

38 Ven. 1. διό. 39 Ald. Vind. Par. λυσιτελῇ. Venn.
 Med. 2. λυσιτελεῖ. 40 Vind. ἂν δὲ καὶ μή. Par. Venn. ἐὰν
 [Par. ἂν] δὲ μηδέ. Med. 2. ἐὰν μὴ δέ. Ald. ἂν δὲ μή. 41
 Ald. Vind. Par. δέ. Venn. Med. 2. περὶ. Sq. ἢ Med. 2. om.
 Ven. 2. περὶ λόγ. σπουδάζει ἢ κτῆσιν ἀρετῆς ἔχει omissis sqq.
 usque ad: καὶ ἀντὶ τῆς πατρίδος. 42 Med. 2. Ven. 1. εἴτε
 νόμ. ὡς τὸ Ἰταλῶν. Ald. Vind. Par. ἢ τὸ νόμ. ὡς τὸ Ἰταλικόν.
 43 Ven. 1. Med. 2. τὸ Παιόνων καὶ Γαλατῶν. Vind. Ald. τὸ
 Γαλ. καὶ Παι. Par. τὸ τῶν Γ. κ. Π. 44 Ald. Vind. Par.
 πρὸς οἰκείων. 45 pro τοιούτου Venn. Med. 2. τοῦ. 46
 Med. 2. αὐτὸς γάρ. 47 Venn. Med. 2. οὗτος γὰρ μόνος.
 48 Ald. Vind. Par. καί. Venn. Med. 2. εἴτα. 49 Venn. Med.
 2. ὡς πάντων ἀνδρείων, [Ven. 1. ἀνδρῶν] omissio ὄντων. 50
 Ald. Vind. Par. δῆλον ὅτι. Med. 2. Ven. 1. δηλονότι. Ven. 2.
 om. Mox Med. 2. πάντη. Ald. Vind. Par. παντί. Ven. 1. πάν-
 τα. Ven. 2. πάντων. 51 Venn. Med. 2. ἔθνος. Ald. Vind.
 Par. γένος. 52 Par. τυγχάνει. Venn. ἐπάρχη.

πτον, ἀγῆσεις μὲν τοῦτο, θεωρήσεις δὲ πάλιν, πότερον
 ἐνδοξον ⁵³ αὐτοῦ τὸ γένος ἢ οὐ· καὶ μὲν ἐνδοξον ἦ, ⁵⁴
 ἐξεργάσῃ ⁵⁵ τὰ περὶ τούτου· ἐὰν δὲ ἄδοξον ἦ ἢ εὐτελές,
 μεθίς καὶ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως τὴν ἀρχὴν
 ποιήσῃ, ὡς Καλλίνικος ἐποίησεν ἐν τῷ μεγάλῳ Βασι- ⁵
 λεύῳ· ⁵⁶ ἢ ἄλλως τοιαῦτα περὶ τοῦ γένους ἐρεῖς, ὅτι
 εἶχον μὲν εἰπεῖν περὶ τοῦ γένους, ἐπεὶ δὲ ⁵⁷ νικᾷ τὰ
 τοῦ βασιλέως, σπεύδωμεν ⁵⁸ ἐπὶ βασιλεῖα. οἱ μὲν οὖν
 ἄλλοι γένει κοσμεῖτωσαν ⁵⁹ καὶ λεγόντων περὶ αὐτοῦ, ⁶⁰ ἃ
 βούλονται, ἐγὼ δὲ μόνον ἐπαινέσω τοῦτον ἀνευ τοῦ γέ- ¹⁰
 νους· ἀρχεῖ γὰρ αὐτῷ χωρὶς ἐπεισάκτου τινὸς εὐφημίας
 ἐξωθεν· ἢ ⁶¹ οὕτως· πολλοὶ τῷ μὲν δοκεῖν ἐξ ἀνθρώπων
 εἶσι, ⁶² τῇ δ' ἀληθείᾳ παρὰ τοῦ Θεοῦ καταπέμπονται ⁶³
 καὶ εἰσιν ἀπορρόοιαι ⁶⁴ ὄντως τοῦ κρείττονος· καὶ γὰρ
 Ἡρακλῆς ἐνομιζέτο μὲν Ἀμφιτρύωνος, τῇ δ' ἀληθείᾳ ἦν ¹⁵
 Διὸς· ⁶⁵ οὕτω καὶ βασιλεὺς ὁ ἡμέτερος ⁶⁶ τὸ μὲν δοκεῖν
 ἐξ ἀνθρώπων, τῇ δ' ⁶⁷ ἀληθείᾳ τὴν καταβολὴν ⁶⁸ οὐ-

- 53 Med. 2. αὐτοῦ τὸ γένος ἐνδ. 54 Ald. Vind. Par. εἴη.
 Venn. Med. 2. ἦ. 55 Venn. Med. 2. ἐπεξεργάσῃ. 56
 Vind. βασιλεὺς. Callinicus, Syrus, Athenis seculo tertio me-
 dio vixit. Respicit Menander ad Callinici προσφωνητικὸν Γαλ-
 λίνῳ, cujus mentionem facit Suidas. Cfr. Westerm. Hist.
 Eloq. Gr. p. 226. not. 20. 57 δὲ Ald. Vind. Par. om.
 Recepi ex Med. 2. Venn. 58 Ald. Vind. Par. σπεύδο-
 μεν. Med. 2. Venn. σπεύδωμεν. Tum Ven. 1. Med. 2. βασιλεῖ.
 Ven. 2. ἐπὶ τῷ βασιλεῖ. 59 Ald. Vind. Par. κοσμήτωσαν.
 Med. 2. Venn. κοσμεῖτωσαν. Ven. 2. τὸν βασιλεῖα κοσμ. 60
 Ald. Vind. Par. Med. 2. Ven. 1. αὐτῶν. Ven. 2. αὐτοῦ. 61
 ἢ Med. 2. Venn. om. 62 Ald. Vind. Par. Med. 2. εἰσίν.
 Venn. εἰσὶ. Tum Ald. Vind. Par. δέ. Venn. Med. 2. δ' ἀληθ.
 h. l. et v. 15 et 17. 63 Ald. Vind. Par. παραπέμπ. Med. 2. Venn.
 καταπέμπ. — Sq. εἰσὶν Med. 2. om. 64 Venn. ἀπορρόοιαι.
 65 Ven. 2. τοῦ Διὸς ἦν. 66 Med. 2. Venn. τῷ. 67 δ'
 Ald. Vind. om. Par. habet, δέ. Venn. Med. 2. δ'. 68 Ald.

ρανόθεν έχει. οὐ γὰρ ⁶⁹ ἂν τοσαύτου κτήματος καὶ το-
 σαύτης ἀξίας ἔτυχα, μὴ οὐχὶ κρείττων ⁷⁰ γεγονῶς τῶν
 τῆδε. Ταῦτα καὶ τὰ ⁷¹ τοιαῦτα περὶ τοῦ γένους ἀφο-
 σιωσάμενος πάλιν ζητεῖ ⁷² τὰ περὶ γενέσεως ⁷³ αὐτοῦ
 5 τοῦ βασιλέως. εἰδέναι δὲ ⁷⁴ χρὴ τοῦτο ἀκριβῶς, ὅτι, ἐάν
 μὲν ἔχωμεν μεθόδῳ τινὶ κρύψαι τὸ ἄδοξον, ὥσπερ ⁷⁵
 ἐπὶ τοῦ γένους εἰρήκαμεν, ὅτι, ἐάν μὴ ὑπάρχη τοῦτο ἐν-
 δοξον, ἱρεῖς αὐτὸν ἐκ θεῶν γενέσθαι, καὶ δὴ τοῦτο ποι-
 ῆσομεν· ⁷⁶ εἰ δὲ μὴ, παρελυσάμεθα. οὐκ οὖν ἔστω σοι
 10 μετὰ τὴν πατρίδα καὶ μετὰ τὸ γένος τρίτον κεφάλαιον
 τὸ περὶ τῆς γενέσεως, ὡς ἔφαμεν, εἴ τι ⁷⁷ σύμβολον γέ-
 γονε περὶ τὸν τόχον ἢ κατὰ γῆν ἢ κατ' οὐρανὸν ἢ κατὰ
 θάλασσαν, καὶ ἀντιξέτασον ⁷⁸ τοῖς περὶ τὸν Ῥωμύλον
 καὶ Κίρρον καὶ τοῖς τοιοῦτοις τισὶ ⁷⁹ κατὰ τὴν γένεσιν.
 15 καὶ γὰρ κακείνοις συνέβη τινὰ θαυμάσια· τῷ μὲν Κύρῳ
 τὰ τῆς μητρὸς ὄνειρατα, τῷ δὲ τὰ περὶ τὴν λύκαιναν· ⁸⁰
 καὶ μὲν ἡ ⁸¹ τι τοιοῦτον περὶ τὴν βασιλέα, ἐξεργασαί·
 ἐάν δὲ οἷόν τε ἡ ⁸² πλάσαι καὶ ποιεῖν τοῦτο πι-

Vind. Par. Med. 2. μεταβολήν. Venn. καταβολήν, 69 Venn.
 Med. 2. οὐ γὰρ διὰ [Ven. 2. δὴ] τουσούτου, 70 Ald. Vind.
 Par. ὡς κρείττον. Med. κρείττω. Venn. κρείττων, 71 Ald.
 Vind. Par. τῆδε καὶ τοιαῦτα. correxi ex Venn. Med. 2, 72 Ald.
 Vind. Par. ζητεῖ. 73 Ald. Vind. Par. περὶ τοῦ γένους, Venn.
 Med. περὶ γενέσεως. 74 Ven. 2, Med. 2. om. δι. Venn. Med.
 2. om. ἀκριβῶς. Med. 2. ἔχοιμεν. 75 ὥσπερ — τοῦτο ἐνδοξον
 Ald. Vind. Par. om. Restitui ex Venn. Med. 2. 76 Ald.
 Par. Vind. ποιήσομεν. Venn. Med. 2. ποιήσομεν. tum Ald. Par.
 παρελυσάμεθα. Vind. Med. 2. Venn. παρελυσόμεθα. 77
 Ald. Vind. Par. τις. Venn. Med. 2. τι. tum Vind. γέγονεν.
 78 Ven. 1. Med. 2. ἀντιξέτασιν. Tum omnes τῆς. Ven. 2. τοῖς.
 79 Par. τισίν. Tum Ald. Vind. Par. τὰ κατὰ. Med. 2. Venn.
 τὰ om. 80 Ald. Vind. Par. λύκαιναν. Corrigunt Venn.
 Med. 2. et Vales. Emendat. p. 29. 81 Venn. Med. 2. εἴη.
 82 Ald. Vind. εἶναι. Med. 2. Venn. Par. ἦ. Mox Par. Vind.

θανῶς, μὴ κατόκνει. δίδωσι γὰρ ἡ ὑπόθεσις διὰ τὸ ⁸³
 τοὺς ἀκούοντας ἀνάγκην ἔχειν ἀβασανίστως δέχεσθαι
 τὰ ἐγκώμια. Μετὰ τὴν γένεσιν ἑρεῖς τε καὶ περὶ ⁸⁴
 φύσεως, οἷον ὅτι ἐξέλαμψεν ἐξ ὠδίνων εὐειδής ⁸⁵ τῷ κάλ-
 λει καὶ καταλάμπων τὸ φαινόμενον ἀστέρι καλλίστῳ ⁸⁶
 κατ' οὐρανὸν ἐφαμιλλώμενος. Ἐξῆς ⁸⁶ δὲ κεφάλαιόν ἐστιν
 ἡ ἀνατροφή, εἰ ⁸⁷ ἐν βασιλείοις ἀνετράφη, εἰ ἀλουργί-
 δες τὰ σπάργανα, εἰ ἐκ πρώτης βλάβης ἐν ⁸⁸ βασιλι-
 κοῖς ἀνετράφη κόλποις· ἢ οὐχ οὕτως μὲν, ⁸⁹ ἀνελήφθη
 δὲ εἰς βασιλείαν νέος ὢν ὑπὸ ⁹⁰ τινος μοίρας εὐτυχοῦς· ¹⁰
 κἀνταῦθα παραδείγματα ζητήσεις ⁹¹ ὅμοια, ἐὰν ἢ ἐὰν
 δὲ μὴ τὴν ἀνατροφὴν ἐνδοξον ἔχη. ⁹² ὥς Ἀχιλλεὺς παρὰ
 Χείρωνι, ⁹³ ζητήσεις τὴν παιδείαν ⁹⁴ καὶ ἐνταῦθα προς-
 επισημαίνων, ὅ τι βούλει. Δεῖ δὲ ⁹⁵ ἐπὶ ταῖς εἰρημένοις
 καὶ τὴν φύσιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ διαξελθεῖν, ἐν ᾧ ἑρεῖς ⁹⁶ ¹⁵

πειθανῶς. Ald. Par. Vind. κατόκνει. 83 τὸ ex Med. 2.
 Venn. inserui. - 84 Ald. Vind. Par. ἀπό. Venn. Med. 2. περὶ.
 85 Par. εὐειδής. tum Med. 2. τὰ κάλλη. Ald. τῷ κάλει. Sq. καὶ
 Venn. Med. 2. om. Venn. καταλάμπει. 86 δὲ ex Med. 2.
 inserui. Sq. ἐστὶν Med. 2. om. Venn. ἐστὶν ἢ om. 87 Ald.
 Vind. Par. ἢ ἐν βασιλείᾳ. Correxī ex Med. 2. Venn. Tum
 Vind. ἀνεστράφη. Par. ἀνετράφη. 88 ἐν Ald. Vind. Par.
 om. Recepi ex Venn. Med. 2. — Par. βασιλικοῖς. 89 Ald.
 Vind. Par. μὲν ἀνελήφθη καὶ εἰς βασιλεία ἀλλ' ὥς νέος ὢν. Cor-
 rexi ex Venn. Med. 2. 90 Venn. ἀπό. tum Ald. Vind.
 εὐτυχῆς. rell. εὐτυχοῦς. 91 Ald. Vind. Par. κἀνταῦθα. Med.
 2. βούλει· εἰ δὲ θήσεις πῶς δείγματα ζητήσας. Correxī ex Med.
 2. Venn. 92 Ald. Vind. Par. ἔχει. 93 Ald. Vind. Par.
 χείρωνι. Venn. Med. 2. χείρωνι. 94 Ald. Vind. παιδίαν.
 Mox Vind. προσεπισήμαινε. 95 Ald. Vind. Par. ὅτι βούλει
 δεῖ. Med. 2. ὅτι βούλει. εἰ δὲ. Venn. ὅτι βούλει δεῖ δὲ. 96
 Ald. Vind. Par. ἐν ᾧ ἑρεῖς. Venn. Med. 2. ἑρεῖς οὖν. Tum Par.
 φιλομαθίαν.

τὴν φιλομάθειαν, τὴν ὀξύτητα, τὴν περὶ τὰ μαθήματα σπουδὴν, τὴν ῥαδίαν κατάληψιν τῶν διδασκομένων. καὶ μὲν ἐν λόγοις ἢ καὶ φιλοσοφίᾳ⁹⁷ καὶ λόγων γνώσει, τοῦτο ἐπαινεῖσαι· ἐὰν δ' ἐν μελέτῃ πολέμων καὶ ὅπλων, τοῦτον θαυμάσεις, ὡς ἀγαθῇ μοίρᾳ γενόμενον προμνηστευσαμένης αὐτῷ τῆς τύχης τὰ μέλλοντα· καὶ ὅτι ἐν οἷς ἐπαιδεύετο διαφέρων τῶν ἡλικίων⁹⁸ ἐφαίνετο, ὡς Ἀχιλλεὺς, ὡς Ἡρακλῆς, ὡς οἱ⁹⁹ Διόσκουροι. τὰ δὲ ἐπιτηδεύματα χάραν ἐξετάσεως ἔξει· ἐπιτηδεύματα δ' ἔστιν ἄνευ ἀγώνων πράξεις ἡθικαί·¹⁰⁰ τὰ γὰρ ἐπιτηδεύματα ἡθους ἔμφασιν περιέχει, οἷον ὅτι δίκαιος ἐγένετο, ὅτι σώφρων ἐν τῇ νεότητι,¹⁰¹ καθάπερ Ἰσοκράτης ἐποίησεν ἐν τῷ Εὐαγόρᾳ, ἐν οἷς καὶ μικρὸν προελθὼν εἶπεν· ἀνδρὶ δὲ γενομένῳ ταῦτά τε¹⁰² πάντα συνηυ-
 15 ξήθη καὶ ἄλλα προσεγένετο, ὡς καὶ Ἀριστείδης¹⁰³ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ, ὅτι φιλάνθρωπος ἢ πόλις, ἐπιτηδεύμα γὰρ τοῦτο ἐξίτασεν, ὑποδεχομένη τοὺς καταφεύγοντας. ἀκολουθεῖ τοῖς ἐπιτηδεύμασι λοιπὸν ὁ περὶ τῶν πράξεων¹⁰⁴ λόγος.

97 Ald. Vind. Par. ἢ φιλοσοφίαν καὶ λόγ. γνώσεις τούτῳ ἐπ. ἐὰν δὲ μελέτῃ πολέμου. Correxī ex Venn. Med. 2. 98 Ald. Vind. Par. ἡλικίων. Med. 2. Venn. ἡλικίων. 99 οἱ Ald. Vind. Par. om. 100 Ald. Vind. Par. ἡθ. Venn. Med. 2. ἡθικαί. Deinceps Ald. Vind. Par. ἡ θεοῦ ἔμφ. περιάγει. correxī ex Venn. Med. 2. 101 Par. νεότητι. Mox Vind. Εὐαγόρῳ. Tum Vind. Par. μικρῷ. Ald. Vind. Par. προελθεῖν. Venn. Med. 2. προελθών. 102 τε Ald. Vind. Par. om. Recepi ex Med. 2. Venn. — Is. Evag. p. 216. Bekk. 103 Par. Ἀριστείδης. Respicit ad Panath. p. 108 — 116. Jebb. — Ald. Vind. Par. ὡς ἐπιτηδεύματα γὰρ τούτῳ ἐξίτασεν [Ald. ἐξίτασεν]. Correxī ex Venn. Med. 2. 104 Ven. 1. Med. 2. τῆς πράξεως.

C a p. II.

ΠΕΡΙ ΠΡΑΞΕΩΝ.

Χρὴ δὲ γινώσκειν καὶ φυλάττειν τὸ παράγγελμα,¹
 ὅτι, ὅταν μέλλῃς ἀπὸ κεφαλαίου² μεταβαίνειν εἰς κεφα-
 λαίον, δεῖ³ προοιμιάζεσθαι περὶ οὗ μέλλεις ἐγχειρεῖν,
 ἵνα προσεκτικὸν τὸν ἀκροατὴν ἐργάσῃ καὶ μὴ ἕως λα-⁵
 θάνειν μηδὲ κλέπτεσθαι⁴ τῶν κεφαλαίων τὴν αὐξίσειν
 αὐξήσεως γὰρ οἴκειον τὸ προσεκτικὸν ποιεῖν τὸν ἀκροατὴν
 καὶ ἐπιστρέφειν ὥς περὶ⁵ μεγίστων ἀκούσειν μέλλοντα·
 τίθει δὲ καὶ σύγκρισιν ἐφ'⁶ ἑκάστῳ τῶν κεφαλαίων τοι-
 ῶν,⁷ αἰετ συγκρίνων φύσιν φύσει καὶ ἀνατροφὴν ἀνα-¹⁰
 τροφῇ καὶ παιδείαν⁸ παιδείᾳ, καὶ τοιαῦτα ἀνθρώπα τὰ
 παραδείγματα, οἷον Ῥωμαίων βασιλέων καὶ στρατηγῶν
 καὶ Ἑλλήνων ἐνδοξοτάτων. Τὰς τοίνυν πράξεις διαιρη-¹¹
 σις⁹ διχα, εἰς τὰς κατ' εἰρήνην καὶ τὰς¹⁰ κατὰ

1 Ald. Vind. Par. πρῶγμα. Med. 2. Ven. 1. παράγγελμα.
 Ven. 2. caput hoc a v. 13. τὰς τοίνυν πράξεις incipit. 2 Ald.
 Vind. Par. κεφαλαίων. Ven. 1. Med. 2. κεφαλαίον. 3 Ald.
 Vind. Par. δεῖ σε. Ven. 1. Med. 2. σε om. Mox Ven. 1. ἐπι-
 χειρεῖν. 4 Ald. Vind. βλέπεσθαι. Par. Med. 2. Ven. 1. κλέ-
 πτεσθαι. 5 Ald. Vind. Par. ὥπερ μεγ. ἀκούειν. Correcti
 ei Ven. 1. Med. 2. 6 ἐφ' Med. 2. om. 7 Ald. Vind.
 τοιούτων. Par. Med. 2. Ven. 1. τούτων. 8 Ald. παιδίαν. Ald.
 Vind. παιδείαις. Med. 2. Par. Ven. 1. παιδεία. Ald. Vind. Par.
 pergunt: καὶ τὰ τοιαῦτα ἂν ἐρωτᾷς (Par. ἀνθρώπα) τὰ παραδ-
 ἐν ρωμ. Ven. 1. Med. καὶ τοιαῦτα ἀνθρώπα καὶ παρ. οἷον Ῥωμ.
 tum Ald. Par. Vind. βασιλείων. Med. 2. καὶ βασιλ. 9 Vind.
 διαιρίσεις. Ald. Vind. Par. διχῇ. Venn. Med. 2. διχα. tum Ald.
 Par. εἰτε τὰ. Med. 2. εἰτε τὰς. Venn. εἰς τὰ τὰς. Vind. εἰς τὰ τὰ.
 10 Ald. Vind. Par. Ven. 2. τὰς om. Ven. 1. habet. Med. 2.
 κατὰ τὰς τὸν πρόλ. Sequentia καὶ προσθ. — πάλιν Ven.
 Med. 2. om.

πόλεμον. καὶ προσθήσεις τὰς ¹¹ κατὰ τὸν πόλεμον, ἐὰν
 ἐν ταύταις ¹² λαμπρὸς ὁ ἐπαινούμενος φαίνεται. ¹³ δεῖ
 γὰρ τὰς κατὰ τὴν ἀνδρείαν ¹⁴ πράξεις πρώτας παρα-
 λαμβάνειν ἐπὶ τῶν τοιούτων ὑποθέσεων εἰς ἐξέτασιν· γνω-
 ρίζω γὰρ βασιλεῖα πλείον ἀνδρεία. ¹⁵ ἐὰν δὲ μηδὲ εἰς
 πόλεμος αὐτῷ πεπραγμένος ¹⁶ τύχη, ὅπερ σπάνιον, ἤ-
 ξεις ¹⁷ ἐπὶ τὰ τῆς εἰρήνης ἀναγκαίως. ¹⁸ εἰ μὲν οὖν
 τὰ ¹⁹ κατὰ τὸν πόλεμον ἐγκωμιάζεις, ἐπιστατέον, ²⁰ ὅτι
 ἀπὸ τῆς ἀνδρείας ἐρεῖς ²¹ μόνον, οἷα ἀφ' ἐτέρων τινῶν.
 εἰ δὲ τὰ ²² κατὰ τὴν εἰρήνην, τῆς μὲν ἀνδρείας οὐκέτι,
 ἐτέρων ^{22*} δὲ τινῶν· διαιρεῖ γὰρ ἀπανταχοῦ ²³ τὰς πρά-
 ξεις, ὡς ἂν μέλλης ²⁴ ἐγκωμιάζειν, εἰς τὰς ἀρετάς. Ἀρε-
 ται δὲ τέσσαρες εἰσιν· ἀνδρεία, δικαιοσύνη, σωφροσύνη,
 καὶ ²⁵ φρόνησις· καὶ ὅρα, τίνων ἀρετῶν εἰσιν αἱ πρά-
 ξεις, καὶ εἰ κοιναὶ τινὲς εἰσι τῶν πράξεων τῶν τε κατὰ
 τὸν πόλεμον καὶ κατ' εἰρήνην ἀρετῆς μιᾶς, ὥσπερ ἐστὶ
 τῆς φρονήσεως· φρονήσεως γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ στρατηγεῖν
 καλῶς ἐν τοῖς πολέμοις, φρονήσεως δὲ καὶ τὸ καλῶς νο-

- 11 Ald. Vind. Par. τὰ. scr. τὰς. 12 Ald. Vind. Par. ἐὰν ταύτης [Par. ταύταις] λαμπρῶς. Correxī ex Venn. Med. 2.
 13 Par. φαίνεται. 14 Ald. Vind. Par. ταύτης ἀνδρείας. Venn. Med. 2. τὰς κατὰ τὴν ἀνδρείαν. Mox Med. 2. ὑποθέσεις.
 15 Med. 2. Venn. constanter ἀνδρεία. 16 Ald. Par. Vind. μηδὲ εἰς πόλεμον αὐτῷ πεπραγμένον. Correxī ex Med. 2. Venn. qui μηδεὶς habent.
 17 Ald. Med. 2. ἔξεις. Par. Vind. Venn. ἤξεις. 18 Ald. Vind. ἀναγκαῖα. rell. ἀναγκαίως. Tum Med. 2. τί μὲν. 19 Ald. Vind. τόν. Par. Med. 2. τὰ. Venn. om.
 20 ἐπιστατέον ὅτι ex Venn. Med. 2. recepi. 21 Ald. Vind. ἐρεῖς. rell. ἐρεῖς. 22 τὰ Ald. Vind. Par. Venn. om. Recepi ex Med. 2. 22* Ven. 2. ἀπὸ ἐτέρων.
 23 Venn. Med. πανταχοῦ. 24 Ald. Par. Vind. μέλλη. Med. 2. μέλλης. Venn. μέλλεις. 25 καὶ Med. 2. Ven. 1. om.

μοθεταῖν ²⁶ καὶ τὸ συμφερόντως διατιθέναι καὶ διοικεῖν
 τὰ κατὰ τοὺς ὑπηκόους· οὐκοῦν ἐν ²⁷ ταῖς πράξεσι τοῦ
 πολέμου τὰ κατὰ τὴν ἀνδρείαν ἐρεῖς καὶ τὰ ²⁸ τῆς φρο-
 νήσεως, ὅσα τῶν κατὰ τὸν πόλεμον οἰκεία ταύτῃ· δια-
 γράψεις δὲ ἐν ²⁹ ταῖς πράξεσι ταῖς ³⁰ τοῦ πολέμου καὶ
 φύσεως καὶ θίσεις ³¹ χωρίων, ἐν οἷς οἱ πόλεμοι, καὶ ποτα-
 μῶν δὲ ³² καὶ λιμένων καὶ ὁρῶν καὶ πεδίων, καὶ εἰ ψι-
 λοὶ ἢ ³³ δασεῖς οἱ χῶροι, καὶ εἰ κρημνῶδεις· ἐκφρά-
 σεις ³⁴ δὲ καὶ λόχους καὶ ἐνέδρας καὶ τοῦ ³⁵ βασιλέως
 κατὰ τῶν πόλεμιων καὶ τῶν ἐναντίων κατὰ τοῦ βασι- 10
 λέως· εἶτα ἐρεῖς, ὅτι σὺ μὲν τοὺς ἐκαίνων λόχους καὶ τὰς
 ἐνέδρας διὰ φρόνησιν ἐγίνωσκες, ἐκαῖνοι δὲ τῶν ὑπὸ σοῦ
 πραττομένων οὐδὲν συνέβαν. καὶ μὴν καὶ πεζομαχίας
 ἐκφράσεις καὶ ἱππέων διασκευὰς εἰς ³⁷ ἱππομαχίας καὶ 615
 ὅλον στρατοπέδον πρὸς ὅλον στρατόπεδον μάχην· ³⁸ ἤδη 15
 δὲ πού καὶ ναυμαχίαν, εἰ γένοιτο, οἷα πολλὰ παρὰ τοῖς
 συγγραφεῦσιν, ³⁹ ἐν τοῖς Μηδικοῖς παρὰ Ἡροδότῳ,
 παρὰ Θουκυδίῳ πάλιν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς ⁴⁰, καὶ

26 Ven. 1. νοθεταῖν. Mox Vind. συμφερόντων. 27
 Venn. κὰν. Par. πράξιιν. 28 Venn. τοι. rell. τί. scr. τά.
 29 Ald. Vind. Par. ταύτῃ διαγράψεις. διοκ. Correxī ex Venn.
 Med. 2. 30 Venn. Med. 2. ταῖς om. 31 Med. 2. Venn.
 θίσεις καὶ φύσεις. Ald. φήσεις. Venn. χωρῶν ἐν αἷς. 32 δὲ
 Ald. Vind. om. 33 Par. εἰ. Med. 2. καί. Sq. οἱ Med. 2.
 Ven. 1. om. 34 Ven. 1. Med. 2. καὶ φράσεις. 35 Ald.
 Par. Vind. τοὺς βασι. καὶ τῶν πόλεων καὶ ἐναντίων. Correxī ex
 Venn. Med. 2. 36 Ven. 1. τῶν τοῦ. 37 Ald. Vind. Par.
 διασκευάσεις. Venn. Med. 2. διασκευὰς εἰς. 38 Ald. Vind.
 Par. μάχην στρατ. Venn. Med. 2. στρατ. μάχην. — Sq. πού
 Venn. om. 39 Ven. 2. inserit εὐρηται. 40 Ald. Ven. 2.
 Πελοποννησιακοῖς. Sq. καὶ Θεοπ. ἐν Φιλίππ. Ald. Vind. Par.
 om. Recepi ex Med. 2. Venn., quorum 1. παρὰ Θεοπ. 2. περὶ
 Θεοπ.

Θιοπόμπῳ ἐν Φιλιππηαῖς καὶ Ξενοφῶντι ἐν τῇ Ἀναβά-
σει καὶ τοῖς Ἑλληνικοῖς βιβλίοις· καὶ μὴν καὶ αὐτοῦ τοῦ
βασιλέως ἐκφράσεις ⁴¹ ἅπασαν ἰδέων καὶ ἐπιστήμην,
ὡς ⁴² Ἀχιλλεῖ, ὡς Ἑκτορι, ὡς Αἰάντι περιτίθῃσιν ὁ ποι-
ητής. διαγράψας δὲ καὶ σακνοπλίαν βασιλέως καὶ ἐπι-
στρατείας, ἐπιτείνας ⁴³ μὲν τῷ καιρῷ τῆς ἀριστείας καὶ
τῆς συμπλοκῆς, ὅταν βασιλέως ἀριστείας ἐκφράξῃς. ἐν-
ταῦθα καιρὸν ἔξεις. ⁴⁴ καὶ ἀναῖναι κατὰ μέσον τὸν λό-
γον (καὶ γὰρ τοῦτο παρειλήφαμεν παρὰ τῶν νεωτέρων
⁴⁵ καινοτομηθὲν) καὶ φωνὴν καθάπερ ἐν δράματι ἢ χώρῳ
ἢ ποταμῷ παρατιθέναι. ⁴⁵ ποταμῷ μὲν, ὡς ὁ ποιητής·

Ὡς Ἀχιλεῦ, πῆρι μὲν κρατίεις, πῆρι δ' αἶσυλα ⁴⁶ ῥέεις.

χώρῳ ⁴⁷ δὲ ὁμοίως, ὅταν εἰπῶμεν ⁴⁸ ἐκείνην καταμέρα
φρεσθαι τὴν θρασυτητα τὴν τῶν τολμησάντων ἀντιση-
ναι, καὶ ὅτι ἐστενοχωροῦντο τοῖς τῶν πτόντων σώμασιν·
⁴⁹ ὅλον κάμει δακεῖν, εἰ ποιητικὸς ἦν ὁ Ἰστρος, ὥσπερ
ὁ ποταμὸς ἐκεῖνος ὁ ποιητικὸς Σκάμανδρος εἶπεν ἄν·

Ἐξέμεθον γ' ⁵⁰ ἐλάλῃς πῶλον κατὰ μέμετρα ῥέει·

Πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκρῶν ἐρατεινὰ ῥέειθρα,

²⁰ Οὐδὲ τι πῆ δύναμαι προχέειν ῥέον,

καὶ

41 Ald. Vind. Par. περὶ αὐτοῦ τ. β. καὶ περιθήσεις. Cor-
rexī ex Venn. Med. 2. — Vind. ἅπαν ἰδ. 42 Ald. Vind.
Par. ὥσπερ. Med. 2. Venn. ὡς. 43 Ald. Vind. Par. ἐπι-
τας. Med. 2. Venn. ἐπιτείνας. — Med. 2. ἐπιστρατείας. 44
Med. 2. καιρῶν ἀνέσεις. Vind. Par. καιρὸν ἂν ἔξεις. Ven. 2.
καιρὸν ἂν ἔχοις. Ven. 1. πρὸς καιρὸν ἀνέσεις. 45 Med. 2.
Ven. 1. παρατιθ. Ald. Vind. Par. Ven. 2. περιτιθ. 46
Par. δὲ αἶθ. Ald. Vind. Par. ῥέεις. — Il. φ, 314. 47 Ald.
Vind. Par. χαρά. Med. 2. χώρῳ omisso sq. δέ. Ven. 1.
χώραν. Ven. 2. χώραν om. Emendavit etiam H. Valesius
Emend. p. 29. 48 Med. 2. εἰπομεν. 49 Ald. Vind.
Par. καὶ μοι δοκεῖ ἢ ποιητικῷ ἴστρος ὁ Ἰστρος, omisso sq. εἶπεν
ἄν. Correxī ex Venn. Med. 2. 50 γ' inserui ex Il. φ,

καὶ τὰ τοιαῦτα. Μετὰ δὲ τὴν ἄνεσιν ἐπάξεις ⁵¹ πάλιν
καὶ ἄλλὰ κατορθώματα, καὶ τρόπαια τροπαιοῖς συνά-
ψεις, καὶ νίκας νίκαις, ἱππέων φόνους ⁵² πεζῶν φόνους.
ἐνταῦθα δὲ καιρὸν ἔξεις καὶ ἐπισυνάψαι περὶ φρονήσεως,
ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ διαταττόμενος, αὐτὸς ὁ στρατηγῶν, αὐ- ⁵³
τὸς ὁ τὸν καιρὸν τῆς συμβουλῆς εὐρίσκων, σύμβουλος
ἄριστος, ἀριστεύς, στρατηγός, δημοηγός. ⁵⁴ Μετὰ τὸ
τέλος τῶν πράξεων ⁵⁵ ἔρεῖς τι καὶ περὶ ⁵⁶ τρίτης ἀρε-
τῆς, λέγω δὴ τῆς φιλανθρωπίας. μόριον ⁵⁷ δὲ τῆς φι-
λανθρωπίας ἡ δικαιοσύνη, ὅτι νικήσας ὁ βασιλεὺς οὐ ⁵⁸
τοῖς ὁμοίοις ἡμύνατο τοῖς προἰόντας ⁵⁹ ἀδίκων ἐρ-
γῶν, ἀλλ' ἐμέρισε ⁶⁰ κατὰ τὸ δίκαιον τὰς πράξεις τι-
μωρία καὶ φιλανθρωπία, καὶ ὅσα ἡγεῖτο πρὸς σωφρο-
νισμόν ἀρχεῖν ἐργασάμενος· κἀνταῦθα στήσας ⁶¹ φι-
λανθρωπία τὰς πράξεις ἀνῆκε συγχωρήσας τὸ λείψανον ⁶²
τοῦ γένους σώζεσθαι ἅμα μὲν, ἵνα μνημεῖον τοῦ πά-
θους τοῦ γεγονότος ⁶³ σώζεται τὸ λειπόμενον, ἅμα δὲ

217. Ald. Vind. Par. κατὰ μ. ῥέξει. Venn. πεδίον [Ven. 2. πε-
δίον] κατὰ μ. ῥέξιν. Med. 2. παιδίον κατὰ μ. ῥέξιν. Tum Par.
πλήθη. Sq. δὴ Venn. Med. 2. om. 51 Ald. Par. Vind.
ἐπάξει. Med. 2. Venn. ἐπάξεις. 52 Ald. Vind. Par. φυγὰς.
Venn. Med. 2. φόνους. tum Venn. πεζῶν φόνους. rell. πεζ.
φόνους. 53 Med. 2. Ven. 1. συμβουλῆς. Ven. 2. συμβολῆς.
Ald. Vind. Par. ἐμβολῆς. 54 Ald. Vind. δημοουργός. Venn.
Med. 2. δημοηγός. Par. πρὸς τὸ τέλος. ἡ καὶ πρὸς τῷ τ. τ. πρ.
εὐρίσκει. Med. 2. om. Id. in sqq. ἔρεῖς τι καὶ περὶ. 55 Ald.
Vind. Par. addunt ἡ καὶ πρὸς τῷ [Par. τὸ] τέλει εὐρίσκει, omis-
so ἔρεῖς τι, quod restitui ex Med. 2. Venn. 56 περὶ τῆς ἀρ.
λέγω δὴ τῆς Ven. 2. om. 57 μόριον δὲ τῆς φιλανθρ. Med. 2.
om. 58 Venn. Med. 2. ἐξάρξαντας. 59 Ald. Par. Med. 2.
ἐμέρισεν. 60 Ald. Vind. Par. συστήσας. Med. 2. συστήσει.
Ven. 1. συστellaς. Ven. 2. στήσας. tum Ald. Vind. Par. ἀπὸ καί.
Venn. Med. 2. ἀνῆκε. Med. 2. χωρήσας τὸ λῆψαν. 61 Venn.

ἵνα καὶ τὴν φιλανθρωπίαν ἐνδείξηται. ⁶² Τέλος δ' ἐπι-
 θείς ⁶³ ταῖς κατὰ τὸν πόλεμον πράξεις μεταβήσῃ λοι-
 πὸν ἐπὶ τὸν λόγον τὸν περὶ τῆς εἰρήνης. τοῦτον δὲ διαι-
 ρήσεις εἰς σωφροσύνην, εἰς δικαιοσύνην καὶ εἰς φρόνησιν.
 5 καὶ ἐν μὲν τῇ δικαιοσύνῃ τὸ ἡμέρον τὸ ⁶⁴ πρὸς τοὺς
 ὑπερκόους ἐπαινήσεις, τῆς δὲ πρὸς τοὺς δεομένους φιλαν-
 θρωπίας τὸ εὐπρόσοδον. οὕτως ⁶⁵ οὐ μόνον ἐν τοῖς
 κατὰ πόλεμον ἔργοις ὁ ⁶⁶ βασιλεὺς ἡμῖν θαυμάσιος,
 ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς κατ' εἰρήνην θαυμασιώτερος· πῶς γὰρ
 10 οὐκ ἂν τις ἀγάσαιτο ⁶⁷ τῶν ἔργων; καὶ προσθήτεις,
 ὅτι καθάπερ ⁶⁸ οἱ Ἀσκληπιάδαι σώζουσιν, ἢ καθάπερ
 τοὺς καταφεύγοντας ἐπὶ τὰ ἄσυλα τεμένη ⁶⁹ τοῦ κρείτ-
 τονος ἔστιν ἰδεῖν ῥασιώνης τυγχάνοντας· οὐ γὰρ ἀπο-
 σπᾶν ἐπιχειροῦμεν οὐδένα· οὕτως ὁ βασιλεὺς ὄψεται ἐν-
 15 τυχὼν τῶν δεινῶν ἀπήλλακται. καὶ ἔρεῖς, ὅτι δικαίους ⁷⁰
 ἄρχοντας κατὰ ⁷¹ ἔθνη καὶ γένη καὶ πόλεις ἐκπέμπει ⁷²
 φύλακας τῶν νόμων καὶ τῆς τοῦ βασιλέως δικαιοσύνης
 ἀξίους, οὐ ⁷³ συλλογέας πλούτου. ἔρεῖς ἔτι καὶ περὶ τῶν
 φόρων, οὓς ἐπιτάττει, καὶ ὅτι τοῦ σιτηρεσίου ⁷⁴ τῶν

Med. 2. τοῦ γεγονότος. Ald. Vind. Par. τὸ γένος. Tum Ald.
 Vind. σώζεται. Venn. σώζουσιν. 62 Venn. Med. 2. ἐν-

δείχεται. rell. δείχεται. 63 Ald. δὲ ἐπιτηθείς. Ven. Par. δὲ

ἐπιτήθεις. Venn. Med. δ' ἐπιθείς. tum Ald. Vind. μεθήσει.

Par. μεταθήσει. Venn. Med. 2. μεταβήσῃ. 64 τὸ Venn.

Med. 2. om. 65 οὕτως Venn. Med. 2. om. 66 ὁ

ex Med. 2. Venn. recepi. Mox Venn. ἡμῶν. 67 Ald. Vind.

Par. ἄγοιτο. Venn. Med. 2. ἀγάσαιτο. 68 καθάπερ οἱ Ἀ. σ.

ἢ ex Med. 2. Venn. recepi. 69 Ald. Par. τέμνει. Vind.

τέμνη. Med. 2. Ven. τεμένη. 70 Med. 2. δικαίους. rell. δι-

καίως. 71 Ald. Vind. Par. κατὰ τὰ. Med. 2. Venn. τὰ om.

72 Ven. 2. ἐκπέμπει φύλακας. Ald. Vind. Par. ἐπὶ φύλακας.

Med. 2. Ven. 1. φύλακας, omisso ἐκπέμπει. 73 οὐ ex Ven. 2.

recepi, abest & rell. 74 Ald. Vind. Par. σιτηρίον. corr.

στρατευμάτων στοχάζεται καὶ τοῦ κούφως καὶ ῥαδίως
 δύνασθαι φέρειν ⁷⁵ τοὺς ὑπηκόους. ἔρεῖς τι ⁷⁶ καὶ περὶ
 νομοθεσίας, ὅτι νομοθετεῖ ⁷⁷ τὰ δίκαια, καὶ τοὺς μὲν
 ἀδίκους τῶν νόμων ⁷⁸ διαγράφει, δικαίους δὲ αὐτοὺς θε-
 σπίζει· τοιγάρτοι ⁷⁹ νομικώτεροι μὲν οἱ γάμοι, δικαιο-
 5 τερα ⁸⁰ δὲ τὰ συμβόλαια τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλή-
 λους. ⁸¹ Ἐὰν δὲ τις ὑπολάβοι τὴν νομοθεσίαν φρονη-
 σεως εἶναι μόνης, ⁸² γινωσκέτω, ὅτι τὸ μὲν νομοθετησά-
 μονης φρονήσεως, ⁸³ τὸ δὲ πράττειν τὰ δέοντα δικαιο-
 σύνης· οἷον ὁ μὲν τύραννος πολλάκις συνίησι διὰ φρό-
 10 νησιν ἃ συμφέρει αὐτῷ, νομοθετεῖ δὲ τὰ ἄδικα, ὁ δὲ
 βασιλεὺς τὰ δίκαια. Μετὰ τὴν δικαιοσύνην ἐπαινέσεις ⁶¹⁶
 αὐτοῦ ⁸⁴ τὴν σωφροσύνην· ἀκολουθεῖ δὲ μάλιστα τῇ
 δικαιοσύνῃ ἢ σωφροσύνῃ. τί οὖν ἐνταῦθα ἔρεῖς; ὅτι διὰ
 βασιλεία σώφρονες μὲν οἱ γάμοι, γνήσιοι δὲ τοῖς πατρά-
 15 σιν οἱ παῖδες, θείαι ⁸⁵ δὲ καὶ ἀγῶνες καὶ πανηγύρεις
 μετὰ τοῦ προσήκοντος κόσμου καὶ τῆς προποιήσεως σω-
 φροσύνης γίνονται· ⁸⁶ οἷον γὰρ ὁρῶσι τὸν ⁸⁷ βασιλέως
 βίον, τοιοῦτον ⁸⁸ ἐπανήρηνται. εἰ δὲ ἐπ' ⁸⁹ ἀξίας εἴη

Venn. Med. 2. 75 φέρειν Med. 2. Ven. 1. om. 76 τι
 Med. 2. Venn. om. 77 Med. 2. Venn. νομοθετεῖ. rell. νομο-
 θετεῖται. 78 Ald. Codd. πόλιων. in Ven. 2. supra lin. νό-
 μων. 79 Venn. τοιγάρτοι. rell. τιγάρτοι. Ald. Vind. Par.
 νομιμώτεροι. Med. 2. Venn. νομικώτ. 80 Med. 2. δικαιοτέρα
 σύμβολα. Vind. Par. συμβόλαια. 81 Ald. Vind. πρὸς ἀλλή-
 λους. tum Ald. Par. Vind. ἂν δέ. Venn. Med. 2. ἐὰν δέ. 82
 Med. 2. μόνος. 83 Venn. Med. 2. φρον. μόνης. 84 Med. 2.
 Venn. αὐτῷ. — Σqq. ἀκολουθεῖ δέ — — ἢ σωφροσύνη Med. 2.
 Venn. om. 85 Ald. Vind. Med. 2. θείαι. Par. accentum
 om. Venn. θείαι. 86 Vind. Par. γίνονται. 87 Ald.
 Vind. Par. τὸν περὶ βασ. βίον. Med. 2. τὸν βασιλέως λόγον. cor-
 rigunt Venn. 88 Ald. Med. 2. τοιοῦτον. 89 ἐπ' Med. 2.
 om. Venn. ὅ' εἴη.

καὶ τιμῆς μεγίστης ἡ βασιλεία, ⁹⁰ ἐρεῖς τι καὶ περὶ
 αὐτῆς ⁹¹ κατὰ καιρὸν ἐνθάδε· ἦν θαυμάσας· ἡγάπη-
 σε, ⁹² ταύτην ⁹³ κοινωνὸν τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας πεποίη-
 ται, ⁹⁴ καὶ οὐδ' εἰ ἔστιν ἄλλο οἶδε γυναικεῖον φύλον.
⁵ Ἡξεῖς ⁹⁵ ἐπὶ τὴν φρόνησιν μετὰ ταῦτα. ἀεὶ δὲ μέλλων
 ἄρχεσθαι ἐκάστης τῶν ἀρετῶν χρῶ. προοιμιακαῖς ἐν-
 νοίαις, ⁹⁶ ὡς ἔφαμεν. ἐρεῖς τοίνυν ἐπὶ τῇ φρονήσει, ὅτι
 σύμπαντα ταῦτα οὐκ ἂν ἤρχεσε ⁹⁷ πρᾶξαι βασιλεὺς,
 οὐδ' ⁹⁸ ἂν τοσούτων πραγμάτων ὄγκον διήνεγκεν, εἰ μὴ
¹⁰ φρονήσει ⁹⁹ τῶν ἐπὶ γῆς ὑπερέφερε, δι' ἣν καὶ αἱ ¹ νο-
 μοθεσίαι καὶ αἱ σωφροσύναι καὶ αἱ λοιπαὶ κατορθού-
 σθαι ² πεφυκάσιν ἀρεταί· εἴτα ὁξὺς ἰδεῖν, ³ ἐνθυμη-
 θῆναι δεινός, προῖδῆσθαι τὸ μέλλον κρείττων ⁴ μάντεως,
 ἄριστος γνῶμων ⁵ κρίναι τὴν ἐτέρων εὐβουλίαν, ἱκανὸς τὰ
¹⁵ δυσχερῆ καὶ ῥάδια γινῶναι. ἐπὶ τούτοις μὲν καταπαύσεις
 τὸν λόγον τὸν περὶ τούτων· μνημονεύσεις δὲ μετὰ τοῦτο
 τῆς τύχης, ⁶ λέγων, ὅτι συμπαρομαρτεῖν ⁷ δὲ ἔοικεν ἐφ'

90 Med. 2. Venn. βασιλῖς. Rell. βασιλεία. scr. βασιλεῖα,
 ut correxit etiam Vales. Emend. p. 30. 91 περὶ αὐτῆς ex
 Ven. 2. recepi, abest a rell. 92 Ald. Par. ἡγάπησεν.
 93 Ald. Vind. Par. addunt καὶ μόνην, Venn. Med. 2. om.
 94 Ald. Vind. πεποίηται. Tam Ald. Par. Vind. καὶ οὐ
 σῖνκεσιν ἄλλη. μετὰ τὸ γυναικεῖον φύλλον ἡξεῖς. Correxī ex
 Venn. Med. 2. H. Vales. Emend. p. 30. suadet ἄλλη. τὸ
 γυναικεῖον φύλον. 95 Med. 2. ἄξεῖς. 96 Med. 2. προοι-
 μιᾱκῆς ἐννοίας. 97 Ald. Par. ἤρχεσε. rell. ἤρχισεν. 98
 Med. 2. Venn. οὐκ. Sq. ὄγκον Med. 2. om. 99 Ald. Vind. Par.
 σωφροσύνη καὶ σνῖσει. Venn. Med. 2. φρονήσει. 1 Artic-
 ulum h. l. et ante σωφρ. om. Ald. Vind. Par. Ter om.
 Ven. 1. Primo loco om. Ven. 2. Restitui ex Med. 2. 2
 Med. 2. κατορθούσαι. 3 Ald. ὁξύσι δεῖν, ἐνθ. δυνός. 4
 Venn. Par. κρείττων. Ald. Vind. Med. 2. κρείττον. 5 Ald.
 Vind. Med. 2. γνῶμην. Par. Venn. γνῶμων. 6 Ald. Vind.

ἅπασι καὶ πράξεσι καὶ λόγοις τῷ βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ⁸
τύχῃ λαμπρά· κατορθοῖ⁹ γὰρ ἕκαστον κρείττον εὐ-
χῆς·¹⁰ καὶ ὅτι παίδων γένεσις·¹¹ αὐτῷ δειδῶρηται, ἂν
σὺν τῷ τύχῃ, καὶ φίλοι πάγευνοι·¹² καὶ δορυφόροι κιν-
δυνεύειν·¹³ ὑπὲρ αὐτοῦ πρόθυμοι. ἤξεις δὲ ἐπὶ τὴν τε-⁵
λειότητα τὴν σύγκρισιν,·¹⁴ ἀντεξετάζων·¹⁵ τὴν αὐτοῦ
βασίλειαν πρὸς τὰς πρὸ αὐτοῦ βασιλείας, οὐ καθαι-
ρῶν·¹⁶ ἐκείνας· ἄτεχνον γάρ. ἀλλὰ¹⁷ θαυμάζων μὲν
ἐκείνας, τὸ δὲ τέλειον ἀποδιδδὺς τῇ παρούσῃ. οὐκ ἐπι-
λήσῃ δὲ τοῦ προειρημένου θεωρήματος, ὅτι ἐν ἑκάστῳ¹⁰
τῶν κεφαλαίων ποιήσεις·¹⁸ συγκρίσεις, ἀλλ' ἐκείναι¹⁹
μὲν ἔσονται μερικάι, οἷον παιδείας πρὸς²⁰ παιδείαν, ἣ
σωφροσύνης πρὸς²¹ σωφροσύνην· αὗται δὲ περὶ ὅλης
ἔσονται τῆς ὑποθέσεως, ὡσανεὶ βασιλείαν ὅλην²² ἀ-
φρόως καὶ ἐν κεφαλῇ πρὸς ὅλην βασιλείαν συγκρίνο-¹⁵
μεν,²³ οἷον τὴν²⁴ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὴν παρούσαν.
μετὰ τὴν σύγκρισιν οἱ²⁵ ἐπίλογοι. ἐν τούτοις ἔρεῖς τὰς

τῆς τέχνης. Venn. Par. Med. 2. τύχης. [Med. Venn. omisso
τῆς]. 7 Med. 2. συμπαραμαρτυρεῖν. Sq. δὲ Ven. 2. 8
Med. 2. μεγάλη. 9 Venn. Med. 2. κατορθοῖ. Par. κατορθύ.
Vind. κατορθ Ald. κατορθοῦται. 10 Ald. Vind. Par.
ἀρχῆς. rell. εὐχῆς. 11 Venn. Med. 2. δώρησις. 12 Ald.
Vind. πάντες sq. lacuna, quam supplet Par. et exemplar
Aldinum Paris. εὗνοι. Venn. Med. 2. πάνευνοι. 13 Ald.
Vind. Par. κινδυνεύουσιν. rell. κινδυνεύειν. 14 Med. 2. τὴν
σύγκρισιν om. 15 Ald. Vind. ἀντεξετάζειν. 16 Ald.
Vind. Par. καθαιρῶν. Med 2. καθαιρῶν. Venn. καθαιρῶν.
17 ἀλλὰ θαυμάζων — — θεωρήματος Med. 2. Venn. om. 18
Ald. Par. Vind. ποιήσαι. Med. 2. Venn. ποιήσεις. 19 Ald.
Vind. Par. ἐν ἐκείναις. Med. 2. Venn. ἐκείναι. 20 Med. 2.
πρὸς τὴν π. 21 πρὸς Ald. Vind. Par. om. 22 ὅλην
Med. 2. Venn. om. 23 Med. 2. Venn. συγκρινόμετην. 24
Ald. Vind. τοῦ. rell. τὴν. 25 οἱ Med. 2. om.

εὐετηρίας, τὰς εὐδαιμονίας τῶν πόλεων, ὅτι πλήρεις ²⁶
 μὲν ὠνίων αἱ ἀγοραί, πλήρεις δὲ ἑορτῶν καὶ πανηγύ-
 ρεων αἱ πόλεις, γεωρρεῖται μετ' εἰρήνης ἡ ²⁷ γῆ, πλεῖ-
 ται ἡ ²⁸ θάλασσα ἀκινδύνως, εὐσιβεια δὲ ἡ περὶ τὸ
 5 θεῖον ἡϋξῆται, τιμαὶ δὲ κατὰ τὸ προσήκον ἐκάστοις ²⁹
 νέμονται, οὐ δεδοίκαμεν βαρβάρους, οὐ πολεμίους, ³⁰
 ὀχυρώτερον ³¹ τοῖς βασιλέως ὅπλοις τετειχίσμεθα, ἢ
 τοῖς τείχεσιν αἱ πόλεις, αἰχμαλώτους οἰκέτας κεκτήμεθα
 αὐτοὶ μὴ πολεμοῦντες, παρὰ δὲ ³² τῆς βασιλέως χειρὸς
 10 νικώσης ³³ δεχόμενοι. τίνας ³⁴ οὖν εὐχὰς εὐχεσθαι δεῖ τῷ
 κριττονι τὰς πόλεις, ἢ ὑπὲρ βασιλέως αἰεὶ; τί δὲ μεῖζον
 αἰτεῖν παρὰ τῶν ³⁵ θεῶν, ἢ βασιλεία σώζεσθαι; ὄμβροα
 γὰρ κατὰ καιρὸν ³⁶ καὶ θαλάσσης φοραὶ καὶ καρπῶν
 εὐφορίαι διὰ τὴν τοῦ ³⁷ βασιλέως δικαιοσύνην ἡμῖν ³⁸
 15 εὐτυχοῦνται· τοιγάρτοι καὶ ἀμειβόμενοι αὐτὸν αἱ πόλεις
 καὶ ἔθνη καὶ γένη καὶ φυλαὶ ³⁹ στεφανοῦμεν, ὑμνοῦμεν,
 γράφομεν, πλήρεις εἰκόνων ⁴⁰ αἱ πόλεις, αἱ μὲν πινά-
 κων γραπτῶν, αἱ δὲ πον ⁴¹ καὶ τιμιωτέρας ⁴² τῆς ὕλης.
 ἐπὶ τούτοις εὐχὴν ⁴³ ἔρεῖς αἰτῶν ⁴⁴ παρὰ θεοῦ εἰς μὴ-

26 Ald. Vind. πλήρης. 27 ἡ Med. 2. Venn. om. 28
 Med. 2. Ven. 2. πλεῖται δὲ θάλαττα. Etiam Vind. θάλαττα.
 Ven. 1. ἡ om. 29 Med. 2. ἐκάστης. 30 Ald. Vind. Par. πολέ-
 μους. tell. πολέμιους. 31 Ald. Vind. ὀχυρότερον. Par. ἐχυ-
 ρώτερον. tell. ὀχυρώτερον. 32 δι Med. 2. om. Vind. δι τοῖς.
 33 Med. 2. νικώσεις. 34 Ald. Par. Vind. τινάς. 35 Ald.
 παρὰ τῷ θεῷ. Med. 2. Vind. Par. π. τῶν θεῶν. Venn. π. τοῦ
 θεοῦ. 36 Med. 2. μικρόν. 37 τοῦ Ald. Vind. Par. om.
 38 ἡμῖν Med. 2. Venn. om. 39 Ald. Vind. Par. φυλάς.
 40 Med. 2. Venn. εἰκόνος. 41 πον Ald. Par. per lacunam
 om. Restitui ex Med. 2. — Venn. Vind. σου. In libro Merulae
 δι et καὶ interpunctione tantum sejunguntur, sic: δι, καί.
 42 Med. 2. Venn. τιμιώτερα. 43 Med. 2. Par. Venn. εὐχὴν.
 Ald. Vind. εὐχάς. 44 Ald. Vind. Par. αἱ τῶν. tum Med. 2.

κιστον χρόνον περιελθεῖν ⁴⁵ τὴν βασιλείαν, διαδοθῆναι εἰς παιδας, παραδοθῆναι τῷ γένει.

C a p. III.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΒΑΤΗΡΙΟΥ. ¹

Ἐπιβατήριον ² ὁ βουλόμενος λέγειν δηλὸς ἔστω βουλόμενος προσφωνῆσαι ἢ τὴν ἑαυτοῦ ³ πατρίδα ἐξ ⁵ ὑποδημίας ⁴ ἤκων, ἢ πόλιν ἐτίραν, εἰς ἣν ἀφίκηται, ⁵ ἢ καὶ ἄρχοντα ἐπιστάντα πόλει. οὐκ οὖν ἐν τούτοις ἅπανι τὸ προοίμιον ἐκ περιχαρίας εἰθύς· δεῖ γὰρ συνηδόμενον φαινεσθαι ἢ ταῖς πόλεσιν, ὅτι θαυμάσιόν τινα καὶ ἐπαι- ⁶¹⁷ νούμενον ἄρχοντα δέχονται, ἢ τῷ ἄρχοντι, ὅτι ⁶ ἐπ' ¹⁰ ἀγαθῇ μοίρᾳ ἵκει, ⁷ ἢ καὶ αὐτὸν ἑαυτῷ ⁸ τὸν λέγοντα, ὅτι τεθέσται ἢ πόλιν ἢ ἄρχοντα, ὃν πάλαί τε καὶ ἐκ πλείονος ἰδεῖν ἐπόθησεν· ⁹ καὶ μὲν ἄρχοντα, εὐθύς τρεῖς· ἀλλ' ἵκεις μὲν ἐπ' αἰσίοις ¹⁰ συμβόλοις ἄνωθεν λαμπρὸς, ὥσπερ ἡλίου φαιδρά τις ἀκτὶς ἐκ βασιλέως ἡμῖν ¹⁵ ὁφθεῖσα, οὗ ¹¹ πάλαί μὲν ἀγαθὴ φήμη διηγγελε ¹²

περὶ τοῦ Θεοῦ. 45 Med. 2. Venn, περιελθεῖν. Par. παρεθεῖν. Ald. Vind. παρθεῖν.

1 In Ald. Vind. Med. 2. titulus: Διαίρεσις βασιλικῆς (Vind. βασιλικῆς). in Par. titulus περὶ ἐπιβατηρίου, ut jubet etiam Vales. Emend. p. 30. 2 Ald. Med. 2. ἐπὶ βατή-

ριον. 3 Par, ἑαυτοῦ, rell. αὐτου. 4 ἐξ ἀποδ. — ἐτίραν

ex Med. 2. recepi, abest a rell, 5 Ald. Vind. ἀφί-

πται. 6 ὅτι Med, 2. om. 7 Med. 2. ἵκειν. Ald. Vind.

Par. om. Scripsi igitur ἵκει. 8 Med. 2. αὐτὸν ἑαυτόν.

9 Med. 2. ἐπεθύμει. Ald. Vind. Par. ἐπόθησεν. 10 Ald.

Vind. Par. ἀλλήλοις ἐπαισίοις — λαμπρῶς. Correxī ex Med. 2.

11 Med. 2. οὕτω. Vind. οὗ. Ald. Par. οὗ. 12 Med. 2. διήγ-

τὴν ἐπ' αἰσίοις ἄφιξιν καὶ εὐχταιοτάτην ¹³ μοῖραν τῶν
 ὑπηκόων· εἶτα κατασκευάσεις, ὅτι βεβαιοί· ¹⁴ δι' ἔργων
 τὴν φήμην, ἥ ὅτι ὑπερβάλλει τὴν φήμην, ἥ ὡς ἂν ὁ και-
 ρὸς διδῶ. εἶτα μετὰ τὸ προοίμιον τοῦτο ἦξαι εἰς ¹⁵ τὸν
 περὶ τῶν ὑπηκόων λόγον. διπλοῦς δ' ¹⁶ οὗτος· ἡ γὰρ
 κακῶς πεπονθότων αὐτῶν παρὰ τοῦ μικροῦ πρόσθιεν
 ἄρχοντας διατυπώσεις καὶ αὐξήσεις ¹⁷ τὰ δυσχερῆ, μη-
 δὲν βλασφημῶν τὸν παυσάμενον, ἀλλὰ ἀπλῶς τὴν δυσ-
 τυχίαν τῶν ¹⁸ ὑπηκόων λέγων ἐπαύξεις, ὅτι ὥσπερ νυκτὸς
¹⁹ καὶ ζόφου τὰ πάντα κατελιηφότος αὐτὸς ¹⁹ καθ' ἅπαντ'
 ἥλιος ὁφθίς πάντα ἀθρόως τὰ δυσχερῆ διέλυσε, ²⁰
 καὶ ἐργάσῃ τοῦτο καὶ οὐ παραδράμῃς, ²¹ ὅτι τοίνον ἀν-
 ἐπνευσαν ἅπαντες ὥσπερ νέφους τινὸς ²² τῶν δαινῶν πα-
 ραδραμόντων· ἡ οὐδὲν ἡεπονθότων ²³ ἔρεῖς· αὐτίκα ²⁴
²⁵ μὲν ἐπαυσάμεθα μεγίστας εὐεργεσίας ὁμολογοῦντες τῷ
 ἄρχοντι, ἄρτι δὲ ²⁵ ἀκούσαντες τῶν ἀγαθῶν ἀγγελίας
 καὶ μέλλοντες ἀφ' ἱερῶν ἐφ' ἱερὰ, ὡς ἂν εἴποι τις, καὶ
 ἐκ ²⁶ τῶν καλλιόνων φαιδροὶ καὶ γεγηθότες προαπηντή-
 καμεν. ²⁷ εἶτα μετὰ ²⁸ ταῦτα πάλιν ἐρεῖς, ὅτι τὰς τε

γέμει τοῖς ἐπ'. Ald. Vind. Par. διήγγαλλε. τὴν ἐν αἰσίοις. ¹³
 Par. εὐχταιοτάτη μοῖραι. Ald. Vind. εὐχταιοτάτη μοῖρα. Corri-
 git Med. 2. ¹⁴ Med. 2. βεβαιοῖς ἐν ἔργῳ τ. φ. ἡ ὅτι ὑπερ-
 βάλλεις τὴν φήμην. Ald. Vind. Par. ἐβεβαίους δι' ἔργων τ. φή-
 μην, omissis sqq. ἡ ὅτι ὑπ. τ. φήμ. In verbis Medicei tertiam
 pro secunda persona posui. ¹⁵ εἰς Ald. Vind. om. Mox
 Ald. περὶ τὸν ὑπ. ¹⁶ Med. 2. δε. Idem sq. κακῶς om. ¹⁷
 Med. 2. αὐξίς. ¹⁸ Med. 2. τῶν. Ald. Vind. Par. τὴν. Mox
 Par. Med. 2. ἐπαύξεις. ¹⁹ αὐτὸς ex Med. 2. recepi. ²⁰
 Ald. Codd. διέλυσας. ²¹ Par. Med. 2. Vind. παραδράμῃς.
 Ald. παραδράμεις. Mox Vind. ἂν ἐπνευσαν. ²² Respicit ad
 Dem. pro cor. p. 291. ²³ Ald. Vind. Par. παθόντας.
 Med. 2. πεπονθότας. scr. πεπονθότων, ut supra v. 6. ²⁴
 Med. 2. ἄρτι. ²⁵ Med. 2. δ'. Sq. τῶν ex eodem inserui.
²⁶ ἐκ Med. 2. om. ²⁷ Par. προαπηντίκαμεν. ²⁸ Med. 2.

ἄλλας χάριτας μεγίστας ²⁹ τοῖς βασιλεύουσιν ὀφείλοντες, ἐφ' οἷς ὑπὲρ ἡμῶν ἀθλοῦσι, καὶ ἐπὶ τούτῳ ³⁰ δικαίως ἂν μίξουσιν ὁμολογήσαιμεν, ὅτι τοιοῦτον ἡμῖν κατέπεμψαν. περὶ δ' ἐν τοῖς τοιούτοις λόγοις αἰεὶ συντέμνειν τὰ βῶσκειν ὀγκῶμα, καὶ μηδὲν ³¹ διατρίβειν, ἵνα μὴ διπλῆν ποιήσῃς τὴν ὑπόθεσιν· ἐάν μὲν οὖν ἔχῃς ³² πράξεις εἰπὲν τοῦ ἄρχοντος, ἔρεῖς· εἰ δὲ μὴ, περιέργως ἢ πατριδα ἢ ἔθνος ἐκφράσεις καὶ χωρογραφήσεις ³³ τῷ λόγῳ ἀπὸ τῶν ἐπισημοτάτων καὶ θρυλουμένων περὶ τῆς χώρας ἢ τῆς πατρίδος, ὅτι Ἰταλιώτης, ^{33*} ἐκ ποταμοῦ δὲ χώρας ἢ πόλεως περιωνύμου, οἷον τῆς Ρώμης. ζητήσεις δὲ καὶ τοῦ γένους πράξεις· εἰ δὲ εὐποροῖς πράξεως τοῦ ἐπαινουμένου, ἐκ τούτων θηράσεις ³⁴ τὸν ἔπαινον, καὶ μὴ ἀδχυηρὰν καὶ ἄγονον παρέχεσθαι τὴν ὑπόθεσιν· ἔπειτα λέγε· πείθομαι δὲ τὸν ³⁵ ἐκ τοιούτων γεγονότα πρὸς ³⁶ τοὺς ἐαυτοῦ πατέρα ἀμιλλώμενον ἀγαθὸν περὶ ἡμᾶς γενέσθαι ³⁷ καὶ δίκαιον· καὶ γὰρ καὶ ³⁸ ἐκεῖνοι δίκαιοι· οὐκοῦν δακίσει μὲν ἡμῖν ὑπὲρ τὸν ³⁹ Αἰακὸν, ὑπὲρ τὸν Μίνω, ⁴⁰ ὅπῃ τὸν Ῥαδάμανθυν· καὶ τούτου ⁴¹ ἄμεινον ἤδη προμαρτυρομαι, ὦ Ἕλληνες· καὶ εἰπὼν τοιαῦτα καὶ πλείω περὶ ⁴² δικαιοσύνης, ὅτι οὐδεὶς ἀδίκως δίκην δώσει τῷ νόμῳ, οὐδὲ χαμαὶ πασιταὶ λόγος τοῦ πένητος δίκαιος, πεπαισθώσαν ἡμῖν οἱ πλούσιοι ταῖς περιουσίαις ⁴³ κομπούμε-

μετά. Ald. Par. Vind. μὲν. 29 Med. 2. μέγιστα. 30 Med. 2. τούτοις δικ. μὲν μίξ. 31 Med. 2. μή. 32 Med. 2. ἔχῃς. Par. ἔχει. Ald. Vind. ἔχῃ. 33 Med. 2. χειρογραφίσας. — v. 9. Ald. Codd. θρυλλουμ. 33* Ald. Vind. ἢ καταλιώτης. Med. 2. ἢ ἰταλιώτης. Par. ἡταλιώτης. recte Valēs. Emend. p. 30. corrigit ἰταλιώτης. 34 Med. 2. θηρεύσεις. 35 Par. τῶν. 36 Med. 2. κατά. 37 Med. 2. γεγενησθαι. 38 καὶ Med. 2. om. 39 Par. τῶν. Vind. τῶν Αἰακῶν. supra ω posito o. 40 Med. 2. Μίνωνα. 41 Med. 2. τοῦτο. 42 Med. 2. περὶ δικαίος. καὶ πλείω. 43 Med. 2. περιεργίαις.

νοι, πεπαιδευμένοι οἱ πένητες ὀδυρόμενοι τὴν ἀσθένειαν,
 ἤξεις ἐπὶ τὸν τῆς ἀνδρείας ἔπαινον, ὅτι πρὸς βασιλείαν ὑπὲρ ⁴⁴
 πρὸς βασιλείαν ὑπὲρ ⁴⁵ ἡμῶν τοῖς γράμμασι· καὶ γὰρ οἱ
 πατέρες αἰεὶ ἐπείσθουσιν αὐτῶν· [εἰ πολλάκις ἄρχοντας
 5 ἔχεις ⁴⁶ λέγειν.] ἀντιστήσεται τοῖς δεινοῖς, ὥσπερ ἀγα-
 θὸς κυβερνήτης ⁴⁷ ὑπὲρ τοῦ σκάφους ὑπερέχοντος ⁴⁸ τοῦ
 κλύδωνος, καὶ τὰς ἀρετὰς δὲ ⁴⁹ τὰς ἄλλας οὕτως ἐκ με-
 τέρου προσαΐεις· ⁵⁰ προλέγων, ὅτι τοιοῦτος ⁵¹ δὲ ἔστι
 καὶ τοιόδε, οἷον ὅτι σφόδρῳ τυγχάνων ἔσται ⁵² κρείτ-
 10 τῶν κέρδους, κρείττων ἡδονῶν· καὶ ἐπαΐεις ⁵³ μετὰ ταῦ-
 τα τὸν περὶ τῆς φρονήσεως λόγον, ἐπισφραγίζόμενος τὰ
 προειρημένα, ὅτι πάντα ⁵⁴ δὲ ταῦτα ποιήσει διὰ φράνη-
 σιν καὶ συνέσιν, ὅς ⁵⁵ γὰρ κατὰ τῶν προσηκόντων οὐδε-
 νὸς φρονεῖ, περὶ πάντων δὲ ἀκοιβῶς ἐπισκέπτεται, πῶς
 15 οὐ δήλος ἐστὶν ὁμολογουμένως μέλλων ἄρχειν ἐπ' ἀγαθῶ
 τῶν ὑπηκόων καλῶς. ⁵⁶ Τάξεις δ' αἰεὶ τὰς ἀρετὰς ἐν
 ἀπάσῃ ὑποτίθει, ὥς ἂν σοι συμφέρῃ, ⁵⁷ καὶ ὥς ἂν ἰδῇς
 ἐπιδαχόμενῃ τὴν ἀκολουθίαν ταῦ λόγου, ἐπειδὴ δὲ συγ-
 κρίσις οὐ δυνάμεθα τάττειν πρὸς τὰς πράξεις διὰ τὸ

⁴⁴ Ald. Codd. πρὸς βασιλεύσῃ. ⁴⁵ ὑπὲρ Med. 2. om. Mox
 Ald. Par. γράμμασιν. ⁴⁶ Med. 2. ἄρχοντας ἔχεις. Etiam Par.
 ἔχεις. Verba haec tanquam glossam uncis inclusi. ⁴⁷ Ald.
 κυβερνήτης. Sq. ὑπὲρ Ald. Vind. Par. om. Recepi ex Med.
⁴⁸ Ald. Vind. Par. ὑπερέχοντος. Med. 2. ὑπερέχοντος. ⁴⁹
 Med. 2. καί. ⁵⁰ Med. 2. πρὸς. tum Vind. Par. προλέγων.
 Ald. Med. 2. λέγων. ⁵¹ Med. 2. ὅτι τοιόδε ἔσται καὶ φανή-
 σεται κρείττων κέρδους. ⁵² Par. ἔσται. Vind. Ald. ἐστὶ. ⁵³
 Med. 2. ἐπαΐεις. ⁵⁴ ταῦτα πάντα Med. 2. ⁵⁵ Ald. Vind.
 Par. ὅστις ἀγνοῖα τ. προσ. οὐδὲν, περὶ πάντ, δὲ ἀπρ. ἐπισκέπτεται
 πῶς εὐθὺς (Par. εὐδελος). Correxī ex Med. 2. Vales. Emendat.
 p. 30. corrigit δήλος. ⁵⁶ Ald. Vind. Par. καλῶς per lacu-
 nam om. In libro Merulae nulla lacuna est. Med. inserit κα-
 λῶς. ⁵⁷ Ald. Vind. Par. συμφέρειν ὁρᾷς. Med. 2. συμφέρῃ.

μηδέπω πεφνηέναι⁵⁸ τοῦ ἄρχοντος πράξεις, συγκρίνομεν
 αὐτοῦ τὸ γένος γάνει ἐνδόξῳ⁵⁹ ἢ τῶν Ἡρακλειδῶν ἢ τῶν 618
 Αἰακιδῶν. ἐν γὰρ ταῖς ἀρεταῖς οὐ συγκρίνομεν· τί γὰρ
 ἂν καὶ συγκρινάμεν⁶⁰ μηδέπω μηδεὶνός γεγοκότος; εἰς
 μεθόδον δὲ εἰσάξομεν⁶¹ ἐν μὲν δὴ δικαιοσύνη οὕτως·⁶²
 οὐ γὰρ δὴ Φωκίων⁶² μὲν καὶ Ἀρισταίδης καὶ εἴ τις τοι-
 οῦτος ἕτερος τῆς ἐκ τῶν ἔργων εὐδοξίας ἐπιθύμησαν,⁶³
 ὁ δὲ ἡμέτερος παρόψεται τὴν ἐκ τούτων εὐκλείαν· ἀλλ'
 ὥσπερ ἐκεῖνοι δι' ἀρετὴν ἀείμνηστοι γεγόνασιν, οὕτως
 καὶ αὐτὸς ἐπιθυμήσει μνῆμην καλλίστων ἔργων ἐν ταῖς 10
 διανοίαις ταῖς ἡμετέραις καταλιπεῖν· ζηλώσει τὸν Μίνωα,
 μιμήσεται τὸν Ραδάμανθυν, ἀμιλλήσεται πρὸς τὸν Αἰα-
 κόν· καὶ καθ' ἑκάστην⁶⁴ τῶν ἀρετῶν οὕτως ποιήσεις,
 ἀπὸ τοῦ μέλλοντος⁶⁵ κατ' εἰκασμὸν καὶ κατὰ τὸ ἀκό-
 λουθον τὸν ἔπαινον ἐργαζόμενος. τὰς δὲ συγκρίσεις τὰς 15
 πρὸς ὅλην τὴν ὑπόθεσιν⁶⁶ ἐργασόμεθα⁶⁷ οὕτως· ὅσοι
 μὲν οἷν γεγόνασιν ἄρχοντες καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἑτέ-
 ροις, ἢ τῷ γένει μόνον αἰμνώνεσθαι ἔδειξαν,⁶⁸ ἢ φρόνη-
 σιν προϋβάλλοντο⁶⁹ ἢ τῶν ἄλλων μίαν ἀρετῶν· οὗτος

58 πεφνηέναι Ald. Vind. om. per lacunam. Est in Med. 2. Par. et exemplari Aldino Parisino ad marg. Liber Merulae supplet ἔχειν γεγονυίας.

59 Med. 2. ἐνδόξων, tum Ald. Vind. Par. ἢ τῶν Ἡρακλείδων, ἢ τῶν Αἰακιδῶν. ἐν δὲ ταῖς. Correxī ex Med. 2.

60 τί γὰρ ἂν καὶ συγκρινάμεν Med. 2. om. 61

Par. ἐκ μεθόδου δὲ εἰσάξομεν. tum Ald. Par. ἐάν. Vind. Med. ἐν. Sq. δὴ Med. om. 62 Med. 2. φωκίων.

63 Ald. Vind. εἰς τὰς ἐπολήμην. Corrigit Med. 2. Par. 64 καθ' ἑκάστην δὲ Med. 2. sine καί.

65 ἀπὸ τοῦ μέλλοντος Med. 2. om. Mox Ald. Vind. Par. εἰκασμὸν κατὰ τὸν ἀκόλ. Corrigit Med. 2. 66

Med. 2. πρὸς τὴν ὅλην ἱπ. 67 Ald. Vind. Par. ἐργασόμεθα. 68 Ald. Vind. μόνον ἔσται ἐνδοξοί. [Vind. ἐνδοξον]. Correxī ex

Med. 2. Par. 69 Med. 2. προεβάλλοντο, Mox Ald. Vind. Par. τῶν ἄλλ. μ. τῶν ἀρετῶν. Med. alterum τῶν om.

δὲ ὅτι τῷ γένει πάντων κρείττων ἐστὶν, καθάπερ καὶ ὁ
 τῶν ἀστέρων διδίδεσθαι· μετὰ ⁷⁰ μικρὸν δὲ καὶ ἐπὶ ταῖς
 ἀρεταῖς θαυμασθήσεται· κρείττων μὲν ἐπὶ δικαιοσύνη
 τῶν ἐπὶ δικαιοσύνη φρονοῦντων ⁷¹ ὀφθαίς, κρείττων δὲ
 ἐκ ἀνδρείας, καὶ κρείττων δὲ ἐν φρονήσει, οὐκ ἔλαττον
 δὲ ⁷² ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν ⁷³ ἐκ τούτων δοξάντων μέγα
 φρονεῖν· ἐξέσται δὲ ⁷⁴ σοὶ καὶ ἡμιθέων καὶ στρατηγῶν
 μνημονῶσαι ἐν τῇ συγκρίσει πάσας ἐνταῦθα ἀθρόως τὰς
 ἀρετὰς συγκρίνοντι· τοὺς δὲ ἐπιλόγους ἐργάσῃ, ὥς ⁷⁵
 10 ἀπὸ τοῦ σκοποῦ τῆς ὑποθέσεως δεξιούμενος τοὺς ὑπηκό-
 ουσ· οἷον ὅτι προσακηνητῆκαμεν δέ σοι ἅπαντες ὀλοκλή-
 ρως τοῖς γένεσι, ⁷⁶ παῖδες, πρεσβῦται, ἄνδρες, ἱερέων ⁷⁷
 γένῃ, πολιτευομένων συστήματα, δῆμος περιχαρῶς ⁷⁸ δε-
 ξιοῦμενοι, πάντες φιλοφρονούμενοι ταῖς εὐφημίαις, σω-
 15 τῆρα καὶ τεῖχος, ἀστέρα φαινότατον ⁷⁹ νομίζοντες, οἱ
 δὲ ⁸⁰ παῖδες τροφέα μὲν ἐαυτῶν, σωτῆρα δὲ τῶν ⁸¹ πα-
 τέρων· εἰ δὲ δυνατόν ἦν ⁸² καὶ ταῖς πόλεσιν ἀφεῖναι φω-
 νῆα καὶ ἀχῆματα λαβεῖν, ὥσπερ ἐν δράματι, εἶπον ἄν·
 ὦ μεγίστης ἀρχῆς, ἡδίστης δὲ ἡμέρας, καθ' ἣν ἐπέστη ⁸³
 20 νῦν ἡλίου γὰρ φαεινότερον· νῦν ὥσπερ ἐκ τινος ζόφου
 προσβλέπειν δικοῦμεν λευκὴν ἡμέραν· ⁸⁴ μετὰ μικρὸν
 ἀντιτήσομεν εἰκόνας, μετὰ μικρὸν πιδιηταὶ καὶ λογοποιοὶ

70 μετὰ Med. 2. am. 71 Med. 2. σωφρονοῦντων et mox
 ἀνδρεία. 72 δὲ ex Med. recepi. 73 Med. τοῖς. scripsi
 τῶν. Ald. Vind. Par. om. 74 Med. 2. οὖν, 75 Med. 2.
 οἷς. 76 Vind. γένεσιν. 77 Med. 2. ἱερῶν et mox σύστη-
 μα. De decurionibus et plebe interpretatur Vales. Emend. p.
 30. 78 Par. Med. 2. περιχαρῆς. 79 Par. φανότατον. 80
 δὲ inserui ex Par. Med. 2. 81 τῶν Med. 2. om. 82 Ald.
 Med. Par. ἦν. Vind. ἦν. Mox Med. 2. ἀγέμεναι. 83 Ald.
 Vind. Par. ἐπέστησε [Par. ἐπέστησεν] νῦν ἡλῖος. Recepi lectio-
 nem Med. 84 Cfr. locos a Blomfieldio ad Aesch. Pers.
 congestos, quibus adde Plut. Pericl. 27.

καὶ ῥήτορες ἄσσουσι τὰς ἀρετὰς καὶ διαδίδουσιν εἰς γέ-
νη πάντων ἀνθρώπων· ἀνοιγέσθω θέατρα, πανηγύρεις
ἄγωμεν·⁸⁵ ὁμολοχοῦμεν χάριτας καὶ βασιλεῦσι καὶ κρείτ-
τοσι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ ἄρχοντος ἄρτι τοῖς ὑπηκόοις
ἐπιστάντος εἰρήκαμεν· ἐὰν⁸⁶ δὲ τινος λέγων ἐπιβατήριον
ἄρχοντος μὲν πάλαι τοῦ ἔθνους, ἄρτι δὲ ἐπιστάντος τῇ
ἡμετέρᾳ,⁸⁷ τὰ μὲν αὐτὰ,⁸⁸ οἷα καὶ ἐκ περιχαρίας εἰρή-
καμεν, δεῖ λαβεῖν· ἐρεῖς δὲ⁸⁹ τας πράξεις καθ' ἑκάστην
μὲν⁹⁰ τῶν ἀρετῶν ἰδίᾳ συγκρινεῖς ἐκ περιχαρίας· οὕτω δὲ
διαιρήσεις τὸν λόγον βασιλέως· δι' ὀλίγων ἐρεῖς ἐγκώμιον¹⁰
γένους, ἐὰν ἔχη λαμπρόν·⁹¹ εἴτα τὰς πράξεις⁹² καθ'
ἐκάστην τῶν ἀρετῶν ἰδίᾳ συγκρινεῖς·⁹³ εἴτα ἀθρόαν
σῆγκρισιν, εἴτα τοὺς ἐπιλόγους, δοκεῖ δὲ περιττὸν ἔχειν
ὁ ἐπιβατήριος λόγος κατὰ⁹⁴ τοῦ προσφωνητικοῦ τὸ⁹⁵
ἐκ περιχαρίας κεφάλαιον μετὰ τὰ προοίμια, καὶ ταῦτα¹⁶
ἐκ περιχαρίας λαμβανόμενα· ὅμως δὲ⁹⁶ οὐδὲν κωλύει με-
τὰ τὰ προοίμια τελείαν ἐργασίαν τῶν κεφαλαίων διδο-
σθαι. Χρήση δὲ ἐν ταῖς τοιαύταις ὑποθέσεσι ταῖς⁹⁷
τῶν προσφωνητικῶν καὶ τῶν⁹⁸ ἐπιβατηρίων ἢ ἐνὶ⁹⁹
προοιμίῳ ἢ καὶ δευτέρῳ πολλάκις. ἔστι δὲ ὅτε¹ καὶ τρι-²⁰

85 Par. ἄγομεν. 86 Med. 2. ἂν — λέγω. Ald. Vind. Par.
ἐὰν — λέγον. 87 Med. 2. ἡμέρα. 88 Ald. Vind. Par.
ταῦτα μὲν οἷα. Med. 2. τὰ μὲν αὐτὰ οἷα. Id. περιχαρίας per
totum caput, excepto v. 9. 89 ἐρεῖς δὲ ex Med. inserui.
90 Ald. Vind. Par. δὲ τῶν ἀρετῶν μετὰ ἐκ περιχ. Corrigit Med.
91 Ald. Vind. Par. addunt: διὰ βραχίων, ὁμοίως καὶ τούτοις,
quae Med. 2. om. 92 Par. inserit καὶ. 93 Ald. Par. Vind.
συγκρίσεις. Med. συγκρινεῖς — ἀθρόον. 94 κατὰ Med. 2. om.
95 τὸ Med. 2. om. 96 δὲ ex Med. inserui. 97 Med.
ταῖς τε. 98 τῶν Med. 2. om. Ald. Vind. Par. ἐμβατηρ.
Med. 2. ἐπιβατ. 99 Med. 2. ἢ καὶ ἐνὶ. 1 Ald.
Vind. Med. ὅτε. Par. ὅτε. tum Med. 2. τριῶν ἀποχρήση πολ-
λάκις.

σὲ χρήσῃ, ὅταν ἀπαιτῇ² καὶ τοῦτο ἢ ὑπόθεις· ἐὰν δέ
 τις τῷ εἶδει τούτῳ τῷ³ ἐπιβατηρίῳ καὶ πρὸς πόλιν θέ-
 λῃ χρῆσασθαι, ἴστω, ὅτι ἀπὸ τῆς διαθέσεως καὶ τῆς εὐ-
 νοίας τῆς περὶ τὴν πόλιν, ὥς ἔχει, καὶ ἀπὸ τῆς ὕψους
 τῆς θαναρᾶς τῆς πόλεως λήγεται⁴ τὴν χορηγίαν τοῦ λό-
 γου ἐκ μεθόδων καὶ τῶν πατρίων⁵ μνημύμενος· οἷον
 ἐπόθουν μὲν πάλαι καὶ γυμνάσια καὶ θέατρα ταῦτα καὶ
 619 ἰσῶν κάλλη καὶ λιμένων τῆςδε τῆς πόλεως· τίς γὰρ οὐκ
 ἂν ἄγαιτο⁶ τῶν παρ' ἡμῖν⁷ ἐξαιρέτων τὰς ὑπερβολάς;
 10 εἶδαν δὲ καὶ νῦν ἀσμένως καὶ γέγιθα τῇ ψυχῇ τὰ ἐξαι-
 ρετα· ἄλλοι⁸ μὲν γὰρ ἄλλοις χαίρουσιν, οἱ μὲν ἵπποις,
 οἱ δὲ ὀπλοῖς, ἐγὼ δὲ ἀγαπῶ⁹ τὴν ἐμαυτοῦ πατρίδα καὶ
 νομίζω μηδὲν διαφέρειν τὴν περὶ ταύτην¹⁰ ἐπιθυμίαν
 τῆς περὶ τὴν¹¹ ἀκτῖνα, ἣν ὁ¹² ἥλιος ἐξ ὠκεανοῦ ἐκτεί-
 15 νει θανείς·¹³ τί γὰρ ἂν γένοιτο μεῖζον¹⁴ πόλεως, ἣν ὁ
 δεῖνα ἐκτισεν; εἴτα ἔπαινον ἐρεῖς διὰ βραχείος¹⁵ τοῦ
 κτίσαντος· καὶ μὲν βασιλείως ἔργον ἢ πόλις τυγχάνη,
 συνωδοὶ δ' ὥσιν οἱ νῦν βασιλεύοντες τῷ¹⁶ τότε, ἐρεῖς,
 ὅτι ὁ τούτων πρόγονος ἐκτισεν· ἢ γὰρ βασιλεία καὶ τὸ
 20 ἀξίωμα συνάπτει τὰ γένη· ἐὰν δὲ¹⁷ ὡς τύραννον μισῶ-
 σιν, ὅτι πάσης τῆς οἰκουμένης ἢ πόλις, καὶ ὅτι τινὰς
 μὲν τῶν πόλεων ἀνὴρ εἰς ἡ βασιλεὺς εἰς¹⁸ ἔκτισε, ταύ-
 την δὲ ἡ¹⁹ οἰκουμένη σύμπασα. οὐκοῦν μετὰ τὰ προοί-

2 Ald. Vind. Par. ἀπαιτῇ. 3 Ald. Par. τούτῳ. Vind.
 τούτῳ τῷ. Med. 2. τῷ. 4 Med. 2. λήψῃ χορηγίαν. 5 Med. 2.
 πατρίδων. 6 Ald. Vind. Par. ἄγοιτο. 7 Med. 2. ἡμῖν.
 rell. ἡμῖν. 8 Med. 2. ἄλλοις μὲν γὰρ ἄλλοι. 9 Med. 2.
 ἀγαπῶν τὴν ἐαυτοῦ πατρὸς καὶ νομίζων. 10 Med. 2. ταῦτα.
 11 Par. Med. 2. τὴν. Ald. Vind. τόν. 12 ὁ Med. 2. om.
 13 Med. 2. φωτός. 14 Par. μεῖζον. 15 Med. 2. βραχέος.
 rell. βραχείως. 16 Med. 2. τῷ. rell. τῶν. 17 Med. 2. ἐὰν
 δ' ὡς τύρ. μισοῦσιν. 18 ἡ βασιλεὺς εἰς ex Med. inserui. 19
 δ' ἡ Med. 2.

μια ὄντα ἐκ περιχαρίας κεφάλαιον ἐργάσθῃ ἔχον ²⁰ ἐναν-
 τίου αὐξήσιν οὕτως· ὅτι ²¹ ἐδυσχεραίνον δὲ ὡς ἔοικεν τὸν
 παρελθόντα χρόνον καὶ ἡνιωμένην ἀθεάμων ²² ὑπάρχων
 κάλλειων τοσούτων καὶ πόλεως, ²³ ἢ μόνην καλλίστην
 πόλειων ²⁴ ὁ ἥλιος ἐφορᾷ· ἐπειδὴ δὲ εἶδον, ²⁵ ἐπανασάμην δ
 τῆς λύπης, ἀπεσσευσάμην δὲ τὴν ἀνίαν, ὅρῳ δὲ ²⁶ ἀπάν-
 των ὧν ἐπούθουν τὴν θείαν, οὐκ ὄνειρματος εἰκόνας, ²⁷
 οὐδὲ ὥσπερ ἐν τῷ ²⁸ κατόπτρῳ σκιάς, ἀλλ' αὐτὰ τὰ τε-
 μένη, αὐτὴν τὴν ἀκρόπολιν, αὐτοὺς τοὺς νεῶς καὶ λιμέ-
 νας καὶ στοάς. Δεύτερον δὲ ²⁹ κεφάλαιον ἐρεῖς μετὰ ¹⁰
 τοῦτο αὐτοῦ τοῦ χτίσαντος ἔπαινον σύμμετρον. Τρίτον
 κεφάλαιον, ἐν ᾧ τὴν φύσιν τῆς χώρης ἐκηράσεις, ὅπως
 μὲν ἔχει ³⁰ πρὸς θάλασσαν, ὅπως ³¹ δὲ πρὸς ἡπειρον,
 ὅπως δὲ πρὸς ἀέρας· ³² διεξεργάσθῃ δὲ τούτων ἕκαστον
 συμμέτρως, καὶ ἐν μὲν τῷ κατ' ἡπειρον ἐκηράσεις ³³ ¹⁵
 πεδίων κάλλη, ποταμῶν, λιμένων, ὁρῶν· ἐν ³⁴ δὲ τῷ
 κατὰ θάλατταν, ὅπως ἐπιτηδεύεις ἔχει ³⁵ πρὸς τοῖς κα-
 ταιρόντας καὶ τίσι πελάγεσι περικλείεται, ³⁶ ἐν ᾧ καὶ
 ἐκγρασις πελάγους· ἐν ³⁷ δὲ τῷ κατὰ τοὺς ἀέρας, ³⁸ ὅτι
 ὑγιεινοὺς ἔχει, καὶ συγκρίνεις τούτων ἕκαστον, τὴν μὲν ²⁰
 χώραν ἐτέρᾳ ³⁹ χώρα, οἶον ὅτι ἐν καλῷ μὲν κεῖται, ὡς ⁴⁰

20 Ald. Codd. ἔχων. 21 ὅτι Med. 2. om. 22 Med. 2.
 ἀθεάμων. 23 Ald. Par. Vind. πόλειων. 24 πόλειων Med. 2.
 om., ante ἥλιος artic. ὁ ponit, quem rell. om. 25 εἶδον
 ex Med. recepi. 26 Med. 2. δ'. 27 Ald. εἰκόνας. 28
 τῷ ex Med. recepi. 29 δὲ Med. 2. h. l. om. et post τρίτον
 v. 11. ponit. 30 Ald. Vind. Med. ἔχῃ. Par. ἔχει. 31
 ὅπως δὲ πρὸς ἡπειρον Med. 2. om. 32 Med. 2. ἀετέρας. διε-
 γάσθῃ — συμμέτρως. rell. σύμμετρα. 33 ἐκηράσεις Med. 2.
 om. 34 Med. 2. ἐκ δὲ τῶν. 35 Med. 2. ἔχῃ. 36 Med. 2.
 περικλείεται. 37 Ald. Vind. Par. ἐν. Med. ἐν. Sq. τῷ
 de meo posui. 38 Med. 2. ἀετέρας. infra ἀέρας habet. Mox
 Ald. Vind. Par. συγκρίνεις. 39 Med. 2. ἐν ἐτέρᾳ. 40

ἡ Ἰταλία, διαφέρει δὲ τῷ ⁴¹ ἐκείνην μὲν ἐν μέρει τινὶ ⁴²
 τῆς οἰκουμένης πλησίον βαρβάρων κείσθαι ⁴³ ἢ καὶ πρὸς
 τῷ τέλει τῆς οἰκουμένης, ταύτην δὲ ἡ ⁴⁴ πλησίον Ἑλλά-
 δος εἶναι ἢ κατὰ τὸ μέσον τῆς οἰκουμένης, καὶ εὐφρέ-
 6 στερον ⁴⁵ ἔχειν πρὸς ἡπειρον καὶ πρὸς ⁴⁶ θάλασσαν· τὸ
 δὲ πρὸς τοὺς ἄγρους ἢ πρὸς τοὺς Ἀθηναίων ἄγρους ἢ πρὸς
 τοὺς Ἰώνας· εἰτα μετὰ τὰς συγκρίσεις ταύτας καὶ τὴν
 ἔξεργασίαν ⁴⁷ τῶν ἐπιχειρημάτων συνάψεις τὰ κατὰ τὴν
 πόλιν, ὅπως ἔχει ⁴⁸ καὶ αὐτὴ θέσεως ἐν τῇ χώρᾳ· ἀκο-
 10 λουθεῖ γὰρ τῷ λόγῳ τῷ περὶ φύσεως ⁴⁹ τῆς χώρας καὶ
 ὁ λόγος ὁ περὶ τῆς φύσεως ⁵⁰ τῆς πόλεως, ἐκ ὧν ἑρεῖς, πότε-
 ρον ἐν μέσῳ κεῖται τῆς χώρας, ἢ πρὸς θάλασσαν ὑάλλον,
 ἢ πρὸς τοῖς ὕρεσιν· ἰδίᾳ μέντοι ἐργασίαν ἃ περὶ τῆς θέ-
 σεως τῆς πόλεως ἔξει· ⁵¹ ἄμῳ δὲ εἰς ἐν κεφάλαιον ἄ-
 15 γειν, τὸ τε κατὰ τὴν φύσιν τῆς χώρας καὶ τὸ κατὰ τὴν
 θέσιν τῆς πόλεως οὐδὲν κωλύει, λέγω δὲ εἰς τὸ τῆς φύ-
 σεως κεφάλαιον· ταυτόν γὰρ ἐστὶν ἐπὶ τῆς χώρας καὶ
 φύσεως καὶ θέσεως, πλην ὅτι ἡ μὲν θέσις τὸ κείσθαι ση-
 μαίνει, ἡ δὲ φύσις τὰ ⁵² ἐν τῇ θέσει, ὥσπερ βλαστήμα-
 20 τα καὶ ὄρη, ⁵³ πεδία καὶ ποταμούς· καὶ φυτὰ· ὥστε ἡ
 μὲν θέσις ἐστὶ ⁵⁴ καὶ φύσις, οὐ πάντως δὲ ἡ φύσις θέ-
 σις· φυτὰ γὰρ καὶ ποταμούς καὶ ὀρέων ⁵⁵ ὑπεροχὰς καὶ
 τὰ τοιαῦτα ὁ τῆς φύσεως παρέχει λόγος· ἵνα δὲ συν-
 τῇ-

Med. 2. καθάπερ. 41 Med. 2. τό. 42 Med. 2. ἐν μέρει τῆς
 οἰκ. τινί. 43 Ald. Vind. βαρβάρους κείται. Par. Med. βαρ-
 βάρων κείσθαι. 44 Med. 2. ἢ καὶ πλησ. 45 Ald. Vind.
 ἐκφύεισ. Ald. Med. εὐφύεισ. tum Med. ἔχει. 46 πρὸς et sq.
 δι Med. 2 om. 47 Med. 2. ἐργασίαν. 48 Par. ἔχει. rell.
 ἔχη. tum Med. αὐτῇ. rell. αὐτῇ. 49 φύσεως Med. 2. om.
 50 Med. 2. ἐκφράσιως. 51 Ald. Vind. ἦξι. 52 Ald. καὶ
 τά. Med. 2. Par. Vind. καὶ om. 53 Med. 2. πεδία καὶ ὄρη.
 54 Med. 2. Par. ἔσται. 55 Med. 2. ὀρῶν.

τόμως εἶπω, ⁵⁶ ὁ περὶ τῆς φύσεως τῆς χώρας λόγος ⁵⁷
 αὐτός ἐστιν· ὁ μὲν γάρ ἐστι τῆς θέσεως, ὃς ⁵⁸ ἔχει πρὸς
 ἑκάτερον τῶν στοιχείων· ὁ δὲ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ βλαστημά-
 των· μετὰ δὲ τὸν ⁵⁹ περὶ τῆς φύσεως λόγον τὸν περὶ
 τῆς ἀνατροφῆς θήσεις· ⁶⁰ ἐὰν ἔχῃς ἐν πατρίοις, ὡς ὁ ⁶¹ 5
 Ἀριστιδῆς εὐπόρησεν εἰπών, ⁶² ὡς Ἀθηναῖοι παρὰ τῆς
 Δήμητρος καρποὺς ἔλαβον, καὶ λαβόντες τοῖς ἄλλοις με-
 τιδούσαν· ⁶³ ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃς, ἐπαινέσον τὰ ἔθνη, ὡς ἐν
 κεφαλαίῳ τῶν ἐπιτηδευμάτων· ἐπιτηδεύματα γὰρ ἐστὶν
 ἐνδείξεις τοῦ ἥθους καὶ τῆς προαιρέσεως τῶν ἀνδρῶν ἀνευ ¹⁰
 πράξεων ἀγωνιστικῶν· ἔρωϊς οὖν ⁶⁴ ὅτι πρὸς τοὺς ξένους ⁶⁵
 φιλόανθρωπος, ὅτι πρὸς ⁶⁶ τὰ συμβόλαια νόμιμος, ὅτι ⁶²⁰
 μεθ' ὁμονοίας συνοικοῦσιν ἀλλήλοις· καὶ ὅτι ⁶⁷ ὅποιοι
 πρὸς ἀλλήλους, τοιοῦτοι καὶ πρὸς τοὺς ἔξωθεν· ⁶⁸ ἐφ'
 ἅπασιν δὲ τούτοις τοῖς κεφαλαίοις, ἐπειδὴ περ ἐπιβατήριον ¹⁵
 ἐπιθέμεθα, ⁶⁹ προσθήσεις ἐκείνο ⁷⁰ συχνότερον, ἵνα μὴ
 ἀπάδῃ ⁷¹ τῆς ἐπαγγελίας ὁ λόγος· ταῦτα γὰρ ἦν ⁷² τὰ
 ἐφελκόμενα· ταῦτα ἐπόθουν· διὰ τοῦτο οὔτε ⁷³ νύκτωρ
 οὔτε μεθ' ἡμέραν ἐδόκουν ἡσυχάζειν φλεγόμενος τοῖς
 περὶ ταῦτα ⁷⁴ ἔρωϊ· καὶ οὐ ταῦτά με μόνον πρὸς τὸν ²⁰
 πόθον διήγειρεν, ἀλλὰ τούτων πλείω καὶ θαυμασιώτερα·
 οἷς συνάψεις τὰ ἐξῆς ἐγκώμια· ἐὰν δὲ μὴ ἐπιβατήριος ὁ
 λόγος ᾗ, ἄλλως ⁷⁵ δὲ πάτριος, περὶ μὲν ἐρώτων καὶ περι-

56 Med. 2. φήσω. 57 λόγος Med. 2. om. 58 Med. 2.
 ἔχει γάρ. 59 Med. 2. τῶν. 60 Med. 2. φήσεις. 61
 ὁ Med. 2. om. Par. Ἀριστιδῆς. 62 Panathen. p. 185.
 Jebb. 63 Ald. Par. μετιδωσαν. 64 οὖν ex Med.
 Par. recepi. 65 Med. 2. ὅτι πρὸ τοῦ γένους. 66 Med. 2.
 γάρ. 67 Ald. Vind. Par. γάρ. Med. ὅτι. 68 Med. 2.
 ἔσω. 69 Med. 2. ἐπιθέμεθα. 70 Med. 2. προσθήσεις ἐκείνα.
 71 Med. 2. ἐν δεῖ. Vind. τοῖς ἐπαγ. 72 Ald. γὰρ ἦν. Med. 2.
 μετά. Par. μὲν ἦν. 73 Med. οὐδὲ νύκτ. οὐδέ. 74 Med. 2.
 τὰ τοιαῦτα. Par. ἔρωσιν. 75 Ald. Vind. ἀλλ' ὡς δὲ πατρίξ.
 Rhetor. IX. 16

χαρίας ἔρεῖς οὐδέν· ἀπλῶς δὲ ἄναι τῆς τοιαύτης προσ-
 5 θήκης ⁷⁶ ἐργάσῃ τὸ ἐγκώμιον πατρίοις χρώμενος τοῖς
 κεφαλαίοις ἐφεξῆς, ὡς προεῖρηται ⁷⁷ καὶ ῥηθῆσεται· ἔστι
 δὲ κεφάλαια ἐκεῖνα περὶ ὧν εἰρήκαμεν, φύσις, ἀνατρο-
 8 φή, ἐπιτηδεύματα. ἰδιάζον δὲ κεφάλαιον τοῦ ἐπιβατηρίου
 τὸ ἐκ περιχαρίας, τὰ δὲ λοιπὰ κοινὰ· μετὰ τοίνυν τὰ ἐπι-
 τηδεύματα θήσεις τὰς πράξεις εἰς τέσπαρας ἀρετὰς· δι-
 καιοσύνην, ἐν ᾗ μαρτυρίαν ⁷⁸ λήψῃ τῶν περιοίκων, ὅτι
 ταύτην ἡγούμενοι τὴν πόλιν ὄρον εἶναι δικαιοσύνης ἡκου-
 10 σι παρ' ἡμᾶς δικασόμενοι· ⁷⁹ καθάπερ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν
 Ἄρειον πάγον, δικαιοσύνης ἀγωνιστήριον παρελήφασιν,
 οὕτω καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν οἱ ἀστυγείτονες, ⁸⁰
 καὶ οὐδεὶς ἐνεκάλεσεν ⁸¹ οὔτε ξένος, οὔτε ἰδιώτης τῶν
 παρ' ἡμῖν, οὔτε ἀστυγειτόνων πόλει τῇ ἡμετέρᾳ, οὔτε
 15 περὶ οἰκῶν, ⁸² οὔτε περὶ ὄρων, οὔτε περὶ ὧν εἰώθασιν ἀμ-
 φισβητεῖν αἱ πόλεις. εἴτα ἀπὸ τῶν καταπλεόντων ἐμπό-
 ρων· ⁸³ ὅτι αἰροῦνται τὰς ἄλλας πόλεις καταλιπόντες
 εἰς τὴν ἡμετέραν καταίρειν πεπειραμένοι ⁸⁴ τῆς ἡμετέ-
 ρας φιλανθρωπίας· εἴτα κατασκευάσεις ὅτι ⁸⁵ μὴ τὸ τέ-
 20 λος φορτικὸν εἰσπραττόμεθα· ὅτι οἱ μὲν περὶ λόγους ⁸⁶

Par. ἄλλως δὲ πατρίς. Med. 2. ἄλλως δὲ πάτριος. 76 Ald.

Vind. προσθῆ ἢ. Par. Med. προσθήκης. Par. ἐργάσει. 77

Med. 2. εἴρηται. 78 Ald. Vind. ἀνδρίαν. Par. Med. μαρτυ-

ρίαν. 79 Med. 2. ἡμᾶς δικαιοῖμενοι. tell. ἡμῖν δικασόμενοι.

Sq. οἱ ex Med. recepi. 80 Ald. Vind. Par. οἱ αὐτοὶ γείτο-

νες. Med. ἀστυγεί. 81 Ald. Vind. Med. ἀνεκάλεσε. Par. ἐν-

εκάλεσε. Sq. οὔτε in Med. solo est. 82 Par. οὔτε περιοίκων,

οὔτε περιορών. Med. 2. οὔτε περὶ οἰκῶν om. et post ἡμετέρᾳ per-

gitt: οὐδὲ περὶ ἐρῶν, οὐδὲ περὶ ὧν. [Ald. Vind. Par. οὐ περὶ ὧν].

83 Ald. Vind. Par. καταπλ. ἐμπόρων Med. 2. ἐμπλεόντων ἐμπόρων.

tum Med. 2. ὅτι περ. — Med. Par. καταλιπόντες. 84 Ald. Vind.

πεπειραμένου. Par. Med. πεπειραμένοι. 85 ὅτι ex Med. recepi.

86 Ald. Vind. Par. περὶ λόγων. Med. 2. παραλόγους.

καὶ φιλοσοφίαν ἔχουσιν; οἱ δὲ περὶ τέχνας καὶ ἄλλας ⁸⁷
 ἐπιστήμας. ἀνάγκη δὲ τοὺς περὶ ταῦτα ἔχοντας ⁸⁸ Ἀφρο-
 διτης μὲν ἀτόπων νόμων ὑπερορᾶν, παρασκευάζειν δὲ τὴν
 ψυχὴν τὸ βέλτιστον ⁸⁹ περιεργάζεσθαι· περὶ δὲ τῆς φρο-
 νήσεως οὕτως ἔρεῖς, ὅτι θαυμάζοντες οἱ τὸ αὐτὸ ἔθνος ⁹⁰ 5
 καὶ γένος εἰλήφασιν παρ' ἡμᾶς; ⁹¹ ἤκουσι συσκευόμενοι
 περὶ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τὸ παλαιὸν παρ' Ἀθηναίους ⁹²
 οἱ Ἕλληνες, καὶ κοινόν ἐστι συνέδριον καὶ βουλευτήριον
 τοῦ κοινοῦ γένους ἢ ἡμετέρα πόλις· καὶ ὅτι εἰ ἔδει κἄν
 νομοθετεῖν, ἐνομοθέτησεν ἂν τῷ ⁹³ κοινῷ γένει τῶν ἀν- 10
 θρώπων, ὥσπερ τὸ παλαιὸν ἢ τῶν ⁹⁴ Λακεδαιμονίων καὶ
 Ἀθηναίων τοῖς Ἕλλησι· ποῦ μὲν γὰρ ⁹⁵ Σόλωνες πλεί-
 ονους τῶν παρ' ἡμῖν; ποῦ δὲ Λυκούργοι, ⁹⁶ ποῦ δὲ Μί-
 νως καὶ Ῥαδαμάνθυες, οἱ τῶν Κρητῶν νομοθέται; περὶ
 δ' ⁹⁷ ἀνδρείας ἔρεῖς, ὅτι πολλῶν πολλάκις πρεσβειῶν πρὸς 15
 βασιλεῖα καὶ ἐκ πολλῶν ἔθνῶν γενομένων, οὐδένες ⁹⁸
 μετὰ πλείονος παρῆρσις καὶ σεμνότητος διελέχθησαν τῶν
 ἀπὸ τῆς ἡμετέρας· εἴτα ἐφ' ⁹⁹ ἐκάστη τῶν ἀρετῶν συγ-
 κρίσεις ἐργάσῃ, ἰδίαν ¹⁰⁰ μὲν καθ' ἐκάστην· μετὰ δὲ
 ταύτην ἐφ' ἀπάσαις αὐταῖς ἀθρόαν σύγκρισιν ἐργάσῃ πό- 20

87 Med. 2. καὶ ἄλλας. rell. ἄλλας καί. 88 Med. 2. περὶ
 τὰ τοιαῦτα σχόντας. 89 Med. 2. τὰ βελτίω. 90 Med. 2.
 οἱ τὸ θαυμάζοντες οἱ τὸ αὐτὸ θαυμάζοντες ἀκοῇ παρελθόντες ἤκου-
 σιν παρ' ἡμᾶς συσκευόμενοι. 91 Ald. Vind. Par. ἡμῖν. Ald.
 συσκευόμενοι. 92 Med. Ἀθηναίως. 93 Ald. Vind. Par.
 Med. αὐτῷ. scr. ἂν τῷ. Sq. κοινῷ Med. 2. om. 94 Med. 2.
 τῶν παλαιῶν οἱ τῶν. 95 γὰρ Med. 2. om. pro Σόλωνες legit
 Σόλωνος. 96 Ald. Vind. Par. Λυκούργος βέλτιος, ποῦ δὲ Μί-
 νως καὶ Ῥαδαμάνθυς οἱ τῶν κριτῶν νομ. Correxī ex Med. 97
 Med. δι. 98 Ald. Vind. Par. οὐδενί. Med. 2. οὐδέν ἐς, igitur
 οὐδένες. 99 Med. 2. ἀφ'. 100 ἰδίαν μὲν καθ' ἐκάστην
 — — — σύγκρισιν ἐργάσῃ Med. 2. om.

λειως πρὸς πόλιν, συλλαμβάνων¹ ἅπαντα καὶ τὰ πρὸ τού-
 των ὁμοίως, φύσιν, ἀνατροφήν, ἐπιτηδεύματα, πράξεις·
 καὶ ἐν οἷς μὲν² ἂν τούτων εὖροις σωζομένην τὴν ἰσότη-
 τα ἢ καὶ πλεονεξίαν παρὰ τῇ πόλει ἦν³ ἐπαινεῖς, ταύ-
 5 τα ἀντεξετάσεις ἐν τῇ συγκρίσει. ἐν οἷς⁴ δ' ἂν εὕρισκῃς
 αὐτὴν ἐλαττουμένην ταῦτα παραδράμῃς·⁵ καὶ γὰρ Ἴσο-
 κράτης συγκρίνων Θησεία Ἡρακλεῖ,⁶ ἐν οἷς μὲν εὗρεν
 αὐτὸν πλεονεκτοῦντα, ἀντεξήτασεν,⁷ ἐν οἷς δὲ τὸν Ἡρα-
 κλεῖα, ταῦτα⁸ ἐσίγησε. Μετὰ τὴν σύγκρισιν ἤξεις ἐπὶ τοῖς
 10 ἐπιλόγοις, ἐν οἷς διαγράψεις αὐτὸ τὸ σχῆμα τῆς πόλεως,
 καὶ ἑρεῖς στοὰς, ἱερὰ, λιμένας, εὐστηρίας, ἀφθονίαν, τὰ
 ἐκ τῆς θαλάσσης⁹ ἐπιεσαγόμενα ἀγαθὰ, ἵππων δρό-
 μους, ἂν ἔχη, ἀγώνων διαθίσεις, λουτρῶν ἀπολαύσεις,
 ὑδάτων ἐπιρροὰς,¹⁰ ἄλσιν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει, τὰ περὶ τὴν
 15 πόλιν, οἷον ἂν ἱερὸν πλῆσιον πολυτελεῖς, ἂν μαντεῖον, ἂν
 τέμενος θεοῖς ἀνειμένον· καὶ γὰρ ταῦτα συντελεῖ πρὸς
 621 κόσμον τῇ πόλει· ἐφ' ἅπασιν δὲ τούτοις τοῖς παραγγέλμα-
 σιν ἐν τάξει Καλλινίκου ἂν λέγοις¹¹ καὶ Ἀριστείδου¹²
 καὶ Πολέμωνος καὶ Ἀδριανοῦ· καὶ μιμήσῃ¹³ τὰς ἐργα-
 20 σίας. ἐν¹⁴ μὲν τῷ τῆς φύσεως τόπῳ, ἐν δὲ τοῖς λοι-
 ποῖς¹⁵ ὡσαύτως· οὐχ ἦττον δὲ καὶ τοῖς ἐπιλόγοις¹⁶ τὸν

1 Par. συλλαμβάνων. 2 Med. 2. μη sine acc. 3 Med.
 2. ἦν. 4 Ald. Codd. ἐν ἡ. scr. οἷς ut v. 7. tum Ald. Vind.
 Par. εὕρισκεις [Vind. εὕρισκῃς] αὐτὸν ἐλαττούμενον. Corrigit Med.
 5 Ald. παραδράμεις. Vind. Par. παραδράμοις. Med. παραδρά-
 μῃς. 6 Ἡρακλεῖ — εὗρεν αὐτὸν Ald. Vind. Par. om. Resti-
 tuti ex Med. 7 Ald. Par. ἀντεξήτασεν. 8 Med. 2. ταῦτ'
 ἐσίγησεν. εἶτα. — Isocr. Hel. encom. p. 235. Bekk. 9 Med.
 θαλάττης. 10 Ald. ἐπιρροῖας. Vind. ἐπιρροῖας. Par. ἐπιρ-
 ρύας. Med. 2. ἐπιρροῦς. 11 Ald. Vind. λέγεις. Par. λέγοις.
 Med. ἂν λέγοις. 12 Ald. Vind. Med. Ἀριστείδους. Par. Ἀρι-
 στίδου. 13 Ald. Vind. Par. μιμήσει. Med. 2. μιμήσῃ. 14
 Med. 2. ἐάν μὲν τῷ τῆς φύσ. μιμήσῃ τόπῳ. 15 Par. λοιποῖς. 16

ἐκείνων τρόπον ζηλώσεις. ¹⁷ Τὰ μὲν οὖν ¹⁸ εἰρημένα κα-
 θολικῶς εἴρηται περὶ τοῦ ¹⁹ πατρίου καὶ ἐπιβατηρίου·
 καὶ διακέκριται τὸ ἴδιον ἐκάστου ἐν τῇ διαιρέσει· ἐὰν ²⁰
 δέ ποτε βουληθῇς εἰπεῖν, ὧ γλυκύτατε τῶν ἐταίρων, καὶ
 Τρωϊκὸν μὲν ἐγκώμιον τῆς χώρας, πρῶτον ²¹ οὐδὲν ἄλ-
 λο ἐστίν, ἢ λόγος περιέχων ἐκφρασιν τῆς φύσεως καὶ
 τῆς θέσεως αὐτῆς ὅπως ἔχει πρὸς τὴν παρακειμένην ἡ-
 πειρον, ὅπως ²² πρὸς τὴν γειτνιῶσαν θάλασσαν, ²³ ὅπως
 ἀέρων ἔχει εὐκρασίας· εἶτα ἐπὶ τούτων ²⁴ λαμπρῶς καὶ
 διειργασμένως ἐκφράσεις· ἐρεῖς δὲ καὶ περὶ ²⁵ ποταμῶν ¹⁰
 καὶ ὀρῶν καὶ ἵππων καὶ παιδίων ²⁶ καὶ σπερμάτων καὶ
 δένδρων, ὅπως ἐπιτηδείως ἔχει ²⁷ πρὸς ταῦτα σύμπαντα,
 καὶ ὅτι τούτων οὐδενός ²⁸ ἐστὶν ἐνδεής· καὶ τοῦτο μὲν
 δὴ κεφάλαιον περὶ τῆς θέσεως· πρὸς δὲ ἀπόδειξιν τοῦ-
 του τοῦ ²⁹ κεφαλαίου λήψῃ ἀρχαῖα διηγήματα πρὸς πῃ- ¹⁵
 στιν λέγων οὕτως· τοιγάρτοι καὶ ³⁰ διὰ τοῦτο καὶ κα-
 τὰ ³¹ τοὺς παλαιοὺς χρόνους, βασιλείας μεγίστας ³² καὶ
 περιβοήτους εὐτυχήσαντας, Λαρδάνου τοῦ Τρωὸς τὴν ἀρ-
 χὴν τοῦ Λαομέδοντος καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἤρξαν, οὐ μι-
 κρῶν θαλάσσης ³³ μέτρων, οὐδὲ νήσων τινῶν ἄρχουσιν, ²⁰
 οὐδὲ περιγεγραμμένων τόπων, καθάπερ ἡ Πειλοπόννη-

Med. 2. λόγοις. 17 Ald. Vind. Par. ζηλώσης. Med. ζηλώσεις.
 18 οὖν Med. 2. om. 19 τοῦ Med. 2. om. 20 Med. 2. ἄν.
 tum Vind. Par. βουληθείς. Med. 2. εἰπεῖν. rell. εἰπών. 21
 πρῶτον Med. 2. om. 22 Ald. Vind. Par. ἔχει h. l. repetunt.
 Med. om. 23 Ald. Vind. Par. θάλατταν. Med. θάλασσαν.
 24 Ald. Vind. Par. τούτοις. Med. τούτων. 25 περὶ Med. 2.
 om. 26 Ald. Par. παιδίων. 27 Ald. Vind. Med. ἔχη.
 Par. ἔχει. tum Med. πάντα, omisso ταῦτα. 28 Med. 2. οὐ-
 δὲν. 29 Med. 2. τούτου τοῦ. Par. τοῦ τούτου. Ald. Vind.
 τοῦ τοιούτου. 30 καὶ Par. om. 31 κατὰ Med. 2. om.
 32 Ald. Vind. Par. μεγίστης. Med. 2. μεγίστας καὶ περιβοήσαντε .
 33 Med. 2. μικρὸν θαλίτης.

σος, ³⁴ ἀλλ' ἤρξε ³⁵ μὲν Λυδίας, ἐπῆρξε δὲ Καρίας, καὶ
 προῆλθε τὴν ἑῴαν ἄπασαν ³⁶ καταστρεφόμενος, καὶ ὡμο-
 λόγησαν ἡμῖν δουλεύειν Αἰγύπτιοι καὶ Βλέμμυες καὶ Ἐρεμ-
 βῶν ³⁷ γένη· εἶπερ Λυδοὶ τελευταίοις χρόνοις φαίνονται
 5 ὑπακούοντες ὑμῖν ἐν ταῖς συμμαχίαις καὶ κλήσεσιν· ἡ
 μὲν οὖν ἀπόδειξις τοῦ κεφαλαίου τοιαύτη· ὥστε συμπε-
 πλήρωται τὸ κεφάλαιον τοῦτο τὸ περὶ τῆς ³⁸ φύσεως καὶ
 θέσεως τῆς χώρας ἀπὸ τῆς ἱστορίας· μετὰ ταῦτα ἐμβα-
 λῆς ³⁹ τὸν περὶ τῆς πόλεως λόγον οὕτω πως· τὸ μὲν
 10 οὖν παλαιὸν ἐρασθέντες ⁴⁰ τῆς χώρας θεοὶ καὶ Ποσειδῶν
 καὶ Ἀπόλλων, μικρὸν ἀνωτέρω θάλαττης τὸ ἴδιον ⁴¹ μέ-
 ρος τειχίζουσιν, ὥσπερ οὐδὲν κάλλιον νομίζοντες· εἶπερ
 οὖν περὶ τῶν Ἀθηναίων ἐρίζοιεν. ⁴² εἶτα τὴν ἐκ κοινῆς
 γνώμης κατασκευὴν, ὥσπερ τῆς ὅλης χώρας ἀκρόπολιν,
 15 οὐ δι' ἀπεχθείας ἀλλήλοις ἔχοντες, ὥσπερ ἐπὶ τῆς Ἀθη-
 ναίων πόλεως, ἀλλ' ὁμογνωμονοῦντες ἀμφοτέροι· Ἀλέξαν-
 δρος δὲ μετὰ ταῦτα, ⁴³ ὁ μὲν δὲ Ἡρακλείους λειπόμενος,
 μὲν δὲ Διονύσου ⁴⁴ νομισθεὶς εἶναι χείρων, ὁ ⁴⁵ τῆς οἰκου-
 μένης τὸ μέγιστον καὶ πλείστον μέρος μιᾷ χειρὶ Διὸς παῖς
 20 ὄντως χειρωσάμενος, ἐπιτηδεύτατον χώρον τοῦτον ⁴⁶ ὑπο-

34 Ald. Par. Πελοπόννησος. 35 Par. ἤρξεν. mox Med.
 προῆλθεν. 36 Med. 2. ἔω πᾶσαν. 37 Ald. Par. Vind. ἐρεμβῶν.
 38 τῆς e Med. 2. recepi. 39 Ald. Vind. ἐμβάλλεις. Med. 2. ἐμβαλεῖς
 εἰς. Par. ἐμβάλλεις. Mox Vind. οὕτως. 40 Ald. Par. Vind. παλαιοὶ
 ἐρασθῆναι. 41 Med. 2. τὸ ἴδιον μὲν τειχίζουσιν. Ald. Vind.
 Par. ἴδιον μετατειχίζουσιν [Par. μεταίχουσιν]. scripsi τὸ ἴδιον
 μέρος τειχ. — Mox Ald. Par. οὐδὲ κάλλ. 42 Med. 2. ἐρίζοιεν.
 Ald. Vind. Par. ἐρίζοις. fort. scribendum ἢ εἶπερ μὴ ὡς περὶ
 Ἀθ. ἐρίζοιεν. aut ὥσπερ τοῦτο κάλλιον νομίζοντες ἢ εἶπερ ὡς περὶ
 τῶν Ἀθ. ἐρ. 43 Med. 2. inserit ὅτι Ἀλεξανδρεὺς ὁ συγγρα-
 φεὺς, quod ex glossemate natum esse videtur. 44 Ald.
 Codd. Διονυσίου. 45 ὁ ex Med. recepi. 46 Ald. Vind.
 Par. ἐπὶ τὸν δικαιοτάτον τοῦτον χώρον ὑπολ. εἰς μέγιστ. Correxī
 ex Med.

λαβὼν, μεγίστην πόλιν καὶ ὁμώνυμον ἑαυτῷ κατασκευά-
 σας, εἰς ⁴⁷ ταύτην τὴν ἡμετέραν ἤγαγε· ⁴⁸ μετὰ ταῦτα
 ἔρεις καὶ ⁴⁹ περὶ τῆς πόλεως, ὅπως καὶ αὐτὴ ἐν μέσῃ τῇ
 χώρᾳ κεῖται ἢ μικρὸν ἐπικλίνει πρὸς τὴν ⁵⁰ θάλασσαν·
 εἰδ' ἐξῆς ὥσπερ ἔχει σύμπασα ἢ διαφέρεις. 5

C a p. IV.

ΠΕΡΙ ΛΑΛΙΑΣ.

Τὸ τῆς λαλιᾶς εἶδος χρησιμώτατόν ἐστιν ¹ ἀνδρὶ
 σοφιστῇ· καὶ ἔοικε ² δύο εἵδεσι τῆς ῥητορικῆς ὑποπίπτειν,
 τῷ τε συμβουλευτικῷ καὶ τῷ ἐπιδεικτικῷ· πληροὶ γὰρ
 ἑκατέρου τὴν χρεῖαν· καὶ γὰρ ἄρχοντας ἐὰν ἐγκωμιάσαι 10
 βουλώμεθα, ⁴ πολλῶν ἐγκωμίων παρέχει τὴν ἀφθονίαν·
 καὶ γὰρ δικαιοσύνην αὐτῷ καὶ φρόνησιν καὶ τὰς λοιπὰς ⁵
 ἀρετὰς διὰ τῆς λαλιᾶς καταμηνύειν δυνάμεθα, καὶ μὴν
 καὶ συμβουλευσαι διὰ λαλιᾶς ὅλη τῇ πόλει καὶ ἀκροα-
 ταῖς πᾶσι καὶ ἄρχοντι, εἰ βουλοίμεθα προσδραμόντες ⁶ 15
 πρὸς τὴν ἀκρόασιν, ῥάδιον· καὶ μὴν καὶ αὐτῷ καταμη-
 νῦσαι τινα ἑαυτοῦ ⁷ ὀργὴν ἢ λύπην ἢ ἡδονὴν πρὸς τοὺς
 ἀκροατὰς διὰ λαλιᾶς οὐ κεκώλυται· ἐξεστι δὲ καὶ σχή-
 ματίσαι διάνοιαν ὅλην ἢ ἀποσκώπτοντα ἢ κωμῶδεῖν ἐπι-
 χειροῦντα ἥθους τινὸς προαιρούμενον, ἢ ψέγοντα βίον, 20
 ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων. εἰπόντες δὲ τούτων παραδείγμα- 622

47 εἰς Med. om. 48 Ald. Vind. Par. ἡγεῖρας. Med.
 ἤγαγε. 49 καὶ ex Med. recepi. 50 τὴν e Med. recepi.
 tum Par. Med. θάλατταν.

1 Med. 2. ἐστὶ χρῆσ. 2 Par. ἔοικεν δύο εἵδεσιν. Med. 2.
 δυαίν. rell. δύο. 3 Med. 2. τῷ om. Mox Ald. πληρεῖ. 4
 Par. βουλόμεθα. 5 Par. λυπᾶς. 6 Med. συνδραμεῖν τι.
 Par. προσδραμόντι. 7 ἑαυτοῦ ex Med. recepi.

τα πειρασόμεθα⁸ καὶ περὶ τῶν ἵπολοιπῶν τοῦ γένους
 διεξιλεῖν. Ἀρχοντας ἂν πρόκειται ἡμῖν λαλιᾶς εἰπεῖν
 ἐγκώμιον· οὐκοῦν ζητήσομεν⁹ ὁποῖός ἐστι περὶ βασι-
 λείας,¹⁰ ὁποῖός ἐστι περὶ κατασκευῶν τῶν πόλεων, καὶ
 5 τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων, καὶ¹¹ περὶ τὰς κρίσεις
 τῶν ἰδιωτῶν, ὁποῖος δὲ καὶ καθ' ἑαυτὸν τὸν τρόπον
 ὁμιλητικός, πρᾶος, ἢ τούναντίον αὐστηρὸς καὶ κατε-
 στυμμένος.¹² οὐκοῦν ληψόμεθα πρὸς τοῦτο τὸ¹³ παρὰ-
 δεῖγμα ἱστορίαν ἀρχαίαν¹⁴ πλάσαντες αὐτοὶ, ἵνα μὴ
 10 δοκῶμεν¹⁵ γυμνοῖς αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν ἐγχειρεῖν· οὐ
 γὰρ ἔχει τοῦτο ἡδονήν· χαίρει γὰρ τὸ τῆς λαλιᾶς εἶδος¹⁶
 τῇ γλυκύτητι καὶ τῇ τῶν διηγημάτων ἀβρότητι.¹⁷ παρα-
 γένοιτο δ' ἂν ἡ γλυκύτης τῶν λόγων, εἰ παραδείγματα
 λέγοιμεν δι' ὧν ἐμφανιοῦμεν ὃ προαιρούμεθα μετὰ ἱστο-
 20 ρίας ἡδίστης τοῖς ἀκροαταῖς μαθεῖν· εἰ λέγοιμεν¹⁸ οἷον
 περὶ θεῶν καὶ ἡρώων, ὅτι καὶ θεοὶ περὶ νύκτας ἐπιμε-
 λείσθαι τῶν ἀνθρώπων· οἷον εἰ¹⁹ Ἡρακλέους μνημο-
 νεύομεν ὡς πειθόμενον μὲν αἰετῷ Διὶ προστάττοντι,
 ἀθλοῦντος²⁰ δὲ ὑπὲρ τοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοὺς
 25 μὲν ἀδίκους ἐξαιροῦντος, τοὺς ἀγαθοὺς δὲ ἐγκαθιστάν-
 τος²¹ πρὸς ἐπιμέλειαν τῶν πόλεων.²² εἰ Ἀγησίλαον λέ-
 γοιμεν, ὡς πειθόμενον Λακεδαιμονίων τοῖς προστάγμα-

8 Med. 2. πειρασόμεθα. mox Par. ὑπολύπων. 9 Med. 2. ζητήσομεν. 10 Ald. Vind. βασιλείας. Par. Med. 2. Vales. Emend. p. 30. βασιλείας. tum Ald. Vind. Par. κατασκευαστῶν πόλεων. Corrigit Vales. Med. κατασκευῶν καὶ τῶν δημοσ. 11 Par. Med. Vind. καὶ om. 12 Med. κατεστραμμένος. 13 τὸ e Med. recepi. 14 ἀρχαίαν Med. 2. om. ante πλάσαντες legit ἡ. 15 Med. δοχοῖμεν αὐτοῖς γυμνοῖς. 16 εἶδος e Med. recepi. 17 Ald. Vind. Par. ἀβρότητι. Med. ἀβρότητι. περιγένοιτο. 18 Ald. Par. ἐλέγοιμεν. Vind. Med. εἰ λέγ. 19 Med. 2. εἰ om. 20 Med. 2. ἀθλούντως. 21 Med. 2. δ' ἐγκαθιστάντος. Ald. Vind. Par. δι' ἐγκαθιστάντος. 22 Vind. πόλεων.

σιν, ²³ ἄρξαντα δὲ τῆς Ἰωνίας καὶ τῆς Ἑλλησπόντου
 λαμπρῶς, καὶ θαυμασθέντα οὕτως, ὥστε καὶ ταινίαις ἀνα-
 δεθῆναι ²⁴ παρὰ τῶν ὑπηκόων, καὶ ἀντιθεσι βάλλεσθαι ²⁵
 ταῖς πόλεσιν ἐπιδημοῦντα· μεστὴ δὲ καὶ ἡ ἱστορία Ἡρο-
 δότου γλυκέων διηγημάτων, ἐν οἷς ἡδονὴ παντοδαπὴ πα-
 ραγίνεται ἐν τῷ λόγῳ, οὐ μόνον ἀπὸ τῆς ξένης τῶν διη-
 γημάτων ἀκοῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ποίας συνθέσεως,
 ὅταν μὴ τραχεῖα χρώμεθα τῇ ἀγγελίᾳ, ²⁶ μηδὲ περιό-
 δους ἐχούσῃ καὶ ἐνθυμήματα, ἀλλ' ὅταν ἀπλουστερά
 τυγχάνῃ καὶ ἀφειλεστέρα, ²⁷ οἷα ἡ Ξενοφώντος καὶ Νι-
 10 κοστράτου καὶ Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Φιλοστρά-
 του τοῦ τὰ Ἡρωϊκὰ ²⁸ καὶ τὰς Εἰκόνας γράψαντος ἐρ-
 ραιμένη καὶ ²⁹ ἀκατάσκευος· χρὴ δὲ καὶ ³⁰ ὄνειρατα
 πλάττειν καὶ ἀκοὴν τινα ³¹ προσποιεῖσθαι ἀκηκοέναι· καὶ
 ταύτην βούλεσθαι ἐξαγγέλλειν τοῖς ἀκούουσιν· ὄνειρατα 15
 μὲν, ὡς εἰ ³² λέγοιμεν, ὅτι παραστάς νύκτωρ Ἑρμῆς
 προσέταττε κηρύττειν τὸν ἄριστον τῶν ἀρχόντων, καὶ
 πειθόμενος τοῖς ἐκείνου προστάγμασιν ἐρῶ κατὰ μέσον
 θεάτρων, ἅπερ ³³ ἐκείνου λέγοντος ἤκουσα. ἀκοὴν δὲ,
 ὡς εἰ λέγοιμεν οὕτως, ὅτι ἀπήγγειλέ ³⁴ τις ἐμοὶ τῶν ἀπὸ 20
 ἀστυγέιτονος πόλεως, οὐ ³⁵ πολλὰς ἀρετὰς καὶ θαυμα-

23 Ald. Codd. πράγμασιν. Vales. Emend. p. 30. προστάγμα-
 σιν. tum Vind. ἄρξαντες. 24 Ald. Vind. Par. ταινίαις ἀναδη-
 θῆναι. Med. ταινίας ἀναδοθῆναι. 25 Ald. Vind. Par. βαλέ-
 σθαι. Med. βάλλεσθαι. 26 Med. 2. Par. τῇ ἐξαγγελίᾳ. 27
 Ald. Vind. ἀσφαλεστέρα. Par. Med. Vales. l. l. ἀφειλεστ. 28
 Ald. Par. Vind. τούτου [Par. τοῦτον] ἡρωϊκῶς. Med. τοῦ τὸν
 ἡρωϊκόν. Vales. τοῦ τὰ ἡρωϊκά. 29 Ald. εἰρημένη ἀκατάσκ.
 Vind. Par. εἰρημένη καὶ ἀκατ. Med. 2. ἐρριμένη καὶ ἀκ. 30
 καὶ Med. 2. om. 31 τινα ex Med. recepi. 32 εἰ ex Med.
 recepi. 33 Ald. Vind. ὥσπερ. Par. Med. ἅπερ. tum Ald.
 Par. Vind. ἐκείνοι λέγοντος ἤκουσαν, correxi ex Med. 34 Ald.
 ἀπήγγηκε. Par. Vind. ἀπήγγειλεν. mox Par. ἀστογέιτονος. 35

στὰς ἐν ὑμῖν, εἰ³⁶ σχολὴν ἀκούειν ἄγοιτε, φράσαι προ-
 αιρουμαι. Συμβουλευσεις δὲ ὡς ἐν λαλιᾷ³⁷ περὶ ὁμο-
 νοίας πόλει, ἀκροαταῖς, φίλοις, ἀντιπολιτευομένοις καὶ
 πράττουσι³⁸ συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς εὐνοίαν τὴν πρὸς ἀλ-
 5 λήλους συμβουλευσεις δὲ ποτε καὶ ἐθέλειν ἀκούειν λόγων,
 εἰ μισολόγους γινώσκεις,³⁹ καὶ δυσχερῶς συνιόντας. ἔξ-
 αγγελεῖς δ' αὐτὸ πάθος,⁴⁰ οἷον, ὡς ἐν ὑποδείγματι, εἰ
 λέγοις ὅτι οὐκ ἀπαιτοῦσιν συνεχῶς αἱ ἀκροάσεις, οὐδὲ⁴¹
 ἀναγκάζουσι λέγειν, πλάσας τοιοῦτον λόγον· ὅτι Ἀπόλ-
 10 λων πολὺς ἦν θεσπίζων περὶ τοὺς τρίποδας, καὶ κατα-
 λαβὼν Κασταλίαν καὶ τοὺς Δελφοὺς ἐπλήρου τὴν προ-
 φητείαν⁴² μαντικοῦ τοῦ πνεύματος, τῶν δὲ Μουσῶν ἡμέ-
 λει· χαλεπαίνουσαι οἷον αἱ Μοῦσαι ἀξιούσι μαθεῖν τὴν
 αἰτίαν, διότι οὐ μετέχει χορείας⁴³ τῆς ἐν Ἑλικῶνι μετὰ
 15 Μουσῶν· ἰδίᾳ Δελφοῖ⁴⁴ βαδίζει Μουσῶν ἐν τοῖς ἀδύ-
 τοις, καὶ ποιεῖ μᾶλλον τοὺς τρίποδας· σχηματίζων δὲ
 πρὸς τε σαντόν⁴⁵ ἑρεῖς ταῦτα καὶ πρὸς τοὺς ἀκροατάς,
 ὅτι ὁ Ζεὺς ἡτιάτο τὰς Μοῦσας, ὅτι οὐ προτρέπονσι⁴⁶
 τὸν Ἀπόλλωνα συγχορεύειν αὐταῖς καὶ πλήττειν τὴν λύ-
 20 ραν· ἐμφανεῖς⁴⁷ δὲ καὶ ἡδυομένην σεαυτοῦ πρὸς τοὺς ἀκού-

οὗ ex Med. recepi. 36 Ald. Codd. εἰς. tum Ald. Vind.
 ἄγοιτο. Med. Par. ἄγοιτε. 37 Med. 2. ἐν λαλιᾷ sine ὧς.
 38 Med. 2. πλάττουσι. tell. πράττουσιν. 39 Ald. μισολόγοις
 γινώσκουσιν. Par. μισολόγοις γινώσκουσιν. Corrigit Med. Vind. 40
 Ald. ἔξαγγελλεῖς δὲ ἐαυτοῦ πάθος. Par. Vind. ἔξαγγελλεῖς δὲ ἐαυ-
 τοῦ π. Corrigit Med. 41 Med. 2. οὐδ'. 42 Ald. Par.
 προφητίαν. 43 Ald. Par. χορείας. Med. Vind. χορείας. 44
 Ald. Vind. Med. διαδελφοὶ, suffixo asterisco in Ald. — Par. ἰδίᾳ
 δελφοὶ, scripsi Δελφοῖ, et μετὰ, quod est in Ald. Med. post
 βαδίζει, cum Par. Vind. cjeci. 45 Ald. Vind. Par. πρὸς
 ἐαυτόν. Med. πρὸς τε σαντόν. 46 Ald. Vind. προτρέποντες.
 Par. προτρέπονται. Med. προτρέπονσι. tum Ald. Vind. Par. συγ-
 χορεύειν. 47 Ald. Vind. Par. ἐμφανίσεις. Med. ἐμφανεῖς.

οντας οὕτως ὅταν ἀποδέχη τὴν ἀκοὴν αὐτῶν ὡς κριτικῶν ⁴⁸ ἀκροαμένων, ὅτι ἦσθης ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ διαθέσει τῶν ἀκροαμάτων, ὥσπερ Ἰσοκράτης ἦσθη τοῖς Ἑλλήσιν ἀναγνούς ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸν πανηγυρικὸν λόγον, αἰσθανόμενος, ὅτι κατεῖδον ἀκριβῶς τὸ μεγαλεῖον ⁴⁹ τοῦ λόγου. ⁵ ἀποσκήψεις δὲ πολλάκις καὶ ψέξεις ⁵⁰ ἀνωνύμως ὑπο- ⁶²³ γράφων τὸ πρόσωπον, εἰ βούλοιο, καὶ τὸ ἦθος διαβάλλων, καὶ ὥσπερ ἐν τῷ ἐπαινεῖν ἐξῆν ⁵¹ ἐκ πάσης ἀρετῆς λαμβάνειν ⁵² τὰ ἐγκώμια, οὕτως ἐξεστὶ σοι ἀπὸ πάσης κακίας διαβάλλειν καὶ ψέγειν, ὅταν ἐθελήσῃς. ⁵³ ἔστι δέ ¹⁰ ποτε ⁵⁴ καὶ ἀπολογησασθαι καὶ διαθεῖναι ⁵⁵ τὸν ἀκροατὴν ἐπὶ παρόδου, ⁵⁶ ἣν μέλλει ποιεῖσθαι. πολλάκις μὲν ἡθικῶς μετριάζοντα, ὅτι τέττιγας ⁵⁷ μιμεῖται ⁵⁸ τοὺς φῶδικους τῶν ὀρνίθων. πολλάκις δὲ αἰτήσεις συγγνώμην, φάσκων ἐξ ὑπογύου ⁵⁹ σοι γεγενῆσθαι τὸ σπούδασμα. ¹⁵ ἢ ⁶⁰ ὅτι τῶν λόγων τὰς ἀπαρχὰς ἀνατιθεῖς τῇ πατρίδι καὶ τοῖς πολίταις, ὥσπερ τῇ Διημητρὶ καὶ τῷ Διονύσῳ οἱ γεωργοὶ τὰ θαλύσια. ἀπλῶς δὲ χρῆ γίνεται, ὅτι λαλιὰ τάξιν μὲν οὐδεμίαν θέλει σῶζειν καθάπερ οἱ λοιποὶ ⁶¹ τῶν λόγων, ἀλλὰ ἄτακτον ἐπιδέχεται τὴν ἐργασίαν ²⁰ τῶν λεγομένων. ἃ γὰρ βούλει, ⁶² τάξεις πρῶτα καὶ δευ-

48 Ald. Vind. Par. συγκριτικῶς. Med. ὡς κριτικῶν. 49 Par. μεγαλίον. 50 Med. λίξεις. 51 ἐξῆν Ald. Vind. Par. om. Vind. habet lacunam. Recepi ex Med. 52 Med. ἀναλαυβάνειν. 53 Ald. ἐθελείσῃς. 54 Ald. Vind. Par. δεσπότης. Med. δέ ποτε. 55 Par. διαθῆναι. 56 Ald. Vind. Par. παραδόξου, omisissis sqq. ἣν μέλλει ποιεῖσθαι. Correxī ex Med. 57 Ald. Par. τέττιξ. Vind. τέττιξ. Med. τέττιγας. 58 Par. μιμῆται. Sq. τοὺς Med. om. 59 Ald. Vind. ἐξ ὑπο σοι γεγεν. Explet lacunam Med. 2. ἐξ ὑπογύουσι. Par. ἐξ ὑπογύου σοι. Vales. Emend. p. 30. supplet ὑπογύου. Liber Merulae supplet ἐξ ὑποθέσεως. 60 ἢ Med. om. 61 Par. λυποί. 62 Par. βούλη.

τερα. καὶ ἔστιν ἀρίστη τάξις τῆς⁶³ λαλιᾶς τὸ⁶⁴ μὴ κα-
τὰ τῶν ἀντῶν βαδίζειν συνεχῶς,⁶⁵ ἀλλὰ τάττειν ἢ ἀπὸ
τοῦ γένους ποτὲ ἐγκώμια· ἄλλο τε πάλιν ἀπὸ προαιρέ-
σεως ἐγκωμιάσεις, ἄλλοτε⁶⁶ ἀπὸ τῶν χιθῆς καὶ πρώην
5 συμβεβηκότων περὶ⁶⁷ αὐτόν. καὶ ἀπὸ τύχης ἐγκωμιάσεις
μόνον ποτὲ καὶ ἀπὸ πράξεως μιᾶς ἄλλοτε· καὶ ταῦτα
μὲν περὶ τῶν πρώτων. λεχθήτω δὲ καὶ⁶⁷ ἕτερα· ἐρεῖς
τι καὶ εἰς τὴν σεαυτοῦ πατρίδα ὡς χρονίως μὲν ἐπανελ-
θὼν ἐπ' ⁶⁹ αὐτήν, ἀσμενίστατα δὲ αὐτὴν θιασάμενος,
10 καὶ τὸ Ὀμηρικὸν ἐπιφωνήσεις·⁷⁰

Κύσει δὲ ζείδωρον ἄρουραν,

χαίρων γαίῃ πατρώῃ, καὶ⁷¹ ἀσπάσῃ τῷ λόγῳ τῶν ἀκρο-
ατῶν τὸ θέατρον, καὶ καθ' ἓνα ἕκαστον ἀνωνύμως μέν-
τοι κοινῇ πάντας, ὡς μὴ ἐκ τοῦ προφανοῦς⁷² ὄνομα
15 λέγειν, ἀλλὰ συγχαίρειν⁷³ σεαυτῷ ὅτι πρεσβύτεας εἶδες,⁷⁴
οὓς κατέλιπες ἀκμαῶντας, καὶ εἰς ἄνδρας τελούντας, οὓς
ἐν ἐφήβοις εἶσας, καὶ νεανίσκους εἶδες τοὺς τελούντας
εἰς παῖδας. καὶ ὅτι οὐδὲν γλυκίον⁷⁵ πατρίδος οὐδὲ το-
κῆων γίνεται· ἀπλῶς δὲ χρή γιγνώσκειν περὶ λαλιᾶς, ὅτι
20 πάντα ὅσα βουλευθῶμεν ἐμφανίσαι δι' αὐτῆς, ταῦτα ἐξ-
έστιν ἡμῖν λέγειν τάξιν μηδεμίαν ἐκ τέχνης φυλάττουσιν,

63 τῆς Med. om. 64 Par. τόν. tum Med. κατ' αὐτόν.

65 συνεχῶς Med. om. tum legit: ἀλλ' ἀτακτεῖν αἰεὶ· ἀπὸ γένους
ποτὲ ἐγκωμιάσεις. Sqq. ἄλλοτε πάλιν ἀπὸ προαιρ. ἐγκ. om. 66

Ald. Par. ἄλλο δέ. Vind. Med. ἄλλοτε. 67 Med. περὶ. 68

καὶ Med. om. 69 Med. εἰς. 70 Ald. Vind. ἐπιφωνή-

σεις δῶρον ἄρ. Par. Med. supplemt: κρίσαι δὲ ζείδ. ex Od. ε,
463. 71 Ald. Vind. Par. γαίῃ πατρῶς ἀσπᾶσι. Med. πα-

τρῶῃ καὶ ἀσπίσῃ. Par. πατρῶῃ καὶ ἀσπᾶσι. 72 Ald. Vind.

Par. προφανῶς. Med. προφανοῦς. 73 Med. ἀλλὰ σὺ λέγεις ἐν

σεαυτῷ. 74 Ald. Vind. Par. πρεσβύτεας, εἰ δ' οὓς. Corrigit

Med. 75 Ald. γλυκύνον. Vind. γλύκιον. Med. 2. γλύκιον.

Par. γλύκιον ἢ πατρίδος. — Respicit ad Od. ε, 34.

ἀλλ' ὥς ἂν προσπίπτη στοχάζεσθαι ⁷⁶ μέντοι δεῖ ἐκά-
 στου καιροῦ τῶν λεγομένων, καὶ συνιέναι ποῖον χρῆ ⁷⁷
 εἰπεῖν πρῶτον, ποῖον δὲ δεύτερον· χρῆ δὲ καὶ μνημονεύ-
 εῖν αὐτῶν Ἀθηναίων, ⁷⁸ ἐξ ὧν ἡ πάροδος, καὶ ιεροφαν-
 τῶν καὶ θαδούχων καὶ Παναθηναίων, καὶ λόγων ἀγώνων
 καὶ μουσικῶν, καὶ παιδευμάτων καὶ νεολαίας· ⁷⁹ φέρει
 γὰρ ταῦτα πολλὴν γλυκύτητα. χρῆ δὲ σε καὶ κιθαρωδῶν
 ὀνόματα διαφόρων εἰδέναι, ⁸⁰ Ὀρφῆως, Ἀρίονος, Ἀμφιο-
 ρος καὶ τῶν περὶ αὐλῆσιν εὐδοκίμων ⁸¹ καὶ μάντεων, καὶ
 ὅλως ἐνδόξων τεχνιτῶν ⁸² καὶ πλεονεκτημάτων ἐρεῖς· ¹⁰
 εἰ ¹ δὲ ὀρέων ἐπισήμων, Ὀλύμπου τε καὶ Πιερίας, ²
 Ἰδῆς, Ἐλικῶνος, ³ Παρνασοῦ· πλείστην ⁴ γὰρ ἡδονὴν
 ταῦτα παρέξει τῷ εἶδει τῆς λαλιᾶς. πολὺς δὲ καὶ ὁ ⁵
 Διόνυσος ἔστω καὶ χορεῖται, καὶ Σειληνοὶ καὶ Σάτυροι,
 καὶ Ὠκεανὸς ποταμὸς καὶ Νεῖλος καὶ Ἰστρος καὶ Ἀχι- ¹⁵
 λῆος καὶ Εἰρημεδῶν καὶ Θύμβρις, ⁶ καὶ εἴ τις ἄλλος ἐπί-
 σήμος· χρησιμώτατοι δὲ πρὸς λαλίαν καὶ οἱ Πλουτάρ-
 χιοι ⁷ βίοι, ὥσπερ εἰς ἄλλην πολλὴν ⁸ καὶ παντοδαπὴν
 παιδευσιν· καὶ γὰρ πλήρεις εἰσὶν ἱστοριῶν καὶ ἀποφθε-

76 Ald. Vind. Par. προσπίπτη στοχάσασθαι μέντοι. ὅτε δι'
 ἐκάστου τοῦ καιροῦ. Correxī ex Med. 77 Med. χρῆ. tell.
 χρήσιμον. 78 Ald. Vind. Par. Ἀθηναίων. ἐξῆς ἡ πάροδος καὶ
 ιεροφάντων, καὶ θαδούχων. Correxī ex Med. — Valēs. Emend.
 p. 31. corrigit: τῆς τῶν Ἀθηναίων ἐξ ἧς ἡ ἐπάροδος. 79 Ald.
 Par. Vind. παιδευτῶν καὶ νεολίας. Correxī ex Med. 80 Med.
 εἰδέναι — Ἀρίωνος. tell. δὲ εἶναι — Ἀρίονος. 81 Med. δοκίμων.
 Idem καὶ μάντεων om. 82 Med. 2. τεχνιτῶν. 1 Med. 2.
 ὅτι περὶ ὀρέων. 2 Med. 2. τε καὶ περιείας. Rell. τε καὶ om. 3
 Par. Ἐλίκονος. 4 Med. 2. πλείστην γὰρ ταῦτα παρέχει τῷ ε. τ. λ.
 ἡδονῇ. 5 ὁ Med. 2. om. Ald. διόνυσος. Ald. Vind. Par.
 χορεῖται. tum Vind. Par. σιληνοί. Ald. σιλίνοί. Med. σειληνοί.
 6 Med. 2. σύμβρις; tell. θύβρις, scr. θάμβρις. 7 Ald. Codd.
 πλουτάρχιοι. 8 Ald. Par. Vind. πόλιν. Med. πολλήν.

γμάτων καὶ παροιμιῶν ⁹ καὶ χρειῶν· ταῦτα πάντα κατα-
 μιγνύναι ¹⁰ ταῖς λαλιαῖς χρήσιμον, ἵνα πανταχόθεν τὴν
 ἡδονὴν θηρεύσωμεν. ¹¹ δεῖ δὲ ζητεῖν καὶ ¹² τὰς μετα-
 μορφώσεις φυτῶν καὶ ὄρνεων καὶ δένδρων. γέγραπται δὲ
 5 καὶ Νέστορι ποιητῇ καὶ σοφιστῇ ¹³ μεταμορφώσεις φυ-
 τῶν καὶ ὄρνεων· τοῦτοις δὲ τοῖς συγγράμμασιν ἐντυγχά-
 νειν πάνυ λυσιτελεῖ· ¹⁴ ἔχειν ¹⁵ δὲ δεῖ σε μνήμην καὶ ποι-
 ητῶν ἐπισήμων, Ὀμήρου, Ἡσιόδου, τῶν λυρικῶν. αὐτοί
 τε γὰρ καθ' ἑαυτοὺς ἄξιοι μνήμης, καὶ πολλοὺς μὲν ἐν-
 10 ἐγκωμίαςαν, ¹⁶ πολλοὺς δὲ ἔψεξαν, ¹⁷ παρ' ὧν δυνηθήσῃ
 λαβεῖν παραδειγμάτων. καὶ Ἀρχιλόχου δὲ ρυῖ ἀμελήσεις,
 ἱκανῶς κολάσαντος τοὺς ἐχθροὺς τῇ ποιήσει, ἵνα καὶ αὐ-
 τὸς ὅταν ἐθέλῃς ¹⁸ ψέγειν τινὰς, ἔχῃς ¹⁹ ἀποχρήσα-
 σθαι τάνδρ'· καλοὶ μὲν καὶ αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς, ²⁰ αἱ
 15 συνόντες βασιλεῦσι καὶ τυράννοις συμβουλευόντες τὰ ἀρι-
 624 στα, καλὴ δὲ καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ποιητῶν ²¹ ἐπιφώνησις καὶ
 μνήμη· γλυκεῖς γὰρ οἱ ἄνδρες καὶ ἡδονὰς ἐμποιῆσαι ²²
 λόγων μάλιστα προσφορώτατοι· ὅτι μὲν οὖν ²³ ἐγκωμιά-
 ζειν καὶ ψέγειν καὶ ἀποτρέπειν διὰ λαλιάς ἔξεστι, ²⁴ καὶ

9 Ald. Vind. Par. παραμυθίων, omisso καὶ χρειῶν. Secu-
 tus sum Med. 10 Ald. Codd. καταμιγνύνται. 11 Par. θη-
 ρεύομεν. 12 Med. 2. καὶ παρ τῶν μεταμορφώσεις καὶ ὄρνεων.
 13 Med. σοφιστῇ. tell. σοφισταῖς. 14 Med. πάνυ λυσιτελεῖ
 ἐντυγχ. 15 Med. 2. εἰ δὲ σε μνήμην ποιῆσθαι καὶ π. 16
 Ald. ἐγκωμίαςαν. Vind. ἐνεγκωμίαςαν. Par. Med. 2. ἐνεγκωμιά-
 σαν. 17 Par. Med. 2. ἔψεξαν. Ald. Vind. ἔστεψαν. tum Par.
 Med. παρ' ὧν δυν. Vind. παραδυνήσῃ. Ald. πολλὰ δυν. 18
 Med. 2. ὅταν καὶ αὐτὸς θέλῃς. 19 Ald. Vind. Par. ἔχεις.
 20 Par. μὲν αὐτοὶ καθ' ἑαυτοῖς. Med. καθ' ἑαυτοὺς. Ald. Vind.
 αὐτοὶ ἑαυτοῖς. 21 Med. 2. καλὴ δὲ ἀπὸ τῶν ποιητῶν ἐπιφώνη-
 σις. tell. καλὴ δὲ καὶ ἡ τῶν ἐπιφωνημάτων αὐτῶν ἐπιφών. 22
 Med. 2. ἐμποιῆσθαι. sq. λόγων om. 23 οὖν Med. 2. om.
 24 Par. ἔξεστιν.

ὅτι διαθέσεις τῆς ψυχῆς καταμηνύειν δέδοται ²⁵ διὰ τῆς
 λαλιᾶς, οἷον λύπην καὶ ²⁶ ἡδονὴν καὶ ὀργὴν ἢ τι τῶν
 τοιούτων, ἱκανῶς ἡμῖν εἴρηται. ²⁷ ὅποιον δὲ δεῖ τὸ εἶ-
 δος τῆς ἐπαγγελίας εἶναι, καὶ ²⁸ τοῦτο προστίθεται,
 ὅτι ²⁹ ἀπλοῦν καὶ ἀφελές καὶ ἀκατάσκευον· καὶ ὅτι οὐ-
 δεμίαν τάξιν ἀπὸ τῆς τέχνης νενομοθετημένην ἐπιδέχα-
 ται, καὶ τοῦτο μεμαθήκαμεν. προσκείσθω ³⁰ δὲ ὅτι οὐδὲ
 μακρὰς τὰς λαλιὰς εἶναι δεῖ, πλὴν εἰ μὴ τις δι' αὐτῶν
 ἐθέλοι ³¹ μόνον τὴν ἐπιδείξιν ποιήσασθαι· παλὸν γὰρ ἡ
 συμμετρία, καθάπερ τὸ ἀδολεσχεῖν καὶ πολλοὺς ἀνα- ¹⁰
 λίσκειν λόγους, ἱστορίας ἱστορίαις συνάπτοντα καὶ μύ-
 θους μύθοις καὶ διηγήματα διηγήμασιν, ἀπειρόκαλον
 εἶναι πεπίστευται· ἔστι ³² δὲ καὶ συντακτικὴ λαλιά, ὡς
 εἰάν μελλόντες ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῶν ³³ Ἀθηνῶν ἐπὶ τὴν
 ἐνεγκοῦσαν, ἢ αὐτὰ πάλιν ἀπὸ τῆς ἐνεγκούσης ἐπὶ τὰς ¹⁵
 Ἀθήνας ἐμφανίζωμεν, ³⁴ ὅτι δυσχεραίνουεν τὴν ἀπίλει-
 ψιν, ἐνδεικνύμενοι τοὺς ἀνιωμένους· εἰτα ἐκ μετῴδου
 ἤξομεν ἐπὶ τὰ ἐγκώμια τῆς πόλεως, ἣν ἂν ἀπολείπειν μέλ-
 λωμεν· ³⁵ οἷον, τίς ἂν ³⁶ ἔλοιτο ἀδακρυτὶ παραλιπεῖν,
 ὡς εἰ ἐπ' ³⁷ Ἀθηνῶν λέγοις, μυστήρια, κηρύγματα ἱερὰ. ²⁰
 Ἐλευσίνια δὲ πράττοντα ³⁸ βαδίζειν, καὶ ἄστν δὲ πάλιν
 ἐπ' Ἐλευσίνος· τίς δ' ἂν ἀνάσχοιτο ἀκροπόλεως τοιαύ-
 της κάλλος καταλιπεῖν, ἱερὰ, Διονύσια, Παναθηναῖα,
 ἄνδρας λογάδας, σοφίας ³⁹ καὶ ἀρετῆς τροφίμους· ⁴⁰

25 Ald. Vind. δίδονται. Sq. τῆς Med. 2. om. 26 καὶ
 h. 1. et ante ὀργὴν ex Med. inserui. 27 Med. 2. προεἴρηται.
 28 καὶ ex Med. recepi. tum Ald. Par. προστίθεται. 29 Ald.
 Vind. ὅτι τό. Par. ὅτι τε. Med. τὸ om. 30 Med. προκείσθω.
 31 Med. 2. ἐθέλει. 32 Par. ἔστιν. Sq. δι Med. om. 33
 τῶν Med. 2. om. 34 Ald. Codd. ἐμφανίζωμεν. 35 Med. 2.
 ἣν ἀπολείπειν μέλλωμεν. 36 Med. 2. ἂν τις. 37 Ald. ὡς
 ἀπ'. Vind. Par. ὡς ἐπ'. Med. 2. ὡς εἰ ἐπ' Ἀθ. λέγουσ. 38
 Med. 2. Ἐλευσίνι δὲ πραττόμεθα ἀδίζειν. 39 Med. 2. σοφούς.

καὶ ὅλως ἐφαρμόσομεν τὰ τῆς πόλεως ἐξαιρέτα, τὰ κάλ-
 λη τῶν οἰκοδομημάτων καὶ πανηγύρεων πολυτελείας. ⁴²
 Ἔστι καὶ ἐπιβατήριον εἰπεῖν λαλιὰν, εὐθὺς ἐπιστάν-
 τα ⁴² τῇ πατρίδι ὡς μικρῷ πρόσθεν ἐμνημονεύσαμεν, ἐν
 5 οἷς περὶ τῶν ἐπιφωνήσεων τῶν Ὀμηρικῶν ἐλέγομεν, ἣ
 πάντως τὸν ἔρωτα τὸν περὶ τὴν πόλιν ἐνδείξεται ὁ λέ-
 γων ἀπὸ τοῦ προεστώτος χρόνου λαβὼν τὴν ἀρχὴν, ὡς
 γεγηθῶς, ὡς ἄσμενος ⁴³ προσέπλευσεν τοῖς λιμένειν, ὡς εἶδε
 κάλλη πεδίων, ⁴⁴ ὡς προσέβαλεν ἀκροπόλει, ὡς περιεπτύ-
 10 ξατο ⁴⁵ τῶν πολιτῶν ⁴⁶ ἕκαστον καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ, ὡς
 πάντας ἐνόμισεν ἀδελφοὺς εἶναι ⁴⁷ αὐτοῦ τοὺς ἡλικιώ-
 τας καὶ πατραδέλφους τοὺς ἄλλους, καὶ γένος ἐν πᾶ-
 σαν τὴν πόλιν· καὶ ὅτι οὐκ ⁴⁸ ἐπιλέληστο τῆς πατρί-
 δος ἀποδημῶν προσθήσει· ⁴⁹ ἀλλ' ἄγε διηγοῦ τὰ ἐξαιρέ-
 15 τα καὶ πάτρια, οἷα ταῖς ἄλλαις οὐ πρόσσεσι πῶλεσιν.
 εἶτα ἥξεις εἰς ⁵⁰ ἐγκώμιον ἄρχοντος, ἐὰν ὁ ἄρχων παρῇ,
 ἐπὶ ⁵¹ τὸ τοῦ πατρὸς, ἢ ἐπὶ τὸ τῆς πολιτείας· ὅτι τίς
 οὐκ ἂν ἐρασθεῖη ⁵² τοσαύτης πολιτείας, ἐν ἣ ὁμόνοια
 καὶ φιλία καὶ πάντες ἀρετῇ σύντροφοι, καὶ ὅσα τοιαῦ-
 20 τα. καὶ ἀπλῶς πολυσχιδῆς ⁵³ ἢ τῆς λαλιᾶς χρεία. οἶδε ⁵⁴
 γὰρ

40 Ald. τροφήμους.

41 Ald. Par. πολιτείας. Vind. πο-

λυτείας. Med. πολυτελείας.

42 Med. 2. ἐπιστάσι.

43 Med.

2. ἄσμενος. rell. ἀσμένως.

44 Med. 2. παιδίων.

45 Med.

περιεπτύξατο.

46 Ald. Par. πολιτικῶν. Vind. πολυτικῶν. Med.

πολιτῶν.

47 εἶναι — πατραδέλφους ex Med. inserui.

48 οὐκ

Med. 2. om.

49 Par. Vind. Med. προσθήσεις. tum Par. ἄλ-

λά διηγοῦ.

50 εἰς ex Med. recepi.

51 Med. 2. ἐπὶ τῆς

πατρίδος ἢ ἐπὶ τῆς πολιτείας.

52 Ald. Vind. ἐρα τῆς

τοσαύτης. Par. ἐρασθεῖς τοσ. Med. Liber Merulae ἐρασθῇ τοι-

αύτης [Lib. Mer. τοσαύτης]. Scripsi ἐρασθεῖη.

53 Ald. Codd.

πολυσχιδῆς.

54 Ald. Vind. οἶδε per lacunam om. recepi ex

Med. Par. [Par. οἶδεν]. Lib. Merulae χρη γὰρ.

γὰρ καὶ πᾶσαν ὑπόθεσιν πρέπουσαν ἀνδρὶ πολιτικῷ περιεργάζεσθαι.

C a p. V.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΠΕΜΠΤΙΚΗΣ ΛΑΛΙΑΣ.*

Ἡ προπεμπτικὴ λαλιά ¹ λόγος ἐστὶ μετ' εὐφημίας
τινὸς προπέμπων τὸν ² ἀπλέοντα. χαίρει δὲ ἀβρότῃ κατα- ⁵
ποικίλλεσθαι, χαίρει διηγημάτων ἡδέων χάρισι. ³ πολλοὶ
δὲ τῆς προπεμπτικῆς τρόποι· εἰς μὲν ὁ δυνάμενος συμ-
βουλήν κατὰ μέρος δέξασθαι τῶν λοιπῶν ⁴ μερῶν δεχο-
μένων καὶ ἐγκώμια καὶ λόγους ἐρωτικούς, εἰ βούλεται ⁵
προστιθέναι καὶ ταῦτα ὁ λέγων· δύναται δὲ συμβουλήν ¹⁰
ἐπιδέξασθαι, ὅταν ὁ πολλῷ κρείττων προπέμψῃ ⁶ τὸν
χείρονα, ὥς ὅταν ὁ παιδευτὴς προπέμψῃ τὸν ἀκροατὴν·
δίδωσι γὰρ αὐτῷ συμβουλευτικὸν ἥθος τὸ οἰκεῖον ἀξίω-
μα· ἕτερος δὲ τρόπος ἂν ⁷ γένοιτο, ἐν ᾧ δυνήσεται τις
ἐνδείξασθαι ἥθος ἐρωτικὸν καὶ διάπυρον περὶ τὸν προ- ¹⁵
πεμπόμενον συμβουλήν μὴ καταμιγνύς τῆς ἀξίας ὑπ-
αρχούσης ⁸ ἐφαμιλλου καὶ τῆς δόξης ⁹ ἴσης τῷ πέμποντι
καὶ τῷ προπεμπουμένῳ, ὥς ὅταν ἑταῖρος ἑταῖρον προπέμ-
ψῃ· ¹⁰ καὶ γὰρ εἰ βελτίων ¹¹ εἴῃ ὁ προπέμπων ἐνταῦθα
τοῦ ἀπαίροντος, ἀλλ' οὐδὲν ἡ κοινωνία ¹² τοῦ ὀνόματος ²⁰
καὶ τὸ ¹³ ἀμφοτέρους εἶναι φίλους ἀφαιρεῖται ¹⁴ τὸ ἀξίω- 625

* λαλιᾶς Par. om.

1 Med. 2. ἡ λαλιά. 2 τὸν ex Med. recepi. 3 Med.
χάρισιν. 4 Par. λυπῶν. 5 Med. 2. βούλοιο. 6 Ald.
Vind. Par. προπέμψι. v. 12. Ald. Med. Par. προπέμψι. 7 ἂν
Med. 2. om. 8 Med. 2. οὔσης. 9 τῆς δόξης ex Med. re-
cepi. 10 Ald. Par. προπέμψι. 11 Ald. Codd. βέλτιον.
12 Ald. Vind. Par. ἐπὶ κοινωνία. Med. 2. ἡ κοινωνία. 13 Par.
τῷ. 14 Med.

Rhetor. IX.

17

μα τῆς συμβουλῆς ¹⁵ τὸν λέγοντα. γένοιτο ¹⁶ δ' ἂν καὶ ἄλλος τρόπος πλείονα διατριβὴν ἔχων περὶ τὰ ἐγκώμια μᾶλλον, σχεδὸν δὲ ¹⁷ εἰπεῖν μικροῦ σύμπασαν, ¹⁸ ὅταν ἐθέλῃ προὔστασθαι τὸ ¹⁹ μὲν δοκεῖν προπεμπτικὸν λόγον, τῇ δ' ²⁰ ἀληθείᾳ ἐγκώμιον· ὥσπερ ἂν εἰ μέλλοιμεν προπέμπειν ἄρχοντα, ἢ τῆς ἀρχῆς πεπανμένον ἢ ἀφ' ἑτέρας εἰς ἑτέραν πόλιν ²¹ μέλλοντα ἀπιέναι. λέγω δὲ ταῦτα, οὐκ ἀποστερῶν οὐδένᾳ τῶν προειρημένων τρόπων τῆς προπεμπτικῆς τῶν ἐρωτικῶν παθῶν· χαίρει γὰρ ἡ ¹⁰ προπεμπτικῇ ²² πανταχοῦ τούτοις· ἀλλ' ἐνδεικνύμενος, ὅτι ὅπου μὲν ²³ μᾶλλον ἐστὶν αὐτῷ καταχοῆσθαι, ὅπου δὲ ²⁴ ἐπ' ἑλάττον. παραλήψῃ δὲ ἐπὶ τοῦ ἄρχοντος καὶ πόθον πόλεων ὀλοκλήρων περὶ αὐτὸν ²⁵ καὶ ἔρωτας. διαιρήσεις δὲ τὴν προπεμπτικὴν οὕτωςί πως· ὑποκείσθω ¹⁵ δὲ ²⁶ ἡμῖν νέος συνήθης προπέμπων φίλον· οὐκοῦν ὁ τοιοῦτος ἐνταῦθα ὥσπερ' τι πεπονθὼς τῶν ἀτόπων καὶ ἀπροσδοκῆτων, σχετιλιάσει πρὸς τὴν τύχην ἢ πρὸς τοὺς ἔρωτας, ὅτι μὴ συγχωροῦσι θεσμόν φιλίας διαμένειν ²⁷ βέβαιον· ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλους πόθους ἐμβάλλοντες ²⁸ πα- ²⁰ ρασκευάζουσιν τὸν πάλαι συνθέμενον ²⁹ καὶ ὁμολογήσαντα φιλίαν ἄλυτον διαφυλάξειν· πάλιν ἐρᾶν πατρίδος, πάλιν γονέων ἐπιθυμεῖν, ὥσπερ ἐπιλανθάνομενον ³⁰ τῶν πρὸς τὸν φίλον αὐτῷ περὶ ³¹ φιλίας συνθηκῶν· ἢ εἰσελεύσεται ³² πρὸς τοὺς ἀκροατὰς ὥσπερ πρὸς ³³ τινὰς δι-

15 Ald. συμβολῆς. 16 Med. 2. γέγινετο. 17 Med. 2. δ'.
 18 Ald. Vind. σύμπαν. Par. Med. 2. σύμπασαν. 19 Med. 2. τῷ.
 20 Par. τῇ δὲ ἀλ. Med. 2. τῇ δ' ἀλ. Vind. Ald. δι' om.
 21 πόλιν ex Med. recepi. 22 Med. 2. ὁ προπεμπτικός. 23
 Med. 2. μὲν om. Mox Par. καταχοῆσθαι. 24 Med. 2. δ' ἐπὶ-
 λάττον. 25 Ald. αὐτῶν. 26 Med. 2. δ'. 27 Med. 2. διαβ. ἐνεῖν.
 28 Med. 2. ἐμβalόντες. 29 Med. 2. συνθέμενον.
 30 Ald. Vind. Par. ἐπιλανθάνομεν. 31 περὶ ex Med. recepi.
 32 Ald. Par. εἰσηλεύσεται. 33 Med. 2. εἰς.

καστὰς γραφὴν ἀποφέρων ³⁴ κατὰ τοῦ φίλου, προσποι-
 ούμενος δῆθεν κατὰ τὴν πρὸς τὸν ἑταῖρον συνθήκην·
 καὶ ἐπάξει πάλιν παρακαλῶν τοὺς ἀκούοντας μὴ περιο-
 ρᾶν παραβαίνοντας· ³⁵ ἐν οἷς καὶ ἱστορίας ἱρεῖς καὶ πα-
 ραδείγματα. ἱστορίας μὲν, ὅτι Θησεὺς καὶ Ἡρακλῆς ἑταῖ-
 ροι [γινόμενοι ³⁶ καὶ Διομήδης] καὶ Σθένελος καὶ Εὐ-
 ρύαλος δυσασπαλλάκτως ἀλλήλων εἶχον· ἐξ ἀλόγων δὲ πα-
 ραδείγματα, ὅτι καὶ ταῖς ἀγέλαις καὶ ἵπποι καὶ μόσχοι
 συναφθέντες ἀλλήλοις συνηθεία καὶ ὄρνιθες δυσχερῶς
 ἀλλήλων χωρίζονται. ³⁷ προῖων δὲ τῇ λόγῳ ὑπομνήσῃ, ³⁸ 10
 ἂν οὕτω τύχη, ³⁹ καὶ ἀσκήσεως κοινῆς καὶ παλαιστρας
 καὶ γυμνασίων τῶν αὐτῶν. Μετὰ τὸν πρὸς τοὺς ἀκροα-
 τὰς λόγον, ⁴⁰ οὗς ὥσπερ δικαστὰς ὑπεθέμεθα, ⁴¹ τρί-
 τον ἐπὶ ⁴² τούτοις εἰσάξεις πρὸς ἐποχὴν δῆθεν καὶ τὰ
 τῆς πόλεως ἐγκώμια. οὐδ' ⁴³ οὕτως ὁ τῶν Ἀθηναίων 15
 αἰρεῖ σε πόθος, οὐδὲ μυστηρίων καὶ τελετῶν, οὐδὲ μου-
 σεία ⁴⁴ καὶ θιάτρα λόγων, οὐδὲ παιδευτῶν φιλοτιμία
 περὶ τοὺς λόγους, Ἄρειος δὲ πάγος καὶ Λύκειον ⁴⁵ καὶ
 Ἀκαδημία καὶ ἀκροπόλεως κάλλος, ⁴⁶ ἃ διείργασταί τισι
 φιλοπόνως ἅμα καὶ χαριέντως· ἀνέραστος ἄρα ὡς ἔοι- 20
 καν ἦσθα·

Πῇ δὲ συνθεῖσθαι ⁴⁷ καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν.

34 Ald. Vind. ἀποφέρειν. Par. Med. 2. ἀποφέρων. 35 Med. 2.
 παραβαίνοντα. 36 γινόμενοι καὶ Διομήδης Med. 2. om. unde uncis
 inclusi. 37 Med. 2. χωρίζοντες. 38 Med. 2. ὑπομνησθήσῃ. 39
 Med. 2. τύχη. rell. τύχης. scribe τύχῃ. 40 Med. 2. τὸν —
 λόγον. rell. τῶν — λόγων. 41 Med. ὑπεθέμεθα. rell. ὑπο-
 θέμεθα. 42 Med. 2. πρὸς τούτοις εἰσάξει. Sq. πρὸς e Par.
 recepi. 43 Med. 2. οὐδ' ὁ τῶν. Par. οὐδ' οὕτως. Ald. Vind.
 αὐδ' οὕτως — ἱρεῖ. Med. Par. αἰρεῖ. 44 Ald. Vind. μουσία Par.
 μουσία. 45 Ald. Vind. Par. λύκειον. 46 Med. κάλλος αὐδ. τισι.
 rell. ἔργον — τις. 47 Par. Med. πῇ σῇ [Par. πῇ δῇ] συνθεῖσθαι
 τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν. Ald. Vind. συνθῆκαι [Vind. σῖνθεται]

οἶος γὰρ ἦν ἄρα μεγαλοφρονῶν ἐπὶ φίλοις ἐγὼ, οἶον δὲ
 τείχος ἐδόκουν περιβεβληθῆαι τὸν φίλον. νῦν δὲ γεγύμνω-
 μαι καὶ περιήρημαι καθάπερ Αἴας τῆς ἀσπίδος· οἰκήσω
 τόπους ἐρήμους καὶ ἐρημίας μισάνθρωπος ⁴⁸ ἐπικλη-
 5 θείς, ὥσπερ Τίμωνά ⁴⁹ φρασι· τί μοι γὰρ συντίθεσθαι ⁵⁰
 φιλίαν, ἵνα πάλιν καὶ παραβαίνοντος ἀνιαθῶ· μακαρί-
 ζω τῶν θηρίων ἐκείνα, ὅσα τὸν μονήρη βίον ἔοικεν ἀγα-
 πᾶν· ταῦτα μὲν οὖν καὶ ⁵¹ τὰ τοιαῦτα τὸ πρῶτον μέρος
 τῆς προπεμπτικῆς ⁵² ἔξει. καὶ τοιοῦτον ἦθος ἐνδείξεται
 10 καὶ συνήθη ⁵³ καὶ φίλα τὰ ἐρωτικά, εἰπὼν ἐν τούτοις
 τοῖς προπεμπτικοῖς ⁵⁴ κατὰ διαίρεσιν· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τὸ
 λειπόμενον μέρος ἔλθῃς ⁵⁵ τῆς λαλιᾶς, σχετλιάσεις πά-
 λιν, ὡς βουληθεὶς πείσαι· εἴτα ἀποτυχὼν καὶ ἐπάξεις, ⁵⁶
 λέγων· οὐκοῦν ἐπειδὴ δέδοκται καὶ νενίκημαι, φέρε δὴ
 15 καὶ τῇ βουλήσει συνδράμωμεν· ἐνταῦθα τοίνυν ἤξεις ἐπὶ
 τὰ ἐγκώμια· ἐκ μεθόδου, ὡς εὐτυχεῖς μὲν οἱ γονεῖς τῆς
 βλάβστης· εὐδαίμων δὲ καὶ ἡ πόλις ἐπὶ σοί· ⁵⁷ τοὺς μὲν
 γὰρ εὐφρανεῖς ταῖς ἀρεταῖς, τῇ ⁵⁸ δὲ προσθήσῃ ἐν δικα-
 νικαῖς ἀγοραῖς, ἐν ῥητόρων ἀγῶσιν, ἐν πρεσβείαις καὶ
 20 λόγων φιλοτιμίαις· ἵνα δὲ ⁵⁹ σύστασιν λάβῃ ταῦτα,
 ἔρεῖς, ὅτι σύννοδα ⁶⁰ αὐτῷ δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην
 καὶ ⁶¹ φρόνησιν καὶ ἀνδρείαν καὶ ἀρετὴν ἐκ λόγων· καὶ

— κείσεται [Vind. κήσεται] ὑμῖν. — Il. β, 339. 48 Med.
 μισάνθρ. ἐπικληθείην. rell. ἄνθρωπος ἐπικληθείς. 49 Med. 2.
 τὸν τίμωνά φησι. 50 Med. 2. τί γάρ μοι προστίθεσθαι φ. ἵνα
 καὶ πάλιν καὶ. Med. Par. παραβαίοντος ἀνιαθῶ. rell. παραβαί-
 νοντες. ἀνιόμεθα. 51 Ald. Vind. κατὰ τὰ τοιαῦτα. Med. 2.
 καὶ τὰ τοιαῦτα. Par. καὶ κατὰ τὰ τοιαῦτα. 52 Med. 2. προ-
 τρεπτικῆς. 53 Par. συνήθη. Vind. φίλον. 54 Med. 2. προ-
 τρεπτικοῖς. Par. τῆς προπεμπτικῆς. 55 Med. 2. ἔλθῃ. 56
 Med. 2. ἐπάξει. 57 ἐπὶ σοὶ ex Med. recepi. 58 Vind.
 τῆς. rell. τοῦς. scr. τῇ. tum Par. προστήσῃ. 59 Med. 2. καὶ
 ἵνα. 60 Med. σύννοδα. Par. σύννοδας. Ald. Vind. συνφodάς. 61

οὐκ αὐτὸς μόνος, ⁶² ἀλλὰ καὶ οἱ παιδευταὶ καὶ ὅσοι συν-
 ήθεις γεγόνασιν· ἐν οἷς καὶ πράξεις ἐρεῖς πρὸς ἀπόδειξιν ^{62b}
 τῶν ἀγαθῶν καὶ πράξεων εὐπορήσεις· ⁶³ καὶ ὅτι βασι-
 λεῦσι χρήσιμος ἔσται γνωσθεὶς διὰ τὴν ἀρετὴν, καὶ ὅτι
 καὶ ⁶⁴ παιδευτηρίων προστήσεται ἴσως. οὐ μέντοι ὥς Ἰσο- ⁵
 κράτης ἢ Ἰσαῖος ἢ Λυσίας ἢ τις τοιοῦτος ὅμοιος ἔσται·
 ἐρεῖς δὲ ταῦτα, εἰς πάννυ ⁶⁵ πεπαιδευμένον ὄντα λόγων
 προπέμψης τινά· τούτῳ γὰρ ἀρμόσει ⁶⁶ τὸ τοιοῦτον ἐγ-
 κώμιον, ὅτι προστήσεται ⁶⁷ τυχόν καὶ λόγων καὶ παι-
 δεύσει ⁶⁸ νέους· εἰς γὰρ τῶν μὴ προσόντων αὐτῷ μνη- ¹⁰
 σθῆς, ἅπαντες ἴσασιν, ὅτι τούτων ⁶⁹ σύνεστιν οὐδὲν αὐ-
 τῷ, προσέτι καὶ ἀπίθανος εἶναι δόξεις, καὶ περὶ τῶν
 ἄλλων λόγων ὑποπτον καταστήσεις σεαυτὸν ⁷⁰ ἐκ τού-
 του, καὶ προσάντη ⁷¹ τὸν ἀκροατὴν τῷ λόγῳ. δεῖ γὰρ
 τοῖς ὁμολογουμένοις πανταχοῦ συντρέχειν· ἐρεῖς δὲ καὶ ⁷² ¹⁵
 ἐπὶ τῶν τοιούτων ὅτι καὶ ⁷³ ὅτε ἄμιλλαι λόγων ἐν μου-
 σείοις ⁷⁴ ἦσαν, ἐπηρεῖτο παρὰ τῷ καθηγεμόνων ⁷⁵ τῶν

καὶ Med. 2. om.   62 Med. 2. αὐτὸς μόνος. rell. αὐτὸ μόνον.
 63 Ald. ἄν εὐπορήσης. Vind. Par. ἄν εὐπορήσεις. Med. εὐπορή-
 σεις sine ἄν.   64 καὶ Med. 2. om. tum id. προστήσεται. rell.
 προσθήσ. Sq. ὡς ex Med. recepi.   65 Par. πάντοι. tum Par.
 Vind. προπέμψης.   66 Vind. ἀρμόσει.   67 post προστή-
 σεται lacuna est in Ald. et Vind. Supplet Med. 2. τυχόν καί.
 Par. τυχόν sine καί. In libro Merulae nulla lacuna.   68 Med. 2.
 παιδεύσει ἑτέρους.   69 Ald. Vind. Par. τούτων [Par. τούτοις].
 οὐδὲν αὐτῷ πρόσεστι. [Vind. πρόσεστιν] καὶ ἀπίθανον [Ald. ἀπί-
 θανον] εἶναι δοκεῖ. Correxī e Med.   70 Med. 2. εἰαυτὸν ἐκ
 τούτων.   71 Ald. Vind. καὶ πρὸς τὸν ἀκρ. Med. 2. supplet
 προσάγει. Par. προσάντη.   72 καὶ Med. 2. om.   73 ὅτι
 καὶ e Med. recepi.   74 Ald. Par. Vind. μοναίοις.   75 Med.
 ἡγεμόνων τῶν ἡλικιωτῶν μᾶλλον. Par. καθηγ. τῶν ἡλικῶν ἢ μᾶλλον.
 Ald. Vind. καθηγ. τῶν   ἢ μᾶλλον. Liber Merulae καθηγ.
 μᾶλλον τῶν ἄλλων.

ἡλικιωτῶν μᾶλλον. καὶ ὥσπερ Ἐπιφορὸς ἐστεφανοῦτο ⁷⁶
καὶ Θεόπομπος, οἱ μαθηταὶ Ἰσοκράτους, ὥς ⁷⁷ διαφέ-
ροντες τῶν ἄλλων· καὶ γὰρ Ἰσοκράτης ἀρετῆς προὔτι-
θαι ⁷⁸ τοῖς ἀρίστοις τῶν ἀκροατῶν κατὰ μῆνα στέφα-
5 νον· οὕτω καὶ οὗτος ⁷⁹ διαφέρων ἐφαίνεται καὶ ἐπαινῶν
ἡξιοῦτο, οὐκ ἐλαττουμένων στεφάνων. ἐπειδὴ δὲ ⁸⁰ εἰς
εὐδαιμονίας συντελεῖ καὶ σώματος κάλλος, γράψαι καὶ
τὸν νεανίαν, ⁸¹ οἷος μὲν ἰδεῖν, οἷος δ' ὀφθῆναι. ἐν ᾧ
διαγράψεις αὐτοῦ καὶ ἱουλὸν ⁸² καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ κό-
10 μην ⁸³ καὶ τὰ λοιπὰ· ἵνα δὲ τὸν λόγον σεμνὸν ποιῇς ⁸⁴
τὸν περὶ τῆς γραφῆς καὶ τὴν διαβολὴν ἐκφύγῃς τὴν ἐκ
τοῦ κάλλους, ἀπεργασαὶ τὸ ἥθος σεμνότερον, λέγων ὅτι
κοσμεῖ δὲ τὸ εἶδος τῇ ⁸⁵ τῶν ἡθῶν ἐγκρατεία, καὶ τῷ ⁸⁶
μὴ πολλοῖς ῥαδίως ἑαυτὸν ⁸⁷ ἐνδιδόναι, ἀλλὰ μόνον συν-
15 εἶναι τῶν ἀνδρῶν τοῖς ἀρίστοις καὶ λόγοις καὶ βιβλίοις·
καιρὸν ἔχεις μετὰ ταῦτα ⁸⁸ καὶ τὴν πατρίδα ἐπαινέσαι
τὴν ἐκείνου, ὅτι λαμπρὰ καὶ ἐνδοξος καὶ οὐδεμία τῶν ⁸⁹
πολυθρυλῆτων, ἐν ᾗ ⁹⁰ λαμπρὸς ὀφθῆσεται ἐν λαμπρᾷ
καὶ εὐδαίμονι. εἶτα ἐπὶ τούτοις ἅπασιν ἀξιώσεις ⁹¹ αὐ-
20 τὸν μεμνήσθαι τῆς πάλαι ⁹² συνηθείας, τῆς εὐνοίας,
τῆς φιλίας, καὶ παραμυθεῖσθαι τὴν ἀπόστασιν μνή-

76 Med. 2. ὥς ἔφ. ἐστεφανοῦτο, ὥς θεόπ. καὶ οἱ μαθ. Ald.
Vind. Par. ἐστεφανοῦντο. 77 ὥς Med. 2. om. 78 Med. 2.
προὔτιθαι ἀγῶνα τὸν ἄριστον. 79 Par. οὗτος καὶ οὗτος διαφέ-
ρων. Ald. Vind. Med. διαφέρειν. 80 Ald. Codd. δὲ καὶ. de-
levi καὶ. 81 Med. 2. νέον. 82 Ald. Vind. Par. ἐν ᾧ καὶ
[Vind. καὶ om.] διαγρ. αὐτὸν ἱουλόν. Med. 2. ἐν ᾧ διαγράψεις αὐ-
τοῦ καὶ ἱουλόν. 83 Ald. Med. κόμην. 84 Med. 2.
σεμνοποιήσης. 85 Med. 2. τῇ om. 86 Ald. Codd. τό.
87 ἑαυτὸν Med. 2. om. pro ἀλλὰ habet καὶ. 88 Med. μετὰ
τὴν πατρίδα ἐκείνου ἐπ. 89 Ald. Vind. Par. οὐ μὴ ὕψων
πολυθρ. Correxī ex Med. — Ald. πολυθρυλλήτων. 90 Med.
ᾧ. rell. οἷς. 91 Med. ἀξιώσης. 92 Med. 2. παλαιᾶς.

μαις ⁹³ καὶ λόγοις· καὶ μὲν πεζεύειν ⁹⁴ μέλλῃ, διάγραφῃ
τὴν ὁδὸν καὶ τὴν γῆν ⁹⁵ δι' ἧς πορεύεται· οἷος μὲν ἔσται,
ἐὰν οὕτω ⁹⁶ τύχῃ, διὰ τῆς Θοράκης διῶν, ἐπαινούμενος ⁹⁷
καὶ προπεμπόμενος ἐπὶ τοῖς λόγοις, θαυμαζόμενος δὲ ⁹⁸
διὰ *Λυδίας* καὶ *Φρυγίας*· ἐὰν δὲ διὰ *Θαλάττης* ⁹⁹ ἀνά- 5
γῇται, ἐκεῖ σοι μνήμη *Θαλαττίων* ¹ ἔσται δαιμόνων, *Αἰ-*
γυπτίου Πρωτέως, *Ἀνθηδονίου* ² *Γλαύκου*, *Νηρέως*, προ-
πεμπόντων ³ τε καὶ συνθεόντων τῇ νηϊ, καὶ συνηδομέ-
νων δελφίνων τε ἅμα καὶ κητῶν, τῶν μὲν σαινόντων,
τῶν δὲ ⁴ ὑποφευγόντων, ὡς *Ποσειδῶνος* αὐτοῦ τὴν ναῦν ⁵ 10
προπέμποντος. ἡ δὲ ναῦς θείτω ⁶ θεοῖς ἐναλίγκιον ἄν-
δρα φέρονσα· ἕως ἂν ἀγάγῃς ⁷ αὐτὸν τοῖς λιμέσι τῷ λό-
γῳ· καταστρέψεις ⁸ δὲ εἰς εὐχὴν τὸν λόγον, αἰτῶν αὐ-
τῷ ⁹ παρὰ τῶν θεῶν τὰ κάλλιστα. ¹⁰

C a p. VI.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΩΝ. ¹

15

Ὁ ἐπιθαλάμιος λέγεται ὑπὸ τινων ² καὶ γαμήλιος·
λόγος δ' ἐστὶν ³ ὑμνῶν θαλάμους τε καὶ παστάδας καὶ

93 Med. 2. μνήμη. 94 Med. πεζεύειν. rell. παιδεύειν.
95 Med. 2. γῆν, δι' ὧν. rell. πόλιν δι' ἧς. 96 Med. οὕτω
om. 97 Med. 2. ἐπαιν. ἢ θαυμαζόμενος, ἢ προπ. ἐπὶ τοῖς λό-
γοις θαυμαζόμενος δὲ διὰ *Λυδ.* 98 Ald. εἰ οἶδε. Par. Vind.
οἶδε. 99 Med. θαλάσσης. 1 Med. 2. τῶν θαλάσσης.
2 Ald. Vind. *Ἀνθηδορίου*. 3 Med. 2. προπεμπομένων. 4
Med. 2. δ' ἀποφ. 5 τὴν ναῦν Med. 2. om. 6 Med. ἦτω
θεοῖς ἐναλίγκιον. 7 Med. 2. προσαγάγῃς. Par. ἀγάγοις. 8
Med. 2. καὶ καταστρέψῃς sine δέ. 9 αὐτῷ Med. 2. om. 10
Sequitur in Med. 2. caput περὶ ἐπιταφίου.

1 Par. περὶ ἐπιθαλαμίου. 2 Par. τινων. rell. τινος. 3 Par.
δὲ ἐστίν. Ald. Vind. ἐστίν om. Med. δ' ἐστίν. — Sq. τε ex Med.

νυμφίους καὶ γένος, καὶ πρό γε πάντων αὐτὸν τὸν θεὸν
 τῶν γάμων· χαίρει δὲ ⁴ διηγήμασιν ἐπαφροδίτοις τε καὶ
 ἐρωτικοῖς· ταῦτα γὰρ οἰκεία τῇ ὑποθέσει. μετεχειρίσαν-
 το ⁵ δὲ τὸ εἶδος οἱ μὲν συντόμως, οἱ δὲ συγγραφικώτε-
 ρον· καὶ δῆλον ὅτι ὁ μὲν σύντομος ⁶ συνέστραπται λό-
 γος, ⁷ ἅτε πολιτικῶς προϊὼν καὶ ἔξει τὰς ἀρετὰς τοῦ πο-
 λιτικοῦ λόγου, προοίμιά τε ἐγκατεσκευασμένα ⁸ ἃ μέγε-
 θος περιθῆσει τῇ ὑποθέσει. αὖξον αὐτὴν ἀπὸ τῶν προσώ-
 πων τῶν ζευγνυμένων ἂν ὦσιν ¹⁰ οἱ νυμφιοὶ τῶν ἐνδό-
 10 ξων· εἶτα τὴν αἰτίαν ¹¹ ἐρεῖς, δι' ἣν παρελήλυθας ἐπὶ
 τὸν λόγον· ὅτι συγγενῆς τῶν γαμούντων, ὅτι παρακλη-
 θείς ἦλθον ἐπὶ τὸν λόγον ἢ ὅτι ἔρανον ἀποδιδούς, αὐ-
 τὸς προειληφὼς πρότερον χάριτας, ἢ ¹² καὶ ἄλλως, ὅτι
 χάριτας ¹³ χαριζόμενος ἢ ὅ τι περ ἂν παραπέσῃ ¹⁴ τοι-
 15 οὔτον, ἢ ὅτι περὶ ¹⁵ ἀρχόντων καὶ πόλεων καὶ ἐθνῶν
 συνελθόντων καὶ συνεορτάζειν αἰρουμένων, ἄτοπον ἦν
 αὐτὸν ¹⁶ σιωπᾶν καὶ μὴ χαρίζεσθαι τοσαύτη συνόδῳ καὶ
 627 συνεορτάζειν ἐθέλειν τοῖς παροῦσιν ἅπασιν. Μὴ ἀμοι-
 ρεῖτω ¹⁷ μέντοι τὰ προοίμια χάριτος, κἂν σύντονα τυγ-
 20 χάνῃ· ¹⁸ ἀλλ' ἐχέτω μὲν ¹⁹ ἐννοίας ἡδίστας ὥς ἐνι ²⁰

inserui. 4 δὲ Med. 2. om. 5 Ald. Codd. μετεχειρήσαντο
 6 Med. 2. Par. σύντομος. Ald. Vind. συντόμως. 7 λόγος
 Med. 2. om. id. πολιτικῶς ἅτε. rell. ἅτε πολιτικός. 8 Ald.
 Par. ἐγκατασκ. 9 Med. 2. ἃ μέγεθος προσθήσει. τῇ ὑπ. αὖξον.
 rell. ἢ μέγ. περιθήσεις τῇ ὑποθέσει, αὖξον. 10 Par. ἀνώσιν.
 Ald. Vind. ἐνώσιν. Med. ἂν ὦσιν. 11 Ald. Vind. Par. ad-
 dunt: ἐν αὐτοῖς, quod Med. om. 12 ἢ Med. 2. om. 13
 Med. 2. χάριτας. rell. φίλλα. 14 Ald. ὅτι ποτε παραπέσοι.
 Med. 2. ὅπερ ἂν παραπέσῃ. Par. ὅτιπερ ἂν παραπέσοι. Vind.
 ὅτι παραπέσοι. 15 Med. 2. ὅτι περ. rell. ὅτι περὶ. 16
 Ald. Vind. αὐτῷ. Med. Par. αὐτόν. 17 Med. ἀμοιρήτω μᾶλ-
 λον τὰ πρ. τῆς χάριτος. 18 Par. τυγχάνει. Med. 2. τυγχά-
 νοιεν. 19 Med. 2. μὲν om. 20 Ald. Vind. ἐνι.

μάλιστα πρεπούσας τῇ ὑποθέσει· εἰ δὲ μή, ὀνόματα γοῦν
ἐπαφρόδιτα καὶ κεχαρισμένα παστάδων, ὑμεναίων, γά-
μων, Ἀφροδίτης, ἐρώτων· ἵνα καὶ οἰκεῖα ²¹ γένηται τῇ
ὑποθέσει καὶ τοῖς ἀκούουσιν ἡδιστα. καὶ τὰ μὲν προοί-
μια τοῦ συντόνου ταῦτα καὶ ²² τούτοις παραπλήσια· ὃ
τοῦ ²³ δὲ ἀνέτου καὶ συγγραφικοῦ λόγου ἦττον μὲν ἐγ-
κατάσκευα, οὐκ ἐμπερίβολα δὲ, ἀλλ' ὥς ²⁴ ἐν συγγραφῇ
ἠπλωμένα μᾶλλον ἐννοίας ἔχοντα τὰς αὐτάς· ²⁵ ἔστι δὲ
ποτε ἐν ἀνέτῳ λόγῳ καὶ ἀπὸ διηγήματος ἄρξασθαι ἀνύ-
οντά τι ἀπὸ τοῦ διηγήματος τῶν προειρημένων ἐννοιῶν, ¹⁰
οἶον εἰ λέγοις νέος ὢν, ὅτι ²⁶ γαμοῦντος Διονύσου Ἀρι-
άδην παρῇν ὃ Ἀπόλλων καὶ τὴν λύραν ἐπληττεν· ἢ ὅτι
Πηλείως γαμοῦντος παρῆσαν μὲν ἅπαντες οἱ θεοὶ, καὶ ²⁷
προσῆσαν δὲ Μοῦσαι καὶ οὐκ ἡμέλει τῶν παρόντων ἕκα-
στος πρέπουσαν αὐτῷ δωρεὰν χαρίζεσθαι τῷ γάμῳ· ἀλλ' ¹⁵
ὁ μὲν ἐδίδου δῶρα, ὁ δὲ ἐπληττε λύραν, αἱ δὲ ἠΐλον, ²⁸
αἱ δὲ ἦδον, Ἐρμῆς δὲ ²⁹ ἐκήρυττε τὸν ὕμνον τοῦ γάμου·
ὁρῶ δὲ ³⁰ καὶ νῦν παρ' ἡμῖν ὅμοια. καὶ γὰρ οἱ μὲν
σχιρτωσιν, οἱ δὲ ἀνευάζουσιν, ³¹ ἐγὼ δὲ λέγω καὶ ἀνά-
δω ³² τοὺς γάμους. ἢ ἄλλως ὅτε ὁ Μεγαλλῆς ἐγάμει ²⁰
τὴν Ἀγαρίστην, καὶ συνῆλθον τῶν Ἑλλήνων οἱ ἄριστοι,
τότε οὐδεὶς μὲν ποιητῆς, οὐδεὶς δὲ λογοποιὸς ὑστέρει, ἀλλ'
ὁ μὲν ῥήτωρ ἔλεγεν, ὁ δὲ συγγραφεὺς βίβλους ἐν μέ-
σοις ³³ ἀνεγίνωσκε, ³⁴ πάντες δὲ ἀνύμνου τὸν γάμον

21 Ald. εἰκεῖα.

22 Ald. Par. καὶ τὰ. Med. Vind. τὰ

om.

23 Med. 2. τὰ.

24 Med. 2. ὅσα.

25 Med. 2. τὰς

αὐτάς.

26 ὅτι Med. 2. om.

27 καὶ Par. om.

28 Med. 2.

αἱ ἦδοναι δὲ ἠΐλον, omissis αἱ δὲ ἦδον.

29 Med. 2. Ἐρμῆς ἐκή-

ρυττε τὸν ὕμναιον, om. τοῦ γάμου.

30 δὲ Med. 2. om.

31

Med. 2. Par. ἀνευάζουσιν. Ald. Vind. ἀναβιβύζουσιν.

32 Med. 2.

ἀνέδω. rell. ἄγω.

33 Med. 2. ἐνθίους.

34 Ald. Vind.

ἀνεγίνωσκεν μὲν. Par. μὲν om. Med. ἀνεγίνωσκε, πάντες δ' ἀ-

νύμνου.

τῆς παρ' ἡμῖν, ὥστε καὶ ταῦτα ³⁵ δεύτερά γίνεσθαι. καὶ
περὶ μὲν προοιμίων τοσαῦτα. δώσει ³⁶ γὰρ ἡμῖν ἡ ὑπό-
θεσις πρὸς τὰ τότε παρόντα πρόσφορα ³⁷ ἀληθεστέρως
ἐννοίας καὶ μᾶλλον ἴσως οἰκείας. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ³⁸
5 προοίμια ἔστω περὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ γάμου λόγος ὥσπερ
θετικὸς καθόλου τὴν ἐξέτασιν περιέχων ὅτι καλὸν ὁ γά-
μος· ἄρξῃ δὲ ³⁹ ἄνωθεν, ὅτι μετὰ τὴν λύσιν τοῦ χάους
εὐθύς ὑπὸ ⁴⁰ τῆς φύσεως ἐδημιουργήθη ὁ ⁴¹ γάμος· εἰ
δὲ βούλει, ὡς Ἐμπειδοκλῆς φησι, καὶ ἔρως· γενόμενος δὲ
10 ὁ Θεὸς οὗτος συνάπτει μὲν οὐρανὸν τῇ γῇ, συνάπτει δὲ
Κρόνον ⁴² τῇ Ῥέᾳ, συνεργοῦντος αὐτῷ πρὸς ταῦτα τοῦ
ἔρωτος· εἶτα ἐφεξῆς ἔρεις, ὅτι ⁴³ ἡ τῶν ὅλων διακόσμη-
σις διὰ τὸν γάμον γέγονεν, ἄερος, ⁴⁴ ἀστέρων, θαλάσ-
σης· τοῦ γὰρ Θεοῦ ⁴⁵ τὴν στάσιν παύσαντος, καὶ συνά-
15 ψαντος ὁμονοίᾳ καὶ τελετῇ γαμηλῶ τὸν οὐρανὸν πρὸς
τὴν γῆν ἅπαντα διακρίθῃ καὶ στάσιν οἰκείαν ἔλαβεν.
ὑποβαίνων ⁴⁶ δὲ πάλιν ἐρεῖς ἐξ ἀκολουθίας, ὅτι καὶ αὐ-
τὸς τῇ βασιλείᾳ τῶν ὅλων ⁴⁷ τὸν Δία δημιουργήσας
ἐπέστησε, καὶ οὐκ ἄχρὶ τῶν Θεῶν ἔσται μόνον, ἀλλὰ καὶ
20 τοὺς ἡμιθέους αὐτοὺς ⁴⁸ παρήγαγεν πείσας Θεοῖς ⁴⁹ συν-
ελθεῖν, τοὺς μὲν γυναιξί, τοὺς δὲ νύμφαις· μετὰ ταῦτα
πάλιν ἐρεῖς ὅτι αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ⁵⁰ ὁμοίως φησὶ
παρεσκεύασε καὶ σχεδὸν ἀθάνατον ἐφιλοτέχνησιν, συμ-
παραπέμπων αἰεὶ τὰς διαδοχὰς τοῦ γένους τῷ μήκει τοῦ

35 Med. 2. ταῦτα. rell. τοιαῦτα. 36 Med. δώσει. 37
Med. τὰ πρόσφ. 38 Med. τὰ. 39 Med. 2. δ'. 40 Med.
ἐπί. 41 ὁ ex Med. recepi. 42 Ald. Vind. Par. Κρονίων
[Par. Κρόνων] τῇ Ἡρᾷ. συνεργοῦντος δὲ αὐτῷ. corrigat Med.
43 ὅτι Med. 2. om. 44 Med. 2. ἀστέρων, ἄερων. 45 Ald.
Vind. Par. ἱεροῦ. Med. Θεοῦ. 46 Par. ὑποβαίνον. 47
Med. 2. ὅλων. mox Vind. ἐπέστησιν. 48 Med. τοὺς ἡμιθέους
αὐτοὺς. rell. τοῖς ἡμιθεοῖς αὐτήν. 49 Med. 2. Θεοὺς. 50
Med. 2. αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. rell. αὐτὸς τὸν οὐρανόν.

χρόνου, καὶ ὅτι ⁵¹ βελτίων Προμηθεὺς ἡμῖν· ὁ μὲν γὰρ
 τὸ πῦρ μόνον ⁵² κλέψας ἔδωκεν ἡμῖν, ὁ δὲ γάμος ⁵³ ἀθα-
 νασίαν ἡμῖν χαρίζεται· ἐμπλεονάσεις δὲ τούτῳ τῷ ⁵⁴ μέ-
 ρει δεικνύς, ὅτι δι' αὐτὸν ⁵⁵ θάλαττα πλεῖται, δι' αὐτὸν
 γεωργεῖται γῆ, ὅτι ⁵⁶ φιλοσοφία καὶ γνῶσις τῶν οὐρα-
 νίων δι' ἐκεῖνον ἐστὶ, ⁵⁷ καὶ νόμοι, καὶ πολιτεῖαι, καὶ
 πάντα ἀπλῶς τὰ ἀνθρώπεια· ⁵⁸ εἶτα ⁵⁹ οὐδὲ μέχρι τού-
 των στήση, ἀλλ' ὅτι καὶ μέχρι πηγῶν καὶ ποταμῶν διή-
 κει ⁶⁰ ὁ θεὸς καὶ νηκτῶν ⁶¹ καὶ χειρσαίων καὶ θηρίων.
 ἐν ⁶² δὲ τούτοις ἅπασι διηγῆματα θήσεις, ⁶³ ποταμῶν 10
 μὲν, ὅτι ⁶⁴ Ἀλφειὸς ὁ Πισαῖος ἐρᾷ πηγῆς Σικελικῆς Ἀρε-
 θούσης, καὶ βιάζεται τὴν φύσιν, καὶ καθάπερ νυμφίος
 ἐρωτικὸς κελαρίζων ⁶⁵ διὰ τῆς θαλάττης ἅπεισι ζῶν εἰς
 τὴν νῆσον εἰς Σικελίαν, καὶ εἰς κόλπους ἐμπίπτει τῆς
 ἐρωμένης Ἀρεθούσης καὶ μίγνυται· νηκτῶν ⁶⁶ δὲ, δῆλον 15
 γὰρ ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ κατὰ ⁶⁷ τὴν θάλατταν τελετῇν

51 Ald. Vind. Par. καὶ ὅτι Διόνυσος βέλτιον. Med. 2. Διό-
 νυσος om. et βελτίων legit. 52 Med. πῦρ μόνον κλ. ἔδ. ἡμῖν.

rell. πῦρ ἡμῖν κλέψας ἔδωκεν. 53 Ald. Vind. Par. γάμον
 ἀθανασίας ἡμῖν ὀρίζειται. Med. 2. γάμος ἡμῖν ἀθανασίαν χαρίζεται.

54 Med. 2. τῷ om. 55 Ald. Vind. Par. δι' αὐτῶν bis.
 Med. δι' αὐτόν. tum Ald. θάλατταν. 56 ὅτι ex Med. rece-
 pi.

57 Ald. Vind. Par. δι' ἐκείνων εἰσι. Med. δι' ἐκεῖνον ἐστί.
 καὶ νόμοι καὶ πολιτεῖαι. Par. καὶ νόμοι καὶ πολέϊαι. Vind. καὶ
 νόμοι καὶ πόλεις. Ald. καὶ πόλεις καὶ νόμοι. 58 Vind. Med.
 ἀνθρώπινα. 59 Med. 2. καί. 60 Med. 2. διῴκνεϊται. 61

Ald. Par. νῆ δια. Med. νηκτῶν. Vind. νη καὶ χειρσαίων. rell.
 χειρίων. 62 Med. ἐν. rell. ἐν. 63 Med. θήσεις. rell.

θήσης. 64 Ald. Codd. ὅτε. Ald. Ἀλφίας. Par. Vind. Ἀλ-
 φείας. Med. Ἀλφειὸς ὁ Πισσαῖος. Sqq. καὶ βιάζεται usque ad

ἐρωμένης Ἀρεθούσης Med. om. Ald. Vind. βιάζουσα. Par. βιάζε-
 ται. 65 Ald. Vind. κελαρίζων. Par. κελαρύζων. 66 Ald.

Vind. Lib. Merulae νη δὲ δῆλον. Supplet Par. Med. 67
 Med. 2. Par. τὰ ζῶα τὰ κατὰ θάλασσαν [Par. θάλατταν] τελετῇν.

628 εἶδε γάμου, καὶ τὰ ⁶⁸ χερσαῖα καὶ τὰ πτηνὰ καὶ πάντα.
 τὸν ἀνήμερον λείοντα φοβερὰ ⁶⁹ βρυχώμενον ἤγαγεν εἰς
 τελετὴν καὶ ὑπέξευξεν Ἀφροδίτης νόμῳ, καὶ τὰς ἀγριω-
 τάτας παρδάλεις καὶ ὅσα τοιαῦτα· περὶ δὲ ⁷⁰ δένδρων
 5 ἔρεῖς, ὅτι κάκεινα οὐκ ἄμοιρα γάμων· οἱ ⁷¹ γὰρ ἐπὶ ταῖς
 κόμαις σύνδεσμοι φιλοτέχνηματα γαμούντων δένδρων ⁷²
 εἰσὶ, καὶ τοῦ θεοῦ ταῦτά ἐστιν εὐρήματα· ἔτι δὲ τούτων
 ἀνωτέρω ἐν τῇ γνώμῃ τῶν θεῶν ἔρεῖς διηγήματα, ἐν ἣ
 δύο, ⁷³ ἢ περὶ Ποσειδῶνος γαμούντος τὴν Τυρῶ ἐν ταῖς
 10 προχοαῖς ⁷⁴ Ἐνιπέως· ποταμός δὲ Θετταλίας ὁ Ἐνιπέυς,
 ἢ περὶ Διὸς γήμαντος τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἰῶ καὶ ὅσα
 παρὰ πλῆθια τούτοις. πολλὴ δὲ ἱστορία τοιαύτη παρὰ
 ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσι, παρ' ὧν καὶ λήψῃ τὴν χορη-
 γίαν· ⁷⁵ ἐπιφωνήσεις δὲ καὶ τῶν Σαπφούς ⁷⁶ ἐρωτικῶν
 15 καὶ τῶν ⁷⁷ Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου· πολλὰ δὲ αὐτῶ ⁷⁸ ἐν
 τοῖς Καταλόγοις τῶν γυναικῶν εἴρηται περὶ θεῶν συνου-
 σίας καὶ γάμου· μετὰ τὸν περὶ γάμου λόγον, ἐν ᾧ τὸν
 θεὸν ὕμνησας, ⁷⁹ ἥξεις ἐπὶ τὰ τῶν γαμούντων ⁸⁰ ἐγκώ-
 μια· κοινὰ δὲ τὰ ⁸¹ προειρημένα πάντα καὶ ῥηθησόμε-
 20 να τοῦ τε συντόνου καὶ τοῦ ⁸² ἀνέτου λόγον· διοίσουσι ⁸³

Ald. Vind. τὰ ζῶα κατὰ τὴν θ'. μελέτην. 68 τὰ Med. 2. bis

om. 69 Med. 2. καὶ φοβερόν βρυχώμενον. tell. βρυχώμενον.

70 δι Med. 2. om. 71 Med. 2. οὐ. 72 Ald. Vind. Par.

δένδρα. Med. δένδρων. tum Par. εἰσίν. 73 Vind. Par. ἐν ἣ

δεύτερον. Med. 2. διήγημα, ἐν ἣ καὶ δεύτερον ἢ περὶ Ποσ. 74

Par. προχοαῖς sine acc. Tum Ald. Ἐνιπέυς. Sq. ἢ περὶ Διὸς

γ. τ. Εὐρώπην Med. 2. om. Id. ἢ καὶ τὴν Ἰῶ. 75 Ald. Vind.

χωρηγίαν. 76 Par. Σαπφούς. 77 τῶν ex Med. recepi.

78 Med. 2. πολλὰ δ' αὐτοῖς. Ald. πολλὰ δὲ καὶ αὐτῶν. Vind.

Par. πολλὰ δὲ αὐτῶν. scr. αὐτῶ, sc. Ἡσιόδου. 79 Ald. Codd.

ὕμνησας. 80 Med. 2. τὰ post γαμούντων repetit. 81 Med.

ταῦτα τὰ, omisso sq. πάντα. 82 τοῦ ex Med. recepi. 83

Ald. διήσουσι.

δὲ τῷ χαρακτηρί μόνῳ τῆς ἀπαγγελίας ⁸⁴ τὰ τοιαῦτα ἐγκώμια· διτίτῃν δ' ἔχει τὴν μέθοδον. καὶ γὰρ γένος γένει συνάψεις, οὐ συγκρίνων, ἵνα μὴ δοκῇς τὸν μὲν ἐλαττοῦν, τὸν δὲ αὔξειν, ἀλλὰ κατὰ ἀντεξέτασιν προάγων ⁸⁵ τὸν λόγον, ὅτι ἡμῖν ⁸⁶ ὅμοιον ὁμοίῳ συνάπτεται· παρ- 5 ακολουθεῖ δὲ τῷ εἶδει ⁸⁷ τούτῳ ἀσάφειά τις καὶ ἀνχηρότης διὰ τὴν μίξιν, ἣν ὡς δυνατόν φυλαττομένους χρὴ προάγειν ⁸⁸ σαφηνείας φροντίζοντας· ἢ οὐ συνάψεις μὲν οὐδ' ⁸⁹ ἀντεξετάσεις· ἰδίᾳ δὲ ⁹⁰ ἐπαινέσεις, πρότερον μὲν τὰ τοῦ νυμφίου, ἃν οὕτω τύχη, δεύτερον δὲ τὰ τῆς 10 κόρης. δεῖ δὲ ζητεῖν τὸ ἐνδοξότερον ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς, καὶ τοῦτο πράττειν· οἷκ ἐνδιατρίψεις δὲ σφόδρα τῷ περὶ τοῦ γένους λόγῳ, ⁹¹ τὴν τοῦ μίχους ἀηδῖαν ⁹² προφυλαττόμενος. καὶ τὸ μήτε ἐπάγγελμα ταύτην ἔχειν τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ τοὺς γάμους ⁹³ μᾶλλον καὶ τὴν πα- 15 σταδα. πρέπει δὲ τι σοι ὀλίγα τεχνολογήσαι περὶ τοῦ γένους· ἔάν ⁹⁴ μὲν οὖν ἐνδοξα σφόδρα τυγχάνῃ ⁹⁵ τὰ γένη, αὔξειν δεῖ ταῦτα συλλαβόντα ⁹⁶ ἀθρόως τὸν περὶ αὐτῶν λόγον δι' ὀλίγων, εἴτα ⁹⁷ ἀπὸ τῶν ἰδίων πάλιν αὔξειν ⁹⁸ αἰεὶ πράξεις αὐτῶν ⁹⁹ λέγοντα καὶ φιλοτιμίας· ἔάν δὲ τῶν 20 μετρίων καὶ μὴ περιβλέπτων ¹ τυγχάνῃ, δεῖ ζητεῖν τοὺς ἐγγυὲς ² πατέρας, εἰ λαμπροὶ, ³ εἰ κατὰ τὴν πόλιν εὐδό-

84 Par. ἀπαγγελίας. rell. ἐπαγγ. 85 Med. προάγων. rell. προάγειν. 86 ἡμῖν et ὁμοίῳ ex Med. inserui. 87 τῷ εἶδει Med. 2. om. 88 Med. 2. προάγειν. rell. προσάγειν. 89 Med. 2. οὐδέ. 90 Med. 2. δ'. 91 Ald. Vind. τῷ λόγῳ. Med. 2. Par. τῷ om. 92 Med. ἀηδία. rell. ἀηδείαν. tum Par. προφυλαττόμενος. Med. 2. φυλασσόμενος. Ald. Vind. προσφιλ. 93 Med. 2. γάμους. rell. γαμοῦντας. 94 Med. 2. ἃν μὲν sine οὖν. 95 Par. τυγχάνει. 96 Med. 2. συλλαβ βύνοντα. 97 Med. εἴτα. rell. εἰς τά. 98 Med. 2. αὔξει. 99 Med. αὐτό. rell. αὐτῶν. tum Med. φιλοτιμίαν. 1 Ald. περιβλέπων. Par. τυγχάνει. 2 ἐγγυὲς e Med. recepi. 3 Med. 2. λαμπροὶ

κιμοι, καὶ ἀπὸ τούτων μᾶλλον ἐπιχειρεῖν· εἰ δὲ οἱ ⁴ ἐγ-
 γὺς πατέρες ἀφανεῖς, τὸν δ' ἔθνος ἐπισημότερον, μᾶλλον
 ἀπὸ τοῦ γένους πειρᾶσθαι ⁵ χρὴ τὰ ἐγκώμια παραλαμ-
 βάνειν. θηρεύετω γὰρ ὁ λόγος τὰ ἐνδοξότερα. ἐὰν δὲ τὸ
 6 μὲν ἐνδοξότερον ⁶ τῶν γονέων τυγχάνῃ, τὸ δὲ μὴ πάνυ,
 ἀντιθες ⁷ τῶν ἐνδόξων τὰς ⁸ ἀρετὰς, σωφροσύνην, ἐπι-
 εῖκειαν τοῦ ἑτέρου γένους· ⁹ οὐ γὰρ ἀπορήσεις ἀφορ-
 μῶν· εἰ δὲ μηδέτερον τῶν γενῶν ἔχει ¹⁰ μηδεμίαν λαμ-
 πρότητα, χρὴ τὸ ἥθος καὶ τὸν τρόπον καὶ τὴν ἐπιείκειαν
 10 ἐπαινέσαντα διὰ βραχέων, καὶ παρακαλέσαντα τὸν περὶ
 αὐτῶν λόγον ἀναδραμεῖν ἐπὶ τοὺς νυμφίους· τρίτος τρό-
 πος ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῶν νυμφίων· χαριέστατος ¹¹ δ' ἂν
 οὗτος γένοιτο, εἰ κατὰ συμπλοκὴν ἀντεξεταστικῶς προέλ-
 θοι, ¹² ὅτι θαυμασίος μὲν ¹³ ὁ νεανίας, θαυμασιὰ δὲ ¹⁴
 15 ἡ κόρη· ἐν παιδείᾳ ¹⁵ σοφὸς οὗτος, ἐν ¹⁶ Μούσαις καὶ
 ἐν λύραις ἀρίζηλος ἐκείνη. ¹⁷ εἰ ἔχεις τοῦτο λέγε, ὅτι
 οὗτος μὲν ἐν λόγοις, ἐκείνη δὲ ἐν ἰστουργίαις καὶ Ἀθη-
 νᾶς ¹⁸ καὶ Χαρίτων ἔργοις· καὶ ἄνευ μὲν ἀντεξετάσεως,
 κατὰ συμπλοκὴν δὲ ¹⁹ ἄλλων· ἀμφοτέρων δὲ τις οἶκ' ἂν
 20 τὰς ἀρετὰς ἐπαινέσεις, ²⁰ καὶ τὴν προσοῦσαν σωφροσύ-
 νην, καὶ τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν. δυνατόν δὲ, καὶ

εἰ κατὰ τὴν πόλιν εὐδόκιμοι. *rell.* εἰ λαμπροὶ εἶεν κατὰ τὴν
 πόλιν, εἰ εὐδόκιμοι. 4 *Par.* εἰ δὲ οἱ. *Med.* 2. εἰ δ' ἐν. *fort.*
 οἱ. *Ald.* *Vind.* οἱ *om.* 5 *Par.* πηρᾶσθαι. 6 *Med.* 2. ἂν
 δὲ τὰ μὲν ἐνδοξα τῶν γενῶν τυγχάνῃ. 7 *Med.* 2. ἀντιθίσεις.
 8 τὰς *e Med. recepi.* 9 γένους *Med.* 2. *om.* 10 *Par.*
 ἔχοι. *Vind.* ἔχει. *Ald.* *Med.* ἔχῃ. 11 *Med.* 2. χαριέστερος. *tum*
Med. Par. οὗτος. *Ald.* οὕτω. *Vind.* οὕτως. 12 *Med.* 2. προέλ-
 θῃ. 13 μὲν *ex Med. recepi.* 14 *Med.* 2. δ'. 15 *Par.*
 παιδία. 16 *Par. Med.* ἐν. *Ald. Vind.* ἐάν. 17 *Med.* 2.
 ἀρίζηλος ἐκείνη. *Par.* ἀρ. ἐκείνης, εἰ ἔχοις. *Ald. Vind.* οὗτος ἀρί-
 ζηλος, ἐκείνους εἰ. 18 *Med.* 2. *Par.* Ἀθηναῖα. 19 *Med.* 2. δ'.
 20 *Med.* 2. ἐπαινέσεις. *Vind.* ἐπαινέσῃ. *Ald. Par.* ἐπαινέσει.

ἰδίᾳ καὶ χωρὶς ἐκάστου διελόμενον τὸν ἔπαινον ἐπαινεῖν· ²²
 κάλλος δ' ἀμφοῖν ²² κατὰ ἀντεξέτασιν πάντως· οὐχ ἡ ²³
 μὲν φυτῶν καλλίστῳ ἐλαίᾳ, ὁ δὲ φοῖνικι παραπλήσιος;
 καὶ ὅτι ὁ μὲν ῥόδῳ προσεοικεν, ²⁴ ἡ δὲ μήλῳ· διαγρά-
 ψεις δὲ καὶ τὸν νεάνιαν οἶος ²⁵ ἰδεῖν, οἶος ὀφείλῃναι, ὥς ⁵
 χαρίεις καὶ εὐπρόσωπος, ὥς ^{25*} ἰούλοις κατάκομος· ὥς
 ἄρτι ἡβήσκων, ²⁶ πορθένου γὰρ φυλάξῃ διὰ τὰς ἐντι- ⁶²⁹
 πιπτούσας διαβολὰς κάλλος ²⁷ ἐκγράξῃ, πλὴν εἰ μὴ
 συγγενὴς εἴη, καὶ ὥς εἰδῶς ἀναγκαιῶς, εἰ λύεις τὸ ἀντι-
 πίπτον τῷ λέγειν τὸ ἀκηκόαμεν ταῦτα. Τέταρτος τό- ¹⁰
 πος ²⁸ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν θάλαμον καὶ παστάδας
 θεοὺς γαμηλίους, ὥς ὅταν λέγωμεν, συνελήλυνθε μὲν οὖν
 ἡ πόλις, συνεορτάζει δὲ ²⁹ ἅπας, πεπήγασι δὲ παστάδες
 οἶαι οὐχ ἑτέρῳ ποτέ· θάλαμος δὲ πεποίκιλται ἄνθεσι ³⁰
 καὶ γραφαῖς παντοίαις, πολλήν ³¹ δὲ τὴν Ἀφροδίτην ἔχει· ¹⁵
 πείθομαι ³² δὲ καὶ ἔρωτας παρεῖναι, τόξα μὲν ἐντεινο-
 μένους, ³³ βέλη δὲ ἐφαρμόττοντας, φαρμάκοις πόθων ³⁴
 τὰς ἀκίδας χρίσαντας, δι' ὧν τὰς ψυχὰς συγκυρώσουσιν

21 Med. 2. ἐπαινεῖν om. 22 Med. κάλλος δ' ἀμφοῖν. rell.
 κάλλος δὲ παρὰ α'. 23 Med. ἡ rell. ὁ. tum Ald. Codd.
 καλλίστων. Deinceps Med. 2. ἐλαῖα, ὁ δὲ φοῖνικοι παραπλήσιος.
 rell. ἐλαῖαι. ἡ δὲ φοινίκη παραπλήσια. 24 Med 2. προὔτοι-
 καν om. 25 Ald. Par. Vind. οἶον. Med. οἶος. 25* Med. 2.
 καὶ ἰούλοις. tum Med. Par. κατάκομος. Ald. Vind. κατάκοσμος.
 26 ἡβήσκων Ald. Vind. per lacunam om. Est in Med. Par. Tum Ald.
 Codd. παρθένος. Sq. γὰρ ex Med. inserui. 27 κάλλος — ἀκηκόαμεν
 ταῦτα absunt ab Ald. Vind. Par., recepi ex Med. 28 Med. τρόπος.
 29 Med. δ'. 30 ἄνθεσι Med. 2. om. pro γραφαῖς habet συγ-
 γραφαῖς. 31 Ald. Par. Vind. πόλιν. Med. πολλήν. 32 Par.
 πείθομαι. 33 Ald. Vind. ἀντι μένους. Med. Par. ἐντεινο-
 μένους. Liber Merulae ἀνατείνοντας. 34 Ald. Vind. Par.
 παθῶν τὰς οἰκίδας χρίσαντες. Corrigunt Med. et Valcsius Emend.
 p. 31. Reliquerunt χρίσαντες, pro quo scripsi χρίσαντας.

ἀναπνεῖν ἀλλήλαις. ³⁵ ὑμέναιος δὲ ἀνάψει ³⁶ λαμπάδα
 ἡμῖν καὶ δᾶδας γαμηλίῳ πυρί· χαρίτων τε μνημονεύσεις
 καὶ Ἀφροδίτης, καὶ μετὰ μικρὸν λοχείας ³⁷ Ἀρτέμιδος,
 ὅτι ὀλίγῳ ὕστερον διαδέξεται λοχεία Ἀρτεμις, καὶ μα-
 8 στεύσεται ³⁸ καὶ τέξεται παῖδας ὑμῶν ³⁹ τε ὁμοίους, καὶ
 ἐν ἀρετῇ λαμπρούς· εἶτα εἰς εὐχὰς ἀποστρέψεις ⁴⁰ τὸν λό-
 γον· ἐξέσται δέ σοι ποτὲ καὶ φιλοτιμονιμένῳ ὡς θεὸν
 τὸν ⁴¹ γάμον ἐκφράσαι, οἷός ⁴² ἐστὶ καταρχὰς τοῦ λό-
 γου ἐν τῇ θέσει, ὅτι ⁴ νέος ἐστὶν ἀειθαλής ὁ γάμος,
 10 λαμπάδα ⁴⁴ φέρων ἐν ταῖν χεροῖν, ῥαδινὸς ἐρυθίματι
 τὸ ⁴⁵ πρόσωπον καταλαμπόμενος, ἥμερον ⁴⁶ ἀποστάζων
 ἐκ τῶν ὀμμάτων, ἐκ τῶν ὀφρύων. ἐξέσται δέ ποτε καὶ
 ἀντὶ ⁴⁷ τοῦ γάμου τὸν ἔρωτα ἐκφράσαι ἢ ⁴⁸ ἐν ἀρχῇ
 τοῦ λόγου ἢ πρὸς τῷ τέλει· ἂν μὲν γὰρ τὸν θάλαμον ⁴⁹
 15 ἐκφράσῃς δηλονότι, ἐὰν δὲ τὸν ἔρωτα τοῦτον θεὸν ⁵⁰
 ἐκφράσῃς. ἀκολούθως δὲ ποτε χοροὺς ⁵¹ παρθένων καὶ
 χοροὺς ἡϊθέων ⁵² καὶ κυβιστῶντας, ⁵³ οἷα Ὀμηρος ἐν τῇ
 ἀσπίδι· ⁵⁴ πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ λόγου, ὅταν ὁ λόγος εἰς
 τὸν

35 Med. ἀλλήλας. 36 Med. 2. ἀνάψας λαμπάδας ὑμῖν.
 37 Ald. Vind. Par. λοχείας. Med. λοχείας. h. l. et v. 1. 38 Med.
 μαστεύσεται καὶ τέξεται. rell. μαντεύσεται καὶ τεύξεται [etiam Par.
 τέξεται]. 39 Med. 2. ὑμῖν. 40 Med. 2. εἰς εὐχὴν καταστρέ-
 ψεις. 41 Med. 2. ὡς θεὸν τὸν γάμον. Par. τῶν θεῶν τῶν γ.
 Ald. Vind. τὸν θεὸν τῶν γάμων. 42 Med. Vind. Par. οἷος. Ald.
 οἷον. 43 Med. 2. ἔτι. mox Ald. ἀειθαλής. Sq. ὁ ex Med. recepi.
 44 Med. 2. Par. λαμπάδα. Ald. Vind. λαμπάδας. 45 τὸ ex
 Med. recepi. 46 Med. ἥμερον. rell. ἡμερον. 47 Med. 2.
 ἀπό. 48 ἢ Med. 2. om. 49 Med. 2. γάμον. tum Med.
 Par. ἐκφράσεις. 50 Med. 2. αὐτὸν ἐκφράσεις. 51 Par. χο-
 ροὺς. tum Ald. Par. παρθένων. 52 Med. ἡϊθέων. rell. ἡμι-
 θέων. 53 Ald. Par. Vind. κυβιστῶν τοῖς πρώην ἐν τῇ α.
 54 Sequitur in Ald. Vind. Par. ἐπιδὼν ταῦτα λέγειν, quae Med.
 om. — Sq. δὲ e Med. inserui.

τὸν θάλαμον καταντήσῃ· τοιοῦτος ⁵⁵ γὰρ ἐνταῦθα και-
ρὸς· ἐν δὲ τῷ θετικῷ ⁵⁶ λόγῳ καταρχὰς καιρὸν ἔχει ⁵⁷
μᾶλλον ἐκφράζειν τὸν θεὸν τῶν γάμων, ⁵⁸ ἢ τὸν ἔρωτα,
ὁπότερον ἂν τούτων ἐπιστήσῃ. ⁵⁹

C a p. VII.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΕΥΝΑΣΤΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ. ¹

5

Ὁ κατευναστικὸς συντονώτατός ἐστι λόγος, διὰ τῶν
καιρίων βαδίζων· καιρία δ' ἐστίν, ὅσα τῷ θαλάμῳ μό-
τον ἀρμόζει, καὶ τῇ τοῦ νυμφίου συζυγίᾳ καὶ ταῖς πα-
στάσι καὶ ἔρως τε καὶ ὑμεναίοις τοῦ γάμου. Οἱ μὲν
οὖν ποιηταὶ διὰ τοῦ παρορμᾶν ἐπὶ τὸν θάλαμον καὶ προ- 10
τρέπειν προάγουσι τὰ κατευναστικά ποιήματα· καὶ ἡμεῖς
δὲ οὐ πόρῳ τούτων στησόμεθα, ἀλλὰ παροξυνοῦμεν καὶ
προτρεψόμεθα· ἐστὶ γὰρ ὁ κατευναστικὸς προτροπὴ πρὸς
τὴν συμπλοκήν. Ἐν τούτοις τοίνυν τὸν Ἡρακλέα ἡθικῶς
παραλαμβάνουεν καὶ ἕτερον εἴ τις ἀνδρείος περὶ γάμου ¹⁵
γέγονεν, οὐ πάσῃ ἐπεξιόντες τῇ τοῦ Ἡρακλείους ἀλκῇ, ἀλ-
λὰ τοῖς περὶ γάμων αὐτῷ καὶ γυναικῶν καὶ νυμφίων πα-
πραγμένοις, ἵνα καὶ χάριτας ὁ λόγος ἔχειν δοκῇ· ἐροῦμεν
δὲ ἐγκώμιον τῆς νύμφης διὰ βραχέων, οὐ τὸ ἀπὸ τῆς σω-
φροσύνης, οὐδὲ τῶν λοιπῶν ἀρετῶν τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἀπὸ ²⁰
τῆς ὥρας καὶ τοῦ κάλλους· καὶ τοῦτο γὰρ οἰκτεῖον καὶ
πρόσφορον μόνον, τοῦ νεανίσκου τὴν ἀλκὴν καὶ τὴν φώ-
μην, παραινούντες καὶ μὴ καταισχύναι ταῦτα τοσούτων

θν

55 Med. 2. τοιούτων γὰρ ἐν παρ

56 Med. 2. θετικάκιον.

57 Ald. Edd. ἔχειν.

58 Med. 2. τῶν θεῶν τὸν γάμον. Par.

τῶν θεῶν τῶν γάμων.

59 Lib. Merulae ἐπιστήσης. Par.

Med. 2. ὑποστήσῃ.

1 Caput hoc in solo Med. 2. continetur.

Rhetor. IX.

18

μαρτύρων γνωσμένων τῇ ὑστεραίᾳ τῆς φυλακῆς τελετῇ. Φυλακτέον δ' ἐν τούτῳ, μὴ τι τῶν αἰσχρῶν μηδὲ τῶν εὐτελῶν ἢ φαύλων λέγειν δόξωμεν, καθιέντες εἰς τὸ αἰσχρὰ λέγειν καὶ μακρὰ, παρ' ὅσα ἐνδοξὰ ἐστὶ δικαίως, ἃ σεμνότητα φέρει καὶ ἐστὶν εὐχαρῆ. ἄρχῃ δὲ πως ἴθι-
 κῶς οὕτως τὴν μὲν παρασκευὴν τοῦ γάμου καὶ τῶν ἀνα-
 λωμάτων τὸ πλῆθος, καὶ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν τὴν σύνο-
 δον οὐδενὸς ἕνεκα, ὧ νεανία, πεποιήμεθα, ἀλλ' ἢ τῆς
 ἀρχῆς, ἣν ἔχεις καὶ ῥώμης ἐπίδειξιν βουλευμένοι σε ποιή-
 10 σασθαι, ἵνα ἐπὶ σοι σεμνυνώμεθα αὐτοὶ τε οἱ τοῦ γέ-
 νους καὶ ἡμεῖς ἡλικιώται· σὺ δὲ οὐκ ἐν φαύλῳ τὰ τῆς
 ἐπιδείξεως ποιήσῃ· καὶ εἰ μὲν ἀθληταὶ ἦμεν, ἀγωνίζεσθαι
 δὲ Ὀλυμπίαισι ἔδει ἢ Πυθοὶ πρὸς ἀνδρας ἀθλητάς,
 ἔχρην καὶ βραβεῖον προκεῖσθαι, κήρυκα παρῆναι καὶ
 15 κροτεῖν τινα τῆς δίκης ἢ καὶ στάδιον ὑπάρχεν δημό-
 σιον· ἐπεὶ δὲ τελετῆς γάμου τὰ ὀρώμενα, βραβευτῆς δὲ
 ἔρως, κῆρυξ ὑμέναιος, καὶ στάδιον [ὑμεῖς] θάλαμος, φέρε
 μὴ τὰ τῶν φευχόντων ἐν τοῖς πολέμοις παθεῖν δεδοικῶς
 καὶ πρὸ τῆς συμβολῆς τὴν τροπὴν, ἀλλὰ νομίσας, ἐνθεν
 20 μέντοι παρυστάναι πόθον, ἐνθεν δὲ γάμον, ἔρωτα δὲ
 συμβραβεύειν, ὑμέναιον δ' ἐπιφωνεῖν, ἴθι, ὁ πατέρων
 ἀξίως ἀγωνιούμενος· καιροῦ δὲ τελετῆς καὶ φίλος ἐστὶν
 ἔσπερος μὲν ὑπαιθρὸς καὶ λαμπρός· ἄμαξα δὲ διαφα-
 νῆς ² ἤδη καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀστὴρ καταυγάζει τὸ φαι-
 25 νόμενον, θύραν δὲ πεπύκνεται τοῖς χοροῖς τῶν ἀστέ-
 ρων, καὶ τινα τοιαῦτα διεξιλθὼν ἀβρῶς περὶ τοῦ και-
 ροῦ, πάντα ἐπιχειρήσεις ἀπὸ τῶν ἐστιωμένων, ἀπὸ τῶν
 παρόντων, ὅτι οἱ μὲν κροτοῦσιν, οἱ δὲ σε νῦν ἐπὶ στό-
 ματος καὶ γλώσσης ἔχουσι καὶ τὴν κόρην, ὁπότερος ἄρ'
 30 ἰσχυρότερος πρὸς τῷ τέλει γανήσεται· διηγεῖται δὲ ἴσως
 ἕκαστος αὐτῶν πρὸς τὸν πλησίον οἰκεῖα νεανιεύματα· εἰ-
 σὶ δὲ οἱ καὶ εὐχόμενοι σφίσιν αὐτοῖς γενέσθαι παραπλη-

2 Cod. διὰ φωνῆς.

σίαν πανήγυριν· προτρέψῃ δ' αὐτὸν καὶ ἀπὸ τοῦ κόλ-
 λους τοῦ θαλάμου, ὃν αἱ Χάριτες κατεποικίλαν, καὶ ἀπὸ
 τῆς ὥρας τῆς κόρης καὶ ὅποιοι περὶ ἐκείνην θεοὶ γαμή-
 λιοι Ἀφροδίτῃ καὶ Ἰμερος προδῶσουσι σοι ταύτην· καὶ
 ἐγχειρήσουσιν, ἵνα δημιουργήσητε παῖδας, ³ ὁμοίους μὲν
 σοὶ, ὁμοίους δὲ ἐκείνῃ· ἐὰν δὲ σε καὶ ἀπατᾶν ⁴ ἐπιχειρῇ
 αἰμύλα κωτίλλουσα, φύλαξαι τὴν ἀπάτην· περικεῖται δὲ
 καὶ Ἀφροδίτης κιστὸς, ἐν ᾧ δι' ἀλόγων ἐστὶν ἀπάτη·
 προτρέψῃ δ' αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς κόρης, καὶ
 ἀπὸ τῆς ἰδέας, καὶ τοῦ κάλλους· ἐπάξεις, ὅτι ὄνειράτων ¹⁰
 ὄψεις ἡδίστας ὄψασθε, μαντευομένους ὑμῖν ἐπ' αἰσίοις τὰ
 μέλλοντα, παιδων γενέσεις, βίου παντὸς ὁμόνοϊαν, οὐ-
 σίας αὔξησιν, οἰκονομίαν τῶν ὄντων. Χρὴ δὲ παραγγέλ-
 λειν τῷ νυμφίῳ μέλλοντι ταῖς πράξεσιν ἐπιχειρεῖν εὐχὰς
 ποιεῖσθαι τῷ Ἑρωτι, τῇ Ἑστίᾳ, τοῖς γενεθλίοις, ἵνα ¹⁵
 συλλάβωνται αὐτῷ πρὸς τὸ ἐγχείρημα, εἴτα εὐχὴν ἐπά-
 ξεις, αἰτῶν παρὰ τῶν κρειττόνων αὐτοῖς ὁμόνοϊαν, συμ-
 πλοκῆς ἀστασίαν, κραῖσιν ψυχῶν, ὥσπερ καὶ τῶν σωμά-
 των, ἵνα οἱ παῖδες ἀμφοτέροις ὅμοιοι γένωνται· οὕτως
 μὲν πως πράττειν τοῖς τοιοῦτους λόγους διὰ συντόμων ²⁰
 δυνήσῃ· κἂν μὲν ἀδελφὸς ἢ συγγενὴς ἢ ὁ συναπτόμενος,
 λέγε τὰ πρόσφορα πρὸς συγγενεῖς, ὅτι ὁ προτρεπόμενος
 οὐκ ἀλλότριος, ἀλλὰ φίλος καὶ εὖνους, ᾧ καὶ εἰς τὰ μά-
 λιστα σοι σινηδομένῳ καὶ πείθεσθαι σε ἔδει· ἂν δὲ προ-
 ειληφῶς ἦς αὐτοῦς τῷ γεγαμηκέναι, λέγε, ὅτι καὶ αὐτὸς ²⁵
 ἔμπειρός εἰμι τῶν τοιούτων ἀγώνων, καὶ οὐχ ἡρέθην,
 οὐδ' ἡττήθην, ἀλλὰ προὔκειτο στέφανος, ὃν ἐγὼ ἀπηναγ-
 κάμην, ἄριστα διαθλήσας τότε· ἂν δὲ ἀλλότριος τυγχά-
 νῃ, πάλιν καὶ τοῦτο διαιρήσεις· ἐὰν μὲν γὰρ νέος πρὸς
 νέον, ἔρεῖς τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο· ⁶

30

Ἄλκιμος ἔσθ' ἵνα τίς σε καὶ ὀφειγόναν εὖ εἴπῃ.

3 Cod. παῖδες. 4 Cod. ἀπαντᾶν ἐπιχειρεῖν. 5 Cod. διὰ
 συντόμως. 6 Cod. ἔσω. — Od. α, 302.

ἔαν δὲ προελθῇ θῶς τὴν ἡλικίαν, μὴ δοῦναι ἐπόνουσαν
 τοῖς παροῦσι περὶ⁷ σαυτοῦ ὡς ἀσθενοῦς· προσθήσεις δέ,
 ὅτι ἵνα καὶ παῖδας φυτεύσητε τῇ πατρίδι, ἀκμάσαντες
 φιλοτιμίαις, ἐπιδόσεσι· προσθήσεις δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ και-
 5 ροῦ, τί σημαίνει ἕαρ, ὅτι ἀηδόνες καὶ χελιδόνες⁸ ἡμᾶς
 καταμουσοῦσαι καὶ κατακηλοῦσαι, νῦν μὲν εἰς ὕπνον, νυνὶ
 δὲ πάλιν ὑπὸ τὴν αὐγὴν τερετίζουσαι, ἀναστήσουσι μεμνη-
 μένους, καὶ ὅτι νῦν ἡ γῆ ἀνθεσι καλλωπίζεται καὶ τοῖς
 βλαστήμασιν, ὥσπερ ὑμεῖς ἐν ὥρᾳ τοῦ κάλλους τυγχά-
 10 νετε, καὶ δένδρα δένδρεσιν ἐπιμίγνυται, ἵνα τοῦτο γένη-
 ται τελετὴ καὶ γάμος· ἔαν δὲ μετόπωρον, ὅτι καὶ νῦν
 οὐρανὸς γαμεῖ τὴν γῆν ὄμβροισι ἐπάρδων, ἵνα μικρὸν ἐκ-
 φύση καὶ κοσμήσῃ αὐτὴν δένδροις καὶ βλαστήμασιν· ἂν
 δὲ χειμῶν, ὅτι συνάγει ἡμᾶς εἰς θαλάμους καὶ οἰκουρεῖν
 15 ἀναγκάζει, καὶ ταῖς νύμφαις τοὺς νυμφίους συμπλέκε-
 σθαι, καὶ πάντα ἐν θαλάμοις εἶναι, ἐπεὶ τὰς ἀνάγκας
 ἡμῖν καὶ φόβους ἐκ τῆς σφοδρότητος τῶν ἀέρων ἐστὶν
 ἐπάγων, καὶ ὥσπερ ἀναγκάζει γαμεῖν· ἔαν δὲ θέρος, νῦν
 μὲν τὰ λήϊα κομᾷ τοῖς ἀστάχυσι καὶ ἡμερίδες τοῖς βό-
 20 τρυσι, καὶ τοῖς ὥραιοις καὶ κατακόμοις τῶν δένδρων,
 ἄλσει καὶ γεωργίᾳ πάσῃ· εἴτα προσθήσεις, οἷας μὲν εὐ-
 χὰς εὐξονται ὑπὲρ ἡμῶν οἱ πατέρες, οἷα δὲ εὐξάντο ταύ-
 την ἐπιδεῖν ἡμέραν. Πληροῦτε οὖν αὐτῶν τὸν πόθον,
 πληροῦτε τοῦ γένους τὰς ἐλπίδας· προσθήσεις δ' ἐτι καὶ
 25 ἀπὸ ἱστορίας περὶ γάμου καὶ συμπλοκῆς, εἰ ἔχεις τινὰς
 νεανίας εἰπεῖν ἢ δένδρων ἔρωτας. ἔρεις τι καὶ περὶ Διο-
 νύσου· καλὸς πρὸς γάμους ὁ θεός, ἀλκῆς ἐμπιπλᾶς,
 θάρσους πληρῶν, εὐτολμίας διδούς· καὶ γὰρ αὐτὸς οὐκ
 ἔκνηρός, ἀλλ' εὐτολμος περὶ γάμους ὁ θεός, ὅτι καὶ
 30 Αἰακὸς Αἴγιναν τὴν Αἰσώπου κατενύμφευσεν αὐτῷ, καὶ
 Πηλεὺς τὴν Θέτιν, καὶ ὁ Ζεὺς τὴν Λήδαν, οὕτω καὶ Τη-

7 Cod. μὴ περὶ.

8 Cod. χελιδόναις.

λίμαχος Πολυκάστην τοῦ Νίστορος, οὕτω καὶ τὴν Ἀφρο-
 δίτην Ἀγχίστης ὁ βασιλεὺς τῆς περὶ τὴν Ἴλιον χώρας·
 ἑρεῖς ἔτι καὶ πρὸς τοὺς ἀκούοντας, ὅτι ἕως οὗτοι λαλοῦ-
 σι τὰ ὄργανα τοῦ γάμου καὶ τελοῦνται, ἡμεῖς ῥόδοις καὶ
 ἰωῖς στεφανωσάμενοι καὶ λαμπάδας ἀνάψαντες περὶ τὸν 5
 θάλαμον καὶ χορείαν στησόμεθα, καὶ τὸν ὑμέναιον ἐπι-
 βοώμεθα, τὸ δάπεδον πλήττοντες τοῖς ποσίν, ἐπικροτοῦν-
 τες τὰ χεῖρε, ἐστεφανωμένοι πάντες, καὶ ὅσα προσέεικα
 τῇ αὐτῇ ὕλῃ προσάψεις. Εἴρηνται δ' ἀφορμαὶ πλείους,
 ἣ πρὸς ἐν σύνταγμα, ἐξ ὧν σοι διαφόρως χρήσασθαι ἐν 10
 πλείοσιν ὑποθέσει· οὐ γὰρ ἅμα πάντα ἑρεῖς, ἀλλ' ἀρ-
 κέσει σοι ἐν καὶ δεύτερον τῶν εἰρημένων· ὁδοποιήσει δέ
 σοι καὶ τὰ λοιπὰ ἢ θιαυρία, καὶ ἀνατρέψεις τὰ πολλάκις
 ῥηθέντα, οἷον τὰ πρῶτα τελευταῖα ποιήσεις, καὶ τὰ τε-
 λυταῖα πρῶτα, καὶ ὅλως ἐξαλλαγὴ καὶ καινοτομία παρέ- 15
 ξαι σοι τὸ μὴ ταῦτα λέγειν· ἔστι γὰρ οὐκ ἀποδεδειγμένη
 διαίρεσις περὶ τοῦ τοιούτου λόγου, ἡμεῖς δὲ τὴν εἰρημέ-
 νην ἐπινενοήκαμεν, ἣν καὶ πάντως φυλάττειν ἀναγκαῖον
 διὰ τὸ μὴ ὁμοτεχνεῖς τὰ τοιαῦτα ὀρίζειν· ὥς ἐμὲ γὰρ εἰ-
 δέναι οὐδέπω μέχρι καὶ τήμερον διαίρεσις ὑπέδειχθη τοι- 20
 οῦτον λόγου· εἴτι δὴ στοχασάμενος τοῦ πρέποντος καὶ ἐγ-
 γὺς γενομένου τοῦ δοκοῦντος εὖ ἔχειν εἰπεῖν, καλῶς ἂν
 ἔχοι προοιμιάζεσθαι μὲν οὐ μακροῦ προοιμίῳ ἢ ἀπὸ τῶν
 παρόντων, ὥς οὐ καλῶς ἐπέχοιεν ἔτι τοῦ νεανίσκου, ἢ ὥς
 οὐκ ὀρθῶς ῥαθυμοῦντες τῆς ἀγωνίας· ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ 25
 λέγοντος, ὅτι συμβούλῃν τινα ἤκω φέρων εἰς μέσον τῷ
 νεανίᾳ πεφροντικῶς ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ σπουδάζων, καλὸν
 ἡμῖν αὐτὸν ὀφειλῆναι, ἔσται οὐκ ἐγκατάσχευον τὸ προοί-
 μιον, ἀλλ' ἀρελὲς καὶ ἀπλοῦν. Ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπ' αὐ-
 τοῦ τοῦ πράγματος ληφθήσεται ἡ ἔννοια· τίνος ἔνεκεν 30
 ἡμῖν ἡ σύνοδος γέγονεν αὕτη; γάμου τοῦ νεανίου δηλονό-
 τι καὶ τελετῆς ἐρωτικῆς· τί δὴ καὶ τὸ πρᾶγμα οὐ τε-
 λῆται, ἐφ' ᾧ συναληλύθαμεν, συνησθῆσόμενοι τοῖς γι-

νομένοις; εἴτα μετὰ τὸ προοίμιον ἤξεις ἐπὶ τὴν τοῦ νέου
 προτροπὴν· ἦδεν σε ἐν τῷ πρὸ τούτου χρόνῳ οὐδενὸς
 δεύτερον ταῖς ἀρεταῖς ἐν κυνηγεσίῳ, ἐν παλαίστραις,
 ταύτην ἐπιδειξάι μοι τὴν ῥώμην καὶ τὴν ἀλκὴν ἐπὶ τοῦ
 5 παρόντος, μηδένα τῶν παρόντων ὡς ὀνειδίζειν μέλλοντα
 φυλασσόμενος, γάμου γὰρ ἅπαντες παῖδες· καὶ οἱ μὲν
 ἐτελειώθησαν, οἱ δὲ μέλλουσιν, οἱ δὲ εὐχονται· εἴτα πα-
 ρακαλέσεις καὶ τοὺς ἀχροατὰς συμπροτρέψασθαι καὶ
 ἰκόντα καὶ ἄκοντα παραπέμπειν ἐπὶ τὸν θάλαμον· μετὰ
 10 ταῦτα ἤξεις ἐπὶ τὸν καιρὸν καὶ τὴν ἐσπέραν, ἐν ᾗ δια-
 σκεδάσεις καὶ γράψεις τὰ κάλλη τῆς νυκτὸς, τοὺς ἀστέ-
 ρας, τὰ φέγγη τούτων, τὸν Ὠρίωνα, καὶ πρόσθε, ὅτε,
 ὥσπερ ἐκάστη τελειῇ καιρὸν οἰκίον καὶ ἐπιτήδειον ἔχει,
 οὕτω καὶ ὁ γάμος γέρας εἴληφε τὴν νύκτα παρὰ τῶν
 15 θεῶν. Πύθια μὲν γὰρ καὶ Ὀλύμπια καθ' ἡμέραν τι-
 μᾶται· βραχὺ δ' ἔτι καὶ Ἀφροδίτῃ νυκτὸς, ἔρωτι καὶ
 γάμῳ καὶ ὕμναίῳ καθιέρωται νύξ· εἴτα ἀπὸ τοῦ παρελ-
 θόντος προτρέψῃ χρόνου, λέγων· ἀναμνήσθητι τῆς μνη-
 στείας, ἐν ᾧ χρόνῳ γέγονεν, ὅσοις ἔτεσι μάλισ ἡμῖν
 20 κατωρτώθη· καὶ ὅτι ἐπένευσαν ἡμῖν οἱ πατέρες τῆς κό-
 ρης ὁπότε, εἰ ταύτην ἔχων παρὰ στυγρῶ ῥαθυμείῃς,
 ὥσπερ ἐπιλεησμένος· μετὰ ταῦτα καὶ τὸ τῆς ὥρας τοῦ
 ἔτους ἐπιχειρήσεις, ἔαρος, μετοπώρου, χειμῶνος, θέρους,
 ἥδη ὡς προεῖρηται ἀπὸ τῶν περὶ ἑαυτὸν καιρὸν ἐξαιρέ-
 25 των, ὡς ὑποδέδεικται· ἥδη μετὰ ταῦτα καιρὸν ἔχεις καὶ
 ἱστοριῶν μυνῆσθαι, ἐν αἷς ἕτεροὶ συναφθέντες γάμοις
 θεοὶ καὶ ἡμίθεοι καὶ στρατηγῶν οἱ ἄριστοι, καὶ ἀρι-
 στέων οἱ ἐπιφανέστατοι· ἐπὶ τούτοις μνημονεύσεις καὶ
 τοῦ κάλλους τῆς κόρης καὶ τοῦ κάλλους τοῦ θαλάμου
 30 καὶ τῶν παστάδων, καὶ τῶν θεῶν δ' οὐκ ἀμελήσεις τῶν
 περὶ θάλαμον ὡς ἐνεργούντων καὶ συλλαμβανομένων τῷ
 μέλλοντι νυμφεύειν· καθ' ἡδονὴν δὲ θεοῖς ὁ γάμος, ἐν
 ᾧ καὶ θεοῖσι βραχεῖαν ἐρεῖς, ὅτι βουλευθέντες αὐξάνεσθαι

τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος γάμον ἐπαρόησαν καὶ μίξεις
 σώφρονας, καὶ εἰκὸς παρῆναι τοὺς αὐτὰ νομοθετήσαν-
 τας, Ἀφροδίτην, ἔρωτας, ὑμναίους, γάμους· εἶτα ἀπὸ
 τῆς ἐκβάσεως ἐπιχυρήσεις· τί οὖν τὸ ἀπὸ τοῦ γάμου
 κέρδος; ὁμόνοια καὶ περιουσίας⁹ σωτηρία καὶ αὐχῆσις,⁵
 καὶ τὸ μίγιστον, ἡ παίδων γένεσις διαδόχων τοῦ γένους,
 φιλοτιμησομένων πατρίδα, διαθησόντων ἀγῶνας, εἶτα
 εὐχὴν ἐπιθήσεις τοῖς εἰρημένοις, αὐτὸς αἰτῶν αὐτοῖς πα-
 ρὰ τῶν κριττόνων συζυγίαν ἡδίστην βίον ἐπέραστον, παι-
 δων γενέσεις καὶ ὅσα προεῖρηται· περὶ αἵματις δὲ καὶ συν-¹⁰
 τόμῳς ἅπαντα προαγαγεῖν ταῦτα, πανταχοῦ τῆς χάριτος
 μόνον καὶ τῆς ὥρας φροντίζων. Παραγίνεται δὲ χάρις
 καὶ ὥρα τῷ λόγῳ οὐκ ἐκ τῶν ἱστοριῶν μόνον καὶ τῶν
 διηγημάτων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀφελείας καὶ ἀπλότητος τοῦ
 ἡθους τοῦ λέγοντος. Ἀκατάσκευον γὰρ τὸν λόγον εἶναι¹⁵
 δεῖ, καὶ τὰ πολλὰ ἀσύνδετον, οὐ κώλοισι, οὐ περιόδοις
 συγκείμενον, ἀλλὰ συγγραφικώτερον, οἷόν ἐστι καὶ τὸ
 τῆς λαλιᾶς εἶδος· γένοιτο δ' ἂν καὶ ἀπὸ τῆς λέξεως
 τῶν νεωτέρων, Δίωνος καὶ Φιλοστράτου καὶ τῶν σοφι-
 στῶν, ὅσοι καὶ συντιθέναι τὸ συγγραφικὸν εἶδος ἐδούσαν²⁰
 χαρίεντως.

C a p. VIII.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΕΘΛΙΑΚΟΤ ΛΟΓΟΤ.¹

Ὁ γενεθλιακὸς λόγος διαιρεῖται οὕτως· πρῶτον μὲν
 ἑρεῖς προοίμιον,² μετὰ τὸ προοίμιον τὴν ἡμέραν ἐπαιné-
 σεις καθ' ἣν ἐτέχθη ὁ ἐπαινούμενος, καὶ εἰ μὲν ἐν³ ἐ-²⁵

⁹ Cod. περὶ οὐσίας.

¹ Continetur hoc caput in Cod. Med. 1. et in Med. 2.
 post Menandri libr. de encomiis. ² Med. 2. προοίμιον bis.
 rell. προοίμια bis. ³ ἐν Vind. om.

ρομηνία εἴη τεχθεῖς, ⁴ ἢ ἐν ἄλλῃ τιπὶ πανηγύρει. εἰ δὲ
 μηδὲν ἔχεις ⁵ τοιοῦτον εἰπεῖν, ἐπαινέσεις τὴν ἡμέραν ἀπὸ
 καιροῦ, ὅτι θέρους ὄντος ἐτέχθη, ὅτι ἕαρος, ἢ χειμῶνος,
 ἢ μετωπόρου, ⁶ εἰ οὕτω τύχοι· ⁷ καὶ ἑρεῖς τοῦ καιροῦ
 5 τὰ ἐξαίρετα· μετὰ τὸν ⁸ τῆς ἡμέρας ἐπαινὸν ἐπὶ τὸ ἐγ-
 κώμιον ἦξεις ⁹ αὐτοῦ τοῦ γένους. εἶτα τῆς γενέσεως,
 εἶτα τὴν ἀνατροφῆς, εἶτα τῶν ἐπιτηδευμάτων, εἶτα τῶν
 πράξεων. ἑρεῖς δὲ καθ' ἕκαστον τῶν κεφαλαίων, ὡς ἡδὴ
 φθάσαντες πολλάκις εἰρήκαμεν, σύγκρισιν· εἶτα μετὰ τὸ
 10 καθ' ἕκαστον τῶν κεφαλαίων ἰδίαν ¹⁰ σύγκρισιν ἐργάσα-
 σθαι ¹¹, ἑρεῖς τελευταῖον σύγκρισιν πρὸς ὅλην τὴν ὑπό-
 θεσιν· μετὰ ταῦτα πάλιν ἐπαίνει ¹² τὴν ἡμέραν οὕτως·
 ὦ ¹³ πανευδαίμονος ἡμέρας ἐκείνης καθ' ἣν ἐτίκτετο,
 ὦ μητρὸς ὠδίνης ¹⁴ εὐτυχοῦς ἐπὶ τοῦτο ¹⁵ λυθεῖσαι. πρό-
 15 τερον ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἑρεῖς· ἐὰν δὲ κομιδῇ τινος
 νέου ¹⁶ γενεθλιακὸν μέλλης λέγειν, ἑρεῖς ὅτι τοῦτο αὐ-
 τὸ ¹⁷ τοῦ νέου τὸ ¹⁸ μέγιστον, ὅτι τοὺς λόγους ἐφ' ἑαυ-
 τὸν ἡδὴ κεκίνηκεν· ¹⁹ εἶτα μετὰ τὰ προοίμια τὴν ἡμέραν
 ἐγκωμιάσεις, καθ' ἣν ²⁰ μεταχειρίσει τῇ προουρημένῃ χρό-

4 εἴη τεχθεῖς et ἐν ante ἄλλῃ Med. 1. et 2. om. 5
 Med. 2. ἔχοις. Med. 1. 2. εἰπεῖν τοιοῦτον. 6 Ald. μετωπόρου.
 Par. πετωπόρου. 7 τύχη Med. 1. et 2. 8 τὸν inserui ex
 Med. 2. 9 Med. 2. ἦξεις ἐπὶ τὸ ἐγκ. 10 Med. 1. 2. ἰδίαν.
 rell. ἰδίᾳ. 11 Med. 2. ἐργάση. tum Med. 1. 2. ἑρεῖς καὶ τελευταίαν.
 12 Med. 1. 2. ἐπαίνει. rell. ἐπαινεῖν. 13 Med. 1. 2. ὦ πανευδ. ἐκείνης
 ἡμέρας. rell. ὡς παν. ἡμ. ἐκ. 14 Med. 1. ὠδίνης. Med. 2. ὠδί-
 νος. Par. ὠδίναις. Ald. Vind. ὠδίναι. 15 Med. 1. τούτῳ.
 Med. 2. ἐπὶ τοῦτο λυθείσης. 16 νέου ex Med. 1. 2. inserui.
 tum Med. 2. γενεθλιακοῦ. Par. Med. 2. μέλλεις. 17 αὐτὸ e
 Med. 1. 2. recopi. 18 Med. 2. τοῦ. 19 Med. 2. κινεῖν
 ἤκεν. Med. 1. Par. κίνηκεν. Ald. Vind. κίνημεν. 20 Ald.
 Vind. Par. Med. 1. ἣν ἐτέχθη τῇ μετ. Med. 2. ἐτέχθη τῇ om. Om-
 nes μεταχειρήσει.

μεθα· ²² μετὰ ταῦτα ἐρεῖς γένος· ²² εἴτα τὴν γένεσιν,
εἴτα τὴν φύσιν· ἐπεὶ δὲ ²³ οὐκ ἔχεις οὐδὲν ἕτερον παρὰ
ταῦτα εἰπεῖν τοῦ νέου (νέος γὰρ ὢν οὐδέπω πράξεις ἐπι-
δείξατο), ἐρεῖς ἐκ μεθόδου ἐγκωμιάζων· οὕτω δὴ τοῦτο
τεκμαιρόμενος περὶ τῶν μελλόντων μαντεύομαι, ²⁴ ὅτι ⁵
παιδείας ²⁵ εἰς ἄκρον ἤξει καὶ ἀρετῆς· ὅτι φιλοτιμήσε-
ται ²⁶ πόλειςιν, ἀγῶνας διαθήσει, κοσμήσει πανηγύρεις,
καὶ τὰ τοιαῦτα. ²⁷

C a p. IX.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ. ¹

Παραμυθητικὸν ² δὲ ὁ λέγων ὁδύρεται μὲν καὶ αὐ- 10
τὸς τὸν πεπτωκότα καὶ ἐπὶ μέγεθος ³ ἐγείρει τὴν συμφο-
ρὰν αὐξων, ὡς οἶόν τε ἔστι τῷ λόγῳ τὸ πάθος, ⁴ ἐκ τῶν
ἀφορμῶν τῶν ⁵ περὶ μονωδίας· χρὴ δὲ εἶδέναι ὅτι συνί-
σταται ἡ μονωδία ἐκ τῶν ἐγκωμιαστικῶν· γένους, ⁶ φύ- 630
σεως, ἀνατροφῆς, παιδείας, ⁷ ἐπιτηδευμάτων, πράξεων· ¹⁵
οὐ μὴν φυλάξεις ⁸ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐγκωμίων, διὰ τὸ
μηθὲν ἑαυτοῦ ⁹ δοκεῖν εἶναι τὸν λέγοντα, ἀλλ' ἐξεστηκέ-

²¹ Ald. Vind. προειρ. χ μετὰ. Par. supplet lacunam:
χρόνος. Med. 1. 2. χρώμεθα. Liber Merulae χρώμενος. ²²
Med. 1. 2. τὸ γένος ἐρεῖς. ²³ Med. 1. 2. ἐπεὶ δὲ πραχθὲν οὐδὲν
ἕτερον παρὰ [Med. 2. περὶ] ταῦτα ἔχεις τοῦ νέου. ²⁴ Med. 2. μαν-
τευόμενος. ²⁵ Par. παιδίας. ⁶ Par. Med. 2. φιλοτιμήσεται.
rell. φιλομαθήσεται. ²⁷ Med. 2. ad finem addit: Θιῶ δόξα
τῷ δόντι πέρας βιβλίου τοῦδε.

¹ λόγον Par. om. ² Med. 2. ὁ παραμυθητικὸς δὲ λόγος.
³ Med. 2. μεγέθους. tum Par. ἐγείρη. ⁴ Med. 2. τὸ πάθος
τῷ λόγῳ. ⁵ Med. 2. ὢν εἵπομεν περὶ. ⁶ γένους Med. 2.
om. ⁷ Ald. παιδίας. ⁸ Par. Med. 2. φυλάξει. Ald. Vind.
φυλάξιν. ⁹ Ald. Vind. Par. αὐτοῦ. Med. 2. μήτε ἑαυτοῦ.

ναι ὑπὸ τοῦ πάθους·¹⁰ τὰ δὲ¹¹ ἐγκώμια διαιρήσεις κα-
τὰ τοὺς τρεῖς χρόνους, ὡς προεῖρηται· ὁ μέντοι γε παρα-
μυθούμενος ἐπιχειρήσει¹² ἐκ τούτων ἐν τῷ πρώτῳ μέρει
τοῦ λόγου· αἶον ὅτι νέος¹³ ὢν, ἂν οὕτω τύχοι, παρ'
5 ἡλικίαν πέπτωκεν, οὐχ ὡς ἂν εὖξαιτό τι, καὶ γένος ἐστέ-
ρησεν τῆς ἐλπίδος, καὶ γονέας καὶ πατρίδα· οὐ γὰρ ἦν
ὁ τυχών, ἀλλὰ τοῖος καὶ ταῖος. διὸ οὐδὲ μέμφομαι πο-
θοῦντας καὶ ζητοῦντας τὸν τοιοῦτον, καὶ τὸν, ἐπ' αὐ-
τῷ¹⁴ θρήνον αὐξήσας, ὡς ἐνδέχεται, ἐπὶ δευτέρον ἤξεις
10 μέρος τοῦ λόγου τὸ παραμυθητικόν. ἄρξεται δὲ οὕ-
τως·¹⁵ θαυμάζω δὲ εἰ μὴ ἐπελήλυθεν ὑμῖν,¹⁶ παρόν-
τες γονεῖς, ἐννοεῖν, ἃ φησιν ἄριστος ποιητῆς¹⁷ Εὐριπί-
δης, ἄρρητος ὡς ἀληθῶς Μουσῶν νομίζεσθαι τροφίμος·
χρὴ μὲν γὰρ

20 Τὸν [μὲν] φύντα θρηνεῖν εἰς ὅς¹⁸ ἔρχεται κακά·
Τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνον πεπαυμένον
Χαίροντας, εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων.

οὐ θήσεις δὲ ἐξάπαντα τὰ ἱαμβεῖα, διὰ τὸ εἶναι συνηθῆ
τοῖς πολλοῖς καὶ γνώριμα, ἀλλὰ πορρωθήσεις μᾶλλον· καὶ
25 ὅσα καὶ Ἡροδότῳ περὶ Κλεόβιδος καὶ Βίτωνος¹⁹ εἴρη-
ται. φιλοσοφῆσαι δὲ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἀπειρόκαλον²⁰ κα-
θόλου περὶ φύσεως ἀνθρωπίνης, ὅτι τὸ θεῖον κατέ-
κρινε²¹ τῶν ἀνθρώπων τὸν θάνατον, καὶ ὅτι πέρας ἐστὶν

Vales. Emend. p. 31. conjicit αὐτῷ. 10 Vind. Par. ὑπὸ
πάθος. Ex Med. 2. inserui τοῦ. 11 δὲ Med. om. 12
Ald. Codd. ἐπιχειρήσας. 13 Med. 2. οἶον ὅτι νέος, post
quae verba novum caput incipit; ὁ προσφωνητικὸς λόγος.
14 Ald. Vind. Par. αὐτὸν. scr. αὐτῷ. 15 Ald. Vind. Lib.
Merulae οὕτ sequente lacuna, Par. οὕτως scripai οὕτως. 16
Ald. Vind. Par. ἐπελήλυθον ἡμῖν. 17, Ald. Vind. Par. ἄρι-
στοποιητής. 18 Ald. Vind. Par. ὅσα. — vide Stob. T. 120. 22.
19 Ald. Vind. Par. Βήτωνος. — Herod. I. 31. 20 Ald. Vind.
Par. ἀπειρον καλόν. Correxist Vales. Emend. p. 31. 21 Vind.

ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος, ²² καὶ ὅτι ἦρωες
καὶ θεῶν παῖδες οὐ δέφυγον. ἐν ᾧ καιρὸν ²³ ἔχεις θεῖ-
ναι καὶ διηγήματα, καὶ ὅτι πόλεις ἀπόλλυνται, καὶ ἐθνη
ἐστὶν ἃ παντάπασιν ἐξέλειπεν· ²⁴ καὶ ὅτι βέλτιον ἢ μετά-
στασις τοῦ τῆδε βίου, ἀπαλλάττουσα πραγμάτων ἀδίκων, ἡ
πλεονεξίας, ἀδίκου τύχης· οἷον γὰρ τὸ πλεόν ²⁵ τὸ πρά-
γμασιν ἀνθρωπίνους συμπλέκεσθαι, νόσοις, φροντίσι. φέ-
ρεις δὲ μετὰ ταῦτα, ὅτι εἰ μὲν κέρδος τὸ βιοῦν, ἱκανῶς
ἀπολείλαυκε. ²⁶ καὶ λέξεις ἃ σύνειδας περὶ αὐτοῦ. ὠφθῃ
μὲν ²⁷ ἐν λόγοις εἰ οὕτω τύχοιεν πολιτείαις· εἰ δὲ ἀτυ- 10
χήματα, τύχης τὸ πράττειν ἐνθάδε, ἐξέφυγε τὰ ἀνιάρᾳ
τοῦ βίου, καὶ ὅτι πειθομαι τὸν μεταστάντα τὸ ἡλύσιαν
πεδῖον οἰκήσμεν, ὅπου Ῥαδάμανθυς, ²⁸ ὅπου Μενέλειος,
ὅπου παῖς ὁ Πηλέως καὶ Θέτιδος, ὅπου Μένων· καὶ
τάχα πού μᾶλλον μετὰ τῶν θεῶν διαιτᾶται νῦν, περι- 15
πολεῖ τὸν αἰθέρα καὶ ἐπισκοπεῖ τὰ τῆδε· καὶ τάχα πού
καὶ μέμψεται τοῖς θρηνοῦσι· συγγενῆς γὰρ οὐσα τοῦ
θεοῦ ἢ ψυχὴ κάκεῖθεν κατιοῦσα σπεύδει ²⁹ πάλιν ἄνω
πρὸς τὸ συγγενές· οὕτω καὶ ³⁰ τὴν σελήνην, οὕτω καὶ
τοὺς Διοσκόρους ³¹ καὶ τὸν Ἡρακλέα λέγουσιν συμπολι- 20
τεύεσθαι μετὰ τῶν θεῶν· ὑμνῶμεν ³² οὖν αὐτὸν ὡς ἦρωα,
μᾶλλον δὲ ὡς θεὸν αὐτὸν ³³ μακαρίσωμεν, εἰκόνας γρά-
ψωμεν, ἱλασκώμεθα ³⁴ ὡς δαίμονα. ἔστω δὲ σύμμετρον
καὶ τούτου τοῦ λόγου τὸ μέτρον· γνωστέον δὲ ὅτι· ³⁵ καὶ

κατέκρινεν. 22 e Demost. pro cor. p. 258. 23 Par. καὶ
καιρὸν ἔχ. θῆναι. 24 Par. ἐξέλειπεν. 25 Ald. Vind. Par.
πλοῖον. Scripsi πλεόν, ut sit idem quod paullo post κέρδος.
26 Par. ἀπολείλαυκεν. 27 Ald. Vind. Par. ὠφθῃμεν. 28
Ald. Vind. Ῥαδύμανθις. 29 Par. σπεύδη. 30 Ald. Vind.
καὶ οὕτω. Par. οὕτω καὶ bis. 31 Vind. Διοσκόρους. 32
Ald. Codd. ὑμνοῦμεν. 33 Ald. αὐτῶν. Par. Vind. αὐτόν.
Par. μακαρήσωμεν. 34 Par. ἱλασκόμεθα. 35 ὅτι e Par.
recepit.

συντόνῳ λόγῳ παραμυθεῖσθαι δυνατόν καὶ συγγραφικῶς
πάλιν, ὡς ἂν τις δύνῃται.

C a p. X.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΦΩΝΗΤΙΚΟΥ. ¹

Ὁ προσφωνητικὸς λόγος ἐστὶν εὐφημος εἰς ἄρχοντας,
5 λεγόμενος ὑπὸ τινος, τῇ δὲ ἐργασίᾳ ἐγκώμιον· οὐκ ἔχει
δὲ πάντα τοῦ ἐγκωμίου, ἀλλὰ κυρίως ὁ προσφωνηματι-
κὸς γίνεται, ὅταν ἐξ αὐτῶν τῶν πραττομένων ἀπ' αὐτοῦ
πράξεων ὁ λόγος τὴν αὐξησιν λαμβάνῃ. Διαιρεῖται δὲ
οὕτως· μετὰ τὰ προοίμια ἡξεις ἐπὶ τὸν βασιλέων ἔπαινον,
10 καὶ τοῦτον ἐρεῖς διὰ πάνυ βραχείων, διαιρῶν αὐτὸν διχα
εἰς τὰ κατὰ πόλεμόν τε καὶ εἰρήνην· οὐκ ἐνδιατρίψεις
δὲ, ὅτι οὐ τέλειόν ἐστι βασιλείᾳ ἐγκώμιον, αὐξήσεως ²
γὰρ ἕνεκα παραλαμβάνεται ἐν τῷ προσφωνηματικῷ τῶν
ἐπαινῶν τοῦ ἄρχοντος· ἀπὸ δὲ τοῦ λόγου τοῦ κατὰ τοὺς
15 βασιλέας ἡξεις ἀκολουθῶς ἐπὶ τοῦ προσφωνουμένου ἔπαι-
νον, λέγων ὅτι τὰ τε ἄλλα θάνατ' οἱ βασιλεῖς καὶ
ἐν ταῖς τῶν ἄρχόντων αἰρέσεισιν· οἷον γὰρ ὑμῖν νῦν
τοῦτον τὸν γεννάδα κατέπεμψαν ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους,
ὃν εὐθέως ἐπαινεῖς μὲν ἀπὸ τῶν πράξεων μάλιστα,
20 οὕτω γὰρ ἄμεινον· εἰ δ' ἄρα καὶ φιλότιμος καὶ σφόδρα
ἐνδοξος εἴη τὸ γένος, μνημονεύσεις ἐνδοξα διὰ βραχείων
καὶ γένους καὶ οὕτω τῶν πράξεων καὶ μάλιστα μὲν ἀπὸ
τοῦ παρόντος χρόνου καὶ ἀπὸ τῆς παρούσης ἀρχῆς τὰ
ἐν χερσὶ· μνημονεύσεις δὲ καὶ, ἂν τίχῃ ἄρξας ἑτέραν ³
25 ἀρχὴν καὶ ἐνδόξους ἔχῃ τὰς πράξεις, τῶν πράξεων.
ὑπομεριεῖς δὲ τὸν ἐπὶ ταῖς πράξεσιν ἔπαινον εἰς τέσσαρας

1. Caput hoc in solo Med. 2. cōtinetur. 2 Cod. αὐξή-
σας. 3 Cod. ἑτέρων α. καὶ ἐνδ. ἔχει — τῶν τε πράξεων.

ἀρετὰς, φρόνησιν, δικαιοσύνην, σωφροσύνην, ἀνδρίαν·
καὶ ἐν μὲν τῇ φρονήσει τὴν ἐμπειρίαν τῶν λόγων καὶ
τὴν παιδευσιν ἐπαινεῖς, τὸ προορᾶσθαι τὰ μέλλοντα,
τὸ περὶ τῶν παρόντων ἀκριβῶς βουλευέσθαι δύνασθαι,
τὸ βασιλεῦσιν ἀντιγράφειν, περὶ ὧν ἂν ἐπιστέλλωσιν, ὅ-
σῳτως ὥστε ἐκείνους ἐπαινεῖν καὶ θαυμάζειν τὸ ἐλέγχειν
τοὺς ῥήτορας, τὸ προγινώσκειν ἐκ προσημίων τὴν ὅλην
διάνοιαν τῆς ὑποθέσεως, ἐν ᾧ καὶ καιρὸν ἔξεις Δημο-
σθένους μνήμην καὶ Νέστορος καὶ νομοθετῶν ἀρίστων
ποιήσασθαι· τεχνικὸν γὰρ καθ' ἕκαστον μέρος ἀρετῆς 10
καὶ συγκρίσεις ἰδίᾳ παραλαμβάνειν· ἐν δὲ τῇ δικαιο-
σύνῃ πάλιν ἔρεις τὴν πρὸς τοὺς ὑπηκόους φιλανθρωπίαν,
τὸ ἡμερον τοῦ τρόπου, τὸ ὁμιλητικὸν πρὸς τοὺς ἰόντας,
τὸ καθαρόν πρὸς τοὺς ἰόντας καὶ ἀδωροδόχeton, τὸ μὴ
πρὸς χάριν μηδὲ πρὸς ἀπέχθειαν κρίνειν τὰς δίκας· τὸ 15
μὴ προτιμᾶν τοὺς εὐπόρους τῶν ἀδυνάτων, τὸ πόλεις
ἐγείρειν· ἐν ᾧ μέρει καὶ Ἀριστείδης ἔστω καὶ Φωκίων,
καὶ εἴτις Ῥωμαίων ἐξ ἱστορίας λαμπρὸς ἐν δικαιοσύνῃ·
οὐχ ἀπλῶς ἔρεις τὰς ἀρετὰς, ὅτι δικαίος, ἀλλὰ καὶ ἐκ
τοῦ ἐναντίου ἐπιχειρήσεις πάλιν, ὅτι οὐκ ἄδικος, οὐκ 20
ὀργίλος, οὐ δυσπρόσοδος, οὐ χάριτι κρίνων, οὐ δωρο-
δόχος, πέφυκε γὰρ ὁ λόγος αἵξῃσιν λαμβάνειν, ὅταν
καὶ τὰς κακίας ἐξαίρης καὶ τὰς ἀρετὰς αὖξιν ἐθέλῃς·
μετὰ ταύτην ἤξεις ἐπὶ τὴν σωφροσύνην, ἐν δὲ ταύτῃ
πάλιν ἔρεις τὴν ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ἐγκράτειαν τὴν Γέλω- 25
νος.⁴ Ἐνταῦθα Διομήδης ἔχει καιρὸν πρὸς τὴν σύγ-
κρισιν, ὅτι τρώσκων τὴν Ἀφροδίτην διὰ τὴν σωφροσύνην,
μόνος γὰρ ἀνάλωτος τῶν Ἀφροδίτης παιδῶν· καὶ Ἰπ-
πόλυτος δ' ἔστω, καὶ γὰρ αὐτὸς σώφρων ὑπείληπται·
δι' ἀνδρίαν ὁ θαυμάσιος ἀπὸ τῆς πρὸς βασιλέα παρρη- 30
σίας, ἀπὸ τῆς ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων πρὸς τὰ λυπούντα

⁴ Cod. γέλως. De Gelone vide Arsen. Viol. p. 173.

μάχης, ἀπὸ τοῦ μὴ ὀκλάζειν, μὴδὲ ἐνδιδόναι πρὸς φό-
 βους· ἐν ᾧ ὡς καὶ Αἴαντες καὶ Περικλῆς καὶ Ἀλκιβιά-
 δης· οὐκ ἐνδιατρίβεις δὲ τούτοις, οὐδὲ ἐπεξελεύσῃ ἀκρι-
 βῶς ἅπασι, τοῦτο γὰρ ἐγκωμίου τελείου, ἀλλὰ γέγραπται
 5 μὲν ἐνθάδε ὑφ' ἡμῶν καὶ εἴρηται, ἵνα μὴδὲν παραλιπεῖν
 δοκῶμεν, ἀλλ' ἔχῃς· εὐπορίαν πανταχόθεν, χρῆσι δὲ
 τοῖς κατεπείγουσιν· ἔστι γὰρ προσφωνητικὸς ἐγκωμίου
 εἰκὼν, ἀκροθίγως τῶν ἐγκωμιαστικῶν τόπων ἐφαπτόμε-
 νος· οὐκ ἐνδιατρίβων δὲ, ὡς ἐγκωμίῳ τελείῳ, πλὴν εἰ
 10 μὴ τις ἐθέλει διὰ φιλοτιμίαν ὥσπερ τελείαν ὑπόθεσιν
 προσφωνητικὸν ἀπεργάζεσθαι· ἥξεις μετὰ τὰς ἀρετὰς
 ἐπὶ σύγκρισιν, ἄλλο γὰρ ἐστὶ τὸ συγκρίνειν ἀθρόως, καὶ
 ἄλλο τὸ κατὰ μέρος· κατὰ μέρος μὲν γὰρ ἐστὶ συγκρί-
 νειν, οἷον ὅταν δικαιοσύνην συγκρίνωμεν δικαιοσύνῃ,
 15 φρονήσει φρόνησιν, ἀθρόως δὲ, ὅταν ἀρχὴν ὅλην πρὸς
 ὅλην ἀρχήν· ἐρεῖς δ' ὡς "Ομηρος" 6

Πρόσθε μὲν ἐυθλὸς ἔφηνγε, δῖωκε δὲ μιν μίγ' ἀμείνων.

οἷον πολλοὶ πολλάκις γεγόνασιν ἄρχοντες καλοὶ κάγαθοι,
 οἱ μὲν ἐπὶ τῆς Ἀσίας, οἱ δὲ ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, ἐγένοντο
 20 μέντοι κάκεινοι οὐδὲν τῶν εἰς ἀρετὴν ἐνδεεῖς, ἀλλὰ σοῦ
 βελτίων οἰδεῖς· ὑπερβέβηκας γὰρ ἀθρόως ἅπαντας· εἴτα
 ἐπιλογον ἐπὶ τούτοις ἐργάσῃ. πρὸ δὲ τοῦ ἐπιλόγου εἰς
 τὴν πόλιν ἀνήκει ὁ λόγος βουλευθεῖς ἐπαινέσαι· οὐ γὰρ
 αἰεὶ τοῦτο ποιήσεις, πλὴν εἰ μὴ βούλοιο, ἐρεῖς τι καὶ
 25 περὶ αὐτῆς ᾧδὲ πως, ὅτι λαμπρὰ μὲν ἡ πόλις ἡμῖν
 ἄνωθεν λιμένων κατασκευαῖς καὶ οἰκοδομημάτων κάλ-
 λεσι, καὶ ἀέρων εὐκρασίαις καὶ τείχεσι· σὺ δ' αὐτὴν
 περιβλεπτοτέραν εἰργάσω. Οἱ δὲ ἐπιλογοὶ ἔξουσιν ἄλλα
 τοιαῦτα· ἄνωθεν μὲν τοῦτο τὸ ξίφος παρῇ μὴ δειμῶ,
 30 μὴ φόβῳ τοῖς Ἄρεος παισιν, ἀλλὰ Δίκη καὶ Θέμιδι ἀνά-
 θημα καθαρὸν φόνων, εὐαγεῖς χώρους ἰστάτωσαν, ψη-

5 Cod. ἔχης.

6 Il. χ, 158.

φίσματα γράφωμεν πρὸς βασιλέα ἐπαινοῦντες· θαυμά-
 ζομεν αἰτοῦντες χρόνους εἰς ἀρχήν, πλείονας πέμπομεν
 εἰκόνας εἰς Δελφούς, εἰς Ὀλυμπίαν, Ἀθήναζε, πρὸς ἑτε-
 ρον τοῦτον πληρώσαντες· γραφείθω δὲ περὶ αὐτῶν ἐκ
 τῶν κύκλων τὸ γένος τῶν ὑπηκόων πρὸς εὐφημοῦντας⁵
 ἅπαντας ἐπικροτοῦντας, προηγείσθωσαν τῷ πίνακι καὶ
 πόλεις ἐν γυναικῶν σχήματι, φαιδραὶ καὶ γεγηθυῖαι, καὶ
 ὅσα ἐνδέχεται τῶν πραγμάτων, προσθήσεις.

C a p. XI.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ.¹

Λέγεται παρ' Ἀθηναίοις ἐπιτάφιος ὁ καθ' ἕκαστον² 10
 ἐνιαυτὸν ἐπὶ³ τοῖς πεπτωκόσιν ἐν τοῖς πολέμοις⁴ λεγό-
 μενος λόγος· εἴληφε⁵ δὲ τὴν προσηγουσίαν οὐδαμόθεν
 ἄλλοθεν, ἢ ἀπὸ τοῦ λέγεσθαι ἐπ' αὐτῷ τῷ σήματι,⁶
 οἷοι εἰσιν οἱ τρεῖς Ἀριστείδου⁷ λόγοι· οἷους⁸ γὰρ εἶπεν
 ὁ πολέμαρχος,⁹ ἐπειδὴ καὶ τούτῳ¹⁰ τὸ τῆς τιμῆς ταύ- 15

1 Caput hoc in Cod. Paris. 2996. [quem notavi Par. 2.]
 separatim continetur sub titulo: Μέθοδος πῶς ἂν ἐργάσαιο τὸν
 ἐπιτάφιον λόγον. Typis repetiit Westermannus ad calcem dis-
 sertationis suae: de epitaphio et erotico Demosthenis p. 85.
 sqq.

2 Cfr. Weber. de epitaphio Periclis [in ephemer.
 scholast. 1827. P. II. nr. 76]. et locos ibi congestos.

3 Med. 2. Par. 2. ἐν. 4 Par. 2. πολέμοις. 5 Par. εἴληφεν.

6 Par. 2. West. σήματι. rell. σώματι. West. conjicit χώματι.
 tum Ald. Vind. Par. 2. οἷον. Par. οἷους. Med. West. οἷοι.

7 Vind. Ἀριστείδους. 8 Ald. Vind. Par. Med. 2. οὔς.

Par. 2. West. οἷους. tum Ald. Vind. Par. ἂν εἶπεν. Par. 2.
 Med. 2. ἂν om.

9 Inde Himerius πολέμαρχικόν appellavit
 epitaphium suum. vide Himer. p. 6. Wernsd. Ad rem viden-
 dus Weber. l. l. not. 106.

10 Ald. Vind. Par 2. τοῦτο.

της ¹¹ ἀποδέδοται παρ' Ἀθηναίοις, τοιούτους ¹² ὁ σο-
φιστὴς συνέταξεν· ἐκνενίκηκε ¹³ δὲ διὰ τὸ ¹⁴ χρόνον
πολὺν παρεληλυθέναι ἐγκώμιον γενέσθαι· τίς γὰρ ἂν ἐτι
θρηνήσειε ¹⁵ παρ' Ἀθηναίοις τοὺς πρὸ πεντακοσίων ἐτῶν
5 πεπτωκότας. Θουκυδίδης ¹⁶ δὲ λέγων ἐπιτάφιον ἐπὶ τοῖς
πασοῦσιν ¹⁷ [ἐπὶ τοῖς ῥητοῖς] κατ' ἀρχὰς τοῦ ¹⁸ Πελο-
ποννησιακοῦ πολέμου οὐχ ἀπλῶς ἐγκώμιον ¹⁹ εἶπε τῶν
ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπεσημήνατο, ²⁰ ὅτι ποσοῦν ²¹ ἐδύ-
631 νατο· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ θρήνου τὸ ποσὸν ἐφυλάξατο διὰ
10 τοῦ πολέμου τὴν χρεῖαν, ὅπερ ἦν ῥήτορος, δακρύειν οὐδ'
προετρέπετο ²² πολεμεῖν· ἐθήκε δὲ τὸν ἀπὸ τῆς παρα-
μυθίας τόπον. οὕτω καὶ Ἀριστείδης, ²³ εἵποτε ἔλεγε
τού-

Med. 2. Par. West. τούτω, ut jam Taylor Lectt. Lys. c. 2.
p. 237. R. correxit. — Sq. τὸ om. Par. 2. 11 Par. ταύτης.
Par. 2. ταύτη. Abest a rell. 12 Ald. Vind. Par. τοιοῦτος.
Med. 2. τοιούτοις. Par. 2. West. τοιούτους. Med. 2. confuse:
εἰ παρὼν ἐτι θρηνήσεις παρ' Ἀθηναίοις τοιούτους ὁ σοφιστὴς συνέ-
ταξε τοὺς πρὸ πεντ. 13 Vind. Par. ἐκνενίκηκε. rell. ἐκνενίκη-
κεν. 14 Ald. Vind. Par. τόν. Med. 2. Par. 2. West. τό.
15 Par. 2. θρηνήσεις, omisso ἂν. rell. ἂν — θρηνήσει. 16
Par. Θουκυδίδου. Sq. δὲ Par. 2. Med. 2. om. 17 ἐπὶ τοῖς
πασοῦσιν Par. 2. om. Sqq. ἐπὶ τοῖς ῥητοῖς cum absint a Med. 2.
neque satisfaciatur ingeniosa Westermanni conjectura, ἐπὶ τοῖς
ῥήτοσις, Thuc. II. 19., uncis inclusi. 18 Med. 2. ἐπὶ τοῦ.
19 Med. 2. ἐγκώμιον μόνον ἐπεὶ περὶ τῶν. Par. εἶπεν. 20
Par. 2. μετεσημήνατο. 21 Ald. Codd. πεισῖν. Par. 2. πει-
sequente lacuna, per quam ἐδύνατο excidit. Weberus l. l.
eumque secutus Westermannus legunt πείσειν, quod non satis
intelligo, quare scripsi ποσοῦν, augere aliquo modo, quod
respondet sequenti ποσόν, pro quo Ald. Vind. habet πείσον.
Med. 2. τὸν ποσόν. Par. 1. 2. τὸ ποσόν. West. duce Webero:
τὸ ἀπὸ τοῦ θρήνου πείσον. 22 Med. 2. προετρέμετο. 23
Par. 1. Ἀριστείδης.

τούτους τοὺς λόγους ἐπὶ τοῖς προσφάτως ²⁴ πεσοῦσιν, ἐχρήσατο ἂν τοῖς τοῦ ἐπιταφίου κεφαλαίοις, ὅσα ἐστὶν αὐτῷ αἰκία· νῦν δὲ χρόνος πολὺς παρεληλυθώς οὐκ ἐπιδίδωσι χώραν οὔτε θρήνοις, οὔτε παραμυθίαις· ²⁵ λήθη γὰρ γέγονε τῷ χρόνῳ τοῦ πάθους, καὶ ὃν παρα- ⁵ μυθησόμεθα ²⁶ οὐκ ἔχομεν· οὔτε γὰρ πατέρες ἐκείνων οὔτε τὸ γένος γινώριμον. ἄτοπον ²⁷ δὲ ὅλως εἰ καὶ ²⁸ γινώριμον τυγχάνει, ²⁹ καὶ προσέτι ἄκαιρον τὸ ³⁰ μετὰ πολὺν χρόνον ἐγείρειν εἰς θρήνον ἐθέλειν κεκοιμη- μένης ³¹ ἤδη τῷ χρόνῳ τῆς λύπης. οὐκοῦν ὁ μετὰ χρό- ¹⁰ νον πολὺν λεγόμενος λόγος ἐπιτάφιος καθαρὸν ἐστὶν ἐγκώμιον, ὡς ὁ Ἰσοκράτους Εὐαγόρας. ³² εἰ δὲ μὴ πάνυ μετὰ πολὺ λέγοιτο, ³³ ἀλλ' ἐπτά που μηνῶν ἢ ὀκτὼ παρελθόντων ἐγκώμιον μὲν λέγειν δεῖ. πρὸς δὲ τῷ τέλει χρῆσθαι ³⁴ τῷ παραμυθητικῷ κεφαλαίῳ οὐδὲν κωλύσει, ¹⁵ πλὴν εἰ ³⁵ μὴ συγγενῆς ἐγγυτάτῳ τυγχάνει τοῦ τεθνεώ- τος ὁ λέγων. τοῦτῳ ³⁶ γὰρ οὐδὲ μετ' ἐνιαυτὸν δίδωσιν ἀνάπαυλαν τοῦ πάθους ἢ μνήμη· διὸ παρατηρήσει ³⁷

- ²⁴ Ald. Vind. προσφάτως. ²⁵ Med. 2. παραμυθίας. tum Med. 2. Par. 2. λήθη τε γὰρ γέγονε. Ald. Vind. Par. 1. λήθη γὰρ ἐγγίγονε [Par. ἐγγίγονεν]. ²⁶ Med. 2. παραμυθησομεν. ²⁷ ἄτοπον — γινώριμον Par. 2. om. ²⁸ Par. εἰ καὶ. rell. καὶ εἰ. ²⁹ Par. 2. τυγχάνον. West. τυγχάνοι. ³⁰ Ald. Vind. Par. 1. ἀκούοιτο. West. ἀκούοιο. Par. 2. Med. 2. ἄκαιρον τὸ. ³¹ Ald. κεκοιμημένους. Par. κεκοιμησμένους. Vind. κεκοι- μισμ. Med. 2. κεκοιμημένους. Par. 2. κεκοιμημένης. West. κεχω- ρισμένους. tum Par. 2. Med. 2. ἤδη. rell. δῆ. ³² Med. 2. Par. 2. Ἰσοκράτης ἐν [Par. ἐν om.] Εὐαγόρα. ³³ Med. 2. Par. 2. λέγοιτο. Ald. Vind. Par. 1. λέγεται. West. λέγεται. ³⁴ Par. χρῆσθαι, man. rec. supra lin. posuit. ἦ. ³⁵ Ald. Vind. Par. 1. ἐάν — τυγχάνη. Med. 2. ἐάν — τυγχάνει. Par. 2. εἰ — τυγχάνει. ³⁶ Ald. Vind. Par. 2. τοῦτο. Med. 2. Par. 3. West. τοῦτῳ. tum Ald. Vind. οὐδέν. rell. οὐδέ. ³⁷ Ald.

καὶ μετ' ἐνιαυτὸν τοῦ παθητικοῦ λόγου τὸν χαρακτηῖρα.
 Διαιρεθήσεται δὲ ὁ ἐπιτάφιος λόγος, ὁ παθητικὸς, ³⁸ ἰ
 ἐπὶ προσφάτῳ τῷ ³⁹ τεθνεῶτι λεγόμενος τοῖς ἐγκώμια-
 στικοῖς ⁴⁰ κεφαλαίοις, πανταχοῦ ἐφεξῆς ἐκάστῳ ⁴¹ τῶν
 5 κεφαλαίων παραμιγνυμένου ⁴² τοῦ πάθους ἐκ μεταχει-
 ρίσεως ⁴³ οὕτως, ὡς πῶς ⁴⁴ συνοδύρωμαι τῷ γένει τὸ
 πάθος· ὡς ⁴⁵ τὴν ἐπιβολὴν ⁴⁶ τοῦ θρήνου πόθεν ποιή-
 σομαι· ἀπὸ τοῦ γένους εἰ βούλεσθε ⁴⁷ πρῶτον· τούτων
 γὰρ αὐτῶν χρη⁴⁸ πιστῶν ὅλων· οὐκοῦν τοῦτο ἔρεῖς, ⁴⁹
 10 ὅτι λαμπρὸς καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει μᾶλλον ἐνδοξοτάτων, ⁵⁰
 ἀλλ' ὥσπερ λαμπάδα ἡμμένην ἐν τῷ γένει τὸν πεπτω-
 κότα τοῦτον δαίμων ἀπέσβεσε· ⁵¹ χρη⁴⁸ γὰρ τὰ κεφάλαια
 μὴ καθαρῆναι τῶν θρήνων, ἀλλὰ καὶ γένος λέγῃς, ⁵²
 θρηνεῖν κατ' ἀρχὰς τοῦ γένους τὸν ⁵³ πεπτωκότα, καὶ
 15 μεσοῦντος τοῦ γένους καὶ τελευτῶντος, καὶ ⁵⁴ ἕτερόν τι
 κεφάλαιον. εἴτα μετὰ τὸ γένος ⁵⁵ τὰ περὶ τὴν γένεσιν
 αὐτοῦ ἔρεῖς· ὡς ματαίων μὲν ἐκείνων συμβόλων, ⁵⁶ μα-

Par. 1. Vind. διόπερ οὕτως ὡσεῖ. West. οὗτος οἷσι. Corrigunt
 Med. 2. Par. 2. 38 ὁ παθητικὸς Med. 2. om. 39 τῷ ex
 Med. 2. Par. 2. recepi. West. προσφάτως τεθν. 40 Par. 2.
 addit λόγοις. 41 Med. 2. ἐκάστου. 42 Med. 2. παραμη-
 νυμένου. 43 Par. 2. μεταχειρίσεως. rell. μεταχειρήσεως. 44
 Par. 2. Med. 2. ὡς πῶς. rell. οὕτως. tum Par. 2. συνοδύρωμος.
 45 Par. 2. Med. 2. ὡς. rell. ὁ. West. om. 46 Ald. Codd.
 ἐπιβολήν. West. ἐπιβολήν. 47 Par. 2. West. βούλεσθε. rell.
 βούλεσθαι. 48 χρη⁴⁸ ex Med. Par. 2. recepi. 49 Ald.
 Vind. Par. 1. Med. 2. οὐκοῦν ὅτι λαμπρῶς [Med. 2. λαμπρός.
 in Par. 1. man. rec. super λαμπρῶς scripsit ὅς] τοῦτο ἔρεῖς.
 Correxī ex Par. 2. — West. λαμπρόν — ἐνδοξότατον. 50
 Par. 2. Med. 2. ἐνδοξοτάτων. rell. ἐνδοξότατος. Sq. ἀλλ' Med. 2.
 om. 51 Par. 1. ἀπέσβεσεν. 52 Med. 2. λέγοι. rell. λίγη.
 West. λίγης. 53 Par. 2. δι. 54 Med. 2. Par. 2. καὶ.
 55 Med. 2. τοῦ γένους. 56 Par. 2. West. Vales. Emend.

ταῖων δὲ ὀνειράτων ἐπ' ἐκείνῳ γράνθων ὅτε δαίκετο, ⁵⁷
 ὡ δυστυχοῦς μὲν τῆς ἐνεγκούσης, ὠδίκος δὲ ⁵⁸ καὶ τού-
 τοις δυστυχεστέρας· ὠδινε γὰρ ἡ μήτηρ ⁵⁹ σύμβολα· ὁ
 δεῖνα δὲ προσφύτευσεν ⁶⁰ αὐτὰ κάλλιστα· τῶν δὲ οἰ-
 κείων καὶ τῶν φίλων εὐελπίς ἦν ἑαυτός, ἔθνε ⁶¹ θαοῖς
 γενεθλοῖς, βωμοὶ δὲ ἡμάττοντο, ἦγε ⁶² δὲ πανήγυριν
 ὁ σύμπας οἶκος· δαίμων δὲ, ὡς ⁶³ ἔδεικεν, ἐπειώθασε ⁶⁴
 τοῖς γενομένοις, παρεδίδοτο ⁶⁵ δὲ τροφεύσιν· ὁ παῖς
 κρείττους εἶχομεν τούτων ⁶⁶ τὰς ἐλπίδας οἱ τρέφοντες.
 ἀλλ' οἴμοι ⁶⁷ τῶν κακῶν, καὶ γὰρ τοίνυν ⁶⁸ οὕτως ¹⁰
 ἀνήρπασται· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐπεξελύσῃ κε-
 φάλαοις τοῖς ἐγκωμιαστικοῖς, αὖξον ⁶⁹ δὲ καὶ τὸν θρή-
 νον. δεῖ δὲ ⁷⁰ ποιεῖν καὶ ἀπλὴν ἀπαγγελίαν τοῖς θρή-
 νοις, ἵνα καὶ ἡ λαμπρότης τῶν προσόντων ⁷¹ φαίνεται,

p. 31. συμβόλων. *rell.* συμβούλων. 57 *Med.* 2. ἐπείκετο. *Ald.*
 ἐνέκετο. *tum Par.* 2. *Med.* 2. ὡ δυστυχοῦς. *rell.* ὁ δυστυχής.
 58 δὲ *ex Par.* 2. *recepti.* *tum Par.* 2. *Med.* 2. δυστυχεστέρας. *rell.*
 δυστυχεστέρος. 59 *Sequitur in Ald. Vind. ἐνδινῶς.* *Par.* 2.
 ὠδίκος. *West.* auctore Hermanno ἀνωδύνως. *Equidem omisi*
cum Par. 2. *Med.* 2. *Deinceps Par.* 2. *Med.* 2. δεῖνὰ δὲ *sine*
ὁ. 60 *Ald. Par.* 1. προσφύτευσεν. *Par.* 2. προσφύτευσε δὲ αὐ-
 τόν. *Med.* 2. *Vind. West.* προσφύτευσεν. 61 *Ald. Vind.*
Med. 2. ἔθνε δὲ. *Par.* 1. ἔθνε δὲ. *Par.* 2. ἔθνε *sine* δὲ. 62
Par. 1. ἦγε. 63 ὡς *c Par.* 2. *Med.* 2. *recepti.* 64 *Par.* 2.
 ἐπειώθαζε. *Par.* 1. ἐπειώθασεν. 65 *Med.* 2. παρεδίδοται.
West. παρεδίδοτο. 66 τούτων *c Med.* 2. *recepti.* 67 *Ald.*
Vind. ἀλλά μοι. *Par.* ἀλλοί μοι. *ad marg. man. rec.* ἀλογοί μοι.
Med. 2. *Par.* 2. ἀλλ' οἴμοι. 68 *Med.* 2. καὶ γὰρ τοίνυν οὐ-
 τος. *Par.* 2. καὶ τοίνυν οὗτος. *rell.* καὶ τοίνυν οὕτως. 69
Par. 2. *Med.* 2. αὖξον. 70 *Ald. Vind.* δεῖ δὲ ποιεῖν. *Med.* 2.
 δεῖ δὲ ποιεῖν καὶ ἡλωμένην ἐπαγγ. *Par.* 1. δεῖ δὲ ποιοῦ καὶ ἡλω-
 μένην ἀπαγγ. *ad marg. man. rec.* ποιοῦν ἀπλὴν. *Par.* 2. δεῖ δὲ
 ποιεῖν καὶ ἡλωμένου ἀπαγγέλλαν. *West.* δεῖ δὲ ποιεῖν. 71 *Par.* 1.
 προσόντων. *man. rec. inscripsit σ. West. conj.* προσηκόντων *vel*

ἐπιστρέφεται.⁷² δὲ τὸν ἀκροατὴν αὐθις ἐπὶ τὴν θρῆνον.
καὶ ὕλη σοι.⁷³ γινέσθω τὰ ἐγκώμια τῶν θρῆνων.⁷⁴
ἐγκωμιάσεις δὲ ἀπὸ πάντων⁷⁵ τῶν τόπων τῶν ἐγκωμια-
στικῶν, γένους, γενέσεως, φύσεως, ἀνατροφῆς, παιδείας,
ἐπιτηδευμάτων.⁷⁶ τεμεῖς δὲ τὴν φύσιν διχα, εἰς τε τὸ
τοῦ σώματος κάλλος, ὅπερ πρῶτον ἐρεῖς, εἰς τε τὴν τῆς
ψυχῆς εὐφυΐαν· πιστώσῃ⁷⁷ δὲ διὰ τριῶν κεφαλαίων
τῶν ἐξῆς, τῆς τροφῆς⁷⁸ λέγω καὶ τῆς παιδείας καὶ τῶν
ἐπιτηδευμάτων· ἐργαζόμενος γὰρ αὐτοῦ τὸ ἐγκώμιον διὰ
10 τούτων⁷⁹ ἐκάστου ἐρεῖς μὲν τὴν τροφήν, ὅτι ἐνέφηνε
διὰ τούτων τῆς ψυχῆς τὴν⁸⁰ εὐφυΐαν ἐπιστρέφόμενος,
καὶ ὁξύνετα δευτέραν θήσεις, ταύτην δὲ τὴν τῆς ψυχῆς
εὐφυΐαν· ἐρεῖς δὲ τὴν παιδείαν,⁸¹ ὅτι ἐδείκνυε καὶ ἐπὶ
τούτῳ προέχειν τῶν ἡλικίων· διὰ δὲ⁸² τῶν ἐπιτηδευμά-
15 των πιστώσῃ τὸ κεφάλαιον οὕτως, ὅτι δίκαιον παρῆεν
ἐαυτὸν, φιλόανθρωπον, ὁμιλητικόν, ἡμερον· τὸ δὲ μέ-
γιστον κεφάλαιον τῶν ἐγκωμιαστικῶν.⁸³ εἰσιν αἱ πράξεις,
ἄστινας θήσεις μετὰ τὰ ἐπιτηδεύματα· οὐκ ἀφέξῃ δὲ τοῦ
καὶ ἐν ἐκάστη πράξει θρῆνον ἐπεμβαλεῖν· θήσεις δὲ
20 μετὰ τὰς πράξεις καὶ τὸν ἀπὸ τῆς τύχης⁸⁴ τόπον, λέ-
632

tale quid. Τὰ προσόντα τινί sunt virtutes. Cfr. p. 299, 4. 72
Med. ἐπιστρέφεται δέ. rell. ἐπιστρέφεται δέ. West. ἐπίστρεφε δὲ καί.
73 σοι Par. 2. om. 74 Par. 2. τοῖς θρῆνοις. 75 Med. 2.
Par. 2. ἀπὸ πάντων. rell. ἀπ' αὐτῶν. 76 Med. 2. ἐπιτηδευ-
ματος. 77 Ald. πιστόση, tum Par. 2. Med. 2. διὰ. rell. ἀπό.
78 τῆς τροφῆς Ald. Codd. om. Inseruit West. post λέγω.
Par. 2. ἐξῆς, τῆς παιδείας λέγω. 79 Par. 2. Med. 2. τούτων.
rell. τούτου. Mox Par. 2. Vind. ἐνέφηνε. rell. ἐνέφηnen. 80
τὴν Med. 2. om. Ex eodem et Par. 1. sqq. ἐπιστρέφόμενος —
εὐφυΐαν recepi. 81 Par. 1. παιδίαν. 82 Med. 2. τὴν.
83 Med. 2. τῶν ἐγκωμίων κεφάλαιον. Tum Ald. Codd. οἷον.
West. εἰσιν. 84 Med. 2. Par. 2. West. τύχης. rell
ψυχῆς.

γων ὅτι παρωμάρτησεν ⁸⁵ αὐτῷ καὶ δεξιὰ τις τῆς ζώντι
 ἐφ' ἅπασιν, πλούτος, ⁸⁶ παίδων εὐτυχία, φίλων πρὸς
 αὐτὸν ἔρωτες, τιμὴ παρὰ βασιλέων, ⁸⁷ τιμὴ παρὰ πό-
 λεων. εἶτα τὰς ⁸⁸ συγκρίσεις μετὰ ταῦτα θήσεις πρὸς
 ὅλην τὴν ὑπόθεσιν, ὡς κεφάλαιον ἴδιον, ⁸⁹ οὐ κατεχό-
 μενος ⁹⁰ μὲν οὐδὲ ἐν ⁹¹ ἑκάστῳ κεφαλαίῳ συγκρινεῖς ⁹²
 πρὸς ἐκεῖνο τὸ κεφάλαιον, ὃ λέγεις, ⁹³ ὃ παραλαμβάνειν
 δεῖ· καὶ ⁹⁴ ἐνταῦθα δὲ προδήλως πρὸς ὅλην τὴν ὑπό-
 θεσιν παραλήψῃ τὴν σύγκρισιν, οἷον ἀνωθεν ἐπιδραμὼν
 τὰ κεφάλαια ἐρεῖς, ὅτι, ἐάν τοίνυν ⁹⁵ ἐξετάσωμεν ταῦτα 10
 σύμπαντα ⁹⁶ περὶ τίνος τῶν ἡμιθέων, τῶν νῦν ⁹⁷ ἐναρέ-
 των οὐδενὸς δεύτερος, τοῦ δὲ ταῦτα ἄμεινον ὑπῆρξεν·
 δεῖ γὰρ κάλλος ⁹⁸ κάλλιον ἀποδεικνύναι, ἢ ὅταν ἐνδόξῳ
 ἐφάμιλλον, οἷον ἡ ⁹⁹ τοῦ Ἡρακλέους ¹ βίῳ τὸν βίον αὐ-
 τοῦ ἢ τοῦ Θησέως παραβαλεῖν· ² ἐπὶ τούτοις πάλιν ³ 15

- 85 Par. 1. παρωμάρτησεν. 86 Par. 2. Med. 2. West. πλού-
 τος. rell. πλούτω. Tum Ald. Vind. Par. 1. φίλον. West. φίλοι.
 Par. 2. Med. 2. φίλων. — Med. 2. πρὸς. rell. περί. 87
 Med. 2. βασιλέως. Sq. τιμὴ παρὰ πόλ. om. — Ald. Vind.
 Par. 1. πόλειως. Par. 2. πόλεων. 88 τὰς Par. 2. om. 89
 Par. 2. ὡς κεφάλαιον ἤδη πρὸς ὅλην τὴν ὑπόθ. 90 Med. 2.
 οὐκ ἀντεχόμενος. 91 ἐν Med. 2. Par. 2. om. Par. 2. οὐδ' ἐκ.
 92 Ald. Par. 1. Vind. συγκρίσεις. Med. 2. Par. 2. συγκρινεῖς.
 93 Ald. Vind. Par. 1. λέγει. Par. 2. Med. 2. λέγεις. sq. ὃ ex
 Med. 2. recepī. West. συγκρίσεις πρὸς ἐκ. τὸ κεφάλαιον, ὃ λέ-
 γεις παραλαμβάνεσθαι. 94 καὶ et προδήλως Med. 2. om.
 95 Ald. Par. 1. ἂν τοι νῦν. rell. ἐάν [Vind. ἂν] τοίνυν. West.
 ἄγε δὴ νῦν. 96 ταῦτα σύμπαντα Med. 2. om. 97 Med. 2.
 Par. νῦν. rell. τοίνυν. 98 Ald. καλοῦ. Vind. Par. 1.
 Med. 2. καλοῦ. Par. 2. κάλλος. West. καλοῦ καλλίω. 99
 Par. 2. εἰ. tum Par. 2. Med. 2. τῷ Ἡρ. 1 Ald. Vind.
 Par. 1. Ἡρακλέως. Med. 2. Ἡρακλῆος. Par. 2. Ἡρακλείους. 2
 Par. 1. παραβαλλεῖν. 3 Par. 2. πᾶσι.

κεφάλαιον ⁴ θήσεις τὸν θρήνον, ὅτι διὰ ταῦτα τοῦτον
 ὀδύρομαι, ἐργασίαν δοὺς ⁵ ἰδιάζουσας, ⁶ καθαρεύουσας
 λοιπῶν ⁶ ἐγκωμίων, οἶκτον ⁷ κινῶν, εἰς δάκρυα συγχέων
 τοὺς ἀκούοντας· μετὰ τοῦτο τὸ κεφάλαιον θήρεις ⁸ κε-
⁵ φάλαιον ἕτερον τὸ παραμυθητικὸν πρὸς ἅπαν τὸ γένος,
 ὅτι οὐ δεῖ θρηνεῖν· πολιτεύεται μετὰ τῶν θεῶν, ἣ τὸ
 Ἑλύσιον ἔχει πεδίον· ἰδίᾳ ⁹ δ' αὖ πάλιν ¹⁰ τὰ νοήματα
 μεριεῖς ¹¹ τῶν κεφαλαίων οὕτως· ἰδίᾳ μὲν πρὸς τοὺς
 παῖδας, ἰδίᾳ δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· καὶ ἐξάρας ¹² πρό-
¹⁰ τερον τὸ πρόσωπον τῆς γυναικὸς, ἵνα μὴ πρὸς φαῦλον
 καὶ εὐτελεῖς ¹³ διαλέγεσθαι δοχῆς πρόσωπον· ἐπὶ γὰρ
 τῶν ἀνδρῶν οὐ φέρει ψόγον ὁ λόγος ἄνευ τινὸς προκα-
 τασκευῆς λεγόμενος. ἐπὶ δὲ ¹⁴ γυναικὸς ἀναγκαίως προ-
 καταλήψῃ τὸν ἀχροατὴν τῆς ἀρετῆς τῆς γυναικὸς· ἔαν
¹⁵ δὲ ¹⁵ νέαν ἄγωσι πάνυ τὴν ἡλικίαν οἱ παῖδες, συμβου-
 λευτικὸν ¹⁶ μᾶλλον θήσεις τὸν τόπον, οὐ παραμυθη-
 τικόν· ¹⁷ οὐ γὰρ αἰσθάνονται τοῦ πάθους· μᾶλλον δὲ
 οὕτω προσθήσεις ¹⁸ τινὰ τῷ παραμυθητικῷ καὶ συμ-
 βουλήν καὶ ὑποθήκην πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ πρὸς τοὺς
²⁰ παῖδας, εἰ ἄγαν νέοι τυγχάνοιεν ὄντες· τῇ ¹⁹ μὲν ζη-

4 Med. 2. κύριον. 5 Ald. Vind. δοὺς διάζουσας.
 Par. 2. Med. 2. et liber Merulae δοὺς ἰδιάζ. Par. ἡδιάζ. man.
 rec. ἰ super ἡ posuit. West. πάντως σχετιάζουσας. 6 Ald.
 Vind. Par. 1. καθαρεύοις ἂν ἐγκ. Par. 2. Med. 2. καθαρεύουσας
 λοιπῶν ἐγκ. 7 Par. οἶκτων. man. rec. super ω posuit o.
 Ald. Vind. οἶκτω. Med. 2. Par. 2. οἶκτον. 8 Med. 2. θήσει.
 9 Ald. Vind. ἡδία. rell. ἰδίᾳ. tum Par. 2. Med. 2. δέ. 10
 Par. πᾶσι τὰ ν. μ. τοῖς κεφαλαίοις. 11 Med. 2. μετριεῖς.
 12 West. conj. ἐφαρῖς vel ἐσταλεῖς. 13 Ald. Vind. Par. 1.
 ἀτελεῖς. Par. 2. Med. 2. West. εὐτελεῖς. 14 Med. δὲ τῆς γυν.
 15 δὲ Med. 2. om. 16 Med. 2. βουλευτικὸν μ. θήσει. 17
 Ald. παραμυθηκόν. 18 Ald. Vind. Par. 1. προσθήσεις. rell.
 προσθ. 19 West. τῇ. rell. τήν.

λοῦν ¹⁰ τὰς ἀρχαίας καὶ ²¹ ἀρίστας τῶν γυναικῶν καὶ ἡρώνας, ²² τοῖς δὲ παισὶ ζηλοῦν τὰ τοῦ πατρὸς· εἰτα ἐπαινέσεις τὸ γένος, ὅτι οἶκ ἡμέλησαν ²³ τῆς κηδεύσεως οὐδὲ τῆς κατασκευῆς τοῦ μνήματος· εἰτα εὐχὴν πρὸς τῷ τέλει τοῦ λόγου θήσεις εὐχόμενος αὐτοῖς παρὰ τῶν θεῶν ὑπάρξαι τὰ κάλλιστα. ²⁴

C a p. XII.

ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΩΤΙΚΟΥ. ¹

Ἐν τῷ στεφανωτικῷ προοιμιάσεις εὐθὺς ἀπὸ τοῦ στεφάνου καὶ τῆς δόξης τοῦ βασιλείως, καὶ τοῦ ὅτι γθάνει μὲν ὁ κραιττων ² αὐτὴν τὴν βασιλείαν στεφάνῳ ³ 10 τιμῶν, καὶ ἡ σύμπασα ⁴ οἰκονμένη τῷ μεγίστῳ στεφανοῦσα στεφάνῳ, ταῖς εὐφημίαις· ἥκει δὲ παρὰ σε καὶ ἡ ⁵ πόλις ἡ ἡμετέρα, οὐδευιᾶς τῶν σῶν ὑπηκόων οὔτε δόξαις οὔτε μεγέθεσιν οὔτε κάλλεσιν ἥττωμένη, λόγοις τε ἅμα στεφανοῦσα καὶ χρυσῷ τῷ ⁶ στέμματι· ἔάν μὲν ¹⁵ σχῇ γένος, μετὰ τὸ προοίμιον εὐδόκιμον ⁷ ποιήσῃ τοῦ

20 Med. 2. ζηλούντων. 21 καὶ ex Med. 2. Par. 2. Vind. recepi. 22 Ald. Codd. ἡρώας. West. ἡρώνας. Sq. δὲ ex Med. 2. recepi. West. post παῖσιν uncis inclusum posuit. Par. 2. ζηλοῦντος τοῦ πατρὸς, omisso τοῖς δὲ παῖσιν. 23 Med. 2. ἡθίλησαν τῇ παιδεύσεως. 24 Sequitur in Med. 2. ex Ald. p. 638. v. 5. "Ομηρος ὁ θεῖος. etc.

1 Lib. Merulae στεφανωτικῶν. 2 Par. κραιττον. correxit man. rec. 3 Med. 2. αὐτὴν τὴν βασιλείαν στεφάνῳ τιμῶν. rell. αὐτῇ τῇ βασιλείᾳ στεφάνων, τιμῶν. 4 Ald. Vind. Par. 1. ἡ σύμπασα ἡ. Med. 2. ἡ σύμπασα. 5 Par. παρὰ σε καὶ ἡ. rell. παρὰ σοι ἡ. 6 τῷ Med. 2. om. 7 Med. 2. εὐδόκιμον μετὰ τὸ προοίμ. tum Vind. ποιήσῃ. rell. ποιήσου.

βασιλέως τὸ ἐγκώμιον ἀπὸ τοῦ γένους· εἰ δὲ μήγε, εὐ-
 θύς ἀπὸ τῆς τύχης αὐτοῦ ⁸ τοῦ γένους, ὅτι θεὸς κα-
 τοικτείρας ἄνωθεν τὸ ἀνθρώπινον ⁹ γένος καὶ βουλευθεὶς
 ταῖς εὐδαιμονίαις παραμυθῆσασθαι τὴν σὴν παρήγα-
 5 γε ¹⁰ γένεσιν ἐπ' ἀγαθῇ μοίρᾳ τῆς οἰκουμένης· εἴτα
 ἑρεῖς ἂν ἔχῃ ¹¹ παιδείαν καὶ ἀνατροφὴν ἐνδοξον· εἴτα
 ἐφάψῃ ¹² τῶν ἀρετῶν. ἐπὶ τούτοις τῆς ἀνδρείας πρῶ-
 τής· ὅτι γάρ τοι ¹³ διατελεῖς ἐν δουρί καὶ ἵππῳ ¹⁴ καὶ
 ἀσπίδι ἄθλους τοὺς μεγίστους ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς
 10 ἡφ' ἧλιφ, ¹⁵ καθάπερ Ἡρακλέα φασὶ τὸν ¹⁶ Διός· ἐν
 ᾧ μνημονεύσεις ¹⁷ ὅτι βαρβάρων οἱ μὲν τελείως ἀπολώ-
 λασιν, οἱ δὲ δυστυχοῦσιν, οἱ δ' ¹⁸ αἰχμάλωτοι παρ' ἡμῶς
 ἤχθησαν, οἱ δὲ οὐδὲ ¹⁹ ἀντίχειν δύνανται, ὥσπερ οἱ δὲ
 πρὸς τὰς ἡλίου ²⁰ βολὰς ἀτενίζειν τολμῶντες. μετὰ τὴν
 15 ἀνδρείαν ²¹ τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἑρεῖς, καὶ λοιπὸν τὰ
 κατὰ τὴν ²² εἰρήνην, καὶ ²³ μετὰ ταῦτα ἐπάξεις, ὅτι
 633 τοιγάρτοι διὰ τοῦτο στεφανοῖ σε ἡ πόλις, ἅμα μὲν χά-
 ριτας ἐκτίνουσα ²⁴ ὑπὲρ ὧν ὁσημέραι εὐεργετούμεθα·
 ἅμα δὲ καὶ δεομένη καὶ ἱκετεύουσα καὶ θαρρόουσα τῇ
 20 σῇ περὶ πάντα φιλανθρωπίᾳ, ὅτι οὐδενὸς ἀποτεύξεται. ²⁵

8 Med. 2. ἀπό. 9 Med. 2. ἀνθρώπειον. Par. ἀνθρώ-
 πεινον. 10 Vind. παρήγαγε. rell. παρήγαγεν. tum Med. 2.
 σύνθεσιν ἐπ' ἀγῇ. 11 Med. 2. ἔχης παιδείαν καὶ ἀνατρ. rell.
 ἔχῃ παιδία, ἀνατροφὴν. 12 Med. 2. Par. ἐφάψῃ. Ald. Vind.
 ἐφάψει. 13 Ald. τι. Codd. τοι. 14 καὶ ἵππῳ ex Med. 2.
 recepi. 15 Med. 2. ἥλιον. 16 Med. 2. τοῦ. 17
 Med. 2. μνημονεύσης. 18 Med. 2. δέ. 19 οὐδὲ ex Med. 2.
 recepi, abest ab Ald. Vind. Par. — Vales. Emend. p. 31.
 corrigit ἀντ. οὐ δύνανται. 20 Med. 2. τὰς σὰς βολὰς. 21
 Med. 2. ἀνδρίαν. 22 Ald. Edd. περὶ τὸν κατ' εἰρήνην. 23
 καὶ Med. 2. om. 24 Ald. Par. Vind. ἐκτίνουσα. Med. 2.
 ἐκτίνουσα. tum Ald. Par. ὡς ἡμέραι. Vind. Med. 2. ὁσημέραι.
 25 Ald. Vind. ἐκτεύξεται. Par. Med. 2. ἀποτεύξεται.

εἶτα ἀξιώσεις ἀναγνωσθῆναι τὸ ψήγισμα. ἔστω δέ σοι ὁ λόγος μὴ πλείων ²⁶ ἑκατὸν πεντήκοντα ἢ ²⁷ καὶ διακοσίων ἐπὶ πῶν.

C a p. XIII.

ΠΕΡΙ ΠΡΕΣΒΕΤΤΙΚΟΤ. ¹

Ἐὰν δὲ ὑπὲρ πόλεως καμνούσης ² δέον πρεσβεῦσαι, ⁵ ἐρεῖς μὲν καὶ ταῦτα ἃ προεῖρηται ἐν τῷ στεφανωτικῷ· πανταχοῦ δὲ τὸ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ βασιλικῶς αὐξήσεις, καὶ ὅτι φιλοικτίμων ³ καὶ ἐλεῶν τοὺς δεομένους, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ὁ θεὸς ⁴ αὐτὸν κατέπεμψεν, ὅτι ἦδει αὐτὸν ἐλεήμονα καὶ εὖ ποιοῦντα τοὺς ἀνθρώπους, ⁵ καὶ ¹⁰ ὅταν εἴπῃς τὰ ἀπὸ τῆς ἀνδρείας ⁶ ἐν τοῖς πολέμοις, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἀγαθὰ, ἥξεις ἐπὶ τὴν μνήμην τῆς πόλεως, ὑπὲρ ἧς πρεσβεύεις· ἐν ⁷ δὲ ταύτῃ δύο τόπους ἐργάσῃ· ἓνα μὲν τὸν ἀπὸ τῆς τοῦ ἐναντίου αὐξήσεως, οἷον ἦν ποτε τὸ ⁸ Ἰλιον πόλις λαμπρὰ καὶ ὀνομαστο- ¹⁵ τάτη τῶν ὑφ' ἡλίῳ πασῶν, καὶ ἀντέσχεν ⁹ πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Εὐρώπης πολέμους τὸ παλαιόν· εἶτα τὸν ἐκ διατυπώσεως, ἐν ᾧ καὶ διασκευάσεις ¹⁰ τὴν παροῦσαν τύχην, ὅτι πέπτωκεν εἰς ἔδαφος, καὶ μάλιστα ἐκείνων

26 Med. 2. πλείων. rell. πλείον. 27 ἢ ex Med. 2. recepi.

¹ Vind. habet iterum περὶ στεφανωτικοῦ. Lib. Merulae pro hoc titulo habet ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν. 2 Med. 2. καμνούσης. tum Med. 2. δέη. 3 Ald. φιλοκτίμων. 4 Med. 2. αὐτὸν ὁ θεός. 5 Med. 2. εὖ ποιοῦντα τοὺς ἀνθρώπους. rell. εὐποιοῦντα τοῖς ἀνθρώποις. 6 Med. 2. ἀνδρείας. 7 Ald. Vind. εἰς. 8 τὸ Med. 2. om. Tum id. ὑφ' ἡλίον. 9 Med. 2. ἀντίχουθαι. 10 Med. 2. διατυπώσεις.

μνημονεύσεις ἃ πρὸς τὴν χρεῖαν καὶ τὴν ζωὴν συμβάλ-
 λεσθαι πέφυκε, ¹¹ καὶ ὧν εἰώθασιν οἱ βασιλεῖς προνο-
 εῖσθαι· οἷον ὅτι λουτρὰ ¹² συμπέπτωκεν, ὑδάτων ὀχε-
 τοὶ διεφθάρησαν, κόσμος ὁ τῆς πόλεως συγκέχυται, καὶ
 5 τὰ τοιαῦτα ἐλεινολογησάμενος ¹³ ἐπάξεις, ὅτι διὰ ταῦ-
 τα ἰκετεύομεν, δεόμεθα, πρὸ τῶν γονάτων πίπτομεν, ¹⁴
 τὰς ἰκετηρίας προτεινομεν. νομιζεται γὰρ τὴν τοῦ πρεσ-
 βευτοῦ ¹⁵ φωνὴν εἶναι πάσης τῆς πόλεως· δι' ἧς νό-
 μιζε ¹⁶ καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ ἄνδρας καὶ πρεσ-
 10 βύτας δάκρυα προχέειν, ¹⁷ παρακαλεῖν σε πρὸς ἔλεον·
 εἰτα ἀξιώσεις ἐπινεύσαι αὐτῶν δεχθῆναι τὸ ψήφισμα.

C a p. XIV.

ΠΕΡΙ ΚΛΗΤΙΚΟΤ. ¹

Ἐὰν ἄρχοντα καλίσῃς ² εἰς πανήγυριν, ὡς ἔθος,

11 Par. πέφυκεν, 12 Post. λουτρὰ Med. 2. inserit: ὅτι
 ἀκούω λόγων ταύτην εἶναι καὶ Μουσῶν ἐργαστήριον. ἐνδιατρίψεις
 δὲ τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῆς χρεῖας καὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν ἐπείγει,
 οὕτως· ἐκὶ πυνθάνομαι Πιερίᾳ ὄντα, ἐκὶ τὸν Ἑλικῶνα· καὶ ὅταν
 αὐξήσῃς (Cod. αὐξήσεις) τοῦτο τὸ μέρος, καὶ τὴν χρεῖαν ἐρεῖς, δι'
 ἣν σπεύδεις· δεῖ γὰρ ταῖς ἀνάγκαις τοῦτο θεραπεύειν· ὁρῶμεν δὴ
 καὶ τὴν φύσιν τοῦ παντός πεποιημένην ταῖς τῆς φύσεως ἀνάγκαις,
 καὶ ὅσον ὁ πατήρ τῶν ὄλων ἐνομαθῆτησε, διὸ καὶ πᾶσα ἀνάγκη,
 τῷ νόμῳ πείθεσθαι τῆς πατρίδος. τοῦτο δὲ σοι διωρίσθω λέγειν
 etc. quae a nostro loco aliena sunt, usque ad: ἀλλὰ τί, γὰρ
 δεῖ ποιεῖν, ἀνάγκη γὰρ ἐπείγει, ταῦτα δὲ συμπέπτωκεν. 13
 Ald. Vind. ἐλεινολογούμενος. 14 Ald. πίπτομεν. Sq. τὰς ex
 Med. 2. recepi. 15 Med. 2. πρεσβύτου. 16 Med. 2.
 νομιζω. 17 Ald. Vind. Par. προχέειν. Med. 2. προχέειν. tum
 Med. Par. παρακαλεῖν. Ald. Vind. παραβαλεῖν.

1 Abest titulus ab Ald. Med. 2. Vind. est in Par. — Lib.
 Merulae περὶ πρεσβευτικοῦ. 2 Med. 2. καλῆς. Par. καλίσῃς·

ἐρεῖς μὲν ἐν τοῖς προοιμίοις τὴν αἰτίαν τῆς ἀφίξεως καὶ
 τῆς κλήσεως, ὅτι πέπομφεν ἡ πόλις πάλαι ³ μὲν καὶ
 ἄνευ προφάσεως ποιοῦσα καὶ βουλομένη τῶν σοι προσ-
 ὄντων ἐξαιρέτων ⁴ μετέχειν ὡσημέραι· πολὺ δὲ πλεῖον
 ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅτι καὶ πανηγυριν ἄγει καὶ δεῖται ⁵
 μείζονος θεάτρου πρὸς τὰ δρῶμενα· εἶτα ἐρεῖς ἐγκώ-
 μιον ⁶ τῆς πανηγύρεως, ἀφ' ἧς ἡ κλήσις, ⁷ εἰπὼν ὡδὲ
 πως· ἵνα δὲ ⁸ γνῶς τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν πανηγυριν
 ἐφ' ἣν ἡ κλήσις, μικρὸν ἄνωθεν ἄρξομαι· καὶ ἐρεῖς τῆς
 πανηγύρεως ἐγκώμιον· μετὰ δὲ τὴν πανηγυριν ἐπαινῶν ¹⁰
 καὶ λέγων ὅτι τίθεται θεῶν τινι ἢ ἡρώων· ⁹ μετὰ τὸν
 τῆς πανηγύρεως ἐπαινον ἐρεῖς ἐγκώμιον τῆς πόλεως, εἴ
 τι ἀρχαῖον ἔχεις· εἶτα τοῦ ἄρχοντος ἀναγκαίως. ¹⁰ δεῖ
 γὰρ πρότερον ἐγκωμιάσαι τὴν πανηγυριν, τοῦτο γὰρ ¹¹
 ἐνταῦθα τὸ ¹² προηγούμενον, καὶ ἀπὸ τῶν προηγου- ¹⁵
 μένων ¹³ ἄρχεσθαι μάλιστα δεῖ. εἶτα τὴν πόλιν, καὶ
 μετὰ ταῦτα ¹⁴ τὸν ἄρχοντα· προθήσεις ¹⁵ δὲ πανταχοῦ
 τὸ τῆς πανηγύρεως. πλεόν γὰρ τι ¹⁶ ἐχέτω καὶ οὗτος
 ὁ λόγος ὁ περὶ ¹⁷ τῆς πανηγύρεως, διότι οἷχ ἀπλῶς

Ald. Vind. καλίσαις. 3 Med. πάλαι. rell. πάλιν. 4 ἐξαι-
 ρέτων Med. 2. om. Par. ὡσήμεραι. 5 Med. 2. δεῖ — θεά-
 τρου. rell. δεῖται — θεατοῦ. 6 Ald. Vind. εἰς ἐγκ. Med. 2.
 Par. εἰς om. 7 Post κλήσις Med. 2. ita pergit; μικρὸν
 ἄνωθεν ἄρξάμενος μετὰ τὰ ἐγκώμια ἐπαινῶν τὴν πανηγυριν καὶ
 λέγων. 8 Ald. Vind. Med. 2. καὶ. Par. δέ. 9 ἢ ἡρώων
 Ald. Vind. per lacunam, Liber Merulae sine lacuna om.
 Restitui e Med. 2. — Par. ἢ ἡρώων. manu rec. alterum ω su-
 pra lin. scriptum. 10 Med. 2. ἀναγκαῖαι. 11 τοῦτο γὰρ
 Ald. Vind. Par. om. Recapi e Med. 2. 12 Ald. Vind.
 τόν. Med. Par. τό. 13 Ald. Vind. Par. προηγ. ὅθεν. Med. 2.
 ὅθεν om. 14 ταῦτα e Med. 2. recepi. 15 Vind. προθή-
 σεις. rell. προςθήσεις. 16 τι Med. 2. om. 17 περὶ
 e Med. 2. recepi.

κληθείς ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πανήγυριν. διὸ ¹⁸ ἔφαμεν
 δεῖν πανταχοῦ τοῖς ἐξαιρέτοις τῆς ὑποθέσεως πλεονάζειν·
 λέγε ¹⁹ δὲ τὰ κατὰ τὴν πανήγυριν μετὰ τὸν ἄρχοντα
 οὕτως, ὅτι σεμνὴ καὶ ὅτι θαύματος ἀξία πολλοῦ ἐστι, ²⁰
 5 καὶ ὅτι θεάσῃ δῆμον, πόλεις συνεληλυθίας, ἀθλητάς ²¹
 πανταχόθεν, τοὺς ἀρίστους ²² καθαριστάς, ἀνλητάς,
 οὐκ ²³ ὀλίγους τῶν τὴν ²⁴ μουσικὴν μετιόντων ἀνδρῶν,
 οἱ σε περιμένουσι· καὶ ὅτι τούτων οὐδευίαν ἀπόλαυσιν
 ἔξειν ²⁵ ἡγούμενοι χωρὶς τῆς σῆς ἐπιδημίας καλοῦσιν
 10 ἐπὶ τὴν πανήγυριν, νῦν ὑπὸ σοὶ θεατῇ ταύτην τελέ-
 σουσι· ²⁶ τίς δὲ οὐ ²⁷ θαυμάζει πεισθέντα σε; ²⁸ τί δὲ
 αὐτὸ θάμα ²⁹ τῆς πανηγύρεως αὐτῆς τάχα σεμνότερον;
 634 εἴτα ἔρεῖς· αἰδεῖσθαι δὲ ³⁰ σε δεῖ καὶ τὸν θεόν, ᾧ τε-
 λεῖται τὰ τῆς πανηγύρεως, καὶ χαρίζεσθαι τούτῳ· καὶ
 15 γὰρ εὐσεβὴς ³¹ ὁμοῦ καὶ πείθεσθαι δόξεις· ³² εἴτα ἔρεῖς·
 καὶ τὰ μὲν τῆς πανηγύρεως ^{32*} ἅπαντα παρεσχεύασται,
 μόνος δὲ σὺ ταύτῃ ³³ λείπεις, ὥστε ἥκοις ³⁴ ἂν· εἴτα
 συγκρίνεις ³⁵ τὴν πανήγυριν ἑτέρα πανηγύρει, δεικνὺς
 οὐκ εἰς μικράν τινα καὶ εὐτελεῖ καλεῖν ³⁶ ἑορτήν· προς-

18 Vind. Par. διὸ ἔφαμεν δεῖν [Ald. δεῖ] παντ. τὸ ἐξαιρετον.
 Med. 2. ἔφαμεν δὲ δεῖν πανταχοῦ τοῖς ἐξαιρέτοις. 19 Med. 2.
 λέγε. Vind. Par. Ald. λέγεται. 20 ἐστὶ Med. 2. om. 31
 Med. συνεληλυθίας, ἀθλητάς. rell. ἀθλήσαντας. 22 τοὺς
 ἀρίστους Med. 2. b m. 23 Ald. Vind. Par. καὶ Med. οὐκ.
 24 τὴν Med. 2. om. Mox Vind. περιμένουσι. rell. περιμένουσιν.
 25 Med. 2. ἔξειν. 26 Med. 2. νῦν ὑπὸ θεατῇ ταύτην τελέσουσι.
 rell. νῦν ἂν πόσοι θεαταὶ καὶ ταύτην τελοῖσι. 27 Med. δ'
 οὐ. 28 Med. 2. πεισθέντας ἰδεῖν θάμα τῆς παν. αὐτῆς τάχος
 ἔρεῖς. 29 Ald. Vind. Par. θαῦμα. 30 δὲ et δεῖ Med. 2.
 om. 31 Ald. Vind. Par. εὐσεβής. Scr. εὐσεβής. Med. 2. κα-
 τατρέφειν. 32 Med. 2. δόξης 32* καὶ τὰ μὲν τ. πανηγ. ex
 Med. 2. recepi. 33 Med. 2. μόνος δ' αὐτῇ οὐ λείπης. 34
 Med. 2. ἦκει. 35 Ald. Par. Vind. συγκρίνεις. 36 Ald.

Θήσας δὲ ὅτι ³⁷ εἰ μὲν πεισθείης, ἐνδοξότερος ἐγὼ πεί-
 σας, ἐνδοξότερα δὲ ³⁸ τὰ δρώμενα· σημαντότερα δὲ ἡ πό-
 λις· ὁ δὲ θεὸς ἰσχύσεται· εἰ δὲ ³⁹ ἀποτύχοιμι, ὅπερ
 οὐκ οἶομαι, μηδὲ εἴη, ἄλλην ⁴⁰ που ὁδὸν ἐγὼ τραπήσο-
 μαι. τίς γὰρ μοι τῆς πατρίδος ἔτι πόθος ἀποτυγχάνει τῆς ⁵
 τοσαύτης πρεσβείας; ἡ δὲ πόλις ἀντί ⁴¹ πανηγύρεως
 ἔξει συμφόραν, ὅπερ οὐδὲ λέγειν ἄξιον· οὐκοῦν σπεῦδε
 θάττον ἐπ' αἰσίοις συμβόλοις πεισθείς ⁴² τῇ πόλει πα-
 ρακαλοῦση· σπεῦδε εἰς τὴν πανήγυριν· ὁ γὰρ τοῦ πρεσ-
 βευτοῦ λόγος φωνὴ τῆς πόλεως, ἵνα σου μετὰ τῶν ἄλ- ¹⁰
 λων πράξεων καὶ τοῦτο καταλέγωμεν. ⁴³ ἔάν δὲ μήτε
 πανήγυρις μήτε ἱερομηνία τυγχάνη, δι' ἣν ἡ κλῆσις, ἀλλ'
 ἀπλῶς ἐπὶ πόλιν καλῆς, ⁴⁴ εὐθύως ἐν τοῖς προσιμίαις
 ἔρεις. φθάνεις μὲν ἴσως καὶ πρὸ τῶν ἡμετέρων λόγων,
 εὖ διακείμενος πρὸς τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν, καὶ πο- ¹⁵
 θεινῶς ⁴⁵ ἔχων τῆς θείας· καὶ γὰρ τοῦτο τεθρύλλεται. ⁴⁶
 ὁμοίως ⁴⁷ δὲ κέρδος μέλλοντες κερδαίνειν οὐκ εἰς μικρὸν
 ἤκομεν τῆς προαιρέσεως χάριν ἐκτίνοντες ⁴⁸ διὰ τῆς εὐ-
 φημίας· καλοῦντες δὲ οὐδὲν ἤττον καὶ παρακαλοῦντες,

Vind. Par. καλῶν. Med. 2. καλεῖν. — Ald. ἰωρτήν. 37
 Med. 2. ὅτι καὶ εἰ μὲν προςθείης. rell. ὅτι εἰ μὲν πεισθείς. ser.
 πεισθείης. 38 δὲ Med. 2. om. 39 Med. 2. δ' et mox
 οἶμαι. 40 Par. Med. 2. ἄλλην μὲν ὁδόν. Ald. ἄλλη που ὁδόν.
 Vind. ἀλλ ὁδόν. 41 Ald. Vind. Par. αὐτή. Med. ἀντί.
 42 πεισθείς Med. 2. om. 43 Par. καταλέγομεν. tum Vind.
 Par. ἂν δέ. Med. 2. ἔάν γάρ. 44 Ald. Vind. Par. καλεῖς.
 Med. καλῆς εὐθύς. 45 Med. 2. π. θεινῶς ἔχων τῆς θείας.
 rell. πόθον ἔχων τῆς θείας [Par. θείας]. 46 Vind. Par.
 τεθρύλλεται. Ald. Med. τεθρύλλεται. 47 Med. ὁμοίως. rell.
 ὁμως. Sq. κέρδος et οὐκ εἰς μικρὸν ἤκομεν Med. 2. om. Par.
 οὐκ εἰς μικρὸν. i supra lin. man. rec. 48 Ald. Codd. ἐκτί-
 νοντες.

ἐφ' ἣν σπεύδεις ἐλθεῖν, εἴτα ἐὰν ἀξίωμα ὁ καλῶν ἔχη ⁴⁹
 λαμπρὸν, ἔρεῖς τι καὶ περὶ τούτου ἐν ⁵⁰ προοιμίῳ δευ-
 τέρῳ· πολλοὶ μὲν οὖν τὴν χειροτονίαν ταύτην ἐμνή-
 στενον ⁵¹ καὶ πρέσβεις αἰρεθῆναι ⁵² παρὰ τὴν σὴν μεγα-
⁵ λόνοιαν ⁵³ ἐσπούδαζον· ἡ πόλις δὲ εἴλετο τάχα πού τῶν
 μνηστευσάντων οὐ τὸν χεῖρω, ⁵⁴ πάντως δὲ ἐξίστι ⁵⁵ σοι
 μαθεῖν τῶν Ἀθηνῶν καὶ λόγων ⁵⁶ τὸν τρόφιμον· ἀτύ-
 φως δὲ ⁵⁷ ἐρεῖς τὸ προοίμιον ἐμφαίνων μὲν τὸ ἀξίωμα,
 μὴ παρασχόμενος δὲ φορτικὸν τὸν λόγον· μετὰ δὲ τὰ
¹⁰ προοίμια ἤξεις ἐπὶ τὰ ἐγκώμια τῆς πόλεως· ⁵⁸ οὐ θέσιν
 μὲν ἐνταῦθα ἐκφράζων, οὐδὲ ⁵⁹ αἰρων φῦσεις· ἐπὶ δὲ
 τὰς πράξεις ⁶⁰ καὶ τὴν ἀξίαν μᾶλλον τρέψεις τὸν λόγον
 οὕτω πως· πάλαι μὲν οὖν ἐσεμνύνετο ⁶¹ παλαιοῖς διηγῆ-
 μασιν ἡμῖν ἡ πόλις Ἀλεξάνδρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ⁶² κάλ-
²⁰ λεισι τῶν οἰκοδομημάτων· νῦν ⁶³ δὲ ἀπάντων ἀμελή-
 σασα ἐπὶ σοὶ μόνῳ σεμνύνεται· εἴτα εὐθύς ἐρεῖς, εἴ τι
 λέγειν ἀρχαῖον ἔχοις ⁶⁴ τῆς πόλεως, καὶ μετὰ ταῦτα
 τὸν ⁶⁵ τοῦ ἀρχοντος ἑπαινον· τίς δὲ οὐκ ἄνδρα ⁶⁶ ταῖς

49 Par. ἔχει. 50 ἐν Med. 2. om. per rasuram. 51
 Med. ἐμνήστενον, ut correxit Vales. Emend. p. 31. rell. ἐμνη-
 μόκευον. 52 Med. 2. εἰρεθῆναι. 53 Med. 2. μεγαλοπρέ-
 πειαν. 54 Ald. Vind. οὐ τῶν χρόνων. Par. οὐ τῶν χεῖρωι. v
 man. rec. supra lin. scripto. Med. 2. οὐ τὸν χεῖρω. 55
 Med. 2. ἐξίστι. 56 Ald. Vind. λόγον. Par. Med. 2. λόγον.
 tum Ald. τρόφιμον. 57 δ'. 58 τῆς πόλεως Ald. Vind.
 Par. post προοίμια ponunt. Secutus sum Med. 2. 59
 Med. 2. οὐδ' αἰρων φῦσιν. 60 Med. 2. τῆς πράξεως — προ-
 τρέψεις τὸν λόγον, οἶον οὕτω· πάλαι. 61 Ald. ἐσεμνύνετο.
 62 ἄλλοις ex Med. 2. recepi. 63 Med. 2. νυνὶ δὲ πάντων.
 Ald. Med. 2. ἀμελήσασα. Vind. Par. ἀμελήσασα. 64 Med. 2.
 ἔχεις. 65 τὸν e Med. 2. recepi. 66 Med. 2. τίς γὰρ οὐκ
 ἂν ἄρα ταῖς ἀρ. ὑπερβάλλοντας.

ἀρεταῖς ὑπερβάλλοντα θαυμάσιεν· εἴτα ἑρεῖς περὶ τῶν ἀρετῶν τῶν τοῦ ἄρχοντος οἷός ἐστι· καὶ ἐὰν μὲν πρῶτον ἐπιδημιῇ ⁶⁷ μέλλῃ, μετὰ τὰ ἐγκώμια τοῦ ἄρχοντος ἑρεῖς ἔκφρασιν διὰ βραχέων τῆς χώρας, εἴτα τῆς πόλεως, ὥσπερ ⁶⁸ προεῖρηται· λοιπὸν παρακαλέσεις ἐπὶ ταῦτα ⁵ ἔλθειν· ἴθι τοιγαροῦν ταῦτα ἐποφύμενος· ἴθι ⁶⁹ πρὸς-θήσων τοῖς κάλλεσιν, ἄλλος Ἀλέξανδρος ἡμῶν γινόμενος, ⁷⁰ πρὸς ὑποδοχὰς τῶν ἀρχόντων οὐδὲν λείπον, οὐκ ἀέρων χάριν, οὐκ ἡθους, οὐκ ⁷¹ ἀδρῶν, οὐ ⁷² μετριότητος τρόπων, οὐ τῆς ἄλλης σεμνότητος. ἔστι ¹⁰ γάρ ⁷³ ἡμῖν ἡ πόλις ὥσπερ τέμενος ἀρετῶν. Ἀθηναῖοι μὲν οὖν ἐπὶ παλαιοῖς σεμνύνονται ⁷⁴ διηγῆμασι καὶ μουσείοις καὶ λόγοις· τὰ ἡμῶν ⁷⁵ δὲ πολλοὶ μετὰ τῶν Ἀθη-νῶν ἡρήσαντο· μουσεῖον δὲ ⁷⁶ οἷδεν ἔττον τὸ παρ' ἡμῖν τῶν παρ' ἐκείνοις· καὶ γὰρ ἀρίστους ἐκπέμπομεν ¹⁵ καὶ οὐ τελείαν ⁷⁷ τὴν ἀρετὴν κτησαμένους παρ' ἐκείνων δεχόμεθα· οὗτοί σε δορυφορήσουσιν, οὗτοί σε δεξιώσονται· ⁷⁸ εἴτα συγκρινεῖς τὴν ⁷⁹ πόλιν, ἥ ταῖς Ἀθήναις, ἢ τῇ Ῥώμῃ, ἢ ἄλλῃ τινὶ τῶν ἐνδόξων πόλεων, καὶ διὰ

67 Med. 2. πρὸ τῶν ἐπιδημιῶν. 68 Med. 2. ὥς. 69

Med. repetit τοιγαροῦν. 70 Par. γινόμενος. rell. γινόμενος. —

Sequitur in Ald. Vind. Par. εὐτεχῆσας πρὸς ὑποδοχὴν τ. ἂ. οὐ-
δὲ ποτ' οὐκ ἀέρων. Secutus sum Med. 2. 71 οὐκ ex Med,
recepī.

72 Med. οὐ. rell. οὔτε. Par. μετριότητος. Ald.

Vind. Par. τρόπον, οὐτ' ἄλλης [Ald. Med. 2. ἄλλης]. Med. τρό-
πων, οὐ τῆς ἂ.

73 Ald. Vind. Par. μὲν γάρ. Med. μὲν om.

74 Med. 2. σεμνύνονται. rell. ἰσεμνύοντο. 75 Med. 2. τα

ἡμῶν δὲ πολλοὶ μετὰ τῶν Ἀθηνῶν. rell. ἡμῶν δὲ πολλοὶ τὰ τῶν

Ἀθηναίων. 76 Med. 2. δ' οὐδὲν ἔττον τοῦ παρ' ἐκείνους.

77 Med. 2. οὐ τελείαν τὴν ἀρετὴν παρ' ἐκείνους δεχόμενοι. rell.

πολιτείαν τ. ἂ. κτησ. παρ' ἐκείνων διχομέθα. 78 Med. 2.

ἀξιούσιν. 79 Ald. Vind. Par. συγκρινῶν εἰς τὴν, omisso ἢ

ταῖς Ἀθ. Corrigit Med. 2.

ταῦτα οὖν ὅτι οὐδεμιᾶς ⁸⁰ τῶν μεγίστων λείπεται, προσ-
 ἵκει σοι ταύτην ἰδεῖν· ὥσπερ γὰρ ὁ πλούτω κομῶν ⁸¹
 καὶ περιουσίαν ἔχων τῶν ⁸² ἐξαιρέτων κτημάτων ὠραϊ-
 ζεται, οὕτω ⁸³ προσήκει καὶ τὸν ἄρχοντα ταύταις ταῖς
 5 μεγίσταις πόλεσι σεμνύνεσθαι καὶ παρὰ ταύτας ⁸⁴ σπεύ-
 δειν, ὅσαι τὸ μείζον ἔχουσι πλεονέκτημα, τοὺς λόγους,
 καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς ἀρετὴν ἤκοντα· εἴτα διαγράψεις τῷ
 λόγῳ τὸν ὅλον τόπον ὡς ἐπιλογικόν, ὃν ⁸⁵ δὴ διῶν ὄψε-
 635 ται, καὶ ὅλην παραπέμψεις αὐτὸν τὴν ὁδὸν τῷ λόγῳ
 10 ἐκφράζων ἡπείρους, ὄρη, πελάγη. εἴτα μετὰ ταῦτα ἐπι-
 στήσας αὐτὸν τῇ πόλει, ἑρεῖς οἷα κάλλη διαδέχεται αὐ-
 τὸν, καὶ οἷα προσαπαντήσεται αὐτῷ ⁸⁶ τῆς πόλεως θεά-
 ματα, ἄλση καὶ ποταμοὶ, καὶ ὅσα τοιαῦτα· προσθήσεις
 δὲ τοῖς ἐπιλόγοις καὶ ὅτι ἔστηκεν ἡ πόλις ἤδη πρὸ τῶν
 15 πυλῶν, σὺν ὀλοκλήροις τοῖς γένεσι ⁸⁷ προαπαντῶσα, δε-
 ξιουμένη, συννεχομένη τῷ κρείττονι οὐκ εἰς μακρὰν σε
 θεάσασθαι· μὴ τοίνυν διαψεύσης ⁸⁸ αὐτὴν τῆς ἐλπί-
 δος, μηδὲ ⁸⁹ εἰς ἀηδὴν τὴν προσδοκίαν αὐτῆς μετα-
 βάλλης. ⁹⁰ ὥσπερ γὰρ τὸν Ἀπόλλω πολλάκις ἐδέχετο
 20 τοῖς Σμινθίοις, ⁹¹ ἡνίκα ἐξῆν θεοὺς προφανῶς ἐπιδη-
 μεῖν

80 Ald. Vind. Par. οὐ διὰ μιᾶς. Med. 2. οὐδενός. 81
 Med. 2. κοσμῶν. 82 Med. 2. ἐξαιρέτως τῶν κτημάτων ὀρέγε-
 ται. 83 Vind. οὕτως. tum Med. 2. τῶν ἀρχόντων ταῖς μεγί-
 σταις τῶν πόλεων. 84 Ald. Codd. ταύτας. — Σqq. ὅσαι τὸ
 μείζον — — — ἀρετὴν ἤκοντα Med. 2. om. 85 Ald. λοιπὸν
 δι' ὧν ὄψεται καὶ — τῷ λόγῳ τὴν ὁδόν. Correxī e Med. 2.
 86 Med. 2. προαπαντήσῃ αὐτόν. 87 Par. γένεσιν. tum Ald.
 Vind. προαπαντῶσα. Par. Med. 2. προαπαντῶσα. 88 Med. 2.
 διαψεύση. 89 Med. 2. μηδ'. rell. μὴ δέ. 90 Med. 2.
 Par. μεταβάλλης. 91 Med. 2. σεμνοῖς. Ald. Vind. Par. μιν-
 θίοις. Vales. Emend. p. 32. et Lib. Merulae Σμινθίοις. Mox
 Med. Par. ἐξῆν. Ald. Vind. ἔχων.

μῆν⁹² εἰς ἀνθρώπους, οὕτω καὶ σὲ ἡ πόλις προσδέχεται, καὶ ποιητὰς⁹³ μὲν εὐπρεπεῖς ἔχουσα, ἤδη Μουσῶν ἔργα πεποιημένους, καὶ συγγραφεῖς, καὶ πάντες πρὸς ὕμνον σὸν καὶ εὐφημίαν εὐτρεπεῖς·⁹⁴ καὶ νόμιζε τὴν πόλιν αὐτὴν παρεστῶσαν παρακαλεῖν καὶ τῶν ἑαυτῆς⁹⁵ ἀρχαίων ὑπομιμνήσκειν, ὥς οὐδεμιᾶς⁹⁶ τῶν ὑπηκόων λείπεται, τάχα που καὶ πολλῶν κρείττων·⁹⁷ διδούς τε καὶ σεμνύνεσθαι τῷ πρεσβεύσαντι, καὶ γὰρ ἀκήκοας ὥς οὐ φαῦλος⁹⁸ ἐν πρώτοις, τῷ μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης⁹⁹ μηδὲ πόδας, καθάπερ τις ἦρως πρεσβεύων¹ παρ' Ὀμή- 10
ρω φησί. παῖδομαι² δὲ σὺν ἑμαυτῷ καὶ τὸν Ἀπόλλω παρεῖναι τὸν Σμίνθιον· τί γὰρ οὐκ ἔμελλεν ἀνδρὶ μουσικῷ καὶ λογίῳ σοι προσεῖναι· ἐὰν δὲ τύχῃ φθάσας τὴν θείαν³ τῆς πόλεως πρὸς ἣν⁴ ἡ κλήσις αὐτῷ, ταῦτα πάλιν τῆς πόλεως ὥς πρὸς εἰδότα ὑπομνήσκειν λέγε, 15
τὴν μὲν αὐτὴν ἀκολουθίαν τῶν κεφαλαίων σώζων ὥς ἤδη εἰρήκαμεν·⁵ μεθοδεύων δὲ ἄλλως τὰ ἐγκώμια, οἷον τυγχάνεις μὲν θεασάμενος τὸ κάλλος τῆς πόλεως καὶ θίσιν. εἰ δὲ σε ἤρηκεν⁶ ὁ πόθος, ἴθι⁷ καὶ δεύτερον

92 Ald. Vind. ἐπιδημ εἰς. Med. 2. et Par. ἐπιδημῆν. Vales. 1. 1. et Lib. Mēgulae ἐπιδημοῦντας. 93 Ald. Vind. Par. ποιηταὶ μὲν εὐπρεπεῖς ἔχοντες — πεποιημένα. Med. 2. ποιητὰς μὲν εὐτρεπεῖς ἔχουσα ἡ. μ. ἔ. πεποιημένους. 94 Med. εὐτρεπεῖς. rell. εὐπρεπῆ. 95 Med. 2. ἑαυτῆς. rell. παρ' αὐτῆς. 96 Med. 2. οἷς οὐδεμίαν. 97 Ald. Codd. κρεῖττον. tum Med. 2. διδούς. rell. δι' αἰδούς. 98 Med. φαῦλον — τό. rell. φαύλως — τῷ. ser. φαῦλος. Hom. Il. 1, 522. τῶν. 99 Med. ἐλέγξης. rell. ἐλέγεις. 1 τις ἦρως πρεσβεύων Med. 2. om. 2 Med. 2. παῖδομαι γὰρ καὶ τὸν Ἀ. π. τὸν μίσιον. 3 Med. 3. θίσιν. 4 Ald. Vind. Par. ὄν. Med. 2. ἴν ἡ κλ. αἰτὰ πάλιν ταῦτα τὰ τῆς πόλεως προΐδοντα. 5 Par. διήρηκαμεν. Ald. Vind. διεἰρήκαμεν. Med. 2. ὥς ἤδη εἶρ. 6 Ald. εἰρηκεν. 7 Med. ἴθι. rell. ἴσθι.

καὶ ⁸ πολλάκις. οἱ γὰρ ἐραῖσται τῶν ἐρωμένων ἀνίστασιν
 ἐμπιπλᾶσθαι μὲν πολλάκις, ἀποσχισθέντες ⁹ δὲ καὶ εὐ-
 θὺς ἐρᾶν. καὶ τούτοις ¹⁰ χρῆσθαι νοήμασιν ἐν τοῖς κε-
 φαλαίοις· εἰ δὲ βούλει καὶ ἀπὸ προοιμίων ἀκούειν, λε-
 5 γέσθω πάλιν διὰ βραχείων. οὐκοῦν ἐν μὲν τῷ προοιμίῳ
 εὐθύς ¹¹ ἐρεῖς, ἥρηκας τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τῷ πόθῳ,
 ὃ πάντων ἀρχόντων ἀριστε, καὶ τοῦτό σοι τῶν ἐρώντων
 ἔστω ¹² σημεῖον, πέπομφε πάλιν καλοῦσα ¹³ καὶ δεύ-
 τερον οὐδεμίαν ἡμέραν ἐνεγκεῖν δυνηθεῖσα, ἀλλ' ὥσπερ
 10 οἱ μανικοὶ ¹⁴· τόξοις πληγέντες ἐρώτων οὐκ ἀνέχονται μὴ
 τοὺς ἐρωμένους ὄρᾶν, οὕτως ἐπὶ σοὶ ἐκχυθεῖσα ¹⁵ ἡ πό-
 λις μικροῦ μὲν ἅπαντα ἐκινδύνευσεν ¹⁶ συνδραμεῖν· πέ-
 πουμφε δέ με, ὃν ᾤετο μάλιστα πείσειν ¹⁷ σε. τὸ δεύ-
 τερον· ἠύχατο μὲν οὖν τῷ θεῷ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἀπο-
 15 λειπεῖν, ¹⁸ μηδὲ ἄλλην προτιμοτέραν ἑαυτῆς ἡγήσασθαι.
 ἐπεὶ δὲ νικᾷς ¹⁹ ἐν πᾶσι καὶ ἔδει παραχωρεῖν ἕως ἔξιν ²⁰
 συγχωρήσασα πάλιν ἱκετεύει ²¹ παρ' αὐτὴν ἐλθεῖν σε καὶ
 δεύτερον· εἰτα ἐπεισβαλεῖς ²² τὰ ἐγκώμια τῆς πόλεως
 ἐκ μεταχειρίσεως ²³ λέγων· εἰ μὲν οὖν ἡγνόεις παρ' ἡν

8 καὶ Med. 2. om. 9 Ald. Vind. ἀποσχισθέντες. Par.
 ἀποσχισθέντες. Med. 2. ἀποσχισθέντος δὲ ἐρᾶν. 10 Med. 2.
 τοῖς τοιοῦτοις. 11 Med. 2. εὐθύς om. 12 Ald. Vind.
 ἐρώντων. Par. Med. 2. ἐρώτων. tum Med. ἔστω. rell. ἔσται.
 13 Ald. Vind. καλοῦσαι. Med. Par. καλοῦσα. Sq. καὶ Med. om.
 14 Med. 2. μακροῖς τόξοις πληθέντες. Ald. πλήσαντες. Vind. Par.
 πλήσαντες. scr. πληγέντες. 15 Med. ἐκχυθεῖσα. rell. συγχυθεῖσα.
 16 Par. ἐκινδύνευσεν. Med. 2. ἅπαντα ἐκινδύνευσεν — ἐκδραμεῖν. —
 v. 13. με e Med. inserui. 17 Med. 2. πείσειν, om. σε. Par. πείθειν.
 Ald. Vind. πιθεῖν. 18 Par. ἀπολειπεῖν. Med. 2. μηδ' ἄλλην προ-
 θυ
 τιμοτέραν. Par. προτιμοτέραν. θυ supra lin. man. rec. positum.
 Ald. Vind. προθυμοτέραν. 19 Med. 2. νικᾷς ἐν ᾗπασι. mox
 ἔδει om. Rell. νικᾷς. 20 Par. ἔξιν. 21 Med. 2. Par. ἱκε-
 τεύει. Ald. Vind. ἱκετεύειν. 22 Par. ἐπεισβαλεῖς. Med. ἐπι-
 βαλεῖς. Ald. Vind. εἰσβαλεῖς. 23 ἐκ μεταχ. ex Med. inserui.

σπεύδεις, ἄδει καὶ διδάσκειν τυχόν· εἰ δὲ τὴν Ἀλεξάν-
δρου πόλιν τοῦ Διὸς οὐκ ἄγνοῖς, οὐδὲ τῶν ἀρχαίων οὐδὲ
τῶν παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἴσως ἄγνοῶν, ²⁴ τί σοι ἐρῶ; καὶ
ἔξως ²⁵ λοιπὸν τῆς μνήμης καιρὸν τῶν ἀρχαίων· εἴτα ²⁶
ἔροις, ὅτι δι' αὐτόν σε ἐλθεῖν παρ' ἐαυτὴν ἔσπευσεν καὶ ὁ
πρότερον, νῦν δὲ οὐκ ἀξιούσα παροφθῆναι μᾶλλον ταύ-
την ποιεῖται τὴν κλῆσιν, ἀλλὰ τούναντίον ²⁷ ἀξιούσά
σε διὰ τὰς ἀρετὰς ἰδεῖν· οὐ γὰρ ἄγνοεῖ τὴν σὴν δικαιο-
σύνην· οἷς καὶ ²⁸ συνάψεις αὐτοῦ τὰ ἐγκώμια, παντα-
χοῦ προστιθεῖς ἐφ' ἐκάστου ²⁹ τῶν ἐπηχειρημάτων, τὸ· ³⁰
οἱ διὰ ταῦτά σε καλεῖ. δεῖ γὰρ ἐν τοῖς κλητικοῖς καὶ
τὰς αἰτίας τῆς κλήσεως προστιθέναι, ἵνα τὸ ἴδιον ἔχη ³¹
τοῦ κλητικοῦ, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ὑποθέσεσι ³² τὰ
ἐκάστη οἰκεία· μετὰ ³³ δὲ τὰ ἐγκώμια τοῦ ἀρχοντος ἐκ
μεθόδου πάλιν ἔροις· πρότερον μὲν τὴν θέσιν τῆς χώ- ³⁴
ρας καὶ τῆς πόλεως· εἴτα τὸ κάλλος τῆς πόλεως· ³⁵
ᾠραῖζεται μὲν γὰρ ἡ πόλις κάλλεσιν ³⁶ ἱερῶν ³⁷ καὶ
στοῶν καὶ λουτρῶν μεγέθεσιν, ὡς καὶ αὐτὸς ἰώρακας·
ἀλλὰ ταῦτα ἀνύπαντα μικρὰ πρὸς τὴν σὴν θείαν ὑπο-
λαμβάνει· τί γὰρ οὐκ ἐξαίρετον τῶν παρ' ἡμῖν; τί δ' ⁶³⁶
20

²⁴ Ald. Vind. Par. ἄγνοεῖν. Med. 2. οὐτ' ἴσως ἄγνοοῦν. κατ.
ἀγνοῶν. ²⁵ Par. ἔξως. — Sq. καιρὸν Med. 2. om. ²⁶

Med. 2. εἴτα ἔροις, ὅτι δι' αὐτόν σε ἐλθεῖν παρ' αὐτὴν ἔπεισε καὶ
πρ. νῦν δ' οὐκ ἀξιούσα ταύτην παροφθ. τὴν κλῆσιν. Ald. Vind.
Par. ἀρχαίων. διὰ γὰρ τούτων σε. ²⁷ Par. τοῦ μαντίου. Vind.

Ald. τοῦ μαντίου. Med. τούναντίον. ²⁸ καὶ Med. 2. om.

²⁹ Med. 2. ἐφ' ἐκάστῃ. Par. ἐφ' ἐκάστου. Ald. Vind. ἀφ' ἐκά-
στου. Ald. ἐπηχειρημάτων. ³⁰ Par. ἔχει. ³¹ Par. ὑποθέ-
σειν. tum Med. ἐκάστης. ³² μετὰ δὲ τὰ ἐγκ. — — πάλιν

ἔροις Med. 2. om. ³³ τῆς πόλεως Med. 2. om. ³⁴ Ald.
Vind. Par. καὶ κάλλ. Med. 2. καὶ om. ³⁵ Ald. Vind. ἐνα-
ράτων. Par. ἱερῶν. Med. ἱερῶν.

οὐ κάλλιστον; οὐχ ἵππων ἄμιλλαι; οὐ θεάτρων τέρψεις
καὶ πανηγύρεις; καὶ ὅσα τοιαῦτα προεῖρηται ³⁶ ἡμῖν
ἐπὶ τοῦ φθάσαντος κλητικῷ ἐρεῖς. Εἰ δὲ παρὰ ³⁷ πόλιν
καλοῖης ἄρχοντα, μὴ πάνυ τι σεμνὸν μηδὲ ἀρχαῖον ἔχον-
σαν, ὅπερ οὐκ οἶμαι, τὴν θέσιν ἐρεῖς μετὰ τὰ προοίμια
τῆς χώρας, εἴτα τῆς πόλεως, εἴτα τοῖς ³⁸ ὅλοις ἐφεξῆς
χρήσῃ κεφαλαίοις· ἀναπληρώσει γάρ σοι ἡ θέσις τὸν
τῆς πόλεως ἔπαινον· ἐνιοὶ δὲ διαιροῦσι ³⁹ τὸν κλητικὸν
μετὰ τὰ προοίμια ἐτέρως κατὰ ἔνωσιν ὡς ἂν εἴποι τις
⁴⁰ τὸ τῆς πόλεως ἐγκώμιον καὶ τὸ ⁴⁰ τοῦ ἄρχοντος προά-
γοντες, τοῖς δὲ ἄλλοις οὕτως, ὡς ⁴¹ ἤδη φθάσαντες
εἵπομεν, χρώμενοι· κατὰ ἔνωσιν δὲ ⁴² ἔφην οὕτως· οἷον
θαυμαστὸν ἡμεῖς αὐχοῦμεν οἰκιστήν· ⁴³ οὕτω δὲ γένος
φιλάνθρωπον ἢ πόλιν, καὶ τούτου τὸ πλεονέκτημα
⁴⁵ ἔσται. ⁴⁴ τούναντίον τὰ τοῦ ἄρχοντος προστατοῦσιν, ⁴⁵
ὅπερ ἄμεινον· τὰ δὲ τῆς πόλεως τῆς ⁴⁶ ἐκείνου ὑπερβάλ-
λουσιν. οἷον γένος σοι λαμπρὸν καὶ ὑμῖν οἰκιστῆς θαυ-
μαστός, δίκαιος· οὐδὲ ἡ πόλις ἀμοιρεῖ τοῦ πλεονεκτή-
ματος, φιλανθρωπίας τιμῶν· ⁴⁷ καὶ ἡ πόλις ἢ παλοῦσα

36 Med. 2. προεῖρηται. 37 Med. 2. περὶ. 38 Ald. Vind.
Par. τῆς. Med. τοῖς. 39 Par. διαιροῦσιν. 40 τὸ Med. 2. om.
id. προάγοντες. rel. προαγαγόντες. 41 Med. 2. ἄς ἤδη φθᾶς.
εἵπομεν om. 42 Pro. δὲ ἔφην Med. 2. ἐφ' ἧς. 43 Par.
Vind. οἰκιστήν αὐχοῦμεν. Med. οἷον θαυμαστὸν οὕτω γένος, φι-
λάνθρωπον ἢ πόλιν. Id. καὶ τούτου τὸ πλεον. om. — Ald. Vind.
Par. οὗτος δὲ γένος φιλάνθρωπος ἢ π. correxi e Med. 44
ἔσται e libro Merulae inserui. Ab Ald. Codd. per lacunam
abest. Par. habet τῇ τούναντι. Med. τῆς ἐκείνου ὑπερβάλλουσιν
ὅλον γένος. 45 Ald. Vind. Par. προσταττοῦσιν. Med. προστα-
τοῦσιν. 46 Med. τῆς ἐκείνου ὑπερβάλλουσιν ὅλον γένος. rel.
τὸν ἐκείνον σοι παραβάλλ. [Vind. προβάλλ. Par. ὑποβάλλ.]. 47
Med. φιλανθρωπίας τιμας. Par. φιλανθρωπίας τιμαῖς.

φιλόανθρωπος. προάξεις ⁴⁸ δὲ καὶ τὸν κλητικόν, ὡς ἂν αὐτὸς ἔχων δοκιμάσης. ⁴⁹

C a p. XV.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΥ. ¹

Ὁ συνταττόμενος δηλός ἐστιν ² ἀνιῶμενος ἐπὶ τῷ χωρισμῷ, καὶ εἰ μὴ ὄντως ³ ἀνιῶτο, προσποιήσεται πε-
πονθέναι πρὸς ἐκείνους ἐρωτικόν ⁴ οἷς συντάττεται.
Προὔβαλε ⁵ μὲν ὁ θεὸς Ὀμηρος καὶ τοῦτο τὸ εἶδος·
κινουῦντα ⁶ γὰρ ἐκ τῆς Φαιακίας ⁷ Ὀδυσσεύα ποιεῖ συν-
ταττούμενον αὐτὸν Ἀλκινόω ⁸ καὶ Φαίαξι καὶ μικρὸν
ὑστερον Ἀρήτῃ ⁹ Ἀλκινόου, καὶ περιτέθεικεν ¹⁰ αὐτῷ ¹⁰
συντακτομένῳ τῇ γυναικὶ ταῦτα τὰ ἔπη·

Χαῖρε μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερὲς εἰσόκε γῆρας

Ἔλθοι καὶ θάνατος, τάτ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται,

Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι, σὺ δὲ τέρπειο ¹¹ τῷδ' ἐν οἴκῳ·

Παῖοί τε καὶ λαοῖσι, καὶ Ἀλκινόω βασιλῆϊ.

13

πρὸς δὲ τοὺς Φαίακας καὶ Ἀλκινόῳ ἡνίκα ¹² συνετάτ-
τετο φησὶν αὐτὸν εἰρηκέναι ἐν ¹³ τῇ ῥαψωδίᾳ ταῦτα·

48 Med. Par. Vind. προάξεις. Ald. πράξεις. 49 Med.
δοκιμάσας. — Sequitur in Med. 2. caput περὶ ἐπιθαλαμίων.

1 Oratio valedictoria. συντάττεσθαι, valedicere, v. Erne-
sti Lex. techn. p. 332. 2 ἐστιν e Med. 2. Par. inserui.

3 Ald. Codd. ὄντος. 4 Med. 2. ἐρῶν τι, οὗς συντάσσεται.

5 Med. 2. προὔλαβε μὲν οὖν. Par. προὔλαβεν μὲν ὁ θ. 6 Ald.

Codd. κινῶντα. 7 Med. 2. Φαιάκων. 8 Med. 2. Ἀλκί-
νῳ. Par. Φαίαξιν. — Mox Vind. Par. Ἀρήτῃ. 9 Med. 2.

10. 10 Par. περιτέθεικεν. 11 Ald. οὐδέ τ' ἔλπειο. Vind.

οὐδὲ τέρπειο. Par. Med. σὺ δὲ τέρπειο, ut Od. γ, 61. 12

Med. Par. ἡνίκα. Ald. Vind. κῆμα. 13 ἐν e Med. recepi.

Mox Ald. Vind. ταύτῃ. Med. Par. ταῦτα. — Od. γ, 38.

Ἀλλήλους κρείον, πάντων ἄριδιέεσθε λαῶν,

Πέμπτετέ με ¹⁴ σπείσαντες ἀπήμονα, χεῖρετε δ' αὐτοί·

Ἦδη γὰρ τετέλεσται ἅ μοι φίλος ἦθελε θυμὸς,

Πομπή καὶ φίλα δῶρα,

5 καὶ τὰ ἐξῆς. ἔπει δὲ δεῖ τὸν ῥήτορα καὶ περιεργότερον
 χρῆσθαι τῷ εἶδει καὶ ἐξεργασίᾳ ¹⁵ πλείονι, φέρε μὴ ἀ-
 γιστάμενοι τοῦ Ὀμηρικῶ ἔθους ¹⁶ διέλωμεν, χάριν
 ὁμολογήσει ¹⁷ τῇ πόλει· ἐξῆς ἡ ἐπάνοδος· ἐπαινέσει δὲ
 αὐτήν, ὅπόθεν ἂν ὁ καιρὸς αὐτῷ διδῶ ¹⁸ τὰ ἐγκώμια·
 10 οἷον ἀπὸ τῶν ἀρχαίων εἴτι σεμνὸν ἔχους, ¹⁹ ἀπὸ τῶν
 ἀέρων, ἀπὸ τοῦ εἶδους τοῦ κάλλους· οἷον ἀπὸ στοῶν
 καὶ λιμένων καὶ ²⁰ ἀκροπόλεων καὶ ἱερῶν πολυτελῶν καὶ
 ἀγαλμάτων. ἐπαινέσεις ²¹ δὲ μετὰ ταῦτα καὶ τὰς ἐν
 αὐτῇ πανηγύρεσι καὶ ἱερομηνίας καὶ μουσικὰ θεάτρα καὶ
 15 ἀγώνων διαθήσεις, ²² πανταχοῦ παραπλέκων, ²³ ἵνα μὴ
 ἀπλοῦν γένηται ἐγκώμιον, τὸ ὅτι ἀνιᾶται μέλλων ²⁴ τού-
 των χωρίζεσθαι ἐφ' ἑκάστῳ σχεδὸν εἰπεῖν τῶν νοημά-
 των, ἵνα συντακτικὸν εἶδος ὁ λόγος λάβῃ· ἐπαινέσεις ²⁵
 δὲ καὶ τοὺς ἄνδρας, οἷον ἱερέας, εἰ τύχοι, δαδούχους ²⁶
 20 τε καὶ ἱεροφάντας καὶ τὰ ἥθη τῶν ἀνδρῶν, ὅτι ἡμεροί
 καὶ φιλόξενοι, καὶ ἐταίροις ²⁷ δὲ ὁμοίως συντάσσεται,

14 Par. με. rell. μοι. Deinceps Ald. ἀπέναι sq. lacuna;
 Vind. ἀπειμέναι. Med. et Par. ἀπείμεναι, sine lacuna. Lib. Me-
 tulae ἀπείμεναι sq. lacuna. Homerus ἀπήμονα. 15 Med. 2.

ἐργασία. 16 Med. 2. ἔθους. rell. ἦθους. 17 Med. 2. ὁ
 προλογήσει. 18 Med. 2. διδῶ αὐτῷ. 19 Med. 2. ἔχους.

20 Med. 2. καὶ ἀπό. 21 Ald. Vind. ἐπαινέσεται. Par. ἐπαι-
 νίσσει. Med. ἐπαινέσεις. 22 Med. διαθήσεις καὶ παντ. rell.

διαφρίσεις παντ. 23 Par. παραπλέκων. rell. περιπλέκων. 24
 Vind. Par. μέλλον. tum Med. τούτων. rell. τούτου. 25 Ald.

ἐπενάσεις. Mox τοὺς ἄνδρας οἷον Med. 2. om. 26 Med. 2.

καὶ δαδούχους καὶ ἱερ. rell. διαδόχους τε καί. Correxuit etiam
 Vales. Emend. p. 32. 27 Ald. Vind. Par. ἱετέροις. Med.

πάνταυθ' ἀνδαικνύμενος τὸ καὶ ἀλγεῖν ²⁸ καὶ δακρύειν
 ἐπὶ τῷ χωρισμῷ. μετὰ δὲ τὸ πρῶτον μέρος ἤξεις ²⁹
 πάλιν ἐφ' ἕτερον μέρος· ἐν ᾧ μνησθήσεται καὶ ³⁰ τῶν
 τόπων, εἰς οὓς ἐπανιεύσεται. καὶ εἰ μὲν εἶεν ἄγνωστοι οἱ
 ἄνδρες παρ' οὓς καὶ σπεύδειν ἔκρινεν, ἔρει· πῶς ἄρα ⁵
 ἡμᾶς ³¹ ἀποδέξονται, τίνες ἄρα πάλιν συνήθεις· εἰ
 δὲ παρὰ τὴν αὐτοῦ πατρίδα σπεύδει, ἔρει· τίς γὰρ οὐ ³²
 ποθήσει τὴν οἰκίαν· ἴσως γὰρ ἀκούετε καὶ ὑμεῖς· ἔν-
 δοξος γὰρ καὶ λαμπρὰ παρὰ ³³ πᾶσιν ἡμῶν ἢ πόλιν·
 εἴτα συνεύξη που ³⁴ τούτοις παρὰ τῶν ποιητῶν ἐξελών ¹⁰
 τὰ κάλλιστα. καὶ ὅτι πολλῶν ἂν χρημάτων προτιμή-
 σιας πυνθάνεσθαι δὴ ³⁵ περὶ αὐτῶν τὰ βέλτιστα, ³⁶
 καὶ ὅτι ἐπιλήσῃ αὐτῶν οὐδέποτε. ³⁷ καὶ ὅτι διαδώσεις
 λόγον ἀπανταχοῦ θαυμάζων αὐτῶν τὰ ἐξαιρετά. ἀννεύ-
 ξη δὲ αὐτῷ ³⁸ καὶ πλοῦν ἀγαθὸν καὶ ἐπ' ἀνόδοον χρη-
 στήν, ³⁹ καὶ ὅτι, ἂν οὕτω τύχη, ⁴⁰ καὶ εἰ παῖδας ποιή-
 σιας, ἀποστείλεις ⁴¹ αὐτοὺς ὁπομένους τὴν αὐτὴν πόλιν.
 Ἐὰν δὲ τῇ πατρίδι συντάττεσθαι μέλλης, ⁴² ἔστω μὲν
 σοι ὁμοίως τὰ πάτρια ἐρωτικά, καὶ ἐχέτω μὲν ⁴³ ἐνδαι-

637
15

ἱταίοις. 28 Med. τὸ καὶ ἀλγεῖν. rell. τὸ ἄγειν. 29 Med. 2.
 ἤξει. 30 καὶ ex Med. recepi. Mox Med. ἐπανιεύσεται.
 rell. ἐπανιεύσεται. 31 Ald. Codd. ἡμᾶς ἀποδέχονται τίνες,
 ἄρα, tum Ald. Vind. πάλιν συνήθη εἶδες παρὰ. Par. π. συνήθει·
 εἰ δὲ παρὰ. Med. π. συνήθεις· εἰ δὲ περὶ. 32 Med. 2. οὐ.
 rell. οὐκ ἂν. 33 παρὰ Ald. Vind. om. 34 Ald. Vind.
 Par. πῶς. Med. που. 35 Med. δὴ. rell. δεῖ. 36 Med.
 Par. βελτίω. 37 Med. 2. iterum τὰ βελτίω. 38 Med. 2.
 αὐτῷ. rell. αὐτῷ. 38 Med. χρηστήν. rell. χρηστόν. 40
 Par. τύχει. Ald. Vind. τύχοι. Med. τύχη. 41 Ald. ἀποστείλεις.
 Par. Vind. ἀποστέλλεις. Med. 2. ἀποστείλεις. 42 Med. μέλλης.
 rell. μέλλεις. tum Med. ἔστω μὲν σοι τὰ πάτρια ἐρωτικά. rell.
 ἔστωσαν μὲν σοι ὁμοίως πατριαὶ ἐρωτικά [Par. πάτρια ἐρωτικά].
 43 μὲν Med. 2. om.

ξιν τῆς λύπης ὁ λόγος, ἣν ἔχεις ⁴⁴ τῶν τοσούτων κα-
 λῶν κάγαθῶν χωριζόμενος· τὰ δὲ δεύτερα τοῦ λόγου
 ἐχέτω ἐπαινον τῆς πόλεως, ἐφ' ἣν σπεύδεις, οἷον τῆς
 δόξης, τῆς εὐκλείας, ὅτι πυνθάνομαι τὴν πόλιν ⁴⁵ εἶναι
 5 μεγάλην καὶ θαυμαστήν, ὅτι ἀκούω λόγων αὐτὴν ⁴⁶ εἶ-
 ναι καὶ Μουσῶν ἐργαστήριον. ἐνδιατρίψεις δὲ ⁴⁷ τῷ
 λόγῳ τῷ περὶ τῆς χρείας καὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν ἐπαγε ^{47*}
 οὕτως, ὅτι ἐκεῖ πυνθάνομαι Πιερίαν ὄντως, ⁴⁸ ἐκεῖ τὸν
 'Ελικῶνα· καὶ ὅταν αἰξήσης ⁴⁹ τοῦτο τὸ μέρος, καὶ τὴν
 10 χρεῖαν ἱεῖς δι' ἣν σπεύδεις· δεῖ γὰρ ταῖς ἀνάγκαις τοῦ-
 το θεραπεύειν· ὁρῶμεν δὲ ⁵⁰ καὶ τὴν φύσιν τοῦ παντός
 πειθομένην, ταῖς τῆς φύσεως ἀνάγκαις· καὶ ὥς ⁵¹ ὁ πα-
 τὴρ τῶν ὄλων ἐνομοθέτησε. διὸ καὶ πᾶσα ἀνάγκη τῷ
 νόμῳ πειθεσθαι τῆς πατρίδος· τοῦτο δὲ σοι διωρίσθω ⁵²
 15 λέγειν, οὐχ ὅταν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ⁵³ πατρίδος ἐφ' ἑτέ-
 ραν σπεύδῃς γῆν, ἀλλ' ὅταν ἀπ' ἄλλης εἰς τὴν σαυτοῦ
 πατρίδα βαλῇς. ⁵⁴ ἱεῖς δὲ ἐν τούτῳ, ὅτι λαμπρὰ καὶ
 μεγάλη ἡ πατρίς καὶ ἀξία ποθεῖσθαι· ἀλλ' ὅμως ὑμεῖς
 ἐμοὶ ποθεινότεροι. καλὸν μὲν καὶ τὸ περιπύξασθαι γο-
 20 νέας καὶ ἀδελφοὺς καὶ γένος. ἀλλ' ὅμως οὐ μείονας ἔχω
 καὶ περὶ ὑμᾶς τοὺς ⁵⁵ ἔρωτας. ἀλλὰ τί γὰρ δεῖ ποιεῖν.
 ἀνάγκη γὰρ ἐπείγει· ⁵⁶ ταῦτα δὲ ἱεῖς, ὅταν εἰς τὴν

44 ἣν ἔχεις Med. 2. om. 45 Med. 2. Par. τὴν πόλιν. Ald.
 Vind. τῇ πόλει. 46 Med. 2. ταύτην. Cfr. p. 298. not. 12. 47 δι' e
 Med. recepi. 47* Par. ἐπείγη. rell. ἐπάγει. scr. ἐπαγε. Sq.
 οὕτως ex Med. recepi. 48 Med. 2. πειρία ὄντα. 49
 Med. 2. πύξσεις. 50 Med. 2. δῆ. Sq. τὴν ex Vind. Par.
 recepi. 51 Med. 2. ὅσον. Mox Vind. ἐνομοθέτησε. rell.
 ἐνομοθέτησεν. 52 In Ald. Vind. lacuna, quam explet Par.
 θεομόσαι, fort. ἡρώσαι. Lib. Merulae προσήκει. Med. διαρίσθω.
 53 Ald. Codd. αὐτοῦ. Mox Med. σπεύδῃς. rell. σπεύδεις. 54
 Par. καλεῖς. Med. καλῇ. 55 τοὺς Med. 2. om. 56 Par.
 ἐπάγει. Ald. Vind. ἐπάγειν. Med. ἐπείγει.

σικουτοῦ ⁵⁷ πατρίδα, ὡς ἔφημεν, ἀπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀπαίρειν μέλλης. ⁵⁸ ἱριῶ δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ δευτέρου μέρους τῆς συντακτικῆς ταῦτα εὐθύς μετὰ ⁵⁹ τὰ ἐρωτικά, αὐτὰ δὲ ἄλλα τάξεις ἐφεξῆς, ὡς ἔφαμεν. Ἐπανέλθωμεν δὴ πάλιν εἰς τὸν προκείμενον λόγον, ὅταν τις ἀπαίρειν ⁶⁰ ἀπὸ τῆς ἰδίας πατρίδος εἰς ἄλλην πόλιν βούληται. οὐκοῦν ἐφεξῆς μετὰ τὰ προειρημένα ⁶¹ περὶ τούτου, λέγω δὴ, ὅτι μετὰ τὸ εἰπεῖν ὅτι πυνθάνομαι τὴν Πιερίαν ὄντως ἐκεῖ τυγχάνειν καὶ τὸν Ἑλικῶνα ὡς ἐνδέχεται, ἔπειτα τῆς ἡλικίας λόγους πονεῖν, ἐπάξεις ⁶² πάλιν, ὅτι ἱρα- ¹⁰ οῦμαι καὶ λόγους καὶ φιλοσοφίαν· μαθήσομαι δι' ⁶³ ὑμᾶς καὶ τὴν κοινὴν πατρίδα, καὶ ὅταν αἰσθώμαι τελίως οἷός τε ὦν τὴν ἐνεγκοῦσαν ὠρελεῖν, τότε πάλιν ⁶⁴ ποθήσω τὴν πόλιν καὶ τὸ γένος. τίς γὰρ Ἰβηρσι ⁶⁵ παρατυχὼν ἢ παρὰ Λωτοφάγους ἀφικόμενος οὐκ ἂν ὑμᾶς ¹⁵ προτιμήσειεν,

Ὡς οὐδὲν ⁶⁶ γλίκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τρεῖς, ὡς Ὀμηρός που φησὶ,

Ἦς γαίης καὶ καπνὸν ⁶⁷ ἀποθράσκοντα νοῆσαι· μετὰ δὲ ταῦτα συνενῆξεν τῇ τε ⁶⁸ πόλει τὰ κάλλιστα, καὶ ²⁰ σαιτωῖ περὶ τῆς ὁδοῦ καὶ περὶ τοῦ τυχεῖν τούτων ὥνπερ

57 Med. 2. ταυτοῦ. sq. ὡς ἔφημεν om. 58 Par. μίλλεις.
59 μετὰ ex Med. recepi. 60 Par. ἀπὸ πατρίδος ἰδίας. τῆς
ἰδίας Med. 2. om. Tum Ald. Vind. πάλιν. Par. πάλην. Med. 2.
πόλιν. Mox Med. 2. βοῖλται. 61 Med. προοίμια. 62 Ald.
Vind. Par. ἐπάξην. Med. ἐπάξεις. 63 Med. δι'. rell. δι.
64 Par. πάλην. 65 Med. 2. Ἰβηρσι παρατυχὼν. rell. Ἰβηρίσι
περιτυχὼν. Deinceps παρὰ λωτο Ald. Vind. per lacunam om.
Supplent Med. 2. Par. Exemplar Aldinum Parisiense et Vales.
Emend. p. 31. Lib. Merulae πρὸς ἀνθρωποφάγους. 66 Ald.
οὐδέ. — Od. ι, 35. 67 Ald. Vind. κάπρον. Med. Par.
καπνόν. In solo Med. est καί. — Od. α, 58. 68 τ
Med. 2. om.

σπουδάξεις ⁶⁹ σὺν ἀγαθῇ καὶ λαμπρᾷ τῇ ⁷⁰ τύχῃ, καὶ
περὶ τῆς ἐπανόδου παλιν· καλλωπίσεις ⁷¹ δὲ τὸν λόγον
καὶ εἰκόσι καὶ ἱστορίαις καὶ παραβολαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις
γλυκύτησι ⁷² καὶ ἐκφράσεσι τισὶν ἐν τῷ ἐπαίνῳ τῆς πό-
λεως, στοῶν καὶ λιμένων καὶ ⁷³ ποταμῶν καὶ πηγῶν καὶ
δασείων, ⁷⁴ καὶ ἥθος δὲ περιθήσεις τῷ λόγῳ μέτριον
καὶ ἀπλοῦν καὶ δεξιόν, τὴν ἐπιεικειαν πανταχοῦ ἐμα-
νίζων μετὰ τοῦ μὴ καθαιρεῖν ⁷⁵ τὸ ἀξίωμα μηδὲ ὑπο-
πεπτωκέναι· μεμνησθαι δὲ σε χρὴ τοῦ θεωρήματος, ὅτι
¹⁰ πᾶσα ἀνάγκη καὶ πρῶτον ⁷⁶ ἐπαινεῖν καὶ πρῶτην θαν-
μάζειν τὴν πόλιν πρὸς ἣν ἂν ὁ λόγος σοι γίγνηται· ⁷⁷
ἀφορᾶν δὲ χρὴ καὶ πρὸς τὰς πόλεις, εἰς ἃς σπεύδει τις,
καὶ εἰ μὲν ἐγάμιλλοί εἰσιν αἱ πόλεις ἢ ὀλίγον βελτίους, ⁷⁸
ἢ καὶ πολλῷ τῆς πόλεως, πρὸς ἣν ἂν συντάττεται ⁷⁹ τις,
¹⁵ ἐρεῖς, ⁸⁰ ὅτι μείων ἐκείνης αὕτη· δεῖ γὰρ μηδαμῶς κα-
θαιρεῖν ⁸¹ τὴν πόλιν ἣν ἐπαινεῖν προεيلόμεθα καὶ ⁸²
πρὸς ἣν συνταττόμεθα· εἰ δὲ πολλοῦ ⁸³ ἐλάττωις εἶεν
αἱ πόλεις, παρ' ἃς ἂν σπεύδοι ⁸⁴ τις, τότε τὴν χρεῖαν
αὐξήσει, δι' ἣν σπεύδει, ὅτι κρείττων μὲν ἢ ἡμετέρα πό-
²⁰ λιν πρὸς ἣν συντάττομαι, ⁸⁵ ἢ δὲ ἀναγκαῖα χρεῖα τοῦ
κτήματος, ὃ βούλομαι ἐρανίσασθαι, μόλις ἂν δι' ἐκεί-

69 Ald. σπουδάξεις. 70 τῇ Med. om. 71 Par. καλ-
λωπίσεις. Mox Ald. ἱστορίας. 72 Par. γλυκύτησιν. 73
Med. καὶ ποταμῶν ἢ π. rell. ἢ ποτ. καὶ πηγ. 74 Med. δα-
σείων. rell. δασῶν. 75 Med. καθαιρεῖν. rell. καθαίρειν. 76
Med. 2. πρῶτ'. 77 Med. 2. γίνεται, Par. γίγνεται. 78
Med. ὀλίγον βελτίους, rell. ὀλίγοις βελτίω, 79 Par. συντάτ-
τεται. 80 Med. 2. ἐρεῖ. tum Par. μέιον. 81 Med. κα-
θαιρεῖν. rell. καθαίρειν, 82 καὶ et συνταττόμεθα Med. 2.
om. 83 Med. πολλῷ. rell. πολλοῦ, 84 Med. σπεύδῃ.
Par. σπεύδει, Ald, Vind. σπεύδοι. Tum Med. τότε τὴν χρεῖαν
αὐξήσει, δι' ἣν σπεύδει, ὅτι κρείττων. rell. τότε χρὴ μᾶλλον αὐξάν
δι' ἣν σπεύδεις. 85 Med. 2. ταττόμεναι.

νης ⁸⁶ γένοιτο· ἔστω δὲ σοι τὸ μέτρον τοῦ λόγου ἡ
 χρεια· καὶ εἰ μὲν ὡς ἐν λαλιᾷ, βραχὺς δὲ ⁸⁷ ὁ τῆς λα-
 λιᾶς λόγος, διὰ συντόμων ἑρεῖς· καὶ μάλιστα ὅταν πρὸς ⁶³⁸
 τῇ λαλιᾷ ταύτη ⁸⁸ μέλλης ἕτερον εὐθὺς παρέχεσθαι λό-
 γον· εἰ δὲ συντάξασθαι ⁸⁹ μόνον προθυμηθείης, ⁹⁰ καὶ
 ταύτην ἐπίδειξιν μόνην ⁹¹ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ⁹²
 ποιήσασθαι, προάξεις τὴν συντακτικὴν συγγραφικῶς καὶ
 ἄχρι διακοσίων στίχων ἢ τριακοσίων, εἰ βουληθείης, ⁹³
 καὶ οὐδεὶς σοι μέμψεται εὐφρονῶν.

C a p. XVI.

ΠΕΡΙ ΜΟΝΩΔΙΑΣ. 1

40

Θμηρος ὁ θεῖος ποιητὴς τά τε ἄλλα ἡμᾶς ἐπαίδευσεν
 καὶ τὸ τῆς μονωδίας εἶδος οὐ παραλείλοιπε· ² καὶ γὰρ
 Ἀνδρομάχῃ καὶ Πριάμῃ καὶ τῇ Ἑκάβῃ λόγους μόνω-
 δίας ³ περιτίθεικεν οἰκείους ἐκάστω προσώπῳ, ὥσπερ
 ἐκιδάξαι ⁴ βουλόμενος ἡμᾶς μηδὲ τούτων ἀπείρως ἔχειν· ¹⁵
 δεῖ τοίνυν λαβόντας ⁵ παρὰ τοῦ ποιητοῦ τὰς ⁶ ἀφορ-
 μὰς ἐπεργάζεσθαι ταύτας γνόντας ⁷ τὸ θεώρημα, ἐξ ὧν
 ὁ ποιητὴς παραδίδωκεν· τί τοίνυν ἡ μονωδία βούλεται;
 θρηνεῖν καὶ κατοικτιῆσθαι. καὶ μὲν μὴ προσίχων ἢ ὁ

86 Med, 2. ἐκείνου. — Mox Ald, Codd. τὸ μέτριον. 87 δὲ
 Med, 2, om. 88 ταύτη. Med. 2. om. tum Ald. μέλης. Med. 2.
 μέλλης. Par. μύλλεις. 89 Med, συντάξασθαι. 90 Med,
 προθυμηθείης. rell. προθυμηθῆς. 91 Med, μόνον, rell,
 μόνην. 92 Med, ἡμετέραν. 93 Par. βουληθῆς.

1 Titulus abest ab Ald. Vind, Med. 2. recepi ex Par.
 Libro Merulae, Vales. Emend, p. 32. 2 Vind. παραλείλοιπε.
 rell. παραμύλλοιπεν. Mox Med. 2. γάρ. rell. παρ', 3 Med, 2.
 μονωδικούς. 4 Med, 2. ὥσπερ ἐκὸς διδάξαι, 5 Med. λα-
 βόντας. rell. λαβόντα. 6 τὰς Med. 2. om. idem ἐπεργάσα-
 σθαι. Par. ἐπεξεργάζεσθαι, 7 Med. 2. συγγνόντας. rell.
 γνόντας.

τεθνήσκῃ, αὐτὸν μόνον θρηνεῖν τὸν ἀπειθόντα, παρα-
 μιγνύντα τὰ ἐγκώμια τοῖς θρήνοις καὶ συνεχῶς τὸν θρή-
 νον ἐμφανίζειν, ἵνα μὴ ἀπολύτως ἐγκώμιον ᾖ, ἀλλ' ἵνα ὃ
 5 πρόφασις τοῦ θρήνου ἢ τὸ ἐγκώμιον· ἂν δὲ προσήκων
 5 ἦ, οὐδὲν ἦττον καὶ αὐτὸς ὁ λέγων οἰκτιρίζεται. ἢ ὅτι
 ὀρφανὸς καταλέλειπται. ἢ ὅτι ἀρίστου πατρὸς ἐστέρηται
 καὶ τὴν ἐρημίαν ὀδύρεται τὴν ἑαυτοῦ ¹⁰ αὐτός· ἔαν δὲ
 καὶ πόλεις τύχῃ προεστῶς ὁ μεταστάς, ἔρεῖς τι καὶ περὶ
 αὐτῆς τῆς πόλεως μεταχειριζόμενος, καὶ ταύτης ἐγκώ-
 10 μιον ¹¹ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι λαμπρὰ μὲν ἡ πόλις,
 ῥ' δὲ ἐγείρας αὐτὴν ὁ πεπτωκώς ἐστιν. ἢ οὕτω· τίς ἐπι-
 μελήσεται, τίς διασώσει, ¹² καθάπερ ἐκεῖνος; ἔαν δὲ νέος
 τύχῃ ὁ τελευτήσας, ἀπὸ τῆς ἡλικίας τὸν θρήνον κινή-
 σεις, ἀπὸ τῆς φύσεως, ὅτι εὐφυῆς, ὅτι μεγάλας παρέ-
 15 σχεν τὰς ἐλπίδας, καὶ ἀπὸ τῶν συμβάντων ἀνύων, ¹³ ὅτι
 αὐτὸν μετὰ μικρὸν ὀφθαλμὸς ἐμελλεν, αἱ παστάδες· ἀπὸ
 τῶν ¹⁴ περὶ τὴν πόλιν, ὅτι ἡ πόλις ἐπιδόξος ἦν, τίνα ¹⁵
 ἔξει τὸν προστησόμενον, τὸν δημηγορήσοντα, ¹⁶ τὸν ἀ-
 γῶνα διαθήσοντα. πανταχοῦ δὲ ἐκ ¹⁷ μεταχειρίσεως
 20 αὐτὰ ταῦτα ἀφορμὰς ποιεῖσθαι τῶν θρήνων δεῖ. ¹⁸ χρή
 τοίνυν ἐν τοιούτοις τοῖς λόγοις εὐθύς μὲν σχετλιάζειν ἐν
 ἀρχῇ ¹⁹ πρὸς δαίμονας καὶ πρὸς μοῖραν ἄδικον, πρὸς

8 ἀλλ' ἵνα — — ἐγκώμιον Med. 2. om. 9 Ald. Vind.
 οἰκτιρίζεται. Med. Par. οἰκτίσεται. 10 Par. Med. 2. αὐτοῦ.
 11 Med. 2. τὰ ἐγκώμια. 12 Ald. Vind. διασώση. Par. Med.
 διασώσει. 13 Med 2. ἀνίσταται μὲν ὦ μετὰ μικρὸν εὐθύς λημός.
 14 Par. τῆς. Vind. ἀπο τ. περὶ. 15 τίνα ex Med. recepi.
 16 Ald. Vind Par. δημηγορήσαντα. Med. δημηγορήοντα. 17
 Med. 2. μεταχειριζόμενος ταῦτα. rell. ἐκ μεταχειρίσεως. 18
 Med. δεῖ. rell. ἀεί. 19 Med. ἐν ἀρχῇ. rell. ἀεί. Deinceps.
 Vales. Emend. p. 32. legere jubet: ἄδικον πρὸ πεπρωμένης
 νόμον.

παρωμένην νόμον ὀρίσασαν ἄδικον, εἴτα ἀπὸ τοῦ κα-
 τιεῖγοντος εὐθύς λαμβάνειν. οἷον γὰρ οἷον ²⁰ ἐξήρπα-
 σαν, οἷον κατὰ τοῦ πεσόντος ἐκώμασαν. ²¹ ἀλλ' ἵνα μὴ
 πολλὰ τοιαῦτα λέγωμεν, ἀπλῶς χρησθῇ ταύτῃ ²² τῇ
 τέχνῃ, καὶ διαιρήσεις πρὸς τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις ²³ 8
 τὸν λόγον· διαιρήσεις δὲ ²⁴ τὴν μονωδίαν εἰς κρίνους,
 ἑρεῖς τὸν παρόντα εὐθύς καὶ πρῶτον· μᾶλλον γὰρ ὁ λό-
 γος κινητικώτερος, ²⁵ εἰ ἀπὸ τῶν ἐπ' ὄψιν καὶ τῶν νῦν
 συμβάντων οἰκτιζονται, ²⁶ εἰ τὴν ἡλικίαν ἢ τὸν τρό-
 πον τοῦ θανάτου λέγοι τις, εἰ μακρὰ νόσῳ περιτείπω- 10
 κῶς εἴη, ἢ ὅξυνς ὁ θάνατος ἀπὸ τῆς συνόδου τῶν πα-
 ρόντων, ὅτι συνεληλύθασιν οὐκ εἰς θέατρον εὐδαιμον,
 οὐκ εἰς θίαν εὐκταίαν. ²⁷ εἴτα ἀπὸ τοῦ παρεληλυθότος
 χρόνου· οἷος ἦν ἐν νέοις, ὅτε ἦν νέος, οἷος ἐν ἀνδράσιν
 ἀνὴρ τυγχάνων, ὅπως ὁμιλητικός, ὅπως ἡπιος, ὅπως ἐπὶ 15
 λόγοις διαπρέπων, ὅπως ἐν νεανίσκοις καὶ ἡλικιώταις
 γαῦρος, οἷος ἐν κυνηγεσίαις, ²⁸ οἷος ἐν γυμνασίαις.
 ἀπὸ ²⁹ δὲ τοῦ μέλλοντος οἷας εἶχεν ἐλπίδας ἐπ' αὐτῷ
 τὸ γένος· εἴτα ἀποστροφῇ χρῆσθαι ³⁰ ὡς γένος λαμπρὸν
 καὶ εὐδόκιμον ἄχρι ³¹ τῆς παρούσης ὥρας, ³² ἐκόμας ³³ 20
 μὲν ἐπὶ χρυσῷ καὶ ὄλβῳ καὶ εὐγενίᾳ ³⁴ τῇ θρυλομη-
 νῇ· ἀλλ' ἅπαντα συνέχεεν καὶ συνεσκέδασεν ὁ πεσών·

20 οἷον ex Med. Vind. inserui. 21 Med. 2. ἐκώμασαν.
 rell. ἐκόμισαν. 22 ταύτῃ Med. 2. om. 23 Med. ὑπο-
 θέσεις. rell. ὑποθέσεως. 24 Par. δῖ. 25 Med. μᾶλλον
 γὰρ νικητικώτερος εἴη ἀπὸ. rell. pro εἰ habent ἢ. 26 Med.
 οἰκτιζοντες. tum Par. εἰ. rell. εἰς. 27 οὐκ εἰς θίαν εὐκταίαν
 ex Med. recepi. 28 Par. κυνηγετοίς. Ald. Vind. κυνηγετοίς.
 29 Med. 2. παρὰ. Par. ἀπὸ. Ald. Vind. ὑπό. 30 Med. 1.
 χρῆσθαι. 31 Par. εὐδόκημον ἄχρη. 32 Med. 2. ἡμέρας.
 33 Ald. ἐκόμας. 34 Ald. Codd. εὐγενία. tum Med. θρυλουμ.
 rell. θρυλλουμ. tum Med. συνεσκέδασεν. rell. συνεσκέδασεν.

τί τοιοῦτον κειμήλιον ³⁵ κέκτησται, εἶον ἀποβέβληκας·
 συνοδύρου οὖν καὶ πατρὶ καὶ μητρὶ, καὶ αὐξήσεις τὸν οἶ-
 κτον, ³⁶ οἷων ἐλπίδων ἐστέρηνται. καὶ ³⁷ ἀπὸ τῆς πό-
 λεως ἐπιχειρήσεις λέγων πάλιν, οἷος ἂν περὶ αὐτὴν ἐγέ-
 νετο, οἷον ἂν παρίσχεεν ἑαυτὸν εἰς φιλοτιμίαν, καὶ οἷον
 παρῆχεν. κὼν μὲν τῶν πολιτευομένων ἦ, ³⁸ ἐρεῖς τοῦ-
 τῶν τὰ πολλὰ ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ· ἐὰν δὲ τῶν
 μελλόντων προστατεῖν, ³⁹ ταῦτα ἐρεῖς ἐν τῷ μέλλοντι·
 καὶ ὅλως ἐφαρμόσεις τοῖς χρόνοις αἰεὶ τὰ ἀπὸ τῶν προσώ-
¹⁰
⁶³⁹πων· εἶτα μετὰ τοὺς τρεῖς χρόνους διαγράψεις τὴν ἐκφο-
 ρὰν, τὴν σύνοδον τῆς πόλεως· εἴθε μὲν οὖν προειπέ-
 μετο εἰς θάλαμον, εἴθε μὲν οὖν εἰς ἀποδημίαν ⁴⁰ ἐξῆς
 ἔμελλεν ἐπανιέναι· εἴθε ἀκροασόμενοι λόγων αὐτοῦ συν-
 εληλύθαμεν· εἶτα διατυπώσεις τὸ εἶδος τοῦ σώματος,
¹⁵ οἷον ⁴¹ ἦν, οἷον ἀποβέβληκε τὸ κάλλος τῶν παρειῶν ⁴²
 τὸ ἐρυθρίμα, οἷα γλῶττα συνέσταλται, οἷος ἰουλος ἐγαί-
 νετο μαρνανθεῖς, οἷοι βόστρυχοι ⁴³ κόμης οὐκέτι λοιπὸν
 περίβλεπτοι, ὀφθαλμῶν δὲ βολαὶ καὶ γλῆναι κατακοιμη-
 θεῖσαι, ⁴⁴ βλεφάρων δὲ ἔλικες οὐκέτι ἔλικες, ἀλλὰ συμ-
²⁰πεπτωκότα πάντα· ⁴⁵ εὐδὴλον δὲ ὡς αἱ μονοψαῖαι εἰώθα-
 σιν ἐπὶ νεωτέροις ⁴⁶ λέγεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ γεγηρακόσι·
 τοὺς γὰρ πρεσβύτας ⁴⁷ ἐν μονοψαῖᾳ θρηνεῖν, πῶς οὐ

35 Med. κειμήλιον — ἀποβέβληκας. tell. κοιμήλιον — ἀπο-
 βέβληκε. 36 Med. 2. θρήνον. 37 καὶ ex Med. recepi,

38 i. e. si fuerit ex numero decurionum. Vales. Emend. p. 32.

39 Ald. Vind. πρὸς ταύτην. Par. προστάτην. Med. προστατεῖν.

40 Med. ἀποδημίαν, tell. ἐπιδημίαν. mox Ald. ἔμελεν. Tum
 Med. 2. εἴτε ἀκροασόμενοι. Par. Vind. εἴτε [Vind. εἴθεν] ἀκροα-
 σάμενοι. Ald. εἴτ' ἐνακροασόμενοι. 41 Med. οἷον ἦν ἀποβε-
 βληκῶς τοῦ κάλλους. τὸ τῶν παρειῶν ἔρ. 42 Par. παρειῶν.

43 Ald. Vind. βόστρυχοι. Par. βούστρυχοι. Med. βέστρυχοι. 44
 Ald. Codd. κατακοιμηθεῖσαι. tum Ald. φλεβάρων. 45 Med. 2.

πάγη. 46 Med. 2. νεωτέρω. 47 Med. πρεσβυτέρους ὡς νέους.

περιττὸν ὄντως καὶ μάταιον; ῥηθεῖη δ' ἂν μονοψῖδια καὶ ἀνδρὸς ἐπὶ τῇ αὐτοῦ γυναικὶ ⁴⁸ λέγοντος· ἐχέτω ⁴⁹ δὲ καὶ μνήμην ζώων ἀλόγων· οἷον οὐδὲ ἄλογα ζῶα, οἷον ⁵⁰ βοῦς ἢ ἵππος ἢ κύκνος ἢ χελιδὼν ἀνέχεται χωριζόμενα ἀλλήλων, ἀλλ' ἐπισημαίνει τῇ φωνῇ ὁδυρόμενα· οἷον ὁ δὲ κύκνος ἀνείς ⁵¹· τὸ πτερόν τῳ Ζεφύρῳ δακρύει τὸν σύννομον, καὶ χελιδὼν ὁδύρεται καὶ τὴν μουσικὴν εἰς θρήνον μεταβάλλει πολλάκις καὶ ἐπὶ τῶν πετάλων ⁵² τῶν δένδρων ἰζάνουσα κατοδύρεται· ἔστω δὲ μὴ πέρα τῶν ἱκατὸν ἐπῶν ὁ λόγος διὰ τὸ μὴ ἀνέχεσθαι τοὺς πενθοῦν- ¹⁰ τας μακρὰς σχολῆς μηδὲ λόγων μήκους ⁵³ ἐν συμφοραῖς καὶ ἀκαιρίαις· ἡ μονοψῖδια δὲ αἰεὶ ἄνετος. ⁵⁴

C a p. XVII.

ΠΕΡΙ ΣΜΙΝΘΙΑΚΩΝ. ¹

Δεῖ δὲ ¹ ὁμολογεῖν σε εὐθὺς ἐν τῷ προοιμίῳ τῷ πρώτῳ, ὅτι δεῖ τὸν λόγον κτησάμενον ἀποδοῦναι λογίῳ ¹⁵ θεῷ τὰς χάριτας διὰ τῶν λόγων οὓς δι' αὐτὸν τὸν μουσηγέτην ³ κεκτήμεθα, καὶ ἄλλως τε δι' ⁴ αὐτοῦ, ὅτι

48 Med. 2. γυναικὶ τῇ αὐτοῦ. 49 Med. 2. ἐχέτω δὲ μνήμη καὶ. Par. ἐχέτω δὲ μνήμην καὶ. 50 Med. 2. ἢ. 51 Ald. Vind. Par. ἂν εἰς. Med. ἂν om. Scripsi ἀνείς. 52 Med. 2. τῶν πετάλων. rell. τὸ πέταλον. 53 Med. 2. μήκος. 54 Sequitur in Med. 2. caput περὶ παραμυθητικοῦ, sine titulo ut semper.

1 Ald. Vind. Med. 2. titulum habent: περὶ προοιμίου, unde Vales. Emend. p. 32. caput hoc ad frontem libri ponendum putat: recepi titulum, quem habet Par. 2 Med. 2. om. αἰ. pro δὲ habet μὲν. 3 Med. 2. Ald. μουσηγέτην. 4 Med. 2. δι' αὐτοῦ, ὅτι προστ. rell. διὰ τῆς, καὶ ὅτι.

προστάτης καὶ συνεργὸς τῆς ἡμετέρας πόλεως, οὐ μόνον
 νῦν, ἀλλὰ καὶ ἀνέκαθεν· ὥστε διπλὴν τὴν χάριν ὀφεί-
 λεσθαι, ⁵ ὑπὲρ τε τῶν λόγων ὑπὲρ τε τῶν εὐεργεσιῶν·
 καὶ τρίτον ⁶· ὃ τι καὶ ἄλλως ὁμολογούμενόν ἐστι, δεῦ-
⁶ ἂν νυνεὶν τοὺς κρείττους, καὶ τῆς εἰς αὐτοὺς ⁷ εὐφημίας
 μηδέποτε ῥαθυμεῖν· τὸ δεύτερον ἐργάσῃ λαβὼν τοιαύτην
 ἔννοιαν. "Ομηρος μὲν οὖν ⁸ πάσαι ὕμνους καὶ τῇ μεγά-
 λῃ ποιήσῃ τοὺς πρὸς ἀξίαν ὕμνους εἴρηκε ⁹ τοῦ θεοῦ
 καὶ παρέλιπε ¹⁰ τοῖς μετ' αὐτὸν ὑπερβολὴν οὐδεμίαν, καὶ
¹⁰ ὅτι αἱ Μοῦσαι καθ' Ἡσίοδον πρὸς τὴν ἀξίαν ὕμνοῦσιν ¹¹
 αἰεὶ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα· προὔλαβε ¹² δὲ καὶ Πίνδαρος
 ὕμνους γράφων εἰς τὸν θεὸν ἀξιόους τῆς ¹³ ἐκείνου λύρας·
 ὅμως δ' ¹⁴ ἐπειδήπερ εἰώθασιν οἱ κρείττους καὶ τὰ σμι-
 κρότατα τῶν θυσιῶν ἀποδέχεσθαι, ὅταν γίνωνται ¹⁵
¹⁵ εὐαγῶς, οὐκ ἀφίξομαι ¹⁶ δὴ καὶ αὐτὸς κατὰ δύναμιν
 ὕμνον ἀναθεῖναι ¹⁷ Ἀπόλλωνι· εὐχομαι δὲ καὶ αὐτῷ τῷ
 Σμινθίῳ Ἀπόλλωνι, δύναμιν ἐμποιῆσαι λόγων ἀρκοῦσαν
 πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν. τρίτον εἰ μὲν οὖν ἡρώων
 τινὸς ¹⁸ ἐμελλον λέγειν ἐγκώμιον, οὐτ' ¹⁹ ἂν διηπόρησα
²⁰ περὶ τῆς ἀρχῆς, οὐδ' ὅθεν δεῖ πρῶτον τὴν ἀρχὴν τῶν
 λόγων ποιήσασθαι. ἐπεὶ δὲ μοι καὶ ²⁰ ὁ λόγος τετόλμη-
 κεν εἰς τὸν ²¹ μέγιστον τῶν θεῶν, ἐδεήθην μὲν ²² χρησμο-
 δή-

5 Ald. Med. 2. ὀφείλεσθαι. Vind. Par. ὀφείλεσθαι. 6 Med.
 τρίτῳ. rell. τρίτον. 7 Ald. Codd. ἐκιντοῦς. 8 οὖν ex Med.
 recepi. 9 Vind. Par. εἴρηκεν. tum Med. 2. τῷ θεῷ. 10
 Par. παρέλιπεν. Par. Vind. τοὺς μετ' α. 11 Med. ὕμνοῦσιν αἰεὶ
 τὸν. rell. ὕμνους αἰεὶ πρὸς τόν. 12 Par. προὔλαβεν. 13 Med. 2.
 τοῖς. 14 Par. Med. 2. δέ. 15 Med. 2. γίνονται. Vind. Par.
 γίνονται Ald. γίνονται. 16 Ald. Codd. ἀφίξομαι. tum Med. δῆ.
 rell. δέ. 17 Med. ἀναθεῖναι. — Sq. καὶ e Med. recepi. 18 Med.
 τινός. rell. τινῶν. tum Par. ἤμελλον. 19 Par. Med. 2. οὐτ'.
 Ald. Vind. οὐτε. 20 καὶ e Med. recepi. 21 τὸν e Med.
 recepi. 22 Med. ἐδεήθην. rell. ἐδεήθην μὲν.

δῆσαι μοι τὴν Πυθίαν σινοθέντων ²³ τῶν τριπόδων,
 ὅθεν δεῖ κατατολμῆσαι τοῦ πράγματος. ἐπεὶ δὲ κρύπτει
 τίως ἡμῖν τὰ μαντευόμενα, ²⁴ τοῦτο δοξάν ἴσως τοῖς
 κρείττοσιν αἰτήσω παρὰ τῶν Μουσῶν μανθάνειν, καθά-
 περ Πίνδαρος τῶν ὕμνων ²⁵ πυνθάνεται, ἀναξιφόρ-
 μιγγες ὕμνοι, πόθεν ²⁶ με χρὴ τὴν ἀρχὴν ποιήσα-
 σθαι. δοκῶ δ' οὖν μοι πρῶτον ἀφριμένῳ τίως τοῦ γέ-
 νους ὕμνον εἰς αὐτὸν ἀναφθιγγεῖσθαι· μετὰ τὰς ἐννοίας
 ταύτας τὰς προσομιμακάς ἱρεῖς εἰς αὐτὸν ὕμνον τὸν θεὸν,
 ὅτι, ὦ Σμίνδιε Ἀπολλὼν, τίνα χρὴ προσεμπεῖν πρότερον; ²⁷
 ἤμιον τὸν τοῦ φωτός ταμίαν ²⁸ καὶ πηγὴν τῆς οὐρανίου
 ταύτης αἰγλῆς; ἢ νουν, ²⁹ ὡς ὁ τῶν θεολογούντων ³⁰
 λόγος, διήκοντά μὲν διὰ τῶν οὐρανίων, ἵστα ³¹ δὲ δι'
 ἐπιθέρος ἐπὶ τὰ ³² τῆδε; ἢ πότερον αὐτὸν τὸν ὅλμῳ δη-
 μιουργόν, ἢ πότερον δευτερεῖουσιν δύνامي, δ' ὅν ³³ ²⁰
 σιλήνη μὲν κέπηται· σέλας; γῆ δὲ τοὺς οἰκείους ἡγάπησεν
 ὄρους, θάλαττα δὲ οὐχ ὑπερβαίνει τοὺς ἰδίους πελοῦς·
 φασὶ γάρ ³⁴ τοῦ χάους κατεληφότος τὰ σύμπαντα καὶ
 πάντων συγκεχυμένων καὶ φερομένων τὴν ἀτακτον ἐκεί-
 νην καὶ ἀμειγῇ ³⁵ πορᾶν, ³⁶ σὲ ἐκ τῶν οὐρανίων ἐπιδιδῶν ²⁰
 ἐκλάμπραντα σκεδᾶσαι μὲν τὸ χάος ἐκείνο, ἀπολλῆσαι δὲ ⁶⁴⁰
 τὸν ζῶφον, ³⁶ τάξιν δ' ἐπαθεῖναι τοῖς ἄκασιν· ἀλλὰ ταῦ-

²³ Med. 2. σινοθέντων. ²⁴ Med. 2. μαντεύματα. — Idem
 sq. ἴσως om. ²⁵ Med. 2. καθόπερ Π. τῶν ὕμνων. rell. καθά-
 περ Π. τὸν ὕμνον. — Pind. Ol. II. 1. ²⁷ Med. πόθεν με χρὴ.
 rell. μέχρι πόθεν. ²⁸ Par. ταμίαν. ²⁹ Vind. ἢ νουν. rell.
 ἢ οὖν. ³⁰ Med. 2. θεολόγων. ³¹ Ald. Codd. ὅταν. tum
 Ald. Par. ἰστέρος. ³² Med. ἐπὶ τὰ. rell. ἐπιταί· sq. ἢ πό-
 τερον δ. τ. τ. ο. δημιουργόν Med. om. ³³ Ald. Vind. Par.
 διό. Med. δι' δ', quod ad δημιουργόν referendum. ³⁴ γάρ
 e Med. recepi. ³⁵ Med. 2. ἀμειγῇ. Par. ἀμειγῇ. ³⁶ Med.
 inserit: σὲ ἐκ τῶν οὐρανίων ἀναφορῶν. ³⁶ Ald. ζῶφον. —
 Sq. δ' Med. 2. om. Par. ἐπιθέσαι.

τα μὲν σοφῶν παισὶ 37 φιλοσοφεῖν παραλείπει· ἦν δὲ ἀκήκοα τῶν λεγόντων γενεαὶν, ταύτην 38 δὴ καὶ πειράσομαι λέγειν. πάντως δὴ οὐδὲ οὕτως ἀπὸ τρόπου σοι ὁ λόγος καχυμμένην 39 εἶχεν ἐν αὐτῷ τὴν ἀληθεσιέραν γινῶσιν, εἴτα ἐρεῖς κεφάλαιον μετὰ τὸν ὕμνον δεύτερον, τὸ γένος· ἀρξή δὲ ἐντεῦθεν. 40 Ἰεὺς ἐπειδὴ κατέλυσε 41 τοὺς Τιτᾶνας, ἀρχὴν ἀνομοκ καὶ ἀκόλαστον ἀρχοντας, μᾶλλον δὲ ὥσπερ βίαιον τυραννίδα διέποντας, καὶ ταφτάροις 42 μυχαῖς παραδίδωκεν, τότε γένεσθαι παίδων δημιουργεῖν ἐνωρόησιν, μεθ' ὧν τὰ πάντα ἄριστα κατεστήσαν ἔμελλεν, 43 καὶ μίαν τῶν Τιτανίδων νύμφην ἐξελόμενος, 44 ἐπειδὴ τοὺς πρὸς Ἡραν θεσμούς ἐτέροις τοκοῖς ἐφύλαττεν, ἐδημιούργει τὸν ἐκείνης 45 κόκον· καλλὰ μὲν γὰρ καὶ ὥρα σώματος διέφευγεν, ἐφάρπε 46 δὲ γενέσθαι 47 μῆτέρα Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτεμίδος· καταλαμβάνει δὲ τὴν Ἀῖλιν μέλλουσα τίκτειν ἡδέως· 47 αἱ δὲ φασὶ τὴν Λυκίαν, καὶ λέγουσι μὲν οἱ τὴν Ἀῖλιν εὐτυχῆσαι φάσκοντες τὴν ὑποδοχὴν, ἀνασχεῖν 48 μὲν ἐκ θαλάττης πρὸ τοῦ κρητομένην καὶ οὔσαν ὑφαλὸν ὑποδέξασθαι τὴν θεῶν 20 ἐκ Διόνιου τῆς Ἀττικῆς ἐπιβᾶσαν τῶν νησῶν. Ὅμηρος δὲ οἶδε 49 μὲν τὸν ἐν Λυκίᾳ γενόμενον· λέγει γὰρ ποικιλοχρῆστος 49 κλυτοτόξῃ, καὶ τὸν τόπον ἐκείνον εὐτυχῆσαντα τοῦ θεοῦ τὴν γένεσιν. φασὶ 50 δ' οὖν ἐκφανέντα

37 Par. παισίν. 38 Med. 2. ταύτην δὴ καὶ πειράσομαι λέγειν· πάντως δὴ. Ald. Vind. Par. ταῦτα δὴ πειράσομαι πάντως. οὐδὲ οὕτως, sive λέγειν. Correxī ex Med. 39 Ald. Par. Vind. καχυμμένην. tum Med. 2. ἔχειν. 40 Med. 2. ἐκείθεν. 41 Par. Vind. κατέλυσε. 42 Med. ταφτάρους. 43 Par. ἔμελλεν. 44 Med. 2. ἐξελόμενος. 45 Par. τὸν τῆς ἐκ. tum Ald. Vind. τόπον. 46 Par. ἐφάρπε. 47 Med. ἡδέως, πρὶ δὲ φασιν, rell. ἡ δὲ ὡς εἶδε [Par. οἶδε]. 48 Med. 2. ἀνασχεῖν ἐκ θαλάττης. tum Med. πρὸ τούτου. Par. προτοῦ. Ald. Vind. πρὸ τοῦ. 48* Par. οἶδεν. tum Med. μὲν που. 49 Par. Vind. Λυκίαν. — Il. δ., 401. 50 φησὶ

τῶν ὠδίνων λαμβάνει μὲν τοσοῦτον, ὅσον ἐκισχύει γῆν καὶ
 θαλάτταν⁵¹ καὶ οὐράνιον κύκλον. Χάριτας δὲ καὶ Ὄρας
 περιχορεῖται⁵² τὸν τόπον· καὶ τί γὰρ οὐ σύμβολον αἰ-
 σιον ἐκ γῆς καὶ θαλάττης⁵³ καὶ οὐρανοῦ θεωρηθῆναι. ἐκ
 δὲ Λυκίας πυρὶ ἡμᾶς ἀφωσθῆναι λέγουσι τὸν θεόν⁵⁴ καὶ
 καταλαμβάνοντα τὸ⁵⁵ Σμινθιον μαντεῖον ἐγκαταστή-
 σαι⁵⁶ τῷ τόπῳ καὶ κινῆσαι τρίποδας. Ἐπειδὴ δὲ τὰ κα-
 τὰ τὸν τόκον τῆς γενέσεως αὐτοῦ⁵⁷ ζητεῖται, τῶν μὲν
 λεγόντων ὅτι ἐν Ἀήλῳ, τῶν δὲ ἐν Λυκίᾳ, κατασκευάσεις
 ὅτι ἀξιώπιστος μάρτυς, ὁ ποιητὴς πρὸς τὸ αὐτοῦ συμ- 10
 φέρον,⁵⁸ ὅτι Λυκιγενὴ αὐτὸν εἶωθεν καλεῖν [ὁ ποιητὴς].
 ἐπαίξεις ἀκολούθως ὅτι εἰκὸς⁵⁹ ἐν Λυκίᾳ γεννηθέντα καὶ
 παρ' ἡμῖν πρῶτον ὁφθῆναι· οὐ γὰρ ἂν μέλλων διαβαί-
 νειν ἐπὶ τὰς νήσους καὶ Κασταλίαν καὶ Δελφούς τῶν
 μὲν παρ' ἡμῖν ἡτέλησεν, παρὰ δὲ ἐκείνους ἔθραμεν. ἀλ- 15
 λως τε ὅτι καὶ τιμῶν τοὺς ἡμετέρους πατέρας καὶ ὀνό-
 μενος⁶⁰ κινδύνων φαίνεται· οὐκ ἂν δὲ τοῦτο ἵποιμι⁶¹
 μὴ πάλαι καὶ πρότερον εὐμενῶς πρὸς τὴν χώραν διακεί-
 μενος.⁶² Δελφοὶ μὲν οὖν μεγαλυνχοῦμενοι⁶³ τὴν Πυ-
 θίαν προβάλλονται καὶ Παρνασσὸν⁶⁴ καὶ Κασταλίαν, 20
 καὶ τὸν θεὸν μόνοι τῶν ἀπάντων αὐχοῦσιν ἔχειν⁶⁵ ἐγὼ
 δὲ εἰ δὲ⁶⁶ τὰληθεὶς εἰπῆν, συνήδομαι μὲν αὐτοῖς⁶⁷ τῆς

γούν Med. 3. 51 Par. Med. θάλασσαν. 52 Par. περιχο-
 ρεῖσθαι. 53 Med. θαλάσσης. 54 Med. 2. θεόν. rell. δαι-
 μονα. 55 Med. 2. τόν. tum Ald. Vind. Med. Σμινθιον. 56
 Med. ἐγκαταστήσαι. rell. ἐγκαταστήναι. 57 Med. 2. τοῦ θεοῦ.
 58 πρὸς τὸ αὐτοῦ σύμφορον utque ad ποιητὴν Med. 2. αὐτὸν ὁ
 ποιητὴς ancis inclusi. 59 εἰκός Med. 2. om. Par. εἰκός. 60
 Med. 2. ὀνομένους. 61 Med. 2. ἵποιμι. rell. κηρύσσει. 62
 Med. 2. διακείμενος πρὸς τὴν χώραν. 63 καὶ Med. 2. om.
 64 Vind. Παρνασσόν. 65 Vind. αὐχοῦσιν ἔχουσιν. Med. 2.
 Par. αὐχοῦσιν ἔχουσιν. Ald. αὐχοῦσιν ὅτι ἔχουσιν. 66 Med. 2.
 εἰ δὲ. Par. ἴδου. Ald. Vind. ἤδη. 67 Med. 2. ἐν τοῖς.

χάριτος, οὐ μὴν κρίνω γε πρότερον ἡμᾶς ⁶⁸ τῶν παρ'
 αὐτοῖς εὐχερίστερον· καὶ γὰρ ἡμεῖς μετέσχομεν τούτων ⁶⁹
 πρῶτοι μάντιων, καὶ δεξάμενοι τὸν θεὸν ⁷⁰ τοῖς ἄλλοις
 περιπεμπράμεν, καὶ τὴν παρ' ἡμῖν ἀποφροσὴν ἐκείναι ἀφ'
 ἡμῶν ⁷¹ κέκτηνται· ἐπίσης ⁷² τε χαίρει ταῖς προσωνυμί-
 ας ⁷³ τῶν τόπων ὁ θεός, καὶ ὥσπερ ὁ Πύθιος· μετὰ
 ταῦτα ἐρεῖς ἐγκώμιον τῆς χώρας, ὅτι εὐκότως δὲ τὴν ἡμα-
 τέραν χώραν ἠγάπησεν ὁ θεός, ⁷⁴ ἰδὼν αὐτὴν κάλλει
 διαφέρονσαν· ἐν ᾧ καὶ ἐκφράσεις τὴν χώραν, οἷα ἐστίν,
 οὐκ ἀκριβῶς μὲν ἐπιξιὼν τῇ χώρᾳ· γράφει δὲ τῆς χώρας
 ἃ ⁷⁵ δακτύλῳ κινῆσαι τὸν ἀκροατὴν, τὰ ⁷⁶ μᾶλλον ἐξαί-
 ρεταλέγων· εἰτα μετὰ τὴν χώραν ἐπάξεις ἀκολούθως, ὅτι
 τοιγάρα καὶ τιμῶν καὶ θυμμάων ⁷⁷ τοῖς ἡμετέροις δι-
 τέλεσεν, ἐκ πολέμοις, ἐν χρησιμότητι διασφείραν παντοδα-
⁷⁸ πῶς τοὺς πολέμιους· εἰτα μετὰ τούτο τὸ κεφάλαιον πά-
 λιν διαιρήσεις εἰς τέσσαρα μέρη ⁷⁹ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ
 καὶ ἐρεῖς οὕτως· ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδα πῶς ἡ μνήμη τῆς
 χώρας παρήνεγκεν ἡμᾶς ⁸⁰ τῆς συνεχοῦς μνήμης τῇ
 θεῶν, ⁸¹ δεῶν ἐπανακτεῖν πάλιν· διὰ τοῦτο δὲ μετὰ τὴν
⁸² γένεσιν εὐθὺς ἐμνημονεύσαμεν τῆς χώρας, ἵνα μήτε αὐ-
⁶⁴¹ τὸς ⁷⁹ ἡμᾶς γένηται (ὑμνοὺς χάρι καλοῦσι ⁸⁰ τὰ τῶν
 θεῶν ἐγκώμιον, μήτε ποιῶν ⁸¹ ἀπλῶς πρὸς πᾶσαν θεῶν

68 Ald. Vind. Par. αὐτοῖς τῶν παρ' ἡμῖν εὐχερίστερον. Med. 2.
 αὐτοὺς τὸν παρ' ἡμῖν εὐχερίστερον. Correxī ex sensu. 69
 Med. 2. τούτων. rell. τούτοις. 70 Med. 2. θεόν. rell. δαι-
 μονα. 71 Med. 2. ἐπὶ ταύτου χαίρει. 72 Ald. Codd. προσω-
 νυμίας. 73 Med. ἠγάπησεν ὁ θεός. rell. ἠγάπησαν οὕτως. 74
 Med. α. rell. αἷ. 75 τὰ Med. 2. om. προλέγων habet li-
 βαν. 76 Ald. θυμμάων. Mox. v. 15. Ald. Codd. τοὺς πολέμους.
 76 Med. τέσσαρα μέρη. rell. τε γὰρ ἀμετῇ. 77 Med. 2. ἡμῶς
 om. 78 Med. 2. τῶν θεῶν. rell. αὐτοῦ. 79 Ald. Vind.
 Par. αὐτοῖς ὁ. 80 Par. καλοῦσιν. 81 Med. κοινῶς. rell.
 κοινοῦς. scr. κοινῶς. Ald. Vind. ἀπλῶς. Med. Par. ἀπλῶς.

ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἵνα ἔχη τὸ ἴδιον τοῦ Σμινδιακοῦ ⁸² ἐκ τοῦ τόπου. Τίνες δέ ⁸³ εἶσιν αἱ δυνάμεις τοῦ θεοῦ; τοξική, μαντική, ἰατρική, ⁸⁴ μουσική· μέλλων ⁸⁵ οὖν ἄρχεισθαι μιᾶς δυνάμεως προοιμιάση ⁸⁶ πρῶτον· καλῶς δ' ἂν ἔχοις ⁸⁷ τῆς τοξικῆς πρώτης, ἐπειδὴ καὶ ταύτης ἄψα- ⁵ σθαι λέγεται πρῶτον μετὰ τὴν γένεσιν· βοῦλομαι δὲ τῶν ἀρετῶν ἀρχόμενος αὐτοῦ ⁸⁸ μὴ πάσας ἡμῖν ἅμα, μηδὲ συναθροίσας τῷ λόγῳ δοκεῖν συγγεῖν, ἀλλὰ διελόμενος ὡς οἶόν τε μνησθῆναι· οὐ γὰρ εἰπεῖν ἅπαντα ῥάδιον· λέγεται τοίνυν, ἐπειδὴ πρὸ τῶν ἀγωνισμάτων εἶχε τὰ ¹⁰ τόξα μεταχυρισάμενος καὶ τὴν φαρέτραν λαβὼν, τοῖς γὰρ αὐτὸν ὥπλισεν ὁ πατήρ ἀμύνασθαι τῆς τόλμας τὸν Τίττον, ἀνθ' ὧν εἰς τὴν μητέρα ἡσέβησε διὰ Κύνδρην παράκοιτιν, Πύθωνά τε καὶ Τηλεφῶντα ἀδελφούς κτεῖναι τοῖς βέλεσιν. ἵνα δὲ Πύθων ὅστις ἦν εἶπω, μικρὸν ¹⁵ ἀναλήψομαι· Ἠνεγκεν ἡ γῆ δράκοντος φύσιν, οὔτε λόγῳ ῥητήν, οὔτε ἀκυῇ πιστευσθῆναι ῥάδιαν· οὗτος πᾶσαν λυμαίνόμενος γῆν, ὅση ⁸⁹ πρῶσοικὸς Δελφοῖς καὶ Φωκί- δι, καταλαμβάνει, Παρνασόν, ὄρος τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν μέγιστον, οὐκ Ὀλύμπου χειρόν, οὐδὲ τῆς ἡμετέρας ²⁰ λιπόμενον. Τοῦτο τοίνυν ἐκάλυπτε ταῖς σπεραιαῖς καὶ τοῖς ἰλγμοῖς, καὶ ἦν τοῦ ὄρους γυμνὸν οὐδέν, τὴν κεφαλὴν ὑπὲρ αὐτὴν τὴν ἄκραν ἔχων ⁹⁰ καὶ ἄνω μετεωρίζων πρὸς αὐτὸν τὸν αἰθέρα. Καὶ ἦν ἵκα μὲν πίνειν ἐδε,

82 Ald. Vind. Med. 2. Σμινδιακοῦ. 83 δὲ ex Med. 2. recipi. 84 Par. Med. 2. ἰατρική. tell. ἰατρειτική. 85 Med. 3. μέλλων. 86 Med. 2. προοιμιάση τὸς πρ. Med. 3. προοιμιάσασθαι δεῖ. tell. προοιμιᾶσθαι. 87 Med. 3. ἔχεις. 88 ἀρχόμενος αὐτοῦ Med. 2. om. In his verbis Ald. Vind. Par. Angel. F. 6. 17. Med. 3. desinunt, adscripto: λίπει. In libro tamen Merulae postremo verbo αὐτοῦ erat adjecta illa nota ~, quae solet absolutis. Sequentia continentur in Med. 2. 89 Cod. ὅσοι. 90 Cod. ἔχον — μετεωρίζον.

ποταμούς ὅλους ἐδέχετο, ἤνικα δ' ἐσθίειν, πάσας ἀγέλας
 ἠφάνιζεν· οὗτος ἀβάτους μὲν ἐποίει Δελφούς τοῖς ἅπασιν,
 ὥκει δὲ τὸν τόπον οὐδεὶς, ἦν δὲ τὸ Θέμιδος μαντεῖον
 ἔρημον· ἄτοπα δὲ καὶ ἀμήχανα ὁ θεὸς τοὺς ἀνθρώπους
 πάσχειν ὑπολαβὼν καὶ βανλούμενος πανταχόθεν αὐτοῖς
 5 θεοπίζειν τὰ συμφέροντα, δι' ὧν ὁ βίος εὐδαιμονεῖν ἔμελ-
 λε, κτείνει καὶ τοῖτον μὲν τοξεία ταῖς αὐτοῦ ἀκίσαι καὶ
 βίλεσι· τὰ δὲ παρ' ἡμῖν ἀγωνίσματα τίς ἂν εἴπῃ τοῦ
 θεοῦ κατ' ἀξίαν, τὰ κατὰ τῶν ἀρχαίων ἀσεβούντων εἰς
 τοὺς θεοὺς, τὰ κατὰ Πηλέως μῆνιδι τῶν περὶ Κάστορα
 10 τολμηθέντων καὶ παρανόμων, καὶ ὅτι κυνηγέτης ὁ θεὸς
 καὶ τοῖς τόξοις αἰρεῖν εἴωθε τὰ θηρία, καὶ ὅτι τοξικὴν
 αὐτὸς εὔρε προῶτος ἅμα τῇ ἀδελφῇ, τῇ Ἀρτέμιδι. Μέλ-
 λων δὲ ἐμβάλλειν εἰς ἕτερον κεφάλαιον ὁμοίως ἐρεῖς τοῦ
 θεοῦ τὸ μέγιστον καὶ ἐξαίρετον, ὅτι μάντις· ἐνταῦθα δὲ
 15 καὶ θέσιν διὰ βραχέων περاناῖς, ὅτι ἀγαθὸν ἢ μαντικὴν,
 καὶ διὰ ταύτης τὰ μέγιστα τῶν ἀνθρώπων κατορθοῦσθαι
 πέφυκε. ταύτην δὲ μάλιστα Ἀπόλλων ἐτίμησε καὶ ἐθαύ-
 μασε, καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν τριπόδων θεοπεσίως ὤκισε τὴν ἡπει-
 ρον, ὥκισε δὲ τὴν θάλασσαν, νῦν μὲν εἰς Αἰβύνην ἐκπέμ-
 20 πων, νῦν δὲ οἰκίζων τὸν Ἑλλήσποντον, τὴν ἰώαν, τὴν
 Ἀσίαν πᾶσαν. τοῦτο δὲ τὸ μέρος αὐξήσεις τῷ μεγέθει
 τῶν ἐγκωμίων ἐπεργαζόμενος, ὅτι ἐκινδύνευε μὲν ἀοίκη-
 τος εἶναι γῆ πᾶσα, εἰ μὴ τὰ μαντεῖα τοῦ θεοῦ παντα-
 χού δὴ γῆς ἐξεφοίτησε παρ' ἡμῶν, ἐκ Δελφῶν, ἐκ Μιλή-
 25 του, ἐν ᾧ μέρει, ἐάν τι μάθῃς ἐκ πατρίων ἐνεργήσαντα
 τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν μαντευμάτων, πρόσθε μετὰ τοῦτο τὸ
 κεφάλαιον ἄλλο τῶν πράξεων, ὅτι μουσικός. ἐνταῦθα
 καιρὸν ἔξεις, ὅπως μὲν κατ' οὐρανὸν μέσοις θεοῖς πλητ-
 τει τὴν λύραν, ὅπως δὲ μετὰ τῶν Μουσῶν ἐν Ἑλικῶνι
 30 καὶ ἐπὶ τῆς Πιερίας· καὶ φιλοσοφήσεις μετρίως ἐνταῦθα·
 εἰ δὲ δεῖ καὶ ἀπορρήτοτερον λόγον εἰπεῖν, ὃν φιλοσόφων
 παῖδες πρεσβεύουσι, λέγουσι μὲν αὐτὸν ὄντα τὸν ἥλιον

μουσικῇ μὲν κινεῖσθαι, κατὰ μουσικὴν δὲ περὶ
αὐτὸν τὸν πόλεμον καὶ δι' ἀρμονίας ἅπαντα τὸν κόσμον
διοικεῖν, οὐ μὴν ἀλλ' ἐπιιδὴ ταῦτα τοῖς θεολόγοις παριῦ-
ναι δεῖ, λέγωμεν μᾶλλον τὰ χνωριμώτατα· ὁ γὰρ Ὀρ-
φεὺς δι' αὐτὸν εὐδόκιμος ὢν εἰς τοσοῦτον εὐμουσίας προ- 5
ῆλθεν, ὥστε καὶ θηρία συλλέγειν, εἰ πλήττει τὴν λίραν,
καὶ λίθους κινεῖν, καὶ πᾶν ὅτιοῦν κατὰ θέαν πιπτού-
σης εἰς αἰσθησιν αὐτῶν τῆς ἀρμονίας. Ἀμφίονος μνη-
μονεύσεις, Ἀρίωνος· καὶ ὅτι ὁ μὲν τὰς Θήβας ἐτείχισε
τῇ λύρᾳ, τὰς πέτρας τάττων, ὁ δὲ τὸ Τυρρῶνικόν ἐπλευ- 10
σεν ἐπὶ Δελφῖνος ὀχούμενος· ἀνοίσαις δὲ τὰ λεχώμια ἐπὶ
τὸν μουσηγέτην, ὡς παρ' ἐκείνου λαμβανόντων τὴν μου-
σικὴν. Μετὰ δὲ τὴν ἀρετὴν ταύτην τοῦ θεοῦ ἥξεις ἐπὶ
τὴν τετάρτην, ὅτι καὶ ἰατρός· αἱ δὲ προοιμιάσῃ καθ'
ἐκάστην τῶν ἀρετῶν, ὡς μὴ δοκεῖν μικρὰ μηδὲ φανῆλα 15
τὰ ῥηθησόμενα· αἱ γὰρ διὰ μέσων τῶν λόγων ἔννοιαι
προοιμιακαί, προδιατιθεῖσαι τὸν ἀκροατὴν καὶ προσεχέ-
στερον διαθεῖσαι, ταῖς ὑποθέσειςιν αὐξήσιν ἐργάζονται,
οὐκοῦν ἔρεῖς, ὅτι καὶ τὴν ἰατρικὴν ταύτην ὁ θεὸς ἡμῖν
ἐξεῦρεν, ἐν ᾧ καὶ ἰέσιν ἔρεῖς, ὅτι διαφθειρομένου τοῦ γένους 20
ταῖς νόσοις καὶ τοῖς πόνοις κατοικτειρήσας ἡμᾶς τὴν ἰα-
τρικὴν ἐξεῦρε· τί ἂν γένοιτο τοῖς ἀνθρώποις χρησιμώτε-
ρον, τίς μὲν γὰρ ἐργάσαιτο ⁹¹ γῆν, τίς ἂν ἐπλευσε θά-
λασσαν, τίς δ' ἂν πόλεις ἔκτισε, τίς δ' ἂν νόμους ἡμῖν
ἔθηκε, μὴ τῆς ἰατρικῆς παρελθούσης· ὅθεν καὶ παιᾶνα 25
αὐτὸν καὶ πέπνα καὶ ἀλθέα ⁹² ὀδυνῶν καὶ σωτήρα κα-
λεῖν εἰώθασι καὶ ποιηταὶ καὶ σύμπαντες. Θήσεις δὲ ἐπὶ
τούτοις καὶ τὴν Ἀσκληπιοῦ γένεσιν· βουλόμενος δὲ αὐ-
ξῆσαι τὴν τέχνην ὁ θεὸς καὶ μεταδοῦναι ταύτης τῷ ἀν-
θρωπείῳ γένει τὴν Ἀσκληπιοῦ γένεσιν ἐδημοσύργησεν, ἥς 30
πῶς ἂν τις κατ' ἀξίαν μνησθῇ. Ζητήσεις δὲ ἐφ' ἑκα-

91 Cod. ἐργάσατο — ἀνέπλευσε.

92 Cod. ἀλκία.

στῶ τῶν κεφαλαίων τῶν πατρίων τινὰ καὶ τῶν μυθευ-
 μένων, καὶ προσθήσεις μᾶλλον, ὅπερ οἰκίον γένηται·
 μετὰ ταῦτα κεφάλαιονθήσεις τοιοῦτον περὶ τῆς πόλεως,
 ὅτι τοιγαροῦν Ἀλέξανδρος τὴν Εὐρώπην χειρωσάμενος
 5 καὶ διαβεβηκὼς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἦδη, ἐπειδὴ προσέβαλε
 τῷ ἱερῷ καὶ τοῖς τόποις, σύμβολα μὲν ἐκίνησεν ἐπὶ τὴν
 κατασκευὴν τῆς πόλεως, τοῦ θεοῦ ταῦτα καταπέμποντορ,
 καὶ κατασκευάζει τὴν εὐδαίμονα ταύτην πόλιν, καθιερώ-
 σας αὐτὴν Ἀπόλλωνι τῷ Σμινθίῳ, δίκαιον αὐτοῦ προ-
 10 πέμποντος κρίνας αὐτοῦ δαῖν κατοικίξιν πόλιν, καὶ τὸν
 τόπον πάλαι τῷ θεῷ καθιερωμένον μὴ περιιδεῖν ἔρημον
 καὶ ἀοίκητον τὴν χώραν· τοιγάρτοι καὶ ἡμεῖς πειρώμενοι
 αἰετῆς τοῦ θεοῦ προνοίας τε καὶ εὐμενείας ἀπολαύειν
 εὖνοιαν ποιούμεθα τῆς περὶ αὐτὸν εὐσεβείας· καὶ ὁ μὲν
 15 διατελεῖ καρπῶν ἀφθόνων διδοὺς φορὰν καὶ ῥυόμενος
 κινδύνων· ἡμεῖς δὲ ὅμοια διδασχόμεθα, τοιγάρτοι χρει-
 τωνα ἀγῶνα τὸν ἱερὸν τοῦτον· διὰ ταῦτα δὴ θεισμὸν καὶ
 πανηγύρεις κροτοῦμεν καὶ θύομεν, χάριτας ἐκτίνοντες,
 ὧν εὖ πάσχομεν, καὶ διαγράφεις τὴν πανηγυριν, ὅποια
 20 καὶ ὅπως ἔχει πλήθους ἀνθρώπων συνιόντων, καὶ ὅτι
 οἱ μὲν ἐπιδείκνυνται τὰς αὐτῶν ἀρετὰς ἢ διὰ λόγων
 , ἢ διὰ σωμάτων εὐεξίας, καὶ τὰ τοιαῦτα, οἱ δὲ θια-
 ται, οἱ δὲ ἀκροαταί, καὶ διὰ βραχέων ἐργάσθαι θέσιν,
 ὥς 23 Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ, λέγων, ὅσα ἐκεί
 25 πανηγύρεων καὶ τούτων τῶν συνόδων εἴσωθεν· καθόλου
 δέ σοι ἔστω ταῦτο θεωρήμα ἐν τοῖς ὁμολογουμένοις ἀγα-
 θοῖς ἢτοι ἐνδόξοις προτάττειν μὲν τὴν θέσιν, οἷον ὅτι
 καλὸν μουσικὴ, καλὸν ἢ τοξικὴ, καλὸν ἢ παγκύρις, ἐπά-
 γειν τε τὰ καθ' ἕκαστον· οὐ μὲν ἐνδιατρίψεις ταῖς θένεσι
 30 ταύταις· πλείους γὰρ εὐρίσκεισθαι δεῖ· μετὰ δὲ τὴν ἐκ-
 φρασιν, τῆς πανηγύρεως ἐκφράσεις τῶν νεῶν· εἰ μὲν ὑψη-

λός εἴη, οἷον ἀκροπόλει ἐξικαστέον, ὡς μεγέθει μὲν τοὺς
 τοιούτους καὶ ὑπερμεγέθεις ⁹⁴ ὑπερφέρων, ὕψει δὲ τὰ
 ὑψηλότατα τῶν ὀρῶν· εἰ δὲ ἐναρμόνιος εἴη ἢ λίθος ἐκ
 τοῦ τῶν ὀρῶν καλλίστου. Ἐτι τοίνυν τὴν τοῦ νεῶ σιλιπ-
 νότητα καὶ τὴν αὐγὴν τίς οὐκ ἂν ἐκπλαγείη, καὶ τὴν ἀρ-
 5 μονίαν τοῦ λίθου εἰποι ἂν τῇ λύρᾳ τοῦ Ἀμφίονος συν-
 τεθεῖσθαι. ποῖα μὲν αὐτῷ τείχη Βαβυλώνια κατασκευά-
 σθησαν, ποῖα δὲ τείχη Θηβαῖα, ποῖος νεῶς τῶν παρ'
 Ἀθηναίοις τάχα που καὶ αὐτὸς τῇ λύρᾳ τοῦ θεοῦ καὶ
 τῇ μουσικῇ συνετέθη· τὰ μὲν γὰρ Λαομίδοντος τείχη ¹⁰
 Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν κατασκευάσαι λέγεται, τὸν δὲ
 παρ' ἡμῖν νεῶν Ἀπόλλων σὺν Ἀθηνᾷ καὶ Ἥφαιστῳ,
 μᾶλλον δὲ ἐδημιούργησεν ἐπὶ τούτοις τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ ⁹⁵
 παραβάλλων τῷ Ὀλυμπίῳ Διὶ, καὶ Ἀθηνᾷ τῇ ἐν ἀκρο-
 πόλει τῶν Ἀθηναίων· εἴτα ἐπάξεις, ποῖος Φειδίας, τίς ¹⁵
 Δαίδαλος τοσοῦτον ἐδημιούργησε ξόανον; τάχα που ἐξ
 οὐρανοῦ τὸ ἄγαλμα τοῦτ' ἐρρύη, καὶ ὅτι ἐστεφάνωται
 δάφναις, φυτῷ προσήκοντι τῷ θεῷ κατὰ Δελφούς καὶ
 τὸ ἄλσος καὶ ποταμούς τοὺς ἐγγύς καὶ τὰς πηγὰς, καὶ
 ὅτι οὐ πολὺ τὸ διάστημα, καὶ ὅτι πᾶσα ἡ ἄνοδος ἢ ἐπὶ ²⁰
 τὸ ἱερὸν ἱερὰ καὶ ἀνακειμένη Ἀπόλλωνι. Μέλλων δὲ πλη-
 ροῦν τὴν ὑπόθεσιν χρῆσι ἀνακλητικαῖς ὀνόμασι τοῦ θεοῦ
 οὕτως, ἀλλ' ἢ Σμίνθιε καὶ Πύθιε, ἀπὸ σοῦ γὰρ ἀρχό-
 μενος ὁ λόγος εἰς σέ καὶ τελευτήσει, ποίαις σέ προσηγο-
 ρίαις προσφθέγγουμαι, οἱ μὲν σέ Λύκειον λέγουσιν, οἱ δὲ ²⁵
 Δήλιον, οἱ δὲ Ἀσκραῖον, ἄλλοι δὲ Ἀκτιον, Λακεδαιμό-
 νιοι δὲ Ἀμυκλαῖον, ⁹⁶ Ἀθηναῖοι πατρῶν, Βραγχιάτην
 Μιλήσιοι, πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν καὶ πᾶν ἔθνος διέ-
 πεις καὶ καθάπερ τὸν οὐρανὸν περιχορεύεις ἔχων περὶ

94 Cod. ὑπὲρ μεγέθει.
 Plut. LVI. initio mutilus.
 δὲ Ἀμυκλαῖον om.

95 Ab his verbis incipit Med. 1.

96 Med. 1. ἄλλοι δὲ Ἀκτιον, Λακ-

σιαυτὸν τοὺς χοροὺς τῶν ἄστρον, οὕτω καὶ τὴν οἰκου-
 μένην πᾶσαν διέπεις· Μιθραν σε Πέρσαι λέγουσιν, Ὀδρον
 Αἰγύπτιοι, σὺ γὰρ εἰς κύκλον τὰς ὥρας ἄγεις· Διό-
 νυσον Θηβαῖοι, Δεῖφοι δὲ διπλῇ προσηγορίᾳ τιμῶσιν,
 5 Ἀπόλλωνα καὶ Διόνυσον λέγοντες· περὶ σέ θηρία, ⁹⁷
 περὶ σέ θυάδες, παρὰ σοῦ καὶ σελήνῃ τὴν ἀκτῖνα λαμ-
 βάνει, Χαλδαῖοι δὲ ἄστρον ἡγεμόνα λέγουσιν· εἴτε ⁹⁸
 οὖν ταύταις χαίροις ταῖς προσηγορίαις, εἴτε τούτων ἀμύ-
 νοσι, σὺ ⁹⁹ μὲν ἀκμάζειν ταῖς εὐδαιμονίαις τὴν πόλιν αἰ
 10 τήνδε δίδου καὶ σοι συγκροτεῖσθαι τὴν πανήγυριν· νεῦ-
 στον δὲ καὶ χάριν τοῖς λόγοις, παρὰ σοῦ γὰρ καὶ οἱ λό-
 γοι καὶ ἡ πόλις, ¹⁰⁰

97 Med. 1. 2. θυραῖα. 98 εἴτε οὖν — — προσηγορίαις
 Med. 1. om. 99 Med. 1; σοί. Med. 2. σί. 100 Sequitur
 in Med. 1. caput περὶ παραμυθικοῦ. In Med. 2, caput de lau-
 dibus regionum, ex libro de encomiis.

Alexander (Rhetor)

III.

Ε Κ Τ Ω Ν

610
Ald.

Α Δ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Υ

Π Ε Ρ Ι

ΡΗΤΟΡΙΚΩΝ ΑΦΟΡΜΩΝ.²

Ὁ Ἀλέξανδρός φησιν, ὡς δύο ὄντων τῶν² ἀνωτάτω 5
προβλημάτων, θίσεώς τε καὶ ὑποθίσεως, καὶ τῆς μὲν
θίσεως ζητήσεως οὔσης³ καθολικῆς ἄνευ προσώπου ὁ-
ρισμένου, ὑποθίσεως δὲ ζητήσεως ἐπὶ μέρους ἐν⁴ ὁρισμέ-
νοις προσώποις, τρεῖς αἱ διαφοραὶ κατὰ τὴν⁵ φύσιν·

1 Haec in Ed. Aldina duobus Menandri libris interjecta et ultimo primi libri verbo ita annexa sunt, ut ne distinctio quidem interjecta sit. Sunt sine dubio fragmenta quaedam ex Alexandri rhetoris libro περὶ ἀφορμῶν ῥητορικῶν [v. T. IV. p. 35, 8.], a scriba quodam seu ad explendum album, quod ad calcem libri supererat, spatium, seu propter argumenti adfinitatem, in codice antiquissimo adscripta, et hac ratione in reliquos codices translata. Plura vide in Prolegomenis. 2 τῶν Med. 1. om. Idem pro προβλήματα habet πλημμελημάτων. 3 οὔσης καθολ. ἄνευ προσ. ὁρ. ὑποθ. δὲ ζητήσεως Med. 1. et 3. om. — Ald. Par. ὁρισμένου et mox Par. ὁρισμένοις. 4 ἐν Med. 3. om. 5 τὴν Med. 1. 3. Par. om.

ζητοῦσι γὰρ ἅπαντες περὶ τῶν ἤδη γεγονότων, ἣ περὶ
 τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, ἣ περὶ τῶν ὄντων· οὐκοῦν ⁶ τῶν
 πολιτικῶν λόγων τρεῖς εἰσὶν ὑποθέσεις, ἐγκώμιον, συμ-
 βουλή, δίκη· διαφέρουσι δ' αὐταὶ ἀλλήλων τοῖς χρόνοις, ⁷
⁸ τοῖς πράγμασι, τοῖς τέλεσι, τοῖς ἀκροαταῖς, ⁹ ἐφ' ὧν οἱ
 λόγοι γίνονται· τοῖς μὲν δὴ χρόνοις διαφέρουσιν, ὅτι
 αἱ μὲν εἰσὶ ¹⁰ δίκαι, καὶ περὶ τῶν ἤδη γεγονότων, ἣ δὲ
 συμβουλή περὶ τῶν μελλόντων, ¹¹ οἱ δὲ ¹² ἔπαινοι περὶ
 τῶν ὄντων ¹³ καὶ τῶν ἐσομένων· ἐπαινοῦμεν γὰρ οὐ μόνον
¹⁴ εἴ τις ἐστὶν ἀγαθός, ἀλλὰ καὶ εἰ προσδοκῶμεν ¹⁵
 ἔσεσθαι· τῇ δὲ τῶν χρόνων διαφορᾷ ἔπεται καὶ ἡ τῶν
 πραγμάτων· τὰ μὲν γὰρ γέγονε πράγματα, τὰ δὲ μέλ-
 λει, ¹⁶ τὰ δ' ἐνέστηκεν. ἔτι δ' ἔστι ¹⁷ τοῦ μὲν ἐγκωμίου
 ἔπαινος καὶ ψόγος, τῆς δὲ δίκης ἀπολογία καὶ κατηγο-
¹⁸ ρία, τῆς δὲ συμβουλῆς προτροπὴ καὶ ἀποτροπὴ. τοῖς
 δὲ ἀκροαταῖς, ὅτι ἐν ¹⁹ μὲν ταῖς συμβουλαῖς αὐθύνται
 εἰσὶν οἱ ἀκροώμενοι· βουλευόνται γὰρ, τί αὐτοῖς πρα-
 κτέον ἐκείνοις ²⁰ καὶ τί μὴ πρακτέον. ἐν ταῖς ²¹ δὲ δι-
 καῖς οὐ κριταὶ ὥς περὶ ἰδίων ²² σκεπτόμενοι, εἰ πέπρακται
²³ τὰ ὑπ' ἄλλων ²⁴ γεγόμενα, κρινουσιν ἢ δικαίως ἢ οὐ·

6 Ald. ὄντων νῦν. Med. 1. 2. ὄντων· οὐκοῦν. Par. ὄντων οὐκ
 ὄντων πολιτ. 7 τοῖς χρόνοις ex Med. 1. 2. recepi. 8 Par.
 Med. 1. 2. κριταῖς. 9 Med. 1. 2. γίνονται. 10 Med. 1. εἰσὶν αἱ
 δίκαι. Med. 2. εἰσὶν, εἰ αἱ δίκαι περὶ τῶν. 11 ἣ δὲ συμβ. π. τ.
 μελλόντων ex Med. 1. 2. recepi. 12 Med. 2. δ'. 13 Med. 1. 2.
 τῶν ὄντων. Ald. Vind. Par. περὶ πάντων. 14 Med. 2. εἰ
 προσδοκῶμεν. Med. 1. εἰ προσδοκῶντες. Par. Vind. Ald. εἰ προσ-
 δοκοῦντες. 15 Med. 2. μέλῃ. 16 Ald. Vind. ἔστι δέ. Par.
 ἔστιν δέ. Med. 1. 2. ἔτι δ' ἔστι. 17 ἐν Med. 1. 2. Par. om.
 18 Med. 1. ἐκείνης. 19 Ald. Vind. Par. ἐν τῆς δὲ δίκης. scr.
 ἐν ταῖς δὲ δίκαις. Med. 1. 2. τῆς δὲ δίκης οἷον ἀκροαταὶ ὥς περὶ
 ἰδίων σκεπτόνται, καὶ πράττουσιν ἢ μὴ. 20 Par. ὥσπερ ἰδίων σκ. εἰ
 πράττουσιν. 21 Ald. Godd. ἀλλήλων. Mox Ald. κρινούσιν. Med. 1. 2.

τὸ δὲ τῶν ἐγκωμίων εἶδος οὐτε ²² αὐθιγὰς ἔχει οὐτε κρι-
 τὰς, ἀλλὰ μόνον ἀκροατὰς, ὅθεν καὶ ἐπιδεικτικὸν τὸ
 τοιοῦτον κέκληται. ²³

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΠΑΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΟΥ.

Τινὲς μὲν οὖν οἶονται ἀδιάφορον εἶναι ἔπαινον ἢ
 ἐγκώμιον εἰπεῖν, ὥς ταῦτ' ἀποδείκνυνται ἀμφοτέρων τῶν
 ὀνομάτων· τινὲς δὲ διαφέρειν φασί· τὸν μὲν γὰρ ² ἐπαι-
 νον εἶναι μαρτυρίαν τινὸς ἀπ' ἀρετῆς, ἐὰν ἀπὸ μιᾶς
 ἀρετῆς ἐπαινοῖτο, ὥσπερ τοῦ Ἀριστείδου καὶ τὴν ἐπωνυ-
 μίαν ² ἐπαινον εἶναι· δίκαιον γὰρ αὐτὸν ἐπνομασθῆ- ¹⁰
 ναι, καὶ ἄλλον χρηστὸν καὶ ἄλλον παρόρησιαστὴν· τὸ
 δὲ ἐγκώμιον σεσωματοποιημένον ⁴ εἶναι· ἐγκωμιάζεσθαι
 γὰρ οὐ μόνον τὸν δίκαιον λέγουεν, ἀλλὰ καὶ τὸν πολ-
 λαῖς ἀρεταῖς κεκοσμημένον, ὧν ἑκάστη ⁵ κατὰ λέξιν ἐν
 τοῖς ἐγκωμίοις λέγεται, οἷον γένος, παιδεία, τροφή, πρῶ- ¹⁵
 ξις, ⁶ ἀπόγονοι, εὐκλεὴς θάνατος· τὸ γὰρ πᾶν ⁷ τοῦτο
 σώματος ἐγκώμιον εἶναι φασί· ⁸ καὶ διαστέλλουσι τε ⁹
 τὸ κλέος καὶ τὴν δόξαν καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι καὶ εὐκλεῆ
 καὶ ἐπίδοξον· κλέος γὰρ εἶναι φασί τὴν ἀπ' ¹⁰ ἀρετῆς
 ἐπιφάνειαν, καὶ εἰ μὲν ὀλίγοις τισὶ μαρτυρεῖται, δόξαν ²⁰
 δὲ τὴν παρὰ πολλοῖς ἐπιφάνειαν. καὶ ἡ μὲν πάντως ἀπ'

κρινούσιν. scr. κρινουσιν. ²² Par. Med. 1. 2. οὐτ'. ²³ Se-
 quitur in Med. 2. caput περὶ γενεθλιακοῦ.

1 γὰρ Ald. Vind. om. Recepi e Med. 1. Par. Deinceps
 Med. 1. μαρτυρίαν εἶναι τινα. 2 Ald. Vind. προσωνυμίαν.
 Med. 1. Par. ἐπωνυμίαν. 3 Med. 1. παρόρησιαστὴν. 4 Ald.
 Vind. Med. 1. σεσωματοποιημένον. Par. σωματοποιημένον.
 5 ὧν ἑκάστη Med. 1. ἑκαστα sine ὧν Ald. Vind. Par. 6 πρῶ-
 ξις Med. 1. πρῶξις Ald. Vind. Par. 7 τὸ γὰρ πᾶν τοῦτο σώ-
 ματος Med. 1. τοῦ γὰρ πάντος τὸ σῶμα Ald. Par. Vind. 8 Par.
 φασιν. 9 Par. Vind. Ald. τε. Med. 1. γε. 10 ἀπ' Med. 1.
 ἐπὶ Ald. Par. Vind.

ἀρετῆς γίνεται, ἐπίσημον δ' εἶναι μὴ πάντως τὸ ἀπ' ἀρε-
 τῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τέχνης τινὸς καὶ ἐπιτηδεύματος, ὅθεν
 καὶ κιθαρωδὸν ἐπίσημον λέγομεν ¹¹ καὶ αὐλητὴν· ¹² ἔτε-
 ροι δὲ ἔπαινον διαφέρειν ἐγκωμίου ἡγούνται τῷ μεγέθει
 5 καὶ τῷ πλήθει· τὸν ¹³ μὲν γὰρ σύντομόν τινα καὶ ἀπλοῦν
 εἶναι, τὸ δ' ¹⁴ ἐγκώμιον πολὺ καὶ μέγα ἐν κατασκευαῖς
 γινόμενον· ¹⁵ αἱ δ' ὀρθοτέραν εἰπόντες διαφορὰν ἐκείνην
 φασιν, ὡς διαφέρει ἔπαινος ἐγκωμίου, ἢ τὸ ἀληθὲς τοῦ
 πειθανοῦ· ¹⁶ οἱ γὰρ ὡς φρονοῦσιν οὕτως ἀποφαινόμενοι
 10 ἐπὶ τινων μετ' εὐφημίας, οὗτοι ἔπαινον λέγουσι. τὸ πεκτῆ-
 σθαι τὴν ἀρετὴν, οὐ τὴν ¹⁷ διὰ τοῦ λόγου μαρτυρίαν
 μόνον παρεχόμενοι, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς γνώμης συγκατά-
 θεσιν. ἀμέλει οἱ παλαιοὶ καὶ τὸ συγκατατίθεσθαι μό-
 νον ἔπαινον ἐχάλουν, ὡς παρ' Ὀμήρῳ· οἱ δ' ἐπῆνεον· ¹⁸
 15 τὸ δ' ἐγκώμιον μιμεῖται μὲν τοῦ ἔπαινου τὴν εὐφημίαν,
 611 οὐ μὲν ἔχει γε τὴν συγκατάθεσιν ἀληθῆ παρὰ τῆς ψυ-
 χῆς τοῦ τὸ ἐγκώμιον διεξιόντος· ¹⁹ ἀμέλει ὅταν χύτρας
 ἐγκωμιάζωμεν ²⁰ ἢ ψήφους, ὡς Πολυκράτης, οὐ πάν-
 τως ²¹ καὶ τεθαρμακότες τὴν χύτραν ἢ τὰς ψήφους ²²
 20 ἔπαινοῦμεν, ἀλλὰ γυμνάζοντες ἑαυτοὺς πειθανοῖς ²³ τισι
 λόγοις. οἰκεῖαι δὲ τῷ ²⁴ μὲν ἐγκωμίῳ δόξαι καὶ εὐδοξίαι,

11 Med. λέγωμεν. 12 Med. 1. κιθαρωδόν. Par. iterum
 κιθαρωδόν. Μοx διαφέρειν ἔπαινον Med. 1. Par. 13 Vind.
 Par. τό. Sq. γὰρ om. Med. 1. Par. 14 δ' Med. 1.
 Par. δι Vind. Ald. 15 Par. Med. 1. γινν. Ald. Vind. γινόν.
 16 Par. πειθανοῦ. 17 τὴν Med. 1. Par. om. 18 ἐπῆνεον
 Med. 1. ἐπῆνεον Par. ἀπῆνεον Ald. Vind. δ' Par. om. — Il.
 ψ, 559. 19 Med. 1. τῷ — — διεξιόντι. Par. τοῦτο τὸ ἐγκ.
 διεξιόντι. 20 Ald. Med. 1. Par. ἐγκωμιάζουεν. Vind. ἐγκωμιά-
 ζομεν. de Polycrate vide Spengel, Συγκ. τεχν. p. 75. 21
 Med. 1. πάντες, omisso sq. καί. 22 Ald. ψήφας. Corrigunt Codd.
 23 Par. πειθανοῖς. tum Med. 1. οἰκεῖαι. 24 Ald. Vind.
 Med. 1, Par. τό.

τῷ δ' ²⁵ ἐπαινῶ κλέος καὶ εὐκλεία· δόξα μὲν γάρ ἐστι ²⁶
 τὸ προειρημένον· οἱ οὖν ἐγκωμιάζοντες εὐκρίτως ταῖς δό-
 ξαῖς τῶν πολλῶν ἐποχρῶνται, ²⁷ πιθανότητος ἐπιμελου-
 μένοι· κλέος δὲ ἔστιν ἐπαινος κεκριμένος παρὰ ²⁸ σπου-
 δαίων γινόμενος· ²⁹ καὶ ἡ εὐκλεία ἐπίτασις πάλιν τοῦ
 προειρημένου. οἱ γοῦν ἐπαινοῦντες ³⁰ τὸ ἀληθὲς ταῖς
 τῶν σπουδαίων κρίσεσι συγκατατίθενται· ³¹ ἀντίκειται
 δὲ πάλιν τῷ μὲν ἐγκωμίῳ ψόγος, ³² τῇ δὲ δόξῃ ἀδοξία.
 ψόγος μὲν οὖν ἐστὶν ὁ τῷ ἐγκωμίῳ ἀντικείμενος λόγος ³³
 κατηγορίαν ἔχων, ἀδοξία δὲ ἐστὶν ἐπίτασις τοῦ προειρη- ³⁴
 μένου. διὸ πάλιν οἱ τὸν ψόγον μεταχειριζόμενοι ταῖς ἀδο-
 ξίαις καὶ ταῖς κακοδοξίαις προσχρῶνται· τῷ δὲ ³⁵ ἐπαι-
 νῷ ἀντίκειται ψόγος, ὁμίονυρος μὲν ἐκείνῳ τῷ ψόγῳ,
 ὅς ³⁶ ἀντίκειται μοι τῷ ἐγκωμίῳ, ὡς δηλοῦσιν οἱ ὅροι·
 ψόγος γάρ ἐστιν ὁ τῷ ἐπαινῷ ἀντικείμενος λόγος, κατη- ³⁷
 γορίαν τὴν ἀπὸ κακίας ἔχων· δύσκλεια δὲ ὁ τῷ κλέει
 ἀντικείμενος λόγος, παρὰ σπουδαίοις γινόμενος, ἐπίτα-
 σιν προσειληφώς· ³⁸ διὸ πάλιν οἱ μεταχειριζόμενοι τὸν
 ψόγον τὸν ³⁹ ἀντικείμενον τῷ ἐπαινῷ ταῖς κρίσεσι ⁴⁰
 τῶν σπουδαίων συγκατατίθενται, πανταχοῦ τὸ ἀληθὲς, 20

25 Par. τῷ δέ. 26 Med. 1. ἐστίν. 27 Ald. Vind.
 προσχρῶνται. Med. 1. χρῶνται. Par. ἀποχρῶνται. 28 Med. 1.
 πιθανότητος. Ald. Vind. πιθανότητος. Par. πιθανότητων. 29
 Med. 1. περί. 30 Par. γινόμενων. 31 Ald. Vind. ἡγού-
 ντες. ἀλλά. Med. 1. οἱ γοῦν ἐπαινοῦντες, ἀλλά. Par. εἰσέγοντες, sine
 ꝑꝛꝛ, Delevi, ἀλλά. 32 Ald. Par. Med. 1. κρίσειν. Vind. κρί-
 σεσι. 33 Ald. Par. Vind. συγκατατίθεται. Med. 1. συγκατατί-
 θεται. 34 Vind. ψόγοι. 35 κατηγορίαν κ. τ. λ. usque
 ad x, 15. κατηγορίαν. Med. 1. om. 36 Par. δ' ἐπ. 37 Ald.
 Vind. ὡς. Par. ὅς ἀντίκειναι. manus rec. correxit ἀντίκειτο. 38
 Ald. Vind. δυσκλεία. Med. 1. δυσκλεία. Par. δυσκλεία. scripsi
 δύσκλειαν. 39 Par. προσειληφώς. 40 Par. τό. 40 Ald.
 κρίσειν. Par. Med. Vind. κρίσειν.

οὐ τὸ πιθανὸν ζητοῦντες· ἐνταῦθα δὲ οὕτως ὀρίζονται· ἔπει-
 γας μὲν ἐστὶ λόγος ἐμφανίζων μέγας ἀρετῆς, ἐγκώμιον
 δὲ λόγος ἐμφανίζων πράξεις καλὰς. καὶ ὅτι τοὺς μὲν
 θεοὺς ἐπαινοῦντες τὴν παροῦσαν ἀρετὴν πυρῶμεθα σε-
 5 μνύνειν, ἐγκωμιάζοντες ⁴¹ δὲ ἀνθρώπους, οἷον τοὺς ἐν
 Μαραθῶνι μαχισαμένους ἢ ἐν ⁴² Σαλαμῖνι, πράξεις ἀπο-
 φαίνομεν καλὰς. Καὶ τὴν εὐλογίαν δὲ φασὶν εἶδος ἐπαι-
 γον, δυνάμενον καὶ ἐν ποιήμασι καὶ ἐν μέλεσι λέγεσθαι,
 καὶ μὴ πάντως ⁴³ ἐν λόγοις. περιαιτολογίαν ⁴⁴ δ' ἐπαι-
 10 γον ἀπ' αὐτοῦ τινος χιγνόμενον περὶ αὐτοῦ, οἷον τὸ τοῦ
 Ἀχιλλέως παρὰ ⁴⁵ τῷ ποιητῇ, οἷον·

Οὐχ ὁράς ⁴⁶ οἷος καὶ γὰρ καλὸς τε μέγας τε.

Πῶς δ' ἂν τις αὐτὸν ἀνεπαχθῶς ἀπαινέσαιεν, ἐν τοῖς
 ἑξῆς δηλωθήσεται. ὕμνον δὲ φασὶν ἐπαινον εἶναι θεοῦ. ⁴⁷
 15 ἀνυγκαῖον δὲ πρῶτον εἰπεῖν, ἀφ' ὅσων ⁴⁸ θεὸς ἐπαι-
 νεῖται.

ΑΠΟ ΠΟΣΩΝ ΔΕΙΘΕΟΝ ΒΗΛΙΝΔΙΝ. ²

Λέγουσι ἂν οὖν, ὅτι ὁ μὲν φιλόσοφος λόγος περὶ
 20 θεοῦ φησιν, ² ὅτι ὁ θεὸς ἀγέννητόν ³ ἐστὶ καὶ ἀνώλε-
 θρον αἰετὸν ὄν. ⁴ Πλάτων δὲ καὶ τὸν τοιοῦτον εἰκοι ⁵
 προῦ-

41 Med. 1. ἐγκωμιάζοντες, post πράξεις inserto γάρ. 42 Med. 1. om. Par. εἰς Σαλαμῖν. 43 πάντως Med. 1. Par. πάντας Ald. Vind. 44 Ald. Codd. περὶ αἰτολογίαν. scr. περὶ αἰτολ. Cfr. de hac voce Wyttenb. ad Plut. Mor. p. 41. C. 45 περὶ Med. 1. 46 Ald. Codd. ὁράς οἷος γὰρ. cum Par. καὶ 285. — Il. φ. 108. 47 θεοῦ Par. om. 48 ὅσων Med. 1. — Quae post hoc cap. sequuntur, in Med. 1. desunt, usque ad Cap. περὶ γενεθλιακοῦ λόγου.

1 Caput hoc eodem cum Med. 3. Abest a Med. 2. φησιν Par. om. 3 Med. 3. ὅτι θεὸς ἀγέννητόν sine ἐστὶ. Par. ὅτι ὁ μὲν θεὸς ἀγέννητόν τε ἐστὶ. 4 Par. ὄν. rell. ὄν. 5 Par. εἰκοι.

προῖσθαι λόγον, ὅτι γέγονασι θεοὶ ὑπὸ τοῦ πρώτου
 θεοῦ, ὥστε⁶ καὶ τὸν κοινὸν λόγον ἐνδέχασθαι· ἀπ' ἐκεί-
 νου γὰρ τοῦ λόγου ὁδὸς πρόεισιν ἐπὶ τοὺς γεννητικούς
 θεοὺς. σοὶ δ' ἔστι καθισταμένων τῶν λόγων ἀμφοτέροις
 προσχρῆσθαι λέγοντι κατὰ τὸν Πλάτωνα, ὅτι τὸ μὲν⁵
 εἰδέναι τὰ πάντα θεοῦ,⁷ τῶν δ' ἀνθρωπίνων λόγων ὁ
 μὲν σοφώτερος,⁸ ὁ δὲ καὶ νεώτερος· καὶ πρῶτῶν λέγοις⁹
 ἂν τὸν σοφώτερον, διότι καὶ¹⁰ καθόλου ἐστὶ περὶ θεοῦ
 φύσεως· δεύτερον δὲ τὸν¹¹ τῶν πολλῶν, εἴτε εἰς εἴη,¹²
 εἴτε καὶ πλείους· περὶ γὰρ θεοῦ οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώ-
 10 πων τὴν αὐτὴν δόξαν ἔχουσιν. ἀλλὰ τῶν αὐτῶν θεῶν
 γενέσεις ἄλλαι, καὶ τὰ ἔθνη¹³ καὶ τὰ ὀνόματα διάφο-
 ρα, καὶ δὴ τὰ παρ'¹⁴ ἐκάστοις λεγόμενα, Ἕλλησι τε καὶ
 βαρβάροις, δεῖ λεγῆν περὶ τοῦ γένους, καὶ ἐνταῦθα περὶ
 ἀρχαιότητος καὶ νεότητος, τουτέστι περὶ ἡλικίας τοῦ¹⁵
 θεοῦ. οἱ μὲν γὰρ παλαιότεροι, οἱ δὲ νεώτεροι λέγονται
 τῶν θεῶν. περὶ δὲ τινῶν¹⁶ καὶ ἀμφισβητεῖται, ὅσον¹⁶
 περὶ τοῦ Ἡρακλέους, ἀλλ' ἄλλως οἱ Αἰγύπτιοι, ἄλλως δὲ
 οἱ¹⁷ Ἕλληνες λέγουσι· ἐπὶ τισι τῶν ἄλλων ὁ αὐτὸς εἶναι
 θεὸς δοκεῖ καὶ πόσων θεῶν δύναμιν εἰς ἑαυτὸν ἀφαι-
 20 ρεῖται, ὅσον λέγουσι τὸν αὐτὸν εἶναι Ἥλιον καὶ Ἀπόλ-
 λω,¹⁸ καὶ Σελήνην¹⁹ καὶ Ἀρτέμιν καὶ Ἐκάτην τὴν αὐ-
 τήν. εἶθ' ὥς²⁰ ὑπὸ πάντων τῶν ἑθνῶν ἢ ἐνίων τιμᾶ-

⁶ Ald. Vind. ὥς δὲ. Par. Med. 3. ὥς τε. ⁷ Par. θεοῦ
 τὰ πάντα. ⁸ Med. 3. σοφὸς ὁ δὲ καὶ νεώτερος (sic). Ald. Vind.
 Par. σοφώτερος, ὁ δὲ καινότερος. ⁹ Med. λέγεις, ad marg. οἰς.
¹⁰ καὶ Med. 3. om. ¹¹ Par. τό. ¹² Par. ἐπεισέη. ¹³ 15
 Par. ἔθνη. ¹⁴ Med. 3. περὶ. ¹⁵ Ald. τῶν, καί. Vind.
 τῶν, supra lin. οὐ. Med. 3. τινῶν. Par. τῶν δὲ καὶ omisso περὶ.
¹⁶ Ald. ὅσον ἦν. Vind. Med. 3. Par. om. ἦν. ¹⁷ οἱ ex
 Med. 3. recepi. ¹⁸ καὶ Ἀπόλλω Par. om. ¹⁹ Med. 3.
 σελήνην. ²⁰ ὥς Par. om. Sq. τῶν Ald. Vind. Par. om.
 Recepi ex Med. 3.

612 ται· οὐ γὰρ πάντες παρὰ πᾶσι ²¹ νομίζονται, ἀλλ' ἄλ-
 λοι παρ' ἄλλοις· ἐὰν μὲν οὖν παρὰ πᾶσιν ὁ θεὸς τυγχά-
 νη ²² τιμώμενος, τοῦτ' ²³ αὐτὸ μέγιστος ἔπαινος· ὑπὸ ²⁴
 γὰρ πάντων, ὃ δὴ σπάνιον ἐστὶ, φήσεις τιμᾶσθαι· ἐὰν
 5 δὲ ὑπὸ τινος, τὰ νομίζοντα αὐτὸν ἔθνη ἐπαινεῖν χρή καὶ
 ἀποδεικνύειν, ὅτι ἦτοι ²⁵ τὰ ἐμφανέστατα, ἢ τὰ ἀλκυ-
 μώτατα, ἢ τὰ πρεσβύτατα, ἢ τὰ βασιλικώτατα ²⁶ ἔθνη,
 ἢ τὰ εὐνομώτατα, ἢ ὃ τι ἂν ἢ τῷ ἔθνει προσὸν ἀγαθόν,
 τοῦτο ἐνόμισεν ὁ ²⁷ θεὸς καὶ κατεστήσατο· εἴτα καὶ
 10 ἀπὸ τῆς τῶν μὴ ²⁸ τιμώντων αὐτὸν διαβολῆς ἐπαινεῖ-
 σθαι· καὶ ἐὰν μὲν ὑπὸ Ἑλλήνων ἢ τιμώμενος, ὑπὸ δὲ
 βαρβάρων μὴ, λέγοις ²⁹ ἂν, ὅτι ὁ θεὸς τοῦτο ἐξέφυγεν,
 ὅπερ καὶ οἱ Ἕλληνες, βάρβαροι νομισθῆναι· εἴτ' ἀπὸ τῶν
 συμβαινόντων· ἀνάγκη γὰρ, ἐκείνων μαιφόνων ³⁰ ὄντων
 15 καὶ αὐτὸν χραίνεσθαι καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἀδί-
 κων· ἐὰν δὲ καὶ παρὰ βαρβάροις, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀπόλλων
 ὁμοίως παρὰ Ἀπδοῖς, λέξεις ὅτι οὐδέ ³¹ οἱ βάρβαροι τὴν
 θεὸν ἠχκήρησαν· εἴτα ἀφ' ὧν πλασθεῖται· εἴτα τῶν δύ-
 ναμιν αὐτοῦ ἢ τις ἐστὶ, καὶ ἐπὶ τίνων ἔαχων· ἐνθα δὴ ³²
 20 καὶ περὶ ἀρχῆς δεῖ λέγειν τοῦ θεοῦ· εἴτα ποῖός τις τῶν
 οὐρανίων, τῶν ἐμάλιωρ, τῶν ἐπιγείων· ³³ καὶ ἐξῆς τῇ
 ἄστυ καὶ τὸ χωρίον ἐπαινοῦτο ³⁴ ἂν, εἴτ' ἐπὶ ποικίς ³⁵
 τέχνῃς γίνεται, καὶ πρότερον μᾶς ἢ πασῶν ἢ πολλῶν·

21 Med. 3. παραπαντες η̄σαι. 22 Ald. Vind. Par. Med.
 τυγχάνει. 25 Med. 3. αὐτε. 24 Ald. Vind. Par. Med. 3.
 οὐδέ, αρ. ὑπό. 25 Par. Med. 3. ἦτοι. Ald. Vind. ἦ. 26 Par.
 βασιλικώτατα. 27 ὁ Par. om. 28 μὴ Med. 3. om. τῶν
 Par. om. 29 Med. 3, λέγοι. Idem sq. ὁ om. 30 Par.
 μὴ ἐφοίτων ἄντων καὶ ἀδίων χρ. 31 οὐδὲ οἱ Med. 3. om. 32
 Par. ἐνθα, δὴ καὶ περὶ ἀρχῆς δεῖ λέγειν. Ald. Vind. Med. 3, ἐν-
 θα δεῖ. κ. π. ἀρχ. λέγειν. 33 Med. 3, ἐπιγίων. 34 Med. 3.
 ἐπαινεῖτο. 35 Par. τοῖας. Tum Med. 3. γίνεται. Ald. Vind.
 Par. λέγεται.

ὥσπερ Ἀθηνᾶ ἐπὶ πασῶν εἶναι τῶν τεχνῶν, καὶ ὁ Ζεὺς
ἐπὶ μαντείας ³⁶ καὶ ὁ Ἀπόλλων. εἶθ' ὅσα κατέρχονται ³⁷
διὰ τῆς τέχνης, ἣν μεταχειρίζεται καὶ ἥς προέστηκεν. εἴ-
τα τίνα εὐρήματα ³⁸ ἐγένετο τοῦ θεοῦ ἢ λέγονται, εἴτα
εἴ τινα ἐν θεοῖς αὐτοῦ ἢ πρὸς θεοὺς ἔργα, ὥσπερ τῷ ⁵
Διὶ ἡ ἀρχή, καὶ τῷ Ἑρμῇ ³⁹ ἡ κηρυκεία· εἴτα ποταποὺς
πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐξάνη, ἐνθα δὴ ἡ φιλανθρωπία.
εἴτα τίνα αὐτοῦ τὰ ζῶα ἱερὰ, ⁴⁰ τίνα δένδρα, τίνα χω-
ρία· καὶ εἴ τινες ἐπιδημῖαι καὶ ξενίαι ἀντὶ τῆς ὑποδοχῆς
δοθέντα καὶ μετὰ τίνων θεῶν ἐστίν, ὡς Ἀπόλλων μετὰ ¹⁰
τῶν ⁴¹ Μουσῶν.

36 Med. 3. μαντίας. 37 Ald. Med. 3. κατέρχονται. 38
Par. εὐρήματα, η, quod primum stetit, eraso. 39 Par.
Ἑρμῇ. 40 Ald. Codd. τίνας αὐτοῦ αἱ ζωϊκαί. 41 τῶν
Med. 3. om.

IV.

164

Norrm.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ

ΤΕΧΝΩΝ ΡΗΤΟΡΙΚΩΝ Α.

[641 Ald.] ΠΕΡΙ ² ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Τάδε σοι περὶ τῶν εἰδῶν καὶ ἀρετῶν ³ ἐξ ὧν συνίσταται ὁ πολιτικὸς λόγος, καὶ δι' ὧν δοκιμάζεται, καὶ πολλοῦ

1 ΤΕΧΝΩΝ ΡΗΤΟΡΙΚΩΝ Α addidit Norrmannus. 2 Lib. Merulae περὶ τοῦ. 3 Τάδε σοι περὶ τῶν εἰδῶν καὶ ἀρετῶν] ubi, quod nemo nescit, commodum aliquod subaudiendum est verbum, ἐγράψαμεν, ἢ ἄλλο τι ταυτοσήμαντον. verum ἀντὶ τοῦ εἰδῶν nostrum ἰδεῶν scripsisse crediderim, eoque potissimum respicere quod mox subsequitur αἵτινες τοιαῖδε καὶ τοιαῖδε εἰσὶ. quomodo et alibi loquitur p. 290 B. a. et initio libri sequentis. Eodem et alii vocabulo suas hujus argumenti πραγματείας inscripserunt, ut Hermogenes, qui in duobus περὶ ἰδεῶν tomis, luculentis sane et egregiis, quanquam dissimulat, Aristidi nostro multa debet, et Tiberius apud Suidam. Porro quoniam pertractatis duodecim civilis orationis ideis sive adfectionibus, etiam de συνθέσει atque παραφράσει noster agit, easdem, sed nota quapiam a superioribus secretas, in catalogo idearum subjecimus. quae cum suapte indole ac natura, tum peculiari tractandi ratione, facile a reliquis distinguuntur. Caeterum ut adfectiones istas stili oratorii noster numero duodecim facere videtur, ita pro arbitrio iudicioque quique suo plures pau-

ἄξιός προάγεται· ὥσπερ ἐκ μερῶν καθ' ἕκαστον συντι-
θέμενος, πανταχόθεν ὁλόκληρος καὶ τελείως ἔχων αὐτὸς
ἐν ἑαυτῷ· αἵτινες τοιαῖδε καὶ τοσαῖδε εἰσὶ σεμνότης, βα-
ρύτης, περιβολή, ἀξιοπιστία, σφοδρότης, ἔμφασις, δεινό-
της, ἐπιμίλεια, γλυκύτης, σαφήνεια καὶ καθαρότης, κό- 5
λασις, βραχύτης καὶ συντομία, σύνθεσις, παράφρασις.

cioresque rhetores alii faciunt, quippe anxia ac scrupulosa
scholae philosophicae subtilitate ac cura soluti, ingenuam
quandam suoque gaudentem jure cum in dicendo tum docen-
do libertatem sibi vindicant. Sed inprimis tamen Hermoge-
nica idearum hebdomas frequentari solet, nempe σαφήνεια,
μίγεθος, κάλλος, χοργότης, ἦθος, ἀλήθεια, δεινότης. quarum
nonnullae mox in suas sive partes sive species distribuuntur:
σαφήνεια ἰν καθαρότητα atque εὐκρίνειαν diducitur; μίγεθος ut
nominis sui decus dignitatemque tueretur, longe lateque pro-
pagatis imperii finibus senas in species diffusum est, σεμνότη-
τα, περιβολήν, τραχύτητα, λαμπρότητα, ἀκμήν, σφοδρότητα, neo
minore regionum spatio numeroque contentum ἦθος erat. ita-
que illi ἀφίλειαν, γλυκύτητα, δριμύτητα, ἐπιμίλειαν ac βαρύτητα
subjecere, nonnulli etiam ἀλήθειαν. ut jam sex omnino ideae
principales, speciales quatuordecim, universae, spositis iis
tribus, quae in species suas divisae, citra illas nusquam exi-
stunt, decem et septem numero essent. Quemadmodum ex
Hermogene ipso satis apparet, qui fuse admodum copioseque
formas hasce omnes singillatim pertractat. Hermogenis, ut
solet, vestigiis insistit Georgius Trapezuntius in quinto rhe-
toricorum, neque aliter συνοπτικῆς παραδόσεως τῆς ρητορικῆς
auctor, Matthaei Camariotae nomine ab Hoeschelio editus,
aisi quod tria veluti summa formarum genera, σαφήνειαν, μί-
γεθος, ἦθος constituere mavult, quibus sua deinceps serie
species easdem attribuit. His adde Sturmium de Elocut. III, 6.
Jovitam Rapietium de numero oratorio lib. II. et qui rem to-
tam accuratiore statera examinant, Jul. Scaligerum Poet. IV, 1.
et Ger. Joh. Vossium Instit. Orat. VI, 7. NORRM. 4 Edd.
Codd. προάγεται. recepi conjecturam Norrmanni. 5 σύνθεσις

ΠΕΡΙ ΣΕΜΝΟΤΗΤΟΣ. Α'.

α. Ἡ μὲν οὖν σεμνότης καθολικῶς συνίσταται τρι-
 χῇ, κατὰ γνώμην, κατὰ σχῆμα καὶ κατὰ ἀπαγγελίαν.⁶
 γνώμην δὲ λέγω τὸν νοῦν καὶ τὰ ἐπινοήματα, ἐν οἷς εὐ-
 5 ρίσκεται τὰ πράγματα· σχήματα δὲ τὸν τύπον τοῦ λό-
 γου, ἐν ᾧ ἐκφερόμενα τὰ νοήματα ἦτοι τοιόνδε ἢ τοιόν-
 166 δε τὸν λόγον φαίνεσθαι ποιεῖ. καὶ ταῦτα τὰ πλείστην
 δύναμιν ἔχοντα ἐν τῷ λόγῳ καὶ ὅσῃν τὰ ἔμψυχα καὶ κι-
 νούμενα παρὰ τὰ ἐναντίως ἔχοντα· ἀπαγγελίαν δὲ λέγω
 10 αὐτὴν τὴν λέξιν δι' ἧς ἀπαγγέλλεται τὰ ἐπινοήματα.

β. Κατὰ δ' οὖν γνώμην σεμνὸς ἔσται σοι λόγος ἐκ
 τῶν προτετιμημένων⁷ ἐννοημάτων· προτετιμημένα δὲ
 ἐστὶν ἐνὶ λόγῳ, ὅταν τις ἐνδόξοις πράγμασι χρῆται, καὶ
 περὶ ἐνδόξων τι λέγῃται.⁸ καὶ ὅσα σπάνιά ἐστι καὶ πα-
 15 λαιά. ἐνδοξα δὲ ἐστὶ πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν, οἷον
 ὅταν εἰς τὰ θεῖα ἐπανάγῃς τὰς ἐννοίας, θεῶν εὐνοίαν,
 τύχης χρηστότητα· οἷον „Ἐπὶ πολλῶν ἄν τις ἰδεῖν δοκῇ
 μοι τὴν παρὰ τῶν⁹ θεῶν εὐνοίαν.“ καὶ ὅσα τοιαῦτα.

γ. Καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δὲ, ὅταν εἰς τὰ προτετι-
 20 μημένα ἄγῃς, τὸ τιμᾶν γονέας, προγόνους, τοὺς πρώτους
 καταστήσαντας τὰ νόμιμα, καὶ ἐτέροις τὰ αὐτὰ παραι-

παράφρασις addit Norrm, uncis inclusa, Dind. sine uncis. Ab-
 sunt ab Ald. Codd. 6 Ald. Vind. ἐπαγγ. Norrm. Par. ἀπαγγε-
 λίαν. — „Tria isthaec toto hoc libello per ideas plerasque om-
 nes magna diligentia noster explicat. Quibus rhytmum hoc
 capite p. 178. et initio libelli sequentis adjungit, at plura om-
 nino Hermogenes in de ideis 1, 2. et Camariota exigunt, ni-
 mirum ἐννοίαν, μέθοδον, λέξιν, σχῆμα, κῶλον, συνθήκην, ἀνάπαν-
 σιν, ῥυθμόν.“ NORRM. 7 προτετιμημένων ἐτ προτετιμημένα
 Norrm. Par. προστ — Ald. Vind. 8 Pro τι λέγῃται Norrm.
 conjecit διαλέγῃται. 9 τῶν Vind, om. — Dem. Olynth. II,
 ipitio.

νεῖν.¹⁰ καὶ ὅλως τὰ ἐν τῷ βίῳ προτετιμημένα, καὶ ταῦτα σεμνότητος μετέχει, οἷον ἐλευθερία, σωφροσύνη, δικαιοσύνη· ὅταν λέγῃς¹¹ „Ὅρον καὶ κανόνα τῆς εὐδαιμονίας τὴν ἐλευθερίαν,“ καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς πεπυνημένα· καὶ ὅλως 168 μυρία ἂν τις ἔχοι τοιαῦτα λέγειν, ἃ καὶ δηλὰ ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐντὸς ἅπαξ τῆς θεωρίας ταύτης.

δ. Καὶ τὰ τοιαῦτα σεμνότητος μετέχει, ὅταν περὶ βίου καὶ θανάτου διεξέρχῃ¹² οἷον „Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος·“¹³ ἢ ὅταν λέγῃς¹⁴ καὶ φύσεις διαιρῆς καὶ διορίζῃς,¹⁵ οἷον „Οὐ γὰρ γένος ἐστὶ φι- 10 λίων καὶ πολεμίων ἐν.“¹⁶

ε. Οἷς ὁ¹⁷ μέγιστος κίνδυνος ἐν τῷ πολιτικῷ λόγῳ ἥ¹⁸ ἐπακολουθήσαντα καὶ ἐπισπασθέντα τῇ φύσει τῶν ἐννοημάτων, καὶ καθάπαξ ἀποστάντα¹⁹ τῶν ὑποκειμένων, διαφθεῖραι δὴ²⁰ τὸ δόκιμον τοῦ λόγου καὶ ὑπόκεινον ἐρ- 15 γάσασθαι καὶ γενέσθαι παρόμοιον τοῖς μετεωρολόγοις [642] τῶν σοφιστῶν, ἥ τὸ μέτρον τὸ ἐν τούτοις ἐπισκεψάμενον, εἰς ὅσον ἐξαιρεται ὁ ἀγωνιστικὸς λόγος καὶ²¹ οἷστισιν ἀναμιγνύμενος οὐκ ἀμοιρεῖ ἐν τοῖς ὅροις τοῦ ἀγωνιστι-

10 Forte legendum παραιρῆς. NORRM. 11 Demosth. de Corona. p. 324. 1 διεξέρχῃ Norrm. Par. διεξέρχῃ Ald. Vind. 2 Demost. de Cor. p. 258. 3 Par. λέγῃ. tum Edd. φύσει. Par. Vind. φύσει. 4 καὶ διορίζῃς Jebb. Dind. καὶ καὶ διορίζῃς Ald. Norrm. „καὶ geminatum nonnihil excidisse indicat. sed et cetera hujus sequentisque tmematis male hiulca ac luxata sunt. mox sine commatis posita vocula ἐν Demostheni ex nostro haud dubie reddenda est.“ NORRM. 5 Demosth. Aristocrat. p. 638. 6 Edd. εἰς ὁ. Vind. Par. οἷς ὁ. 7 Vind. ἐπισπέντα. 8 Dind. ἥ. Ald. Jebb. ἥ. Norrm. conjicit μή. 9 Edd. Par. ἀποστάντων Vind. ἀποστάντα. tum Norrm. conjicit τοῦ ὑποκειμένου. 10 δὴ Norrmannus, Codd. Edd. rell. δέ. 11 Ald. Vind. ε. Norrm. Par. καί.

κὴν μένειν τὴν σεμνότητα καὶ μὴ διαμαρτεῖν. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τοῖς διακούουσι. ¹²

ς'. Νῦν δὲ ἐπανέλθωμεν ἐξ ὧν συνίσταται ἡ σεμνότης ἢ ἀκινδυνότερα· ταῦτα δὲ ἔστιν αἱ τε ἑνδοξοὶ πράξεις καὶ τὰ διανοήματα καὶ τῶν ἔργων τὰ σπανιώτατα 170 καὶ παραδοξότατα· οἷον τὸ τὸν Ξέρξην ¹ ἐπινοῆσαι τὸν Ἑλλήσποντον ζευῆσαι καὶ διορύξαι τὸν Ἄθων καὶ πλεῦσαι, καὶ Ἀθηναίους ὑπομεῖναι ² ἐκλείπειν τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ναῦς ἐμβῆναι, καὶ Λακεδαιμονίους βασιλεῖ πύλας 10 ἀποκλείσαι. μεγάλα γὰρ ταῦτα καὶ σεμνότητος ἔργα καὶ τὰ ³ διανοήματα· καὶ ταῦτα εἰκότως καὶ τὸν λόγον εἰς σεμνότητα ἐξαίρει.

ς'. 1. Παραδείγματος δὲ ἕνεκα ἔστω νόημα αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἐκ τῆς ἐννοίας σεμνότητος μετεσχηχὸς „Οὐ μὰ 15 τοὺς ἐν Μαραθῶνι ⁴ προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς ⁵ παραταξαμένους.“ ἐνταῦθα γὰρ τὸ

12 Nunquam satis mihi probari potuit τὸ διακούουσι, cujus loco, si res mei arbitrii sit, διακινδυνευομένοις, aut ἐπικινδύνους οὔσι, aut simile quiddam reponam. NORRM. 1 Vide quae de hoc rhetorum campo, ut Tullius appellat, disputat Cresollius Theatro veterum rhetorum VII, 8. NORRM. 2 Edd. ὑπομένειν. Par. Vind. ὑπομεῖναι. 3 τὰ delet Norrm. 4 Dem. pro cor. p. 297. Schol. in Par. ὡσεὶ ἔλεγεν, ὅτι καὶ καθ' ὑμῶν ὁμοίως οἱ μεταγενέστεροι ὡς κατὰ θεῶν ὁμοῦνται, ἐπειδὴ τὰ ὅμοια προεῖλισθε. — „Demosthenicam hanc κατὰ τῶν μαραθωνομάχων jurisjurandi formulam mirifice commendant ac mirantur veteres dicendi magistri Quintilianus IX, 2. et XII, 10. Longin. περὶ ὕψους sect. 15. et 16. Hermogenes περὶ ἰδεῶν I, 9. et II, 3. et methodo eloquentiae XX. Tiberius de schematibus Demosthenis fine, qui sua ex hoc Aristidis nostri loco tacitus sublegit. Neque hoc tamen antiquioris saniorisque seculi judicium elegantissimum Balnacium ab hujus formulae vellicatione deterruisse ad Longinum observat Langbaenius p. 78.“ NORRM. 5 ἐν Πλαταιαῖς Norrm. Par. ἐμπλαταιαῖς Ald. Vind.

μὲν ζητούμενον ἦν τι δέον ἢ οὐ δέον ἢ πόλις ἐκινδυνεύσειν ἐν Χαιρωνείᾳ· εἰ ἡμάρτηται τὸ προελεσθαι τὸν πόλεμον τοῦτον, ἢ οὐ· τοῦτό ἐστι τὸ ζητούμενον· καὶ τὸ κατασκευαστικὸν γέγονεν, οὐχ ἡμάρτηται, ὅτι οὐδ' οἱ πρόγονοι ἡμαρτον οἱ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες· τὸ δὲ καὶ ὁμόσαι ὡς κατὰ θεῶν τῶν προγόνων, τοῦτο ἔχει τὴν ὑπερβολὴν τῆς σεμνότητος· οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων. 2. Αἴηλον δὲ ὅτι ἐν τοῖς ἐνδόξοις καὶ καθ' ὑπερβολὴν τῶν ἀγώνων ὁ καιρὸς τῶν τοιούτων ἐννοημάτων, οὐχ ὅταν βλάβης ἢ ἄλλου ¹⁰ τινὸς τῶν φαυλοτάτων κρίνωμέν τινα, ἢ κρίνόμεθα· ¹⁷² 6 φαίη δ' ἂν τις καὶ τὸ τοῦ ὅρκου σχῆμα εἶναι πάν· 7 αὐτὸ γὰρ τὸ „Οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας“ οὐκ ἔστιν ὅρκος, ἀλλὰ παράδειγμα· οἷον οὐχ ἡμαρτήκατε τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτη- ¹⁵ ρίας ἀράμενοι κίνδυνον, ὥσπερ οὐδ' ⁸ οἱ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες· καὶ γὰρ ἐστὶν ὅμοιον τῷ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων σωτηρίας κίνδυνον ἄρασθαι τὸ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαι. τὸ μὲν οὖν πρᾶγμα ⁹ εἰς παραδείγματα ἀντὶ τοῦ εὐθέως εἰπεῖν ἐσχημάτισε, πρὸς τε τὸ ²⁰ λαμπρὸν ἅμα καὶ ἀξιοπίστον εἰς ὅρκου φαντασίαν μεταβαλὼν.

ἢ. Καὶ τὸ ἀρχαιολογεῖν δὲ σεμνότητος· ¹⁰ οἷον „Λογίζόμενοι“ ¹¹ δὲ ὅτι μητέρα Ὁρέστης ἀπεκτονῶς εὐμενῶν θεῶν δικαστῶν τυχὼν ἀποφυγγάνει.“ κατὰ γνώμην μὲν οὖν οὕτω γίνονται· ¹² ἂν σεμνότης.

6 Legebatur κρίνομεν et' κρίνόμεθα. Correxuit Dind. Par. In Vind. κρίνωμεν et κρίνόμεθα. 7 Fort. παράδειγμα. παρ' αὐτῷ habet Tiberius schemat. p. 197 [550. nostr. ed.]. NORRM. 8 οὐδ' ex Tiberio addidit NORRM. Est in Par. 9 παράδειγμα ἐποίησεν, ἀντὶ δὲ τοῦ Tiber. NORRM. 10 Par. Vind. σεμνότης. In Vind. supra ε est τος. 11 Dem. c. Aristocrat. p. 644. 12 Par. γίνονται.

Β'. α. Κατὰ σχῆμα δὲ οὕτως, ὅταν ἀποφαντικῶς ¹ τις χρῆται τοῖς σχήμασιν, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογί-
 τονος ² ὁ Δημόσθενης „Ἄπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος,
 ἂν τε μικρὰν ἂν τε μεγάλην πόλιν οἰκῶσι, φύσει καὶ
 5 νόμοις διοικεῖται.“

174 β. 1. Ἡ ὅταν ἀποστάσει τις χρῆται· ἔστι δὲ ἡ
 φύσις τοῦ σχήματος τῆς ἀποστάσεως τοιαύδε τις· ὅταν
 τοῦ συμπλέκειν κατὰ τὸ ἐξῆς καὶ συναρτῶν ³ ἀλλήλοις ἀπο-
 στάντες εἰς ἀρχὴν ἰδίαν ἐπανάγωμεν, ὥστε τὸ συνημμέ-
 10 νον τῶν ἐννοημάτων χωρισθὲν ἀποστηναί· ὡς ἐν τοῖς
 Φιλιππικοῖς, ⁴ ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου, τὸ μὲν κατασκευ-
 αζόμενον, δεινὰ ποιεῖ Φίλιππος· τάδε γὰρ ποιεῖ καὶ τάδε·
 οἷον „Θετταλίαν καταδεδούλωται· αἱ δ' ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις
 ἤδη τυραννοῦνται· ἐφ' Ἑλλησποντον οἴχεται· πρότερον
 15 ἦκεν ἐπ' Ἀμβρακίαν· Ἦλιν ἔχει τηλικαύτην πόλιν ἐν Πε-
 λοποννήσῳ.“ ⁵ καὶ αὐξητικόν· καὶ τοιαῦτα ποιοῦντος
 οὐδεὶς κωλύει τῶν Ἑλλήνων· ἐν οἷς λέγει „Καὶ ταῦτα
 εἰδότες οἱ Ἕλληνες οὐ πέμπομεν πρέσβεις περὶ τούτων καὶ
 ἀγανακτοῦμεν.“ ἐν τέλει· ὥστ' ἐκείνου ταῦτα ⁶ ποιοῦντος
 20 τί αὐτοὶ ποιοῦμεν. καὶ τὸ αὐξητικόν ἐκ διαφορᾶς· καὶ

1 Fort. ἀποφαντικοῖς. NORRM. 2 p. 774. 3 συναρ-
 τῶν Par. Norrmannus, Dind. συναρτῶν Ald. Vind. 4 Quae
 de artibus victoriisque Philippi Graecorumque veterno ac
 somnolentia ex Philippica III. [p. 118.] Demosthenis adferun-
 tur, ea perquam facunda pulcraque imitatione usurpat ac
 exaggerat noster oratione priore de societate Atheniensium
 et Thebanorum p. 240. 241. 242. Tom. II. /quemadmodum
 ipsam ἀποστάσεως figuram p. 176. v. l. τί οὖν τὸ αἴτιον τούτων,
 et quae sequuntur. Idem Leuctrica prima ἐπὶ Λακεδαιμονίων
 p. 103. felici sane ac decoro artificio aemulatus est. NORRM.
 5 Vind. Πελοποννήσῳ. 6 Edd. Codd. ἐκείνου ποιοῦντός τι.
 Norrm. conjicit ἐκ. ταῦτα ποιοῦντος καὶ αὐτοὶ τί ποιοῖμεν. Sim-
 plicior videtur ea, quam inivimus, ratio.

ταῦτα τῶν προγόνων· οὐχ ὅπως τοῖς βαρβάροις τι τού-
των ⁷ συγχωρούντων, ἀλλ' οὐδὲ τῶν Ἑλλήνων τοῖς ἐνδο-
ξοτάτοις, οὐ Λακεδαιμονίοις, οὐκ Ἀθηναίοις, οὐ τὰ τε-
λευταῖα Θηβαίοις. 2. Εἴτα ἡ αἰτιολογία ἐπὶ πᾶσι „Τί ¹⁷⁶
οὖν τὸ αἷτιον τούτων;“ ⁸ ἐνταῦθα πρόσεχε ἤδη τῷ τῆς ⁵
ἀποστάσεως σχήματι· σαφηνείας γάρ σοι ἕνεκα πρότερον
πάντα ἐπεξηλθον· εἰ μὲν [643] συμπλέξας τὸ κατασκευ-
αστικὸν νόημα ἐβούλετο ἔξενεγκεῖν, οὕτως ἂν ἐποίησεν·
ὅτι ἐκεῖνοι μὲν τοὺς παρὰ τῶν ἄρχειν βουλομένων ἢ δια-
φθεῖρειν τὴν Ἑλλάδα χρήματα λαμβάνοντας ἅπαντες ¹⁰
ἐμίσουν, οὗτος δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ διακόψας τὴν συμ-
πλοκὴν τῶν νοημάτων καὶ ἀποστήσας ⁹ ἀπὸ τοῦ συνῆ-
φθαι αὐτόν αὐτῷ, ¹⁰ εἰς ἀρχὴν ἀναγαγὼν λέγει „Ἦν
τι τότε, ἦν ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς τῶν πολλῶν δια-
νοίαις· τί ἦν ¹¹ τοῦτο; τοὺς παρὰ τῶν ἄρχειν βουλο- ¹⁵
μένων ἢ διαφθεῖρειν τὴν Ἑλλάδα χρήματα λαμβάνοντας
ἅπαντες ἐμίσουν.“ 3. Εἴτα ἕτερον ἐγίνετό τι κατὰ τὸ
σχῆμα, καίτοι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἐννόημα ὄν, ἐάν τε συμ-
πλέξας εἶπω· τί οἶν τὸ αἷτιον τούτων; ὅτι ἐκεῖνοι μὲν
οὐχ οὕτως διεννοοῦντο· ἐάν τε καὶ ἀποστάσει ¹² χρησά- ²⁰
μενος ἐπαναγάγω· ἦν τι τότε, ἦν ἐν ταῖς τῶν πολλῶν
διανοίαις. 4. Καὶ ἐτέρωθι ¹³ δὲ ἐν ἐπαγγελίᾳ χρησά-
μενος „Λέξω δὲ μετὰ παρῶρησίης· καὶ γὰρ οὐδ' ἂν ἄλ- ¹⁷⁸
λως δυναίμην,“ εἴτα ἀποστήσας ἐπάγει „Πάντες ὅσοι
πώποτε ἐκπεπλεύκασι παρ' ὑμῶν ¹⁴ στρατηγοί.“ 5. Καὶ ²⁵

7 Par. τοιοῦτο. 8 p. 120. 9 τὸν λόγον addit Norrm.

10 αὐτῷ Norrm. Par. αὐτῷ Ald. Vind. Post ἀρχὴν Dind. ad-
dere jubet ἰδίαν, ut supra β', I. 11 τί ἦν Ald. Codd. τί

οὖν ἦν Norrm. 12 Par. Vind. ἐπ' ἀποστ. In Vind. ἐπ'
expunctum. Deinceps Norrm. conj. ἐπαγάγω. 13 De Cher-

soneso p. 95. 14 Edd. Vind. ἡμῶν. Par. ὑμῶν, ut voluit

Norrm. „Schema oratori Attico longe frequentissimum peni-

- κείνα δὲ ἀποστάσεως τὰ σχήματα. „Καλόν, ¹⁵ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καλόν ἢ τῶν δημοσίων πραγμάτων φυλακή.“ κάκεινο ἀντικείμενον τούτῳ. ¹⁶ „Μιᾶρόν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μιᾶρόν τὸ θηρίον καὶ ἄμικτον.“
- 5 6. Οὐχ ὅτι δὲ καὶ ἄλλα μυρία θεωρήματα οὐ πρόσ-
στι. ¹⁷ καθ' ἕκαστον τούτων τῶν θεωρημάτων, διὰ τοῦ-
το κατ' εἶδος ¹⁸ οὐχ ὑπεμνήσθην. καὶ γὰρ καὶ ἐπανα-
δίπλωσις ἐν ἐνίοις αὐτῶν γέγονε, καὶ καθόλου ἐξηγήθη-
νται ¹⁹ οὐκ ἐπὶ μέρους· ἀλλ' ἡμῖν πρόκειται καθ' ἐν
10 ἕκαστον τῶν γενικῶν σχημάτων παραδεικνύναι· καὶ σὺ
δὲ οὕτως ἡξίωσας. ²⁰ καὶ ὅλως δὲ ἐπὶ μιᾷ ἐννοίᾳ πολ-
λάκις ²¹ πλείω συμπίπτει θεωρήματα· καὶ μάλιστα ὁπό-
σα αὐτῶν τῆς αὐτῆς ἐστὶ συγγενείας, καὶ ἐξ ὧν τελείως
πᾶσι τοῖς αὐτοῦ μέρεσι κατεσκευάσται ²² ὁ λόγος προσ-
15 λαμβάνει, ἐννοία, σχήματι, ῥυθμῷ, λίξει. ἡμῖν δὲ νῦν
ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ μόνου τοῦ σχήματος, καὶ ταῦτα τοῦ

tusque in amore ac deliciis habitum, ut de Chersoneso p. 82. e. ἀνάγκη γὰρ, ἀνάγκη. quae verba in Phil. IV. bis repetiit p. 99 b. et 103 c. sic ποτηρόν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ποτηρόν δὲ συκοφάντης. de Corona οἱ. Δέδοικα ὧ ἄ. Ἀ. δέδοικα, Παραπρεσβ. 308 c. Sed imprimis exaggerandae infatiationi illud adhibere solet. οὐ γὰρ ἐστίν, οὐκ ἔστι. p. 83 c. et 104 a. et saepe alia. sic οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι, περὶ στεφάνου ἢ et ιε'. Aliquando etiam maioris vehementiae causa tergeminae particulae negativae iterationem usurpat, ut in Midiam p. 621 c. οὐ μέτεστι τῶν Ἰσων οὐδὲ τῶν ὁμοίων ὧ ἄ. Ἀ. πρὸς τοὺς πλουσίους τοῖς πολλοῖς ἡμῶν, οὐ μέτεστιν, οὐ. NORRM. 15 Aeschines in Ctesiphontem p. 405. Bekk. 16 Demosth. Aristogit. p. 788. 17 Vulgo πρόσσεστιν. Dind. Par. Vind. πρόσσεστι. 18 Vind. οἶχος. 19 ἐξηγήρεγκται Ald. 20 Edd. Codd. καὶ οὐδὲ, οὕτως ἡξίωσε [Par. ἡξίωσαι]. Recepi conjecturam Norrmanni. 21 Par. πολλάκι. 22 Par. Vind. κατεσκευάσται Edd. κατεσκευάσθαι.

κατ' ἔννοιαν μόνου, καὶ ἄλλαι δὲ εἰσιν ἀποστάσεις· οἷον 180
 „Οὐδὲν δεινόν, οὐδ' ²³ ἐλαυνόν Μειδίας πείσεται, ἐὰν
 ἴσα κτήσῃται τοῖς πολλοῖς ὑμῶν.“ ²⁴ καὶ πάλιν „Πλού-
 σιοι πολλοὶ συνεστικότες, τὸ δοκεῖν τινες εἶναι δι' εὐπο-
 ρίαν προσειληφότες.“ ²⁵ καὶ πάλιν ²⁶ „Μισοῖ Μειδίας 5
 ὥσως ἐμέ.“

γ'. 1. Καὶ αἱ διαστάσεις σεμνότητα ἔχουσιν, οἷον
 ὅταν εἴπῃ „Τί οὖν ἐπιχειρεῖ πόλεμον ποιῆσαι τοῖς Ἀμ-
 φιχτύοσι καὶ περὶ τὴν Πυλαίαν ταραχὴν;“ ¹ τὸ μὲν γὰρ
 χωρὶς τῆς διαστάσεως τοιοῦτον οἷον „Ἦγεῖτο γὰρ ὁ Φί- 10
 λιππος, εἰ μὲν τῆς ἰδίας ἐνεκα ἐχθρας ἢ τοὺς Θετταλοὺς
 ἢ τοὺς Θηβαίους συμπεῖθαι ² βαδίζειν ἐφ' ὑμᾶς, οὐ-
 δένα προσέξειν αὐτῷ τὸν νοῦν· ἐὰν δὲ τὰς ἐκείνων κοι-
 νὰς αἰτίας λαβὼν ἡγεμῶν αἰρεθῇ, ῥᾶον ἡλπιζε τὰ μὲν
 παρακρούσασθαι, τὰ δὲ οἷσινσι δῆποτε. ³ τί οὖν πόλεμον 15
 ποιῶ τοῖς Ἀμφικτύροι καὶ περὶ τὴν Πυλαίαν ταραχὴν;“
 τοῦτ' ἂν ᾔν τὸ χωρὶς τῆς διαστάσεως συγκεχυμένον καὶ
 ταπεινόν, τὸ δὲ ἐξᾶραι εἰς τὴν σεμνότητα ἢ διάστασις
 ἢ ⁴ διὰ μέσου· τί οὖν ἐπιχειρεῖ; εἴτα τὸ πρᾶγμα τὸ
 μετὰ τὴν διάστασιν, πόλεμον ποιῆσαι τοῖς Ἀμφικτύροις. 20
 2. Καὶ ἐτέρωθι ⁵ „τὸ χεῖριστον ἐν τοῖς παρεληλυθόσι, 182
 τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει.“ καὶ ἐν-
 ταῦθα τὸ μὲν χωρὶς τῆς διαστάσεως ᾔν ἂν εὐθύς ἐπα-
 γαρεῖν· οὐδὲν γὰρ τῶν δεόντων ποιούντων ἡμῶν ⁶ ποῦ

23 Par. Vind. οὐδέ. tum Dind. ἐλαυνόν. — In Mid.
 p. 582. 24 Ald. ὑμῖν. 25 Par. προσελθ. 26 In

Mid. p. 585. 1 Pro Cor. p. 276. 2 Par. συμπεῖθει.

3 Verba οἷσινσι δῆποτε pro πείσεται per ἀπροσέξιν festinantis
 sive scriptoris sive librarii irrepsisse videntur ex illis quae
 proxime ante hunc locum apud Demosthenem antecedunt, τοὺς
 ὁποιουςδὴ ποθ' ὑμεῖς ἐπέμπετα στρατηγούς. NORRM. 4 ἢ ex

Par. recepi. 5 Philipp. III, p. 111. conf. I. p. 40. 6

ἡμῶν Ald. Vind. Par. ὑμῶν Norrm.

οὖν ἡ διάστασις ἐν τῷ διὰ μέσον; ἐν ᾧ διαστήσας λέγει
 τί οὖν τοῦτο ἐστίν· ὅτι οὐδέν τῶν δεόντων ποιούντων
 ἡμῶν. 3. Ἄλλ' αὐταὶ μὲν κατὰ πρᾶγμα αἱ διαιρέσεις·
 τί οὖν ἐπιχειρεῖ· ἢ ⁷ πάλιν· τί οὖν τοῦτο ἐστίν. ἐκείναι
 5 δὲ ἐκ τῆς αὐτοῦ τιнос ἐπικρίσεως, ⁸ ὅταν λέγῃ, καὶ γὰρ
 οὕτως ἔχει· ὕβρισμαί μὲν ἐγώ, καὶ προπεπηλάκισται τὸ
 σῶμα τοῦμόν τότε. 4. Αἰεὶ δὲ ⁹ παρακολουθεῖ τῇ δια-
 στάσει καὶ τὸ εὐκρίνητον ¹⁰ λόγον ποιεῖν, ἐνιαχοῦ δὲ
 καὶ σαφῇ. εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι τὰ θεωρήματα τοῦ λόγου
 10 πᾶν κάλλος ἐφέλκεται· ἡμεῖς δὲ νῦν ἐνὸς ἐσμέν τοῦ γε-
 νικωτάτου.

δ'. 1. Σεμνότητος δὲ σχῆμα καὶ ὅταν πλαγιασμοῖς
 τις χρῆται, ὅπου μὲν γὰρ ὀρθοῦνται τὰ νοήματα, κόπτε-
 ται καθ' ἐν ἑαστον ὁ λόγος· καὶ τοῦ καθαρωτέρου
 15 μᾶλλον τρόπου τὸ σχῆμα, [644] οὐ τοῦ σεμνοτέρου· διὰ
 184 τοῦτο ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην, ἕως μὲν ὀρθῶς ¹ προάγει
 ὁ Δημοσθένης τὰ νοήματα, ² καθαρὸς εἶναι δοκεῖ ὁ λό-
 γος· οἷον ³ „λέγονται οἱ τριάκοντα χρήματα δανείσα-
 σθαι ⁴ παρὰ Λακεδαιμονίων ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ· ἄλλος

⁷ καὶ πάλιν Nortmannus.

⁸ Edd. Vind. ὑποκρ. Par.

ἐπιχρ.

⁹ δὲ ex Par. recepi.

¹⁰ εὐκρίνητον Nortman-
 nus.

¹ προάγει e conj. Nortmanni inserui. Abest ab
 Edd. Godd. — Par. habet ὀρθῶς in loco raso. ² Par. ἐν-
 νοήματα. ³ p. 460. ⁴ Talenta centum. Xenophon

Ἑλλήν. β'. p. 476. Isocrates Areopagítico p. 364. Mox οἱ δὲ
 τοὺς ἐκ Πειραιῶς, errore μνημονικῇ hoc nostro excidit, quod
 non minus a verbis ac sententia Demosthenis abhorret quam
 a communi hominum sensu iudicioque distat. neque enim qui
 pecuniam illam mutuam sumserant, colore ullo aut pudore
 id exigere poterant, ut soli eam persolverent, quorum exitio
 destinata mutuataque fuerat. a quibus dubia satis spe quam-
 libet speciosis nominibus ut communi impensa ac collecta id
 fieret postulabant. Quamobrem mox pro τῶν δὲ τοὺς ἐν Πει-

νόημα τοῦ αὐτοῦ τρόπου. „ἐπειδὴ δὲ τὰ πράγματα ἐκεί-
 να κατέστη, πρέσβεις πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰ
 χρήματα ἀπήτουν.“ καὶ τὸ ἐξῆς ⁵ τῷ αὐτῷ τρόπῳ, εἰ
 ὀρθῶς προήγαγεν, οὕτως ἂν εἶπε· λόγοι οὖν ἐγίνοντο,
 καὶ οἱ μὲν τοὺς ἐξ ἄστεος ⁶ ἤξιουν ἀποδοῦναι τὰ χρή-
 ματα, οἱ δὲ τοὺς ἐκ Πειραιῶς· ἀλλὰ διεφθείρετο ὁ τόνος
 τοῦ σχήματος καὶ ἡ ⁷ σεμνότης· διὰ τοῦτο πλαγιάσας
 λέγει· λόγων δὲ γιγνομένων, καὶ τῶν μὲν τοὺς ἐξ ἄστεος
 ἀποδοῦναι κλεινόντων, τῶν δὲ τοὺς ἐν Πειραιῇ· τοῦτο
 πρῶτον τῆς ὁμονοίας σημεῖον ὑπῆρξε. ⁸ 2. Καὶ ἐν ἀρχῇ ¹⁰
 δὲ τοῦ κατὰ Φιλίππου ⁹ „πολλῶν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 λόγων γιγνομένων περὶ ὧν Φίλιππος ἀδικεῖ.“ καὶ ἄλλο
 τι ¹⁰ πεπλαγιασμένον ἐπὶ τούτῳ „καὶ πάντων εὖ οἶδ’
 ὅτι φησάντων γάρ.“ ¹¹ καὶ πάλιν „ὄντων δὲ, ὧς ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, τῶν παρόντων πραγμάτων πᾶσιν ὡς ἐγὼ ¹⁵
 κρίνω φοβερῶν, οὐδένας μὲν ¹³ ἐν μείζονι κινδύνῳ τῶν
 πάντων εἰσὶν ὑμῶν.“

ε'. 1. Τοῦτο δὲ πρῶτον τῶν σχημάτων εἶδέναι χρὴ, ¹⁸⁶
 ὅτι κοινωνίαν τινὰ ἔχει ¹ ἐν τῷ λόγῳ τὸ τε ἀξίωμα καὶ
 ἡ σεμνότης· ὅπου γὰρ ἀξίωμα ὁ λόγος προσλαμβάνει, ²⁰
 ἐκεῖ καὶ σεμνότητα. ἔστω δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ τῆς γνώμης·
 2. Ἐτι τὸ εἰκόσι χρῆσθαι σεμνότητα καὶ ἀξίωμα ἔχοντα

καὶ τοῦτο πρῶτον τῆς ὁμονοίας σημεῖον ὑπῆρξε, ex Demosthene
 repouendū, τῶν δὲ τοῦτο πρῶτον ὑπάρχει τῆς ὁμονοίας σημεῖον
 ὁμοούτων, τὸ κοινῇ διαλύσαι τὰ χρήματα. sed quae hoc loco
 mendose ac mutilè adferuntur, ea rectius integriusque citata
 sunt p. 222. NORRM. 5 Edd. ἐφεξῆς. Par. Vind. ἐξῆς. 6
 ἄστεως Ald. Dind. Vind. 7 ἡ e Par. recepi. 8 Vind.
 ὑπῆρξαι. Par. ὑπάρξαι. 9 Phil. III. 10 τι Par. om.
 14 L. γ' ἂν. NORRM. 12 Phil. IV. p. 144. 13 Norrm.
 οὐδένας μὲν. Ald. Vind. οὐδὲν ἐς μὲν. Par. οὐδὲν ἐσμεν eraso spi-
 ritu qui fuit in ἐσ. 1 Ald. ἔχῃ. Vind. ἔχον. Par. Norrm.

τὸν λόγον ἐργάζεται· ² „ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκα-
τάστατον ὡς ἂν τύχη κινούμενον.“ καὶ πάλιν ³ „ὥσπερ
σκηπτὸς ⁴ ἢ χεμάρρους ἅπαν τοῦτο τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν
πόλιν εἰσέπεσεν.“ ⁵ καὶ ἐτέρωθι πάλιν „ἐπεὶ ὅτι γε ὥσπερ
⁶ 5 περίοδος ἢ ⁶ μεταβολὴ πυρετοῦ ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ
καὶ τῷ πάνν πόρρω δοκοῦντι νῦν ἀφεστάναι ⁷ προσέρ-
χεται οὐδείς ἄγνοεϊ.“

ς. Καὶ τὸ γνωμολογεῖν δὲ τῆς σεμνότητός ἐστιν·
οἷον ⁸ „πρὸ γὰρ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ
⁹ 10 κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται.“

ζ. Καὶ τὸ τὰ ⁹ ἥτιον ἐκτετιμημένα ἐκβάλλοντα ¹⁰
καὶ ἀναιροῦντα ἀντιεσάγειν τὰ μᾶλλον προτετιμημένα τῆς
σεμνότητός ἐστιν· „οὐ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν οὔτε
πλίνθοις ¹¹ ἐγώ· ἀλλ’ ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμόν θέλῃς
¹² 15 μαθεῖν,“ νῦν τὰ μᾶλλον προτετιμημένα „ἐπρήσεις ὅπλα
καὶ πόλεις καὶ τόπους καὶ λιμένας.“

¹³ 188 η. 1. Σεμνότητα δὲ ¹ ἔχει καὶ ὅταν μὴ εὐθύς ἐπι-
τρέχῃς τῷ εἰσαγομένῳ, ἀλλὰ προσλαμβάνῃς ² τὰς δυνά-
μεις αὐτῶν ³ καὶ προαναγιάς τὸν λόγον. „ἐν δὲ ⁴ π
καί-

Dind. ἔχει. 2 Ald. Dind. ἐργάζεσθαι. Norrm. Par. ἐργάζε-
ται.

ταί. Vind. ἐργάζεσθαι. — Locus est de fals. leg. p. 383. 3

Pro cor. p. 278. 4 σκηπτὸς hoc apud Demosthenem loca,

hodie in editis omissum non ita multo post tmem. LVII.

[p. 292.] cum χεμῶν junctum legitur. NORRM. 5 Vind.

εἰσέπει. 6 ἢ Norrm. Par. ἢ Ald. Vind. Tum Edd. Vind.

μεταβολή. Par. καταβολή, ut Dem. Phil. III. p. 118. 7 Ald.

ἔφεστάναι. Norrm. Vind. Par. ἀφιστ. 8 Olynth. I. p. 16.

9 Edd. τὰ τοῦ. Vind. Par. τοῦ οἴου, ut voluit Norrm. 10

Edd. Vind. προβάλλοντα. Par. ἐκβάλλοντα. 11 Ald. πλίνθοις.

— pro cor. p. 321. 1 Edd. δ', Par. Vind. δέ. 2

Ald. Vind. προσλαμβάνεις. Par. Norrm. προσλαμβάνεις. 3

Norrm. αὐτοῦ καὶ προαναγιάς τῷ λόγῳ. 4 Edd. Codd. ἄν.

κοινὸν ἢ φήσις τῶν εὖ φροσούντων ἐν ἑαυτῇ κέκτηται
 φυλακτήριον“ καὶ οὐκ εὐθὺς ἐπήγαγε καὶ εἶπεν ἀπιστίαν,
 ἀλλὰ προσλαβὼν ⁵ τοῦτου τὰς δυνάμεις καὶ ἀναρτήσας· ⁶
 ἢ πᾶσι μὲν ἐστὶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, μάλιστα δὲ
 τοῖς πλήθεσι πρὸς τοὺς τυράννους·“ καὶ ἄλλη ἐπανά- ⁵
 ληψις ἥτις οὖν ἐστὶ τοῦτο“ εἶτα τὸ εἰσαγόμενον ἡἀπι-
 στία.“ 2. Ὅμοιον δὲ τούτῳ κάκεινο ἢ καὶ τοῦ Παρῶν
 ἐκράτησε ⁷ πλούτου καὶ ἐλευθέραν ἤγε τὴν Ἑλλάδα, καὶ
 οὔτε ναυμαχίας οὔτε πεζῆς μάχης ἤττατο, ⁸ νῦν δὲ ἀπο-
 λωλὸς ἅπαντα λελύμανται, καὶ ἄνω καὶ κάτω πεποίηκε ¹⁰
 πάντα τὰ πράγματα· καὶ τοσοῦτων προεχκαυμένων οὕτω
 ἔρηται τὸ τί· ἀλλ’ ἐπαναλήψει χρησάμενος νῦν εἰσάξει,
 τί οὖν ἦν τοῦτο· εἶτα τὸ εἰσαγόμενον καθ’ ἑαυτό· ὥς
 ἐκεῖ ἀπιστία, οὕτως ἐνθάδε, τοὺς παρὰ τῶν ἄρχων βου-
 λομένων ἢ διαφθεῖρειν τὴν Ἑλλάδα χρήματα λαμβάνον- ¹⁵
 τας ἅπαντες ἐμίσουν.

Θ'. Καὶ οἱ ἀφορισμοὶ δὲ οἱ ἐν τῷ καθόλου σεμνό- ¹⁹⁰
 τητα ἔχουσιν· οἷον ⁹ „πόλεως γὰρ ἔγωγε πλούτον ἤγοῦ-
 μαι συμμάχους, πίστιν, εὐνοίαν.“

ι. Καὶ τὸ ὑπέρχεισθαι δὲ ἀεὶ τὰ ἐνδοξα ἢ πρόσωπα ²⁰
 ἢ πράγματα ἀπάγοντα ἀφ’ ἑαυτοῦ σεμνὸν πάνν. οἷον
 „καὶ τούτων ¹⁰ οὐδὲν καινὸν, οὐδὲ εὖρημα ἐμὸν, ἀλλὰ
 παλαιὸς ¹¹ ὃν οὗτος παρέβη νόμος οὕτω κειμένη νομο-

restitui ēn ex Phil. II. p. 71. Deinceps Ald. Vind. καινόν, Par.
 Norrm. κοινόν. 5 Norrm. προλαβών. 6 Edd. Codd.
 ἀναρτήσας. Reisk. ad Dem. p. 71. conjicit διαφθερίσας. Schae-
 fer. ἀναρτήσας. Tum Edd. Vind. ἢ πᾶσι. Par. et Dem. ὅ.
 7 Ald. Vind. ἐκράτησεν. Norrm. Par. ἐκράτησε. — Phil. III.
 p. 120. 8 Edd. Vind. ἤγοντο. Par. Dem. ἤττατο. 9 De
 Cherson. p. 106. 10 Ald. τοῦτο. Norrm. Dind. Vind. Par.
 τούτων. — In Lept. p. 484. 11 Edd. Vind. παλαιὸς ὢν.
 Par. παλαιὸς ὢν. Dem. παλαιὸς ὄν.

θετεῖν.“ καὶ πάλιν ¹² „οὐ λόγους ἑμαυτοῦ λέγω, ἀλλὰ
γράμματα τῶν ὑμετέρων προγόνων.“

ιά. Σχῆμα δὲ καὶ τοῦτο τῆς σεμνότητος τὸ ¹ ἀσύν-
δετα παρατιθέναι τὰ νοήματα, ἐφεξῆς ἐπιτιθέντα ² ἀλ-
5 λήλοισ· οἶον ³ „Μειδίας [645] Ἀναγυράσιος προβέβλη-
ται· τὰ ἀπόρρητα οἶδεν· ⁴ ἡ πόλις αὐτὸν οὐ χωρεῖ.“
καὶ πάλιν „ἐφ’ Ἑλλησποντον οἴχεται· πρότερον ἦκεν ἐπ’
Ἀμβρακίαν· Ἦλιν ἔχει τηλικαύτην πόλιν ἐν Πελοπον-
νήσῳ· ⁵ Μεγάροις ἐπεβούλευσε πρῶν· οὐδ’ ἡ Ἑλλὰς
10 οὔτε ἡ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τοῦ ἀνθρώπου.“

Γ’. α. Κατὰ δὲ ἀπαγγελίαν ⁶ γίγνεται σεμνότης
οὕτως, ὅταν τις ὀνομαστικαῖς χρῆται ταῖς λέξεσιν ἀντὶ ῥη-
192 ματικῶν. οἶον ⁷ „πλεονέκτημα, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
μέγα ὑπῆρξε Φιλίππῳ.“ καὶ ⁸ „τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγι-
15 στος ἀνδρεία φιλέταιρος ἐνομίσθη.“

β’. Καὶ ὅταν τροπικαῖς ἀντὶ ἰδίων ταῖς λέξεσι χρῆσθ·
οἶον τὴν δωροδοκίαν νόσημα εἰπεῖν· „νόσημα, ὃ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.“ ⁹ καὶ
ἐτέρωθι πάλιν ¹⁰ „εἰτα τὸν τοῦτο τὸ μηχανήμα ἐπὶ τὴν

12 Phil. III. p. 121. 1 Edd. Codd. καὶ τό. Schaeff.
ad Dem. Phil. III. p. 118, 5. καὶ delet. 2 Norrm. ἐπι-
τιθέντα. 3 In Mid. p. 579. 4 Edd. Vind. εἶδεν. Par.
οἶδεν, ut Dem. 5 Vind. Πελοποννήσῳ. — Phil. III. p. 118.
Tum Edd. Vind. μεγάλοις. Par. Μεγάροις. 6 Ald. Vind.
ἐπαγγ. Norrm. Par. ἀπαγγ. tum Ald. Norrm. γίνεταί. Dind.
Vind. Par. γίγνεται. 7 Pro cor. p. 245. 8 Thucydides
III. p. 110. Steph. Eodem hoc Thucydidis exemplo hanc prae-
ceptionem adstruit Hermogenes I, 6. p. 286. quemadmodum
alibi etiam plerumque facit, ut magnum haud dubie sedulae
ac elegantis industriae fructum percepturus sit quisquis duos
tam subtilis observationis magistros per singulas orationis
formas sollerti examine commiserit. NORRM. 9 De fals.
leg. p. 424. 10 Phil. III. p. 115.

πόλιν ἰστάντα.“ καὶ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου ¹¹ „σὺ δὲ πληρωτῆς τοιούτου γεγονὼς ἐράνου σεαυτῷ τουτονὶ δίκαιος εἰ συλλέξασθαι.“

γ'. Καὶ τὸ κατὰ πληθὺς λέγειν καὶ τὰ ὀνόματα ἐφεξῆς παρατιθέναι τῆς σεμνότητός ἐστιν, οἷον ¹² „εὐ- 5. δαίμων καὶ μέγας καὶ φοβερός ἅπασιν Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις.“

δ'. Καὶ τὸ τὰ πρόσωπα ἀφαιροῦντα ἐπ' ¹ αὐτῶν τῶν πραγμάτων προάγειν τὸν λόγον σεμνὸν σφόδρα· „εἰ μὴ θέσπειαι καὶ Πλαταῖαι καὶ τὸ Θηβαίους αὐτίκα δὴ ¹⁰ μάλα δώσειν δίκην, ἀφείλετο τὴν ἀλήθειαν.“ ² ἀλλ' οἱ λέγοντες τὰ περὶ Θεσπειῶν καὶ Πλαταιέων· ³ ὁ δὲ ἀφελὼν τὰ πρόσωπα τῶν εἰπόντων αὐτὰ λέγει ἐφ' ἑαυτῶν, εἰ μὴ θέσπειαι καὶ Πλαταῖαι. καὶ ἀλλαχοῦ πάλιν „ἐγὼ δὲ οἱ- 194 μαι τὴν μὲν εἰρήνην ἄγειν ⁴ οὐχ ὑμᾶς δεῖν πείθειν.“ ¹⁵ καὶ τὸ ἀντικείμενον εἶπεν, ἀλλὰ Φίλιππον· ὁ δὲ ἀφελὼν τὸ πρόσωπον ἐπὶ τοῦ πράγματος ἀόριστον εἶπεν· ⁵ ἀλλὰ τὸν τὰ τοῦ πολέμου πράσσοντα· καὶ πάλιν ἐτέρωθι βουλούμενος δεῖξαι ὅτι Φίλιππος ἐστὶν ὁ τὸν πόλεμον ποιῶν, ἀντὶ τοῦ οὕτως ⁶ εἰπεῖν· „εἰ δὲ Φίλιππος τὰ ²⁰ ὄπλα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων καὶ δύναμιν πολλὴν περὶ αὐτόν.“ ὁ δὲ, ⁷ ἕτερος εἶπε.

ε. Σεμνότητος δὲ καὶ τὸ τοῖς ἐν γένει μᾶλλον ἂν

11 p. 547. 12 De Cherson. p. 106. 1 Ald. Codd. ἀπ'. 2 De fals. leg. p. 354. — Post ἀλήθειαν Norrm. addit: αἱ μέντοι Θεσπιαὶ καὶ Πλαταιαὶ οὐκ ἀφείλοντο τοὺς Ἀθηναίους τὴν ἀλήθειαν. 3 Edd. Πλαταίων. Vind. Par. Πλαταιέων. 4 ἄγειν abest ab Ald. Vind. Par. Inseruit Norrm. ex Dem. de Cherson. p. 103. 5 Norrm. ἂν εἶπεν. 6 Edd. Vind. οὕτως. Par. οὕτως. 7 Par. δ' ἕτερος εἶπεν. — Phil. III. p. 113. ubi vide annotationem Schæferi, nimiam Technici subtilitatem vituperantis. — v. 23. Ald. τῆς ἐν γένει.

ὀνόμασι χρῆσθαι· ἐν γένει δὲ λέγω, χρυσός, ἄργυρος. τὸ μὲν γὰρ ἐκ τούτων ἐστὶ τὸ ἐπὶ εἶδους καὶ μέρους λεγόμενον, χρήματα, εὐπορία, πρόσσδος. ὁ δὲ Θουκυδίδης ⁸ ἀντὶ τούτων εἰς τὸ ἐν γένει ἀναγαγὼν σεμνότητα εἰργάσατο. λέγει δὲ ὁ Ἑρμοκράτης περὶ τῶν Καρχηδονίων „χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλεῖστον ἔχουσιν.“ ἀντὶ τοῦ πλουσιώτατοι γὰρ εἰσιν· ἢ ἐτέρως μεταβαλὼν, πλούσιοι γὰρ εἰσιν. καὶ ὁ Δημοσθένης ⁹ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Ἀρθμιος ἐκολάσθη, ἐπειδὴ διέφθειρε τινὰς χρήμασιν ἐν Πελοπον-
 10 νήσῳ· ὁ δὲ ἐν γένει εἰπὼν ὅτι χρυσίον ἐκόμισε παρὰ βασιλείως σεμνότητα εἰργάσατο.

ς'. Χρῆ δὲ εἰδέναι ὅτι καὶ ἐξ ἑνὸς ὀνόματος γίγνε-
 196 ταὶ σεμνότης· ὥς ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην, ¹⁰ ὅπου λέγει ὅτι χρῆ κυρίας τηρεῖν τὰς στήλας· πῶς ἐξῆρεν εἰς σεμνό-
 15 τητα ἐν τῷ τελευταίῳ ὀνόματι, ἵν' ἐκείναι τοῦ τῆς πόλεως ἡθους μνημεῖον ᾖσιν.

ΠΕΡΙ ΒΑΡΥΤΗΤΟΣ. Β'.

Α'. α'. Βαρύτης δὲ γίνεται καθολικῶς κατὰ γνώ-
 μην, κατὰ ¹ σχῆμα· κατὰ δὲ τὴν ἀπαγγελίαν οὐ πάν-
 20 τι· κατὰ μὲν οὖν γνώμην γίνεται βαρύτης οὕτως, ὅταν

8 Thuc. VI. p. 209. 9 Dem. Phil. III. p. 421. de fals. leg. p. 428. — Codd. Ald. Norrm. Ἀρίθμιος. Dind. Ἀρθμιος. „Apud Demosthenem editur Ἀρθμιος, ut apud Aeschinem etiam περὶ παραπρεσβείας fine, et Dinarchum in Aristogitonem p. 77. 78. sed et alibi noster suam hanc descriptionem tenet orat. t. III. p. 357. eodemque modo Alexander περὶ σχημάτων διανοίας cap. 12. et 14. Parem nominis hujus variationem in editis manuque descriptis Harpocratonis codicibus Maussacus observabat in Ἀρθμιος et ἄτιμος. NORRM. 10 p. 476.

1 Norrm. καὶ κατὰ. Sq. δὲ ex Par. recepi. tum Ald. Vind. ἀπαγγ. Norrm. Par. ἀπαγγ.

ἢ κατηγορεῖν τις προάγεται αὐτὸς ἑαυτοῦ, ἢ τῶν οἰκείων
τινὸς ἢ φίλων· βαρὺ γὰρ τὸ τοιοῦτον ἂν εἴη, ἐξὸν ἐπαι-
νεῖν. ἢ ὅλως τούτων τινὸς ὑπὲρ ὧν λέγει, ἢ πρὸς οὓς
λέγει. ὡς ὁ Δημοσθένης· „περιείργασμαι μὲν ἐγὼ, πε-
ριείργασται δὲ ἡ πόλις ἢ πεισθεῖσα ἐμοί· ἔστω δὲ πάντα 5
τὰ ἁμαρτήματα καὶ ἀδικήματα ἐμά.“

β'. Ὅπου 3 δὲ καθ' ὑπερβολὴν δύνασαι ἀποδείξαι
μὴ ἀδικοῦντα σεαυτὸν, ἐκεῖ δὲ 4 θρασύτητι χρῆσθαι
τοιαύτῃ, ὥστε ἀφαιρεῖν 5 σεαυτὸν συγγνώμης ἢ φιλαν-
θρωπίας τῆς παρὰ τῶν 6 δικαστῶν· ὡς ὅταν λέγῃς 10
„μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε· 7 μηδ' εἰ πάντα τὰ κοινὰ
ὑπὲρ οὗ πεπολίτευμαι· ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθε
ἤδη.“ βαρύτερ καὶ ταῦτα γίνεται. 8 καὶ ἐπὶ φίλου δὲ
ὡσαύτως βαρὺ γίνεται, ἐὰν ἀφαιρῇς αὐτὸν ἢ συγγνώμης 198
ἢ φιλανθρωπίας δικαστῶν. βαρύτερ γίνεται καὶ ὅταν τι 15
ἄτοπον σεαυτῷ ἐπαράσῃ· [646] οἷον, 9 καίτοι τεθνάναι
μᾶλλον ἢ ταῦτ' εἰρηκέναι βούλομαι.“

γ'. Καὶ ὅταν ἄτοπὸν τι προτείνῃ τοῖς ἀκούουσιν, ὁ
μὴ ἂν ἐκόντες δέξαιντο· ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος 10
ἐπεξεληθῶν τὰ συμβαίνοντα ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, διὰ τὴν 20
ἀπειρίαν 11 τῶν τοιούτων ῥητόρων, σὺν βαρύτητι προέ-
τεινε 12 τὸ ἄτοπον· „εἰ μὲν οὖν ὑμεῖς ταῦτα βούλεσθε καὶ
μετὰ τῆς ἡμετέρας γνώμης οὗτοι ταῦτα ποιοῦσιν, ὁδῶ
βαδίζειν καὶ ἐὰν δεῖ.“

δ'. Καὶ ὅταν εἰς ἄτοπον ἀπάγῃς τὸν λόγον, βαρύ- 25

3 Pro cor. p. 248. 4 Edd. Vind. ὅτι. Par. ὅπου. 4
Codd. Ald. Vind. δέ. Norrm. δή. Eodem duce sq. ὥστε in-
serui. 5 Par. ἀφερεῖν. 6 Vind. παρ' αὐτῶν δικαστῶν.
7 Edd. Vind. ἀνέχεσθε. Par. ἀνάσχεσθε. Dem. pro cor. p. 228.
ἀνάσχησθε. 8 Vind. γίνεται. 9 de Cherson. p. 102.
Phil. IV. p. 138. 10 Non procul initio. 11 Norrm.
πονηρίαν. 12 Par. προὔτεινε.

τητα ἔργασαι, ὡς ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. „οὐ γὰρ δὴ ¹³ ἐκπιεῖν με αὐτὸ Καλλικλῆς ἀναγκάσει.“ ἢ ὅταν ὁμολογούμενα ἄτοπα τῷ ἀντιδίκῳ συγχωρῆς· ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος· εἰ πονηρὸς ἐστὶν Ἀριστογείτων ἀπλῶς ⁵ καὶ πικρὸς καὶ συκοφάντης, ¹⁴ δίδωμι, συγχωρῶ Φιλόκρατες σοι τῷ τοιοῦτῳ τὸν ὅμοιον σώζειν.“

ῃ. Καὶ ὅταν πάντα τις διελὼν ¹ ἐν τῇ καταλείπῃ τῷ ²⁰⁰ ἀντιδίκῳ, ὡς ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦτο ² μηδὲν ἤττον ἢ κατ' αὐτοῦ, βαρύτες γίνεται· οἷον „πλὴν ἐστὶ νῆ Δία, ³ ἐστὶν ¹⁰ ἀδελφός τις αὐτῷ ὁ τὴν καλὴν δίκην αὐτῷ ⁴ λαχών.“ καὶ πάλιν ἀνελὼν δι' αὐτὸ οὐ δεῖ ἐπάγει „πλὴν ⁵ εἰ τοῦτο τις εἴποι, μανέντης· ἄλλο γὰρ οὐκ ἐστὶν εἰπεῖν.“

ς'. Καὶ ὅταν εἰς κρίσιν ἀνάγῃς τεθνηκότων ἐνδόξων, βαρὺ δοκεῖ τὸ τοιοῦτον ⁶ εἶναι, οἷον „καίτοι πηλίκον ἂν ¹⁵ στενάξαιεν οἱ πρόγονοι.“ καὶ πάλιν „καίτοι τίνα ποτὲ ⁷ οἴεσθε τοὺς προγόνους ὑμῶν ⁸ ὀργὴν ἢ ψῆφον θέσθαι κατὰ τῶν αἰτίων τούτων ⁹ τοῦ ὀλέθρου;“

ζ'. Βαρύτερος δὲ καὶ τὸ αὐτὸ μηδεὶς ἂν εἴποι ὑπολιπεῖν ὡς ῥηθησόμενα· ^{9*} „ἔροῦμεν νῆ Δία τοῖς Ἕλλησι, ²⁰ Τιμοκράτους νόμος ἐστὶ παρ' ἡμῖν· ἀναμείνατε οὖν τὴν ἐνάτην πρυτανείαν· εἴτα τότε ἔξιμεν.“

η'. Καὶ τὸ συγχωρεῖν δὲ τὰ παρελθόντα ἄτοπα, ὡς τὸ „μέχρι ¹⁰ οὖν τοῦδε διωρισθῶ ὑμῖν ¹¹ βαρύτες.“

13 Edd. δεῖ. Par. (per rasuram) Vind. δῆ. — In Callicl. p. 1276. tum Ald. μετ' αὐτό. 14 καὶ συκοφ. Ald. Vind. om. — p. 784, 1 Norrm. ἀνελών. 2 Codd. Ald. Dind. τοῦ. Norrm. τοῦτο. 3 Par. Δι'. — In Aristog. p. 793. 4 αὐτῷ Par. om. 5 in Timocr. p. 719. 6 Vind. τοιοῦτο. In Aristocr. p. 690. 7 Par. ποτ'. 8 ὑμῶν Ald. Vind. Par. om. 9 Par. τούτου. Vind. ου τούτων. — de fals. leg. p. 361. — v. 18. Ald. καὶ τὸ αὐτὸ μηδεὶς. 9* in Timocr. p. 730. 10 Ald. Norrm. Vind. μέχρις. Dind. Par. μέχρι. 11 Par. ὑμῶν.

θ'. Βαρύτητος δὲ καὶ τὸ ἀπεύχασθαι τὰ ἄτοπα·
„καίτοι μὴ γένοιτο, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ πράγματα
ἐν τούτῳ. τεθνάναι δὲ μυριάκις ¹² κρεῖττον ἢ κολακεία
τε ποιῆσαι Φιλίππῳ.“

Β'. α. Κατὰ δὲ σχῆμα οὕτω βαρύτης γίνεται, ὅταν τις
τῷ τῆς διανοίας σχήματι χρῆται· οἷον ¹ „ὁμοίός γε, 202
οὐ γάρ; Σόλων νομοθέτης καὶ Τιμοκράτης.“ ἢ πάλιν
„καλὴν γε οἱ πολλοὶ ἀπειλήφασιν Ὀρειτῶν ² χάριν, ὅτι
τοῖς Φιλίππου φίλοις ἐπέτρεψαν ³ ἑαυτοὺς, τὸν δὲ Εὐ-
φραῖον ἐμίσην· καλὴν γ' ὁ δῆμος ὁ Ἐρετριέων, ὅτι τοὺς 10
ὑμετέρους πρέσβεις ἀπήλασαν, Κλειτάρχῳ δὲ ⁴ ἐνέδωκαν
ἑαυτοὺς· καὶ δὴ δουλεύουσι γε μαστιγούμενοι.“

β'. Βαρύτητος δὲ καὶ τὸ τοῖς σχετλιαστικοῖς χρῆ-
σθαι σχήμασιν· οἷον ⁵ „Χαρίδημον, οἶμοι.“ καὶ τὸ
τοῦ Αἰσχίνου ⁶ „παντελῶς ἐκαρτερεῖτε ὡς σιδήρει.“ 15

12 Par. μυριάκι. tum Ald. κολακεία. Codd. Norrm. κολα-
κία. — Phil. III. p. 127. 1 in Timocr. p. 733. — „Vo-
culas οὐ γάρ Demostheni jure postliminii adsertum restitutumque ire haud dubitamus, freti tum adsiduo vindice Aristide nostro tum non infrequenti oratoris usu, qui singulari cum acrimonia atque indignatione concisum istuc ac vibrans interrogandi genus usurpat, ut de corona XLIII. ἐν μὲν τοίνυν τοῦτο τοιοῦτο πολλίτευμα τοῦ νεανίου τούτου· ὁμοίόν γε, οὐ γάρ; οἷς ἐμοῦ κατηγορεῖ. In Androtionem p. 710 b. ὁμοίόν γε, οὐ γάρ; τοῦτο τοῖς προτέροις ἐπιγράμμασιν, ἢ φιλοτιμίαν ἴσῃν ἔχον ἡμῖν, quae verbis totidem, ut et antecedentium ac sequentium pluscula, ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους p. 801 a. repetita leguntur. Sic adversus Aristocratem p. 751 e. εὐνους γε, οὐ γάρ; ἀπλῶς ἡμῖν, καὶ οὐδὲν ἂν ἐπιστείλας ψεῦδος οὐδ' ἐξαπατήσας. rursus p. 755 e. καλόν γε, οὐ γάρ; ὧ Ζεῦ καὶ θεοί.“ NORRM. 2 Ald. Codd. Ὀρειτῶν. Norrm. Ὀρειτῶν. — Phil. III. p. 128. 3 Ald. Vind. ἐπέτρεψαν. Norrm. Par. ἐπέτρεψαν. 4 Vind. δ' ἐν. 5 Contra Aristocr. p. 690. 6 Contra Ctesiphont.

καὶ αἱ ἀποσιωπήσεις δὲ τὸ αὐτό σοι θυνήσονται, οἷον ⁷
 „τί ἂν σέ τις εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι;“

γ'. Βαρύτης δὲ γίνεται καὶ ὅταν προαχθῆς εἰπεῖν τι
 λυπηρὸν κατὰ τῶν ἀκούοντων, ὃ οἶται βαρέως ἂν αὐτοὺς
 5 ἐνεγκεῖν τις, εἴτα ἀνορθώσης ὡς μὴ ἔχων αὐτοῦ μετριώ-
 τερόν τι ⁸ εἰπεῖν. ὡς ἔχει καὶ τὸ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ⁹
 „εἰ δὲ τὸ περιφανές ¹⁰ ἀξίωμα τῆς βουλῆς ἢ τὸν Ἄρειον
 πάγον προσβλέπετε, ¹¹ τῆς Ἀριστογείτονος κρίσεως ἀνα-
 μνησθέντες ἐγκαλῦψασθε· οὐ γὰρ ἔχω προότερον ¹²
 10 πρόσφθεγμα τοῖς δξημαρτηκόσιν εἰς ἐμὲ αὐτὸν εἰπεῖν.“

204 δ'. Βαρύτητα δὲ καὶ τὸ τοιοῦτον ἔχει, ὅταν δοῖς
 ὡς ὑπάρχον τί σοι, ¹³ εἴτα ἀνελὼν αὐτὸ ἐπιδιστάσης·
 ὥσπερ ἔχει καὶ τὸ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς ¹⁴ „ἀλλ' ἐκεῖνος
 μὲν ὑμῶν οἶκοι μενόντων, σχολὴν ἀγόντων, ὑγιαίνόν-
 15 των.“ δοὺς τοῦτο ὡς ὑπάρχον αὐτοῖς εὐθύς ἀνείλεν ἐπι-
 λαβόμενος „εἰ δὲ ¹⁵ τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας ὑγιαί-
 νειν φῆσαιμεν.“

ε'. Καὶ αἱ διαφορήσεις δὲ αἱ ¹⁶ ἐν τοῖς σχετλιασμοῖς
 βαρύτητα ἔχουσιν· ὥσπερ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ¹⁷ „ὦ τί

LIII. Verba Aeschinis sic ex editis refingenda, δ πῶς ποθ' ὑμεῖς, ὧ σιδήριοι, ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι. quorum partem expressit Tullius Philipp. VIII. „Haec tu mandata L. Piso et tu L. Philippe, principes civitatis, non dico animo ferre, verum auribus accipere potuistis?“ NORRM. 7 pro cor. p. 232. 8 u ex Par. recepi. 9 Dem. Ep. III. p. 1485. 10 Genuinum hoc est, non vulgatum τὰφανές, idemque agnoscit Hermogenes I, 7. p. 294.

5 οντής
 NORRM. 11 Vind. προσβλέπετε. 12 Ald. πρότερον. 13 Codd. Ald. Dind. ὑπάρχοντί σοι. Norrm. ὑπάρχον τισίν. Simplicius visum est ὑπάρχον τί σοι. 14 De Cherson. p. 98. 15 Edd. Codd. δαί. Sed δὴ scribendum esse coniecit Norrm. 16 αἱ e Par. recepi. 17 Dem. Ep. III. p. 1483.

ἂν εἰπὼν μήτε ἁμαρτεῖν δοκοίην μήτε ψευσαίμην; λίαν ὀλίγωροι.“

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΒΟΛΗΣ. Γ'.

Α'. α. 1. Περιβολὴ δὲ γίνεται καθολικῶς, κατὰ γνώμην, κατὰ σχῆμα, κατὰ ἀπαγγελίαν· κατὰ μὲν γνώ- 5 μὴν οὕτως, ὅταν ἀόριστά τις προσλαμβάνη¹ τοῖς ὠρισμένοις· οἷον „πολλαχόθεν μὲν οὖν ἂν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν.“² τοῦτό ἐστι τὸ ἐξω- 10 θεν προσλαμβανόμενον ἀόριστον· νῦν τὸ ὠρισμένον· „οὐχ ἥμισυ δὲ ἀφ' ὧν περὶ τῆς τύχης διελέχθη.“ 2. Καὶ 10 πάλιν³ „πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγε ἐλαττοῦμαι κατὰ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα Αἰσχίνου.“ τοῦτο ἀόριστον· [647] νῦν τὸ ὠρι- 20 σμένον ἐν ἀθροίσματι προσληφθὲν „δύο δὲ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μεγάλα.“ εἴτα ταῦτα κατ' εἶδος ἐμέρισεν „ἐν μὲν ὅτι οὐ περὶ τῶν ἴσων νῦν ἐμοὶ ὁ ἀγὼν, ἕτερον 15 δὲ ὃ φύσει πᾶσιν ὑπάρχει, τῶν μὲν λοιδοριῶν καὶ τῶν κατηγοριῶν ἀκούειν ἡδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' ἑαυτούς⁴ ἄχθεσθαι.“ ἅπαντα γὰρ ταῦτα περιβολῆς ἐστίν· ἡ πρόσληψις τοῦ ἀόριστου· πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγε ἐλαττοῦ- 20 μαι· τὸ ἐν ἀθροίσματι συλλαβεῖν· δύο δὲ, ὧ ἄνδρες 20 Ἀθηναῖοι, καὶ μεγάλα· τὸ κατ' εἶδος μερίσαι· ἐν μὲν τὸ μὴ περὶ τῶν ἴσων εἶναι τὸν ἀγῶνα· ἕτερον δὲ τὸ πάντας οὕτως ἔχειν, τῶν μὲν λοιδορούντων ἡδέως ἀκροᾷ-

1 „Pro eo ac πρόσληψις ceterisque ejusmodi p. 204. 206. aptius videri possit προλαμβάνειν ac πρόσληψις, ut saepe alibi, ubi res liquebat, rescripsimus. quomodo emendandum et p. 220. ζ'. l. sed hoc loco ut ne movere quidquam aut mutare auderem verbi structura potissimum fecit, quod alibi apud nostrum secundo casu fungitur, ut 220. ζ'. l. 224. Conf. 394. NORRM. 2 Par. βασκανίαν. — Pro cor. p. 311. 3 Pro cor. ab initio. 4 Par. ἐαυτούς. Edd. Vind. αὐτούς.

σθαι, τοῖς ἑπαμνοῦσι δὲ ἰσχυροῦς ἄχθασθαι. 3. Καὶ
 τρίτον παράδειγμα „ἐπὶ πολλῶν μὲν ἂν τις ἴδῃν, ὃ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δοκεῖ μοι τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν
 φανεράν γιγνομένην ⁶ τῇ πόλει.“ εἴτα ἡ ἐπὶ τὸ ὠρι-
 5 σμένον ἀπαγωγή „οὐχ ἥκιστα δὲ ἐν τοῖς παροῦσι πρά-
 γμασι.“ καὶ πάλιν ⁷ „πολλὰ μὲν οἶν τῶν ὑπ’ ἐκείνου
 πραχθέντων ἄξια ἑπαινοῦ, μέγιστον δὲ πάντων ἡ τῶν
 τευχῶν ἀνάστασις.“

β. 1. Περιβολὴ δὲ καὶ τοῦτο ὅταν ἐν γένει προτι-
 10 θῇς τὰ πράγματα, εἴτα κατ’ εἶδος ἐπεξίης, ὡς ἐν τῷ πρὸς
 208 Λεπτίνην, ὃ μὲν βούλεται εἰσαγαγεῖν ⁸ τοῦτό ἐστιν „οὐ
 τοίνυν μὴ Λεύκων ἀδικηθῇ μόνον δεῖ σκοπεῖν“ ἀλλὰ ⁹
 καὶ Ἐπικέρδης· ὃ δὲ πρὶν εἰπεῖν τὸ κατ’ εἶδος, τὸ ἀλλὰ
 καὶ Ἐπικέρδης, τὸ ἐν γένει προῦλαβεν „ἀλλὰ καὶ εἴ τις
 15 ἄλλος εὖ μὲν ἐποίησεν ὑμᾶς εὖ πράττων, εἰς δέον δὲ νῦν
 γέγονεν αὐτῷ τὸ λαβεῖν παρ’ ὑμῶν τὴν ἀτέλειαν.“ εἴτα
 νῦν ἦλθεν ἐπὶ τὸ κατ’ εἶδος διαστήσας „τίς οὖν οὗτός ¹⁰
 ἐστιν; Ἐπικέρδης ὁ Κυρηναῖος.“ 2. Καὶ πάλιν τὸς εὐ-
 εργεσίας τοῦ Ἐπικέρδους εἰσάγων τὸ ἐν γένει προλαβὼν
 20 οὕτως εἰσήγαγε κατ’ εἶδος· τὸ ἐν γένει „ἀλλὰ τῷ παρὰ
 τοιοῦτον καιρὸν, ἐν ᾧ καὶ τῶν εὖ πεπονηθότων ἔργον ἦν
 εὐρεῖν ἐθέλοντά τινα ὧν εὐεργέτητο μεμνησθαι.“ νῦν
 λέγει ἃ ἐποίησε κατ’ εἶδος „οὕτως γὰρ ἀνὴρ τοῖς ἡτυχη-
 κόσιν ¹¹ ἐν Σικελίᾳ τῶν πολιτῶν ἔδωκε μνᾶς ἑκατόν.“
 25 3. Καὶ πάλιν ἐν γένει „οἰκοδομήματα ¹² μὲν γε καὶ
 κόσμον ἱερῶν καὶ λιμένων καὶ τῶν ἀκολουθῶν τούτοις

5 Par. δ'. 6 Par. γιγνομένην, ut Dem. Ol. II. initio.
 Edd. Vind. γενομένην. 7 in Lept. p. 478. 8 Norrm.
 Par. εἰσαγαγεῖν. Ald. Vind. εἰσαγωγὴν. 9 Par. ἀλλ' εἰ. —
 in Lept. p. 467. 10 Vind. οὕτως. 11 Ald. ἡτυχηκόσιν.
 Norrm. Vind. Par. ἡτυχ. 12 Ald. οἰκοδομήματα. — Περὶ τῆς
 συντάξ. p. 174. adde in Androt. p. 617.

τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον κατέλιπον ἡμῖν ὥστε μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων ὑπερβολὴν λελεῖσθαι.“ εἴτα κατ' εἶδος „Προπύλαια ταῦτα, ὁ Παρθενῶν, νειώσοικοι.“ 4. Καὶ 210 πάλιν ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην τοὺς προσέχοντα¹³ τῷ νόμῳ βουλόμενος ἐξετάσαι καὶ διαβαλεῖν πρῶτον ἐν γένει 5 αὐτῶν ἐμνήσθη „ἤρηται“ 14 δὲ τῷ νόμῳ σύνδικοι, καὶ μάλιστα οἱ δεινοὶ λέγειν ἄνδρες.“ εἴτα κατ' εἶδος „Λεωδάμας Ἀχαρνεὺς καὶ Κηφισόδοτος ἐκ Κεραμέων.“ εἴτα πάλιν ἐν γένει συλλαβῶν „ἃ δὲ πρὸς τούτους“ 15 ὑπολαμβάνοιτ' ἂν δικαίως ἀκούσατε.“ εἴτα πάλιν κατ' εἶδος 10 „πρῶτον μὲν πρὸς Λεωδάμαντα.“ ὅταν μὲν οὖν μὴ ψιλὰ κατ' εἶδος λέγῃς, ἀλλὰ προλαμβάνῃς 16 τὰ ἐν γένει, περιβολὴν ποιεῖς.

γ' 1. "Ετι περιβολῆς, ὅταν τις διὰ μέσου τοῦ νοήματος ἢ τῶν νοημάτων, πρὶν ἀπαρτίσαι 1 τὸν νοῦν, ἕτερα 15 ἐμβάλῃ νοήματα· ὅπερ ἂν μὴ ἐν τινι μέτρῳ γένηται, δεινὴν ἀσάφειαν ἐργάζεται. 2. Παράδειγμα δὲ τῆς περιβολῆς ταύτης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους 2 „εἰκότως δ' ἂν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ προσέχοιτέ μοι τὸν νοῦν καὶ μετ' εὐνοίας ἀκούσαίτε ἃ λέγω.“ εἴτα συστατικὰ 3 τοῦ ὅτι δεῖ 20 προσέχοντας ἀκοῦσαι, ἄλλο ἐπὶ ἄλλῳ ἐπεμβεβλημένον· καὶ 212 ταῦτα πεπλαγιασμένα „ἐπειδὴ γὰρ οὐχὶ τῶν ἐνοχλούντων ὑμᾶς οὐδὲ τῶν πολιτενομένων παρ' ὑμῖν ὧν τι πρᾶγμα τηλικούτον φημὶ δεῖξιν πεπραγμένου, ἔαν ὅσον ἐστὶν ἐν ὑμῖν συναγωνίσῃσθί μοι καὶ προθύμως ἀκούσητε.“ καὶ 25 οὐχ' ἐν τῷ ἐκβησόμενον αὐτοῖς ἐκ τοῦ ἀκοῦσαι ἀγαθόν,

13 Edd. προτρέχοντας. Vind. προστρέχοντας. Par. προσέχοντας, in quod incidit etiam Norrmannus, sed cum non satis placeret, non recepit. — In Lept. p. 501. 14 Ald. εἴρηται. 15 Ald. τοῖτοῖς. 16 Norrm. Par. προλαμβάνῃς. Ald. Vind. Dind. προσλαμβ. 1 Ald. ἀπαρτίσαι. Vind. ἀπαρτίσαι. Par. Norrm. ἀπαρτίσαι. 2 Ab initio. 3 Par. συστατικά. Norrm. παραστατικά. Ald. Vind. Dind. ἐκστατικά.

ἀλλὰ δύο, τὸ μὲν ἐκ τοῦ παρόντος „τοῦτό τε σώσετε,“ τὸ δὲ ἐκ τοῦ μέλλοντος „καὶ ποιήσετε μὴ κατοκνεῖν, ἐάν τις τι^{3*} καὶ ἡμῶν οἴηται δύνασθαι ποιῆσαι τὴν πόλιν ἀγαθόν.“

3. Τοῦτο μὲν οὖν πεπλήρωται καὶ οὐδὲν λείπει αὐτῷ· ὁ δὲ, ἵνα πλείων ἡ περιβολὴ γένηται, καὶ τὸ ἐναντίον παρα-
 θείς ἐπανάλαβε. [648] τί δὲ ἦν τὸ ἐναντίον τοῦ, καὶ
 μᾶλλον τινα προθυμηθῆναι ἂν ποιῆσαί τι τὴν πόλιν ἀγα-
 θόν; „νῦν δὲ πολλοῖς τοῦτο φοβουμένοις, λέγειν μὲν ἴσως
 εὐ δεικοῖς, βελτίους δὲ ὅμως ἀνθρώποις τῶν δεινῶν, οὐδὲ
 10 σκοπεῖν ἐπέρχεται τῶν κοινῶν οὐδέν.“ 4. Καὶ τοῦτ' ἂν
 ἀπῆρτιστο, ἀλλὰ καὶ⁴ ἐνταῦθα οὐκ ἤρκεσεν, ἀλλὰ καὶ κα-
 τασκευὴν⁵ τοῖς προειρημένοις ἐξ ιδιότητος προσέθηκεν
 „ἐγὼ γοῦν ἀπώκησα ἂν, εὐ ἴστε, καὶ αὐτὸς τὴν γραφὴν
 214 ταύτην ἀπενεγκεῖν.“ ὥστε τοῦτον τὸν τρόπον συμπε-
 τε5 πλέχεται, τὸ προσέχειν λέγοντι,⁶ καὶ τόδε ἄτοπον οὐκ ἔσται,
 τὸ⁷ ὀκνεῖν τινὰς τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν, ὥς νῦν γε ὀκνοῦσι·⁸
 διὰ τὸν φόβον καὶ τὴν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν· ἐγὼ γοῦν μι-
 κροῦ ὥκησα καὶ αὐτός. 5. Πῶς οὖν κατηγορεῖς; καὶ τὰν-
 του ἐξ ιδιότητος ἡ κατασκευή· „ὅτι δεινὸν ἡγοῦμαι πρό-
 20 τερον μὲν, ὅτε ἐπλευσα τριηραρχῶν εἰς Ἑλλάσποντον εἰπεῖν
 καὶ κατηγορεῖσά τινας, οὓς ἀδικεῖν ὑμᾶς ἡγούμεν, νῦν δὲ
 ἡσυχίαν ἄγειν καὶ σιωπῆσαι πρᾶγμα ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει
 κατασκευάζοντας ὁρῶν τινὰς ἀνθρώπους.“ μὴ τί σοι δο-
 26 καί⁹ ὀλίγα ἐπιμυθεβληθῆναι νοήματα, ἵνα εἰς τοῦτο κατα-
 λήξῃ πᾶσα ἡ ἔννοια;

δ'. 1. Ἴνα δὲ ἔτι σαφέστερόν σοι γένηται ὁποῖόν τι
 ἔστι τὸ διὰ μέσου ἐμβαλεῖν πλείω νοήματα, ἐκεῖνο σαφέ-
 στατον παράδειγμα ἐν τῷ τῆς παραπροσβείας „τὸ γὰρ

3* τι Dind. om. — v. 6. Edd. ἐπανάλαβιν. Vind. ἐπανάλαβε.
 Par. ἐπανάλαβε. — v. 8. Ald. Vind. μὲν om. 4 Ald. Vind.
 ἀλλὰ οὐκ. Par. Norrm. ἀλλὰ καί. 5 Par. κατασκευή. 6
 Ald. Dind. Vind. λέγοντα. Par. Norrm. λέγοντι. 7 τὸ e Par.
 recepi. 8 Ald. ὀκνοῦσι. 9 Ald. δοκῇ.

πρὸς ἄνδρα θνητὸν, ἐν νόημα ἐκ προσώπου, „καὶ διὰ καιροῦς τινὰς ἰσχύοντα γράφοντας εἰρήνην ἀθάνατον συν-
 θεῖσθαι τὴν κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην.“ τὸ πρᾶγμα τὸ
 γινόμενον, τὸ δὲ ἐπ' αὐτῷ καὶ οὐπω ἀπῆρτισται, ἀλλ'
 ἐπεμβαίνει. ¹⁰ 2. Πάλιν, „πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν δημοσίᾳ ⁵ 216
 μὲν πάντας ὑμᾶς τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ¹¹
 ἐπιτιμᾶν καὶ μήτε τῶν ἐν Ἀμφικτύοσι κοινωνεῖν ἐθέλειν,
 δυσκόλως τε ἔχειν καὶ ὑπόπτως πρὸς τὸν Φίλιππον, ὡς
 ἁσιβῶν καὶ δεινῶν ὄντων τῶν πεπραγμένων, καὶ οὔτε δι-
 καίων οὔθ' ὑμῖν συμφερόντων· εἰς δὲ τὸ δικαστήριον ¹⁰
 εἰσελθόντας“ νῦν πρόσεχε τοῖς ἐπιβεβλημένοις ¹² „τὰς
 ὑπὲρ τούτων εὐθύνας δικάσοντας“ ἄλλο νόημα „ἔρχον
 ὑπὲρ τῆς πόλεως ὁμωμοκότας, ὃν εἰλήφατε ἐπ' αὐτο-
 φόρῳ ¹³ τοιαῦτα πεποιηκότα“ νῦν τὰ συμπληροῦν „τοῦ-
 τον ἀφαιῖναι.“ ¹⁵

ἐ. 1. Περιβολὴν δὲ ποιῇ καὶ ὅταν τις μὴ ἀκόλουθα
 ἐξετάζη μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰναντία προσλαμβάνη, ὡς ἐν
 τῷ τῆς παραπροσβείας τὸ μὲν ἀπλοῦν ἦν καὶ τὸ ἀκόλου-
 θον οὕτως, ἐπεὶ γὰρ ἐχειροτονήσατε τοῦτον πρὸςβευτήν,
 ὡς φυλάξοντα τοὺς ἄλλους· ἐνταῦθα τὸ ἐναντίον προσλα- ²⁰
 βῶν ¹ οὕτως ἐπάγει τὸ ἀκόλουθον „ἐχειροτονήσατε τοῦτον
 πρότερον“ τὸ τί μὴ ποιήσοντα, ² εἴτα τὸ τί ποιήσοντα;
 „οὐχ ὡς τῶν ἀποδοσσομένων τὰ ὑμέτερα, οὐδ' ὡς τῶν
 πεπιστευκότων τῷ Φιλίππῳ“ εἴτα νῦν τὸ ἀκόλουθον
 „ἀλλ' ὡς φυλάξοντα τοὺς ἄλλους.“ 2. Καὶ πάλιν ἐν τῷ ²⁵

10 De fals. leg. p. 358. — Reiskius ad h. l. post ἐπιμ-
 βάλλει excidisse putat: νῦν τὸ πάρας· πῶς οὐχὶ πάνδεινον. Sed
 nihil deesse, dummodo plene interpungas, recte notat Schae-
 ferus. 11 ἐκ τῆς εἰρήνης Ald. Vind. Par. om. — De fals. leg.
 p. 382. 12 Norrm. ἐπιβεβλημένοις. 13 Par. αὐτοφόρῳ.
 1 Norrm. προλαβῶν. 2 τὸ τί μὴ ποιήσοντα Norrm. Dind. om.
 In Ald. Vind. Par. est τὸ τί ποιήσοντα, unde Reisk. ad Dem.
 de fals. leg. p. 544, 25. μὴ inseruit.

218 τῆς παραπροσβείας·³ „ἐπειδὴ δὲ ἦκεν ἡ ἐκκλησία, παρελ-
 θὼν Αἰσχίνης πρῶτος ἡμῶν ἀπάντων“ καὶ οὐκ εὐθύς τὸ
 ἀκόλουθον ἐπήνεγκεν, τάδε ἀπήγγειλεν, ἀλλὰ πρότερον
 κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ ἀκολούθου⁴ ἃ δέον ἀπαγγέλλειν
 5 οὐκ ἀπήγγειλε, τίνα δὲ ἦν ταῦτα; πρῶτον „τοῦ μὲν
 ἀπαγγέλλειν τι περὶ τῶν πρεσβευομένων ἢ περὶ τῶν ἐν
 τῇ βουλῇ ῥηθέντων, εἰ ἄρα⁵ ἡμφισβήτει, μίτ' ἀληθῆ
 λέγειν ἐμὲ παμπληθεὶς ἀπέσχετο“ εἶτα νῦν κατὰ τὸ ἀκό-
 λουθον ἃ ἐποίει καὶ ἐδημηγόρει „καὶ τοιοῦτους εἶπε λό-
 10 γους.“ 3. Ἵνα δὲ εἰδῆς ὅτι συγγένειαν ἔχει τὰ τῆς περι-
 βολῆς θεωρήματα, εἰπομεν⁶ ἐν τοῖς ἐπάνω ὅτι περιβολή
 ἐστι τὰ ἐν γένει προλαβόντα κατ' εἶδος ἐπάγειν· ἀλλὰ
 καὶ νῦν λέγωμεν⁷ ὅτι περιβολή ἐστι τὸ μὴ μόνον τὰ
 ἀκόλουθα ἐξετάζειν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐναντία τῶν ἀκολού-
 15 θων· ἐνταῦθα ἀμφοτέρω πεποίηκεν· ὅ· μὲν οὐκ ἐποίει,
 ὃ δὲ⁸ ἐποίει, προθεῖς τὸ ἐναντίον πρὸ τοῦ ἀκολούθου, τὰ
 δὲ ἐν γένει προλαβὼν⁹ κατ' εἶδος· τὰ μὲν ἐν γένει εἰπὼν
 ἐν τῷ „εἶπε δὲ¹⁰ τοιοῦτους λόγους καὶ τηλικαῦτα καὶ τοι-
 220 αῦτα ἔχοντας ἀγαθὰ ὥστε ἀπαντας λαβὼν ὑμᾶς ὥχετο“
 30 ταῦτα μὲν ἐν γένει· νῦν τὸ κατ' εἶδος¹¹ „ἔφη γὰρ ἦκειν
 πέπεικώς Φίλιππον· εἶτα πάλιν ἐν γένει „πάνθ' ὅσα
 συμφέρει τῇ πόλει“ εἶτα κατ' εἶδος „καὶ περὶ τῶν ἐν
 Ἀμφικτύοσι καὶ [649] περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων.“ 4. Καὶ
 ἐν τῷ κατὰ Μειδίου δὲ¹² „ὥς δέον εἰ τις ὑβρισθῆις ὑπὸ
 25 τούτου“ τὸ μὲν ἀκόλουθον „δίκης ἀξιοῖ τυχεῖν“ τὸ δὲ ἐναν-
 τίον τοῦ ἀκολούθου „καὶ μὴ σιωπᾶν.“

3 p. 347. 4 Ald. Dind. Vind. ἀκολούθως. Norrm. Par.
 ἀκολούθου. tum Vind. ἀπήγγειλεν. 5 Par. et Dem. ἄρα.
 Edd. Vind. ἄλλα. 6 Par. εἰπομεν. — p. 362, 9. 7 Vind.
 λέγομεν. Edd. Par. λέγωμεν. 8 δὲ Ald. Codd. om. Posuere
 Norrm. Dind. 9 Norrm. προλαβὼν. 10 εἶπε δὲ Par. om.
 11 Plenum erat τὰ κατ' εἶδος ἐπάγει NORRM. 12 p. 548.

ζ'. 1. Περιβολῆς δὲ καὶ τὸ μὴ ψιλὰ τὰ νοήματα εἰσαγεῖν, τουτέστι τὰ πράγματα, ἀλλὰ προσλαμβάνειν αὐτῶν τὴν γνῶμην τῶν τοιούτων, ¹ ἢ τὴν ποιότητα τῆς γνῶμης· οὕτω περιβολὴν εἰργάσατο ² „δοκοῦσι δέ μοι Λακεδαιμόνιοι μάλα δεινῶν ³ ἔργον ἀνθρώπων ποιεῖν.“ ⁴ εἴτα τὸ γιγνόμενον ὑπ' αὐτῶν, „νυνὶ γάρ φασι δεῖν ἐκεῖνοι ⁵ Ἡλείους μὲν τῆς Τριφυλίας τινα κομίσασθαι.“ 2. Καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς ⁶ „δοκεῖτε δέ μοι πολὺ βελτιον ἂν περὶ τοῦ πολέμου καὶ ὅλης τῆς παρασκευῆς βουλευσασθαι“ εἴτα ἐπάγει ὧν ἕνεκα ταῦτα προελήφθη „εἰ 10 τὸν τόπον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς χώρας ἣ πολεμεῖτε ἐνθυμηθεῖτε.“

ζ'. Περιβολὴν δὲ ποιεῖς καὶ ὅταν πρὶν τὸ εἰσαγόμενον εἰπεῖν, τὸ κατασκευαστικὸν αὐτοῦ προλάβῃς· οἷον ἐν τῷ πρὸς Λεπτίην ⁷ εἰ μὲν ἀπλῶς καὶ χωρὶς περιβολῆς ⁸ ἔλεγεν, οὕτως ἂν εἶπε, καὶ τῶν μὲν τοὺς ἐξ ἄστεος κελυόντων ἀποδοῦναι, τῶν δὲ κοινῇ συνδιαλῦσαι· νῦν δὲ ὅρα πῶς προέλαβε τὰ κατασκευαστικά καθ' ἑκάτερον· „καὶ τῶν μὲν“ οὐκ εὐθύς εἶπε τοὺς ἐξ ἄστεος, ἀλλὰ διὰ μέσου „τοὺς δανεισαμένους ἀποδοῦναι κελυόντων, τοὺς ⁹ ἐξ ἄστεος, τῶν δὲ“ καὶ οὐκ εὐθύς ἀντέθηκε, ¹⁰ κοινῇ διαλῦσαι, ἀλλὰ πάλιν προέλαβε τὸ κατασκευαστικὸν „τῶν δὲ τοῦτο πρῶτον ὑπάρξαι σημεῖον ἀξιούντων τὸ ¹¹ κοινῇ διαλύσασθαι τὰ χρήματα.“

ή. Περιβολῆς καὶ τοῦτο, ὅταν μὴ ψιλὸν τὸ εἰσαγόμενον λέγῃς· ¹² οἷον ἐν τῷ πρὸς Λεπτίην ¹³ τὸ μὲν εἰσα-

1 Norrm. ποιούντων. 2 Norrm. addit Δημοσθένης. — Pro Megalop. p. 206. 3 Ald. Vind. δεῖν. 4 Edd. Vind. ἐκεῖνο. Par. ἐκεῖνοι. 5 Phil. I. p. 48. 6 p. 460. 7 Ald. Par. Norrm. ἀντίθεκε. Vind. Dind. ἀντίθηκε. Mox Vind. προέλαβε. Edd. Par. προέλαβεν. 8 τὸ Ald. Vind. Par. om. 9 Post λέγῃς deesse mihi videtur pars altera praeceptionis, quam ex iis, quae ad appositum exemplum annotantur, hoc fere modo re-

γόμενον, τοῦτο μὲν ἐν τοῖς κυρίοις νόμοις ὑπάρχον, τὰς
 δωρεὰς ὅσας ὁ δῆμος ἔδωκε κυρίας εἶναι, ὁ δὲ προῦλαβε
 τὴν ποιότητα τοῦ εἰσαγομένου „τοῦτο μὲν ἐν τοῖς οὖσι
 νόμοις κυρίοις ὑπάρχον.“ εἶτα ἡ ποιότης προσληφθεῖσα
 224⁵ „καλὸν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ σαφές.“ καὶ νῦν τὸ
 εἰσαγόμενον „τὰς δωρεὰς ὅσας ὁ δῆμος ἔδωκε κυρίας εἶ-
 ναι.“ καὶ πάλιν ἐπ’ αὐτῷ ἡ ἐπικρισις, „δίκαιον ὧ γῇ καὶ
 θεοί.“ καὶ ἄλλως ὅπου ἂν μὴ ψιλὰ τὰ πράγματα εἰσά-
 10 γης, ἀλλὰ προσλαμβάνης¹¹ τι αὐτῶν ἢ ἐπάγης τι αὐτοῖς,
 περιβολὴν ἐργάση.¹²

Θ'. Περιβολὴν δὲ ποιεῖς καὶ ὅταν εἰσάγων τι παρ’
 αὐτοῦ,¹ οἷον, Κόνων ὑμᾶς τοσαῦτα εὐεργέτησε, ² μὴ
 εὐθύς εἴπης τί ἐποίησεν, ἀλλὰ προλαβὼν³ ἐκ τίνων τί-
 15 να ἐποίησε, πῶς ἐχόντων ἐποίησεν. ὥς ἐν τῷ πρὸς Λεπτί-
 νην, τὸ μὲν εὐεργέτημα „κατεναυμάχησεν.“⁴ ὁ δὲ πρὶν
 τοῦτο εἰπεῖν, προλαβὼν προσηγάγετο· καὶ πῶς ἐχόντων
 τί ἐποίησεν „μετὰ τὴν τοῦ δήμου κάθοδον, τὴν ἐκ Πει-
 ραιῶς, ἀσθενοῦς ἡμῶν⁵ τῆς πρόλευς οὕσης καὶ νῦν οὐ-
 20 δεμίαν κεκτημένης, στρατηγῶν βασιλεῖ, παρ’ ἡμῶν οὐδ’
 ἦντιναοῦν ἀφορμὴν λαβών.“ νῦν τὸ γενόμενον ὑπ’ αὐτοῦ
 „κατεναυμάχησε Λακεδαιμονίους.“

Β'. α. 1. Κατὰ δὲ σχῆμα περιβολὴ γίνεται οὕτω·
 τὸ καθ’ ὑπόθεσιν σχῆμα μάλιστα περιβολὴν ἐργάζεται·
 25 καὶ ὅταν τις ὑποστάσει χρῆται. ὃ τι δὲ εἰσιν ἐν τῷ λόγῳ
 αἱ ὑποστάσεις καὶ ὅσον δύνανται ἐπὶ παραδειγμάτων γνῶ-
 σθι·

conciinnare possis ἀλλὰ καὶ τὰς ποιότητας αὐτοῦ προλαμβάνης καὶ
 τὴν ἐπικρίσιν αὐτῷ ἐπάγης. NORRM. 10 p. 486. 11
 NORRM. προλαμβ. Tum Ald. ἐπάγοις. 12 Par. ἐργάσει.
 1 NORRM. περὶ τοῦ αὐτ παρ’ αὐτοῦ. 2 Vind. εὐεργέτησε. tum
 Ald. εἴπης. Ald. Vind. τί ἐποίησας. NORRM. Par. τί ἐποίησε.
 3 NORRM. προλαβών. 4 NORRM. Λακεδαιμονίους κατεναυμάχη-
 σεν. — In Lept. p. 477. 5 Par. ἡμῶν. Edd. Vind. ὑμᾶν.

ση· ὥσπερ ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος εὐθύς ἐν ἀρχῇ „ὑβρισθεῖς, 226
 ὃ ἄνδρες δικασταί, καὶ παθὼν ὑπὸ Κόνωνος τούτου γε.“
 καὶ τὸ μὲν ἀπλοῦν ἦν οὕτως εἰπεῖν, πολλὰ καὶ δεινὰ ἦ
 καὶ διάφορα πράγματα, ὧν οὐδὲν γέγονε δεινότερον· ὁ 6
 δὲ διὰ τῆς ὑποστάσεως περιβολὴν εἰργάσατο „τοιαῦτα 5
 ὥστε πολὺν χρόνον πάνυ μῆτε τοὺς οἰκείους μῆτε τῶν
 ἱατρῶν μηδένα προσδοκᾶν 7 περιφρευθεῖσθαι με.“ 2. Δια-
 φέρει δέ τι καὶ τὸ ἴδιον τῆς ὑποστάσεως· τούτῳ 8 γὰρ
 πάνυ πρόσχε, ὅτι εἰ μὲν ἀπλῶς εἶπεν, ὑβρισθεῖς, ὃ ἄν-
 δρες δικασταί, καὶ παθὼν ὑπὸ Κόνωνος πολλὰ καὶ δεινὰ· 10
 ἀπῆρτιστο ἂν τὸ νόημα καὶ οὐδενὸς προσείδει καὶ ἶδε
 μεταβῆναι· τὸ δὲ τῇ ὑποστάσει ἀναρτῆσαι ἐν τῷ εἰπεῖν
 „καὶ παθὼν τοιαῦτα“ ἀκόλουθον ἔσχε τὸ ἐπαγαγεῖν πο-
 दाπά· „ὥστε πολὺν χρόνον πάνυ μῆτε τοὺς οἰκείους μῆ-
 τε τῶν ἱατρῶν μηδένα προσδοκᾶν περιφρευθεῖσθαι με.“ ἡ 15
 ὑπόστασις οὖν τοῦτο δύναται· πολλὰ ἐξ ἐνὸς ποιῆσαι το
 ὄνομα 9 καὶ περιβολὴν ἐργάσασθαι. 3. Καὶ πάλιν [650]
 ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος προαῖων λέγει „καὶ τὸ μὲν πρῶτον
 κακῶς ἔλεγον, τελευτῶντες δὲ καὶ πληγὰς ἐνέτειγάν μοι.“ 10 228
 καὶ τὸ μὲν ἀπλοῦν ἦν εἰπεῖν, καὶ κραυγὴν πδλλὴν καὶ 20
 θόρυβον περὶ τὴν σκηνὴν ἐποίησαν· ἀλλ' ἀπῆρτιστο ἂν
 τὸ νόημα καὶ ὁμοιον ἦν ἐρῶμιμένῳ· νῦν δὲ ἡ ὑπόστασις
 τὴν περιβολὴν εἰργάσατο „καὶ τοσαύτην κραυγὴν καὶ
 θόρυβον περὶ τὴν σκηνὴν ἐποίησαν.“ ἀκολουθεῖ γὰρ τῇ
 κατὰ τὴν ὑπόστασιν ἀναρτήσῃ πάντως ἄλλο ἐπαχθῆναι 11 25
 νόημα· τοσαύτην κραυγὴν ἐποίησαν ὥστε καὶ τὸν στρα-
 τηγὸν καὶ τοὺς ταξιάρχους ἐλθεῖν. 4. Καὶ ἄλλη ὑπόστα-
 σις ἐν τῷ λόγῳ· τὸ μὲν ἀπλοῦν ἦν εἰπεῖν· κακῶς με 12

6 Codd. Ald. ἄ. Norrm. Dind. ὁ. 7 Ald. προσδοκεῖ.
 Sq. με Par. Vind. Ald. om. Posuere Norrm. Dind. 8 Ald.
 τοῦτο. Par. Vind. Norrm. τούτω. 9 Norrm. τὰ ὀνόματα.
 10 Dind. Norrm. ἐμολ. — v. 22; Ald. Vind. ἂν ἦν. Par. Norrm.
 ἂν om. 11 Ald. ἀπαχθῆναι. Codd. Norrm. ἐπαχθ. 12 Ald.
 Vind. καθῆκε. Norrm. Par. κακῶς με.

διέθηκαν ἐναλλόμενοι καὶ παίοντες, ἡ δὲ περιβολὴ ἐκ τῆς ὑποστάσεως „οὕτω διέθηκαν ἐναλλόμενοι καὶ παίοντες, ὥστε τὸ μὲν χεῖλος διακόψαι.“

β'. Περιβολῆς δὲ σχῆμα καὶ τὸ κατὰ τὴν ἀπαρίθμησην. παράδειγμα δὲ τούτου ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας, ὅπου λέγει „τίνων¹ οὖν χρὴ παρὰ πρεσβευτοῦ λόγον λαβεῖν;“ καὶ τὸ μὲν ἀπλοῦν ἦν οὕτως εἰπεῖν, ὧν ἀπήγγειλεν, ὧν ἔπεισε· τὸ δὲ τῆς περιβολῆς ἐν τῇ ἀπαρίθμηση „πρῶτον μὲν τοίνυν ὧν ἀπήγγειλε, δεύτερον δὲ ὧν ἔπεισε, 10 τρίτον δὲ ὧν προσετάξατ' αὐτῷ.“ καὶ πάλιν ἐτέρωθι² 230 „τοῦ χάριν δὴ ταῦτα διεξῆλθον; πρώτου μὲν, ἵνα γνῶτε καὶ μάθητε· δευτέρου δὲ οὐδὲν ἐλάττονος τούτου.“

γ'. 1. Καὶ παραλείψεις περιβολὴν παιοῦσιν, ὡς ἐν τῷ κατὰ Μειδίου³ „ὅσα μὲν οὖν ἡ τοὺς χορευτάς, ἐναν- 15 τιούμενος ἡμῖν ἀφεθῆναι τῆς στρατιᾶς, ⁴ ἠνώχλησεν, ἡ προβαλλόμενος ἑαυτὸν εἰς Διονύσια χειροτονεῖν ἐπιμελητὴν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅσα τοιαῦτα ἐάσω.“ καὶ πάλιν⁵ „ὅτι μὲν γραφὴν λειποταξίου κατεσχεύασε κατ' ἐμοῦ καὶ τὸν τοῦτο ποιήσαντα ἐμισθώσατο, τὸν μικρὸν καὶ λίαν 20 εὐχερῇ, τὸν κονιορτὸν Εὐκτιήμενα, ἐάσω.“ 2. Χρὴ δὲ εἰδέναι ὅτι αἱ μὲν ἀόριστοι εἰσιν παραλείψεις, αἱ δὲ κατ' εἶδος. ἀόριστοι μὲν αἱ τοιαῦται, ⁶ „πάντα μὲν οὐτ' ἂν

1 Edd. Par. *τίνα*. Vind. *τίνων*, ut Dem. de fals. leg. p. 343.

2 ibid. p. 348. 349.

3 p. 519.

4 „In editis χορείας habetur: quibuscum facit et Hermogenes Methodo VII. sed germana lectio est *στρατίας*, quam et sententia loci recte expensa tuetur et agnoscit scholiastes, una cum indice variarum lectionum. nec aliter Alexander *περὶ σχημάτων* c. XIX. *περὶ παραλείψεως*.“ NORRM.

5 In Mid. p. 547.

6 „Conf. κατὰ Μειδίον p. 624. c. [557. R.] Si eo de loco, quem conferendum censuimus, ut fere suspicamur, haec desumpta sunt, non manifestius aliud exemplum esse potest quanto cum periculo de penae memoriae aliena nonnunquam verba proferan-

ἔγωγε δυνάμειν πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν οὐτ' ἂν ὑμεῖς βούλοι-
 οθε⁷ ἀκούειν, ὅσα ἔλαβε παρ' ἀμφοτέρων δῶρα.“ μά-
 λιςτα δὲ τὸ γένος⁸ ποιεῖ· περιβολὴν μὲν⁹ οὖν ποιοῦσιν
 αἱ τοιαῦται ἐν τῷ ἀορίστῳ· αἱ δὲ κατ' εἶδος παραλεί-
 ψεις·¹⁰ οἷον „Ολυνθον¹¹ μὲν δὴ καὶ Ἀπολλωνίαν καὶ 5
 δύο καὶ τριάκοντα πόλεις ἐπὶ Θράκης ἐῶ.“ καὶ αἱ μὲν
 κατ' ἀρχὰς γίνονται παραλείψεις, ὥσπερ αὕτη „Ολυνθον²³²
 μὲν δὴ καὶ Ἀπολλωνίαν.“ αἱ δὲ ἐπὶ τέλει, ὡς¹² ἐν οἷς
 λέγει „τὰς δὲ ἐπ' Ἰλλυριοὺς καὶ Παίονας¹³ αὐτοῦ καὶ
 ὅποι τις ἂν εἴποι παραλείπω στρατείας.“¹⁴ 4. Τῶν δὲ 10
 ἐπὶ τέλει καὶ αὕτη¹⁵ ἡ παράλειψις, περιβολὴν ἔχουσα
 „πολλὰ δὲ ἔχων καὶ ἄλλα ἐπιδειξαι, ἃ τούτοις ἐστὶ πε-
 πραγμένα, καὶ εἰσὶν ἐψευσμένοι,¹⁶ ἡδέως μὲν ἂν ὑμῖν¹⁷
 λέγοιμι· ἐπειδὴ δὲ ἔξω τοῦ πράγματος ὑπολαμβάνει·
 εἶναι, ἐάσω.“ 5. Αὐξήσεις δὲ περιβολὴν, ἐὰν μὴ ψιλὰς 15
 τὰς παραλείψεις λέγῃς, ἀλλὰ καὶ τὰς αἰτιολογίας αὐτῶν
 προστιθῇς, ὡς ἐν τῷ πρὸς Λεπτινὴν „ὃν μὲν οὖν τρόπον
 ὑμᾶς ἔχων¹⁸ πρὸς Πελοποννησίους ἀπαντας παρετάξατο
 ἐν Θήβαις, καὶ ὡς Γοργώπαν ἀπέκτεινεν ἐν Αἰγίνῃ, καὶ
 ὅσα ἐν Κύπρῳ¹⁹ ἐποίησε, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Αἰγύπτῳ· 20

tur; quippe adeo variata ac contorta ut aliam prorsus a De-
 mosthenica sententiam exhibeant.“ NORRM. 7 Par. βού-
 λουθε. Edd. Vind. ἐβούλεσθε. 8 Sup. σεμνότ. γ'. d. NORRM.
 9 μὲν e Par. inserui. 10 Ald. Vind. παραλήψεις h. l. et v. 7.
 11 Phil. III. p. 117. 12 ὡς e Par. recepi. 13 Ald. Παίονας.
 — Ol. I. p. 13. 14 Ald. στρατείας. Par. Vind. στρατιᾶς Norrm.
 Dind. στρατείας. 15 Ald. Vind. Par. αἰτή. Norrm. Dind. αὕτη.
 tum Ald. παραλήψεις et v. 16. παραλήψεις. 16 Ald. Vind. ἐψευσα-
 μένοι. — In Eubulid. p. 1319. 17 Ald. ἡμῖν. 18 Vind. Ald.
 ἔχω. Tum Vind. Πελοποννησίους. Ald. Αἰγίνῃ. — In Lept. p. 479.
 19 Edd. Vind. ἐτὴν πρώην. Par. ἐτὴν πρωί, in quo vera lectio
 ἐν Κύπρῳ latet, nam η cum x et v cum u saepe confundi con-
 stat. Dem. ὅσα ἐν Κύπρῳ τρόπαια ἔστησε.

καὶ ὅτι πᾶσαν ἐπελθὼν ὀλίγου χώραν, οὐδαμοῦ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα οὐδ' αὐτὸν κατήσχυεν·²⁰ καὶ ἡ αἰτιολογία, δι' ἣν παραλείπει, ὅτι ἀδύνατον κατὰ τὴν ἀξίαν εἶπεν· „πολλή τε αἰσχύνῃ λέγοντος ἐμοῦ ταῦτα ἐλάττω φανῆναι τῆς²¹ παρ' ἐκάστῳ περὶ αὐτοῦ δόξης ὑπαρχούσης.“

- 234 δ'. 1. Μάλιστα δὲ περιβολὴν καὶ οἱ μερισμοὶ ἐργάζονται, ὅταν τὰ νοήματα μὴ καθ' ἐν εἰσάγωγῃ, ἀλλὰ μερίζων ἀντιτιθῇς, ὥσπερ¹ ἐν Φιλιππικοῖς „εἰ δ' ὁ μὲν
10 ὡς αἰεὶ τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν ἐγνωκὼς ἔσται, ὑμεῖς δὲ ὡς οὐδενὸς ἀντιληπτέον τῶν πραγμάτων.“ τοῦτο μὲν οὖν εἰς πρόσωπα ἔστι μερίσαι τὸ νόημα, ἕτερον δὲ μερισθῆναι εἰς πρόσωπον καὶ τόπον „οὐκοῦν² ὑμῶν μὲν μὴ-δυναμένων ἐνθὲνδε ἀναπλεῦσαι, ἐκεῖ δὲ μηδεμιᾶς οὐ-
15 σης ἐτοίμου βοήθειας.“ 2. Πάνυ δὲ ὁ³ Ἰσοκράτης χαίρει τούτῳ τῷ τρόπῳ τῶν μερισμῶν, περιβολὴν ἐργαζόμενος· παραδείγματος δὲ ἕνεκα ἐν ἣ δύο [651] ἐκ τοῦ περὶ τῆς εἰρήνης Ἰσοκράτους·⁴ „εἰς τοῦτο γὰρ κατέστημεν“ καὶ ὁ μερισμὸς „τῶν μὲν οἰκείων ἀμελείας, τῶν δὲ ἄλλοτριῶν
20 ἐπιθυμίας.“ εἴτα λέγων τὰ ἐκ τούτων αὐτοῖς ἀποβάντα ἄτοπα μερίζει „τούς μὲν τάφους τοὺς δημοσίους τῶν πολιτῶν ἐνέπλησαν, τὰς δὲ φρατρίας καὶ τὰ ληξιαρχικὰ γραμματεῖα ξένων.“ 3. Εἴτα πάλιν ἐξαριθμούμενος τὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις⁵ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ θάλατταν
25 συμβάντα λέγει „ἀνέπλησεν⁶ αὐτοὺς ἡ θάλαττα τοὺς μὲν
236 ἰδιώτας ἀδικίας, ἀνομίας, ἀρρενθμίας, φιλοχρηματίας, τὸ δὲ κοινὸν τῆς πόλεως“ οὐχ ἀπλῶς ἀντέθηκε⁷ τοῦδε

20 Ald. αὐτὸν κατ' ἥσχυεν. 21 Ald. τοῖς. 1 Par. ὡς.
— Olynth. I. p. 13. 2 De Cherson. p. 93. 3 ὁ e Par. recepi.
4 p. 197. Bekk. 5 Ald. Vind. τῆς Λακεδαιμονίας. Norrm. Par. τοῖς Λακεδαιμονίοις. 6 Edd. Vind. ἀνέπλησε.
Par. Isocr. p. 199. ἀνέπλησε. 7 Vind. ἀντέθηκε. Edd. Par. ἀντέθηκεν. tum Ald. Dind. Vind. τοῦ δι' ἧς καὶ τοῦδε. Norrm.

καὶ τοῦδε, ἀλλὰ πάλιν ἐπεμέριξε „τὸ δὲ κοινὸν τῆς πόλεως
 τῶν μὲν ὑπερορίων ⁸ ἐπιθυμίας, τῶν δὲ ἀλλοτριῶν.“
 4. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπιμερισμοὶ περιβολὴν ἐργάζεσθαι, δύναν-
 ται· οἷον, οὐ μόνον τόδ' ἐποίησας, ἀλλὰ καὶ τόδε· „μὴ
 μόνον ⁹ πόλεων καὶ τόπων, ὧν ἡμῖν ποτε κύριοι, φαί- 5
 νεσθαι προτεμένους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τῆς τύχης παρα-
 σκευασθέντων συμμάχων τε καὶ καιρῶν.“ 5. Καὶ ἐν τῷ
 πρὸς Λεπτίνην ¹⁰ „οὐ τοίνυν μὴ Λεύκων ἡδικήθη μόνον δεῖ
 σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἄλλος“ ἔστι δὲ τὸ κατὰ τὸν Ἐπι-
 κέρδην εἰσαγόμενον. καὶ πάλιν „οὐ τοίνυν μόνον, ὃ ἄν- 10
 δρες Ἀθηναῖοι, τοὺς ἰδίᾳ γνόντας εὖ ποιεῖν ὑμᾶς καὶ πα-
 ρασχόντας χρησίμους ἑαυτοὺς ἄξιόν ἐστιν εὐλαβηθῆναι
 ἀδικῆσαι, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς, οἳ πόλεις ὅλας, τὰς ἑαυτῶν
 πατρίδας, συμμάχους ἡμῖν ἐπὶ τοῦ πρὸς Λακιδαιμονίου ¹¹
 πολέμου ¹² παρέσχον.“ καὶ πάλιν „οὐ τοίνυν μόνον ὁ 238
 Κόνων ὅφ' ἡμῶν τότε ἐτιμήθη ¹² πράξας ἃ διεξῆλθον ἐγώ,
 ἀλλὰ καὶ ὑπ' ἄλλων πολλῶν.“

ἕ. Περιβολὴν δὲ ἔχει καὶ τὸ ἐκ παραθέσεως εἰσα-
 γεῖν τὰ νοήματα, ὅταν μὴ ἀπλῶς εἴπῃ, τότε ἐγένετο καὶ
 τόδε, ἀλλ' ἀντὶ μὲν τοῦ τόδε ¹ γενέσθαι τότε ἐγένετο, ἀντὶ ²⁰
 δὲ τοῦ τόδε, τότε. ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ τῆς παρα-
 πρεσβείας „ἀντὶ μὲν γὰρ τοῦ Θεσπιάς ² καὶ Πλαταιᾶς
 ἰδεῖν οἰκίζομένας Ὀρχομενὸν καὶ Κορώνειαν ἡκούσατε ἐξην-
 δραποδισμένας. 2. Καὶ Ἰσοκράτης δὲ χαίρει τῷ ἐκ πα-
 ραθέσεως σχήματι περιβολὴν ἐργαζόμενος· ἀντὶ μὲν γὰρ ²⁵

τοῦδε ἐνέπλησε καὶ τοῦδε. Par. τοῦ δικαίου καὶ τοῦδε. 8 Edd.
 ὑπερβορείων. Codd. ὑπερορίων. 9 Vind. μόνων. tum idem
 τόπων. Edd. Par. τόπου. — Olynth. II. initio. — v. 6. Ald. Vind.
 ἀπό. Par. Norrm. Dind. ἐπό. 10 p. 469. 11 πολέμου Ald.
 Vind. Par. om. — p. 472. 12 Ald. Vind. τότε ἐτιμήθη —
 ἀλλὰ καὶ ὑπὸ πολλῶν. — p. 478. 1 Ald. Dind. Par. τότε μὲν.
 Norrm. τότε δεῖν. Vind. μὲν om. 2 Par. Θεσπίας. Edd. Vind.
 Θεσπίας καὶ Πλαταιάς. — de fals. leg. p. 445.

τοῦ φρουρεῖν τὰς ἄλλων ἀκροπόλεις, τῆς ³ αὐτῶν ἐπιίδον
 τοὺς πολεμίους κυρίους γενομένους, ἀντὶ δὲ τοῦ παιδας
 ὁμήρους λαμβάνειν, τοὺς ἑαυτῶν φησιν ἐπιδεῖν ἀναξίως
 τρεφομένους, ἀντὶ δὲ τοῦ γεωργεῖν τὰς χώρας τὰς ἀλλοτρί-
 1 ας, πολλῶν ἐτῶν οὐδὲ ἰδεῖν αὐτοῖς ἐξεγένετο τὴν ^{3*} ἑαυτῶν.“

ε'. 1. Περιβολὴν δὲ καὶ αἱ συμπληρώσεις ἐργάζον-
 ται· ἐν ⁴ τῷ κατὰ Κόνωνα, ὅτι μὲν τοίνυν οὐ μετρίας
 τινὰς καὶ φαύλας λαβὼν πληγὰς·“ καὶ τὸ ἀντικείμενον
 240 τῷ ⁵ οὐ φαύλας λαβὼν πληγὰς, „ἀλλὰ ἐπανελθὼν διὰ τὴν
 10 ὕβριν καὶ τὴν ἀσέλγειαν τὴν τούτων·“ ἐπάγει τί παθὼν
 τί ⁶ πεποίηκεν· „πολλῷ τε ⁷ τῆς προσηκούσης ἐλάττω δι-
 κην ⁸ εἴληχα·“ νῦν τὸ συλληπτικὸν εἰς ἐπιτασιν ὁμολο-
 γούμενον „πολλαχόθεν νομίζω δῆλον ὑμῖν ⁹ γεγενῆσθαι.“
 2. Ὡς δὲ ἤδη παρακολουθοῦντί σοι τὰ καθ' ἕκαστον
 15 θεωρήματα τῆς περιβολῆς παρέδειξα, ἐφ' ¹⁰ ὧν γέγονεν
 ἡ συμπλήρωσις· ἐπεὶ τὸ γε αὐτὴν θεῖναι τὴν συμπλήρω-
 σιν τοιοῦτον ἦν, ὅτι μὲν τοίνυν οὐ μετρίας καὶ φαύλας
 τινὰς λαβὼν πληγὰς, ἀλλ' ἐπανελθὼν διὰ τὴν ὕβριν καὶ
 τὴν ἀσέλγειαν τὴν τούτων πολλῷ τῆς προσηκούσης ἐλάτ-
 20 τω δίκην εἴληχα, νομίζω δῆλον ¹¹ ὑμῖν γεγενῆσθαι.
 3. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι συμπληρώσεις θαυμαστὴν περιβο-
 λὴν ἐρχαζόμεναι, ἅμα τε τὸ προειρημένον συμπληροῦσαι
 καὶ ἀπαρτίζουσai καὶ μετάβασιν ἐπὶ τὸ ἐξῆς εἰσαγόμενον
 παρέχουσai, ὡς ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου ¹² „ἀ μὲν τοί-
 25 νυν ἐγὼ παρεσχόμην εἰς τὸ δικαιοῦν τοιαῦτα γράφειν
 περὶ ἐμοῦ πρὸς πολλοῖς ἄλλοις ταῦτα καὶ παραπλήσια
 242 τούτοις ἐστί·“ μέχρις ἐνταῦθα ἡ συμπλήρωσις· εἶτα ἡ

3 Ald. Vind. τοῖς. Mox Ald. Vind. Par. ἐπιδον. tum
 Ald. πολεμίους. — De Pac. 198. Bekk. 3* τὴν Ald. Vind.
 om. 4 Norrm. ὡς ἐν. — In Con. p. 1261. 5 Ald.
 τό. 6 τί Ald. Codd. om. — Posuit Norrm. 7 τε
 Par. om. 8 Ald. Dind. Vind. δι' ἧς. Par. Norrm. δίκην.
 9 Ald. Vind. ἡμῖν h. l. et v. 20. 10 Norrm. ἀφ'. 11 Ald.
 Vind. δ' ἦν. 12 p. 509,

ἐπαγγελία τοῦ ἐφεξῆς „ἀ δὲ πάντες ὑμεῖς ἴστε, ταῦτ' ¹³
ἤδη λέξω.“

ζ'. 1. Καὶ τὸ πλαγιάζειν ² τὰ νοήματα μάλιστα
περιβολῆς ἐστίν, ὥστε καὶ ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν, εἰ πλαγια-
σθῇ τὰ νοήματα, θαυμαστὴν περιβολὴν ἐργάζεται. ὡς 5
ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ³ „καὶ ἔχων Ἰσχαν-
δρον τὸν Νεοπτολέμου δευτεραγωνιστὴν“ [652] οὐκ ὤρ-
θωσεν εἰπὼν, προσῆμι τῇ βουλῇ, ἀλλὰ πάλιν ἐπλαγίασε
„καὶ προσιὼν μὲν τῇ βουλῇ, προσιὼν δὲ τῷ δήμῳ περὶ
τούτων.“ καὶ ἄλλα πεπλαγιασμένον „καὶ πείσας ἡμᾶς 10
πανταχοῦ πρέσβεις περὶ ³ τούτων πέμψαι.“ καὶ ἄλλο τοῦ
αὐτοῦ τρόπου „καὶ ἐπαγγέλλων“ ⁴ καὶ ἕτερον ἐπὶ τούτων
„καὶ διεξιὼν ἡλίκα ⁵ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἀδικούσιν, οὐ
τὰς ἰδίας μόνον πατρίδας, οἱ δωροδοκοῦντες καὶ χρήμα-
τα λαμβάνοντες παρὰ Φιλίππου.“ 2. Πῶς δὲ ὁ ⁶ Αἰσχι- 15
νης; „Ἀμύντου μὲν γὰρ ⁷ νεωστὶ τετελευτηκότος.“ καὶ
ἄλλος πλαγιασμὸς „καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ προεσφυτέρου τῶν
ἀδελφῶν, Περδίκκου δὲ καὶ Φιλίππου παίδων ὄντων.“ καὶ 244
ἄλλος πλαγιασμὸς „Πανσανίου δὲ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ⁸
κατιόντος φυγάδος μὲν ὄντος, τῷ καιρῷ δὲ ἰσχύοντος.“ 20
καὶ πάλιν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ πλαγιασμῷ „πολλῶν δὲ αὐτῷ
συμπραττόντων, ἔχοντος δὲ Ἑλληνικὴν δύναμιν, εἰληφό-

13 Ald. Vind. ταῦτα.

1 Ald. Vind. πλησιάζειν. Norrm. Par. πλαγιάζειν. tum v.
sq. Ald. πλησιεσθῆναι. Par. Vind. Norrm. πλαγιασθῆναι. „Hinc
satis constat quid sit πλαγιασμὸς τῶν περιόδων apud Photium
Biblioth. p. 841, 16. quod ad obliquitatem sententiarum captio-
sasque ambages detorquet Cresollius Theatro Rhet. II. 5. con-
fer de dictione simplici E. a. p. 392. 396. et Hermog. 1, 3.
et 9.“ NORRM. 2 de fals. leg. p. 314. 3 Edd. Vind.
ἐπὶ. Norrm. ἐπὶ τούτῳ. Par. περὶ. 4 Ald. Vind. ἡλίκα. tum
Par. ἀπαγγέλλων (sic). 5 πᾶσαν Par. om. 6 ὁ e Par.
recepit. — de fals. leg. p. 323. Bekk. 7 γὰρ e Par. rece-
pi. 8 Edd. αὐτὴν. Par. αὐτῶν. Vind. αὐτ.

τος δὲ Ἀεθιμοῦντα καὶ Θέρμαν, Μακεδόνων δὲ οὐχ ὁμο-
νοούντων, ἀλλὰ τῶν πλείστων τὰ Πανσανίου φρονοούντων,
ἐπὶ τῶν καιρῶν τούτων* ὤρθησε δὲ ⁹ καὶ ἀνέπασεν ἡμᾶς
„ἐχειροτόνησαν Ἀθηναῖοι στρατηγὸν Ἰφικράτην.“

5 Γ'. α. Κατὰ δὲ τὴν ἀπαγγελίαν γίνεται περιβολὴ
οὕτως, ὅταν τις τοῖς ἰσοδυναμοῦσι χρῆται. χρὴ δὲ εἰδέναι
ὅτι τῶν ἰσοδυναμούμενων τὰ μὲν κατὰ τὸ ἀκόλουθον πα-
ρατίθεται, τὰ δὲ κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ ἀκολούθου. τὰ
μὲν κατὰ τὸ ἀκόλουθον, ὅπου λέγει ¹⁰ „ἐξῆρσεν καὶ
10 σαυτῷ πιστεύεις.“ καὶ πάλιν ¹¹ „τὴν μὲν ἀσέλγειαν καὶ
τὴν ὕβριν.“ καὶ πάλιν „τὸν πλοῦτον καὶ τὴν περιουσίαν.“
ἢ „τοὺς ἐταίρους καὶ φίλους.“ τὰ δὲ κατὰ τὸ ἐναντίον
τοῦ ἀκολούθου ἰσοδυναμοῦντα πάλιν ¹² „ταῦτα ἀμελού-
μενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς βοηθείας τυγχάνοντα.“ ἰσο-
15 δυναμοῦν δὲ κακεῖνο ¹³ „πάντας ὑμᾶς καὶ ὅλον τὸν
δῆμον.“

β'. Εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι καὶ τοῦτο οὐδενὸς ἔλαττον τὸ
θεώρημά ἐστιν, ὅτι ἡ σεμνότης καὶ ἡ περιβολὴ κοινω-
νοῦσι κατὰ πάντα· καθ' ὅσα γὰρ καὶ συνίσταται, κοινω-
20 νοῦσιν ἑλλήλαις. καὶ δεῖ οὕτω διανοεῖσθαι περὶ αὐτῶν.

Α'. α. Ἀξιοπιστία δὲ γίνεται διχῶς, κατὰ γνώμην
καὶ κατὰ σχῆμα. κατὰ μὲν γνώμην οὕτως, ὅταν τις προ-
συνίστησι τὰ ἑαυτοῦ δίκαια, ὡς ἀληθῆ ὄντα καὶ ῥᾶδια
25 δειχθῆναι, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ¹ „πάνυ μι-
κρόν ὑπέληφά μοι τὸν λόγον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
ῥᾶδιον εἶναι περὶ τοῦ παρὰ τοῦτον εἰρησθαι τὸν νόμον
τὸ ὑρήφισμα.“

9 δὲ Par. om. — v. 4. Ald. Vind. καὶ στρατηγόν. 10 in Androt.
p. 601. 11 In Mid. initio. 12 Phil. IV. p. 133. 13 de
fals. leg. p. 381. 1 p. 649.

β'. Ἀξιοπίστον δὲ καὶ τὸ τὰ ζητούμενα τῶν ἀποδεδυγμένων καὶ ὁμολογουμένων προσποιεῖσθαι εἶναι περιφανέστερα, ὥς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.² ἀποδείξας τὸ παράνομον, ὑπολειπομένου ἐξετασθῆναι τοῦ ἀσύμφωρου, ἀξιοπίστως³ προσλαβὼν προσεποιήσατο ἔτι καὶ τοῦ 5 παρανόμου φανερώτερον τὸ ἀσύμφωρον, τὸ ζητούμενον τοῦ ἀποδεδυγμένου ἐν οἷς λέγει „οὕτω γὰρ σφόδρα ἐναντίον τοῖς νόμοις τὸ ψήφισμα, μᾶλλον ἀσύμφωρόν ἐστιν ἢ παράνομον.“

γ'. Ἀξιοπιστίας,⁴ δὲ καὶ τὸ τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς ἀραῖς 10 χρῆσθαι. οἷον „καλῶ δὲ ἐναντίον ὑμῶν τοὺς θεοὺς πάντας καὶ πάσας ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν Ἀττικὴν, καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὅς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει, καὶ 248 ἐπεύχομαι πᾶσι τούτοις, εἰ μὲν ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἴποιμι καὶ εἶπον τότε⁵ εὐθύς ἐν τῷ δήμῳ, εὐτυχίαν μοι δοῦναι 15 καὶ σωτηρίαν· εἰ δὲ πρὸς ἔχθραν ἢ φιλονεικίας ἰδίας ἔνεκα, πάντων ἀγαθῶν ἀνόνητόν με ποιῆσαι.“ καὶ πάλιν⁶ „πρῶτον μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν 20 ὡς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα.“ καὶ ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος⁷ „καὶ εἰ μὲν εὐορκῶ, πολλὰ μοι γένοιτο ἀγαθὰ⁸ καὶ μηδέποτε αὐτὶς τοιοῦτον μηδὲν πάθοιμι· εἰ δὲ ἐπιορκῶ, ἐξέλης ἀπολοίμην αὐτός τε καὶ εἴ τί μοι ἐστὶν ἢ μέλλει ἔσσεσθαι.“

δ'. Ἀξιοπιστίας δὲ καὶ ὅταν τις τὰς κρίσεις τῶν 25 ταῦτα [653] ἀκουόντων ἐφ' οἷς ἂν λέγῃ προσλαμβάνῃ, ὥς καὶ παρ' ἐκείνοις ὁμολογουμένων τῶν πραγμάτων· ὅταν λέγῃ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος·⁹ „κεκρίσθαι δὲ τοῦτο

2 p. 654. 3 Ald. Vind. ἀξιοπίστους. Norrm. Par. ἀξιοπίστως. tum Edd. προσβαλὼν. Par. Vind. προσλαβάν. — Μοι τοῦ Ald. Vind. Par. om. 4 Ald. Vind. ἀξιοπιστίας. 5 Ald. Codd. καὶ τότε. — Pro cor. p. 274. 6 Ibid. initio. 7 p. 1270. 8 Par. καὶ ἀγαθὰ. — v. 24. τε Ald. Vind. om. 9 Initio.

τὸ πρᾶγμα πάλαι ¹⁰ ἐπὶ τῆς ἐκάστου φύσεως οἰκοθῆν.
καὶ πάλιν· „οἱ μὲν δικάζοντες ὑμεῖς ἤκετε μᾶλλον ἡμῶν
250 τῶν κατηγορῶν εἰδότες καὶ ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ τοῦ-
τον, καὶ ἐγγεγραμμένον ¹¹ ἐν ἀκροπόλει, καὶ οὐκ ἐξόν
αὐτῷ λέγειν· ὥστε ἕκαστον ὑμῶν κατηγοροῦν τάξιν ἔχειν,
καὶ τὰ δίκαια εἶδέναι μὴ μαθεῖν δεῖσθαι.“ καὶ ¹² „εἰ
μὲν ἴστε με τοιοῦτον· εὐ γὰρ ἄλλοθι πού βεβίωκα.“

εἰ. Ἀξιοπιστίας δὲ καὶ τὸ ἰσχυρίζεσθαι τοῖς πράγμα-
σιν, ὅταν λέγῃς ¹ „εὐ τοίνυν ἴστε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
10 ὅτι ἐξηπάτησθε· καὶ δι' ἃ γε εἰκότως τοῦτο πεπόνθατε,
ἀκούσατέ μου.“ καὶ ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας ² εὐθύς
ἀπισχυρίσατο· „τὸ μὲν ἐξελέγχειν πολλὰ καὶ δεινὰ πε-
ποιηκότα τοῦτον· καὶ τῆς ἐσχάτης τιμωρίας ὄντα ἄξιον
θαρρῶ καὶ πάννυ πιστεύω.“ καὶ ἐν τῷ κατὰ ³ Στεφάνου
15 „ἐπιδείξω δὲ ὑμῖν τουτονὶ Στέφανον καὶ μεμαρτυρηκότα
ψευδῇ καὶ δι' αἰσχροκέρδειαν τοῦτο πεποιηκότα καὶ κα-
τήγορον αὐτὸν αὐτοῦ ⁴ γιγνόμενον· τοσαύτη περιφάνεια
τοῦ πράγματός ἐστιν.“

ς'. Ἀξιοπίστον δὲ καὶ τοῦτο, ὅταν ὢν πλείστον δο-
20 κεῖν ἀφιστηκέναι βούλεται ⁵ τις καὶ σφόδρα διαβάλλῃ
ταῦτα ὥς δεινὰ καὶ χαλεπὰ· οἷον ⁶ „αἰτιασάμενος γὰρ
με ἃ καὶ λέγειν ἂν τις ὀκνήσειεν εὐ φρονῶν, τὸν πατέρα
252 ὡς ἀπέκτονα ἐγὼ τὸν ἐμαυτοῦ.“ καὶ ἐν τῷ κατὰ Μει-
δίου ⁷ „τῷ γὰρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ ⁸ καὶ δεινῆς καὶ
25 χαλεπῆς συμβάσεως αἰτίας.“ καὶ πάλιν „οὔτε θεοὺς οὔτε
ὁσίαν ἐποίησατο ἐμποδῶν τοιούτῳ λόγῳ, οὐδ' ὤκνησεν,
οὐδὲ πρὸς οὓς ἔλεγεν αὐτοὺς ἡσυχύνθῃ.

10 Ald. Vind. πάλιν. — v. 2. iidem ὑμῶν. 11 Ald. ἐγ-
γεγραμμένον. 12 Pro cor. p. 228. 1 p. 668. 2 Ini-
tío. 3 Edd. περὶ. Codd. κατὰ. — In Steph. initio. 4 Ald.
Vind. ἐαυτοῦ. Tum Vind. περιφάνια. 5 Ald. Dind. Codd.
βούλεται, sine τις. Norrm. βούλεται τις. tum Ald. διαβάλλει.
Codd. Norrm. διαβάλλῃ. 6 Contra Androt. initio. 7 p. 548.
8 Par. ταλαιπώρῳ.

ζ. Ἀξιόπιστον δὲ καὶ τὸ τιμᾶσθαι προλαμβάνοντα⁹
καὶ ζημίας ὀρίζειν καθ' ἑαυτοῦ ἐφ' οὗς ἂν διεξίη· οἷον¹⁰
„ἐγὼ πλέων ἐθελοντὴς πάσχειν ὅτιοῦν ἔτοιμος.“ καὶ πάλιν
ἐτέρωθεν ἐν Φιλιππηκοῖς¹¹ „μήτε νῦν μήτε αὐθις ὡς ὕγι-
αίνοντί μοι πρόσθε.“

η. Ἀξιοπιστία¹² καὶ τὸ πλείω καθ' ἑαυτοῦ νέμειν
τῶν ἀληθῶν. οἷον „εἰσὶ τῶν ξένων ἀτελαῖς· δέκα θήσω,¹³
καὶ μὰ τοὺς θεοὺς ὅπου εἶπον ἄρτιως, οὐκ οἶμαι πάντας
εἶναι. ἀλλὰ μὴν τῶν γε¹⁴ πολιτῶν οὐκ εἰσὶ πέντε ἢ ἕξ·
οὐκοῦν ἀμφοτέρων¹⁵ ἑκατάδεκα· ποιήσωμεν αὐτοὺς εἴκο- 10
σιν, εἰ δὲ βούλεσθε τριάκοντα.“

θ. Ἀξιοπιστίας καὶ τὸ ἐνδείκνυσθαι ὡς χαλεπὰ μὲν
ὄντα περὶ ὧν ἐγχειρεῖ, διὰ δὲ τὸ λυσιτελεῖν τῇ πόλει ῥη-
θῆναι αὐτὰ λέγειν, ἅν αὐτὸς τι κινδυνεύη,¹ ὡς ἐπὶ
κοινῷ συμφέροντι, ἂν δὲ τι καὶ παθεῖν, προηρημένως.² 45
παράδειγμα δὲ τούτου ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς³ „ἐγὼ δὲ 254
ὁρῶ μὲν ὡς χαλεπὸν τὰ⁴ βέλτιστα λέγειν ἐστίν· ἐξηπα-
τημένων γὰρ ὑμῶν καὶ τῶν μετ' αὐτὰ,⁵ τῶν δὲ ταυτὲ
προηρημένων, ἔαν τάναντία τις ἐγχειρῇ λέγειν καθὰ ὑμεῖς
μὴ περιμένετε μαθεῖν, χαριεῖται μὲν οὐδ' ἐτέροις, δια- 29

9 Ald. Vind. Dind. προσλαμβ. Norrm. Par. προλαμβ. 10
Phil. II. p. 48. 11 Phil. III. p. 116. 12 Norrm. ἀξιοπιστίας.
13 Ald. δὲ καθήσω. Im Lept. p. 463. 14 γε ex Par. inserui. Mox
Edd. Par. εἰσὶν. Vind. εἰσὶ. 15 Ald. ἀμφοτέρον. Tum Edd. Vind.
ποιήσομεν. Par. Dem. ποιήσωμεν. 1 Ald. κινδυνεύειν. Norrm. Dind.
κινδυνεύσειν. Par. Vind. κινδυνεύη. 2 Ald. προειρημένος. 3 „Plu-
res igitur proprie dictae suasiores sunt, quod a parte con-
firmat Hermogenea II, 40. p. 473. et Dionysius de aetate De-
mosth. et Aristotelis. Hoc loco oratio pro Megalopolitis ad
hanc classem refertur. rursus p. 274. ὁ περὶ συμμοριῶν. at ho-
die ὁ περὶ τῆς συντάξεως singulatim συμβουλευτικὸς inscribitur.
NORRM. 4 Edd. Vind. τὸ τά. Par. τὸ om. ut Dem. pro
Megalop. initio. 5 Par. μεταυτὲ. mox v. 20. Vind. περιμένετε.

βεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους· οὐ μὴν ἄλλ' αἰρήσομαι
μᾶλλον αὐτὸς, ἂν ἄρα τοῦτο πάθω, δοκεῖν γλυκαρεῖν ἢ παρ'
ἃ νομίζω βέλτεστα προῖσθαι τισὶν ὑμᾶς ^{5*} ἐξαπατηῖσθαι.

ι. Ἀξιοπίστον δὲ καὶ ὃ τι ἂν ⁶ ἄλλος εἴποι ἐναντιού-
μενός σοι τοῦτο αὐτὸ προλαβόντα εἰπεῖν. οἷον ἐν τῷ πε-
ρι ⁷ ἀνυμοριῶν ὃ μὲν διοικεῖται ἐστὶν ὅτι δεῖ ἐναντιωθῆ-
ναι τοῖς βασιλεῖ πολεμεῖν συμβουλευόνουσιν· ἐπεὶ δ' ἐκείθεν
αὐτῷ ἀντέπιπτε, ⁸ μὴ πολεμῶμεν οὖν τῷ κοινῷ ἐχθρῷ
καὶ ⁹ βαρβάρῳ; διὰ τοῦτο ἀξιοπίστως προλαβὼν ὃ εἶπεν
40 ἂν τις ἐκείθεν κατὰ βασιλείας, τοῦτ' ¹⁰ αὐτὸς λέγει „ἐγὼ
νομίζω κοινὸν ἐχθρὸν ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων βασιλεία.“
εἶτα ἃ νῦν αὐτὸς εἰσηγείται „οὐ μὴν διὰ τοῦτο παραι-
νέσταιμ' ἂν τοῖς ἄλλοις πόλεμον πρὸς αὐτὸν αἰρεσθαι.“ ¹¹
256 ια. 1. Ἀξιοπιστίας δὲ καὶ ὅσα μὴ ἔχεις ¹ ἄλλοθεν
15 συστήσαι, ἐξ ἀκοῆς ταῦτα πιστοῦσθαι· ² „ἤκουον δ'
ἐγὼ γὰρ τινῶν ὡς οὐδὲ τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἀγορὰς εἶ
δώσοιεν ³ αὐτῷ καρποῦσθαι.“ καὶ πάλιν ⁴ „ὡς δ' ἐγὼ
τῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ γεγενημένων τινὸς ἤκουον, ἀνδρὸς
οὐδαμῶς οἷον τε ψεύδεσθαι.“ 2. Ἀξιοπιστότερον δὲ τὸ
20 εἰς αὐτοὺς τοῖς ἀκούοντας ἀναφέρειν ἔχειν· οἷον „ὑμῶν
ἀκηχοῦς ἐγὼ γε ὑμᾶς διδάσκειν ἔχω.“ καὶ πάλιν ⁵ „ἃ παρ'
ὑμῶν [654] τῶν πρεσβυτέρων αὐτὸς ἀκήκοα.“

ιβ'. Ἀξιοπιστίας δὲ καὶ τὸ ⁶ ἐπικαταψεύδεσθαι· οἷον
ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ ⁷ στεφάνου, ἐν οἷς λέγει τὸν Αἰσχίνην

5* Ald. Vind. ἡμᾶς. 6 Ald. Vind. ὅταν. Norrm. Dind.
Par. ὃ τι ἂν. Schaeff. ad Dem. p. 178. ὃ ἂν. 7 Par. περι
τῶν. 8 Edd. Par. ἀντέπιπτεν. Vind. ἀντέπιπτε. 9 Par.
καὶ τῷ. 10 Ald. Vind. ταῦτ'. Norrm. Par. τοῦτ'. — v. 11.
κοινὸν Ald. Vind. om. 11 Ald. αἰρεσθαι. Vind. αἰρε-
σθαι. Norrm. Par. αἰρεσθαι. 1 Edd. Vind. ἔχει. Par. ἔχεις.
2 Ald. Vind. πιστοῦται. Norrm. Par. πιστοῦσθαι. 3 Ald.
δώσειεν. — Ol. I. p. 15. 4 Ol. II. p. 23. 5 In Lept.
p. 172. 6 τὸ Dind. om. 7 τοῦ Vind. om.

ὁψὲ Ἀθηναῖον⁸ γεγεννημένον· „ὁψὲ γὰρ ποτε, ὁψὲ λέγω“ εἶτα ἀξιοπίστως ἐπικατεψεύσατο „χθὲς μὲν οὖν καὶ πρῶην, εἶτα Ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ.“ καὶ πάλιν ἐν τῷ κατὰ Αἰσχίνου „τὸ μὲν ἀληθές, τὸν⁹ μὲν ἀνῆρηκεν τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων.“ τὸ δὲ ἐξῆς ἐπικατεψεύσατο, οἶον⁵ „τοῖς δὲ ἀπειλεῖ.“

ιγ'. Περὶ τῶν ἀξιοπιστίας δὲ καὶ τὸ ὡς ἀναμνησθέντα τι εἰπεῖν, οἶον·¹⁰ „μικροῦ γε ὃ μάλιστα μέλλει πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν παρηλθὺν.“ τοῦ δὲ αὐτοῦ τρόπου καὶ τὸ ὡς ζητοῦντά¹¹ τι εἰπεῖν· „λάβε δὴ καὶ τὸ τῷ Χαβρία¹⁰ 258 ψήφισμα ψηφισθέν· ὅρα δὴ καὶ σκόπει, δεῖ¹² γὰρ αὐτὸ ἐνταῦθα εἶναι·“ τὸ γὰρ μὴ ὡς παρεσκευασμένον, ἀλλ' ὡς ἐπὶ καιροῦ ζητοῦντα εἰσάγειν ὁμοίον ἐστὶν αὐτοσχεδιῶ καὶ ἀξιόπιστον ποιεῖ τὸν¹³ λόγον.

ιδ'. Παρὰ πάντα δὲ ἀξιοπιστίας τό τε ἐπισημαίνει¹⁵ σθαι τοῖς εἰσαγομένοις καὶ τὸ ὑπερβολαῖς χρῆσθαι· ἐπισημαίνεσθαι μὲν, ὅταν λέγῃς·¹ „ὃ τοίνυν μάλιστα πάντων οἶμαι δεῖν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φυλᾶσθαι, τοῦτ' εἰπεῖν ἔτι βούλομαι.“ τοῦτό ἐστιν ἀρχόντων τῶν προειρημένων τῷ μέλλοντι² εἰσάγεσθαι. ἡ δὲ ὑπερβολὴ²⁰ ἐν τῷ ἐξῆς, οἶον· „εἰ γὰρ τις ἅπαντα ὅσα³ Λεπτίνης ἐρεῖ περὶ τοῦ νόμου, διδάσκων ὑμᾶς, ὡς κακῶς χρῆται,⁴ συγ-

8 Par. Ἀθηναίων. — Pro cor. p. 270. 9 Edd. Codd. καὶ τὸ μὲν. Schaefer. ad Dem. de fals. leg. p. 341, 18. delendum censet καὶ, ut natum e proximo ε'. Pro τὸ scripsi τόν. 10 de fals leg. p. 414. 11 Edd. Par. ζητοῦντας. Par. ζητοῦντα. 12 Edd. Vind. ὁροδίσαι. σκοπήσει, praefixo asterisco in Ald. Liber Merulae ὁροδίσαι per lacunam omittit. Verae lectionis vestigia servavit Par. ὁραδίσαι. σκοπεῖσαι, i. e. ὅρα δὴ καὶ σκόπει· δεῖ ut Dem. Lept. p. 482. 13 τόν Dind. om.

1 In Lept. p. 497. 2 Norrm. τοῦ μέλλοντος. Idem sq. οἶον om. 3 Ald. οἷσα. 4 Vind. χρῆσθαι.

χωρήσει τούτοις ἀληθῆ⁵ λέγειν αὐτόν, ἐν γε αἰσχρὸν, οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο, ἀναιρεθείη, ὃ συμβήσεται διὰ τοῦ νόμου κυρίου γανομένου τῇ πόλει.“

ιε. Ἀξιοπίστον καὶ τὸ ἐνταῖς τῶν ἀντιθέσεων ὧν⁸ δοκοῦσι καθ' ἡμῶν λέγειν οἱ ἀντίδικοι συγχωρεῖν καὶ συγκατατίθεσθαι· ὡς ἐν τῷ κατὰ Μειδίον⁶ ἡ μὲν ἐκείθεν ἀντιθέσις· „τάχα νῦν καὶ τοιαῦτα ἔρεῖ, ὡς ἐσχε-
260 μένα πάντα λέγων ἐγώ.“ εἶτα ἡ παρ' αὐτοῦ συγχώρησις μεθ' ὑπερβολῆς· „ἐγὼ δὲ γ' ἐσκέφθαι μὲν ὁμολογῶ καὶ
40 μεμελετηκέναι ὡς ἐνῆν μάλιστα ἐμοί.“

Β'. α. 1. Κατὰ δὲ σχῆμα γίνεται ἀξιοπιστία οὕτως, ὅταν τις τοῖς ὁμολογουμένοις ἀντὶ τῶν ζητουμένων σχήμασι χρῆται, ὡς ἐκεῖ⁷ „ἄρ' ὀράτε καὶ λογιζέσθε τὴν ἐπιούσαν ὥραν τοῦ ἔτους, εἰς ἣν ἐρημόν τινες οἴονται
15 δεῖν τὸν Ἑλλήσποντον ὑμῶν ποιῆσαι.“ 2. Καὶ πάλιν⁸ ἀξιοπιστίας ἕνεκα ὡς ὁμολογούμενον τῷ σχήματι εἰσάγει· „ἴστε γὰρ δὴ πού τοῦθ' ὅτι τῶν ἡμᾶς ἀδικούντων ἐν ἑκάστῳ τίμημα ὑπάρχει.“ καὶ πάλιν⁹ „ἴστε μὲν οὖν ἴσως καὶ ἄνευ τοῦ παρ' ἐμοῦ λόγου ὅτι σπουδαῖος Χα-
20 βρίας ἦν ἀνὴρ.“

β'. Ἀξιοπίστον δὲ κατὰ σχῆμα καὶ ὅταν τις ἐπαγγελίᾳ ἐν τῷ λόγῳ χρῆται· πάνυ γὰρ ἀξιοπίστον τὸ περὶ τῶν ζητουμένων κατεπαγγέλλεσθαι, ὡς ἐν τῷ πρὸς Λεπτινὴν¹⁰ τὸ μὲν ζητούμενον εἰ θήσωσι¹¹ τὸν παρεισφερό-
25 μενον νόμον, ὃ δὲ κατεπαγγέλλεται λέγων· „ἐγγνώμεθα ἡμεῖς, ἐγὼ, Φορμίων, ἄλλον εἴ τινα βούληται θῆσιν τὸν νόμον.“ καὶ πάλιν· „ἐγγνώμεθα, ὑπισχνούμεθα, οἱ

5 Ald. Vind. ἐν ἀληθῇ. Vitium ortum ex lectione Demosthenis συγχωρήσειεν ἀληθῇ. 6 p. 576. 7 De Cherson. p. 94. 8 πάλιν Dind. om. — In Lept. p. 504. 9 p. 479. 10 p. 487. 11 Norrm. θήσουσι.

διαμοιράται ταῦτα γραφόντων, ἐπὶ τούτοις τὸ πρᾶγμα γινέσθω.“

γ'. Ἀξιοπιστίας δὲ καὶ ὅταν τις συνδρομαῖς χρῆται, 262
ὡς ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. οἷον „εἰ δὲ τῷ δοκεῖ ταῦτα καὶ
δαπάνης πολλῆς καὶ πραγματείας εἶναι.“¹² νῦν ἡ συν- 5
δρομή „καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ.“ τὸ γὰρ κοθ' ἑαυτοῦ
δοκοῦν τὴν πρώτην συγχωρεῖ, ἵνα τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰ-
σάγῃ.

δ'. Πάνυ ἀξιοπίστον δὲ καὶ τοῦτο. ὅταν τις παρα-
λείψει¹³ χρῆται. ἔστι μὲν οὖν καὶ περιβολὴ τὸ σχῆμα, 10
ὅμως δὲ πολλοῖς ἐφαρμόττον κατὰ χρείας διαφόρους πολ-
λάκις ιδιότητά τινα ἔχει ἐν τῇ ἀξιοπιστίᾳ. ὅταν γὰρ
παραλείπειν¹⁴ τι δοκῶν μὴ παραλείψῃς, ἐνταῦθά ἐστιν
ἡ ἀξιοπιστία. ὥσπερ ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην.¹⁵ „τὰ μὲν
οὖν ἄλλα, ὅσα χρήσιμον ἑαυτὸν παρέσχευ οὗτος ὁ ἀνὴρ.“¹⁵
εἰτα παραλείπει¹⁶ ἐχρήσατο „καὶ αὐτὸς καὶ οἱ πρόγῳ-
νοι, παραλείψω.“ καὶ πάλιν. „αἰσχρὸς,¹⁷ ὧ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, καὶ κακῶς ἔχων ὁ νόμος, ὁμοίως φθόνῳ τιγὶ
καὶ φιλονεικίᾳ.“ εἰτα μηδὲν ἔτι ἔχων εἰπεῖν ἀξιοπίστως
τῇ παραλείψει¹⁸ ἐχρήσατο „καὶ τὸ λοιπὸν ἔω.“ 20

ε'. Καὶ τὸ καθ' ἑαυτοῦ δὲ λέγειν τινὰ ὄν¹⁹ τρόπον
κατὰ τῶν ἀντιδίκων, ἀξιοπιστίαν ἐμποιεῖ τῷ λόγῳ.

[655] ΠΕΡΙ ΣΦΟΔΡΟΤΗΤΟΣ. Ε'.

Α'. α. 1. Σφοδρότης δὲ γίνεται τριχῶς, κατὰ 264
γνώμην, κατὰ σχῆμα, κατὰ λέξιν. καὶ κατὰ μὲν γνώμην 25
οὕτως, ὅταν τις ἐνδόξοις προσώποις ἐπιτιμᾷ, οἷον. „ἐξέ-

12 εἶναι Par. om. — De Cherson. p. 101. Philipp. IV. p. 137.

13 Ald. Vind. Par. παραλήψις. Norrm. παραλείψ. 14 Par.

παραλείπειν. 15 p. 467. 16 Ald. Vind. ἐν παραλήψει. — v. 17,

Ald. παραλήψω. 17 Ald. αἰσχρόν. — In Lept. p. 504. 18 All.

παραλήψει. 19 Norrm. Dind. Par. τινὰ ὄν. Ald. Vind. τίνα οὖν.

στητε, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς τάξεως, ¹ ἐφ' ἧς ² ὑμᾶς οἱ πρόγονοι κατέλιπον.“ καὶ ἄλλο πάλιν ὅμοιον τούτῳ „ἡσυχάζετε δὲ ³ μόνοι τῶν Ἑλλήνων.“ καὶ πάλιν· καὶ ⁴ τῶνδε ὑμεῖς αἴτιοι, τότε πρῶτον ἑάσαντες αὐτοὺς μετὰ ⁵ τὰ Μηδικὰ κρατῦναι ⁶ τὴν πόλιν.“ 2. Σφοδρότητα δὲ ποιεῖς καὶ ὅταν πράγματα ἢ πρόσωπα ἐνδοξα μὴ ὀκνῆς διαβάλλειν. οἶον τὸ μὲν ἐπαινεῖν τοὺς προγόνους πρᾶγμα ἐνδοξότατον, ὃ δὲ Δημοσθένης πῶς εὐθύς ἐν ἀρχῇ διέβαλεν; „οἱ μὲν ἐπαινοῦντες τοὺς προγόνους λόγον εἰ-
¹⁰ πειν μοι δοκοῦσι ⁷ κεχαρισμένον, οὐ μὴν συμφέροντά γε ἐκείνοις οὐς ἐγκωμιάζουσι ποιεῖν.“ 3. Καὶ ὕλως δὲ τὸ ἐπιτιμᾶν σφοδρότητα ἔχει, ὡς ἐν ἐκείνοις „ἀμφοτέροί μοι δοκοῦσιν ἀμαρτάνειν, καὶ οἱ τοῖς Ἀρχαῖσι καὶ οἱ τοῖς Λακεδαιμονίοις συνειρηκότες.“
¹⁵ β'. Καὶ τὸ διαβάλλειν δὲ πρόσωπα ἐνδοξα ὡς ἀτόπως ἔχοντα σφοδρότητα ποιεῖ. οἶον· ⁷ „ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι χρήματα καὶ συμμαχους ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέρει.“

γ'.

1 Pro τῆς τάξεως in nostris est ὑποθήσεως. sed ab Aristide facit et Hermogenes I, 10. p. 344. et frequens oratoris usus, ut Olynthiaca III. ut περὶ συντάξεως, ut de libertate Rhodiorum, ubique proxime finem. sic et Isocrates Archidamo p. 330. μὴ κατασχύνειν τὴν πόλιν μηδὲ περιιδεῖν αὐτὴν ἐκλείπουσαν τὴν τάξιν εἰς ἣν οἱ πατέρες κατέστησαν αὐτήν. NORRM. 2 Edd. Vind. οἷς. Par. ἧς, ut Phil. IV. p. 143. 3 Par. γὰρ. — Thuc. I. p. 22. 4 καὶ ex Par. recepi. 5 Edd. Vind. κρατῆσαι. Par. κρατῦναι. 6 Par. δοκοῦσιν. — De Symmoriis initio. 7 Olynth. III. p. 37. — Perlonga ad hunc locum Norrmanni annotatio est, in qua nihil repetitu dignum invenio praeter haec verba „Dionysius περὶ τῆς Δημοσθένους λέξεως: haec Obrechtiani codicis ἐπιγραφὴ est, de quo nonnulla alibi tum meliora editis tum pleniora fieri possunt.“ DIND.

γ'. Καὶ ὅταν δὲ ἀτόπως τις εἰκάξῃ, σφοδρὸν πειεῖ 266
τὸν λόγον. οἷον· ⁸ „ὥσπερ σκορπίος ἤρχως τὸ κέντρον,
ἄττων δεῦρο κἀκαῖσε, σκοπῶν τίνι κακὸν τι προστριψά-
μενος εἰς συμφορὰν ⁹ καταστήσῃ.“ καὶ πάλιν· „οὔτε
γὰρ ¹⁰ μαγεῖρφ μαχαίρας οὐδὲν ἐστ' ὄφελος ἥτις μὴ
τέμνει, οὔτε βουλομένω δι' αὐτοῦ πᾶσι κακὰ καὶ πρά-
γματα γίνεσθαι ὁ ταῦτα ἀποδωσόμενος συκοφάντης οὐ-
δὲν ἐστ' ὄφελος.“ καὶ ἀλλαχοῦ πάλιν· „ἀλλὰ μανδρα-
γόραν πεπωκόσιν ἢ ¹¹ τι φάρμακον ἄλλο τοιοῦτον ἐοί-
καμεν ἀνθρώποις.“

δ'. Σφοδρότης δὲ ἐστὶ καὶ ὅταν τις ὑπεραγανακτῇ,
οἷον· „τοῦτο μὲν γὰρ οὐκ ἔχον ¹² ἐστὶν ὑπερβολὴν ¹³
ἀκαθαρσίας.“ καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ· ¹⁴ „τοῦτο γὰρ δὴ
τυῶσατόν ἐστι.“ καὶ πάλιν· ¹⁵ „τῆς ἐσχάτης ὕβρεως
οὐδὲν ἐλλείπει.“

ε'. Καὶ ὅλως δὲ ὅπου σχεδὸν τι ἐφ' ὁμολογουμένοις
ἀδικήμασιν αἱ κατηγορίαι γίνονται, διὰ τὸ πρόδηλα εἶναι
τὰ ἀδικήματα, σφοδρότητος ὁ λόγος τυγχάνει, ὥς καὶ ¹⁶
ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογέιτονος. τὸ
δὲ μέγιστον εἰδέναι χρή, ὅτι ὅταν ἢ μὴ ¹⁷ ἰσχυρὰ ζητή-
ματα ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν, ἀλλ' ὑπάρχη θατέροις, 268
ἢ πρόδηλα αὐτὰ εἶναι· ὁ δὲ ὥς ἐπὶ ὁμολογουμένοις ¹⁸
σχεδὸν τοῖς ζητήμασι συνάγει τὸν λόγον, οἷός ἐστιν
ὁ κατὰ Μειδίου.

Β'. α'. Κατὰ σχῆμα δὲ οὕτω ¹⁹ γίνεται σφοδρότης, 25

8 In Aristog. p. 786. 9 Par. ad marg. γε. εἰς φόβον. 10 γὰρ
ex Par. Vind. recepi, abest ab Edd. — In Aristog. p. 784.
11 Ald. Vind. ὅ τι. Phil. IV. p. 133. 12 Ald. Vind. Par. ἔχον. —
In Mid. p. 553. 13 Ald. Codd. ὑπερβολή. 14 Phil. III. p. 419.
15 ib. p. 119. 1 καὶ e Par. recepi. 2 Norrm. conj. μήν.
3 Ald. Vind. ὁμολογουμένην. Norrm. Par. ὁμολογουμένοις. tum
Vind. ζητήμασιν. — v. 23. Ald. Vind. οἷον. 4 Vind. οὕτως.

ὅταν τις ἐπιφορικοῖς χρῆται τοῖς σχήμασιν, ὅλον
 „αἰσχροῦς, ⁵ ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ κακῶς ἔχων ὁ νό-
 μος ⁶ καὶ ὁμοίως φθόνῳ τινὶ καὶ φιλονεικίᾳ.“ καὶ πάλιν
 „εἰργετέ ⁷ οὖν, εἰργετέ αὐτὸν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λό-
 5 γων.“ καὶ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου ⁸ „καὶ ταῦτα πάσχων
 ἐγὼ καὶ τοῦτον ὃν διεξιέρχομαι τρόπον νῦν πρὸς ὑμᾶς
 ἐλαυνόμενος.“ καὶ ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας ⁹ „τούτων
 οὐ γέγονεν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεινότερα.“

β'. Σφοδρότητα δὲ ἔχει καὶ τὸ τῆς ἀπόστροφῆς
 10 σχῆμα. „ὅς, ὃ μιαινώτατε πάντων, κεκλεισμένης σοι τῆς
 παρήρησίας οὐ κιγκλίσιν ¹⁰ οὐδὲ θύραις, ἃ καὶ παρανοι-
 ξειν ἂν τις, ἀλλὰ τοσοῦτοις καὶ τηλικούτοις ὀφλήμασι,
 καὶ τούτων παρὰ τῇ θεῷ ¹¹ κεμένων, εἰς τὰ ἐντὸς τού-
 των βιάξῃ καὶ προσέρχῃ ¹² πρὸς ταῦτα, ἀφ' ὧν ἀπε-
 15 λαύνουσί σε οἱ νόμοι, ἀπεσχοινισμένους ¹³ πᾶσι τοῖς ἐν
 270 τῇ πόλει δικαίοις.“ καὶ πάλιν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου ¹⁴
 „τί λέγεις, ὃ μιαιρὰ κεφαλῇ, συστάς αὐτοῦ παιδία σώζειν,
 ἢ ἐλεεῖν σε τούτους, τοὺς ὑπὸ σοῦ δημοδίᾳ προπικηλα-
 κισμένους;“

20 Γ'. α'. Κατὰ δὲ ἀπαγγελίαν, τουτέστι κατὰ λέξιν,
 σφοδρότης γίνεται, ὅταν ὑπερβολὰς ποιῇς ἐν τῷ λόγῳ.
 οἷον· „πλούσιος, θρασὺς, μέγα φρονῶν, ¹⁵ μέγα φθιγ-
 γόμενος, βίαιος, ἀναιδής.“ ὑπερβολὴν δὲ κάκεῖνο ἔχει,
 ὅταν εἴπῃς· „ἡ πόλις αὐτὸν οὐ χωρεῖ, ¹⁶ οὐθ' ἡ ἔλ-

5 Edd. αἰσχροῦς. Par. Vind. αἰσχροῦς, ut Or. in Lept. p. 505. 6 Edd. Vind. λόγος. Par. νόμος. 7 Edd. Vind. εἰργετέ αὐτόν. Par. ἤργετε οὖν ἤργετε αὐτόν. — De fals. leg. p. 372. 8 p. 551. 9 p. 361. 10 Ald. οὐα ἰγκλίσιν. — In Aristog. p. 778. 11 Edd. Vind. τῶν θεῶν. Par. τῇ θεῷ, ut Dem. 12 Edd. προσέχῃ. Codd. προσέρχῃ. 13 Par. Vind. ἀπεσχοινισμένους. 14 p. 577. 15 Edd. Vind. μεγαλοφρονῶν. Par. μέγα φρονῶν ut Dem. in Mid. p. 579. 16 In Mid. p. 579.

λάς ¹⁷ οὐθ' ἢ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τὰνθρώ-
που.“ καὶ ὅπου λέγει· ¹⁸ „προσκυεῖν τοὺς ὑβρίζοντας,
ὥσπερ ἐν τοῖς βαρβάροις, οὐκ ἀμύνεσθαι, κράτιστον
ἔσται.“

β'. Πάντα ἐξαίρει ¹⁹ τὴν ἐν τῷ λόγῳ σφοδρότητα τ
[656] ἐργάζονται, ὡς ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· ²⁰ „εὐλόμην
καὶ ἐξεδύομην, καὶ ὑγιῆς ἐξελθὼν φοράδην ἤλθον οὐ-
καδε.“ καὶ ὅπου λέγει περὶ τῆς μητρὸς, οὐ γὰρ εἶπεν
ἐξηληλύθει, ἀλλὰ ἐμφαντικώτερον τῇ ὀνομασίᾳ „ἐξεπε-
πηδήκει ἡ μήτηρ.“ ἐν γὰρ τῷ ὀνόματι ἡ ἐμφασις. 10

γ'. Ὡσπερ δὲ πολλάκις εἶπομεν ²¹ τὰς τροπὰς πολ- 272
λαχοῦ μέγα δύνασθαι, τοῦτο καὶ ἐν τῇ σφοδρότητι,
ὅταν λέγῃ κατὰ τῆς πονηρίας τῆς Ἀριστογείτονος σφο-
δρότητος ἔνεκα· „κῆπηλος καὶ μεταβολεύς καὶ μόνον οὐ
ζυγὰ καὶ σταθμὰ ²² ἔχων ἅπαντα ἐπώλη.“ 15,

ΠΕΡΙ ΕΜΦΑΣΕΩΣ. ε'.

Α'. α. Τρόπον μὲν τινὰ αἱ τρεῖς ἀρεταὶ τοῦ λόγου,
ἡ τε σφοδρότης καὶ ἡ ἐμφασις καὶ ἡ τραχύτης, εἰ καὶ
τῇ προσηγορίᾳ διεστήκασιν, τῇ γοῦν δυνάμει καὶ σφόδρα
ἐπικοινωνοῦσιν ἀλλήλαις ἐπὶ πλείστοις· καὶ ἡ τε σφοδρό- 20
της ἐμφατικός ¹ λόγος ἐστὶν καὶ ἡ τραχύτης σφοδρότητα

17 Par. οὐθ' ἡλλάς. — Phil. III. p. 118. 18 In Mid.
p. 549. 19 „Scribendum coniecimus καὶ αἱ ἐξάρξεις, lite-
rarum sequenti vestigia, alioqui maluissemus ἐμφάσεις, quod
sequentia firmani.“ NORRM. 20 p. 1263. 21 „Vel
hinc videas multum detrimenti huic operi adlatum esse,
quippe quod saepe se dixisse auctor ait, id nonnisi semel,
quod meminerim, ἐν τοῖς σωζομένοις, nempe p. 192. direrat.
nisi si etiam ad sequentia, parum probabili conjectura, verba
ista quispiam extendat.“ NORRM. 22 Ald. Vind. σταθμάς.
In Aristog. p. 784.

1 Par. ἐμφαντικός. — „Sic discriminat Hermogenes I, 8.

δύναται· ὅμως δ' οὖν κατὰ μὲν γνώμην ἔμφρασιν ποιή-
 σεις, ὅταν συνεγῇ τὰ πράγματα· λέγῃς καὶ ἐπάλληλα, ὡς
 ἐν τῷ πρὸς Αἰπτινὴν· ² „ἐνίκησε μὲν τοῖσιν Λακεδαι-
 μονίους ναυμαχῶν καὶ πεντήκοντα μιᾶς δεούσης ἔλαβεν
 3 αἰχμαλώτους τριήρεις· εἴλε δὲ τῶν νήσων τὰς πολλὰς,
 καὶ τρισχίλια αἰχμαλώτα σώματα δεῦρ' ἤγαγε, ³ καὶ
 δέκα καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀπέφηνεν ἀπὸ τῶν πολεμίων.“
 καὶ πάλιν· „ἑπτακαίδεκα μὲν πόλεις ⁴ εἴλεν, ἑβδομή-
 κοντα ⁵ δὲ τριήρεις, ἔλαβε δὲ καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀπέ-
 10 φηνε, τοσαῦτα ἔστησεν τρόπαια.“ ἕκαστον δὲ τούτων
 274 πρᾶγμα μὲν ἐστὶν καθ' ἑαυτὸ, ⁶ τὸ δὲ συναχῶς ἕτερον
 ἐτέρῳ ἐπανεμείχθαι τὴν ἔμφρασιν πεποίηκεν.

β'. Ἐμφρασιν δὲ ποιεῖ καὶ τὸ ἐπισημαίνεσθαι ταῖς
 ποιότησιν, ὅπου λέγει· ⁷ „θέαμα δεικόν.“ καὶ πάλιν· ⁸
 135 νόσημα δεινὸν καὶ χαλεπὸν καὶ φθλακῆς πολλῆς καὶ τῆς
 παρ' ὑμῶν ἐπανορθώσεως δεόμενον.“ καὶ ἐν τῷ κατὰ
 Μειδίον· ⁹ „ἀλλ' ὃ καὶ δεινόν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
 σχέτλιον ἔμοιγε ἀσέβημα, οὐκ ἀδίκημα μόνον τοῦτο πε-
 140 πρᾶχθαι δοκεῖ.“

Β. α'. Κατὰ δὲ σχῆμα ἔμφρασις γίνεται, ὅταν τις
 20 δεικτικοῖς χρῆται, οἷον· ¹⁰ „οὗτος, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 καὶ παλαιὸς ἐστ' ὁ νόμος καὶ καλῶς ἔχων.“ καὶ πάλιν
 ἐν συμβουλευτικοῖς· ¹¹ „ὁρᾶτε ταύτην τὴν πόλιν, ἐν

ut τραχύτες sit quando majores nobis dignioresque incessimus
 personas, σφοδρότης, quando inferiores coarguimus. quod di-
 scrimen noster, nec enim magnae admodum rei est, capite
 praecedenti insuper habuit.“ NORRM. 2 In Lept. p. 480.
 3 Edd. Par. ἤγαγεν. Vind. ἤγαγε. 4 πόλεις Ald. Vind.
 Par. om. Restituit Norrm. e Dem. p. 481. 5 Ald. ἑβδο-
 μήκοντα. mox Par. ἔλαβεν. 6 Par. αἰτίο. 7 de fals. leg.
 p. 36f. 8 ibid. p. 424. 9 p. 548. 10 In Lept.
 p. 503. 11 de Symmoriis p. 185.

ταύτη τηλικαύτη τὸ μέγαθος οὔση.“ ὁρᾷς τὸν Ἀριστόλο-
χον τὸν ¹² Χαριδήμου; ποτὲ εἶχαν ἄγρόν· εἴτα νῦν πολ-
λὰ πολλοῖς ὀφείλων ἐκεῖνος αὐτὸν ἐκτίσατο.“

β'. Ἐμφασιν δέ σοι καὶ ἐρωτήσεις ποιήσουσιν, ¹³ ὥς
ἐν τῷ πρὸς Βοιωτὸν περὶ τοῦ ὀνόματος· „εἰ δέ τις ἐροῖτό ⁵
σε, ὦ Βοιωτέ, ¹⁴ πόθεν νῦν Ἀκαμαντίδος φυλῆς γέγο- 276
νας καὶ τὸν δῆμον Θορίκιος καὶ υἱὸς Μαντιθέου, οὐδὲν
ἄλλο ἂν ἔχοις εἰπεῖν πλὴν ὅτι καμὲ ζῶν ἐποίησατο Μαν-
τίθεος;“ καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· ¹⁵ „εἰ δέ ἀπι-
στεῖς, ἐρώτησον αὐτοὺς, μᾶλλον δ' ἐγὼ ὑπὲρ σοῦ τοῦτο ¹⁰
ποιήσω,“ εἴτα ἡ ἐρώτησις· „πότερον ὑμῖν, ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, δοκεῖ μισθωτὸς Αἰσχίνης, ἢ ξένος εἶναι Ἀλε-
ξάνδρου;“

γ'. Καὶ ὅταν δέ τις ἀναιρέσει συνεχεῖς χρῆται,
ἔμφασις γίνεται ἐν τῷ λόγῳ. 15

Γ'. Κατὰ δὲ τὴν ἀπαγγελίαν γίνεται τὸν αὐτὸν
τρόπον ἔμφασις, ὅνπερ καὶ ἡ τραχύτης καὶ ἡ σφοδρότης.

ΠΕΡΙ ΔΕΙΝΟΤΗΤΟΣ. Ζ'.

ἀ. 1. Δεινότης δὲ γίνεται κατὰ γνώμην μοναχῶς·
εἰ δέ τις κατ' ἄλλο τι οἶεται, πλείστον διαμαρτάνει. δει- 20
νότης δέ ἐστιν, ὅταν τις πόρρωθεν χρήσιμόν τι ἑαυτῷ
προδιοικῆται, ὥς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ὁ Δημο-
σθένης, βουλόμενος δεῖξαι ὅτι σφαλερόν καὶ κατὰ τῆς
πόλεως ἐστὶ τὸ ἓνα τῶν Θρακῶν βασιλείων κύριον γενέ-
σθαι, πόρρωθεν λαβὼν κατασκευάζει ὅτι τὸ ἀσθενῆ εἶναι 25
τὸν Κερσοβλέπτην, ᾧ στρατηγεῖ ὁ Χαριδῆμος, τοῦτο

12 τὸν Par. om. — „Ἀρχιλοχον editi, sed a nostro Demo-
sthenes ms. Eliae Obrechti facit.“ NORRM. — Pto Phorm.
p. 959. 13 Ald. Vind. Par. ποιήσωσιν. Norrm. ποιήσουσιν.

14 Ald. Βιωτί. tum Ald. Codd. Ἀκαδαμαντίδος. — Adv. Boeot.
p. 1003. 15 p. 212.

278 φρουρά ἐστι Χερρόνησον· ὥστε τὸ ἐναντίον καταλυθῆναι
 μὲν τοὺς πλείστους βασιλεῖς, εἰς ἓνα δὲ τὸν Κερσοβλέπτην
 περιελθεῖν, διὰ τοῦ Χαριδήμου κίνδυνός ἐστι Χερρόνη-
 σφ. πόρρωθεν οὖν προδιωκῆσατο τὸ ψηφίσασθαι ἀγώγι-
 5 μόν¹ εἶναι τὸν ἀποκτείναντα Χαριδήμον· φανερόν² [657]
 ποιεῖ Κερσοβλέπτην· οὗτος δὲ αὐξηθεὶς καταλύσει τοὺς
 ἄλλους βασιλεῖς, δι' οὓς σώζεται Χερρόνησος.³ 2. Ὡς
 δ' ἂν καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν εἰρημένων κατάδηλόν σοι γένηται·
 „ἐστὶ⁴ δ' ἀνάγκη πρῶτον ἀπάντων εἰπεῖν καὶ δεῖξαι τί
 10 ποτέ ἐστι τὸ Χερρόνησον ὑμᾶς ἀσφαλῶς ἔχειν πεποιηκός·
 διὰ γὰρ τοῦ μαθεῖν τοῦτο καὶ τὰ δίκχημα σαφῶς ὄρεσθε.
 ἔστι τοίνυν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο· τελευτήσαντος
 Κότυος, Βηρισάδην καὶ Ἀμάδοκον καὶ Κερσοβλέπτην
 τρεῖς ἀνδ' ἐνὸς γενέσθαι Θράκης βασιλέας· συμβέβηκε
 15 γὰρ αὐτοῖς μὲν ἀντιπάλους εἶναι τούτους, ὑμᾶς δὲ ὑπέρ-
 χεσθαι καὶ θεραπεύειν. τοῦτο τοίνυν βουλόμενοί τινες
 παῦσαι καὶ καταλύσαι μὲν τοὺς ἑτέρους βασιλέας, παρα-
 δοῦναι δὲ τῷ Κερσοβλέπτῃ τὴν ἀρχὴν ἅπασαν, διαπρατ-
 τόνται σφίσι τοῦτο γενέσθαι τὸ προβούλευμα.“

20 β'. 1. Δεινότης δὲ ἐστὶ καὶ τὸ πρὶν θεῖναι ἀνελεῖν
 280 τι πόρρωθεν ἀντιπίπτον αὐτῷ· πῶς οὖν ἐκ τοῦ συνειπεῖν
 Φιλοκράτει ῥησθημένος με δῶρα εἰληγότα ἐπὶ τὴν ἡμετέ-
 ραν⁵ πρεσβαίαν κεχειροτονημένος, σὺν ἡμῖν ὑπέμεινας
 πρεσβεύειν καὶ οὐκ ἐξωμόσω; πρὸς τοῦτο ἀντιθεὶς ἄνευ
 25 προτάσεως⁶ τὴν ἀντίθεσιν ταύτην, τότε τὴν λύσιν ἐπή-

1 Ald. Vind. ἀγώγιον. 2 Norrm. φοβερόν — οὗτος γὰρ αὐξ. 3
 Vind. Χερρόνησος. 4 In Aristocr. p. 623. 5 Ald. Vind. ὑμετέραν.
 Mox Ald. Par. ἀπέμεινας. 6 „Objectionis adversarii. id enim
 hoc loco πρότασις est, quod p. 198. προτείνειν. adde quae fuse
 de προτάσει, ὑποφορᾷ, ἀντιπροτάσει καὶ λύσει, ἥτοι ἀνθυποφορᾷ
 disserit Hermogenes περὶ εὐρέσεων III, 3. et ex eo breviter
 Georg. Trapezuntius Rhetoric. III. 64b.“ NORRM.

νεγκεν· ὡμολογήκειν γάρ τοῖς αἰχμαλώτοις λύτρα κομίζειν, καὶ διὰ τοῦτο δευτέρον ἐπρέσβευσα, ἵνα αὐτοὺς λύσωμαι καὶ σώσω εἰς δύναμιν· δεινὸν οὖν ⁷ ψεύσασθαι καὶ προέσθαι ἀτυχοῦντας ἀνθρώπους πολίτας. 2. Πρόφασις ἂν ἔδοξεν εἶναι καὶ πλάττεσθαι πρὸς τὸ συμβᾶν μετα- ⁵ τιθειμένος. νῦν δὲ πρὶν θεῖναι τὴν πρότασιν προλαβὼν· ἔθηκε τὸ κατὰ τοὺς αἰχμαλώτους τῇ ἀντεξετάσει τῶν χρόνων. „ἐν ᾗ ⁸ διέτριβε μὲν ἐν Μακεδονίᾳ, τί ἐκάτερος προεῖλετο πράττειν; ἐγὼ μὲν τοίνυν τοὺς αἰχμαλώτους ἀνασώζειν καὶ ἀναζητεῖν καὶ παρ' ἐμοῦ χρήματα ἀναλί- 10 σκειν, οὗτος δὲ ἀντίκα ἀκούσατε ⁹ τί ποιῶν διετέλεσεν.“ 3. Τοῦτον τὸν τρόπον προδιοικησάμενος ¹⁰ τὰ περὶ τοὺς αἰχμαλώτους νῦν προάγει καὶ αὐτὴν τὴν πρότασιν ἐπὶ προδιωκημένη τῇ λύσει· „ὅταν δ' οὗτος ἀντίκα δὴ λέγῃ ²⁸² πρὸς ὑμᾶς, τί δήποτε ὡς φῆς, ὦ Δημόσθενες, ἀπὸ τοῦ 15 συνειπεῖν ἐμὲ Φιλοκράτει ¹¹ γνούς οὐδὲν ὑγιὲς πράττον- τας ἡμᾶς, τὴν μετὰ ταῦτα πρεσβείαν τὴν ἐπὶ τοὺς ὄρ- κους συνεπρέσβευσας πάλιν καὶ οὐκ ἐξωμόσω; ταῦτα μέ- μνησθε, ὅτι τούτοις ὡμολογήκειν, οὐς αὐτοὺς ἔλυσάμην, ἔξειν καὶ κομίζειν λύτρα καὶ σώσειν εἰς δύναμιν· δεινὸν ²⁰ οὖν ἦν ψεύσασθαι καὶ προέσθαι δυστυχοῦντας ἀνθρώ- πους πολίτας.“

ΠΕΡΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ. Η'.

α'. Ἐπιμέλεια δὲ γίνεται καθολικῶς τριχῇ, κατὰ

7. Norrm. οὖν ἦν. 8 de fals. leg. p. 393. 9 Vind. ἀκούσατε. 10 Ald. Vind. Par. προδιωκησάμενος. 11 Edd. φαλακρότητα. Codd. Φιλοκράτει ut Dem. de fals. leg. p. 394.

1 „Cap. VIII—XI. Quatuor haec capita multo quam caetera omnia brevius indiligentiusque perstringuntur; neque exemplis ullis ac testimoniis auctorum communiuntur, in quibus tum adferendis tum scienter ac enucleate interpretan-

γνώμην, κατὰ σχῆμα, κατὰ ἀπαγγελίαν. κατὰ μὲν γνώμην, ὅταν τις μὴ χωρίῃ τὰ νοήματα ἀπ' ἀλλήλων μηδὲ διυστᾷ, ἀλλὰ συνάπτῃ ² αὐτὰ ἀλλήλοις. καὶ ὅταν τις μικταῖς ἐπινοίαις καὶ παντοδαπαῖς χρῆται, οἷον ἔξωθεν ⁵ ἐπαγόμενος καὶ ἐκ τῶν ὑπολειπομένων ἐπιλαμβάνων· καὶ ὅταν τις μὴ ψιλὰ τὰ πράγματα ἐκτίθῃται, ἀλλὰ μετὰ τῶν παρακολουθούντων αὐτοῖς καὶ τῆς τῶν πραγμάτων φύσεως, οἷον ἢ τρόπον λέγων ἢ χρόνον ἢ αἰτίαν ἢ τόπον· καὶ ὅταν τις τροπαῖς χρῆται, ἐπιμέλεια γίνεται.

¹⁰
²⁸⁴ β'. Κατὰ δὲ σχῆμα ἐπιμέλεια γίνεται οὕτω, τῷ μερισμοῖς ³ χρῆσθαι.

γ'. Κατὰ δὲ τὴν ἀπαγγελίαν γίνεται ἐπιμέλεια, ὅταν πυκνὴ καὶ ἐπάλληλος ἡ ἀπαγγελία ⁴ ἢ καὶ ὅταν ῥηματική ἀντὶ ὀνοματικῆς.

α. Γλυκύτης δὲ γίνεται καθολικῶς τριχῇ, κατὰ γνώμην, κατὰ σχῆμα, κατὰ ἀπαγγελίαν. κατὰ μὲν γνώμην οὕτως, ὅταν τις ταῖς ἔξωθεν ἐπινοίαις χρῆται, οἷον ἐξ ἱστοριῶν καὶ παροιμιῶν καὶ μύθων.

dis minime alioqui parvus esse solet noster. Quamobrem haud difficile existimatu fuerit magnam omnino his locis pulcerrimarum rerum subtiliorisque doctrinae jacturam factam esse, maxime si caput nonum, περὶ γλυκύτητος, quod hodie omnium est brevissimum, cum iis conferas quae capite sexto libri posterioris in eo se docuisse auctor ipse confirmat, nimirum quibus ex fontibus germana dictionis suavitatis haurienda sit; tum quanta illa efficacitate, quibus opibus polleat, quos fructus, quae emolumenta stylo utrique pariat: quorum nec volam uspiam nec vestigium nostris in libris cernas." NORRM. 2 Ald. Vind. συνάπτει. Par. Norrm. συνάπτει. 3 Edd. Vind. μερισμῶ. Par. μερισμοῖς. 4 Ald. Vind. ἐπαγγελία. Norrm. Par. ἀπαγγ.

β'. Κατὰ δὲ σχῆμα γίνεται γλυνκότης, ὅταν τις ταῖς ἀπαγγελίαις καινοπρεπέσι χρῆται.

γ'. Κατὰ δὲ ἀπαγγελίαν, ὅταν τις τροπαῖς χρῆται· τροπαῖς δὲ μὴ βραχείαις, ⁵ ἀλλ' ὑφειμέναις· [658] καὶ ὅταν τις κεινημένη χρῆται τῇ λέξει.

ΠΕΡΙ ΣΑΦΗΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΟΣ. Γ'.

α. Σαφήνεια δὲ καὶ καθαρότης γίνεται κατὰ γνώμην, κατὰ σχῆμα καὶ κατὰ ἀπαγγελίαν. κατὰ μὲν γνώμην οὕτως, ὅταν τις μὴ ἀναστρέφῃ τὰ πράγματα, ἀλλὰ καθ' ἣν ἐπράχθη τάξιν, κατὰ ταύτην διεξίῃ. ^{5*} καὶ ὅταν ¹⁰ μὴ ἔξωθεν ²⁸⁶ τινα ἐπεμβάλλῃ νοήματα αὐτοῖς, ἀλλ' αὐτὰ τὰ πραχθέντα διεξίῃ. καὶ ὅταν τὰ γνώριμα ὡς γνώριμα καὶ τὰ ⁶ ἀμφισβητούμενα ὡς ἀμφισβητούμενα διεξίῃ.

β'. Κατὰ δὲ σχῆμα σαφήνεια καὶ καθαρότης γίνεται οὕτως, ὅταν τις ἐπιστροφαῖς χρῆται καὶ ὅταν τις μετα- ¹⁵βαίνων ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερον πράγμα τοῦ μὲν συμπληρώσει, τοῦ δὲ ἐπαγγελίᾳ ⁷ χρῆται.

γ'. Κατὰ δὲ ἀπαγγελίαν οὕτως, ὅταν τις κοινοτέροις τοῖς ὀνόμασι χρῆται καὶ τοῖς σημαντικοῖς τοῖς σφόδρα καὶ ἐναργεστέροις ⁸ δηλοῦσι τὰ πράγματα, καὶ ὅταν ²⁰ ἀφηγηματικοῖς σχήμασι χρῆται. καὶ ὅταν τις ἰσοδυναμοῦσιν ἥκιστα χρῆται, τὰ τροπικὰ λέγῃ ⁹ καὶ μεταφορικά, ἰσοδυναμοῦντα τοῖς κυρίοις δηλονότι, καὶ ὅταν τις προτιτέροις ἀντὶ τῶν τραχέων.

5 Norrm. τραχείαις. — v. 6. καὶ καθαρότης. ab Ald. Vind abest.
5* Ald. διεξίῃ. 6 Codd. Ald. Dind. κατὰ [Par. καὶ τὰ] ἀμφισβητού-
μενα διεξίῃ. Recepi emendationem Norrmanni. 7 Ald. ἀπαγ-
γελίᾳ. Codd. Norrm. Dind. ἐπαγγ. 8 Ald. Dind. Vind. ἐναργε-
στέροις. Norrm. Par. ἐναργιστέροις. 9 Par. Vind. Ald. λέγει.

ΠΕΡΙ ΒΡΑΧΥΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΙΑΣ. 10 1Α.

α. Βραχύτης δὲ καὶ συντομία γίνεται κατὰ γνώμην, κατὰ λέξιν. κατὰ ¹¹ μὲν γνώμην οὕτως, ὅταν τοῖς ἀναγκαίοις εὐθὺς συμπλέκηται τῶν πραγμάτων, καὶ ὅταν τις μὴ πᾶσιν ὡς προηγουμένοις χρῆται, ἀλλὰ τοῖς μὲν ὡς ¹² προηγουμένοις, τοῖς δὲ μὴ οὕτω.

288 β'. Κατὰ λέξιν δὲ γίνεται βραχύτης καὶ συντομία, ¹³ ὅταν τις μὴ ταῖς παραφραστικαῖς ¹⁴ τῶν λέξεων, ἀλλὰ ταῖς εὐθείαις χρῆται· ὅταν μὴ ἐπαγωνίζηται τῇ λέξει τὰ ¹⁰ ἰσοδυναμοῦντα παρατιθεῖς, ἀλλὰ δηλώσας τὸ πρᾶγμα τῇ σημαινούσῃ λέξει εὐθὺς ἀπαλλαγῇ καὶ ἐν ὀλίγῳ· καὶ ὅταν τις μὴ φιλοτιμῇται πρὸς τὴν λέξιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ πράγματα ἀποβλέπῃ.

ΠΕΡΙ ΚΟΛΑΣΕΩΣ ΛΟΓΟΥ. 1Β'.

15 Α'. α. Κολάζεται δὲ ὁ λόγος καθολικῶς τριχῇ, κατὰ γνώμην, κατὰ σχῆμα, κατὰ λέξιν. κατὰ μὲν γνώμην οὕτως, ὅταν τις μὴ ἐνδιδῶ ταῖς ἔξωθεν ἐπινοαῖαις· καὶ ὅταν δὲ συναναγκασθεῖς χρῆσθαι τινι ἐπινοίᾳ μὴ ἀπλῶς εἰσάγῃ αὐτήν, ἀλλ' ἐπισημαίνεται ὅτι συνηναγκάσθη, ²⁰ καὶ θεραπεύῃ· καὶ ὅταν τις μὴ ἀπεσχισμένα νοήματα τῶν ὑποκειμένων τιθῇ ἀπλῶς, ἀλλ' ὡς ἐνὶ μάλιστα συνεχῶς.

10 καὶ συντομίας non habet Liber Merulae. 11 Norrm. καὶ κατὰ. 12 ὡς praeceunte Norrmanno inserui. 13 „Ut non bene conveniunt breviloquentia atque circumductio, ita nec mirum dissidere inter se rationes utriusque ac praecepta, ideoque quam inter theorematum τῆς περιβολῆς p. 241. noster commendarat παράθειν τῶν ἰσοδυναμούντων, eam hoc loco repudiat. rursus inter praesidia gracilis stili, quae illum a vitiosa humilitate prohibeant, eam reponit p. 424.“ NORRM. 14 Norrm. περιφραστικαῖς.

β'. Κατὰ δὲ σχῆμα γίνεται ἡ ¹ κόλασις οὕτως, ὅταν τις διακόπτη τὰς ὑποστάσεις ² τῶν λόγων, ὅταν παραιτήσῃσι χρήται, ὅταν ἐπιδιορθώσῃσι χρήται.

γ'. Κατὰ δὲ ἀπαγγελίαν οὕτως, ὅταν τις τῇ οἰκείᾳ ²⁹⁰ λέξει τῶν πραγμάτων ἀντὶ τῆς τροπῆς χρήται· καὶ ὅταν ἡ ὑπερβολαῖς ἤϊκτον χρήται, καὶ, ὅταν δὲ ποτε συναναγκασθῇ χρήσασθαι τινὶ τροπικῇ ὑπερβολῇ, παραιτῇται. ³ καὶ ὅν δὲ τρόπον γίνεται τοῦτο ῥᾶδιον δεῖξαι.

Β. α. Καὶ ἄλλαι δὲ εἰσι περὶ λόγους, ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ ποιήσιν ἰδέαι, καὶ πόρρω καὶ ἐγγὺς ἀλλήλων· ¹⁰ ἃς ἅμα μὲν πάσας λαβεῖν οὐ ῥᾶδιον, ⁴ μέρος δὲ ἕκαστος ἀποτεμνόμενος κατὰ τοῦτο ἡνδοκίμησεν· "Ὀμηρον ⁵ δὲ ποιητῶν ἐξαίρω λόγον. 2. "Ὅταν οὖν τις ἀγωνίσμα ποιήσῃ διὰ πάντων τῶν καλῶν τούτων διεξιελθεῖν καὶ πάσας ¹⁵ μίξεις μῖξαι περὶ τοὺς λόγους, πρῶτον μὲν χρή τὰ ἡθῆ πρόποντα τοῖς καιροῖς ἀποδοῦναι, ἔπειτα τὰς συζητίας· οὐ μὲν ἀκρίβεια, ἐνταῦθα ὥραν προσθεῖς, οὐ δὲ βραχύτης, ἐνταῦθα τάχος, τῷ δὲ περιττῷ σαφηνεῖαν, χάριν δὲ οὐ σεμνότης, οὐ δὲ εὐρεσις, ἐνταῦθα ἡ διαχείρισις· ⁶ οὐ δὲ τολμήματα, ἐνταῦθα ἀσφάλεια. 3. Σχο- ²⁰

1 ἡ Par. om. 2 Par. ἀποστάσεις. 3 Edd. παραιτῇται. Vind. Par. παραιτῇται. 4 „Inculcat id ipsum saepius Hermogenes, remque longe difficillimam, scilicet ut simul omnibus dicendi ideis idearumque partibus unus aliquis excellat, praeter Homerum ac Demosthenem de Graecis adsecutum fuisse ait neminem, in de ideis I, 2. et 11. et lib. II, 9. et 10. Sed et Aristides noster laudis ejusdem particeps haud obscure esse vult κατὰ τῶν ἐξορχουμένων p. 98. μόνοι — ὑπερβολῆς. Eodem modo de Cicerone Fabius XII, 10. at M. Tullium, inquit, non illum habemus Euphranorem, circa plurimum artium species praestantem; sed in omnibus quae in quoque laudantur eminentissimum.“ NORRM. 5 Ald. Ὀμηρος. 6 Edd. Vind. διαχείρισις. NORRM. conj. μεταχεί-

τοδινιᾷ⁷ δὲ ἐνταῦθα πᾶς ἀκροατῆς καὶ οὐκ ἔχει τί γέ-
 292 νηται, ἀλλ' ὥσπερ ἐν τῇ παρατάξει κυκλούμενοι θορυ-
 βοῦνται καὶ ὡς ἕκαστος ἔχει φύσει, οὕτως ἐπαινεῖ, ὁ
 μὲν τῆς λέξεως τὴν ἀκρίβειαν, ὁ δὲ τοῦ νοῦ τὴν λεπτό-
 5 τητα, ὁ δὲ ὡς ὡραία, ὁ δὲ ἄλλος ἄλλο τι.

β'. 1. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς μόρια⁸ ἐν τῷ
 αἰδεῖ τῆς ῥητορικῆς εὐρίσκεται, [659] εἴη ἂν καὶ ὁ ῥήτωρ
 τοιοῦτος· φρονίμου μὲν γάρ ἐστιν,⁹ οἶμαι, καὶ σώφρο-
 νος γινῶναι τὴν ἀξίαν ἑκάστου τῶν πραγμάτων, δικαίου
 10 δὲ τὰ πρέποντα καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέροις ἀποδοῦναι, ἀν-
 δρείου δὲ μὴ φοβηθῆναι τάληθ' εἰπεῖν· ὁ δὲ αὐτὸς
 νημεσῶν ἅπασιν¹⁰ τοῖς ἐναντίοις τούτων εἰκότως ἐνέχε-
 ται¹¹ τισιν, ὡς ἂν μὴ δόξη,¹² ὡς ἀλλότριοι τοῦ λέγον-
 τος οἱ λόγοι καὶ μείζω¹³ τὴν δόξαν τῆς ἀληθείας ἐφελ-

ρσις aut διαχειρσις, ut mox 1, 2. διαχειρῆσαι. Par. διαχειρησις,
 solenni vitio pro διαχειρσις. 7 Par. σκοτοδινιᾷ. 8 „Vide
 sis philosophum Rhetor. Α'. β. ubi concludit τὴν ῥητορικὴν
 οἶον παραφυεῖς τι τῆς διαλεκτικῆς εἶναι καὶ τῆς περὶ τὰ ἥθη πρα-
 γματείας, et magistrum philosophi in Gorgia, eo praesertim
 loco, quo cum Callicle congressus Socrates salutarem vitae-
 que civili utilem eloquentiae artem ἀκολακικῇ, longo sermone
 distinguit, quem magno operae pretio cum Aristidis nostri
 responso πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ ῥητορικῆς ἀ compones. His adde
 quae de officio perfecti oratoris post Ciceronem disputat Fa-
 bius Instit. XII, 1. et 2. qui gravissimis rationibus demon-
 strat non posse oratorem esse nisi virum bonum ac sapien-
 tem: unde rhetoricen etiam virtutem esse confirmat II, 20.“
 NORRM. 9 ἐστιν e Par. recepi. 10 Par. ἅπασιν. 11
 Edd. ἐνέχεται. Vind. Par. ἐνέχεται. — „Si hoc modo distin-
 guas ac ordines ἐνέχεται, ὡς μὴ δόξη τισιν, ὡς cicatrici for-
 tean, at non ὑπούλῳ ἔλκει medicinam adtuleris.“ NORRM.
 12 Par. δεῖξῃ. 13 Norrm. in margine μείζω, quod ipse
 improbat in addendis.

κόμενοι. ¹⁴ 2. Τοῦ ῥήτορος τοίνυν ἐστὶ καὶ ταῦτα, τὸ
 ἰδεῖν ¹⁵ τὰ βέλτιστα καὶ ἐξαιρεῖν καὶ διαχωρίσαι ἕκαστα,
 τὰς ἀρμονίας φυλάξαι καὶ τὴν αἰεὶ πρέπουσαν τῷ καιρῷ
 τάξιν καὶ προαίρεσιν, σωφρονίδαι, προτρέψαι, κατα-
 σχεῖν, ὅτου δέοι, ταῦτ' εἰσενέγκασθαι. ¹⁶ κάλλους τε ⁵
 καὶ τοῦ νοῦ καὶ ῥώμης καὶ σωφροσύνης ὅλως μετέχοντας
 τοὺς λόγους ἀποδειξαι, τῇ πυκνότητι τῶν ἐνθυμημάτων,
 τῇ συμμετρίᾳ τῶν ῥημάτων, ταῖς ἀρμονίαις, τῇ περι- ²⁹⁴
 νοίᾳ, τοῖς σχήμασι, ταῖς χάρισι τῶν κεφαλαίων, τοῦ
 βουλήματος, τῶν ὑποθέσεων. 10

γ'. 1. Αἱ μὲν γὰρ εἰσιν ἐγκωμιαστικαί, αἱ δὲ συμ-
 βουλευτικαί, αἱ δὲ δικανικαί. τῶν δὲ δικανικῶν αἱ μὲν
 εἰσὶ κατ' οὐσίαν, αἱ δὲ κατ' ιδιότητα, αἱ δὲ κατὰ ποιό-
 τητα· καὶ πάλιν αὐτῶν δικανικῶν λόγων οἱ μὲν οἶμαι
 βραχύτατοί εἰσιν, οἱ δὲ μήκιστοι, οἱ δὲ τῶν ¹⁷ διὰ μέσον ¹⁸
 τούτων. 2. Οἱ δὲ συμβουλευτικοὶ τοῦ δικανικοῦ τῇ μὲν
 φύσει βραχύτεροί εἰσι· καίτοι ἐστὶ μὲν καὶ οἱ συμβου-
 λευτικοὶ ὥσπερ ¹ μακρότεροι τῶν δικανικῶν, οἱ δὲ
 δικανικοὶ τῶν ὁμοειδῶν ² οἱ δ' ἐγγὺς πληθεῖ· ἀλλ' οὔτε
 οὔτοι τούτων χωρὶς τίθενται οὔτε ἐκεῖνοι τούτων οὐδέν ²⁰
 διαφέρουσι· τῇ μὲν γὰρ τῶν πραγμάτων τύχῃ καὶ ἐπ'
 ἑλαττον καὶ ἐπὶ πλείον προέρχονται· αὐτό τε ἑαυτοῦ
 ἑκάτερον καὶ τοῦ ἐτέρου τῇ ὅλῃ φύσει τὸ ἕτερον [τοῦ
 ἐτέρου] ³ πλεονεχί. 3. Τοῦτο δὲ σημεῖον, ὥς μὲν ⁴ ὁ
 συμβουλευτικὸς πολὺ βραχύτερος τοῦ μηκίστου καὶ ἀγωνι- ²⁵
 στικοῦ, οὕτως οὐ μόνον ταῖς ἰδέαις, ἀλλὰ καὶ τῇ συμ-
 μετρίᾳ κεχωρίσθαι βούλεται τὰ ἀγωνίσματα ἀλλήλων, ὥς

¹⁴ Vind. ἐφελκόμενοι. Edd. Par. ἀφελκ. ¹⁵ Ald. εἰδεῖν.
¹⁶ Ald. εἰσενέγκασθε. ¹⁷ τῶν delet Norrm. ¹⁸ Ald.
 Par. ὥσπερ εἰ. Vind. ὥσπερ εἰ. Norrm. Dind. ὥσπερ οἱ. ²
 Norrm. conj. ἐγκωμιαστικῶν. ³ τοῦ ἐτέρου Norrm. Dind.
 uncis includunt. ⁴ Ald. Codd. ὅτι μὴ. Norrm. ὥς μὴν.

296 ἐπὶ πλῆθος εἰπεῖν· ὁ τοίνυν συμβουλευὼν ἐρεῖ πάντα ἃ
δεῖ, ἐρεῖ δὲ ἐν ⁵ ἐλάττωσιν ἢ δίκην ἀγωνιζόμενος· ὁ δὲ
ἀγωνιζόμενος ἐρεῖ πάντα καθάπερ ὁ συμβουλευὼν.

δ. 1. Τριῶν τοίνυν ὄντων εἰδῶν τοῦ λόγου, καὶ τῆς
⁵ περὶ ταῦτα ⁶ τύχης τῶν πραγμάτων, φημὶ ἐμπλῖπτειν εἰς
τὸ αὐτὸ ἄλλα εἶδη, ἃ δεῖ ⁷ ἀναλαμβάνοντα κεραννύναι,
ὥσπερ καὶ ὁ τοῦ Δημοσοθέου λόγος ⁸ ὁ τὴν φυλακὴν
δοῦς ⁹ Χαριδήμῳ τῶν τριῶν που μετέχει γενῶν· τὸ μὲν
γὰρ τῶν παρανόμων μέρος ἀντικρυς ἐφ' ἑαυτοῦ δικανι-
10 κὸν ἐστίν, ἐλέγχοντος τὸν Ἀριστοκράτην ¹⁰ ὅτι παρὰ τοὺς
νόμους εἴρηκε· τὸ δὲ αὖ περὶ τοῦ συμφέροντος συμβου-
λευτικὸν τινα ἔχει τύπον, ὥς οὐ χρη Κερσοβλέπτην ἔαν
μείζω γενέσθαι· τρίτον δὲ ¹¹ ἐπὶ τούτοις ἐστὶ τῷ ἐγκωμια-
στικῷ τρόπῳ προσήκον, Χαριδήμου ψόγος. 2. Ταῦτα
15 πάντα εἰς ἓν περιύσταται ¹² τὸ δικανικὸν καὶ γέγονέ τις
αὐτῶν κρασις καὶ μίξις τοιαύτη ¹³ καὶ οὔτε τὸ ἕτερον ¹⁴
ἐστὶν οἶον τὸ ἕτερον, ἀλλ' ὅσον τὸ πρᾶγμα ἐθέλει, ¹⁴
τοσαῦτον διαφέρει, καὶ οὐδὲν ἀπέρῳγεν ἀλλήλων τὰ εἶ-
δη, ὥς μὴ ὁμολογούμενον αὐτὸν ἑαυτῷ τὸν ἅπαντα ὑ-
20 ναι λόγον.

298 ε. 1. Εἶδέναι δὲ χρὴ ὅτι τῶν μὲν συμβουλευτικῶν

5 ἐν e Par. recepi. 6 Ald. Dind. Codd. αἰτὰ τὰ.
Norrm. ταῦτα. 7 Ald. Vind. δῆ. Norrm. Par. δεῖ. 8 Sc-
quitur in Ald. Codd. ἔχει οὕτως, quod Norrm. deleuit, Dind.
uncis inclusit. 9 „Verti quasi si acscriptum esset ὁ κατὰ τοῦ
τὴν φυλακὴν δόντος Χαριδήμῳ, nam ut nunc posita verba sunt,
ratio iis constare nequit. quippe quam Aristocrates, foeda ac
pestifera lege, Charidemo custodiam circumdederat, oratione
ista sustulit ac evertit orator.“ NORRM. 10 Vind. Par.
Ἀριστοκράτη. 11 Par. δ'. 12 Norrm. περιύσταται. Ald.
Dind. Codd. προύσταται. 13 Par. τοσαύτη. 14 Norrm.
Par. ἕτερον. Ald. Dind. Vind. ὅσπερ. 14 Ald. Vind.
ἐθέλει.

ζητημάτων αἱ ὑποθέσεις αἶδε, τὸ δίκαιον, τὸ συμφέρον, τὸ δυνατόν,¹ τὸ ῥάδιον, τὸ ἀναγκαῖον, τὸ ἀκίνδυνον, τὸ καλόν, τὸ εὐσεβές, τὸ ὅσιον, τὸ ἡδὺ καὶ τὰ ἐναντία τούτοις. 2. Συνίσταται δὲ τὸ μὲν δίκαιον νόμῳ, φύσει, εἶθι, τὸ δὲ νόμῳ δίκαιον θεωρεῖται² ἐν προστάξει καὶ ἐν ἀπαγορεύσει. 3. Τὸ δὲ συμφέρον συνίσταται ἐκ τόπων τεσσάρων· οὗτοι δὲ εἰσιν³ οἶδε, τήρησις ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν, ἐπίκτησις ὧν οὐκ ἔχομεν ἀγαθῶν, ἀποφυγὴ τῶν περιεστώτων κακῶν, κάλυσις τῶν ἐπιφερομένων κακῶν. 4. Τὸ δὲ δυνατόν συνίσταται ἐκ προσώπων καὶ τῶν τού- 10 τοις προσφερομένων. τὸ δὲ ῥάδιον συνίσταται ἐκ τούτων, τῶν ἐλαττόνων⁴ πόνων, ἢ δαπάνης, ἢ κινδύνων, ἢ τινος ἄλλου τῶν τοιούτων πρὸς ἐναντίον δεῖσθαι. 5. Τὸ δὲ ἀναγκαῖον συνίσταται ἐκ τοῦ μὴ κατ' ἔμφασιν ἄλλως πράξαι τινα ἃ βούλεται ἢ ὥς ἂν ἡ ἀνάγκη προσαναγκά- 15 ζῃ, ἐκ τοῦ μὴ προσαναγκάζεσθαι⁵ [660] φόβους καὶ τα- ραχὰς καὶ λύπας· καὶ τὸ ἐν ταῖς ἀνάγκαις βιαίον ἐκφυ- γῆν ἄλλως πῶς ἢ οὕτως, ἢ ὥς ἡ⁶ ἀνάγκη προσαναγκάζει, 300 ἐκ τοῦ ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι πάντως ὀρίζεσθαι, οἷον τὸ ἀποθανεῖν. 6. Τὸ δὲ ἀκίνδυνον συνίσταται ἐκ τούτων, 20 τοῦ μηδὲν θεός εἶναι παθεῖν μήτε ὑπὸ θεῶν μήτε ὑπὸ ἐχθρῶν μήτε ὑπὸ κριεττόνων τινῶν μήτε ὑπὸ τοῦ νόμου. 7. Τὸ δὲ καλόν συνίσταται ὥς ὄρφ περιλαβεῖν ἐκ τῶν ἐπαινῶν τῶν ἀγαθῶν. ταῦτα δὲ ἐστὶ το εὐσεβές, αἱ τι- 25 μαί, οἱ ἔπαινοι, αἱ μνηραί, αἱ φιλίας, αἱ πίστεις, τῶν προγόνων αἱ δόξαι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα τοῖς ἔργοις, ἃ οὐ δεῖ καταισχύναι· καὶ τὸ τηρεῖν τὰ πρέποντα ἐν τῷ βίῳ, οἷον εὐταξίαν, ἀπλότητα, ἀλήθειαν, φιλίαν· ὑπάρχοι δ'

1 τὸ δυνατόν e Par. recepi. 2 Ald. Dind. Codd. θεω-
ρεῖσθαι. Norrm. θεωρεῖται. 3 Ald. εἰσι. 4 Ald. Vind.
Dind. ἐλαττομένων. Norrm. ἐλαττουμένων aut potius ἐλαττόνων, ut
Par. 5 Ald. προσαναγκάζεσθαι. 6 ἡ Ald. Vind. om.

ἀν^{6*} πρὸς τοῦτοις συνίσταται τὸ καλὸν καὶ ἐκ τοῦ τὰ
 τῶν ἄλλων ἐπαινεῖν καὶ παραβάλλειν. καὶ ὅλως ὅσα κα-
 τὰ ἀρετὴν καὶ ἀρετῆς ἔργα· πάντα γὰρ ταῦτα τοῦ κα-
 λοῦ. ἀντίκειται δὲ τοῦτοις τὰ ἐναντία. 8. Τὸ δὲ εἰσέβης
 5 συνίσταται ἐκ τῆς φυσικῆς παρατηρήσεως τῶν πρὸς τοὺς
 θεοὺς δικαίων καὶ νομίμων· τὸ δὲ ὅσιον συνίσταται ἐκ
 τῆς τηρήσεως τῶν δικαίων, τῶν πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ
 τὴν ταύτης πρόνοιαν, καὶ τοὺς γονεῖς καὶ εὐεργέτας καὶ
 παιδευτὰς καὶ τοὺς κατὰ γῆς. 9. Τὸ δὲ ἡδὺ συνίσταται
 10 ἐκ τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἡδονῶν· τῶν δὲ ἡδονῶν αἱ μὲν
 302 γίνονται ἀπὸ γεύσεως, αἱ δὲ ἀπὸ ὄψεως, αἱ δὲ ἀπὸ ἀκοῆς,
 αἱ δὲ κατὰ διάνοιαν, ἃς μείζονας καὶ κατωτέρας⁷ εἶναι
 συμβέβηκε.

ς'. 1. Τῆς δὲ ἐγκωμιαστικῆς, ἐπειδὴ καὶ ἔξω⁸ ζητη-
 15 μάτων ἐστὶν, αἱ ὑποθέσεις εἰσὶν ἢ ἀπὸ προσώπων, ἢ ἀπὸ
 πραγμάτων, ἀφ' ὧν καὶ οὐ ἐπαινοὶ καὶ τὰ ἐγκώμια καὶ
 οἱ ὕμνοι καὶ τὰ ἀντικείμενα τοῦτοις, οἱ ψόγοι· τῶν ταί-
 νων ἐπαινετικῶν τὸ μὲν τι⁹ ἐπαινος καλεῖται, τὸ δὲ ὕμνος,
 τὸ δὲ ἐγκώμιον· ὕμνος μὲν εἰς θεοὺς, μηδὲν ἔχων ἐναντίον·
 20 ἐπαινος δὲ τὸ ἐπὶ μικροῖς γινόμενον, οἷον τὸ εὖ καὶ κα-
 λῶς· καὶ γὰρ ταῦτα ἐπαινετικά ἐστι· καὶ πάλιν, ὁ μὲν
 ἀγαθός, ὁ δὲ ἀνδρεῖος, ὁ δὲ δίκαιος· τὸ δὲ¹⁰ ἐγκώμιον
 ἐπὶ μείζον ἐξαίρει· διόπερ κατὰ διέξοδον γίνονται.
 2. Λαμβάνονται δὲ οἱ ἐπαινοὶ κατὰ τρόπους τέσσαρας,
 25 αὐξήσει, παραλείψει,¹¹ παραβολῇ, εὐφημίᾳ. αὐξήσει μὲν
 οὖν,

6* Ald. Dind. Codd. ἀντι. Norrm. ei delet. 7 „Pro κα-
 τωτέρας libenter legam καλλιωτέρας, nisi si nimis fortean inso-
 lens vocabulum videtur. usus illo tamen et Thucydides συγ-
 γραφῆς δ' versus finem in exemplo ἐκχειρίας ἐπιανσίου Sparta-
 norum Atheniensiumque.“ NORRM. 8 Norrm. οὐκ ἔξω.
 9 Ald. Vind. τοι. 10 δὲ ex Par. inserui. — v. 23. Norrm. γί-
 νεται. 11 Ald. παραλήψει.

οὖν, οἷον ὅτις θύλοι ¹³ τὰ τοῦ μύρμηκος ἔργα ἐπαινῶν λέ-
 γων ὅτι εὐνονομακώτατος ἔστι περὶ τὴν τῶν καρπῶν συγ-
 κομιδὴν ¹⁴ καὶ περὶ τὴν τούτων ἀπόθισιν, οὐ μὴν ἀλλὰ
 καὶ ἀγαθὸς προΐδισθαι τὰς ὁδούς τῶν θιῶν καὶ φρονι- 304
 μώτατος ¹⁵ πρὸς τοὺς καιροὺς παρασκευάζεσθαι, καὶ ὅσα ἂν
 τις ἔχῃ μύρμηκα αὐξῶν. 3. Παραλείπει δὲ, ὅταν
 τὰ προσόντα δυσχερῇ τοῖς ἐγκωμιαζομένοις καὶ ἅπερ ἂν
 τις ἄνθρωπος παραλείποντας μόνον ἐξαγγέλλωμεν ¹⁶ τὰ
 ἐπαινοῦ ἄξια, οἷον εἰ τὸν Ἀλέξανδρον ἐπαινοῦντες τὰς
 μέντοι λοιπὰς πράξεις αὐτοῦ ἐξηγούμεθα, ¹⁷ ὡς διέβη 10
 τὸν Γράνικον, ὡς μέχρι Κιλικίας προῆλθεν, ὡς τὰ μέχρι
 τοῦ Ὠκεανοῦ πάντα ἔδνη κατεστρέψατο, παραλείπομεν
 δὲ τὴν Κλείτου ἀναίρεσιν καὶ τὴν περὶ τοὺς πότους ¹⁸
 αὐτοῦ σπουδὴν, καὶ ὅτι Μηδικὴν αἰσθῆτα ¹⁹ μετεμφιά-
 σατο, καὶ προσκυνεῖσθαι ὁμοίως τῷ Περσῶν βασιλεῖ ²⁰
 ἤξειον, καὶ ὅσα τοιαῦτα ἦν αὐτῷ. 4. Τῇ δὲ παραβολῇ,
 ὅταν μάλῃ μὲν τὰ τοῦ ἐπαινουμένου ἀποφῆναι θέλοντες
 ἐκ τῶν πρὸς ἄλλα ἀποδεικνύωμεν, ²¹ ὡς ὁ Δημοσθένης
 τὰ τοῦ Κόνωνος ἔργα τὰ περὶ τὸν ταχισμὸν μεγάλα ὑπο-
 διῆται βουλόμενος τῶν Θμιστοκλέους αὐτὰ βελτίω φη- 20
 σιν. ²² 5. Εὐφημία δὲ, ὅταν τὰ δυσχερῇ μὴ παραλεί- 306
 ποντες ἐπὶ τὸ εὐφημότερον ταῦτα ἐξηγησώμεθα, οἷον
 εἰ ²³ τὸν Ἀλέξανδρον ἐπαινοῦντες τὴν τῆς Ἑλένης ἀρπα-
 γὴν λέγοιμεν οὐκ ἀδίκημα οὐδὲ μοιχείαν οὐδὲ ἀμάρτημά

13 Edd. Vind. θύλοι. Par. θύλοι. 13 Ald. συγκομιδὴν.
 14 Ald. φρονιμώτατος. Vind. φρονικώτατος. Norrm. Dind. Par.
 φρονιμώτατος. 15 Ald. Norrm. ἐξαγγέλλομεν. Dind. Par.
 Vind. ἐξαγγέλλομεν. tum Ald. Dind. Vind. ἐπαινούμενα. Norrm.
 Par. ἐπαινου. 16 Norrm. ἐξηγούμεθα. 17 Ald. Dind.
 Vind. τόπους. Norrm. Par. πότους. 18 Vind. αἰσθῆτα. 19
 Ald. Norrm. ἀποδεικνύομεν. Dind. Codd. —ομεν. 20 Vind.
 φῆσις. — in Lept. p. 478. 21 Ald. Vind. οἱ. Norrm. Dind.
 Par. οἱ.

τι ²² περὶ τὸν Μενέλαον τὸν ἕναι χιτόμηναι, ἀλλ' ὡς
τοῦ Διὸς ²³ ἐπεθύμησε, κηδεύτης γενέσθαι, καὶ πάλιν
ἐπὶ τῆς Ἑλένης, ὡς οὐχ ἡμάρτε καταλιποῦσα τὸν ἄνδρα
καὶ τὴν θυγατέρα καὶ τὸν οἶκον, ἀλλ' ὡς ἐνδοξάζειν θέλει
ἢ ἐσπούδαζε.

ζ. Τοῦ δὲ μὴ φοβητικῶς ἐπαινεῖν, ¹ δύνασθαι δ' ὁμο-
συχῶς ἂν χρεῖα γένηται ἐν τοῖς πολιτικοῖς ζητήμασι,
τρόποι εἰσὶν οἵδε. πρῶτον μὲν ὅταν τις μὴ ὡς αἰτιολο-
γέσας [661] αὐτὸς καὶ παρεσκευασμένος, ² ἀλλ' ὡς συν-
10 ἀναγκασθεὶς ἐπὶ ³ τοῦτο δοκῇ συνεκθῆναι· δεύτερον δὲ
ὅταν τις τὰ μὲν ἀποδιωθῇται, τὰ δὲ διεξῇ· τρίτος τρό-
πος, ὅταν πρὶν εἰπεῖν τι συγγνώμην ἐφ' οἷς ἂν μέλλει
λέγειν αἰτῇται, ⁴ παρὰ τῶν δικαστῶν· τέταρτον ὅταν ἐν
τοῖς κοινοῖς τὸν ἐπαινον ἔχη· πέμπτον, ὅταν καὶ αὐτοῖς
15 τοῖς ἀκούουσι, ⁵ προσήκειν φάσκη ἀποδεικνύειν αὐτὰς
308 ἔκτον, ὅταν καὶ τοὺς ἀντιδίκους οἷός τε ἢ τις ἀπεικονί-
ναι ⁶ τὸ αὐτὸ ποιοῦντας, καὶ δειγὸν εἶναι φάσκη ἐκείνους μὲν
ποιεῖν ⁷ ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ὠφελείας, αὐτὸν δὲ μὴ.

η. Περί ψόγου. ὁ δὲ ψόγος ἐν τρισὶ ⁸ τρόποις λαμ-
30 βάνεται· καὶ γὰρ κατὰ τὴν αὐξήσιν ἐστὶ ψόγος, καὶ κα-
τὰ παράλειψιν, καὶ κατὰ παραβολήν· κατὰ εὐφημίαν
δὲ οὐκέτι, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐναντίον τῇ εὐφημίᾳ, δυσφη-
μίαν. ⁹ κατὰ δυσφημίαν ψόγος γίνεται, ὅταν τὰ καλῶς
πεπραγμένα ἐπὶ τὸ δυσφημότερον ἐξαγέλληται, ¹⁰ οἷον

22 Par. ἁμαρτήματι.

23 Ex Isocratis encomio Helenae

p. 508. NORRM.

1 Norrm. ἐαυτὸν ἐπαινεῖν. — Cfr. Hermog.
περὶ μεθ. δεινότη. c. 25.

2 Par. παρασκευασμένος.

3 Ald.

Codd. καὶ ἐπὶ. Norrm. Dind. καὶ om. Tum Ald. Norrm. Codd. δοκῇ
Dind. δοκῇ. v. 11. Ald. ἀποδιωθῆναι.

4 Ald. Norrm. αἰτεῖται.

Dind. Codd. αἰτῇται.

5 Par. ἀκούουσιν.

6 Norrm. ἀποδεικνύειν.

7 Norrm. τοῦτο ποιεῖν.

8 Par. τρισίν.

9 Ald. Dind. Codd.

δυσφημία. Norrm. τὴν δυσφημίαν.

10 Par. Vind. ἐξαγέλλεται.

tum Ald. οἷον οἱ.

εἰ λέγοι τις ὡς ὁ Μενέλαος οὐχ ὑπὲρ μεγάλων πραγμάτων, σὺν ὑπὲρ ὧν ὁ βαρβαρὸς ὑβρίσεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀγανακτῶν ἐπὶ τὴν Τροίαν ἐστράτευσεν, μιᾶς δὲ γυναικὸς ὅσκα οὐκ ἀγαθῆς, ὡς καὶ ὁ τραγικὸς φησιν.¹¹

Ἡ πλὴν γυναικὸς οὕτω στρατηλατῆν,
τῶν δ' οὐδέν.¹²

ΠΕΡΙ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ΚΑΙ ΦΡΑΣΕΩΣ. ΙΓ'.

Α. α'. Συνθεσις ἐστὶν ἡ μὲν συνεχῆς ἡ διὰ² πλειόνων ἑξῆς ἐξημενῆ; ὡς τό·³ „νόσημα γάρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα χαλεπὸν.“ ἡ δὲ λευ-
μένη, τότε μὲν κεχυμένη,⁴ ὥσπερ τό· „ἔστω, γινέσθω ταῦτα, οὐδὲν ἀντιλέγω.“ ἡ δὲ κατὰ περίοδον, ἥτις ἐστὶν
σύνταξις κώλων καὶ κομμάτων εἰς διάνοιαν ἀπηρτισμένη φράσις, ὥσπερ τό·⁵ „καὶ σπουδαῖα νομίζων, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἀναγκαῖα τῇ πόλει· πευράσομαι περὶ αὐ-
τῶν εἰπεῖν ἃ νομίζω συμφέρον.“¹⁰

β'. Τὸ δὲ κῶλον ἐστὶ συνέσις ὀνομάτων δύο καὶ πλειόνων, ὡς τό·⁶ „οὐ προφάσιως ἀπορῶ δεῖ ἢν Νικαίᾳ βοηθῶ.“ κόμμα δ' ἐστὶ κώλου μέρος καθ' αὐτὸ μὲν τι-
θέμενον, ὡς τό, γυνῶδι σαιτὸν, καὶ μηδὲν ἄγαν. μεθ' ὃ
ἑτέρων δὲ, ὡς τό·⁷ „ἀντιβολῶ πρὸς παίδων, πρὸς γυναι-
κῶν, πρὸς τῶν ὄντων ὑμῖν ἀγαθῶν.“¹⁰

γ'. Περίοδος δὲ ἐκ μὲν ἐνὸς κώλου συνίσταται, ὡς τό·⁸ „τὸ γὰρ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἄξιαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται.“ αἱ δὲ ἐκ δύο κώλων,²⁵
ὥσπερ τό· „τὸ μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς τι μὴ δοῦναι γνώμη χρησαμένων ἐστὶν ἔργον⁹ ἀνθρώπων, τὸ δὲ τοὺς ἔχοντας

11 Eurip. Orest. 708. 12 Edd. Codd. τὰ ἄλλα. 1 καὶ φρά-
σεως addidi e Par. 2 Ald. Codd. ἡ δὲ διὰ. 3 de fals. leg. p. 424.
4 Norrm. κεχωρισμένη. 5 Phil. IV. initio. 6 Isocr. πρὸς Εὐθύν.
initio. 7 in Aphobum β. ad finem. 8 Ol. I. p. 16. 9
Par. ἔργον ἐστίν. — In Lept. p. 471.

ἀφαιλίσθαι φθορούντων.¹⁰ ἐκ τριῶν δὲ·¹⁰ „ἄνδρες δικασταί, μάλιστα μὲν εἵνεκα τοῦ νομίζαν συμμέρεσιν λελίσθαι τὸν νόμον· εἴτα καὶ τῷ παιδὸς εἵνεκα¹¹ τοῦ Χαβρίων ὠμολόγηται τούτοις ὡς ἂν οἷός τε ὦ συνεραῖν.“ ἐκ δὲ πλειόνων·¹² οἱ μὲν ἐπαινοῦντες, „ἄνδρες Ἀθηναῖσι, τοὺς προγόνους ὑμῶν λόγον εἰπεῖν μοι δοκοῦσι¹³ κεχαρισμένον, οὐ μὴν συμφέροντά γε ἐκείνοις οὓς ἐγκωμιάζουσι ποιεῖν.“

312 δ'. Σύνθαισι δὲ ἡ μὲν συνεχὴς καὶ λελυμένη ἐργασία
10 καὶ πάθαισι· πρίποι ἂν, ἡ δὲ κατὰ περίεσθον τοῖς ἐπιδεικτικοῖς καὶ προσιμίσι καὶ ἐνθυμήμασι.

ε'. Φράσις δὲ ἁσαφὴς γίνεται, ὅταν λίαν ἀπηργασμένη χρεῖται τις καὶ¹ ἀμφιβόλῃ, ὥσπερ τό·²

15 ἡ κατὰ³ ἄλλον τρόπον, οἷον χρόνῳ, ἢ αἰτίᾳ, ἢ τόπῳ.

ς'. Πλεονάζει δὲ φράσις, εἰ διπλασιαζεται⁴ ὄνομα ἔχουσα χωρὶς χρεῖας, ὥσπερ ἔλεξα, εἶπον, ἔφρασα.⁵ καὶ εἰ⁷ ἐπὶ τῶν προσηρημένων ἢ εἶπομεν, ταῦτα εἶπαμεν καὶ μετὰ ταῦτα.

20 ζ'. Ματαία ἐστὶ φράσις ἡ ἐν βαρβαροῖς ὀνόμασι,⁸ κακωμένοισι καὶ παραπεγαρωμένοις· δοῖ⁹ καὶ ἄκαίρος φράσθαι τὰ ἑτέρων ὀνόματα ἄλλοις ἀκαίρως προσέμουσα, καὶ μὴ¹⁰ τὰ πράγματα φράζουσα. „καὶ μὴ“¹¹

10. in Lept. initio. 11 Edd. Vind. εἵνεκα. Par. εἵνεκα.
12 De Symmor. initio. 13 Par. Vind. δοκοῦσιν. 1 Norrm. ἡ καί.
2 Eurípidis ex Meleagro versus: vide fragm. XXIII.
3 Ald. Norrm. Vind. συναίμιον. Dind. Par. σὺν ἡμῖ. 4 Par. καί.
5 Norrm. ἡ διπλασία τὰ ὀνόματά. 6 Par. ἔφρασα.
7 Par. ἡ. tum Ald. Dind. Codd. ἐπὶ τῶν προσηρ. εἶπομεν ταῦτα, εἶπομεν δὲ μὴ. Recepi emendationem Norrmanni. 8 Vind. ὀνόμασιν. Norrm. ὀνόμασι καί. 9 Par. δι' ὁ. 10 μὴ ο.
Par. recepi. 11 καὶ μὴν — ἀκούοντες. „Duplici asterisco incidiare voluimus quam male haec cohaereant, etsi solidam

αἱ μὲν ἄλλου τοῦ¹² χάριν ὁ λόγος εὐρέθη ἢ τοῦ παιδίου,
 ὥς ἂν τις ἀμφισβήτησιν ἦν· ὅτε δὲ¹³ ἔστιν εὐδηλον
 ὅτι ἐφ' ἐν τούτῳ πᾶσα ἡ τῆς λογικῆς δυνάμειος ἔξις ὁρ-
 μηται, δυοῖν ἀνάγκη δὴ πον θάτερον, ἢ μὴ [662] ὁρθῶς
 ἔχειν μηδ' ἱκανὸν¹⁴ φαίνεσθαι τὸν λόγον, ἢ ὁμοῦ βέλτε-
 5 στὸν τε εἶναι καὶ κρατεῖν τῶν ἀκουόντων. “φιλανθρω-
 πίας δὲ κοινῆς καὶ τῆς πρὸς ἅπαντας εὐνοίας δεῖγμα
 ἔσται ὁ λόγος, οὗ πικρίας αὐτὴ μισανθρωπίας.”

B. 1. Οὐχ ἐν τῷ κωλύον ἔστιν ἀνακαλεῖν ἡμᾶς τὸν 314
 στόλον ἐκ τῆς Σικελίας·¹ ἀλλὰ πρῶτον μὲν τὸ μὴ δεῖν 10
 μεταβάλλεσθαι καὶ μεταβουλεύεσθαι ῥαδίως· δεινὸν γάρ·
 αὐξήσεις δὲ τοῦτο ἐν² τῇ τοῦ προσώπου ποιότητι· ὑμῖν³
 δὲ οὐδ' ἐπ' ἰσῆς αἰσχρὸν οὐδέ⁴ τοῖς ἄλλοις ἄπασι· δια-
 τί; ἐπειδὴ πλέον φρονεῖν τῶν ἄλλων πιστεύετε·⁵ ἑτέρα
 δὲ πάλιν ἐκ τοῦ πράγματος αὐξήσεις, ὅτι μηδὲ ἀπλῶς 15
 μηδὲ ἐπὶ⁶ ὀλίγου χρόνου περὶ τῶν πραγμάτων τούτων
 ἐβουλεύσασθε· κἀντεῷθα παραθήσεις τὰ ἐκ τῆς ἱστορίας.
 2. Πρὸς ταῦτα ἀντίθεσις πρώτη μὲν, ἀλλὰ χαλεπὴ λα-
 βῆν ἢ Σικελία· ταῦτα καὶ πρότερον ἴσμεν λεγόμενα· καὶ

speciem mentiantur. Mox post μισανθρωπίας ingens haud du-
 bie lacuna subest. nec enim temere crediderim nulla ἀναλύ-
 σις facta mentione, nulla illius ὑποτυπώσεως aut descriptione
 praemissa, mox exemplum retexendae orationis, idque de suis
 potissimum scriptis petitum, proposuisse nostrum. “NORRM.
 — Locus sumtus est ex Aristidis oratione κατὰ τῶν ἐφορχουμέ-
 νων p. 409, 6. 12 Ald. Vind. τοῦ. Sq. ὁ Ald. Codd. om. Tum
 Ald. Codd. εὐρέθη. Norrm. εὐρέθη. 13 Ald. Vind. ὅτι δὲ.
 Norrm. Par. ὅτε δὲ. 14 Par, ἢ μὴ δικανικόν. 1 Argu-
 mentum orationis Aristidis περὶ τοῦ πέμπειν βοήθειαν τοῖς ἐν Σι-
 κελίᾳ vol. I. p. 363.” NORRM. 2 ἐν Norrmanno suspectum.
 3 Ald. Vind. ἡμῖν. Norrm. Par. ὑμῖν. 4 Ald. Vind. οὐ δὲ.
 Par. οὐδ' ἢ. Norrm. Vind. οὐδέ. 5 Edd. πιστεύετε. Vind.
 Par. πιστεύετε. 6 Par. ἐπ'.

ὅσον τὸ μέγεθος καὶ ὅσος αὐτῆς ὁ περίπλους· καὶ ὅμως
ἐπέμψαμεν. ἀλλὰ μὴν ⁷ οὐδὲ χαλεπὸν λαβεῖν· στεριάζου-
σι γὰρ καὶ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους οἱ κατοικοῦντες αὐ-
τήν· τί οὖν χαλεπὸν ἐστὶ λαβεῖν νῆσον διηρημένην καὶ
⁸ καὶ παρασκευαῖς καὶ ταῖς γκώμαις; 3. Ἀλλ' ἐπταίσαμεν
ἀλλ' οὐ χρή ῥαδίως οὕτως ὑφίστασθαι ⁹ τῇ ψυχῇ· καὶ τοῦ-
το ἐξ ὁμοίου, παρὰ τοῖς Συρακοσίοις ¹⁰ γεγενημένου κα-
316 τασκευάσεως, ὅτι κακεῖνοι οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ πολλάκις πται-
σάντες ἀνέλαβον ἑαυτούς· εἰ δ' ἐκεῖνοι, καὶ ὑμεῖς. 4. Τί
40 οὖν ἐκ τοῦ μεταβάλλεσθαι ¹¹ αὐτὰς ἄτοπον; πρῶτον
μὲν αἰσχύνῃ, οὐ μόνον τοῦ βεβουλεῦσθαι ¹² κακῶς, ἀλλὰ
καὶ τοῦ ἀνάνδρουτέρας δοῆσαι Συρακοσίων· εἴτα καταφρο-
νεῖν ὑμῶν Συρακοσίους ποιήσετε. ¹³ 5. Ἀλλὰ τὰς σπόν-
δας λελύκασι ¹⁴ Λακεδαιμόνιοι; ἀλλ' οὐδὲ τότε ταῦταις
15 θαρρόντες ἐφαινόμεθα. ἀλλὰ τὸ ἐπιτείχισμα καινότε-
ρον; τί οὖν ἐλθόντας αὐτοὺς κρατήσιν Λακεδαιμονίων
οἴσθε; καὶ μὴν εἰ ¹⁵ μένουσαν ἔνδον, τάχ' ἂν ἡμῖν ᾖ. ¹⁶
καὶ πρὸς ἐναντίον· οὐ γὰρ συμφέρει τοῖς πολιορκούμετοις
ἐπείσασθαι πολὺν ἀνθρώπων ὄχλον. 6. [Τίνα ¹⁶ ἐκ τοῦ
20 λαβεῖν Σικελίαν αὐτοῖς ἀγαθὰ γενήσεται.] ἀλλὰ Γύλιπ-
πος ¹⁷ συνάγει στράτευμα, καὶ συναθροίζει Σικελίαν;
οὐκοῦν τί προσῆκεν ὑμῖν οὐδὲ ἴσασι ἀποδρᾶναι· ἀλλ'
ἕτερον ἐπιπέμπειν ¹⁸ στόλον, ὃς οὐχ ἦσσω ¹⁹ τὴν ἐπιδυ-

7 Ald. μίν· Codd. Norrm. μὴν. 8 Ald. Dind. Vind.
ἀφικέσθαι. Norrm. Par. ὑφίστασθαι. 9 Ald. Norrm. Συρακο-
σίοις. Dind. Par. Συρακοσίοις. Vind. variat. — Dind. constan-
ter Συρακοσίοις. 10 Par. μετακαλίσασθαι. 11 Ald. βιβόν.
λεύεσθαι. 12 Vind. Par. ποιήσεται. 13 Par. λελύκασι.
14 Norrm. οὐ. 15 Aristid. Vol. I. p. 368, 12. ᾗ τι ταῦτο.
16 „Verba loco prorsus alieno insulta τίνα — γενήσεται indi-
ximus, quae commate 7. locum habere poterant, nisi plena
illic omnia et sana essent.“ NORRM. 17 Ald. Vind. Φί-
λιππος. Norrm. Par. Γύλιππος. 18 Ald. Codd. ἐπιπέμπειν

μίαν τοῖς ἡμετέροις πολίταις παρέξει ἢ ἑλπίδας Συρα-
κοσίοις· τοῖς μὲν γὰρ ἡμετέροις οὐ τὸ ¹ ἴσως δυνατόν
μόνον ² προσέεται, ἀλλὰ καὶ τὸ συναδελφαιῶσαι πολλὰς
αὐτοῖς ²² καταπραΰνουν· οἱ δὲ ἐπαγορεύσαντες αὐτὸ πρόσθεν 318
τῷ πλήθει νομίζοντες, ἐπειδ' ἤτους ταῖς παρασκευαῖς
φανέντες, εὐκρίτως οἶμαι καὶ ταῖς γνώμαις ὑποδείκτεσθαι
γενήσονται. 7. Λοιπὴ ζήτησις ἐκ τῶν ἀποβηδόμενων
τί πλέον εἶναι, καὶ κρατήσωμεν; οὐ γὰρ κατασχεῖν αὐ-
τὴν πόρρωθεν οὐσαν δυνηθόμεθα· βουλοίμην δ' ἂν ὑμῖν
ἐν τούτῳ τὰ πράγματα εἶναι· ὥς τὸ γε κατασχεῖν αὐτὴν το
καὶ φυλάξαι βέλαιον ἐστὶ. βιαίως δ' ἂν εἴποις καὶ Δη-
μοσθενικῶς ὅτι μηδ' ἑτερόν τι πρᾶξαι δυνατόν ἐστιν·
οὐ γὰρ ἀπανιάσασθαι, ἀλλὰ φεύγειν δόξομεν· οὐδὲ μὴ
δυνηθέντες ἄλλιν, ἀλλὰ παθεῖν φοβηθέντες· εἴτ' οὐκ
ἀφίξονται ²³ τοῦ διώκειν ἡμᾶς Συρακοῖσιοι· εἰ δὲ τοῦτο 15
γενήσεται, δέδοικα μὴ περὶ τοῦ Πειραιῶς ὁ κίνδυνος ἡμῖν
γίνηται· καὶ ναῦς πολυαῖας εἰς τοὺς ἡμετέρους λιμένας
ᾤδεσθήμεθα, δεῖον αὐτοὺς ἑτέροις ἐφορμαῖν. ταῦτ' ἐστὶ
καὶ ἐν τούτοις.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ. ΙΔ'.

20

Α. Μῆνιν αἶδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

τὸ μὲν γὰρ ἔργον Μουσῶν δι' ἀκριβείας διελθεῖν τὴν μῆ-
νιν, ἣ ² ἐμήνισεν Ἀχιλλεύς ἐν Τροίᾳ καὶ τὰ συμβάντα
ἀπ' αὐτῆς, οὔτε ² οὐχὶ φανῦλα οὔτε ὀλίγα· ἀλλὰ τοῦτο 320
δὴ τὸ βαρύτερον τῶν τοῦ πολέμου συνέβη τοῖς Ἀχαιοῖς· 25

Norrm. ἐπιπέμπειν. 19 Ald. Dind. Codd. οὐκ ἔσιον. Norrm.

οὐχ ἦσσω. tum Ald. Vind. ὑμετέροις bis. Norrm. Par. ἡμετέροις.

20 Ald. Codd. οὔτε, cui Norrm. τὸ addebat. Dind. οὐ τό.

21 Par. μόνος. 22 Norrm. αὐτοῖς πολλὰς. mox Par. οἱ δ' ἐπ.

23 Ald. Dind. Vind. οὐ καθεζόντες. Par. Norrm. οὐκ ἀφίξονται.

1 Norrm. ἦν.

2 Par. οὔτε γὰρ.

πολλοὶ μὲν γάρ αὐτῶν καὶ ἀγαθοὶ πρὸς ἑώρας διεφθάρησαν, πολλοῖς δὲ οὐδὲ ταφῆς ὑπῆρξε⁴ τυχεῖν, ἀλλ' οἱ μὲν κύνες διεχρήσαντο αὐτοὺς καί μένους. Διὸς δὲ ἦν ἔρα τὸ βούλημα καὶ οὐκ ἀπὸ⁵ [665] ταῦτομάτου συνέπεσε τοσαῦτα πράγματα, ἀρξάμενα ἀφ' οὗ πρῶτον διέστησαν Ἀχιλλεύς, ὁ Πηλέως, καὶ Ἀγαμέμνων ὁ Ἀτρείδης, βασιλεῖς τῶν Ἑλλήνων· τίς δὴτα θεῶν αὐτοὺς συνέβαλε⁶ καὶ πόθιν ἄρξασθαι φῶμεν τὴν ἔριν; ἀπὸ Ἀπόλλωνος, ὃν ἔμβαλεῖν⁷ τοῖς Ἀχαιοῖς νόσον πρὸς ὀργὴν⁸ τοῦ βασιλέως 10 αὐτῶν· αἰτίαν δὲ αὐτοῦ γενέσθαι τήνδε· ἄνδρα ἑλθῆναι⁹ πρὸς βύτην Χρύσην ὀνόματι, εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Ἀχαιῶν, Ἀπόλλωνος ἱερέα, θυγατέρα αἰχμάλωτον λυσόμενον, οὖσαν παρὰ τῷ Ἀγαμέμνονι· σκήπτρον δὲ δὴ χρυσοῦν ἔχοντα καὶ περὶ τῷ σκήπτρῳ στίμματα τοῦ θεοῦ, κομίζων 15 δὲ καὶ ἄποινα οὐκ ὀλίγα¹¹· εἶτα δὲ¹² τοὺς Ἀχαιοὺς ἐκετεύειν πάντα μὲν, διαφερόντως δὲ τοὺς Ἀτρείδας, συνευχόμενον ἐκαίνοις μὲν εἰλεῖν τὴν Τροίαν καὶ σωθῆναι οἷ- 322 καδε, αὐτῷ δὲ ὑπάρξαι λύσασθαι τὴν κόρην· πάντας δὲ προσήκειν αὐτοῖς αἰδεσθῆναι τὸν θεόν. ἔνταῦθα οἱ 20 μὲν ἄλλοι πάντες ἐδέξαντό τε τοὺς λόγους καὶ ἀνεθορύβησαν ἀφιέναι τὴν παιῖδα τῷ ἱερεῖ. Ἀγαμέμνων δὲ οὐτ' ἡφίει καὶ προσηπείλει εἰ λήψοιτο αὐτὸν, ἢ νῦν ἐνδιατρέβοντα ἢ αὐθις τῶν αὐτῶν ἕνεκα ἦκοντα, ὥς οὐκ ἐπαρκέσουσαν τὴν ἱκετηρίαν αὐτῷ, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς παιδὸς γε- 25 νησομένους ἐτι τοὺς λόγους, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας· τὴν δὲ οὐκ ἀπολύσειν, ἔξειν τε ἐν Ἀργεὶ γυναῖκα,

3 Ald. Vind. πρὸς. Norrm. Par. πρὸς.

4 Par. ὑπῆρξε.

5 Edd. Vind. ὑπό. Par. ἀπό. Negationem inseruit Norrm.

6 Codd. συνέβαλεν.

7 Norrm. addit φασί.

8 Ald. Par.

Vind. πρὸς ὀργὴν νόσον. Norrm. νόσον πρὸς ὀργὴν. 9 Norrm. αὐτῷ.

10 Edd. Vind. διελθῆν. Par. ἑλθῆν. mox Ald. χρύ-

σιν. 11 Vind. Par. ὀλίγιστα.

12 Ald. Codd. τὰ δὲ εἰς

τούς. Norrm. εἶτα δὲ τούς.

τὰ αὐτοῦ πράττουσαν διὰ βίου· ἀλλ' εἴ τι ¹³ δαίται συ-
τηρίας, ἀπέναι ἤδη. ταῦτα ἀκούσας ὁ ἱερεὺς ἔδωκε ¹⁴
τε καὶ παραχρῆμα ἀπήναι σιωπῇ· ὥς δὲ ἀπέσχε τοῦ στρα-
τοπέδου, πάσας ἤδη φωνὰς ἤφειλε τὸν Ἀπόλλωνα καλῶν C. S.
Σμινθιον, Τενέδιον, Χρῦσιον, Καλλίτοξον, πάντα ὄνο-
μαῖων, εἴ ποτέ σοι, δέσποτα, ἢ Θυσίαν ἔθυσα, ἢ νεὼν
ἤρξατο εἰς χάριν, τοῦτό μοι νῦν ἀντ' ἐκείνων γένοιτο,
ἐξομώεσθαι τοὺς Ἀχαιοὺς τὰ θάκρυα ταῦτα τοῖς ἰαν-
τῶν σώμασι. ¹⁵ σὺ δὲ αὐτοῖς ἔλθοις τοξότης· δέχεται τὰρ
εὐχὰς ὁ θεὸς καὶ ἀντίκα πρὸς τὴν τιμωρίαν ἐστέλλετο. 10

B. Ἄρνει οἱ ἦσαν εὐτραφεῖς καὶ δασεῖς μαλλοῖς, ¹⁶ 324
θαυμαστοὶ ¹⁷ τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος· τοὺτους ἐγὼ
λαμβάνων συνδέουν αὐτοὺς ἡσυχῇ κατὰ τρεῖς, ἦσαν γὰρ ¹⁸
ἐφ' ὧν ὁ Κύκλωψ ἐκάθευθεν· ἔμελλε ¹⁹ δὲ ὁ μέσος ἄρα
ἄνδρα οἴσειν τῶν ἑταίρων· ²⁰ εἰς δὲ ἐκατέρωθε παρὰ σπιν-
θος ἦν, ἀσφαλείας ἕνεκα. εἰς μὲν οὖν τοὺς ἄλλους ὑπὴρ-
χαν οὗτοί μοι, αὐτὸς δὲ ἐπεχείρουν τρόπῳ τοιούτῳ· ²¹
ἦν κριὸς τὰ τε ἄλλα ὑπερμεγέθης καὶ ὑπέρδασυς, τούτῳ
περιβαλὼν τῷ χεῖρι κατὰ νῶτον, ὑπελειπόμην ²² ἕως ὑπὸ
τῇ γαστρὶ καὶ γὼ γίγνομαι· ἔπειτα μεταστραφεὶς εἰχόμεν· 20
ἑκίτην οὖν τὴν νύκτα οὕτω ταλαιπωροῦντες ²³ ἤνεσχό-
μεθα.

13 Edd. τοι. Codd. τι. 14 Par. ἰδίων — ἀπέναι —
ἐπέσχε. 15 Par. σώμασιν. 16 Ex-Odys. i, 425. 17
Ald. Codd. θαυμαστοῖς. Norrm. θαυμαστοί. 18 Norrm. γὰρ
λόγοι. 19 Par. ἔμελλεν. 20 Ald. Codd. ἑταίρων. Norrm.
ἑταίρων. mox Vind. ἐκατέρωθεν. 21 Par. τοῖσδε. 22
Norrm. ὑπελεινόμεν. 23 Par. ταλαιπωροῦντες.

330 ΤΕΧΝΩΝ ΡΗΤΟΡΙΚΩΝ Β.

ΠΕΡΙ ΑΦΕΛΟΥΣ ΛΟΓΟΥ. Α.

α. Ἐπειδὴ σοὶ τὰς ἰδέας ὑπεδείξαμεν τοῦ πολιτικοῦ λόγου καὶ τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ, δεῖ σε ἀκούσαι καὶ περὶ τῆς ἰδέας τοῦ ἀφελοῦς λόγου· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἐπισκοφθῆναι χρή ὥς τὰς πειρότητας τοῦ ἀφελοῦς λόγου καὶ τοῦ ἀπλοῦ καὶ τὰς διαφορὰς αὐτοῦ πρὸς τὸν πολιτικὸν λόγον καὶ ἀγωνιστικόν· ὅπερ οὐ ῥάδιον μὲν ἐστὶν διὰ τὸ εἶναι ἐν γένος παντὸς λόγου καὶ μίαν φύσιν· ὁμως γε μὴν εἰδὲ
10 τινες παραλλαγὰς καὶ ἰδέαι, αἱ διαφέρουσιν ἀλλήλων.

β. Πᾶς δὲ λόγος ἐστὶ δῆλον ὅτι ἐν ἐννοήματι καὶ ἐν ἀπαγγελίᾳ, ἥτις ἐστὶν ἐν λέξει, ἐν σχήματι, ἐν ῥυθμῷ· ἐστὶν¹ οὖν ῥητέον τίνα ἐστὶ τὰ διακρίσεις ποιοῦντα ἀπὸ τῶν πολιτικῶν τοῖς ἀφελῶσι λόγοις. οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ ἐστὶν
15 ἐννοήματα τῶν τε ἀφελῶν καὶ τῶν πολιτικῶν· εἰ γὰρ ἐν
332 νόημα⁴ τὸ αὐτὸ, ἀλλὰ λέξεις οὐχ ἡ αὐτή· ἢ εἰ καὶ λέξεις ἡ [664] αὐτή, ἀλλ' οὐχ ὁ ῥυθμὸς ὁ αὐτός· ἢ εἰ καὶ ῥυθμὸς ὁ αὐτός, ἀλλ' οὐ τὸ σχῆμα τὸ αὐτό.

γ. Εἰδέναι οὖν δεῖ πρῶτον, ὥς ἐν κεφαλαίῳ μάλιστα
20 παραστήσαιμεν, ὅτι αἱ διαφοραὶ τοῦ πολιτικοῦ λόγου πρὸς τὸν ἀφελῆ εἰσὶν ἀπὸ τῶν ἐννοημάτων πρῶτον λαμ-

1 Inscriptio in Aldina του αὐτοῦ τεχνῶν ρητορικῶν περὶ ἀφελους λογου. in Par. ad finem primi libri: Ἀριστείδου τεχνῶν ῥητορικῶν περὶ τοῦ πολιτικοῦ λόγου α. tum: Ἀριστείδου τεχνῶν ῥητορ. περὶ τοῦ ἀφελοῦς λόγου β'. 2 τὰς e Par. recepi. 3 Ald. Dind. Codd. εἰ. Norrm. ἐστίν. tum Vind. τηρητέον. 4 Norrm. εἰ δὲ καὶ ἐννόημα.

βανόμεναι. ἔστι γὰρ τὴ μὲν πολιτικὰ νοήματα τραχύτε-
ρα, ἐνδοξότερα καὶ ἀπὸ ἐνδοξοτέρων λαμβανόμενα, καὶ
δριμύτερα, τὴν τε δριμύτητα ἐργαζόμενα, καὶ τοῦ ὑπανα-
στήσειν τε εἶναι⁵ καὶ ἐνδοξα. τὰ δὲ ἀφελῇ νοήματα ἀπλά, ἐπί-
κοινα, ἄδοξα, καὶ ταῦτα ἀπὸ ἀδόξων τῶν ἐπιχειρημάτων⁶
λαμβάνόμενα. περὶ μὲν οὖν τῶν νοημάτων, ὡς ἂν ἀπὸ
πολλῶν ὀλίγα εἴκοι τις, ταῦτά ἐστιν.

δ'. Ἡ δὲ ἐξῆς διαφορά περὶ τῶν μεταχειρίσεων⁷ ἐστίν·
ὥστε γὰρ ἐν τῇ πολιτικῇ λόγῳ ἐστὶ τις μεταχείρισις,
οὕτω καὶ ἐν τῇ ἀφελῇ λόγῳ· ἡ δὲ διαφορά πῶς μετα-
χειρίσεων αὕτη ἐστίν· ἐν μὲν τῇ πολιτικῇ λόγῳ διέφαναι
ὥς⁸ εἶναι· οὕτω γὰρ πολιτικῶς προάγοιτο ὁ λόγος, ὥς
παρακολουθοῖεν⁹ οἱ ἀκούοντες τοῖς ζητήμασιν· ἐν δὲ τῇ
ἀφελῇ οὐ τοῦτό ἐστιν, ἀλλὰ κεικρυμέναι¹⁰ ἐνίοτε εἰσὶν αἱ
ζητήσεις, καὶ οὐδὲ οἷδε¹¹ τις τί βούλεται λέγειν ὁ λέγων,
διὰ τὸ μηδεμιᾷ ἐπιβολῇ ἰοικέναι τὸν λόγον.

ε'. Ταῦτα δὲ σχήματα ἐν μὲν τῇ πολιτικῇ λόγῳ τραχέα
ἐστὶ, σφοδρά,¹² ἐλεγκτικά, βίαια· ἐν δὲ τῇ ἀφελῇ ἀναι-
μένα, ἀπλά, μηδένα ἔλεγχον μηδὲ ἐξέτασιν τινα ἐμφαι-
νοντα, ἀλλὰ κοινότερα καὶ ἀναπαπτωκότα· οὕτω γὰρ
ἐκείνα ποιεῖ σύντονον τὸν λόγον καὶ πολιτικόν· ταῦτα δὲ
ἀφελῇ, ὡς ἂν ἰδιωτικά καὶ ὁμιλητικά ὄντα.

⁵ εἶναι Ald. Dind. Vind. om. Recerpi a Par. Norrm.
⁶ Par. μεταχειρίσιν, sed sibi non constat. Edd. Vind. μεταχει-
ρησιν. — „Hoc modo ubique pro μεταχειρίσεσι ex manuscripto
suo Aldus ediderat. Itaque sequi quam probare malui. Paul-
lo post διαφορά εἶναι, sententiam tenemus, in verbo consti-
tuendo aqua nobis haeret. Simillima, si modo hac notione
satis usitata, sunt διάτορα et διαφανῆ: quod posterius, interea
dam aptius quidpiam occurrat, hand respuam.“ NORRM.
⁷ Edd. Vind. διαφορά. Par. διὰ φανέρῳ. Vind. φανέρως. ⁸ Ald.
παρακολουθεῖν. ⁹ Ald. κεικρυμέναι. ¹⁰ Par. οἷδε. ¹¹ Ald.
Dind. Codd. σφοδρά. Norrm. σφοδρά,

5. Ἐν Οὐ μὴν οὐδὲ ἡ λέξις ἡ αὐτὴ αὐτοῖς, ἀλλ' ἐκ
 τις καὶ ἐν τῇ λέξει διαφορά· ἐν μὲν γὰρ τῷ πολιτικῷ λόγῳ
 ποτὲ μὲν ἀπὴρτίζεται τὸ νόημα, ποτὲ δὲ δεῖ ἄλλω νόηματι
 ἐπιβῆλιν· δεῖ γὰρ μετὰ πάσης ἀσφαλείας καὶ τόνου προ-
 ῖσθαι τὸν λόγον. ἐν δὲ τῷ ἀφελῷ οὐκ ἔτι, ἀλλὰ δευ-
 ῖ ἡ λέξις ὥς ἂν τύχη προάγεσθαι, ἀλλ' ὑπὲρ τὴν ἐμφαινέουσαν
 καὶ μηδεμίαν ἐπιτήδευσιν τῆς λέξεως. 2. Ἐστὶ ἐν μὲν τῷ
 πολιτικῷ λόγῳ ὃ τι ᾧ βουλευταὶ τὰς σημαίνειν ὑπὸ τῆς
 λέξεως, τοῦτο αὐτὸ καὶ ἐμφαινέσθαι μένον δεῖ· ἐν δὲ τῷ
 45 ἀφελῷ ἡ μία λέξις καὶ ἐν καὶ δύο καὶ τρία σημαίνει ἐνίοτε.
 336 κατὰ δὲ ἐν λέξει ἡ παράδοσις τῶν λέξεων ποιεῖ, οἷον
 12 ἡπεφορβὸς ἡππων, σοφορβὸς 13 συν.

3. Καὶ περὶ τοὺς ῥυθμοὺς ὁμοίως λέγομεν 14 διαφο-
 ράν τινα εἶναι τοῦ πολιτικοῦ λόγου πρὸς τὸν ἀφελῷ·
 15 καὶ ὅλως ἡ διαφορά τῆς ἀφελείας πρὸς τὸν πολιτικὸν
 λόγον, ὅτι τῆς μὲν ἀφελείας ἐστὶ τὸ ἀπλῶς προχωρεῖν τὸν
 λόγον καὶ ἔλκεσθαι αἰετὴν τὴν ἀκοήν κατὰ τὸ ὅμοιον καὶ
 μηδαμοῦ ἐγκοπῆς 15 εἶναι τοῦ λόγου, μὴδὲ ἐνίστασθαι
 πον πρὸς τὴν ἀκοήν· ὅπου δὲ προϊόντος τοῦ λόγου ὑπο-
 20 στροφὴ γέγονε καὶ ὥσπερ τι πρὸς τὴν ἀκοήν ἀντίστη ἐκ
 τῆς ἐκκοπῆς τῆς κατὰ τὴν ὑποστροφὴν, ἐνταῦθα ἀγωνι-
 στικὸν τὸ σχῆμα καὶ λόγος ἤδη τῷ ῥυθμῷ πολιτικώτερος
 γέγονεν· ἐπιστρέφει γὰρ αἰετὴν τὸν ἀκροατὴν τὰ τοιαῦτα
 καὶ οὐκ ἐκ ἀπλῶς ἀπακολουθεῖν· ὅπερ ἐργάζεται ἡ ἀφελ-
 25 λεια. 16

ἢ. Ὡς ἐν τῷ Συμποσίῳ Ξενοφῶν, ἥδη γὰρ σοὶ καὶ
 τὰ παραδείγματα αὐτῶν ἐκδήσομαι, ἵνα σαφέστερά σοι
 καὶ τὰ τῆς ἀφελείας θεωρήματα γένηται. καὶ γε μὴν γν-

12 δ Par. om, 13 Par. σοφορός. 14 Par. λέγομεν.
 15 Edd. ἐκκοπῆς. Norrm. conj. διακοπῆς et mox διακοπῆς, coll.
 Hermog. Id. I, 6. Par. Vind. ἐγκοπῆς. 16 Ald. Vind. ἀφελ-
 λεια. Norrm. Par. ἀφελια.

παίνας, ἄλλως τε, ὅν καὶ εὐμφοῖαι κέρησιν οὖσαι, ὥσπερ
 ἡ Νικηράτου τοῦδε καὶ Κριτοβούλου, μύθον μὲν οὐ παρρη-
 δέονται. 17 καὶ ἡ ὑπεστραφή, ἡ αὐτὴ γὰρ τοῦτου ὄζου-
 αι. τοῦτο μὲν οὐκ οὕτω δεῖ προσδέσθαι, αἶον, αὐταὶ
 παρὰ ἀνδρὸς μύθον οὐ προσδέονται, παρ' ἑαυτῶν γὰρ ἔ-
 χουσαι, εὐμφοῖαι γὰρ εὐσαι, τηρησαὶ γὰρ ἄξιόν ἐστι τὸ τῆς
 ἐπυστραφῆς τῆς μὲν γὰρ ἀφελείας ἢ παραλείπει μέρει
 τοῦ μύθου μὲν οὐ προσδέονται. τὸ δὲ τῆς αἰτιολογίας 338
 παρατεθὲν κατὰ τὴν ὑπεστραφήν, τοῦτο γοργὸν παράδοξα 10
 ἐποίησε τὸν λόγον, αὐταὶ γὰρ τοῦτου ὄζουσαι. καὶ περὶ
 ταῦτι καὶ πολιτικῶς γιγνόμεναι τῷ ῥυθμῷ ὁ λόγος.

ΠΕΡΙ ΕΝΝΟΗΜΑΤΩΝ. Β'.

α. Τὰ δὲ περὶ τὴν ἐρμηνείαν πόλιν αὐτὴ ἐννοήσαντι
 τῶν ἀφελῶν ἐστίν, οἷον χρήσθαι, ἀν' οὕτω τύχη, καὶ 15
 ἀδοξοτέροις ἐννοήμασι· βουληθεὶς γοῦν κατασκευάσαι ὁ
 Ξενοφῶν, ὅτι πολλοὺ ἀξίος ἐστίν ὁ Κύρος θεῖμαί πᾶς
 διώκησι τοῦτο. ἡ γὰρ πρότασις [665] πολιτικῇ, καὶ καὶ
 ἀποδείξεις πολιτικώταται, ὅτι Κύρος πολλοῦ ἀξίος ἐγέ-
 νετο. τῶν δὲ ἐννοημάτων τὰ μὲν ἦν πολιτικὰ, τὰ δὲ ἀφελῶν
 λῆ· πολιτικὰ μὲν τὰ τοιαῦτα, Κύρος πολλοῦ ἀξίος ἐγένε-
 το· τὸ γὰρ χαλεπώτατον ῥᾶστα κατεργάσατο· τί δὲ ἐστὶ
 χαλεπώτατον; ἀνθρώπων ἄρξαι. ἄχρι τοῦτου ἡ κατα-
 σκευὴ πολιτικῇ. εἰ γοῦν 4 μεταχειρίζου πολιτικῶς, οὕτως 340
 εἰπεις, Κύρος πολλοῦ ἀξίος ἐγένετο· ὁ γὰρ χαλεπώτατον 15
 ἦν, τοῦτο κατεργάσατο, ἀνθρώπων ἄρξαι διὰ τί; ὅτι
 οὐ ῥαδίως ἐθέλουσιν οἱ ἄνθρωποι ἄρχεσθαι, ἀλλὰ πολ-
 λαὶ μὲν δυναστεῖαι, πολλαὶ δὲ τυραννίδες κατελύθησαν

17 Vind. προσδέονται. — Symp. II, 3.

1 Titulus abest ab Ald. Codd. 2 Edd. διώκησιν. Par. Vind.
 διώκης. — Respicit ad initium Cyropaediae. 3 Ald. Codd. Κύρος.
 4 Edd. Codd. ἡγοῦ μεταχειρίζου. Norrm. conj. εἰ γοῦν μεταχειρίζου.

ὑπὸ τῶν μὴ βουλευμένων ἀρχέσθαι. ἄρχας ἔνταῦθα τὰ ἐννοήματα πολιτικά.

β'. Ὅταν δὲ ἔλθῃς εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς διαφορᾶς⁵ καὶ εἴπῃς, ῥᾶδιον γάρ ἐστι βῶν καὶ οὔν καὶ πάσης ἀγέλης ἀρξαι μῦλλον ἢ ἀνθρώπων, τότε λέγω ὅτι αἱ ἐννοήματα ἀφελέστερα ἀπάγεις τὸν λόγον· ἡθους γὰρ καὶ τρόπου εἰσὶν, ἅ τοῦ λόγον τὸ ἀφελὲς ἐτήρησαν· 7. ὁ μὲν οὖν πολιτικὸς πρότασιν προθεῖς τὰ κατασκευαστικά παρατίθῃσιν, ἐπιλεγόμενος αἰετῶν ἐννοημάτων τὰ πλεονεχέστερα· οἷον τὸ κατὰ τὰς ἀπεθάρσεις λέγειν, οὐ⁸ πολιτικώτερον, νομίας μέντοι ἀρχοντας· ἢ πάλιν, οὐδεὶς ἄνθρωπος ἡσθήμεθα⁹ συστάσας τὰς ἀγέλας· οὐκ ἂν πολιτικὸς εἴποι· οὗτος δὲ κατὰ τὸ πρέπον ἐαυτῷ τοῖς ἐπιχειρήμασι πρὸ διαλλαττοῦ παρέσχατο.

342 γ'. Ὅπου δὲ κοινὰ τὰ ἐννοήματα, οὔτε ἡ λέξις οὔτε τὸ σχῆμα τὸ αὐτό· ὅταν γὰρ εἴπῃ „ἐννοιά ποδ'¹⁰ ἡμῶν ἐγένετο“ καὶ „ῥᾶσι τυραννεῖν ἐπιχειρήσαντες οἱ μὲν αὐτῶν καὶ ταχὺ πάμπαν κατελύθησαν“ οὐχὶ δίκας ἔδεισαν· 11 καὶ πάλιν „οἱ δὲ καὶ ὅποσον οὖν ἀρχοντες δια- 39 γέγωνται.“ οὐ γὰρ εἶπεν, 12 οἱ κατὰ κράτος 13 ἐλόντες τὰς πόλεις καὶ τὰς ἀρχὰς ἰσχυροτάτας ἑαυτοῖς καταστήσαντες.

δ'. Ἐδειξα οὖν σοι ὅτι τῶν ἐννοημάτων τὰ μὲν ἐστὶν ἀπὸ κρίσεως λαμβανόμενα, τὰ δὲ παντοῖα ἐστὶν ἐννοήματα· καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ἐστὶν ἐξ ἐνδόξων λαμβανόμενα, τὰ δὲ ἐκ μικρῶν καὶ ἀφανῶν· τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτό σοι, ὅτι παντοίοις ἐννοήμασι χρῶνται οἱ ἀφελεῖς, καὶ οὐκ ἐξ-

5 Par. ἄρχι. 6 Norrm. διανοίας. 7 Edd. Vind. ἐσίτησεν. Norrm. vult ἐτήρησεν, ut est in Par. 8 Norrm. τοῦτο. 9 Ald. ἡσθήμεθα. Codd. Norrm. ἡσθήμεθα. 10 Edd. Codd. πόθεν. Xenoph. Cyrop. ποδ'. 11 Norrm. ἔδεισαν aut ἔτισαν. 12 Ald. Vind. εἶπες. Par. Norrm. εἶπεν. 13 Vind. κράτους.

αρκούν αὐτοῖς· μόνον ἤ χρῆσθαι τοῖς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων
λαμβανόμενοις, ἀλλὰ καὶ τοιοῦτοις ἐνίοτε ἐννοήμασι, ὡς οἱ
ἄλλοι μὲν ἂν τὰς καταφρονήσωμεν, οὐδ' ἂν προσέλθοι, διὰ
τὸ μῆτι αὐτὰ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων λαμβάνεσθαι καὶ εἶδοι
τυγχάνειν· οἱ δὲ ἀφελῆς οὐκ ἀπέχονται· σούτων. 10x 5

Ἡ δὲ Τὸ μὲν δὴ κατὰ τὴν μεταχειρίσιν τῶν ἐννοημά-
των τοιοῦτόν ἐστιν· καὶ ἔτι τὸ μὴ ὡς εἰς πρότασιν 11- 344
γεῖσθαι τὰ λεγόμενα κατασκευαστικά τοῦ προκαίμενου·
ἀλλ' ἀδύλου 14 ὄντος πρὸς ἃ λέγεται, οὕτω προχωρεῖν
τὸν λόγον· οἷον, μὴ προῖθις ὅτι βούλεται ἀποδείξει 15
πολλοῦ ἀξίον Κύρον 15 ἐπάγει, ἐννοιά' ποθ' ἡμῖν ἐγ-
γέτο· καὶ προλαβὼν πάντα τὰ προκατασκευαστικά, 16
εἰς ὧν χαλεπὸν ἐστὶν ἀνθρώπων ἀρχειν, χαλεπωτέρων
τῶνδε καὶ τῶνδε, οὕτως ἐπήγαγεν· ἀλλὰ μὴν Κύρος
πλείστον 17 ἀνθρώπων ἤρξε· Κύρος ἄρα πολλοῦ ἀξίος 18
ἐγένετο· καὶ αὕτη ἐστὶν ἀφελοῦς λόγου μεταχειρίσις, ὅταν
μὴ φανερόν ἢ ὡς πρότασις τὸ λεγόμενον.

Ἡ δὲ πολλάκις 1 καὶ τὰ νοήματα μὴ πάντα
ἰσχυρὰ εἶναι, ὥσπερ καὶ τὰ τῶν πολιτικῶν λόγων, ἀλλ'
ἐνια καὶ ὑφειμένως τιθέναι, καὶ τὰ ἥττω δοκοῦντα εἶναι· 20
ἐνια δὲ, εἰ 2 οἷον τε, ὡς καὶ γέλωτος ἀξία ἂν φανῶν· ὡς
καὶ ἐν τῷ Συμποσίῳ εὐθύς 3 ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου φησὶν
„ἀλλ' ἐμοίγε δοκεῖ τῶν καλῶν ἢ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν οὐ
μόνον τὰ μετὰ σπουδῆς πραττόμενα ἀξιουννημόνευτα εἶναι,
ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ταῖς 4 παιδιαῖς“ ἡθους ἐχόμενόν ἐστι 5 25

14 Ald. Vind. Dind. ἀλλὰ δόλου. Norrm. Par. ἀλλ' ἀδύ-
λου. 15 Vind. κύριον. 16 Par. κατασκευαστικά. 17

Ald. πλείστον. 1 Par. πολλόν. 2 εἰ. om. Vind. Ald.

Est in Par. Norrm., qui confert p. 360. 3 Par. Vind.

καὶ ἐν τῷ συμπ. εὐθύς. Edd. εὐθύς ἐν τῷ συμπ. 4 ταῖς 5

Par. recepi. 5 Ald. Dind. ἐστὶ ὡς. Norrm. ἐστὶ πως. Vind.

Par. ὡς om.

τὸ νόημα, ὅτι δὲ καὶ τὰ μετὰ παιδίων πραττόμενα τῶν
 346 καλῶν τε καὶ αὐτῶν ἀνδρῶν ἀποδέχασθαι. καὶ τρεῖς ἐστὶ
 εὐθεώρημα τοῦ ἀφελοῦς λόγου, ὅτι μὴ ἐκ παντὸς τρό-
 πον διώκειν ὁ τῶ ἐπιδόξα καὶ μεράλα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλ'
 3 κοῦντα φαῦλα εἶναι καὶ εὐκαταφρόνητα.

6. Κατὰ μὲν οὖν τὴν ἀπαγγελίαν ἁμφότερα τα-
 348 ἐρηγόματα οὐκ ἐστὶ ταχέως ἐξηγημένα. οὔτε τὸ „ἐρηγό-
 ποῖα ἡμῖν ἐγένετο“ οὔτε τὸ „ἀλλ' ἐμοίγε δοκεῖ.“ ἐπειδὴ
 349 ἄρα ἐρᾷ τὸ ἐν τῷ Συμποσίῳ ἐξηγημένον ἄδοξον εἶναι
 350 τὰ ἐν ταῖς [666] παιδιαῖς διηγεῖσθαι, καὶ οὐδὲς ἐν
 πολιτικῷ τούτῳ ἐποίησεν, ἄδοξον ὄντος αὐτοῦ. μετὰ
 παρατηρήσεως προήγαγεν „ἀλλ' ἐμοίγε δοκεῖ.“ εἰ δὲ ἀπὸ
 ἐνόματος ἤρξατο αὐτῷ ὁ ὁ λόγος ἀποφαντικῶς, οἷον
 351 „δοκεῖ δ' ἐμοίγε“, σκληρότερος ἂν ἐγένετο ὁ λόγος καὶ
 352 μᾶλλον Κριτίου ὁ ἐδόξεν ἂν εἶναι ἢ τινος τῶν ται-
 ρύτων.

η. Κα.

5 Adde δὲ, ut Γ' β'. NORRM. 7 Edd. Vind. ἐπαγ-
 γελίαν. Par. ἀπαγγ. 8 Norrm. καὶ τὰ. 9 δ Par. Vind.
 om. 10 „Stilum Critiae, qui inter triginta tyrannos im-
 potentia animi, impietate, saevitia, foedisque flagitiis princi-
 patum tenebat, tum hoc loco tum p. 386. ut non admodum
 probat noster, inprimis διὰ τὸ ἀποφαντικὸν καὶ τὴν σκληρότητα.
 tribuit illi et Hermogenes ὄγκον καὶ τὸ πολλὰ λέγειν ἀποφαν-
 τικῶς, sed probanti laudantique propior, quemadmodum non
 uno loco et Dionysius judicat. Tullius in Bruto Alcibiadem,
 Critiam, Theramenem grandes verbis, crebros sententiis, com-
 pressionem rerum breves et eam ob causam interdum turbu-
 lentos fuisse ait; Philostratus vita Critiae tam eruditionem
 illius καὶ σεμνολογίαν commendat quam vitam moresque dam-
 nat, adjecta gravi ac praeclara sententia: εἰ γὰρ μὴ ὁμολογῆσαι
 ὁ λόγος τῷ ἦθι, ἀλλοτρίῃ γλώττῃ δόξομεν φθίγγεσθαι, ὥστε εἰ
 αὐτοί. Sed ut anceps hodie ac intutum fuerit alterutram in
 partem quidquam pronunciare velle, postquam scripta illius

ἡ. Κατὰ δὲ σχῆμά τι ¹¹ ἀνεμίνω· οὐ γὰρ διατεινόμενος ἂν ἐποίησιν, ὥς ἂν τις τῶν πολιτικῶν εἶπεν, οὐχὶ

omnia dudum interierunt, ita ex versibus quos Athenaeus adducit facile levitatē ingenii futilitatemque deprehendas, uti rursus ἀθείτητα hominis haud obscure produnt senarii, caetera numerosi, rotundi, enodes, qui in octavo adversus Mathematicos p. 318. 319. apud Sextum Empiricum leguntur, quos ex confusis nullamque versuum speciem habentibus in quadrum numerumque suum redactos locisque aliquot castigatiores factos cum bona eruditi lectoris venia heic adpenam:

Ἦν χρόνος ὅτ' ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος
Καὶ θηριώδης ἰσχύος θ' ὑπερέτης·
Ὅτις οὐδὲν ἀέθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν
Οὔτ' αὖ κύλασμα τοῖς κακοῖς ἐγίνετο.
Κᾶπειτά μοι δοκοῦσιν ἀνθρώποι νόμους
Θεῖσθαι κολαστάς, ἵνα Δίκη τῦραννος ἦ
Τῇ θ' ὕβριν ἔχη δούλην. — —
Ἐξημιούτο δ' εἴ τις ἐξαμαρτάνοι.
Ἐπειτ' ἐπειδὴ τὰμφανῇ μὲν οἱ νόμοι
Ἀπειργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίη·
Λάθρα δ' ἔπρασσον· τηνικαυτὰ μοι δοκεῖ
Πυκνός τις (δέντως, καὶ σοφὸς γνώμην ἀνήρ
Γινῶναι δῖον θνητοῖσιν ἐξευρεῖν ὅπως
Εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι· κἂν λάθρα
Πράσσωσιν ἢ λέγωσιν ἢ φρονῶσι τι.
Ἐντιῦθεν οὖν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο,
Ὡς ἔστι δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ,
Νόῳ τ' ἀκούων καὶ βλέπων, φρονῶν τε καὶ
Προσέχων τε ταῦτα), καὶ φύσιν θεῖαν φρονῶν·
Ἐφ' ᾗ τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται,
Τὸ δρῶμενον δὲ πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται·
Ἐὰν δὲ σὺν σιγῇ τι βουλευῆς κακὸν,
Τοῦτ' οὐχὶ λήσει τοὺς θεοὺς· τὸ γὰρ φρονεῖν

τὰ αὐτὰ παρίσταται ¹² μοι γινώσκειν τοῖς πολλοῖς περὶ
 τῶν ¹³ ἀνδρῶν τῶν σπουδαίων· οἱ μὲν γὰρ πολλοὶ οὐκ
 ἄλλα τινα οἶονται [γὰρ] ¹⁴ αὐτῶν ἀξιομνημόνευτα εἶ-
 ναι ¹⁵ ἐν τῇ σπουδῇ τὰ πραττόμενα, ἐμοὶ δὲ οὐ τὸν αὐ-
 τὸν τρόπον· ἀλλ' οὐδὲν ἦττον δοκεῖ τὰ ἐν ταῖς παιδιαῖς
 348 ¹⁶ μὲν τυγχάνειν ἄξια, ἢ ¹⁷ ἂν σπουδάζοντες πράτ-
 τοιεν· οὐχ οὕτως οὖν προήγαγεν, ἀλλ' ¹⁸ ἀνειμένῳ τῷ
 σχήματι καὶ ἐξηλλαγμένως ἢ ἀλλ' ἐμοιγε δοκεῖ·“ εἰτα

(Θεοῖς) ἔστι· τοῦδε τοὺς λόγους λέγων
 Διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο,
 Ψευδεὶ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ.
 Αἰεὶ δ' ἔφασκε τοὺς θεοὺς, ἐνταῦθ' (ἵνα
 Μάλιστα γ' ἐκπλήξειεν ἀνθρώπους) ἄγων·
 "Ὅθεν περ ἔγνω τοῖς φόβους ὄντας βροτοῖς·
 Καὶ τὰς πονήσεις (malo ὀνήσεις) τῷ ταλαιπώρῳ βίῃ
 Ἐκ τῆς ὑπέρθεν περιφορᾶς· ἐν' ἀστραπαῖς
 Κατεῖδεν οὐσας, δεινὰ τε κτυπήματα
 Βροντῆς· τό τ' ἀστρωπὸν οὐρανοῦ δέμας·
 Χρόνου καλὸν ποικιλίαν, τέκτονος ὑποφῶ
 "Ὅθεν τε λαμπρῆς ἀστέρος στείχει μύδρος,
 Ο θ' ὑγρὸς εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορεύεται.
 Τοίους δὲ περιέστησεν ἀνθρώποις φόβους,
 Δι' οὓς καλῶς τε τῷ λόγῳ κατόικισεν
 Τοὺς δαίμονας καὶ ἐν πρέποντι χωρίῳ·
 Τὴν ἀνομίαν τε τοῖς νόμοις κατέσβησεν.
 Οὕτω δὲ πρῶτον οἶμαι πείσαι τινα
 Θνητοὺς, νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος." NORRM.

11 Norrm. σχῆμα ἐστὶν ἀνειμένον. 12 Cfr. Dem. Olynth. III. initio. NORRM. 13 τῶν e Par. recepi. 14 γὰρ vel male repetitur, vel leg. παρ' aut περὶ. NORRM. Equidem uncis inclusi. 15 ἢ duce Norrmanno inserui. 16 Ald. Dind. Codd. ἤs. Norrm. ἦ'. 17 ἀλλ' a Norrm. Dind. positum probatur a Par. Abest ab Ald. Vind.

κατὰ τὸ ἰδίωμα τοῦ λόγου ἤθους ἐχόμενα καὶ τὰ ὀνόματα
 „τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν.“ καὶ πάλιν φησὶν
 „ὥς δὲ ἱπποδρομία ἐληξεν.“ ἀνεμμένον δὲ καὶ ἀναπε-
 πτωκὸς εἶναι δοκεῖ τὸ σχῆμα, πολιτικὸς δ' ἂν οὐχ οὕτως
 ἐποίησεν, ἀλλὰ συντονώτερον, ὅποι ¹⁸ δὴ ἱπποδρομία ⁵
 ἔληξεν, ἢ τοιοῦτω τινὶ τρόπῳ.

Θ'. 1. Ποικίλως δὲ τοῖς σχήμασι χρῶνται οἱ ἀρχαῖοι
 τε καὶ ² ἀφελεῖς καὶ οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες· ἃ γὰρ ἐν πολι-
 τικῷ λόγῳ δορυμὲν τὸν λόγον ποιεῖ, ἐνθάδε ἀφελῇ ἐργά-
 ζεται· καὶ τὸν ρυθμὸν δὲ τῆς ἀπαγγελίας τοιοῦτον εἶναι ¹⁰
 δεῖ οἷον προεῖναι καὶ ἐμβαίνειν μᾶλλον ἢ ἑαυτῷ ἐπιχει-
 μενον ἐπείγεσθαι· οὐχ ὥσπερ ἐν τοῖς πολιτικοῖς τάς τε
 ποιότητας παρατιθέασιν, ὅταν λέγωσιν ἢ δεινότατα ²
 ἀπάντων, ἢ ἐφ' ᾧ πάντες ἀγανακτήσετε, ³ ἢ σχέτιον
 γὰρ τοῦτό γε· πρὶν γὰρ τὸ πρᾶγμα εἰπεῖν τὴν ποιότητα ¹⁵
 οἱ πολιτικοὶ παραδεικνύουσι, καὶ ποτὲ ⁴ μὲν πρὸ τῶν
 πραγμάτων, ποτὲ δὲ μετὰ τὰ πράγματα ἐπάγοντες. ³⁵⁰
 2. Εὐρυθμίας δὲ καὶ τοῦτο „καίτοι τότε ⁵ ἐν τῇ κρατί-
 στη πόλει ὑπὸ τῶν ἀρίστων κριθέντα τοῦ καλλίστου γέρωσ
 ἀξιωθῆναι ποίων ἔτι ταχυερῶν προσδεῖται τῆς τε πρὶν ²⁰
 ἄρξαι αὐτὸν ἀρετῆς;“ τοῦτο δ' εὐρυθμίαν ⁶ ἐν τῷ
 λόγῳ εἰργάσθαι καὶ μοι δοκεῖ· τὸ δὲ τὴν εὐρυθμίαν
 ἀπειργασμένον ἐστὶ τὸ ἐμπεριβάλλοντα ⁷ τὰ νοήματα
 καὶ ἀπαρτίσαντα ⁸ στήσαι τὸ νόημα, ὥσπερ καὶ τὸ μετὰ

18 Edd. ὅποι. Codd. ὅποι. „Fort. ἐπὶ δ', ut παιδείας ἀ
 p. 60. α.“ NORRM. 1 Par. καὶ om. tum Ald. Vind.
 ἀφελεῖς. NORRM. Par. ἀφελεῖς. 3 Ald. Vind. δεινότης.
 NORRM. Par. δεινότατα. 5 NORRM. ἀγανακτήσεται. Vind.
 ἀγανακτήσεται. 4 Par. καὶ ποτὲ. 5 Vind. τότε. — Xen.
 Agesilao initio. 6 Edd. εὐρυθμία, Vind. Par. εὐρυθμίαν.
 7 Vind. Par. ἐν περιβάλλ. 8 Ald. Vind. ἀπαρτίσαντα.
 NORRM. Par. ἀπαρτίσαντα. tum Ald. Dind. Vind. στήσαι.
 NORRM. Par. στήσαι.

ταῦτα ῥηθὲν μηκέτι ἠνώσθαι, ἀλλ' ἑτέρου ἀρχὴν λόγου δοκεῖν εἶναι· τί γὰρ φησιν; ὅσα δὲ ἐπεὶ ἐκ' ἀνδράσιν ἐγένετο.“ οὐ πολλαχοῦ δὲ ὁ Ξενοφῶν χρηταὶ τούτῳ τῷ σχήματι· ἔστι γὰρ σκληρότερον καὶ δικανικώτερον ἀπὸ 5 δεδειγμένοις πράγμασιν· ἢ γὰρ ὡς βιαζόμενοι ἢ ὡς τι σφόδρα δοκοῦντες λέγειν τὰ τοιαῦτα ἐπανάγειν ¹⁰ εἰσθαμεν. 3. Πλὴν τό γε κατὰ τὴν ἄλλην αὐτοῦ εὐρυθμίαν θαυμαστὸν καὶ τοῦτο γέγονε τῷ ¹¹ συνεχεῖς τὰς διαστάσεις ἐν πνεύματι λόγου γεγονέναι· „καίτοι τότε 10 ἐν τῇ κρατίστῃ πόλει· ὑπὸ τῶν ἀρίστων κριθέντα· τοῦ καλλίστου γέροντος ἀξιωθῆναι.“ καὶ τῷ ¹² πολλὰ νοήματα καθ' ἐν ἑκάστον πρὸς μίαν λέξιν εἰπεῖν δυνάμειος καὶ ῥυθμοῦ.

352 ι. Καὶ τοῖς ὀνόμασι δὲ χαίρουσιν οἱ ἀρελεῖς ἀπὸ 11 ἑτέρου ἐπὶ ἕτερον αὐτὰ μεταφέροντες, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἀγ-σιλάῳ ¹³ ὁ Ξενοφῶν „πολλοὺς“ φησὶν „ἔραστὰς τῆς ἑαυτοῦ ¹⁴ φιλίας ἐποίησατο.“ ὁ γὰρ ἔραστὴς ἄλλου τινὸς δοκεῖ ὄνομα εἶναι. καὶ πάλιν· αὐτοὶ ¹⁵ δὲ κατιδόντες τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀκολούθους· πάλιν, ἐνταῦθα ἐλάτ- 20 τονι ὀνόματι τοῦ πράγματος ἐχρήσατο. τὸ γὰρ τῶν ἀκολούθων ἐπὶ δούλων μᾶλλον εἴωθε λέγεσθαι· ὁ δὲ τοῖς ἐπομένους καὶ τοὺς τελευταίους τοῦ στρατοπέδου αὐτὸς ᾤκησεν ἀκολούθους ὀνομάσαι. καὶ ἐν τοῖς Ἀπομνημνεύμασι ¹⁶ „θαυμάζω οὖν“ φησὶ „πῶς ποτε Σωκράτην 25 ἐπείσθησάν Ἀθηναῖοι ¹⁷ περὶ τοὺς θεοὺς μὴ σωφρονεῖν.“ μετήνεγκεν ἐνταῦθα ὡς ἴδιον τοῦ εἰδους τοῦ λόγου.

ια. Δεῖ μέντοι κακεῖνο ¹ ὁρᾶν, ὅπως ὑφειμένα διὰ

9 γὰρ praeceunte Norrmanno inserui. 10 Norrm. ἐπάγειν.
11 Edd. Par. τό. Vind. τῷ. 12 Ald. Vind. τὰ. Norrm. Par
Dind. τό. scr. τῷ. 13 Par. Ἀγλησιλάῳ. — p. 654. b. 14
Par. αὐτοῦ. 15 αὐτοὶ δὲ — πάλιν e Par. inserui: absunt ab
Edd. Vind. 16 I, 1. 20. 17 Ἀθηναῖοι Ald. Vind. om. 1 Par.

τὸ ἀφελὲς τιθεὶς ὀνόματα οὐδὲν ἦτονον ἐν τῷ οὐκείῳ τρό-
 πῳ ἐμφαίνει καὶ τὸ μέγεθος τοῦ πράχματος, ὡς ² καὶ
 ἐν ἀρχῇ φησι τοῦ λόγου „πολλάκις ἐθαύμασα τίσι ποτὲ
 λόγοις Ἀθηναίους ἔπεισαν οἱ γραψάμενοι Σωκράτην ὡς
 ἀξίως αἱεθ' ἀνάτου τῇ πόλει· ἡ μὲν γὰρ γραφή κατ' αὐ- ⁵
 τοῦ τοιαύδε τις ἦν· ἀδικεῖ Σωκράτης, οὐς μὲν ἡ πόλις
 νομίζει θεοὺς [667] οὐ νομίζων, ἕτερα δέ, καὶ τοὺς νέους
 διαφθείρων.“ τὸ γὰρ ἐθαύμασα καὶ πολλάκις οὐ μι- ³⁵⁴
 κρῶν ἐμφασίς ἐστιν· ἐδήλωσε δέ καὶ τὰ ἐπενεχθέντα,
 πολιτικὸς μὲν οὖν ἀμφοτέρως ἂν εἰρήναι, τὰς δυνάμεις ¹⁰
 οὐκ ὥπασθ', ἀλλὰ πολλάκις· ὁ δὲ τὴν ἀπλὴν δύναμιν εἰ-
 πὼν ἤρκεσθαι.

ιβ'. Οὐκ οὖν τὰ μὲν ἐπινοήματα ἐστὶν ὅτι ταῦτα,
 ἡ δὲ μεταχειρίσις τὴν διαφορὰν ποιῶ τοῦ λόγου, ὁρᾷς
 δὲ καὶ ἐνταῦθα τὴν ἀφελείαν τῶν ὀνομάτων. ὅντος γὰρ ¹⁵
 τοῦ ὑπακειμένου μεγέθους ἀξίου καὶ ἐπιτιμῆσεως· ³ ἡ γὰρ
 ποιότης αὐτοῦ τοιαύτη· τῷ Σωκράτη ⁴ τοσοῦτου ἀξίον
 ἄνδρα κατακεχρίσθαι· ὅμως οὕτως ἀφελὲς ἀνὴρ· πολ-
 λάκις, ⁵ φησὶν, ἐθαύμασα, καὶ οὐκ εἶπεν ἐφ' ᾧ τις ἂν
 ὀργισθεῖν, ἐφ' ᾧ ἀξίον ἐπιτιμῆσαι. ἐν γὰρ τῷ ἀφελεί ²⁰
 λόγῳ οὔτε βία ἐστὶν οὔτε θυμὸς οὔτε σφοδρότης, οὐδὲ
 ἡ διάθεσις ἡ τῶν πραγμάτων τοιαύτη τις ἐστὶν. οὐδ'
 ὡς ἐπισημῆνασθαι τὴν φύσιν τοῦ ἐπαγομένου, καὶ τούτῳ
 μάλιστα χαρακτηρίζεται τὸ εἶδος τοῦ ἀφελοῦς λόγου.

ιγ'. Καλὸν δὲ καὶ περὶ ὧν τις οἶδεν ὡς ζητοῦντά τι ²⁵
 λέγειν· τίσι ποτὲ λόγοις· οὐ γὰρ εἶπεν, οὐ κατηγορίας
 οὐδὲ συκοφαντίας, ὁ πολιτικῶ ἤρμοζεν, ἀλλὰ τίσι ποτὲ
 λόγοις Ἀθηναίους ἔπεισαν. καὶ τὸ ἐν γένει εἰπεῖν μὴ κατ' ³⁵⁶

καίτοινα. „Infra Γ'. ε. 3.“ NORRM. 2 Ald. Dind. ε.
 Vind. ε. Par. Norrm. ὡς. 3 Ald. Vind. ἐπιθυμῆσεως.
 Norrm. Par. ἐπιτιμῆσεως. 4 Par. Σωκράτη. 5 Par. πολ-
 λάκι.

εἶδος Ἄνυτος καὶ Μέλητος, ⁶ ἀλλ' οἱ γραφόμενοι Σωκράτην· καὶ ἐπαλλαγαὶ πρέπουσι τῷ ἀφελεῖ λόγῳ· ἀδικαὶ μὲν, ἀδικαὶ δέ.

ιδ'. Εἴτα καὶ τῶν ἐξῆς αἱ μὲν ἀποδείξεις πολιτικώ-
 5 τатаι· μάχην γάρ, δοκαῖ, ⁶ δείκνυσι πρὸς τὰ προσόντα·
 „τὸ θαυμάσιον δέ μοι κάκεινο φαίνεται, τὸ πισθῆναι
 τινὰς ὡς Σωκράτης τοὺς νέους διέφθειρεν.“ ὁ δὲ πρῶ-
 τον μὲν οὐ πρότασιν θὰς οὕτως ἐπάγει τὰ κατασκευα-
 στικά, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπεξέρχεται τὰ πράγματα· πρῶτον
 10 δεῖ ⁹ δὲ τὴν μεταχειρίσιν τῶν κατασκευαστικῶν ὁρᾶν· ¹⁰
 πολιτικὸς μὲν γάρ τὰ ἐν γένει ἂν ἐκλαβῶν· ¹¹ εἶπεν,
 ὅπως μὲν ἦν σώφρων, ὅπως δὲ ἐγκρατής, ὅπως δὲ πᾶσα
 πόνους ἀντεῖχεν· ¹² ὁ δὲ τὰ κατ' εἶδος, γαστρός, φησὶν,
 ἐγκρατής, καὶ ἀφροδισίων, καὶ πρὸς χιμῶνα καὶ θέρους
 15 πῶς εἶχεν· εἴτα εἰμῖς ¹³ τὰ μεγάλα τοῖς μικροῖς· πῶς
 ἂν οὖν ἦ ἀσεβής, ἢ παρανόμος, ἢ λίχνους ἐποίει;

ιε'. Πολλάκις ¹⁴ δὲ οἱ ἀφελεῖς καὶ ἐπηγμένοις ἐξωθεν
 παρὰ τὰ ὑποκείμενα χρῶνται ἐπινοήμασιν· οἷον· ¹⁵ „οὐ-
 20 δεπώποτε ἡσθήμεθα τὰς ἀγέλας συστάσας ἐπὶ τὸν νο-
 358 μεία“ καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὐ πρέπει ἀνδρὶ πολιτικῷ· καὶ
 γὰρ εἰ καὶ οἱ πολιτικοὶ χρῶνται τισιν ἐξωθεν ἐπινοήμα-
 σιν, οἷον, εἴ τις ἐκ παραδειγμάτων λέγοι, ἢ ἐξ ἱστοριῶν,
 ἢ ἐξ ἄλλου τινὸς τοιούτου τρόπου· ἀλλ' οὖν γε τοῖς

6 Norrm. Μέλητος. Tum Ald. Codd. ἄλλοι. Norrm. ἀλλ' οἱ. 7 Norrm. ὡς δοκαῖ. 8 Norrm. προῖόντα. tum pro τὸ Par. τῷ. 9 „Fort. εἴτα vel ἐν εἶδει.“ NORRM. 10 Edd. Vind. ὁρων. Par. ὁρᾶν. 11 Edd. Vind. ἐκβαλῶν. Par. ἐκλαβῶν. „Aut pro γένει legendum εἶδει, aut pro ἐκβαλῶν ἐπιβαλῶν, aut ἐμβάλων.“ NORRM. 12 Ald. Vind. ἀνταῖχον. Norrm. Par. ἀντεῖχεν. 13 Ald. Vind. ἐμῖσας. Norrm. Dind. ἐμμίσας. Par. ἐμῖς. 14 Par. πολλάκι. 15 Xen. Cyrop. initio.

πρόσηρημέναις πρὸς τὸ πρᾶγμα χρηστέον· ὁθεν εἰώ-
 θασι θεραπεύειν τὰ τοιαῦτα ἢ αἰτιολογίαις, ἢ ἐπαγγελί-
 αῖς, οἷον ἐν ἐκ πολλῶν· ¹⁶ „ἵνα τοίνυν γνῶτε ὡς οὐδέ
 ἔστι τοῦ τῆς πόλεως ἡθους κύριον ποιῆσαι τοιοῦτον νό-
 μον.“ εἰδ' ἐξῆς· λέγονται χρήματα· ἐν δὲ τῷ ἀφελεῖ ⁵
 ἐπηγμένα νοήματα ἐκ πάντων ἐστὶ σχεδὸν τῶν ἐν τῷ
 βίῳ. τὰ δὲ προατιθέμενα ἔξωθεν μέγεθος ἐργάζεται ἐν
 τῷ λόγῳ, ὅταν ἐνδοξον ἢ ὄνομα, ἢ τόπος.

ις'. Τηρητέον οὖν ἐν παντί ὡς οἱ τε ῥυθμοὶ τὰ τε
 σχήματα τὰ τε ὀνόματα πρέποντα τῷ ἀφελεῖ λόγῳ εἴη, ¹ 10
 τὰ τε ὁμοιοῦρhythma τῶν νοημάτων· οἷον λεγόμενα, πρᾶτ-
 τόμενα, βουλευόμενα· καὶ τὰ σχήματα, πάντα μὲν εἰδέ-
 ναι τὰ τούτοις πρέποντα, πανταχοῦ ² δὲ τὸ ἀφελὲς τὸ
 ἐν αὐτοῖς τηρεῖν,

ις'. Λέγομεν ³ δὲ ὅτι παλλαχοῦ κοινὰ θεωρήματά ¹⁵
 ἐστὶ καὶ τῶν ἀφελῶν καὶ τῶν πολιτικῶν· ἀντίκα τὸ ἐπι-
 σημήνασθαι ⁴ περὶ πραγμάτων ὧν ⁵ ἂν μέλλης λέγειν ³⁶⁰
 καὶ τὸ ἐπισκέρψαι αὐτῶν τὴν φύσιν καὶ τὸ ἀντιπίπτον
 πρὸς τὸ ὑπὸ σοῦ λεγόμενον, ὅτι περὶ μικρῶν καὶ φάυλων
 διαλέγῃ· ἀφελοὺς καὶ τὸ τοιοῦτον, ⁶ Φίλιππος ὁ γελω- 20
 τοποιὸς παρῆλθε, καὶ ἔκλαιεν, καὶ ὅτι οἱ ἐν τῷ συμπο-
 σίῳ κατακείμενοι ἐγέλων· καὶ ὁ Συρακόσιος ⁷ θαύματα
 παρίχετο. ταῦτα γὰρ πάντα κοινὰ ἐστὶ καὶ τῶν πολι-
 τικῶν καὶ τῶν ἀφελῶν· ἢ δὲ μεταχειρίσις τῶν εἰσαγοι-
 νων ἰδία τοῦ ἀνδρός, ἐπεὶ καὶ ἡ ἐνταῦθα ἐπαγγελία κοι- 25

16 in Lept. p. 460.

1 Par. si ἦ. Tum νοήματα ἀντὶ

τοῦ ὀνόματα posuisse noster videtur, pariter et 386. et 422.

NORRM, 2 Ald. Dind. Vind. πάντα. Norrm. πάντη. Par.

πανταχοῦ. 3 Ald. Codd. λέγομεν. Norrm. λέγομεν. 4

Ald. ἐπισημήνασθαι — μέλλης. 5 Ald. Vind. Par. ὡς.

Norrm. ὧν. tum Ald. Par. ἐπισκίψαι. 6 Apud Xeno-

phont. Symp. initio. 7 Ald. Norrm. Vind. Συρακούσιος.

Dind. Par. Συρακόσιος.

νή ἐστιν. „οἷς δὲ παραγενόμενος.⁸ ταῦτα γνώσκω δηλώ-
σαι βούλομαι.“ ἀλλὰ τὸ μετὰ τῇ ἐπαγγελίᾳ [668] σέ-
κει κοινόν, ἀλλὰ καινοπρεπές· ἐπαγγελάμενος γὰρ αὐκ
εἶπε τὸ ἐπακόλουθον τῆς ἐπαγγελίας, ἀλλ' ἐν τι τῶν περὶ
8 αὐτόν· οἷς μὲν γὰρ παρεγένετο, ταῦτα ἦν τὰ ἐν Καλλίῳ
γενόμενα.⁹ ὁ δὲ οὐ ταῦτα λέγει εὐθύς, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν
ἐξ ἧς¹⁰ ἤρξατο ταῦτα γίνεσθαι· δοκαὶ δὲ τὸ τοιοῦτα
ἀφήγησις εἶναι μᾶλλον.

ΠΕΡΙ ΗΘΩΝ. Γ'.

10 Ἄ. Δεῖ δὲ ποικίλον¹ εἶναι καὶ τὸν ἀφελῆ λόγον,
μάλιστα ἐν τῷ τοιούτῳ εἶδει· καὶ ὅπου μὲν σεμνότητι
ἐργάσασθαι, ὅπου δὲ καὶ περιβολὴν, ὅπου δὲ ἀξίωμα,²
ὅπου δὲ καὶ ἡθος ἐνδειξασθαι καὶ χάριν, ὅπου δὲ καὶ
362 γέλωτα, εἰ οἶόν τε, ὥσπερ· ἔχει κἀνταῦθα. Φίλιππος τε
15 ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν. τὸ μὲν γὰρ ἡθος
χάριν πάννυ· ὅπερ ἐστὶν ἀφελοῦς λόγος· τὸ γὰρ ἀφα-
ρεῖν τὰς ἐπιβολὰς καὶ αὐτοῖς χρῆσθαι τοῖς ὀνόμασι καὶ
ἀκολουθεῖν τῶν πραγμάτων τῇ φύσει καὶ μὴ διεκναι
τὴν σμικρότητα αὐτῶν καὶ ταπεινότητα ἀπλῆς ψυχῆς
20 καὶ γενναίας· ὅθεν καὶ λόγων τέχναι εὐρέθησαν· ἐξ ὧν
ἐδυνήθη μέγεθος προσλαβεῖν καὶ τὰ μὴ ἔχοντα ἐν αὐτοῖς
φύσει μέγέθη, καὶ ποτὲ μὲν τοιαῦτα εἶναι τὰ ἐν αὐτοῖς
ἐμφανόμενα, τὰ δὲ καὶ ψεῦδος τι ἐμφαίνεσθαι· ὥσπερ ἔχει
καὶ τοῦτο·³ „αἰ σὺ ἐπιπικνῶπτεῖς ἡμᾶς, ὅτι σὺ μὲν Πρω-
25 ταγόρα πολὺ ἀργύριον δέδωκας ἐπὶ σοφίᾳ.“ τοῦτο γὰρ
βραχεῖαν μὲν ἐμφαίνει χάριτα,⁴ ἅμα δὲ καὶ κακοήθειαν
ἔχει τινα.

8 Par. παραγενόμενος. tum Ald. γνώσκων. Codd. Norrm.
γνώσκω. 9 Edd. Vind. λέγομεθα. Par. γεόμενα. 10
Ald. Dind. Vind. Par. ἐξ ἧς. Norrm. ἐξ ἧς.

1 Ald. ποικίλλον. 2 ὅπου δὲ ἀξίωμα ex Par. inserui.
3 Initio Symposii. 4 Ald. χάριτα.

β'. Καὶ τὰ μὲν τινὰ τοιαῦτά ἐστιν ἐννοήματα ὥστε μὴδὲν αὐτοῖς προσυπακούεσθαι, τὰ δὲ τινὰ τοιαῦτα ὥστε ἥθος ἔχειν καὶ τὸ ἥθος οὐχ ἂν οὐδὲ ἀπλοῦν, ἀλλὰ διάφορον, τὸ μὲν χάριεν ἥθος, τὸ δὲ τι ἀγαθὸν ἥθος, τὸ δὲ γλυκύτητα ἐμφαίνειν, τὸ δὲ χρησιμότητα, τὸ δὲ τι τοιοῦτόν ἐστιν ἥθος ὥστε αὐτόθεν πολλὴν σεμνότητα ἐμφαίνειν, ὥσπερ ἔχει καὶ τοῦτο· „Αὐτόλυκος μὲν οὖν παρὰ τὸν πατέρα ἐκαθέζετο.“ σεμνῶς μὲν οὖν πάνυ καὶ 364 τῇ ἐννοίᾳ ποιήσας⁵ τὸ μυράκιον παρὰ τὸν πατέρα καθίσαι. σεμνὰ γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐννοήματά ἐστι· μάλιστα 10 δὲ τὸ ἥθος διεφύλαξεν αὐτῷ τὸ μὴ ἐπεξεργασίᾳ⁶ χρῆσασθαι τῇ παρ' αὐτοῦ, οἷον εἰ ἔλεγεν, Αὐτόλυκος μὲν οὖν παρὰ τὸν πατέρα ἐκαθέζετο,⁷ ὥσπερ ἐχρῆν υἱὸν ὄντα μετὰ πατρός· τὸ δὲ τοιοῦτον⁸ πολιτικόν· ἀφῆκεν οὖν ἐμφανέσθαι τὸ ἥθος καὶ τὴν σεμνότητα. 15

γ'. Τὰ⁹ μὲν γάρ τινὰ, ὡς ἔφη, ὑποκαθήμενον καὶ ἐπισπόμενον¹⁰ ἔχει τὸ ἥθος, ὁποῖόν ἐστι τὸ προσηρημένον „ἀεὶ σὺ ἐπισκώπτεις ἡμᾶς,“ τὰ δὲ τινὰ ἀπλᾶ ἐστὶ καὶ οὐδεμίαν κακοήθειαν ἐμφαίνει, ὡς ἔχει καὶ τοῦτο· „οἱ μὲν τινες χρισάμενοι,¹¹ οἱ δὲ καὶ λουσάμενοι.“ 20 τοῦτο γὰρ οὐδὲν πλεον ἐμφαίνει ἢ τὸ γενόμενον. ὅπου δ' ἂν αἱ ὑπόνοιαι πονηραὶ ᾧσι¹² καὶ λυπῶσι τὸν λόγον, δεῖ τὸ παρὰ σοῦ εἰσαγόμενον ἐπανορθοῦσθαι τὸ ἄτοπον οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ ταῖς παρὰ σοῦ προσθήκαις· οἷον „εὐ-
θύς μὲν οὖν ἐννοήσας τις τὰ γινόμενα ἡγήσατ' ἂν φύσει 25 βασιλικόν τι τὸ κάλλος εἶναι.“ καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ προς- 366
θήκη „ἄλλως τε ἦν καὶ μετ' αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης, καθάπερ Αὐτόλυκος, κέκτηται τις αὐτό.“ περὶ κάλλους

5 Ald. Codd. ποιῆσαι. Norrm. ποιήσας. 6 Ald. ἐπ' ἐξεργασίᾳ.

7 Ald. ἐκάθετο. 8 Par. τοιοῦτο. Ald. Vind. τὸ δὲ τὸ τοιοῦτον.

9 τὰ abest ab Ald. Codd. Posuit Norrm. 10 Norrm. ὑπο-

σπόμενον. 11 Ald. χρησάμενοι. 12 Edd. ᾧσιν. Codd. ᾧσι.

γὰρ ὄντος τοῦ λόγου οὐκ ἂν τις ἀπόσχοιτο τὸ μὴ οὐ
πρὸς κακοήθειαν τὰ τοιαῦτα προσδέχεσθαι.

δ'. 1. Πρῶτον οὖν τὸ ἦθος εἶναι δεῖ τοῦ ἀφελοῦς
λόγου χρηστότητα ἐμφαῖνον· ² ἡ γὰρ χρηστότης γνώμης
ἐστὶν ἀρετὴ καὶ ἀπὸ τῆς διανοίας καὶ γνώμης προαίρεσις
καὶ τρόπων ἐπιείκεια. οὐ δεῖ δὲ οὐδὲν σημαίνεσθαι ³ τὸ
ἦθος αὐτὸ καθ' αὐτό, ἀλλ' ἐν τοῖς ἀκούουσι ⁴ καταλεί-
πεσθαι, ἵνα ἀνεπιβούλευτον εἶναι δοκῇ· διὰ τοῦτο οὐδ' ⁵
ἐπισημαίνεσθαι χρή οὔτε ⁶ τὰ δεινὰ ὡς δεινὰ οὔτε τὰ
φοβερὰ ὡς φοβερὰ, ἀλλὰ ἐξαρκεῖ μοι μόνον εἰπεῖν·
„Τισσαφέρνης ⁷ δὲ διαβάλλει τὸν Κῦρον πρὸς τὸν ἀδελ-
φόν.“ ἐξήρκεσε γὰρ αὐτῷ ἐκ τοῦ γένους ἐνδείξασθαι
ὁποῖόν ἐστι διαβάλλειν ἀδελφὸν πρὸς ἀδελφόν· τὴν μὲν-
τοι ποιότητα καὶ τὴν διάθεσιν εἴ τις ⁸ αὐτοῦ καταλείψει
σκόπεῖν· εἰ δὲ ἀγωνιστικῶς ⁹ προῆγες αὐτό, τοῦτο ἂν
εἶπες, οἷον, πρᾶγμα δεινότατον πάντων καὶ ὠμότατον
ἐνεβάλετο ¹⁰ εἰς τὴν ψυχὴν Τισσαφέρνης· ἐὰν δὲ ἐξᾶραι
θέλῃς καὶ θεῖναι καὶ αὐτὰ τὰ νοήματα, δεῖ ἂ οὐκ ἴδω
γενέσθαι τὴν διαβολὴν, ἐποίσεις· οὔτε τοὺς θεοὺς αἰδε-
σθῆναι οὔτε τὴν δίκην [669] οὔτε τὸ πρᾶγμα ὡς δεινότα-
τον. 2. Ἄ γὰρ ἂν τις ἦθους ἔχεισθαι νομίσειε ¹¹ παρὰ
τοῖς τοῖς πολιτικῶς λόγους μεταχειριζομένοις, ταῦτα καὶ

1 Ald. ἐμφαῖνον. 2 „Restitue οὐδ' ἐνσημαίνεσθαι. alio-
qui non belle cohaerebunt οὐδὲν et τὸ ἦθος. eodem modo τὸ
ἐνσημαίνεσθαι usurpatur p. 578. ζ' et ἦ. et ἐνσημαίνειν. p. 340.
ζ'." NORRM. 3 Vind. ἀκούουσι. Edd. Par. ἀκούουσιν.

4 Par. οὐδέ. 5 Ald. Norrm. Vind. οὐδέ. Dind. Par. οὔτε.

Edd. constanter Τισσαφέρνης. Par. Τισσαφέρνης. Vind. τίς σα-
φέρνης. — Xenoph. Anab. initio. 7 „Fort. ἦτις, aut Τισ-
σαφέρνης.“ NORRM.

8 Ald. Codd, ἂ γνωστικῶς. Norrm.

ἀγωνιστικῶς. tum Edd. Par. προῆγες. Vind. προῆγες. 9

Edd. Vind. ἐνεβάλλετο. Par. ἐνεβάλετο. 10 Ald. Vind. νομίσεις.

Norrm. νομίσει. Dind. νομίσεις. Par. νομίσει.

ἐπὶ τοίοις ἥθος ἐμφαίνεσθαι δύναται· ¹¹ ἂν, ἑλαττον μέ-
τοι· ἄλλον μὲν γὰρ παρ' ἐκείνοις τρόπον ἐστὶ καὶ ἄλλοι
τι δηλαῖ, ἄλλον δὲ παρὰ τούτοις· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὑπαινι-
τόμενόν τι ἢ ἑτερόν τι ὑποδικαίνοντα, ἢ καὶ αὐτὸ τὸ
ἐναντίον οὐ λέγεις ἐστὶν ἐνδείξασθαι, ἐνταῦθα δὲ οὐ· ἢ
ὡς ἂν ἀφελείας δαίγμα καὶ ἀπλότης ¹² διανοίας. 3. Πα-
ραδείγματος δὲ ἕνεκα κείσθω παρ' ἀμφοῖν· ὁ μὲν Δημο-
σθένης ἥθος ἐμφῆσαι βουλόμενος τί ¹³ φησι; „πάνυ
τοῖνυν προσῆκον ἂν αἶψα τοιοῦτον περὶ πλείστου ποιεί-
σθαι ¹⁴ ὑμᾶς, καὶ ἄνδρα εὐεργέτην δικαίως ὀνομάζειν.“ 10
Ξενοφῶντος δὲ ἥθος „καὶ ἡ χεὶρ αὐτῷ ἐπηκολούθησεν.“ ¹⁵
ὥστε σαφῶς τὴν τάξιν ἐξετάζοντες, ἐφ' ἑκατέρῃ αὐτῶν
εὐροιμεν ἂν τὸ ἥθος.

ε. 1. Τὰ δὲ ἦδη ὁ Ξενοφῶν ἐργάζεται πρῶτον μὲν
πρὸς τὰ ἰδιώματα ἀφορῶν τῶν προσώπων περὶ ὧν ἂν ¹⁶
ποιούμενος τοὺς λόγους τυγχάνῃ· ἐπειτα τοὺς καιροὺς
ὁρῶν καὶ πρὸς τούτοις ¹ τὰς περιστάσεις καὶ τὰ συμβεβη- 370
κότα καὶ τὰ παρόντα αὐτοῖς καὶ τὰ παρακολουθοῦντα·
ἐξ ὧν συλλογιζόμενος ἦδη εὐρίσκει ² ἐργάζεσθαι ἐν τοῖς
λόγοις, καὶ νῆ Δία γε καὶ πάθη. 2. Ἴνα δὲ ἀπ' αὐτῶν 10
τῶν βιβλίων ἄρξηται, τοῖς ³ ἐν τῷ Συμπόσιῳ πᾶσα μὲν
ἀρετὴ ἐστὶ· ὁ δὲ λόγος καὶ ἡ ἀπλότης τῆς διανοίας ἐστὶ
τῶν λεγομένων. ὃ αὐτῷ τις ἂν ἥθος εἴποι· καὶ σχεδὸν
ὁ λόγος ἅπας οὕτω προῆται· ⁴ πόθεν οὖν τοῦτο ὑπῆρ-
ξεν αὐτῷ ἰδεῖν· ⁵ τὸν καιρὸν καὶ τὸ πρᾶγμα ὁποῖον καὶ 25

11 Par. δύναται. 12 Norrm, ἀπλότης. 13 Ald.
βουλόμενός τι. 14 Ald. προϊῖσθαι. Codd. Norrm. ποιῖσθαι.
15 Cysrp. VII. 3. 8. 1 Ald. τούτους. 2 Edd. Vind.
εὐρίσκεις. Par. εὐρίσκει. 3 Edd. ἄρξηται τις. Codd. ἄρξηται,
τοῖς. 4 Edd. Codd. προῆται. 5 „Haec et sequentia
non aptissime connexa videntur, aptius fortasse coitura, si
legas πόθεν οὖν τοῦτο ὑπῆρξεν αὐτῷ· ἰδὼν τὸν καιρὸν. Sed et

τὰ παρακολουθούντα φύσει οἶον, ὅποσον μέντοι ⁶ τὸ
 συμπόσιον ἐστὶ καὶ τίνα ἐν συμπόσιῳ λέγεσθαι τε καὶ
 γίνεσθαι συμβαίνει· πρὸς ἃ προσρῶν ⁷ ἀπειργάσασθαι τὸν
 λόγον. οἶον εὐθύς ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου „ἀλλ’ ἔροιγε δοκῶ
⁸ τῶν καλῶν καγαθῶν ἀνδρῶν οὐ μόνον τὰ μετὰ ὑποπόδης
 πραττόμενα ἀξιουνημόνευτα εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ταῖς
 παιδιαῖς.“ ἥθους ἔχόμενόν ἐστὶ τὸ νόημα, ὅτι δεῖ καὶ
 τὰ μετὰ παιδιαῖς πραττόμενα τῶν μεγάλων τε καὶ ἀγα-
 372 θῶν ἀνδρῶν ἀποδέχεσθαι· καὶ ἐστὶ τὸ θεώρημα τοῦ
¹⁰ ἀφελούς, ὅτι μὴ ἐκ παντὸς τρόπου δεῖ διώκειν τὰ ἐνδοξα
 καὶ τὰ μεγάλα, ἀλλὰ καὶ τὰ δοκούντα φαῖλα εἶναι καὶ
 εὐκαταφρόνητα. 3. Πάλιν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι τὸ
 ἰδίωμα καταυαθῶν τῆς Σωκράτους προαιρέσεως, πρὸς
 τοῦτο ἀμειβὼν προσαγγήσας τὸν λόγον· οὗτος ⁹ γὰρ τοῦ
¹¹ ὑποκειμένου ὁργῆς ἀξίου καὶ ἐπιτιμήσεως, τὸ Σωκράτην
 τοσούτου ἀξίον ἄνδρα καταπεκρίσθαι, ¹⁰ ὅμως οὕτως
 ὡς ἀφελῆς ἀνὴρ· ἥθους κἀνταῦθα ἐνδειξάτο· πολλάκις,
 τρησὶν, ἐθαύμασα· οὐχὶ δὲ εἶπεν, ἐφ’ ᾧ τις ἂν ὀργι-
 σθείη, ἢ ἐφ’ ᾧ ἀξίον ἐπιτιμῆσαι· δεῖ μὲντοι ἀνάκεινο
 380 ὄρα, ὅπως ὑφείμεθα διὰ τὸ ἀφελές ¹¹ ταυτίς ὀνόματα
 οὐδὲν ἥτιον ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ ἐνέφηγε ¹² τὸ μέγεθος
 τοῦ πράγματος· τὸ γὰρ ἐθαύμασα καὶ τὸ πολλάκις οὐ
 μικρῶν ἐστὶν ἔμφρασις. 4. Πάλιν τὸ ἐν τῇ Παιδείᾳ ¹³ ὅρα
 πῶς μετεχειρίσατο εἰπὼν· ἢ ἐννοιά ποδ’ ἡμῶν ἐχάνετο·
 385 τὸ μὲν οὖν νόημα ἐστὶν ὅτι τὸν τρόπον Κύρος παῖς ὢν ἐτρέ-

sio, aliquis veluti scrupulus residere videbitur.“ NORRM.

6 Par. μέντοι. 7 Norrm. ἀφερῶν. 8 Par. προσαγγήσας. 9 Ald.

Vind. οὗτος. Norrm. Par. οὗτος. 10 Ald. Vind. πεκρίσθαι, — v. 17.

Par. πολλάκι. 11 Ald. Vind. ἀσφαλῶς. Par. Norrm. ex p. 193. 13.

ἀφελές. tum Ald. Codd. τεθείς. Norrm. τεθείς. 12 Edd. Vind.

ἀνέφηγε. Par. ἐνέφηγε. 13 Ald. Vind. μὲν τῇ παιδείᾳ. Norrm.

Par. ἐν τῇ Παιδείᾳ, tum Ald. μετεχειρίσατο. Codd. Norrm.

μετεχειρίσατο.

φαστο καὶ τίνος παιδείας μετέσχευ, καὶ τίνα ἔργα ἔπραξε,
 καὶ ὡς αὐδαιμονέστατος ἀνθρώπων ἐγένετο· τοῦτο δὲ 374
 ἄλλο τι βούλεται τῷ ἀνδρὶ· οὐ ¹⁴ γὰρ Κῦρον ἐγκωμιά-
 σαι προήρηται, οὐδὲ μέλλει ¹⁵ αὐτῷ ὃν τρόπον ἐπαιδεύθῃ
 ὁ Κῦρος ἢ ἐτραφῇ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ἧτι προάγει τὸν λό-
 γον, ὑπογραφεὶ κέχρηται ὁποῖον τινα δεῖ εἶναι τὸν ἀγα-
 θὸν ἄνδρα καὶ τίνι τροφῇ καὶ τίνι παιδείᾳ χρῆσθαι· καὶ
 ὁποῖον μὲν δεῖ εἶναι ἐν παιδίοις ὄντα, ὁποῖον δὲ ἐπαι-
 δεῖν μαιράκιόν τις γένηται· τίνα δὲ ἔργα καὶ ἐπιτηδεύ-
 ματα προσήκοντα τῷ καλῷ τε καὶ ἀγαθῷ ἀνδρὶ· ὁ δὲ 19
 Κῦρος ἄλλως ὀνομά ἐστιν αὐτῷ. 5. Τὸν αὐτὸν τρόπον
 καὶ ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι μεταχειρίζεται τοὺς τοι-
 οῦτους τῶν λόγων· ἐκεῖ γὰρ αὐτῷ καὶ περὶ πλειόνων εἴ-
 ρηται ὃν τρόπον δεῖ τῇ πατρίδι τῇ ἑαυτοῦ προσφέρεισθαι
 καὶ τοῖς φίλοις καὶ ἐν τοῖς ¹⁶ οἰκίοις πᾶσιν· οὐ μέντοι 15
 εἴρηται γὰρ ὑποθετικῶς· οἷον οὕτω· ¹⁷ χρὴ τοῦτον τὸν
 τρόπον τοῖς ¹⁸ φίλοις προσφέρεισθαι, οὐδὲ χρὴ τοῦτον
 τὸν τρόπον τοῖς ἀδελφοῖς· οὐδὲ χρὴ πρότερον ἐπίδει-
 ξιν [670] εἶναι πολιτείας, ¹⁹ πρὶν ἂν ἀνὴρ τις γένηται

14 Edd. Vind. καὶ γὰρ. Par. οὐ γὰρ. 15 Ald. μέλλει.
 16 Norrm. καὶ τοῖς οἰκίοις ἐν πᾶσιν. 17 Par. οὕτως. 18
 τοῖς φίλοις — τρόπον e Par. inserui. 19 „Respicit hand
 dubie colloquium Socratis cum Euthydemo, adolescente fero-
 culo καὶ αὐθάδει καὶ σπουδαρχίῳ, quod ab initio quarti Me-
 motabilium proponitur. Geminum huic ac germanum est
 quod apud Platonem Alcibiade priore, cum Alcibiade, similis
 ingenii juvene, pari argumento, pari successu, verbis pluri-
 bus, idem instituit cujus summam paucis versibus satyra IV.
 Persius expressit. At non uno modo corruptum est quod
 mox consequitur de Chaerephontis fratrisque colloquio. non
 enim ambo inter se fratres Ἀπομν. β'. 713. e. colloquuntur,
 sed Socrates et minor fratrum Chaerecrates, rursus quae post
 ἐπὶ μοι, ἔφη sequuntur, ea cum Xenophonteo Socratis exor-

σοφός τε καὶ ἐπιστήμων πραγμάτων. ἀλλ' ὑποθαίς ἕτερα
 πρόσωπα διδάσκει σε ὃν τρόπον χρὴ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν·
 ὁποῖον καὶ Χαιρεφῶντα λέγει διαφερόμενον ¹⁰ πρὸς τὸν
 376 ἀδελφὸν αὐτοῦ· εἰπέ μοι, ἔφη, σὺ μόνος οὐ γινώσκεις
 ὅτι οὕτω χρὴ τοῖς ἀδελφοῖς προσφέρεσθαι· ἀλλὰ πρόσω-
 πον ἕτερον ὑπέβαλλεν. ὅταν οὖν θέλῃς ἐν ἡθαι λόγον
 προαγαγεῖν, οὐχ ὑποθετικῶς εἰσάγεις, τὰδε χρὴ ποιεῖν ἢ
 τὰδε, ἀλλὰ πρόσωπον ἕτερον ὑποθαίς ἃ ἂν βούλῃ ¹¹ τι-
 νὰ ποιεῖν λέγεις· ὅτι ¹² ἐκεῖνος ἦν τοιοῦτος, καὶ τὰδε
 10 ἔπειτα.

ζ'. Ἔστι δὲ οὐ μόνον τὸ εἶδος, τοῦ ἡθους δοκεῖν ¹
 παρέχεσθαι ἐν τῷ λόγῳ, τῷ κατὰ τὴν ἀπλότητα τῆς
 διανοίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ἐναντίον τούτου, οἷον σκλη-
 ρότερον καὶ ἀπηνῆ περιθεῖναι λόγον· ὅταν τοιοῦτόν τι
 15 ὑποτεθῇ· καὶ πάλιν αὖ εἰ ἐρῶντί τινι οἰκίῳ λόγους
 περιθεῖν· καὶ πᾶσιν ὁμοίως πρὸς τὰ πάθη ἀφορῶντα,
 ὃν τρόπον καὶ ἐν τῇ Παιδείᾳ ² ἐκ τῶν περιστάσεων πά-
 θη εἰργάσατο, ὅποσα περὶ τοῦ Ἀβραδάτου καὶ τῆς ἐπι-
 νου γυναικὸς εἴρηται· ἢ δὲ πᾶσα ἀρετὴ τὸ διαφυλάξαι
 20 καὶ τηρῆσαι τὰ ἰδιώματα ἐκάστου· ὥσπερ ἦν, οὕτω πε-
 ποίηκε ³ τὸν Κυαξάρην διὰ παντὸς ὀργίλον· καὶ ἵνα ἄλ-
 λον ἔχοντά τι ἐν τῇ ψυχῇ ἰδίωμα· ταῦτα γὰρ ἡθῆ ⁴ με-
 γάλα ἐργάζεται ἐν τῷ λόγῳ· φυλάξαις δ' ἂν, ἐὰν ἐπα-
 378 κολουθῇσῃ τῇ προτέρᾳ διανοίᾳ καὶ τῇ προαιρέσει τοῦ
 25 λόγου, τί σοι βούλεται σκοπῶν καὶ πρὸς τὸ ἰδίωμα ἀφο-
 ρῶν περὶ οὗ ἂν λέγῃς. ⁵

διο nihil habent commune, vacillante memoriola, ut saepe,
 scripta." NORRM. 20 Par. Vind. διαφερόμενον, ut Xen.
 Memor. II, 3, 1. Χαιρεφῶντα δὲ ποτε καὶ Χαιρεκράτην — αἰ-
 σθόμενος διαφερομένον. Edd. διαλεγόμενον. 21 Ald. Vind.
 βούληται. Norrm. Par. βούλη. 22 Dind. ὅτε. 1 Ald. Dind.
 Vind. δοκεῖ. Par. Norrm. δοκεῖν. 2 Lib. VI. et VII. 3 Edd.
 Par. πεποίηκεν, Vind. πεποίηκε. 4 ἡθῆ e Par. recepi. 5 Edd.

ζ'. Τὰ δὲ ἥθη ἐν ταῖς ἀφελείαις τόνον λαμβάνει καὶ σμνότητα, ὅταν τις ἐμφανίζων τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἐπὶ μόνῃς τῆς ἐννοίας τὸ ἥθος καταλείπη. οἷον εἰ ἔλεγεσθαι σὺ ἐνσημαινόμενος, ἔδοσαν δὲ οἱ θεοὶ καὶ ἐτίμησαν Χείρωνα, ⁶ ὥσπερ χρῆ, δίκαιόν ⁷ τε καὶ τὰ τοῦ καλοῦ πε- ⁵ ποιημένον ἀγασθέντες αὐτοῦ, ⁸ ὅτι δίκαιός τε ἦν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἐπετήδευεν· ἐν γὰρ τούτοις ἐμφανίζεις τὴν σεαυτοῦ γνώμην πῶς ἔχεις περὶ τοὺς τοιούτους ἄνδρας· τῷ δὲ ⁹ Ξενοφῶντι ἐξήρχεσθαι ¹⁰ μόνον ἐπὶ τῆς ἐννοίας ἀποσιωπῆσαι· Χείρωνα δὲ διὰ δικαιοσύνην, καὶ ¹⁰ τὰ ἐξῆς.

η'. Ἔστι δὲ τῆς ιδιότητος τοῦ ἀνδρὸς καὶ πάντων τῶν ἀφελῶν παρέχεσθαι, ὡς ἐνὶ μάλιστα, καὶ χρηστὸν τὸ ἥθος, μὴ μέντοι ἐνσημαίνεσθαι τοῦτο αὐτὸ καθ' αἰτό· σκόπει δὲ ἐντεῦθεν τὸ ἥθος τῆς ἀφελείας, εἰ οὐ δοκεῖ σοι ¹⁵ χρηστοῦ ἀνδρὸς εἶναι τὸ μέλλοντα τελευτᾶν βούλεσθαι τοὺς παῖδας ἀμφοτέρους αὐτῷ παρῆναι· οὕτω δὲ τι χρηστός ἦν ὁ Δαρεῖος καὶ φιλόστοργος ὥστ' ἐβούλετο τοὺς παῖδας ἀμφοτέρους αὐτῷ παρῆναι· ἡπειδὴ δὲ ἡσθένει ³⁸⁰ Δαρεῖος καὶ ὑπώπτει ¹¹ τοῦ βίου τελευτῇ, ¹² ἐβούλετό ²⁰ οἱ ¹³ τῷ παιδὶ ἀμφοτέρω παρῆναι· τοῦτο χρηστοῦ ἥθους ἐστὶ· πατρικὴν γάρ σοι διάθεσιν ἐνδείξατο· καὶ ἐστὶ τῆς γνώμης ἡ ἀρετὴ· καὶ τὸ ἥθος ἀφελοῦς ἀνδρὸς, οἷον ἂν χρηστὸν γένοιτο· ἥθος δὲ χρηστὸν ἐποίησε καὶ ἐν τῷ Συμποσίῳ ἐπὶ τῆς τὰ θαυμαστά ἐπιδεικνυμένης ἐπιπλῶν ²⁵

Vind. λέγοις ἂν. Par. ἂν λέγῃς. ⁶ Vind. Χείρων. ⁷ Norrm. τὴν δικαιοσύνην τε καὶ τὰ καλῶς πεποιημένα. Equidem καὶ, quod Ald. Dind. Vind. om., post τε inserui, et πεποιημένον e Par. pro πεποιημένα, quod est in Vind. et Edd., recepi. ⁸ „Post αὐτοῦ, ut odiosam διλογίαν vitas, insere ἤ.“ NORRM. ⁹ Edd. Vind. καὶ Ξεν. Par. τῷ δὲ Ξεν. ¹⁰ Par. ἐξήρχεσθαι. ¹¹ Ald. Par. ὑπώπτει, h. l. et infra 15. 1. — Xen. Anab. initio. ¹² Ald. Vind. ἀρετῇ. ¹³ Vind. εἰ.

„ὥστε οἱ μὲν θιγόμενοι ἐθορυβοῦντο.“ ¹⁴ χρηστὸν οὖν
κἀνταῦθα τὸ ἦθος ἐφάνη, τὸ τοὺς θιωμένους φοβεῖ-
σθαι ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τοῦ θιάματος.

θ'. 1. Ἦθος πάλιν ἄλλο ¹ ἀφανὲς καὶ κεκρυμμένον,
ὥσπερ ἐν τοῖς ἀφελείσι λόγοις προσήκει. ² „ἀναβαίνει οὖν
ὁ Κῦρος λαβὼν Τισσαφέρην ὡς φίλον.“ τί γὰρ δεῖ ἐξα-
γορεύειν καὶ λέγειν, λαβὼν Τισσαφέρην ³ τὸν μάλιστα
ἐπιβουλεύοντ' αὐτῷ, ὡς φίλον· τὸ δὲ ἀποκρυψάμενον ἐπ'
ἑαυτοῦ ἱᾶσαι· τοῦτο ἔχει τὸ ἦθος. 2. Καὶ μάλιστα γι-
10 τούτῳ προσέειπε, ὅτι οὐκ ἐπισημαίνονται οἱ ἀφελεῖς ἄνδρες
τὰς δυνάμεις, ἀλλ' αὐτὰς ἐφ' ἑαυτῶν ἀξιούσι δεικνυσθαι,
ἐκτός ἐι μὴ καιρὸς εὐθετός που φανείη, ὡς καὶ ἐν τῷ
Κυνηγετικῷ ⁴ „ἐγὼ μὲν οὖν παραινῶ τοῖς νέοις μὴ κα-
382 ταφρονεῖν κυνηγεσίῳ.“ καιρὸν ἔσχεν ἐνταῦθα καὶ ἦθος
15 θαύμαστον μετὰ τὰς ἐκβάσεις, τηλικαύτας οὕσας, καὶ
ὑποθετικῶς ἐκ τοῦ οἰκείου προσώπου χρησθαι· ἐγὼ μὲν
οὖν παραινῶ. 3. Ὅταν δὲ τὸ ἐναντίον τοῦ σημαντικῷ
εἴπης καὶ ἀνιῆς τῆς ἐπιστάσεως, ἦθος ἐργάζη· οὐ γὰρ λέ-
γεις, ἔχεσθαι κυνηγεσίῳ καὶ σπουδάζειν [671] περὶ κυ-
20 νηγεία, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον μὴ καταφρονεῖν κυνηγεσίῳ
μηδὲ τῆς ἄλλης παιδείας. τοῦτο δὲ οὐκ ἐξ εὐτελεῖ γενέ-
σθαι τὸν λόγον, ὅταν ἐνδοξον μὴ πάνυ δοκοῦντι ἐνδόξῳ
παραθῆς· μὴ καταφρονεῖν κυνηγεσίῳ, μηδὲ ⁵ τῆς ἄλλης
παιδείας· μείζον οὖν μικροτέρῳ συμπλέξαι καὶ κατ' εἶδος
25 λεχθέντι ἀναμίξαι τι ἐν γένει ἀνδρός ἐστὶν ἐπιστήμονος·
ἐκ τούτων γὰρ γίνονται τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἀγαθοὶ ⁶ καὶ
εἰς

¹⁴ Xen. Symp. II, 11. ἐθορυβοῦντο.

¹ Par. ἄλλο πάλιν.

² Xen. Anab. initio.

³ „Quae post Τισσαφέρην ex infe-
riore loco illata habet Ald. [Vind. Par.] τὸν μάλιστ' ἐπιβουλεύοντ'
αὐτῷ recte delevit Norrm.“ DIND.

⁴ I. 18.

⁵ Ald.

Norrm. Codd. μήτε. Dind. μηδέ.

⁶ Ald. Vind. ἀγαθοί. Norrm. Par. ἀγαθοί.

εις τὰ ἄλλα· τόδε οὖν χρή ποιεῖν διὰ τόδε· ἡ μὲν οὖν αἰτιολογία κοινὴ καὶ πολιτικῶν καὶ ἀφελῶν, τὰ δὲ σχήματα διάφορα· τὸ μὴ συμπλέξαντα εἰπεῖν· οὐ μόνον εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ καὶ ⁷ εἰς τὰ ἄλλα.

ι. Ἦθος δὲ πάλιν μετὰ γλυκύτητος ἐποίησεν εἰπὼν ⁸ ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι· „καὶ μὲν ⁹ νομίζεται τὸ μέγιστον κέρδος ἔχειν φίλον ἀγαθὸν ⁹ κτησάμενος; ἦθος ³⁸⁴ γλυκὺ ἐποίησεν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος ὀνομάσας τὸ πρᾶγμα. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ὅτι αἱ τῶν φίλων οὐσίαι ἐκείνου παῖσαι γίνονται ¹⁰ καὶ αἱ βοήθειαι αἱ ἐν τῷ βίῳ, ὁ δὲ ἐν ¹⁰ τούτῳ ὀνόματι, ὃ καὶ γλυκύτητα ἐμφαίνει καὶ ἦθος, φίλον φησὶν ἀγαθὸν κτησάμενος.

ια. Καὶ τὸ τὰς ἐπιτιμήσεις κατὰ τὴν τοῦ ἐναντίου ἀναιρεσιν ποιῆσθαι ἦθος ποιῶ. ὅλον ἀκολούθου ὄντος εἰπεῖν τῷ ἐπιμελεῖτο, οὐκ ἡμέλει, ¹¹ καὶ τοὺς τε ἀμελοῦν· ¹⁵ τας ἐμέμφετο, ὁ δὲ φησιν, οὐκ ἐπήνει· ¹² „ἀλλὰ μὲν καὶ τοῦ σώματος αὐτός τε οὐκ ἡμέλει τοὺς τε ἀμελοῦντας οὐκ ἐπήνει.“

ιβ. Ἦθος δὲ ἀγαθὸν καὶ Σωκρατικὸν καὶ ¹ τὸ μὴ ἀπὸ τῶν ἀναγκαίων ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα ἄγειν· ὅλον ² „αὐ- ²⁰ τὸς δὲ περὶ τῶν ἀνθρώπων ³ διελέγαστο, σκοπῶν τί εὖσεβες, τί ἀσεβές.“ εἶτα ἀπὸ τῶν οὐδατέρων ἐπὶ τὰ ὀνοματικά „τί σωφροσύνη, τί μανία, τί ἀνδρεία, ⁴ τί δειλία, τί πόλις, τί πολιτικός.“ ἐν δὲ τῷ αὐτῷ καὶ κάλλος ἐποίησε ⁵ τὸ ἀποκόψαι καθ' ἕκαστον πρᾶγμα. 25

7 καὶ e Codd. inserui, abest ab Edd. 8 Edd. Vind. μή. Par. μὴν. 9 Ald. Dind. καὶ ἀγαθόν. Codd. καὶ om. Norrm. καλὸν καὶ ἀγαθόν. 10 Par. Vind. γίνονται. Edd. γίνονται. 11 Par. εἰ μέλει. 12 Xen. Mem. α. p. 712. a. 1 καὶ Par. om. Norrm. καὶ τὸ ἀπὸ τῶν μὴ. 3 Mem. p. 710. e. 3 Par. ἀνθρωπίνων. 4 τί ἀνδρεία e Par. recepi. 5 Par. ἐποίησεν. tum Vind. Par. τῷ.

Rhetor. IX.

ιγ'. Ἡθ'η δὲ καὶ εἰρωνεῖται ἐργάζονται, οἷον ὅποσα
Σωκράτην προσδιαλεγόμενον πεποιήκει καὶ ἀναδιδάσκοντα
τοὺς νέους, ὥσπερ αὐτὸν οὐκ εἰδότες, ὁ ἀλλ' ἀναζητοῦντα
μᾶλλον.

⁵
386 ιδ'. Ἐνια δὲ ὀνόματα καὶ χωρὶς τῶν πραγμάτων ἦθος
ἐργάζεται? ἐν τοῖς λόγοις, οἷον „εἰς καλὸν γε ὑμῖν συν-
τετύχηκα.“ ἐνταῦθα οὐκ ἄλλο τι ⁸ εἰργάσατο τὸ ⁹ ἦθος
ἢ ἡ λέξις, εἰς καλὸν γε ὑμῖν συντετύχηκα.

ιε. Καὶ τὰ συγκριτικὰ δὲ σχήματα πάνυ μὲν ἐστὶ
10 τῆς ἀφελείας καὶ τοῦ συγγραφικοῦ λόγου μᾶλλον ἐστίν,
ἦθος δὲ καὶ αὐτὰ παρέχεται· οἷον „μᾶλλον τοῖσδε, ὥς ¹⁰
εἰ στρατηγοῖς καὶ ἱππάρχοις ¹¹ καὶ σπουδάρχαις.“ εἰ δὲ
σὺ τὸ ἐναντίον συλλαβὼν ἐλεγες, ὥσπερ ὅσοι μὲν τοὺς τοι-
ούτους εἶναι ¹² λέγονται, οὓς ἂν ὀρῶσιν, ἀρχαῖς τε καὶ
15 τιμαῖς καὶ τοιαύταις δυνάμεισι πλείον τι τῶν ἄλλων ὑπερ-
αίροντας, οὗ μοι δοκοῦσιν ὀρθῶς ποιεῖν.“ Κριτίου μᾶλ-
λον ὁ τοιοῦτος τρόπος ἔδοξεν εἶναι ἢ τίνος τῶν ἀρχαίων
σοφῶν. ¹³

ις'. 1. Λέγω οὖν ὅτι καὶ λέξει ἀνεμφάνει χρηταὶ ὁ
20 ἀφελὴς ἀνὴρ καὶ σχήματι καὶ ῥυθμῷ, ὥσπερ ἔχει καὶ
ἐνταῦθα „ἔπειδ' ἡ δὲ ἡσθ'ένει Λαρεῖος καὶ ὑπώπτευσεν τοῦ
βίου τελευτὴν, ἐβούλετό οἱ τῷ παιδὶ ἄμφω παρῆναι.“
οὐ γάρ ἐστιν ὁ ῥυθμὸς ὥσπερ ἂν πολιτικοῦ ἀνδρὸς γέ-
νοιτο, συνειλκυσμένος καὶ συνειληφώς τὰ νοήματα. 2. Τὰ
²⁵
388 δὲ ὀρθοῦντα νοήματα δριμύτητα ἔχει ἀντὶ τοῦ πλαγιά-
ζειν· τὸ μὲν γὰρ πλαγιάσαι ἦν, ἀσθενῶν δὲ Λαρεῖος.

6 Norrm. Platonis Gorg. p. 506. comparat. Deinceps Par.
ἀλλά, 7 Edd. Vind. ἐργάζονται. Par. ἐργάζεται. 8 u e
Par. recepi. 9 Ald. Codd. ἦ. Norrm. τό. 10 Norrm. ἦ.
11 Edd. Vind. ἱππάρχαις. Par. ἱππάρχοις. 12 Par. Vind.
αἰ. — „Ego sic vertebam quasi scriptum esset ὥς ὅσοι μὲν τοὺς
τριούτους παρῆναι βούλοιντο οὓς ἂν ὀρῶσιν.“ NORRM. 13
Par. σοφιστῶν,

κινδυνεύει δὲ ἐγγυτάτῳ εὐτελείας προσεῖναι ἢ ἀφέλεια
διὰ τὸ πλείστοις ὀνόμασιν ἀνεμφάτως χρῆσθαι· ὥς καὶ
ἐνταῦθα τὸ ἡσθένει ψιλὸν ἦν ὄνομα· διὰ τοῦτο αὐτῷ
παριτάτῃ καὶ ἰσοδυναμοῦν, ἵνα ἐκφύγῃ τὴν εὐτέλειαν·
ἐπειδὴ δὲ ἡσθένει Δαρεῖος καὶ ὑπώπτεται τελευτὴν τοῦ
βίου.

ΠΕΡΙ ΣΕΜΝΟΤΗΤΟΣ. Δ'.

α'. Ἡθὸς δὲ ἔχει καὶ σεμνότητα ἢ εἰς θεοὺς εὐσε-
βίαν ἐμφαίνειν, ἢ εἰς φίλους εὐεργεσίας· καὶ μάλιστα δεῖ
καὶ τοῖς τοιοῦτοις προσέχειν· τὰ γὰρ πλείστα καὶ μέγιστα
τῶν θεωρημάτων κατὰ ταύτας τὰς ἐννοίας λαμβάνεται·
αἱ δὲ ἐννοιαὶ λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ·¹ τὸ δὲ καὶ
τὰς ἐννοίας ὥς περὶ εὐσεβείας καὶ εὐπειθίας λέγεσθαι
πάννυ τῆς προαιρέσεως τῆς τῶν ἀφελῶν· οὐ γὰρ πάννυ,
ὥσπερ ἔφη, ² τοῖς ὑποθετικοῖς χαίρουσι χρώμενοι, εἰ
μη ἀνάγκη πον γένοιτο· οἶον, εὐσεβεῖν δεῖ θεοῖς ³ ἄρ-
χουσι πείθεσθαι· ἀλλ' ὥσπερ [672] ἐννοίας τινὰς ὑπο-
γράφουσιν ὥς χρῆ ποιεῖν, οὐ διδασκαλικῶς λέγοντες ὅτι
οὐ χρῆ τόδε ποιεῖν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ὅλου· τοῖς τὰδε ⁴ ποιοῦ-
σι τὰδε εἰώθεν ἀποβαίνειν.

20

β'. Σεμνότης δὲ γίνεται ἐν τῷ ἀφελῇ λόγῳ, καὶ
ἄλλως μὲν πολλαχῶς, σεμνότερον δὲ, ὅταν ἀπὸ προσώπου
ἐπὶ τὰ πράγματα μετάγῃ· οὐ γὰρ ὁμοίον ἐστὶν ἐπὶ τοῦ
προσώπου εἰπεῖν, φύσει βασιλεῖς εἰσὶν οἱ καλοὶ· μαιρα-
κιῶδες γὰρ τοῦτο· ἢ περ καὶ τοῦ πράγματος ἐξενεγκεῖν·
„φύσει βασιλικὸν τὸ κάλλος εἶναι.“ τῆς δὲ σεμνότητος
ἕνεκα τῆς κατὰ τὴν ἐννοίαν ἢ προσθήκη μετὰ ταῦτα·

25

1 δηλονότι ἐποκειμένη NORRM.

2 p. 374, 5. NORRM.

3 Pro θεοῖς Norrm. καὶ τοῖς. tum Par. ἄρχουσιν.

4 Ald. αἱ. Tum Ald. Dind. Vind. εἰώθαμεν ἀποβαίνειν. Norrm. Par.

εἰώθεν ἀποβαίνειν.

5 Xen. Symp. I, 8.

„ἄλλως * τε ἦν καὶ μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κατὰ-
περ Αὐτόλυκος κέκτεται τις αὐτό.“

γ'. Σεμνότητα καὶ αἱ τοιαῦται συμπλοκαὶ ποιοῦσιν,
οἶον· ⁷ „καὶ παῖδα πάνυ γε ὠραῖον καὶ πάνυ καλῶς κ-
⁸ θαρίζοντά τε καὶ ὀρχούμενον.“ τὸ γὰρ συμπλέκειν εἰς
τὸ αὐτὸ τὰ διάφορα τούτων ἀφαιρεῖ τὴν διαφορὰν τοῦ
γένους.

δ'. Καὶ ὅπου ἂν τὰ μέλλοντα γίνεσθαι ἢ τὰ γινό-
μενα ὡς ἤδη γεγονότα εἰσάγῃς, σεμνὸν ποιεῖς τὸν λόγον,
¹⁰ οἶον· „ἔπει δὲ αὐτοῖς ἢ μὲν ἀνλητρὶς ἠϋλῃσεν, ὁ δὲ παῖς
ἐκιδάρισε.“ ⁹

ε'. Καὶ ὅπου δ' ἂν σεμνὰ τὰ ὀνόματα ἐπεμβάλῃς,
μετὰ τῆς σεμνότητος καὶ κάλλους δύναμιν ἐργάσῃ· ⁹
„Ζεὺς μὲν καὶ Χείρων ἀδελφοί, πατὴρ μὲν τοῦ αὐτοῦ,
¹⁵ μητὴρ δὲ ὁ μὲν Πέας, ¹⁰ ὁ δὲ Ναῖδος νύμφης.“ τὸ μὲν
³⁹² οὖν κοινοποιῆσαι, πατὴρ μὲν τοῦ αὐτοῦ, τὸ τε διαφορὰν
εἰπεῖν, μητὴρ δὲ ὁ μὲν τῆσδε, ὁ δὲ τῆσδε, μετὰ τῆς
ἀφελείας καὶ σεμνότητα ἔχει.“ ¹¹

ς'. Καὶ τὸ ἐν γένει δὲ τι εἰπεῖν τοῦ κατ' εἶδος σεμνό-
²⁰ τερον. οἶον ἐν γένει· ¹² „μὴ τι πάθῃ.“ οὐ γάρ ἐστιν
ὁμοιον κατ' εἶδος εἰπεῖν, μὴ περιπαρῇ, μὴ ἀποσφαγῇ.
καὶ ἐν γένει συλλαβόντα τὰ πάντα ταῦτα ¹³ ἐν ὀνόματι
εἰπεῖν, μὴ τι πάθῃ.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΒΟΛΗΣ. Ε'.

²⁵ α'. Γίνεται δὲ καὶ ἐν ἀφελεῖ λόγῳ περιβολῇ, ὅταν
τις πλαγιάσας νόημα ἐπεμβάλῃ ἕτερον δεύτερον, μήπω
τῆς διανοίας ἀπηρτισμένης μηδὲ τοῦ συμπεράσματος

6 Ald. Vind. ἀλλ' ὥστε ἦν. 7 Symp. II, 1. 8 Ald.
ἐκιδάρισε. Par. ἐκιδάρησεν. Norrm. Vind. ἐκιδάρισε. 9 Xen.
Cyneg. initio. 10 Vind. φάϊας. 11 Ald. ἔχεις. 12
Xen. Symp. II, 11. 13 ταῦτα e Vind. inserui.

ἀπηγμένον, ¹ ὡς μίαν δοκεῖν ἔννοιαν, οἷον· ² „βουλευομένων δὲ περὶ τούτων Λακεδαιμονίων Ἀγησίλαος ὑπέστη·“ νῦν τὸ ἀπαρτίζον „διαβήσεσθαι.“ οὐκ ἔτι πλαγιάσας· μακρὸν γὰρ ἐγίνετο· οἷον διαβάς ποιήσειν τὰ καὶ τὰ· ἀλλὰ διαβήσεσθαι.

β'. Πᾶσα δὲ περιβολὴ δύναμιν ἐργάζεται ἐν τῷ λόγῳ· δεῖ δὲ ἡμᾶς ἐπεσκέφθαι καθὸ διαλλάττει τοῦ πολιτικοῦ λόγου ἢ ἐν τῷ ἀφελεῖ λόγῳ γινομένη δύναμις. οὐκ οὖν σκόπει· „τὸ γὰρ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίγνεται.“ ³ οὐ φημι τοί- 10 νυν ἐγὼ λυσιταλεῖν ἐν τῷ ἀφελεῖ τὸ ἀποφαντικόν ⁴ τοῦ σχήματος· ἀξίωμα μὲν γὰρ καὶ δύναμιν περιτίθησιν, ³⁹⁴ οὐκέτι δὲ ἀπλοῦν οὐδὲ κατ' ἀνθρωπὸν ἔστιν, ἵνα οὕτως εἴπῃ τις τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐπηρμένον τι καὶ τετυφωμένον· οὐδὲ τὸ ὑπαχτικόν ⁵ μόριον· τὸ γὰρ εὖ. τὰ γὰρ τοιαῦτα 15 μόρια ἀναγκάζει τὸν λόγον ἐμπεριλαμβάνοντα τὰ νοήματα στρογγύλον γίνεσθαι καὶ σκληρὸν καὶ κατεσφιγμένον· ὅθεν οὐ χρὴ τὰ μόρια προστιθέναι, ἐπειδὴν δυνάμειός τι σημεῖον ἐξεργακεῖν βουλώμεθα, ἀλλ' ἀπορηματικῶν ἄρξασθαι ἀπλῶς.

20

γ'. Περιβολῆς δὲ καὶ τὸ τοιοῦτον καὶ ἔνδοξον ποιοῦν τὸν λόγον καὶ ἔχειν ἀξίωμα, ὅταν ⁶ τὰ πράγματα μὴ καθ' ἑαυτὰ εἰσάγῃ τις καὶ ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων ὀνομάζῃ, οἷον Καλλίας ⁷ ἀξιοθέατος ἐφαίνετο διὰ τὸ κατέχεσθαι ἔρωτι τοῦ Αὐτολύκου, ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν προσλαμβάνηται τινα 25 τοῖς ἀορίστοις ὠρισμένα· „ἅπαντες μὲν οὖν οἱ ἐκ θεῶν του κατεχόμενοι ἀξιοθέατοι δοκοῦσιν εἶναι.“ καὶ εἰ μὲν

¹ Norrm. ἀπηγμένον. ² Xen. Agesil. initio. ³ Edd. Vind. γίνεται. Par. γίγνεται. — Dem. Olynth. I. p. 16. ⁴ Par. ἀποφαντικόν. ⁵ „Fort. ὑπαχτικόν. Locus caliginosus.“ NORRM. ⁶ Ald. Dind. Vind. Par. καὶ ὅταν. Norrm. καὶ delet. ⁷ Ald. καλείας. — Xen. Symp. I, 10.

οἷν ἐβούλον ταχέως μεταβῆναι ἐπὶ τὸ ὑποκείμενον καὶ μὴ σφόδρα τὸν λόγον ἐξᾶραι, εἶπες ἄν, μάλιστα δὲ οἱ ὑπὸ ἔρωτος κατεχόμενοι· νῦν δὲ πολλῶ πλέον ἐξήρθη διὰ τὸ προειληφθαι διὰ μίσου τὰς διαφορὰς, πρὶν προσάγεσθαι
 396 ⁵ τούτου ⁸ τὸ ὑποκείμενον· „ἀλλ' οἱ ⁹ μὲν ἐξ ἄλλων πρὸς τὸ γοργότερον ὀραῖσθαι καὶ φοβερώτερον φθιγγεσθαι καὶ σφοδρότεροι εἶναι φαίνονται.“

δ'. Πολλῶ δὲ συγγραφικώτερον τὸ ὀρθοῦν ἐν τοῖς σχήμασι καὶ μὴ πλαγιάζειν· τὸ δὲ πλαγιάζειν τῶν πολι-
 40 τικῶν ἐστι· σεμνότητα γὰρ καὶ περιβολὴν ἔχει· εἰ μὲν οὖν ἐπλαγιάζεις, οὕτως ἄν ἔλεγες· ληξάσης δὲ [673] τῆς ἵπποδρομίας· τὸ δὲ ὀρθοῦν τοιοῦτόν ἐστιν· ὥς δὲ ἡ ἵπποδρομία ἔληξεν· ἀνεμείνον δὲ τοῦτο καὶ ἀναπεπτωκὸς εἶναι δοκεῖ· ὁ δὲ πολιτικὸς οὐχ οὕτως ἄν ἐποίησεν, ἀλλὰ συν-
 45 τονώτερον· ἐπειδὴ δὲ ἡ ἵπποδρομία ἔληξεν. ὥσπερ δὲ ὁ πολιτικὸς συνειλκυσμένος ¹⁰ ἐστὶ καὶ συνειληφὼς τὰ νοήματα, οὕτως ὁ ἀφελὴς ὕψις καὶ ἀπρηταμένος. ¹¹

ε'. Περιβολὴ δὲ καὶ τοῦτο, ὥς ἐν τῷ Συμποσίῳ „καὶ ὁ Σωκράτης εἶπεν, ἐν πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις ¹² δῆ-
 20 λον, καὶ ἐν οἷς δὲ ἡ παῖς.“ ἐμπερίβολον ¹³ εἶπεν· τί δὲ ἐστὶ τὸ ποιῆσαν τὴν περιβολὴν; τοῦ ἀορίστου ἢ πρόσληψις ¹⁴ καὶ ἐπὶ τι ὠρισμένον μετάστασις· ἐν πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις, δῆλον δὲ καὶ ἐν οἷς ἡ παῖς· Σωκρατικὸς δὲ ὁ τρόπος καὶ ἀρχαῖος, τὸ ἐκ παντὸς χρήσιμόν τι εἰσάγειν,
 25 ὅπου τε καὶ ἐξ ἀρχῆς ἕως εὐρέθησαν περὶ ¹⁵ ἀρετῆς λόγοι· καὶ τὸ μέγιστον δόγμα ὅτι ἡ αὐτὴ ἀρετὴ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

8 Norrm. τοῦτο. 9 Ald. Par. Vind. ἄλλοι. 10 Addo θυμός, ut p. 386. NORRM. 11 Norrm. ἀναπεπταμένος.
 12 Par. ἄλλοις· δῆλον δὲ καὶ ἐν οἷς ἡ παῖς. — Symp. II, 9.
 13 Ald. Codd. ἐν περιβολον. Norrm. ἐμπερίβολον. Dind. περίβολον. 14 Norrm. πρόσληψις. 15 Norrm. οἱ περί.

α. Ἡ δὲ τῆς λέξεως γλυκύτης εἶπομεν¹ ὅτι πορίζεται ἐκ κωμωδίας καὶ Πλάτωνος καὶ Ξενοφῶντος· χρῶνται δὲ οἱ ἀφελεῖς καὶ ποιητικαῖς λέξεσιν, ὅταν ὕγκον βούλωνται περιθεῖναι τῷ λόγῳ τῶν² θεωρημάτων καὶ ἐκ κωμωδίας· ἐστὶν ἀπὸ μερισμῶν ἄρχεσθαι καὶ ὡς ἀπὸ προσθήκης, καίτοι, καὶ μὴν, ἀλλὰ τοίνυν, ἀλλὰ μὴν· ἀφελίαν γὰρ τῷ λόγῳ παρέχεται τὰ τοιαῦτα.

β. Ὅπου δ' ἂν θέλῃς γλυκύτητα ἐργάσασθαι, τοιαύταις χρήσῃ μεταφοραῖς, ὀνόματα ἐπ' ἄλλων πραγμάτων³ κείμενα μεταφέρων ἐφ' ἑτέρα· καὶ ὅταν μὴ μένης ἐπὶ τοῖς ἀκριβῶς σημαντικοῖς, οἷον τὸ σημαντικὸν τοῦ ὑποκειμένου, ἔδοσαν καὶ τὸ μετενηνεγμένον⁴ ἐκ τῆς τροπῆς, καὶ ἐτίμησαν Χεῖρωνα διὰ δικαιοσύνην, ἀντὶ τοῦ ἔδοσαν.

15

γ. Καὶ τὰ μεγάλα μικρῶς λέγων, τὰ δὲ μικρὰ μεγάλως, γλυκύτητα ἐργάσῃ· τὸ οὖν τὰ⁵ μικρὰ μεγάλως ὀνομάζειν λέγομεν ὅτι γλυκύτητα παρέχει τῷ λόγῳ· καὶ ἐστὶ θαυμασιωτάτη ἡ τροπὴ ἡ τοιαύτη, πόλεμον εἰπεῖν κυνὸς καὶ θηρίου· πρῶτον μὲν χρή εἶναι τὰς κύνας⁶ 20 ἑκάστου γένους, μὴ τὰς ἐπιτυχούσας, ἵνα ἔτοιμαι ὥσι πολεμεῖν τῷ θηρίῳ.

δ. Γλυκύτητα δὲ καὶ ἐν τῷ⁷ Ἀγησιλάῳ θαυμαστήν 400 ἐποίησεν εἰπών· „ὅποτε γε μὴν πορεύοιτο, συντεταγμένον⁸ μὲν οὕτως ἤγε τὸ στράτευμα, ὡς ἂν ἐπικουρεῖν 25 μάλιστα ἑαυτοῖς δύναιτο.“ εἶτα παράδειγμα ἐπήνεγκεν, ὡς ἂν ἀφελὴς ἀνὴρ γλυκύτητα μετὰ σεμνότητος ἐμφαί-

1 Ubi? NORRM. 2 Norrm. ἐκ τε τῶν θεωρ. 3 Par. μετενηνεγμένον. 4 τὰ e Par. recepi. 5 Ald. Codd. κοινάς. Norrm, κύνας. 6 τῷ e Par. recepi. — Agesil. p. 667. e. 7 Ald. Codd. συντεταγμένος.

νων· „ἡσύχως δὲ, ὥσπερ ἂν παρθένος ἡ σωφρονεστάτη
προβαίνοι.“ τὴν δὲ ἄνεσιν ἔχει τό τε ⁸ μιοῦν τοῦ παρα-
δείγματος καὶ τὸ μὴ πάντῃ ἐοικός· τί γὰρ ἔοικε στρα-
τοπέδῳ παρθένος; ὁμως δὲ τὸ μὲν εἰπεῖν παρθένος ἡ
5 σώφρων ἐτέλειαν εἶχε· τὸ δὲ ἀναστρέφαι καὶ τὸ παρα-
κολουθοῦν πρόθεσιν εἶναι τοῦ προσώπου σεμνότητα με-
τὰ γλυκύτητος ἐργάσατο· ὥσπερ ⁹ ἂν ἡ σωφρονεστάτη
παρθένος.

ε. Καὶ περὶ μὲν γλυκύτητος καὶ ἐν τοῖς προάγουσιν
10 εἵπομεν, ὅσα τε ἀποτελεῖ ἐν τῷ πολιτικῷ λόγῳ καὶ πάλιν
ὅσα ἐν τῷ ἀφελεῖ· σχεδὸν ¹⁰ αὐτὴ ἡ ἀρετὴ τῆς γλυκύτη-
τος τοῦ ἀφελοῦς ἐστὶ μᾶλλον.

ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ. Ζ'.

α. Κάλλη δὲ προσλαμβάνει ὁ λόγος ὁ ἀφελῆς καὶ ἐν
15 τόπων, ἂν οὕτω τύχη, καὶ ἐξ ἄλλων τῶν παρακολουθούν-
των, οἷον ὅταν πόλιν λέγῃ μεγάλην καὶ εὐδαίμονα· ὅταν
ποταμὸν ἢ ὅθεν ρεῖ· ὅσον ¹ τὸ εὖρος, αἱ τὰ τοιαῦτα κάλ-
402 λος προστίθῃσι τῷ λόγῳ· τὸ μὲν οὖν κατ' εἶδος πάντα
διεξίναί· ὅσα τινὲς ² πρόσσεστιν, ἢ ποταμῷ, ἢ πόλει, ἢ πε-
20 δίῳ, διαφορεῖ τὴν ἀφελειαν· τὸ δὲ ἐν τῷ γένει, ἐὰν με-
γάλην καὶ εὐδαίμονα, τοῦτο διασώζει καὶ ³ τὸ κάλλος καὶ
τὴν ἀπλότητα.

β'. Καλὸν δὲ καὶ δριμύν τὸν λόγον ἐργάζονται καὶ
παραθέσεις τῶν ὁμοίων, ὡς ἐν τῇ Ἀναβάσει ⁴ ἐπὶ τοῦ Κύ-
25 ρου „ἄθλα“ φησὶ „προϋῆκε ταῖς ἱππικαῖς τάξεσιν, ἧτις
κράτιστα ἱππεύοι.“

γ'. Καὶ αἱ περιεργασίαι δὲ καὶ αἱ σχηματοποιαὶ
παρὰ τοῖς ἀφελέσιν ἀφανεῖς εἰσιν. διὰ ταῦτα πολλοὺ ἀξιοί

8 Edd. Vind. ποτέ. Par. τό τε. 9 ὥσπερ Ald. Vind. om. 10 Norrm.
σχεδὸν δὲ αὕτη. 1 Norrm. ἢ ὅσον. 2 Ald. Codd. τινά. Norrm. τινί.
3 καὶ e Par. recepi, 4 Immo de Agesilao, vita illius p. 655. a.

εἶσιν οἱ ἀρχαῖοι· ὅρα γὰρ πῶς σχηματοποιεῖται, καὶ ταῖς ἱππικαῖς τάξεσιν,⁵ ἥτις κράτιστα ἱππεῖοι· οὐ γὰρ ἦν ὁμοιον εἰπεῖν τοῖς ἱππεῦσι· ταχὺ γὰρ ἀγωνιστικὸν ἐποίει τὸν λόγον· ἀλλὰ ταῖς ἱππικαῖς τάξεσιν, ἥτις κράτιστα ἱππεῖοι. ἐσχηματοποιῆται οὖν ἀπὸ τοῦ πλήθους εἰς ἓν [674] καὶ ὁρθῶται· καὶ παράκειται τῷ ὁμοίῳ· ταῖς ἱππικαῖς, ἥτις⁶ ἱππεῖοι· „καὶ ταῖς ὀπλιτικαῖς, ἥτις ἂν ἄριστα σωμαμάτων ἔχοι.“⁷

ΠΕΡΙ ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑΣ. Η'.

α. Μέγιστον δὲ ἐν ἀφελείᾳ λόγῳ τὸ ὡς ἂν μάλιστα¹⁰ ἀληθινὸν δοκεῖν αὐτὸν φαίνεσθαι καὶ¹ τοιαῦτα εἶναι τὰ λεγόμενα, ὡς ἂν καὶ παντὶ ῥάδια ἐνθυμηθῆναι νομί-
σαι² ἂν· τοῦτο δὲ μάλιστα γίνεται, ὅταν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος τοῦ εἰσαγομένου ἔννοιαν λαμβάνῃ· οἷον ὡς ἐν τῷ Ἀγησιλάῳ³ „καίτοι τὰ ἐκείνου βουλεύεσθαι⁴ δα-
πανῶντά φησι μᾶλλον ἢ τὰ τῶν Ἑλλήνων πολεμεῖν.“ ἐκ γὰρ τοῦ πραχθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀγησιλάου, ἔμελλε δὲ τὸ διαβῆναι αὐτὸν εἰς τὴν Ἀσίαν,⁵ τὴν ἔννοιαν ταύτην λαβὼν, δι' ἧς φρόνιμον αὐτὸν ἐπεδείκνυνεν ὄντα, ἀληθῆ μάλιστα ἔδοξε περὶ αὐτοῦ εἰρηκέναι.²⁰

β'. Ἀληθῆ δὲ ποιεῖ τὸν λόγον καὶ τὸ εἰσαγαγόντα τι ὃ κατὰ σοῦ εἶναι δοκεῖ, ὁμολογῆσαι αὐτὸ καὶ ἑᾶσαι μὴ ἀνελόντα. οἷον „εἰ δέ τις⁶ ὑμῶν ὁρῶν τοὺς πολεμίους,

⁵ Ald. Codd. τάξεσιν om.   ⁶ Ald. ἡ τι.   ⁷ Ald. Codd. ἔχη.
¹ Edd. καὶ τό. Codd. τὸ om.   ² Norrm. νομίσαι.¹   ³ Ab initio.   ⁴ Norrm. βούλεισθαι   ⁵ Puto addendum λέγειν aut διηγέσθαι. NORRM.   ⁶ „Haec aut his similia verba iis Xenophontis in libris, qui de utroque Cyro agunt, nondum reperire potui. itaque aut diversa quodammodo a nostris librorum horum exempla Aristides habuit, aut denuo incauta memoriae fiducia in istam fraudem incidit. nam Cýri majoris verba ex sexto Παιδείας p. 160 a, εἰ μὲντοι τις ταῦτα μιν

φοβερούς εἶναι ὑπεληφέναι μοι μὲν ὀρθῶς διανοεῖσθαι δοκεῖ. ἔνεκα γὰρ τούτου ἄλλα ⁷ διεξήκει ὁ Κῦρος πρὸς τοὺς στρατιώτας, ἀληθῆ δοκεῖν αὐτὸν εἰρηκέναι· τοῦτο οὐχ ὅπως ἀνέλεν, ἀλλὰ καὶ συγκατέθετο αὐτῷ, ὃ ἦν ⁸ κατ' αὐτοῦ.

γ'. Καὶ τὸ ἐν διηγήσεσιν εἰσαγαγεῖν τὰ λεγόμενα, καὶ πλαστὰ ἢ καὶ μικρὰ, ἀληθῆ δοκεῖ εἶναι· ὥς γὰρ γεγονότα αὐτὰ λέγει. ⁹

δ'. Καὶ τὸ βραχέως δέ τι εἰπεῖν καὶ τὸ ¹⁰ πολλὰ πα-
¹⁰ ραθεῖναι δυνάμειος ἐστὶν ἀληθινῆς. οἶον, ¹¹ καλέσας δέ·
 εἴτα τίνα· Ἀράσπην· εἴτα ὄθιν· Μῆδον· εἴτα καὶ τὸ ἔνε-
 κα τῆς γνωρίσεως· ¹² ὃς ἦν ἐκ παιδὸς αὐτῷ φίλος· εἴτα
 γνωρίσεως καὶ ¹³ ἄλλο· ᾧ τὴν στολὴν ἔδωκε,
⁴⁰⁶ ε. Ταῦτα μὲν οὖν ἔξαρχεῖν δοκεῖ πρὸς τὸ καὶ δε-
¹⁵ νάμει προάγειν τὸν λόγον· μάλιστα δὲ ὅταν τὸ ἀληθές
 κατὰ σοῦ λεγόμενον μὴ ὥς ἀληθές ἀποδείξῃ, ¹⁴ ἀφελούς
 ἀνδρός ἐστίν, ὥς καὶ ὁ Σωκράτης φησὶν· αἰεὶ σὺ ἐπισκώ-
 πταις ἡμᾶς· ἡθὺς μὲν οὖν πεποίηκε τὸ ὑφειμένον τῆς
 γνώμης καὶ μὴ καταλαζονεύσασθαι τῷ ἐπαίνῳ τῷ ἐκεί-

τοιαῦτα ὄντα δεινὰ δοκεῖ εἶναι, τὰ δὲ ἡμέτερα φαῦλα nec sono
 similia, sensu etiam contraria sunt. Similliora dixeris Demo-
 sthenicā haecce Olynth. II. p. 24 b. et rursus ἐν τῷ πρὸς Φι-
 λιππου ἐπιστολὴν p. 119 c. εἰ δὲ τις ὑμῶν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν
 Φίλιππον εὐτυχοῦντα ὀρῶν, ταύτη φοβερόν προσπολεμῆσαι νομίζει,
 σώφρωνος μὲν ἀνθρώπου λογισμῷ χρήται." NORRM, 7 Ald.
 Dind. Codd. ταῦτα, ἀλλά. Norrm. τούτου ἀλλά. 8 Ald. Dind.
 Codd. κατὰ τοῦ. Norrm. κατ' αὐτοῦ. 9 „At aperte fabulo-
 sa alia ratione narrari jubet, οὐχ ὅτι ἐγένετο, ἀλλ' ὅτι λέγεται
 γενέσθαι p. 444, 4, et 448, 7. Sed ut quod sentio dicam,
 idem et hoc loco nostrum praecipisse credo. NORRM. 10
 Ald. Codd. τὰ. Norrm. τό. tum Par. παραθῆναι. 11 Xen.
 Cyrop. V, 1, 2. 12 Edd. Vind. γνώσεως. Par. γνωρίσεως.
 13 καὶ e Par. recepi. 14 Norrm. ἀποδείξῃ.

νου, ἀλλ' ὡς σκώμματι¹⁵ αὐτῷ προσέχων· ὃ γὰρ ἐκεῖνος σπουδάζων εἶπεν, οὗτος ὡς σκωπτόμενος ἐξεδέξατο.

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ. Θ'.

Οἰκονομία δὲ λόγου ἐφ' ἅπαντι ἡ ἀρμόζουσα τάξις καὶ ἡ προσδοκία τῶν λεγομένων καὶ τὸ ἐξηρητῆσθαι ἀλλή- 5 λων τὰ νοήματα καὶ τὰ ἐπιχειρήματα ἐχόμενα τοῦ ὑποκειμένου· ἐπὶ δὲ καὶ τὰ ἄλλα θεωρήματα, ὅσα τῆς ἀγελοῦς οἰκονομίας ἐστί· λέγω δὴ· ἐάν μὲν ἐν κεφαλαίῳ² ἢ, ἄνευ προλήψεως εἰπόντα δεῖ τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνδόξων οὕτως καταθεῖναι τὴν πρόληψιν, προλαβόντα τι κατὰ 10 τοῦ ἀντιδίκου ἐνδόξων· ἐπειθ' οὕτως, ἐάν τι καὶ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ἐπιφέρωσι, σκόπει· ἐάν ἡ πλείω τὰ παρὰ τοῦ ἀντιδίκου, σκοπεῖν δεῖ τὸ πρᾶγμα· ἡ γὰρ αὐτὴ ἐστὶ μέθοδος· τὸ μὲν γὰρ κεφάλαιον, ὅτι δεῖ τὰ μὲν τῶν 408 ἐχθρῶν ἀσθενῇ ὄντα ἀποφαίνειν, τὰ δὲ ὑπὲρ ἡμῶν αὐ- 15 τῶν πολὺ ὑπερέχοντα· δηλὸν γὰρ ἐστὶ πᾶσι τὸ πῶς ἂν γένοιτο οὐδέν ἄλλως ἔχει·³

ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ, Ι'.

Ἄ. Περὶ δὲ ἐρμηνείας τοσοῦτον ἂν εἴποιμι, μῆτε ὀνόματι μῆτε ῥήματι χρῆσθαι ἄλλοις¹ πλὴν τοῖς ἐκ τῶν 20 βιβλίων· καὶ τοῦτο οὕτως ἀπλῶς ἂν εἴποις, μὴ πάντα ἐν πᾶσι τοῖς εἵδεσι τιθέναι, ἀλλὰ καὶ κατ' ἰδίαν ἕκαστον ἀξιωματικὸν τῆς ἀφειλείας, πάθους, ἡθους, θυμοῦ· καὶ τὰ μέρη δὲ τῶν Δημοσθενικῶν πολὺ συμβάλλεται εἰς ἐρμη-

15 Ald. Dind. σώματι. Norrm. σκώπαντι. Vind. Par. ἄλλως σκώματι. scr. σκώμματι.

1 Par. ἐν κεφάλαιον. Tum Ald. Vind. προσλήψεως. 2 „Haec ego non capio? an legendum δηλὸν γὰρ ἐστὶ πᾶσι πῶς ἂν γένοιτο τοῦτο καὶ ὅτι οὐδ' ἂν ἄλλως ἔχει?“ NORRM. 3 Ald. Codd. ἄλλως. Norrm. ἄλλοις.

ναίας ιδίαν· πανταχοῦ δ' ἐν τῇ φράσει ἀφέλειαν μόνος ὁ
 Ξενοφῶν ἐργάζεται· θυμὸς γάρ ἢ πάθος ἢ ὀργή ἢ ὀξύ-
 της καὶ τὰ ἄλλα ὅσα κεκίνηται, ἀξιώματος ἢ τραχύτη-
 τός ἐστι· παθῶν δὲ μεταβολῆς καὶ προτροπῆς, ⁴ ὁποίας
 5 ὁ Δημοσθένης ἐστὶ γνώμης· τὸ δὲ τοῖς παραδείγμασι
 χρῆσθαι Σωκρατικόν ἐστιν, αὐτὸ μὴν ἐν γε τῷ πολιτικῷ
 ἀρμόζει πάννυ τι τοῦτο. ^{4*}

β'. Ἐνίοτε δὲ ὁ Ξενοφῶν καὶ πρὶν αὐτὸ ὁ βούλεται
 εἰπεῖν, δι' αὐτοῦ τοῦ παραδείγματος εἰσάγει· καὶ αἱ κα-
 10 τασκευαὶ αὐτῶν ⁵ ἄνευ παραδειγμάτων εἰσιν, ὥς ἐπὶ τὸ
 410 πλείστον, ὥς δῆλον μὲν ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν,
 μάλιστα δὲ ἐν ⁶ τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν· ἐκαὶ γὰρ τὸν
 Σωκράτην ὃν τρόπον περὶ ἐκάστων διαλεγόμενον καὶ ἀπο-
 δεικνύοντα ἕκαστα πεποιήκεν ἔστιν ἀνασκοπούμενῳ κατα-
 15 μαθεῖν, ὥς τοῦτον τὸν τρόπον προῆχται.

γ'. Αἰ [675] δὲ τὰ παραδείγματα καὶ τὰ παρὰτι-
 θέμενα δι' ὧν ἂν ἐπιδεικνύης πρὸς τὸ προκείμενόν σοι
 ὅμοια εἶναι καὶ κοινωνεῖν τούτοις περὶ ὧν ἂν λέγεται ἢ
 κατὰ γένος, ἢ κατὰ ἰσχύν, ἢ κατὰ χρόνον, ἢ κατὰ τὰ ⁷
 20 ἀποβαίνοντα ἐξ αὐτῶν, ἢ κατὰ ἰδιώματα αὐτῶν, ἢ κα-
 τὰ ⁸ ἄλλην τινὰ ὁμοιότητα. καὶ ἔστι τοῦτο καλὸν ἐν τῷ
 τοιούτῳ εἶδει τῶν λόγων καὶ τὸ τὴν ἀπλότητα μάλιστα
 ἀπεργαζόμενον. ὁθεν καὶ εὐπορία πλεχτή ⁹ γίνεται· καὶ
 ὁ λόγος ἐκ τῶν ἐπεχυκλουμένων ἀφελὴς φαίνεται, διὰ
 25 τε τὸ σεμνότερον γίνεσθαι τὸ ¹⁰ λεγόμενον καὶ δι' ἐτέ-
 ρου ἐναργεστερου, ¹¹ ὅπερ λαλιᾶς ἔργον μᾶλλον εἶναι
 φαίνεται.

4 Norrm. μεταβολή καὶ προτροπή. 4* Par. τοιοῦτο. 5 Norrm.
 αὐτοῦ οὐκ. 6 Vind. δ' ἐν. 7 τὰ Norrm. posuit, abest ab Ald.
 Codd. 8 Vind. κατ'. 9 Norrm. πλείστη. — v. 24. Ald. Codd.
 ἀσφαλῆς. scr. ἀφελής. 10 Par. τόν. 11 Norrm. ἐναργέστερον.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΩΝ. ΙΒ'.

α. Τῶν δὲ ἐπιχειρημάτων ὁ μὲν Δημοσθένης αἰεὶ καὶ οἱ τοὺς δικανικοὺς λόγους συνεσκευασμένοι ἐκλογάζει καὶ διακρίσεις ποιοῦνται· καὶ ἐπισημαίνονται καθ' ἕκαστον τὰς δυνάμεις αὐτῶν τιθέντες, εἰκότως τοῦτο ὁ πράττοντες, διὰ τε τὸ ἀγωνιστικὸν τὸν λόγον αὐτῶν εἶναι, ὥστε καὶ τοὺς ἀκούοντας εὐθέως μανθάνειν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, καὶ ἕκαστα ἀκριβῶς ἀνασκοπεῖν δύνασθαι.

β'. Οὐ μὴν ἐν γε τῷ ἀφελεῖ λόγῳ ἀρμόζειν τοῦτο **412** ἔμοιγε δοκεῖ, εἴ γε δεῖ ὡς ἂν μάλιστα ἀνεπιβούλευτον τὸν **10** λόγον φαίνεσθαι καὶ ἀπλοῦν καὶ καθαρόν. καὶ Ξενοφῶν ἕκαστα τῶν νοημάτων φιλά κατ' ἰδίαν τίθησιν, ὡς ἐν τῷ Ἀγησιλάῳ, ¹² αὐτὰ καθ' αὐτά· ὅθεν ἂν τις καὶ ἐρῶν νομίσαι ¹³ τὰ νοήματα, οὐ μὴν ἐρῶνται γε· ἀλλ' ἔστι μὲν ἕκαστα ἐν ἐπιμελείᾳ ¹⁴ προηγμένα, ἀσπρη- **15** μένα δὲ τῆς κατὰ λεπτόν ἐξετάσεως καὶ προσθήκης καὶ μεταθέσεως καὶ ἐναλλαγῶν καὶ πάντων τῶν ¹⁵ τοιούτων. καὶ ἀπλῶς τὰ τοιαῦτα φαίνεται. ¹⁶ ὅθεν καὶ διαστάσεις πολλαὶ καὶ συνεχεῖς καὶ ἀρχαὶ τῶν νοημάτων οὐχ ἠνωμέναι ἔτι, ἀλλ' ἀπηρτισμέναι· ¹⁷ ἔτι δὲ ἄλλα καὶ ἄλλα μά- **20** λιστα φαίνεται τὰ λεγόμενα, καὶ οὐχ ὡς ὕψος ἔστι τὸ σύγγραμμα, ἀλλ' ὥσπερ κατὰ κόμμα λαλιῶν εἶδει ¹⁸ προηγμένον.

12 „Utrum singulare aliquod exemplum hoc loco appo-
uerit auctor, quod dein amissum liquidam caeteris lucem si-
mul eripuerit, an totum σύγγραμμα, ut mox, intelligat, diffi-
cilis existimatio est. Sed et proximum membrum γ' multifa-
riam mendosum ac lacerum peritiorē nostrā felicioremque
manum medicam desiderat.“ NORRM. 13 Edd. νοήσαι.
Par. νομίσαι. Vind. νομίσεις. 14 Ald. Dind. Vind. ἐπισφα-
λεῖα. Norrm. ἀσφαλεῖα. Par. ἐπιμελεῖα. 15 τῶν Par. om.
16 Norrm. φέρεται. 17 Par. ἀπηρτισμένη. 18 Par. εἶδει.

γ'. Τοῦτο μὲν οὐκ πεποίηκε καὶ τὸ διήγησιν ¹⁹ εἶναι δοκεῖν τὰ λεγόμενα ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πράξεων· ²⁰ οὐ μὴν πάντη καὶ ἐν ²¹ παντὶ ἀρμόζει, ἔμοιγε δοκεῖν, τῶν ἀφελῶν λόγων. καὶ δὴ τοῦτο καταμειμαθήκεναι, εἰ καὶ τί ἄλλο ἰδίωμα Ξενοφῶντος· καὶ γὰρ ἐστὶ τοῦτο μάλιστα, ὥς γε οἶμαι, τὸ ἀφελῇ τὸν λόγον ἀπεργαζόμενον.

ΠΕΡΙ ΑΡΧΗΣ. β'.

414 α'. Φέρε δὴ καὶ περὶ ἀρχῆς λόγου καταμάθωμεν, ὃν τρόπον εἴωθε Ξενοφῶν ποιεῖν τὰς ἀρχάς· δεῖ δὲ ἐπὶ ¹⁰ πάντων ὁμοίως τῶν λόγων προδιουκισθαι τι χρήσιμον περὶ τὰ πράγματα, καὶ ἢ τὰ ἀντιπίπτοντα λύειν, ἢ συνιστάναι αὐτὰ ¹ ἑαυτῷ, ταύτῃ μὲν οὖν ὁμοίως ἔχει τοῖς πολιτικοῖς, τὰ δὲ ιδιώματα λείπεται τοῖς ἀφελέσι κατὰ τὴν μεταχειρίσιν καὶ τὴν ἀπαγγελίαν.

15 β'. Οἱ μὲν οὖν πολιτικοὶ τὰς ἀρχάς λαμβάνουσι καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων καὶ εἰς αὐτὰ τεινούσας· ὁ δὲ Ξενοφῶν εἰς αὐτὰ τεινούσας οὐκ ἐν ἅπασιν· εἴωθε δὲ μὴ ἀπ' αὐτῶν λαμβάνειν, ὥσπερ ἐν τῇ Παιδείᾳ· „ἐννοία ποθ' ἡμῖν ἐγένετο.“ οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν Κύρου πράξεων, ²⁰ ἀλλ' ἐπιχειρηματικῶς ἐξωθεν προήγαγε τὸν λόγον· διὰ καὶ προῖων κατὰ λεπτόν ἐξωθεν τὴν αὕξιναι ἐποίησε.

γ'. Κίχρηται δὲ καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν· ὥστε ἀντικρὺς δοῦναι δικανικὸν εἶναι τὸν λόγον κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς πρώτης ἐπιβολῆς ² ²⁵ τῶν πραγμάτων, μὴ ἀπηρτισμένου τοῦ νοήματος· „πολ-

Norrm. ἔθε. Ald. Vind. Dind. ἔδει. tum Ald. Codd. προηγμέ-
νων. Par. συνηγμένων. 19 Ald. Vind. διηγήμασιν. Norrm. ἐν
διηγήμασιν. Par. διήγησιν. 20 Par. πράξεων. Ald. Dind.
Vind. πράξεως. Norrm. περὶ ἀνδρὸς ἀγ. πράξεων. 21 Par. ἐπὶ.
1 Norrm. αὐτὰ ἑαυτοῦ. 2 Bar. ὑποβολῆς.

λάκις“³ φησὶν „ἐθαύμασα τίσι ποτὲ λόγοις Ἀθηναίους ἐπύσαν.“

δ'. Ἔστι δὲ τοῦτο τὸ θιῶρημα ἐν ἀπάσαις ταῖς ἀρχαῖς τῶν λόγων αὐτοῦ, τὸ μὴ εἰπόντα ὥσπερ δεῦτερον νόημα⁴ εἰσαγαγόντα χωρίσαι τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὑποβάλλειν⁵ τὰ ἐξηρηγμένα τοῦ νοήματος εὐθιῶς καὶ ἐπεξιέναι ἐπὶ μακρόν· ἰδίωμα⁶ τὸ μὴ μεταβάλλοντα τὴν ποιότητα τοῦ νοήματος οὕτως εἰσαγαγεῖν ἐν γένει⁷ πρῶτον· ὅπερ ἂν τις πολιτικὸς ἐποίησεν ἐξαίρων τὸν λόγον τῷ ἀξιώματι· οἷον „ἐννοιά ποθ' ἡμῖν ἐγένετο.“ ὁποῖον εἶναι συμβέβηκε τὸ κατὰ τὴν τῶν καλῶν⁸ φύσιν· εἶτα οὕτως τὸ κατ' εἶδος· „ὅσαι δημοκρατίαι⁹ καὶ ὅσαι τυραννίδες“ καὶ ἕτερον δὲ τὸ μὴ ἐν ἀποφαντικῷ¹⁰ σχήματι· οἷον „οὐδὲν ἐστὶ δυσπαιθέστερον ἀνθρώπου φύσει.“ [676] ἀλλ' ὡς ἀνθρωπίνως μάλιστα σὺν ἐρωτήσῃ ἐξήτασεν·¹¹ „ἐννοιά ποθ' ἡμῖν ἐγένετο.“ καὶ τὸ μὴ ἀναβεβλημένη δὲ, ἀλλὰ συνεστραμμένη τῇ λέξει χρῆσθαι¹² „ἐννοιά ποθ' ἡμῖν ἐγένετο“ τῆς ἀφελείας.

ε'. Τὸ δὲ ἐπὶ τέλει σοι καὶ τοῦ ὀνόματος καὶ παντὸς λόγου ἰστιάσθω ἐν μακρῷ·¹ κρίνεται δὲ τὰ κῶλα αὐτὰ²⁰

3 Par. πολλάκι. 4 Adde καὶ. male sana. NORRM.
5 Edd. Vind. ὑπερβάλλειν. Par. ὑποβάλλειν. 6 Norrm. ἰδίωμα δὲ καὶ τοῦτο. 7 Sup. 206. β. 8 Fort. ἀρχῶν αὐτ κρατούντων. NORRM. 9 Par. δημοκρατεῖαι. 10 Ald. Codd. ἀποφαντικῷ. Norrm. ἀποφαντικῷ. 11 Ald. ἐξήτασεν. — „Quam in hoc Xenophontis exordio interrogationem aut videbat noster aut vidisse putabat, eam ego videre nequeo. ideoque caeteris in locis, etsi plerumque ποθ' aut ποτε quando legeretur, semper ποθ' hoc est ποτε aliquando reddidi. quomodo paullo post (ε) et noster recte interpretatur ἐνθυμηθῆμέν ποτε. at priora illa aut aliter noster scripsit aut κατανυστάζων μᾶλλον καὶ ὀνειροπολῶν ἢ ἐγρηγόρως scripsit. NORRM. 12 Par. χρῆσασθαι. 1 Subaudi χρόνῳ aut φωνήεντι, ut por-

καθ' ἑαυτά· ὁ δὲ λόγος ἔστω ἀφελής, ὡς κατὰ κῶλα
 μὲν ἀπαρτιζόμενος, κατὰ δὲ λόγον ιδέαν ἢ ποιότητα,
 πυκνότητά τινα καὶ συμπλοκὴν καινοπρεπῇ ² καὶ ἀφελῇ
 ἐμφαίνων· ταῦτα δ' ἐξ ἑνὸς ὀνόματος πεποιήται· οἶον
 5 „ἐννοια ποτὲ ἡμῖν ἐγένετο“ ἀντὶ τοῦ ἐνεθυμήθημὲν ποτε.
 418 ἀφελειαν γὰρ ἢ ὀξεῖα βραχύτης ποιῶ. ὥστε τοῦ θεωρή-
 ματος ἀλλαγέντος ἐξ ἀφελείας γενέσθαι τραχύτητα συμ-
 βαίνει ἢ ἀξίωμα, ὁπόθεν ³ γίνεται ἀξίωμα πρᾶν τι εἶναι.
 ε'. "Ὅλως δὲ ὡς ἐγένετο τὰ πράγματα, οὕτω δεῖ καὶ
 10 τὰς ἀρχὰς ἐκλαμβάνειν· οἶον ⁴ „Δαρείου καὶ Παρυσάτι-
 δος γίνονται παῖδες δύο.“ ἐνταῦθα γὰρ εἰ καὶ μεγάλη
 ἢ ὑπέθεσις, ἀλλ' ἡ ἀρχὴ ἀπὸ ψιλῶν τινῶν ⁵ πραγμάτων
 ἐστί.

II'. α'. Πλεῖστον δὲ διαφέρει πρὸς τὸ εἶδος ἐκατί-
 15 ρον ⁶ τῶν λόγων ἢ διαφορὰ τῶν πραγμάτων, οἶον οἱ πο-
 λιτικοὶ ἐπὶ τῶν ἐνδόξων καὶ γνωρίμων πραγμάτων ἢ
 προσώπων οὐ διαποροῦσιν· ὁ δὲ ⁷ συγγραφικὸς διαπο-
 ρῶν καὶ ἐπιδιστάζων καὶ τοῖς ἐνδόξοις ἀφελειαν ἐργά-
 ζεται.

20 β'. Τὸ δὲ μέγιστον ἀπάντων ἐν τῷ ἀφελεῖ λόγῳ,
 τὸ ψιλὰ ⁸ καὶ καθαρῶς τὰ πράγματα προΐεναι καὶ μὴ
 ἐπισημαίνεσθαι τὰς δυνάμεις ⁹ καθ' ἕκαστον· τοῦτο γὰρ

πο-

recta syllaba concludi jubeat comprehensionem verborum.
 quomodo Aristoteles Rhetor. III. 8. praecipit. δεῖ τῇ μαρτῇ
 ἀποκόπτεσθαι, quod in tertio de oratore Cicero ita extulit:
 Clausulas Aristoteles longa plerumque syllaba terminari vult.
 adde Hermog. περὶ σημνότητος p. 284. 291. NORRM. ² Ald.
 καινοπρεπῇ. ³ Ald. Codd. τὸ πόθεν. NORRM. ὁπόθεν. ⁴
 Xenoph. Anab. initio. ⁵ Par. τῶν. ⁶ Ald. Vind. Codd.
 τῶν λόγων ἐκατίερα. Recepi emendationem Norrmanni. ⁷
 Ald. οὐδέ. NORRM. Codd. ὁ δέ. ⁸ NORRM. ψιλῶς. ⁹ τὰς
 δυνάμεις — ἐπισημαίνεσθαι ex Par. restitui.

πολιτικοῦ ἀνδρός τὸ ἐπισημαίνεσθαι, ὅταν μὴ μόνον τὸ
 πράγμα, ¹⁰ ἀλλὰ καὶ τὴν ποιότητα προστιθῇς· ἐὰν με-
 γάλῃ, ¹¹ ὡς μεγάλου, ἐὰν δὲ δεινόν, ὡς δεινοῦ· ὧν ἀμοι-
 ρεῖν δεῖ τὴν ἀφέλειαν· αὐτίκα γοῦν ὁ μὲν ἀφελῆς λέγει,
 παρελθὼν ταῦτα εἶπεν· ὁ δὲ Δημοσθένης „ἀναστὰς εἶπεν“ ⁴²⁰
 πολλῶν, ὃ Ζεῦ καὶ θεοὶ, θανάτων ¹² ἀξίους λόγους.“

γ'. 1. Πολλαχού δὲ ὁ Ξενοφῶν πολλαῖς βίαις καὶ
 Δημοσθενικαῖς κατὰ τὰς ἐννοίας χρῆται· μόνῃ δὲ τῇ
 μεταχειρίσει διαλλάσσει, ¹³ ὡς καὶ ἐν τῇ Ἀναβάσει ¹⁴ λο-
 γισμοῖς τινας λέγων περὶ τοῦ Τισσαφέρνους, ὅτι οὐκ ¹⁰
 ἐπιβουλεύει τοῖς Ἑλλήσιν· ἐπειδὴ ἄπιστόν ἐστι τὸ πρόσω-
 πον πρὸς τὸ βουλευθῆναι ἐπιβουλεύσαι, καὶ οὐκ ἔχει ἐκ
 τῆς κρίσεως αὐτὸ συστήσαι, ¹⁵ μεταβάς ἐκ τῆς δυνάμεως
 αὐτὸ πιστοῦται· „εἰ δὲ δυνάμενοι κακῶς ὑμᾶς δρᾶν οὐ
 ποιούμεν, δηλὸν ὅτι ¹⁶ οὐδὲ βουλόμεθα,“ τί οὖν ἐστι τὸ ¹⁵
 πεποιηκὸς ἀφελῇ τὰ οὕτως βίαια ¹⁷ νοήματα; ὁ τρόπος
 τῆς μεταχειρίσεως· παραθεῖς γὰρ ἐξ ὑπάρξεως καὶ στε-
 ρήσεως, καὶ κόψας τὰ νοήματα λέγει· „πότερον ¹⁸ ὅτι
 ὑμεῖς μὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ
 πότερον ¹⁹ ὑμεῖς μὲν εὐπορεῖτε, ²⁰ ἡμεῖς δὲ ἀποροῦμεν.“ ²⁰
 οὐδὲν οὖν ἄλλο τὸ ἀνεῖκός ἐστι τὰ νοήματα ἢ ὁ τρόπος
 τῆς ἀπαγγελίας. 2. Ὡς καὶ ἐν τῷ Ἀγησιλάῳ πεποίηκεν·
 ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ ἐννοίᾳ τραχὺς ἦν ὁ λόγος, τῇ ἀπαγγε- ⁴²²

10 Par. λέγεται. 11 Norrm. ἐὰν μεγάλην — ἐὰν δὲ δει-
 νήν. 12 Edd. Vind. θανάτων. Par. θανόντων. — de fals.
 leg. p. 345. 13 Par. διαλάσσει. 14 II. p. 287. 15
 Ald. Dind. Codd. συστήναι. Norrm. συστήσαι. 16 Edd.
 Vind. δηλονότι. Par. δηλὸν ὅτι. 17 βίαια Edd. Vind. om.,
 unde Norrm. Dind. transposuere οὕτω τὰ νοήματα. E Par. re-
 stitui βίαια. 18 Ald. Codd. τὸ ἔτερον. Norrm. πότερον.
 19 Ald. Codd. πρότερον. Norrm. πότερον. 20 Ald. Dind.
 Vind. εὐ ποιῶτε. Par. εὐ ποιῶται. Norrm. εὐπορεῖτε.

λλε εἰς ἀφέλειαν μετεχειρίσθη· ²² „εἰ διότι καλὸς καγα-
 θὸς ²² ὑπερβαλλόντως ἐγένετο, διὰ τοῦτο μηδὲ μετρίων
 ἐπαίνων τύχη·“ ἀλλὰ τοῦτό πως λέγω, ὅτι ἐὰν ἡ ἐννοια
 ἦ τοιαύτη, τραχεῖαν ²³ τὴν μεταχειρίσιν ποιῇ· οὐ γάρ
 5 αἶπε σχετλιάσας, ὥσπερ ὁ Δημοσθένης· „δεινὸν γὰρ ἂν
 εἶη, εἰ ²⁴ αἱ παρὰ Φιλίππου πεμπόμεναι ἐπιστολαί·“
 ἔναιαι δὲ χρήσεις ἴδιαι τῶν ἀφελῶν εἰσι καὶ οὐκ ἂν με-
 τήνεγκες ²⁵ οἷδαμῶς εἰς πολιτικὸν λόγον, ὥς καὶ ἐνταῦ-
 θα τὸ „ὑπερβαλλόντως ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγένετο.“

10 δ'. Ὅλως δὲ πανταχοῦ, ὅποσαχοῦ ἐν ἐν ἐλαχίστῳ
 πολλὰ πράγματα τὰ λελυμένα εἴρηκε καὶ ἀπῆρτικε τὸ
 νόημα, εὐρύθμως εἴρηκεν· οἷον „ἐπειδὴ ² δὲ ἀνίστη,
 συνανέστησάν με ταύτης πᾶσαι αἱ ἄμφ' αὐτὴν·“ οὐ
 μὴν οὐδὲ πολλὰ δεῖ περιλαμβάνειν πράγματα ἐν τῷ ἀφε-
 15 λει λόγῳ, ὥς ὁ Δημοσθένης ἐποίησεν· ² „εἰ γὰρ ὅθ' ἤκο-
 μεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκότες·“ ἀλλ' ἐν ὀλίγοις, ὥς ἂν ἐν-
 παρακολούθητος ἢ μάλιστα σοι ὁ λόγος.

424 ε. 1. Τὸ δὲ τοῖς νοήμασιν ³ ἀνεμφάτως χρῆσθαι
 εὐτέλειαν ἐργάζεται. διὸ καὶ τὸν ἀφελὴ λόγον κινδυνός
 20 εἰς εὐτέλειαν περιελθεῖν, ἐγγυτάτῳ γινόμενον, διὰ τὸ καὶ
 τοιοῦτοις ὀνόμασι χρῆσθαι· ἔστι τοίνυν ἐκφεύγειν καὶ
 περιῤῥασθαι τὴν εὐτέλειαν τῇ τῶν ἰσοδυναμούντων πα-
 ραθέσει· οἷον „ἐπεὶ δὲ ἡσθένει Δαρεῖος καὶ ὑπώπτειν ⁴
 τὴν τελευταίην τοῦ βίου.“ 2. [677] Τὸ δὲ καὶ τοῖς ὀνό-
 25 μασι τοῖς ἐπὶ ἐτέρων πραγμάτων κειμένοις κατὰ μεταφο-

21 Par. μετὰ ἐχειρίσθη. tum Ald. Vind. ἦ. Norrm. Par. ἦ.

22 Edd. Vind. ἦ ἀγαθός. Par. καγαθός. tum Vind. ὑπερβαλόν-
 τος, et infra ὑπερβαλλόντως. 23 An βραχεῖαν? NORRM.

24 Ald. οἱ αἱ. De Haloneso initio. 25 Par. μετίνεγκες.

1 Par. Vind. ἐπι. — Xen. Cyrop. V. 1, 5. 2 Olynth. I. p. 11.

3 Norrm. ὀνόμασιν ut p. 11. 4 Par. ὑπόπτειν. Vind. ὑπό-
 πτινεν. Sq. τὴν uterque om. — Xen. Anab. initio.

ρὰν χρῆσθαι τῶν ἀφελῶν ἔστιν. οἷον⁵ „πολλοὺς ἐραστὰς
 τῆς ἑαυτοῦ φιλίας ἐποίησατο“ καὶ πάλιν⁶ „τοὺς τῶν
 Ἑλλήνων ἀκολουθοῦς“ τοὺς γὰρ τελευταίους τῶν Ἑλλή-
 νων οὐκ ὤκνησεν ἀκολουθοῦς ὀνομάσαι· καὶ τὸ διὰ τοῦ
 αὐτοῦ ὀνόματος⁷ „ἐπειθον, ἐπείσθημεν“ καὶ διακό-
 5 ψαντα τὰ νοήματα· „πρέσβεις ἐπέμψαμεν“ τὸ γὰρ λε-
 λυμένα ἀπ' ἀλλήλων προάγειν ἀφελῇ τὸν λόγον ποιῇ καὶ
 ἡθὺς τι ἐμφαίνει, ὥς αὐτὰ γεγεννημένα μετὰ τάχους λέ-
 γοντος. 3. Καὶ ὅσα δὲ ὀνόματα τόπων καὶ χωρίων
 πρόσφορά ἔστιν ἐν ἀφελῇ λόγῳ, ταῦτα χρὴ ἐπιλέγεσθαι· 10
 ἔτι δὲ τὰ ἥτιω ἔχοντα δύναμιν καὶ ἥττον προτιμώμενα· 426
 οἷον γυμνάσια,⁸ ἱππόδρομοι· ὅταν δὲ δὴ καὶ παρατιθῆς
 ἐπιλεγόμενος· „γυμνάσια ἀνδρῶν γυμναζομένων, ἱππό-
 δρομοι ἱππέων ἱππαζομένων“ ταῦτα πάντα τῆς ἀφελ-
 είας. 4. Δεῖ δὲ καὶ τὰ ὀνόματα ἐν τῷ ἀφελῇ λόγῳ μὴ 15
 καθ' ἑνὸς μόνον πράγματος προάγεσθαι, ἀλλὰ καὶ δύο
 καὶ τρία σημαίνειν. οἷον, ἐπειδὴ τό τε ἀπιέναι εἶδη πλείω
 ἔχει τινα, πάντα ταῦτα⁹ ἐπισκεπτέον· περιέχει γὰρ ἐν
 αὐτῷ καὶ τὸ πλησίον καὶ ἐν τῷ πόρῳ,¹⁰ καὶ ἐν γῇ
 καὶ ἐν θαλάσῃ· καὶ πράγματα ἔχειν καὶ παρέχειν,¹¹ 20
 καὶ ὅλως μυρία ἔστιν, ἃ σημαίνει. 5. Καὶ τὰ τοιαῦτα
 δὲ τῶν ὀνομάτων, ἐν οἷς περὶ κριθῶν καὶ αλείρων καὶ
 ἐλαίου ἔστιν εἰπεῖν, ἀφέλειαν¹² δοκεῖ μᾶλλον ἐν τῷ λόγῳ
 ποιεῖν· περὶ ἥττον γὰρ ἐνδόξων ὁ λόγος γίνεται. πολιτι-
 κὸς δὲ ἀνὴρ ὀκνήσειεν¹³ ἂν προσελθεῖν τοιούτοις ὀνό- 25
 μασι· ὅπου δ' ἂν προσίη,¹⁴ εὖ εἰδέναι χρὴ ὅτι ἡ ἐναρ-

5 Agesilao p. 654. b. 6 p. 656. a. 7 de fals. leg.
 p. 370. 8 Agesilao p. 655. b. 9 Ald. Dind. Codd. τινα
 πάντα, πάντα ἐπισκ. Correx. Norrm. 10 Vind. πόρῳ.
 Norrm. καὶ ἐν τῷ πόρῳ. 11 Ald. Dind. Vind. περιέχειν.
 Norrm. Par. παρέχειν. 12 Ald. Vind. ἀφέλεια. 13 Par.
 ὀκνήσειεν. 14 Ald. Codd. προσίη. Norrm. προσίη.

γείας¹⁵ ἕνεκα, ἥ ὥστε ἡθὺς ἐν τῷ λόγῳ γενέσθαι, ἐπεὶ¹⁶
κατενεχθήσεται. ὁ ῥυθμὸς δὲ διάφορος ὢν ἀνασώζει τὰ
πράγματα, καὶ οὐκ ἐτι ἐστὶν περὶ τὰ ἐννοήματα, ἀλλὰ
περὶ τὴν ἀπαγγελίαν ἢ ἀνομοιότης τοῦ λόγου τοῦ πολιτι-
5 κοῦ· τὸ μὲν γὰρ ἀποτετελεσμένον καὶ ὁλοκλήρως τὸ πο-
λιτικὸν καὶ τῇ ἐννοίᾳ καὶ τῇ ἀπαγγελίᾳ τοιοῦτον εἶναι
προσῆκυ. 6. Ἐνίοτε δὲ ἡ μὲν ἐννοια ἀφελῆς ἐστίν, ἡ
δὲ ἀπαγγελία πολιτικὴ, ὥς καὶ ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα ὁ
Δημοσθένης·¹⁷ „κρυπῶν μὲν βρεχθῆναι, καὶ ξηραίνω-
10 μένας ἰδεῖν αὐτὴν μηδὲ τρεῖς μεδίμνους, ἀλεύρων δὲ ὡς
ἡμιμέδιμνον· ἔλαιον, οὐδὲ ἀποκλιθῆναι κεράμιον φά-
σκειν, οὐ μέντοι ταῦτα παθεῖν γε οὐδέν.“ καὶ τοῦτο δὲ
μετὰ σιμνότητος, ὅπου γε¹⁸ αὐτὸ τὸ κύριον λεχθῆν
κινδυνεύει εὐτέλειαν ποιῆσαι, ὥσπερ εἰ ἔλεγες, οὐ μὴν¹⁹
15 ἐκχυθῆναι γε ἐνταῦθα·²⁰ ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ κυρίου καὶ τοῦ
κατ' εἶδος ἐν γένει μεταβαλὼν εἶπεν „οὐ μέντοι παθεῖν
γε οὐδέν.“ 7. Καὶ τὸ²¹ διὰ τῶν αὐτῶν ὀνομάτων
ἐπιπλέξαι δοκεῖ μὲν τοῦ ἀφελοῦς εἶναι λόγου, ἐκλύει δὲ
τὸν τόπον τοῦ πολιτικοῦ λόγου, ὥς καὶ ἐν τῷ τῆς παρα-
20 πρεσβείας ὁ Δημοσθένης· „τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι τῷ
τῶν²² Φωκίων πολέμῳ καὶ τῷ κυρίῳ εἶναι Πυλῶν
Φωκέας,“ ταύτην μέντοι τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν
403 πραγμάτων ἀσφάλειαν ἐπιφορικῶς, ὥς ἐν συμπληρώσει,
ἐπήνεγκε.
25 8'. Καὶ τὸ τὴν γνώμην προλαβεῖν τῆς ἀφελείας²³
ἐστίν· ὅλον, εὖ εἰδὼς, καὶ ἡγούμενος, καὶ νομίζων. κα-
λὸν δὲ καὶ τὸ ὑποβάλλειν τὰ νοήματα καὶ ὡς ἀπὸ τῆς

15 Norrm. ἀναργείας.

16 Norrm. ἐπικατενεχθήσεται.

17 p.1278.

18 Par. γάρ.

19 Par. μέντοι.

20 Norrm.

ταῦτα.

21 τὸ Edd. om. Recepi e Vind. Par.

22 τῶν

Par. om. — de fals. leg. p. 367.

23 Ald. Vind. ἀσφαλείας.

Par. Norrm. ἀφελείας.

ιτίρων γνῶμησ' ἀσάγην· καὶ μάλιστα αὐτῷ χρῆται ἐν τῇ Παιδείᾳ ὁ Ξενοφῶν, ἐκαστοτε λέγων, εἰ μὲν τις ὑμῶν τότε οἶσται. ²⁴

ζ'. Καὶ τὸ μὴ ἐκπεπληχθαι ἐφ' οἷς ἂν τις ἐκπλαγῇ καὶ τὸ μὴ θαυμάζειν τὰ θαύματος ἄξια, ἀλλ' ¹ ἀπλῶς λέγειν τὰ γεγονότα, μὴ ἐνσημαίνοντα παρ' ἑαυτοῦ, ² καὶ τοῦτο τῆς ἀφελείας.

η. Τὸ δὲ καὶ ἀπὸ ὀρθῆς πτώσεως ἀρχεσθαι ἀφελῇ ³ ποιεῖ τὸν λόγον καὶ τὸ κατὰ κόμματα λύειν τὰ νοήματα· πολλάκις ⁴ δὲ οἱ ἀφελεῖς καὶ ἐπηγμένοις ἐξωθέν παρὰ τὰ ⁵ ὑποκείμενα χρῶνται τοῖς ἐπινουήμασιν· οἷον ⁶ „οὐδεπώποτε ἡσθήμεθα τὰς ἀγέλας συστάσας ἐπὶ τὸν νομέα.“ χρῶνται δὲ καὶ οἱ πολιτικοὶ τοῖς ἐξωθέν ἐπινουήμασιν, οἷον ἱστορίαις, ἢ παραδείγμασιν, ἀλλὰ θεραπεύουσιν αὐτὰ ἐπαγγελίαις ἢ αἰτιολογίαις. 15

θ'. Πρέπει οὖν δὲ τῷ ἀφελεῖ λόγῳ καὶ ἐπαλλαγῇ. ⁴³² οἷον, νομίζω, οὐ νομίζων· καὶ τὸ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ⁶ ἀρχεσθαι τῆς ἀφελείας ἐστὶ· τῆς ἀφελείας [678] δὲ καὶ τὸ μὴ τραχέει χρῆσθαι, ἀλλὰ τοῖς ὑφαιμένοις. τραχύτης

24 „Ne haec quidem ipsa in Παιδείᾳ, at quodammodo similia Cyrus verba usurpat p. 103 a. 160 e. 165. b. 171 c. 213 c. nec dissimilia sunt quae Xenophon ipse αὐτοπροσώπως profert qd δὲ τις αὐτοῦ οἶσται p. 6 b. et 209 d. εἰ δὲ τις οἶσται. sed locis illis omnibus potius dissidentes a suis sententias quam consentaneas uterque intelligit. Contra de ejusmodi loqui videtur sententiis Aristides, quibus ut vim fidemque majorem adstruamus, aliis illas auctoribus, viris sapientibus ac magnis vindicamus tribuimusque, quemadmodum ipse docet περὶ πολιτικοῦ λόγου p. 190. (1)“ NORRM. 1 Ald. Vind. ἀλλᾶ. 2 Par. ἑαυτοῦ. Edd. Vind. αὐτοῦ. 3 Par. ἀφελεῖ. 4 Par. πολλάκι. tum Ald. Vind. οἱ ἀφελεῖς. Vide p. 497, 1. 5 Cyrop. initio. — v. 15. Ald. Vind. ἐπαγγελίαις. 6 Fort. ὀρθῶν, ut paullo ante η. NORRM.

μὲν γάρ ἐστιν εἰπεῖν, τοῦτο μὲν ἰδίᾳ, τοῦτο δὲ ⁷ δημο-
σία· ὁ δὲ ἀφελὴς „οἴχοι“ φησὶ ⁸ „καὶ ἐπὶ τῶν βωμῶν.“
καὶ τὸ ταῖς τοιαύταις προθέσεσι χρῆσθαι· οἷον „δι-
σφύλητο γάρ.“ ἀφελὴς ἐστὶ.

5 ¹ Τὰ ⁹ εὐκτικά τῆς ἀφελείας μᾶλλον εἶναι δοκεῖ·
ὡς ἄξιός ἐστι· καὶ εἰ εἰσέβοιεν· καὶ ὡς φαίνεται Σωκράτης·
καὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ ἐν τῇ Ἀναβάσει, ὡς πολεμεῖν τε ¹⁰
ἱκανοὶ εἶεν· καὶ τὸ ἐξῆς ἐν τῷ ὁμοίῳ σχήματι, καὶ εὐ-
νοικῶς ¹¹ ἔχουεν αὐτῷ· τὰ δὲ εὐκτικά καθαρὸν πρὶν
10 τὸν λόγον.

ἰα. Καὶ τὸ μὴ ἐπιταχύνειν τὸν τόνον τῆς ἀπαγγε-
λίας, ἀλλ' ἐπιβραδύνειν καὶ σχολῇ προχωρεῖν τῆς ἀφε-
λείας· οἷον ¹² „ἀλλὰ μὴν οἷον οὐδὲ ταῦτα ἂν τις ἔχοι
μὲμψασθαι αὐτούς.“ καὶ τὰς ἐκβάσεις οἱ μὲν πολιτικοὶ
15 εἰώθασι μᾶλλον κατὰ τὰς τῶν ἀτόπων ἐκβάσεις ἐξετάζειν·
καὶ τοῦτο τραχύτητα ¹³ αὐτοῖς ἐργάζεται· οἱ δὲ ἀφελεῖς
κατὰ τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀποβάσεις μᾶλλον· οἷον „τοῦτο
γὰρ οὖν ἄλλης ¹⁴ μὲν οὐδεμιᾶς ἀρχῆς.“

434 ^{ιβ'} Καὶ τὸ μὴ ὑπερδιατείνεσθαι μήτε τοῖς πράγ-
20 μασι μήτε τοῖς νοήμασι τῆς ἀφελείας ἐστὶ. ¹ καὶ αἱ
μεταβάσεις αἱ τοιαῦται· ἀλλὰ μὴν· ὡς γε μὴν· καὶ τὸ
μὴ οἰκεία ἐπικρίσει χρῆσθαι, ὅταν ἄξιόν τι ἐπαίνου, ²
ἀλλὰ τῇ κοινῇ ἀφελὴς ³ πάννυ· οἷον ⁴ „εὐθύς μὲν οἱ
πολλοὶ ἡγάσθησαν.“ ἐνταῦθα δὲ καὶ ἑτέρα τίς ἐστὶν

7 δὲ Par. Vind. om. tum Par. δαιμόσιαι. 8 Xen.
Memor. initio. 9 Par. καὶ τὰ, sed καὶ expunctum. 10
τε e Par. recepi, ut est Xen. Anab. I, 1, 5. 11 Ald. εὐ-
νοικῶς. 12 Agesilai initio. 13 Ald. Vind. Dind. βρα-
χύτητα. Norrm. Par. τραχύτητα. 14 Edd. Vind. ἄλλοις.
Par. ἄλλης. 1 Ald. ἐστὶν. Norrm. Codd. ἐστὶ. 2 Adde
ἢ NORRM. 3 Ald. Vind. ἀσφαλὴς. Norrm. Par. ἀφελὴς.
4 Agesil. p. 652. c.

ἀρχή, ⁵ τὸ μὴ καθ' ὑπερβολὴν εἰπεῖν, πάντες ἡγάσθησαν, ἀλλ' ὑφαιμένως, ⁶ οἱ πολλοὶ ἡγάσθησαν. ἴδιον δὲ τῶν ἀφελῶν καὶ τὸ τὰ κατασκευαστικὰ παραλείποντας τὰ ⁷ ἥττον κατασκευαστικὰ λέγειν. οἷον ⁸ „τὰς ἐλπίδας εἶχειν δεῖ τῆς σωτηρίας ἐν τῷ μηδὲν ἑαυτοῖς συνειδέναι ⁵ μήτε ἀσέβημα περὶ Θεοῦς μήτε ἀδίκημα περὶ ἀνθρώπων.“

ιγ'. Καὶ τὰ ὀνόματα παράλληλα καὶ ἐπιπεπλεγμένα ⁹ ἀλλήλοις τιθέναι, μηδεμιᾶς ἐργασίας τυγχάνοντα, τῆς ἀφελείας ἐστίν· οἷον „καὶ Ἰωσι ¹⁰ καὶ Αἰολεῦσι καὶ Ἐλ- 10 λησποντίοις.“ καὶ τὸ μὴ ἀπέχισθαι τῶν ἐλάττω δυνάμιν ἐχόντων καὶ ἥττον προτιμωμένων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀγορᾶν εἰπεῖν καὶ τὸ ¹¹ ἐν ἀγορᾷ· καὶ κατ' εἶδος· ¹² „σιδηρεῖς, σκυτεῖς“ καὶ τὰ τοιαῦτα τῆς ἀφελείας. 2. Πολλάκις δὲ ¹³ 436 ὅταν μείζων ἢ διαφορά, καὶ οὕτως ἐπιπλέξεις· ¹⁴ „ἤδη ¹⁵ μέντοι τινές εἰσιν, οἳ καὶ ἀφίσταντο“ καὶ ποτὲ μὲν αὐτὸ μόνον ψιλὸν εἶπες, ποτὲ δὲ τὴν αἰτίαν παρέθηκες· οἷον ¹⁶ „ὀρεγόμενοι τῆς ἐλευθερίας“ τὸ δὲ ἀντὶ τῶν δεικτικῶν τὰ ἐξεταστικὰ παραλαμβάνειν ¹⁷ τῆς ἀφελείας· οἷον δεικτικὸν ἐνάργειαν ¹⁸ ἔχον· „ἐκεῖνος γὰρ ἄρχων μὲν παμ- 20 πόλλων ἐν τῇ ἡπεύρω πόλεω, ἄρχων ¹⁹ δὲ καὶ νήσων.“

5 Norrm. ἀφέλεια. 6 Par. ὑφαιμένως. 7 Ald. Norrm. Codd. τό. Dind. τά. 8 „Locus adhuc irreperitus· at rē ac sententia convenit sub finem Παιδείας p. 239 d. διὰ τὴν ἐκείνων περὶ μὲν Θεοῦς ἀσέβειαν, περὶ δὲ ἀνθρώπων ἀδικίαν.“ NORRM. 9 Vind. ἐπιπεπλεγμένα. 10 Edd. Par. Ἰωσιν. Vind. Ἰωσι. — Agesil. p. 653. c. 11 Norrm. τά. 12 Agesil. p. 655. b. 13 Norrm. ἐπιλέξεις. — Agesil. p. 657. b. 14 οἷον e Par. inserui. 15 Ald. Dind. Codd. καὶ παραλαμβ. Norrm. delevit καὶ, ortum e praecedente syllaba κα. 16 Ald. Vind. Dind. ἐνάργειαν. Norrm. Par. ἐνάργειαν. 17 Par. ἄρχων.

ἐπιγίγνεται ¹⁸ δέ ποτε καὶ ἐνάργεια ¹⁹ ἐν ἀφελείῃ· οἷον ²⁰ ἡ Φιλάμβων, οὐχ ὅτι Γλαύκου τοῦ Καρυστίου.“

ιδ'. Ἀφελὲς δὲ καὶ τὸ μὴ ὡς ἐν προτάσει κατασκευάζειν, ¹ ὅτι καλὸν ἄλλως, ἐν συγκρίσει κάλλιον ἄλλου καλοῦ. τὸ δὲ καὶ εἰπόντα τι κατὰ ἀπόφασιν τὴν ὑπεβολὴν εἰπεῖν ἀντὶ τῆς ἀρνήσεως· οἷον ² „οὐδ' εἰ μέλλοιμί γε.“ καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ ἀκολουθοῦντος τὸ ἐναντίον κατὰ ἀναίρεσιν λέγειν ἀφελέστερον καὶ ἐπιμελέστερον· οἷον ἐνταῦθα ³ ἐπιμελεῖτο, οὐ τὸ ἀκόλουθον ἦν, οὐκ ἡμῶν ⁴ καὶ τὰ ἀσύνδετα τοῦ ἀφελοῦς ἐστι· λύει γὰρ τὸν ῥυθμόν.

ιε. Τοῦτο δὲ ἐναντίον μὲν τῷ πολιτικῷ, πρέπον δὲ τῷ ἀφελεί· οἷον ⁵ „Ἀθηναίους, Θηβαίους, Ἀργεῖους, ⁴³⁸ Κορινθίους.“ ἀφελὲς δὲ καὶ τὸ μὴ ἀθρόως λέγειν· ¹⁵ ἀθρόως μὲν γάρ ἐστιν εἰπεῖν οἱ ⁶ Πέρσαι, μερικῶς δὲ, τάδε ⁷ τῶν Περσῶν.

ισ'. 1. [Καὶ τὸ ⁸ ἀλλοτρίαις δόξαις ἐπεριδόμενον λέγειν περὶ τῶν πραγμάτων τοῦ ἀφελοῦς ἐστιν, οἷον „ἐπειδὴ ἐστασίασαν.“ ἐπὶ δὲ εἵπης, ἐπειδὴ δὲ ⁹ ἐστασίασαν, τραχὺν ποιεῖ τὸν λόγον.] καὶ τὸ πολλάκις μεταβάλλοντα τὰς πτώσεις τῷ αὐτῷ χρῆσασθαι ὀνόματι ἀναστρέφοντα τῆς ἀφελείας ἐστὶ. 2. Τοῦτο μὲν οὖν τοῦ αὐτοῦ τρόπου, τὸ μὴ ἀποκρυψάμενον μήτε τὸ πρᾶγμα μήτε τὸ ὄνομα ἀφανῶς εἰπεῖν, οἷον „ἔλεγε ¹⁰ δὲ Κύρῳ.“ 3. Συγ-

18 Par. ἐπιγίγνεται. 19 Ald. Dind. ἀργεία καὶ ἀφελεία. Norrm. ἐναργεία καὶ ἀφελεία. Vind. ἐνεργεία καὶ ἀφελεία. Par. ἐναργεία ἐν ἀφελείᾳ scr. ἐνάργεια. 20 Dem. pro cor. p. 331. 1 Sup. p. 344. et 356. ιδ'. NORRM. 2 Agesil. p. 666. c. 3 Norrm. ἀντὶ τοῦ. — Memor. I. p. 712. a. 4 Ald. Vind. εἰ μέλλω. Norrm. Par. ἡμῶν. 5 Agesil. p. 658. g. 6 Ald. εἰ. 7 Norrm. τὰ δέ. 8 καὶ τὸ — τὸν λόγον Norrm. delevit, Dind. uncis inclusit, cum eadem litt. ιδ'. repetantur. 9 δὲ ex Par. inseruit. — v. 22. Dind. οὖν om. 10 Norrm. εἰλεγτο. — Anab. I.

γραφικὸν δὲ ἤδη ¹¹ τελείου λόγον τὸ ἐπὶ τοῖς κατ' εἶδος
ὀνόμασι καὶ τὸ ¹² ἀόριστον ἐπενεγκαῖν· οἷον „Γοργίᾳ
καὶ ¹³ Προδίκῳ καὶ ἄλλοις πολλοῖς.“ 4. Ὅταν δὲ τὸ
πῶμα ἐξ ἐνὸς τοῦ συμπληρουντος ὀνόματος ἀπαρτίζεται
καὶ ἐπὶ τελευτῆς στῇ ἐφ' ἐνὶ ὀνόματι, ὥσπερ ἐνταῦ- 5
θα· [679] „ὥς δὲ πᾶν φανερός ἦν ¹⁴ ἀχθόμενος, εἰ
ἔμποιντο, συνηκολούθησαν.“ συγγραφικόν ἐστι ¹⁵ καὶ
λόγον ἡθος ἔχοντες. 5. Καὶ ¹⁶ τὰ καθ' ἐν λεγόμενα,
οἷον „πάντα ¹⁷ μὲν χαλκόν, πάντα δὲ φοινικα.“ τῆς
ἀφελείας ἐστὶ· τὸ δὲ κατὰ πλῆθος τῆς περιβολῆς καὶ 10
τοῦ ἀξιωματός.

μζ'. Αἱ συμπλοκαὶ εἰσι μὲν μᾶλλον τῶν ἀγωνιστι-
κῶν, γένοιτο δ' ἂν ποτε καὶ ἐν ἀφελείᾳ λόγῳ, ὅταν ἡ 440
μὲν ἀρχὴ συνεισπραμμένη ἦ, διὰ τὴν συμπλοκὴν, τὰ δὲ
ἐξῆς κελυμμένα. οἷον „καίτε καίτε ¹⁸ καὶ πόρθει.“ δριμύ- 15
τητα δὲ ποιεῖ καὶ ἡ ἐπαναφορὰ τῆς συμπλοκῆς· ἅμα
μὲν ἔκαιεν, ¹⁹ ἅμα δὲ καὶ κηρύγματι ἐδήλου· οὐχὶ διε-
κρήνιττεν, ²⁰ οὐδὲ ἐκέλευε κηρύττειν.

ιη'. Ἐξαρκαὶ δὲ καὶ ἐν ἀφελείᾳ λόγῳ οὐ μόνον αὐτὰ
εἰπεῖν τὰ γενόμενα, ἀλλὰ καὶ ὥς ἔτυχε γενόμενα εἰπεῖν. 20
οἷον ¹ „Φίλιππος δὲ ὁ γελωτοποιὸς χρούσας τὴν θύραν.“

p. 247. 11 Ald. Codd. ἤδη. 12 Norrm. καὶ τι. 13
καὶ e Par. inserui. — Xenoph. Symp. initio. 14 Edd. ὥς
ἐν . . . ἐφανέωσαν. Vind. ὥς ἐν πᾶν φανέωσαν. Lib. Meru-
lae ὥς πᾶν φανέως συναχθόμενος. Par. ὥς δὲ πᾶν φανερός ἦν,
ut Xen. Symp. I, 7. 15 Ald. Codd. δὲ ἐστι. Norrm. δὲ
delevit. mox Ald. Vind. ἡθους. Norrm. Par. ἡθος. 16 Edd.
Τὰ . . . καὶ τὰ. Norrm. addit μίντοι. Vind. Par. Lib. Merulae
prius τὰ om. sine lacuna. 17 Edd. Vind. ἅπαντα μὲν —
ἅπαντα δὲ. Par. πάντα. — Agesil. p. 659. b. 18 Alterum
καίτε e Par. inserui. — Ibid. p. 656. d. 19 Norrm. addit
καὶ ἐπόρθει. 20 Ald. Dind. διεκρήνιτε. Norrm. δ' ἐκρήνιτε.
Par. διεκρήνιτε. 1 Sympos. I, 11.

τὸ δὲ κρούσας τὴν θύραν παραπεφύλακται μὲν, ὅτι οὐ
κῶψας μόνον, ἀλλὰ καὶ κρούσας λέγεται· ἔνιοι δὲ οὐχ
οὕτως οἶονται· ὅτι δὲ Ἑλληνικόν ἐστιν, οὐδὲν δεῖ διαφε-
ρεσθαι. σὺ δὲ, εἰ ἐβούλου πολιτικῶς αὐξῆσαι τὸν λόγον,
5 παρειτίθεις ² ἂν αὐτοῖς καὶ τὰς δυνάμεις· Φίλιππος ἦν
γελωτοποιὸς, ὅστις ἐξαίφνης ³ ἐπίσταται, καὶ ἐπειδὴ οὐ-
δένα αὐτοῦ πλησίον κατέλαβε, τὸ ⁴ μὲν πρῶτον ἔγνω
εἰσπηδῆσαι, ⁵ ἐδόκει δὲ αὐτῷ σημᾶναι πρὸς ⁶ ἕτερον,
καὶ ἔκοπτε πρόσελθων τὴν θύραν.

10 ιθ'. Τὸ δὲ καὶ ταῖς τῶν ἄλλων δόξαις ἐπεριδόμενον
ἓνια τῶν πραγμάτων λέγειν ἀφελῶς ἐστίν, οἷον, ὡς λέ-
γεται. πολιτικοῦ δὲ ἀνδρός ἐστι τὸ αὐτὸν ἀφ' ⁷ ἑαυτοῦ
442 τὰ πλεῖστα εἰσάγειν· οἷον ὁ μὲν Θουκυδίδης ἀφελῶς εἰ-
ρηκέναι δοκεῖ ⁸ „στασιάζαντες δὲ ἐν ἀλλήλοις ἔτη πολ-
13 λὰ, ὡς ⁹ λέγεται.“ ἔαν δὲ εἴπῃ, ¹⁰ ἐπειδὴ δὲ ἐστασία-
σαν, τραχὺν ποιεῖ τὸν λόγον.

χ. Ἐνια δὲ ¹¹ τοῖς μὲν ἀφελέσι καλὰ, τοῖς δὲ πολιτι-
κοῖς ταπεινὰ, οἷον τὸ „λαρῶν ¹² βίον ζῶν.“ τοῦτο γὰρ
ἐπὶ διασυρμῶν ¹³ μὲν εἴρηται, ἔχει δὲ χώραν· ἄλλως γὰρ
20 ἐν ἀφελείᾳ ὁ λόγος προάγεται, ἄλλως ἐν ¹⁴ ἐντελείᾳ.
ὅταν οὖν τι θέλῃς διασῆραι, καθ' ἐν κόπτων εἰσαγε,
οἷον ὡς ὁ Δημοσθένης· ¹⁵ „ἑξαρχος καὶ ἡγεμὼν καὶ κτ-

² Par. παρειτίθης.
σταται.

⁴ Par. τόν.

³ Par. ἐξαίφνης. tum Norrm. ἐφί-
⁵ Ald. Vind. εἰς πηδῆσαι.

⁶ Pro πρὸς ἕτερον Norrm. conj. πρότερον. Tum Ald. Dind. Vind.
πέκοπται. Norrm. κόπτει. Par. ἔκοπται, primo x expuncto.
unde scripsi ἔκοπτε. ⁷ Ald. Dind. Vind. ἐφ'. Norrm. Par.
ἀφ'.

⁸ L. L. 24.

⁹ ὡς Par. om.

¹⁰ Ald. Vind.

Par. εἴπῃ [Par. εἴπη] — ποιεῖ. Norrm. Dind. εἴπῃς — ποιεῖς.
Mox Par. τραχύ. ¹¹ δὲ Par. om.

¹² Dem. pro cor. p. 314.

λαγὼ βίον ἔζη. ¹³ Ald. Codd. ἐπειδὴ συρμῶ. Norrm. ἐπὶ
διασυρμῶ. ¹⁴ Ald. Codd. ἀλλ' ὡς ἐν. Norrm. ἄλλως ἐν.

¹⁵ Pro cor. p. 313.

τοφόρος·“ προσήκει δὲ ἐν ἐπιμελείᾳ καὶ διαλόγῳ ἀφέλειαν ἐν λόγῳ μεμίσθαι ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ἀξιώματος· καὶ ἢ εἰς ταῦτόν καταλήξεις, ἀποτεταγμένη ¹⁶ μέντοι, ἵνα μὴ διαφθείρῃ τὸν λόγον, ἀφέλειαν ποιεῖ.

κα. 1. Πάνυ δὲ καλὸν ἐν τοῖς ἀφελέσι τῶν λόγων τὸ τὰς πλάσεις ποιεῖν καὶ ἐνάργειαν ¹ θαυμαστὴν ἔχει, οἷον σὺ εἰ ἤθελεις πλάσας εἰπεῖν, αὐτὸς δὲ προσῆλθε καὶ εἶπεν ὅτι κατὰ καιρὸν αὐτοῖς ἐντετυχηκῶς εἶπ· ὁ δὲ Ξενοφῶν „εἰς καλὸν γε ὑμῖν συντετύχηκα·“ ² καὶ γὰρ κόπτειν καὶ ἀρχὰς ποιεῖσθαι τῆς ἀφελείας ἐστίν. 2. Ἐν ¹⁰ ~~444~~ δὲ τοῖς τοιούτοις, ὅταν μὲν ἐξαλλάξῃς καὶ ἀπαρτίζων εἰς πολλὰς ἀρχὰς τὸν λόγον ἐπάγῃς, ³ δοκεῖ τῆς καινοπορείας καὶ τῆς λεπτοτέρας ιδέας εἶναι· οἷον „ἐνταῦθα ἦν περὶ τὴν ὁδὸν κρήνη ἡ ⁴ Μίδου καλουμένη τοῦ Φρυγῶν βασιλέως·“ εἰτα ἄλλη ἀρχή· „ἐπὶ ταύτῃ Μίδας τὸν ¹⁵ σάτυρον ἐθέρασε·“ καὶ ἄλλη ἀρχή „ὁ δὲ τρόπος τῆς θηράσεως, οἷνῳ κίρνησιν ⁵ αὐτήν·“ αἱ μὲν οὖν τοιαῦται ἀρχαὶ καὶ τὸ ὀρθοῦν συνεχῶς οὕτω τὸν λόγον τῆς λεπτοτέρας ιδέας. 3. Τοῦ δὲ ἀρχαιοτέρου τρόπου ἀποτεινάντα μᾶλλον διεξόδῳ τοῦ λόγου τὸ πᾶν διαξελθεῖν· ἐνταῦθα ἦν ²⁰ παρὰ τὴν ὁδὸν κρήνη Μίδου καλουμένη τοῦ Φρυγῶν βασιλέως, ἐφ' ἣ λέγεται Μίδας τὸν σάτυρον θηρᾶσαι· καὶ ὁ τρόπος πῶς; οἷνῳ κεράσας αὐτήν· ⁶ ἀπὸ μιᾶς γὰρ ἀρχῆς ἐν τέλος συμπεπέρασται ὁ λόγος. καὶ ἐστὶ τοῦτο τοῦ Ξενοφώντος τύπου. 4. Περί τῶν ἀφανῶν πολλάκις ²⁵ εἶπον ὅτι ἰδίως ἐξ ἀκοῆς λέγειν· ἀρμόζει δὲ τοῦτο καὶ τῷ ἀφελεῖ λόγῳ. οἷον ἐλέγετο· „καὶ ⁷ ἐλέγετο Κῦρον δοῦναι

16 Norrm. οὐκ ἀποτεταμένη.

1 Par. ἐναργίαν, 2

Ald. συντετύχηκε. — Symp. initio.

3 Ald. Dind. Codd.

ἐπάγειν. Norrm. ἐπάγῃς.

4 ἡ Par. om. — Xen. Anab. I.

2, 13.

5 Edd. Vind. κρήνησιν. Par. κρήνησιν. scripsi κίρνη-

σιν.

6 Edd. αὐτόν. Codd. αὐτήν, ut Xen.

7 ib. I. 2, 12.

χρήματα πολλά.“ περί ⁸ τῶν μυθωδῶν, οὐχ ὅτι ἐγένε-
 το, ἀλλ’ ὅτι λέγεται γενέσθαι. 5. Εἵπομεν δὲ ὅτι καὶ
 446 αἱ καινοπρέπειαι τῆς ἀφαισίας εἰσίν. ⁹ οὐ χεῖρον οὖν
 κἀνταῦθα παραδείγμασι ¹⁰ χρήσασθαι. ὡς ἐν τῇ Ἀνα-
 βάσει Κύρου φησὶν ὁ Ξενοφῶν. ¹¹ „τὰ Λυκαῖα ἔθνη.“
 πάννυ δὲ τοῦτο καινοπρεπὲς καὶ ἰδία τις σύνταξις, τὰ
 Λυκαῖα ἔθνη. ¹² τῇ γὰρ ὀνόματι τῆς ἰορτῆς οὕτω χέ-
 ρηται, ὡς [680] αὐτῷ τῷ θυομένῳ, εἰπὼν τὸ χινόμενον
 κατὰ τοῦ ἐν ᾧ γίνεται καὶ δι’ ὃ γίνεται. θύειν μὲν γὰρ
 10 ἐν Λυκαίοις σύννηθες εἰπεῖν, θύειν δὲ τὰ Λυκαῖα τῆς καινο-
 πρεπείας, οἷον εἰ σὺ λέγοις, ἔθνησε τὰ Παναθηναῖα καὶ
 ἔθνησε τὰ Ὀλύμπια· σύννηθες ἔστι λέγειν καὶ θῦσαι θυ-
 σίας· [καὶ τοῦτο σύννηθες ἔστι λέγειν.] ¹³ 6. Εἰργα-
 σμένου δὲ λόγου ἵστί τὸ παρατιθέναι τὰ ἐκ τῶν τόπων,
 15 ποῦ καὶ τίνος πλησίον καὶ ὑπὸ τῶν, ¹⁴ ὡς καὶ ἐν τῇ
 Ἀναβάσει ἔχει τῇ Κύρου· „ἔστι δὲ καὶ μεγάλου βασι-
 λείως βασιλεία ἐν Κελαίταις ἔρυμνα ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τοῦ
 Μαρσίου ποταμοῦ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει.“ εἴτα ἡ αὐτὴ
 ἐπανάληψις, ὡς εἶναι καὶ ἄλλην ἀρχὴν „ῥαὶ δὲ οὗτος καὶ
 20 διὰ τῆς πόλεως, εἰσβάλλει εἰς τὸν Μαίανδρον ποταμόν.“
 καὶ ἄλλο πάλιν ἐκ τοῦ τόπου ἐνδοξόν· „ἐνταῦθα λέγεται
 Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν ἐρίσαντά ¹⁵ οἱ περὶ σοφίας.“
 448 7. Ἐκείνο μὲν οὖν, ὡς προείπομεν, εἶδέναι δεῖ ἐπὶ τῶν
 μυθωδῶν, ¹⁶ ὅτι εἰσάγεται οὐχ ὡς ἐγένετο, ἀλλ’ ὅτι

8 Norrm. περί δέ. tum Ald. μυθόδων. Vind. μυθῶδων.

9 Ald. Dind. Codd. ἐκείν sequente brevi lacuna. Lib. Merulae ἐκείνης. Norrm. εἰσίν.

10 Ald. Codd. παραδείγματι. Norrm. παραδείγμασι.

11 I, 2, 10. 12 Edd. Par. ἔθνησαν. Vind. ἔθνη. — v. 10. τὰ Dind. om.

13 καὶ — λέγειν seclutit Norrm. 14 Norrm. ὑπὸ τῶ. — Sq. καὶ e Par. inserui. — Anab. I, 2, 8.

15 Par. ἐρίσαντα. Vind. ἐρύσαντα. 16 Ald. Dind. Codd. θυμῶ. Norrm. μυθωδῶν.

γεται γενέσθαι. εἶτα καὶ ἐκείνο εἰδέναι δεῖ, ὅτι ἀρχαῖος
 τρόπος, ἐπειδὴν καὶ σφόδρα ἐπὶ ἐνδόξων πραγμάτων ἦ;
 οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν περιέργειαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλ' ἐξαρχεῖ
 αὐτῷ τὰ πράγματα εἰπεῖν καὶ ὃν τρόπον ἐπράχθη, μηδὲν
 περιειργασμένον αὐτοῖς· τὸ γὰρ περιεργάζεσθαι καὶ δια- 5
 τριβεῖν ἐν αὐτοῖς ἐνδόξοις οὔσι, τοῦτο ἀπάγει ¹⁷ τὸν λό-
 γον ἀπὸ τοῦ τύπου τοῦ ἀρχαίου· ἐνταῦθα λέγεται· μή
 τι εἶπεν, ἐνταῦθά ἐστι Μαρσύας αὐλητῆς, Φρυξ τὸ γέ-
 νος, ᾧ τοσοῦτον ἐπήμει ¹⁸ φρονεῖν. διατριβὴ γὰρ γίνεται
 καὶ περιέργεια. 8. Καὶ ἐκείνο δὲ ¹⁹ ὁρᾶν, ἔστρεψε γὰρ 10
 τὴν τάξιν· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἦν εἰπεῖν ὅτι ἤρισεν· εἶτα
 ὅτι ἡττήθη· εἶτα τί ἔπαθε· τὰ δὲ τοιαῦτα, ὅταν ἀνα-
 στρέψῃς τὴν τάξιν, καὶ τὸ τελευταῖον πρῶτον θῇς, εἶτα
 οὕτως ²⁰ ἐφεξῆς τὰ πρὸ τούτου, τάχος ποιήσεις ²¹ τῷ
 λόγῳ καὶ κάλλος· ὅταν εἰπόντος ὃ ἔπαθεν ὁ λόγος ζῆ- 15
 τήσῃ διὰ τί ἔπαθεν· ἐρίσας οὐ ²² περὶ αὐλητικῆς ἢ μου-
 σικῆς, ἀλλὰ περὶ σοφίας. 9. Καὶ τὸ δέγμα ἄλλος μὲν 450
 ἂν εἶπεν, ὅτι ²³ κρέμαται· ἀλλὰ πάλιν ²⁴ νεκροπρεπὲς·
 οὗτος δὲ καὶ τὸ δέγμα κρεμάσαι ἐν τῷ ἄνθρωπῳ, ὅθεν αἱ
 πηγαί· εἶτα ὡς ἀναγκαῖον καὶ οὐ περιειργασμένον· διὰ 20
 τί δὲ τὸ ²⁵ ὁ ποταμὸς καλεῖται Μαρσύας· ὅρα δὲ καὶ
 ἐν τούτῳ τὴν ἐγκράτειαν τῶν ἀρχαίων· οὐ γὰρ εἶπε ²⁶
 τὸ πάθημά δι' ὃ ²⁷ τοῦνομα προσέτιθηκεν τὸ τοῦ Μαρ-
 σίου τῷ ποταμῷ, ἢ τὴν συμφορὰν ²⁸ τοῦ αὐλητοῦ· οὐ-
 δὲν γὰρ τούτων Ξενοφῶν ποιεῖ, ἀλλ' ἀρκεῖ αὐτῷ τοσοῦ- 25
 τον μόνον· διὰ δὲ τοῦτο ὁ ποταμὸς καλεῖται Μαρσύας.

17 Ald. Vind. ἐπάγει. Norrm. Par. ἀπάγει. 18 Ald.
 ἱποίει. 19 Norrm. δεῖ. 20 Ald. Dind. Codd. οὐ τοὺς. Norrm.
 οὕτως. 21 Norrm. ποιήσεις. 22 Norrm. ἐρίσας εὐ. rell.
 ἐρίσαντι. 23 οἱ Norrm. om. 24 Par. πάλι. 25 τὸ
 Norrm. om. 26 Edd. Par. εἶπεν. Vind. εἶπε. 27 Ald.
 Vind. διό. Par. δι' ὃ. Norrm. τοῦτο. 28 Norrm. συμφορὰν.

10. Εἴτα ἄλλη ἀρχὴ ἐξ ἐνδόξου „ἐνταῦθα Ξέρξης, ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἤττηθεις τῇ μάχῃ ἀπεχώρει.“ ὅρα καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐγκράτειαν· οὔτε γὰρ Σαλαμίς ἐνταῦθα οὔτε στόλος καὶ πλῆθος πεισῶν καὶ τριήρων, οὐδὲ ὅπως ἤττηθῇ, οὐδὲ ὅπως ἔφυγεν, οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν, τοσούτων ὄντων τῶν προσόντων Ξέρξη, ἀλλὰ ψιλὸν „ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος.“ μεμάθηκας οὖν ὅπως οἱ ἀρχαῖοι ἐπεξέρχονται καὶ ὅση ἐν τούτοις ἐγκράτεια.

452 κβ'. Ἐκεῖνο ¹ δὲ μάλιστα τήρει ἐν τοῖς νοήμασιν, 10 ὅτι δεῖ τὰ συμπληροῦντα ταμιεύεσθαι καὶ τελευταῖα τιθέναι, ὡς ἂν καὶ σεμνότητος ὁ λόγος μετέχοι. ὅρα δὲ καὶ ἐκεῖνο, ὅτι ἐν τοῖς ἀφελέσι λόγοις, καὶ ἢ τὰ μὲν μείζω καὶ προτιμότερα τῶν πραγμάτων, τὰ δὲ ἐλάττω, αἰὶ πρότερον τὰ ἐλάττω τιθέναι εἰώθασιν, ὡς καὶ ἐνταῦθα, 15 μεγάλου ὄντος καὶ ἐνδόξου τοσαῦτα χρήματα Κῦρον δοῦναι τῷ Κλέαρχῳ· ὁ δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦτο εὐθέως ἦλθεν, ἀλλὰ πρότερον τὸ τῆς γνώμης εἶπεν „ἡγάσθη τε αὐτὸν καὶ δίδωσιν αὐτῷ μυρίους Δαρεικούς.“ ² ἢ δὲ ἀρχή· „Κλέαρχος ἦν Λακεδαιμόνιος φygάς· τούτῳ συγγενό- 20 μενος ὁ Κῦρος.“ ἔχει τινὰ θαυμαστήν τὸ ὄνομα ἦθους δύναμιν τὸ μὴ εἰπεῖν τούτου πειρασθεὶς ³ ὁ Κῦρος. ἢ τοῦτον κατιδὼν πολλοῦ ἄξιον ὄντα καὶ στρατηγικώτατον, ἀλλ' ἀπλῶς, τούτῳ συγγενόμενος· καὶ τὸ ἐξῆς δὲ τὸ ἐπο- μενον αὐτῷ, ὡς ἂν μάλιστα τὸ ἦθος φανείη, οὕτως ἔχει· 25 „ἡγάσθη τε αὐτὸν καὶ δίδωσιν αὐτῷ μυρίους Δαρει- κούς.“

κγ'. Πολλάκις εἶρηκα ὅτι τὰ ⁴ κατὰ σύγκρισιν τῆς 454 ἀφελείας ἐστίν, οἷον· ⁵ „ἐφίλει μᾶλλον τὸν Κῦρον ἢ τὸν

1 Ald. Vind. *ἐκεῖνα*. Norrm. Par. *ἐκεῖνο*. tum Ald. Codd. τηρεῖ. Norrm. *τήρει*. 2 Vind. Par. *Δαρεικούς* h. l. et infra.

— Anab. I, 1, 9.

3 Norrm. *πειρασθεὶς*. mox Par. *κατιδὼν*.

4 Ald. Codd. *τά*. Norrm. Dind. *τό*.

5 I, 1, 4.

βασιλεύοντα Ἀρταξέρξην.“ [681] ὥς ἔχει καὶ τοῦτο·
 „ὥστε αὐτῷ μᾶλλον φίλους εἶναι ἢ βασιλεῖ.“ καὶ τὰ τοῖς
 ἥττον ἐμφαντικοῖς χρῆσθαι ὀνόμασι, καὶ τὰ μικρότερα
 ἐπὶ τῶν μεγάλων ὀνομάζειν τοῦ εἶδους τῆς ἀφελείας ἐστίν.
 ἐν τῇ Ἀναβάσει ἐπὶ τοῦ Κύρου· ⁶ „τῶν τε παρ’ αὐτῷ
 βαρβάρων ἐπιμελεῖτο.“ ἐπὶ μεγάλου πράγματος ὀνομα-
 σίαι μικραί· τὸ γὰρ ἐπιμελεῖσθαι οὐκ ἐστὶν ἴδιον ἄλλον
 τινὸς ἢ τῶν μετρίων· καὶ εἴποι ἂν τις οἴκου ἐπιμελεῖται·
 ἐπὶ ⁷ στρατοπέδου δὲ ἥττον ἐστὶ τοιοῦτῳ χρῆσασθαι
 ὀνόματι· καὶ ἐν τῷ Ἀγησιλάῳ· ⁸ „καὶ αὐτοῦ κατέ- 10
 μινε ⁹ πάλιν ἡδόμενος τῷ ἔργῳ.“ τὸ γὰρ τοῖς ἥττον
 ἐμφαντικοῖς χρῆσθαι, καὶ μὴ εἴπη, μεγαλοφρονῶν, ἢ
 ἐπηρμένος τῇ νίκῃ, ἀλλ’ ἡδόμενος τῷ ἔργῳ, τῆς ἀφε-
 λείας.

κδ’. Καὶ ἡ τοῦ χρόνου παραλλαγή τῆς ἀφελείας ἐστὶ· 15
 τὸ γὰρ παρελθὺς εἰς τὸν ἐνεστώτα ὀρίζονται· οἶον ¹⁰
 „Κῦρον δὲ μεταπέμπεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς“ ἀντὶ τοῦ μετε-
 πέμψατο· ὁ χρόνος γὰρ μεταβληθεὶς τὴν ἀφελειαν ἐποιή-
 σατο. δεῖ γὰρ ποθ’ ἡμᾶς ὑποθεῖναι τὰ γεγονότα ὡς
 γινόμενα. οἶον, καλεῖ αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν ¹¹ καὶ δια- 20
 λέγεται αὐτῷ· ὡς νῦν γινόμενον, τὸ πάλαι γεγονός· καὶ
 ἐστὶ καινοπρέπεια ἐν τῷ τοιοῦτῳ.

κε’. Ἐὰν δὲ κατὰ συγκριτικὰ ἀφαιρῆς τοῦ μεγέθους, 456
 ἐπιμέλεια μᾶλλον γίνεται· ὡς ¹² ἐν τῷ Ἀγησιλάῳ „ὁ δὲ
 τῶν Περσῶν βασιλεὺς νομίσας ἀπάντων τούτων Τισσα- 25
 φέρνην αἴτιον εἶναι, τοῦ κακῶς φέρεσθαι ¹³ τὰ αὐτοῦ,
 Τιθραύστην καταπέμψας, ἀποκόπτει αὐτοῦ τὴν κεφα-

6 Ibid. I, 1, 5. 7 Edd. καὶ ἐπὶ. Codd. καὶ om. 8
 p. 658. d. et Hellen. IV. p. 518. a. 9 Par. κατέμινε.
 10 Anab. I, 1, 2. 11 Par. οἰκίαν. 12 ὡς e Par.
 inserui. — Ages. p. 657. a. 13 Par. φαίρεσθαι. Vind.

¹⁴ φάινεσθαι.

λήν·^α καὶ τοῦτο μὲν τῆς ἀφειλείας, τὸ „ἀποκόπτει¹⁴
αἰτοῦ τὴν κεφαλὴν·“ τὸ δὲ νομίσας διάθεσιν τινα ἔχει
τῶν ὑποκειμένων πραγμάτων· οὐ γὰρ εἶπεν· ἐπειδὴ κα-
κῶς μὲν ἔσχον τὰ¹⁵ τῶν βαρβάρων πράγματα· τρσοῦ-
5 τος δὲ ὁ θόρυβος καὶ ταραχὴ· μάχας δὲ τοσαύτας¹⁶
ἤτηντο, τὸ τελευταῖον κατακλισθέντες¹⁷ ἐπολιορκούν-
το· οὐδὲν τοιοῦτο, αὐτὸ δὲ μόνον ἐξήνεγκι· νομίσας·¹⁸
καὶ οὐχί, ἅμα μὲν παροξυνθεὶς τοῖς συμβεβηκόσιν, ἅμα
δὲ ἡγούμενος, ἀλλὰ νομίσας· καὶ ἡ σύγκρισις· μετὰ δὲ
10 τοῦτο τὰ μὲν τῶν βαρβάρων ἀθυρότερα ἐγένετο· καὶ
οὐκ εἶπεν, ἐν ἀθυμίᾳ δεινῇ, ἀλλ’ ἀθυρότερα. καὶ τὸ¹⁹
μερικῶς δὲ εἰπεῖν τὰ τῶν βαρβάρων,²⁰ καὶ οὐχ οἱ βάρ-
βαροι. καὶ τοῦτο τῆς ἀφειλείας, οἷον „ὅστις ἄρχων μὲν
παμπόλλων ἐν τῇ ἡπείρῳ πόλεων, ἄρχων²¹ δὲ καὶ
15 νήσων.“

458 κς'. 1. Ἔτι τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν σφόδρα σημαίνε-
ται,¹ τὰ δὲ ἦττον· οἷον τὰ μὲν σφόδρα, διεξήλθεν, ἐξή-
λασεν· τὰ δὲ ἦττον, ἐπορεύθη· ὥς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀγχι-
λάου „τῇ δὲ² ὑστεραίᾳ ὑπερβάλλων τὰ Ἀχαϊκὰ τῆς
20 Φθίας ὄρη καὶ τὴν λοιπὴν πᾶσαν διὰ φιλίας³ ἐπορεύθη
εἰς τὰ τῶν⁴ Βοιωτῶν ὄρεια.“ ἔχει δὲ καὶ ἡ καινοπρί-
πεια τὴν ἀφείλειαν· τὸ γὰρ τοῦ προσώπου πρᾶγμα ἐπὶ
τὸν τόπον μετέθηκεν· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν, διὰ τῆς τῶν
φί-

14 Edd. Vind. ἀποκόπτειν. Par. ἀποκόπτει. 15 Edd.
Vind. ἔσχον τῶν. Par. ἔχοντα τῶν. scr. ἔσχον τὰ τῶν. 16
Ald. Dind. Vind. τοσαῦτα. Norrm. Par. τοσαύτας. 17 Ald.
κατακλισθέντες. 18 νομίσας tollere jubet Norrm. 19
Ald. Vind. ἀθυρότερον καὶ τῷ. Norrm. Par. ἀθυρότερα. καὶ τῷ.
20 Hoc loco Par. ἀθυρότερα ἐγένετο — τὰ τῶν βαρβάρων re-
petit. 21 Par. ἀρχῶν. 1 Norrm. σημαίνει. 2 Par.
δ'. — Ages. p. 658. e et Hellen. IV. p. 618. a. 3 Ald.
φιλείας. 4 τῶν Par. om.

φίλων, λέγει, διὰ φιλίας· καὶ ἀντὶ τοῦ διὰ τῆς τῶν συμμάχων, διὰ τῆς συμμαχίδος. 2. Χρῶνται δὲ οἱ ἀφελεῖς καὶ τῷ⁵ ἐνταῦθα ποικίλως· καὶ γὰρ τόπου καὶ χρόνου σημαντικόν ἐστι· τὸ δὲ ἐνταῦθα καταλαμβάνει τοῦτό που· ἡ δὲ διάστασις ἀφελής· τὸ γὰρ νόημα ἀπέστησεν 5 ἀπὸ τῶν προηγουμένων. καὶ ποτὲ μὲν τελείῳ δεικτικῷ χρῆται, ἐνταῦθα δὴ ποτὲ ἑλλείπει⁶ ἐνθαδῇ.

κζ'. Περὶ δὲ τῆς τροπῆς τῆς⁷ παρὰ τοῖς συγγραφικοῖς τῶν ἀνδρῶν τοσοῦτον δεῖ εἰδέναι, ὅτι οὐκ ἀπὸ μεγάλων δεῖ οὐδὲ σεμνῶν τὰς τροπὰς λαμβάνεσθαι, ἀλλὰ 10 μᾶλλον ἀπὸ τῶν φανλοτέρων, ἢ κοινοτέρων. ὥς καὶ ἐν 460 τῷ Συμποσίῳ ἔχει⁸ „τουτοῖσι τοῖς ἀνδράσιν ἐκκακαθαμένοις τὰς ψυχὰς.“ τὸ γὰρ τῶν^{9*} ἐκκακαθαμένων ὄνομα τροπὴν ἔχον ἀπὸ σκευῶν ἢ ἀγγείων,⁹ μετενεχθὲν ἀπὸ τῶν κοινοτέρων ἐπὶ τὰ σεμνότερα, ἐπὶ τοὺς ἀνδρας, 15 καὶ τὴν ψυχὴν τὴν τῶν ἀνδρῶν, οὐ καθαρὰν τὴν τροπὴν πεποίηκεν,¹⁰ ἀλλὰ πεφυλαγμένην καὶ συγγραφικὴν. καὶ αἱ τοιαῦται τροπαὶ συνήθεις εἰσὶ μᾶλλον τῇ ἀφελείᾳ· οἷον „ἡ δὲ οἰκουμένη μὲν, σπειρομένη δὲ, ἀέναν¹¹ τὴν τροφήν παρέχεται.“ πάνυ δὲ τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ εἵδους 20 τὸ τοιοῦτο¹² σχῆμα.

κη'. Τὰ δὲ τῆς τάξεως οὕτως ἔχειν δεῖ, ὅπως ἂν ἐκάστῳ ἀρμόζειν δοκῇ· ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἱστορίαις αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ τὴν τάξιν τῶν λεγομένων [682] ἀπερ-

5 Ald. Dind. τό. Norrm. Codd. τῷ. 6 Edd. Vind.

λείπει. Par. ἑλλείπει. Norrm. ita edidit: δῇ, ποτὲ δὲ λείπει, ὥς καὶ ἐνθα δῇ. 7 Par. τοῖς. 8 Initio. 8* Ald. Vind.

ἐκ τῶν κικαρθ. Par. ἐκ τῶν ἐκκακαρθ. Norrm. τῶν ἐκκακ.

9 Par. Vind. ἀγγίων. tum Norrm. καὶ μετενεχθέν. 10 Edd.

ἐποίησιν. Codd. πεποίηκεν. tum Edd. Vind. ἀλλὰ καί. Par. καὶ

om. 11 Par. ἀένανον. — Agesil. p. 654. b. 12 Edd.

Vind. τοιοῦτον. Par. τοιοῦτο.

γάζεται, ἐν δὲ ταῖς ὑποθήκαις καὶ διδασκαλίαις καὶ τοῖς ἀπομνημονεύμασιν, ὥς ἂν βούληται τις.

καθ'. Ταῦτα οὖν ἀκριβῶς τηρήσας καὶ ἐγγυμνασάμενος αὐτοῖς ποιήσεις καὶ ἀξιώματος ὄντος ἐπιμέλειαν καὶ
 5 ἐξ ἐπιμελείας ἀξίωμα, καὶ ἡ ἀφέλεια τοιαύτη ἔσται ἐν
 462 πᾶσι τὴν ἰσχὺν τῶν θεωρημάτων ἔχουσα. ταῦτα μὲν οὖν
 ἱκανῶς ἐπιδέδεικται σοι περὶ ὧν προσέθεμεθα, ὅσα τε
 θεωρήματα καθ' ἑκάστην λέξιν, περὶ τε ἡθους ¹³ καὶ
 ἀρχὰς λόγου καὶ μεταχειρίσιν νοημάτων καὶ γλυκύτητα
 10 λέξεως, καὶ ἀφέλειαν πάλιν αὖ λέξεως, καὶ διηγήσεις καὶ
 μυθώδεις ¹⁴ ἀγωγὰς, καὶ περὶ κάλλους ἐν λόγῳ. καὶ
 ταῦτα καθ' ἕκαστον εἴρηται.

---

¹³ Norrm. ἡθος. ¹⁴ Ald. Vind. θυμώδεις. Norrm. Παρ.
 μυθώδεις. tum Norrm. διαγωγὰς.

V.

A Ψ Ι Ν Ο Υ

682

ΤΕΧΝΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΠΕΡΙ ΠΡΟΟΙΜΙΟΥ.

C a p. I.

Εἴρηται μὲν τίνα καὶ τοῖς πρὸ ἡμῶν περὶ προοίμιον, τί τέ ἐστι προοίμιον, ὅτι ἀρχὴ τοῦ σύμπαντος λόγου, καὶ πόθεν λαμβάνεται προοίμιον, ὅτι ἐκ προσώπου ἢ ἐκ πράγματος, ἢ ἐξ ἀμφοῖν· ὁ δὲ τοῦ θεῖος Βασιλικὸς χάκεινόν προσέθηκεν, ¹ ὅτι δυοῖν θάτερον, ἢ ἐξ ἐννοίας τῶν ἀκούοντων ἀντιπιπτούσης ἡμῖν, ἢ ἐξ ὑποκειμένου λαμβάνομεν τὸ προοίμιον. ἐγὼ δὲ καὶ ταῦτα ἐπαινέσαιμ' αὖν καὶ ἀποδεξαίμην· ἴσως δ' αὖν τι καὶ αὐτὸς συνεισ- 10 στεγχεῖν ὡς εἰς κοινὸν ἔρανον δυνηθεῖην, οὐκ ἀχρεῖον οὐδ' ὄνωφελές, ἀλλὰ δι' οὗ καὶ ἐτοιμότερον καὶ καιριώτερον ληψόμεθα ² προοίμιον· πῶς οὖν ληψόμεθα ῥαδιῶς, ἢ ἂν τὰ ὁμοιογενῇ διέλωμεν· ὁμοιογενῇ δὲ λέγω, ὅσα κατὰ τι συμβεβηκὸς ὁμοιά ³ ἐστι μᾶλλον, οἷον ἢ 15 κατὰ περιστάσιν ἢ κατὰ τὴν ἐκβασιν ἢ κατὰ τὰς ποιο-

¹ Ald. Codd. προσέθηκε. — Respicit sine dubio ad τὸ περὶ τόπων μονοβιβλίον, cujus mentio fit T. VII. p. 1024. ² Ald. λυψόμεθα. ³ Ald. Codd. ὅμοιον.

τητας τῶν προσώπων ἢ κατὰ τρόπους ἢ κατ' ἄλλο⁴ τι·
 ἐν τούτοις οὖν εὐρόντες ἐννοίαν τὴν κατὰ πάντων τῶν
 ὁμοιομερῶν ἀρμόττουσαν οὔτως ἂν τὴν ἐφ' ἐκάστου ἀρ-
 μόττουσαν εἰσόμεθα· ἔστι τοίνυν πρῶτον ἐκεῖνο θεώρη-
 5 μα ἐξ ἐπαίνου τῶν ἀκούοντων. πότε οὖν αὐτῷ χρηστίον
 ἐπὶ ποίων ὁμοιογενῶν προβλημάτων ἐν οἷς ἂν πείσαντες
 τι τοὺς ἀκούοντας ἕτερον δεῦτερον εἰσηγησόμεθα; ἐν τού-
 τοις γὰρ ἀρμόσει ἐπαινέσαι τοὺς ἀκούοντας ἐφ' οἷς ἤδη
 ἐπείσθησαν· πρῶτον μὲν ἄξιόν ὑμᾶς ἐπαινέσαι, ὃ δικα-
 10 σται,⁵ ἀνθ' ὧν τοῖς τὰ βέλτιστα λέγουσιν ἡμῖν τὸν νοῦν
 προσέχετε ἀρτίως, καὶ τῶν τάναντία λεγόντων καὶ ἐξα-
 πατώντων ὑπερίδετε· καὶ ἔπειτα δὲ τὰ ἀκόλουθα τούτοις
 προσθήσειν δοκῶμεν, οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνων τῶν προβλη-
 μάτων· ὁ Περικλῆς πείσας εἰσὼ τευχῶν μένειν, μετὰ
 15 ταῦτα πείθει αὐτοὺς δηῶσαι καὶ τὴν Ἀττικὴν· ἀλλ' ὁ
 Θεμιστοκλῆς πείσας ἐκλείπειν τὴν πόλιν· γράφει αὐτοῖς
 καὶ ἐμπερῆσαι τὸ ἄστυ.

ΑΛΛΟ. Κατέσκαψάν τινες πόλιν. οἱ διαφθόροντες
 ἔκρωσαν τοὺς κατεσκάψαντας ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐν-
 20 κησαν, εἴτα⁶ περὶ τῆς τιμωρίας ὄντος τοῦ λόγου, ἀξιοῦ-
 σιν αὐτοὺς τὰ ἴσα πάσχειν.

ΑΛΛΟ. Αἰσχίνης ἀνελὼν τὸν Τίμαρχον γράφει ἀνα-
 25 ρεῖν τὸν τριηραρχικὸν νόμον, καὶ γὰρ οὗτος ὁρᾷς ὅτι⁷
 ἤδη πέπεικε τοὺς δικαστὰς καταψηφίσασθαι τοῦ Τιμά-
 ρχου, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐπαινέσει.

ΑΛΛΟ. Ὑπερίδης γράφας ἐπέισε μόνῳ χρῆσθαι
 συμβούλῳ Δημοσθένει, ἐν Ἐλατεῖα ὄντος Φιλίππου, εἴτα
 γράφει καὶ φρουρὰν αὐτῷ διδόναι. Ταῦτα γὰρ καὶ ἄλλα μν-

4 Codd. κατ' ἄλλο. Ald. κατὰ ᾧ.

quod h. l. sensu caret; scripsi ὃ δικασταί. Vide de hac con-
 fusione Epist. crit. p. 27. sq.

εἴτα. 7 Ald. Codd. οὔτε.

5 Ald. Codd. ὅδε,

6 Ald. Vind. Ven. sl. Par.

ρία τοιαῦτα προβλήματα ὁμοιογενῇ τῷ προειρημένῳ θεωρήματι ὑποπίπτει.⁹ σὸν δ' ἔργον ἐκ τούτων καὶ τὰ ὁμοιογενῇ αὐτοῖς ἐπισκοπεῖν.

ΑΛΛΟ. Ἐπαινεσόμεθα δὲ καὶ τότε⁹ τοὺς ἀκούοντας, ὅταν πεπονηότες μὲν ὣσι πρᾶξιν τινα καλὴν, γράφωμεν δὲ καὶ ἄλλην αὐτῇ προσθεῖναι.¹⁰ ὅλον μετὰ τὰ Μηδικὰ ἀξιοῖ τις ἐπὶ τοὺς μηδίσαντας στρατεῦειν. ἐνταῦθα γὰρ προέγρονε μὲν καλὴ πρᾶξις, ἡνίκα καὶ ὁ πόλεμος ὁ κατὰ τῶν βαρβάρων· ἕτερον δὲ εἰσηγῇ· ἀρμόττοι ἂν οὖν λέγειν ἄξια μὲν εἶναι ἐπαίνου παντὸς καὶ ἀποδο-
χῆς τὰ¹¹ προγεγενημένα, ὥς καὶ ἐπ' ἐκείνου τοῦ προβλήματος· ὁ Ἑρμοκράτης ἀξιοῖ μετὰ τὴν νίκην ἐπ' Ἀθήνας πλεῖν· καὶ πάλιν ἐπ' ἐκείνου. ἔδοξε τοῖς Ἑλλήσι καταλῦσαι τὸν Πελοποννησιακὸν¹² πόλεμον· γράφει τις καὶ τὰ τρόπαια ἀναιρεῖν· ταῦτα γὰρ καὶ ὅσα τοιαῦτα προβλήματα ὁμοιογενῇ μυρία τῷ προειρημένῳ θεωρήματι ὑποπίπτει τῷ ἀπὸ ἐπαίνου.

ΕΞ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥ. Ἐτι¹³ γε μὴν καὶ τὸ ἐξ ἀκολούθου ἄλλο θεώρημα. ἐν τοῖς ἐξ ἀκολούθου ζητήμασι δεύτερον ἐκεῖνο γένοιτο προοίμιον· πέπεισθε μὲν οὖν ἤδη σχεδὸν περὶ ὧν ἤκω συμβουλεύσων· οἱ γὰρ τὰ μικρῷ πρόσθεν εἰρημένα προσιέμενοι καὶ καλῶς ἔχειν^{13*} κεκριότες, ἀκόλουθα τούτοις ὄντα οἷς καὶ νῦν ἐρῶν ἀνέστην, δῆλον ὥς οὐδὲ περὶ τούτων ἐτέρως γνώσεσθε. τρίτον δὲ ἐκεῖνο πολλάκις· οὐκ ἄγνοῶ μὲν οὖν ἐγὼ, ὧς Ἀθηναῖοι, τούτ' ὅτι δυσχερὴ τισιν ὑμῶν φανεῖται τὰ λεχθησόμενα, ἐγὼ δὲ, εἰ μηδεμίαν ἐρώων ὑποῦσαν ἀνάγκην, οὐκ ἂν

8 Ald. ὑποπίπτει. Codd. ὑποπίπτει. 9 Ald. Par. καὶ πότε. Vind. Ven. καὶ τότε. — Mox Ald. Par. ὥσιν. Vind. Ven. ὥσι.
10 Ald. προσθῆναι. Codd. προσθεῖναι. 11 τὰ inserui ex Par., abest ab Ald. Vind. Ven. 12 Vind. Πελοποννησιακόν. 13 Par. ἔτι. Ald. Vind. Ven. εἴτε 13* Ald. Codd. ἔχει.

ποτε πρὸς τοῦτο τῆς γνώμης ἐτραπόμην· ἐπειδὴ δὲ πολ-
 λὰ τὰ συναναγκάζοντα ὁρῶ, ¹⁴ ἡγοῦμαι ῥαδίως πείσε-
 σθαι τοὺς ἀκρωμένους ὑμᾶς, ¹⁵ εἰ τούτων πύθοισθε ¹⁶
 μᾶλλον· ὁπόταν δὲ εἰσηγησάμενός τινα γνώμην διαμάρ-
 5 τῆς, εἴτα ἄλλην εἰσηγεῖσθαι μέλλης,

[ΕΚ ΒΑΡΥΤΗΤΟΣ] ἀρμόσει σοι ἐσχηματισμέ-
 νως ¹⁷ τὸ ἐκ βαρύτητος θεώρημα, οἷον εἰ λέγοις· ἀλλ' εἰ καὶ
 περὶ τῶν προτέρων οὐχ ἱκανῶς τισιν ὑμῶν ἔδοξα ¹⁸ ἰω-
 ρακέναι τὸ βέλτιστον, ὅμως οὐκ ἐπὶ τούτοις ἀδυμήσας
 10 εἰλόμην σιωπᾶν, ἀλλ' ὃ νομίζω βέλτιστον, εἰς μέσον θή-
 σω· οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου τοῦ ζητήματος· βουλευομένοις τοῖς
 Ἀθηναίοις ἀποδοῦσθαι τὰς ναῦς εἰς ἀνοικισμὸν τῆς πό-
 λεως ἀντεῖπεν ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ ἠττήθη. εἴτα πάλιν
 γράφει ἀφίστασθαι τῆς θαλάττης.

15 ΑΛΛΟ. Ὁ Κλέων ἠττήθη ὑπὸ Διοδότου, καὶ τὸ
 δεύτερον ἀποστάσης τῆς Μιτυλήνης γράφει ἀθῶον αὐτὴν
 ἔαν· καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα προβλήματα ἐσχηματισμένα
 ὑποπίπτει τῷ προειρημένῳ θεωρήματι τῷ ἐκ βαρύτητος,
 οἷον ὡς καὶ ἐπ' ἐκείνου· ἔγραψεν ὁ Δημάδης τρισκαίδε-
 20 κατον θεὸν νομίζειν τὸν Φίλιππον· ἀντειπὼν ὁ Δημο-
 σθένης ἠττήθη· καὶ γράφει καὶ νεὼν ἰδρύνασθαι Φιλίπ-
 πῳ, ¹⁹ καὶ ἕτερα τοιαῦτα.

ΑΛΛΟ. ΕΚ ΔΙΑΒΟΛΗΣ. Ἐπὶ ²⁰ τις ἤδη κεκρα-
 τηκῶς ἐν τινι, εἴτα αὖ πάλιν περὶ τινος ἀντιλέγει σοι ἢ
 25 ἐγκαλῇ, ἀρμόσει ²¹ τὸ ἐκ διαβολῆς θεώρημα. οἷον εἰ λέ-
 γοις, τὸ μὲν ἐπῆρθαι τοῦτον ἐφ' οἷς ἐκράτησεν ἀρτίως

14 Ald. Codd. ὁρῶν. 15 Ald. Vind. ἡμᾶς. Ven. Par. ὑμᾶς. 16
 Par. πύθοισθαι. — v. 5. Ald. Codd. μέλλεις. 17 Ald. ἀρμόσει σοι τὸ
 ἐκ βαρύτητος ἐσχηματισμένως θεώρ. In ordine recepto consentiunt
 Codd. 18 Ald. Vind. ἔδοξεν. Ven. ἔδοξε. Par. ἔδοξα. tum
 Ven. Par. ἰορακέναι — v. 10. Ald. Codd. ἀλλ' ᾧ. 19 Ald.
 Codd. Φίλιππον. 20 Ald. Vind. ᾧπαν. Ven. Par. ἐπὶ πάν. 21
 Par. ἀρμόσει σοι.

θαυμαστὸν οὐδέν. ὥς ἐπ' ἐκείνου· κρατήσας ὁ Ἄνυτος καὶ Μέλητος τοῦ ²² Σωκράτους γράφει καὶ τοὺς ἐπαίνους αὐτοῦ ἐλαύνειν, ὁ γὰρ Ἄνυτος καὶ Μέλητος τῷ ἐξ ἀκολούθου θεωρήματι χράσονται, ἀκόλουθον εἶναι λέγοντες ταῦτ' ἐκείνῳ· καὶ τῷ ἀπὸ ἐπαίνου τῶν δικαστῶν, ὥσπερ εἶπομεν· ὁ δὲ ἀντιλέγων τῷ ἐκ διαβολῆς· τὸ μὲν ἐπῆρθαι Ἄνυτον τε καὶ Μέλητον οἷς ἐκράτησαν θαυμαστὸν οὐδέν. καὶ πάλιν ἐπ' ἐκείνου· ὁ Μειδίας ἐκράτησε τοῦ Δημοσθένους τὸν περὶ τῆς ἀσεβείας εἰσελθόντος λόγον· καὶ μετὰ ταῦτα Δημοσθένους ὕβρεως αὐτὸν ἐγράψατο· καὶ Μειδίας παρὰγράφας κατὰ τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν αὐτῶν δις κρίσιν εἶναι κεκωλυκότα· ἀρμόσει γὰρ τῷ Δημοσθένει λέγειν, ὥς οὐδέν θαυμαστὸν ἐπαρθέντα Μειδίαν τῇ προτέρᾳ νίκη ἐπὶ τὴν παραγραφὴν θαρρόυντα ἦκειν, ὥς πᾶν ὀτιοῦν ἐξὸν αὐτῷ ²³ λέγειν τε καὶ πράττειν· καὶ πάλιν ἐπ' ἐκείνου. κρατήσας ὁ Φίλιππος ἐν Χαιρωνείᾳ ²⁴ ἐξήτησε τὸν Δημοσθένην· ἀντιλέγει τις· λέξει γὰρ ὥς οὐδέν θαυμαστὸν ἄνθρωπον ὕβριστήν φύσει βραχείας λαβόμενον ²⁵ καὶ ἀδοκῆτου τύχης ἐπῆρθαι.

ΑΛΛΟ. Ὅποτεν συνεχῶς τις κρίνηται, ἀρμόσει τὸ ²⁶ ἐκ βαρύτητος θεωρημα· οἷον εἰ λέγοις, οὐκ ἦν, ὥς ἔοικε, ²⁶ πέρας οὐδέν κρίσεως καὶ δικῶν ἡμῖν, οἷον ὥς ἐπ' ἐκείνου· συνεχῶς τις κρινόμενος τυραννίδος ἐπιθέσεως ⁶⁸⁴ πλούσιος ἐξαγυρήσας τὴν οὐσίαν ἐρύψεν εἰς θάλασσαν, ²⁷ καὶ κρίνεται· καὶ ἐπ' ἐκείνου· ὁ Δημοσθένης ²⁵ κριθεὶς μετὰ Χαιρώνειαν ἀπέφυγε, καὶ σιωπῶν πάλιν κρίνεται· λέξει γὰρ οὐκ ἦν πέρας κρίσεως οὐδέ τις τρό-

22 τοῦ Ald. om. est in Codd. — v. 6. Ald. Codd. τὸ ἐκ. 23 Par. Ald. Vind. αὐτῷ. Ven. αὐτό. 24 Ald. Codd. Χαιρωνία. tum Vind. ἐξήτησε. rell. ἐξήτησεν. 25 Par. λαβόμενον. rell. λαβόμενος. 26 Par. ἔοικεν. 27 Par. θάλατταν. tum Vind. Ven. καὶ κρίνε. et v. 27. Vind. Ven. Par. πάλιν κρίνε.

πος ²⁸ πρὸς ἀποφυγὴν τούτων· ὅπου καὶ ἐπὶ τοῖς ἐναν-
 τίοις κρίνομαι, πρότερον μὲν πολιτείας, νῦν δὲ σιωπῆς·
 καὶ ἐπ' ἐκείνου· ὁ Ἰσοκράτης κριθεὶς σιωπῆς ἀπέφυγεν, ²⁹
 ὑποσχόμενος πολιτεῦσθαι, καὶ γράψας ἀφίστασθαι τῆς
 5 θαλάσσης ³⁰ πάλιν κρίνεται. καὶ ἐπ' ἐκείνου· τρεῖς τις
 ἔχων παῖδας τοῖς δύο κριθεῖσι φόνου συνειπὼν ἐνίκησεν·
 τοῦ τρίτου πάλιν αἰτιαθέντος ἐπὶ φόνου ἑαυτὸν προσαγ-
 γέλλει· λέξει γὰρ καὶ οὗτος, ἐγὼ μὲν ἥλπισα πέρας
 ἔξειν ³¹ κινδύνου καὶ πραγμάτων, ἀπήντηκε δὲ τάναντία.
 10 ὥστε πανταχόθεν ἀναγκαῖον γίγνεσθαι περὶ ἀπαλλαγῆς
 τοῦ βίου βουλευσασθαι· ἀρμόσει δέ σοι τὸ θεώρημα καὶ
 ἐπ' ἐκείνου τοῦ γένους, ὅταν τινὲς συμφορᾷ περιπε-
 σόντες, εἴτα ἀπαλλαγὴν αὐτῆς εὐρόμενοι κρίνονται, ³²
 οἷον οἱ ῥήτορες ἐξεδόθησαν τῷ Φιλίππῳ· ἀφεθέντες οὐ
 15 πολιτεύονται καὶ κρίνονται· ἀρμόσει γὰρ καὶ τούτοις τὸ
 ἐκ βαρύτητος· οὐκ ἦν, ὡς ³³ ἔοικεν, ἀπαλλαγὴ τῶν κα-
 κῶν ἡμῖν, εἰ πρότερον μὲν περὶ ἐκδόσεως εἰς κίνδυνον
 ἦλθουμεν ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ, νῦν δ' αὖ πάλιν εἰς δικαστή-
 ριον ἤκομεν ἐπὶ τῇ σιωπῇ. καὶ πάλιν ἐπ' ἐκείνου· ἐν
 20 μανίᾳ τινὲ ὄντι ἔχρησεν ὁ θεὸς ἀπαλλαγὴν τῆς νόσου
 ἔσσεσθαι, ἐὰν ἀνδροφονήσῃ. σωφρονήσας κρίνεται φό-
 νου. λέξει γὰρ καὶ οὗτος, οὐκ ἦν, ὡς ἔοικεν, ἡμῖν ἀπαλ-
 λαγὴ τῆς βαρείας τύχης, εἰ καὶ πρότερον μὲν ἐν συμφο-
 ραῖς ἤμεν, νῦν δὲ ἐπειδὴ περ ἐκείνων ἀπηλλάγμεθα, πάλ-
 25 λιν κρίνομεθα.

ΑΛΛΟ. Περὶ τοῦ κατηγορουμένου. Ἐφα-

28 Ald. Vind. τῆς τρόπου. Par. τῆς τροπῆς. Ven. τῆς τροπῆς.
 Scripsi τις τρόπος. 29 Par. ἀπέφυγεν. rell. ὑπέφυγεν. 30
 Par. θαλάττης. tum Ald. Codd. κρίνε h. l. et v. 21. κρίνε φόνου.
 31 Ald. Codd. ἔξειν. 32 Ald. Vind. κρίνονται. Ven. Par.
 κρίνονται. 33 Ald. Codd. καί. De confusione harum par-
 ticularum vide Bast. Comment. palaeogr. p. 781. 816.

μεν συνεχῶς κρινόμενον τί δεῖ ποιεῖν· φέρε οὖν καὶ περὶ
κατηγοροῦ εἰπωμεν·³⁴ ὅταν τοίνυν κατηγορῶμεν συνε-
χῶς κριθέντος, θεῖ σκοπεῖν πρότερον εἰ³⁵ ἐν ἐκαίνοις ἡτ-
τήθη, καὶ εἰ μὲν πρότερον ἡττημένος εἴη, ἐπαινεῖν τοὺς
δικαστὰς τοὺς καὶ πρότερον καταγνόντας αὐτοῦ. εἰ δὲ 5
καὶ κεκρατηκῶς³⁶ εἴη, δυοῖν θάτερον ποιεῖν, ἢ τὴν δει-
νότητα αὐτοῦ προεπισημῆνασθαι, δι' ἣν τοιοῦτός ἐστιν,
οἷος κρατεῖν ὧν βούλεται. εἰ δὲ μὴ τούτου ἐκ περιττότη-
τος, ὅτι οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ὑμεῖς τε τούτῳ καὶ αὐτὸς
ὑμῖν κέχρηται. ὑμεῖς μὲν γὰρ ὑπολαμβάνοντες βελτίῳ 10
ἔσσεσθαι αὐτὸν πολλάκις ἡξιώσατε, ὁ δὲ ὥσπερ ἀμυνόμε-
νος ὑμᾶς πολλῶ δεινότερα διατέθεικεν.³⁷ Ἐκ τοῦ
λυποῦντος.³⁸ ἔστι καὶ τοιοῦτό γε προβλημάτων, ἐν
οἷς τί σε λυπεῖ. διοικοῦ δὴ ἐν τοῖς προοιμίοις αὐτὸ καὶ
προεπισημαίνου· λυπεῖ δὲ σε ἢ πληθὸς ἀντιδίκων εἰ πολ- 15
λοὶ εἶεν, οἷον, δέκα νέοι ὥμοσαν μὴ γῆμαι, καὶ κρίνον-
ται κακοῦ βίου· ἀρμόσει οὖν λέγειν, ὡς οὐ ῥάδιος ὁ ἀγὼν
ἡμῖν πρὸς ἀνδρας πολλοὺς καὶ θρασεῖς ἀγωνίζεσθαι. λυ-
πεῖ δὲ οὐ μόνον πληθὸς, ἀλλὰ καὶ δεινότης ἀντιδίκου,
ὡς ἐπ' ἐκείνου· οἱ ῥήτορες πρὸ τῶν ἐκκλησιῶν βουλευο- 20
μενοι κρίνονται. καὶ πάντα ῥήτορα νικῶντα γράφει τις
ἐλαύνειν· λυποῦσι δὲ καὶ συστάσεις τινῶν καὶ παρα-
σκευαί, ὡς ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας ἐστὶν εἰπεῖν.

C a p. II.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΠΙΠΤΟΝΤΩΝ.

Ἔπεται τούτῳ ἐξῆς ὁλοκλήρως περὶ ἀντιπιπτόντων 25

34 Ald. εἰπωμεν. Codd. εἴπωμεν. 35 εἰ in Par. manu serio-
ri insertum est. 36 Par. κρατηκῶς. liquore pallido et manu
diversa supra lin. correctum κε. 37 Ald. Ven. Par. διατέ-
θεικεν. Vind. διατίθεικεν. 38 Abest titulus ab Ald. Vind.
Ven., recepi ex Par.

εἰπεῖν ἐπὶ πλέον ἐλθόντα, ἢ τοῖς πρὸ ἡμῶν περὶ αὐτῶν
 λέλεκται. ἀντιπίπτειν τοίνυν ἐστὶ τὰ μὲν ἐξ ἀντιθέσεως
 τῶν παρὰ τῷ ἀντιδίκῳ, ἃ τοῖς κεφαλαίοις φυλακτέον,
 τὰ δὲ ἐξ ἐννοίας τῶν ἀκούοντων, ἃ ἐν τοῖς προοιμίοις
 5 θεραπευτέον. ἀντιπίπτει δὲ τὰ μὲν ἐκ προσώπων, τὰ δὲ
 ἐκ πραγμάτων, τὰ δὲ ἀπὸ αἰτίας. καὶ τὰ μὲν ἐκ προσώ-
 πων τριχῇ λαμβάνεται, ὅταν πρὸς ἐνδοξον πρόσωπον,
 ἢ κατὰ ἐνδόξου προσώπου λέγη, στρατηγοῦ ἢ δημαγω-
 γοῦ ἢ κατὰ πόλεως ἐνδόξου· πολλὰ δὲ τοιαῦτα ὁμοιογε-
 10 νῇ προβλήματα. ἢ ὅταν πρὸς πρόσωπον λέγῃς οἰκειότη-
 685 τα ἔχον πρὸς σέ, οἷον μητέρα, ἀδελφούς, πατέρα, ἄλ-
 λον τινὰ τῶν πρὸς γένους ἢ φιλίας, ἢ ὅταν αὐτὸς ὢν
 νέος εἰς δικαστήρια εἰσῆς ἐπὶ τῷ συμβουλευεῖν πρὸ τῶν
 ἄλλων, καὶ δοκῇς ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν θρασύνεσθαι, ἢ ὅταν
 15 περὶ τῶν μὴ σφόδρα πιστευομένων ὡς περὶ μεγάλων пра-
 γμάτων εἰσῆς. ἐν γὰρ τούτοις δεῖ σε τὴν παρὰ τῶν
 ἀκούοντων ἐννοίαν ἀντιπίπτουσιν αἰεὶ διοικεῖσθαι ¹ ἐν
 προοιμίοις ἢ αἰτίας εὐλόγους λέγοντα, δι' ἃς καίπερ
 νέος ὢν εἰσηλθῇς· ἢ ἀκοῖσιον τὸν ἀγῶνα λέγοντα, ἐὰν
 20 πρὸς ἐνδοξα πρόσωπα εἰσῆς· ἀναγκαῖον δὲ ἐν ² τῷ ὑπὲρ
 μεγάλων τὸν ἀγῶνα εἶναι ἢ δυσχεραίνοντα ἐπ' αὐτῷ τοῦ-
 τῷ τῷ ³ εἰς ἀνάγκην ἀγῶνος ἥκειν, ἢ ἐὰν πρὸς συγγε-
 νεῖς ἢ φίλους πρότερον ὄντας εἰσῆς· γίγνεται δὲ ἐκ πρά-
 γματος προοιμιακὸν ἀντιπίπτειν, ἢ ὅταν περὶ μικρῷ δο-
 25 κῆς σπουδάζειν, ὡς ἐν τῷ πρὸς Βοιωτὸν ⁴ περὶ τοῦ ὀνό-
 ματος· ἢ ὅταν ἀτοπίαν ἔχειν δοκῇ, ὃ μέλλεις λέγειν·
 καὶ οὐκ ἂν ἐτοιμῶς πρόσποινο αὐτὸ οἱ ἀκούοντες ὡς ἐπ'
 ἐκείνου· οἷον ὁ Θεμιστοκλῆς ἀξιοῖ δηῶσαι τὴν πόλιν ἐπι-
 όντων τῶν βαρβάρων· αὐτὸ γὰρ τὸ πρᾶγμα ὃ παραινεῖς

1 Ald. διοικῆσθαι.
 Codd. recepi, abest ab Ald.
 Codd. ἐπ' ἐκείνῳ.

2 ἐν Par. Ven. om.

3 τῷ ex

4 Ald. Βιωτόν. — v. 28. Ald.

ἄτοπον εἶναι δοκεῖ· ἢ ὅταν ἐπαχθές τι δοκῆς λέγειν, ὡς ὁ ἀναιρεῖν νόμον γράφων, ἢ ὅταν παράδοξόν τι δοκῆς λέγειν, ὡς ὁ παραινῶν βασιλεῖ πλεῦσαι διὰ τοῦ "Αθω· δοκεῖ γὰρ παράδοξον εἶναι καὶ παρὰ τὴν ἔννοιαν τῶν πολλῶν· ἢ ὅταν ἀηδές τι δοκῆς λέγειν, καὶ οὐ κεχα-
 ρισμένον, ὡς ὁ γράφων παῦσαι τὰς διαμωμὰς ἑπιλει-
 πουσῶν τῶν τεχνῶν, καὶ ὅσα τοιαῦτα ὁμοιογενῇ· γίνε-
 ται δὲ ἀντιπίπτον καὶ ἀπὸ αἰτίας, ὅταν οἱ ἀκούοντες ὑποπτεύωσι τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἐπὶ τὴν κατηγορίαν ἦκει-
 σιον ὅταν ἢ πρὸς χάριν ἢ δι' ἐχθραν τινῶν ἢ δι' ὀργὴν 10
 δοκῆς λέγειν, ἢ ὅταν ὑπὲρ σεαυτοῦ δοκῆς 7 σπουδάζειν,
 ἀλλ' οὐ τοῦ κοινῇ συμφέροντος, ὡς ἐπ' ἐκείνου· ἐξαιτου-
 ντος τοῦ Φιλίππου τὸν Δημοσθένην μετὰ Χαιρώνειαν,
 αὐτὸς ὁ Δημοσθένης ἐνίσταται. δοκεῖ γὰρ ὑπὲρ τῆς ἑαυ-
 τοῦ σωτηρίας, ἀλλ' οὐ τοῦ κοινῇ συμφέροντος σπουδά- 15
 ζειν· τοῦτο οὖν ἢ παντάπασιν ἀναιρήσει τῷ δοκεῖν
 ὑπὲρ σεαυτοῦ σπουδάζειν, ἢ συντρέχων τῷ καὶ ὑπὲρ
 ἑαυτοῦ σπουδάζειν τὸ τῆς πόλεως συμπλέξει.

ΑΛΛΟ. Ἔστι καὶ τοιοῦτον γένος προβλημάτων,
 ὅταν βραδύτερον δοκῆς ἐπεξίεναι δέον πάλαι, ὡς ἐπ' 20
 ἐκείνου· πολλαχῶς τις χρώμενος τοῖς τῶν ἀνδροφόνων
 καθαρσίοις κρίνεται 8 φόνου· καὶ πάλιν· πολλάκις κατα-
 τρέχοντος Φιλίππου Χερρόνησον 9 γράφει ὁ Δημοσθέ-
 νης διορύξαι αὐτήν· δοκεῖ γὰρ ὁ Δημοσθένης μετὰ πολ-
 λὰς καταδρομὰς βραδέως ἄρχεσθαι συμβουλευεῖν. τοῦτο 25
 οὖν αὐτὸ λέξει ἐν προοιμίοις, ὡς μὲν δὴ βέλτιον ἦν πά-
 λαι τινὰ ἐπανόρθωσιν γεγενῆσθαι τῶν περὶ Χερρόνησον,
 ὅτε πρῶτον κατέδραμε Φίλιππος, εὐ οἶδα, οὐ μὴν ἀλλ' ἔως

5 Ald. λέγειν δοκῆς. Codd. δοκῆς λέγειν. Sq. ὁ e Par. in-
 serui. 6 Sic Ald. Codd. 7 Ald. δοκεῖς. Codd. δοκῆς.
 8 Ald. Codd. κρίνε. 9 Vind. Χερρόνησον. Par. Ven. Χερρόνη-
 σον h. l. et paullo post. — v. 28. Ald. Codd. ὅτι — ἀφίξασθαι.

ἑλπίς ἦν αὐτὸν ἀφείξασθαι τῶν συμμάχων ἀπειχόν, ἐπει-
 δὴ δὲ τὸ πρᾶγμα ἔτι μᾶλλον αὖξεται. καὶ ἐπ' ἐκείνου
 δὲ χρήσῃ τῷ θεωρήματι. συνεχῶς πλούσιος πένητα ἐπα-
 νατείνει, ¹⁰ καὶ κρίνεται ὑπ' αὐτοῦ ὕβρεως. χρήσεται
 8 γὰρ ὁ πένης τῷ αὐτῷ θεωρήματι, οἷον ἔδει μὲν πάλαι
 τούτῳ ἐπεξελθεῖν, ὅτι καὶ πρῶτον ὕβριζειν ἤρξατο. ἢ
 ἄλλως μεθοδεύσεις τὸ θεωρήμα. οἷον ¹¹ ἕως μὲν ἦν οἷός
 τε φέρειν τὴν τούτου ὕβριν, κατεῖχον ἑμαυτὸν· καὶ ὅλως
 ἐπὶ πάντων σοι τῶν θεωρημάτων ἀρμόσει, ἐν οἷς ἂν τις
 10 πάλαι καὶ ἐκ πολλοῦ καὶ ἐν πολλοῖς ἀδικήσας νῦν κρί-
 νηται. ἔστι πολὺ γε πρόβλημα τῶν ἐξ ἀποβάσεως ταῦδέ
 τινος λεχθέντος ἢ γραφέντος. ¹² οἷον ἐκ νόμου ἢ ψη-
 φίσματος ἀπέβη τι δεινόν. καὶ κρίνεται ὁ δοκῶν τὴν αἰ-
 τίαν παρασχεῖν· ἐν γὰρ τούτοις ἀρμόσει λέγειν· οἷον βέλ-
 15 τιον μὲν ἦν πρὶν ἐκβῆναι τὸ εὐσχερὲς ἐκ λογισμοῦ πεφν-
 λάχθαι τὸ παιθεῖν τι δεινόν, καὶ τὸν κατασκευάζοντα
 ἀνόητον πεποιηκέναι τοῦ σκευωρήματος· δευτέρον δὲ τῇ
 πείρᾳ διδάσκεισθαι· οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου. ἔγραψέ ¹³ ποτε
 τοῦ Χαριδήμου ψήφισμα ὃ Ἀριστοκράτης Χερρόνησου ¹⁴
 20 ὑπὸ Χαριδήμου κατελημμένης, κρίνεται ὁ Ἀριστοκράτης
 ἐνταῦθα ἐκ τοῦ ψηφίσματος, οἷον ἀπέβη τὸ περὶ Χερ-
 ρόνησον. ¹⁵ λέξεις οὖν ὅτι βέλτιον ἦν πρὶν ἐκβῆναι τοῦτο
 δίκην παρ' αὐτοῦ ἀπηντηκέναι καὶ τὸ ψήφισμα λελυκέ-
 686 ναι· οὕτω γὰρ οὐδὲν ἂν ἀπέβη δεινόν. καὶ πάλιν ἐπ'
 25 ἐκείνου· ἐπεισέ ¹⁶ τις Σκύθας τοὺς νομάδας πόλιν οἰ-
 κῆσαι, καὶ νοσοῦντων αὐτῶν συμβουλεύει τις ἐπὶ τὰ

10 Ald. Vind. ἐπανατείνει. Ven. Par. ἐπανατείνει. scr. ἐπανα-
 τείνει. tum Ald. Codd. κρίνε. 11 Par. ὅτι. 12 Vind. τραφέντος.
 Ven. τραφθέντος. — v. 14. Ald. Codd. ἀρμός λέγειν. 13 Par. ἔγρα-
 ψεν. 14 Χερρόνησου — — κρίνεται ὁ Ἀριστοκρ. Ald. Vind. Ven.
 om. Recepi e Par. 15 Par. h. l. et paullo ante Χερρόνησον.
 Ven. Χερρόνησον. Ald. Vind. Χερρόνησον. 16 Par. ἔπεισεν.

συνήθη μεθίστασθαι· καὶ πάλιν ἐπ' ἐκείνου· ἐπεισέ¹⁷
τις ῥήτωρ ἐν στάσει καὶ ὅπλα παραδοῦναι τῷ στρατηγῷ,
καὶ τυραννήσαντος¹⁸ αὐτοῦ κρίνεται ὁ ῥήτωρ συνειδός-
τος. καὶ ὅλως εὐρήσεις¹⁹ τοσαῦτα προβλήματα τὰ ὑπο-
πίπτοντα τούτῳ τῷ γένει, ὅσα οὐκ ἄλλω. ἐπὶ δὲ τῶν
τοιούτων κακίῳ χρήσῃ τῷ θεωρήματι, ὅπου τι δεινόν.
ἃ μὲν ἀπολελεύκαμεν τῆς τούτου συμβουλῆς ὁρᾷτε καὶ
ἄλλα. τοῦτο μὲν τὸ ἐννόημα ἐπὶ τὸ παλαιότερον· ἐκεῖνο
δὲ βαρύτερον ἐν τῷ αὐτῷ γε τούτῳ τῷ ἐξ ἀποβάσεως·
ὅσα δὲ ἐν καταφορᾷ κεῖται, ἀρμόττει τούτου πρῶτον·¹⁹
εἰδὼς ὑμᾶς ταῦτα, ὧς Ἀθηναῖοι,²⁰ καὶ τῶν νόμων καὶ
τῆς καθεστώσης πολιτείας πολλὴν πάντῃ σπουδὴν πεποι-
μένους ὁρῶν οὐ μικρὸν τὴν πόλιν εἰς αὐτὰ βεβλαμμέ-
νην,²¹ θαρρόων τὸν παρόντα τοῦτον ἐνεστησάμην ἀγῶνα,
νομίζων οὔτε τὴν τῶν ἀντιδίκων δεινότητα καὶ βίαν, οὔτε¹⁵
ἄλλο τῶν πάντων οὐδὲν τῶν θεκαίων ἔσεσθαι δυνατώ-
τερον.

ΑΛΛΟ. β'. Ἐν μὲν οὖν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀγῶ-
σι²² παρὰ τῶν κατηγορούντων τὴν αἰτίαν τῆς κατηγο-
ρίας μαθεῖν δεῖσθαι,²³ ἐν δὲ τῷ παρόντι τούτῳ φθάνον·²⁰
τις αὐτοὶ καὶ πρὸ τῶν λόγων τῶν ἡμετέρων προεπίστα-
σθε,²⁴ οὕτως εἰς ἅπαντας τὰ τετολμημένα ἐκπεφοίτη-
κεν, ὥστε μὴ ἂν ἁμαρτεῖν τὸν εἰπόντα μὴ δικαστὰς
ὑμᾶς, ἀλλὰ κατηγοροὺς εἶναι. τρίτον δὲ τοῦτο· οὐ μίαν

17 Par. ἔπεισεν. 18 Ald. Vind. Par. τυραννήσαντας.
Ven. τυραννήσαντος. 19 Ald. Codd. εὐρη. scripsi εὐρήσεις.
— v. 5. Ald. Codd. ἄλλα. scr. ἄλλω. 20 Par. ὧ ἀνδρες,
δ
scriptum solito compendio ω. contra ὧ Ἀθηναῖοι alioquin scri-
bitur ω. 21 Ald. βεβλημένην. Codd. βεβλαμμ. 22 Par.
ἀγῶσιν. 23 Ald. Codd. δεῖσθαι. 24 Ald. Par. Vind. προ-
επίσταται. Ven. προεπίστασθαι. scr. προεπίστωσθαι.

δε, ὡς εἴκειν, ὧ ἄνδρες, γνώμην οὐδὲ τὴν αὐτὴν ἔχειν
 μοι συμβαίνει περὶ τῶν τούτῳ τετολμημένων· καὶ γὰρ
 δύσκολον εἶναι καὶ ῥᾶστον ἐμαυτῷ νομίζω τὸν ἀγῶνα
 καθεστηκέναι· αὐτῶν μὲν γὰρ εἵνεκα τῶν πραγμάτων
 5 καὶ πάντῳ ῥᾶστον, οὕτω πολὺ τι πλῆθος καὶ τὸ μέγεθος
 ἐστὶ τῶν τετολμημένων· οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἡγοῦμαι προσή-
 κειν ἐμαυτῷ τὴν κατηγορίαν, ἀλλ' ὡς ἂν οἷός τε ὧ δεῖξαι
 τὰ τούτοις τετολμημένα καὶ παραστήσαι ὥδε παραδείγμα-
 τος ἕνεκα, οἷον ²⁵ οἱ ἐπὶ τοῖς Ποτιδαιαταῖς κρινόμενοι
 10 Ἀθηναῖοι, καὶ ὁ ²⁶ Αἰσχύλος ἐπὶ ταῖς Εὐμενίαι, καὶ
 ἐπὶ τῶν λοιμωττόντων Σκυθῶν, καὶ ἐπὶ πάντων, ὅπου
 μέγα τι καὶ ὠμολογημένον ²⁷ τὸ ἀδίκημα. Εἰρήκαμεν ἐν
 τοῖς ἐξ ἀποβάσεως, τίνα δεῖ ποιεῖν τὸν κατήγορον· φέρε
 σὺν εἰπωμεν, ²⁸ τίνα δεῖ ποιεῖν τὸν φεύγοντα· ἴαν τοί-
 15 νυν ἐκβεβηκὸς ἄτοπον ὠμολογημένον ἦ, τῷ μὲν ἀνταρὸν
 αὐτὸ εἶναι συντρέχει· τῷ δὲ ἐξῆς ἀγκαιρὲι λέγων, ὡς οὐ
 δικαίως αὐτὸς φεύγει· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τούτοις ἐκεῖνα συνε-
 βούλευσεν· ὅς οὐδ' ἂν προσεδόκησα, ὡς ἐπ' ἐκείνου· ὁ
 Φίλιππος ἔδωκεν αἵρεσιν τοῖς Ἀθηναίους, πότερον βού-
 20 λονται ὅπλοις ἢ λόγῳ δικάζεσθαι· ὁ Δημοσθένης συνε-
 βούλευσε ²⁹ λόγους· καὶ αὐτὸς εἰπὼν ἡττήθη καὶ κρίνε-
 ται· ³⁰ ὅρῳ δὲ ὅτι τὸ ἄταπον ὠμολογημένον ἐστὶν περὶ τὴν
 ἡτταν· καὶ ³¹ πάλιν ἐπ' ἐκείνου· ἔγραψεν ὁ Ἀριστοκρά-
 τῆς τὸ περὶ τοῦ Χαριδήμου ³² ψήφισμα, ἀποστάσης

25 οἷον Ald. Codd. om. absorptum, puto, sequente οἱ.
 26 ὁ e Ven. inserui. Contra paullo post Ald. Codd. καὶ ὁ ἐπὶ
 τῶν λ. — Ald. λοιμωττόντων Codd. λοιμωτιτόντων. Cfr. supra p. 476,
 26. νοσοῦντων αὐτῶν. 27 Ald. ὁμολογημένον h. l. et bis dein-
 cept. 28 Par. εἰπομεν. 29 Par. συνεβούλευσεν. 30 Vind.
 Ven. κρίτε. 31 καὶ Par. Ven. om. 32 Ald. Χαριδῖμον.
 Vind. Ven. Χαριδῷ. Mox Ald. Codd. ἀποστάσεις Χιρῶ. [Par.
 Χερωνήσου] κρινόμεν. Cfr. p. 476, 20.

Χερρόνησος κρινόμενος. κἀνταῖθα τὸ ἐκβάν ὡς ὠμολογη-
 μένον ἐστὶν ἄτοπον. οὐκ ἄτοπον οὖν εἶπεν, τὸ μὲν ἀλ-
 γεῖν ἡμᾶς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν, οὐδὲν ἀπεικός· οὐ μὴν
 χρητὸν τούτων ἐπ' ἐμὲ τὴν αἰτίαν φέρειν, ὅς οὐκ ἐπὶ τούτοις
 εἰσήνεγκα τὸν νόμον, καὶ ὅλως ἐπὶ πάντων ἀρμόσει τῶν
 τοιούτων. ἐπὶ μὲν τῶν κατηγορῶν ἐν τοῖς ἐξ ἀποβάσεως
 ἀρμόσει ³³ μὲν σοὶ καὶ τὸ προειρημένον θεώρημα· οὐχ
 ἥκιστα δὲ κακεῖνα· εἰ μὲν γὰρ ἐξαρχεῖ τὸ ἀλγεῖν ἐπὶ τοῖς
 συμβεβηκόσιν, οὐκ ἄξιον μὲν, φέρειν δ' οὖν ἀνάγκη. εἰ
 δὲ καὶ τιμωρίαν χρητὸν λαβεῖν· ὅταν δὲ κρίνειν τινὰ μέλ- 10
 λης ἐφ' οἷς πρότερον οὐκ ἠδυνήθης μεταβολῆς ἀστείας
 καὶ βελτίονος γενομένης, ἧς πρότερον μὴ οὔσης οὐκ ἠδύ-
 νασο κρίνειν, ἀρμόσει ³⁴ σοὶ τὸ λέγειν, ἐπεὶ καλῶς ποι-
 οῦντες οἱ θεοὶ δεδώκασιν ἡμῖν καιρὸν, οἷον ἂν μάλιστα
 ἠξιάμεθα· ἢ οὕτω, πάλαι δυσχεραίνων ἐπὶ τοῖς συμβε- 15
 βηκόσι καὶ τετολμημένοις ὑπὸ τούτου, νῦν ἐπεὶ καιροῦ
 ἐλαβόμεν, ὡς ἐπ' ἐκαίνου· ὁ Ἰσμηνίας ἐπανλήσας ταῖς
 Θήβαις ἀποσκαπτομέναις κρίνεται μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου
 θάνατον, καὶ πάλιν ὁ Πύθων μετὰ τὴν Φιλίππου τε-
 λωτὴν κρίνεται τῶν εἰς τοὺς ³⁵ Ἕλληνας ἀδίκημάτων, 20
 καὶ ἐκ τοῦ ἀπολογουμένου βιάσῃ λέγων συνήδεσθαι καὶ 687
 αὐτὸς ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, ἵνα εἰ καὶ τις ἦν διαβολὴ
 πρότερον ταύτην ἐξέλης· ὁπόταν δὲ σε λυπῇ τι ἢ ἀπὸ
 καιροῦ χαλεποῦ ἢ ἀπὸ δυνάμεως ἐχθρῶν ἢ ἀπὸ κέρδους
 δοκοῦντος ὑπὸ τῶν ἐναντίων προσγίνεσθαι, τοῦτο αὐτὸ 25,
 ἡναίρει ἐν προοιμίῳ, καὶ θεράπειε λέγων τὰναντία
 ὑπεληφέναι περὶ τῶν ἀκουόντων πῶς τινες οἴονται. ἢ
 οὕτως ἐξ ἀτόπου προτάσεως· εἰ μὲν ἑώρων παραπλησίως
 ὑμᾶς διακειμένους ^{33*} τουτοισιν, οἷον τοῦ μὲν ἀπὸ καιροῦ

33 Ald. Codd. ἀρμός μὲν. 34 Par. ἀρμόζει. 35 Ald.
 πρὸς Ἕλληνας. Par. εἰς τοὺς Ἕλλ. Ven. Vind. εἰς τοὺς per lacu-
 nam om. 35* Ald. Vind. Ven. διαλειπομένους. Par. διακει-
 μένους. tum Vind. Ven. τουτοισί, οἷον.

φοβεροῦ καὶ δυνάμεως ³⁶ ἐχθροῦ ἐκαῖνο, ὡς ἐπὶ τῶν Θε-
 ταλῶν, οἷς ³⁷ προαπειλεῖ ἐπαφῆσειν τὸν Πηνειὸν βασι-
 λεύς· ἐπὶ δὲ τοῦ κέρδους, οἷον ὁ Αἰσχίνης σίτον ἐκόμισα
 προῖκα παρὰ τοῦ Φιλίππου πρὸς Κερσοβλέπτην πεμ-
 5 φθεῖς, καὶ κρίνεται. Ἄλλο. Ἐξ ἀπολογίας, ὁπόταν δὴ
 τι εὖ πεποιηκέναι φάσκοντες εἶτα καὶ κριώμεθα, ³⁸
 ἀρμόζει τὸ ἐκ βαρύτητος οὕτως· ὥμην μὲν ἔγωγε καὶ
 ἐπαίνων τεύξεσθαι. ἢ οὕτως· οὐκ ἂν προσεδόκησα τοι-
 οῦτον ἀπαντήσαν τέλος, οἷον ὁ μετὰ νίκην κρινόμενος
 10 χρήσεται τούτῳ, ὡς ἐπ' ἐκείνου· στρατηγὸς καθελὼν
 μέρος τι τοῦ τείχους ἐπεξελθὼν ἐνίκησε, καὶ κρίνεται. ἐκ
 δὲ τοῦ κατηγοροῦντος αὐτῷ τούτῳ συμπλεκόμεθα λέγον-
 τες, οὐκ ἔστι χαλεπώτερον ³⁹ οὐδὲν, ἢ ὅταν τις τὰ μέ-
 γιστα ἡδικηκῶς ἔτι καὶ φιλοτιμῇται ⁴⁰ τοῖςπραχθεῖσιν.
 15 ἌΛΛΟ. Ἐν ἐκείνοις δὲ τοῖς προβλήμασιν, ἐν οἷς
 δοκοῦμεν ὑπὲρ ἑαυτῶν σπουδάζειν, καὶ τοῦ ἰδίου συμφέ-
 ροντος ἕνεκα εἰσηγεῖσθαι τι, καὶ τὸ τῆς πόλεως συμ-
 πλέκειν ἄξιον· εἰ δὲ ἔνδοξον εἶη τὸ πρόσωπον τὸ λέγον,
 λέξει ὅτι εἰ μὲν ἑώρων, ὑπὲρ ἑμαυτοῦ μόνου ὄν τὸ σκέμ-
 20 μα, ⁴¹ ἐσιώπων ἂν, ἐπειδὴ δὲ καὶ τῆς πόλεως. οἷον ὡς
 ἐπ' ἐκείνου· τὸν Περικλέα ⁴² ἐξαιτοῦσιν οἱ Λακεδαι-
 μόνιοι ἐπὶ ὑποσχέσει εἰρήνης, καὶ αὐτὸς ἀντιλέγει.
 Ἄλλο. ⁴³ ὅταν ἐν τινι δυσκολίᾳ καιροῦ γράφῃς τινὰ
 ἐπανόρθωσιν, ἀρμόσει σοι τὸ ἐξ ἀτόπου προτάσεως θεώ-
 25 ρημα· οἷον εἰ μὲν ἐξαρχεῖ τὸ ἀνιᾶσθαι ⁴⁴ ἢ τὸ ἀλγεῖν
 ἐπὶ

36 Ven. Par. δυνάμειως. Ald. δυνάμειως. 37 Par. προς-
 απειλεῖ. 38 Ald. Vind. κρινόμεθα. 39 Ald. χαλεπότερον.
 40 Ald. Codd. φιλοτιμῇται. 41 Ald. κλίμμα. Vind. Ven.
 κίμμα. Par. σκέμμα. 42 Περικλέα ἐξαιτοῦσιν per lacunam
 om. Ald. Vind. Ven. Supplet lacunam Par. et exemplar Ald.
 Parisiense. 43 Ἄλλο abest ab Ald. Codd., relicta brevi
 lacuna. 44 Ald. Codd. ἀνίστασθαι. marg. exemplaris Par.

ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν εἰς παραμυθίαν ὧν πάσχομεν, ἔμοι μὲν οὐ συνδοκοῦν, χρῆσθαι δ' οὖν ὃ τι καὶ δοκεῖ· εἰ δὲ ὅπως ἐπανορθωθήσεται δεῖ σκοπεῖν, οἷον ἐπ' ἐκείνου· τοῖς νοσοῦσι ⁴⁵ Σχύθαις συμβουλευε τις μεθίστασθαι. ἢ πάλιν, Δημοσιθένης γράφει συνεχῶς κατα- ⁵ τρεχομένης τῆς Χερρόρνήσου διορύξαι τὸν Ἰσθμὸν, ὃ δὲ ἀντιλέγων τοῖτοισ πῇ μὲν συνδραμεῖται ἐν τῷ προοιμίῳ, πῇ δὲ οὐ· ὅτι μὲν γὰρ δεῖ ἐπανορθοῦσθαι τὰ συμβαίνοντα καὶ αὐτὸς φήσει εἰδέναι. οὐ μὴν δὲ τούτου τοῦ τρόπου οὕτως ὑψηλεῖται· ἐκείνο τὸ θεωρήμα οὐκ ἔστι ¹⁰ χαλεπότερον ⁴⁶ οὐδὲν, ἢ ὅταν τις παριῇ μὲν ὡς ἐπανορθωσόμενός τι τῶν κοινῶν, ⁴⁷ χεῖρω δὲ τὰ κοινὰ ποιῇ. ἀλλὰ τοῦτο σφοδρότερον. Ἐν ἐκείνοις τοῖς προβλήμασιν, ἐν οἷς ἀτόπου συμβάντος τινὸς εἰσηγούμεθά τι, ἀρμόσει τὰ ἐξ ἀπενυχῆς ⁴⁸ θεωρήματα, οἷον εἰ λέγοις, ἡνῆαμην ¹⁵ μὲν ἂν μήτε τινὰ τούτων συμβῆναι, μήτε ἐμὲ ἐπὶ τοῖς προγεγενημένοις ὡς σύμβουλον παριέναι, ὡς ἐπ' ἐκείνου· μετὰ Χαιρώνειαν ⁴⁹ γράφει Ὑπερίδης ⁵⁰ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους πείσας ποιεῖν. Ἐν ἐκείνοις τοῖς προβλήμασιν, ἐν οἷς ἔφαμεν τοὺς θεοὺς προσημαίνειν τι, ἀρμόσει τὰ ²⁰ θεωρήματα ⁵¹ ἐξ ἐνδόξου κρίσεως· οἷον ἱκανῶς μὲν καὶ πρὸ τῶν ἡμετέρων λόγων ὃ τι δεῖ πράττειν οἱ κρείττους σύμβουλοι προῦφηγαν· οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου. ἔδει τοὺς ἀριστείας διαμονομαχεῖν· δύο ἀδελφῶν μονομαχοῦντων ὁ ἥλιος ἔδν, καὶ γράφει τις παῦσαι τὸν νόμον. Ἄλλο. ²⁵

ἀνίσταται. 45 Par. νοσοῦσιν. 46 Ald. χαλεπότερον. 47 Ald. κοινῶν — ποιῇ. 48 Ald. ἀπ' ἐνυχῆς. 49 Ven.

^{αι} Χερρώνειαν. 50 Dem. c. Aristog. II. p. 803. — vide Westerm. hist. eloq. Gr. p. 120. et quos ille laudat Lyc. c. Leocr. §. 41. Plut. p. 848. F. 849. A. Phot. Cod. 266. p. 496. a. 50 Ald. Vind. προσμένειν. Ven. Par. προσμαίνειν. lege προσημαίνειν. 51 Ald. Codd. τῷ θεωρήματι. — v. 22. δεῖ abest ab Ald. Codd.

ὅταν εὐχῇ χρηστέον· ὅταν ἱερατικὸν πρόσωπον ἢ τὸ λέ-
 γον, ἢ περὶ ἱερωσύνης, ἢ ἐν πόλει ἱερᾷ, οἷον Δελφῶν ἢ
 Δηλίων, ὡς πού καὶ Ἀριστείδης ἐποίει ⁵² ἐν προοιμίοις,
 ἢ περὶ πανηγύρεως· ὁ λόγος ⁵³ ἢ· οἷον ἐπιόντος πολέ-
 μου ⁵⁴ γράφει τις ἀναβάλλεσθαι τὰ Ὀλύμπια, καὶ ἀν-
 τιλέγει τις· ἄλλως ⁵⁵ γε ὁπόταν ἐν τῷ καλουμένῳ χρό-
 ματι μέλλης λέγειν, ὅτι καλῶς διὰ φιλανθρωπίαν ἢ δι'
 ἄλλην τινὰ καλὴν αἰτίαν ἐποίησας τοῦτο ἐφ' ᾧ κρίνη,
 ἀρμόσει σοι τὸ ἐκ βαρύτητος θεωρημα· οἷον, εἰ λέγοις,
 10 ὦμην μὲν ἔγωγε αὐτὸ τῶναντίον δόξαν χρηστὴν καὶ
 688 καλὴν ἀποίσασθαι ⁵⁶ ἀφ' ᾧν ἐπραξα, οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ
 θάπτοντος τὸ νεοσφαγὲς σῶμα. Ἄλλος ⁵⁷ ἐν πᾶσι
 τοῖς ἀντεγκληματικοῖς ἀρμόσει σοι τὸ ἐκ βαρύτητος θεω-
 ρημα τὸ ἐξ ἀπολογίας, οἷον, εἰ λέγοις ὦμην μὲν ἔγωγε
 15 καὶ τοὺς συναχθεσθῆσομένους ἐμαυτῷ γεγενῆσθαι, καὶ
 οἴκτου πλέον, ἢ ὀργῆς ἀξιωθῆσθαι, ὡς ἐπ' ἐκείνου·
 ἀριστεύς πορνεύοντα τὸν υἱὸν ἀνελὼν κρίνεται. Ἄλλο.
 ἐν ταῖς συνηγορίαις ⁵⁸ ἄξιον ὀρᾶν ὑπὲρ ᾧν λέγομεν, οἷον
 οἰκείων ἢ συγγενῶν, ὡς ὁ Ἀνσίας· πολλαχοῦ οἰκειότατον
 20 ἐμαυτῷ νομίζω βοηθεῖν· ἢ ὑπὲρ φίλου, ὡς ἐν τῷ Ἀμαρ-
 τύρῳ Ἰσοκράτης. ⁵⁹ ἐν δὲ ταῖς ⁶⁰ τῶν ἄλλοτριῶν προ-
 σώπων συνηγορίαις σκοπεῖν χρή, εἰ ἐνδοξα εἴη ἢ ἄδοξα.
 καὶ εἰ μὲν ἐνδοξα εἴη, συντρέχειν τῷ καὶ ὑπὲρ τούτων
 σπουδάζειν· εἰ δ' ἄδοξα, συμπλέκειν αὐτὰ τοῖς ἐνδόξοις·
 25 ὅταν ἄδοξον ἢ τὸ ὑποκαίμενον πρόσωπον ἢ τὸ ἀντιλέγον,

52 Par. ἐποίησ.

ὁλος ἦ. scr. ὁ λόγος ἦ.

recepti ex Par.

Ven. γ' ὁπόταν δ' ἐν.

Ex. Par. ἀποίσασθαι.

lin.

59 Ald. Codd. Ἰσοκράτει. scr. Ἰσοκράτης in Or. πρὸς

Εὐθύνοιν.

53 Ald. ὁλος ἦν. Vind. Ven. Par.

54 πολέμου Ald. Vind. Ven. om.

55 Ald. Codd. ἄλλος. tum Par. γ' ὁκ.

56 Ald. ἀποίσασθαι. Codd. et marg.

57 Par. ἄλλος h. l. et v. 17.

58 Ald.

Vind. Ven. κατηγορίαις. Par. συνηγορίαις. Idem in Ven. supra

lin.

60 Ald. τοῖς.

τὸ ἐκ ποιότητος καταφορικὸν ⁶¹ ἀρμόσει σοι. οἷον, οὐκ ἦν αὐτάρχη ⁶² τούτῳ τὰ πρότερον τετολμημένα· καὶ οὕτως εἶη μὲν ἀντὶ „καὶ τοῦτο ⁶³ τῆς τούτου πονηρίας.“ ἢ οὕτω θαυμαστὸν μὲν οὐδὲν τὸ τοιοῦτον ὄντα τοιαῦτα τετολμημένα. ἐν δὲ ταῖς ἀμφισβητήσεσι ⁶⁴ καὶ τοῖς ἀμ- ⁵ φισβητηματικοῖς ⁶⁵ δεῖ ὁρᾶν ⁶⁶ τὰ διάφορα, οἷον εἰ πράγματι ἢ καιρῷ ἢ προσώπῳ ἢ τρόπῳ διαλλάττοι καὶ ἐκ τούτου λαμβάνειν τὸ προοίμιον, οἷον εἰ πράγματι. ⁶⁷ ἐὰν δὲ ποτε ἀναγκασθῇς κοινὸν προοίμιον εἰπεῖν, τὴν κατασκευὴν αὐτῷ ἰδίαν πρόσαγε, οἷον περὶ μέγα ἤκομεν· ¹⁰ καὶ ἡ κατασκευὴ ἰδία προσετέθη ἐν τῷ περὶ εἰρήνης ἰσοκράτους, ὅπου γὰρ περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης. κάλλιστον δὲ καὶ ἐν τούτοις τὸ τῆς μεθόδου, εἰ μεθοδεύοιμεν αὐτὰ ἐπισημαινόμενοι, εἰ καὶ πᾶσιν εἰωθὼς ὁ λόγος εἶη.

C a p. III.

ΠΕΡΙ ΕΣΧΗΜΑΤΙΣΜΕΝΩΝ. ¹

15

Ἐν τοῖς ἐσχηματισμένοις εἰ μὲν ἄλλον προειρηκότος αὐτὸς μετ' ἐκείνον λέγοις, ἀρμόσει σοι τὸ ἐξ ὑποθέσεως προοίμιον, οἷον ἔδει μὲν τὸν προειρηκότα καὶ ταῦτά προσθεῖναι. ² καὶ γὰρ ἦν ἐπόμενα αὐτοῦ τοῖς λόγοις ὡς ἐπ' ἐκείνου· οἷον ὁ Περικλῆς ἔγραψε δηοῦν τὴν Ἀττικὴν, ²⁰

61 Ald. Vind. Ven. καταφορι εἰ. lacuna. Par. et marg. Ex. Paris. καταφορικόν. 62 Ald. αὐτάρχει. 63 Ald. Ven.

Vind. τούτου τῆς τούτου. Par. του τῆς τούτου. i. e. τοῦτο τῆς τούτου. Mox Ald. Vind. πονηρίας. 64 Par. ἀμφισβητήσεων. 65 Ald. Vind. Ven. ἀμφισβητηματικοῖς. 66 Ald. ὁρῶν. 67 οἷον εἰ πράγματι Par. om.

1 Liber Merulae: περὶ τοῦ ἐξ ὑποθέσεως ἐσχηματισμένου προοίμιου καὶ πῶς γίνεται. — v. 16. Ald. Codd. ἄλλο. 2 Ven. προσθεῖναι.

31..

καὶ γράφει Νικίας³ ἀπὸ τῆς Ἑλευσίνος ἄρχεσθαι. ἐν
 δὲ τοῖς τοιούτοις ἐκεῖνο αὐτὸ, ὃ βούλει ἀνῦσαι, ὡς ἀναι-
 ρῶν εἰσαγε· οὐχ ὅτι δὴ ἄλλος ἐποίησε⁴ τοῦτο, ἐγωγε
 ποιήσω ἀπῆγμαι. ἔστι καὶ τοιοῦτο γένος⁵ προβλημα-
 5 των, ἐν οἷς δοκῶν τις εὐποιεῖν ὑπόνοιαν ἔχει ὡς μετὰ
 ἐπιβουλῆς αὐτὸ ποιῶν, ὡς ἐπ' ἐκείνου τοῦ ζητήματος· ἐν
 τῷ Πελοποννησιακῷ⁶ πολέμῳ ἐπεμψαν Λακεδαιμόνιοι
 καὶ Ἀθηναῖοι πρὸς βασιλεία αἰτοῦντες χρήματα. ἔδωκεν
 ἑκατέροις· ἐπανελθόντων αὐτῶν ἀξιοῖ τις ἐν τοῖς Ἑλλη-
 10 σιν ἐπὶ βασιλεία στρατεύειν. ἐν τοῖς τοιούτοις οὖν ἀρ-
 μόσει τὰ ἀπὸ οἰκείας κρίσεως θεωρήματα· ἐβουλόμην
 ἂν τοῦτον ὡς ἀληθῶς κηδεσθαι τῶν ἡμετέρων πραγμά-
 των, καθάπερ φάσκει, νῦν δὲ τοῦναντίον φαίνεται πρᾶτ-
 των· δόξαν γὰρ ἔχων ὡς εὐποιεῖν ἡμᾶς οὐκ ἐλαχίστην
 15 βλάβην τοῖς κοινοῖς ἀποσκευάζει, ὡς μικρὸν ὕστερον, εἰ
 προσέχοιτε, δείξω. Ἄλλο. Ἐν ταῖς προσαγγελίαις ἀρ-
 μόσει σοι ἐκεῖνο τὸ θεωρήμα, ὅταν βούλη,⁷ ὡς ἀναι-
 ρῶν τιθεῖς, οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνης τῆς ὑποθέσεως· Ἐυπο-
 λης ξενίας ἀλούς⁸ ἐπράθη δημοσίᾳ. πριάμενος αὐτὸν ο
 20 Λύκων ἐγχειρίζει τὸν παῖδα, ὃ δὲ αὐτὸν προσαγγέλλει. ἐν
 γὰρ τοῖς τοιούτοις τῷ θεωρήματι οὕτω χρηστέον ὡς προ-
 ειρήκαμεν, οὕτω λέγοντα ὡς οὔτε⁹ ἐλευθερίαν πρᾶττων
 ἑμαυτῷ, οὔθ' ὅπως ἂν ἀπαλλαγείην τῆς παρούσης ταύ-
 της δουλείας, ὡς τις ἕως τῶν ἀκουσάντων ὑμῶν ὑπο-
 25 λαμβάνει, παρελήλυθα, ἀλλὰ θανάτου δεόμενος. Ἐν
 πάσῃ παραγραφῇ ἐκ μὲν τοῦ παραγραφομένου ἀρμόσει
 σοι ἢ τοῦ ἀντιπίπτοντος λύσις,¹⁰ τὸ δὲ ἀντιπίπτον
 ἐστὶ τὸ μὴ θαρρύνειν τῇ εὐθυδίᾳ τοῦτο ἐπὶ τὴν παρα-

3 Par. ἔγραφεν. Mox Ald. Νικίας.

4 Par. ἐποίησεν.

5 Ald. Codd. τοιοῦτό γε.

6 Vind. πελοποννησιακῷ.

7 Ald.

Codd. βούλει.

8 Ald. ἄλλους. Codd. ἀλούς.

9 οὔτε Ald. Codd.

om. Mox Ald. Vind. πραγμάτων. Ven. Par. πράττων.

10 Par. λύσης.

γραφὴν βαδίζων. ταῦτα οἷν εὐθύς ἐν ἀρχῇ ἀναιρήσεις
λέγων οὕτως· ὅσον μὲν οἱ νόμοι τοῖς ἀγωνιζομένοις πα-
ρασχέκασιν φήθη καλῶς ἔχειν, εἰ μὴ αὐτῷ μὴ παρῆναι·
τὸ δὲ ἐπ' αὐταῖς τοῖς πράγμασι, ¹¹ καὶ τὸ τιθαῖρῃ 689
κίναί τούτοις, οὐδὲν ἰδεήθη ¹² παραγραφῆς, οὕτω ¹³ 5
καὶ χωρὶς ταύτης θαρρόων τοῖς δικαίοις εἰς ὑμᾶς ἐλή-
λυθα. ἐπειδὴ δὲ καὶ τοῦτο δίκαιον ὅπερ ὑμῖν οἱ νόμοι
δεδώκασιν· ἐν τοῖς παραγραφικοῖς ὁμοίως ¹⁴ ἀρμόττει
ἐννοια προοιμιακὴ κακαίνη. πολλῶν ὄντων, ὧς ἄνδρες,
τῶν περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα γεγενημένων ὑπὸ τοῦ κατη- 10
γόρου, ἃ τις ἂν εἰκότως θαυμάσειεν, οὐδενὸς ἦττον εἰ
καὶ μὴ παντὸς μᾶλλον τοῦτό μοι δοκεῖ δικαίως ἂν τις
αὐτοῦ θαυμάσαι, τὸ πρὸ τῆς ψήφου τῆς τῶν δικαστῶν
ἀτιμίας ἡμῖν προστιμᾶν. τὸ γὰρ ὅπως μὴ μεθέξομεν ¹⁵
λόγου ἀπουδάζειν, τί πότε ἴστιν ἄλλο πρᾶττοντος, ἢ 15
προστιμῶντος ἡμῖν ἀτιμίαν σαφῇ. ἔστι καὶ τοιοῦτο ¹⁶
γένος ζήτηματος, ἐν οἷς πρότερός τις κακῶς ¹⁷ πεποι-
κῶς μετὰ ταῦτα ἐλπίζων ὑπ' αὐτῶν τῶν ἡδικομένων κα-
κῶς πείσεσθαι καὶ τὸς ταῦτα ἃ ἀφῆρηται δώσειν ὑπὲρ-
σχεῖται, οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου νοσοῦντι τῷ Φιλίππῳ 20
ἐχρησεν ὁ θεὸς μὴ ἄλλως ἀπαλλαγῆσεσθαι τῆς νόσου, εἰ
μὴ εὐξαιντο ὑπὲρ αὐτοῦ οἱ Ἀθηναῖοι· ἀπέσταλκεν Ἀμ-
φίπολιν διδούς, καὶ βουλευόνται. καὶ ἐπ' ἐκείνου ὁμοί-
ως· ¹⁸ ἐψηφίσαντο οἱ Ἕλληνες πολεμεῖν Φιλίππῳ, ¹⁹

11 Ald. Par. Ven. πράγμασιν. Vind. πράγμασι. 12 Par.
ἰδεήθη. rell. ἰδεήθημεν. 13 Par. οὕτως. 14 In Ald.
Vind. Ven. est lacuna, quam Par. explet sigla o cum
linea in transversum percurrente (Vide tabulam palaeogra-
phicam ad calcem Epistolae Criticae nr. 5.), quam lego
ὁμοίως. In libro Merulae inter παραγγρ. et ἀρμόττει nullum
longius intervallum interjectum est. 15 Par. μεθέξομεν.
16 Ald. Ven. Vind. τοιοῦτον. Par. τοιοῦτο. 17 Ald. Vind.
Ven. καλῶς. Par. κακῶς h. l. et v. sq. 18 ὁμοίως Ald. Ven.

πέπομφεν ἀνοικιῖν τὰς πόλεις ὑπισχνόμενος, καὶ βουλεύονται. ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις ἅπασι τὸ προκαταρτικὸν ἔχεινο, εἰ καὶ πάνυ πάλιν ἐπέσχε ²⁰ χρόνον ὁ Φίλιππος, ζητῶν ὅπως ἂν τὰναντία τούτοις οἷς προεῖρηται πράξειεν, οὐκ ἂν ἐτέρως μοι δοκῇ τοῦτο ποιῆσαι, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον, ὃν νυνὶ πεποιηκῶς φαίνεται. τὸ γὰρ ὧν πεποίηκε πρότερον ἀναμνησθεὶν ταῦτα ἀπισταλκότες, πῶς οἷχ' ὅπερ εἴρηται πράττοντός ἐστι.

ΑΛΛΟ. Ἐπειδὴ τοίνυν εἰρήκαμεν τί χρὴ ποιῆν ἐν
 10 ταῖς παραγραφαῖς τὸν παραγραφόμενον, φέρε σκεψάμεθα, τί προσήκει καὶ τὸν ἀντιλέγοντα πράττειν. ὁ τοίνυν ἀντιλέγων τῇ παραγραφῇ αὐτὸ τοῦτο τὸ θεώρημα ἀναστρέψας ἐρεῖ οὕτως. ἦν μὲν οὐκ ἄδηλον, ὡς ἄνδρες, τοῦτο, ὅτι τὸν λόγον παρὲς τὸν περὶ τῶν ἐγκλημάτων,
 15 ὧν νῦν ἡμεῖς ἐγκαλοῦντες ²¹ ἤκομεν, διὰ τὸ μὴ θαρδεῖν δικαίοις προφάσεις τινὰς ἐξευρήσει καὶ διαδράσει, δι' ὧν ἑαυτῷ τὸ μὴ δοῦναι δίκην ποριεῖται, ἃ δὲ ἡγοῦμαι ²² προσήκειν ὑμῖν, τοῦ τε ὅρκου ὃν ὁμωμοκότες κάθησθαι φροντίζουσι καὶ τοῦ δικαίαν ἐνεγκεῖν τὴν ψῆφον περὶ ὧν
 20 κρίνετε, ²³ τούτοις μὲν μὴ προσέχειν, τῶν δὲ περὶ ὧν ἡμεῖς ἐγκαλοῦμεν ἀπαιτεῖν τὸν λόγον.

Ἄλλο. ἐν πᾶσι δὲ τοῖς ἀντιπίπτουσιν ἐξ ἐννοίας προοιμιακῆς, ὅπου σὺ τὸ ἀντιπίπτον λύσεις, ὁ ἐναντίος αὐτὸ θήσει. πολλῶν δὲ ὕντων ἐξ ἐννοίας ἀντιπιπτόντων,
 25 ὡς μικρῷ πρόσθεν εἰρήκαμεν, ἐν ἐλώμεθα παραδείγματος ἕνεκεν, οἷον δοκῇ διὰ φθόνον λέγειν. τῷ δὲ ἐναν-

Vind. per lacunam, Liber Merulae sine lacuna om., restitui ex Par. et marg. Ex, Par. 19 Ald. Vind. Ven. Φίλιππον.

π
 Par. Φίλι sine accentu. scr. Φίλιππο. 20 Par. ἐπέσχε.
 21 Ald. Vind. ἐγκαλοῦντες (sic). Ven. Vind. ἐγκαλοῦντες. 22
 Ald. Codd. ἦν διηγοῦμαι — καθῆσθαι φροντίζουσι — περὶ ὧν
 κρίνεται — τὸν δὲ περὶ ὧν.

τίφ' ἀρμόσει αὐτῷ τούτῳ· χρήσασθαι ἀναστρέφοντι ὡδὶ
 λέγοντι· οὐκ ἔστιν ἀδελφόν, αἱ ἄνδρες, τοῦτο ὅτι φθόνῳ
 καὶ βασκανίᾳ τὴν γραφὴν ταύτην καὶ τὴν κατηγορίαν
 συνθεῖς οὗτος εἰς ὑμᾶς εἰσελήλυθεν. Ἄλλοι, ἐν πᾶσι ²³
 τοῖς ζητήμασιν, ἐν οἷς καὶ αὐτὸς ὁ κατηγορῶν φανερώς ⁵
 καὶ μέγα τι ἡδίκηται, τῷ κατὰ συνδρομὴν χρήσεται προ-
 ομιῶν ὅτι· αἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες δι' παριόντες εἰς
 ὑμᾶς, ἐκιδὼν τινος κατηγορεῖν μέλλωσι, ²⁴ τούτ' αὖ-
 τοῖς ὑπάρχειν ἀξιούσι παρ' ὑμῖν, τὸ μὴ δι' ἐχθρὰν δο-
 κεῖν κατηγορεῖν· ἐγὼ δὲ τοῦτο ἂν ἀρνήθην, καὶ γὰρ ¹⁰
 ἂν καὶ μαινοίμην, εἰ μὴ φαινοίμην μισῶν τὸν τηλικαῦ-
 τα κακῶς ὑμᾶς πεποιηκότα, καὶ ἔστω ²⁵ παράδειγμα τὸ
 ζήτημα ἐκεῖνο ἐκ τοῦ αὐτοῦ κένους, ²⁶ πολλοὶ τυραν-
 νοῦσι ²⁷ καὶ ἀξιοὶ τις ἐλαύνειν τὸ γένος. καὶ ἐπ' ἐκεί-
 νου, λησται ἀφῆρπασαν παῖδα πένητος δημαγωγοῦ· ἀπέ- ¹⁵
 στείλαν ἅπλ' τοῖς λησταῖς πλοῦσι· διαφύγοντι τῷ πένητι·
 ὁ δὲ τὸν παῖδα τῶν ληστῶν ἐκβαλλόντων οὐκ ἀνείλετο,
 ἀλλὰ περὶ τὴν ἀγλλήνην ἔρχετο ²⁸ τὴν τοῦ πλοίου· ἐπα-
 νελθὼν δημοσίᾳ κρίνεται. Ἐν πᾶσι τοῖς ζητήμασιν ἐν
 οἷς στρατηγὸς ἡδίκηται, εἴτα ἰδιωτικὴν ἀπενήνευται γρα- ²⁰
 φήν, ἀρμόσει τὸ προοίμιον ἐκεῖνο· ἐβουλευσάμην μὲν,
 ὡς καὶ δημοσίᾳ καὶ κοινῇ τὴν πόλιν ἡδίκηκότα τοῦτον ⁶⁹⁰
 εἰς ὑμᾶς μισφέρειν. τὸ γὰρ τοῦς στρατηγούς ὑφ' ἡμῶν
 κεχειροτονημένους πᾶσχειν ὑπὸ τούτου κακῶς, τῆς πό-
 λεως, οὐκ ἴδιον νομίζω τοῦ στρατηγοῦ τὸ ἀδίκημα κα- ²⁵
 θεστικέναι· οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ νῦν προσδοκῶν ²⁹ ὁμοίως

23 Par. πᾶσιν. 24 Ven. μίλλουσι. Par. μίλλουσιν —
 ἀξιούσιν. 25 ἔστω Ald. Ven. Vind. om. per lacunam.
 supplevi ex marg. Ex. Pal. et. Cod. Par. ejus siglam de-
 scriptam vide in tabula palaeographica ad calcem Epistolae
 criticae posita. 26 Par. γένους. reli. γένει. 27 Par.
 τυραννοῦσιν. 28 Par. ἔρχεν. 29 Ald. Godd. προσδοκῶν.

ὑμᾶς ἀγανακτήσαιν, ὥς ἂν εἰ καὶ δημοσίᾳ κατηγόρου,
 τὴν παροῦσαν ταύτην γραφὴν ἀπηνεγκάμην. ἔστω ³⁰
 παράδειγμα τὸ ζήτημα ἐκείνο· ἐγέλασεν Ἀλκιβιάδης ³²
 ὑπισχνουμένου τοῦ Κλέωνος τὰ περὶ Πύλον, ἐπανελθὼν
 ὅς ὕβρεως ἀντὶ δικάζεται, καὶ ἐπ' ἐκείνου· ὁ Ἀλκιβιάδης
 ἐκώμασεν ἐπὶ τὸ θεσμωτέριον ὄντων τριακοσίων καὶ ἔφη,
 γεγναῖαι, ³² καὶ ὑπὸ Κλέωνος, καὶ δικάζεται αὐτῷ ὕβρε-
 ως, καὶ ἐπ' ἐκείνου· νύκτωρ μὴ ἀνοίγεσθαι πύλας·
 οὐκ ἀνέωξε ³³ Κλέωνι εἰσω τῆς προθεσμίας ἄγοντι τοὺς
 89 τριακοσίους Νικίας, καὶ δικάζεται ὕβρεως.

C a p. IV.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ.

Προκαθιστάμεθα δὲ ἐν τοῖς ζητήμασι πᾶσιν ¹ ἐκ
 διανοίας ἐξετάσεως· γίνεται δὲ αὕτη τριχῶς· ἢ γὰρ τὴν
 ἐαυτῶν ² διάνοισιν ἐξετάζομεν, ἢ τῶν ἀκούοντων, ἢ τῶν
 15 ἀντιδίκων, ἢ ἐξ ἀντιπίπτοντος ἀναιρέσεως, ἢ προσυστά-

Sq. ὁμοίως Ald. Ven. Vind. om. per lacunam, recepi ex Par.
 In libro Merulae προσδοκῶ ab ὑμᾶς nullo insigni intervallo
 coniungitur. 30 ἔστω ex Par. recepi. 31 Par. ἐγέλασεν

ὁ δὲ Ἀλκιβ. rell. ἐγέλασαν Ἀλκιβιάδου. 32 γεγναῖαι Ald. Vind.
 Ven. om., recepi ex Par. Post Κλέωνος verbum aliquod de-
 esse videtur. 33 Par. ἀνέωξεν. tum Ald. Codd. Κλέων.

1 πᾶσιν Ald. Vind. om. recepi ex Par. Ven. — Tum
 Ald. Codd. ἢ ἐκ. Delevi ἢ. 2 Ald. Codd. αὐτῇ. scr. αὐτῇ.
 Tum Ald. Codd. τὴν ἐαυτῶν. Commentar. T. VII. p. 721, 22.
 qui hunc locum laudat, ἡμεῶντος Μοί Ald. ἐξετάζομεν. Codd.
 ἐξετάσομεν. T. VII. ἐξετάζομεν, ἢ Ald. Codd. infra p. 489, 10. ἐαυ-
 τῶν τοιούτων διάνοισιν ἐξετάζομεν. Respicit ad hunc locum etiam
 Sopater T. IV. p. 592. 712.

σιως, ἢ ἐκ διαβολῆς, ἢ ἐκ διορισμοῦ, τοῦτέστιν ἐξ ὑπο-
γραφῆς, ἢ ἐξ ἀντεξετάσεως τῶν προτέρων καιρῶν καὶ
τῶν νῦν, ἢ αὐτὸ τὸ κεφάλαιον τὸ πρῶτον καταστατικῶς
εἰσάγοντες, ³ τοῦτέστιν ἀνηπλωμένως καὶ ἀφηγηματι-
κῶς, ἢ νόημα κεφαλαίου ἀπολαβὼν ὡς κατάστασιν εἰσά-
γεις, οἷα πολλὰ παρὰ Ἀριστείδη, ⁴ ἢ τρόπον παρειαφέ-
ρομεν, ἢ ἀπὸ ἐπαγγελίας. Ἐπειδὴ τοίνυν τοὺς τρόπους
τῶν προκαταστάσεων ἀκηκόαμεν καὶ περὶ τῆς χρήσεως
ἐκάστου, τοῦτέστιν ἐν ᾧ χρηστέον, εἰπώμεν· ἐαυτῶν τοί-
νυν διάνοιαν ἐξετάζομεν, ὅποταν αὐτὸ μὲν ὁ πεποιήκα-
μεν δοκῇ μὴ ἰσχυρὸν εἶναι, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τοῦ ἐναν-
τίου, τῇ δὲ διανοίᾳ ἰσχύωμεν. ⁵ καὶ ἔστω τοῦ τοιούτου
γένους τῶν ζητημάτων παράδειγμα ὁ νέος πλούσιος ἀφρ-
ρῶν εἰς τὴν ἀκρόπολιν καὶ δακρύων, καὶ κρινόμενος τυ-
ραννίδος, καὶ δημοσίᾳ φεύγων· τὴν δὲ τῶν ἀκουόντων ¹⁵
γνώμην ἐξετάζομεν, ὅποταν ὁ μὲν πεποιήκαμεν δοκῇ
καθ' ἡμῶν εἶναι, ἐκ δὲ τῆς ἐξετάσεως τῆς γνώμης ὑπερ-
ῦμῶν φαίνεται γεγεννημένον, ὡς ἐπ' ἐκείνου τοῦ ζητήμα-
τος· οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν τριάκοντα ὑπὸ ἑνὸς ἀξιούσι
τυραννισθαι. ἐξετάσουσι γὰρ οὗτοι τὴν γνώμην τῶν ²⁰
Λακεδαιμονίων πρὸς τὸ χρήσιμον ἑαυτοῖς λέγοντες, ὅτι
αὐτὴν τὴν τυραννίδα κατεστήσατε, οὐκ ἐπὶ ὁμότητι ⁶
καὶ ἀπανθρωπίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ νουθειᾳ μᾶλλον καὶ ἐπανορ-
θώσει τῶν πραγμάτων· διὰ τοῦτο γοῦν καὶ πολίτας κα-
τεστήσατε, ὡς ἂν ταύτῃ μετρία εἴη, καὶ ἐπάξεις· εἰ μὲν ²⁵
οὖν ἀπῆντηκε ⁷ τὰ ἐλπισθέντα, τὴν δὲ τοῦ ἀντιδίκου
γνώμην ἐξετάζειν ὀφείλομεν, ὅποταν ἢ τὸ πρόσωπον αὐ-

³ Ald. εἰσαγάγοντες (sic). Codd. εἰσάγοντες. ⁴ Ald.
Vind. Ven. Ἀριστείδου. Par. Ἀριστείδη. Mox Ald. Ven. παρεια-
φερόμενα, Vind. Par. παρειαφέρομεν. ⁵ Ald. Codd. ἰσχύωμεν.
⁶ Ald. ὁμότητι. Par. ὁμότητα. man. rec. supra α scriptum &
⁷ Par. ἀπῆντιαν.

τοῦ ἄδοξον, ἥ δοκῇ μὲν φιλάνθρωπόν τι ποιεῖν, μετὰ
 διανοίας δὲ μοχθηρᾶς, ὡς ἐπ' ἐκείνου· ἐν πολιορκίᾳ τινὲ
 καὶ σιτοδείᾳ⁸ ἐπεμψάν παρὰ τύραννόν σίτον αἰτούντες·
 δέδωκε⁹ καὶ καθ' ὁδὸν διηρπάγη. πάλιν ἤτησαν, ὃ δὲ
 5 αὐτὸς ἤκει κομίζων καὶ βουλευόνται εἰ χρὴ δέχεσθαι·
 ὃ δὲ ἀντιλέγων ἐξετάσει τὴν γνώμην αὐτοῦ, λίγων τινε
 διανοίᾳ βούλεται αὐτὸς εἰσελθεῖν, καὶ δοκεῖ φιλάνθρω-
 πόν τι ποιεῖν· ἅμα καὶ τὴν ἀρπαγὴν τοῦ σίτου διαβάλλ-
 λων, ὡς οὐκ ἄνευ τούτου πέπραχται· τὴν δὲ γνώμην
 10 ἐξετάζοντα τότε χρὴ μάλιστα καθίστασθαι, ὅταν ἐκ τῆς
 ἀποβάσεως ἔχωμεν συνιστάναι τὸ κατηγορήμα· οἷον ὡς
 ἐπ' ἐκείνου τοῦ ζητήματος. Αἰσχίνης ἐπέμψθη πρεσβευ-
 τῆς πρὸς τὸν Φίλιππον· καταλαβὼν αὐτὸν τεθνεῶτα
 συνέθετο πρὸς Ἀλέξανδρον καὶ κρίνεται παραπρεσβείας·
 15 ἐὰν γὰρ λέγωμεν,¹⁰ ὅτι οὗτός ἐστιν ὃ καὶ τὴν ἀρχὴν
 συμπίσας ἡμᾶς τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι πρὸς Φίλιππον,
 ἵνα μὴ τοῖς γενομένοις ἀχανακτοῦντες διακωλύσῃτε τὴν
 ἐπιβουλὴν, ἣν ἐπεβούλευσε¹¹ τοῖς Ἕλλησιν, ἔχομεν ἐκ
 τοῦ συμβεβηκότος συστήσαι· ὁμοίως¹² καὶ ἐπ' ἐκείνου·
 20 Ἐλάττειαν ἔχοντος Φιλίππου, νόμου ὄντος ἐν τρισὶν ἡμέ-
 691 ραῖς βουλευέσθαι περὶ πολέμου ἀξιούντος Δημοδοθένους
 ἐξιέναι αὐθημερόν, Αἰσχίνης ἀνθίσταται,¹³ καὶ ὅσα δὲ
 τούτοις ἐστὶ παρὰ πλῆσια· ἔτι καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις ζη-
 τήμασιν, ἐν οἷς ἀπέσταλται¹⁴ στέφανος ἢ πρεσβεία,
 25 ἢ δωρεὰ παρὰ τίνος τῶν πόλεων, τὴν γνώμην ἐξετάζον-
 τες τοῦ ἀποστείλαντος, οὕτω καταστήσόμεθα¹⁵ λέγον-

8 Par. σιτοδεία, man, rec. supra ια scriptum ει. 9 Par.
 δίδωκεν. 10 Ald. λέγομεν. 11 Par. ἐπεβούλευσεν. 12
 ὁμοίως Ald. Vind. Ven. per lacunam om., Par. supplet ὁ-
 μοίως. Ex. Par. Liber Merulae ὡς. 13 Ald. Vind. ἀντί-
 σιτάται. Ven. ἀνίσταται. Par. ἐνίσταται. 14 Ald. ἐπέσταται
 (sic). Ven. Par. ἀπίσταται. 15 Ald. καταστήσόμεθα.

τες, οὐκ εὐνοικῶς οὐδὲ καθαρῶς, ἀλλὰ σὺν τινι τέχνῃ καὶ πανουργίᾳ τοῦτο ὑπὲρ αὐτοῦ πέπρακται, ἥτοι συγκροῦσαι.¹⁶ βουλομένων τὰς πόλεις, ἢ διαβάλλοντος ἡμᾶς¹⁷ ἢ ἀποπειρωμένου, πῶς ἔχομεν γνώμης περὶ τῶν πραγμάτων· καὶ ἔστω¹⁸ παράδειγμα τὸ ζήτημα ἐκεῖνο δὲ πεποίηκε Φίλιππος ψηφισαμένων τῶν Ἑλλήνων πολυμειν αὐτῷ, ἀνοικεῖν¹⁹ τὰς πόλεις ὑπισχνούμενος ὅς ἀπολώλεκε,²⁰ καὶ βουλευόνται· καὶ πάλιν ἐπ' ἐκείνου· ἐπιστάλεον Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς Δαρίου χρήμασιν εὐρηκέναι λέγων εὐληφότα Δημοσθένην πεντήκοντα τάλαντα, κρίνεται²¹ μηδισμοῦ Δημοσθένης. καὶ ἐν ἐκείνῳ²² πέπομφε βασιλεὺς στέφανον χρυσοῦν τῇ ἀρίστῃ τῶν πόλεων, καὶ ἀξιῶ τίς ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπ' αὐτὸν στρατεύειν. ἐξ ἀντιπίπτοντος δὲ ἀναιρέσειως καθιστάμεθα, ὅταν πλέον ἢ τὰ ἀντιπίπτοντα ἐκ τῆς διανοίας τῶν ἀκούοντων, καὶ²³ δὲ τὰ μὲν ἐν προοιμίῳ ἀνελεῖν, τὰ δὲ ἐν καταστάσει· ἢ ὅταν ἐν μὲν ἢ τὸ ἀντιπίπτον, ἰσχυρὸν δὲ καὶ δι' ὅλον τοῦ λόγου ἀνθίστασθαι, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἐν μὲν γὰρ τὸ ἀντιπίπτον τὸ δοκεῖν εὐεργέτην εἶναι αὐτὸν Χαρίδημον· ἔθηκεν δὲ αὐτὸ καὶ ἐν προοιμίῳ καὶ²⁴ ἐν κεφαλαίοις καὶ ἐν καταστάσει· ἐκ προσυστάσεως δὲ ποιησόμεθα κατάστασιν, ὁπόταν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ μὴ εὐθὺς ἐπιπηδῶμεν, ἀλλὰ προσυνιστῶμεν αὐτὸ ὡς καὶ ἀναγκαῖον ἐν πρώτοις τεθῆναι, καὶ εἰς τὰ μέγιστα διαφέρειν, οἷον τὸ νόμιμον· ἢ εἰ ἄλλο τι μέλλοις²⁵ ἐξετάζειν κεφάλαιον πρῶτον, εἴτα μὴ ἔχοι ἄλλην κατάστασιν μηδὲ διήγησιν, καὶ εἰ βουλευθείης τὸ κεφάλαιον προεπι-

16 Ald, Codd, συγκροῦσθαι, 17 Ven, Vind, ἡμᾶς, 18 Ald. Ven. Vind. καὶ β. Par. καὶ ἔστω. 19 Ven. ἀνοικεῖν. rell. ἀνοικεῖν. 20 Par. Vind. ἀπολώλεκεν. 21 Par. ἐκείνο. 22 Ald. Ven. μέλλεις. Ven. supra lin. Vind. Par. μέλλοις. Mox Par. ἔχοις. rell, ἔχεις,

πημῆνασθαι. γίνεται μὲν γὰρ καὶ διηγήσεως αὔσης προ-
 σύστασις κεφαλαίον, ὅταν ἰσχυρὸν ἢ· γίνεται δὲ καὶ μὴ
 αὔσης μῆτε διηγήσεως μῆτε ἀποστάσεως, οἷον εἰ κατὰ-
 στασις εἴη ἢ προσύστασις, οἷον ἃ ²³ τοίνυν μάλιστα τὸν
 τῶν ἀνθρώπων συνέχει βίον. ἐκ προδιαβολῆς δὲ ὁπόταν
 τὰ τοῦ ἀντιδίκου ἢ τὰ περὶ αὐτὸν διαβάλης· γίνεται δὲ
 ἐν οἷς ἄδοξα ²⁴ ὑπόκειται πρόσωπα, οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου
 τοῦ ζητήματος· ἐν σπάνει χρημάτων ἔγραψεν ὁ Ἀριστο-
 γείτων μισθοῦ μνεῖν, καὶ κρίνεται· ἢ ἐκ διορισμοῦ, ὡς
 10 ἐκ τῷ τῆς παραπροσβείας· ἀρμόττει δὲ, ἂν μὲν δημοσίαι
 τις φύγη, ²⁵ ὅταν ἄλλη κατάστασις μὴ ἢ· προσδιορι-
 ζόμεθα δὲ ὁπόταν ἀκόλουθα οἷς προδιοριζόμεθα ²⁶ ἢ
 τὰ μέλλοντα ἐπιφέρεισθαι. οἷον διὰ παραπροσβευτὰς τῶν-
 δε καὶ τῶνδε λαβεῖν εὐθύνας, ὡς ἐὰν μὴ πάντα δυνά-
 15 μεθα ἐπιδείξει, περιττὸν τὸ ἐπαγγέλλεσθαι πάντα, ἀλλ'
 ἐκείνα ἃ δυνάμεθα. ²⁷ Ἐξ ἀντεξετάσεως δὲ καθιστά-
 μεθα ἐν πᾶσι τοῖς ἐξ ἀποβάσεως, οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου·
 Σκύθαι νομάδες πόλιν ὥκησαν, καὶ νοσοῦσι. ²⁸ συμ-
 βουλεύει τις αὐτοῖς τοῦ προτέρου ἔχασθαι βίον. ἐὰν γὰρ
 20 ἀντεξετάσης, ²⁹ λέξεις οἷα πρότερον ἦν πρὸ τῆς πόλεως,
 οἷον ὑγίεια, εὐεξία, καὶ ὅποια τὰ νῦν. τὸ δὲ κεφάλαιον
 αὐτὸ καταστατικῶς εἰσάγεται, ὡς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
 Ὀλυνθιακῶν. ³⁰ „ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες, σφόδρ' ἂν ἡγού-
 μην καὶ αὐτὸς φοβερόν τὸν Φίλιππον καὶ θανμαστὸν,
 25 εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἰώρων.“ τοῦτο γὰρ κεφάλαιόν

²³ Ald. Codd. ὁ.   ²⁴ Ald. Vind. Ven. ἔνδοξα. Par.
 ἄδοξα.   ²⁵ Par. Ven. φύγει.   ²⁶ Vind. Ven. προσδιορι-
 ζόμεθα. tum Par. ἢ. rell. ἢ.   ²⁷ Post δυνάμεθα lacuna est

in Ald. Ven. Vind., qua caret Par. Lib. Merulae.   ²⁸
 Par. νοσοῦσιν. tum Ven. Vind. τοῦ πρότερον.   ²⁹ Par. ἀν-
 τετίσεις. manu rec. supra i scriptum η·   ³⁰ Olynth. II.

p. 19.

ἔστι τὸ δυνατόν, εἰσῆκται δὲ καταστατικῶς· μέρος δὲ κεφαλαίου, ὡς ἐν τῷ Ἰσοκράτῃ, Ἀριστείδῃ. ³¹ τὸ δὲ ἐκ τρόπου ἀρμόσει σοι καὶ ἐνίοις τῶν ἐσχηματισμένων, ἐν οἷς εἰσηγησαμένου τινὸς καὶ πείσαντος σὺ τὴν εἰσηγησιν ταύτην ἐν ἀληθείᾳ κακίζεις, προσποιῇ δὲ ἐπαινεῖν, ³ καὶ ἄλλο τι δεῖ προστιθέναι ἕτερον αὐτοῦ ἀκόλουθον· ἀρμόσει γὰρ σοι λέγειν, ἐσφάλην τοῦ προσήκοντος, ἐγὼ μὲν γὰρ ὥμην τοιαῦτα αὐτὸν γράφειν καὶ τοιαῦτα, οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου. ἔγραψεν ὁ Περικλῆς δηρὸν τὴν Ἀττικὴν· γράφει ὁ Νικίας ἀπὸ τῆς Ἐλευσίνος ἀρχεσθαι. λέξι γὰρ ¹⁰ ὁ Νικίας, ὅτι ἐγὼ μὲν ὥμην πρότερον, ὅτι ³² ἐκκλησίαν ⁶⁹² τις ἐπήγγελλε καὶ παρήλθε Περικλῆς, ταῦτα τὰ εἰωθότα λεχθήσεσθαι, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ τῆς χώρας καὶ κινδυνεύειν, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. ἀλλ' ὁ σοφὸς Περικλῆς τούτων μὲν ὑπερεῖδεν, εὖ γε ποιῶν καὶ κατ' ἑαυτόν· ἤκούετε ¹⁵ δὲ οἷα διεξῆμι, οἷα μηδεὶς πρότερον· τί οὖν ἔπεται τούτοις, ἀρχὴν ζητῆσαι καὶ τόπον, ἀφ' οὗ ἀρξόμεθα. ἀρμόσει δὲ τοῦτο καὶ ἀγωνιστικοῖς ἐνισταμένων ἡμῶν ἐνίοτε πεφαισμένως μὲν τοι καὶ ταμιευομένων ³³ ἡμῶν τοὺς πλείστους τρόπους τῶν μεταληπτικῶν. ³⁴ γένοιτο δ' ἂν τοῦ- ²⁰ το ὁπόταν εἰσηγήσῃ τινὸς ἀντιλέγης ³⁵ ἢ εὐθύνας, οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου. ἔγραψεν ὁ Ἀριστογυῖτων μισθοῦ μυεῖν. ³⁶ ἀντιλέγει τις, οἷον ἐγὼ μὲν ὥμην ἄλλους πόρους τινὰς τοῦτον εὐρεῖν ³⁷ χρημάτων εἰσφορᾶς· ἀπὸ

31 Ald. Codd. τῷ Ἰσοκράτῃ, Ἀριστείδου. — v. 5. Par. κακίζης. 32 Ald. Codd. ὅτι. Mox Ven. Vind. Par. ἐπήγγελλον. tum Par. παρήλθεν. 33 Ald. Codd. ταμιευόμενος. 34 Post μεταληπτικῶν lacuna est in Ald. Vind. Ven. post quam pergunt: δεῖ τοῦτο. Par. sine lacuna IY (vide siglam in tab. palaeogr. nr. 2.) δεῖ τοῦτο [forte γίνεται]. Lib. Mer. γένοιτο δ' ἂν. 35 Ald. Vind. ἀντιλέγει. Ven. Par. ἀντιλέγης. tum Par. εὐθύνας. rell. εὐθύνας. 36 Ven. μυεῖν. 37 Par. τοῦτον εὐρεῖν. rell. τούτων ἐρεῖν. Tum omnes εἰσφορᾶς.

ἐπαγγελίας ³⁸ δὲ καθιστόμεθα, ὁπόταν ἢ οἱ ἀκούοντες ἐπιζητῶσι ³⁹ τόδε τι κεφαλαίον, δηλονότι τὸ συνέχον, σὺ δὲ λέγῃς ⁴⁰ σπεύδειν μὲν ἐπ' αὐτὸν καὶ ἡδέως ἂν ἀπ' ἐκείνου τὴν ἀρχὴν ποιήσασθαι. εἶναι δὲ ἀναγκαῖα ἄλλα ἢ τινὰ πρὸ αὐτοῦ εἰπεῖν, ἢ ὁπόταν δοκῇς μέρει τινὶ τῶν κεφαλαίων ἀσθενὴς εἶναι, καὶ λέγῃς μὴ οὕτως ἀσθενῇ δαίξιν, ἀλλὰ καὶ ἰσχυρότατα· ἢ ὁπόταν τοῦ ἐναντίου δοκοῦντος ἰσχυρίζεσθαι τινὶ κεφαλαίῳ λέγῃς ἐπαγγελλόμενος, οὐ πρὸς ἐκείνου μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡμῶν εἶναι.

C a p. V.

10

ΠΕΡΙ ΔΙΗΓΗΣΕΩΣ.

Ὅτι μὲν ἡ διήγησις πραγμάτων ἐκθέσις γεγονότων, καὶ ὅτι μάλιστα πιθανότητος καὶ σαφηνείας δεῖ ἐν διηγῆσει, καὶ ὅτι διττὸν τὸ γένος τῶν διηγήσεων, τὸ μὲν διὰ ψιλῶν πραγμάτων, τὸ δὲ διὰ μετanoiῶν προσεξετα-
 15 ζομένων καὶ κατασκευῶν προστιθεμένων ἑτέροις λέγειν ἀφίημι. καὶ ὅτι αἱ μὲν εἰσιν ἱστορικαὶ, ὧν πολὺ εἶδος συγγραφαῖς ἂν, αἱ δὲ ἀγωνιστικαί, οἷον αἱ παρὰ τοῖς πολιτικοῖς. ἔλθοιεν δ' ἂν ποτε καὶ ἱστορικαὶ εἰς πολιτικόν. οἷον, ¹ ἔστι μὲν πολιτικὸς ὁ λόγος, δεῖ δὲ τὸν ² αὐ-
 20 τὸν ἐπανορθοῦσθαι διὰ τῶν ἐναργῶν σχημάτων. ἔχω δὲ κακεῖνο λέγειν, ὅτι ὁ μὲν Λυσίας κατὰ ὕψωσιν ἀνηπλωμένας τὰς διηγήσεις εἰσάγει, ὁ δὲ Δημοσοθένης πλαγιάζων μετὰ εὐτονίας ³ εἰσάγει, καὶ ὁ μὲν ψιλὰς, ὁ δὲ προσπερισσὼν ταύταις τι. εἰ δὲ βούλει κακεῖνο μανθάνειν,

38 Ven. Par. ἐπαγγελίας. Vind. Ald. ἀπαγγελίας. 39 Par. ἐπιζητῶσιν. 40 Ald. Vind. λέγεις. Par. Ven. λέγῃς.

1 οἷον e Par. recepi. 2 Ald. Codd. τό. — v. 31. Ald. Codd. κακεῖνα. 3 Ven. Par. εὐτονίας. Ald. Vind. εὐνοίας.

ἴτι οὐδ' ἐν ταῖς διηγήσεσι ⁴ προκαταβαίνει τὰ πράγματα, ἀλλὰ συμμέτρως, καὶ ὅτι ἐνίοτε οὐδὲ διηγησέαν, ὅταν κατ' ἡμῶν ἢ διηγήσεις· ὅταν δὲ τῶν πραγμάτων τὰ μὲν ὑπὲρ ἡμῶν ἢ, τὰ δὲ κατ' ἡμῶν ἐν ταῖς ἀντιθέσεσι, ⁵ τηρητέον καὶ λυτέον· ἔτι μὴν ἄξιον εἰδέναι, ὅτι διηγήσεις ἀφηγήματος ταύτῃ διαφέρει, ἅτι ἡ μὲν διήγησις ἐστὶν αὐτῶν τῶν γεγονότων, καὶ τοῦ ἐν τῇ πράγματι κρινομένου ἀφήγησις, τὸ δὲ ἀφηγηματικὸν πολλάκις καὶ ἐν τοῖς κεφαλαιαῖς τίθεται, ὅταν ἢ παραδείγμα ἢ λύσει γεγονότων ἀντιθέτες ἀφηγηματικῶς σχήματα εἰσάγωμεν. ¹⁰ εἰδέναι δὲ χρή, ὅτι καταστάσεως διηγήσεις ταύτῃ διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν διηγήσεις αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἐστὶν ἐκθέσεις, ἡ δὲ κατάστασις ἐξ ἰδίας ἐπινοίας τοῦ λέγοντος καὶ τὰ ἀντιπλητόντα ἀναιρεῖ ἐκ τῆς τῶν ἀκομώντων ἐπινοίας· καὶ ἡ μὲν διδάσκει τὸ πρᾶγμα, ἡ δὲ προκαθίσ- ¹⁵ τησι ⁶ τοὺς δικαστὰς πῶς δεῖ ἀκούειν αὐτοὺς περὶ τῶν πραγμάτων. ταῦτα μὲν ⁷ οὖν καθολικώτερον ἐπὶ πασῶν διηγήσεων, νυνὶ δὲ ὥσπερ εἰώθαμεν γενικῶς περὶ τῶν διηγήσεων εἰπώμεν. ὅπου ἂν ὠρεῖαν ἢ αὐτοὶ αἰτῶμεν, ἢ ἄλλω ⁸ γράψωμεν, ὡς μέγα τι κατειργασμένῳ, ἀρμόσει ²⁰ διηγεῖσθαι τὰ πεπραγμένα, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὁ παραρητορῶμεθα, μηδενὶ παραστήναι ⁹ ἐπαχθῆς, καὶ ἄκουτας δοκεῖν λέγειν αὐτά. Γίνεται δὲ αὐξήσις ¹⁰ τῆς ἐνεργείας οὐκ ἔαν ἀπλῶς διέλθῃς τὰ κατωρθωμένα, ἀλλ' ἔαν πρότερον αὐξήσῃς τὸ μέγεθος τῶν προτέρων συμφο- ²⁵ ρῶν ὥς ¹¹ ἀπῆλλαξεν, ἢ τὴν δύναμιν τῶν ἐχθρῶν ἐπαν-

4 Par. διηγήσειν. 5 Par. ἀντιθέσειν. 6 Par. προκαθίστησι. rell. καθίστησι. 7 μὲν ex Par. Ven. recepi. 8 Par. ἄλλως [man. rec. supra ὡς scriptum ω]. Tum Ald. τράψωμεν. rell. γράψωμεν. 9 Ald. Ven. παραστήσαι. Par. παραστήναι. Vind. παρῖναι, supra lin. παραστήναι. 10 Par. γίνεται δὲ αὐξ. rell. ἢ δὲ αὐξ. 11 Par. ὥς. rell. ὡς.

σεν, οἷον ὡς ἐν ζήτηματι· γράφει τις Κόνωνα μετὰ τὴν
 ἀνάστασιν τῶν τειχῶν τῶν αὐτῶν τιμῶν Ἀρμοδίῳ¹² καὶ
 Ἀριστογείτονι τυγχάνειν· προνοητέον δὲ ἐν τοῖς τοιοῦτοις
 693 ὅπως μὴ πάντα ἐκκινώσης¹³ τὰ κατωρθωμένα ἐν τῇ διη-
 γήσει, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς κεφαλαίοις φυλάξῃ τινὰ· κακίον
 δὲ προνοητέον, ὅπως ἂν διατρίβων ἐπιτρέχειν δοκῇς εὐ-
 νεκα τοῦ ἀνεπαχθούς, καὶ μάλιστα ὅταν περὶ σεαυτοῦ.
 γινήσεται δὲ ταῦτο εἰ ἀσυνδέτως τὰ πολλὰ εἰσάγοις, καὶ
 τὰ μὲν παραλιπὼν λέγῃς οὐδὲν ἥττον ἐργαζόμενος ταῦτα,
 10 τὰ δὲ προηγουμένως εἰσάγων ἐν τοῖς ἐξ ἀποβάσεως ζητή-
 μασιν. ἐξ ἀποβάσεως δὲ λέγω ὅπου ψηφίσματος ἢ νόμου
 ἢ τιμῆς ἄλλου τοιοῦτου γραφέντος ἢ πράχθέντος τοιοῦ-
 τόν τι ἀπέβη. ἀρμόσει εἰσάγειν τὴν διήγησιν ἐξ ἀντεξ-
 τάσεως, οἷον οἷα ἦν τὰ πρότερον καὶ νῦν συμβεβηκότα,
 15 ὡς ἐπ' ἐκείνου, ἔθηκεν ὁ Λεπτίνης τὸν νόμον, οὐ πέμ-
 πει τὸν¹⁴ σῆτον ὁ Λεύκων,¹⁵ καὶ κρίνεται ὁ Λεπτίνης¹⁶
 ἀρμόσει σοι λέγειν· σκέψασθε τοὺς καιροὺς παρ' ἀλλή-
 λους¹⁶ θέντες τὸν τε πρότερον καὶ τὸν νῦν. οὐκοῦν
 πρότερον μὲν τῇ παρὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐνοίᾳ καὶ
 20 δόξῃ καὶ εὐπορίαις καὶ παρασκευῇ τῇ πάσῃ ἢ πόλιν εὐ-
 θηνῇ,¹⁷ ὡς μὴ μόνον αὐτοὺς ἔχεν τὰ ἐφ'¹⁸ ἡμέραν,
 ἀλλὰ καὶ διακόσια τέλαντα, ἃ διώκησε¹⁹ Καλλισθένης
 πρὸς τὸ περιγενέσθαι· τὰ δὲ νῦν ὁρᾶτε οἷα συμβαίνει
 διὰ τὸν νόμον. πάλιν ἐπ' ἐκείνον· Σχύθαι πόλιν ῥυκη-
 25 σαν, καὶ νοσοῦντων αὐτῶν ἀξιοὶ τις αὐτοὺς ἀφίστασθαι
 τῆς πόλεως. καὶ γὰρ ἐνταῦθα τῷ²⁰ κατὰ ἀντεξέτασιν
 κέχρηται ἐν τοῖς ἐξ ἀκολούθου προβλήμασιν. ἐξ ἀκο-
 λού-

12 Ald. Codd. Ἀρμοδίονι. 13 Ald. Vind. ἐκ κινώσης. Ven.
 Par. ἐκκινώσης. 14 Ald. τό. 15 Ald. Vind. Ven. Λεύ sq. lacuna.
 Par. et Ex. Par. Λεύκων. 16 Par. παρ' ἀλλήλους. rell. παραλλή-
 λους. — v. 19. Ald. Codd. ἐννοίᾳ. 17 Par. εὐθηνῇ. rell. εὐθύνη.
 18 Ald. Codd. ἐφ'. 19 Par. διώκησεν. 20 Par. τῷ. rell. τό.

λοῦθου δὲ λέγω, ὅταν ᾗτοι ²¹ δεδομένου τινὸς ἤδη ἢ
προπεπραγμένου ἄλλο ²² ἐξῆς εἰσηγώμεθα, ἀρμόσει λέ-
γειν ὅτι ἤδη τὸ πλεῖστον μέρος τῆς συμβουλῆς προκα-
τείργασται· ὅπου γὰρ τόδε καὶ τόδε πέπρακται, ἐν-
ταῦθα καὶ συμμετρως ἢ διήγησις τῶν πεπραγμένων. οἷον ⁵
ὡς ἐπ' ἐκείνου, μετὰ τὰ ἐν Κυζικῇ γράφει Ἀλκιβιάδης
ἐπὶ Σικελίαν ²³ πλεῖν, ἀρμόσει μὲν αὖ τῇ διήγησει· ἤδη
μὲν οὖν προκατείργασται τοῦ πρὸς Σικελιώτας πολέμου
τὸ πλεῖστον μέρος· ἐφ' οἷς γὰρ εἶχον τὰς ἐλπίδας Συ-
ρακούσιοι Λακεδαιμονίοις, ²⁴ οὗτοι πῶς κακῶς διάκεινται ¹⁰
ἐνδυμήθηται. κἀνταῦθα συμμετρως ἢ διήγησις τῶν πε-
πραγμένων· ἢ πάλιν ἐπ' ἐκείνου, μετὰ τὴν νίκην ὁ Ἑρ-
μοκράτης γράφει ἐπ' Ἀθήνας πλεῖν.

ΑΛΛΟ. Ὅποτεν ἀδίκου προσώπου καὶ διαβεβλημέ-
νου κατηγορῶμεν, ὡς καὶ ἄλλοις τισὶν ἄνεν τῆς γραφῆς ¹⁵
δοκεῖν ἐπεύθυνον εἶναι, ἀρμόσει τὴν διήγησιν οὐ ψιλὴν
εἰσάγειν, ἀλλὰ μετὰ κατηγορίας ὡς ἐπ' ἐκείνου. ἔγραψεν
ὁ Ἀριστογείτων μισθοῦ μυεῖν, καὶ κρίνεται. ἀρμόσει γὰρ
εἰσβαλεῖν οὕτως· Ἀριστογεῖτονι τούτῳ οὐκ ἤρκει ²⁵ τὰ
ἄλλα σύμπαντα, οὐ νόμων καταλύσεις, ὑφ' ὧν ἀπειργα-
ται τῆς πολιτείας, οὐ κλοπαὶ δημόσιαι, οὐ τὰ ὀφλήματα,
οὐ τὴν αἰτίαν παρασχεῖν αὐτόν καὶ τῆς ἀπορίας, ἀλλ'
ἔτι καὶ τοῖςδε ἐπετόλμησεν· ὅταν δὲ μὴ ἀδόξαν προσώ-
που πάνυ κατηγορῶμεν, ἀρμόσει ἐν ἀρχῇ τῆς διήγησεως
καὶ δοῦναι τι αὐτῷ, οἷον ἐγὼ μὲν τὸν ἄλλον βίον τάνδρως ²⁵
οὐκ αἰτιῶμαι, εἰ δὲ βούλεσθε, καὶ ἐπαινώ τὰ πλείω,
ἀλλ' ὥφειλέν γε ἄχρα τούτων. ²⁶ ἴστασθαι. νῦν δὲ ὑπο-

21 Ald. ᾗτοι. Codd. ᾗτοι.

22 Ald. Codd. προπεπραγμέ-
νου. ΑΛΛΟ. ἐξῆς εἰσηγώμεθα. Par. μισθώμεθα. Tum Ven. ὡς
ἤδη μὲν. — v. 4. Ald. Codd. καὶ ἐντ. καὶ. 23 Par. Σικελίαν. tell.
βασιλεία. — v. 8. Par. προκατείργασται. tell. προκατείργασθαι.

24 Ald. Codd. Λακεδαιμονίους.

25 Ald. εἶρα. Codd. ἤρκει.

26 Ald. τούτου. Codd. τούτων.

δείξας ἀρχὴν ἐκ τοῦ πιστεῦσθῆναι καλὴν δια' εὐργάσαστο
 σκέψασθε. 27 καὶ πάλιν, ὁ Λυκούργος 28 θὰς τῶν τῆς
 ξενηλασίας νόμον κρίνεται. εἰ δὲ ἀμφίδοξον εἴη, ἀρμόσει
 σοι ταῦτα τὰ πεπραγμένα ψιλά διελθεῖν· ὅταν δὲν συνε-
 5 χῶς πραττόμενα ἢ τινὰ καὶ ἀποτροπὴν αὐτῶν εἰσηγώμε-
 θα, ἀρμόσει οὕτως εἰσαγεῖν· ἐμὲ γὰρ καὶ πάλαι μὲν
 ἐλπίει τα πραττόμενα, 33 καὶ ἐζητούν ἀποφυγὴν τινὰ, οὐ
 μὴν ἀλλὰ τῶς μὲν ἐλπίχον, καὶ λέξεις αἰτίας, δι' αἷς
 ἐπιείχες. νῦν δὲ εἰς μέσον ἤνεγκα τὴν ἐλπίσιν τοῦ γνῶμην
 10 ὁρῶν εἰς ἀπέραντον μὲν ἡμῖν προχωροῦν τὸ δεινόν, συμ-
 βαίνοντα δὲ τὰ καὶ τὰ, ὡς ἐπ' ἐκείνου. πολλὰ τις χρᾶ-
 μενος τοῖς τῶν ἀνδροφόνων καθαρσίοις, ἢ πολλὰ κα-
 τατρέχοντος τὴν Χερρόνησον 29 Φιλίππου γράφει Δη-
 μοσθένης διορῶσαι τὸν Ἰσθμόν. ἀλλὰ καὶ ἐν πολλῷ τινι
 15 χρόνῳ ἢ 30 μεμενηκός, ὡς ἐπὶ τῷ Περιχλὲι ὁ Ἀριστοτέλης
 πεποίηκε. καὶ ὅποταν τις δοκῇ αὐ ποιεῖν, καὶ ἀντιλέγῃς
 694 αὐτῷ ἢ κατηγορεῖς, μᾶλλον καταστάσεως χώρᾳ γίνεται 32
 καὶ τὴν γνῶμην αὐτοῦ ἐξετάσεις μετὰ τὰ ὑποκρίματα, μεθ'
 ἧς πέμπει. ὡς ἐπὶ τοῦ βασιλέως τοῦ μετὰ Μηδικὰ πέμ-
 20 ψαντος τὸν στέφανον τῇ ἀριδίτῃ τῶν πόλεων· ἐξετάσεις
 γὰρ αὐτοῦ τὴν γνῶμην, ὅτι συγκρουσάτι βδύλεται τὰς
 πόλεις· καὶ πάλιν ἐπ' ἐκείνου· ἐπέμψε στέφανον Φίλιπ-
 πος τῇ θεῷ μετὰ Ὀλυνθόν. 31 ὅποταν δὲ ἡττηθῶμεν
 τῇ προτέρᾳ κρίσει, καὶ περὶ ἑτέρων πάλιν ἀγωνιζώμεθα,
 25 ἐρμόσει βαρύνῃ, ὅσον ἀπολογησασθαι, 33 καὶ ἀψασθαι

27 Sequitur in Ald. Codd. ὡς ἐπὶ τῷ Αὐδάνδρῳ Αὐτίκῃ.
 Tum Par. ἢ πάλιν. 28 Ald. Λυκούργος — ξενηλασίας. 29
 Par. Χερρόνησον. Vind. Χερρόνησον. 30 Ald. Vind. Ven.
 πολλῷ τι sq. lacuna. Par. et Ex. Par. πολλῷ τινι χρόνῳ. Lib.
 Merulae πολλῷ τινι ἢ. 31 γίνεται Ald. Vind. Ven. per
 lacunam om. Par. γίνεται. Ex. Par. εὑρεται. 32 Post Ὀλυν-
 θόν brevis lacuna est in Ald. Vind. qua caret Par. 33 Ald.
 ἀπολογησασθαι.

τῶν δικαστῶν, εἰ λέγοις· τὰ μὲν πρότερον κεκριμένα
ὅπως δῆποτε ἔσχεν, ἀφήμι καὶ οὐ λέγω οὐδ' ὅτι ἐγώ,
οὐδ' ὅτι πολλὰ καὶ παραπεισθέντες πολλάκις ἔγνωσαν
δικασταί, οὐτε τὰ εἰς τοῦτο φέροντα δίκαια· ἐκ δὲ τοῦ
ἐναντίου αὐτῷ τούτῳ συμπεπλήχθαι καὶ λέγειν· ἤδη μὲν 5
οὖν ἱκανὸν μαρτύριον τῆς τούτου πονηρίας ἡ πρώτη κρί-
σις, ὅπου ἂν ἀδίκημά τι μέγα τινὸς κατηγορῶμεν, οἷον
τυραννίδα· ὡς εἰ Κριτίαν κρίνοις ἡ ἀσέβειαν, ἀρμόσει
ἐπισημηνάμενον τὸ μέγεθος τοῦ τολμήματος, ὡς ἔφην,
οὕτως εἰσβαλεῖν εἰς τὴν διήγησιν· καὶ γίνεται ³⁴ καθ' 10
ὑπογραφὴν ὁ λόγος, ὅποτεν ἀδίκημά τινος κατηγορῶμεν,
δοκοῦν μικρὸν εἶναι, ἄξιον τοῦτο αὐτὸ ἐπισημηνάμενοι, ³⁵
ὡς οὐ χρὴ προσλαμβάνειν, οὐδὲ προκαταγιγνώσκειν τοῦ
ἀγῶνος, ὡς περὶ μικρῶν, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἀκρόασιν
οὕτω διηγῆσθαι. ὅποτεν πάθος διεξίεναι μέλλωμεν, λοι- 15
μὸν ἢ νόσον ἢ τι τοιοῦτον, ἀρμόσει προεπισημηνάμενον
ἐν καταστάσει, ὡς ἔστιν εἰκτρά καὶ ἁμιαρὰ τὰ ῥηθησό-
μενα, ἀναγκαῖα δὲ, οὕτως εἰσβαλεῖν εἰς τὴν διήγησιν, εἰτα
τότε λέγειν δι' ³⁶ ὑπογραφῆς τὸν λόγον· ταῖς γὰρ ὑπο-
γραφαῖς μάλιστα τὰ πάθη χαίρει ἐν ταῖς διηγῆγεσι· ³⁷ 20
μὴ πειρῶ μέντοι εἰς τὰ καθ' ἕκαστα καθιέναι· εἰ δὲ μὴ,
εἰς εὐτέλειαν ἐκπαιεῖται ὁ λόγος. ἀλλὰ τὰ μὲν προφανῶς
κατ' εἶδη, τὰ δ' ἐν γένει· ἕνια δὲ καὶ ἀποσιωπᾶν δεῖ
καὶ παραλιπεῖν ^{37*} δοκεῖν, ὅποτεν ἀτόπου τινὸς αὐτὸς
μὲν οἶα τὰ συμβάντα διηγῆσθαι, ³⁸ ὁ δὲ ἀντιλέγων αὐ- 25
τῷ τὸν τρόπον τῆς ἐπανορθώσεως μέμφοιτο. πῶς προ-
καταστήσεται, λέλεκται. φήσιν γὰρ ὅποτε μὲν προσεδό-

34 γίνεται Ald. Vind. Ven. per lac. om. Par. γίνεται. Ex.
Par. ἔστιαι. 35 Ald. Codd. ἐπισημηνάμενον. — v. 15. Par.
οὕτως. 36 Par. δι' ὑπογρ. rell. δ' ὑπογρ. 37 Par. διη-
γήσειν. 37* Ald. Par. παραλιπεῖν. Ven. Vind. παραλιπεῖν.
38 Ald. Codd. διηγῆσθαι.

κων τοῦτον λέξιν πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν δυσχαρῶν, οἷον
καὶ ὑμῶν ἤκουον τῶν πλείστων λεγόντων· καὶ αὐτὸς μὲν
αὐτίκα δὴ λέγω· ὅποια εἰσηγήσατο ὁρᾶτε· ὅλως δὲ κα-
θόλου τῶν διηγήσεων αἱ μὲν εἰσι παθητικαί, αἱ δὲ σφο-
δραὶ, αἱ δὲ ἐν βαρύτητι, αἱ δὲ ἐγκωμιαστικαί, αἱ δὲ
μέσαι· καὶ τούτων τῶν μέσων αἱ μὲν δημόσιαι, αἱ δὲ
ἰδιωτικαί· αἱ μὲν οὖν ἐγκωμιαστικαί καὶ δι' εὐεργεσιῶν
διέξοδον ἔχουσιν· αὗται τοίνυν εἰσι πομπικώτεραι καὶ
πανηγυρικώτεραι· πρόσεστι δὲ αὐταῖς τὸ ἐπαχθές· τοῦ-
40 το τοίνυν ἐπανορθωτέον ἢ διὰ τῶν προπαραιτήσεων, ἢ
διὰ τὸ ἀναγκαῖον· δεικνύναι τὸν λόγον, καὶ παραλιπεῖν
προσποιούμενον, ἢ ἐξ ἀναιρέσεως τὰ πολλὰ καὶ ἐπιερά-
γοντα, ἢ ἀσυνδέτως· τάχους γὰρ φαντασίαν ποιῶ τὸ
σχῆμα, ἥγουν τὸ κατ' ἐπιδρομήν· ³⁹ αἱ δὲ παθητικαί
15 διηγήσεις οὐ πολὺν ἔχειν ὀφείλουσι ⁴⁰ κόσμον, ἐκλύουσι
γὰρ τὸ ἐναργές τοῦ πάθους· Χρήσιμοι δ' αὐταῖς καὶ
αἱ διαπορήσεις· „ἀπορῶ τί χρη εἰσάγειν ἢ λέγειν·“ καὶ
οἱ μελλησμοί· „ἔγω καὶ πρὸς αὐτῷ καθιστάμενος τῷ
πάθει ἀναχωρῶ καὶ διαμείλλω.“ χρήσιμοι δ' ἐν αὐταῖς
20 αἱ ἀντεξετάσεις τῶν προτέρων εὐπραγιῶν, καὶ ὅτι ἔδει
μὲν ἄχρι τούτων ἐξεῖναι τι προελθεῖν· λέγειν δὲ ἀνάγκη
καὶ τὸ διὰ μέσου γεγόμενον τῆς ἀφηγήσεως ἀποσιωπῇ
χρησασθαι· οὐκ ἔτι ἀνδυναίμην τὰ πλείω λέγειν· χρή-
σιμοι δὲ αὐταῖς καὶ οἱ δπλασιασμοὶ καὶ αἱ ἐπαναλήψεις
25 „Θῆβαι δὲ Θῆβαι.“ ⁴¹ χρήσιμοι δὲ καὶ αἱ ὑπογραφαί·
λέγω δὲ ὑπογραφὰς τὰ τοιαῦτα, „οἰκίας“ ⁴² κατεσκαμμέ-
νας, τεῖχη περιηρημένα· ταῦτα γὰρ ὑπογραφῇ καλεῖται.
αἱ σφοδραὶ διηγήσεις μάλιστα κατὰ τῶν ἀδόξων προσ-

³⁹ Sequitur in Ald. Codd. ὡς ἔφη Ἀψίνης ἐν τῷ κατὰ Μειδίον
[Ald. Μειδίον] γεγενῆσθαι, ἐπειδὴ περ ἔμιλλαν αἰσὼν ἐγκωμιάζειν.

⁴⁰ Ald. Ven. Vind. ὄφειλεν. Par. ὀφείλουσι.

⁴¹ Aesch. in
Ctesiph. p. 426.

⁴² Dem. de fals. leg. p. 361.

πων γίνονται. εἰσάγονται δὲ οὐ ψιλὰι, ἀλλὰ πολλάκις
μετὰ κατηγορίας, ὅταν μὴ μόνον εἰπωμεν⁴³ τὸ κρινόμε- 695
νον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄλλον βίον τοῦ κρινομένου παρακατη-
γορήσωμεν, συμμέτρως δὲ· ἐναγώνιον γὰρ τοιοῦτον δοκεῖ
καὶ κατὰ ἀναιρέσιν. ἐνίοτε δὲ αὐτοῖς⁴⁴ εἰσάξομεν· οὐ⁵
λέγω δὲ οὐδὲ τόδε· ἐνίοτε δὲ καὶ ἀξιοπιστίας ἕνεκα παρα-
λιπεῖν ἔνια προσποιησόμεθα διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐνόντων
εἰπεῖν· καὶ οὐχ ἁπλῶς λέξομεν ἃ τετόλμηκεν, ἀλλὰ καὶ
τὴν διάνοιαν προσεξετάζοντες. ἀρμόσει δὲ ἐν ταῖς τοιαύ-
ταις ἀποστατικὰ σχήματα καὶ ὅσα ἀναγκαῖα καὶ τὰ εἰς 10
ἀρχὴν ἀνάγοντα εἰσάγειν ἀρμόσει· αἱ τε ἀρχαὶ τῶν τε-
τολμημένων χρήσιμοι· καὶ μὴ ἀνεπισημάντως προσβάλλης,
ἀλλ' ἐν καταστάσει τὸ μέγεθος ἐπισημαίνόμενος.⁴⁵ αἱ
ἡθικαὶ δὲ διηγήσεις διχῶς νοοῦνται, ἥ ὡς ἐσχηματισμέναι,
ἥ ὡς ἡθος ἔχουσαι ὑφειμένον. καὶ περὶ μὲν τῶν ἐσχημα- 15
τισμένων κάλλιον ἐν τῷ περὶ προκαταστάσεως λείλαται·
αἱ δ' ὑφειμέναι διηγήσεις, ὅταν ἡ πρὸς οἰκεῖον ἢ πρὸς
ἐνδοξον πρόσωπον γίνωνται.⁴⁶ ἐν ταύταις γὰρ παρα-
κατηγορίας μὲν οὐ πάνυ καιρός· αὐτὰ δὲ τὰ πράγματα
δεῖ λέγειν μᾶλλον,⁴⁷ ἢ τῶν προσώπων προσάπτεσθαι. 20
καὶ τι καὶ δοῦναι τὴν πρώτην τῷ ἀντιδίκῳ καὶ ἐπαινέ-
σαι, οἷον ἐγὼ τὸν μὲν ἄλλον βίον τάνδρὸς οὐκ αἰτιῶμαι,
ἀλλ' ἐπαινῶ τὰ πλείω, πλὴν ἀλλ' ὠφελὲ γὰρ ἄχρι τούτων
ἵστασθαι.⁴⁸ ὅταν οὖν τὸ μὲν πρᾶγμα ἄδοξον ἦ,⁴⁹ τὸ
δὲ πρόσωπον ἐνδοξον, ἢ τοῦ β' πάλιν ἀτελες τὸ ἡθος· 25

43 Ald. Vind. εἶπομεν. Ven. Par. εἶπωμεν. Tum Par. τὸν
κρινόμε. Deinceps Ald. παρακατηγορήσομεν. 44 Par. αὐτά.

45 Ald. Codd. ἐπισημαίνόμενον. 46 Ald. Codd. γίνονται.

47 μᾶλλον e Par. inserui. 48 In Ald. Codd. sequitur: ὥς

ἐν τῷ Λυσάνδρῳ Ἀφίνης ἡθικῶς ἤψατο τῆς διηγέσεως, καταχερησι-
κῶς δὲ τὴν πρώτην ἐπῆνεσεν· ἐνδοξον γὰρ ἦν τὸ πρόσωπον. 49

Ald. Codd. ἦν.

ὅταν δὲ ἀμφοτέρωθεν δοκοῦντα εἶναι ἐνδοξα, ⁵⁰ πλεον τὸ
 ἥθος καὶ ἡ ἐπαγγελία ἐνταῦθα ἐπιμελειστέρα. καὶ αἱ
 προπαραιτήσεις χρήσιμοι. ἐνίοτε δὲ οὐ διηγητέον· ἐν
 τοῖς τοιούτοις αἱ περὶ ⁵¹ μεγάλων ἀφηγήσεις, οἷαι ἐν
 5 τοῖς δημοσίοις καὶ κόσμου μετέχουσι πλείονος καὶ κα-
 τὰ πλαγιασμόν εἰσάγονται καὶ κατὰ ἐπεμβολὰς προά-
 γονται.

C a p. VI.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΘΕΣΕΩΣ. ¹

Τῶν ἀντιθέσεων αἱ μὲν εἰσιν ἄτεχνοι, αἱ δὲ ἐντεχοί,
 10 ἄτεχνοι μὲν ὅσαι ἢ ἀπὸ γεγονότων ἢ ἀπὸ ἐγγράφων
 τίθενται. ἀπὸ γεγονότων μὲν, ὥς ἐκείναι, ὅσαι ἀπὸ πα-
 ραδειγμάτων, ὥς ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· „ἀπήγγειλε ² τοί-
 νυν τίς μοι περιϊόντα αὐτὸν πυνθάνεσθαι, τίσι πώποτε
 συμβέβηκεν ὑβρισθῆναι καὶ λέγειν τούτους καὶ διηγεῖσθαι
 15 πρὸς ὑμᾶς μέλλειν, οἷον τὸν πρόεδρον“ καὶ τὰ ἑξῆς·
 ἀπὸ ἐγγράφων δὲ, ὅταν ἡ νόμος ἡ ψήφισμα ἡμῖν ἀντι-
 τεθῇ· ἄτεχνοι δὲ αἱ τοιαῦται καλοῦνται, διότι οὐκ ἐξ
 ἰδίας ἐπινοίας εὗρίσκει αὐτὰς ὁ ῥήτωρ, ἐξ ὠρισμένων δὲ
 καὶ γεγονότων ἔχει τὴν ὅλην. ἐντεχοί δὲ καλοῦνται,
 20 ὅσας εὐρὼν ὁ ῥήτωρ ἀντιτίθῃσιν ὑμῖν· οἷον ὥς ἐν τῷ
 πρὸς Λεπτίνην· „ἀλλὰ, νῆ Δία, φήσεις ³ ὥς ἐκ τοῦ νό-
 μου τούτου λειτουργήσουσιν οἱ πλουσιώτατοι.“ ὥς ἐπὶ τὸ
 πλείστον δὲ αἱ ἄτεχνοι ἰσχυρότεραί εἰσι τῶν ἐντέχνων,
 ὅτι αἱ μὲν ἀπὸ ὠρισμένων πραγμάτων λαμβάνονται καὶ

50 ἐνδοξα e Par. recepti.

51 Codd. περὶ. Ald. παρὲ.

1 Par. Lib. Merulae περὶ ἀντιθέσεων. rell. περὶ ἀντιθέσεως.

2 Par. ἀπήγγειλεν. — In Mid. p. 525.

3 Ald. Vind. Ven.

φήσης. Par. φς. scr. φήσεις. — In Lept. p. 462.

σχεδὸν ὁμολογημένων, τὰς δὲ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ εὗρηκε, καὶ
 δεῖ αὐτὰς κριθῆναι· χρηρὴ δὲ τὰς μὲν ἰσχυρὰς ἀντιθέσεις,
 (ἰσχυρόταται δὲ εἰσιν αἱ συνεκτικώταται τοῦ ἀντιδίκου)
 προδιαβάλλοντα εἰσάγειν, ὡς μεμηχανημένοις ⁴ καὶ ἄδο-
 ξοις τοῖς ὀνόμασι, καὶ ὡς μάλιστα πειραῖσθαι ἀσθενῶς ⁵
 αὐτὰς εἰσάγειν ἢ προσθέντα τι ὄνομα ἄδοξον, ἢ ἀφελόν-
 ταν· οἷον ὡς ἐν ἐκείνῳ, οἷον οἱ νησιῶται πωλοῦσι· τὰ
 γένη, καὶ ῥῆτω πέμπουσι τὸν φόρον· καὶ βουλή πρόκει-
 ται ἐνταῦθα, τί μάλιστα ἐστὶ τὸ συνεκτικώτατον τοῦ
 ἀντιδίκου τὸ συμφέρον· σὺ οὖν πῶς ἂν εἰσάγοις τὴν ¹⁰
 ἀντίθεσιν, ὃν τοίνυν αἰσχιστον εὗρηκασι λόγον καὶ οὐ-
 δαμῶς πρὸς τρόπον τῇ πόλει, ἐκεῖνό ἐστι, τὸ ἀπὸ τῶν
 χρημάτων κέρδος προτείνονται, ὥσπερ δέλεαρ, ὡς ἄλυσι-
 τελες ὃν τὸ τούτων ἀποστήναι. αἱ δὲ ἀσθενεῖς ἀντιθέ-
 σεις καὶ ἀπλοϊκώτερον εἰσάγονται. ἐνίοτε δὲ καὶ ἐξ ἀναι- ¹⁵
 ρείσεως, ἐὰν παρέλκωσιν· οὐ γὰρ ἐκεῖνό ⁶ ἐστὶν εἰπεῖν.
 ἐνίοτε δὲ καὶ ἰσχυραὶ ἀντιθέσεις ἀπλοϊκῶς καὶ ἐκ προ-
 φανοῦς εἰσάγονται ὅταν πάννυ θαρρόμεν τῇ λύσει, ⁷ καὶ ⁶⁹⁶
 ἢ ἀξιόπιστον τοῦτο. ⁸ Τίθενται δὲ πολλαχῶς αἱ ἀντι-
 θέσεις· τετραχῇ γὰρ αὐτὰς τὰς ἀντιθέσεις τίθεμεν. τουτ- ²⁰
 ἐστὶν ἢ τὰς προτάσεις τῶν ἀντιθέσεων καθ' αὐτὰς ὡς
 ἀντιθέσεις τίθεμεν, ἢ ταῖς προτάσεσι τὰς κατασκευὰς
 συνάπτοντες οὕτω τίθεμεν τὴν ἀντίθεσιν, ἢ τὰ ἐπόμενα
 τῇ ἀντιθέσει τίθεμεν μετὰ τῶν προτάσεων καὶ τῶν κα-
 τασκευῶν, ἢ χωρὶς τὴν πρότασιν καὶ τὴν κατασκευὴν ²⁵
 ἰδίαν ἑκατέραν ὡς ἀντίθεσιν προσποιούμενοι. ἀντιθέσεις
 μὲν οὖν τίθενται οὕτως, ὡς ἐν τῷ τῆς παραπροσβείας·
 ἥδεινὰ ποιεῖς, ⁹ ὧς Δημοσθένες, τῶν συμπρέσβειων ¹⁰ κα-

⁴ Ven. Vind. ὡ μεμηχανημ καί.

⁵ Ven. πολλοῦσι.

⁶ Ald. Codd. ἐκεῖνος.

⁷ λύσει Ald. Vind. Ven. om. per lac. supplevi ex Par. qui per compendium scribit λ' et Ex. Par.

⁸ Post τοῦτο lacuna est in Ald. qua caret Par. Lib. Mer. ⁹

ποιεῖς e Par. inserui. — Dem. de fals. leg. p. 400. ¹⁰ Par,

τηγορῶν. εἶτα λύσεις τὰ διατετολμημένα τοῖς πρέσβει
καὶ διὰ τὸ μὴ δοῦναι κοινωνεῖν αὐτοῖς· εἶτα ἡ παρασκευὴ
εὐθύς τῆς ἀντιθέσεως. ἀντίθεσις, ποῦ δαί¹¹ ἄλλες; ποῦ
τράπεζαι; ποῦ σπονδαί; εἰ γὰρ δεινὸν τὸ συμπρέσβειον
5 κατηγορεῖν, τί τούτου¹² κατασκευαστικόν; τὸ μῆτε ἁλῶν
μῆτε σπονδῶν φείσασθαι. εἶτα πάλιν πρὸς τοῦτο ἡ λύ-
σις. συνάπτεται δὲ ἀντιθέσει κατασκευὴ τῆς ἀντιθέσεως,
ὡς ἐπ' ἐκείνου.¹³ „εἰ δὲ τις ὑμῶν δυσπολέμητον οἶσται
τὸν Φίλιππον εἶναι.“ μέχρι τούτου ἡ ἀντίθεσις. εἶτα ἡ
10 κατασκευὴ τοῦ δυσπολέμητον· „ὁρῶν τό τε πλήθος“ καὶ
τὰ ἐξῆς. ἐπόμενον δ' ἐν ἀντιθέσει ὡς ἐπ' ἐκείνου ἐν τῷ
κατ' Ἀνδροτίωνος·¹⁴ „ὥς οὐχ ἡ βουλὴ γέγονεν αἰτία
τοῦ μὴ πεποιθῆσθαι τὰς ναῦς, ἀλλ' ὁ τῶν τριηροποιῶν
ταμίας ἀποδρᾶς ὧχετ' ἔχων πέντε ἡμιτάλαντα.“ εἶτα
15 τὸ ἐπόμενον· „καὶ ὅτι τὸ πρᾶγμα ἀτύχημα συμβέβηκεν.“
εἰ γὰρ ἀπέδρα λαβὼν ἀργύριον, ἔπεται ἀτύχημα νομιζο-
σθαι τὸ συμβάν. ἴδωμεν τοίνυν ἐκάστου τούτων τὸν και-
ρόν. ὅταν μὲν οὖν πάννυ θαρρόωμεν τῇ λύσει, συνάψο-
μεν¹⁵ τῇ ἀντιθέσει καὶ τὰς κατασκευάς· ἢ κατασκευά-
20 σαντες τὰς ἀντιθέσεις, εἰ πολλὰς ἔχοιμεν τὰς λύσεις, τὰς
κατασκευάς δὲ αὐτῆς διελόντες ὡς ἀντιθέσεις εἰσάγομεν,
ἵνα πυκνὸς καὶ ἀγωνιστικὸς ὁ λόγος γένηται, ὡς ἐν
τῷ β' Φιλιππικῷ¹⁶ γέγονε. μία γὰρ ἡ ἀντίθεσις, ὅτι
φοβερὸς ὁ Φίλιππος. κατασκευαὶ δὲ τούτων τίνες; ὅτι
25 χωρία προεῖληφεν,¹⁷ ὅτι συμμάχους ἔχει, ὅτι πεζεταί-
ρους,¹⁸ ὅτι τὴν Μακεδονικὴν δύναμιν. ταύτας τοίνυν

Ven. συμπρέσβειον. Ald. Vind. πρέσβειον. 11 Par. Ven. δαί.
rell. δέ. Mox Par. τράπεζα. 12 Par. τούτου. rell. τούτων.

tum Ven. κατασκευαστι. rell. κατασκευαστικά. 13 Phil. I.
p. 41. 14 p. 598. 15 Ald. συνάψομεν. Codd. συνάψομεν.
16 Ald. Φιλιππικῶν. Codd. Φιλιππικῷ. tum Par. γέγονεν. 17
Ald. προεῖληψε. 18 Ald. Codd. πεζετέρους. scripsi πεζεταί-

τὰς κατασκευὰς ὡς ἀντιθέσεις εἰσέγαγε, δι' ἣν εἶπα-
 μεν ¹⁹ αἰτίαν· ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ ἐπόμενον τῇ ἀντιθέσει
 προτίθεται, ἵνα ἀπ' αὐτοῦ λαβὴν ἔχοντες ῥᾶον λύσωμεν
 τὴν ἀντίθεσιν, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτιῶνος· ²⁰ προειπὼν
 γὰρ τὴν ἀντίθεσιν, „ὡς ²¹ ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίης
 ἀποδράς ᾤχετ' ἔχων πέντε ἡμιτάλαντα,“ εἶτα προσθεῖς
 τὸ ἐπόμενον, „καὶ ὅτι ²² τὸ ὅλον πρᾶγμα ἀτύχημα συμ-
 βέβηκεν.“ ἀπὸ τούτου ἔσχεν ἀφορμὴν τῆς λύσεως. Διὶ
 δὲ καὶ πιθανὰ εἶναι τὰ ἐσόμενα, ἵνα μὴ ἡμεῖς αὐτὰ κα-
 κοτεχνούντες δοκῶμεν προάγειν, ²³ ἀλλ' αὐτὴ ἡ φύσις ²⁴
 τῶν πραγμάτων ἐφάλεσθαι. ἐνίοτε δὲ καὶ μὴ θέντες ἀν-
 τίθεσιν τὰς λύσεις αὐτῆς ²⁵ τίθεμεν. τοῦτο δὲ γίνεται,
 ὅταν ἡ πάνυ βαρύνῃ ἡμᾶς ἡ ἀντίθεσις ἐκ προφανοῦς
 τεθεῖσα, καὶ δέῃ ²⁶ αὐτὴν προανελεῖν λεληθότως ὡς ἐν
 τῷ ἅ τῶν Φιλιππικῶν πεποίηκεν ὁ Δημοσθένης. τίς γὰρ ²⁷
 ἦν ἡ πάνυ βαρύνουσα αὐτὸν ἀντίθεσις; ²⁸ ὅτι ἄπιστοι
 ἡμῖν οἱ Ὀλύνθιοι. τοῦτο τοίνυν μὴ θὰς ἐκ προφανοῦς
 λέλυκεν εἰπὼν. ²⁹ πρὸς δὲ τὰς καταλλαγὰς, ἃς ἐκαῖνος
 ποιήσεται ἄσμενος πρὸς Ὀλυνθίους, ἐναντίως ἔχει. καὶ
 γὰρ ἐστὶ τύραννος Φίλιππος καὶ ἐχθρὸς φύσει τοῖς δη-
 20 νοκρατουμένοις, καὶ ὑπὲρ μεγάλων Ὀλυνθίοις ὁ κίνδυνος,
 εἰ πεισθῇσονται. καὶ ἐκ παραδείγματος· καὶ ἴσασιν ²¹
 ἃ τε Ἀμφιπολιτῶν ἐποίησε τοὺς παραδόντας αὐτῷ τὴν
 πόλιν, καὶ Πυθναίων τοὺς ²² ὑποδεξαμένους. ταῦτα τί-
 νος ἐστὶ συστατικὰ; τοῦ ἀπίστους μὲν αὐτοὺς μέναι ²³

ρους ut Olynth. II. p. 23. 19 Par. εἶπαμεν. 20 Ald.
 Vind. Ἀνδροτιῶ. Ven. Par. Ἀνδροτιῶ. 21 ὡς Ald. om. Re-
 cepi e Codd. 22 ὅτι Ven. om. 23 Par. Ven. προάγειν.
 24 Ald. Codd. αὐτοῦ. Reisk. ad Olynth. I. p. 10. αὐτῆς. 25
 Ald. Codd. δεῖ. Reisk. l. l. δέῃ. 26 Ald. Vind. Ven. ἀντὶ
 sq. lacuna. Par. et marg. Ex. Par. Lib. Mer. ἀντίθεσις. 27
 Olynth. I. p. 10. 28 Ald. ἴσασιν. 29 Par. Πυθναί-
 οὺς ὑποδ.

Φιλίππῳ, ³⁰ ἡμῖν δὲ πιστοῦς; ὅρα· πῶς μὴ θῷς τὴν
 ἀντίθεσιν τὰς λύσεις τέθεικεν. ³¹ καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ
 στεφάνου ταῦτο πεποίηκεν. τίς γὰρ ἦν ἡ παρ' Αἰσχίνου
 ἀντίθεσις; ὅτι οὐδὲ προσήκων ³² ὑμῖν ὁ πόλεμος, ὃ Δι-
 5 μόσθενες, ἀλλ' ἐπ' ἄλλοις εἶη. Φίλιππος, σὺ δὲ ἀλλό-
 τριον πόλεμον ἐπεσπάσω, τοῦτο ἦν ἀντίθεσις. ὁ δὲ μὴ
 θῷς τὴν ἀντίθεσιν τὴν λύσιν αὐτῆς τέθεικεν. „ἀλλὰ
 697 μὴν τὸν τότε συμβάντα τῇ πόλει θόρυβον ἴσται μὲν
 ἅπαντες.“ τί γὰρ ἐκ τούτου συνίσταται; οὕτως οὖν ὑμῖν
 10 προσήκων πόλεμος, ἐθορυβούμεθα. ἡ οὖν βαρυνούσης
 ἡμᾶς ἄγαν τῆς ἀντιθέσεως προεισάγομεν τὰς λύσεις κα-
 ταστατικῶς, ἀλλ' οὐκ ἀγωνιστικῶς τετιῆναι, ὡς ἐν τῷ
 δευτέρῳ Ὀλυνθιακῷ πεποίηκεν ὁ Δημοσθένης. ³³ „ἐγὼ
 γὰρ, ὦ ἄνδρες, σφόδρα ἂν ἡγούμην καὶ αὐτὸς φοβερόν
 15 τὸν Φίλιππον καὶ θαναμαστόν, εἰ τὰ δίκαια πράττοντα
 ἑώρων ηὔξημένον.“ εἰ γὰρ ὡς ἀντίθεσιν καὶ λύσιν ἐτί-
 θαι, οὕτως ἂν εἶπεν, ἀλλὰ, νῆ Δία, φοβερός Φίλιππος
 οὕτω ³⁴ ἐξ ἀδικίας ηὔξεται· νῦν δὲ καταστατικῶς εἰσῆ-
 γαγε-τὰς λύσεις, δι' ἣν εἵκομεν αἰτίαν· ἐνίστε δὲ ἡ μία
 20 ἀντίθεσις καὶ πλεονάκεις εἰσάγεται, ³⁵ ὡς ἐν τῷ πρὸς
 Λεπτίνην· τίς γὰρ ἦν ἀντίθεσις, ὅτι ἀνάξιόί τινές εἰσι
 ταύτης τῆς ἀτελείας. τοῦτο πολλάκις εἰσῆγαγεν. „ἔστι
 δὲ οὐκ ἄδηλον τοῦθ' ὅτι Λεπτίνης ἂν τις ἄλλος ὑπὲρ ³⁶
 τοῦ νόμου λέγῃ, δίκαιον μὲν οὐδὲν ἐρεῖ, φήσῃ ³⁷ δ' ἀνα-
 25 ξίους τινὰς ἀνθρώπους.“ καὶ πάλιν ³⁸ „εἰτα ἐπισύρον-
 τες ἐροῦσιν, ὡς Μεγαρεῖς καὶ Μεσσήνιοι ἀτελεῖς τινες

30 Ven. Vind. Φίλιππον. 31 Par. τίθεικεν. 32 Par.
 προσήκων. rell. προσήκον. 33 p. 19. 34 Ald. Codd. οὐ-
 πω- — v. 19. Par. εἰσῆγαγεν. 35 εἰσάγεται Ald. Vind. Ven.
 per lac. om., supplet Par. In libro Mer. τίθεται. 36 ὑπὲρ
 τοῦ νόμου e Par. inserui. Tum Ven. λέγει. — In Lept. initio.
 37 Ald. φύσει. Codd. φήσει. 38 In Lept. p. 496.

ἀνθρώποι, ἄνθρωποι δεῦλοι καὶ μαστιγίαί. 39 πολλάκις τὴν ἀντίθεσιν εἰσάγομεν, ὅταν δαιτυλεῖς ἔχωμεν 39 πρὸς αὐτὴν λύσεις, καὶ δὲ αὐτὰς διαιρεθῆναι, ἢ ὅταν δοκῇ ἰσχυρὰ εἶναι ἡ ἀντίθεσις καὶ δὲ αὐτὴν πολλάκις ἐξελγχθῆναι. ὅταν δὲ μέλλῃς τὴν αὐτὴν ἀντίθεσιν πολλάκις ἐπάγειν, δεῖσαι 40 σοὶ ποικίλων καὶ τῶν σχημάτων καὶ τῶν εἰσαγωγῶν, ἵνα τὸ προσκορὺς ἀφέλῃς. ἐνίοτε δὲ καὶ δύο ἀντιθέσεις ἅμα συνάψαντες εἰσάγομεν, αἷτα χωρὶς ἑκατέραν λύομεν, ὡς ἔστι μὲν καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις παραδείγματα. 41 γνοίης δ' ἂν ὅτι ἀληθῆ λέγω, καὶ 10 ὅντως 42 δύο εἶσιν ἀντιθέσεις, καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν λύ-

39 Ald. ἔχομεν. 40 Ald. δαιήσαι. 41 Sequitur in Ald. Codd. εἴρηται δὲ καὶ παρὰ Ἀψίνῃ ἐν ἐκείνῳ τῷ ζητήματι· τὸν προδότην ἔδει δεδισθαι παρὰ τῷ συστρατῇ, a) ὁ δὲ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἕνεκα μοιχείας, καὶ κρίνεται συνειδότης. μετὰ γὰρ τὰς πρώτας ἀντιθέσεις ἔτι ἀκρίβειαν ἔθηκε συμπλέξας. φήσεις γὰρ καὶ ταῦτα μὲν δι' αὐτῶν φωρεῖται. b) περὶ δὲ τοῦ καὶ ἄλλως ἂν c) ἐγγενέσθαι διαφθεῖραι τὴν ἄνθρωπον αὐτῷ, εἰς τὴν d) ἐξ αὐτοῦ μήνυσιν ἰφωρεῖται, καὶ οὐκ ἂν ἐξὸν ἀκινδύνως τοῦτο πρᾶξαι μετὰ ζημίας τῆς μεγίστης ἀνελίξαι τις τοῦ προσθεῖναι e) τὴν γυναῖκα. τοῦτο εἰσῆκται μὲν ὡς μία ἀντίθεσις, τὸ ἀληθές δὲ εἰσι δύο· μία μὲν ἀπὸ τῆς βουλήσεως, ὅτι οὐκ εἰκὸς ἦν προσαπολέσαι f) με ἐλέσθαι γυναῖκα καὶ θνέδειν περιβαλεῖν, εἰ μὴ ταῖς ἀληθείαις ἐμεμολέχευτο. ἑτέρα δὲ ἀπὸ τῆς μεταλήψεως· g) καὶ ἄλλοι τρόποι ἦσαν ἀναιρέσεως, εἰ ἐβουλόμην ἀνελεῖν τὸν ἄνθρωπον. ὁ δὲ τὰς δύο συνάψας εἰσήγαγε. h) 42 Par. ὄντως.

η

a) Ald. Vind. Ven. συστράτῃ. Par. συστρατ. b) Ald. Codd. φωρεῖται. c) ἂν Ald. Ven. Vind. om., recepi e Par. d) εἰς τὴν Ald. Vind. Ven. per lac. om., supplet Par. e) Ald. Par. προσθῆναι. Ven. Vind. προσθεῖναι. f) Ald. προσαπολέσαι praeefixo asterisco. g) Ald. Vind. Ven. μετὰ sq. lacuna. Par. et Ex. Par. μεταλήψεως. h) Par. εἰσήγαγεν.

σεων· διαφόρους γὰρ πρὸς ἑκατέραν ἤνεγκε λύσεις, καὶ
 τῷ σχήματι ἐπισημήνατο, εἰπὼν πρῶτον μὲν, ἵνα πρὸς
 τὸ δεύτερον αὐτοῦ πρότερον ἀποκρίνωμαι· τοῦτο οὐκ ἂν
 εἶπεν, εἰ μὴ ἦν μία, εἰ καὶ αὐτὸς δύο ἀντιθέσεις τεθει-
 5 κώς. γίνεται δὲ τοῦτο καὶ συνάπτεται ἀντιθέσεις ἀντιθέ-
 σει, ὅταν ἢ μίαν λύσιν πρὸς τὰς δύο ἔχωμεν θεῖναι,
 καὶ ἔστιν οὐ μικρὰς τοῦτο δυνάμειος, ἢ ὅταν ἔπονται
 ἀλλήλαις αἱ ἀντιθέσεις, καὶ συνάδωσιν ὡς μίαν εἶναι
 δοκεῖν. ὅταν δὲ τοῦτο ποιήσης καὶ μέλλης διαφόρους
 10 πρὸς ἑκατέραν τὴν ἀντιθέσιν λύσεις φέρειν, ἐπιμνηστέον
 σοι καὶ τῶν σχημάτων σαφῶν καὶ εὐκρινῶν, ὡς μὴ
 σύγχυσιν ἐργάσασθαι, ἀλλὰ τοῦ ἐνὸς ἀποδεχθέντος εὐ-
 κρινῶς οὕτως ἐφ' ἕτερον μεταβῆναι. πολλάκις δὲ καὶ ἐκ
 μάχης εἰσάγονται ἀντιθέσεις, ὅταν ἐναντία ὦσιν ἀλλή-
 15 λαις καὶ ποτὲ μὲν λέγωσιν, ὡς οὐκ ἔπραξαν, ποτὲ δὲ
 ὡς ἔπραξαν, δικαίως δέ γε.

C a p. VII.

ΠΕΡΙ ΑἴΤΣΕΩΝ.

Αἴσεων δὲ καθολικοὶ τρόποι δύο κατὰ ἀνατροπὴν
 καὶ κατὰ μέθοδον· κατὰ ἀνατροπὴν μὲν, ἐφόνευσας,
 20 οὐκ ἐφόνευσα. κατὰ μέθοδον δὲ, οἷον λόγου χάριν ἐφόν-
 ευσα μὲν, ἀλλὰ δι' αἰτίαν εὐλογον· ὁ μὲν οὖν κατὰ
 ἀνατροπὴν τρόπος κατασκευάζεται ἐκ τόπων τούτων, ἢ
 ἐκ τῶν ὑποκειμένων πραγμάτων, ὅταν τὰ πεπραγμένα
 98 ἐναντία φαίνεται τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ κατηγοροῦ· ἢ
 25 ἐξ εἰκότων· εἰκὸς μὲν ¹ μὴ εἶναι ἀληθές, μήτε γὰρ βου-
 ληθῆναι διὰ τὸ μήτε δυνηθῆναι πράξαι, ἢ τι ἕτερον ² ἢ
 ἐξ ἀτέχνου πίστεως. οἷον μάρτυρας, ἢ ἄλλους τινὰς τῶν

1 μὴ Par. om.

2 Par. Ven. ἕτερον. Ald. Vind. ἕτερος.

τοιούτων, καὶ ὅλως ἐν ταῖς ἀνατροπαῖς τῶν λύσεων· ἡ
ζήτησις στοχαστικὴ ἢ ὀριστικὴ· ἀδικεῖς δημοσίᾳ, οὐκ
ἀδικῶ·⁴ τί γάρ ἐστι δημοσίᾳ ἀδικεῖν; τὸ ναῦς προδοῦ-
ναι, καὶ ὅσα τοιαῦτα. εἰσι δὲ τῶν ἀνατροπῶν αἱ μὲν
ἀπλᾶι, αἷς ἦδε ἡ μέθοδος εἰσπίπτει, αἱ δὲ ἐκ περιου-
σίας, ὡς ἐν ἐκαίνῳ· εὐηργέτησε,⁵ τοῦτο ἀπλῶς. εἶτα μεθ'
ὑπερβολῆς. οἷον οὐ μόνον οὐκ εὐηργέτησεν, ἀλλὰ καὶ τά-
δε ἡδίκησε.⁶ γίνεται γὰρ μέθοδος ἢ κατὰ περιτροπήν,
ὅταν ἐξ αὐτῆς, ἧς ἂν εἴπῃ⁷ ὁ ἀντίδικος, ἀνθιστάμενος
περιτρέψῃ αὐτόν, ὡς ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας ὀργισ-
ται, φησὶ, Φίλιππος, εἰ καταψηφισθε τῶν πεποιημέ-
νων τὴν εἰρήνην· πρὸς τοῦτο ἀπήντησε⁸ κατὰ περιτρο-
πήν. ἐγὼ δὲ ἐκ τούτου ἐστὶν ἀληθές, οὐκ ἔχω σκοπούμε-
κος εὐρεῖν, ὃ τι τούτου μεῖζον κατηγορήσω, εἰ γὰρ ὁ
τῆς εἰρήνης χρήματα ἀναλώσας· ἢ κατὰ σύγκρουσιν,⁹
ὅσαι καὶ αὐταὶ ἂν τῶν δέξαιεν περιτροπῆς εἶναι, ὅταν
οὐ λύσιν θῶμεν, ἀλλὰ τὰς ἀντιθέσεις συγκρούωμεν ὡς
ἐναντίας ἀλλήλαις, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος· οὐ⁹ φη-
μι δίκαιον εἶναι περὶ ἁμφοῖν λέγειν, ὡς οὐ παρὰ τὸν
νόμον ἢ δωρεὰ δίδονται, καὶ ὡς οὐ παρὰ¹⁰ τὴν βουλὴν
οὐκ εἰσὶν αἱ τριήρεις· εἰ μὲν γὰρ διδόναι καὶ μὴ ποιη-
σαμένη τὰς ναῦς ἔξεστι, τί τοῦτο λέγουσι, δι' ὄντινα
δήποτε οὐ πεποιήται. ἢ κατὰ μείωσιν¹¹ γίνεται λύσις,
ἐπὶ ἀνελεῖν μὲν μὴ¹² δυνάμεθα πάντα τὸ λεγόμενον
ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου, ἀλλὰ συγχωρήσαντες ἐλαττώσωμεν¹³
αὐτὸ, ὡς ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην „ἀλλὰ χορηγούς,“¹³ φη-

3 Par. λύσεων. rell. λίσων. 4 Codd. ἀδικῶ. Ald. ἀδικῶν.
Mox Par. ἐστιν. 5 Ald. Codd. εὐεργέτησε et v. 7. ὑπερ-
γέτησεν. 6 Par. ἡδίκησεν. 7 Ald. Codd. ἧς ἂν εἴπῃς
ὁ ἀντίδικος, ἀνθίσταται περιτρέπει αὐτόν. 8 Par. ἀπήντησεν.
9 Ald. Codd. φ. scr. οὐ ex Or. in Androt. p. 599. 10 Dem.
δια. 11 Par. μείωσιν. rell. μίμησιν. 12 μὴ e Par. inserui.
13 Ald. Codd. h. l. et in eqq. χορηγούς.

οὖν, ἡξομεν διὰ τοῦ νόμου·¹⁴ τοῦτο ἐμείωσεν¹⁴ εἰπάν, ὀλίγους εἶναι καὶ πάντε¹⁵ ἢ ἐξ. δεῖ δὲ πιθανῶς ποιῆσθαι τὰς ἐλαττώσεις, ¹⁶ ἢ τοῦναντίον κατὰ αὐξήσιν, ὅταν ὁ μὲν ἀντίδικος ἐλαττοῖ¹⁷ τὸ πρᾶγμα, σὺ δὲ κατὰ αὐξήσιν ἀπαντήσης· ἢ κατὰ πηλικότητα ἢ ποδότητα ἢ ἄλλο τι τῶν αὐξητικῶν, ἢ κατὰ ἀντιπαράστασιν, ὅταν μὴ δυνάμενοι¹⁸ ἀνελθεῖν τὸ παρὰ τοῦ ἀντιδίκου πάντη ἀντιπαραστήσωμεν αὐτῷ ἕτερον, κακὸν ἢ ἀγαθόν, ὡς ἐν τῷ πρὸς Λεπτινήν· „χορηγούς πολλοὺς ἡμῖν δίδωσιν ὁ νόμος.“ τοῦτο ἔλυσεν¹⁹ πρῶτον μὲν κατὰ μείωσιν, ὡς ἐδείχθη ἐπάνω. εἶτα ἀντιπαραστήσει ἀτόπου· χορηγούς δίδωσιν, ἀλλ' εἰς αἰσχύνην ἄγει, ἄλλον εὐεργέτην ἀφαιρεῖται. κατὰ δὲ ἀντιπαράστασιν ἀγαθῶν, ὡς ἐν ἐκείνῳ·²⁰ ἀδικεῖς τὰς ναῦς ἐμπρήσας· ἀλλὰ νίκην πεποίηκα,²¹ ἀλλὰ φρυγῆς ἀπήλλαξα· ἢ δὲ ἀντιπαράστασις τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ἐκβάσεων εὐρίσκεται. οἷον εὐπορίαν φέρεται τὸ μισθοῦ μνεῖν. ἀλλὰ τοῦτο ἐκβήσεται, ὀργὴ παρὰ θεῶν, ἀδοξία. ἡδίκησας διελὼν τὸ τεῖχος, ἀλλὰ νίκη ἀπέβη. γίνεται δὲ ἀντιπαράστασις ἢ ἀφ' ἑνὸς τῶν τελικῶν, ἢ κατὰ ἀντιπαράστασιν τρόπου, ἢ κατὰ ἐνδόξου κρίσιν, ἢ δῆμος, ἢ νόμος, ἢ παραδείγματα, καὶ προγονικῆς δόξης, ἢ νίκης. καὶ καθόλου κατὰ ἀντιπαράστασιν προσώπου ἢ πράγματος. καὶ ἀπὸ μὲν τῶν τελικῶν κεφαλαιῶν οὕτως· ἐφόνεισας, ἀλλὰ σὺν τῷ 'δικαίῳ' ἄξιός γάρ ἦν παράνομα γράφων, ἢ λυσιτελοῦντα, καὶ ἐξῆς τοῦ ἐνδόξου κρίσις· τούτου δὲ ἀγράφως καὶ οἱ νόμοι στοχά-

14 Par. ἐμείωσεν. rell. ἐσημείωσεν. 15 Ald. πάντη. Codd. πάντε. — In Lept. p. 463. 16 Par. ἐλαττώσης· manu rec. supra η scriptum εἰ. 17 Ald. Codd. ἐλαττῶν. Mox Ald. ἀπαντίσης. Codd. ἀπαντήσης. 18 Ald. Codd. δυνάμεθα. tum Ald. ἀντιπαραστήσωμεν. Codd. ἀντιπαραστήσωμεν, unde scribendum videtur δυνάμενοι. 19 Par. ἔλυσεν. 20 Ald. ἐκείνου. 21 Par. πεποίηκα — ἀπήλλαξα. rell. πεποίηκας — ἀπήλλαξας.

ζονται· ναί φησι κεῖθεν γράφεις, ἀλλ' αἰσχρά, ἢ ἄλλῃ
 ἀλγεῖν, ἀσύμφορα, καὶ νόμος νόμῳ παρρίσταται, ²² καὶ
 μάρτυς μάρτυρι, καὶ ψήφισμα ψηφιδώματι· κατὰ ἀντι-
 παραστάσιν δὲ τρόπος οὕτως γίνεται ἀντιπαράστασις· δεῖ
 μισθοῦ μυεῖν, ἵνα σχῶμεν χρήματα· τούτῳ ἀντιπαρά-
 στῆσάμεν ἕτερον τρόπον βελτίῳ· ἐτέρως χρήματα δεῖ πρὶ-
 ρίζειν, οἷον εἰσφορὰν ἐπιγράφειν, ὡς ἐν τῷ πρὸς Λαέρτη-
 νην· ναί φησὶν ἐπιλείπουσιν οἱ χορηγῆσαντες διὰ τὰς
 ἀτελείας· ἢ βελτίῳ ἕτερος τρόπος ἐπανορθώσεως· καὶ
 πόσῳ βελτίον, φησὶν, εἰς συντέλειαν ἀγαγεῖν τὰς χορη- 40
 γίας, ὥσπερ τὰς τριηραρχίας, ἢ τοὺς ἅπαντας ἀπίστους
 πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαθεῖναι. ²³ γίνεται δὲ ἀντιπαράστα-
 σις κρίσεως, ὅταν τῷ λεγομένῳ ἀπὸ τοῦ κατηγοροῦ ἢ 699
 προγόνῳ· πρᾶξιν ἢ δῆρον ἢ πόλλως ἄλλης ἢ νομοθέτου
 ἢ προσώπου ἐνδόξου κρίδιν, ἢ ὅλως παράδειγμα τι ²⁴ 15
 ἀντιθῶμεν· ὡς ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου, ἀπιδόν, φη-
 σὶν, ἔποιησας τὴν συμμάχίαν, ὡς Δημοσθένες· τούτῳ ²⁵
 ἀντίθετος προγόνων κρίσιν· ἢ καὶ παράδειγμα, καὶ ἐπὶ
 τῶν προγόνων ἐν Σαλαμῖνι διπλασίας μὲν ἢ πόλις τριη-
 ρεὶς παρέσχετο τῶν ἄλλων. ²⁶ δεῖ δὲ ²⁷ ἐν ταῖς ἀντιπα- 20
 ραστάσεσι σκοπεῖν ὅπως τῶν ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου λεγομέ-
 νων τὰ ἐξ ἡμῶν λεγόμενα εὐλογώτερα φαίνηται. ²⁸ γί-
 νεται δὲ λύσις καὶ ἐκ διανοίας ἐξετάσεως, ὅταν ἢ νομο-
 θέτου διάνοιαν ἐξετάζωμεν· οἷον ὁ νόμος σοὶ ἐναντιοῦ-
 ται, ἢ ὁ νόμος σοὶ ²⁹ οὐ ταύτῃ τῇ διανοίᾳ γέγραπται, 25

22 Ald. περισταται. 23 Ald. διαθεῖναι. Codd. διαθεῖναι;
 24 Ald. Codd. παραδείγματι. Mox Ald. ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ στ. —
 pro cor. p. 295. sqq. 25 Par. τούτῳ. rell. τοῦτο. tum Par.
 ἀντιθέτως. 26 p. 306. 27 δὲ Ald. Vind. om., est in Par.
 Ven. Tum Par. ἀντιπαράστασιν. 28 Ald. Codd. φαίνεται.
 Ald. εὐλογώτερον. Codd. εὐλογώτερον. scr. εὐλογώτερα. 29 σοὶ
 Ven. Vind. om.

ἀλλ' ἐτέρῃ· καὶ δεῖ σκοπεῖν ὅπως εὐλογος φανῇ ἢ ὑφ'
 ἡμῶν λεγούμενη διάνοια· οἷον, ξένος κακώλυται ἀναβαίνειν
 ἐπὶ τὸ τιῆχος. ἢ ὁ νόμος καλύει τὸν ἐπὶ κακῷ ἀνιόντα
 τῆς πόλεως, οὐ τὸν ἀριστεύειν μέλλοντα. γίνεται δὲ ³⁰
 3 καὶ ψηφίσματος καὶ παντὸς ῥήτου λύσις ἐπὶ πολὺ ἐκ
 διανοίας ἐξετάσεως. καὶ μαρτύρων λύσις, ἢ κατὰ ἀντι-
 παράστασιν, ὡς ἐδείχθη, μάρτυρος ἄλλου τῇ διανοίᾳ
 πρὸς χάριν ἢ δι' ἔχθραν. πολλάκις δὲ καὶ αὐτῶν ἢ ἐκό-
 των, ἢ ἐκ διανοίας ἐξετάσεως καταμαρτυρεῖ σου ὁ δεῖνα,
 10 ἢ διάνοιαν παρεχόμεθα ἐξετάζοντες, ὁ καὶ χρωμάτιον
 καλοῦσιν. οἷον τυραννίδος ἐπιθυμῆς, ἢ διατί ³¹ δακρύ-
 εις; ἢ δακρύω ³² ἐλεῶν τοὺς ἐν τῇ τυραννίδι, καὶ τὰ ἐκ
 τυραννίδος κακὰ ἐνθυμούμενος· ³³ ὥσπερ δὲ ἔφην ῥητὸν
 ἐκ διανοίας λυέσθαι, οὕτω καὶ διάνοιαν ἐκ ῥήτου. οἷον
 15 τῇδε τῇ διανοίᾳ ὁ νόμος γέγραπται, ἢ οὐδαμοῦ τῷ ῥητῷ
 πρόσκειται. γίνεται δὲ λύσις καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου καθ'
 ὑπέρθεσιν. ὅταν οὖν ἐγκαλῶμεθα, ³⁴ τὸ ἐναντίον δεῖ-
 ξομεν ὡς ἀλύσιτελές, ἢ ὡς οὐκ ἐνδεχόμενον, ὡς ἐν τῷ
 περὶ στεφάνου, ἀνίσον πεποιήκας τὴν συμμαχίαν, ὃ
 20 Δημόσθενες. τοῦτο ἐλύθη πρῶτον ἐκ παραδείγματος, ὅτι
 καὶ ἐπὶ τῶν προγόνων ἐπράχθη. εἶτα καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναν-
 τίου καθ' ὑπέρθεσιν. εἰ δὲ ἐμοῦ περὶ τούτων ἀκριβολο-
 γουμένου ἀπηλθον αἱ πόλεις καὶ προσέθοντο Φιλίππῳ,
 τί ποιεῖν ἂν ἢ ³⁴ τί λέγειν τοὺς ἀσεβεῖς τούτους ἀνθρώ-
 25 πους, καὶ πάλιν προΐων που λέγει πρὸς τὴν ἀντίθεσιν,
 ὅτι πταῖσμα γέγονε ³⁵ διὰ τὴν ἔξοδον τὴν μετὰ Θηβαίων
 ἀπὸ

30 δὲ e Par. inserui.

31 ἢ διατί e Par. inserui.

32

Ald. Vind. δακρύεις. Ven. δακρύων. Par. δακρύω.

33 In

Ald. Codd. sequitur: ὅπερ αἰτιῶνται Ἀφίην, ὅτι ἐ καταστάσει
 τοιαύτη γνώμην ἐξετάζει, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρώμα ὅπερ ἐστὶν τῶν πρα-
 γμάτων. 33* Ald. ἐγκαλοῦμεθα. Codd. ἐγκαλοῦμεθα.

34

ἢ e Par. inserui. — Pro cor. p. 307.

35 Par. γέγονεν.

ἀπὸ τοῦ ἐναντίου λαβάν. εἰ δὲ νῦν μετὰ Θηβαίων ἡμεῖς
ἐγωνίζομενοις οὕτως εἰμάρτο πράξαι, ³⁶ τί ἂν ἐγένετο, εἰ
μηδὲ τούτους ἐσχομεν συμμάχους, καὶ εἰ νῦν τριῶν ἡμε-
ρῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς τῆς μάχης γενομένης τοσοῦ-
τος περίεστι φόβος, τί ἂν εἴπωσθ τῆς Ἀττικῆς τὸ αὐτὸ
τοῦτο πάθος προσδοκῆσαι χρή. καὶ πάλιν ἐν τῷ κατὰ
Μυδίου, ὕβρις τὸ πρᾶγμα, ὃ Δημόσθενες, οὐ κατὰ ἀσφα-
βειαν. ἡ λύσις ἀπὸ τοῦ ἐναντίου καθ' ὑπόθεσιν. ἐγὼ
δὲ οἶδα ὅτι εἰ μὴ προύκαλούμεν αὐτὸν, ἀλλ' ἐδικαζόμεν,
οὐναντίος ³⁷ ἔπεν ἂν εὐθύς μοι λόγος· ὥς εἰπερ ἦν τι τῶ
τούτων ἀληθές, προβάλλεσθαι ³⁸ μ' ἐχρήν. γίνεται δὲ
λύσις ³⁹ ἐκ διαφορᾶς· οἷον ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην, Λα-
κεδαιμόνιοι, φησὶ, καὶ Θηβαῖοι οὐδένα τιμῶσι. τούτους
ἐκ διαφορᾶς ἡ λύσις· ἡ ἀνομοίου πράγματος ἐμνήσθης·
Λακεδαιμόνιοι γὰρ καὶ Θηβαῖοι καὶ ἡμεῖς οὔτε νόμοις τῶ
οὔτε ἔθουσι ⁴⁰ τοῖς αὐτοῖς χρῶμεθα. καὶ πλέον ἐξείν τὸ
τοιούτον ἐν ταῖς λύσεσι, τὸ πρὸς παράδειγμα. γίνεται
δὲ ἐκ τοῦ ὁμοίου ἢ συλλογιστικῶς λύσις, ὥς ἐπ' ἐκείνου,
ὁ νόμος καλεῖται τὸν ἐξ ἑταίρας μὴ λέγειν. ἡ ἴσον τού-
του καὶ ὅμοιον τὸ καλύειν τὸν νόμον τὸν ἐκ πόρονου γε-
γονότα· ὁμοίως ⁴¹ γὰρ καὶ οὗτος ἐκ γένους ἐπονείδιστος
καὶ ἀσελγεία ἐντίθραπται, καὶ ἐξῆς, κατὰ αὐξήσιν ὅτι
καὶ μειζόν ἐστι καὶ ἡ ⁴² εἰς ἄτοπον ἀπαγωγὴ ἰδέα λύ-
σεων οὐκ ἀγεννῆς, ὅταν λέγωμεν ⁴³ ὅτι κατὰ τοῦτον τὸν
λόγον πολλῶν καὶ ἄλλων ἀποστάτων, καὶ εἰς ἀπέραντον ⁴⁴
προβήσεται, ὥς ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην, ἐξαπατᾶται, φη-
σιν, ὁ δῆμος, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἔθηκα τὸν νόμον,

36 Par. πράξαι. rell. πράξας. v. 3. ante νῦν inserui εἰ. — Pro cor.
p. 293. 37 Par. οὐναντίος. manu rec. super ω positum est ο. —
In Mid. p. 523. 38 Ald. προὑβάλλεσθαι. 39 λύσις e Par. inserui.
40 Par. ἔθουσιν. — In Lept. p. 489. 41 ὁμοίως Ald. Ven.
Vind. per lac. om., supplet Par. et Ex. Par. 42 ἡ e Par.
recepti. 43 Ald. λέγομεν.

τοῦτο ἔλυσαι ⁴⁴ τῇ εἰς ἀτοπον ἀπαγωγῇ χρησάμενος· πῶς
 700 οὖν καλύσει πάντα ἀνγρῆσθαι κατὰ τοῦτον τὸν λόγον;
 οὐ γὰρ ἔστιν ἐφ' ὧν τοῦτο οὐ πεπόνθατε τῶν πάν-
 των, ⁴⁵ ἀλλὰ καὶ ψηφίσματα πολτάχως ἐξαπατηθέντες
 ἔχειροτονήσατε, καὶ ὅλως ἐν οἷμαι πολλοῖς οἷς πράττει
 καὶ τοιοῦτόν τι συμβαίνειν ἀνάγκη.“ καὶ πάλιν ἐν ἐκεί-
 νῳ τῷ ζητήματι· ἀποστατέον, φησὶ, τῶν γάμων ἡμῶν
 διὰ τὰ προσόντα λυπηρά· τί οὖν καλύει κατὰ τοῦτον
 τὸν λόγον πολλῶν καὶ ἄλλων ἀποστῆναι τῶν κατὰ τὸν
 80 βίον, καὶ πολιτείας καὶ κτήσεως καὶ ἀποδημιῶν, ἐπιδοῖ
 ἔστιν ὅτε καὶ ἐν τούτοις λυπηρόν τι συμβαίνει· γίνονται
 δὲ λύσεις καὶ ἐκ τοῦ ἐλλειποῦς, ἢ παραγραφικῶς ἢ κατὰ
 χρόνον ἢ κατὰ τρόπον ἢ κατὰ πρόσωπον. γίνονται δὲ
 λύσεις καὶ μεταδοτικῶς ἢ περὶ τὰ ἐν ἡμῶν πάθη συγ-
 15 γνωστά, οἷον ἀδικεῖς, φησὶν, ὑβρίσας ἢ συγγνωστός δια-
 μέθην ἢ διὰ μανίαν. περὶ τὰ ἐκτὸς δὲ, ὡς ἐν τῷ περὶ
 στεφάνου· ⁴⁶ „ἥτις αἰτίας γέγονας, Δημόσθενες· ἡ κυ-
 ρία τοῦτου ἡ τύχη ἐστίν.“ ὅτε καὶ λύσεις ⁴⁷ λύσει συν-
 ἐμπίπτει, καὶ ἡ μέθοδος τῇ ἀνατροπῇ ἐκ τῶν αὐτῶν
 20 ἐνίοτε ὁρμαῖσθαι δοκεῖ, καὶ οὐ χρὴ θαυμάζειν, ἐπεὶ καὶ
 στάσις στάσει συνεμπίπτει· ἡμεῖς δὲ τοὺς τόπους τῶν λύ-
 σεων σοι παρεχόμεθα, οὓς εἰδὼς ῥᾶδιον εὐπορήσεις λύ-
 σεως. ἔτι δὲ κακεῖνο χρὴ σε εἰδέναι, ὅτι οὐ πάσαις ταῖς
 λύσεσι χρῆσθαι ῥᾶδιον, ἀλλὰ τὰς ἐμπίπτουσας. Ἔστιν ⁴⁸
 25 δὴ καὶ ἀντίθεσις ἡμῶν ἐκείνη ἐπὶ τῶν ὁμοσάντων ⁴⁹ μὴ
 γῆμαι, καὶ κρινομένων ὅτι πολλὰ λυπηρὰ τοῖς γάμοις
 ἀκολουθεῖ, καὶ γυναικῶν ἀσέλγεια, καὶ παιδῶν πορνεία.
 ἐνταῦθα οὐ δύναμαι κατὰ ἀνατροπὴν ἀπαντῆσαι, ὅτι

⁴⁴ Par. ἔλυσεν. — In Lept. p. 458. ⁴⁵ Ven. Par. πάν-
 των. Ald. Vind. ἀπάντων. — v. 5. Ald. Codd. ἐν οἷμαι. ⁴⁶
 p. 296. sqq. ⁴⁷ Ald. λύσεις. ⁴⁸ ἔστω Ald. Vind. Ven.
 om., supplevi ex Par. ⁴⁹ Ald. Par. ὁμοσάντων.

οὐδὲν λυπηρὸν συμβαίνει, ψεῦδος γὰρ, ἀλλὰ μεθοδεύω
αὐτὸ πρῶτον κατὰ μείωσιν, οὐ πᾶσι ταῦτα κατὰ ἀντι-
παράστασιν ἀγαθοῦ. οὐδὲ τὰ προσόντα λυπηρὰ μόνον
σκοπεῖν δεῖ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ. ἔστι δὲ ταῦτα παιδο-
ποιῖα, διαδοχὴ κλήρου, γένους, πολιτείας, τὸ γηροκό-
μον⁵⁰ ἔχειν. εἴτα κατὰ αὐξήσιν, καὶ μίξω τὰ ἀγαθὰ
τῶν λυπηρῶν. εἴτα κατὰ ἀντιπαράστασιν τρόπον, καὶ
χρὴ δι' ἑτέρου τρόπου τὰ ἄτοπα φυλάττεσθαι, σωφρονί-
ζον τὰς γυναῖκας, τοὺς παῖδας ἀμείνους ποιεῖν διὰ τῆς
ἀγωγῆς, διὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων. εἴτα κατὰ ἐνδόξου κρι-
σιν. οὕτω καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ τὴν πόλιν δοκεῖ τοῖς
νόμοις, οἳ περὶ γάμων διαλέγονται. οὕτω καὶ πᾶσιν ἀν-
θρώποις νενόμισται. εἴτα διανοίας ἐξετάσεις. ἢ οὐ ταύτη
τῇ διανοίᾳ ὤμοσαν, ἀλλὰ ἀσελγείας καὶ μοιχειῶν ἔστιν
ὑπόθεσις αὐτοῖς ὁ⁵¹ ὄρκος. εἴτα ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. εἰ⁵²
τὸ γαμεῖν ἔχει τινὰ λυπηρὰ, πόσω λυπηρότερον τὸ μὴ
γαμεῖν· ἀλλ' εἶναι ἄοικον, ἀνέστιον, ἄπαιδα, οὐχ ἑαυ-
τῷ οὐ πόλει χρήσιμον. εἴτα τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ,
ὅτι καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν κατὰ τὸν βίον ἐπιτηδευμάτων
κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ἀναιρήσουσιν, οἷς τι τῶν λυπη-
ρῶν πρόσκειται. εἴτα μεταστατικῶς· τὸ μὲν δυστυχεῖν περὶ
γάμων τύχης ἐστὶν ἐγκλημα, τὸ δὲ ἄγαμον εἶναι γνώμης
πονηρία. εἴτα ἐξ ἀποβάσεως τί συμβήσεται. εἴτα τόνδε⁵³
καὶ ἄλλοι ζηλώσουσιν. ἔφαμεν δὲ τῆς ἀντιπαραστάσεως
καὶ τὴν ἀπόβασιν εἶναι. χρὴ δὲ τὰς μὲν ἀσθενέστερας⁵⁴
λύσεις προτέρας τιθέναι, τὰς δὲ ἰσχυροτέρας⁵⁵ δευτέ-
ρας· εἰ γὰρ αἱ ἰσχυραὶ πρότεραι τεθεῖεν, δευτέραι δὲ
αἱ ἀσθενέστεραι, οὐκ ἔτι χώραν ἔχουσιν. εἰσάγονται δὲ
αἱ μὲν ἀσθενέστεραι, ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατὰ παρὰ-
λυσιν.⁵⁶ αἱ δὲ ἰσχυρότεραι, προηγουμένως ἐπισημαινο-

50 Par. Ven. γηροκόμον. 51 ὁ e Ven. Par. inserui. 52
Par. τοῦδε. 53 Codd. ἰσχυρές. 54 Ald. παραλήψιν et
p. 516, 2. in παραλήψεως. Corrigunt Codd.

μένων ἡμῶν τὰς δυνάμεις ἀρκούν· ἐνίοτε δὲ καὶ αἱ ἰσχυ-
 ραὶ ἐκ παραλείψεως τίθενται, ὡς ἐν τῷ πρὸς Λεπτινήν.⁵⁵
 „ἔγω δ' ὅτι μὲν τινων κατηγοροῦντο πάντας ἀφαιρεί-
 σθαι.“ ἐνίοτε καὶ συνεισάγονται ταῖς ἀντιθέσεσιν αἱ
 5 λύσεις, ὡς ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας· „οὕτω τοίνυν πολ-
 λὰ καὶ δεινὰ καὶ πάντα καθ' ὑμῶν πατρισεβευκὸς περι-
 ὶν⁵⁶ λέγει, τί δ' ἂν εἴποις περὶ Δημοσθένους, ὡς τῶν
 συμπρέσβων κατηγορεῖ.“⁵⁷ ἔξεστι γάρ σοι ἀποστρέψαι
 τὴν εἰσαγωγὴν καὶ λύσιν ποιῆσαι, κατηγορεῖς τῶν συμ-
 10 πρέσβων· καὶ, πολλὰ γὰρ καὶ δεινὰ ἐπρέσβουσιν· πολ-
 λάκις τῇ εἰσαγωγῇ τῆς ἀντιθέσεως συνεισάγεται ἡ λύσις,
 καὶ ἔμφασις ὅλη λύσεως γίνεται δι' ἐνὸς ῥήματος, ὡς ἐν
 τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. εἰ δὲ λέγεις, ἡ τὰ πρὸς Θηβαίους
 701 δίκαια, Αἰσχίνην, ἡ περὶ τῶν ἴσων νυνὶ διαλέγη, τὸ γὰρ
 15 νυνὶ καὶ ἀντὶ⁵⁸ λύσεως ὅλης ἤρκει. ἔχρην γὰρ τότε.
 διτιτὴ δὲ χρῆσις καὶ παρὰ τῷ Δημοσθένει. ἡ γὰρ προ-
 τάττει τὸ ἐξ ἀνατροπῆς, καὶ ἐπάγει τὸ ἐκ μεθόδου συγ-
 χωρήσας. εἴτα περιτρέψας ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτί-
 νος.⁵⁹ „ἔγω δὲ οἶμαι μὲν οὐχὶ λέγειν αὐτὸν τάληθῃ,
 20 μᾶλλον δὲ εὖ οἶδα σαφῶς.“ μέχρι τούτου ὡς ἔχων ἀνα-
 τρέψαι ἐνέφηρκεν. εἰδ' ἐξῆς συγχωρήσας περιέτριψεν.
 „οὐ μὴν ἀλλὰ εἰ τοῦτο τοιοῦτόν ἐστι τὰ μάλιστα, ὁ νό-
 μος δὲ λέγει τάναντία.“ εἴτα περιτρέψας ὡς ἐν ἐκείνῳ.⁶⁰
 „ἔγω δὲ εἰ τοῦτο τοιοῦτόν ἐστιν, οὐκ ἔχω τί καί σοι κα-
 25 τηγορήσω.“ εἴτα ἐξῆς κατὰ ἀνατροπὴν· „οὐ μὴν ἀλλ' ὅτι
 ὅτι καὶ φιλίας ἀρχὴ συμφερούσης ἡμῖν οὕτω μᾶλλον.“
 τῶν δὲ λύσεων πασῶν τῶν προειρημένων αἱ μὲν εἰσιν ἐξ

55 Initio. 56 Ald. Codd. περὶ ὧν. 57 κατηγορεῖ —
 ποιῆσαι Ald. Vind. om., restitui e Par. Ven., unde vana sunt,
 quae disputat Reisk. ad Dem. de fals. leg. p. 400. 58 Ald.
 Codd. ἀντιλύσεις. 59 p. 595. 60 Par. ἐκείνῳ. 61
 Ven. Par. εἰλλ' ὅτι. Ald. Vind. ἀλλὰ ὅτι.

ιδιότητος, αἱ δὲ ἐν κοινότητι. ἐν κοινότητι μὲν, ὡς παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ ἐκείνῳ· ⁶² „ἣν δὲ λέγουσιν, ὡς οὐ δίκαιον τοὺς σφετέρους ἀποίκους ὑμᾶς δέχεσθαι.“ εἰτα ἐν κοινότητι ⁶³ ἢ λύσει· „μαθέτωσαν ὡς πᾶσα ἀποικία εὖ μὲν πάσχουσα τιμᾷ τὴν μητρόπολιν, ἀδικουμένη δὲ ἄλλοτριῶται.“ ἢ δ' ἐξ ἑξ ἰδιότητος· „ὡς δὲ ἡδίκων σαρξὶς ἐστί.“ ⁶⁴

C a p. VIII.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΟΣ.

Παραβολὴ παραδείγματος τοῦτο διαφέρει, ὅτι ἢ μὲν παραβολὴ ἀπὸ ¹ ἀψύχων ἢ ζώων ἀλόγων λαμβάνεται· ¹⁰ ἀπὸ μὲν ἀλόγων, ὡς παρ' Ὀμήρῳ, ²

ἢ δ' οἷον τις σιατὸς ἵππος·

ἀπὸ δὲ ἀψύχων ὡς παρὰ Δημοσθένει· ³ „ὥσπερ γὰρ οἰκίας οἶμαι καὶ πλοίου.“ τὰ δὲ παραδείγματα ἐκ γεγνηότων ἤδη πραγμάτων λαμβάνεται ἢ προσώπων, ὡς ¹⁵ παρὰ Δημοσθένει· ⁴ „λέγεται κατὰ τὴν παλαιὰν ἐκείνην εὐδαιμονίαν Ἀλκιβιάδης γενέσθαι.“ πᾶν δὲ παράδειγμα ἔχει μὲν τὴν ἕλπην ἐκ τῶν προγεγονότων· λαμβάνεται δὲ ἢ ἐξ οἰκείων, ἢ ἐξ ἄλλοτριῶν. τὰ μὲν οὖν ἐξ οἰκείων ἀγωνιστικώτερα καὶ προσεχέστερα· τοῦτο χρὴ ἐπισημαίνε- ²⁰ σθαι, ὡς παρὰ Δημοσθένει· ⁵ „οὐ γὰρ ἄλλοτριοις ἀλλ'

62 L. I, 34.

63 Par. ἐν κοινότητι. ⁶ coll. ἐν κοινότητι.

64 Ven. Vind. ἴστιν.

1 ἀπὸ Ald. Codd. om.

2 Il. ο, 263.

3 Olynth.

Il. p. 21. — Ad hunc locum respicere videtur Commentar. T. VII. p. 1023. ἴσως ταῦτό ἐστιν, ὃ καλεῖται Ἀφίτης ἀπὸ τῆς ὁμοιωσεως, οἷαι εἰσιν αἱ παραβολαί, ὡς Δημοσθένης ἐκ δευτέρῃ Φιλίππων· ὥσπερ γὰρ οἰκίας κ. τ. λ.

4 In Mid. p. 561.

5

οικείσις χρωμένους παραδείγμασιν εὐδαίμοσιν ὑμῖν ἔστι
γενέσθαι.⁶ τὰ δὲ ἀπ' ἀλλοτρίων προσώπων λαμβάνο-
μενα ἔστι μὲν οὐχ ὁμοίως ⁶ προσεχῇ, δεῖ δὲ αὐτὰ ὅπως
μὴ πάνυ ἀπηρητῆσθαι. ⁷ χρήσιμοι δ' ἐπ' αὐτῶν καὶ αἱ
προσπαραιτήσεις, ὡς ἐν ἐκείνῃ ⁸ ὁ Δημοσθένης. ⁹ βο-
λομαι δὲ ὑμῖν, ὥς παρὰ Λοκροῖς νομοθετοῦσι, ⁹ διη-
γήσασθαι· οὐδὲν γὰρ χείρους ἔσσεσθε παράδειγμά τε ἀκη-
κοότες, ἄλλως τε καὶ ὃ πόλις εὐνομουμένη χρῆται. ¹⁰ αἱ
μὲν οὖν ἀπ' ἀλλοτρίου προσώπου, ἀδόξου δὲ, λαμβάνου-
10 το, χρὴ κατ' ἐπιτιμήσιν αὐτὸ εἰσάγειν· οἷον „αἰσχύνομαι
νῆ τοὺς θεοὺς εἰ ¹⁰ Μεγαρεῖς μὲν τάδε ἔπραξαν, ὑμεῖς
δὲ ὄντες Ἀθηναῖοι μὴ πράξετε.“ εἰ δὲ ἀπὸ ἐνδόξου, οὐ-
τω· „καλὸν δὲ ὑμῖν ζηλῶσαι τοὺς ἀνδρας καὶ τὰ ἐκεί-
νων, ἔστι δὲ ταῦτα τίνα;“ χρὴ δὲ τὰ παραδείγματα γνῶ-
15 ριμα εἶναι καὶ σαφῇ, καὶ μὴ πάνυ ἀρχαῖα καὶ μυθώδη,
συνάδοντα δὲ τοῖς ὑποκειμένοις καὶ μὴ ἀπομνηνέσθαι ¹¹
ἄγαν, πλὴν εἰ μὴ ἀπὸ μεγάλων εἴη τὸ παράδειγμα, ὁ-
ποῖον τὸ περὶ Ἀλκιβιάδου ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. ¹² χρῆμα
δὲ παραδείγματος ἐν προσιμίῳ μὲν οὐ, ἐν δὲ τῷ ἄλλῳ
20 λόγῳ, ¹³ καὶ ἤτοι προτάττομεν τοὺς λογισμοὺς τῶν πα-
ραδειγμάτων ἢ ἐπάγουμεν· ἔστι δὲ ¹⁴ ἰσχυρότατον ἐν λο-
γισμοῖς· ¹⁵ λαμβάνεται δὲ ἀπὸ τῶν πρώτων, ἀπὸ ὁ-
μοίου, ἀπὸ ἐναντίου, ἀπὸ μείζονος, ἀπὸ ἐλάττονος· ἀπὸ

Ol. III. p. 35. ⁶ ὁμοίως e Par. restitui, abest ab Ald. Ven. Vind. per lacunam. ⁷ Ald. Vind. ἀπαρητῆσθαι. Par. Ven. ἀπηρητ. ⁸ Par. ἐκείνο. — In Timocr. p. 743, ⁹ Par. νομοθετοῦσιν. ¹⁰ Ald. Vind. Ven. εἰ εἰς μὲν. Par. et Ex. Par. supplent Μεγαρεῖς. In Libro Mer. εἰ aq. lacuna. „In Cod. εἰ Θηβαῖοι μὲν.“ ¹¹ Ald. Codd. ἀποκύνεσθαι. Marg. Ex. Par. ἀπομνηνύν. ¹² p. 561. ¹³ λόγῳ e Par. inserui. ¹⁴ Ven. δ'. ¹⁵ In Ald. Vind. Ven. lacuna est: in Par. sigla est, quam exhibui in tabula palaeographica, Epistolae criticae affixa, nr. 6. et legendam censui λογισμοῖς.

ὁμοίου μὲν, ὅσον δίκην εἰσπράξασθε παρ' αὐτοῦ. καὶ γὰρ ὁ δῶνα πρότερον τὰ ἴσα δρώσας δίκην δέδωκεν. ἀπὸ δὲ ἐκάντην οὕτω ¹⁶ συμφέροι ὑμῖν σῶσαι πούσδε. καὶ γὰρ πρότερον μὴ βοηθήσαντες Ἀμφιπολίταις ἐβλάβητε, ἀπὸ δὲ μείζονος· οὐκ ἄξιός ἐστιν οὗτος τυχεῖν ⁶ τῆς τιμῆς ταύτης. καὶ γὰρ ὁ δῶνα πρότερον μείζονα ἐνερgetήσας· ὅτε ἔτυχεν τηλικαύτης τιμῆς· ἢ οὕτως· ἔξετε ¹⁷ ἐπὶ τὸν πόλεμον, καὶ γὰρ οἱ πρόγονοι ὑμῶν μείζονας πολέμους ὑπέστησαν. ἀπὸ δὲ ἐλάττωτος· ἀποκτείνετε ταῦτον, καὶ γὰρ οἱ πρόγονοι ὑμῶν ἐλάττω ἡδίκη- ¹⁸ κότε τὸν δεῖνα. ἀπὸ δὲ προσώπων ἐλαττόνων οὕτως· οἱ δῶνες ἀσθενέστεροι ὄντες ὑμῶν τὰδε ἐπραξαν· τίθενται δὲ τῶν παραδειγμάτων τὰ μὲν ὠρισμένως, ¹⁹ ὥς ἐν τῷ 702 κατὰ Μειδίον· „λέγεται κατὰ τὴν παλαιὰν ἐκείνην εὐδαιμονίαν Ἀλκιβιάδης γενέσθαι.“ ἀορίστου δὲ ὅσον εἰ ¹⁶ λέγοις. καὶ οὐκ ἔτι ²⁰ ἐφ' ἡμῶν ὄν, ἀλλὰ καὶ ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου ἔστιν ὑμῖν ἕως τοῖς κινδυνεύουσιν βοηθεῖν καὶ κοινὴν παρασχεῖν τὴν πόλιν· δεῖ δὲ ἐν τοῖς παραδείγμασι ²⁰ γοργῶν σχημάτων· τῇ γὰρ ἑαυτῶν φύσει ἔστιν ὑπτία, ἅτε δὴ ἀφηγηματικὰ ὄντα, ²¹ καὶ ³⁰ κατὰ διακοπὴν εἰσάγεται, ὥς ἐπ' ἐκείνου· „λέγεται κατὰ τὴν παλαιὰν ἐκείνην εὐδαιμονίαν Ἀλκιβιάδης γενέσθαι.“ ἀπέψασθαι γὰρ ἔστι διακοπή· ἢ κατὰ πλαγιασμὸν εἰσάγεται, ὅς ποιεῖ ἐντόνιον, ὥς ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην· „λέγονται οἱ Τριάκοντα ²² χρήματα δανείσασθαι παρὰ Ἀακιδαιμονίων ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ.“ εἰθ' ὁ πλαγιασμὸς· „οὐ διὰ πολλοῦ λόγων δὲ γυγνομένων.“ ²³

16 Par. οὕτως. 17 Ald. ἔξετε. 18 Par. ὠρισμένως.
— In Mid. p. 561. 19 Par. οὐκίτ'. 20 Par. παραδεί-
γμασι. 21 ὄντα e Par. recepi. 22 τριάκοντα e Par.
inserui. — In Lept. p. 460. 23 Par. γυγνομένων. coll. γινε-
μένων.

ἢ ἄλλο τι τῶν χορῶν σχημάτων τίθεται. ἢ κατὰ αν-
 στροφὴν καὶ τόνον λαμβάνει, ὡς παρὰ Δημοσθένει.²⁴
 οὐ γὰρ ἂν ἤκουεν Εὐβοῦσι βαροθηκάτας. πολλὰς
 γὰρ καὶ ἐμπλέσσεται²⁵ παραδείγματα παραδείγμασιν, ἃ
 διαιρεθέντα ἀπ' ἀλλήλων παρόνοιαν ποιεῖ, ἢ καὶ ἐξυπα-
 βάλλεται παραδείγματος. ἐρίοτε δὲ καὶ ἐτελῇ αὐτὰ ἐν-
 μαν ἔχει τοῦ χρησίμου μνησθέντες, ὡς ἐν τῷ πρὸς Λι-
 πτίην.²⁶ ἐν τῷ περὶ τοῦ τειχισμοῦ τοῦ Θεμιστοκλέους
 λέγεται τοῖνυν ἐκεῖνος τυχίσειν εἰπὼν, καὶ ἀφίκηται
 49 τις ἐκ Λακεδαιμόνος κατέχειν κελύσας, οἷχεσθαι πρι-
 βύσων αὐτὸς ὡς τοὺς Λακεδαιμονίους. λόγων δὲ γινο-
 μένων καὶ τινῶν ἀπαγγελλόντων, ὡς Ἀθηναῖοι τειχίζου-
 50 σιν, ἀρνεῖσθαι. εἰτα οὐκ ἐπεξήλθεν ὁλως τῷ πράγματι,
 ἀλλὰ μέχρι τοῦ χρησίμου κατὰ τὸ προκείμενον εἰπὼν τὰ
 51 ἐξῆς εἶπεν ἀπενεγκών. καὶ πάντες ἴσως ἀκηκάτε, ὅν
 τρόπον ἐξαπατῆσαι²⁷ λέγεται.

C a p. IX.

ΠΕΡΙ ΛΤΣΕΛΣ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΟΣ.

Περαιλήπται μὲν καὶ ταῦτα ἐν τῷ περὶ λύσεως.
 ἔωμεν δὲ καὶ ἐνταῦθα ἀκριβέστερον· πάλιν παραδειγμα
 30 λέγεται ἢ κατὰ ἀνατροπὴν, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτιῶνος.
 „φῆσαι τοῖνυν τὸν τρόπον ἀπάσας εἰληφέναι τὰς βουλὰς,
 ὅσαι πώποτε ἔχουσι παρ' ὑμῶν¹ δωρεάν.“ εἰτα κατὰ
 ἀνατροπὴν ἢ λύσις. „ἐγὼ δὲ οἶμαι μὲν αὐτὸν οὐχὶ λέγειν

24 Olynth. I. p. 11.

25 Ven. Par. ἐπιπλέσσεται. Ald.

Vind. ἐμπλέσσεται.

26 p. 478.

27 Par. ἐξαπῆσαι. Ven.

ἐξα. τίησαι in rasura.

1 Ven. ὑμῶν. rell. ἡμῶν. tum Ald. Codd. δωρεῶν. Dem.
 c. Androt. p. 595. δωρεῶν.

ἐλήθη· μᾶλλον δὲ οἶδα σαφῶς.“ γίνεται δὲ παραδεί-
 γματος λύσις καὶ ἐκ διαφορᾶς, ὃ ἐστὶ τῆς μεθόδου, ὡς
 ἐν τῷ κατὰ Μειδίου ² „ἐπλήγη,“ φησὶν, „ὁ πρόεδρος
 ὑπὸ Πολυζήλου, ἢ οὐχ ὁμοιον τό τε Μειδίου εἰς ἐμὲ καὶ
 τὸ Πολυζήλου εἰς τὸν πρόεδρον. πρῶτον μὲν γὰρ ὁ τὸν ⁵
 πρόεδρον πατάξας τρεῖς εἶχε προσφάσεις, μέθην, ἔρω-
 τα, ἄγνοιαν, διὰ τὰ σκότους καὶ νυκτὸς τὸ πρᾶγμα γενέ-
 σθαι.“ εὐρίσκεται δὲ ἡ διαφορὰ ἢ κατὰ γνώμην, ὡς ἐν-
 Θάδε· ὁ γὰρ Πολυζήλος, φησὶ, τοῦτο ἔδρασεν δι' ἄγνοι-
 αν, Μειδίας δὲ δι' ἔχθραν· ἢ κατὰ καιρὸν ὡς ἐνταῦθα· ¹⁰
 ὃ μὲν γὰρ, φησὶν, ἐν συνδείπνῳ, ἐγὼ δὲ ³ ἐν ἱερομνηστῇ
 ἐτυπτόμην· ἢ κατὰ τόπον, ὡς ἐνταῦθα. ὁ μὲν γὰρ ἐν
 οἰκίᾳ, φησὶν, ἐπλήγη, ἐγὼ δ' ἐν ἑρῳ. ἢ κατὰ ποιότητα
 προσώπου, ὡς ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην, ⁴ Θηβαῖοι γὰρ,
 φησὶν, ἀπηνεῖς ἡμῖν, ὑμεῖς δὲ φιλόανθρωποι καὶ δίκαιοι· ¹⁵
 ἢ ἐκ διαφορᾶς τῆς περὶ πολιτείας ἢ δυνάμειν ἢ ἄλλο τι
 τῶν τοιούτων. γίνεται δὲ λύσις παραδείγματος καὶ ἐκ
 τοῦ παρεπομένου. οἷον εἰ λέγειν δυνάμεθα, ὅτι οὐδὲ
 ἐκείνοις ταῦτα πράττειν· ⁵ συνήνεγκεν, ἀλλὰ τὰδε αὐτοῖς
 συνέβη· γίνεται δὲ λύσις κατὰ ἀντιπαράστασιν ἐνδόξου, ²⁰
 ὅταν ἡ παράδειγμα ἕτερον ἀντιθῶμεν, ἢ νόμον, ὡς ἐπ'
 ἐκείνου ἐν τῷ κατὰ Ἀνδρότιωνος „καὶ ἄλλαι γὰρ,“ φησὶ,
 „βουλαὶ οὕτως εἰλήφασιν·“ ⁶ δωρεάς.“ εἶτα λύσις κατὰ ἀν-
 τίθεσιν ἐνδόξου. „ἐγὼ δὲ εἰ τοῦτο οὕτως ἐστὶ τὰ μά-
 λιστα· ὁ νόμος δὲ λέγει τὰναντία.“ ⁷ γίνεται καὶ ἐκ ²⁵
 περιτροπῆς λύσις παραδείγματος, οἷον „οὐ γὰρ εἰ τι
 πώποτε μὴ κατὰ τοὺς νόμους ἐπράχθη, σὺ δὲ τοῦτο

² p. 526.

³ Ven. δ' ἐν.

⁴ Ad sensum exprimit

locum p. 490.

⁵ Par. Vind. πράττεται. Ven. πρατ. Par. πρᾶ. manu rec. supra lin. posita πτ.

⁶ Par. εἰλήφασιν.

⁷ Vind. τάντια.

ἐμιμήσω, διὰ τοῦτο ἀποφεύγοις ἂν δικαίως, ἀλλὰ πολλὰ
703 μᾶλλον ἀλίσκοιο.⁴

C a p. X.

ΠΕΡΙ ΕΝΘΤΜΗΜΑΤΩΝ.

Εἶπον ὅτι εἰς δύο τέμνεται τὸ ἐπιχείρημα, ἢ εἰς πα-
5 ράδειγμα, ἢ εἰς ἐνθύμημα· λείπεται οὖν εἰπεῖν περὶ ἐν-
θυμημάτων. Πᾶν ἐνθύμημα γίνεται ἢ ἀπὸ τοῦ ¹ ἐλάτ-
τονος, ἢ ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, ἢ
ἀπὸ μείζονος, ἢ κατὰ ἐναντίωσιν κρίσεως ἐνδόξου, ἢ
συλλογιστικῶς, ἢ ἐκ διλημμάτων, ² ὅταν δύο τὰ ἐναντία
10 θεῖς ἐξ ἀμφοῖν ἔλῃς, ἢ ἀπὸ τῆς ἀναιίας, ἢ ἀπὸ τῶν ἀπο-
βάσεων τῶν ἐνδεχομένων, ἢ κατὰ πρόκλησιν, ἢ ἐκ τοῦ
ἐλλειφθέντος, ἢ ἐξ ἀκαλούθου συλλογιστικῶς, ἢ ἐκ μά-
χης. Ὁ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ ἐλάττωτος τόπος φύσει μὲν
αὐξητικός· ³ τοιοῦτος δ' ἐστίν, οἷον ἐπὶ τοῦ τὸ ναυτι-
15 κὸν διαφθείραντος καὶ κρινομένου φέρε· εἰ γὰρ μίαν
ναῦν διέφθειρε, παράνομον ἦν. πολὺ δὲ πᾶν δεινότερον
σύμπαν τὰ ναυτικὸν διαφθεῖραι, λαμβάνεται δὲ ὁ ἀπὸ
τοῦ ἐλάττωτος τόπος ⁴ ἢ κατὰ πρόσωπον φέρε· εἰ δὲ
δὴ τῶν δούλων τινὰ ὕβρισεν, οὐκ ἂν ἦν ἐνοχος τῷ νό-
20 μῳ, εἰ δὲ τὸ τοὺς δαύλους ὕβριζεν δεινόν, πολλῷ μᾶλ-
λον τοὺς ἐλευθέρους. ἢ οὕτω φέρε· εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ πολι-
τείᾳ ὕβρισεν, οὐκ ἂν ἔδωκεν δίκην· εἰ δὲ καὶ τὸ ἐν ἄλλῃ
πόλει τοιαῦτα τολμᾷν αἰσχρὸν, πολὺ δὲ πᾶν δεινότερον
ἐν τῇ ἐλευθερωτάτῃ· εἰ δὲ καὶ περὶ ἀσεβείας λόγοις. εἰ

¹ τοῦ Ven. Vind. om.

² Ald. Codd. διλημμάτων.

³ Ald. Codd. τόπον. Mos Ald. αὐξητικός.

⁴ Ald. Codd.

τόπον.

δὲ καὶ ἀνθρώπους ἐπιχειρεῖν ἀδικεῖν δεινόν, πῶς οὐ πολ-
 λῷ χαλεπώτερον τοὺς θεούς. ἢ ἀπὸ πράγματος φέρε· εἰ
 δὲ χρήματά με ἐξημίωσαν, οὐκ ἂν ἦν δεινόν· εἰ δὲ τοῖνυν
 καὶ τὸ εἰς χρήματα ζημιούν⁶ χαλεπὸν, πῶς οὐ πολλῷ
 δεινότερον εἰς αὐτὸ τὸ σῶμα; ἢ ἀπὸ καιροῦ φέρε· εἰ δὲ
 ἐν ἄλλῳ τινὶ καιρῷ ὕβρισην, οὐκ ἂν ἦν δεινόν, ἀλλ' εἰ
 καὶ τοῦτο δεινόν, πόσῳ μᾶλλον ἐν ἱερομηνίᾳ· ἢ ἀπὸ τό-
 που φέρε.⁷ εἰ δὲ ἐν ἄλλῳ τόπῳ ὕβρισην, οὐκ ἂν ἦν
 χαλεπόν· εἰ δὲ καὶ ἐν βεβήλῳ, πολὺ δὴ πον δεινότερον
 ἐν ἱερῷ· ἢ ἀπὸ τρόπου· πῶς μεμισήκατε τοὺς ἀνδρ-¹⁰
 φόνους; εἰ τοῖνυν καὶ τῇ ἀπλῶς ἀνελεῖν δεινόν, πῶς οὐ
 πολλῷ χαλεπώτερον πυρί; ἀπὸ παρακειμένου δὲ λαμβά-
 νεται μάλιστα κατὰ τὸ ὁμοιογενές· οἷον ἐν γένος ἢ
 ἀρχῇ, εἶδη δὲ αὐτῆς χορηγός, θεσμοθέτης, ἄρχων. εἴη
 ἂν οὖν ταῦτα ὁμοιογενῆ· ὁ δὲ ἀπὸ τούτων λαμβάνων¹⁵
 ἀπὸ παρακειμένου λαμβάνει. οἷον ὡς παρὰ τῷ Δημοσθένει
 φέρεται· εἰ δὲ θεσμοθέτην ὕβρισην, οὐκ ἂν ἔδωκε⁸
 δίκην· εἴτα ἡ κατασκευή· ὁ γὰρ θεσμοθέτης οὐδενὸς ἀν-
 θρώπων ἐστὶν ὄνομα, ἀλλὰ τῆς πόλεως· εἰ δὲ καὶ τοὺς
 θεσμοθέτας ὕβριζε,⁹ δεινόν καὶ δημόσιον ἀδίκημα διὰ²⁰
 τὸ τῆς ἀρχῆς δίκαιον· οὐδενὸς ἦττον καὶ ὁ τοὺς χορη-
 γούς· οἷον κατὰ τοῦ τὸν στρατηγὸν ἀνελόντος, τί παρά-
 κειται ὁ στρατιώτης. ἀπὸ δὲ τούτου λήψῃ τὸ ἐνθύμημα·
 τάχα γὰρ ἔλθοι εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος τόπον καὶ
 ἀπὸ τοῦ μείζονος· οἷον, ἡδίκησέ¹⁰ τις δημοσίᾳ τὴν πό-²⁵
 λιν, εἴτα καὶ ἰδιώτην. λαμβάνω δὲ ἀπὸ τούτου τὸ ἐν-
 θύμημα ἀποδεικτικόν·¹¹ εἰ μὲν γὰρ περὶ τοὺς ἄλλους

5 Ald. ἦ. Codd. εἰ. 6 Ald. Codd. ζημιούντων. Tum Par.
 χαλεπῶν (man. superiori supra ὧν scriptum ὄν). Possis igitur
 scribere ζημιούν τῶν χαλεπῶν. 7 Par. φέρε. 8 Ald. Par.
 ἔδωκεν. Ven. Vind. ἔδωκε. — In Mid. p. 524. 9 Par. ὕβριζεν.
 10 Par. ἡδίκησεν. 11 Ald. ἀποδεικτικόν.

ἦν μέτριος, τάχα ἂν ἠπίστησέ ¹³ τις τῇ κατηγορίᾳ· εἰ
 δὲ καὶ περὶ τὴν πόλιν πανηρέας, ταχύ γ' ἂν ἐπέσχειν ¹³
 ἂ μήτε τῶν νομιζομένων φασκόμενος, ἢ οὕτως, ἐ γὰρ
 ἂ κοινῇ πάντες προσηκούσαμεν ἑλλήλοις ἀφείκει· ἂ
 5 μνημόνευτα, ταχύ γ' ἂν ἐνὶ ἀνδρὶ μνησικακίῃ προσήκει
 ὑπὲρ ὧν νῆ Δία φησὶ πεπονθέναι. ἢ συλλογιστικῶς, ὡς
 παρὰ Δημοσθένε· ἢ τὸ λαβεῖν αὖν τὰ διδόμενα ὁμολο-
 γῶν ἔννομον εἶναι τὸ χάριν τούτων ἀποδοῦναι παρανόμον
 γραφῇ· ¹⁴ καὶ πάλιν· ¹⁵ ἢ ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθῆιεν,
 10 ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πο-
 λεμῶ, καὶν μήπω βάλλῃ μηδὲ τοξεύῃ· ¹⁶ καὶ ἀπὸ τοῦ δι-
 λεμμάτου, ¹⁶ ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος· ἢ δίδως δ'
 ἂν ἐροίμην αὐτὸν πότερον ¹⁷ ἔννομον καὶ δικαίαν ἐποιή-
 σατο τοῦ ψηφίσματος τὴν γραφὴν, ἢ τούναντιον ἀδι-
 15 χον καὶ παρανόμον· εἰ μὲν ¹⁸ γὰρ ἀδίκον καὶ ἀσύμ-
 φoron, δικαίως ἂν διὰ ταῦτα ἀποθάνοι· εἰ δὲ δικαίαν
 καὶ τοῖς πολλοῖς ὠφέλιμον, πῶς νῦν τὰ ἐναντία ¹⁹ τού-
 των ἀξιοῖ ψηφίζεσθαι τούτους· ὅθῳ πῶς ἐξ ἀμφοῦν
 ἔλαβεν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου· αἶον, εἰ τοῦ Καλλιξένου
 704 705 τις κατηγοροῖ, ἐξομνούντων τῶν στρατηγῶν· ὥς περ γὰρ
 εἴ τι τοιοῦτον ἔγραψε ²⁰ ψηφισμα, δι' οὗ ἀφθονίαν
 στρατηγῶν παρείχετο, τιμῶν ἂν ἐτύγγανε ²¹ καὶ δωρεῶν,
 οὕτως ἤνικα εἰς ἀπορίαν ἀνδρῶν ἤκομεν, διὰ τοῦτον τῆς
 ἐσχάτης ὀργῆς ἄξιος· ἢ ἐκ τοῦ ἀκολούθου συλλογιστι-
 25 κῶς, ὡς παρὰ Δημοσθένε· ²² ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἐκείνων

13 Par. ἠπίστησεν. 13 Ald. ἐπέσχειν. Codd. ἀπίσχετο.
 14 Ald. Codd. παρανόμον γραφῇ. Pro cor. p. 267. 15
 Phil. III. p. 115. 16 Ald. διαλεμμάτου. 17 Ven. Vind.
 πρότερον. — In Aristog. II. p. 804. 18 μὲν Ald. om. In-
 serui e Codd. 19 Ald. ἐναντίαν. 20 Ven. Par. ἔγραψε.
 Ald. Vind. ἔγραψε. 21 Par. ἐτύγγανεν. 22 In Aristocr.
 p. 653.

ἰάλω, σὺ τὰδε οὐκ ἂν ἔγραπας, οὕτως ἂν σὺ νῦν δίκην
 δῆς, ἄλλος σὺ γράφει·“ ἢ ἐξ ἀποβάσεως καθ’ ὑπόθεσιν
 τοῦ ἐνδεχομένου, ὡς ἐν τῷ πρὸς Βοιωτὸν φέρε·²³ „εἰ
 δὲ καὶ κριτὴς καλοῖτο Μαντίθεος, οὐ Μαντιθίου Θορί-
 κιος.“ ἐνδεχόμενον γὰρ ἦν καὶ τοιοῦτον συμβῆναι, ἢ δ
 ἐκ τοῦ ἐκλειφθέντος. εἰ μὲν γὰρ ἐθάξῃ τοῖς δικαίοις,
 ἀνταπεῖν ἐχρῆν· ὅτι δὲ οὐκ ἀνταῖπεν, αὐτὸς ἑαυτοῦ τοῦ
 μὴ θαξέειν καταμαρτυρεῖ· ἢ κατὰ πρόσληψιν. οἶον εἰ
 περὶ εὐεργέτου λόγοις,²⁴ φέρε· εἰ δὲ πρὶν πράξει κα-
 θυπέσχετο²⁵ πράξειν, εἰ λάβοι γε τὰς δωρεάς, οὐκ ἂν 10
 ὑπέσχεσθε δώσειν. ἂ τοίνυν καὶ πρὶν ἢ παθεῖν δεδώ-
 κατε ἂν ἢ δώσειν ὑπέσχεσθε, ταῦτα παθόντες οὐ δώσε-
 τε, ἢ ἐκ τῆς οὐσίας, οἶον ἐπὶ ταῖς γαμηθείσαις. τί
 γὰρ ἐστὶν ἴδιον τῶν γάμων; ἢ συνοίκησις, τὰ συμβό-
 λαια· ὅτε ταῦτα οὐ πέπρακται, οὐκ εἶναι γάμον²⁶ καὶ 15
 τοῦτο φήσομεν· ἢ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος χρόνου, τὸ μὴ
 γινόμενον· οἶον ἂν ἦν εἰ ἐγένετο, ὡς ἐν τῷ πρὸς Λε-
 πτίνην·²⁷ „ὕμεις τιμῶντες ποτὲ Ἰφικράτην καὶ ἄλλους
 τινὰς εὖ πεποιήκατε.“ εἰτα ἐπάγει ἐνθυμήματά τι. „εἰ
 τοίνυν ὥσπερ δι’ Ἰφικράτη²⁸ καὶ Πολύστρατον καὶ 20
 ἄλλους τινὰς εὖ πεποιήκατε δι’ αὐτόν, οὕτως εἰ καὶ Χα-
 βρίας ἡξίωσεν ὑμᾶς τούτων τινὰς εὖ ποιῆσαι, οὓς νῦν
 αἰτιώμενοι πάντας ἀφαιρεῖσθαι²⁹ κελεύουσιν, οὐκ ἂν
 ἐδώκατε· ἐγὼ μὲν οἶμαι.“ εἰτα πάλιν ἡ ἐπαγωγὴ ἐνθυ-
 μηματικῶς. ἴδιον δὲ ἐνθυμήματος δριμύτητος δόξαν 25
 ἀποτελεῖν, καὶ ἔστιν ἀγωνιστικόν τε ἅμα καὶ ἐλεγκτικόν.
 ἤδη δὲ καὶ παράδειγμα ἐνθυμηματικῶς εἰσάγεται, οἶον

23 Par. φέρε. rel. φέρεται. — In Boeot. p. 997. 24

Ven. λόγοι. Par. λόγοις φέρε. manu rec. correctum λόγον
 εσφερε. 25 Ald. καθ’ ὑπέσχετο. 26 Ald. Vind. γάμου.

Par. Ven. γάμον. — v. sq. Ald. παρελθόντες. 27 p. 182.

28 Par. Ἰφικράτη. 29 Par. ἀφαιρεῖσθαι.

ἔστιν· ³⁰ „εἰ γὰρ οὗτ' ἤκομεν Εὐβοεῦσιν·“ ἢ ἐκ μάχης·
 καὶ τὸν μὲν γράψαντα τοὺς νόμους Σόλωνα χαλκοῖν
 ἐν ἀγορᾷ στήσαι, αὐτῶν δὲ τῶν νόμων ὀλιγοροῦντας γαι-
 νεισθαι, δι' οἷς κἀκεῖνον ὑπερβαλλόντως συμβέβηκε ³¹
 5 τιμᾶσθαι.“ καὶ πάλιν· ³² „πῶς δ' οὐκ ἂν εἴη τὸ συμ-
 βαῖνον ἄτοπον εἰ νομοθετοῦντες μὲν ὀργίζεσθαι τοῖς πο-
 νηροῖς, ἐπ' αὐτοφώρῳ ³³ δὲ τινὰς εἰληφότας· ³⁴ ἀφήσεται·
 μαχόμενα γὰρ τῷ ³⁵ τιμᾶν τὸν νομοθέτην τὸ τοὺς νό-
 μους ἀτιμάζειν, καὶ τῷ μισεῖν τοὺς πονηροὺς τὸ πάλιν
 10 ἀδύους ἔαν· μάχη δὲ ἔστιν, ὅταν τις τὰ ἐναντία ἑαυτῷ
 ποιήσῃ, κατὰ ἐναντίωσιν κρίσεως ἐνδόξου. καὶ τὸν μὲν
 νομοθέτην ἕνα ὄντα πᾶσιν ὑπὲρ ἑμῶν αὐτῶν ³⁶ ἐνδεί-
 ξασθαι μισοῦντας τοὺς πονηροὺς· ἢ ἐκ κρίσεως ἐνδόξου·
 διὸ καὶ τὰς τιμωρίας ὁ Σόλων τοῖς μὲν ιδιώταις βρα-
 15 δειας ἐποιήσατο, τοῖς δὲ ἄρχουσι καὶ τοῖς δημαγωγοῖς τα-
 χείας· βουλόμενος γὰρ ἀποδείξαι ὅτι δεῖ τοὺς ἐν ταῖς
 ἡγεσίαις ταχέως τιμωρεῖσθαι, ἐπεχείρησεν ἀπὸ κρίσεως ³⁷
 ἐνδόξου· ἢ ἐκ διαφορᾶς. „τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὁρῶ τὴν
 εὐειλογίαν προτεινομένους, τουτονὶ δὲ Δισχίνην ³⁸ πολὺ
 20 τοῦναντίον τούτων.“ τοῦτο προοίμιον μὲν ἔστιν. ἔλθοι
 δ' ἂν καὶ εἰς ἐπιχείρησιν ὁ τόπος. ἢ παραβολικῶς. εἶδος
 δ' ἐπιχειρήματος καὶ ἡ παραβολή· ³⁹ „ὥσπερ ⁴⁰ γὰρ τῶν
 ἐν ταῖς ναυσὶν ἀμαρτημάτων, ἃ συμβαίνει ⁴¹ περὶ τοὺς
 πλοῦς ὅταν μὲν τῶν ναυτῶν τις ἀμάρτη, βραχεῖαν ⁴²

³⁰ Olynth. I. p. 17. ³¹ Par. συμβέβηκεν. — In Aristog.
 II. p. 807. ³² ibidem. ³³ Ald. αὐτοφώρῳ. ³⁴ Ven.
 εἰληφότας. supra lin. v. ³⁵ Ald. Vind. τό. Ven. Par. τῷ.
³⁶ αὐτῶν Par. om. ³⁷ Ald. Codd. ἀποκρίσεως. ³⁸ Ald.
 εἰσχίνην. — De fals. leg. initio. ³⁹ Ald. παρὰβή. ⁴⁰ In
 Aristog. II. p. 801. ⁴¹ Ald. Vind. Ven. συμβαίνει. Par.
 συμβαίνει. ⁴² Ald. Codd. βραχεῖαν. Correxī e Dem.

τὴν βλάβην ἐποιήσεν, ἵππιδαν δὲ ὁ κυβερνήτης σφαλῇ, κοινήν τὴν ἄτυχίαν καὶ μεγάλην τοῖς πλείουσιν εἰσήγαγεν.

Ἦ α ρ. ΧΙ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΤΡΑΙΚΩΝ ¹ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΤΗΣ.

Περὶ μὲν τῶν στάσεων καὶ τῶν ἐν ἐκάστη ἐμπιπτόν-⁵
των κεφαλαίων ἱκανῶς τοῖς προ² ἡμῶν λέλεκται. νῦν
δὲ ἰδωμέν αὐτὰ τὰ κεφάλαια τὰ κυριώτατα τῶν κεφα-
λαίων, ἐκ ποίων τόπων τὰς συστάσεις λαμβάνει καὶ τὰς
κατασκευάς, καὶ πῶς συνίσταται. καὶ πρῶτόν γε περὶ
τῶν τελικῶν εἴπωμεν. ἔστι δὲ ταῦτα· νόμιμον, δίκαιον, 10
συμφέρον, ἔνδοξον, δυνατόν, εἰ δὲ βοίλει σαφεῖς πρὸς
τούτοις, καὶ τοῦτο πρῶτον περὶ τοῦ νομίμου λέγω.

1. Περὶ νομίμου.

705

Τὸ νόμιμον κεφάλαιόν ἐστι τῶν ἄγαν ἰσχυρῶν. λαμ-
βάνει δὲ τὰς συστάσεις ἀπὸ χρόνων, ἀπὸ ποιότητος τοῦ ¹⁵
γράψαντος, ἀπὸ διανοίας τοῦ γράψαντος, ἀπὸ κοινῆς
κρίσεως, ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ ³ πράγματος, ὃ διαγορεύει ὡς
ὀρθῶς ἔχει. ἀπὸ μὲν τοῦ χρόνου, ὡς ⁴ εἰ λέγοις, οὐκ
ἐχθρὸς καὶ πρῶην ὁ νόμος γέγραπται, ἀλλ' ἀμύθητος
μὲν ἐξ οὗ ὁ χρόνος γέγραπται· ἐν δὲ τούτῳ τοσούτῳ ²⁰
ὄντι ἀκίνδυνος μένει ὡς καὶ παρὰ Δημοσθένει· „καὶ
τὸν μὲν γράψαντα ⁵ τοὺς νόμους Σόλωνα χαλκοῦν ἐν

¹ τελικῶν Par. Ven. Vind. Lib. Merulae om. ² Ald.
Codd. πρόσ. ³ τοῦ e Par. inserui. ⁴ ὡς Ald. Vind.
Ven. per lac. om. supplavi ex Par. et Ex. Par. ⁵ Ald.
Codd. ἔγγράφοντα. Correxi ex Dem. in Aristog. II. p. 807.

ἀγορᾷ στήσαι. “ ἀπὸ διανοίας δὲ τοῦ γράψαντος, ὡς ἐν
 τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος. συνιστὰς γὰρ τὸν νόμον, ὡς καλῶς
 ἔχοντα τὸν κελεύοντα ἀστεφάνωτον εἶναι δεῖν τὴν βουλήν
 εἰ μὴ ποιήσαιο τὰς τριήρεις, τὴν αἰτίαν ἐξήτασεν. ⁶ „τι
⁵ δὴ ποτε ἂν τᾶλλα πάντα ἢ βουλή δοκῇ καλῶς βουλευ-
 σαι, καὶ μηδεὶς ἔχη μηδὲν ἐγκαλέσαι, τὰς δὲ τριήρεις μὴ
 ποιήσεται, οὐκ ἐξισι λαβεῖν τὴν δωρεάν. εὐρήσεται γὰρ
 τοῦτο ἰσχυρὸν ὑπὲρ τοῦ δήμου κείμενον. “ καὶ πάλιν
 περὶ τοῦ τῆς ἱταίρησεως ⁷ νόμου. „ἄξιον τοίνυν καὶ τὸν
¹⁰ θέντα τὸν νόμον ἐξετάσαι Σόλωνα, ὅσῃν πρόνοιαν
 ἐποίησατο τῆς πολιτείας ἐν ἅπασιν οἷς ἐτίθει νόμοις. “
 , καὶ πάλιν προῖων που λέγει. ⁸ „καὶ γὰρ ἤδει τοῖς αἰσχροῖς
 βεβιωκόσιν. “ ἢ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ὁ διαγορεύει
 τὸν νόμον, ὅτι ⁹ περὶ μεγάλων, οἷον ἢ τῶν πρὸς θεοῦς
¹⁵ ἢ τῶν πρὸς ἀνθρώπους, καὶ ὅτι ἄνευ τούτων οἰκεῖν οὐκ
 ἐνι, ὡς παρὰ Δημοσθένει. ¹⁰ „ὁρθῶς καὶ καλῶς ἔχον
 ὁ νόμος ὡς τὸ πρᾶγμα αὐτὸ μαρτυρεῖ, ὅπου φαίνονται
 τινες οὐδὲν ἤττον ὑβρισταί. “ ἢ ἐκ κοινῆς κρίσεως, ὡς
 ἐν τῷ κατὰ Μειδίον. ¹¹ „τὸν τοίνυν οὐ παρὰ τοῖς Ἐλ-
²⁰ λησι μόνον εὐδοκιμοῦντα νόμον, ἀλλὰ καὶ παρὰ βαρ-
 βάροις. “ διαβάλλεται δὲ νόμος ἀπὸ τῶν ἐναντίων, ὅτι
 οὐ κοινὸς, ὅτι ὁ γράψας οὐκ ἀξιόπιστος, ἢ τὸ πρᾶγμα
 διαγορεύσας οὐκ ἀνεκτὸν, ἢ ὅτι ταῖς πάντων δόξαις μά-
 χεται, ἢ ὅτι διάνοια μοχθηρὰ τοῦ γράψαντος, ὡς ἐν
²⁵ τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. εἰ δὲ τὸν νόμον μὲν οὐ δια-
 βάλλοις, ¹² φραίης δὲ οὐ δυνατὸν εἶναι αὐτῷ ἐν τῷ ¹³
 παρόντι χρῆσθαι, ἢ ἐκ διανοίας ταυτόν ἐξετάσεις, ὅτι
 οὐκ

⁶ Ald. Codd. ἐξέτασιν. — In Androt. p. 596. ⁷ Ald.
 ἐπερήσεως. — In Androt. p. 602. ⁸ ibidem. ⁹ Par. ἐν.
 rell. ὅ. ¹⁰ In Mid. p. 517. ¹¹ p. 530. ¹² Ven.
 διαβάλλοις. rell. διαβάλλεις. ¹³ τῷ e Codd. inserui, Ald. om.

οὐκ ἐπὶ τοῦτοις γέγραπται, ἢ κατὰ συμπάρασιν κε-
 φαλαίων· εἰ δὲ καὶ ξενικῶ νόμῳ χρῶτο ὁ ¹⁴ προσυστήσας,
 τὸ πρόσωπον εἰσάξεις, ¹⁵ ὥς ὁ δῆμος ἐν τῷ Λοκρικῶ
 νόμῳ· ¹⁶ τὸ δὲ ἔθος καὶ ἀντὶ νομίμου παραλαμβάνεται·
 ἔχει δὲ ὕλην καὶ κατασκευὰς ἐκ τῶν γεγονότων καὶ παρα- 5
 δεδομένων· λαμβάνεται δὲ διχῶς, ἢ ἐξ ιδιότητος τοῦ ὑπο-
 κειμένου προσώπου, ἢ ἐκ κοινότητος, ὥς ἐπ' ἐκείνου·
 βουλευόνται Ἀθηναῖοι, εἰ δεῖ θάψαι τοὺς δέκα στρατη-
 γούς· ἀπὸ κοινότητος μὲν, ὅτι κοινῇ πᾶσιν ἀνθρώποις
 καθίστηται θάπτειν τοὺς οἰχομένους συνήθεια. ἐξ ιδιό- 10
 τητος δὲ τοῦ ὑποκειμένου προσώπου, ὅτι Ἀθηναίοις καὶ
 τοὺς ἀλλοτρίους νεκροὺς θάπτειν ἔθος· οἷα τὰ περὶ Ἀρ-
 γείους ἐπραξαν, πολλῶ δὴ πού πρὸς τοὺς οἰκείους προ-
 σήκει. οὐκοῦν καὶ ἀπὸ τῶν ¹⁷ ἐναντίων αἱ ἀνατροπαί·
 ἢ ὅτι ἡμῖν οὐκ ἔθος τὰ δόγματα καὶ ἀντὶ νόμων ἰσχύειν, ¹⁸
 καὶ σχεδὸν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐννοιῶν ¹⁸ κατασκευάζεται,
 ὅτι ὀρθῶς ἔχει ἀπὸ τῶν βουλευσαμένων τοῦτο τὸ ὑποκει-
 μενον, καὶ ὅτι ἐνδοξον εἶη πρόσωπον, καὶ οὐχ οἷον πρὸς
 ἀπάτην τι δοκεῖν βουλευέσθαι. εἰ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ δόγμα
 συντρέχον ¹⁹ καὶ τοῖς νόμοις τοῖς προγονικοῖς φαίνεται· ¹⁰
 ἀπὸ τοῦ ἁλλείποντος, ἢ οὐδὲ τῶν νῦν ἀντιλεγόντων· ἀπὸ
 ἐνδόξου κρίσεως, ὅτι καὶ οἱ νόμοι φυλάττειν κύρια κειλύ-
 ουσι τὰ τοῦ δήμου δόγματα. ἐκ διαφορᾶς· ταύτῃ διανή-
 νοχε δημοκρατία τυραννίδος, ὅτι ἡ μὲν ἄκυρον ποιεῖ τὸν
 δῆμον, ἡ δὲ κύριον. ἐκ τοῦ ἐλάττονος· εἰ καὶ εἰς τὰς 25
 ἰδίας ὁμονοίας φυλάττειν ἐννομόν, πολὺ δὴ πού τὰς τοῦ
 νόμου.

14 Ald. Codd. χρῶ. 15 Ven. εἰσάξης. 16 In Ti-
 mocr. p. 744. 17 Ald. τῶν ἄλλων ἐναντ. Codd. ἄλλων om.
 18 Par. Ven. Vind. ἐνίων. Ald. ἐννοίων. 19 Ald. Par. συντρέ-
 χων. in Par. man. rec. super ω scripsit ο. Ven. Vind. συν-
 τρέχον.

2. Περὶ δικαίου.

706 Τὸ δίκαιον δειχθὲν συνίσταται ἢ ἀπὸ προσώπου ἢ ἀπὸ πράγματος· ἀπὸ μὲν γὰρ προσώπου· δίκαιον βοηθεῖν, ἀστυγείτονες γὰρ, εἰ οὕτω τύχοι, ἢ φίλοι ἢ ὁμόγενεῖς ἢ εὐεργέται· ἢ πάλιν ἀπὸ τῶν ἐναντίων. εἰ τιμαρεῖσθαι κελεύοις, ὅτι ἐχθροὶ, ὅτι προϋπηρξάν, ὅτι ὁμόφυλοι. ἀπὸ δὲ πράγματος, ὅτι ἴσον, ὅτι πρὸς τὴν ἀξίαν, ὅτι πᾶσι τοῖς τὰ δίκαια φρονήσασιν οὕτως ἔδοξεν.

3. Περὶ συμφέροντος.

10 Τὸ συμφέρον κατασκευάζεται ἀπὸ τῶν ἐκβάσεων οἷα ἐκβήσεται πεισθεῖσι. ¹ τελεία δὲ ἀποδείξεις συμφέροντος, ὅταν ἐπ' ἄμφω ἀποδείξῃς, ² τί μὲν ἔσται ³ πεισθεῖσι, τί δὲ ⁴ εἰ μὴ ὑπακούσαιεν, ὥς παρὰ Δημοσθένει ἐν Ὀλυνθιακοῖς. ἀλλὰ μὴν ⁵ ἡλίκα ἔστι τὰ διάφορα ὑμᾶς
15 ἔκκι πολεμεῖν, ἢ παρ' ὑμῖν ἐκείνον, οὐδὲ λόγου προσδεῖν ⁶ ἡγοῦμαι· ἔτι τελεία ἔστιν ἐξέτασις συμφέροντος, ὅταν δείξωμεν, ὅτι καὶ ἡμεῖς ὠφεληθησόμεθα καὶ τοὺς ἐχθροὺς βλάψομεν. ⁷ ἔτι καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου, ὅτι οὐκ εἰς τὸ παρὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ⁸ ἅπαντα χρόνον
20 ἐκ τούτων ἄμεινον οἰκήσομεν. ἢ ἐκ παραδειγμάτων, ὅτι καὶ πρότερον πράξασι ταῦτα συνήνεγκε. ⁹ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, ὅτι ἐλλειφθέντα ἔβλαψεν.

1 Par. πεισθεῖσιν. 2 Ald. Codd. ἀποδείξεις. 3 ἔσται Ald. Vind. Ven. per lac. om., supplevi ex Par. Ex. Par. et libro Merulae. 4 Vind. Ven. δαί. 5 Ald. Codd. μή. Olynth. I. p. 16. μὴν. Tum Ald. Vind. Ven. ἡλίκα τὰ διάφορα. supplet lacunam Par. ἡλίκα ἔστι. Ex. Par. ἡλίκα γ' ἔστι. Lib. Mer. ἡλίκα. 6 Ald. προσδεῖ. 7 Par. βλάψομεν. 8 τὸν Ald. om. Inserui e Codd. 9 Par. συνήνεγκεν.

4. Περὶ δυνατοῦ.

Τὸ δυνατόν ἐκ τῶν ἐκτὸς μάλιστα κατασκευάζεται, φίλων, συμμάχων, χρημάτων, καιροῦ, τόπου, θεῶν ἐννοίας. κατασκευάζεται δὲ καὶ ἐκ παραδείγματος, ὅτι καὶ πρότερον οὐκ ἐλάττονας πολέμους εὖ ἔθεντο. τελεία δὲ 5 κατασκευὴ δυνατοῦ, εἰ δείξαμεν, ὅτι καὶ ἡμεῖς ἰσχυροὶ καὶ οἱ πολέμιοι ἀσθενεῖς, ὥς ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς πολυλαχοῦ.

5. Περὶ ἐνδοξοῦ.

Τὸ ἐνδοξόν κατασκευάζεται ἀπὸ τοῦ ταῖς τῶν πολ- 10 λῶν ἐννοίαις συντρέχειν. αἱ δὲ ἄτεχνοι πίστεις ἔγγραφα, βάσανοι, περὶ ὧν ἐν τῷ νόμῳ λέλεχται, μαρτυρίαι καὶ μάρτυς, ὅτι ἀληθὲς ¹⁰ συνίσταται ἐκ ποιότητος προσώπου· τίς ὁ μάρτυς; ὅτι, καλὸς καὶ ἀγαθός. ἐκ τῶν πρότερον ὄντων, εἰ καὶ ἤδη τινὰ μαρτυρίαν ἀληθῆ 15 μαρτυρηκῶς φαίνοιτο. ἐκ διανοίας, ὅτι οὐ πρὸς ἐχθραν, οὐδὲ πρὸς χάριν, οὔτε πρὸς λῆμμά ¹² τι ἐκ τοῦ πράγματος, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν εἰκότων συνίσταται ἀληθὲς ὄν.

C a p. XII.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ.

20

Ὁ περὶ ἐπιλόγου τόπος τριμερὴς ἔστιν· ἔχει γὰρ καὶ ¹ ἀνάμνησιν τῶν εἰρημένων καὶ ἔλεον καὶ δεινωσιν. ἡ δὲ δεινωσις κατὰ τὴν αὐξήσιν θεωρεῖται. τούτων τοί-

10 Par. ἀληθῆ.

11 Ald. Codd. πρόσλημμά τι.

1 καὶ Ald. om. Recepi e Codd.

νυν περὶ πρώτου ² τοῦ τῆς ἀναμνήσεως διαλέξομαι. θεω-
 ρεῖται δὲ ἡ καλουμένη ἀνακεφαλαιώσις ἀθρόα μὲν ἀνά-
 μνησις τῶν διὰ πολλῶν εἰρημένων, τῆς δὲ ιδέας τοῦ λό-
 γου τῆς πραγματικῆς καλουμένης· εἰς δύο γὰρ εἶδη ὁ
 5 πᾶς λόγος θεωρεῖται, (λέγω δὲ τὸν λόγον τὸν δικανικόν)
 τό τε πραγματικὸν καὶ τὸ παθητικόν· ὑποτάσσεται δὲ
 τῷ πραγματικῷ μὲν ἢ τε διήγησις καὶ ἡ ἀπόδειξις· τῷ
 δὲ παθητικῷ τὸ προοίμιον καὶ ὁ ἐπίλογος. πῶς οὖν εἰ-
 πόντες τοῦ λόγου τῆς ιδέας τῆς παθητικῆς τὸν ἐπίλογον
 10 τὴν ἀνάμνησιν τόπον οὖσαν αὐτοῦ μέρος πραγματικῆς
 εἶναι φαμεν; ὅτι κατὰ τοῦτον τὸν τόπον ἀνακεφαλαιώ-
 σιν ποιοῦμεθα τῶν ἀποδείξεων· ἐπεὶ δὲ τῶν πραγμά-
 των ³ ἀνάμνησιν κεφαλαιώδη ποιοῦμεθα, διὰ τοῦτο
 πραγματικῆς οὗτος ὁ τόπος, ἰδικὸς δὲ τοῦ ἐπιλόγου. ζη-
 15 τεῖται δὲ, εἰ ἐπὶ τέλους τῇ ἀνακεφαλαιώσει δεῖ χρῆσθαι
 τῶν λόγων, ἢ μίαν χώραν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ πολλαχῶς ἢ
 χρῆσις αὐτῆς γίνεται. ἔνιοι μὲν οὖν εἰσιν ἐπὶ τέλους
 αὐτῇ κεκρημένοι, ὡς καὶ ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῇ Δημάδου
 707 Ὑπερείδης, καὶ Δημοσθίνης, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκρά-
 20 τους καὶ Τιμοκράτους. ἔνιοι δὲ καὶ κατὰ μέσον που
 τοῦ λόγου ἐχρήσαντο τῇ ἐπαναμνήσει, τουτέστι τῇ
 ἐπανακεφαλαιώσει, ⁴ ὡς ἀμέλει καὶ αὐτὸς Δημοσθίνης
 ἐν τῷ τῆς ⁵ παραπρεςβείας. ἕτεροι δὲ μεταξὺ τῶν προ-
 ειρημένων καὶ τῶν ἀναγκαίων πίστεων ἀνέμνησαν τῶν
 25 προηγουμένων ἀποδείξεων κεφαλαιωδῶς μέλλοντες περὶ
 τῶν ἀναγκαίων διαλέγεσθαι. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τόπος
 τῆς ἀναμνήσεως, ὁ γινόμενος ἐπὶ ἐνὶ ἀποδειχθέντι κε-
 φαλαίῳ· ὡς μὲν οὖν ἐστὶ παράνομον τὸ ψήφισμα τοῦτο
 μεμαθήκατε ἐκ τοῦδε τοῦ νόμου. ἢ οὕτως· ὧν μὲν οὖν

² Par. πρώτου. rell. προσώπου.
 τιπῶν. ⁴ Par. ἀνακεφαλαιώσει.
 Recepi e Par. Ven.

³ Par. Vind. πραγμα-
 5 τῆς Ald. Vind. om.

ἡδίκηται ⁶ τὴν πόλιν οὐκ ἐν καιρῷ πλεύσας ⁷ ἐπὶ τὴν πόλιν, τοῦτο ὑμῖν ⁸ γέγονε φανερόν ⁹ ἔκ τε τῆς δαπάνης τῆς γεγενημένης καὶ τῇ ἐλπίδι ὣν ἐσφάληται ἐκ τοῦ γεγενῆσθαι τὸν Φίλιππον καθ' ἡρῶν μέγαν. τρεῖς οὖν ἔχει τόπους ἡ ἀνάμνησις, τοῦτέστιν ἡ ἀνακεφαλαίω- ⁵ σις, τὸν ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου, τὸν μεταξὺ γινόμενον ¹⁰ τῶν τε ἀναγκαίων καὶ τῶν προηγουμένων ἀποδείξεων, καὶ τὸν γινόμενον ¹¹ ἐφ' ἐνὲ κεφαλαίῳ ἀποδειχθέντων· ταύτη δὲ διαφέρουσιν ἀλλήλων αἱ ἀναμνήσεις, ὅτι ἡ μὲν ἐπὶ τέλει γινόμενη τοῦ λόγου ἐκτεσιν ἔχει κεφαλαιώδη τῶν ¹⁰ ζητημάτων ἀπάντων καὶ ἀνάμνησιν τῶν προηγουμένων ἀποδείξεων κεφαλαιωδῶς καὶ τῶν ἀναγκαίων, ἡ δὲ μεταξὺ γιγνομένη ἀνάμνησιν περιέχει τῶν ἀναγκαίων πύστων, ἡ δὲ ἐπὶ κεφαλαίῳ ἐπὶ ἀποδειχθέντι ¹² γινόμενη οὐκ ἔτι κεφαλαίῳ ἀνάμνησιν ἔχει, ἀλλὰ τῶν λημμάτων ¹⁵ δι' ὧν ἀπεδείχθη τὸ προκείμενον κεφάλαιον. Πῶς οὖν ἀναμνήσομεν, ὑποδείξομεν ἤδη τοὺς τόπους τῆς ἀναμνήσεως κεφαλαιωδῶς λέγοντες, ἀπέδειξα μὲν τοὺς νόμους ὑμῖν παρ' οὓς ἐστὶ τὸ ψήφισμα εἰρημένον, ἐξήτασα ¹ τὰ τῷ Χαριδῆμῳ πεπραγμένα ἐξ ὧν ἐφάνη οὐκ ὧν δι- ²⁰ καιος τῆς δουρεᾶς τυχεῖν· καὶ ὥς οὐ συνοίσει τῇ πόλει, καὶ τοῦτο ὑμῖν γέγονε φανερόν. ²³

6 Ald. ἡδίκηται. 7 Ald. πλεῖ ἐπι. Ven. Vind. πλεύσας ἐπὶ. Par. Ex. Par. Lib. Merul. πλεύσας. 8 Par. ὑμῖν. rell. ἡμῖν. 9 Ald. Codd. φοβερόν. Eadem confusio redit ad finem capituli. 10 Par. γινόμενον, et paullo post ἐπὶ τέλει γιγνομένη. 11 Vind. Ven. γινόμενον. 12 Par. ἀποδει-
θεῖντι. 13 Vind. φοβερόν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ¹727 ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΣΧΗΜΑΤΙΣΜΕΝΩΝ ΠΡΟΒΛΗ-
ΜΑΤΩΝ.

Τῶν ἐσχηματισμένων² προβλημάτων τὰ μὲν ἔστι
 5 κατὰ τὸ ἐναντίον, τὰ δὲ πλάγια, τὰ δὲ κατ'³ ἔμφασιν.
 Ἐναντίον μὲν οὖν ἔστιν, ὅταν τὰ ἐναντία κατασκευά-
 ζωμεν⁴ οὐ λέγομεν. οἷον ᾗτησαν Ἀθηναῖοι παρὰ Λακε-
 δαιμονίων εἰρήνην, οἱ δὲ ἀντήτησαν Περικλέα· βουλευο-
 μένων⁵ τῶν Ἀθηναίων αὐτὸς ὁ Περικλῆς ἀξιοῖ ἀπιέναι.
 10 ὁμολογουμένως γὰρ ὁ Περικλῆς, εἰ καὶ λέγει πέμπεσθαι,
 ἀλλὰ σχήματι⁶ λόγου χρῆται. Πλάγιον δὲ ἔστιν, ὅταν
 μετὰ τοῦ κατασκευάζειν τὸ ἐναντίον καὶ ἄλλο τι περαι-
 νῇ ὁ λόγος, οἷον πλούσιος ἐν λιμῷ ὑπέσχετο θρεῖναι
 τὴν πόλιν, εἰ λάβοι πένητα πρὸς σφαγὴν, οὐ δέδωκεν ὁ
 15 δῆμος, ὁ πένης αὐτὸν προσαγγέλλει. ἐνταῦθα γὰρ τὸ
 ἐναντίον ὁ λόγος βούλεται καὶ ἐκ πλαγίου κατασκευάζει
 τὸ μὴ εἶναι σίτον, καὶ εἰ ἔστιν ἀπλῶς λαβεῖν ἄνευ τοι-
 αύτης ἀντιδόσεως.⁷ Κατὰ ἔμφασιν δὲ ἔστιν ὅταν λέ-
 γειν μὴ δυνάμενοι τῷ κεκωλύσθαι καὶ παρόρησιαν μὴ
 20 ἔχειν ἐν ἀλήματι ἄλλης ἀξιώσεως ἐμφαινόμεν κατὰ τὴν
 σύνθεσιν τοῦ λόγου, οἷον τὸν μαινόμενον φεύγειν ὁ νό-
 μος ἐκέλευεν· φήμης οὕσης ὅτι σύνεστιν ὁ πατήρ τῇ
 γυναικὶ τοῦ υἱοῦ, ἀξιοῖ ὁ παῖς ὡς μαινόμενος φεύγειν.

1 Par. Ἀψίνου. 2 Cum initio hujus capituli ad verbum
 consentit Hermog. de Inv. IV. 13, p. 181, 10 — 182, 21. 3
 Par. κατά. 4 Ald. κατασκευάζομεν οἱ λέγομεν. 5 Par. βουλευο-
 μένων. rell. βουλομένων. Mox Ald. ἀξιοῖ. 6 Vind. Ven. σχῆμα.
 7 Par. πλοῦς. 8 Par. Ven. ἀντιδόσεως.

ἐνταῦθα γὰρ τὸ ⁹ μὲν δοκεῖν περὶ τοῦ φεύγειν διαλέγε-
ται ¹⁰ καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ ἐπερείδεται, δι' ὅλου δὲ δοκεῖ
ἐμφαίνειν τὴν τοῦ πατρὸς μοιχείαν τὴν κατὰ τῆς γυναι-
κός. ΑΛΛΟ. Τῶν ἐσχηματισμένων προαγομένων ¹¹ ζη-
τημάτων, ἐν οἷς τὸ δι' ὑπονοίας ἐστὶ καὶ ἐμφάσεως, ὅταν ⁸,
ἄλλο μὲν τί ¹² δίκαιηται, ἄλλο δὲ τι σπουδάζειν προσ-
ποιῆται δι' ἑτέρων λόγων, τὰ εἶδη πολλά ἐστίν· ἐν γὰρ
κακίῳ τὸ εἶδος τοῦ ἐσχηματισμένου τρόπου, περὶ οὗ
πρότερον ἐλέγομεν, ὅταν ὑποτιμώμενος αὐτῷ μείζονος
δὲ τούτου ταῦτα καθαιρῇ, ἐφ' οἷς ἰάλωκε· ¹⁴ καὶ ἐστὶν ¹⁰
οἶονεὶ λύοντος τὰ κεκριμένα. ¹³ Δημοσθένης ἐπὶ ¹⁶ τοῖς
Ἀρπαλίοις χρεῖμασιν ἰάλω, καὶ ὁ μὲν Ὑπερείδης αὐτῷ
τιμᾶται φυχῆς, ὁ δὲ ἀποθνήσκειν αἰρεῖται. πάλιν ὁ Μιλ-
τιάδης ἐπὶ τοῖς περὶ Πάρον ἰάλωκε, καὶ ὁ μὲν Ξάνθιπ-
πος αὐτῷ τιμᾶται φυχῆς, ὁ δὲ ἀνθυποτιμᾶται θανάτου. ¹⁵
τί οὖν δεῖ ποιεῖν ἐν τούτοις πᾶσι; ¹⁷ βαρύντητι χρῆσθαι.
ἢ δὲ βαρύτερος ἔξει μέγεθος, ἐὰν προάγῃται παρηγορεῖν
ἑαυτοῦ, καὶ οἷα τετόλμηκεν. ἐνταῦθα μὲν τοὶ βαρέως
τὴν κατηγορίαν καθ' ἑαυτοῦ εἰσάξει, τὰς δὲ λύσεις πρὸς
τὰ ἐγκλήματα ἐν τρόπῳ αὐξήσεως παραλαμβάνοντες. οἷον ²⁰
ὁ Δημοσθένης λέγει, ὅτι εἰκότως τεθνήξεται, ¹⁸ διότι
νεώτερος μὲν ὢν οὐδὲν αἰσχρὸν ἐπὶ λήμματι ¹⁹ προείλε-
το, πρεσβύτερος δὲ γενόμενος τηνικαῦτα δεδωροδόκηκε, ²⁰
καὶ παρὰ Φιλίππου μὲν οὐκ ἔλαβον, οὐδὲ παρὰ Ἀλεξάν-

9 Ven. Vind. Par. τῷ. Recipit ad hunc locum Com-
mentar. T. VII. p. 950. 10 Par. διαλέγεται. rel. διαλέγεσθαι.
11 προαγομένων e Codd. inserui, abest ab Ald. 12 Ven.
Par. τι. Ald. Vind. τοι. 13 Ald. σπουδάζει καὶ ποιῆται.
Codd. σπουδάζειν καὶ ποιῆται. 14 Par. ἰάλωκεν. 15 Ald.
Par. κεκριμένα. 16 Ald. ἐν. Codd. ἐπὶ. tum Ald. Codd.
Ἀρπαλίοις. 17 Par. πᾶσιν. 18 Ven. τεθνήξεται. rel. τε-
θνήξεται. 19 Par. ἐπὶ λήμματι. Ven. ἐπιλήμματι. Ald. Vind.
ἐπιλήμμα. 20 Par. δεδωροδόκηκεν.

δρου διδόντων οὐκ ἱλάττω, ὑπὸ δὲ τῶν δούλων τῶν ἱκί-
 νου διαφθάρην, καὶ πρότερον μὲν οἰκοθεν προῖτο καὶ
 εἰς αἰχμαλώτων λύσεις καὶ θυγατέρων ἐκδόσεις· ὅσα οὖν
 ἔστι τὰ λύνοντα τὰς αἰτίας, ταῦτα ἐν τρόπῳ αὐξήσεως
 παραλήφεται. Τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ Μιλτιάδου, ὅταν λί-
 γη πονηρότατος προδότης γεγενῆσθαι, καὶ ὅτι ἐξηπάτηκε
 τὸν δῆμον, πρότερον μὲν ἄλλην δόξαν παραστήσας, νῦν
 δὲ ἄλλος φανείς, καὶ ὅτι συγγνώμης τυχῶν οὐκ ἄξιος,
 εἰ μὴ λαβὼν παρὰ βασιλέως χρήματα πολλὰ δίδόν-
 10 τας Παρίους ὑπῆλθε ²¹ καὶ ἐθαύμασε τὰ παρὰ τού-
 των διδόμενα· καὶ ταῦτα μὲν ὡς ἐν προκαταστάσει. τὰ
 δὲ προκαταρκτικὰ ἔσται ²² σοι ἐν τούτοις· καὶ γε ἐλεγκτι-
 κῶς ἔρεῖς φάσκων ὅτι περιπίπτουσιν αὐτοῖς οἱ κατήγο-
 ροι, μεγάλα μὲν κατηγαροῦντες, τιμῶμενοι δὲ ὀλίγων
 15 καὶ ἐλαττόνων. καὶ ὡς ἀπορῶν ἔρεῖς καὶ τεθναυμακῶ,
 τί ποτ' ἐπῆλθεν αὐτοῖς ἀντὶ μεγάλων ἐγκλημάτων ὀρί-
 σαι μικρὰ ἐπιτίμια καὶ κατ' ἀρχὰς εὐθύνῃ, ὡς εἰ καὶ
 728 πρότερον διημάρτανες γνώμης ἐνδιδούς ἑαυτὸν πρὸς ἀδι-
 κήματα, ἀλλὰ νῦν γε βελτίων φαίνεται, ταῖς δὲ ἀντιδι-
 20 σεσι προσήκει ἐνδιατρίβειν καὶ κατασκευάς ²³ ἀντεπάγειν
 τῶν ἀντιθέσεων τὰς εἰς τὸν σκοπὸν συνεικονούσας. οἷαν
 ὅταν λέγῃς, ἀλλὰ νῆ Δία φιλανθρωπεύεσθε. δεῖ δὲ πρό-
 τερον καὶ κατ' εἶδος λέγειν, καὶ διεξέρχῃ μέχρι ²⁴ πολ-
 λοῦ, τίνα ἔστι δι' ἧς δεῖ φιλανθρωπεύεσθαι. ὑπὲρ γὰρ
 25 σοῦ ἔστι ταῦτα διαιρεῖσθαι, διὰ σὲ αὐτὸν ²⁵ ἀνθρώπων
 βελτιόνων χείρων γέγονας. καὶ πάλιν τὰ αὐτὰ εἰσάξεις,
 ὅσα ἔστιν ἀνατρεπτικὰ τῶν κατὰ σοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι τῶν
 αὐτῶν δίκην μὲν ἐπιβάλλειν, ὡς ἐπὶ ἀδικήματι, περιορᾶν

21 Par. ὑπῆλθεν καὶ ἐθαύμασιν.

22 ἔσται Ald. Vind.

Ven. per lac. om. Supplet Par. In Libro Mer. ἔστω. 23

Par. κατασκευάς. rell. κατασκευάσας. 24 Par. μέχρι. 25

Ald. Codd. δι' σε ἑαυτῶν [Par. Ven. ἑαυτῶ].

δ' αὐτοὺς ζῶντας καὶ μὴ λυμαίνεσθαι, καὶ ὡς εἴη ὁ βίος αὐτοῖς.²⁶ ἀβίωτος, ὄνειδον ἔχοντων· δεῖ τὰ πρότερον πολιτεύματα, καὶ τοῖς κατ' εἶδος ἐνδιατρίψεις συνδέν ἡτέρον, ἅμα καὶ ἐν ἐπιλόγοις αὐτοῖς ἀναμνήσεις, περὶ τῶν πεπολεσμενίων καὶ πάπραγμένων, ἕαν λέγῃς, ὅτι μὴ συγχωρηθῆναι σοὶ δεξιὰ ποφεύγειν, ἀνθ' ὧν πρότερον ἡδίσκεις. ταῦτά γέ²⁷ ἔστι τὰ ἐκπελόντα τὸν λόγον, αἱ πράξεις αἱ προγεγονυῖαι. σχήμασι²⁸ δὲ χρῆσιν σχετλιαστικοῖς ὅταν λέγῃς· ὦ τῆς ἐμῆς²⁹ ἀδοκίτου τύχης· καὶ νόος μὲν ὧν, ὡ γῇ καὶ θεοῖ, ἦν³⁰ εἰκός καὶ αὐτὸν οὕτω¹⁹ κε βουλευσασθαι, καὶ παράνοιον καὶ παραφροσύνην κατὰ ἑαυτοῦ λέγων καὶ ὅσα τοιαῦτα ὀνόματα τὴν βαρύτητα πλείονα³¹ ἐργάσῃ. οὐκ ὀκνήσεις δὲ καὶ θεικώτερον ἐπεξίεναι τῷ κατὰ τῶν προδοτῶν λόγῳ, ἢ κατὰ τοῦ ἀδικήματος ἐκείνου, ἐφ' ᾧ κρίνῃ. ἀξιόπιστον γὰρ σοὶ³² ποιεῖ τὸ τοιοῦτο τὸν λόγον. παραλήψῃ δὲ αὐτὰ οὐκ ἀκαίρως,³³ ἀλλὰ ἐν τῇ συστάσει τοῦ ὅτι ἔχει θανάτου φειγέσθαι τὸ τίμημα. τὸ γὰρ ἀδικημα μέγα καὶ χαλεπὸν **ΑΛΛΟ**. ἑτέρα φύσις τῶν ἐσχηματισμένων, ὅταν τιπὲς τοῖς πρότερον εἰρημέναις ὑπ' αὐτῶν τὰ ἐναντία συμβου-²⁹λεύσωσιν, οἷον χειμῶνι ἐχρήσατο ἐπὶ Σικελίαν στόλος πεμφθεὶς, καὶ ἐπανῆκεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὰς ἐναντίας γνώμας Νικίας καὶ Ἀλκιβιάδης. καὶ πάλιν Κλέων³⁴ καὶ Διόδωτος τὸ δεύτερον ἀποστάντων Μιτυληναίων ἐναντία λέγουσι· καὶ ὁ Δημοσθένης Φιλίππου ἐξαιτουῦντος τὰς³⁵ σρήφεις ἀντειπὼν καὶ ἡττηθεὶς καὶ τὰ πληρώματα συμπεμπειν ἀξιοῖ· τί οὖν δεῖ ποιῶν³⁴ ἐν τούτοις; τὸ ἀντι-

²⁶ Par. αὐτοῖς ὁ βίος. ²⁷ Par. γ' ἔστι. ²⁸ Par. σχήμασιν. ²⁹ Par. Ven. τῆς ἐμῆς. Ald. Vind. τῆς. ³⁰ Ald. Codd. θεοῖ τ' ἦν εἰκός· καὶ α. ³¹ Par. πλείον. Ven. πλείον'. ³² Par. ἀκαίρους. super' ους man. rec. scripsit α. ³³ Κλέων e Par. inserui. ³⁴ Ald. ποιῶν.

πίπτον ἐκείνο λύειν, ἔτι τὰ ³⁵ ἐναντία γράφεις, λο-
 γισμούς εἰς τοῦτο παραλαμβάνειν δι' ὧν τὰ πρότερα
 ἔδοκίμασε. διὰ τούτων τὸ ἑαυτοῦ δόγμα κρατύνει, ὥσπερ
 ἐὰν Νικίας λέγῃ τὸ ἀντιπίπτον ἐκείνο, ὅτι θαυμάζουσιν
 5 τινες διὰ τί πρότερον ἐγένετό μοι δοκεῖν, ³⁶ ἐπειτα δὲ
 ἕτερα ἀντέλεγε, ³⁷ καὶ οὐχ ἄπερ πρότερον αὐτὸν ἔπειθεν,
 ἐκείνα συμβουλευσαι. ταῦτα κατασκευαστικά ὧν βούλεται
 κρατῆσαι. ³⁸ βούλεται δὲ αὐτοὺς ἀποτρέφαι τῆς στρα-
 τηίας. ³⁹ τίνα οὖν ἔστι κατασκευαστικά; ὅτι ἄρα πόλε-
 10 μόν μέγαν κεινημένον καὶ οὐδαμοῦ λυσιστελοῦν τὸ δι-
 πλοῦς ἐπ' αὐτοὺς ποιῆσαι πολέμους καὶ τὸ μῆκος τοῦ
 πλοῦ ὅτι ἐνεθυμῆτο, καὶ πάντα ὅσα συστατικά τοῦ μὴ
 συμφέρειν ἐπ' ἐκείνους στρατεύειν καὶ οὕτω ⁴⁰ μεταβή-
 σεται ἄλλ' ἔδοξα, καὶ οὐ δεῖ ἐναντιοῦσθαι τοῖς δόξαι-
 15 σι. ⁴¹ καὶ τὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου μέρος τὸν αὐτὸν ἔξει τρό-
 πον, λέγοντος κακίστην ὅφ' ὧν ἀναιεῖται μὴ ἐκνήσαι
 τὴν στρατείαν, λύοντος ταῦτα τὰ ἀντικείμενα· διόπερ
 φαίνεται τις ἂν μὴ δέει στρατεύειν, καὶ ὅσα περὶ τοῦ πο-
 λέμου τοῦ πρὸς Μακεδαιμονίους, ὅτι ἐώρων δύναμιν ἂν-
 20 τιπολεμοῦσαν ἑτέραν, ἢ ὅτι οὐ δύναται ⁴² Μακεδαιμο-
 νίους κατείργειν, καὶ ὅτι καλύειν ἐνόμιζε ⁴³ προσήκειν
 τούτοις ἐκείθεν ⁴⁴ βοηθοὺς ἐλθεῖν Μακεδαιμονίους, καὶ ὅτι
 ῥᾶστον ἔστι Σικελίαν διὰ τὸ στασιάζειν ἐν ἀλλήλοις,
 καὶ ὅτι τὸ μέγεθος τῶν πολέμων προτρέπεται μάλλον καὶ
 25 παροξύνει ⁴⁵ ἐρίεσθαι τῶν ἐκεί πόλεων, καὶ ὅτι κατασχέειν
 ἐώρων ὅλον τε τὰ ὄνειδη, καὶ ὅτι βασιλεὺς ὅλης Κύπρου
 δύναται κρατεῖν, νήσου καὶ ταύτης οὐδης. εἰσάξεις δὲ

35 Ald. Ven. Vind. ὅτι τὰ. Par. οὐ ὅτι. 36 Ald. Codd.
 δοκεῖ. 37 Par. ἀντέλεγε. 38 Ald. κρατῆσαι. 39 Ald.
 στρατηίας. 40 Par. οὕτως. 41 Par. δόξασιν. 42 Par.
 ὀδυνᾷται. supra lin. manu. rec. οὐ δύναται. 43 Par. ἐνόμι-
 ζεν. 44 Par. ἐκείθεν. rell. ἐκείθε. 45 Ald. παροξύνει.
 Codd. παροξύνει.

που καὶ τὰ τοιαῦτα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀρξάμενος ἐκείνης
κατὰ τὸν ἀκμαῖον λόγον, ὡς δεινόν, εἰ τῶν μὲν Κυκλά-
δων ⁴⁶ καὶ Σποράδων ὅπως ἀρξομεν τοσαύτην σπουδὴν
ποιούμεθα ⁴⁷ καὶ τῶν κατ' Αἰγαῖον ⁴⁸ ἐφιέμεθα, τῆς δὲ 720
ἑσπέρας ⁴⁹ ἑτέροις παραχωρήσομεν, καὶ ἐξὸν ⁵⁰ προα-
γαγεῖν μέχρι τοῦ Ἰονίου, ⁵¹ ἡμεῖς δὲ ὀκνήσομεν. τί οὖν
ἐμποδῶν; ⁵² ὁ χειμῶν δηλαδὴ, καὶ ταῦτα ἑρεῖς οὐκ ἐξῶν,
ἐπεὶ ἐναντίον ἑαυτῷ ποιήσεις, καὶ ἐν τούτῳ δὲ τὰς ἀν-
τιθέσεις ἰσχυρῶς εἰσάξεις. ὑπὲρ σοῦ γάρ εἰσιν οἱ λόγοι
οἱ ἐν αὐταῖς περιεχόμενοι· οἷον ἐὰν λέγῃ Ἀλκιβιάδης· 10
ἀλλὰ νῆ Δία, φήσῃ τις. ἀλλ' ἔδοξε, καὶ πολλοὶ λόγοι
περὶ αὐτῶν ἐγένοντο, καὶ οὐκ ἐν μίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐβουλευ-
σάμεθα περὶ αὐτῶν. ὅσω γὰρ πλείω παραλαμβάνει,
τοσούτῳ πλέον ἀνύει τὸ βούλημα. ⁵³ τὴν μὲν τοῖς λύ-
σει ⁵⁴ λέγων, ἀλλὰ χειμῶνες καὶ θάλαττα, καὶ ἄλλα 15
πολλὰ ἀφ' ὧν πόνοι συνέβαινον, καὶ ἄλλα πολλὰ τὰ ἐκ-
κρούοντα, καὶ ὡς μὲν οὐκ ἀπροςδόκητον καὶ χειμῶνε πε-
τριεσιῶν πλέοντα θάλατταν, οὐκ ἄδηλον καθέστηκεν, οὐ
μὴν τοσούτῳ χειμῶνι χρῆσασθαι· καὶ γὰρ, εἰ μηδὲν φαθ-
λον ἀπήντησε, τοῦτο τῇ τύχῃ λογιστέον. αὐτοὺς δὲ οὐ ²⁰
προσῆκε παραβάλλεσθαι ἐκ χειμῶνος εἰς χειμῶνα. καὶ
πολλὰ ἐκ παραλείψεως τοιαῦτά τις λέξει· καὶ ὡς οὐ νῦν
πρῶτον ἐπειράθημεν χειμῶνος κατὰ θάλατταν, ἀλλ' εἰ-
ωθότα οὐκ ἄγνωῶ. ὅμως δ' ὑφορῶμαι μὴ τι οἰώνισμα
ἦ, ὁ δὲ Νικίας ἔμπαλιν ἑρεῖ, ὅτι καὶ ἔδοξε ⁵⁵ καὶ ταῦτα 25
αὐτοῦ ἀντιλέγοντος καὶ ἀποτρέποντος. τίς ὁ λόγος σοι
γίνεται· ⁵⁶ μετέλθωμεν δὲ καὶ ἐπ' ἐκείνο τὸ εἶδος, ὅπου

46 Par. συγκλάδων. 47 Ald. Codd. ποιῆσθαι. 48
Par. αἰγαίων. cortexit man. rec. αἰγαίων. 49 Ald. τοῖς δὲ
ἑσπερίοις Vind. Ven. τοῖς δὲ ἑσπέρου. Par. τῆς δὲ ἑσπέρας. 50
Ald. ὅθεν. 51 Par. ἰονίου. 52 Ald. ἐμποδόν. 53 Ald.
τὸ βούλημα ἀνύει. Codd. ἀνύει τὸ βούλημα. 54 Par. λύσιν.
55 Ven. ἔδοξεν. 56 γίνεται Ald. Vind. Ven. om. per la-

τις λύει τὰ δόξαντα, ἢ νόμου, οἷον Ὑπεριδῆς ἀξίων τὸν
 Δημοσθένην δημόσιον εἶναι δοῦλον, ἐπειδὴ ξείας ἰάλω.
 ἐνταῦθα εἰσάξεις τὰ ὑπὲρ Δημοσθένους, καὶ ἐπιδείξεις
 ἄξιον ὄντα αὐτὸν καὶ ἐλευθερίαν, οὐ μόνον τοῦ δουλείας
 ἀπηλλαγθαι. ἡγνόητο ⁵⁷ δ' ἂν σοι τοῦτον τὸν τρόπον
 εἰσόδος τοῦ λόγου ὑπὲρ Δημοσθένους, ὅτι ὑμεῖς προσδο-
 καῖτε ἐρεῖν· καὶ ἐν ταῖς ἀγγελίαις δὲ ταῦτόν ποιήσεις·
 ὅπερ ἐπὶ τῶν τιμῆσεων ἔφαμεν· βαρύνηται γὰρ ἡ χρήση
 καὶ πηχελιασμοῖς καὶ τοῖς ταιούροις. παραλαμβάνομεν δὲ
 20 κακκῖνο τὸ εἶδος, οἷον Δημοσθένους ἀξιοῖ ἐκδιδόσθαι αὐ-
 τὸν τοῦ Φιλίππου, ἔξαιτουκτος ἢ τὸν Δημοσθένην· ἢ τὰς
 τριήρεις. ἐν αὐξήσει κεῖται τὰ κατὰ τὸν Δημοσθένην,
 αὐξήκτος τὰ κατὰ αὐτόν· καὶ ἀξίωμα ἔξει ὁ λόγος. εὐ-
 θὺς δὲ κατ' ἀρχαῖς συστήσεις πόσον ἄξιός ἀπὸ τῆς κρι-
 25 σίως τῆς τοῦ Φιλίππου. ἐρεῖς ὧν ὅτι ἐλελήθην· μείζονος
 αἰ, ἢ περ ἐνόμιζόν. ὁ γοῦν Φίλιππος ἐν ἴσῳ τῷ κατ' ἐμοῦ
 τίθεται ταῖς τριήρεσιν, εἴτα ὅτε φθονοῦσί μοι τιτες φι-
 λοτιμίας. εἴτα περὶ φιλανθρωπίας ἐρεῖς τῶν Ἀθηναίων,
 καὶ οὕτως εἰσάξεις τὸν ὑπὲρ Δημοσθένους λόγον, ὅτι
 30 ὑπὲρ τοὺς στεφάνους, ὑπὲρ τὰς ἀναρρήσεις τὰ ναυτῶν
 ἔξεις ⁵⁸ οὖν νῦν σκέψιν προσθεῖναι περὶ Δημοσθένους
 καὶ τῶν τριήρων· διὰ τοῦτο οὖν ἐπιδίδωσιν ἑαυτὸν, ἵνα
 μή τις εἴπῃ, ὅτι Δημοσθένης προῦδωκε ⁵⁹ τὰς τριήρεις
 Φιλίππῳ, καὶ Δημοσθένα ⁶⁰ οὐκ ἔστι ταῦτόν τὴν πολι-
 35 τειαν σῶσαι καὶ μὴ διαμεῖναι ἐπὶ τῆς ὑπαρχούσης δόξης.

cunam, quam Par. supplet. Lib. Mer. σοι ἔσται. μετρίως μετρί-
 θωμεν. Mox Ald. Vind. ἀπ' ἐκείνου. Par. Ven. ἐπ' ἐκείνο. scr.
 ἐπ' ἐκείνο. 57 Ald. ἡγνοῖτο. Codd. ἡγνόητο. 58 Par.
 ἔξεις. rell. ἔξει. Tum Ald. προσθῆναι. 59 Par. προῦδωκεν. 60
 Ald. Codd. καὶ Δημοσθένη οὐκ ἔστι τὸ ναυτικόν, τὴν πολιτείαν
 σοι διαμεῖναι μὴ ἐπὶ τῆς ἱπ. A Par. lacuna adest, sed
 nihil supplet. Lib. Mer. καὶ Δημοσθένην οὐκ ἔστι ταῦτόν τὴν
 πολιτείαν σῶσαι καὶ μὴ διαμεῖναι ἐπὶ τῆς ὑπ.

οὐδὲν προϋδωκα τῶν τῆς πόλεως, καὶ κατ' εἶδος λέγων
 πονηρότερος ὑμῖν οὐκ ἂν γενοίμην τοῦ δεινός ἢ τοῦ δει-
 νος, οἱ ⁶¹ ἐν μέρει τινὶ ἐβλάψαν τὴν πόλιν, ἐγὼ δὲ
 τοῖς ἅπασιν ⁶² φανοῦμαι. εἴτα ἡ ἀντίθεσις ἐν τοῖς πρά-
 γμασιν. ΑΛΛΟ. ἄριστον δὲ ἐσχηματισμένον ⁶³ παράγ- 5
 γελμα τὸ δοκεῖν ἐναντία λέγειν· ὁ γὰρ ἐστὶν ἐν τοῖς ἄλ-
 λοις προβλήμασιν ἀμάρτημα, τοῦτό ἐστιν ἐν τούτοις
 κατόρθωμα. οἷον εἰ τύχοι, πλούσιος πένητα ἤτησεν ἀπο-
 κτεῖναι, καὶ ὁ δῆμος ἔδωκε· μετὰ ταῦτα ἰδιώτης ἐπανῆ-
 κεν ὁ πλούσιος ἀριστεύσειν ⁶⁴ ἐπαγγελλόμενος, καὶ προς- 10
 αγγέλλει ἑαυτὸν ὁ πένης· ἐνταῦθα γὰρ, εἰ τύχοι, πρῶ-
 τον λέγει ⁶⁵ περὶ τῆς δωρεᾶς, δι' ἣν πρῶτον ἐγκαλεῖ
 τοῖς δεδωκόσι, καὶ φανερώς μὲν ἐπαινεῖ καὶ τὸν αἰτή-
 σαντα καὶ τοὺς δεδωκότας. καὶ ὁ ἔπαινος ἐν μὲν τῇ
 ἀρχῇ καὶ τῇ περιβολῇ μόνον παραγράφεται, ἡ δὲ ἐργα- 15
 σία αὐτοῦ ἄλλο τι δύναται, οἷον ἐγὼ καὶ τὸν αἰτήσαν-
 τα ἐπαινῶ. πολέμιον γὰρ φονεύειν ἐσπούδακεν ἀντηγω-
 νισμένον πολλάκις αὐτῷ καὶ φυλάττοντα τὴν δημοκρα-
 τίαν, τῆς ἡλευθερίας προσετιῶτα. ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς τοὺς
 δεδωκότας ἐγκωμιάσαι καλόν· ὁ πλοῦτος ἐξεδυσώπησεν ⁶⁶ ²⁰
 ὑμᾶς. ἐφοβήθητε τὸν πλούσιον· τὰ τῆς ὑποσχέσεως ἦν ⁷³⁰
 λαμπρὰ καὶ δυνατὰ κατεργάσασθαι μόνον τοὺς πολέ-
 μους ἐστὶ τοῦ πλουσίου. ἔστι καὶ ἕτερος τρόπος ὃν δεῖ
 παραλαμβάνειν ⁶⁷ εἰς τὰ ἐσχηματισμένα κατὰ παράλει-
 ψιν ⁶⁸ καὶ ἀποσιώπησιν· οἷον, ἀλλ' οὐδ' ὑμῖν ὀνειδίξω 25
 τοῖς δεδωκόσι μοι πρὸς τὴν τελευτήν. ὀνειδίξον ⁶⁹ γὰρ
 ἂν, εἰ ⁷⁰ ταῦτ' ἔλεγον νόμων ὄντων ἀκμαζόντων δημο-
 κρατίας. διαρρήδη τῶν νομοθετῶν ἀπαγορευόντων μὴ

61 Par. ὅς. 62 Par. ἅπασιν. 63 Ald. Codd. εἰ σχηματισμόν.
 64 Par. ἀριστεύειν. 65 Par. λέγοι. — v. 17. Ald. Codd. φονεύσειν.
 66 Ven. ἐδυσώπησεν. 67 Ald. λαμβάνειν. Codd. παραλαμβάνειν.
 68 Ald. παράλληψιν. 69 Ald. ὀνειδίξον. 70 Ald. Codd. ἤ.

καθ' ἑνός⁷¹ γράφειν, μὴ βουλεύειν φόρου, μὴ θανάτου
 αἰτίαν παρέχειν. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος δέον κατηγορεῖν ἐν
 τῇ πραγματείᾳ· οὐ δι' ἐναντίας παραμυθίας αὐτὸν ἀξι-
 οῦμεν ὡς ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως· ὅτι ἰδιώτης ἐπανήλ-
 5 θεν. ἀλλ' οὐδέν⁷² σοι δεινὸν πέπρακται μὴ τυχόντι
 τῆς ἀριστείας· ἐπιθύμησας⁷³ γὰρ διὰ τὴν τελευταίαν τὴν
 ἐμὴν. ἀλλὰ τί γὰρ πάθοις ἐν τραγῇ τραφεῖς, ἀβροδιαί-
 τος ὢν τὸν βίον. τὰ δὲ τηλικαῦτα τῶν κατορθωμάτων
 ἐκκληρῶν δέεται τῶν σωμάτων. εἰ δὲ ἡτύχηκας, ἀτυχοῦ-
 10 σι⁷⁴ καὶ οἱ πλούσιοι πολλάκις. ἀλλ' ἡ πόλις ἡλπισεν ἐν
 σοί. μάτην διαμαρτάνουσι τῶν ἐλπίδων καὶ πόλεις,
 καθεῖλον δὲ πανταχοῦ καὶ ἐν παντὶ χωρίῳ τῆς τοιαύτης
 ὑποθέσεως τὰ ἐναντία λέγειν χρή· οὕτω προαιρούμεθα ἐπεὶ
 τοι καὶ ἐν ῥήματι πληροῦται διάνοια ἐσχηματισμένη,
 15 καὶ μάλιστα ἐν τῷ διὰ μέσου καὶ ἀμφιβόλῳ· οἷον εἰ κα-
 κοηθία ζοίμεθα, πότερα ἐπὶ τῇ αὐτοῦ γυναικί, μάλιστα
 εἰ παῖς ἡμῖν εἴη γεγεννημένος ἐξ αὐτῆς· οἷον οὗτός ἐστι
 τὰ πάντα ἐπὶ τῆς οἰκίας δεσπότης, ἀνὴρ πάντων ἡμῶν
 πατήρ· μάλιστα δ' ἐν ταῖς προδιηγήσεσιν αἱ προκατα-
 20 σκευαὶ κακίας ἐχέτωσαν ἔγκλημα· ἐγὼ μὴ προαιρούμενος,
 ὁ πατήρ ἠνάγκασε, διηγείτο, ἔλεγεν εὐσχήμων εὐγενῆς
 εἶναι. ἔστι δ' ἐκεῖνο μέγιστον παράγγελμα ἐν τοῖς ἐσχη-
 ματισμένοις, τὸ μὴ πάντα πληροῦν ἐν αὐτοῖς, μήπως
 δεχθῇ τὸ σχῆμα.

Τέλος Ἀψίνου.

71 Par. μὴ καθ' ἑνός. rell. μῆθος. 72 Ald. Codd.
 οὐθέν. 73 Ald. ἐπιθύμησας. 74 Par. ἀτυχοῦσιν.

VI.

ΕΚ ΤΩΝ

Δ Ο Γ Γ Ι Ν Ο Υ

ΠΕΡΙ ΕΥΡΕΣΕΩΣ.*

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΟΠΟΙΙΑΣ.

707

ΑΔ.

Ἀναμνήσομεν δὲ καὶ περὶ ¹ προσωποποιίας. τί δὲ ² ἐστὶ προσωποποιία, ἀλλαχόθι πον δεδηλώκαμεν. ἀλλὰ καὶ νῦν, οὐδὲν ἤττον τί τέ ³ ἐστὶ καὶ πῶς δι' αὐτῆς ἀναμνήσομεν, δῆλον ποιήσομεν. ἔστι μὲν οὖν προσωποποιία παραλαμβανόμενον πρόσωπον τὸ οὐκ ὄν εἰς τὸ δικαστήριον, ἀπόδημος πατήρ ⁴ ἢ τεθνεώς, ἢ πατρίς, ἢ στρα- 10 τηγία, ⁵ ἢ νομοθεσία, ἢ τι ἕτερον τῶν τούτοις ὁμοίων. τοιοῦτον μὲν οὖν τί ἐστὶν ἡ προσωποποιία. διὰ ταύτης δὲ τῶν εἰρημένων ἀναμνήσεις οὕτω γίνονται, οἷον ἐπὶ Μιλτιάδου κρινομένου μετὰ Πάρον. ⁶ ἀναμνήσαι γὰρ ἐστὶ

* Vide Prolegomena. 1 Par. διά. 2 Ald. Vind. Par. δι. Ven. τα. 3 πατήρ om. Ald. Vind. Ven. per lacunam, quam supplet Par. πῆρα [accentus gravis in ρ et punctum super α manu recentiorij]. Marg. Ex. Par. ὡν πρ'. Liber Mer. ἀπόδημον ὄν ἢ. 4 Ven. στρατηγία. rell. στρατηγία. 5 Ald. παρόν. Mox Ald. Codd. παρυσάγοντες.

τῶν τοῦ Μιλτιάδου δικαίων παρισάγοντας τὸν καιρὸν
τὸν Μηδικόν· ὑπολάβετε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὸν καιρὸν ἐκεί-
νον αὐτὸν παρόντα νῦν ὑπὲρ Μιλτιάδου ποιείσθαι τοὺς
λόγους. ὑποθεῖς τὸ πρόσωπόν τις τοῦ καιροῦ κεφαλαιω-
5 δῶς ὑπαναμνήσει τοῦ φόβου τοῦ κατασχόντος αὐτοὺς,
τῶν τε τοῖς Ναξίοις συμβεβηκότων καὶ τῆς τῶν Ἐρε-
τριέων ἀναστάσεως, πῶς ἐπεισε τὸν πολέμαρχον τῆς ψή-
φου τῆς αὐτοῦ γενέσθαι, πῶς δὲ τῶν στρατιωτῶν ἡγή-
σατο τῆς νίκης, τῆς φυγῆς τῆς τῶν βαρβάρων. Κέχρηται
10 δὲ καὶ ὁ Δημοσθένης προσωποποιᾷ πρόσωπον ὑποθεῖς
τὸν καιρὸν αὐτὸς ἑαυτῷ. ἐκεῖνος μὲν οὖν ἐν ἀρχῇ τοῦ
πρώτου τῶν Ὀλυνθιακῶν τὸν καιρὸν παρεισήγαγε, ⁶ καὶ
ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ λόγου ἤρμοσεν ἂν παρεισαχθεῖς εἰς τὴν
ἀναμνησιν τῶν εἰρημένων· „ὁ γὰρ παρὼν καιρὸς ταύ-
15 τας ἀφίεις ἐφάνη τὰς φωνὰς, ὅτι τῶν πραγμάτων ἡμῖν
ἐκείνων ἀντιληπτέον ἐστίν, ὅτι ἡ τῆς πόλεως τύχη βελ-
τίων τῆς Φιλίππου, ὅτι πολλὰ πρὸς τὸ νικᾶν ὑμῖν ἐστί
πλεονεκτήματα, ὅτι ἀσθενῇ τὰ Φιλίππου παντάπασι,
ὅτι ἀναιρουμένων Ὀλυνθίων ἐν τῇ ἡμῶν αὐτῶν ἀμυνεῖ-
20 σθε τὸν βάρβαρον.“ οὕτως ἀνέμνησεν ἂν διὰ τῆς προσω-
ποποιίας τὰ κεφαλαιωδῶς εἰρημένα. ⁷ τῶν δὲ εἰρημένων
ἐπαναμνήσομεν, ἣ ἐξ ὑποτυπώσεως τινὸς μέλλοντος γί-
νεσθαι ⁸ πράγματος, ὡς Πολύευκτος ἐν τῷ κατὰ Δημά-
708 δου. ἐγράφη μὲν γὰρ ψήφισμα χαλκῆς εἰκόνης τῷ Δη-
25 μάδῃ, ⁹ ὁ δὲ κατηγορεῖ τοῦ ψηφίσματος, ὅσα ἦν αὐτῷ διὰ
πλειόνων εἰρημένα κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὅτι μὴ ἦν ¹⁰
ἄξι-

6 Vind. παρεισήγαγε. Ven. Ald. παρεισήγαγεν. Par. παρησή-
γαγεν. 7 εἰρημένα inserui auctore Reisk. ad Dem. Ol. I.

p. 9. Abest ab Ald. Codd.

8 Ald. γενέσθαι. Codd. γίνε-
σθαι.

9 Cfr. Dinarch. c. Demosth. p. 174. Harpocr. s. v.
δευθύμια, quos laudat Lhardy de Demade Oratore Atheniensi

p. 51. 10 Ald. Codd. ᾗ.

ἄξιός τῃς τιμῆς τυχεῖν, ταῦτα κεφαλαιωδῶς ἀνέμνησεν ὑποτυπῶν τὸ σχῆμα τοῦ ἀνδριάντος. „τί γάρ,“ φησί, „σχῆμα ἔξει, τὴν ἀσπίδα προβεβλήσεται;“ ¹¹ ἀλλὰ ταύτην γε ἀπέβαλεν ¹² ἐν τῇ μάχῃ τῇ περὶ Χαιρώνναιαν· ἀλλὰ ἀκροστόλιον νεὼς ἔξει;“ ἔπειτα πυνθάνεται, „ποίας, ⁵ ἢ τῆς τοῦ πατρός;“ ¹³ ἀλλὰ βιβλίον, ἐν ᾧ φάσεις καὶ εἰσαγγελίαι ¹⁴ ἔσονται γεγραμμέναι. ἀλλὰ νῆ Δία στήσεται προσευχόμενος τοῖς θεοῖς, κακόνους ὧν τῇ πόλει καὶ τὰ ἐναντία πᾶσιν ἡμῖν εὐχόμενος, ἀλλὰ τοῖς ἐχθροῖς ὑπηρετῶν.“ οὕτως ἀνέμνησε κεφαλαιωδῶς, ἐξ ὧν αὐτὸν ¹⁰ ἰδοίμεν ¹⁵ οὐκ ὄντα τῆς τιμῆς ἄξιον τυχεῖν. Ἔτι ἀναμυμήσκειν ¹⁶ ἔστιν ἐκ τῆς καλουμένης ἡθοποιίας. ἔστι δὲ ἡθοποιία λόγος περιτιθέμενος προσώποις ὑποδοῖν, οἷον τίνα νῦν ἐροῦσιν οἱ θεασάμενοί με ἀγόμενον εἰς τὸ οἶκμα; Μιλτιάδης οὗτος ὁ τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης ¹⁵ τὴν νίκην παρασκευάσας τῇ πόλει, ὁ τοὺς βαρβάρους σφήλας τῆς ἐλπίδος. Κέχρηται τούτῳ τῷ τόπῳ καὶ Ὑπεριδης ὑπὲρ Λυκούργου λέγων· „τίνα φήσουσιν οἱ παριόντες ¹⁷ αὐτοῦ τὸν τάφον; οὗτος ἐβίω μὲν σωφρόνως, ταχθεὶς δὲ ἐπὶ τῇ διοικήσει τῶν χρημάτων εὖρε ²⁰ πόρους, ᾠκοδόμησε ¹⁸ δὲ τὸ θέατρον, τὸ ᾠδεῖον,“ ¹⁹ νεώ-

¹¹ Ald. Codd. προβέβληται. Ruhnk. hist. crit. Orat. Gr. p. LXXXI. conjicit: προβεβλήκότες. Reisk. προβεβλήσεται. ¹²

Demadem in pugna Chaeronensi captum esse refert Diod. Sic. XVI. 87. ¹³ Reisk. vertit: „quae patre ipsius eam cum

imperio trierarchi regente, capta fuit ab hostibus.“ Sed pater ejus nec trierarchus fuit, nec trierarchi imperium gessit, sed cum nautam obscurum fuisse constat, ad quod Polyuctus alludit. Cfr. Lhardy l. l. p. 19. ¹⁴ Ald. Codd. εἰσαγγελίας.

¹⁵ Ald. ἰδοίμεν. ¹⁶ Par. ἀναμυμήσκων. v. 11. — p. 546, 2. exscripsit Greg. Cor. T. VII. p. 1226. ¹⁷

Par. παριόντες. rell. περιόντες. ¹⁸ Par. ᾠκοδόμησεν. — Plut. Vit. dec. Orat. T. XII. p. 251. ed. Hutten. καὶ τὸ ἐν Διονύσου θέατρον ἐπιστάτων ἐτελεύτησε. ¹⁹ Par. ᾠδεῖον sine acc. Ven.

ρια, τριήρεις ἐποίησατο, λιμένας. τοῦτον ἡ πόλις ἡμῶν
 ἡτίμασε, ²⁰ καὶ τοὺς παῖδας ἔδθησεν αὐτοῦ. καὶ χρῆ-
 ται ²¹ Σοφοκλῆς ἐν Ἡλέκτρᾳ τὴν ἀδελφὴν ²² αὐτῆς ²³
 τὸν Αἰγισθον καὶ τὴν μητέρα ἀποκτεῖναι κελευούσῃ. πει-
⁵ ρᾶται δὲ αὐτὴν ἀναπεῖθαι ἐξ ἡθοποιίας· οἱ ²⁴ γὰρ βλέ-
 ποντες ἡμᾶς, φησὶ, τὰ καὶ τὰ ἐροῦσι. καὶ ἐν Ἀπολογίᾳ
 δὲ Σωκράτους ὁ Πλάτων δι' ἡθοποιίας ἀναμιμνήσκει.
 τοιοῦτός μὲν ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος. ἐπαναμνήσομεν δὲ καὶ
 διὰ τῆς συγκρίσεως τῶν ἀμφοτέρων δικαίων· οἷον ὁ μὲν
¹⁰ ἥκει πρὸς ὑμᾶς τῆς ἀδικίας βουλόμενος ὑμῶν τυχεῖν, ἐμ-
 πρῆσας μὲν ὑμῶν τὰς τριήρεις, γεγωνὸς δὲ ὑμῖν τηλι-
 καύτης ζημίας αἴτιος, προβαλλόμενος δὲ τὴν στρατηγίαν,
 ἐν ᾗ ταυτὶ διεπράξατο· ἐγὼ δὲ ὑπάγων αὐτὸν τοῖς νό-
 μοις καὶ βουλόμενος ἡμῖν αὐτὸν τιμωρίαν ὑποσχεῖν, ἀνθ'
¹⁵ ὧν ἐζημίωσα ²⁵ τὸ κοινόν. καὶ ὁ μὲν πρὸς τῷ ²⁶ τὴν πό-
 λιν αὐτὸς ἡδίκηκέναι καὶ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς οἴεται
 μὲν ἄδειαν παρασχεῖν τοῦ τὰ ὅμοια πράττειν· ἐγὼ δὲ
 καὶ τούτοις ἡγοῦμαι τῷ τὰ ὅμοια τούτῳ πάσχειν δεδοι-
 κέναι μηδὲν ὅμοιον αὐτῷ ζημιῶσαι τὴν πόλιν· ἢ οὕτως
²⁰ ἀντιπαραβαλοῦμεν τὰ ἀλλήλων δίκαια. ἐγὼ μὲν ἀξιῶν
 ὑμῖν τοὺς νόμους εἶναι κυρίους δευρὶ πάρεμι, ὁ δὲ
 ἀκύρους αὐτοὺς εἶναι καὶ μηδεὶς ἀξιῶν· καὶ γὰρ μὲν τι-
 μᾶσθαι παρ' ὑμῖν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας, ὁ δὲ τοὺς
 ἄνωθεν ὑμᾶς λελυπηκότας· καὶ γὰρ μὲν τοῦτο γενέσθαι ὁ
²⁵ πρᾶχθέν οὐκ ἐζημίωσα τὴν πόλιν, ὁ δὲ ἐξ οὗ τὸ κοινόν

Vind. ὠδίων.

20 Par. ἡτίμασεν.

21 χρῆται Vind. Ven.

sm.

22 Ald. Codd. τὸν ἀδελφόν. Scribendum τὴν ἀδελφὴν,
 nam El. v. 972. Electra sororem suam Chrysothemidem ad
 patrem ulciscendum provocat, unde paullo post recte scribi-
 tur αὐτὴν ἀναπεῖθαι. 23 Ven. τὸν αὐτῆς. 24 Ven. Vind.
 εἰ. 25 Par. ἐζημίωσεν. 26 Par. τῷ. rell. τό. Cfr. T. VIII.
 p. 422. not. 7.

μέλλει βλάπτεισθαι. ἔτι ἀναμνήσομεν διὰ ψηφίσματος εἰςφορᾶς, ὡς ὁ Ὑπερίδης ²⁷ κατηγορῶν ψηφίσματος ὑπὸ Δημάδου γραφέντος, ²⁸ τὸ πρόξενον Εὐθυκράτη ²⁹ εἶναι γράψαντος αὐτοῦ, εἰσφέρει ψήφισμα δι' οὗ ποιῖται τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τῶν εἰρημένων· ἃ μὲν γὰρ οὗτος, ³⁰ φησὶν, εἰσχετόμικεν, οὐκ ἔχει τὰς ἀληθεῖς αἰτίας τῆς προξενίας, ἐγὼ δὲ εἰ ἔστι πρόξενον ἡμῶν αὐτῶν γενέσθαι, διὰ τούτων τεύξεται γράψας εἰσφέρων. ἔπειτα τὸ ψήφισμα εἰσφέρει· δεδειχθαι γάρ φησι πρόξενον αὐτὸν εἶναι, διότι τὰ Φιλίππῳ συμφέροντα καὶ πράττει καὶ λέ- ¹⁰ γει, ὅτι γενόμενος ἱππαρχος τοὺς Ὀλυνθίων ἱππίας προὔδωκε ³¹ Φιλίππῳ, ὅτι τοῦτο πράξας αἴτιος τοῦ Χαλκιδέων ὑπῆρξεν ὀλέθρου, ὅτι ἀλούσης Ὀλύνθου τιμητῆς ἐγένετο τῶν αἰχμαλώτων, ὅτι ἀντίπραξε τῇ πόλει ἱπὲρ ³² τοῦ ἱεροῦ τοῦ Δηλίων, ὅτι τῆς πόλεως περὶ Χαιρώνειαν ¹⁵ ἡττηθείσης οὔτε ἔθαψε ³³ τῶν τεθνεώτων τινάς, οὔτε τῶν ἀλόντων οὐδένα ἐρύσατο· διὰ τοῦτο κεφαλαιωδῶς ἀναμimνήσκει τῶν ³⁴ παρ' ὅλην τὴν κατηγορίαν εἰρημένων κατ' αὐτοῦ. ἔτι ἀναμνήσομεν ³⁵ ἐπὶ τῆς καλουμένης γνωσιγραφίας, κατ' αὐτὴν ἀνακαλούμενοι τὰ εἰρη- ²⁰ μένα· ἔστι δὲ ἡ γνωσιγραφία ἀπόφασις δικαστῶν. οἷον, ⁷⁰⁹ τί δαὶ ³⁶ ἀφιέντες γράψετε ἐξεῖναι καταλύειν τοὺς νόμους, πράττειν τὰ τῇ πόλει μὴ συμφέροντα, δημεύειν ἀλλοτρίας οὐσίας. Ἔστι δὲ ἀναμimνήσκειν διὰ νόμων εἰςφορᾶς, ὡς ἀναμimνήσκειν ὑπάρχει διὰ ψηφίσματος ²⁵

27 Ven. Vind. Ὑπερίδης. 28 Ven. Par. γραφέν. tum
Ald. Codd. τῷ. scr. τό. 29 Ald. Εὐθυκράτη. 30 Par.
οὗτος. rell. αὐτός. 32 Par. προὔδωκεν. 32 Ven. περί.
33 Par. ἔθαψεν. Mox Ald. ἐρύσατο. 34 Par. τὴν. 35
Commentarius T. VII. p. 689. in quo hic locus usque ad vv.
ἀλλοτρίας οὐσίας receptus est, habet ἀναμimνήσωμεν. 36 T. VII.
τί δὲ μὴ ἀφιέντες. — Mox Ald. ἐξεῖναι. Codd. ἐξεῖναι.

εἰσφορᾶς. δι' ὃν ὑπολαμβάνεται μὲν νῦν νόμον εἰσφέ-
 ρειν, μηδὲνα ἐπιβουλεύειν τοῖς ἄλλοτρίοις παισίν, ἐξου-
 σίαν ἔχειν ³⁷ τοὺς πατέρας τῶν υἱῶν, τοὺς στρατιώτας
 μὴ ἐπιβουλεύειν τοῖς εὐεργέταις τοῖς ἑαυτῶν, μὴ ποιῆ-
 5 σθαι κέρδη ἑαυτῶν τὰς ἄλλοτρίας συμφερεῖς, εἰ τοῦτον
 εἰσέφερε τον νόμον, οὐκ ἂν ἐκυρώσατε. τοῦτο ³⁸ δὲ ἀντὶ
 τοῦ εἰσφέρειν ἕτερον νόμον τὸν τὰ ἐναντία τούτοις ποιῆν
 κελεύοντα, κυρίους εἶναι τῶν ἄλλοτρίων παιδῶν τοὺς οὐ-
 δὲν προσήκοιτας αὐτοῖς, τοὺς ἀδικήσαντας μηδεμίαν
 10 τιμωρίαν ἐκτίνειν, ³⁹ ἄδειαν τοὺς στρατιώτας ἔχειν τοῦ
 ποιῆν πάντας κακῶς. "Ετι ἀναμνήσομεν δι' ὑπογραφῆς
 ἢ εἰκόνοσ ἢ ἀνδριάντος ἢ τάφου ἢ τῶν τοιούτων τιμὸς,
 οἷον ὃ καὶ τὸν Ἐπαμινώνδαν φασὶ θανάτου κρινόμενον
 παρὰ τοῖς Θηβαίοις ποιῆσαι. παρελθὼν γὰρ ἔφη „ἀπο-
 15 κτείνάτε με, ὦ Θηβαῖοι. ⁴⁰ ἐκεῖνο δὲ μοι παρ' ὑμῶν
 ὑπαρξάτω ἐν στήλῃ, ὅτι παραλαβὼν τὴν πόλιν δουλεύου-
 σαν τὴν ἑαυτοῦ ἡλευθέρωσε καὶ Λακεδαιμονίων ἐν τῇ
 Βοιωτίᾳ ἐκράτησε μάχῃ, καὶ διαβὰς εἰς Πελοπόννησον ⁴¹
 τὰ καὶ τὰ διεπράξατο.“ δύναται δὲ ὁ Ἐπαμινώδης καὶ
 20 οὕτω λέγειν· μὴ ποιήσετέ μου τάφον· παριὼν γάρ τις
 μνημονεῖσει καὶ ἱρεῖ τὰ καὶ τά. ἔστι δὲ οὐχ οὕτως ἀνα-
 μιμνήσκειν μόνον διὰ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς γιγνομένης διὰ
 γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκτύπωσιν ⁴² ἐχούσης τῶν
 γεγεννημένων· οἷον ἐπὶ Θεμιστοκλέους. εἰ δὲ ἀποκτενεῖτε
 25 με, ἔστω ⁴³ ὑπόμνημα δηλοῦν ἐπὶ τῷ ἐμῷ τάφῳ τού-

37 Ald. Codd. ἔχῃ. 38 Par. τοῦτον. 39 Ald. Codd.
 ἐκτίνειν.

40 Ald. Codd. ὦ Ἀθηναῖοι. Vide de hac confu-
 sione T. I. p. 95. not. 21. 41 Ven. Vind. Πελοπόννησον.

42 Par. ἐκτύπωσιν. rell. ἐντύπωσιν. 43 ἔστω Ald. Vind.
 Ven. om. per lacunam, supplet Par. et Ex. Par. — Lib. Mer.

ποιήσατε ὑπόμνημα. [Ald. Ven. Vind. ὑπόμνη. Par. ὑπόμ^η.]

των ἑκαστον, δι' ὃ ⁴⁴ νῦν φθονούμενος κρίνομαι, Ἀρ-
 τεμισιόν που καὶ Σαλαμῖς γεγράφθω, καὶ στόλος βα-
 σιλικός, καὶ τὸ Ἀθηναίων ναυτικὸν καὶ τῶν ἄλλων
 ἑκαστον ἀξιώσει τούτοις ἐγγεγράφθαι. Ἔστι δὲ ἀνα-
 μιμνήσκειν τῶν εἰρημένων καὶ καθ' ἑκάτερον τόπον τὸ
 σχῆμα τὸ τῆς πεύσεως χρώμενον, ἀνερωτῶντά τοὺς
 δικαστὰς, διατὶ ἀφήσετε τὸν φεύγοντα, ὡς Αἰσχί-
 νης πεποίηκε. πυνθάνεται γὰρ τῶν δικαστῶν· διατὶ
 ἀφήσετε τὸν Κτησιφῶντα; ὅτι νόμιμον τὸ ψήφισμα;
 ἀλλὰ δέδεικται παρὰ τοὺς νόμους γεγραμμένον· ὅτι ¹⁰
 ὁ Δημοσθένης εὖνους τῇ πόλει; ἀλλὰ καὶ οὗτος δέ-
 δεικται κακόνους ὦν τῷ δήμῳ· ὅτι Κτησιφῶν αὐτὸς
 ἐξ ἀγνοίας τὸ ψήφισμα ἀμαρτῶν ἔγραψεν, ἢ ἀναγ-
 κάσαντος αὐτόν τινος, οὐδὲ διὰ τούτων οὐδὲν αὐτοῦ
 δικαίως ἀποψηφιῆσθαι· τοσαυταχῶς οὖν ἀναμιμνήσκειν ¹⁵
 ὑπάρχει. τοῦτό ἐστι χρῆσθαι τῇ ἀνακεφαλαιώσει κα-
 λουμένη· ἀναμνήσομεν γὰρ καὶ κατὰ ἐρώτησιν τοὺς δι-
 καστὰς τῶν αἰτίων, διατὶ ἀφήσουσι τὸν ⁴⁵ κρίνομε-
 νον. ἔπειτα ἐξ ἐπιγράμματος τοῦτο ⁴⁶ διχῶς θεωροῦ-
 μεν, ἐξ ⁴⁷ εἰσφορᾶς νόμου καὶ ψηφίσματος, ἐκ τῆς ²⁰
 γνωσιγραφίας, ἐκ τῆς παραθέσεως ἀμφοτέρων τῶν
 δικαίων, συγκρίσεως πάλιν, ἐξ ἡθοποιίας, προσωπο-
 ποιίας, ἐκ τῆς κεφαλαιώδους ἐκθέσεως τῶν εἰρημέ-
 νων. καὶ περὶ μὲν τῆς ἀνακεφαλαιώσεως ταῦτα λέγειν
 ὑπάρχει. ⁴⁸

44 Ald. Codd. διό, 45 Ald. Codd. τό. 46 Ald.
 Codd. τούτου. 47 Ald. Vind. οὐκ εἰσφορᾶς. Par. οὐκ ἐξ

εἰσφ. Ven. ἐξ εἰσφ. 48 Ald. Vind. Ven. ὑπ. Par. ὑπ.,
 addito λείπει. Liber Mer. ὑπάρχει: ~ ex qua nota absolutis
 capitibus addi solita est intelligere, cum, qui scripsit, nihil
 desiderari consuisse.

ΠΕΡΙ ΕΛΕΟΥ.

Ἐπειδὴν δὲ ¹ μέλλοιμεν κινεῖν ἔλεον, προπαρασκευάζομεν ² τὸν δικαστὴν πρὸς τοῦτο ἡμῖν ἐπιτηδεύως ἔχειν· οὐ γὰρ ἐξαίφνης ἐπιχειρεῖν δεῖ τούτῳ τῷ τόπῳ, ἀλλὰ
 5 μετὰ προπαρασκευῆς τινος. προπαρασκευάσομεν γὰρ τι καὶ οὕτως. μᾶλλον δὲ τῶν δικαστῶν ἀναπεισμένων καὶ παροξυμένων ³ πρὸς τὸ ἐλεεῖν τὸν κρινόμενον. πῶς οὖν παρασκευάσομεν; τόνδε τὸν τρόπον· κοινῶς τόπῳ χρησόμεθα τῷ περὶ ἐλέου καὶ φιланθρωπίας, καὶ περὶ τοῦ
 10 δεῖν φρονεῖν ἀνθρώπινα, ⁴ καὶ ἡμέρους μᾶλλον ἢ περ ἀποτόμους, τὸ τοιοῦτον εἶναι λέγοντες πολὺ καὶ χρηστὸν καὶ φιλανθρωπον καὶ τρόπον πεπαιδευμένου καὶ τοὺς οὕτως ἔχοντας ἐπαινέσθαι μᾶλλον τῶν οὕτως οὐκ ἔχόντων. καὶ
 710 ὅσον διαφέρουσιν οἱ ἄνθρωποι τῶν θηρίων, τοσοῦτον
 15 διαφέρειν τοὺς ἐλεήμονας τῶν ἀνηλεῶν. καὶ ἔτι φήσομεν τοὺς οὕτως ἔχοντας εἶ ποτε ἄρα δεηθεῖεν τῆς παρ' ἀλλήλων φιλανθρωπίας, ῥᾶον αὐτῆς τυγχάνειν. δεῖν δὲ ἀνθρώπους ὄντας προορᾶσθαι τὸ μέλλον. Ἀθηῆνσι μὲν οὖν λέγοντες, καὶ ἀπὸ κρίσεων καὶ ἀπὸ ἔργων γεγενη-
 20 μένων τὸν κοινὸν τόπον τοῦτον κατασκευάσομεν· Ἐλέου βιωμός ἐστι παρ' ὑμῖν, θεὸς εἶναι δοκεῖ παρ' ὑμῖν κοινῇ πάντων φιλανθρωπία, ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδοκιμεῖτε ⁵ πᾶσι, μὴ οὖν ἀλλοιωθῇτε νῦν· καὶ παραδείγματα παραιτησόμεθα, τοὺς καταφυγόντας μὲν ἐπὶ
 25 τῶν βιωῶν, μὴ ἀτυχήσαντας δὲ ὧν ἠξιώσαν, ⁶ οἷον τοὺς Ἡρακλείδας, καὶ εἰ δὴ τινες ἕτεροι λέγονται τὸ ὅμοιον αὐτοῖς ποιῆσαι. εἰ δὲ παρ' ἄλλοις εἴημεν, τὸ ⁷ παρὰ-

1 δὲ Ald. om. Recepi e Codd. 2 Ald. Vind. προπαρασκευάζομεν (sic). Par. προπαρασκευάζομεν. Ven. προπαρασκευάζομεν. 3 Ald. παροξυμένων. 4 Ven. Par. ἀνθρώπινα. Ald. Vind. ἀνθρώπια. 5 Par. εὐδοκιμεῖτε. 6 Par. ἠξίωσαν. rell. ἠξιώσαν. 7 Ald. Par. εἴη μὲν. Vind. Ven.

δειγμα τῶν Ἀθηναίων προοισόμεθα ⁸ καὶ ἐπαινεσόμεθα τοὺς Ἀθηναίους. καὶ ἐὰν μὲν ὥσι ⁹ φίλοι, καὶ περὶ φίλων διαλεξόμεθα. ἐὰν δὲ ἐχθροὶ τῶν Ἀθηναίων τινές, προθεραπεύσομεν τὸν λόγον, ὡς ὁ Αἰσχίνης· μέλλων γὰρ ¹⁰ λέγειν πεπραγμένον τι τοῖς Λακεδαιμονίοις, ⁵ προθεραπεύει τοῦτο καλὸν εἶναι λέγων μιμεῖσθαι καὶ τὰς ἀλλοτριὰς καὶ τὰς ξένας ἀρετάς· οὐ μόνον δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ πρὸς ἕλεον τοὺς δικαστὰς παρασκευάσομεν, ἀλλὰ καὶ ἀναμιμνήσκοντες αὐτοὺς τῶν τοῖς φεύγουσι δι' αὐτοὺς πεπραγμένων λόγου χάριν· οὗτος μὲν τοι πένης ¹⁰ ὦν ¹¹ οὐκ ὄν αὐτῷ φιλοτιμεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ χρημάτων γέγονεν ὑμῖν αἴτιος, ¹² καὶ ἐκ τῶν ὄντων τὰ δυνατὰ αὐτῷ χρήσιμος. αὐτόν γε μὴν ἔταξεν ἐπὶ τὰ τῇ πόλει συμφέροντα. καὶ γὰρ τοι δῆμον ὄραν ὠφελεῖ τὸ κοινόν, καὶ νόμους ἐσφέρων, ψηφίσματα· ὑπὲρ δὲ ¹⁵ τῶν δεομένων ἐπρέσβυσεν, ἐστρατήγησεν· ἔτι προπαρασκευάσομεν, πρὸς τὸ ἐλβεῖσθαι τοὺς κρινομένους τὰ ὑπ' αὐτῶν φιλανθρώπως εἰς ἄλλους ¹³ πεπραγμένα διεξιόντες. ἐξὸν αὐτῷ τιμωρίαν παρὰ τοῦ δαίνος ἀδικηθέντι λαβεῖν ἀφ᾽ ἑκέν· ἐν μέντοι τῷ παρασκευαστικῷ πρὸς τὸν ²⁰ ἕλεον τοῦτο οἰκείῳ χρησόμεθα τῷ παρόντι ¹⁴ πράγματι· μετὰ μέντοι τοὺς κοινούς τόπους τοὺς τὴν παρασκευὴν ἔχοντας πρὸς τὸν ἕλεον ἀπὸ τοῦ παρὰ τὴν ἀξίαν καλουμένου τὸν ἕλεον κινήσομεν· παρὰ τὴν ἀξίαν δὲ ἔστι τὸ ταῦτα πᾶσιν τινάς, ἅπερ αὐτῷ δοκεῖ εἶναι ἥττον, οἷον ²⁵

εἶημεν. tum Alc. Codd. παράδειγμα τό. scr. τὸ παράδειγμα.

⁸ Ald. ποιησόμεθα. Codd. προοισόμεθα. ⁹ Par. ὥσιν. ¹⁰

Par. μέλλον γὰρ. ell. μέλλον μὲν. — Contr. Tim. p. 308. Bekk.

¹¹ Ald. Par. ὄν. Ven. Vind. ὦν. ¹² αἴτιος inserui de meo.

Deinceps Par. Ven. αὐτῷ. Ald. Vind. αὐτῶν. γ. natum ex i. adscripto, vide Epist. Crit. p. 28. ¹³ Ald. Codd. ἐλλήλους.

¹⁴ Ald. παρόντι. Codd. παρόντι.

τὸ πένεσθαι τοὺς ἐν πλούτῳ γεγονότας, τὸ φεύγειν δημα-
 γωγόν, τὸ ἀτιμία περιπεπτωκῆναι στρατηγούς. καὶ ἡ τῶν
 πιθανῶν ¹⁵ ἰδέα καὶ προσαγωγὸς τοῦ δικαστοῦ. οὐ γὰρ
 μικρόν ἐστιν εἰπεῖν, ἀδελφός εἰμι, πατήρ εἰμι καὶ υἱός
 5 εἰμι· ταῦτα γὰρ πρὸς τι, καὶ γείτων καὶ ἐχθρὸς ἦν,
 καὶ οὐχ ὅμοιος, καὶ κρείττων ἦν, καὶ ἀδυνατώτερος καὶ
 νεώτερος καὶ εὐνοώτερος καὶ ταχύτερος, ¹⁶ ἢ καὶ πρεσ-
 βύτερος, καὶ προσφιλέστερος, καὶ πλουσιώτερός τι εἰπεῖν,
 καὶ κακουργότερος, καὶ τᾶλλα ἐκ τούτων εὐδηλα, πολλὰ
 10 δ' ἂν εἴη. Ἔτι τοίνυν καὶ τὸ ¹⁷ καὶ χωρία καὶ πρα-
 γμάτων ὑποδοχάς. γίνονται δὲ καὶ τούτοις τὰ ἄκαια,
 καὶ παρὰ τὰ χωρία τὸ ἄδικον· οὐκ ἐχρῆν ἐνταῦθα ἀπο-
 κτεῖναι, καὶ ἐτέρωθεν δεινὸν τὸ πραχθῆν, καὶ ἐν τούτῳ
 τῷ χωρίῳ γενόμενον· οἷον ἐν ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ ἱερῷ, κα-
 15 τὰ τὴν ἐμὴν οἰκίαν· ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὸ ἐν ἐρημίᾳ δεινό-
 τερον, καὶ τὸ ἐν ὄρει χαλεπώτερον. Ἀθήνησιν, ἐν Λακε-
 δαίμονι, παρὰ βαρβάροις, ἐν νηϊ, ἂν τύχη, δι' ἄλλον
 χωρίου. καὶ λοιπὸν εἰδείης ἂν ἀπὸ τῶν τόπων ἐννοίας
 παρατίθεσθαι δικαίας εἰς τὸ προκείμεναν καὶ ψυχάγω-
 20 γούσας· ὁ χρόνος δὲ διαιρούμενος αὐτῇ ἀριθμῆσαι ῥά-
 διον ὅσα σοι συντελεῖ· τὸ γὰρ πότερα κατὰ χρόνον νῦν
 οὐκ ἐχρῆν, ἀλλὰ πέρυσι καὶ προπέρυσιν, ¹⁸ ὅτε ἔδωκεν
 ὁ νόμος γράφεσθαι, καὶ μετὰ τούτου ἔξεστι. χρόνον δὲ
 ὀρίζω καὶ τὴν ἐορτήν, Διονύσια, Παναθηναία, πόλεμον,
 25 εἰρήνην, ἡλικίαν νεωτέρου καὶ πρεσβυτέρου, συμπόσιον,
 νύκτια σκοτεινὴν, ἐπισέληνον, χειμῶνα, ἐτέραν ὥραν. καὶ
 ὁ καιρὸς ἐν χρόνῳ ¹⁹ μοῖρα, καὶ τὸ πρῶτερον καὶ τὸ
 νῦν καὶ τὸ μέλλον· ἀλλὰ καὶ τὸ ἔχειν οἱ ἀμικρὸν ἐστιν

15 Ald. Vind. Ven. πειθινῶν. Par. πιθινῶν.
 ταχύτερος.

17 Lacuna est in Ald. Codd.

16 Ald.

Codd. προπέρυσιν.

18 Ald. Codd. ἐν χρόνῳ μοῖρα, asterisco
 ante χρόνῳ in Ald. positō,

ἐν τούτοις, ὅτι ξίφος εἶχεν, ὑποδήματα εἶχε, ²⁰ χρυσίον, ἐσθῆτα, ἀσπίδα, δόρυ, πάντα ὅσα σκαυή ²¹ κέκληται. τὸ δὲ καῖσθαι σχῆμα μὲν δηλοῖ. ῥάδιον δὲ καὶ **711** ἀπὸ τούτου συλλέγειν ἀφορμὰς τῶν λόγων· δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλ' οὐ δευρὶ μετήνεγκεν, οὕτως ἤσθητο, οὕτως ἐνέωρα μοι, ὀρθὸς ἦν καὶ προσεικύνφει τῇ γῇ· πλάγιοι ἦσαν καὶ τὰ γυμνά ἐδείκνυσαν, ὥστε βαλλισθαι. πλάγιους τοὺς ἵππους εἶχον, ὥστε μὴ ἀμύνεσθαι. ἀπίστραπτο, οὐκ ἄρα προσέσχευεν· κατὰ νώτου ²² εἶχεν, ὕπτιος ²³ ἦν, πῶς οὖν ἰώρα; ταῦτα οὖν λογιζόμενος καὶ τὰ ὅμοια ¹⁰ τούτοις δόξαις τι λέγειν περὶ τοῦ πράγματος, καὶ πίστει παρέχεσθαι τῆς ἀληθείας· τὸ δὲ ²⁴ ποιεῖν αἰτιὸν ἴστιν· ἄνευ γὰρ αἰτίας οὐδὲν ἂν ποτε γένοιτο· διαιροῦμεν δὲ τὰς αἰτίας, ἐκὼν, ἐξ ἀνάγκης, δι' αἰσχροκέρθειαν, δι' ἀηδίαν, τῇ χειρὶ ἐποίησε ²⁵, τοῖν ποδοῖν, τῷ ὀφθαλμῷ, ¹⁵ τῇ κεφαλῇ, ξίφει, δόρατι, βέλαι, κακίᾳ. ἀπλότης τῷ αὐτομάτῳ· τὸ δὲ πάσχειν τοῦτο πολλαχῇ διαιροῦμεν· ²⁶ τί πέπονθας εἰς τὸ σῶμα, εἰς τὴν ψυχὴν, εἰς τὰ ἐκτός, εἰς δόξαν, εἰς χρήματα, εἰς πάντα παθεῖν οὐκ ἐδύνατο. ἔστιν ὅλον παθεῖν, ἔστιν ὅλον μὴ παθεῖν, καὶ γὰρ ἀπαθῆ ²⁰ τινὰ ἔστι. λάμβανε οὖν τὰ ἐναντία, καὶ τὸ πάσχειν εἰς ἀφορμὰς λόγων τῶν πρὸς ζήτησιν συντευνόντων.

Ἔτερα διαιρέσις ἄφορμῶν. ¹

Ἔτερα διαίρεσις ἥδε λόγους ἐνδίδωσιν ἢ κατὰ τὰς

²⁰ Vind. εἶχεν. ²¹ Ald. σκαυή. ²² Ald. κατανώτον εἶχεν, Codd. κατὰ νώτου με εἶχεν. ²³ Ven. ὕπτιος. Vind. ἵπτιος. ²⁴ Inter δὲ et ποιεῖν lacunam relinquunt Ald. Vind. Ven., quae abest a Par. libro Mer. ²⁵ Vind. ἐποίησι. rell. ἐποίησεν. ²⁶ Vind. διαιροῦ. Ven. διαι, lacuna in utroque sequente.

¹ In libro Merulae haec sunt in margine reposita, con-

αἰσθήσεις γινομένη. καὶ γὰρ ἀπὸ τούτων μέθοδος εὐρέ-
 σως γίνεται καὶ πραγματεύει τὰς πίστεις λαμβάνειν ἀνα-
 λογιζόμενος, ὧν ἴδεις ὁμοίων ἢ ἀνομοίων τῷ ζητουμένῳ,
 καὶ προσεικάζων τὰς δόξας ἀναλόγως ὧν ἤκουσας. τὰ
 5 γὰρ παραδείγματα καὶ τὰ ἐνθυμήματα ἐξ ὧν ἤκούσαμεν
 ἔρχεται, ἢ ὧν ἐπάσχομεν ἢ ὧν ἐποίησαμεν, ἀπτόμενοι,
 γευόμενοι, πᾶσαν αἴθησιν αἰσθανόμενοι.² Πρὸς τού-
 τοις ἕτερον εἶδος διαιρέσεως τόδε ἀνυστικώτατον εἰς εὐ-
 ρεσιν, τὰ³ συμβεβηκότα καὶ τὰ συνυπάρχοντα τοῖς προ-
 10 σῶποις τε καὶ πράγμασι διαβλέπειν, τύχας, τέχνας, ἡλι-
 κίας, γένη, πλούτους, τρόπους, ἡθῆ, δόξας, ἀδοξίας,
 πράξεις, ἀργίας, καὶ ὅσα ἄλλα πρὸς τούτοις ὑπάρχει
 ἑκάστῳ· ἔτι τῶν πραγμάτων, τρόπους, κοινωνίας, ἐρη-
 μίας, καταμονὰς σὺν ἑτέροις, τίνι ὁμοία, τίνι ἀνόμοια,
 15 τίνι τὰ αὐτὰ, τίνα ὄντα, ἐν τίσιν ὄντα, πόθεν ἀρχό-
 μενα, παύόμενα, τίνας ἔχοντα τὰς αἰτίας, τίνας ἀνάγ-
 χας, φανεράς καὶ ἀφανεῖς αἰτίας, καὶ ὅσα ἂν αὐτὸς εὐ-
 ροίς. Πάντα μὲν τοι εἰς ταῦτα ἀνενεχθήσεται· ὑπαρ-
 χέτω δὲ καὶ τούτοις ἢ γε τῶν τελικῶν κεφαλαίων θέσις
 20 ἐπὶ τῷ ζητήματι, καὶ τὸ ἐφαρμόζειν τὰ τελικὰ καὶ γενι-
 κὰ καὶ τυπώδη τοῖς γενικωτάτοις καὶ ἐμπεριεχομένοις
 τοῖς ἀμφισβητουμένοις πράγμασι. ταῦτα γὰρ πρὸς ἄλ-
 ληλα διαιρούμενα τὰ γένη καὶ εἶδη τῶν ζητημάτων, καὶ
 τὰ ἐν ὁργάνῳ μόρια καθεστηκότα. καὶ ὁργάνων αἱ κα-
 25 λούμεναι πίστεις καὶ τόποι πίστεων καὶ ἀφορμαὶ πολλὴν
 ἀφθονίαν ἐγείρουσι λόγων. ἐπειδὴ δὲ εἴρηται καὶ περὶ
 τούτων ἀποχωρῶντως τε καὶ μετρίως, μνημονευτέον ἐστὶ
 τῶν ἐπιλόγων, ὧν ἡ μὲν δύναμις καὶ τὸ ἔργον ἀναμνη-
 σαι τὰ εὐρημένα ταῖς ἐπανόδοις. αὐξήσεται τὸ ὁμολογη-

tinuanturque contextus partes.

2 Post αἰσθανόμενοι lacuna est in Ald. Vind. Ven. qua caret Par.

3 Ald. Codd. τό.

θ' ἐν εἴτε κρείττον εἴτε καὶ χεῖρον τοῖς περισμοῖς καὶ τῇ
 παραθέσει τῶν ὁμοίων καὶ τῶν ἐναντίων· ὅταν γὰρ ἀπο-
 δείχθῃ τι πρᾶγμα, οὕτω τὸ πρᾶγμα αὖξεται· χρηστίον
 δὲ τοῖς ἐπιλόγοις ὥσπερ καὶ τοῖς προοιμίοις πολλαχῇ. καὶ
 γὰρ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον ἀποδεικνυμένοις τὸ εἶδος αὐ- 5
 τῶν χρήσιμον, καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ λόγου δραστήριον
 καὶ καταπρακτικόν, ⁴ τὸν τε δικαστὴν παροξύνει δυνάει
 ψῆφον ἣν βούλεται. ἡ τούναντίον, ὡς ὁ φεύγων παραι-
 τεῖται. αὖξαι δὲ μάλιστα ἡ αἰτία καὶ τὸ τέλος, ἐὰν ἐξε-
 τάσης τὰ συμβαινόντα ἐξ ἑκάστου καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν 10
 πραγμάτων· αὐτὸ γὰρ ἕκαστον κατὰ μόνας μικρὸν, ἔτε-
 ρον δὲ ἐξ ἑτέρου δεικνύων, ὡς ἀποβαίνειν πέφυκεν, αὖ-
 ξήσεις καὶ τὰ μὴ γινόμενα, γενέσθαι δὲ ὁμῶς δυνάμενα
 τῷ πράγματι ⁵ προστιθεῖς. δῆλον δὲ ὅτι καὶ καθαιρεί-
 ται τοῦ πράγματος τὸ μέγεθος καὶ ἡ ἀξία τῶν ἐναν- 15
 τίων, ὅταν ἐλέγξης τὴν αὖξῃσιν τοῦ κατηγοροῦντος, καὶ
 τοὺς λόγους καὶ τὰ παλαισμάτα τῆς τέχνης. ἀφαιρῶν ⁶
 μὲν αὐτὸς τὰ μὴ γινόμενα, μόνον δὲ τηρῶν τὰ πεπρα-
 γμένα, καὶ ταῦτα ἐλαττῶν τοῖς μικροτέροις ἀπείκαζε καὶ
 δείκνυε, ὅτι εἰ ἂν πάντῃ ⁷ ὅμοιον γένοιτο καὶ τὸ σμι- 20
 κρότατον τῷ μεγίστῳ, εἴ τις τὰ μὴ συμβάντα διεξίοι,
 καταλογίζοιτο ὡς γεγονότα καὶ τῶν αὐτῶν τιμημάτων
 καὶ κολάσεων πάντα δεῖσεται· τοῦτο δὲ τῶν ἀδικωτά-
 των, μίαν τιμωρίαν εἶναι πᾶσι τοῖς ἀδικήμασι· ⁸ τοι-
 αῦτα πρὸς τὴν αὖξῃσιν λεκτέον, καὶ διὰ τούτων τὸ πρᾶ- 25
 γμα σμικρότατον ποιεῖν ἐπιχειρητέον, ἐξ ὧν τὴν ὀργὴν
 τῶν δικαζόντων τιθασσεύομεν ⁹ καὶ ἐκλύσομεν. αἱ δὲ ἀ-

⁴ Ald. Codd. κατὰ πρακτικόν. tum Par. τόν τε. rell. τόν δε.

⁵ Ald. Codd. τὸ πρᾶγματα.

⁶ Ald. ἀφαιρῶν.

⁷ Ald.

Par. παντῇ.

⁸ Par. ἀδικήμασιν. tum Ald. Ven. Par. τοι-

αὐτήν. Ven. τοι i. e. τοιαῦτα.

⁹ Ald. τιθασσεύομεν. Sq. καὶ

abest ab Ald. Codd.

φορμαὶ αἱ τῶν πίστεων τοῖς ἐπιλόγοις ἐκ τῆς αὐτῆς δι-
 αιρέσεως, ἧς διηγήκαμεν. μέγιστον ἢ μικρὸν καὶ φανῶν
 τὸ πρᾶγμα τοῦτο κατασκευάζειν ἐν τοῖς ἐπιλόγοις εἰώ-
 θαμεν· τὸ δὲ εἰ γένηται, ¹⁰ ἢ μὴ, δεῖται ἐτέρων ἀπο-
 5 δεΐξεων, καὶ τῆς πρώτης ψήφου τὸ τοιοῦτον καὶ τοῦ
 πρώτου λόγου. περὶ δὲ τῆς οἰκονομίας καὶ διοικήσεως
 προοιμίων καὶ διηγήσεων καὶ τῶν ἐπιλόγων ἀναγκαῖον
 προειπεῖν τοσοῦτον, ὅτι τοῖς μετὰ προοιμίους πλείοσιν ἐν
 τοῖς μεγάλοις πράγμασι, καὶ διαβεβλημένοις χρηστέον·
 10 ἂν δὲ ὑπὲρ μικρῶν καὶ φανῶν ὁ λόγος εἴη, μικρὸν
 ἔστω ¹¹ τὸ προοίμιον. χρηστὴν δὲ τοῖς προοιμίους καὶ
 πρὸ τῶν παραδόξων ἐπιχειρημάτων, καὶ πρὸ παντὸς τοῦ
 μέλλοντος, δόξειν οὕτω πως ἔχειν, κὰν ταῖς ἀρχαῖς κὰν
 ταῖς τελευταῖς τῶν κατασκευαζομένων· ὥς ἂν ἀφορίζῃς
 15 καὶ διαρθροῖς τὰ εἰρημένα. καὶ τὸν λόγον ἀναλαμβάνεις
 μερίζων ταῖς τῶν προοιμίων ἐμβολαῖς τὰ ζητούμενα· πι-
 θανώτατον γὰρ τοῦτο καὶ ῥητορικώτατον τὸ γένος τῶν
 λόγων ὃ κέκληται προοίμιον, ἢ παρασκευὴ καὶ θεραπεία
 τῶν ἀκρουωμένων. ὅτι ἂν λόγῳ μὴ προσῇ ταῦτα,
 20 ἐστέρηται ¹² τῆς πιθανότητος ἀναισθησίαν ἐνδεικνύ-
 μενος τοῦ λέγοντος καὶ πολλὴν ἀμαθίαν, εἰ μῆτε ὧν
 πάσχουσιν οἱ ἀκούοντες μῆτε ὧν αὐτὸς λέγει ¹³ πραγμά-
 των κριτῆς γίνηται δι' ὧν αἱ τῶν προοιμίων ἐννοιαὶ
 παρίστανται, πραινόντων, ἐπαγγελλομένων ἐπαγωγῇ,
 25 συγγνώμην ἡμῶν αἰτουμένων, προτυπουμένων τὰ μέλ-
 λοντα καὶ προκαθισταμένων τὴν ἀκρόασιν ἐξ ὧν ἂν
 ὑπείπωμεν. Ἀλλὰ καὶ περὶ διηγήσεως λεχτέον, ὅτι καὶ
 διὰ πλειόνων καὶ ἐλαχίστων εἴποις ^{13*} ἂν τὴν δῆλωσιν

10 γένηται Ald. Vind. Ven. por lac, om., e Par. re-
 cepti. Lib. Mer. τὸ δὲ εἰ μὴ. 11 ἔστω Ald. Vind. Ven.
 om., recepti e Par. 12 Ald. Ven. Vind. στήρηται. Par.
 στήρηται. 13 Par. λίγη. 13* Par. εἴποις. rell. εἴπης.

τῶν πραγμάτων· ἂν μὲν ἢ πολλὰ πράγματα, διὰ πολλῶν, ἂν δὲ ὀλίγα, δι' ἐλαχίστων. ἐπεκαδάξεις γὰρ εἰς προτάσεις ἄγων καὶ πολλὰς διηγήσεις τὰς ἐπὶ μέρους κατ' εἶδος ὀνομάζων ἐν τοῖς προοιμίοις ὃ μέλλεις ἀποδεικνύειν καὶ διηγεῖσθαι· εἰ γὰρ πάντα ἅμα ἀθρόως ἔρεις, ταράξεις τε καὶ ταραχθήσῃ. ¹⁴ ἐν δὲ τοῖς κεφαλαίοις τοῖς τῶν πίστειν καὶ τοῖς εἰδεῖσι τούτων πρῶτα θήσεις καὶ τελευτάῃ τὰ πάντων κράτιστα, καὶ ἐξελέγξεις τὰ τῶν αντιδίκων τὰ σαθρὰ καὶ ἀσθενῇ τῶν εὐρημένων ὑπ' ἐκείνων προτάττων, καὶ ὅσα ῥαδίως λύσαι ¹⁰ δυνήσῃ· προτενεῖς δὲ οὐχ ὁμοίως ἐκείνοις, ἀλλ' οἷόν τε μάλιστα εὐεπιχείρητον εἶναι σοι· εἰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἰσχυροτάτων ἀρχαῖο τῶν ἐχθρῶν ὄντων ἀλύτων, ἢ τὰ σμικρότατα παντοῦ προτάττοις, διαβεβλήσῃ πρὸς τοὺς ἀκούοντας, νῆφοντος τοῦ δικαστοῦ καταρχὰς καὶ μέγιστα, ¹⁵ καὶ σαφῶς ἀκοῦσαι θέλοντος. ἡ δὲ φύσις τῶν ἐπιλόγων ἀντιστρόφως τοῖς προοιμίοις ἔχουσα εὐρίσκεται. τὰ γὰρ αὐτὰ καὶ προοιμιαζομένοις πολλαῖς καὶ προτρέπονσι τοὺς δικαστὰς πρέπει κατὰ τὸ σχῆμα τῶν ἐπιλόγων· διενήνοχε ¹¹ δὲ ὁμῶς τῷ μέτρῳ. πλείω γὰρ ὥς τὸ πολὺ ἐπὶ ²⁰ τῶν ἐπιλόγων ἐγχωρεῖ πρὸς τοὺς δικαστὰς εἰπεῖν ἢ διὰ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς παρασκευῆς. καὶ καταρχὰς μὲν ἐπαγγελίαν ἔχει καὶ μερισμὸν τῶν κεφαλαίων τὸ προοίμιον· καὶ τὴν μὲν ἐπαγγελίαν ἔχει τῆς ἀποδείξεως, τὸν δὲ μερισμὸν εὐμαθείας ¹⁶ ἕνεκα· τῷ δὲ ἐπιλόγῳ τοιοῦτον ²⁵ μὲν οὐδὲν, αὐξήσεις δὲ καὶ ἀνάμνησις τῶν ἤδη λεχθέντων ¹⁷ καὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς ἐκ τῶν προοιμίων συντε- **713** τελεσμένης. οὐκ ἐλάχιστον δὲ μέρος τῆς μεθόδου τῆς

¹⁴ Ald. ταραχθίστη. ¹⁵ Par. διενήνοχεν. tum Ald. τὸ μέτρον. ¹⁶ Ald. Par. εὐμαθείας. Vind. εὐμαθείας. In Par. propter compendium scribendi lectio non liquet. ¹⁷ Ald. λεχθέντων.

κατὰ τὴν ῥητορικὴν τέχνην τὸ τῆς λέξεως ἔστι· τὰ γὰρ ἐνθυμήματα καὶ πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου φαίνεται τοιαῦτα τοῖς ἀκούουσιν, ὅποιά ποτ' ἂν εἴη τὰ τῶν λέξεων. ¹⁸ φῶς γὰρ ὥσπερ τῶν ἐννοημάτων τε καὶ ἐπιχειρημάτων ὁ τοιοῦτος λόγος, ἀποσαφῶν ¹⁹ τοῖς δικασταῖς τὴν πιθανότητα τῆς πίστεως· οὐ τοίνυν ἀμελητέον αὐτῶν, ἀλλ' ὡς ἐν μάλιστα φυλακτίον παραδείγμασι χρωμένους τοῖς ἄριστα τῶν ῥητόρων τούτῳ τῷ μέρει χρησάμενοις, καὶ περικαλῶς τε καὶ ποικίλως τὴν ἐξαγγελίαν ²⁰ ἡσκημένοις· πλέον ²¹ γὰρ οὐδ' ὅτι οὖν ἔστι τῆς ἀγχινοίας καὶ τῆς ὀξύτητος τῆς ἐπὶ τῇ κρίσει καὶ διαιρέσει καὶ περισκέψει τῆς γνώμης καὶ τῶν καθ' ἕκαστον λογισμῶν, εἰ μὴ συνθῆναι ²² τῇ βελτίστη λέξει τὰ νοήματα, καὶ ῥυθμοῖς χρήσῃ πρεπωδεστάτοις ἐν λέξει τε καὶ θέσει ²³ τῶν ὀνομάτων καὶ πλήθει ῥημάτων. πολλὰ γὰρ τὰ κηλοῦντα ²⁴ τὸν ἀκροατὴν ἄνευ τῆς διανοίας καὶ τῆς πραγματικῆς κατασκευῆς καὶ τῆς ἡθικῆς πιθανότητος· τὸ γὰρ μουσικὸν καὶ εὐτακτὸν τῆς ἐρμηνεύσεως ²⁵ ἔμφυτον ἅπασι καὶ τοῖς ἀγέλοις ζώοις, οὔτε γε πολιτικῶ τε καὶ ²⁶ λογικῶ ²⁷ καὶ τάξεως αἰσθῆσιν εἰληφότι. ²⁸ εἰ τοίνυν

¹⁸ Weisk. excidisse putat: καὶ καλὸς δόξει ὁ λόγος, ἐὰν καλῶς ἔχη τὰ τῶν λέξεων. ¹⁹ Ald. Codd. ἀπό σαφῶν. Weisk. vult ὥς (vel ἄτε) ἀποσαφῶν. Participium simplex ἀποσαφῶν sufficit. ²⁰ Ald. Par. πλέον. Ven. Vind. Lib. Mer. πλέον. Mox ἔστι Ald. Vind. Ven. per lacunam, Lib. Mer. sine lacuna om., recepi e Par. — Weisk. conj. σοι ἔσται διὰ τῆς ἀγχι.

²¹ Weisk. vult συνθῆς. ²² Ald. Codd. καλοῦντα. Ruhnk. ad Longin. II. T. 11, 2. eumque secutus Weisk. κηλοῦντα. ²³ τῆς ἐρμηνεύσεως Weisk. ab hoc loco removendum et inter ῥυθμητικὸν et ἑξυμμετρον ponendum putat. ²⁴ Ald. Vind. Ven. πολιτικῶν τε καὶ λογικῶν, quibus Genitivis Weisk. addere

²⁵ vult ψυχαῖς. Secutus sum Par. ²⁶ Par. εἰληφο. coll. εἰλη-
τ

τὸ μουσικόν τε καὶ ἑναρμόνιον καὶ ῥυθμητικόν, ξύμμε-
 τρὸν τε καὶ ξυμμελὲς ἐξεργάσαιο καὶ διαπονήσαιο ²⁶ εἰς
 τὸ ἀκριβέστατον, τῶν μὲν ἀφαιρῶν ²⁷ μέρη, τοῖς δὲ
 προσάπτων, ἐν καιρῷ καὶ χρεῖα καὶ καλλονῇ διαμετρῶν
 τὸ δέον, ἔσται ²⁸ σοι πιθανώτατος ²⁹ ὁ λόγος καὶ ῥη-
 τηρικώτατος, οἷά τε ἡ ³⁰ παρ' Ὀυήρῳ ποίησις μὴ παρὰ
 φαῦλον ἡγησαμένῳ μηδὲ ἐν εὐτελείᾳ, ἀναγνωστέον ἐν
 εὐτελείᾳ· ἐκάτερον γὰρ αὐτῶν ἔχει λόγον· εὐπετὴ· τοιοῦ-
 τον ³¹ καὶ Ἀρχιλόχῳ τῷ Παρίῳ. καὶ γὰρ οὗτος ἤσκη-
 ται· ³² ἔτι δὲ καὶ τὸ τῶν τραγωδοποιῶν φῦλον, καὶ τὸ τῶν
 κωμωδῶν, μελοποιῶν τε καὶ τῶν τοιούτων, τό τε
 τῶν σοφιστῶν, ὅπου μηδὲ τοῖς φιλοσοφοῦσιν ὑπερορά-
 ται ³³ καὶ παρημέλῃται· τῷ μὲν γὰρ Πλάτῳ καὶ τῷ
 Ξενοφῶντι, Αἰσχίνῃ τε καὶ Ἀντισθένει περιττῶς διαπε-
 πόνηται καὶ ἱκανῶς ἡκριβῶται. τῶν δὲ ῥητόρων τῷ κο- ¹⁵
 ρυφαίῳ ταύτην εἶναι συμβεβηκε ³⁴ τὴν ἀρετὴν. καὶ
 παρὰ τοῦτο κρατεῖν ἂν δοκοίη τῶν ἐτέρων τῶν ἐκ ταύ-
 τοῦ γένους. τὸ δὲ ἔργον αὐτῆς σαφῶς τε καὶ καθαρῶς
 διελθεῖν γνωρίμως τε καὶ γνωστῶς τοῖς ἀκούουσι, ³⁵ καὶ
 παρὰ τούτῳ μηδὲν ἑλλιπεῖν τῆς σεμνότητος, ἀλλὰ δοκεῖν ²⁰
 μὲν κατὰ τὰ ³⁶ αὐτὰ τοῖς πολλοῖς συντιθέναι τὰ μό-
 ρια, καὶ τὰ σημαίνοντα τὰ πράγματα τῆς διανοίας σύμ-
 βολα, συγκεκράσθαι δὲ τῷ γνωστῷ καὶ τὸ ξένον· ἔτι
 δὲ τὸ καινόν τε καὶ περικαλλὲς τῆς ἀφηγήσεως· δεῖ γὰρ

φώτων. 26 Vind. διαπονήσαις. 27 Ald. ἀφαιρῶν. 28
 ἔσται. Ald. Vind. Ven. per lac. om., recepi e Par. — Lib.
 Mer. γνήσεται. Weisk. conj. γένοιτ' ἂν. 29 Par. πιθανότα-
 τος. 30 Par. Ven. οἱ. — Weisk. ante haec excidisse putat;
 in poëtis maxime sentiri vim compositionis. 31
 Par. Ven. τὸ τοιοῦτον. 32 Weisk. excidisse putat: τὴν
 τέχνην τῆς λέξεως. 33 Par. ὑπερώραται. 34 Par. συμβέ-
 βηκεν. 35 Par. ἀκούουσιν. 36 τὰ Par. om.

δύο τούτους ποιήσασθαι σκοποῦς, τὴν δὴλωσιν τοῦ πρά-
 γματος καὶ τὸ μεθ' ἡδονῆς δηλοῦν. οὐ γὰρ ψυχαγωγή-
 σεις μὴ γοητεύων μετὰ τινος χάριτος καὶ ἡδονῆς, μετα-
 βολῇ τε καὶ ποικιλίᾳ τῶν ὀνομάτων· εἰ δὲ ³⁷ ὑπερβαί-
 νεις ἀκαίρως ἀπαρτῶν τὸν λόγον μιᾶς λέξεως, καὶ μετα-
 τιθεῖς τὴν ἀκολουθίαν, πρὸς ὀργὴν ἤξεις καὶ πρὸς ἀχθῆ-
 δόνα κατ' ³⁸ ἀμφίβολον τὴν λέξιν καὶ μεγάλας ἐλλείψεις
 ἔχουσιν, ³⁹ πᾶν ὑπὲρ τὸν καιρὸν ἢ περίοδον περιγρά-
 φηται, καὶ τοὺς ὅρους ⁴⁰ μεῖζονας τοῦ μέτρου λαμ-
 βάνη· ⁴¹ πεφύλαξο δὲ τοῖς λίαν ἀρχαίοις καὶ ξένοις τῶν
 ὀνομάτων καταμιαίνειν τὸ σῶμα τῆς λέξεως καὶ τὴν ἀφῆν
 τῆς παρασκευῆς. οὐκ ἀχρεῖον ⁴² δὲ οὐδὲ τῶν Ἰσοκρά-
 τους παραγγελμάτων ἐντρέπεσθαι, μὴ ⁴³ τραχύνειν τὸν
 λόγον τῇ παραθέσει καὶ συμπλοκῇ τῶν καλουμένων φω-
 νηέντων, ἃ τὴν ἀκρόασιν οὐκ ἀνέχεται καὶ τὸν λόγον
 οὐχ ὁμοίως ⁴⁴ συνυφαίνειν ἔοικεν, οὔτε λειώς ⁴⁵ τε καὶ
 ἄπται·

37 Ven. Par. δ'. tum Ven. ὑπερβαίνουσ. 38 Ald. Codd.
 καί. Weisk. κατ'. 39 Ald. Codd. ἔχούσας. Weisk. ἔχουσιν.
 40 Ven. ὅρους. rell. ὅρκους. Correxuit etiam Weisk. 41
 Ald. Codd. λαμβάνειν. Weisk. λαμβάνη. Tum Ald. πεφύλαξον.
 42 Ald. ἀχρεῖον. Mox pro ἐντρέπεσθαι Weisk. edidit ἐντρέπε-
 σθαι, nec vero inutile est illud e praeceptis Iso-
 cratis non negligere. Sed non urgenda est negatio in
 οὐδὲ, recte enim dicitur, οὐκ ἀχρεῖον οὐδὲ τοῦτο, hoc quo-
 que non inutile est. 43 μὴ inserui ex emendatione Weis-
 kii, quam nuper repetiit Sauppius in Zimmermanni Annalibus
 Philolog. 1835. nr. 51. 44 ὁμοίως Ald. Vind. Ven. per lac.
 om. In Par. eadem sigla est, quam aliquoties in Apsine per
 ὁμοίως explicavimus (Vide tabulam palaeograph. ad calcem
 Epistolae criticae nr. 3.), manu recentiore vero supra lin.
 scriptum est ὅτι. Victorius quoque ad marginem exemplaris
 sui adscripsit ὁμοίως, sine dubio e codice. Lib. Merulae οὐχ
 ὅσα. Weisk. conjicit ἰκρονύμως. Spengel Συναγ. τεχν. p. 164.

ἀπαλάσσει εἰς τὴν ἀκοήν παρήσιν, ἀλλ' ἐπιλαμβάνεται
τοῦ πνεύματος ⁴⁶ καὶ ἐπιάχει τὸ πνεῦμα τῆς φωνῆς· τῆς
δ' ἐνρρυθμίας τὸ γνώρισμα δῆλον τῷ συνευθισμένῳ τὸ
τῶν ἐνρhythμων καὶ ⁴⁷ ἀποτετορνευμένων καὶ στοργγύ-
λων ἀποδέχεσθαι λόγων, καὶ τετριμμένων πᾶ ὧτα πρὸς 5
τὴν σύνεσιν ⁴⁸ τῶν τε σιμνῶν καὶ ἀρχαίων λόγων, ὧν
κατέλεξα τοὺς εὐριτάς καὶ ⁴⁹ πρώτους φήναντας τὰ πα- 714
ραδείγματα τῆς καλλιλογίας. ἴδοις ⁵⁰ δ' ἂν αὐτοὺς προς-
έχων τὴν γνώμην παρὰ μέρη δεηρημένους τὴν κατὰ τὴν
εὐφωνίαν ἐπιμέλειαν· ἥ γὰρ προσέθεσάν τε μόριον τῷ 10
κοινῷ καὶ ἀπλῶς καὶ ἀργῶς λεγομένῳ, καὶ ⁵¹ κατὰ τοὺς
πολλοὺς καὶ ἰδιώτας τῷ δημοσιεύοντι λόγῳ καὶ παρὰ
πᾶσι λεγομένῳ· τὸ γὰρ παίζεις παντὸς εἰπαῖν, καὶ τοῦ
προστυχόντος. παίζεις δὲ ἔχων τινὰ ἴδιον τύπον φω-
νῆς καὶ διαλέκτου παρίστησι. ⁵² πολλὰ δὲ ἐστὶ τῶν προς- 15
τιθεμένων ἐκ περιουσίας, καὶ πάντα σχεδὸν τὰ μέρη τοῦ
λόγον μέχρι καὶ γραμμάτων· ἐπιβάλλουσι δὲ καὶ δύο
μέρη πολλάκις καὶ πλείονα, καὶ περὶ τούτων τηρητέον
ἔστι σοι καὶ φυλακτέον τῆς φωνῆς τὸν τύπον. σαυτὸν ⁵³
γὰρ οὐ θήσεις οὐδὲ εἰσίοισεις ἴδισιν νόμον, ὡς ⁵⁴ δεῖ 20
προσνέμειν· οὐ γὰρ ἐφ' ἡμῖν ὁ νόμος τῶν λόγων, ἀλλ'
ἡμεῖς ἐπὶ τῷ νόμῳ· ἥ ⁵⁵ κατὰ ἀφαίρεσιν ἐν ἀρχῇ τὸ ⁵⁶

ἐπλῶς vel ἡδίως. Sauppius l. l. οὐ χαρίεντως. 45 Par. οὐτε
λείως. rell. οὐ τελείως. Sauppius l. l. conjecit οὐδὲ λείως. 46
Ald. Codd. πνεύματος. Weisk. πνεύματος. 47 ἐνρhythμων καὶ
α glossa irrepsisse putat Weisk. 48 Ald. Codd. σύνθεσιν.
Weisk. σύνεσιν. 49 Weisk. ὅς· καί. 50 Par. εἰδοίς.
51 καὶ κατὰ τ. τ. — — — λεγομένῳ, tanquam glossema uncio
inclusit Weisk. 52 Par. παρίστησιν. 53 Weisk. conj.
σαυτοῦ. 54 Par. Vesp. ὧν. 55 ἥ respondet anteceden-
tibus ἥ γὰρ προσέθεσάν τε. Igitur κατὰ ἀφαίρεσιν eat, quasi
omissis nonnullis, ut vertit Weisk. 56 Ald. Codd. κα
et mox περικλον τι καί. Weisk. τό.

καὶ ἐπιμαλὲς ἐπιβάλλεται. καὶ ποικίλον τὸ κατὰ περι-
 τῶς ἔχει φαίνεται, καθάπερ ὅταν λέγω· καὶ χαλκοὺν
 μὲν ἐστρέσαντο τόνδε· καὶ σιτηαὶν ἔδοσαν· καὶ τῆς γῆς
 τεμόντας· καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἔχουσι· ⁵⁷ λείπειν
 δ' ἀξιοῦσι προθέσεις, συνδέσμους, ἅπαντα τὰ μέρη, καὶ
 σύνδυο ⁵⁸ τῶν μερῶν τοῦ λόγου. Τὸ δ' αὖ τῆς ἀλλη-
 γορίας κοσμεῖ τὸν λόγον ἐν τῷ μεταβάλλειν τοῦνομα
 καὶ δι' ἐτέρου καινότερου τὸ αὐτὸ σημαίνειν· τὸ γὰρ πε-
 πατημένον καὶ πεπλυμένον καὶ μυριόλεκτον πρὸς κόρον
 10 ἄγει, καθάπερ τῶν σιτίων, καὶ ὅσα πρὸς τὴν ὄψιν ἢ
 τὴν ἄλλην αἰσθάνειν τὰ καινὰ καὶ τὰ συνήθη καταπρο-
 νῆται, καὶ ⁵⁹ τῆς αἰσθήσεως, καὶ τοῦ κατὰ τὴν αἰσθη-
 σιν πνεύματος οὐκ ἐπιστρέφει· ⁶⁰ τὴν ἀντίληπεν· δεῖ δὲ
 ἐκ τῆς ἀκοῆς τὸν δικαστὴν λίχνους τε καὶ ἡδίστους ὥσπερ
 15 καρυκείαις καὶ ὀροποιταῖς, σκευασίαις τε καὶ προαγωγαῖς
 ἐπισπᾶσθαι καὶ προσάγεσθαι. ποιεῖσθαι δὲ τοῦτο· χρὴ
 τοῖς θεωρεπεντικοῖς τε καὶ ποταμικευτικοῖς ὀνόμαζε· ταῦτα
 γὰρ ἐστὶ τῆς πειθούης φάρμακα, θήρητρα· χαρίτων καὶ
 μουσικῆς τῆς ἐπὶ τὸ παιδεύειν ἡσυχμένης· οὐ ⁶¹ γὰρ ὁ-
 20 μοιον, ἢ οὐδὲ ⁶² κατὰ μικρὸν ἀνόμοιον,· τὸ δ' ⁶³ ἀηδὲς
 „ἀγλυκὲς“ εἰπεῖν, ὡς ἀπὸ τῆς τρεῖς καὶ „οὐκ ἐν χάριτι“,
 καὶ τὸ καλὸν „περικαλλὲς“ [εἰπεῖν]· ⁶⁴ καὶ τὸ λίαν

57 Par. ἔχουσιν. 58 Ald. Codd. σύν δύο. Weisk. σύν-
 δυο, i. e. binas partes orationis habent loco. 59 καὶ in-
 seruit Weisk. 60 Par. ἐπιστρέφει. Ven. Vind. ἐπιστρέφει.
 Ald. ἐπιτρέφει. Weisk. ἐπιτρέφει. 61 Weisk. ante hæc ex-
 cidisse putat: χρὴ οὖν ἀντὶ τοῦ, vel potius, χρὴ οὖν, εἰς τὸ
 πρῶμα συγχωρῇ, ἀντὶ τοῦ „οὐ γὰρ ὁμοῖον κ. τ. λ.“ 62
 Weisk. vult οὐ δὴ. 63 δ' Weisk. inseruit. Mox idem
 edidit ἀγλυκες. Ald. Codd. ἀγλυκες. Formæ ἀγλυκῆς exempla
 vidæ apud H. Steph. ed. Paris. s. v. τῆς 64 εἰπεῖν recte uncis
 inclusit Weisk.

ἡ μάλα ἀνυτικῶς,“ ὡς καὶ „κομιδῇ“ ποτὶ καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ καλῶς „ὑπέρεινε“ τὸ τε ἄτοπον „ὑπερφυῖς,“ καὶ τὸ δεινὸν „σχέτλιον, καὶ τὸ ὕπον „ῖνα.“ καὶ τὸ ὡς διαβαίνομεν ⁶⁵ πρὸς τὸ τῆς Ἀγρίας „διαβατινόμενον.“ τὸ τε παραιτήσασθαι „παρίσθαι,“ ⁶⁶ καὶ „ἀντιβολῆσαι“ ⁶⁷ δὲ τὸ δεηθῆναι. καὶ τὸ ἀπλῶς „ἔμβραχυ,“ ⁶⁸ καὶ „ἀμηγέπη“ τὸ μετρίως. φειστίον ⁶⁹ δ’ ἐστὶ τῶν κομιδῇ ξένων καὶ τὴν γνῶσιν ἐν αὐτοῖς οὐκ ἐχόντων, οὐ μὴν ἐκείνων γὰρ τῶν παρὰ τὴν πτώσιν κεκατιστομημένων, ἢ τὰς ἐγκλίσεις ⁶⁹ τῶν ῥημάτων, ἢ τὰς διαθέσεις, ἢ τὰς ¹⁰ μεταλλάξεις τὰς περὶ τοὺς χρόνους, ἢ τὰ πνεύματα καὶ τοὺς τόνους. τοιγάρτοι λεκτίον „ἀφείλετό με,“ καὶ „ἡράριν τὴν σὴν.“ καὶ „θαυμάζω σε“ καὶ „καταφρονῶ σε“ καὶ „ἐθάρρῃσι τούτους.“ καὶ „οὐδὲν σε δεῖ τοῦ ἐπιτηδεύματος.“ καὶ „ὅτι ἢ τι καὶ αὐτὴ καὶ εἴσειςι.“ ⁷⁰ ¹⁵ καὶ „εἰεν μακάριοι ἐκεῖνοι.“ καὶ „ὡς εἶδεῖεν οἱ θεοί.“ καὶ „ἀνύσας ἱκανῶς,“ καὶ „ἀφθόπως τοῦ πνεύματος ἐνδόντας.“ ⁷¹ καὶ „ψεύδοντ’ ἄλλ’ οὐ τοσοῦτου πνεύματος,

65 Ald. Codd. διαβαίνομεν. Ruhn. ad Tim. Lex. p. 223. tacite scribit διαβαίνομεν, respici putans ad Platonis Phaedr. p. 229. C. ἢ πρὸς τὸ τῆς Ἀγρίας διαβαίνομεν, unde Ἀγρίας scribendum censet. Sed parum ad sensum loci animadvertit, διαβατινόμενον tanquam temere repetitum expungere iubens. Nam ὁ (ut bene conjicit Weiskius) διαβαίνομεν, sc. μέρος Εὐλισσοῦ, idem est quod τὸ διαβατινόμενον. 66 Ald. Codd. παρίσθαι. Ruhn. ad Tim. Lex. p. 207. emendat παρίσθαι, quod recepit Weisk. 67 Ald. Codd. ἐν βραχεῖ. Ruhn. ad Tim. Lex. p. 99. corrigit ἔμβραχυ. 68 Ald. Codd. πίστεων, pro quo Weisk. ut non dubium posuit πτώσεων. Orationem vero ita supplendam putat: φειστίον δ’ ὀνόματα πτώσεων ἐστὶ τῶν κ. τ. λ. Mihi pro πίστεων ἐστὶ scribendum videtur φειστίον δ’ ἐστὶ, abstinendum vero est. 69 Ald. Par. ἐγκλίσεις. Ven. Vind. Weisk. ἐγκλίσεις. 70 Ven. εἴσειςι. 71 Par.

οἷον ἥκιστα;“ καὶ τὰ τοιαῦτα ὅσα καὶ ἐν χρεῖα, οἷα
 „ταῦτόν κατ’ ἀρχὰς ἐμπαλιν.“ Οἱ δὲ χρόνοι καὶ οὔτοι
 διαφέρουσι· 72 „Θεμιστοκλέα καὶ ψιμύθιον καὶ κώμν-
 θα.“ τί δ’ οὐχὶ καὶ οἱ τόνοι; καὶ ὡσαύτως καὶ λίαν 73
 οἰκείαν δευτέραν ἀπὸ τοῦ τέλους· καὶ 74 παραλείπω μύ-
 ρια, τί γάρ με δεῖ πάντα λέγειν δαίγματος ὅσον δεόμενον;
 ὃ 75 δ’ ἴσως ἀναγκαῖον· ἐκλείπεται γάρ τὸ 76 παρά-
 δωγμα τὸ παρὰ τοὺς ἀριθμοὺς οἷον „καὶ οὐπω εἶχον διὰ
 πάσης τὰ καταστρώματα.“ καὶ „εἰπέ 77 μοι· ταῦτα
 10 δ’ ἂν 78 λέγωσι.“ καὶ „αἱ ἄμαξαι, ἵνα ἀντὶ τείχους
 ᾗ,“ 79 καὶ „τὴν 80 Φιλίππου ῥώμην διεξιέναι.“ ὅτι
 μοι δοκεῖ πάνθ’ ὅσα ἂν εἴποι τις ὑπὲρ τούτων καὶ ἐπὶ
 θάτερα τὰ γνωριμώτατα. „ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος· 81 πολι-
 τεύω δὲ καὶ ἐπολίτευον.“ καὶ „μεταπέμπω καὶ διενό-
 15 ουν.“ καὶ „ποιοῦνται καὶ προωρῶμην.“ καὶ „ἱππάζομαι
 715 καὶ ὀρεῶμαι.“ παρὰ τὸ κοινὸν εἴρηται πασχόντων ὥσπερ
 οὐχὶ ποιούντων· ἔτι δὲ καὶ πρὸς τούτοις ἡ μετάθεσις τῶν
 λεγομένων, 82 ὅταν τῆς συνήθους χώρας ἐκπέσῃ, καὶ 83
 τῇ πεπατημένῃ κόσμον περιάπτῃ, ὥς ἐὰν λέγωμεν,“ οὐ-
 20 δὲν δεῖ ἄλλο.“ καὶ „τούτου περὶ 84 ἐν 85 καὶ τοῦ Διὸς

ἔνδοξ. rell. ἐνδότας.

72 Par. διαφέρουσιν.

73 Weisk.

conj. καλλίαν, ὁξεῖα δευτέρα ἀπὸ τοῦ τέλους: scilicet pro καλλίαν
 dici posse καλλίαν, penultima acuta.

74 Weisk. vult καὶ

τοι.

75 Weisk. conj. τόδε δ’ ἴσ.

76 Par. τῷ manu

recent. supra lin. scriptum τό. — Locus Thucydidis I, 14. in
 Ald. Codd. ita scriptus est οὐπω εἶχον καὶ διὰ. Transposui καὶ.

77 Verba εἰπέ μοι — λέγωσι ejicienda putat Weisk.

78

Par. δεῖ ἂν. 79 ᾗ per enallagen pro ὡσι. 80 Dem. Olynth.
 II. p. 18.

81 Olynth. III. p. 37.

82 Weisk. excidisse

putat προθέσεων καὶ ἄρθρων καὶ ἄλλων τῆς λέξεως μορίων.

83

Weisk. καὶ delendum et περιάπτει legendum putat.

84 περὶ

servandum putat Weiskius, quia secundum Etymol. M. s. v.

ἀπὸ quibusdam ἀναστροφῇ s. μετάθεσις τόνου non placuit.

85

τῷ νεῷ, καὶ ἄλλο τι, ⁸⁶ ἢ καὶ τάχα ἴσως καὶ ὑστέρα τοί-
 νυν δεκάτη.“ Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα εὐρήματα, θεύματος
 δὲ εἵνεκα ταυτὶ παρεθέμην· ἀκαιρον γὰρ εἰ πάντα λέξε-
 ται καὶ περὶ πάντων ἐπέξεμι μηδὲν ⁸⁷ παρῆς. ἡ γὰρ
 ἀβολὴ τοῦ λόγου γένοιτ’ ἂν ἀσύμμετρος πολλῶν ἐπῶν &
 εἰς τοῦτο τὸ μέρος καὶ συγγραμμάτων πλειόνων εἰ ἐδελη-
 σεις δοθῆναι δυναμένων. ἀλλ’ ἐμοὶ προκειμένον ἐστι
 καὶ σκοπός ⁸⁸ τις οὗτος καὶ κανὼν, ὑπόμνημα ποιῆσαι
 τῆς τέχνης, ὡς ἐνὶ μάλιστα ἐν βραχυτάτοις, τοῖς συγ-
 γράμει ⁸⁹ καὶ πολλάκις καὶ συνεχῶς περὶ αὐτῶν ἀκηκοόσι, ¹⁰
 καὶ τοῖς βιβλίοις οὐκ ἀνασκήτως οὐδ’ [ἂν] ⁹⁰ ἀμελετή-
 τως τηρεῖν ἔχουσιν, ὧν τὴν μέθοδον ἐν τύποις κατετά-
 ξαμεν· εἰ δὲ τις καὶ μὴ πλησιάσας μηδὲ τῶν πλειόνων
 ἀκούσας ὑπ’ εὐφροσύνης τε καὶ συνέσεως, δεξιότητός τε τῆς
 γνώμης ὡς ἐπίσκοπον ἤξει κατὰ τὰ προειρημένα τῆς τέ- ¹⁵
 χνης, δύναται· ἂν ἀφ’ αὐτοῦ τὸ ⁹¹ ἀκόλουθον περαίνειν,
 καθάπερ ἐμβαλεῖ ἔχουσιν· ⁹² τισι καὶ πῶς ὁδοῦ λαμβανό-
 μενος. Τὸ κόμμα δὲ περιόδου μέρος ἂν εἴη τὸ ἐλάχι-
 στον. οἷον ⁹³ „πολλάκις ἐθαύμασα, τίσι ποτὲ λόγοις
 Ἀθηναίους ὑπεῖδαν οἱ γραφάμενοι Σωκράτην, ὡς ἄξιός ²⁰
 εἶη θανάτου τῇ κύλει.“ τῶν γὰρ κώλων τὰ μὲν βραχύ-

Ald. Codd. ἐν. Weisk. ἐν. ⁸⁶ Weisk. conj. ἄλλοθι. Tum
 Ald. Codd. ἢ καὶ τ. ἴ. καὶ ὑστέρα τοίνυν δεκ. Correxerit Weis-
 kius, verrens. ⁸⁷ Fortassis etiam primus et vicesimus
 dies mensis. Decimus enim dies προτέρα δεκάτη, vicesimus
 primus ὑστέρα δεκάτη dicitur. ⁸⁸ Ald. Codd. μηδέν. Weisk.
 μηδέν. ⁸⁹ Par. σκοπός. rell. τρόπος. ⁹⁰ Ut nostri di-
 cunt, den Kunstverwandten. WEISKE. ⁹¹ ἂν Weisk.
 e praec. ἀνασκήτως temere repetitum, et pro sq. ἔχουσιν scri-
 bendum putat ἀξιούσιν. ⁹² Ald. τό. rell. τοῦτο. Weisk.
 edidit τούτων τό. ⁹³ Par. τισιν. tum Ald. Codd. καὶ πῶς.
⁹⁴ Xen. Memor. initio.

τισα τούτου, τὰ δὲ μείζω ὑπάρχει ὄντα. ὥσπερ ἀμέλει
 καὶ τῶν περιόδων αἱ μὲν μείζους, αἱ δὲ ἐλάττους, καὶ
 τῶν περιχοπῶν ὡσαύτως. τοῦ γὰρ λόγου μέγεθος λαμ-
 βάνοντος καὶ τὰ μέρη τοῦ λόγου συνεπαύξεται. ἔστιν
 6 οὖν τὸ μὲν κόμμα ἐκ δυοῖν λέξεων ἢ τριῶν, τὸ δὲ κῶλον
 διπλάσιον, ἢ κατὰ τοῦτο καθάπερ διττῶν ἄρθρων μετέ-
 χον. ⁹⁴ ὠνόμασταί γὰρ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς ζώοις
 κῶλων· ἡ δὲ περιχοπὴ ἐκ δύο κῶλων καὶ τριῶν ἐστι κα-
 τὰ λόγον τῆς εἰρημένων μερῶν καὶ αὐτὴ συντιθεμένη·
 10 ὥσπερ χάρ τῶν ποδῶν οἱ μὲν ἄπλοῖ τυγχάνουσιν ὄντες,
 οἱ δὲ διπλοὶ συντιθέμενοι ἐκ τούτων, οὕτω ⁹⁵ καὶ τῶν
 κομμάτων καὶ τῶν κῶλων καὶ τῶν περιχοπῶν τὰ μὲν
 μῆκος ἔχει σύνθετον, τὰ δὲ περιτετμημένον. ⁹⁶ μικρὰς
 μὲν περιόδου κῶλα καὶ περικοπαὶ μικραὶ, μεγάλης δὲ με-
 20 γάλαι. ἡ δὲ περίοδος εὐθύμημά πῶς ἔστιν ἀπηγγελμένον,
 ῥυθμοῖς εὐτάκτοις κῶλοις τε καὶ περικοπαῖς, καὶ ἀλλή-
 λαις συμμετέροις. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ περίοδος κέκληται ἐκ
 μεταφορᾶς ἥτοι τῶν ἀγώνων τῆς περιόδου, οἱ ⁹⁷ τῶ
 ἰκνουμένῳ χρόνῳ ἐπιτελούμενοι τὸ ἴσον, αἱ ἀφιστάσιν
 20 ἀλλήλων, ἢ ἀπὸ τῶν χορευόντων περὶ τοῖς βωμοῖς καὶ
 τὴν περίμετρον τοῦ βωμοῦ καὶ τὸν κύκλον παραλαμβα-
 νόντων ἀπὸ σημείου ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον καθισταμέ-
 νων, ⁹⁸ ἕως ἂν πληρώσαντες τύχῃσι τοῦ κύκλου τὴν χο-
 ρεΐαν. ⁹⁹ Τῶν δὲ περιόδων καὶ τὰς ἀσυνμέτρους τοῖς
 25 μέρεσι περιόδους ὁμοίως ¹ καλεῖν εἰώθαμεν, τῆς κατὰ

94 Weisk. conj. μέγεθος ἔχον. MET cum nota supra
 scripta librarius habuit pro MET. 95 Par. οὕτως. 96

Vind. Ven. Par. ἐπιτετμημένον. Deinceps. Ald. Codd. κῶλα
 μικραὶ (sic) καὶ περικοπαί, Transposuit Weisk. 97 Ald.

Codd. οἱ. scr. οἱ. 98 Weisk. legendum putat καθιστάμενον.

99 Ald. χορίαν.

1 ὁμοίως Ald. Vind. Ven. per lacunam,
 liber Merulae sine lacuna om. Inserui ex Par.

τὸ ἐνθύμημα διανοίας ἐκτελεσμένης² ἅτα δὲ σχήματα³ τῶν ἐννοιῶν φέρεται, οἷον, προδιόρθωσις, ἀποσιώπησις, παράλειψις, εἰρωνεία, ἡθεποία, ἅπαντα ταῦτα οὐ μοι δοκεῖ δικαίως σχήματα καλεῖσθαι, ἀλλ' ἐννοίαι καὶ ἐνθυμήματα καὶ λογισμοί.⁴ τοῦ μίθραου ἔχει χάριν καὶ πίστειν εἶδη· τὰ μὲν γὰρ προαιμίων ἔχει δυνάμιν, προδιόρθωσις τε καὶ ἐπιδιόρθωσις, ἡ δὲ παράλειψις τὸ ἀξιοπίστον ἐκδείκνυται, καὶ μέρος ἂν εἴη τῆς παιθητικῆς τε καὶ ἡθικῆς ἀποδείξεως τῇ τῆς ἀποκρίσεως ἀρετῇ πρέποντα, ὅθεν ἤδη καὶ περὶ ταύτης λεκτέον, ἡ εἰς οἷον τέ ἐστι, καὶ τίς ἡ δύναμις αὐτῆς.

ΠΕΡΙ ΤΗΟΚΡΙΣΕΩΣ.¹

Ἵπποκρίσις ἐστὶ μίμησις τῶν κατ' ἀλήθειαν ἐκάστην παρισταμένων ἡδῶν καὶ παιδιῶν καὶ διαθέσεων σώματος τε καὶ τόνου, φωνῆς προσφύρου τοῖς ὑποκειμένοις¹⁵ πράγμασι. δύναται δὲ μέγιστον εἰς αἰσίν καὶ τὸν ἀκροατὴν ἄγειν ἐπισταταὶ λαμβάνουσα ταῖς ἐπιβουλαῖς τε καὶ γαητεῖαις, παραγωγαῖς τε καὶ παρακρούσεσιν.⁷¹⁶ ἡ μὲν γὰρ πίστις τε καὶ ἀπόδειξις καὶ μετ' ἀνάγκης ἄγει, ἡ δ' Ἵπποκρίσις ἀπάτη δολιεύουσα καθέλκει τὴν²⁰ γνώμην τοῦ κριτοῦ πρὸς τὸ δοκεῖν τῷ ἄγοντι, διόπερ' εὐκότως ὁ Δημοσθενὴς αὐτὴν ἐκτιμον ἦγε,³ καὶ πολλὰ κατὰ τῆς δυνάμεως ταύτης εἴρηκεν ἐγκώμια· τρεῖς μὲν

² Ald. Ven. ἐκτελεσμένοις. Ven. Vind. ἐκτελεσμένης. Weisk. supplendum putat διὰ τὰ ταῖς κατὰ τὸ ἐνθ. διανοίας εἶναι ἐκτελεσμένας, aut αὐτὴ τῆς κατὰ τὸ ἐνθ. διανοίας οὐσας ἐπωρῶν ἐκτελεσμένης.

³ Haec usque ad vv. ἀρετῇ πρέποντα Longini nomine leguntur apud Max. Planudam T. V. p. 431, 14, et brevius apud Jo. Siceliotam T. VI. p. 119, 23.

⁴ Ald. Codd. λογισμοῦ. Weisk. λογισμοὶ ut T. V. et VI.

¹ Lib. Merulae hunc titulum habet in margine, continuentis verbis contextus. ² Par. γ. δδ. ³ Par. α. η. γ.

περὶ αὐτῆς ἐρωτηθῶς, τριπλᾶ δὲ αὐτὸς δοὺς τὰ νικητή-
 ρια καὶ ποιήσας πρώτην τε καὶ δευτέραν καὶ τρίτην.
 εἰ γὰρ στερησεται λόγος τὰ ἄλλα ⁴ πάντα ἔχων πλεο-
 νικητήματα καὶ πρὸς τὸ πείθειν ἱκανῶς συγκεκροτημένος
 ταῖς ἀποδείξεσι καὶ σαφῶς καθαρῶς τε τῇ λέξει διακρί-
 μενος, τοῦ κατὰ τὴν ὑπόκρισιν πλάσματος, οὐκ ἂν ἔχοι
 πρακτικῶς παρὰ τῶν δικαστῶν. φαίνεται γὰρ ἀμυδρὸς
 τε καὶ ἀσθενὴς καὶ ἀχαρίστος, ἀτερπής τε καὶ ἀγλευκής,
 καὶ τὸν δικαστὴν ἐνοχλῶν, ἐλαύνων μᾶλλον ἢ καὶ τὴν
 ἐν ψῆφον παρακαλῶν. ἀσκεῖν δὲ αὐτὸ θεώμενος τοὺς ἐν
 τοῖς ἀληθινοῖς πράγμασι ὅτιοῦν λέγοντας καὶ μετὰ τοῦ
 πάσχειν τριβομένους καὶ διατεινομένους ἐν ⁵ τῷ διαλέ-
 γεσθαι ἢ τούναντιόν ἀνιεμένους καὶ πραῦνομένους, καὶ
 πράξεως μετρίως μεταλαμβάνοντας. διαπλάττει γὰρ αὐ-
 15 τοὺς, καὶ σχήματός πως ἔχειν ποιεῖ καὶ τόνου φωνῆς
 αὐτὰ τὰ πράγματα. πεπονθῶς γὰρ οὗτος αὐτὸς αὐτῷ
 κατὰ τὴν ἀληθειαν, οὕτω τέχνην συνισταμένων καὶ βου-
 λομένων τὸ θεῖον μαθεῖν ὑποκρίνεται. δυνήσῃ δὲ καὶ πα-
 20 ρὰ τῶν τῆς τραγῳδίας ὑποκριτῶν καὶ κωμῳδίας τῶν ἀρί-
 στων, παρ' ὅσον ποιεῖ τὴν ἔννοιαν ἢ τὴν ἀηδαν ἐκάτε-
 ρον αὐτῷ, τότε ἐν ὑποκρίσει καὶ ἄνευ ταύτης καταμαν-
 θάνειν. ὡς δὲ ἐν τύποις παραλαβεῖν, θυμουμένῳ μὲν ἐπί-
 τροχον ποιεῖσθαι τὸν λόγον συμφέρει καὶ πρέπει, καὶ
 τὴν φωνὴν ἀξίαν ⁶ ἔχειν καὶ τὸ φθέγμα ἀπλούστερον.
 25 καθισταμένῳ δὲ τὰς ἀρχὰς πρῶτον τὸ φθέγμα ⁷ ποιητέον
 καὶ ἐπιεικές, ἐπὶ τὸν ὄχλον δὲ πως, καὶ δακτικόν, καὶ
 τοιοῦτον οἶον παρακαλοῦντὸς καὶ ἐν χρεῖα καθεστῆχότος
 καὶ εὐλαβείας ἢ αἰδοῦς μετέχοντος. αἱ δὲ πίστεις τοῦ
 πνεύματος τὸν ῥυθμὸν ὑπαλλαττέτωσαν, καὶ τὸ τῶν ἐν-
 30 θυμημάτων εἶδος ἐπιστροφῇ ποιεῖτω τὸν λόγον, καὶ τὸ

⁴ Ver. καὶ ἄλλα. ⁵ Par. ἐν τῷ. Tell. ἐν. om. ⁶ Ven.
 ὁξίαν. ⁷ Par. φθέγμα. Tell. πνεῦμα.

σχῆμα τοῦ σώματος μετὰ τῆς χειρὸς. σύντονον καὶ δρι-
 μν βλέπειν ἄμεινον, καὶ βλέποντα πρὸς τοὺς δικαστὰς,
 καὶ συναποκλινόμενον αὐτὸν ταῖς τῆς πειθοῦς μεταβο-
 λαῖς. εἰ δέ τι ἀποδείξεις, καὶ καιρὸν ἄγοντα μάθοις τὸν
 δικαστὴν τοῖς ἐλέγχοις καὶ παραδεδειγμένοις τὴν πιθανό- 5
 τητα τῆς ἀποδείξεως σχετλιάζειν ἢ φύσις παρακαλεῖ,⁸
 καὶ καταπλήττειν τὸν ἀντίδικον τῷ πεπλασμένῳ τούτῳ
 φθέγματι, οἰκείῳ τῶν εὐρηκότων ὄντι τὴν ἀλήθειαν.
 ἐπικλάζειν γοῦν φιλοῦσι καὶ θέλγουσι καὶ αἱ κύνες τῇ
 τῶν ἰχνῶν εὐρέσει καὶ περιχαρείᾳ δηλοῦσιν ἔχειν ἐγγύς 10
 τὸ πάλαι ζητούμενον. ἐπαιρεται δὲ καὶ μικρὸς παῖς οὐ
 γλίχεται τυχῶν. Ταῦτα δὲ μὴ παρέργως βούλου θεω-
 ρᾶν, ἀλλὰ συλλέγειν εἰς τὸν ἑαυτοῦ λόγον ἴδιον εἶδος
 πίστεων, δι' ἀπάτης εὐαγώγου πεπορισμένον ἀσυλλογι-
 στω πάθει τοῦ πρὸς ταῦτα πειρωμένου. Οἰκτιζόμενον 15
 δὲ δεῖ μεταξὺ λόγου τε καὶ ὥδης τὸν ἥχον ποιήσασθαι,
 οὔτε γὰρ διαλεγόμενους⁹ ἴστί· ἀναπειθῆναι γὰρ οἶκτος
 ἐξάδειν. ὅθεν ἀρχαὶ μουσικῆς χαρμονή τε καὶ λύπη τοῦ
 φθέγματος ἐπεγειρομένου πρὸς τὴν μεταβολὴν τῆς λέ-
 ξεως· οὔτε δὴ ὅικεν,¹¹ ἀλλὰ πίπτει μεταξὺ τούτων. 20
 δρόμος δὲ οὐ πρόπων ἐν τῷ τοιούτῳ μέρει, πλὴν εἰ¹²
 τοὺς ἐπιλόγους δεήσειεν οὐ κατ' οἶκτον, ἀλλὰ κατὰ τὸ
 θρημοιδὲς διατίθισθαι· ταῦτα ἱκανῶς ἔχεται. τὰ δ' ἄλ-
 λα ἐκ τούτων ὁ μαθὼν λήψεται· καὶ οὐκ ἂν ὁ γε εὐ-
 φρεὲς ἀπόρως ἔχει τῶν τούτοις¹¹ ἐπομένων, ποιητικὸς 25
 τε ὢν καὶ ἐξεργαστικὸς, καὶ ἀπὸ βραχείας ἀφορμῆς ἐπὶ
 πολὺν τείνων τὴν διάνοιαν, καὶ ἐφ' ὅσον προσήκει τῷ
 μέλλοντι ταλέως γενέσθαι ῥήτορι.

8 Pat. παρακαλεῖ.rell. καλεῖ.
 διαλεγόμενους. 10 Ald. ἔικεν.
 τοιούτοις.

9 Ald. διαλεγόμενα. Codd.
 11 Pat. τούτοις. rell.

Μνήμης δὲ ὅτι οὐδὲν ἐστὶ σπουδαιότερον ἀνθρώποις
ὥς ἔπος εἰπεῖν, τίς ἂν ἀντιλεξείη τοῦν ἔχων. οἱ δὲ καὶ
τὴν ² λήθην ἐπαινοῦσιν, ὡς Εὐριπίδης·

Ἄ ποῖνια λήθη τῶν κακῶν, ³
ὀνομαζῶν· ἐγὼ δὲ λήθην μὲν καὶ ἔξοδον μνήμης ἢ τι ⁴
ἢ οὐδὲν ἐπωφελεῖν κρίνω, τὰ δὲ μέγιστα καὶ κυριώτατα
βλάπτειν τοῦ βίου καὶ παραιρεῖσθαι καὶ ὑστερεῖν τῆς
εὐδαιμονίας· τὸ γὰρ εὐμνηστότατον τῶν ἀμαρτημάτων
10 τε καὶ ἀδικημάτων, τὴν ἀχαριστίαν, ἐπιλείπουσιν ⁵ τῆς
τοῦ μνημονεύειν δυνάμεως·* συμβαίνουσαν εὐρήσομεν· ὁ
δὲ μνημημένος τὴν χάριν οὔτε ἄδικος οὔτε ἀχαριστος·
νόμων γὰρ μὴν ἐπιλαθομένους καὶ τῶν σωφρονιζόντων
ἡμᾶς δογματῶν, ἀναγκαῖον ἐστὶ φαῦλος τε ⁶ καὶ μοχθη-
15 ρους καὶ ἀναιδεις γενέσθαι, πᾶσα τε ἀνοία καὶ ψυχῆς
ἀμαθία διὰ λήθην ἐμπίπτει. ὁ δὲ ἀκρως μνημονευτικός
τε καὶ μνήμων διαφερόντως σοφός· ὁ δὲν καὶ τοῦτο ὀρ-
θῶς ἐστὶν ἀνηρημένον, οὐ μνημονεύω μὴ λίαν. ⁷ ἢ μὲν
τοῦ σοφοῦ, καὶ „σοφός ⁸ ὁ πολλὰ εἰδὼς φῦσει.“ τῶν δὲ
20 τῆς ψυχῆς ἀρετῶν, εὐμαθείας, ⁹ ἀγχινόας, συνέσεως,
μνήμης, μεγαλοπρεπείας, εὐπειας, τὸ ζηλοῦν δύνασθαι
καὶ ἀκριβῶς ἀπομιμῆσθαι καὶ ἀποματτεσθαι τοὺς τύπους
τῶν λόγων, ὡς ἂν τις ἀποδείξει· ¹⁰ καὶ θαυμάσει, ¹¹

22 1 Caput hoc libro singulari edidit Fed. Morellus, Parisi-
ense MDCXVHI. 2 τὴν e Par. inserui. 3 Mor. addit:

ὡς· εἰ σοφὴ Orest. 207. Pors. 4 Mor. ἢ μικρόν τι. 5 Ald.
Par. ἐπιληπούσης. Mor. ἐπιλιπούσης. Ven. Vind. ὁλεῖται. 6*

Par. δυνάμει. man. rec. θ mutavit in ως. 6 τε e Par. in-
serui. 7 „ὅ. ἐστὶ σ. Πινδ.“ Mor. vertens: non viri pru-

dentis est. 8 Pind. Olymp. II. 86. Boeckh. 9 Ven.
Vind. εὐμαθείας. 10 Ald. Vind. Ven. ἀποδείξεισι. Par. ἀπο-

δείξει. man. rec. super s scripsit s. Mor. ἀποδείξ σι. 11

καὶ τὸ τοῖς διδασκάλοις παραπλησίως τε καὶ ὅτι ἐγγυτά-
τω λέγειν, ταῦτα σύμπαντα ¹² μιᾶς ἔχεται φύσεως τε καὶ
δυνάμεως καὶ πλεονεξίας ¹³ τῆς ἐκ τοῦ μνημονεύειν ἐτοι-
μως ἔχειν. ἡ γὰρ κρῆσις τῆς ψυχῆς σύμμετρος οὖσα καὶ
δικαία κατὰ ¹⁴ τὴν ἁρμονίαν τῶν δυνάμεων, καὶ οἷον
κρηρὸς εἰργασμένος εὐπλαστος μὲν καὶ εὐάγωγος καὶ μὴ
σκληρὸς μηδ' ἀντίτυπος μηδὲ ἀτέραμνος, μηδὲ αὐτὸς μαλα-
κὸς τε καὶ διαρρέων, ὥς συγχέσθαι ¹⁵ τοὺς τύπους καὶ
ἐξιτήλους ¹⁶ γενέσθαι συμπιπτόντων τῶν χαρακτηριστῶν καὶ
τῶν γραμμάτων ἀναλαμβάνει καθάπερ ἐκμαγεῖον καὶ ¹⁷
διατυπώται ῥαδίως ὑπὸ τῶν φαντασμάτων ¹⁷ τορευνός-
μενός τε καὶ γραφόμενος, ἐναργέσις ὥσπερ καὶ κοῖλος
χράμμασι καὶ εὐχοαράτοις σημείοις τῆς ἐπιστήμης. πάν-
τα γὰρ πᾶσιν εἰκάζων ὁ ἀγγίχοντες καὶ ταχέως ἐπιβάλλον
αὐτῇ τῆς ζητήσεως ἀπεμνημόνευσας ¹⁸ καὶ ἑμαυτὸν ἐξαρρεῖν ¹⁹
τῆς ἀπορίας τὴν μηχανὴν, καὶ σύνοις ²⁰ τὰ δέον διό-
περ μοι δοκεῖ καὶ ὁ Πλάτων τὰς μαθηθείς ἀναμνήσεως
λέγειν. οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἢ ὥσπερ ἀναμνησάμενοι περὶ
ᾧ δοκοῦμεν μὴ μεμαθημένα καὶ μηδὲ ἐγνωμένα καταλαμ-
βάνομεν τὸ ζητούμενον· πῶς δ' ἂν ἡβούλετό τι ζητῶν, ²⁰
ἅτε συνιδὼς αὐτῷ μὴ μαθῶν, εἰ μὴ προσεδόκα μνήμη
τῇ ταῦτα ἀνευρήσειν. ἡ δὲ εὐρεῖσις ἄρα τοῦτο ἐστὶ, πε-
ρας ἀναμνήσεως, καὶ ἀφ' ᾧ ἐπαθὲ τις καὶ ἥσθητο συλλο-
χισμὸς καὶ ὁμοίον καὶ ἀναλόγον ἢ μείζονος ἢ μικροτέρου
παράθεσις. ἃ γὰρ αἱ αἰσθήσεις προὔλαβον καὶ ψυχὴ ²⁵

Par. θαυμάσιον. Moz Ald. Ven. Vind. post διδασκάλοις habent
τε, quod om. Par. 12 Par. σύμπαντα, 13 Ald. Codd.
πλεονεξίας. 14 Ald. Codd. καὶ τὴν ἁρμ. τῶν δυνάμεων. 15
Ven. συγχέσθαι. rell. συγχέσθαι. 16 Ald. ἐξιτήλους. tum
Ven. Par. γίνεσθαι. Ald. Vind. γενέσθαι. 17 Par. φαντα-
σιῶν. tum Moz. Par. τορευόμενος, manus rec. in Par. inscri-
psit r. 18 Par. ἀπεμνημόνευσας. 19 Par. Ven. ἐννοεῖς
Ald. Vind. Moz. συννοεῖς.

παρὰ τῶν αἰσθήσεων λαβε, ταῦτα μεμνηκότα ²⁰ καίται
καὶ ἡρεμοῦντα καὶ σχολάζοντα τοῖς νωθοῖς καὶ λήθης
γέμουντι, ὥσπερ ἐν ἀμφοραῖς ²¹ εὐρώτος ἢ πηλοῦ με-
μνημένοις καὶ ἐπαληθιμένοις. τοῖς δὲ εὐφροστέροις καὶ
5 γονιμωτέροις ²² καὶ αὐτὸ τοῦτο γονιμοικωτέροις, κα-
θ' ἅπαντα ἐν χαλκοῖς γραμματίσιν σθηπιδόνος κειχωρισμένοις ²⁴
καὶ διὰ χρόνον γνησιότητος ἐπιτηρίας, εἰς τὴν σωτηρίαν
τῶν τέκνων ἀμείναντα καὶ ἄχραντα διὰ τέλους σώζεται.
μνήμη μὲν γάρ ἐστι σωτηρία φαντασιῶν, καὶ αἰσθήσεως
10 παρελθούσης παρουσία, ²⁵ καὶ κτήσις πρὸς τὸ πρόχει-
ρον τῆς χρήσεως. ἡ δὲ ἀνάμνησις ἐπιβολή ²⁶ φαντασίας
παραλθούσης, τῆς παροικομένης. ὅτε δὲ τι καὶ μεταξὺ
τοῦ εἶδέναι τε καὶ μὴ, ὃ δεῖται ὑπομνήσεως. καὶ ὅτι
ὑπόμνησις ὡς ἀξιούσης τῆς ἐπιστήμης ἀνανέωσις καὶ
15 ἐκάληρις, ὣν προείμεθα ²⁷ ἀλήθης χάριν. καὶ τῶν μὲν
γυνώσκοντων δὲ ἀτάληψις εἰς τὸ ὁλόκληρον τῆς ἐπιστή-
μης, ὃ δὲ ἐπιλανθάνόμενος τῶν λησισμένων ιδιώτης ἄ-
χρηστος, καὶ πάντα κληθεὶς δικαιοτέραν ἢ ῥήτωρ. ὅπου
γε καὶ Δημοσθένην τῆς μνήμης ἐπιλειπούσης ἐπιλαλοῦμεν
20 καὶ ἡ δόξα μιν τῶν λόγων, καὶ συνόλων ἡ τέχνη. τῆς γὰρ
718 μνήμης ἐκπλαγείσης ὑπὸ τοῦ δέους πᾶσα τέχνη φροῦδος,
φθίνειν ὁ Θουκυδίδης ²⁸ φόβος γὰρ μνήμην ἐκ-
πλήσσει, ²⁹ λέγεσθαι, καὶ ὀρθῶς λέγει. γένοιτο δὲ μνήμων
δικαίως τρόπῳ σώφρονι καὶ φύσει εὐευχίᾳ καὶ θαῶν

20 Ald. Vind. Ven. μεμνηκότα. Par. μεμνηκότα. Mor. μεμνη-
κότα. 21 Ita edidi e conjectura Morellii, quamvis sciam,
vulgatam formam esse ἀμφορεύς. Ald. Codd. διαφοραῖς. 22
Mor. ἐπαληθιμένοις. 23 Ald. γονιμοῖς. Ald. Mor. Codd.
γονιμωτέροις. 24 Mbr. κειχωμένοις et mox διὰ χρόνον. 25
Ven. σωτηρία. 26 Mor. Par. ἐπιβολή. rell. ἐπιβουλή. 27
Codd. προείμεθα. Ald. Mor. προειλόμεθα. 28 Thucydidis II.
89. verba sunt; φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει. Antecedentia ve-
ro, τῆς γὰρ μνήμης ἐκπλαγείσης κ. τ. λ. ad auctorem nostrum

ἐπιπνοιᾷ καὶ φιλομαθίᾳ ἡδεῖα ²⁹ καὶ φιλόνοιξις τοῦ με-
 μνησθαι θέλειν. κινδυνεύει τε πᾶς φιλαμαθῆς, καὶ ἐλ-
 λειπῇ τῆς μνήμης, μελέτη διὰ τέχνης πόνου δημιουρ-
 γοῦ καὶ φροντίδος ἐξεργάζεσθαι τὸ μνημονεύειν. πό-
 θος μὲν γὰρ ἀρχὴ φροντίδος. μέριμνα δὲ καὶ φροντίς ³⁰
 ἐκδεξαμένη τοῦ πόθου τὴν καταβολὴν καὶ τῆς ἐπιθυμίας
 τὴν γένεσιν ἐξέρωμένην οὖσαν, ὃ δὴ ἔρως κέκληται, συνι-
 στᾷ τῆς μνημοσύνης τὴν οὐσίαν. καὶ αἰσθανομένη γὰρ
 ἡ ψυχὴ τοῦ καλοῦ μαθήματός τε καὶ θεάματος, ἥ τού-
 ναντίον τοῦ χειρονός τε καὶ χαλεπωτέρου, προσέσχε τὸν ³¹
 νοῦν, καὶ δεινὴν ἔλαβεν ὥδινά τοῦ πράγματος, ὥστε καὶ
 παραμένειν μέχρι παντός ἐθέλειν. ἐξ ὧν ἡ φροντίς εἰσα-
 γίρεται, ³² σφύζοντος καὶ σφαδάζοντος καὶ πηδῶντος
 ἐν αὐτῇ τοῦ τῆς φαντασίας μέρους. ὁ δὲ ῥάθυμος ἀμ-
 βλὺς τε καὶ νωθρὸς καὶ βραδὺς, μόλις τε ἦσθετο τοῦ γε- ³³
 γονότος, καὶ μετὰ τὴν αἰσθησιν ἐγκατέλιπεν, εἰ μῆτις
 αὐτὸν ἐπεγείρειεν θεῶν, ἢ ἑαυτὸν τοσοῦτον εὐφλεκτον ³⁴
 καὶ εὐκίσθητον ἐξεργάσαιτο ³⁵ καὶ τρίβου τοὺς τύπους
 ταῖς τῆς ἀναμνήσεως καὶ μελέτης καὶ μερίμνης ἐπιβο-
 लाῖς. ³⁶ τὸ γὰρ πολλάκις ἐθέλειν ἀκοίειν καὶ λέγειν ὧν ³⁷
 ἤκουσεν ἢ κατέλαβε δι' ἑτέρας ἡστινοσοῦν αἰσθήσεως,
 τοῦτο ³⁸ ἀπεργάζεται τὸ μεμνησθαι κινουμένης αἰεὶ καὶ βά-
 θος λαμβανούσης διὰ τῆς κινήσεως τῆς ἐναπομορχθείσης ³⁹
 φαντασίας εἰς τὴν τῆς ψυχῆς ὑποδοχὴν. ὥς γὰρ τὰ τρίμμα-
 τα τῶν ἀμαξῶν κοιλαίνεται καὶ βάθος ἴσχει ταῖς πολλαῖς ⁴⁰
 καὶ συνέχευι ⁴¹ καὶ καταγενομέναις τῶν τροχῶν ἐπιβο-
 लाῖς, οὕτω καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν τι συμβαίνει. τὸ δ' εἰς

pertinent. 29 Ald. Vind. ἡδεῖα. Par. ἡδεῖα, et mox Ald. δημιουργοῦ.

30 Mor. εἰσγίρεται. 31 Mor. εὐφλεκτον. 32 Par. ἐξεργά-

σαιτο. rell. ἐξεργάσαιτο. tum Ald. Mor. τρίβου. Codd. τρίβοι.

33 Mor. Codd. ἐπιβολαῖς. Ald. ἐπιβουλαῖς. 34 Par. τοῦ.

man. rec. correxit τοῦτο. 35 Ald. ἐν ἀπομορχθ. 36 Par.

συνεχίσιν. Deinceps Ven. Vind. ἐπιβουλαῖς.

ἅπαξ καὶ πρῶτον καὶ μέχρι τινός καὶ ἕως τούτου λαν-
 επιπολαίους³⁷ ποιεῖ τοὺς τύπους. οὕτω μὲν οὖν μνήμης
 περιέση, καὶ εἰ μὴ τύχοις φύσει μετεληφώς. Ἦδη δὲ
 καὶ Σημωνίδης καὶ πλείους μετ' ἐκείνον μνήμης γνώμης
 5 ὁδοὺς προσδίδαξαν, διδῶλιν παράθεσιν καὶ τόπων εἰση-
 γούμενοι πρὸς τὸ μνημονεύειν ἔχειν ὀνομάτων τε καὶ ῥη-
 μάτων· τὸ δὲ³⁸ ἐστὶν οὐδὲν ἕτερον, ἢ τῶν ὁμοίων πρὸς
 τὸ ἰσχυρὸν καινὸν παραθεώρησις καὶ συζυγία πρὸς ἄλλο.
 τὸ γὰρ γινώριμον τοῦ γνωστοῦ τύπος τις καὶ ἔχνος καὶ
 10 λαβαὶ καὶ ἀφορμαί, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ τὰς τῶν
 βαρβάρων φωνὰς συλλαβεῖν ἐστὶν ἀντιτιθέντα τῷ γινώριμῳ
 τὸ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ τοὺς τύπους τῶν πραγμάτων καταβλέ-
 ποντα. ὁ δὲ τόπος τῆς γνώμης τὴν³⁹ ἀφορμὴν ἔδωκεν· ὅτι
 μηδὲν ἄνευ τόπου καὶ τὸ μέρος τοῦ λείποντος καὶ ὅλου.
 15 ὥστερ γὰρ οἱ τὸ ἔχνος ἀνευρόντες κύνας καὶ τὴν χώραν
 τῶν ἰγνῶν κατὰ πόδας διώκουσι⁴⁰ τὸ θηρίον, καὶ μόνον
 οὐκ ἔχειν ὑπολαμβάνουσιν, οὕτω δὲ⁴¹ καὶ τῷ σπονδά-
 ζοντι μνημονεύειν καὶ σῶζειν τὰ μαθήματα⁴² θέλοντι
 τὰ μέρη τῶν μαθημάτων ἔτι θεωρητέον καὶ τὰ συμβε-
 20 βηκότα αὐτοῖς. ἐν' ὅπου τύχοι προσβαλὼν⁴³ ἐκείθεν αὐτῷ
 τὸ μνημονεύειν ὑπάρξαιτο. τοιγαροῦν καὶ τὰ μέτρα μάλ-
 λον μεμνήμεθα τῶν ἄνευ μέτρον πεποιημένων, ὅτι δὲ⁴⁴
 τὸ τοῦ ῥυθμοῦ καὶ⁴⁵ τὸ τῆς εὐταξίας ἀνάλογον μνημο-
 νεύοντες καὶ τὰ καθ' ἕκαστα τῶν ῥημάτων ἀνιχνεύομεν
 25 κατὰ πόδας ζητοῦντες τὸ λείπον ἐξ ὧν προειλήφαμεν. τὸ
 δὲ μέγιστον ἐν τούτοις, μελετᾶν ἀεὶ καὶ ἀπιστεῖν ὥς εἰ-
 δότι καὶ φοβεῖσθαι μὴ διαρρύνει σε τὸ μάθημα οἰχήσε-

37 Ald. Codd. ἐπὶ πολλούς. In Par. man. rec. super πολλούς scri-
 psit πολῆς. Mor. ἴα. ἐπιπολαίους. 38 Ald. Codd. τόδε. 39 Mor.
 τῇ ἀφορμ. Ald. Codd. εἰς ἀφ. 40 Par. διώκουσιν. 41 Codd.
 δεῖ. tum Ald. σπονδάζοντι. 42 Par. παθήματα. man. rec. supra π
 posuit μ. 43 Par. προσβαλὼν. tell. προσλαβὼν. 44 Ald.
 δεῖ. Codd. δὲ, ut conj. Mor. 45 Ven. καί, tell. κατὰ.

ται. τὸ γὰρ ποιοῦν ἐπιλήσμονας ὑπόληψις ἐστὶ τὸ δα-
 κύν εἰδέναι τὸ ἀπαξ ὀφθῆν ἢ λεχθῆν ἢ ἀκουσθῆν, ἢ ⁴⁶
 καὶ τὸ προσδοκᾶν ὅτι καὶ εἰς νέωτα καὶ μετὰ χρόνον
 μοι ⁴⁷ παραμενῇ, μὴ τι γε δὴ τρίτην ὑστερον ἡμέραν ἢ
 τετάρτην ἢ πέμπτην. ἔχει δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' αἰχεται ⁵
 καὶ κατὰ μικρὸν διαφθείρεται καὶ δαπανᾶται μὴ ⁴⁸ με-
 λετώμενον. δεινὴ δὲ πρόφασις λήθης καὶ τὸ γεγραφθαι
 πού σοι τὰ μαθήματα καὶ ἐπὶ σχολῆς ἄγειν, ⁴⁹ ἐντυ-
 χόντα γινῶναι, καὶ ἀναλαβεῖν τὸ ἐκβεβλημένον. δεῖ δὲ
 οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἠγεῖσθαι μηδὲν ἐκείνων γεγραφθαι, ¹⁰
 μὴδ' ἐπὶ σοι καθέστηκεναι διαναγνόντι καὶ ἐπιλεξαμένῳ
 μαθῆν οἶον ⁵⁰ μὴδὲ εἰδέναι γράμματα, τὸ γε ἐπὶ μνήμῃ,
 καὶ οὕτως ἔση φροντιστής ⁵¹ περὶ τὰ ἐγνωσμένα, καὶ
 μελετηρότατος ⁵² εἰς μαθήματα. ἀμέλει ⁵³ τις ἂν ἐπι-
 λάθοιτο τοῦ ὀνόματος τῆς μητρὸς ἢ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς ¹⁵
 πατρίδος ἢ τοῦ σφετέρου, ἃ δῆλον ὅτι δι' οὐδὲν ἄλλο,
 ἢ ὅτι ἡ μελέτη τούτων ἀέναντος γίνεται καὶ καθημερινή
 τε. ⁵⁴ καὶ διὰ τέλους. τίς δὲ ἔστιν ὅς τις ἐρωμένης ἢ
 παιδικῶν ἐξελάσθητο, καὶ ὧν οὗτοι λέγουσιν ἢ πράττουσι,
 καὶ ληροῦντες τύχῳσι. ⁵⁵ καὶ ὅ τι ἂν φλυαροῦντες εἴ- ²⁰
 πωσι, τοῦτο ⁵⁶ φροντίδι βεβαιωσάμενος περιφέρει. καὶ
 μελέτη μακρὰ τῷ πρὸς ἐκείνοις εἶναι τὴν γνώμην καὶ
 μετ' ἐκείνων διαταῖσθαι. διὸ καὶ σοφούς τε καὶ ποιητι-
 κούς ὥς εἰκὸς ἀποταλαῖ ἡ μνήμη ὑποτρεφόμενη. ἅμα τε
 γὰρ ἔσπασέ ⁵⁷ τι τῆς ἐπιθυμίας, καὶ ἐγέννησε τὸ μνη- ²⁵

46 ἢ Par. Ven. om. 47 Mor. μῆ. 48 Mor. δῆ. 49
 Par. ἔχειν. 50 Ald. Mor. Par. οἶον. Vind. Ven. οἶον. 51
 Mor. φροντιστής. Ald. Codd. φροντὶς τις. 52 Ald. μελετηρό-
 τατος. Codd. μελετηρότ. 53 Mor. ἀμέλη. 54 τε Ald. Mor.
 om. 55 Par. τύχῳσιν et paullo post εἴπωσιν. 56 Ald.
 Vind. τί τὸ, Ven. τ' τὸ, Par. τοῦτο. Mor. τὰς φρ. 57 Par.
 Ven. ἔσπασεν. tum Par. ἐγέννησεν.

μανέναν, ποδῶν ἀπερχόμενον τὸ φανὲν κεχωρισμένον.⁵⁸
 καὶ σοφώτερος αὐτοῦ γεγεννημένος καὶ ποιεῖν⁵⁹ εἰς τὰ
 παιδικὰ ὀρέγεται καὶ γλίχεται τοῦ καλοῦ, καθάπερ τίς
 μαλακῆρός ὢν. νυνὶ δὲ πτερωθεὶς ὑπὸ μνημοσύνης, κἄν
 εἰ τύχοι ζωγραφικὸς ὢν ἢ πλαστικὸς, εἰδωλον ὁμοιότα-
 ταν ἐκ τῆς μνήμης τῆς περὶ τῶν παιδικῶν συμπλάσσε-
 ται⁶⁰ καὶ διατυπώσῃ. νυστάζειν γὰρ αὐτὸν οὐκ ἐφ' καὶ
 παρῆναι τὰ μέρη τοῦ κάλλους ὁ πόθος ἐγκείμενος, οὐδὲ
 ἀμειλῶς θεωρεῖν· οὐδὲ φιλάργυρος τῶν δραχμῶν ἐπιλήσει-
 10 ται τούτων ὧν ἀπέδθηκεν εἰς τὸ ταμιεῖον φέρων, διὰ
 φροντίδος ἔχων ἃ διηρίδμησε καὶ συνήθροισι. φροντί-
 ζων δὴ καὶ σὺ περὶ⁶¹ ταῦτα ἃ μανθάνεις, εἰ βούλῃ μα-
 θεῖν, καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτα⁶² οὐκ ἐπιλήσῃ τὸ
 σύνολον. ἀλλ' ἔξως ἐπὶ⁶³ τὴν χρεῖαν ἔτοιμα ὑπόγονον
 15 αὐτὰ καὶ πρὸ ὀλίγου τεθεραπευκῶς, καὶ περὶ αὐτῶν δι-
 ειλεγμένος. ἐὰν δὲ ἀνῆς, οἰχήσεται. πτερόντα γοῦν αἱ
 ποιηταὶ τὰ ἔπη καὶ τὰ ῥήματα λέγουσιν, ὅτι τοῖς οὐκ
 ἀπρίξ ἔχομένοις ἀναστάντα πέτεται. αἰνίσσεται δὲ καὶ
 ὁ κατατετρησθαι δοκῶν πίθος,⁶⁴ καὶ τὸ ἐν Ἰδίου
 20 κόσκινον, ὅτι μηδὲν στέγειν δυνάμεθα τῶν εἰς τὴν
 ψυχὴν εἰσιόντων, ἀλλ' ἀπορρέον⁶⁵ ἐστὶν ἄνωθεν, ὥσπερ
 ἀπορρέοντός τινος αἰεὶ δεῖ τὸ ἐπιστρέφον εἶναι. Ἀντιφῶν
 τε ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις τὸ μὲν τὰ παρόντα ἐξη-
 καὶ ὑπάρχοντα καὶ παρακείμενα αἰσθάνεσθαι κατὰ γν-
 25 σιν εἶναι ἡμῖν, παρὰ φύσιν δὲ τὸ φυλάττειν αὐτῶν ἐκ-
 ποδῶν γενομένων ἐναργῆ τὸν πόθον. ὅθεν ἐπειδὴ παρὰ
 φύσιν ἐστὶν τὸ μνημονεύειν, ἢ φροντίζει καὶ ἢ ἀσκησις
 κρά-

58 Mor. ἴσ. κεχωρισμένον.

59 Mor. ἴσ. καὶ ποιεῖν εἰ.

60 Ald. συμπλάσσεται. Codd. συμπλάσσει. 61 Mor. ἐπὶ, in-

ductus, ut videtur, sigla apud Aldum. 62 Par. νύκτωρ. 63

Par. ἐπὶ. rell. ὑπὸ. 64 Cfr. Arsen. Viol. p. 232. c. not.

65 Ald. ἀπόρρητον. Codd. ἀπόρρυτον. Mor. ἴσ. ἀπόρρυτον.

κράτιστον. ἀκροώμενος οὖν τῶν γε ἀποστοματιζόντων
 ἦτοι τὰ ἱσχυμμένα, ἦτοι τοὺς αἰτοσχεδίους λόγους τῶν
 ἀναγνωσμάτων, πρῶτον μὲν τὴν ἰδέαν τοῦ λεγομένου
 περιλάμβανε. τοῦτο δὲ ἐστὶν ἡ παραβολὴ τῆς ἐννοίας καὶ
 ὁ κύκλος καὶ τὸ ⁶⁶ ἄρθρον τὸ περιγράφον καὶ ἀφορίζον
 τὰ μέρη τῶν μερῶν. οἷον εἰ μὲν προοίμιον εἴη, τίς ὁ
 λόγος τε καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς προοιμιακῆς ἐπιχειρήσεως,
 τοῦ α', τοῦ β', τοῦ γ', τῶν ἄλλων ἐφεξῆς. καὶ τὸ διατὶ
 εἰληπται λάμβανε. δεσμὸς γάρ ἐστι ⁶⁷ τῆς μνήμης σοι
 καὶ φυλακτήριον καὶ τὸ τοιοῦτον εἶδος λαβόντι. τὸ γὰρ ¹⁰
 διατὶ τὸ κύρδος τῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης. ὡσαύτως γε
 μὴν καὶ περὶ τῆς διηγήσεως δηλώσεως οὐσης, εἴτε ἄνω-
 θεν ἐξαρχῆς, εἴτε καὶ πόθεν ἤρξατο. καὶ τίνος χάριν
 καὶ ταῦτα ἐπικρίνε. ⁶⁸ ὅταν δὲ ἀπτηται τῶν πίστεων
 ἡγουμένων τε καὶ ἀναγκαίων διάκρισιν ποιοῦ. καὶ τί τὸ ¹⁵
 κεφάλαιον τὸ ἰδικώτατόν ἐστιν αὐτῶν, καὶ πρὸς τί βλέ-
 πων λέγει καὶ πραγματευόμενος. τὰ γὰρ καθ' ἕκαστον
 τῶν ἐπιχειρημάτων ἐκ τούτων σοι παραστήσεται, μικροῦ
 δέω λέγειν, ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ ῥήματα, ὅταν δ' ἐκβοήσῃ
 τι καλὸν καὶ καίριον καὶ περιττὸν καὶ συνέσεως ἀξίας ²⁰
 ἐχόμενον, διότι τοιοῦτόν ἐστιν οὐκ ἀχρεῖον λαβεῖν εἰς
 ἀπομνημόνευσιν. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τῶν ἐπιλό-
 γων· ἡ γὰρ αὖξει τὸ πρᾶγμα ἢ μὴ ταῖς ἐπανόδοις συ-
 στρέψας ἐν βραχεῖ ⁶⁹ διδάσκειν οὔτεται δεῖν τὰ διὰ πολ-
 λῶν ἡνυσμένα. ⁷⁰ μαρτύριον δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις οὐκ ²⁵
 ἐλάχιστόν ἐστι τῆς μνήμης τὸ ἔργον ἡμέτερον εἶναι καὶ
 ἐφ' ἡμῖν ⁷¹ τὸ τοὺς διαλυομένους, ὅταν καὶ ἀπαλλατ- 720

66 Mor. τόν ἄρθρ. Mox Ven. ἀφορίζον. rell. ἀφουρίζον.
 67 ἐστι Ald. Vind. Ven. per lac. om. Mor. lacunam tacite
 tollit, nihil substituens. „Leg. lat. hoc tibi vinc.“ Par. sup-
 plet ἐστὶ. Lib. Merulae ἐσται. 68 Par. Ven. ἐπικρίναι. 69
 Ald. Par. βραχύ. Ven. Vind. βραχεῖ. 70 Mor. ἡνωμένα 71
 Ald. Ven. ἡμῖν. Mor. Vind. Par. ἡμῖν.

τάμεθα ⁷² ἀπ' ἀλλήλων παραπέμποντες ἢ προπεμπόμε-
νοι, κελύειν ἀλλήλων μεμνησθαι ἀπελθόντας· τοῦτο γὰρ
σημαίνει τὸ ῥῆμα, ὅτι εἰ βουληθεῖμεν μὴ ἀμελεῖν τοῦ
μεριμνᾶν, καὶ ἀποθὲν ἀλλήλων μνημονεύοιμεν ⁷³ ἄν. τὰ
δὲ ἐγκλήματα καὶ τὸ ἐπιτιμᾶν τοῖς μὴ μεμνημένοις οὐ
σαφῶς εἰς τοῦτο φέρει τὸ δεῖον ἐπιμέλειαν ἔχειν μνημο-
σύνης καὶ τοῦ ἀποθὲν ὄντος; ὅσα γοῦν οὐκ ἐφ' ἡμῖν,
ταῦτα οὐκ ἂν εἴη δίκαιον ἐπιτιμᾶν, οὐκ ἀμορφίαν, οὐ
πῆρυσιν, οὐδὲν τῶν ἄλλων ὅσα περ οὐκ ἐφ' ἡμῖν.

10

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΛΙΚΩΝ.

Ὅτι τὰ τελικὰ καλούμενα κατὰ λαίαν, περὶ ὧν ἡ δό-
ξις, σύμπασιν ἐν τοῖς τρισὶν εἵδεσι τῶν λόγων ζητεῖσθαι
δύναται. ¹ αἱ μὲν γὰρ συμβολαὶ διττῶς διανέρονται
καὶ ταύτης τῆς τιμῆς τυγχάνουσι· ² καὶ πρὸς εἰπωμεν
¹⁵ συμβουλίαν κατατρέχοντος τοῦ Φιλίππου συνεχῶς τὴν
Χερρόνησον γράφει Δημοσθένης διορύξαι τὸν ἱσθμὸν
αὐτῆς· λέξεις γὰρ οὕτω. παράνομα ταῦτ' ³ ἐστίν, ὃ Δη-
μόσθενες, ἃ γράφεις· καὶνὰ γὰρ καὶ ἄτοπα, καὶ παρὰ
τὸν τῆς φύσεως νόμον καὶ μὴ δόξαντα τοῖς προγόνοις
²⁰ μηδὲ τῷ θεῷ Διὶ, καὶ γὰρ ἐθῆκε ⁴ νῆσον, εἴπερ ἂν
ἠβούλετο· ἀλλ' εἰ καὶ παράνομα, συμφέροντα μέντοι
πρακτέα· τὰ γὰρ καὶνὰ ἐὰν σώξῃ τὴν Χερρόνησον, πῶς
οὐκ ἀναγκαῖα, τὰ δ' ⁵ ἀναγκαῖα, πῶς ἐν Χερρόνησῳ
καὶ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν δαπάνην ὑποστῆναι οὐ βοηθεῖν, ἐν
²⁵ ὧ τὸ πρῆπον κατασχευάσεις· ἢ καὶ ἐτέρῳ τρόπῳ βο-
θεῖν οἷόν τε ἐστὶν αὐτοῖς, ὅτι χαλεπὸν πορίσασθαι δύ-

72 Ald. Vind. ἀπαλλατιόμεθα.
νεύομεν ἄν.

73 Ald. Codd. μνημο-

1 Vind. δύνασθαι. supra lin. τ.

2 Par. τυγχάνουσι.

3 Codd. ταῦτα.

4 Par. ἐθῆκεν. tum Ald. ἤπερ. Codd. εἴπερ.

5 δ' Par. om.

ναμιν, οὐδὲ ἀδύνατον τὴν ἐκείνη παραταξαμένην· εἰ οὐ-
 τε ῥάδιον, οὔτε αὔπορον, οὔτε δυνατόν ὅλως διορύξαι
 τὴν Χερρόνησον· δεῖ γὰρ ἀμυνθήτων χρημάτων, καὶ δι-
 χῇ δαπανᾶν εἰς τοὺς προαγωνιζομένους⁶ καὶ εἰργοντας
 τὴν Φιλίππου δύναμιν ἀπὸ τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν
 διασκαπτόντων, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς οὐρύττοντας, καὶ
 μεταλλεύοντας τὸ χωρίον, οὐκ ὀλίγους οὐδ' εὐαριθμή-
 τους. ὁ δὲ χρόνος ὅσος. εἰ δὲ καὶ πέτρα ἐπιτίχοιεν δυσ-
 κατεργάστῳ καὶ ἀντιτύπῳ. εἰ δὲ χαλεπήνηεν⁷ καὶ τὸ
 δαιμόνιον, ὡς βίαιόν τι ποιοῦντων ἡμῶν καὶ ἀθέμιτον, 10
 καὶ παρὰ τοὺς νόμους τῶν θεῶν, ἐν ᾧ ὅτι πανταχόθεν
 ἀσύμφορον,⁸ οὔτε ὀλόκληρον οὔτε ἐργῶδες τὸ ἐγχειρημα.
 ἀλλὰ καὶ ὀλίγα ἀρκέσει χρήματα, κἂν εἰ πολλὰ εἰσάπαξ
 ἀναλώσωμεν. τὸν δὲ ἅπαντα ἐν ἀσφαλεῖ τὰς πόλεις ἔξο-
 μεν καὶ ὀχυρῶ, ἐν ᾧ ὅτι ἐν θαλάττῃ πάντων ἀνθρώπων 15
 ἀμείνους ἐσμεν, καὶ ὅσα ἐν ταῖς νήσοις ἔχομεν, ἅληπτα
 ταῦτα καὶ ἀχείρωτα ἄλλοις. καρπωσόμεθα οὖν καὶ Χερ-
 ρόνησον, ὡς Ἀἴμνον, ὡς Σκυῖρον. συνελόντι δ' εἰπεῖν ἢ
 ἀπὸ τῶν βελτιόνων ἐπὶ τὰ χεῖρω μεταβολὴ κατὰ τὸν
 τρόπον θεωρεῖται τὸν παρὰ τὴν ἀξίαν καλούμενον. οἷον 20
 ὁ Δημοσθένης πῶς ἐπιστέλλει τοῖς Ἀθηναίοις περὶ τῆς
 καθόδου τῆς ἑαυτοῦ. οἶμαι μὲν οὖν ὅτι καὶ αὐτὸς κινεῖ
 τὸν ἔλεον ἐκ τοῦ παρὰ τὴν ἀξίαν θεωρεῖσθαι. εἰ δὲ καὶ
 παραλείπεται⁹ τοῦτο αὐτῷ, ὑπῆρχεν ἂν κινῆσαι τὸν
 ἔλεον αὐτῷ τόνδε τὸν τρόπον. ἀλλὰ νῦν ὁ πρότερον δι- 25
 οικῶν τὰ ὑμέτερα πράγματα καὶ λαμπρὸς καὶ περι-
 βλεπτος ὢν καὶ ὑπὸ πάντων ζηλούμενος οὐ μόνον τού-
 των ἀφῆρημαι, ἀλλὰ καὶ τῆς πατρίδος ἐξεληλάμαι. καὶ
 ἰκέτης ἄλλων γίνομαι ὁ τέως ἄλλους εὐεργετῶν. ἔτι κι-

6 Par. προγωνιζομένους. correxit man. rec.

7 Vind.

χαλεπήνηεν.

8 Par. ἀσύμφορον. tell. ἀσύμφορος.

9 Vind.

παραλείπεται. tell. παραλείπηται.

νήσεις ¹⁰ ἔλειον καὶ ἀπὸ τοῦ καλουμένου παρὰ τὴν ἑλπί-
 δα· οἷον ἡλπιζον δημαγωγὸς καὶ τὰ ὑμέτερα πράττων
 καὶ τολμήσας, διὰ τὰ ὑμῖν συμφέροντα προσκρούειν τοῖς
 πλουσίοις ἀποκεῖσθαι μοι παρ' ὑμῖν ἀντὶ ¹¹ τούτων τὴν
 5 χάριν, εἰ καὶ μὴ μᾶλλον εὐδοκιμήσειν τῶν πλουσίων, ἀλλ'
 οὖν ἀπολαύσειν αὐτοῖς τῆς τιμῆς τῆς ἴσης· νῦν δὲ τοί-
 των ἀπάντων ἐσφάλην. ἤτησέ με παρ' ὑμῶν ὁ πλούσιος
 ἀνελεῖν δωρεάν, ὑμεῖς δὲ ¹² ἔδοτε περὶ τούτου ψήφισμα,
 ἐκυρώσατε. δύναται τις τὸν τόπον τοῦτον κινεῖν πολλα-
 10 ᾧως. ἡλπισα γηροβοσκὸν παῖδα ἔσεισθαι μοι χειραγωγὸν
 τῶν ἄλλων ἕκαστον. ὁ δὲ οὐ μόνον τοῦτο οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ
 121 καὶ συχοφαντεῖ καὶ παρανομεῖν φησι καὶ δῆσαι βούλε-
 ται· καὶ στρατηγὸς κρινόμενος ἐκινήθη ἐπὶ νίκη γενομέ-
 νῃ. ἀπὸ τούτου τοῦ τόπου εἰς τὸν ἔλειον εὐπορήσει λημ-
 13 μάτων. ἔτι ἔλειον κινήσεις ¹³ ἀπὸ τῆς εὐδαιμονίας τῆς
 πρὸ τοῦ αὖξων αὐτήν, ὡς ἐπὶ τοῦ Μιλτιάδου. οὐ μὲν τοι
 πρὸ τοῦ εὐδαιμονήσας παρ' ὑμῖν καὶ τιμῆς καὶ στρατη-
 γίας ἡξιωμένος οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς τούτοις χώρας μένει,
 ἀλλ', ὁρᾶτε γὰρ τὴν μεταβολὴν αὐτοῦ τῆς τύχης, κρίνε-
 20 ται μὲν ὡς ἀδικῶν τὴν πόλιν, κεκόμισται δὲ νοσῶν εἰς
 τὸ δικαστήριον, ἔχει δὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀφέσεως, οὐκ ἐν
 τοῖς αὐτοῦ λόγοις, ἀλλ' ἐν οἷς ἄλλοι μέλλουσιν ὑπὲρ αὐ-
 τοῦ λέγειν. καὶ ὡς ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων λόγου χάριν, ἃ
 τινες ἡξίουσαν τοὺς Λακεδαιμονίους καταλῦσαι τὴν ἀρχὴν
 25 τὴν τῶν λ'. τὴν γὰρ εὐδαιμονίαν τὴν οὖσαν τῇ πόλει
 προτοῦ ἐπιξιῶν τις καὶ αἰξῶν καὶ τὰ παρόντα θεινὰ τῶν
 αὐτοῖς καταριθμούμενος ¹⁴ καὶ ἀξιῶν ἐλέου τυχεῖν αὐ-

10 Ven. κίνησον. 11 Par. ἀν i. e. ἀντὶ. rell. ἀν. 13
 δὲ Par. om. contra v. 9. legit δύναται δέ τις. 13 Ven.
 Vind. κίνησιν. Mox Ald. Codd. αὔξοντος, natum ex praecedente
 articulo τοῦ. 14 Par. καταριθμούμενος. rell. καταρῶν.

τούς νῦν δείξει ¹⁵ δικαίως καὶ κινήσει κατὰ τὸν τόπον
 τοῦτον ὑπὲρ αὐτῶν ἔλεον τῆς Ἑλλάδος, κεῖνται δ' ἐπ'
 ἄλλοις χρηθισόμενοι, οἷον τῇ τῶν ἡδικομημένων φιλανθρω-
 πία, καὶ ὁμηρεύοντες ὡς Ἀλέξανδρον ¹⁶ ἀπάγονται. ἡμεῖς
 δὲ ἡ κοινὴ τῆς Ἑλλάδος καταφυγὴ, πρὸς ἣν ἐβάδιζον
 αἱ πανταχόθεν πρσβεῖαι, νῦν κινδυνεύομεν ὑπὲρ τοῦ
 ἰδάφου τῆς πατρίδος. κέχρηται τούτῳ τῷ τρόπῳ καὶ ὁ
 Εὐριπίδης. λέγει γοῦν καὶ ἡ Ἑκάβη παρ' αὐτῷ·

Καὶ μὴν ¹⁷ τύραννος, κείς τύραν' ἐγνημάμην·

Κἀνταῦθ' ἀρσιτεύοντ' ἐγνημάμην τέκνα,

10

Οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως, ¹⁸ ἀλλ' ὑπεριτάτους Φρυγῶν.

Οὐ ¹⁹ Τρῳᾶς οὐδ' Ἑλληνίς οὐδὲ βάρβαρος

Γυνὴ τεκνύσα κομπάσειεν ἄν ποτε.

τῇ εὐπαιδίᾳ ²⁰ καὶ τῷ γήμασθαι τυράννῳ καὶ τῷ ἐκ
 τυράννων ἀντιπαρατίθησι τὰ παρόντα δεινὰ. φησὶ δ' ²¹
 αὖν εὐθύς.

Καὶ ταῦτά τ' εἶδον ²² δορὶ πισόνθ' Ἑλληνικῷ,

Καὶ τὸν φυτουργᾶν Πρίαμον οὐκ ἄλλων πύρα

Ἦκουον, ἀλλὰ τοῖσδ' ἐπείδον ὄμμασιν

Αὐτὴ κατασφαγίντ' ἐφ' ἐρκίῳ ²³ πυρρῷ.

20

Αὐτὴ δὲ δούλη ταῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην.

ἡ ἀντιπαράθεσις τῶν κακῶν τοῖς ἀγαθοῖς τὸν ἔλεον κε-
 κίνηκεν. ἐλεεινοὶ μὲν γάρ εἰσι καὶ οἱ ὁπωσοῦν δυστυχού-
 ντες, ἐλεεινότεροι δὲ δοκοῦσιν εἶναι οἱ ἐκ μακρᾶς εὐδαι-

15 Ald. Codd. δείξει.

16 Ald. Codd. ὡς Ἀλέξανδρος.

Tum Ald. Par. ἐπάγονται. Ven. Vind. ἀπάγ. 17 Eur. Tro.

489. ἡμεν τύραννοι. Mox Ald. Codd. καὶ εἰς τυραννίαν ἐγνημάμην

[Par. ἐγνημάμην] κἀνταῦθα ἀρσιτεύοντα. Correxī ex Eur. 18

Par. ἄλλως ἀλλ' ὑπερι. rell. ἄλλους ἄλλης. 19 MSS. Steph.

Euripidis οὕς, 20 Ald. Codd. ἄν ποτε τὴν εὐπαιδείαν [Ven.

Par. εὐπαιδίαν] καὶ τὸ γήμασθαι τυράννῳ — καὶ τὸ ἐκ τυράννων,

ἀντὶ παρατίθησι. 21 Ald. Codd. καὶ ταῦτα ἶδον δορὶ πισόντα.

Eur. κἀκεῖνα τ' εἶδον δορὶ πισόνθ'. 22 Ald. Codd. κατασφα-

γίντα ἐφ' ἐρκίῳ.

μονίας μεγάλας συμφοραῖς χρώμενοι. ἐπειδὴν γέ τινας
 τόνγε αὐτῶν κινοῦντες ἔλεον ἀτυχοῦντας ἐπιδείξαι θέλω-
 μεν, πάσχοντας αὐτοὺς κακῶς ἀποδείξομεν ἀπὸ τριῶν
 τόπων, καὶ κατὰ ψυχὴν, καὶ κατὰ σῶμα, καὶ κατὰ τὰ
 5 ἐκτός. κατὰ μὲν ψυχὴν οὕτω. λύπην περὶ αὐτῶν ἰσχυρὰν
 εἶναι λέγοντες, ἢ παράνοϊαν, ἢ τι τῶν τούτοις τοικώ-
 των. ἔστι δὲ καὶ ὁ ἔρως τῶν τῆς ψυχῆς παιδῶν· ἔλεον
 κινεῖ ²³ τις καὶ περὶ τοῦ ἔρωτος διεξιὼν, ὅταν ἢ βια-
 σάμενός τις, ἢς ἦρα, ²⁴ ἐπὶ ταύτῃ κινδυνεύῃ. τὰ δὲ κα-
 10 τὰ σῶμα οὕτω θεασώμεθα, εἰ πέπληκται, εἰ τέτρωται, εἰ
 πληγὰς ἀνεδέξατο ἢ μάστιγας περὶ τὸ σῶμα, ἢ δεσμοῖς
 κέχρηται, ἢ τῇ τοιαύτῃ ταλαιπωρίᾳ περιέπεσεν· ἐπειδὴν
 δὲ τῶν τοιούτων ὁτιοῦν προφερόμενος ἐθέλοι τὸν ἔλεον
 ἐργάσασθαι, οὐχ ἀπλῶς δεῖ ²⁵ τὸ στοιχεῖον τοῦ ἔλεον
 15 λέγειν, ἀλλ' ἐπεξιέναι σαφῶς καὶ τὰ παρακολουθοῦντα
 αὐτῷ· οἷον ἢ λύπη, ὁ ²⁶ ἔρως, ἢ μανία· τούτων ²⁷ γὰρ
 ἕκαστον πρᾶγμά ἐστι, καὶ κινεῖ μὲν ἔλεον καὶ ἀπλῶς
 ληφθέν. μᾶλλον δὲ τὰ παρακολουθοῦντα κινήσει, ὅταν
 τὰ παρακολουθοῦντα τῷ ἔρωτι ἐπεκιδιάσχωμεν, ²⁸ ἢ τῇ
 20 μανίᾳ ἢ τῇ λύπῃ ἢ ὅτῳδῆποτε τῶν τῆς ψυχῆς παιδῶν.
 οἷον ἐν τίσει γὰρ ἐστὶν οὗτος, αὐτὸν οὐκ οἶδεν, οὐ γυναῖ-
 κα γνωρίζει, οὐ παῖδας τοὺς ἑαυτοῦ, οὐ νόμους, οὐ τὸ
 δίκαιον ἐπίσταται, οὐ συνήσιν ἡμέρας, οὐχ ἡλίου φῶς.
 φεύγει τὰ τοῖς ἄλλοις ἡδιστα δοκοῦντα εἶναι, ποθεῖ δὲ
 25 ἃ φεύγουσιν οἱ ἄλλοι, ἐρημίᾳ χαίρει καὶ ἐπεμβαίνει πυρὶ,
 καὶ τὸν μετὰ θηρίων μᾶλλον ἀσπάζεται βίον. ἐλάβομεν
 τὰ παρακολουθοῦντα τῇ μανίᾳ ἀρμοζόντων ἀπάντων αὐ-
 τῶν εἰς τὸν ἔλεον. Ὅμοίως ²⁹ καὶ ἐπὶ τοῦ λυπούμενου

23 Vind. κίνη. Ven. κινή. 24 Par. et marg. Ex. Par.
 ἦρα. rell. ἄρα. 25 Ald. δῆ. Codd. δεῖ. 26 Par. Ven. ἢ
 ἔρος. 27 Par. τοῦτον. 28 Par. ἐπεκιδιάσχωμεν. rell. ἐπι-
 διδιάσχωμεν. 29 ὁμοίως ab Ald. Ven. Vind. abest per lacu-
 nam, quam supplent Par. et marg. Ex. Par.

καὶ ἐρωτῶντες ἐν μέρει τὰ παρακολουθοῦντα καὶ ταῖς ἐρω-
 τικαῖς λύπαις λαμβάνοντες ἂν καὶ οἱ περὶ τούτων ἐκά-
 στεον λόγοι. ἅμα τε αὐξήσας τὸ στοιχεῖον τοῦ ἔλεον καὶ
 τοὺς δικαστὰς ἐπισπᾶσονται πρὸς τὸ οἰκεῖον αὐτοῦ, τὸν
 αὐτὸν τρόπον καὶ ὅταν ἀπὸ τοῦ σώματος παθῶν κινῶ- 722
 μεν τὸν ἔλεον, ἀπὸ πηρώσεως ἢ δεσμῶν ἢ τραυμάτων,
 καὶ τὰ ἀπὸ σώματος τούτοις παρακολουθοῦντα ληφόμε-
 θαι. τίνα τοίνυν πηρώσει παρακολουθεῖ; σκότος πολὺ,
 καὶ τὸ μηδενὶ 30 χαίρειν τῶν αὐτῶν τοῖς ἄλλοις δύνα-
 σθαι, καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστα. τὰ δὲ ἐκτὸς καλούμενα 10
 θεωρεῖται ἐν σπάνει τροφῆς ἢ χρημάτων. καὶ ἀπὸ τού-
 των οὖν ἔλεον κινήσεις 31 λόγου χάριν. καὶ ὅτε ὁ σὺν 32
 πᾶσι τρυφῶν καὶ ἑτέρους εὖ ποιῶν ἐνδεής ἔσται καὶ τοῦ
 πιεῖν καὶ τοῦ φαγεῖν, παρ' ἄλλων ἐρανίζετο τροφάς.
 Ὅταν μὲντοι λαμβάνωμεν τὰ παρακολουθοῦντα τοῖς ἐκτὸς, 15
 καὶ τοῖς κατὰ σῶμα, καὶ τοῖς κατὰ ψυχὴν, πεφυλαχμέ-
 νως τοῦτο ποιήσομεν· σὺ γὰρ πάντα ἐροῦμεν κινεῖν ἔλεον
 πειρώμενοι τὰ λεχθέντα· ἔλεον οὖν ὁμοίως κινεῖ 33 ζη-
 μία εἰς χρήματα καὶ ἀφαιρέσεις οἰκέτου, καὶ τούτων ἕκα-
 στον· ἄλλα δουλείαν, 34 αἰχμαλωσίαν, θάνατον ἢ παι- 20
 δός ἢ γυναικός, τὰ δὲ ἐξ ἐκείνων δοκούντα τῶν κακῶν,
 καὶ ἐφ' οἷς λεχθεῖσιν ἐπακολουθεῖ τὸ δακρύειν, ταῦτα
 προοισόμεθα καὶ τὰ παρακολουθοῦντα αὐτοῖς ἐπελευσό-
 μεθα, τὴν ἀπαιδοτροφίαν, εἰ παρηκολούθησεν, ἐν τίσιν
 γυνὴ ἔστιν, 34 ἐν γάμῳ, ἐν χηρείᾳ. Κινεῖ ἔλεον καὶ τὰ 25
 ἀπρεπῆ καὶ τὰ αἰσχρά, καὶ οἷς ἂν ὄντιδος προσῇ περὶ
 τινων λεγόμενα, ἐπειδὴ ἐπ' αὐτῶν κίνδυνος καὶ παθεῖν,
 ὡς Ὀμηρος, ἐπὶ τῇ Ἀνδρομάχῃ·

Καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ αὖσα πρὸς ἄλλης 35 ἰσὺν ὑφαίνοις.

30 Ald. Codd. μηδίν. 31 Codd. κίνησον. Mox Par. ὅτε
 ὡς σὺν. 32 Codd. κινεῖν. 33 Ald. δουλίαν. Codd. δου-
 λείαν. 34 Par. ἐν τίσιν ἰσὺν νῦν. 35 Par. ἄλλης. — II. ζ.
 456.

καὶ ὅλως τὰ ἐξῆς ἅπαντα ὑπὸ τοῦ ἐκτός ἐρημένα τὸν
ἔλεον τὸν τῆς Ἀνδρομάχης κινεῖ. ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀνδρομά-
χη τὰ παραπολουθοῦντα τῇ ὀρφανίᾳ λέγουσα περὶ τοῦ
παιδὸς τοῦ ἑαυτῆς καὶ αὐτὴ τὸν ἔλεον κινεῖ.

5 Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ³⁶ ἄλλον δὲ χιτῶνα.

Τῶν δ' ³⁷ ἐλεσάντων κοτύλειν τις τυτθὸν ἐπίσχει.

καὶ τὸ

Δακρυόεις δὲ τ' ἄνισι παῖς ἐς μητέρα χύσῃ.

Ἐν πολιτικῷ δὲ ζητήματι ἀπὸ τῶν ³⁸ ἀπρεπῶν οὕτως
10 ἔλεον κίνησον· οἷον πλούσιος ἐχθροῦ πένητος παῖδα ἀρι-
στὲς πρὸς ἀναιρέσειν ἤτησεν, ἔδωκεν ἢ πόλιν, εὐθύς αὐ-
τὸν ὁ πατήρ ἀναιρεῖσθαι βούλεται. ἐνταῦθα ἀπὸ τῶν
ἀπρεπῶν πάντων καὶ τῶν αἰσχρῶν ἔλεον ὁ πένης κινή-
σει· οἷον ἤξις πρὸς τὸν πλούσιον, παιδίον, καὶ οὗτος
15 ἔσται σοῦ κύριος, ³⁹ ἐξουσίαν ἀνελεῖν ἔχων· πῶς οὖν σοι
χρήσασθαι νέῳ ὄντι καὶ ὥραν ἔχοντι τὰ ὑπὸ τῶν νόμων
ἀπειρημένα μετ' ἐξουσίαν, ἃ τοὺς παρόντας οἱ νόμοι κε-
λεύουσι μὴ δημηγορεῖν, ἐπεὶ τῶν αἰσχρῶν καὶ ἀπρεπῶν
ἕκαστον ἔλεον κινήσει. ἀλλὰ καὶ Ἀγαμέμνων ἔλεον ἐκί-
20 νησεν ἐπὶ τῷ Μενελάῳ τετρωμένῳ ἐκ τινος τῶν αἰσχύνῃ
τοῖς Ἑλλήσι φέροντες.

Καὶ κέ τις ὥδ' ἐρίει Τρώων ὑπερηγορόντων ⁴⁰

Τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλλέμοιο,

καὶ τὰ ἐξῆς. Δύναται ⁴¹ τούτοις ὁμοίως ὁ πένης ἐπὶ τοῦ

³⁶ Ven. ἐρύων. rel. ἐρίων. — Il. γ, 493. ³⁷ Ald. Codd. δέ. Tum. Par. ἐπίσχειν. rel. ἐπίσχει. — v. sq. est Il. γ, 499.

³⁸ ἀπὸ τῶν ἀπρεπῶν — ἐχθροῦ πένητος Ald. Vind. om., in-
serui e Par. Ven. ³⁹ Ald. Vind. Ven. καὶ οὕτως σοῦης.

Par. et marg. Ex. Par. supplem καὶ οὗτος ἔσται σου κς. i. e. κύριος. de similitudine litterae κ et η in Codd. manuscriptis non est quod pluribus disseram. Liber Mer. καὶ οὕτως . . . . ἐξου-
σίαν. — v. 16. Ald. Codd. χρῆσαι. ⁴⁰ Ald. Vind. Ven. ὑπερηγορόν-
των. Par. ὑπερηγορόντων. — Il. δ, 177. ⁴¹ Par. δύνατε. man. rec. su-

παιδὸς ἔλεον κινῆσαι· ⁴² οὐ γὰρ μόνον ὁ παῖς πείσεται
 αἰσχροὺς ἐστὶν [ὄντα φύσις. ⁴³] λέγειν, ἀλλὰ καὶ
 περὶ αὐτῶν ἑρῶσιν ἕτεροί τινες· τίνα τοίνυν ἑρεῖ περὶ
 ἡμῶν αὐτῶν ἕκαστος; οὐ ταῦτα δὴ, τὴν ὕβριν, τὴν
 αἰσχύνην τὴν τοῦ σώματος, τὰ ὀνειδῆ ἡμῖν ἀκροτέροις
 φέροντα; ἐπὶ ταῦτα οὖν αὐτὸν δώσατε; Τὰ μὲν τοι δει-
 νὰ ⁴⁴ τὰ συμβεβηκότα τισὶν ἢ συμβησόμενα σὺ δὲ κε-
 φραιωδῶς ἐκτίθισθαι· ἡ γὰρ ἀθρόα τούτων δόξασις
 ἐκπληξὶν ἔχει μᾶλλον τῶν ἀκουόντων αὐτὰ, ἢ ἔλεον τῶν
 πεπονθότων. Παράδειγμα τὸ τοῦ Ἀσχίνου ἀθροῦς δη- ¹⁰
 λώσεως κακῶν, τὸ περὶ Θηβαίων εἰρημίων· ⁴⁵ „Θῆβαι δὲ
 Θῆβαι πόλις ἀστυγέιτων μετ’ ἡμέραν ἐκ μέσης τῆς Ἑλ-
 λάδος ἀνῆρπασται.“ ἀλλ’ οὐχ ὁ Δεῖναρχος, ἀλλ’ ἐπὶ
 τὸν αὐτὸν ἔλθω τρόπον· καὶ ἄλλα μὲν εἰπέ ⁴⁶ τινὰ, δεῖ
 αὖν τὸν ἔλεον ἐκίνησε· καὶ μὲν ταῖς γε καὶ τῇσι λεχούσιν ¹⁵
 ἐρμηίαν τῶν Θηβαίων παραστήσας βουλόμενος εἶπε·
 „περιπέτονται δὲ τὸ τῶν ταλαιπώρων ἀστυ Θηβαίων
 χαλιδόνες.“ ὥς δὲ τὸ ἀθρόως λέγειν τὰς τινῶν συμφο-
 ρὰς ὅξυ ἀκουσμα ὄν· ἀλλοτρίως ἔχει πρὸς τὸν ἔλεον, οὐ-
 τω τὸ ἐπακριβὲς ἐπὶ πάντα ἐπιτιθέσθαι πειράσθαι καὶ ²⁰
 καταβαλεῖ ⁴⁷ τὸν ἔλεον· μίσην οὖν βαδίζειν δεῖ, ὥς
 Ὅμηρος,

Ἄνδρες μὲν κτείνουσι, ⁴⁸ πόλιν δὲ τῇ πῦρ ἀμαδύνει,

Τίνα δὲ τ’ ἄλλοι ἄγονοι ⁴⁹ βαθυζάνους τε γυναικας,
 ἀπὸ τῶν ἐνεχομένων ἀλώσει πόλεως τὸν ἔλεον ἐκίνησεν, ²⁵
 ὧν ἐκινδύνευσεν ἡ πόλις παθεῖν. — εἰ δὲ δὴ πάντα διεξήκει ⁷²³

praescripsit. 42 Vind. ἐκίνησεν. 43 Par. φ. i. e. φήσεις.
 Haec duo verba ejicienda videntur, unde ea uncis inclusi. —
 Mox Ald. Codd. περὶ αὐτά. scr. περὶ αὐτῶν. 44 Ald. Codd.
 δεινόν. 45 In Ctes. p. 426. Bekk. 46 Par. εἶπεν. 47
 Ven. Par. καταβαλεῖν. — Mox Ald. Codd. μίσην οὖν βαδίζειν.
 δεῖ γὰρ ὥς Ὅμ. Delevi γάρ. 48 Ald. Codd. κτείνας. — Il. i,
 593. 49 Par. ἄγονοι. rell. ἄγειν.

τὰ παρακολουθοῦντα πόλιν ἀλώσει, καὶ γελοῖος⁵⁹
 ἂν ᾦν καὶ μικροπρεπής. Κινεῖ δὲ μάλιστα ἔλεον καὶ ἡ
 ἐνέργεια ἢ τῶν ἀνυχόντων καὶ ἡθοποιία καὶ χαρα-
 κτηρισμός ὁ περὶ αὐτῶν γινόμενος, ὡς ὁ Δημοσθένης
 6 περὶ τοῦ Στρατήνους, καλεῖ⁶¹ δὲ τὸν Στράτηνα αὐ-
 τὸν τὸν τὰ τοιαῦτα πεπονθότα. οὗτος τὰς ἐφ' ἡλεκίας
 στρατείας⁶² ἐστρατευμένος ἐστήκε τανῦν αἰσιπῶν, οὐδὲ
 ὑπόκεισθαι τὰς ἐαυτοῦ συμφορὰς ἐξουσίαν ἔχων. ἐχαρα-
 κτηρίσας⁶³ γὰρ αὐτὸν σιωπῶντα περιστήσας δικαστηρίῳ,
 10 καὶ ἡδὺς περιέειπεν αὐτῷ τούτου σιωπῶντος καὶ δε-
 δοικῶτος λέγειν. Ἡθοποιῶν δὲ τὴν διὰ λόγων τόνδε
 τὸν τρόπον ποιήσομεν. οἷον τίνα δὲ ἔλεγεν ὁ σφαττό-
 πένης; τίνα ἢ βιαζομένη⁶⁴ παρθένος ἢ ὅτι οὖν κινδυ-
 νῶν τις παθεῖν; ὡς ἐπὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως τοῖς
 15 φυγάσι σιμπεύχων τοὺς παῖδας, ἔφωγέ⁶⁵ τις, συνέφω-
 γαν αὐτῶν καὶ ἡ γυνή, τὰ παιδίον κατιὼν μετὰ τῆς
 μητρὸς ἀπέκτεινέ τις, καὶ φόνου κλένεται. ἐνταῦθα
 ἐστὶ δι' ἡθοποιίας ἔλεον κινήσαι, προειθέοντας λόγους
 τινὰς πρὸς τὴν μητέρα τοῦ παιδίου, οὓς εἶπε παραιτωμένη τὴν
 20 ἀκαίρετον αὐτοῦ. κινεῖ δὲ ἔλεον καὶ τὸ τῆς ὁμοιοπα-
 θείας στοιχείον καλούμενον, οἷον ὑπὲρ παιδός τις ἀγχι-
 νίζεται, ἢ μητρός ἢ πατρός· οὗτος εἴλετο τοὺς δικα-
 στας ἐν τοῖς αὐτοῖς αὐτῷ⁶⁶ γενέσθαι πάθεσιν, ἔλεον
 κινήσει, οὓς αὐτὸς ἐπεπάνθη, ἐπιστήσας τοὺς ὄντας
 25 κυρίως τῆς φήγους· κακίνηκε καὶ τοῦτον τὸν⁶⁷ τόπον
 Ὀμηρος ἐν Λιταῖς, τὸ γὰρ

Μῆσαι πατὴρ σεία θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 58

50 Par. γίλοιος. 51 Ald. Codd. καλεῖ. Dem. in Mid.
 p. 545. καλεῖ. 52 Codd. στρατίας. Tum Ald. Ven. Vind.
 ἐστρατευόμενος. 53 Par. ἐχαρὰ κτήρισεν. 54 Codd. ἢ βια-
 ζόμενος. 55 Par. ἔφωγεν. 56 Ven. Par. αὐτῷ. Ald.
 Vind. αὐτοῦ. 57 Ald. τοῦτο τόν. 58 Ven. Ἀχιλλεῦ. — Il. ω, 486.

καὶ τὰ τούτοις ἐξῆς εἰς τὴν ὁμοιοπάθειαν αὐτὸν ἄγει·
 ἐπειδὴν μέντοι πρὸς τοὺς δικαστὰς τοιοῦτόν τι λέγω-
 μεν, ⁵⁹ τὸ δοκεῖν κατ' αὐτῶν δυσφημεῖν φυλαξόμεθα.
 χρῆσόμεθα δ' οὖν τῇ προδιορισθῆσει καλουμένῃ, οἷον, τὰ
 μὲν οὖν ἐμοὶ συμβεβηκότα μηδενὶ συμβαίῃ παθεῖν ὑμῶν, ⁶⁰
 ἀλλ' οὐδὲ συμβήσεται τῶν θεῶν ὑμῖν εὐμενῶν ὄντων·
 ὅσοις δὲ εἴσι θυγατέρες παρθέναι, νομισάτω τούτων ἕκα-
 στος ἡρπᾶσθαι τὴν ἑαυτοῦ, καὶ ὑπὸ τοσούτων πραγμά-
 των τὴν βίαν πεπραῆχθαι. καὶ τὰ ἐξῆς τούτοις εἰ λέγοι,
 ἔλεον κινήσει ἀπὸ τοῦ στοιχείου τοῦ προειρημένου. Κί-
 νησον ⁶¹ ἔλεον καὶ ἀπὸ τοῦ κατηγορεῖν ἑαυτῶν, αὐτοὶ
 κατηγοροῦντες αὐτῶν· ταῦτό ⁶² ἐστὶ μὲν εὐρεῖν καὶ
 παρὰ τοῖς τραγικοῖς ποιηταῖς, ἀμέλει παρὰ τῷ Εὐριπί-
 δῃ ⁶³ τοῦ Πενθέως ἡ μήτηρ Ἀγαυὴ ἀπαλλαγείσα τῆς
 μανίας καὶ γνωρίσασα τὸν παῖδα διασπασμένον κατη-
 γορεῖ μὲν ἑαυτῆς, ἔλεον δὲ κινεῖ. Ἐν δὲ τῇ δικανικῇ ὑπο-
 θέσει οὕτως ἔστω· ⁶⁴ ὁ πένης μὲν ὑπὸ πλουσίον ἐξητη-
 μένος, ἀξιῶν δὲ ἤδη τεθνάναι μέλλοντος τοῦ πλουσίου
 καὶ διατρίβοντος, αὐτὸς ἑαυτοῦ κατηγορῶν τῆς προαι-
 ρέσεως καὶ τῆς πολιτείας ἔλεον κινήσει. τί γὰρ ἔδει τῆς ²⁰
 ἐχθρας τῆς πρὸς τὸν πλούσιον; τί δαὶ ἑμαυτὸν ἐπεξη-
 γον αὐτῷ διὰ τοὺς νόμους; ἔρει τις ἴσως καὶ τὴν δημο-
 κρατίαν δι' ὑμῶν αὐτῶν ἕκαστον· τί οὖν ὤνησέ με ταῦ-
 τα; οἱ νόμοι προδεδώκασί με, ἐγκαταλέλοιπέ ⁶⁵ με ἡ δη-
 μοκρατία, ὑμεῖς αὐτοὶ καταψηφίσασθε. καὶ πάλιν· γῆ- ²⁵
 μας τις καὶ ἐκ τοῦ γάμου δίκας ἔχων καὶ πράγματα αὐ-
 τὸς ἑαυτοῦ κατηγορεῖ, καὶ παῖδας ποιησάμενος ἄλλος.

59 Ald. Vind. λέγομεν.

60 Par. κίνησον. rell. κινήσει.

61 Ald. τοῦτον. Ven. Vind. τοῦτο. Par. του.

62 Bacch.

1269. sqq. Elmsl.

63 ἔστω e Par. inserui. — v. 19. Ald.

Codd. οὗτος ἑαυτοῦ.

64 Par. ἐγκαταλέλοιπε. rell. ἐγκατέλιπε.

καὶ συνελόντι εἰπεῖν πολλαχῶς οὗτος ὁ τόπος ⁶⁵ μεθο-
 δώσθαι πέφυκε. Κινεῖ δὲ ἔλεον καὶ λόγος πρὸς τόπον
 τινὰ γιγνόμενος, οἷον πρὸς ἐκκλησίαν, πρὸς βῆμα, πρὸς
 δικαστήριον· παράδειγμα τούτου τὸ Σοφοκλέους, ὃς
 πεποίηκεν Οἰδίποδα πρὸς τὸν ⁶⁶ Κιθαιρῶνα διαλεγό-
 μενον [τῷ Κιθαιρῶνι]· „τί με ἐδέχον, τί με οὐ λαβὼν
 ἔκτεινεις;“ καὶ πάλιν Ἡρακλῆα πού πεποίηκε ⁶⁷ πρὸς
 τοὺς βραχίονας τοὺς ἑαυτοῦ καὶ τὸ στήρνον· ξαινόμενος
 γὰρ ὑπὸ τοῦ φαρμάκου ⁶⁸ φησίν·

10 Ὡ χῦρες, ὦ στήρ, ⁶⁹ ὦ φίλοι βραχίονες,
 Τμῖς ταῦνοι δὴ,

καὶ τὰ ἐξῆς, δύνανται δὲ καὶ οἱ προσέοντες λόγοι γινό-
 μενοι κινεῖν ἔλεον κατὰ ὑποκειμένου· εἴ τις ἥριστονικῶς
 πολλὰκις κρίνοιτο προδοσίας διὰ τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων
 16 εἰλημμένα. ὥς εἰ ⁷⁰ Δημοσθένης παρὰ ταῖς Ἀθηναίοις
 κρίνοιτο περὶ τῶν ⁷¹ ἐν Αἰτωλίᾳ τὰ ἐξ Ἀμβρακίας ὅπλα
 724 κομίσας αὐτοῖς, ἄγοι δὲ αἰχμάλωτα. κινεῖ δ' ἔλεον καὶ
 τὸ δέον γενέσθαι, ⁷² οὐ γεγενημένον, γερόμενον δὲ,
 ὅπερ οὐκ ἔδει γενέσθαι. οἷον εἰ πατὴρ ὑπὲρ παιδὸς εἰς-
 20 ιοὶ δίκην ἀνηρημένου· τὸ δὲ γενέσθαι λέγων, δεικνύς
 αὐτῷ μὴ γεγενημένον, ἔλεον κινήσει· οἷον ὃν ἔδεε περι-
 ὄντα μου καὶ γηροκόμον εἶναι καὶ θεραπευτὴν, καὶ ὃν
 εἰκὸς ἀποθανόντα με ⁷³ περιστεῖλαι, καὶ τῶν νενομισμέ-
 νων ἀξιῶσαι, οὗτος μὲν οἴχεται καὶ τέθνηκεν. ἐγὼ δὲ
 25 αὐτὸν προϋθέμην καὶ τῶν νενομισμένων ἡξίωσα τὸν νέον,
 ὁ τηλικούτος ὁ πατὴρ τὸν υἱόν. ⁷⁴ Κινεῖ δ' ἔλεον καὶ

65 ὁ τόπος e Par. inserui. 66 Ald. Οἰδήποδα πρὸς τὴν
 Κ. — Oed. Tyr. 1370. 67 Vind. πεποίηκε. 68 Ald.
 Codd. φάρμακος. 69 Ald. Codd. στήρνα. — Soph. Trach.
 1091. 70 Ald. Codd. ὥσε. 71 Ald. Codd. τῶν om.
 Tum Ald. Par. ἐν αἰτωλίᾳ, deinceps Ald. Codd. ἐξ ἀμβρακίας.
 72 Par. Ven. γένεσθαι. 73 Ald. μὲν. Codd. με. 74

λόγος τις γενόμενος πρὸς τι κτῆμα τῶν τοῦ τεθνεώτος, ὡς ὁ Κτησίας πεποίηκε τὴν τοῦ Κύρου μητέρα περὶ τῶν ἱππῶν αὐτοῦ καὶ τῶν κτημάτων καὶ τῶν ὀπλῶν διαλεγομένην, καὶ ἀπὸ τούτων οἶκτον κεκίνηται. Δύναται ⁷⁵ δὲ καὶ ἐν τῇ δίκῃ πατὴρ υἱοῦ τεθνεώτος ἀπ' εἰκόνας ἔλεον ⁵ κινεῖν αὐτοῦ· χαλμύδος ⁷⁶ διαβολάς. καὶ Ἠλέκτρα ἐν τῷ Ὁρέστῃ ⁷⁷ θρασυαμένη τὴν ὑδρείαν, ἐν ᾗ ἦν πλαστῶς κεκομμένα ὅστέα αὐτοῦ, διαλέλεκται μὲν πρὸς αὐτήν, κινεῖ δὲ ἔλεον· φησὶ γοῦν·

Ἦλ φιλάτιον μνημῖον ἀνθρώπων ἑμοῦ

10

Ψυχῆς Ὁρέστου λοιπόν.

ἔπειτα τούτοις συνάπτει τὸν περὶ ἐλπίδος τόπον καλούμενον καὶ αὐτὸν ἔλεον κινεῖν δυνάμενον· φησὶ γάρ·

Ἦς ^{77*} μικρὸς ἐν μικρῷ μὲν εἶ,

καὶ ἐπιτίμησιν αὐτῷ συνέπλεξεν, ὥσπερ μήποτε ὦφαι, ¹⁵ φησὶν, ἀλλὰ πρότερον τεθνηκέναι· ⁷⁸ ἔπειθ' ἃ ⁷⁹ ἔδει τεθνεώτος αὐτοῦ γεγονέναι ὡς οὐ γεγονότα δέξεισιν· οὐ γὰρ ἔθαψά ⁸⁰ σε, φησὶν, οὐδὲ περιέστειλα. Κινεῖ δὲ ἔλεον καὶ ὁ πρὸς πατρίδα λόγος γινόμενος περὶ τοῦ τεθνεώτος· λόγου χάριν ἔστω ⁸¹ τις Ἀθηναῖος ἀνῆρη- 20

Post υἱὸν Ald. habet lacunam, quae abest a Par. 75 Ald. Codd. δύναται. 76 Ald. Codd. χαλμύδος. 77 Immo in Electra Soph. 1122. 77* Ald. Codd. ὁ μικρὸς μὲν ἐν μικρῷ μνημ. [Par. μη εἶ, ad marg. man. rec. adscripsit μνημ], quae sensu carent. Urnam Orestis cineribus repletam manibus tenens dicit v. 1125.

Nūn μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βυστιάζω χοροῖν, et v. 1138.

Μικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν μικρῷ κῦναι, qui sensus in verbis ὡς μικρὸς ἐν μικρῷ μὲν εἶ inesse potest. 78 Par. τίθησκαι. 79 Ald. Codd. ἔπειτα. 80 Par. ἔθαψα. rell. ἔθαψα. 81 ἔστω e Par. inserui.

μένος· ἰάν ἀποστρέφῃ τις τὸν λόγον εἰς τὰς Ἀθήνας,
 ἔλεον κινήσει παρὰ τοῦ τεθνεώτος. οἷον εἰ μὲν ὠτακου-
 σται ⁸² περὶ αὐτοῦ, καταδοκεῖ τὸ μέλλον καὶ ὅσον οὐδέ-
 πω ἦξεν οἶται, καὶ ἔξιν ⁸³ δημηγόρον στρατηγόν, ὁ δὲ
 5 πόρρω τῆς ἑαυτοῦ τέθνηκε. ⁸⁴ καὶ οἱ πρὸς τὰ παῖδια
 τῶν τεθνεώτων γονέων ἢ γυναικας λόγοι γινόμενοι κινου-
 σιν ἔλεον. ἵνα τῶν μὲν τις τὴν ὀρφανίαν ὀδύρῃται ⁸⁵
 καὶ τὰς ταύτη παρακολουθούσας συυφορὰς καὶ τὸ ἀναι-
 σθητον αὐτῶν ⁸⁶ ἐν οἷς δυστυχοῦσιν· τῶν γονέων δὲ τὸ
 10 γῆρας καὶ τὴν ἐρημίαν καὶ τὰ ταύτη παρακολουθεῖντα·
 γυναικὸς δὲ πάλιν χηρείαν, καὶ ὅσα ταύτη παρακολου-
 θεῖν πέφυκε. καὶ ἀπ' αὐτοῦ δὲ τοῦ τεθνεώτος ἔλεον
 κινεῖν δύναται, ἰάν μὲν ἢ διὰ φαρμάκων ἀνηρημένος, καὶ
 τὰ παρακολουθήσαντα τῇ φαρμακίᾳ διεξιὼν, τὰς ὀδύνas,
 15 τὴν τάλαιπωρίαν, τὸ μῆκος τὸ τῆς νόσου, τὸ σῶμα λυ-
 μανθὲν τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τῶν φαρμάκων· ἰάν δὲ βί-
 αίως, ἐπιὼν τὰ τραύματα, τὸν τρόπον τῆς ἀναιρέσεως.
 τοῦτον τὸν τρόπον κέκινηκεν Εὐριπίδης οἶκτον ἐπὶ τῷ
 Πενθεῖ ⁸⁷ κινήσαι βουλόμενος. ἕκαστον γὰρ αὐτοῦ τῶν
 20 μελῶν ἢ μήτηρ ἐν ταῖς χερσὶ κρατοῦσα καθ' ἕκαστον
 αὐτῶν οἰκτιζέται. Ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου καὶ Ξενοφῶν
 τὴν Πάνθειαν ⁸⁸ οἰκτρὰν ἐπέδειξεν, οἶκτόν τινα καὶ
 ἔλεον περιθεῖς τῷ πάθει. ἃ μὲν γὰρ ἡθοποίησε ⁸⁹ τὸ
 σχῆμα τῆς γυναικὸς, ἰσταμένης ἐπὶ πένθει δακρυσούσης,
 25 ἔπειτα τὸν Ἀβραδάτην παρακείμενον αὐτῇ διηγῆσατο, καὶ
 πῶς δεξαμένη τὴν χεῖρα ἀποκοπεῖσαν κατεφίλησε. ⁹⁰ καὶ

82 Ald. ὠτακούς θει.

83 Par. ἔξιν. rell. ἔξει.

84

Par. τέθνηκεν.

85 Ald. Vind. ὀδύρεται. Ven. Par. ὀδύρηται.

86 Par. Ven. αὐτὸν αὐτῶν.

87 Par. Πενθει. rell. πενθει.

tum Ald. κινῆσαι. — Bacch. 1130. 1285. Elmsl.

88 Ald.

Codd. Πενθειαν. — Cyrop. VII. 3, 8.

89 Par. ἡθοποίησεν.

90 Par. ἀποκοπήσαν, κατεφίλησεν.

ἡ Ἑκάβη ⁹¹ τὸν Ἀστυάνακτα τοῦτον πενθεῖ τὸν τρόπον, κεφαλῆς τε αὐτοῦ ψάουσα καὶ χειρῶν καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος. Κινεῖ δὲ ἔλεον καὶ ἡ ἀνάμνησις, τί δὲ εἶπεν ἢ ἐποίησεν· οἷον ἀνηρήσθω πένης καὶ κρινέσθω πλούσιος ἐπ' αὐτῷ· ⁹² ἔλεον οὖν αὐτοῦ κινήσουσιν, ἀναμνην- σκοντες τοὺς δικαστὰς δημηγοριῶν αὐτοῦ, πρεσβυῶν, τῶν ἄλλων πολιτευμάτων. καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ Μιλτιάδου κρινο- μένου μετὰ Πάρον, καὶ Θεμιστοκλέους προδοσίας κρινο- μένου, ὁποῖος ἦν τὸν χρησμόν· εἰσηγούμενος τῶν ἄλλων ἕκαβτον αὐτῶν εἰπεῖν· κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ὁ Σο- ¹⁰ φροκλῆς τοιοῦτους τινὰς λόγους τῇ Ἥλέκτρᾳ περικείμε- κε· ⁹³ θρηνοῦσα γὰρ τὸν ἀδελφὸν τεθνεῶτα, ὡς ᾤετο, διέξεισι τὰς ὑγγελίας ἃς ἀπέπεμπε ⁹⁴ πρὸς αὐτὴν ὡς ἡ- ξων αὐτὸς καὶ οὐκ εἰς μακρὰν τιμωρησόμενος τὸν Ἀλ- γισθον. Κινεῖ δὲ ⁹⁵ ἔλεον καὶ ἡ τῶν ἐχθρῶν ἐπ' αὐτοῖς ¹⁵ ἰσομένη χαρὰ δηλουμένη, καὶ νῆ Δία τις ἡδονή· ἡ γοῦν Ἥλέκτρα καὶ ἀπὸ τῆς παρὰ τὸν Ἀλγισθον καὶ Κλύται- ⁷²⁵ μνήστραν χαρᾶς οὔσης κινεῖ τὸν ἔλεον· γελῶσι ⁹⁶ δέ, τρησίν, οἱ ἐχθροὶ, καὶ μαίνεται ἡ μήτηρ ὑπὸ τῆς ἡδοτῆς. καὶ ὁ Αἰσχίνης τοῦτον ⁹⁷ που κακίνηκε τὸν τόπον· ὁ- ²⁰ ποτον γάρ, φησὶν, ἐστὶν ἐχθρὸν ἰδεῖν ἐπ' αὐτῷ ἡδόμενον καὶ χαίροντα τῇ καταδικῇ τινός. Κινήσει ⁹⁸ δὲ ἔλεον καὶ ὑποδεικνύμεν τὸ πάθος τὸ συμβεβηκὸς περὶ τινὰς τῶν οἰκείων τοῦ κρινομένου ἢ τοῦ τεθνεῶτος. Ὑπερέι- δης ἐν τῷ κατὰ Ἀρχεστράτου ἐπέξεισι· ⁹⁹ λέγει γάρ που ²⁵

⁹¹ Eurip. Tro. 807. sqq. Seidl.

⁹² Ald. Codd. ἐαν-

τῷ. scr. ἐπ' αὐτῷ. Deinceps Ven. αὐτοῦ κίνησ. ⁹³ Ald.

Par. περικείμεν. Ven. Vind. περικείμεκε. ⁹⁴ Par. ἀπέ-

πεμπεν. — Electr. 1150. ⁹⁵ Ven. Vind. δ'. ⁹⁶ Par.

γελῶσιν. — v. 1149. ⁹⁷ Ven. τοῦτον. rell. τοσοῦτον. ⁹⁸

Ven.² Par. κίνησ. ⁹⁹ Par. ἐπέξεισιν. — Pro Αρχεστράτου

τὰ συμβαβηκότα τῇ τοῦ Ὀναίδου μητρὶ. καὶ ὁ Λυσίας ἐν
 τῷ ὑπὲρ Ἀχαιλλεΐδου ¹ τὸ πάθος τὸ τῆς ἀδελφῆς συμβάν
 αὐτοῦ· λέγει γάρ, ὡς ἀκρατὴς λύπης γεννηθεῖσα αὐτὴν
 ἀπέκτανε. ² Κεκίνηκε τοῦτον τὸν λόγον καὶ ὁ Διοχίνης
 5 ἐν τῇ ἀπολογίᾳ ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ,
 ἐλευσένους ³ αὐτοὺς εἰπών, ἢ αὐτῷ προφαίνεσθαι. Ὑπάρ-
 χει δὲ ἐν τοῖς ἀληθινοῖς ἀγῶσι καὶ παρὰ μητρός τι λέ-
 γειν τοῦ κρινομένου, καὶ παρὰ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων ἀ-
 πάντων τῶν παρόντων ὑπογράφοντας ἐναργῶς τὰ περὶ
 10 αὐτοῦς ὄντα πάθη τῷ λόγῳ, πῶς τέ εἰσιν ἰστάμενοι,
 καὶ πῶς δεδοίκασι, καὶ πῶς ὁ φόβος αὐτοὺς ἐξίστησι. ⁴
 Κινεῖ δὲ ἔλεον καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἀτυχούντων ἢ λεγόμενα
 ἢ πραττόμενα ἢ δηλούμενα, ὥς πού τις τῶν παλαιῶν
 τῶν Θηβῶν ἀλουσῶν ἔλεον κεκίνηκε τὰ ὑπὸ τῶν ἀγομέ-
 15 νων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν Θηβαίων πεπραγμένα διεξιῶν,
 τοὺς μετὰ βίας ἀγομένους ἀπὸ ἱερῶν, ἀπὸ ἀναθημάτων,
 ἐγκολπιζομένους τὴν γῆν τὴν πατρῶαν ἐναργῶς ὑπὸ τὴν
 ὄψιν ἄγων τοῖς ἀκούουσι· καὶ ἐπ' Ὀλυμπίῳν ἢ Φωκέων
 ἢ τινων ἄλλων ἔχοι τις ἂν λέγειν· καὶ ἐκ τῆς διαθέ-
 20 σεις ⁵ τῶν ἀτυχούντων ἔλεόν ἐστι κινεῖν, ὡς Εὐριπίδης
 τὴν Κλυταιμνήστραν ἔλεον εἰσάγει κινούσαν μετὰ τὸν
 τῆς Ἰφιγενείας ⁶ θάνατον.

Τίτ' ⁷ ἐν δόμοις με καρδίαν ἔξιν δοκίς,

ὅταν

alias legitur Ἀρχιστρατίδου, vide Westerm. Hist. El. Gr. p. 307. 1 Vid. Westerm. l. l. p. 282. 2 Par. ἀπέκτανεν. κεκίνηκεν.

3 Scribendum potius ἐλευθέρους ex Or. de fals. leg. p. 364. Bekk. ἐλευθέρους δὲ μοι συμβέβηκεν εἶναι καὶ τοὺς πρὸς μητρός ἅπαντας, ἢ νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν προφαίνεται φοβουμένη περὶ τῆς ἐμῆς σωτηρίας καὶ διηπορημένη. 4

Par. Ven. ἐξίστησιν. 5 Par. ἐκ τῆς διαθέσεως. tell. ἐκ διαθέσεων. 6 Ald. ὑφιγενείας. — Iph. A. 1173. 7 Ald.

Codd. τίνα. Versu sequente Eurip. ὅταν θρόνους τῆςδ' εἰσίδω

Ὅταν δόμους μὲν τοῦςδε προσίδα κενούς,

Κενούς δὲ παρθενῶνας·

καὶ τὰ ἐξῆς ἐπὶ τούτοις. Καὶ πάνητα δὲ ἐκ τῶν περὶ
αὐτὸν γνησομένων παρθῶν, εἰ μὴ δημηγορήσαι διὰ τὸν
πλούσιον, ἐστὶ κινῆσαι τὸν ἔλεον· εἰ γὰρ τοῦτον δημη- 5
γοροῦντα βλέπομι ἀντὶς τούτου τυχεῖν μὴ δυνάμεκος,
τίνα με ψυχὴν ἔξω δοκαῖτες τηλικαῦτα λίξι παράνομα,
ἐγὼ δὲ σιωπήσω· καταλύσει τοὺς νόμους, ἐγὼ δ' οὐ
φθίξομαι· ἐκ τούτων ἔλεον κινήσει καὶ τῶν ἄλλων
ἐπιῶν ἕκαστον τῶν τούτοις ὁμοίων. ἔτι ἔλεον κινήσει 8 10
τὴν ἐρημίαν ὀδυρόμενος τὴν ἑαυτοῦ, 9 οἷον ἐπὶ τῆς ἀλ-
λοτρίας τις κρίνεται. ἀπὸ τῆς ἐρημίας οὖν οἰκτον κινή-
σει· ὁ μὲν ἄγὼν ἐστὶ μοι τηλικοῦτος, κινδυνεύω περὶ
ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ μόνος ἐν ὑμῖν ἀγωνίζομαι,
οὐχὶ συγγενεῖς ἔχων, οὐχ ἡλικιώτας, ἐπ' ἄλλοτριον ἀ- 15
γνῶς καὶ ἐν ἀγνῶσι· καὶ ἐπὶ τῆς αὐτοῦ δὲ τις ἀγωνιζό-
μενος ὀδύροιτ' ἂν τὴν ἐρημίαν τὴν οὖσαν αὐτῷ, πένης
ὢν κατεστασιασμένος, οἰκειούς οὐκ ἔχων, ἢ ἔχων μὲν,
ὑπ' αὐτῶν δὲ προδεδωμένος. κινεῖ δὲ 20 ἔλεον καὶ τούτοις
μάλιστα καὶ ὁ τῆς ἐντολῆς καλούμενος τόπος· πολλαχῶς 20
δὲ αὐτῷ χρῆσόμεθα· οἷον τίνα δὲ ἐντεταίλατο ὁ τελευτῶν
καὶ ὑπονοῶν ἐκ φαρμάκων ἀνῆρῆσθαι· ἢ τίνα πάλιν
τρωθεῖς μὲν τις, μέλλων δὲ τελευτᾶν· ἢ καὶ γῆ Δία
τίνα ἀριστεὺς ἐντεταίλατο τῇ γυναικί, οὐκ ἀξιῶν αὐτὴν
γῆμασθαι ἐντὸς τῆς πενταετίας· ἢ ἀποθνήσκων πατὴρ 25
ἐγχειρίζων παῖδας ἐπιτρόποις, καὶ παρακαταθήκας δι-
δούς, ἢ μέλλων ἀποδημεῖν, ἢ ἀγόμενος παρὰ τύραννον.
Ἔστι δὲ ἐντελλομένους ποιεῖν καὶ τοὺς κρινομένους· ἐπι-
στέλλω δὲ ὑμῖν, εἰ καταψηφιεῖσθε μου ὡς προδεδωκός
μετὰ τὰς τρεῖς ἀριστείας τὴν πόλιν, ἀναλεῖν μου τὰς εἰ- 30

πάντας κενούς. 8 Vind. κινήσ. 9 Ald. Codd. ὀδυρομένου
τὴν ἑαυτῶν. 10 Par. δ' ἔλ.

Rhetor. IX.

38

κόνας, ἐξαλείψαι μου τοῦνομα, καθίλειν τὰ τρόπαια, τὰ ὑπομνήματα τῶν ἀριστείων. Κέχρηται τῷ τῆς ἐντολῆς τρόπῳ καὶ ἡ Σωκράτης· μέλλων γὰρ ¹¹ παιδῶναι τὸ κώνιον ἐντέλλεται τοῖς ἐπιτηδεύουσιν τοῖς ἑαυτοῦ μήτε κλαῦσαι μήτε ὀδυρασθαι, καὶ ἃ ποιοῦντες περὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὴν γυναῖκα χαρίζονται· ἂν αὐτῷ. Αἰθερὶ δὲ τὰς ἐντολὰς εὐγνωμόν τι ἔχειν καὶ εὐσεβεῖς, ὅποια 726 ἴστιν ἡ Σωκράτους καὶ τῶν δέκα στρατηγῶν τινας.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΟΥΣ.

10 Τὸ πάθος πολὺ μὲν ἐν ποιήσει τραγικῇ· ἔξει δὲ ποτὲ καὶ εἰς τὸν πολιτικόν, ὅταν ἡ πόλις ἢ πρόσωπόν τι τῶν παρ' ἁλίαν συμβάντων κακῶν μνημονεύσῃ, οἷα τὰ περὶ Φωκίας· τὴν δὲ λέξιν δεῖ εἶναι ἄπλαστον καὶ ἀκαλλώπιστον, τὸ γὰρ καλλωπίζειν οὐ θρηνηνόντος, τὴν 15 δὲ σύνθεσιν μᾶλλον ἄνετον, τὰ δὲ σχήματα γοργότερα καὶ ἀκμαιότερα. καὶ ταῦτα μὲν γενικώτερα θεωρήματα καὶ ἀμυδρότερα. ἴδωμεν δὲ καὶ καθ' ἕκαστα. Πάθος ποιοῦσιν αἱ ἀντεξτάσεις μάλιστα πρὸς τὰ πρότερα· οἷον πρότερον μὲν ἐν οἷᾳ ἦν τύχη, ¹ καὶ ὅτι λαμπροτέρα, 20 νῦν δὲ οἷς πέπτωκαν, ὥσπερ Εὐριπίδης·

Πρῶτον μὲν οὖν μοι ² τὰγάθ' ἐξτάσαι φίλον·

Πρὸς γὰρ κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ.

Πάθος ποιοῦσι καὶ αἱ παραθέσεις πρὸς ἕτερα· οἷον εἰ λέγεις ἐν ἐκείνῳ τῷ ζητήματι· οἱ Ἀθηναῖοι πρεσβεύον- 25 ται ἐπὶ τῶν τριάκοντα πρὸς Λακεδαιμονίους, ἀξιούντες ὑφ' ἐνὸς τυραννεῖσθαι· εἰ οὖν λέγοις, οὐδὲν τοσαυτὸν

¹¹ γὰρ e Par. recepi.

¹ Par. ἐν οἷᾳ ἦν τύχη καὶ ὅτι λαμπροτέρα. codd. ἐν οἷς ἦν τύχη καὶ ὅτι λαμπροτέρα. ² Ald. μή. Codd. μοι. Tum Ald. Codd. τὰ ἀγαθὰ ἐξτάσαι — πλείονα οἶκτον. Correxī ex Eur. Troad. 487. Seidl.

ἡ λοιμώδης νόσος, οὐχ ἡ Σικελία ἤνεγκε ταῖς Ἀθήναις
 πάθος, ὅσον οἱ τριάκοντα. ³ ἐκεῖνα μὲν γε εἰς μοῖραν
 τετα τῆς δυνάμειος ἐλιμνήματο, οἱ ⁴ δὲ διὰ πάντων διή-
 κηυσιν. Πάθος ποιοῦσι καὶ ὑπερβολαὶ ἐν τῷ ἀορίστῳ
 πούτων δεινότερα οὐ γέγοναν οὐδὲ μείζω πράγματα ἐφ' ⁵
 ὑμῶν ἐν τοῖς Ἑλλησιν, οἶμαι δὲ οὐδ' ἐν τῷ πρόσθεν χρό-
 νῳ. Πάθος ποιοῦσι καὶ αἱ ποιότητες τῶν προσώπων
 ἐξαταζόμεναι· τίς ὢν δεινὰ πέπονθεν· ὅτι καλὸς κάγα-
 θός, ὅτι εὐεργέτης· ὥς περὶ Φωκίων ὁ Δημοσθένης·
 τίνες ὄντες ταῦτα πεπόνθασι. ⁶ καὶ μὴν ὅτι Θηβαίοις 10
 ποτὶ ⁷ τὴν ἐναντίαν ψῆφον ὑπὲρ ἡμῶν ἔθεντο. πά-
 θος γίνεται καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου· οὐ μόνον τίς ὢν ⁸
 πέπονθεν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τίνων, ὥς ἐν τῷ περὶ Στρα-
 τωνός λόγῳ Δημοσθένους· ⁹ „καὶ ταῦτα πέπονθεν ὑπὸ
 Μειδίου καὶ τοῦ Μειδίου πλούτου.“ Ἐν τοῖς πάθεσι 15
 καὶ αἱ διαπορήσεις χρήσιμοι εὐθὺς ἐν ἀρχῇ· τί πρῶτον
 ἢ δεύτερον εἶπω; ἢ οὕτως· ἀπορῶ τί χρή δρᾶσαι; πό-
 τερα μεθεῖναι ἀμνημόνευτα· ἀλλ' ἀλυσιτελεῖς τοῦτό γε·
 ἀλλὰ διεξιλεῖν δεῖ. ¹⁰ ἀλλ' οὐ ῥᾶδιον ἀδακρυκῇ τοῦτο
 δρᾶν. Πάθος ποιοῦσιν καὶ οἱ ἀναδιπλασιασμοί· „Θῆ- 20
 βαι δὲ, Θῆβαι.“ ¹¹ καὶ αἱ δεινώσεις· „θέαμα δει-
 νόν.“ ¹² Πάθος ποιεῖ καὶ τὰ ἀνακλητικά· „θέαμα
 δεινόν, ὃ γῆ καὶ θεοί.“ Ἐν τοῖς πάθεσιν οὐ πολλὴν ¹³
 εἶναι δεῖ τὸν κόσμον, οὐδ' ἐπεμβαλλέσθαι τὰς ἐννοίας,

3 τριάκοντα Ald. per lacunam om. Vind. Ven. Par. ὅσον
 οἱ λην. ad marg. οἱ λ'. etiam ad marg. Ex. Par. λ'. Liber
 Mer. ὅσον οἱ Ἕλληνες. — Deinceps Ald. ἐκεῖνος. Ven. Vind.
 ἐκεῖνο. Par. ἐκεῖνα. 4 Vind. ὁ δέ. 5 Par. πεπόνθασιν.
 6 Ald. Codd. τὴν πόλιν. scr. ποτὶ ex Or. de fals. leg. p. 361.
 7 Ven. ἡμῶν. rell. ὑμῶν. 8 Par. ὢν. rell. ὦν. 9 In
 Mid. p. 545. 10 Par. χρή. 11 Aesch. in Ctes. p. 426.
 Bekk. 12 Dem. de fals. leg. p. 361. 13 Ald. πολὴν.

ἀλλὰ κομματικά τὰ πλείω· ἴαν μὲν βουληθῆς συνέχειαν ποιῆσαι ἐν τῷ πάθει, κατὰ τὸ ἀσύνδετον εἰσάξας, „οἰκίας κατεσκευασμένας,¹⁴ τέχῃ περιηρημένα.“ ἴαν δὲ βουληθῆς ἔτι μᾶλλον αὐξῆσαι, τοῖς δικαστικοῖς σχήμασι¹⁵ χρῆσθαι· οὐ τῶν τούτου ἀπέχρησται, ἀλλ' ἐκείνο τούτων οἰκτρότερον συνέβη. Πάθος δὲ κινήσεις,¹⁵ οὐ μόνον ἐφ' οἷς προσιπτόμεθα, ἀλλὰ καὶ ἐν οἷς δέος ἐστὶ μὴ πάθωμεν, ὡς ἐν τῇ Πλαταιῶν¹⁶ δημηγορίᾳ· τὰ γὰρ συμβησόμενα ἐν πάθει εἰσάγει· „μηδὲ τὴν Πλαταιῶν¹⁶ Θηβαῖδα ποιήσητε, μηδὲ ἱερὰ καὶ τάφους προγόνων,“ καὶ ὅσα ἄλλα παθαινόμενος λέγει. Ἐν τοῖς πάθεσι καὶ αἱ πλάσεις ἐνίοτε, οἷα εἰκὸς εἰρηκέναι ἐχθρὸν ἐπαμβαλνόντα, οἷας φωνὰς ἀφεῖναι τὸν πάσχοντα, ἐπειδὴ τὰ πάθη ὑποπτὰ ἐστὶ τοῖς ἀκούουσι.¹⁶ δοκεῖ γὰρ τις οὐ¹⁷ θαρρύνων τοῖς λογισμοῖς ἐξ ἐπιβουλῆς ἐπὶ τὸ ἐλπεινὸν καταφεύγειν· διὸ δεῖ ἐπειφαίνεσθαι, ὅτι καὶ τοῖς λογισμοῖς τεθάρρυνκε.¹⁷ καὶ τὸ πάθος δὲ ἀναγκαῖον ἐστὶ λεχθῆναι· δεῖ δὲ τὸ πάθος ἐν τῷ πολιτικῷ μέτρῳ ἔχειν, ἵνα μὴ εἰς τραγῳδίαν ἐμπίσσοι, πλὴν εἰ μὴ ὑπόθεσις²⁰ τραγικῇ εἴη.

14 Vind. Ven. κατεσκευασμένας. — Dem. de fals. leg.

p. 361.

15 Ven. κίνησ.

16 Ald. Πλαταιῶν. — Thuc.

III. 58.

16 Par. ἀκούουσιν.

17 Par. τεθάρρυνκεν.

VII.

MINUCIANUS

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΩΝ.

PRAEFATIO NORRMANNI.

Alexandro atque Phoebammoni, commune de schematibus oratoris argumentum tractantibus motuasque subinde operas jungentibus, Minucianum comitem adiunximus, qui argumentorum inveniendorum rationem brevi, sed exquisita bonarum rerum fruge ac copia referto libello, operis majoris ἀποσπασματικῶν summam complexus est: nec locum ille ultimum, quem et hucusque apud Aldum tenuerat, nunc detrectabat, est enim eo, ut adparet, homo ingenio, quo Damonides ille apud Plutarchum, ut χάραν ἀντιμον ὀδοῦσαν, ἐντιμον a se, ut nemini sua vilis est auctoritas, fieri existimet. quin et hoc sibi contubernium parvulorum pariumque sui gregis sodalium, versu Homérico:

Ὡς αἰὶν τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον,

ultro gratulari accepimus, inter quos ipse perpusillus lepidusque homuncio, si minus eminere, conspicuum certe visentibus locum tenere videatur. Nam ut antehac in vasto Aldinorum Rhetorum volumine acceptus habitusque fuit

multa imaginibus suis veterique gloria indigna nequidquam pertulisse, nescio an immerito omnino, conqueritur. Quale illud enim quaeso, quantumque piaculum, quam intolerabilem bono fortique viro ignominiam fuisse existimes, quod cum sophistae ceteri omnes, ipso in aditu vestibuloque magnifici operis celebri inprimis ac illustri loco, sua serie collocati, suisque nominibus titulisque, satis profecto splendide viritum recensiti collaudatique essent; atque paginis etiam initialibus singillatim propositis suas quisque areas sedesque, veluti per metatorem publicum descriptas distributasque accepissent, unus tum Minucianus noster omni illo nomenclationis metatoriique iudicis honore ac officio caruerit, nota credo censoria albo centuriae suae erasus, aeriariusque ac instabilis factus. Postquam vero praeterea in exiguum remotissimi opisthodomii angulum Noster retrusus fuit, sic vicini Apsinis mole scriptor modicus, uniusque chartae spatium coarctatus, obrutus oppressusque jacuit, ut obstructis luminibus, aëreque ipso operibus intersepto clausoque, nullas ad istum ἐπιτειχισμόν tollendum idoneas machinas, nulla satis valida ἐπιχειρήματα usquam reperiret. Proinde, quod necesse erat, inter has angustias,

Nec vixit bene, qui natus moriensque fefellit.

nam in ista cellula sua latitans, Argos ipsos librarios, oculatissimosque πιναχογράφους non paucos, ἄκων ἄκοντας fefellit ac elusit, quod testatur satis, ἵνα μὴ ἀμάρτυρος ἡμῶν ὁ λόγος γίνηται, et recocta totiens Bibliotheca universalis Gesneriana, et saepius item locupletata Bodlejana, sive Oxoniensis publica, etiam post nuperas summae diligentiae et eruditionis curas, nam minorum gentium librarías indicesque quid morer? Sed ut e diverticulo in viam atque ad Minucianum ipsum veniamus. Patre Nicatora sophista, Athenis natum, Gallieni imperatoris temporum aequalem, artes oratorias, progymnasmata, variasque orationes scripsisse, Suidas docet, ὁ τεχνολόγος cum

quidam excellentiae notatione aliquotiens usurpatur synopticae rhetoricae auctori, qui ab Hermogene illum tum incessitum describi compilarique memorat. Sed et inprimis commemorabili honestat elogio, p. 22. heic etiam, sed paullo emendatius legendo. *Μινουκτιανὸς ἔστιν, ὃν ἔργον, ὁ τέχνογραφός, πρὸς τῆς θείας μετεσχηκώς*, sensus est: Minucianus ille, quem diximus, artis oratoriae scriptor, divino vir ingenio, neque mirus honorificam Minuciani et Nicagorae mentionem apud Photium, Codice CCXLII. p. 594. 596. Himerius sophista facit. At incessisse tamen Minucianum, illiusque reperta in rem suam vertisse Hermogenem, cras credam, hodie nihil credam, credere vetat adcurata temporum notatio, praesertim si vera sunt, quae de praecocissimo Hermogenis ingenio, quod mox accedente virili aetate, in aures nubesque dissipatum, nescio quo recesserit, fama communi pererebuerant, scilicet, si annodubdeuicesimo, quod Suidas adfirmat, *τέχνην ῥητορικὴν* sciam, hodieque superstitem, Marco adhuc apud Romanos imperante, Hermogenes composuit; quid in suas illas arcu- las quaeso, de Minuciani, octoginta amplius annos postea, aeo Gallieni viventis silvis hortisque, quamlibet piceatas et Autolyceas homini manus tribuas, traducere ac suble- gere potuit? Nam Gallienum Imp. non Galenent medicum apud Suidam intelligi, itaque restitui oportere, non controversum quidem aut dubium esse debebat, quod Nicagorae parentis aetas satia confirmat, scripsit enim *πρεσβυτικὸν πρὸς Φίλιππον τὸν Ῥωμαίων βασιλέα* Suida teste, decem non amplius annos ante imperium Valeriani ac Gallieni. Idem adhuc vivebat, cum supremam manum operi de vitis sophistarum admoveret Philostratus, ut exitu voluminis ipse narrat. Eundem Nicagoram una secum a Dionys. Longino, natali sive Platonis, sive Plotini, convivio adhibi- bitum, quaedam etiam ab illo, de iis quae Xenophonti subduxerit, ac male incrustaverit Theopompus disputata,

memorat Porphyrius, apud Eusebium προπαρασκευῆς X. III. ille ipse inquam Porphyrius, quem αἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην commentatum fuisse Suidas prodit, unde operae pretium jure merito agnoscas, quod ejusdem temporis philosophus, vir idem seposita religionis causa omnium confessione maximus vereque πένταθλος, cura commentationeque sua dignum habuit. Haec eadem ars ante duo adhuc secula in manibus hominum erat, quod ex totiens dicta nobis Camariotae synoptica rhetorica patet. Habuit credo eodem fere tempore et Georgius Trapezuntius, huc enim pertinere arbitror illius ex quinto Rhetoricorum f. 134. verba. Nam et veteres omnes rhetores usque ad Isocraticam illam scholam multa de formis dixerunt, et Minucianus, quamvis confuse, multa tamen et praecepta et exempla partim ab aliis designata, partim sua industria sumta, a clarissimis oratoribus, illi parate (an partite) subjicit. nōdum fortasse spes omnis abjicienda. usque adeo multa quotidie, quae periisse credidimus, longo postliminio in vitam usumque revocari videmus. Quid si et haec luculenti operis, ut mihi videtur, particula, quae denuo hoc tempore editur, quoque olim casu modeque a reliquo corpore divulsa ac separata fuerit, nunc vicissim ad cetera, omnibus vestigiis indaganda, in lucemque proferenda ταῖς φιλοκάλοις καὶ φιλαρχαίοις novum aliquod signum adest, ducemque sese atque adjutricem praebeat?

ΑΔ.
731

ΜΙΝΟΥΚΙΑΝΟΥ
ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΩΝ
ΕΝ ΑΛΛΩ ΝΙΚΑΓΟΡΟΥ.

Cap. I.

Ὁ δῆτωρ πίστει χρήσεται ταῖς μὲν ἐντέχνους, ταῖς δὲ ἀτέχνους. ἄτεχνοι μὲν οὖν εἰσιν αἱ μηδὲν τῆς τοῦ ῥήτορος μεθόδου διόμεναι, πλὴν ὅσον εἰς ² τὸ ἐν καιρῷ αὐταῖς τῷ προσήκοντι χρήσασθαι, ὅσον μαρτυρεῖται, ὄρκοι, προκλήσεις, βάσανοι, νόμοι, συνθήκαι. ἔντεχνοι δὲ, ὅσαι καὶ εὐρέσεως καὶ οἰκονομίας θεόνται μετὰ τέχνης. τῶν δὲ ἐντέχνων πίστεων αἱ μὲν εἰσιν ἡθικαί, ² 10 αἱ δὲ παθητικαί, αἱ δὲ λογικαί, αἱ αὐταὶ καὶ πραγματικά. ἡθικαὶ μὲν, ὅσαι ἀπὸ δόξης τοῦ προσώπου τὴν πίστιν λαμβάνουσιν, ³ ὅσον ἀπὸ Περιχλέους, ἀπὸ Ἀριστείδου· λέγομεν δὲ τὴν ἡθικὴν ἐπιχείρησιν ἔντεχνον εἶναι δοκοῦσαν· ὅτι δεῖ ἂν τε μὴ τοιοῦτον ἢ ⁴ πρόσωπον, 15

¹ εἰς Norrm. om.   ² Par. constanter ἡθηκαί.   ³

^u
Ald. Norrm. Vind. λαμβάνουσαι. Par. λαμβάν. marg. Norrm. λαμβάνουσιν.   ⁴ Norrm. ἢ [τὸ] πρ.

ἂν τε τοιοῦτον, τῷ λόγῳ αὐτὸ συστήσαι, ὡς ἐπὶ τοῦ
 Περικλέους ὁ Θουκυδίδης· ¹ „καὶ τοι ἐμοὶ τοιοῦτῳ ἀνδρὶ
 ὀργίζεσθε, ² ὃς οὐδενὸς ἤτιων ³ γινῶναι τε ⁴ τὰ δέοντα
 καὶ ἐρμηνεύσαι ταῦτα, φιλόπολις τε καὶ χρημάτων χρείσ-
 5 σων.“ τούτοις γὰρ ἅπασι πιστοῦται τὸ μηδὲν ἡδίκηκεναι
 τὴν πόλιν. Παθητικαὶ δὲ ὅσαι τὸν ἀκροατὴν εἰς ὁ βού-
 λεται ὁ λέγων ἐπάγουσι ⁵ καὶ ἄνευ τῆς τῶν πραγμάτων
 ἀποδείξεως, οἷον εἰς ὁδὸν ἢ εἰς ἔλεον ἢ εἰς φθόνον
 ἢ εὐνοίαν ἄγουσι. Πραγματικαὶ δὲ, ἀπὸ τοῦ πράγμα-
 10 τος, περὶ οὗ ὁ λόγος ἐστὶ, τὰς ἀποδείξεις ἔχουσιν· αἱ δὲ
 ἀποδείξεις ἀκολούθως ἐκ τῶν καλουμένων ἐπιχειρημάτων
 γίνονται. ἐπιχειρήματα δὲ ἐστὶ τὰ πρὸς πίστιν τοῦ ὑπο-
 κειμένου ζητήματος λαμβανόμενα.

C a p. II.

Τῶν δὲ ἐπιχειρημάτων τὰ μὲν ἐστὶ παραδειγματικά·
 15 τὰ δὲ ἐνθυμηματικά· παραδειγματικά μὲν, ὅσα ἐξ ἱστο-
 ρίας καὶ ὁμοιώσεως τῶν ἤδη πεπραγμένων λαμβάνομεν,
 οἷον „οὐ πιστεύουσιν“ Ὀλύνθιοι Φιλίππῳ· οὐ γὰρ περὶ
 μέρους χώρας, οὐδὲ περὶ δόξης, ἀλλ' ἀναστάσεως καὶ
 ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος ὁ κίνδυνός ἐστιν αὐτοῖς.“
 20 καὶ „εἰς τοῦτο παραδείγμα“ „καὶ ἴσασι αἱ“ ² Ἀμφιπο-
 λιτῶν ἐποίησε τοὺς παραδόντας αὐτῷ τὴν πόλιν, καὶ
 Πυθναίων τοὺς ὑποδεξαμένους.“ οὗ κῆρ ἰδίους ἐνθυμη-
 μασιν ὁ ῥήτωρ τοῦτο, ἀλλὰ τοῖς πρὸς ἀλλήλους ³ πε-

5 Lib. II, 60.

6 Ald. ὀργίζεσθαι.

7 Ald. ἤτιον.

Par. Vind. Norrm. ἤτιων post ἤτιων Norrm. inserit ex Thuc.
 οἶμαι εἶναι: quod abest a Codd. et Ald. 8 ts Par. Vind
 om. 9 Par. ὑπάγουσιν.

1 Dem. Olynth. I. ab init.

2 Par. αἱ ts.

3 Marg.

πραχθένους ἐπιστάσαστο. Δεῦ δὲ τὰ παραδείγματα γνῶ-
 ριμα εἶναι τοῖς ἀκούουσι καὶ προσεχῇ τῷ πράγματι· ὅ-
 δε καὶ πόρρωθεν ⁴ λαμβάνοιτο, δεῖ αὐτὰ προσεγγεῖν τῷ
 λόγῳ, καὶ μηδὲν ἐξ ἁδόξων λαμβάνεσθαι, ἀλλ' ἢ τὰ
 πρόσωπα, ἢ τὰ πράγματα, ἢ καὶ ἀμφότερα ἐνδοξα εἶ-
 ναι· ἀμφότερα μὲν ἐνδοξα ἐν ἐκείνῳ ⁵ τῷ παραδείγμα-
 τι· οἷον, ὑμῖς ἐσώσατε Λακεδαιμονίους, καὶ οὐκ ἐβλή-
 σικακήσατε, ἀλλ' ἐβοηθήσατε. ⁶ ἐνδοξον καὶ τὸ τῶν
 βοηθησάντων πρόσωπον, τὸ τῶν Ἀθηναίων, ἐνδοξον δὲ
 τὸ πρᾶγμα μόνον τὸ „Λάμπιν ⁷ Αἰγινήτας κοσμήσαντα ⁸
 τὸ ἐμπορίον αὐτοῖς μὴ πεποιῆσθαι πόλιν, μηδὲ Μεγα-
 ρίας Ἑρμῶνα τὸν κυβερνήτην· τὰ μὲν γὰρ πρόσωπα
 μικρά, τὸ δὲ ἐν τούτοις φρόνημα οὐ μακρὸν· πάλιν τὸ
 πρόσωπον ἐνδοξον, ὡς ἐπὶ Ἀλκιβιάδου, ⁹ ὃν φησιν ¹⁰ ὁ
 Δημοσθένης κατὰ τὴν παλαιὰν ἐκείνην εὐδαιμονίαν γε-
 νόμενον καταγνωσθῆναι, ὅτι ἦν ὑβριστής· ¹⁰ ἐνταῦθα
 γὰρ τὸ πρᾶγμα ἁδόξον· συνίστησι δὲ ὁ Δημοσθένης
 τὴν ἐπὶ τοὺς ὑβρίζοντας ὀργὴν ἐκ τῆς δόξης τοῦ προ-
 σώπου. Τοῦ παραδειγματικοῦ εἶδους εἰσὶ καὶ αἱ καλῶς ¹¹
 μὲναι παραβολαὶ καὶ αἱ εἰκόνες. διαφέρουσι δὲ αἱ μὲν ¹²

Norrm. ἄλλους.

4 Ald. Vind. πόρρωθεν. Par. Norrm. πόρ-
 ρωθεν.

5 Par. ἐκείνο. correxit manus recentior. — 6 Par.

ἀλλὰ βοηθῆσαι. et per correct. manus recentioris βοηθήσατε.

Ad sqq. notat Norrm., „Uf praemissae observationi de rei
 personarumque claritate, exempli adducti analysis rectius re-

spondeat, malo locum totum hoc modo integrare: ἐνδοξον γὰρ

καὶ τὸ τῶν βοηθησάντων πρόσωπον, τὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὸ
 πρᾶγμα, ἢ σωτηρία τῶν Λακεδαιμονίων.“ 7 Ald. Codd. λάμ-

πιν· Αἰγινήτας κοσμήσαντα, τὸ ἐμπορίον. — Dem. c. Aristocr.
 p. 69f. 8 Ald. Norrm. Vind. Ἀλκιβιάδην, quas lectio nata

δ

est ex compendio scribendi Ἀλκιβία, quod est in Par. 9

Vind. φῶτον. locus est in Mid. p. 561. 10 Vind. ὑβρίστησα.

παραβολαὶ τῶν παραδειγμάτων, ὅτι τὰ μὲν παραδείγματα
 εἰς ἱστορίαν λαμβάνεται, αἱ παραβολαὶ δὲ ἄνεν ἱστο-
 ρίας καὶ ἀορίστως ἐκ τῶν γηνομένων· ὥσπερ γὰρ οἰ-
 φίας οἶμαι καὶ πλοῖον τὰ κάτωθεν ἰσχυρότερα ¹¹ εἶναι·
 ἢ ἡ δὲ εἰκὼν ἔστι μὲν ἡ αὐτὴ τῇ παραβολῇ, ἐναργέστερον
 732 δὲ ποιῶ τὸν λόγον, ὥστε μὴ μόνον ἀκούειν, ἀλλὰ καὶ
 ὁρᾶν δοκεῖν· οἷον περὶ τῆς ἀγορᾶς Ἀριστο-
 γείτων, ὥσπερ ὄφεις ἢ σκαρπίος ἤρκως τὸ κέντρον, καὶ
 ἔκτων δαῦρο κακέϊσε ἐπὶ κοινόν· ¹² πρὸς τε τῇ παρα-
 20βολῇ καὶ τοῦ ¹³ Ἀριστογείτονος ἐναργῇ παρέσχε τὴν
 ὄψιν τοῦ ὀρωμένου· καὶ πάλιν· „ἴσα βαινὼν ¹⁴ Πενδο-
 κλεῖ τὰς γνάθους φρεσῶν“ παραδειγματικὰ δὲ καὶ ὅσα
 εἰς μέθους ἀνήκει.

C a p. III.

Τὰ δὲ ἐνθυμήματα ἀνόμεσται, ἢ ὅτι ὁ ῥήτωρ αὐ-
 15 τὸς αὐτὰ εἰρηκα καὶ ἐνθυμεῖται, ¹ ἢ ὅτι προσενθυμέ-
 σθαι τοῖς δικασταῖς, εἴ τι ἑλλείπον, καταλείπει· ἔχουσι
 δὲ ἑλλείμματα οἱ ῥητορικοὶ συλλογισμοὶ ² καὶ ταύτῃ δια-
 φέρουσι ³ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ συλλογισμῶν, ὅτι οἱ μὲν τὰ

¹¹ Ald. ἰσχυρότερα. Dem. Olynth. II. p. 21. ¹² Dem.
 in Aristog. p. 786. ¹³ Par. ἐπὶ κοινόν. merg. Norrm. „f.
 κακῶ.“ ¹⁴ Par. τὸν. man. rec. correxit τοῦ. ¹⁵ πρὸ
 παραπρεῖς. p. 442.

¹ Par. ἐνθυμεῖται. man. rec. super t. scripsit ut. ²
 Vind. ἑλλείποι. ³ Ald. Norrm. Vind. σύλλογοι. Marg.
 Norrm. συλλογισμοί. scriptum in Par. συλλ^ο et Genitivus τῶν
 ἐν φιλοσ. συλλ^ο in Par. et Vind. eodem modo scribitur. Cfr.
 Paulo post p. 605, 6. ⁴ Ald. Norrm. Vind. διαφέρει. scribitur

συμπεράσματα ἐπάγουσιν, οἱ δὲ τὸ συμπεραιπτόμενον ἐκ
 τῶν προτάσεων καὶ κατασκευῶν τῷ δικαστῇ προσενθυ-
 μηθῆναι καταλείπουσιν, οἷον· „ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ
 ληφθεῖην καὶ τα πρᾶττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὐτος
 ἐμοὶ πολεμεῖ, καὶν μήπω βάλλῃ μηδὲ τοξεύῃ.“ ἡ ἐπα- 5
 γωγὴ λείπει εἰς τὸ τέλειον συλλογισμόν ὅτι εἶναι· ἀλλὰ
 Φίλιππος ταῦτα πρᾶττει, ἐξ ὧν ἀλωσόμεθα ἡμεῖς· Φί-
 λιππος ἄρα ἡμῖν πολεμεῖ. Δοκεῖ δὲ τισι καὶ ἡ συνε-
 στραμμένη ἐκ τῶν πρώτων κατασκευῶν ἐπαγωγὴ ἐνθύ-
 μημα εἶναι· αἱ μὲν πρῶται κατασκευαί· „ἃ μὲν ἐπέδω- 10
 κα, ὧς ταῦτά ἐστιν, ὧν οὐδὲν σὺ γέγραψαι. ἃ δ' ἀντὶ ὧς
 τούτων ἡ βουλὴ γινέσθαι μοι φησιν, ταῦτ' ἔσθ' ἃ διώ-
 κεις.“ ἐπὶ τούτοις ὡς ἀποδεδειγμένοις τὴν ἐπαγωγὴν
 συνέστρεψε. „τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἐν-
 νομον εἶναι.“ ταῦτα μὲν οὖν ἀπορίας ἔχει πλείονας· τό- 15
 ποι 8* δὲ τῶν ἐνθυμηματικῶν ἐπιχειρημάτων, ἀπὸ τῆς
 αἰτίας, ἀπὸ τοῦ τίνος ἕνεκα, ἀπὸ τῆς ιδιότητος, ἀπὸ
 πηλικότητος, ἀπὸ τῆς ποσότητος, ἀπὸ προσώπου, καιροῦ,
 τόπου, τρόπου, διαφορᾶς, ὅρου, ἀπὸ τοῦ ἴσου, ἀπὸ τοῦ
 ἐλάττονος, ἀπὸ τοῦ μείζονος, ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ 20
 τοῦ ἐναντίου, ἀπὸ τοῦ μαχομένου, ἀπὸ ἐκβάσεως, ἀπὸ
 τοῦ ὧς ἐμπεριεχομένου, ὕλης, ἀφορμῶν, ἀπὸ τῶν παρε-
 πομένων, ἀπὸ τοῦ ἅμα, ἀπὸ τοῦ γένους, ἀπὸ τοῦ εἶ-
 δους, ἀπὸ τοῦ καθόλου, ἀπὸ κρίσεως καὶ ὀνόματος,

in Par. διαφ⁹. recte marg. Norrm. διαφείρουσι. 5 Philipp.

III. p. 115. — In Vind. haec scripta: ταῦτα πρῶ. καὶ κα-
 τασκευα οὐκ ἐμοί. 6 Ald. Norrm. Vind. σύλλογον. marg.

Norrm. συλλογισμόν. Par. συλλ⁶. 7 Pro. cor. p. 267. 8

Edd. Codd. ἀλλ' ἀντί. Dem. ἃ δὲ φησιν ἡ βουλή δεῖν ἀντὶ τού-
 των γινέσθαι μοι. 8* Ald. τόπος. Norrm. τόποι. scriptum

in Par. το^κ. 9 τοῦ Ald. Norrm. Vind. om., recepi ex
 Par.

ἀπὸ συγκρίσεως καὶ ¹⁰ ἀναπλασμοῦ, ἀπὸ τοῦ πρὸς τι,
ἀπὸ τοῦ μέρους ἐπὶ τὸ ὅλον, ἀπὸ τοῦ ὅλου ἐπὶ τὸ μέρος
ἀπὸ τῶν πρὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ τῶν μετὰ τὸ πρᾶ-
γμα. Ἀπὸ μὲν αἰτίας· „σύνειδεν ¹¹ ἑαυτῷ Φίλιππος
πολλὰ ἡδίκηκότι, καὶ διὰ τοῦτο μισοῦντας ὑμᾶς ἑαυτὸν,
καὶ, εἰ καιροῦ λάβοις, τιμωρησομένους· διὰ ταῦτα
ἐγρήγορεν, ἐφύσθηκεν.“ ¹² Ἀπὸ τοῦ τίνος ἕνεκα· ἡ ἐγρά-
φη τὸ ἀήφισμα ^{12*} ὑπὸ Ἀριστοκράτους, ἵνα οἱ μὲν δύο
τῶν βασιλείων ἐκπέσωσιν, εἰς δὲ κύριος τῆς Θράκης ὁ
10 Κερσοβλέπτης γένηται· οὗτοι οἱ δύο τόποι ἀπὸ αἰτίας,
καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ τίνος ἕνεκα, ὁ ¹³ μὲν ἐκ τῶν παρεληλυ-
θότων, ὁ δὲ ἐκ τῶν μελλόντων τὴν πίστιν ἔχουσιν. Ἀπὸ
ταῦ ἰδίου· Ἀλέξανδρος μόνος βασιλείων τὴν οἰκουμένην
εἶλεν. παρὰ δὲ τῷ Δημοσθένει· „τὸ μὲν γὰρ πόλεις ¹⁴
15 πολλὰς ἡρῆναι καὶ χώραν καὶ τόπους καὶ ἄλλοις πολ-
λοῖς ὑπῆρξεν· ὅσων ¹⁵ δὲ καὶ μόνῳ Φιλίππῳ συμβεβη-
κός, τὸ ἐπιιδὴ προδοτῶν ἰδεήθη, πλείονας εὐρεῖν ¹⁶ ἢ
ἐβούλετο.“ Ἀπὸ πηλικότητος· οὕτως ¹⁷ ἐκόσμησαν οἱ
πρόγονοι τὴν πόλιν ὥς μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων μηδε-
20 μιάν ὑπερβολὴν λελεῖφθαι. καὶ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκρά-
τους· ¹⁸ „μέγα; μεγάλη, μικρόν; μικρᾶ.“ εἶρηται δὲ
ὁ λόγος περὶ τῆς ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ὀργῆς. Ἀπὸ ποσό-
τητος· „παρὰ μὲν τοίνυν ¹⁹ τὰς τριάκοντα μυριάδας
μυρίους δίδωσιν μεδίμνους, παρὰ δὲ τὰς δέκα ὡς περ-

10 Marg. Norrm. scr. ἀπό.

11 Philipp. II. p. 70. cfr.

Phil. IV. 97. ε.

12 Reisk. locum hunc ex editione Norrmanni profert: ἐφύσθηκεν ἐπὶ τῇ πόλει. Sed ἐπὶ τῇ πόλει ab Ald. Codd. absunt.

12* in Aristocr. p. 623. ad sensum.

13 Ald. Par. Vind. οἱ μὲν. Norrm. ὁ μὲν.

14 περὶ περσῶν.

p. 362.

15 Marg. Norrm. ἴδιον Ed.

16 Edd. Codd.

εὗρεν.

17 Olynth. III. p. 3. cfr. Or. in Aristocrat. p. 689.

18 Timocr. p. 737.

19 in Lept. p. 467.

ἀνὰ τρισχιλλούς.“ Ἀπὸ προσώπου· οὐ γὰρ εἰς ²⁰
 Δημοσθένην μόνον ὄντα με ἡσέλγησεν, ἀλλὰ καὶ εἰς χο-
 ρηγὸν ἡμέτερον.“ καὶ, ὁ Αἰσχίνης· ἡπεπόρνευται ²²
 Τιμάρχῳ. καὶ τούτου τεκμήριον τὸ Μισγόλα ²² καὶ Ἡ-
 γησάνδρῳ συνεῖναι.“ ἀπὸ γὰρ τῶν προσώπων, ὡς ἐπιτη- ⁵
 δειῶν εἰς τὴν πρᾶξιν, τὴν πορνείαν συνέστησεν. Ἀπὸ
 καιροῦ· ἡκαὶ ταῦτα ἔγραψε Τιμοκράτης, ²³ Κρονίων
 ὄντων καὶ ἱερομηνίας, καὶ διὰ ταῦτα τῆς βουλῆς ἀφει-
 μένης.“ ἀπὸ τοῦ τόπου· ἡπάσης γὰρ οὐσης τῆς ἀκρο-
 πόλεως ²⁴ ἱερᾶς παρὰ τὴν χαλκὴν μεγάλην Ἀθηναῶν ἐν ¹⁰
 δεξιᾷ τὴν στήλην ἀνέστησαν.“ καὶ πάλιν Δημοσθένης
 φησὶ τετυπηθῆσθαι ² ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας μέσης. Ἀπὸ ⁷³³
 τρόπου· ἡὲν ὡς ὑβρίζων, ² ὅταν κονδύλοις, ὅταν
 ἐπὶ κόρῃς.“ ἀπὸ διαφορᾶς· ἡτίνι διαφέρει, ³ δούλον ἢ
 ἐλεύθερον εἶναι; οὐ ⁴ τῷ μὲν δούλῳ τὸ σῶμα πάντων ¹⁵
 τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστι, τοῖς δὲ ἐλευθέροις εἰς
 χρήματα ἢ ζημίαι.“ ἀπὸ ὅρου. ἡαἷτιον ⁵ μὲν γὰρ ἐστι
 φίλων ἀνδρῶν ἀμαρτανόντων, κατηγορία δὲ ἐχθρῶν ἀ-
 δικούντων.“ καὶ ὁ Δημοσθένης· ⁶ ἡγὰρ οὐχ ἱερόσυ-
 λοι οὗτοι· τὰ μὲν ἱερὰ τὰς δεκάτας τῆς θεοῦ καὶ ⁷ πεν- ²⁰
 τηκοστάς τῶν ἄλλων θεῶν σεσυληκότες, καὶ ἀντὶ τοῦ
 ἀποδοῦναι αὐτάς ⁸ ἔχοντες, τὰ δὲ θεία, ⁹ ἐγίγνετο

²⁰ εἰς Ald. Vind. om. in Mid. p. 524. ²¹ in Timarch.
 p. 263. sqq. Bekk. ²² Ald. Par. Vind. Μισγόλα. Norrm. Μι-
 σγόλα. ²³ in Timocr. p. 708. ²⁴ περὶ παραπρ. p. 428.
 1 „Sic praeter τὸ μέσης Aeschines κατὰ Κτησιφώντος. at De-
 mosthenes ipse κατὰ Μειδίου p. 612. b. 615. b. ἐν τῷ τοῦ θεοῦ
 ἱερῷ, in templo ipso, ubi Liberalia agebantur, se a Midia
 vapulasse ait. res locusque convenit: verborum apices non
 moramur.“ NORRM. ² in Mid. p. 537. ³ in Androt.
 p. 610. In Timocr. p. 752. ⁴ Marg. Norrm. „ὅτι Ed.“
⁵ Marg. Norrm. αἰτία. Thucyd. I. 22. ⁶ in Timocr.
 p. 738. ⁷ Norrm. καὶ τὰς. ⁸ Marg. Norrm. „Ed. αὐ-

ὑμέτερα, κακλοφότες. Διαφέρει δὲ τοσοῦτον αὐτῶν ἡ ἰ-
 ροσυλία τῶν ἄλλων, ὅσον οὐδὲν ἀνήνεγκαν εἰς τὴν ἀκρό-
 πολιν, δέον αὐτούς.“ Ἀπὸ τοῦ ἴσου“ „εἰ μὴδ' ἂ πα-
 ϑοιτ' ¹⁰ ἂν, εἰ δύναιτο ἐκαῖνος, ταῦτα ποιῆσαι καιρὸν
 5 ἔχοντες οὐ τολμήσετε“; Ἀπὸ ἐλάττονος“ „ἀλλ' εἰ μὲν
 μίαν ¹¹ ἢ δύο ναῦς ἀπώλεσιν, ἐκρίνεται ἂν περὶ προδο-
 σίας. ἐπειδὴ ἐξήκοντα μὲν ἔλαβε τριήρεις,“ καὶ τὰ
 ἐξῆς. ἐν τῷ κατὰ Μειδίον“ „εἴτα τὸν μὲν χορευτὴν ¹²
 οὐδ' ὁ προσκαλέσας ἀζήμιος ἔσται κατὰ τὸν νόμον,
 10 τὸν ¹³ δὲ χορηγὸν οὐδ' ὁ συγκόπας ὑφέξει δίκην.“ καὶ
 γὰρ τὸν χορευτὴν ὡς ἐλάττονα τοῦ ¹⁴ χορηγοῦ ἀντίθηται,
 καὶ τὸ προσκαλέσαι ὡς ἐλάττον τοῦ συγκόπαι. Ἀπὸ τοῦ
 μεῖζονος“ „λέγονται ¹⁵ χρήματα οἱ τριάκοντα δανείσα-
 σθαι“ καὶ τὰ ἐξῆς. εἴτα ἡ ἐπαγωγή· ὅτι ἐκαῖνοι μὲν
 15 τοῖς ἡδικοήσοιν εἰσενεγκεῖν τὰ χρήματα ἤρουντο, ὑπὲρ
 τοῦ μηδὲν λῦσαι τῶν ὡμολογημένων, ¹⁶ ὑμῖν δ' ἐξόν
 ἄνευ δαπάνης τὰ δίκαια ποιῆσαι τοῖς εὐεργέταις, ψεύδε-
 σθαι ¹⁷ μᾶλλον αἰρήσεσθαι. Ὁ ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένος
 τόπος καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου ἔδοξε τισὶν εἶναι ὁ αὐτός·
 20 ἔστι δὲ οὐχ ὁ αὐτός· ἐν μὲν γὰρ τῷ ἀντικειμένῳ ἐστὶ
 πρᾶγμα γεγονός, οἷον ἡρίστευκεν, οὐκ ἡρίστευκε· λείψα-
 με τὴν τάξιν, οὐ λείλοιπεν· ἐν δὲ τῷ ἐναντίῳ δύο· ἡ λε-
 λοιπέναι τὴν τάξιν, ἢ ἡρίστευκέναι· ἔστι δὲ ἐξ αὐτῶν
 τῶν πραγμάτων ¹⁸ φανερώτερον. „εἴτα τοῦτο ¹⁹ μὲν
 οὐχί

τοῖ.“ 9 *ā* abest ab omnibus. Marg. Norrm. „Ed. ὅσια,
 δ.“ Inserui *ā*. 10 Olynth. I. p. 16. 11 Norrm. πόλιν
 μίαν ἢ δύο [ad marg. δέκα] ναῦς. Ald. Par. Vind. πόλιν om. —
 In Lept. p. 484. 12 in Mid. p. 532. 13 Ald. Par. Vind. τό.
 Norrm. τόν. 14 Marg. Norrm. τῷ χορηγῷ et mox τῷ. 15 In
 Lept. p. 460. 16 Ald. Vind. ὁμολογημένων. tum Norrm. Par.
 ὑμῖν. Ald. Vind. ἡμῖν. 17 Ald. Par. Vind. ψεύσεσθαι μᾶλλον εἰ-
 ρήσεσθαι. corr. Norrm. — v. 19. Ald. Codd. τόπον. 18 Norrm.

οὐχὶ λέγει τὸ ψήφισμα, εἰ δὲ βουλευῶν ἐγὼ τοὺς πρί-
 σβεις ᾤμην δεῖν προσάγειν, ¹⁹ τοῦτό μου διαβάλλεις.“
 εἶτα τὸ ἀντικείμενον· „ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν; μὴ προσ-
 ἄγειν, γράφειν τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἵκοντας.“ τῷ γὰρ προς-
 αγαγεῖν ἀντίκειται τὸ μὴ προσαγαγεῖν· τὸ δὲ ἐναντίον, ⁵
 ὃ καὶ μικρὸν ἔμπροσθεν εἶπον· ²¹ „ἀλλ' εἰ μὲν δύο ναῦς
 ἢ τρεῖς ἀπώλειεν ἡγοίμενος ἡμῶν, περὶ προδοσίας ἂν
 ἐκρίνετο· εἰ δὲ ἐξήκοντα μὲν ἔλαβε τριῖρεις καὶ πύλεις,
 καὶ τὰ ἐξῆς· τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλάτ-
 τονός ἐστι καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου· τὸ γὰρ ἀπολωλεκέναι ²² ¹⁰
 τριῖρεις τῷ ²³ μὴ ἀπολέσαι ἀντίκειται· τὸ δὲ προσκτη-
 σασθαι ἐναντίον ἐστίν. Ἀπὸ τοῦ μαχομένου· „ἴταυ-
 μάξω ²⁴ δὲ ὁρῶν Φιλίππῳ μὲν ἱμάς ὀργιζομένους, ὅς
 εἰρήνην ἐκ πολέμου ποιοῦμενος“ καὶ τὰ ἐξῆς. Ὁ ἀπὸ
 τῆς ἐκβάσεως τόπος ²⁵ ἢ ἀπὸ τῶν πεπραγμένων, ἢ ἀπὸ ¹⁵
 τῶν μελλόντων λαμβάνεται, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτιω-
 τος ¹ ὃ Δημοσοθένης ἀντέθηκεν, ὅσα ἐκ τοῦ πεποιῆσθαι
 ναῦς ἐξέβη ἀγαθὰ, καὶ ὅσα ἐκ τοῦ μὴ πεποιῆσθαι δεινὰ.
 τὰ δὲ ὡς μετὰ ταῦτα ἐκβησόμενα πῶς εἰσήγαγεν ἐν τῷ

conjectit παραδειγμάτων.

19 Ald. τοῦτο οὐχὶ μὲν. Norrm.

Par. Vind. μὲν οὐχί. — Pro cor. p. 334. 20 Ald. Vind.

πράσσειν. Par. προάγειν, quod etiam alibi cum πράττειν con-

funditur, ut Menand. περὶ ἐπιδεικτικῶν p. 617. Ald. καὶ τὰς ἀρε-

χὰς δὲ τὰς ἄλλας οὕτως ἐκ μεθόδου προσάξεις λέγων. Med. 2.

πράξεις. ib. p. 636. πράξεις δὲ καὶ τὸν κλητικόν, ὡς ἂν αὐτός

ἔχειν δοκιμῆς. Med. 2. et Par. προάξεις. Pausan. I. 29. 8.

πραχθῆναι δὲ οὕτω σφίσι τὴν πρὸς Ἀργεῖους λέγουσι σιμμαχίαν.

Angel. Neapol. Ven. Riccard. προαχθῆναι. Nostro autem loco

e Dem. scripsi προσάγειν. 21 In Lept. p. 481. 22 Edd.

Codd. ἀπολωλέναι. Norrm. ad marg. ἀπολωλεκέναι. 23 Ald.

Par. Vind. τὸ μὴ ἀπώλεισαι. Norrm. τῷ. 24 De fals. leg.

p. 382. 25 Ald. Vind. τόπον. in Par. scriptum τόπ.

Norrm. τόπος. 1 non longe ab initio.

πρὸς Ἀσπίτην· ² εἰ γὰρ ὑπαρχουσὼν φησι τούτων φαι-
 νονται τινες ἀνάξιοι, τί χρή προσδοκᾶν τότε, ³ ὅταν
 παντελῶς μηδὲν πλέον εἶναι μέλλῃ τοῖς χρηστοῖς. Ἀπὸ
 δὲ τοῦ ἐμπεριεχομένου· περιέχεται ⁴ τῇ κλοπῇ τὸ ἐπιου-
 ρεῖν, τὸ ⁵ ἀγγεῖλαι τὰ ψευδῇ, τὸ Φωκίας ἀπολωλέναι,
 τὸ κατατρεῖναι τοὺς χρόνους, τὸ Θράκην προδεδοῦσθαι.
 Ἀπὸ ὕλης· εἰ λέγοι ⁶ τις ἂν τὴν Μακεδονίαν ξύλα ἄ-
 φθονα ἔχιν εἰς ναυπηγίαν, ὡς μηδὲ ⁷ δεῖσθαι τῆς ἐν
 Πειραιεὶ ⁸ ναυπηγίας. ὅπερ οὖν ⁹ παρὶ τῶν πρὸς Ἀλέ-
 ξανδρον συνθηκῶν εἴρηται. Ἀπὸ ἀφορμῶν „ὁ δὲ ὡς ¹⁰
 οὐδὲν δεόμενος τῆς θαλάττης τριήρεις κατασκευάζεται,
 καὶ νεὼς οἴκους οἰκοδομεῖται.“ ἐκ γὰρ τούτων τὸ ἐπι-
 βουλευεῖν τῇ θαλάττῃ τὸν Φίλιππον συνέστηκεν. ¹¹ Ἀπὸ
 τοῦ ἅμα „καὶ ἅμα Ἀρίστρατος ¹² ἐν Νάξῳ καὶ Ἀρι-
 στούλαος ἐν Θάσῳ, οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ τῆς πόλεως, τοῖς
 Ἀθηναίων κρίνουσιν φίλους, καὶ Ἀθήνησιν Αἰσχίνης
 Δημοσθένους κατηγορεῖ.“ τεκμήριον γὰρ ἐστὶ τοῦ καὶ
 734 τοῦτον ἐχθρὸν εἶναι τὸ ἐν τῷ αἰτῷ καιρῷ τὰ αὐτὰ
 τοῖς ¹³ ὡμολογημένοις ἐχθροῖς πράττειν. Ἀπὸ τοῦ γέ-
 20 νους· γένος δὲ ἐστὶ τὸ πλείονα εἶδη περιέχον· οἷον ἐάν
 εἴπῃς ζῶον καὶ ἄνθρωπον, ἑρεῖς καὶ ἵππον καὶ κύνες ¹⁴
 καὶ βοῦν, καὶ ὅσα ἄλλα εἰς τοῦτο τὸ ὄνομα τὴν ἀφορ-
 μὴν ἔχει· ἂν μὲν οὖν εἴπῃς, Χαβρίαν πολλὰς νίκας νει-
 κηέναι, γενικῶς εἴρηκας· ἐάν δὲ καὶ ὀνομαστὶ μνημο-
 25 νεύῃς ¹⁵ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, τῶν πρὸς Πελοποννήσῳ, ¹⁶

2 p. 459. 3 Norrm. & Dem. ἔσσεσθαι τότε. 4 „Sum-
 marium orationis Demosthenis περὶ παραπρεσβείας.“ NORRM.
 5 Edd. Codd. τῷ. marg. Norrm. τό. 6 Ald. λέγει. rell.
 λέγοι. 7 Norrm. μηδέν. 8 Ald. Πειρεεὶ ναυπηγίας. 9
 Marg. Norrm. „scr. ἐν τῷ.“ prope finem. 10 de Halon.
 p. 80. 11 Deest locus ἀπὸ τῶν παρεπομένων.“ NORRM.
 12 Pro cor. p. 294. 13 Par. τά. manu rec. corr. τοῖς.
 14 Ald. κίυνες. 15 Par. μνημονεύσης. — In Lept. p. 479.

τῶν πρὸς Γοργώπειαν, τὰ αἰδη ταῦτά ἐστι· καὶ ἐν τῷ
 πρὸς Δεκτίην¹⁷ πᾶσαν ἀναιρεῖ τὴν πολιτείαν κατὰ
 τοῦτον τὸν λόγον, καὶ τοῦτο γενικῶς· εἴτα ἐπήγαγεν καὶ
 τὰ αἰδη· „καὶ γὰρ ψηφίσματα¹⁸ πολλάκις καὶ συμμά-
 χους ἤτους ἀντὶ κριττόνων ἐπαύθηται¹⁹ ἐλθεῖν.“ ἐκ
 γὰρ τῶν εἰδικῶν²⁰ τούτων κατεσχεύακεν πᾶσαν ἀναι-
 ρεῖσθαι τὴν πολιτείαν. Ἀπὸ τοῦ καθόλου· τοῦτο δέ
 ἐστὶν οὐ μόνον τὸ μὴ προκατειγνῶκεναι μηδὲν, μηδὲ τὸ
 τὴν ἔννοιαν ἴσῃν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῇ τάξει καὶ τῇ
 ἀπολογίᾳ, ὡς βούλεται καὶ προεῖρηται τῶν ἀγωνιζομένων¹⁰
 ἕκαστος, οὕτως ἔασθαι χρήσασθαι· ὧν γὰρ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ
 ἐδιδίκετο, ταῦτα εἰς τὸ καθόλου καὶ τὸ κοινὸν ἀνήγαγεν
 Ἀπὸ κρίσεως· πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰσὶν ἐψηφισμένοι
 τοῖς ὑμετέροις νόμοις χρῆσθαι· κέκριται²¹ γὰρ τὸ ἀρί-
 στους εἶναι τοὺς Ἀθηναίων νόμους· δεῖ δὲ τὰς κρίσεις¹⁵
 λαμβάνειν ἢ ἀπὸ ἐνδόξων προσώπων, ἢ ἀπὸ πλήθους
 κακοκίχου, ἢ ἀπὸ ὀνόματος πάνυ, καὶ σφῶδρα τοῦτο
 δηλόν²² τῷ μὴ τῶν πεφρυγόντων εἰπεῖν, ἀλλ' ἐξεληλυ-
 θόντων, καὶ ὧν τὰ χρήματα ἐπίτιμα· τοῖς γὰρ ὀνόμασι
 πιστώσῃ τὸ μὴ περὶ τῶν ἐκουσίων, ἀλλὰ ἀκουσίων γε²⁰
 γράφθαι τὸν νόμον. Ἀπὸ συγκρίσεως· ἐπὶ τοῦ Θεμι-
 στοκλέους τειχισμοῦ, καὶ τοῦ Κόνωνος.²³ Ἀπὸ ἀναπλα-
 σμοῦ· „εἰ γὰρ ἡμᾶς²⁴ δεήσειεν αὐτοὺς τριάκοντα ἡμέ-
 ρας μόνον ἔξω τῆς πόλεως στρατοπεδεύσασθαι,“ καὶ
 τὰ ἐξῆς. Ἀπὸ τοῦ πρὸς τι· εἰ αὐτὴ μεμοίχευται,² καὶ 25

16 Marg. Norrm. Παλοποννησίους.

17 ab initio.

18

Ald. Par. Vind. ψηφίσματος. Norrm. ψηφίσματα. Locus mutilatus ita legitur apud Demosth. ψηφίσματα πολλά πολλάκις ἐπαυθηθέντες καχειροτονήκατε.

19 Par. ἐπαύθηται.

20 Par.

εἰδικῶν.

21 Edd. κέκριται. Par. Vind. marg. Norrm. κέκριται.

22 Par. Vind. δηλοῖ. sq. τῷ μὴ Ald. Par. Vind. om. Habet Norrm. — In Aristocr. p. 634.

23 Lept. p. 479.

24 Norrm. ἡμᾶς. Olynth. I. p. 16.

1 Ald. Vind. μμοι-

ὁ συνελθὼν ἀντὶ μοιχὸς ἔστιν, ὡς ἐπὶ τοῦ μεταπειψα-
 μένου τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα· καὶ παρὰ Δημοσθένει· „εἰ
 Φιλοκράτης πέφηνε πυροπολῶν ³ ἢ ξυληγῶν, τὸ χρυσίον
 ἐπὶ τῶν τραπεζῶν καταλλαττόμενος, καὶ τούτων κοινω-
 νῶν τῶν πραγμάτων Αἰσχίνης, εὐδὴλον, ὅτι ³ καὶ οὗτος
 δεδοροδόκηκεν.“ Ἀπὸ τοῦ μέρους ἐπὶ ὅλον οἶον, εἰ
 ζητουμένων χρημάτων μέρος τι ἀπὸ τούτων φαίνεται τις
 ὑψηρημένος· τακμήριον γὰρ τοῦτο ἔστι τοῦ καὶ πᾶν
 ὑψηρῆσθαι, ὡς ὁ Θουκυδίδης· ⁴ „δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν
 10 ἀνδρὸς ἀρετὴν πρώτη τε μηνίουσα καὶ τελευταία βεβαιου-
 σα ἢ νῦν τῶνδε καταστροφῇ.“ τὸν γὰρ ἐν τοῖς πολέ-
 μοις θάνατον, μέρος ὄντα ἀρετῆς, εἰς ὅλην τὴν ἀρετὴν
 ἀνήνεγκεν. Ἀπὸ δὲ τοῦ ὅλου ἐπὶ τὸ μέρος, εἰ ἀδήλου
 ὄντος, εἰ ἡδίκησέ τις ἐφ’ ᾧ κρίνεται, ἔχει τὸν ὅλον αὐ-
 15 τοῦ ⁵ βίον ἐλέγχειν· ὡς ὁ Δημοσθένης ⁶ ἐν τῇ περὶ

κείνεται. „Tractat hanc ipsam ὑπόθεσιν Libanius T. 1. De-
 clam. XXXV. idemque intorquet argumentum p. 779. δ. ἀλλ’
 οὐ μοιχὸς ὁ πρῶτος οὐδ’ ἡ κειμένη μεμολχέτο. quod dein ple-
 niore facundiae rivo diducit. Est eadem et apud Sopatrum
Διαίρεσι ζητημάτων p. 385. squ. controversia.“ NORRM.
 2 Edd. Codd. πυροπολῶν. Dem. παραπρεσβ. p. 576. πυροπωλῶν.
 Tum Edd. Vind. ξυλλέγων. Par. ξυληγῶν. marg. Norrm. immo
 πυροπολῶν et ξυληγῶν. Interjectum ἢ Norrm. om. 3 ὅτι
 Edd. Vind. om. Addere jubet Norrm. in marg. Habet Par.
 4 II. 61. 5 Ald. αὐτοῦς. 6 παραπρεσβ. p. 401. 403.
 Hoc unum est de illis ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοῦθαις ἀντιθέ-
 τοις, quæ se ab hoste suo præcipue oppugnatum petitumque
 Aeschines exordio suæ περὶ παραπρεσβείας orationis adgnoscit,
 ita tamen ut valde sibi gratuletur explosum ob impudens men-
 dacium adversarium a concione fuisse, quem ἐπίπικον et po-
 stea ingeminat p. 219. e. Acumen et vastras Demosthenis artes
 detegit Hermogenes methodo Eloq. Cap. XV. περὶ ἀντιθέτων.
 et eodem lemmate Tiber. rhetor p. 193.“ NORRM.

τοῦ συμποσίου διαβολῇ· ἐπειδὴ γὰρ ἀμάρτυρα ἦν τὰ
 πρὸς τὴν Ὀλυνθίαν γυναῖκα, ἐκ τοῦ ἄλλου βίου ταῦτα
 ἐπιστώσατο· οὐκ ἴσασιν οὗτοί σε τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐν
 θιάσοις ⁷ καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδούμενον, καὶ
 ὅσα ἄλλ' εἴρηται. Ἀπὸ τῶν προτοῦ πραγμάτων· „νυνὶ ⁸
 γὰρ ὁ πάντες ἐθρύλουν, ⁹ ὡς Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι
 δεῖ ⁹ Φιλίππῳ, γέγονεν αὐτόματον.“ τὸ γὰρ ὅτι συμ-
 φέροι πέμψαι τὴν βοήθειαν τοῖς προτοῦ πράγμασιν εἰ-
 ρημένοις πεπίστωται· καὶ πάλιν τῆς Αἰσχίνου δωροδο-
 κίας τεκμήριον ποιεῖται τοὺς λόγους, οὓς πρότερον δι- ¹⁰
 εῖληθεν, ὅτε ἀδωροδόλητος ἦν· ἔστι γὰρ οὗτος ὁ πρῶ-
 τος ἀπάντων, ὡς τότε δημηγορῶν ἔφη· ¹⁰ ὁ δὲ ἕστερος
 τοῦ πράγματος ὁ Δημοσθένης· ἐκ μὲν ὧν οἱ παρὰ Φι-
 λίππου πρίσβεις ἔλαβον ἐδήλουν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς εἰς
 τὴν Βοιωτίαν κομισθησόμενα. ἐκ δὲ ὧν ἡμᾶς ἔφασαν ¹¹
 τὰ ἐκ τῆς Βοιωτίας διαρῆασθησόμενα· δηλοῦνται γὰρ
 ἐκ τῶν ἐπιγεννησομένων, ὅτι οἱ παρὰ Φιλίππου πρίσβεις
 ἀπεδείκνυσθαι ἐμφορώτερον ¹² εἶναι Θηβαίοις Φιλίππῳ
 βοηθεῖν ἢ Ἀθηναίοις.

Τέλος Μινουκιανροῦ.

7 Ald. Vind. θιάσοις. 8 Vind. ἐθρύλουν. 9 Edd.
 Codd. δεῖν. Dem. Olynth. I. p. 10. ὁ δὲ. 10 de fals. Reg.
 p. 314. 11 Ald. ἐμφορώτερον.

I.

INDEX

RERUM ET AUCTORUM.

A.

Abas, rhetor VII. 203.

Academia IX. 259.

Accentibus destituti libri veteres IV. 273. 844.

Achelous IX. 253.

Achilles *μεγαλὸν λέοντων ἐνράφῃ καὶ παρὰ Χείρωνι* I. 37. II. 621.

IX. 219. *ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀπέθανε* I. 39. Comparatio Achillis et Hectoris I. 98. Ach.

utrum fortior an Thersites? I. 232. Achillis arma I. 242.

Penthesilæe amore capitur I. 272, apud Lycomedem detectus I. 428. III. 533. *Κατασκευὴ ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τῶν Ἀχ. ὅπλων* I.

292. *τίνας ἂν εἴποι λόχους ἐπὶ τῆς σκητῆς θιασάμενος Πρίαμον* I. 389. coll. 544. *διαφύρων τῶν ἡλικῶν ἐφαίνετο* IX.

220. *ἐκφρασις τῆς ἰδίας τοῦ Ἀχιλλεύου* IX. 224.

Achilles Tatius III. 521. 526.

VII. 1226.

Actæonis fabulam interpreta-

tur Palaephatus I. 222.

Ἀκτὴ. Sic vocabatur Attica IX. 184.

Actium unde nomen habeat VII. 1125. *ἡ ἐπὶ Ἀκτὶς Νικόπολις* IX. 190.

Actius Apollo IX. 329.

Acusilaus IX. 144.

Adimantus I. 167.

Admetus IX. 133.

Adonis I. 61. II. 246.

Adrastus, Talai f. rex Argivorum I. 201. Ethopoesia I. 385. 494.

Adrianopolis II. 530. *ἡ* not.

Adrianus rhetor IX. 244.

Adrianus Antinonæ urbem condidit IX. 191.

Aeacus, Jovis filius, Pelei pater I. 99. 565. IX. 233. 235. 276.

Aeacidarum genus *ἑνδοξον* IX. 235.

Aechmodemus II. 43. 473.

Aegina, Asopi filia IX. 276.

Aeginetae gloriantur *ἐπὶ ἀθλητικῇ* IX. 197.

Aegyptiae fabulae I. 172. V. 250.

Aegyptii crocodili I. 239. Aegyptii sunt Colchi I. 189.

- Aegyptii** Herenlein mactare conati I. 161. Apud Aegyptios res medica reperta ἐκ τῶν κατὰ μέρος νοσούντων τε καὶ τὰς τῶν νόσων αἰτίαις ἀπογραφόμενων IV. 42. τοὺς θεοὺς ὑμνοῦναι διὰ τῶν ἐπὶ τῶν νόσων οἱ ἱερεῖς ἐφεξῆς ἔχουντες αὐτὰ IX. 36. Astronomiam et geometriam Deorum beneficio sibi contigisse perhibent IX. 200 sq. Apollinem Horum vocant IX. 330.
- Aegyptus** I. 220. IX. 191.
- Aelianus** ἐν τῷ περὶ δαιμόνων προνοίας VI. 229.
- Aeneae et Hectoris comparatio** I. 375.
- Aenigmata** VI. 200. VII. 949. VIII. 717. 753. 776. 780. 815. IX. 48.
- Aeoles** V. 534. τὸ Αἰολίων γένος πολὺ ἰσχυρότερον IX. 180.
- Aeschines** IV. 152. 268. 320. 330. 509. 632. 719. 726. 743. 769. Aesch. et Demosthenes ἀπὸ τῆς παρὰ Φίλιππον ἦγοντες πρεσβείας ἀντεγκαλοῦσι δώρων ἀλλήλοις III. 28. Homerum παραφράζει I. 152. magnis argumentis tractandis aptus I. 171. πάθος ἐκτραγῶδει IV. 421. τὸν ἰσχυρὸν τῆς φηγουρικῆς χαρακτῆρα ἐπιτέθειται VII. 26. rhetorica ejus virtus describitur III. 384. γραμματικὸς τοῦ δημοσίου V. 497. an Chersobleptem Philippo prodiderit IV. 169. Qenomaus dictus V. 541. μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ ἔπεται Δημοσθένει δακρύων καὶ κρῖνεται ὑπ' αὐτοῦ ὕβριως VII. 499. σίτον ἐκόμισε προῖκα παρὰ τοῦ Φιλίππου πρὸς Κερσοβλέτην πεμφθεὶς IX. 480.
- Orationes ejus:**
Δηλιακὸς εἰ καὶ ποθένεται V. 482. κατὰ Κτησιφῶντος I. 153. 167. II. 234. 676. III. 299. IV. 71. 94. 205. 420. 421. 512. 725. 750. V. 28. 50. 507. VI. 232. 369. 423. VII. 693. 1275. VIII. 424. 432. 437. 444. 445. 448. 449. 456. 457. 458. 460. 461. 462. 464. 465. 476. 516. 537. 561. 562. 590. 598. 603. 688. 710. IX. 110. 348. 359. 500. 549. 585. 595. περὶ παραπροσβείας I. 167. 170. 12. (§. 88). VIII. 480. IV. 317. 614. 615. V. 28. 380. 599. 585. VII. 119. 1051. VIII. 432. IX. 375. 592. ἀπολογίαν παραπροσβείας γεγραφώς IV. 442. 444. 447. VII. 554. κατὰ Τιμάρχου I. 166. 224. 1. (§. 190). II. 682. III. 102. 330. 410. 414. 423. 435. 436. 508. 657. IV. 50. 162. 176. 222. 284. 291. 292. 329. 771. 777. V. 10. 12. 20. 69. 82. 191. 234. 268. 347. 356. 368. 390. 462. 537. 609. VI. 414. VII. 38. 57. 151. 242. 619. 622. 623. 730. 742. 1182. 1275. 1316. 1321. VIII. 449. 589. IX. 554. 607.
- Aeschines Socraticus** III. 394. IX. 559. μάλιστα ἐξήλωσε τὸ Σωκρατικὸν εἶδος IX. 122.
- Aeschionie fragmentum** III. 651.
- Aeschylus** VII. 755. ἐν ἄγαμέμνονι VI. 225. VIII. 741. ἐν τῷ τῆς Ὀρεσθίδος δράματι ibid. ἐν Προμηθεῖ III. 501. Myrmid. II. 12. ἐπὶ ταῖς Εὐμενίαις κρινόμενος IX. 478.
- Aesopi dictum** II. 19. λογοποιὸς dicitur I. 174. ἐν τῷ δεκαμύθῳ VI. 503. Aesopi μυθικὰ III. 525. 527. Λί-

- οὐκ αἰσίοι dicuntur οἱ μῦθοι I, 11. 59. 173. II. 8. 11. 12.
 Aethiopes βασιλικώτατοι IX. 180.
 Aetna — Hercules et multi philosophi se in Aetnae ignes conjecerunt VII. 723.
 Aetoli rapaces IV. 344. VII. 278.
 Agamemnon a Clytemnestra occisus, Ethopoeia I. 385. 391.
 Agamemnonis ἐγκώμιον II. 156. νόγος II. 476.
 Agariste IX. 265. Vid. Herod. 6. 126—131.
 Agatho in Plat. Conv. IX. 135.
 Agesilaus paret Lacedaemoniorum imperiis IX. 248.
 Agis, Lacedaemonius, ἐργῶ καλῶ ἀπολυσάμενος τὴν διαβολὴν IV. 250.
 Ajax Telamonii encomium I. 564.
 Ajax Locrensis I. 218. 627. II. 204. 214. IX. 260. Ajacis et Ulyssis comparatio I. 231.
 Aj. et Diomedis comp. I. 376.
 Αἴαντος ἐκφρασις I. 405. IX. 224. Ethopoeia I. 475. ἀνδρεῖοι οἱ Αἴαντες IX. 286.
 Alanis ὠδελφομιζέται νόμιμα III. 670.
 Alcaeus I. 378. VIII. 787. IX. 66. Vulcani et Mercurii γογγὰς celebrat IX. 149.
 Ἀλκαῖκόν μετρον unde dictum I. 174.
 Alcestidis historia refutatur I. 284. confirmatur I. 314.
 Alcibiades II. 271. III. 85. IV. 74. 167. 233. 343. 348. 384. 401. 435. 450. 587. 601. 608. 616. 617. 628. 690. V. 387. VI. 278. VII. 290. 487. 49. 496. 509. 514. 518. 519. 724. Ἀ. ἄρματι νικήσας Ὀλύμπια, τρομέων Ἰλλείων, ὅθεν εἶη, τῆς ἀρίστης ἔφη τῶν πόλειων III. 87, Ἀλκιβιάδου νόγος V. 10. ἔπειτος ibid. Μετὰ τὰ κατὰ Κῦξικον αἰτήσας φρουρὰν τοῦ σώματος κρίνεται τυραννίδος ἐπιθέσεως VIII. 2. ὤρκωσε Σωκράτης Ἀλκιβιάδην μὴ πολιτεύεσθαι, καὶ κρίνεται Σωκράτης VIII. 166. Alcib. ἀνδρεῖος IX. 286.
 Alcidas definitio rhetoricae VII. 8. exemplum γυγολογίας IX. 63. θανάτου ἐγκώμιον IX. 163.
 Alcinous IX. 309.
 Alcmaeon I. 16.
 Alcmaeonidae I. 379. IV. 343. V. 10.
 Alcmantis fragm. V. 510. VIII. 606. IX. 136.
 Alcmaticum schema VIII. 606.
 Alexander, Numenii IV. 53. 763. 765. τέχνην ἱστορικὴν composuit IV. 35. 403. οἱ περὶ Ἀλέξανδρον VI. 118.
 Alexander, κληθεὶς Πηλοπλάτων VII. 1236.
 Alexander, Polyhistor VII. 245.
 Alexandro Molosso oraculum datum, φυλάσσειν τὸν κηρόεντα VIII. 737.
 Alexander rex Macedonum I. 224. IX. 229. 302. 303. 328. ἐκφρασις Ἀλεξάνδρου I. 411. ejus encomium a Theopetropo scriptum I. 164. nec Hercule nec Baccho inferior IX. 246. Jovis filius IX. 246. ἡ Ἀλεξάνδρου πόλις IX. 307. ejus dicta I. 208. de eo dictum matris Olympiadis I. 207. ejus laus I. 228. colloquium cum Diogene I. 205. τὴν Ἀσθριν λαβεῖν μὴ σθῆναι ἀνθρώπους πτερωτοὺς συνιθῆναι III. 684. ἔγραψε μετὰ τὴν Δαρείου νίκην, ὡς εἴροι ἐν τοῖς λογισμοῖς Δαρείου πενήκοντα τέλαντα εἰληφότα Δημοσθένην IV. 91. 316. V. 41.

- ὄντας εἶδεν, ὄντας μὴ πιστεύειν
 IV. 145. 153. 160. V. 65.
 VII. 138. 148. ὁ κοσμοφλα-
 γῆς δαλός *Ολυμπιάδος VI. 57.
 Alexandri equus Bucephalus
 IX. 191. Alexandriam condit
 IX. 192.
 Alexandrenses διωσιδαίμονες πλεῖ-
 ον ἢ ἔχον II. 656. ἐπὶ γραμ-
 ματικῇ, γεωμετρικῇ καὶ φιλοσο-
 φικῇ μέγιστον φρονούσι IX. 196.
 Alexandriae acropolis describi-
 tur I. 104.
 Ἀλλαγή, viae mensura apud
 Macedones VII. 1112.
 Allegoriae mythorum quatuor
 genera II. 151.
 Alodae I. 439. 539. 612.
 Alpheus Pisaeus fluvius IX. 267.
 Amasis, rex Aegyptiorum I.
 193.
 Amazones, Martis filiae I. 201.
 316. Κατασκευὴ δι' εἰκότα τὰ
 κατὰ Ἀμαζόντας I. 516. De-
 scriptio Amazonis dormien-
 tis IX. 63.
 Ambracia I. 198.
 Ambrosius, S. VI. 263.
 Ammonis oraculum I. 220.
 Ammonius ὁ Ἀμμοσύνης ἐν τῷ
 περὶ βωμῶν V. 534. VI. 393.
 Amoris de generatione narra-
 tio fabulosa apud Platonem
 I. 159. Platonis de eo ὕμνος
 IX. 155. 150 sq. de ejus ge-
 neratione ὕμνοι διαπορητικοὶ
 IX. 156. εἰ εὐχὰς ποιῆσθαι
 jubetur sponsus IX. 275.
 Amores (*Ερωτες) IX. 271.
 Amorgis, rex Sacarum I. 234.
 Amphiarus I. 160. IX. 189.
 Amphiloichum Argos IX. 189.
 Amphiloichus, Amphiarai filius
 I. 160. IX. 189.
 Amphion IX. 253. 327. 329.
 Amphipolis I. 198.
 Amphitryon IX. 247.
 Amyclaeum Apollinem, dicunt
 Lacedaemonii IX. 329.
 Anactorium VII. 1125.
 Anacreon III. 305. 306. V.
 536. VI. 128. VIII. 1599.
 IX. 4. 132.
 Anastasius Ephesius VI. 253.
 Anchises Venerem uxorem du-
 cit IX. 277.
 Andocides IV. 15. ejus indo-
 les rhetorica III. 389. τὸν
 ἰσχνὸν τῆς ῥητορικῆς χαρακτῆ-
 ρα ἐπετῆδενσε VII. 26.
 Androcydes Pythagoreus VIII.
 734.
 Andromachae λόγους μοναδικούς
 περιτίθεικεν Ὀμηρος IX. 315.
 Andromeda, a Perseo liberata
 et in matrimonium ducta I.
 270.
 Andronicus, τῆς ὑποκρίσεως πρῶ-
 τος εἰσηγητής VI. 35.
 Androtion, Isocratis discipulus,
 τεχνίτης τοῦ λέγειν V. 625.
 VI. 529. VII. 1038.
 Anonymorum Fragmenta II. 12.
 23. 24. 288. 289. 291. 298.
 299. VI. 338. VII. 3. 4. IX.
 45. 71. 86.
 vide s. v. comicus.
 Antigenidas tibicen I. 209.
 Vid. de eo Plut. Apophth.
 p. 193. F. de fort. Alex. p.
 335. A. de musica p. 1138. A.
 Ἀντιόχου πόλις ἐν Αἰγύπτῳ IX.
 191.
 Ἀντιόχου θάνατος IX. 191.
 Ἀντιόχης ἀπερία VII. 196.
 Antiochus, sophista Cilix IV.
 30. 31. 32. VI. 39. VII.
 1236.
 Antipater, rhetor VII. 235.
 241.
 Antipater, Macedo, XCVIII.
 rhetores ex Attica, MCCC
 ex reliqua Graecia sustulit
 VII. 6. V. 8. II. 467. aliter
 II. 683.

- Antiphilus I, 152.
 Antiphon, Rhamnusius III, 387.
 IV, 15. V, 599. VI, 500. VII, 6.; λόγοι φονικῶν III, 387.
 VII, 330.; ὁ περὶ ἁμονοίας καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικός III, 385.; δευτερολογία II, 33, 378.; τετραλογία VII, 11, 1310.; Σαμοθρακικός IX, 29.; Thucydidis praceptor III, 586. V, 7.; τὰν αὐστηρὸν τῆς ἱστορικῆς χαρακτῆρα ἐπέτηδεναι VII, 26.; ἐν ταῖς ἱστορικαῖς τέχναις IX, 576.
 Antiphon, ὁ τερατοσκοπός III, 386.; οὐπερ αἱ περὶ τῆς ἀληθείας λόγοι ibid.
 Antisthenes Atticus IX, 559.; dicta ejus I, 215. IX, 105.; ejus thesis, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀντιλέγειν II, 58. 532.
 Antonius, Aphthonii commentator II, 23. 301.
 Antoninus et Hadrianus, βασιλεῖς ἱστορικοὶ καὶ φιλολόγοι V, 8.
 Ἄντιος καὶ Μίλητος κρατήσας τοῦ Σωκράτους γράφει καὶ τοὺς ἐπαίνους αὐτοῦ ἐλατύνει IX, 471.
 Apelles I, 152.
 Apia vocabatur Peloponnesus IX, 184.
 Aphthonius III, 521. 537. 570. VI, 360. VII, 1164.; nominis significatio II, 128. 565.; Pro-gymnasmata XIV fecit VI, 548.; cur sophista vocetur II, 79.
 Apollo λοξίας VII, 692.; Ἄ. ὁ πατῶνος, ὁ διαφόρους τιμῶν καὶ προσηγορίας παρ' Ἀθηναίων δεξιμένος VIII, 196.; ἔμνοι εἰς Ἄπ. IX, 129.; φύσις IX, 133. 141.; Ἀπόλλων ἀνοχοδόμησε τῆχος IX, 133.; ἐδή-τευσεν Ἀδμήτῳ IX, 133.; in Apoll. hymnus Menandri IX, 138.; Ἀπόλλωνος ἐπιδημία παρὰ Ἀηλίοις καὶ Μιλησίοις IX, 140.; ejus γοναί IX, 149. 188.;
 Apollini consecrata Rhene insula IX, 191.; cum Neptuno, Themide et Nocte de Delphis discepat IX, 199.; honorem habuit Atheniensibus IX, 200.; Trojae muros exstruit cum Neptuno IX, 246. 329.; de Apolline Musas negligenter narratio ficta IX, 250.; ἄρσιν πλεῖται IX, 265.; Sminthiis ab urbe excipitur IX, 304.; Ap. Sminthius IX, 305. 320.; Μανθηγεῖς IX, 319.; Apollinem Musae πρὸς Ἀσίαν ὕμνοισι IX, 320.; eundem Homerus et Pindarus hymnis celebrarunt IX, 320.; Pythone interfecit IX, 325.; τοξικὴν εὖρος IX, 326.; μαντικήν ἐτίμησε IX, 326.; ἱατρικὴν εὖρος IX, 327.; templum Apollinis Sminthii quis exstruxerit IX, 329.; ejus ὁράματα ἀνακλητικὰ IX, 329 sq. 409.
 Apollodorus, Socratis discipulus I, 208. II, 265.
 Apollodori bibliotheca III, 523.
 Ἀπολλοδώρειοι VII, 53.
 Apollonius, Molon VIII, 494.
 Apollonius Rhodius I, 151.
 Apollonius, Atticus, ἀπαγορεύει τοῖς Ἀθηναίοις πυρὶ μὴ θάπτειν VII, 1256.
 Apsines V, 465. 517. VI, 197. 567. 583. VII, 950. 1023. VIII, 564. 571.; ἐν τῇ περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου τέχνῃ IV, 59. 502. 712. VII, 689. 721.; περὶ προοιμίων καὶ πλοσιῶν ἔγραψε IV, 35.; ἐν τῷ Λυσάνδρῳ IX, 501.; περὶ κόμματος VII, 931.; οἱ περὶ Ἀψίτην II, 513.
 Apsyrus, Medae frater I, 18.
 Aquila, rhetor IV, 130. 146. 148. 179. 181. 187. 294. 295. 298.
 Arcades ante lunam orti IX, 181.
 Arcadia IX, 183.

Ἀρχαίοι, cf. vide infra s. v. *παλαιοί*.

Ἀρχεβούλιον μέτρον II, 11.

Archedemus, rhetor IX, 20.

Archemori in honorem celebrantur Nemea IX, 310.

Archidamus IV, 241. 247. 349. 387. 436. 663. 680. 695. 696.

V, 63. VII, 310. 569.; *δάρων φεύγει* III, 4. 28.

Archilochus, III, 302. V, 441. 526. VI, 96. 128. VII, 984;

VIII, 599. IX, 4. 254. 559.; *Homerum μεταφράζων* I, 153..

fabulas novit I, 10. 173. II, 11.

Archytas, Pythagorei decem praedicamenta IV, 297.

Ἄρειος καὶ πᾶσα ἡ τῶν αἰρεσιάρχων διμάχια VI, 212.

Areopagi iudicium V, 533.;

Areopagus *δικαιοσύνης ἀγωνιστήριον* IX, 242.; memoratur IX, 259.; proemia interdixit V, 365.; et miserationem V, 552.

Ἄρειος ἄγαλμα I, 256.; *Ἄρειος θεράποντες Διμῶς καὶ Φόβος* IX, 151.

Arete, Alcinoi uxor IX, 309.

Arethusa, fons Siciliae IX, 267.

Arginusae, pugna ad Arg. VII, 204.

Argivi. IX, 140.

Argos I, 201.; Argos Amphibolichum IX, 189.

Ariadne IX, 265.

Arien I, 16. 28. 538. IX, 253. 327.; aeneus, delphino aeneo insidens in Taenaro promont.

positus est I, 271.; allegorica hujus narrationis interpretatio II, 331.

Ἄριος ἐλεγχος I, 217.

Aristarchus II, 415. IV, 88. 324. 459. 464. VII, 1160.

Aristides justus II, 134. 269. IV, 142. 157. 159. 420. IX, 235. 285.; dictum ejus II, 19. 587.;

ἔκωσθραξιμένος VII, 150.; Plato concedit, eum oratorem justum fuisse IV, 56.; accusa-

tus, quod pugnae Salaminiae defuerit IX, 101.

Aristides, rhetor I, 45. 101. II, 44. III, 530. 573. IV, 49. VI, 95. IX, 170. 244. 482. 489.

483.; *τρεῖς Ἀριστείδου λόγοι ἐπιτάφιοι* IX, 287.; *ἐν τῇ πρὸς Κυζικηνούς* IX, 161.;

Orationes duas de caedendo Critia tyranno IV, 173.; *Καλλίξενος* III, 221. IV, 737. VI, 215. VII, 959.;

Leuctricas orationes III, 733. IV, 764. 766. V, 187.; *Μαρτυριοί* IX, 157.;

Νησιωτικός IX, 160.; *Παναθηναϊκός* II, 447. III, 552. 572. V, 468. 556. VI, 462. IX, 162. 168. 171. 195.

220. 241.; *Περικλῆς* II, 676. IV, 728. 731. IX, 498.;

ἐν τῷ Ῥωμαϊκῷ λόγῳ IX, 195.; *Σικελιδῶται μελέται* VI, 423.;

ἐν Σικελικοῖς III, 338. 733.; *Σμυρναϊκός* IX, 183.;

ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς ῥητορικῆς λόγῳ II, 115. III, 733.;

de oratione civili V, 563. VII, 1091.;

ὑπὲρ τεττάρων I, 45. II, 134. 497. 599. 632. VIII, 188.

Ἀριστίππου εἶδος λόγου IX, 121.

Aristobulus *κολακυστικῆς ῥητορικῆς ἡγήσατο* III, 610.

Aristobulus (Alexandri comes) IX, 160.

Aristocles, Peripateticus VII, 246.

Aristodemi rhetorica *κολακυστικῇ* VI, 25.;

destructio narrationis de Aristodemo fulmine icto apud Ephorum I, 101.

Aristogiton III, 363. IV, 39. 90. VI, 256.;

sycophanta III, 610. V, 214. VI, 25. VII, 39.;

πολλῇ χρῆται τῇ τραχύτητι III, 236.;

κολακυστικὴν ῥητορικὴν μεταρχόμενος VII, 14.;

Aeschinem et Demosthenem arguit

- φιλικπισμαῦ et μηδισμοῦ IV, 472.; ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους VI, 1021; Aeschinem et Timarchum accusare vult IV, 708. V, 573.; Hyperidem παρανομίας γράφεται VII, 781.; responsum ad Hyperidem VII, 1204.; ἐν τῷ κατὰ Τηπερίδου VII, 1272; ἐν ὁπάνει χρημάτων ἔγραψε, μισθοῦ μνῆν, καὶ κρίνεται IX, 492. 493. 497.
- Aristogiton, ὁ τυραννοφόνος I, 161. 217. IV, 171.; Hippiam interfecit IV, 563.
- Aristophanes, comicus IV, 186. V, 573. IX, 58. 74.; τῆς τῶν Ἀθηναίων βραδυμίας κατήγορος I, 276.; Ἀχυρνῆς III, 443. V, 575. VII, 1341.; Εἰρήνη V, 483. VI, 222.; Ἰππῆς III, 586. IV, 234. 235. 588.; Νεφέλαι I, 603. II, 600. III, 533. 584. VI, 225. 229. 259. VII, 964. VIII 684. IX, 69. 71.; Πλούτος II, 456. 600. III, 593. V, 529. VII, 1066. 1332. VIII, 682. 684.; Σφήκας II, 11. III, 441. 585. VII, 1333.
- Ἀριστοφάνειον μέτρον, unde dictum I, 174. II, 11.
- Aristophanes in Plat. Conv. IX, 135. 151.
- Aristophon et Cephalus ἀμφισβητοῦντες καλοῦ βίου IV, 367. 721. V, 523. VII, 860.
- Aristoteles I, 176. 249. II, 26. 44. 319. 597. 630. III, 738. 719. IV, 24. 36. 60. 297. 410. 424. 474. 722. V, 390. 408. VI, 80. 119. 258. VII, 12. 33. 148. 322. 396. 397. 401. 733. 794. 862. 930. 1024. 1107. 1150. 1269. 1277. IX, 18. 23. 24. 40. 46. 47. 53. 66. 72. 73. 75.; ἐνθυμημάτων πυκνότητι insignis II, 249; Definitio rhetoricae II, 8. 10. III, 611. V, 15. 213. VI, 16. 50.; definitio ὁρισμοῦ II, 94.; περὶ οὐδου IX, 7.; κώλου IX, 19.; τὸ ἐγκωμιαστικὸν εἶδος τῆς ὑποθέσεως ἐπιδεικτικὸν vocat I, 151.; Arist. et Theophrasti βιβλία θύσεων ἐπιγραφόμενα I, 165.; τόπικα II, 93. 94. 106.; ἐν τῇ λογικῇ πραγματείᾳ III, 613.; 742.; ἐν τῇ διαλεκτικῇ πραγματείᾳ III, 730.; ἐν τῷ περὶ ἐρμηνείας VI, 501.; ἐν ταῖς περὶ δικαιοσύνης IX, 17; Epistolae ab Artemone collectae IX, 97.; μάλισσα ἐπιτέτευξε τοῦ ἐπιστολικοῦ τύπου IX, 98. 99; Deorum providentia mundum administrari statuit I, 251.; Ejus dictum, αἰσχρὸν σιωπᾶν, Ἰσοκράτη δ' εἶναι λέγειν IV, 298.; Discipuli ἐξωτερικοὶ καὶ ἀκροαματικοὶ ibid.
- Aristoxenus V, 454. VII, 892. 965. 1128.
- Arrianus VIII 646.
- Artemis IX, 136. 188. 321. 326.; Ἀρτέμιδος ἐπὶ δημίῳ παρὰ Ἀργείοις IX, 140.; Ἀρτ. λογία IX, 272.
- Artemisia I, 234.
- Artemon ὁ τὰς Ἀριστοτέλους ἀναγράφας ἐπιστολάς IX, 97.
- Ascalaphus, Martis f. I, 292 317.
- Asclepius, sophista, VII, 4026.
- Ἀσκληπιδίων συγγίγραφε Ἀριστοτέλης IX, 157.; ejus γένεσις IX, 327.
- Asclepiadae IX, 226.
- Ascrea IX, 165.
- Ascreaeus Apollo IX, 329.
- Asia memoratur IX, 171. 286. 326. 328.; Herodotea divisio terrae in Europam, Africam et Asiam destruitur I, 161.
- Asiani rhetores I, 169. VI, 83.
- Asopus IX, 276.
- Aspasia IV, 159.; Juno dicta ab Aristophane IV, 186.; μαίαινα Megarensis, Periclis conjux V, 375.; epitaphius

sermo ejus nomine apud Platonem Menexeno IV, 490.
 Aspasius rhetor V, 517. VI, 94. VII, 951.
 Assyrii memorantur IX, 182.
 Atalanta, Oenei filia I, 272; historia ejus infirmatur I, 449. confirmatur I, 454.; Ethopoeia I, 470.
 Athanasius, rhetor IV, 359 V, 351. VII, 432. 611. 612. 619. 921.
 Athanasii S. epitaphius VI, 455. 468.
 Athenae memorantur IX, 253. 255. 287. 302. 303.; *γυναικῶν ἱστορία* a Diogene dictae I, 276.; post dispersum chaos primum e terra emergunt, tum Minerva et Neptunus de eis disceptant VI, 7. IX, 199. 246.; *ἡ δεκαπύργος* VI, 59.; *προβέβληται ἄντ' ἄλλου φυλακτηρίου τῆς Ἑλλάδος* IX, 171.; nonen saepius mutarunt IX, 184.; *ἐκφορὰ Ἀθηνῶν* *πρὸ ἡλίου ἀνιχοντος* IX, 203.; *προδύσεως ἡμέρα τακτὴ Ἀθηνῶν* IX, 203.
 Athenaeus VIII, 494.; *ἐν τοῖς δεκτοσοφισταῖς* VI, 408. 811. 1071.
 Athenienses I, 196. IX, 242.; *στωμύλοι* I, 236.; Atheniensibus obsessis a Peloponnesiis num mittendus sit in Siciliam exercitus, *ὑπέσθεις* I, 150.; Athenienses, quod perhibent jusjurandum a Graecis ante pugnam Plataeensem praestitum esse, falso memoratur iudice Theopompo I, 162.; Alia vaniloquentiae eorum exempla ibid.; Deus Pythius quomodo eis significaverit, naves conscendendas esse I, 186. IV, 844. VIII, 377. VII, 691.; duces ob milites in Hellesponto in-

terfectos non sepultos damnant I, 273.; laudandi *ἀπὸ τῆς σοφίας, φιλανθρωπίας καὶ ἀρχαιότητος* II, 269.; *τοὺς ἑαυτῶν παῖδας γράμματα καὶ νήχεσθαι ἐκπαιδεύον* II, 45. 439.; archontas ex Eupatridis creant IV, 79.; postea vero ex opificibus IV, 71. not.; *μακρολογία* gaudent IV, 78.; *νεωτεροποιοὶ* IV, 332.; leges eorum permittunt nuptui collocare uxores IV, 247 V, 101.; lex, eum, qui puellam corruperit, mille drachmas solvere V, 269.; prytaniae V, 509.; Thesmothetae *ὑπὲρ ἰσθμῶν εὐθύνοντες* IV, 773.; Eleos apud Amphictyones injuriarum aecusant IV, 546. 580.; *ἐνοίκιον ἀπαιτοῦσι τοὺς ξένους* VII, 115.; *Ἀθηναίους τὸ μὴ τρεφεῖν ἢ χειραγωγεῖν τοὺς γένεας ἔγκλημα* VII, 591.; *νόμος, εἰν ἀνδρὶ Ἀθηναίῳ ξένη συνουσία, πειραθεῖν ταύτην* VI, 534.; *τὸν Ἐλεον προσκυνοῦσι* VIII, 210. IX, 550.; *μὲθ' ἑλλίου γενέσθαι φαῦν* IX, 181.; Eorum *πολιτεία* IX, 195.; *ἐπὶ ἐγκαταματοποιῆς καὶ ζωγραφίᾳ μίγιστον φρονεῖν* IX, 196.; iis plurimi Deorum honorem habuerant IX, 200; Atheniensibus Dii fruges donarunt IX, 200. 241.; *ἅπασαν τοῦ βίου τὴν κατασκευὴν* sibi Deorum beneficio obtigisse dicunt IX, 200.; iis maxime proprii erant *λόγοι φιλοσοφίας* IX, 201.; Atheniensium *περὶ Μηλίου ἔργον* IX, 206 sq.; *παρηνύχριν συνάγοντες* IX, 210.; *Ἀθηναίων αἰφύς* IX, 240.; *τὸ παλαιὸν παρ' Ἀθηναίους οἱ Ἕλληνες ἦκον* IX, 243.; Leges dederunt Graecis IX, 243.; apud Ath. quotannis dicitur *ἐπιτάφιος* IX, 287.; *ἐπὶ πα-*

λαιοῖς σμυρνόνται διηγήμασι IX, 303.; *Templa apud Athen.* IX, 319.; *Ἡ Ἀττικὴ γλῶσσα συνεστραμμένον* π. ἔχει καὶ δημοτικὸν IX, 80.; *Ἀττικὸν ὑπερθετικοῖς ἀντὶ συγκριτικῶν κεχρησθαι* IV, 59.; *Ἀττικιστὰι παντελῶς ἀποτρέπουσι τοῦ ὀνοματοποιεῖν, καὶ μόνοις προστάτουςι χρῆσθαι τοῖς τετραμμένοις ὀνόμασι* V, 498.; *ἡ Ἀθίς ἰδίωμα ἔχει τὸ τρέπειν τὸ ὁ ποτὲ μὲν εἰς ἰ', ποτὲ δὲ εἰς ζ'.* — *ἔτι καὶ τὰς συναλοιφάς, καὶ τὰς ἑξαιρέσεις, τὰς δὲ παραλήψεις τῶν κλητικῶν ἀντὶ εὐθειῶν* VII, 1138.; *Alii Atticismi* II, 246. 279. 311. 365. 410. 441. 487. 556. III, 532. 533. 551. 583. 584. VIII, 583. 585. 587. 685. IX, 79.

Atrai greges arietes aurcos habuere II, 458.

Attica mel optimum gignit I, 233.; *nomen saepius mutavit* IX, 184.; *memoratur* IX, 161.

Αὐγουστιῶνος ἑκφρασις I, 578.

Αὐριον ἢ δαίμων IX, 133.

Autocles V, 407.

Ἀφροδίτης ἀνάγκου xemplum a Themistocle dedicatum V, 533.; *nuptiae Aphrodites et Hephaesti* IX, 190.; *vulneratur a Diomede* IX, 285.; *ὕμνοι εἰς Ἀφρ.* IX, 129. 136.; *ὑποποινόμοι ejus* IX, 243.; *memoratur* IX, 151. 156.; *ejus νόμος* IX, 268.; *κεστός* IX, 275.; *πολλὴν Ἀφροδίτην ἔχει* IX, 271.; *Ἀφροδίτην γαμῇ Ἀγχιῶς* IX, 277.; *Ἀφροδίτης ἀσκήρ* IX, 274.; *Ἀφροδίτη θεὸς γαμήλιος* IX, 275. 278 sq.

B.

Babylon, cur condita IX, 189.

Babylonis muri IX, 329.

Babyloniorum regis pompa I, 531.

Bacchylides V, 493. VI, 241. VII, 982. IX, 132. 140.

Bactrius Zoroaster I, 235.

Baptisterii Constantinopolitani descriptio I, 638.

Basilicus VII, 931. IX, 467.; *ὁ σοφιστὴς ἐν τῷ περὶ τόπων μονοβιβλίῳ* VII, 1024.; *Ante Hermogenem scripsit de ideis* VII, 878.; *commentarios ad Demosthenem* ibid.

Basiliscus, rhetor IV, 747.

Basilius, rhetor V, 498. VI, 96. 111. 435.

Basilius Magnus III, 521. 559. 572. 573. 612. 731. 734. 747.

Bas. et Gregorius Naz. comparati I, 630.; *ἐν τῷ εἰς τὸ βάπτισμα προτρεπτικῷ* II, 188.; *πάντας νικᾷ ἐν τῷ πολιτικῷ* VI, 468.; *λόγοι ἡθικοὶ* VII, 1347.

Belissarius, δ πολὺς VI, 449.

Bionis sophistae dictum, avartitiam esse μητρόπολιν vitiorum I, 206. 215.

Biton et Cleobis I, 160. IX, 282.

Blemmyes IX, 246.

Boreas Orithyiam rapuit I, 220.

Branchiatis Apollo a Milesiis dicitur IX, 329.

Briseis I, 544.

Bucephalia ἢ ἐν Ἰνδοῖς πόλις IX, 190.

Bucephalus, equus Alexandri IX, 191.

Busiris ab Hercule interfectus I, 217.; *Hercule antiquior* ibid.

C.

Cadmea. τὸ περὶ Καδμείαν Λακεδαιμονίων ἔργον IX, 207.

Cadmus draco ex homine factus III, 376.

Caecilius, Calactites III, 386. not. VIII, 463. 494. 554. 571. 573. 576.; *μέθοδον ἔγραψεν*

- γυμνάζονσαν εἰς τὰ μέρη τοῦ πολιτικοῦ λόγου IV, 59.
 Caeneus vir ex femina factus III, 377.
 Callicles III, 562.
 Callimachus, mortuus stans I, 39. 387. IV, 720. VII, 144.
 Callimachus, poeta VII, 1133. VIII, 760. 764.
 Callinicus IX, 244.; ἐν τῷ μεγάλῳ Βασιλικῷ III, 549.; IX, 217.
 Calliope mater Orphei IX, 215.
 Callixenus IV, 424. 737. IX, 524.
 Cambyses I, 193. 217.
 Candaules I, 200.; ἀνασκευὴ τῶν κατὰ Κανδαύλην I, 287.
 Caria IX, 246.
 Caricae fabulae I, 172. II, 11.
 Καρκίνος VIII, 462.
 Carpiae urbes IX, 192.
 Cassandra, Ethopoeia I, 383.
 Castalliam κατέλαβεν Ἀπόλλων IX, 250. 323.
 Castor IX, 326.
 Cecropia IX, 184.
 Cecrops πρῶτον σινηγάγεν ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ὃς καὶ διὰ τοῦτο διφυῆς ἐκλήθη IV, 73. [Euseb. Chron. L. I. c. 25. in Ang. Maji scriptorum veterum nova collectio T. VIII. p. 129. Κέκροψ ὁ διφυῆς.]
 Κελεύς IX, 145.
 Centauri I, 187. 219. 222.; ἀνασκευὴ τῶν κατὰ Κενταύρους I, 285; Chimaerae et Centauri comparatio I, 369.
 Cephalus παρὰ Πολέμονι διηγείται τὴν πολιτείαν τὴν ἑαυτοῦ VIII, 3. Vid. s. v. Aristophon.
 Cepheus, Cassiopeae maritus, Andromedam exponit I, 270.
 Ceres IX, 147.; παρὰ Κελεῶ ἐπιεινώθη IX, 145.; Atheniensibus fruges dono dedit IX, 241.; Cereri αἱ γεωργοὶ ἀνακηδείασιν τὰ θαλάσσια IX, 251.
 Chabrias IV, 765.
 Chaeremonis dictum: πάντα τὰ ἀγαθὰ ἐν μόνῃ τῇ φρονεῖν εἶστιν I, 553.; aenigma VIII, 789.
 Chalcidenses I, 159.
 Chaldaei Apollinem ἀστρον ἡγεμόνα dicunt IX, 330.
 Χαλκιδεὺς ἐλέγετο τὸ καλὸν ὄρος VI, 260.
 Charites μαιούμεναι IX, 150.; χαρίτων ἔργα IX, 270.; καταποικιλαν τὸν θάλαμον IX, 275.; περιχορεύουσι locum, quo Latona Apollinem peperit IX, 323.
 Charon ἔρχεται παιδία χαρίζομενος VI, 408.
 Χειρίσσοφς, rhetor VII, 1183.
 Chelidoneae promontor. V, 388.
 Chimaera I, 219.; Chim. et Centauri comparatio I, 369.; descriptio I, 401.
 Chiron IX, 219.; Ch. et Jupiter fratres IX, 436.; ob justitiam honoratus IX, 439.
 Choerili fragm. III, 651.
 Choricus III, 521. 526. 571. 572. 573.
 Chryses IX, 137.
 Chrysostomus II, 379. III, 521. 526. 573. 612. 693. 729. 747. VII, 1132.; μήτε νοῦν ὑψηλὸν ἔχει, μήτε λέξεις κομμηρῆς, ἀλλ' ἀμφοτέρω μέτρῳ II, 132.; τῆς ἐκκλησίας Εὐφράτης, μᾶλλον δὲ Ὀκεανὸς VI, 472.; ταῖς ἐξηγήσεσι τῶν θεοπνεύστων λογίων καὶ ἡθικῶν λόγων προσέθηκε VII, 1347.; Εὐδοξίαν τοῦ ἑρποῦ διώξας VI, 263.; ἐκ τοῦ εἰς τὰς Πράξεις VIII, 643.
 Cicero, orator V, 8.
 Ciliciae fabulae I, 59. 172. II, 12. 163.
 Cimon I, 337.; rhetorica ejus politicae similis V, 214. VI, 24.

- Κισσός Dionysius comes in hedera mutatus I, 270.
- Cithaeron, ὅς νῦν Κρημνισσός λέγεται VI, 271.
- Cleobis I, 160. IX, 282.
- Cleochares VIII, 598.
- Cleon IV, 233. 234. 471. 587. 601. 617. 626. 675. 698. V, 80. VII, 504. 598.; Cleonis et Diodoti ἀντιλογία apud Thucyd. I, 167. IX, 537.; Κλέων καὶ Δημοσθένους ἀμφισβητοῦσι δωρεάς VIII, 100.
- Cleopatra VIII, 595. IX, 190.
- Κλεισῶντες καὶ Κλέωνες IX, 121.
- Clisthenes, legislator IV, 726.
- Clitarchus IX, 125.
- Cnidus, IX, 136.
- Cocalus, rex Sicanorum I, 160.
- Comicus incertus I, 179. V, 485. VII, 4. VIII, 496.
- Κωμῳδεῖν ὀνομασιῇ IV, 839.
- Comoedia ῥητορικῇ ἔμμετρος V, 471. VI, 164. VII, 933.; ἡ κωμῳδία ἢ νέα συνίσταται εἰς τὸ τρίμετρον IX, 89.
- Connis, Cilix μυθοποιός I, 173.
- Conon, I, 164.
- Corax VI, 12. 48. VII, 6.; rhetoricae inventor II, 119. III, 610. IV, 11. 13. V, 215.; τῷ συμβουλευτικῷ εἶδει πρῶτον ἐχρησάτο II, 140.; ὁ τεχνολόγος IV, 575.; τὸ κατὰ Κόρακα καὶ Τισίαν IV, 159. V, 6. 65.; rhetoricae definitio III, 611.
- Corinthiorum ἀντιλογία contra Corcyraeos apud Thucyd. I, 167.; Μηκυνομίνου τοῦ Πτελοποννησιακοῦ πολέμου κρίνονται Κορίνθιοι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀδικημάτων VIII, 170.; de Corinthiis Sol et Neptunus disceptarunt IX, 200.
- Corcyra νῆσός ἐστι κάτωθεν Λαμψακοῦ ἢ λεγομένη Κορυφή II, 444.
- Cornutus II, 631. IV, 298. 843 V, 593. VII, 931.
- Cranaë IX, 184.
- Craterus Macedo Graecorum legatos insolenter recipit VII, 1180. IX, 118.
- Cratetis Cynici de Phrynes statua iudicium IV, 119.; ποιητικὴ IX, 77. 108.
- Creon I, 219.
- Cretenses κλεινὸν dicunt τὸν ἐρώμενον I, 186.; Cretensium urbes laudantur ἀπὸ τῶν οἰκησάντων IX, 181.; legislatores IX, 243.
- Creticae fabulae I, 221.
- Critias IV, 801. V, 484. VII, 157.; Indoles ejus IX, 416. 434.; rhetorica exponitur III, 388.; Antiphonte non deterior V, 561.; καταφυγόντος Κριτίου ἐπὶ τὰς Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστογέιτονος εἰκόνας βουλευόντας Ἀθηναῖοι, εἰχρά αὐτὸν ἀποσπῆν III, 7. IV, 172. 173. V, 72.
- Critici V, 513.
- Crocodilites Stoicorum IV, 154. 170. VII, 163.
- Croesus, Lydus I, 177. II, 137.
- Crotoniatae ἐπὶ ἱατρικῇ μέγιστον φρονοῦσιν IX, 196.
- Ctesiae locus I, 240.; ἐν τῇ παρὶ Κύρου τεθνεώτος ἀγγελίᾳ VII, 1180. IX, 94. 589.; τίθεται ταῦτο διὰ τὸ πολλάκις ποιεῖν ἔμφασιν πλείονα IX, 92.
- Curetes I, 221.
- Cybissus ex Libya μυθοποιός I, 173.
- Cylon, Theagenis Megarensium tyranni gener IV, 372. VII, 292.; Κυλώνειον ἄγος I, 160. 190. V, 387.; magis ab Herodoto pertractatum, quam a Thucydide I, 166.
- Cynaegirus I, 387. VIII, 144.; Κυναγιερός, ὁ πολὺς, ἀδελφός Αἰσχύλου VI, 273.; Cynaegiro et Callimacho dicendus a

patre λόγος δευτέρως IV, 723.
 Κυνικός λόγος σαινόντι ἅμα κοι-
 κί τῷ καὶ δάκνοντι IX, 108.;
 ἐκ παιδιᾶς παραμειγμένης δι-
 νότητα ἔχει ibid.
 Κυνὸς σῆμα VI, 148.
 Cypriæ fabulae I, 10. 59. 172.
 II, 12. 163.; Cypria femina I,
 172.; Cyprii τὸν κέραμον di-
 cunt pro carcere I, 255.
 Cyprus IX, 136. 189.
 Κυρσίλος lapidatus III, 352. VI,
 443. VIII, 171.
 Cyrus I, 234.; matris ejus so-
 mnium II, 621. IX, 218.
 Cyzicus IX, 160.

D.

Daedalus artifex IX, 329.; Dae-
 dali ad Cocalum adventus, I,
 160.
 Δαίδαλα τὰ ἐν Πλαταιαῖς IX,
 212.
 Damonis παιδοτρίβου dictum I,
 208.
 Danaë's historia I, 437.; confir-
 matur I, 296.; Ethopoeia I 476.
 Daphne propter Apollinis amo-
 rem in arborem mutata I, 73.
 77. 372.
 Dardanus IX, 245.
 Datis I, 235.
 Davides. Ethopoeia I, 513-515.
 517.
 Deianira, Oenei filia II, 202.
 Δειμὸς IX, 151.
 Delos αἰετᾷ ἐν τῷ Πελοποννη-
 σιακῷ πολέμῳ III, 87.; cur
 condita IX, 188.; Latona κα-
 ταλαμβάνει τὴν ἑλὸν μέλλουσα
 τέκειν IX, 322.
 Delii IX, 140.; ἐπὶ χοροστατικῇ
 μέγιστον φρονοῦσι IX, 196.
 Delius Apollo IX, 329.
 Δελφοὶ IX, 325. 326. 329 sq.;
 μετὰ τὸν κατακλυσμὸν εὐθὺς
 γενέσθαι λέγονται IX, 181.;
 de Delphis disceptant Apol-

lo, Neptunus, Nox, Themis
 IX, 200.; Δελφοὶ ἐν ὀμφαλῇ
 τῆς γῆς IX, 211.; Δελφοὺς
 κατέλαβεν Ἀπόλλων IX, 250.
 323.; εἰκόνας πῦμπωμεν εἰς Δελ-
 φούς IX, 387.
 Δελφικά ἀποφθίγματα VIII, 752.
 Demades IV, 342.; VIII, 602.;
 rhetorica ejus κολακευτικῇ
 III, 610. VI, 25.; ἀντίτοις
 ποσὶν ἐπὶ τὸ βῆμα πηδήσας
 IV, 39. 40. V, 214.; ἐπὶ πη-
 δῆσας τῇ τέχνῃ VII, 15.; le-
 gatus ad Philippum VI, 634.;
 Athenas in mensa delineat
 III, 74.; filium suum Philippo
 concessit V, 577.; ἐρωτηθεὶς,
 πῶς οὖν πολέμησομεν, ἀπεκρί-
 νητο, πῶς οὖν τὴν εἰρήνην ἄξο-
 μεν; VII, 1203.; Decreto de
 Demosthenis ex exilio reditu
 contradicit VIII, 14.; Apo-
 phthegmata IX, 115. 116.;
 γράφει τριεκαίδεκατον θεὸν νο-
 μίζειν τὸν Φίλιππον IX, 470.;
 statua aenea ei decreta IX,
 544.
 Demetrius Phalerens VII, 1180.
 IX, 118.
 Demetrius, rhetor VI, 71. VII,
 93.
 Democritus, parvae urbis civis
 I, 230.; multos mundos esse
 statuit II, 69.
 Demosthenes IX, 285.; καθέλω-
 ζας ἑαυτὸν ἐν οἰκήματι πολλὰ
 μοχθήσας ὕστερον ἐκουλῆτο
 τοὺς καρπούς I, 23. 65.; vino
 abstinuit I, 343.; Dem. et
 Aeschinis comparatio I, 358;
 Dem. et Periclis comp. I, 378.;
 saepe se ipsum παραφράζει
 I, 155.; magis quam Hyper-
 ides pertractavit tumultum
 Atheniensium ad nuncium ca-
 ptae Elatae I, 167.; Oratio-
 nes quaedam, quae cum Hy-
 peridis orationibus compara-
 ri possint I, 167.; magnis ar-
 gumentis juxta ac tenuibus

Rhetor. IX.

tractandis aptus I, 172.; *laudatus a nomine* I, 229.; *ὁ ῥήτωρ κατ' ἐξοχὴν* II, 16. 515. IV, 241. 380.; *πολιτικώτατος* I, 200.; *πολιτικῶν ἄριστος* III, 366 sqq. V, 443.; *τίς οὐκ ἂν ὁμολογήσειε κρατίστοις εἰκέναι ποιήμασι τε καὶ μέλει τοὺς Δημοσθενικοὺς λόγους;* V, 445.; *Δημ. τῶν Ἀθηναίων ὁ Νεῖλος πολλῶ μᾶλλον ἢ Κηφισός τε καὶ Ἰλισσός* VI, 57.; *ποικίλος μάλιστα ὁ ῥήτωρ* V, 438.; *καίνιζον αἰετὸν τὸν λόγον* IV, 411.; *Δημοσθενικὴ δεινότης καὶ περιουσία* IV, 414.; *καὶ βία* IV, 512.; *καλλίστη καὶ δριμυτάτη ἡ μέθοδος* IV, 614.; *in genere deliberativo et forensi versatior, quam in panegyrico* IV, 41. 44. 45.; *in genere panegyrico ἄριστος καὶ ἀνίσχυρος* VI, 37. 292. VII, 108.; *ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς παραδείγμασι* III, 573.; *οἱ ἰδιωτικοὶ λόγοι κατὰ τὴν ἐρμηνείαν εὐωχέστεροι τῶν δημοσίων* VII, 164.; *oripathius ejus vituperatus* IV, 44.; *Rhetorica ejus dialecticae similis* V, 214. VI, 25.; *παρισώσις minus amat* V, 514.; *πρὸς τὰς χρείας μεταστροφῶν τὰς ἰδέας. ἄλλος γὰρ ἐν ἰδιωτικοῖς ἐστίν, ἄλλος δὲ ἐν δημοσίοις* V, 543.; *ταῖς χρεῖαις τὴν τάξιν τῆς διαίτησεως συμμεταβάλλει* II, 669.; *τὸν μῖσον τῆς ῥητορικῆς χαρακτῆρα ἐπετίδεναι* VII, 26.; *ῥωτηθεὶς, τί ἂν εἴη ῥητορικὴ ὑπόκρισις* ἔφη I, 214. VI, 35.; *πολλὰ τῆς ὑποκρίσεως ἐγκώμια εἴρηκεν* IX, 567.; *in or. de falsa leg. Aeschine inferior* VI, 75.; *jusjurandum per caesos in Marathone propugnatores ab Homero et Platone imitatus est* III, 424.; *Thucy-*

didem imitatur III, 437.; *Thucydidis discipulus est* IV, 205.; *versus habet in oratione pedestri* VII, 934. 1046. IX, 91.; *τῇ περιβολῇ πλεονάζει* VI, 132.; *vituperatur* VI, 175.; *ὁ παλαμναῖος Δημ.* VI, 179.; *A Dario L talenta accepit* IV, 91. 316. V, 41. 120. IX, 491.; *se ipsum laudat* IV, 193.; *a Philippo pecuniam accepit* IV, 317.; *in Areopago ob pecunias raptas judicatur* IV, 316.; *ἑαυτὸν προσαγγέλλει* V, 44.; *filia unica mortua laetus est* V, 396.; *in carcerem conjectus effugit* V, 496.; *veneno se ipse sustulit* II, 467.; *Lingua a Philippo ei exacta* VIII, 129.; *ἐπὶ τοῖς Ἀρκαλείοις χρήμασι* ἑτάλω VII, 24. IX, 535.; *imago Philippi apud eum inventa* VII, 129.; *Τίνας ἂν εἴποι λόγους Αἰσχίνης, εὐρὺν παρὰ Δημοσθένει εἰκόνα Φιλίππου* I, 539.; *λόγον ὑπὲρ ἱεροσυλίας γράφει* VII, 292. VIII, 19.; *μετὰ τὰ ἐν Χαιρώνειᾳ κρίνεται ὑπ' Αἰσχίνου δημοσίων ἀδικημάτων* VII, 499. 510.; *τὸν Δημ. ἐπιλειπούσης τῆς μνήμης ἐπιτελοῖται καὶ ἡ δύναμις τῶν λόγων καὶ συνόλως ἡ τέχνη* IX, 572.; *ἐπίμφοθι στεφανώσων Ἀλέξανδρον· εὐρὺν θήβας κατεσκαμμένας οὐκ ἐστεφάνωσε, καὶ ἐπανελθὼν κρίνεται δημοσίων* VIII, 205.; *μετὰ Χαιρώνειαν ἐξαιτεῖται ὑπὸ Φιλίππου* IX, 471. 475.; *κριθεὶς μετὰ Χαιρώνειαν ἀπέφυγε, καὶ σιωπῶν πάλιν κρίνεται* IX, 471.; *τὰς διηγῆσις πλαγιάζων μετὰ εὐτονίας εἰσάγει* IX, 494.; *Orationum ejus quae sint pulcherrimae* I, 150.; *Orationes incertae* II, 441. III, 713.

Oratio in Androktionem I, 156.
 II, 34. 49. 378. 610. 639. III,
 64. 153. 281. 284. 337. 341. 413.
 433. 499. 704. IV, 77. 375.
 380. 417. 777. V, 28. 35. 188.
 471. 513. 516. 527. 538. 579.
 VI, 421. 516. 534. VII, 328.
 330. 343. 706. 977. 1037. 1196.
 1228. 1310. VIII, 546. 618.
 640. IX, 504. 505. 509. 516.
 520. 521. 528. 607. 609. 376.
 378. — in Aphobum III, 330.
 IX, 403. — in Aristocratem
 I, 156. 166. 186. II, 223. 235.
 678. III, 63. 71. 79. 95. 99.
 100. 211. 213. 215. 223. 237.
 274. 288. 293. 313. 329. 330.
 337. 341. 371. 413. 416. 432.
 436. 450. 513. 707. 708. 711.
 IV, 78. 205. 226. 228. 274.
 415. 416. 420. 426. 511. 518.
 757. 782. 829. 845. V, 26. 75.
 286. 287. 306. 349. 476. 497.
 516. 533. 586. VI, 75. 175.
 181. 393. 480. VII, 11. 165.
 337. 340. 341. 427. 600. 685.
 706. 732. 941. 942. 948. 963.
 1031. 1064. 1150. 1197. 1220.
 1225. 1302. 1319. VIII, 439.
 450. 454. 536. 565. 631. 635.
 646. IX, 19. 105. 343. 345.
 358. 359. 363. 376. 378. 389.
 398. 491. 524. 528. 532. 603.
 606. 611. — in Aristogitonem
 I, 114. 586. II, 378. 558. III,
 221. 228. 229. 231. 236. 242.
 367. 403. 433. IV, 145. 264.
 V, 20. 106. 234. 468. 482. 490.
 VI, 458. VII, 330. 933. 990.
 998. 1306. VIII, 463. 472. 483.
 555. 574. 650. IX, 340. 348.
 357. 358. 377. 385. 387. 481.
 524. 526. 527. 604.; παρά-
 δειγμα σφοδρότητος σχεδόν ἅ-
 πας ὁ κατὰ Ἀριστοῦ. III, 240.;
 μιμῆται τὸν Λυκούργου χαρα-
 κτήνα VII, 1044.; νοθεύονται
 παρ' ἐνόν VII, 1045.; a Dio-
 nysio Hal. VII, 1308. — in
 Boeotum III, 271. V, 453.
 584. VIII, 545. IX, 389. 474.

524. — in Callielem V, 369.
 VII, 20. 67. IX, 358. 452. —
 de Chersonneso II, 343. III,
 215. 237. 296. 325. 340. 341.
 412. 429. 451. 502. IV, 380.
 507. 744. 748. 753. V, 350.
 478. 497. 531. 536. 564. VI,
 361. 409. VII, 607. 947. 1070.
 1193. VIII, 434. 445. 537. 540.
 556. 567. 637. 656. IX, 347.
 353. 355. 357. 360. 372. 382.
 383. — in Cononem II, 375.
 436. III, 19. 95. 204. 440.
 692. IV, 334. 335. 350. V,
 126. 573. 589. VI, 383. VII,
 54. 271. 272. 732. 798. 888.
 924. 944. 1060. 1331. IX, 369.
 374. 377. 387. — pro coro-
 na I, 154. 156. 162. 167. 198,
 15 [p. 248.]. 224. II, 40. 45.
 221. 230. 232. 288. 408. 411.
 447. 619. 631. III, 79. 109.
 119. 146. 152. 159. 160. 164.
 168. 212. 213. 217. 222. 225.
 227. 231. 240. 241. 242. 244.
 245. 246. 247. 250. 252. 253.
 255. 256. 259. 265. 266. 267.
 268. 269. 272. 273. 275. 276.
 281. 282. 283. 284. 286. 287.
 288. 293. 296. 297. 299. 300.
 301. 303. 308. 309. 310. 321.
 331. 332. 335. 337. 338. 340.
 342. 343. 344. 345. 346. 347.
 350. 352. 353. 359. 367. 371.
 403. 406. 407. 408. 409. 414.
 416. 422. 423. 424. 425. 430.
 431. 432. 436. 441. 442. 449.
 454. 459. 498. 504. 506. 508.
 509. 513. 514. 528. 538. 580.
 704. 705. 708. 710. 717. IV, 45.
 71. 74. 98. 112. 166. 188. 190.
 192. 193. 206. 226. 311. 319.
 336. 341. 348. 364. 415. 418.
 421. 422. 425. 443. 494. 509.
 513. 521. 599. 632. 633. 634.
 638. 718. 725. 729. 743. 745.
 757. 759. 760. 829. V, 10. 20.
 28. 75. 183. 189. 283. 286. 296.
 305. 306. 320. 323. 351. 369.
 447. 454. 464. 467. 468. 489.
 490. 497. 502. 504. 507. 516.
 524. 539. 571. 574. 588. VI,

36. 100. 108. 119. 175. 232.
 271. 273. 361. 371. 383. 423.
 441. 473. 474. VII, 19. 38.
 44. 114. 116. 261. 279. 291.
 322. 337. 360. 364. 386. 413.
 423. 424. 425. 428. 499. 518.
 519. 523. 528. 529. 593. 639.
 652. 662. 751. 766. 901. 821.
 825. 847. 874. 875. 918. 922.
 925. 931. 933. 935. 947. 951.
 962. 973. 975. 979. 998. 1006.
 1010. 1018. 1028. 1053. 1118.
 1148. 1151. 1152. 1157. 1159.
 1169. 1175. 1185. 1211. 1231.
 1257. 1277. 1300. 1302. 1319.
 1337. VIII, 346. 429. 431.
 433. 434. 435. 436. 439. 441.
 444. 445. 447. 450. 451. 455.
 458. 459. 462. 463. 464. 470.
 472. 473. 474. 495. 515. 516.
 517. 532. 536. 541. 542. 544.
 548. 549. 552. 554. 555. 558—
 560. 563. 566—570. 572. 574.
 588. 593. 596. 603. 620. 621.
 622. 631. 633. 634. 636. 639.
 640—642. 648. 650. 653—657.
 IX, 39. 105. 106. 112. 113.
 114. 123. 155. 156. 343. 344.
 349. 352. 354. 357. 360. 361.
 374. 377. 378. 380. 389. 456.
 458. 506. 511. 512. 514. 516.
 605. 609. 610. — in Diony-
 siodorum II, 192. III, 203. V,
 463. VI, 149. VII, 916.;
 Eplatoiae III, 234. 235. 237.
 349. 707. V, 495. VI, 253.
 VII, 993. VIII, 631. IX, 360.;
 Epitaphius II, 450. IV, 56.
 VIII, 457. — *Ἐπαροσθένους*
φόνου ἀπολογία VI, 458.

Oratio in Eubulidem III, 307.
 IX, 371. — de Halonneso
 III, 110. 233. 236. V, 516. VI,
 253. VII, 227. 503. 601. 601.
 909. VIII, 544. 552. 649. 653.
 IX, 450. 610. — in Lacri-
 tum IV, 344. — in Lepti-
 nem I, 54, 9 [p. 485]. 156.
 164. 166. II, 40. 333. 411. 610.
 614. 676. III, 70. 109. 134.
 152. 155. 171. 202. 213. 248.

252. 259. 268. 273. 288. 289.
 291. 332. 333. 334. 369. 409.
 428. 429. 457. IV, 112. 114.
 186. 226. 227. 417. 523. 623.
 728. 730. 744. 756. 782. 845.
 V, 15. 29. 75. 467. 478. 490.
 506. 516. 517. 570. 585. 595.
 VI, 75. 193. 347. 509. 337.
 VII, 60. 116. 328. 593. 601.
 685. 707. 1044. VIII, 97. 532.
 534. 540. 547. 553. 569. 637.
 638. 656. 657. IX, 7. 13. 104.
 350. 353. 356. 362. 363. 367.
 368. 371. 373. 379. 381. 382.
 383. 386. 388. 401. 403. 404.
 502. 506. 509. 510. 511. 513.
 516. 519. 520. 521. 525. 606.
 608. 609. 610. 611. — pro
 Megalopolitis III, 51. 333.
 346. 370. IV, 761. VI, 433.
 VII, 614. IX, 367. 379. — in
 Midiam I, 156. 188. II, 37.
 87. 225. 234. 397. 546. 612.
 III, 36. 71. 102. 200. 202.
 206. 209. 248. 261. 262. 270.
 298. 329. 331. 339. 344. 350.
 406. 408. 411. 413. 424. 425.
 428. 436. 449. 451. 452. 453.
 506. 508. 711. 713. IV, 112.
 114. 166. 193. 225. 250. 302.
 309. 416. 419. 428. 459. 484.
 487. 489. 496. 498. 500. 522. 544.
 528. 544. 535. 538. 543. 545.
 556. 558. 785. V, 119. 162.
 287. 300. 377. 390. 454. 465.
 506. 516. 526. 528. 568. 594.
 VI, 119. 141. 147. VII, 53.
 335. 336. 339. 344. 405. 408.
 417. 427. 433. 448. 449. 463.
 721. 730. 881. 915. 927. 935.
 1021. 1151. 1181. 1185. 1200.
 1279. 1284. 1291. VIII, 111.
 376. 431. 432. 441. 468. 532.
 544. 545. 551. 558. 564. 566.
 568. 650. IX, 349. 354. 355.
 366. 370. 376. 378. 382. 385—
 388. 502. 513. 517. 518. 519.
 521. 528. 586. 595. 603. 606.
 607. 608. — in Neaeram III,
 64. 452. V, 375. VI, 534. VII,
 1160. VIII, 472. 576. 686. —
 in Nicostratum III, 307. V,

529. — *contra Olympiodorum* II, 203. 217. V, 584. — *Olynthiacae* II, 38. 399. IX, 530. — *Olynth. I.* I, 25. 233. 279. II, 592. 679. III, 152. 155. 175. 275. 282. 284. 285. 292. 299. 334. 359. 361. 407. 410. 413. 415. 435. 436. 451. 452. 457. 505. 506. 507. 585. 709. 710. IV, 739. 746. 754. 758. 761. 763. V, 36. 219. 241. 275. 422. 464. 471. 478. 514. VI, 38. 193. VII, 4. 14. 16. 23. 127. 282. 365. 604. 610. 891. 1022. 1025. 1148. 1182. 1198. 1216. 1317. 1319. VIII, 443. 543. 556. 561. 568. 607. 639. 640. 641. 647. IX, 332. 371. 372. 403. 437. 450. 520. 526. 544. 602. 608. 611. 613. — *Olynth. II.* I, 190. 200. 555. 605. II, 231. 232. III, 50. 123. 149. 151. 155. 216. 272. 276. 287. 288. 290. 327. 347. 434. 450. 457. 458. 500. 502. 504. 709. 710. 711. IV, 71. 746. 754. 756. 760. V, 12. 28. 241. 365. 471. 479. 506. VII, 25. 70. 114. 127. 607. 610. 941. 948. 1023. 1147. 1150. 1243. 1314. 1325. VIII, 539. 548. 561. 620. 639. 644. 650. IX, 342. 362. 373. 492. 517. 564. 566. 604. — *Olynth. III.* II, 232. III, 205. 226. 234. 235. 236. 252. 266. 280. 288. 350. 437. 581. IV, 751. 752. V, 365. 450. 465. 468. 469. 573. VI, 119. 254. VII, 16. 70. 975. 1097. 1342. VIII, 531. 535. 574. 644. 653. IX, 384. 418. 517. 564. 606. — *in Onetorem* I, 166. — *de Pace* IV, 752. VIII, 425. — *adv. Pantaenetus* V, 111. 191. — *de Parapresbia* I, 153. 156. 160. 167. 224. 8 [p. 259]. II, 169. 379. 650. III, 26. 96. 99. 104. 105. 108. 114. 119. 152. 153. 154. 205. 211. 216. 226. 236. 237. 250. 251. 252. 259. 263. 264. 268. 269. 271. 275. 276. 280. 282. 285. 288. 297. 305. 307. 310. 322. 326. 336. 338. 339. 340. 345. 347. 352. 359. 416. 447. 418. 420. 436. 439. 453. 499. 502. 505. 654. 656. 707. 709. 711. 746. IV, 76. 205. 232. 238. 241. 272. 274. 330. 356. 365. 380. 399. 406. 411. 412. 416. 425. 426. 543. 588. 600. 614. 673. V, 35. 72. 83. 108. 129. 131. 132. 210. 264. 282. 286. 330. 399. 418. 464. 465. 468. 475. 478. 516. 529. 538. 579. 580. 581. 582. 586. 590. 594. VI, 79. 108. 193. 383. 421. 433. 435. 516. VII, 179. 196. 227. 229. 252. 286. 312. 314. 325. 334. 340. 374. 568. 685. 692. 732. 745. 797. 889. 940. 1021. 1043. 1078. 1098. 1224. 1225. 1227. 1242. 1254. 1322. 1331. 1341. VIII, 433. 456. 469. 471. 472. 473. 477. 532. 545. 553. 555. 557. 623. 629. 635. 636. 637. 639. 647. 652. 654. IX, 113. 114. 352. 354. 355. 358. 364. 365. 370. 373. 375. 376. 378. 380. 386. 388. 391. 403. 449. 451. 452. 473. 492. 500. 503. 509. 516. 526. 532. 595. 596. 604. 607. 609. 610. 612. 613. — *Philippicae* I, 156. VII, 592. 603. 607. 1343. IX, 531. — *Philipp. I.* III, 51. 149. 162. 176. 193. 215. 238. 265. 273. 285. 299. 341. 359. 414. 499. 505. IV, 752. 757. 761. V, 368. 421. 448. 467. VI, 37. 253. 426. VII, 14. 34. 57. 613. 808. 887. 1040. 1217. 1344. VIII, 541. 640. 648. 655. IX, 367. 504. 505. — *Philipp. II.* III, 300. 361. IV, 351. V, 524. VIII, 567. IX, 359. 379. 504. 606. — *Philipp. III.* I, 198. 17 [p. 118]. III, 151. 153. 205. 226. 236. 239. 251. 270. 275. 300. 326. 335. 342. 361. 415. 502. 507. 514. 536. 704. 709. V, 210. 396. 424. 468. 509. VI, 37. 372. 410. VII, 288. 706.

995. 1015. 1030. 1170. 1214. 1244. 1267. VIII, 92. 445. 451. 533. 556. 565. 569. 620. 629. 631—633. 639. 657. IX, 346. 349. 351—356. 359. 371. 376. 379. 385. 387. 605. — Philippi IV. III, 151. 171. 234. 240. 250. 299. 706. V, 465. 467. 525. VI, 114. VII, 909. VIII, 623. 648. 653. IX, 351. 384. 385. 403. 606. — Epistola Philippi VIII, 630. 636. — Ad Philippi Epistolam VIII, 465. 564. — pro Phorm. III, 450. V, 507. 581. VIII, 560. IX, 389. — contr. Phorm. V, 191. — in Polyetem III, 307. — in Spudiam II, 192. 203. 217. III, 203. 330. V, 452. 463. VI, 149. VII, 888. 922. 944. — in Stephanum IV, 291. 316. V, 112. VIII, 543. IX, 378. — de Symmoriis II, 379. III, 151. 415. IX, 380. 386. — *περί συντάξεως* V, 247. 516. IX, 362. — in Timocratem I, 166. II, 228. 332. 598. 610. III, 102. 153. 205. 208. 299. 348. 407. 435. 454. 657. IV, 73. 380. 426. 511. 518. V, 29. 75. 339. 392. 467. 469. 573. 581. 590. VI, 367. 413. VII, 330. 685. 925. 944. 1165. 1196. 1225. 1315. VIII, 628. 630. 647. IX, 358. 359. 518. 532. 606. 607.
- Denominatio fit a parte potioris** V, 13.
- Dialectici** I, 187. IV, 37. 213. 410. V, 412.; *ἀποδείξεις ἐν τῇ γεωμετρικῇ καὶ διαλεκτικῇ καὶ ρητορικῇ* IV, 740.
- Dicaearchus** IX, 81.
- Dictys ἐν ταῖς ἐφημερίαις** IV, 43.
- Didymus grammaticus** III, 385.
- Didymus tibicen de nomine suo suspensus** I, 205.
- Δίκη** IX, 286.
- Dinarchus** IV, 15.; *κρίθινος ἀν-* *μοσθέντης* III, 384. V, 560.; *virtus ejus rhetorica describitur* III, 484.; *τὸν μέσον τῆς ρητορικῆς χαρακτῆρα ἐπιτήδευσε* VII, 26.; *πολλὴ χεῖται τῇ τραχύτητι* III, 236.; *τραχὺς ὢν καὶ μονοειδὴς κάλλους ἀμοιρος οὐκ ἔστι* VI, 319.; *ὁ Δειναρχικὸς λόγος σκληρὸς ὢν καὶ τραχὺς ἀποκναίει τὴν αἰσθησιν* VI, 101.
- Διο ἐν τῷ Τυρρακῷ** IX, 197.; **Dionis ἐξαγγελία ἀπλουστικῆ** IX, 219.; *συντιθέναι τὸ συγγραφικὸν εἶδος ἔδοξε χαριέντως* IX, 279.
- Diodorus, rhetor** II, 7. VI, 167.
- Diodorus Timocratem accusans** IV, 726.
- Diogenes Cynici dicta** I, 19. 20. 202. 203. 205. 208. 209. 211. 272. 275. II, 192. VII, 1181. IX, 108.
- Diogenianus** V, 486. VII, 972. not.
- Diomedes, Sthenelus et Eurypylus** IX, 259.; **Diomedes σφφρων** IX, 285.
- Diomedes Thrax** I, 222.
- Διονύσια** IX, 255.
- Dionysius, Thrax** II, 104.; *γραμματικὴ τέχνη* II, 197. 200. 410.
- Dionysius tyrannus** IX, 120.; *apparatus bellicus contra Carthaginenses descriptus a Philisto* I, 164.; *ejus funus descriptum ab eodem ibid.*; *Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ* II, 253. 258. VII, 1170. 1179. VIII, 752. IX, 5. 6. 48. 102.
- Dionysius Halicarn.** II, 470. IV, 40. 41. 190. V, 213. 440. 444. 445. 459. 472. 491. 494. 520. 545. 548. VI, 95. 103. 112. 164. 165. 226. 351. 354. 434. VII, 893. 980. 985.; *οἱ περὶ Διονύσιον* VII, 95. 893.; **Rhetoricae definitio** III, 611. VI, 17. VII, 15.; *ἀρχαίων χα-*

- ραυτῆρες VI, 75. VII, 93.
 1038. 1048.; ἐν τῇ ἐκλογῇ
 ὀνομάτων V, 486.; ἐν τῷ πρώ-
 τῳ περὶ μιμήσεως VII, 865.;
 ἐν τῷ τετάρτῳ βιβλίῳ περὶ μι-
 μήσεως VII, 865.; ἐν τῷ πρώ-
 τῳ χαρακτήρων VII, 880. 918.;
 περὶ στοιχείου ἄριστα παραδί-
 δωσιν ἐν τῷ περὶ συνδήκης
 ὀνομάτων συγγραμμάτων VII,
 964.
 Dionys. Halic. senior VII, 907.
 Dionysius Periegetes III, 574.
 653. V, 448.; unde dictus II,
 512.
 Dionysus VI, 6.; Στέλης ἀτελῶς
 προελθὼν μὲρ τοῦ Διὸς ἐναποφ-
 ραπίζεται I, 343.; ὕμνοι εἰς
 Διον. IX, 129.; Διόνυσος Ἰκα-
 ρίῳ ἐπεξετάθη IX, 144.; ejus
 γοναὶ IX, 149.; honorem ha-
 buit Atheniensibus IX, 200.
 Vid. s. v. Alexander; Διονύσι
 οἱ γιωργοὶ ἀνατιθίσαι τὰ Θα-
 λύσια IX, 251.; Διονύσου Ἀρι-
 ἀδην γαμούντος IX, 265.; Διό-
 νυσον Thebani vocant Apol-
 linem IX, 330.; Apollinem
 et Dionysum eundem Delphi
 ibid.
 Diophanes IV, 325.
 Διάκουροι IX, 220. 283.
 Διθυραμβοποιοὶ V, 487. 600.
 Dodona I, 220.
 Domitianus Δαιμονιακὸς dictus
 VII, 1337.
 Δωριεῖς ἀνδρικοῦτατοι IX, 180.;
 πλατῆα λαλοῦσι πάντα, διόπερ
 οὐδὲ ἐκωμῶδουν δωρίζοντες,
 ἀλλὰ πικρῶς ἡτίεζον IX, 80.
 Doxopater III, 645. VI, Pro-
 legg.
 Draco, legislator IV, 726.; Dra-
 conis lex μὴ ἀποινᾶν I, 186.
 Dramata καθεῖναι ἔθος ἐν Διο-
 νυσίοις IV, 588.; δραματικά
 τε καὶ ποιητικά V, 561.
 E.
 Ἑβραίων πανήγυρις ἐπὶ Σουλαν
 IX, 211.
 Echatanorum septem muri de-
 scripti ab Herodoto I, 163.
 Echetus, tyrannus I, 97. II, 48.
 473.
 Elaea, puella Attica, in oleam
 mutata I, 269.
 Elatea I, 167.
 Ἑλίου βωμὸς Athenis IX, 550.
 Ἑλεονία IX, 212.
 Eleusis IX, 255.
 Elysia campus IX, 283. 294.
 Empedocles Agrigentinus, Me-
 letonis f. III, 663.; ὁ καλὺ-
 σανέμας V, 459.; Epigramma
 III, 641.; Rhetorica VI, 588.;
 ὕμνοι φυσικοὶ IX, 132. 142.;
 μετὰ τὴν λύσιν τοῦ χάους φησὶ
 δημιουργηθῆναι τὸν Ἑρῶτα
 IX, 266.
 Ἑγκυκλιοὶ ποιηταὶ VI, 379.
 Enipeus, fluvius Thessaliae IX,
 268.
 Epaminondas dictum I, 213.;
 mortis damnatus Thebanos
 alloquitur IX, 548.
 Eparchus V, 498.
 Ephesus laudatur IX, 180.
 Ephorus III, 400.; ἐν τῇ πρώτῃ
 I, 160.; ἐν τῇ τετάρτῃ I, 220.;
 ἐν τῇ ἑβδόμῃ I, 160.; ἐν τῇ ἐν-
 δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν I, 160.;
 ἐν τῷ περὶ λήξεως I, 170.; E-
 phorus coronabatur et Theo-
 pompus, Isocratis discipuli
 IX, 262.
 Epicharmus I, 23. 7. IX, 15.
 Epicurus V, 475. VI, 88.; Lo-
 cus ex epistola ad Idome-
 neum I, 169.; locus ex iis,
 quae Epicuri feruntur ibid.;
 λαχὼν δαδουχεῖν δοκιμάζεται
 IV, 719.; ἐν τῷ περὶ φηγορι-
 κῆς V, 440.; Mendacii defi-
 nitio VI, 202.

- Epicuræi ἀπρονόητα πάντα εἶναι λέγουσι VII, 48.
- Epiphanius, commentator Her-
mogenis IV, 493.
- Eratosthenes VI, 86.
- Erechtheus I, 187.
- Ἐριμῶν γῆν IX, 246.
- Erichthonius I, 219.
- Ἐστὶν εὐχὰς ποιεῖσθαι jubetur
sponsus IX, 275.
- Eteoclis et Polynicis descriptio
I, 413.
- Eteoclis filiae in florem, qui
χάρις dicitur, conversae I,
272.
- Euæon, frater Laodamantis I,
188.
- Euagoras, Cypriorum rex II,
621.
- Euagoras, rhetor IV, 39. 130.
179. 294. 295. 298. VII, 12.
- Euathlus cum Protagora de
mercede disputans IV, 180.
- Εὐβουλος ἐγγράψατο Ἀριστάρχον
ἐπὶ τῷ Νικόδημον πικρονευσί-
ναι VIII, 42.
- Euclides, archon Athenis IV, 43.
- Euctemon orationem scripsit
contra Androtionem V, 375.
- Eudemus, ὁ Ἀργεῖος ἐν τοῖς πε-
ρὶ τῶν ἀητόρων ζητούμενοις VI,
384.
- Εὐμενίδες vocantur Ἐρινύες καὶ
ἀντίφρασις VIII, 756.; δινα-
σάμεναι VI, 8.
- Eumolpus, Neptuni f. I, 201.
- Euphorion III, 325.
- Euphronia nomen falso legitur
I, 166.
- Eupolia VIII, 583. 789.; ἐν Δῆ-
μοις I, 101. II, 646. VIII,
574.; ἐν τῇς αἰοῦς ἐπράθη δη-
μοσίᾳ IX, 484.
- Euripides V, 422. 423. 486. 487.
525. 536. 572. VI, 230. VII,
1322. VIII, 440. 450. 601.;
Ejus dictum, τὸν νοῦν ἐκείνου
εἶναι θεόν I, 252.; ἐν τοῖς
πολλοῖς πόρρωθεν ἔρχεται II,
228.; Μουσῶν τρέφειμα IX,
282.; Andromache VIII, 324.
VI, 125. VII, 858. 889.; An-
dromeda VIII, 576. 602.; An-
tiopie I, 278. II, 303.; Arche-
laus VIII, 577.; Bacchae VI,
229. VIII, 784. 796. IX, 587-
590.; Cadmus III, 180.; Cres-
phontes VII, 765.; Hecuba I,
466. II, 53. 496. III, 181. 321.
510. 585. VIII, 429.; Hecubam
intempestive philosophantem
inducit I, 149.; Heraclidae
VIII, 555.; Ido III, 643.; Ion
VIII, 584. IX, 86.; Iphigenia
A. IX, 592.; Medea VII, 1154.
VIII, 451. 590. 679. 757.; Mela-
nippe III, 434. VII, 1313.; Mele-
ager III, 434. VII, 1214. IX, 32.
404.; Orestes II, 648. III, 500.
717. VII, 1272. VIII, 492. 575.
758. IX, 403. 570.; οἱ ἐξεγ-
γῆται τὴν Ὀρέστην Εὐριπίδου
ἐξηγούμενοι IV, 7.; Pirithous
III, 434. VIII, 1312.; Phoe-
nix I, 25. 67. II, 288. III,
437. 736. VII, 1241.; Phoe-
nissae I, 71. 9. II, 13. III,
305. VI, 268. VII, 1268. 1272.;
Polydus III, 327.; Sthenoboea
III, 436. VII, 1321.; Troades
VII, 1330. IX, 581. 591. 594.;
Incertae fabulae I, 25. 6.
68. 130. 276. II, 284. IX, 282.
- Europa I, 161. IX, 286. 297.
328.; Europam γαμῇ Ζεὺς
IX, 268.
- Euryalus IX, 259.
- Eurybates I, 223. V, 568. VII,
1277.
- Eurymedon IX, 253.
- Eustathius V, 353. VII, 646.
704.; ἐν τῇ εἰς τὰς στάσεις
ἐξηγήσει II, 646.
- Euthias, Phrynes accusator VII,
120.
- Euxitheus IV, 316.

G.

- Galenus VI, 117. 118. 197. 321.;
Galenī ἀντομία VII, 246.;

καὶ περὶ κρείσσεως καὶ διακρίσεως
VI, 92.; de causa melancholiae VII, 1085.; dicit, μὴ εἶναι ψυχὴν, ἀλλ' ἐκ τῆς κρείσσεως τῶν στοιχείων ἀποτελεῖσθαι τὴν γένεσιν VII, 881.
Galli fortes III, 549. IX, 216.
Γάμος θεός IX, 266.; ejus ἐκφρασις XI, 272.
Ganymedes. narratio de eo infirmatur II, 349.; confirmatur II, 306.
Gelo et Hiero, Syracusarum tyranni, loqui interdixerunt VI, 12.; bonorum principum exempla IX, 120.; Gelo ὑπερατής IX, 285.
Genethlius IX, 127.
Geometres II, 26. 41. 50. 57. 103. 104. 119. 123. 192. 159. 174. 176. 209. 220. 226. 229. 233. 235. 236. 241. 251. 263. 265. 267. 291. 298. 300. 302. 312. 313. 317. 320. 323. 324. 328. 332. 334. 339. 345. 355. 359. 362. 365. 375. 386. 387. 397. 408. 410. 413. 415. 417. 418. 421. 422. 430. 432. 433. 436. 437. 438. 441. 448. 449. 451. 453. 456. 463. 482. 485. 494. 497. 498. 499. 501. 504. 506. 513. 520. 528. 529. 531. 537. 540. 541. 554. 555. 556. 561. 563. VI, 576.
Georgites VII, 45.
Georgius II, 101. VII, 655. 676. 690.
Gigantes, Phlegram incolentes I, 221.
Glaucé, Creontis filia I, 219.
Glaucó in civitate Platonis I, 167.
Glaucus Anthedonius IX, 263.
Glaucus, Leptinae f. I. 153.
Gorgias III, 362.; ψυχρεύεται III, 226.; dictio ejus V, 444. 446. IX, 8. 10. 18.; τροπικὴ καὶ μεταφορικὴ καὶ διδυραμβώδης VI, 102.; τὸ πανηγυρικὸν μὲν ἦδαι II, 122. VI, 21.;

ὁ πανηγυρικὸς λόγος δὲ αὐτοῦ ἀκλήθῃ VI, 478.; τῶν ἀκλήσιων ἀρχὴν ἐποίησεν VI, 470.; rhetoricae definitio II, 104.; ὁμοιοῦρκα et ὁμοιοτέλευτα amat V, 499.; παρισώσεις V, 514.; Epitaphii fragm. V, 518.; Tistiae discipulus IV, 14.; Athenas venit II, 91. IV, 45. V, 7. 215.; μύδρον εἶναι τὸν ἥλιον λέγει VIII, 25.
Gotthus I, 519.
Graeciae urbes plurimae ἀπωκισθησάν IX, 183.; cur conditae multae IX, 189.
Graeciae situs IX, 161.; memoratur IX, 182.
Graecorum οἱ ἐνδοξότατοι IX, 221.
Graecorum γένη τὰ γεωρριώτατα τρία IX, 180.; Graeci περὶ λόγους ἔχουσιν ἢ κῆσιν ἀρετῶν IX, 216.
Grammatici II, 59. 75. 107. 117. III, 175. 613. VI, 258. 334. 339. 353. 410. 484. VII, 20. 117. 124. 185. 226. 1251.; ἢ κατὰ Κάδμον καὶ Δανάον γραμματικὴ ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν ἡστέιο IV, 43.; γραμματικὴ ἐρεῦχελλία VII, 191. 983.; καὶ οἱ γραμματικοὶ ἀποβήγγυνται τὴν ἄλλως ληρούντες VII, 1042.; γραμματικῶν εὐρεσις οὐκ ἴδια VI, 496.
Gregorius, ὁ θεολόγος (Nazianzenus) I, 442. II, 422. 577. III, 506. 508. 521. 525. 526. 539. 562. 564. 572. 573. 612. 729. 733. 747. V, 402. 484. 567. 571. 576. VI, 195. 226. 234. 259. 270. 272. 273. 280. 281. 288. 291. 294. 296. 299. 301. 313. 314. 335. 367. 373. 384. 386. 387. 389. 392. 394. 395. 396. 397. 400. 401. 407. 408. 410. 411. 414. 415. 417. 422. 424. 476. 490. VII, 1142. 1167. 1228. 1242. 1265. 1268. 1273. VIII, 437. 439. 440.

443. 446. 453. 454. 455—459. 466. 468. 471. 473—475. 477. 486. 675—680. 682—689. 699—712.; *ἐγκώμιον* εἰς τὸν *Θεολόγον* VI, 90.; *comparatio cum Basilio M. I.* 630.; τὴν ἀδελφὴν *Γοργονίαν* ὑποκαριστικῶς *Γοργόνιον* καλεῖ VII, 1138.; *τρίγυμος γεγονὼς* VI, 464.; πολὺ τοὺς παλαίους διήνεγκε VI, 90.; *Δημοσθένην* ὑπερβάλλει VI, 341.; *Δημοσθένους* καὶ τῶν ἄλλων κρείττων VI, 472.; τούτου τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν τάξιν καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸν τρόπον ἀνθρώπων μὲν οὐδὲς μιμήσασθ' ἂν VI, 451.; *ἐν τῷ εἰς τὸν ἀδελφὸν* VI, 187.; *ἐν τῷ εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον* II, 428. III, 570. VI, 177. 189. 455. 468.; *ἐν τῷ Ἀπολογητικῷ* III, 463. II, 218. VI, 214. 216. 461. 463. VII, 1220. 1306.; πρὸς τοὺς Ἀρειανούς VII, 1208.; *ἐν τῷ εἰς τὸ βαπτισμα* VI, 190. 215. 461. VII, 1296.; *ἐν τῷ τῶν γενεθλίων* III, 463. VI, 181. 191. 326. (τοῦ γενεθλίου) 453. 461. 462. 476.; *ἐν τῷ περὶ τῶν ἐγκαινίων* VI, 326. 461. III, 462.; *ἐν τῷ ἐπιταφίῳ* εἰς τὸν *μίγαν Βασιλείον* II, 227. 405. 423. 425. 450. 4^ο. III, 535. 543. 570. 692. V, 498. VI, 191. 304. 326. 455. 461. 468. 476. VII, 1274. VIII, 447. 642. 680. 706.; *ἐγκώμιον* εἰς τὸν ἀληθῆ θεὸν VI, 211.; Or. πρὸς Ἑλλήνιον falso πρὸς Ἰουλιανὸν *inscripta* VI, 109.; εἰς τὸν *ἔξισωτήν* VI, 438. 461. VII, 1205. 1208.; ἡ πρὸς τὸν Ἐπαρχὸν δι᾿ ἁλῆς VI, 481.; *Ἐπιστολαὶ* VI, 377.; πρὸς *Εὐλάλιον* VI, 252.; πρὸς *Εὐνομιαν* VI, 439.; *περὶ*

Θεολογίας VI, 439.; *ἐν τῷ μεγάλῳ Θεολογικῷ* VI, 454.; εἰς τὰ *Θεοφάνια* II, 291. III, 503. 531. 535. 543. 565. VIII, 434. 444. 446. 467. 674. 680. 685. 687. 698. 708.; *ἐν τῷ εἰς τοὺς Μακκαβαίους* II, 428. 498. 526. III, 621. VI, 302. 529. VII, 1276. 1293.; πρὸς Ἰουλιανὸν III, 528. 580. VI, 539. VII, 1337. VIII, 703.; πρὸς *Κλυδάνιον* VIII, 643.; *ἐν τῷ εἰς Κυπριανὸν* II, 428. III, 523. VII, 1227.; *ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα* VI, 177. 181. 189. 214. 476. VII, 1219. 1229. 1263. VIII, 462. *ἐν τῇ Ἐκμνησίᾳ* τοῦ νομικοῦ πάσχα VI, 496.; *ἐν τῷ εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα* VI, 214.; *ἐν τῷ εἰς τὴν ἁγίαν πετρίτῃ* VI, 308. VII, 1212. 1270.; *ἐν τῇ παραφρᾷ* τοῦ *Σολομώντος* VII, 957.; *ἐν στηλιτευτικοῖς* VI, 181. 215. 399. 462. VII, 1249. 1261. 1306.; *ἐν τῷ συμβουλευτικῷ* VI, 190.; *ἐν τῷ συντακτικῷ* III, 462. 463. V, 513. VI, 65. 75. 100. 109. 176. 198. 217. 252. 300. 303. 436. 439. 454. 461. 462. 463. 473. 474. VII, 960. not. 1035. 1204.; *περὶ τριάδος* III, 462.; *ἐν τῷ περὶ νόου* VI, 212. 567. VII, 1209. 1212. 1217. 1233. 1267.; *ἐν τῷ περὶ φιλοπονητικῆς* III, 462. VI, 190. 214. 215. 302. 461. 462. 463. VII, 1348.; *ἐν τῷ εἰς τὰ φῶτα* III, 541. 543. 544. VI, 177. 191. 434. 453. 462. VII, 1347. VIII, 450. 462. 643. 681. 702. 707.; *ἐν τῷ εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλᾶς* VI, 176. 214. VII, 1306. *Gregorius Nyssa.* III, 521. 526. 559. 572. 573. 612. VII, 1262. *Gygis annulus* I, 159.; *ejus dictum* I, 200.

H.

Harmodius et Aristogiton I, 161. 217.
Harpalus, Alexandri ταμίης VI, 254.
Harpocratio IV, 298. 519. V, 270. 328. 410. VII, 254. 349. 350. 432. 433. 547. 548. 549. 563. 752. 763.
Hecataeus Milesius III, 399. 400.; **historiarum initium** VII, 1215. IX, 1. 9.; *ἐν τῇ πρώτῃ καὶ ἐν τῇ δευτέρῃ* I, 159.
Hector IX, 224.
Hecubae μονωδίας περιτέθεικεν *Ομηρος* IX, 318.
Hegemon IV, 39.; **sycophanta** III, 610. V, 214. VI, 25.
Hegesias, rhetor I, 169.
Helenae encomium I, 223.; **Helenae laudatur, quod eam Theseus aliis praeposuerit** I, 228.
Helicon IX, 250. 253. 312. 313. 326.
Heliopolis ab Apolline condita IX, 178.
Hellespontus IX, 183. 249. 326.
Hephaestion VII, 936.
Heraclea ab Hercule condita IX, 178. 192.
Heraclicidarum κάθοδος I, 161.; **Heraclicidarum genus ἔνδοξον** IX, 235.
Heraclitus VI, 197.; **docet, ὅς πάντα κινούνται** II, 532. III, 739.; **τὰ ἐναντία ταῦτα** III, 740.; **ejus apophthegma** VI, 98.; **librorum ejus obscuritas** I, 187.; **unde proverbium, βαθίος αὐτοῦ τὰ συγγράμματα δεῖσθαι κολυμβητοῦ** II, 226.
Hercules, βουθολίνας I, 565.; **τριέσπερος** I, 566.; **διαφύρων τῶν ἡλικίων ἐφαίνεται** IX, 220.; **Hercule non inferior Alexander** IX, 246.; **paret Jovi imperanti** IX, 248.; **Hercules et Theseus amici** IX, 259.; **ἀνδρεῖος περὶ γάμους** IX, 273.; **μετὰ τῶν θεῶν διαίτῃται** IX,

283.; **ἔνδοξος** IX, 293.; **Herculem Aegyptii immolare conati** I, 161.; **cum L. filiiabus Theopii una nocte concubuit** I, 161.; **Herculis liberi** I, 201.; **num Busiridem interfecerit** I, 217.; **Hercule Busiris antiquior** I, 217.; **Gigantes superavit** I, 221.; **οὐκ ἐν ταύροις μάχεται** I, 187.; **in bivio** V, 606. VI, 52.; **Herc. et Sarpedonis comparatio** I, 361.; **rogum ascendit, Ethiopeia** I, 391.; **Ἐκφρασίς Ἡρακλίου βασιάζοντος τὸν Ἑρμάνδιον κάπρον** I, 410.; **pugna cum hydra** I, 438.; **cum Periclymeno** I, 541.; **Herculis ἀθλος** IX, 296.; **τίνας ἂν εἴποι λόγους χρημάτων λαβὼν ἐκ Διός, ὥς ὑπὸ νεκροῦ μύλλῃ ἀναίρεθῆναι** I, 471.; **Heracleam condit** IX, 178. 192.; **cujus filius** IX, 217.; **Theseum cum Hercule comparat Isocrates** IX, 244.
Hermagoras II, 683. IV, 63. 223. V, 8. 15. 79. 174. 213. 252. 338. 592. VII, 173. 1219.; **τὴν θάλασσαν appellavit κρηάμενον** I, 243.; **οἱ περὶ Ἐρμαγόραν** II, 513.
Hermagoras, junior V, 337.
Ἐρμαγόρειοι, οἱ VI, 52. VII, 305. not.
Hermes rhetoricam hominibus donavit II, 73. 91. III, 725. VI, 7.; **ἡ παρ' Αἰγυπτίοις Ἑρμοῦ διπρόσωπος εἰκὼν** III, 471.; **ejus γοναὶ** IX, 149.; **κύκτωρ παραστάς** IX, 249.; **κηρύττει τὸν ὕμνον τοῦ γάμου** IX, 265.
Hermias, Atarni tyrannus, eunuchus, IX, 120.
Herminus VII, 862. 863.
Hermocrates V, 84. IX, 469.
Hermogenis vita IV, 30. V, 8. 222. VI, 95. VII, 17. 39.; **an auctor sit libri περὶ στάσεων?** dubitatur IV, 29.; **probatur**

- IV, 32.; liber περὶ προομιλῶν
IV, 31. not.; εὐρεται μὲν ἐν
ταῖς ἀναγραφαῖς, οὐ φέρεται
δὲ IV, 429.; προγυμναστικαὶ
μέθοδοι I, 425.; Progymnas-
mata XII. scripsit VI, 547.;
progymnasmata ejus a qui-
busdam Libanio adjudicantur
VII, 544.; ἐν τοῖς φερομένοις
αὐτοῦ συντάγμασι τῶν γυμνα-
σμάτων II, 142. 147. 176.
274.; libri de inventione Her-
mogenis sunt VII, 512.; ὑπο-
μνήματα εἰς τὸν Δημοσθένην
III, 430. VII, 90.; τινὰς τῶν
δημοσίων Δημοσθένους ἐπιμέ-
ριος πρῶτος VI, 444.
- Hermupolis a Mercurio condita
IX, 178.; Hermupolitae ἐπὶ
ἀθλητικῇ μεγαλοφρονοῖσι IX,
197.
- Hero σκυτετόμος, postea philo-
sophus I, 230.
- Herodes IV, 316.
- Herodianus ἐν τῇ καθόλου II,
667.; definitio ὀρισμοῦ II, 97.
- Herodotus I, 16. 159. 160. 161.
189. 190. 193. 199. 217. 219.
239. 242. II, 213. 229. III,
220. 244. 314. 317. 403. 413.
IV, 160. V, 467. 470. 482.
500. 533. 534. 535. 599. VI,
397. VII, 193. 1201. 1313.
VIII, 483. 565. 577. 628. IX,
9. 12. 25. 34. 51. 282.; bar-
bare multa profert I, 236.;
utitur vocibus Atticis, Dori-
cis V, 535.; Thucydidē infe-
rior I, 90.; ποιητῶν οὐδὲν
διαφέρει I, 287.; μύθοις ἐχρή-
σατο II, 10. 147.; ἐν τοῖς Ἀ-
γυπτιακοῖς ejus ποικιλία τῶν
κώλων IX, 150.; ἐν τοῖς Μη-
δικοῖς IX, 223.; Herodoti hi-
storia μυστὴ γλυκίων διηγημά-
των IX, 249.
- Hesiodus I, 23. 66. 176. 217.
281. 332. 449. II, 143. 149.
251. 604. III, 329. 644. V,
448. 481. VI, 85. 93. 96. 379.
VII, 1102. 1349. VIII, 605.
607. 735. 776. IX, 144. 150.
254. 268. 320.; fabulas novit
I, 10. 173.; de prooemio O-
perum dubitatur VIII, 586.;
συμμετρία τῶν περιφράσεων
ejus IX, 150.; ἐν τοῖς κατα-
λόγοις τῶν γυναικῶν IX, 268.
- Hexametri schemata XXXII.
III, 379. VI, 484.
- Himerius III, 521. VIII, 318.
- Hipparchus, rhetor VI, 337.
VII, 93.
- Hipparchus ab Harmodio et Ari-
stogitone interfectus I, 161. 217.
- Hippias VII, 9.
- Hippocentauri I, 219.
- Hippocrates VIII, 582. IX, 3.
101.; ὑγῆας διαίτας τοῖς πν-
εῖτοναι συμφέροντας λέγει III,
741.; Ἀφορισμοὶ VI, 236. VII,
246.; ἐπιδημῖαι VI, 92.
- Hippolytus σάφρων IX, 285.
- Hippomenes Atalantam in ma-
trimonium ducit I, 272.
- Hipponax IX, 60.; ἔθραναι τὸ
μέτρον καὶ ἐποίησεν χῶλόν αὐτὸ
εὐθέως IX, 125.
- Homerus IX, 559.; ὁ τοῦ Με-
λητος II, 92. 478.; ποιητὴς
κατ' ἐξοχὴν I, 202. II, 515.;
ejus poësis praeclarissimum
exemplum προσωποποιίας I,
164.; fabulas novit I, 173.;
Odysseae ejus oeconomia I,
191.; cuique personae aptos
sermones tribuit I, 149.;
πρῶτος εὐρηκῆναι δοκεῖ φοβε-
ρὰς χάριτας IX, 59.; Homeri
oratores, Nestor, Palamedes,
Ulysses IV, 42. 43.; παρα-
χωροῦσιν Ὀμήρῳ πάντες, ὅσοι
τὰς λογικὰς μειγλῶν τέχνας,
ἅτε ἐξ αὐτοῦ τὰς ἀρχὰς εἰλη-
φόιτες καὶ τὰ σπέρματα τῶν
ὑποδόσεων V, 50.; ἄριστος
ποιητῶν καὶ ῥητόρων καὶ λο-
γογράφων III, 375.; τὴν δι.

ἄλληγορίας διήγησιν εὔρε VI,
555.; πρῶτος ἡδυκὸν ὄρκον
ᾤμωσεν III, 424.; τραγωδὸς
καὶ πατὴρ τραγωδίας III, 439.
414. VII, 1328.; rhetoricae
semina jecit VII, 5.; λόγων
πάντων καὶ δογματίων πατὴρ
VIII, 23.; τὴν Ἰλιάδα οὐκ ἂν
πρεπόντως τις γράψῃ τοῖς
Ἀρχιλόχου βραχέσιν IX, 4.; πί-
στεις λαμβάνει ἀπὸ τῶν ἀλη-
θῶν, ἐν οἷς ψεύδεται IX, 152.;
ejus μεγαλοφωνία IX, 215.;
multos laudavit et reprehendit
IX, 254.; ἐπιφωνήσεις Ὀμη-
ρικαὶ IX, 254. 256. 268.; ἐν
τῇ ἀσπίδι IX, 272.; ὁ θεῖος
ποιητὴς IX, 315.; προὔλαβε
τὸ συντακτικὸν εἶδος IX, 309.;
τὸ τῆς μονωδίας εἶδος οὐ πα-
ραλέλοιπεν IX, 315.; ὕμνους εἴ-
ρηκε τοῦ Ἀπόλλωνος, πρὸς Ἀΐαν
IX, 320.; novit Apollinem in
Lycia natum IX, 322.

Iliad. A. II, 3. 41. 182. 281.
414. 625. 662. III, 378.
379. 417. 445. 534. 575.
708. IV, 744. 751. V,
215. 217. 351. 416. 433.
518. 539. 556. 557. 558.
559. 560. VI, 9. 26.
48. 345. 349. 492. 493.
494. 495. VII, 4. 5. 850.
1211. 1231. 1250. 1251.
1267. 1300. 1343. VIII,
468. 472. 586. 591. 600.
607. 632. 633. 634. 642.
651. 656 — 658. 661.
665. 684. 730. 740. 743.
755. 766. 769. 772. 774.
778. 784. 785. 786. 790.
792. 809. 819. IX, 137.
407.

B. III, 286. 412. 418.
426. 437. 509. 510. 585.
660. 707. 708. 709. IV,
744. V, 351. 557. 558.
VI, 492. 493. 494. 405.
VII, 831. 1108. 1189.
1212. 1232. 1240. 1251.

1286. 1287. 1309. 1323.
1342. VIII, 448. 467.
482. 538. 558. 585. 597.
603. 605. 608. 610. 613.
614. 631. 635. 640. 642.
660. 661. 683. 729. 739.
742. 743. 745. 748. 750.
753. 768 — 771. 776. 778.
783. 785. 789. 792. 795 —
797. 806. 811. 818. IX, 30.
33. 39. 107. 155. 259.

Γ. II, 3. 231. 577. 662.
III, 355. 356. 402. IV,
104. V, 6. 215. 217.
434. 494. 530. 531. 558.
559. VI, 10. 25. 48. 385.
451. VII, 4. 5. 7. 280.
831. 1091. 1134. 1267.
1327. VIII, 595. 607.
609. 633. 634. 659. 660.
692. 750. 775. 788. 793.
794. 796. 809.

Δ. II, 210. 231. III, 707.
IV, 9. 745. V, 5. 215.
351. 552. 557. 560. 571.
VI, 8. 48. 240. 245. VII,
5. 832. 964. VIII, 485.
516. 580. 584. 596. 611.
628. 629. 651. 660. 661.
670. 746. 748. 759. 767.
772. 778. 806. 818. IX,
40. 56. 322. 534.

Ε. I, 255. II, 231. 452.
468. III, 293. 318. 355.
377. 378. 412. 717. V,
533. 558. VI, 345. VII,
341. 1115. 1190. VIII,
462. 516. 596. 600. 605.
606. 652. 662. 729. 755.
759. 772. 775. 787. 805.
Ζ. III, 170. 705. V, 430.
557. VI, 34. VII, 3. 837.
1348. VIII, 496. 613.
623. 632. 634. 662. 749.
751. 784. 787. 794. IX,
88. 583.

Η. II, 24. 567. 594. 605.
642. 661. 810. III, 320.
650. V, 558. VI, 488.
VIII, 585. 605. 612.
663. 740. 774. 787. 793.

- Θ. II, 22. 200. 233. 289.
 661. V, 434. 468. 557.
 VII, 3. 1253. VIII, 485.
 587. 612. 652. 663. 665.
 692. 738. 740. 755. 757.
 759. 774. 790. 797. 809.
- Ι. I, 153. II, 91. 231.
 III, 439. 442. 705. IV,
 104. V, 215. VI, 10.
 VII, 39. 1171. 1270.
 1271. 1329. 1340. VIII,
 441. 591. 594. 604. 609.
 615. 622. 632. 648. 649.
 665. 720. 746. 753. 754.
 770. 775. 787. 796. 809.
 IX, 15. 56. 305. 585.
- Κ. II, 577. 661. 668.
 V, 535. VIII, 607. 608.
 609. 612. 660. 746. 772.
 773. 776. 791. 815. IX,
 56. 155.
- Λ. II, 231. 280. III, 404.
 405. V, 434. 558. VI,
 385. VII, 1133. 1141.
 1223. 1253. VIII, 465.
 615. 645. 666. 751. 754.
 764. 765. 771. 785. 791.
 794. 803. 805. 806.
- Μ. I, 67. II, 24. 592.
 III, 231. 357. 377. VI,
 244. 490. VII, 984. 1251.
 1293. VIII, 607. 612.
 644. 684. 692. 718. 768.
 769. 790. 792. 809. IX,
 51. 106.
- Ν. III, 166. 230. 318.
 377. V, 557. VI, 490.
 VII, 1128. VIII, 581.
 584. 592. 604. 612. 667.
 746. 758. 770. 771. 777.
 810. 812. IX, 33. 40.
- Ξ. II, 310. III, 219. 315.
 316. 377. V, 433. VII,
 883. 956. 1213. 1270.
 VIII, 596. 608. 780. 806.
 IX, 30.
- Ο. II, 605. III, 419. 445.
 V, 494. 559. VII, 924.
 986. 1157. 1250. 1349.
 VIII, 481. 583. 612. 661.
729. 755. 774. 803. IX,
 517.
- Π. III, 166. 174. 706.
 V, 493. VII, 829. 984.
 987. VIII, 466. 585. 592.
 608. 611. 624. 667. 730.
 742. 760. 789. IX, 27. 49.
 95.
- Ρ. III, 661. VII, 889.
 1253. VIII, 482. 597.
 609. 792.
- Σ. II, 230. V, 557. 558.
 VIII, 559. 580. 742. 752.
 774. 815. IX, 272.
- Τ. II, 122. III, 377. V,
 559. VII, 868. VIII,
 604. 612. 614. 732. 753.
 788. 809.
- Υ. II, 232. III, 286. 412.
 V, 468. 557. VI, 19. VII,
 924. 1191. VIII, 445.
 462. 517. 555. 598. 606.
 684. 721. 729. 772. 790.
 797. 814.
- Φ. II, 219. III, 318. 377.
 554. VII, 1161. VIII,
 611. 730. 742. 747. 775.
 796. IX, 41. 92. 224.
- Χ. II, 49. 639. III, 229.
 IV, 53. V, 134. 485. VI,
 224. 242. 492. VII, 983.
 1253. VIII, 598. 611.
 616. 666. 742. 777. 787.
 791. 797. IX, 286. 584.
- Ψ. I, 279. II, 229. III,
 436. V, 558. VII, 1137.
 1253. VIII, 608. 612.
 613. 614. 728. 763. 791.
 796. IX, 92. 95.
- Ω. V, 559. VII, 1330.
 VIII, 769. 791. IX, 586.
- Odys. A. II, 23. 577. 594. III,
 412. VI, 34. VII, 1186.
 1248. VIII, 445. 605. 610.
 613. 669. 768. 792. 796.
 797. IX, 275. 313.
- Β. I, 67. V, 557. VII,
 1134.
- Γ. V, 559. VII, 1133.
 VIII, 787. 790. 797. 798.

- Δ.** III, 293. 717. V, 534. VI, 400. VIII, 611. 615. 766. 806.
Ε. III, 173. 706. V, 431. 432. 559. VII, 295. 1137. 1213. VIII, 613. 614. 616. 624. 730. 750. 766. 771. 775. 778. 785. 794. IX, 31. 252.
Ζ. VIII, 475. 601. 615. 687. 752. IX, 59.
Η. V, 331. 534. VI, 386. VII, 1264. VIII, 771. 777. 787. 791.
Θ. I, 67. II, 91. III, 356. VI, 10. VIII, 438.
Ι. II, 219. 662. III, 179. 180. 357. 706. VII, 4. 986. 1096. 1164. VIII, 582. 616. 625. 748. 783. 793. 810. IX, 28. 59. 95. 109. 252. 313. 409.
Κ. II, 227. 662. III, 418. 508. VII, 4. 1235. 1270. VIII, 580. 606. 607. 747. 780. 781. 783. 794.
Λ. I, 171. II, 252. III, 178. 316. 706. V, 533. VII, 850. 1134. VIII, 437. 625. 730. 747. IX, 36. 325.
Μ. II, 228. 231. VIII, 582. 607. 692. 718. 740. 769. 791. 792. 810. IX, 32.
Ν. VII, 1134. VIII, 587. 612. 615. 769. 771. IX, 309.
Ξ. III, 205. 377. IV, 113. VIII, 606.
Ο. II, 592. III, 293. 717. VIII, 663. 738. 766. 793. 795. 808.
Π. VII, 1213. VIII, 441. IX, 31.
Ρ. II, 24. 594. 655. IV, 43. V, 541. VIII, 598. 614. 748. 757. 773. 788. 792.
Σ. I, 25¹. 67. 153. 213. II, 25. 314. 469. 592. VIII, 591. 592. 772. 813.
Τ. I, 104. 239. II, 208. III, 404. V, 432. VII, 203. 1140. VIII, 610. 751. 778. 794. 795. IX, 50. 52.
Υ. III, 425. 509. VII, 1281. VIII, 591. 780. 798.
Φ. VI, 224. 492. VII, 1252. VIII, 611.
Χ. VII, 6. VIII, 749. 773.
Ω. III, 169. V, 430. VII, 837.
 Hyacinthus I, 537.
 Hygiea, Apollinis filia I, 233.; Hygieam συγγράφειν Ἀρισταίδης IX, 157.
 Hyperides IV, 15. 225. VIII, 457. 598. IX, 468. 535.; γράφει μετὰ Χαιρωνίαν τοὺς ἀτίμους ἐπικίμους εἶναι IV, 707. VII, 781. IX, 481.; Aeschinem et Demosthenem παραπρεσβελέας κατηγορεῖ IV, 317. 447. VII, 354. 359.; φύσει ἡθικώτερος III, 331.; εἰδοὶ τὸν Δημοσθένην δημόσιον εἶναι δούλον, ἐπειδὴ ξενίας ἐάλω IX, 540.; κατηγορῶν ψηφίσματος ὑπὸ Δημάδου γραφέντος IX, 547.; virtus ejus rhetorica III, 582.; τὸν μέσον τῆς ῥητορικῆς χαρακτήρα ἐπαθίδευσεν VII, 26.; ἡ διήγησις αὐτοῦ ἡθιοὶ καὶ παῖδοι ποικίλλεται VII, 26.; Lingua ei exsecta V, 8.; ἐν τῷ κατὰ Ἀρχιστράτου IX, 591.; ἐν τῷ κατὰ Ἀρισταγόρας I, 163.; ἐν τῷ κατὰ

- Αὐτοκλείους VII, 1148.; λόγος
 Δηλιακός III, 219. IV, 446.
 V, 481. VI, 210. VII, 956.;
 κατηγορία Δημάδου IX, 532.;
 ἐπιτάφιος I, 164.; ὑπὲρ Αὐ-
 κούργου VII, 1226. IX, 545.;
 ὑπὲρ Φρύνης IV, 119. 414.
 V, 285. VII, 7. 335. 338. VIII,
 458.
 Horae ὑποδεχόμεναι IX, 150.;
 περιχορεύουσι locum, quo La-
 tona Apollinem peperit IX,
 323.
 Horum Apollinem vocant Ae-
 gyptii IX, 330.

I.

- Ἰάμβλος, εἶδος θρόνου V, 541.
 Jamblichus ἐν τῷ περὶ κρίσεως
 ἀρίστου λόγου V, 443.; ἐν τῷ
 περὶ τῆς Πυθαγορείου αἰρέ-
 σεως V, 458.
 Jason I, 219.
 Iberi IX, 313.
 Ἰβύκιον σχῆμα VIII, 605.
 Icarus IX, 144.
 Icarus, Daedali f. I, 434. 435.
 539.
 Icarus a Thracibus occisus I,
 343.
 Ida mons IX, 253.
 Idomeneus I, 169. Vid. Menag.
 ad Diog. Laërt. 2, 19. 10, 25.
 Ignatius VIII, 617.
 Ilium IX, 297.
 Ἰμερος IX, 275.
 Indi IX, 190.; Indus τοξότης ὁ
 ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ VI, 87. 90.
 Io in hovem mutata I, 477. 537.;
 τὴν Ἰὼ γαμεῖ Ζεὺς IX, 268.
 Joannes Caesarensis VI, 243.
 Jones molles V, 493. VI, 241.
 VII, 982.
 Josephus III, 526.
 Josephus, in carcerem coniec-
 tus. Ethopoeia I, 508.; Ae-
 gypto praefectus I, 510.
 Iphicratis apophthegma VII,
 1203.

Isacus IX, 261.; τὸν ἰσχνὸν τῆς
 ῥητορικῆς χαρακτῆρα ἐπιτίθειν
 VII, 26.; rhetorica ejus vir-
 tus III, 381.; ex oratione
 ejus κατὰ Διοκλέους ὕβρεως
 quaedam in orationem in
 Midiam transtulit Demosthe-
 nes I, 155.

Ismenias, Alexandro Thebas
 evertente, tibia cecinit III,
 383. IX, 479.; Ethopoeia I,
 491.; ἐν τῷ παιδεύειν ἄδειν
 τοὺς μαθητὰς οὐ καλῶς ᾄδει
 μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὸν ἡ-
 κότα ῥυθμὸν II, 468. 633.

Isocrates IX, 261. 493.; τὸν
 ἰσχνὸν τῆς ῥητορικῆς χαρακτῆ-
 ρα ἐπιτίθειν VII, 26.; ejus
 virtus rhetorica describitur
 III, 383. cfr. V, 445.; πάλιν
 τὸ καθαρόν ἔχει III, 205.; καὶ
 τὸ εὐκρινές, III, 214.; exem-
 plum est ἐν τοῖς συμβουλευ-
 τικοῖς III, 573.; ὁ Ἰσ. λόγος
 ποιήσει ἔοικεν VI, 101.; mul-
 tos jambos habet V, 471.
 VII, 1046.; ὁμοιοπαρτα et
 ὁμοιοτέλευτα amat V, 499.;
 ἐν τοῖς προοιμίοις τὰς παρυσ-
 σεις φεύγει VII, 1037.; τὰς
 παραλλήλους τῶν φωνηέντων
 θέσεις καὶ τὰ σκληρὰ τῶν συμ-
 φώνων ἐκρούων VI, 102. IX,
 34. 123.; ἀντίθετα ejus IX,
 18.; τὸν λόγον παντὶ ῥυθμῷ
 μεμίσθαι κελεύει VI, 166.; ἔρ-
 γον ῥήτορος σῆσι τὰ μικρὰ με-
 γάλως εἰπεῖν III, 363. VI, 132.
 133. 459.; πρῶτος ἐνεωτέρως
 γράφως ἐγκώμια VI, 478.; πα-
 ρηγορικὸν inventor a nonnul-
 lis nuncupatur VI, 477.; τοῦ
 ἐπιδεικτικοῦ ὅλος ἦν VI, 516.;
 se ipsum laudat IV, 143.; παν-
 ταχοῦ παρηγορεῖ IV, 190.;
 οὐ πρὸς ἄγωνα, ἀλλὰ πρὸς
 ἐπίδειξιν γράφων λόγων καὶ
 ἀντισοφιστεῶν Αὐαί καὶ γορ-

γιάζων V, 515. 519.; τὸ θιά-
σμημα ejus IX, 147.; ἦσθη τοῖς
Ἕλλησιν ἀναγνούς ἐν Ὀλυμπίᾳ
τὸν πανηγυρικὸν λόγον IX,
251.; προὔτιθαι τοῖς ἀρίστοις
τῶν ἀκροατῶν κατὰ μήνα στέ-
φανον IX, 262.; τὰ Ἰσοκρά-
τους παραγγέλματα IX, 560.;
χαίρει τῷ ἐκ παραθέσεως σχή-
ματι περιβολῇ ἐργαζόμενος IX,
373.; κριθεὶς οἰωπῆς ἀπέφυγεν
ὑποσχόμενος πολιτεύεσθαι, καὶ
γράφας ἀφίστασθαι τῆς θα-
λάσσης πάλιν κρίνεται IX, 472.;
Sententiae ejus: οἱ εὐφυεῖς
θεῶν παῖδες I. 203. 210.; prae-
ceptoribus plus debemus,
quam parentibus I, 207. 213.;
discipulo opus est πινακιδίου
καινοῦ καὶ γραφιδίου καινοῦ
I, 209.; τῆς παιδείας ἡ μὲν
ῥίζα πικρά, ὁ δὲ καρπὸς γλυ-
κὺς I, 22. 63.; ῥακίων μηδὲν
συμφορὰν ὀνειδίζειν δεῖ IV,
30.; περὶ τῶν ῥητῶν ὡς ἀπορ-
ρήτων ἀνακοινού IV, 679.; ὁ
πλοῦτος κακίας μᾶλλον ἢ κα-
λοκάγαθίας ὑπηρέτης IV, 104.
346.; δεῖ τὰ ὑφαντὰ ἐκ τῶν
φανερῶν ταχίστην ἔχειν τὴν
διάγνωσιν V, 254. VII, 177.;
οὐ μὲν ἐγὼ δεινός, οὐχ ὁ νῦν
καιρός· οὐ δὲ ὁ νῦν καιρός,
οὐκ ἐγὼ δεινός V, 543. VIII,
480.; Alia dicta I, 215. II, 632.;
Isocratis ἐγκώμια I, 164.; ἐν
τῇ ῥητορικῇ τέχνῃ IV, 712. V,
7. 455. 471. VI, 449. VII,
721. 917. 930. 933.; Αἰγινή-
τικῷ III, 311. VI, 389. VII,
1062.; Ἀρχιδάμῳ III, 265.
383.; Βουσίριδι II, 44. 622.
VII, 1234.; πρὸς Δημόνικον
III, 421. 434. 437. 510. V,
383. VII, 716. 1235. 1263.
1299. 1311. 1326. VIII, 495.;
περὶ αἰσῆς III, 435. 509.
VII, 1315. IX, 372. 373. 493.;
Rhetor. IX.

Ἑλένη I, 223. II, 45. 446.
480. VII, 1032. VIII, 476.
485. 562. IX, 14. 244. 402.;
Εὐαγόρα II, 45. 446. 447.
480. III, 551. IV, 52. VII,
906. IX, 220. 289.; πρὸς Εὐ-
θύνοον V, 292. VI, 328. VII,
361. 364. IX, 403. 482.; ἐν
τῇ Νικοκλῇ IX, 194.; Πανα-
θηναϊκῷ III, 279. 395. IX,
162. 194. 195.; Πανηγυρικῷ
I, 201. II, 44. 622. 631. III,
395. IV, 45. 46. VII, 922.
926. 1033. VIII, 461. 475.
562. 593. IX, 15. 16. 147. 210.
328.; in Panegyricum quae-
dam e Lysiae Epitaphio et
Olympico retulit I, 155.; συμ-
βουλευτικὸν μὲν ἔχων τὸ εἶδος,
διὰ δὲ ἐγκωμιαστικῆς ὕλης κα-
τασκευαζόμενος II, 619.; ἐν
ταῖς παραινήσεσι IV, 193.;
Πλαταικῷ IV, 379. 381. VII,
54.; πρὸς σοφιστὰς II, 628.
V, 225. 447. VI, 92. 111. VII,
44. 869.; οἱ ἀπὸ Ἰσοκράτους
I, 201.; οἱ ἀγλαῖοι κατὰ τὸν
Ἰσοκράτην σοφισταὶ VII, 374.;
Ἰσοκράτειοι ῥήτορες IX, 8.; τῇ
λειότητι μάλιστα κέχρηται IX,
123.
Ἰωνες ἐλλογιμώτατοι IX, 180.;
Ἰωνῶν αἵρες IX, 240.; Joniae
urbes nonnullae quando con-
ditae IX, 182.; ἀπωκίσθησαν
IX, 183.; Joniam subigit A-
gesilaus IX, 249.
Ister fluvius IX, 192. 224. 253.
Isthmia in honorem Palaemo-
nis celebrantur IX, 210.; τριε-
τηρικὰ IX, 212.; de Isthmo
Sol et Neptunus discepta-
runt IX, 200.
Ἰταλοὶ νόμιμοι III, 549. IX,
216.; Ἰταλία ἐν καλῇ κεῖται
IX, 240.; Ἰταλιώτης IX, 133.
Ithyphallicum metrum III, 230.
Julianus Εἰδωλιανός dictus III,
580. VII, 1337.

Juno βοώπις I, 333. 407.; Ἥρα ὅτι ἀήρ IX, 141.; memoratur IX, 148. 322.

Jupiter. Ζεύς τὸ θερμόν IX, 141.; hymni in Jovem IX, 129. 149.; Jovis frater ὁ λόγος IX, 151 sq.; ex ejus capite ἀνίδραμεν Ἀθηνᾶ IX, 152.; πρὸ πάντων ἐγένετο IX, 152.; Θέμιν γυναῖκα ἡγάγετο IX, 153.; Jupiter, Neptunus et Pluto τὰ πάντα διαλαχόντες IX, 188.; Jove nati Apollo et Diana IX, 188.; ὕσε χρονῶ IX, 200.; κατέλυσεν τοὺς Τιτᾶνας IX, 322.; γαμεῖ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἰὼ IX, 268.; τὴν Αἴδαν IX, 276.; Ὀλυμπίαν τετιμῆκε καὶ Νημίαν IX, 200.; Jovis in honorem celebrantur Olympia IX, 210.; Jovis filius Hercules IX, 217.; Jovem Γάμος ἰδημιούργησε IX, 266.

Justiniani statua equestris I, 580.

L.

Laodamia, Ethopoeia I, 392.

Lacedaemon ἀνδρῶν μήτηρ a Diogene dicta I, 276.

Lacedaemonii τελετὰς Ἀρτέμιδος τελούμενοι I, 276.; Ἡρακλείους ἀπόγονοι I, 277.; ad pueros ab ebrietate deterrendos Helotas ebrios reddunt II, 468. 633.; eorum πολιτεία IX, 194. 195.; eorum τὸ ἐν Θερμοπύλαις ἔργον IX, 206 sq.; τὸ περὶ Καδμείαν ἔργον IX, 207.; τὸ περὶ Θυρίαν Λακεδαιμονίου ἔργον IX, 207.; olim leges dederant Graecis IX, 243.; peregrinis iniquiores IV, 72.; ξηνιαστί VII, 115.; βραχυλογία gaudent I, 236. IV, 78. IX, 5. 102; reges eorum ex Heraclidis IV, 71. 779.; fucati in

bellum eunt IV, 407.; ad tibiae sonum in hostes irruunt V, 458; legem de plenitunio solvunt III, 85. V, 387.; morte mulctant eum, qui puellam corruerit V, 269. VII, 244.

Lachares, sophista III, 719. VII, 929. 932.; elaboravit σύνταγμα μηδὲν ἕτερον περιέχον, ἀλλ' ἢ περὶ κοίλου καὶ περὶ κόμματος VII, 930.

Laconis apophthegma I, 206. 277. II, 251.

Laodamantis frater, Euaeon I, 188.

Laomedon IX, 245. 329.

Laodice, Priami filia, a terra absorpta I, 269.

Lazarus, e mortuis excitatus I, 467.

Leda IX, 276.

Leges variae II, 271. 272. 558. III, 85. IV, 168. 169. 216. 218. 228. 236. 240. 251. 252. 253. 255. 256. 258. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 268. 269. 270. 276. 284. 288. 289. 290. 293. 328. 336. 419. 454. 462. 468. 475. 566. 574. 578. 605. 646. 656. 657. 698. 707. 718. 721. 723. 735. 772. 777. 778. 779. 801. 804. 806. 814. 831. 838. 840. V, 10. 44. 99. 106. 107. 113—116. 159. VII, 46. 419. 422. 576. 620. 622. 623. 653. 724. 725. VIII, 67. 92. 105. 110. 124. 229. 247. 269. 286. 362. 365. 370. 387. 402—413.; κατηγορία νόμου τοῦ κτελεύοντος a) ἐπ' αὐτοφάρον τὸν μοιχὸν κτείνεσθαι I, 115.; b) τὰς τῶν ἀδελφῶν γαμετίας γαμεῖν I, 419.; c) τοὺς ἀπὸ ναυαγίου καταίροντας που στυλεῖσθαι παρὰ τῶν ἐκτεῖν I, 186.

Lex εὐρημα καὶ δῶρον δεῖν, δόγμα δὲ ἀνθρώπων σοφῶν V, 582; Leges columnis aeneis incisae I, 409.; Legibus non scriptis multae gentes usae

- IV, 80.; Locrensiū lex ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχοντα νομοθετεῖν IV, 73.
 Λύσις νόμου IV, 248.; νομοθέτου γνώμην ψηλαφᾶσθαι IV, 604.
 Ἀθηναῖα IX, 212.
 Leo IV, 273.
 Leo ὁ ἀποστολικός, ἀφορίσας Ἀρκάδιον VI, 263.
 Leontine, Atheniensium colonia VI, 15.
 Leontium, e meretrice philosopha I, 230.
 Leotychides V, 55.
 Lethaena, Magnesiae fl. VI, 129.
 Λητώ IX, 133. 144.; Λιὸς κυδερὴ παράκοιτις IX, 325.
 Libanius II, 79. III, 521. 526. 559. 573. V, 46. VI, 148. 376. 382. 452. 468. VII, 1224.
 Λιβανὸς juvenis, in thus mutatus I, 270. 372.
 Λίβυς ἄνηρ I, 172. II, 165.
 Λιβύη IX, 326.
 Λιβυστικοὶ μῦθοι I, 10. 172. II, 8. 12. 165.
 Λικυμνίων, Πάλλου διδάσκαλος VII, 1224.
 Λιταὶ κατ' Ὀμηρον χολαὶ καὶ φύσσαί IX, 5.
 Logothetae μεταφράσεις II, 269.
 Lollianus II, 683. IV, 63. 648. V, 593. VII, 5. 6. 19. 32. 930.; ejus τέχνη περὶ ἀφορμῶν ῥητορικῶν IV, 35.; ἐπὶ μόνον στάσεις εἰπε V, 8., coll. V, 79.; definitio rhetoricae V, 17.
 Longinus V, 451. 473. VI, 93. 119. VII, 982. 984.; Longini φιλόλογοι VI, 95. 225.; φιλόλογοι ὁμίλαι VII, 963.
 Lotophagi IX, 313.
 Lucianus II, 53. 497. 512. III, 521. 526. V, 573. VII, 1138.; Σύγκρισις θαλάριδος πρὸς τὸν Ἐχέιον II, 637.
 Lyceum IX, 259.
 Lycia natalis Apollinis IX, 322.
 Lycophron II, 240. III, 562. 729. VI, 197.; ejus epistolae III, 521.; κομπηρὰς ἔχει λέξεις, νοῦν δὲ ταπεινὸν II, 132.
 Lycurgus, Thraciae rex I, 221.
 Lycurgus, legislator I, 221. 247. IX, 243.
 Lycurgus, orator III, 389.; ejus rhetorica dialecticae similis V, 214. VI, 25.; τὸν μέσον τῆς ῥητορικῆς χαρακτήρα ἐπέτηδεν VII, 26.; Ex ejus orationibus τῆς ὕβρεως Demosthenes transtulit quaedam in Midianam I, 155.; ἐν τῷ κατὰ Αὐτολύκου VII, 54.; ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος I, 162.
 Lydia IX, 246. 263.
 Lydiae fabulae II, 8.
 Λυδοὶ βασιλικώτατοι IX, 180.; imperio Trojanorum subjecti IX, 246.
 Lyrici IX, 254.
 Lysias V, 46. 382. 446. 545. IX, 58. 109. 261. 482.; τὸν ἰσχνὸν τῆς ῥητορικῆς χαρακτήρα ἐπέτηδεν VII, 26.; tenuibus argumentis tractandis aptus I, 171.; virtus ejus rhetorica exponitur III, 381.; ἐπετίδεν τὴν οὖσαν μὲν, μὴ φαινομένην δὲ δεινότητα VI, 474.; ἐν πλείοσι τῶν Ἀσιακῶν λόγων καὶ μαρτύρων ἐπιφερομένων ἐτι συνίσταται τὸ ζήτημα VII, 270.; ἐρωτικός in Phaedro Platonis I, 167. III, 279. V, 513.; ἐρωτικός πρὸς γυναῖκα VI, 325.; ἐπὶ Νικομάχης διώκων Ἐκφαντίδην καὶ Διοφάντην IV, 325.; τὰς διηγήσεις κατὰ ὅρθωσιν ἀνηλωμένας εἰσάγει IX, 494.; περὶ ἀνακαλυπτηρίων I, 165.; περὶ ἀμβλώσεως I, 165. V, 3. VII, 16.; περὶ Ἀχιλλέου IX, 592.; κατὰ Διογέτητος V, 452. 546.; ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα ἐπὶ τοῦ κατὰ τῶν ῥητόρων νόμου I, 166.; ἐπι-

τάφος I, 164.; ὑπὲρ τοῦ Ἑρα-
τοσθ. φόνου IX, 85.; κατὰ
Νικίου προδοσίας V, 568.; ἐν
ταῖς παρασκευαῖς IV, 352.;
πρὸς Σμικρήνην IV, 495. VII,
286.; ἐκ τῶν τῆς ὕβρεως λό-
γων in Midianam quaedam
transtulit Demosthenes I,
155.; ex Epitaphio et Olym-
pico Isocrates quaedam trans-
tulit in Panegyricum ibid.

M.

Macedones Thessalonicam con-
dunt IX, 190.; τῶν βαρβάρων
οἱ χειρίστοι I, 94.

Major, rhetor, IV, 304. not.
324.

Manes III, 736.

Marathonia pugna I, 162. IX,
206.

Marcion III, 736.

Maronitae et Siphnii IV, 160.
161. 715. V, 67. 68. VII,
150. 151. 605.

Mars τοὺς κατ' αὐτὸν γενομέ-
νους μαιφόνους ἀποτελεῖ VI,
89.; Venerem amat I, 61.;
Ab Hephaestovinctus I, 384.;
Mars et Minerva de Attica
in Areopago disceptantes II,
92.; Mars et Neptunus de
Halirrhotio disceptantes ibid.
honorem habuit Atheniensii-
bus IX, 200.

Marsyas IX, 461.

Massagetae I, 235.

Μανσολοῦ Καρικὸς τάφος VI,
265.

Medea I, 17.; Medae venificia
I, 219. 222.; num verisimile
sit, eam liberos interfecisse
I, 218.; amoris in liberos
exemplum IV, 449.; Medae
fabula confirmatur I, 301.;
infirmatur I, 312. II, 28.; Μη-
δαίης ἔκφρασις I, 400.

Medi memorantur IX, 182.;

Μῆδοι βασιλικώτατοι IX, 180.

Megacles Agaristen uxorem du-
cit IX, 265.

Megalopolis arx in summa ur-
be posita II, 653.; συναμείβη
IX, 183.

Megarenses Atheniensium libe-
ros expositos servant IV, 252.
VI, 536.; Periclis decreto A-
theniensium commercio pro-
hibiti V, 375.

Meleagri mors VII, 1329.

Melii. τὸ περὶ Μηλίου Ἀθη-
ναίων ἔργον IX, 206.

Melisippus IV, 435. V, 144.

Memnon IX, 283.

Memphis ἐπὶ τῷ γάμῳ τῆς Ἀφρο-
δίτης καὶ τοῦ Ἡφαίστου con-
dita IX, 190.

Menander, rhetor V, 514.; βι-
βλίον περὶ ἐπιδεικτικῶν II, 415.
450.; ἐν τῷ κλητικῷ τοῦ Ἀπόλ-
λωνος ὕμνῳ IX, 138.

Menander, ὁ διαιρέτης VII, 248.;
ὑπομνήματα γραφῆς VII, 374.;
τὸ παρὰ Μενάνδρου διήγημα VII,
850.; ἐν τῇ διαίρεσει τοῦ κα-
τὰ Τιμοκράτους VII, 1080.;
ἐπιμερίζων τοὺς Ὀλυμπιακοὺς
λόγους VII, 1184.; Μέν. ὁ
τὸν Δημοσθένην ἐξηγούμενος
VI, 382.; liber περὶ τέχνης
ῥητορικῆς III, 572.

Menander, comicus III, 177.
302. 306. IV, 102. V, 527.
VIII, 441. 736. not. 759. not.;
fabulae ejus praeclarissimum
exemplum προσωποποιίας I,
164.; optime vitam imitatur
IV, 100.; Aristophanis gram-
matici de eo dictum: ὃ Μέ-
νανδρε καὶ βλε, πότερος ἄρ'
ὕμῶν πότερον ἀπεμήσατο III,
441. IV, 101.; Fragm. inc.
οὐκ ἔστιν οὔτε διάβολος γραῖς
ἔδον IV, 98.; fr. inc. I, 16.
251. 294. III, 441.; ἐν ἀρχῇ
τοῦ τε Λαοδάνου καὶ τοῦ ἑ-

- νολόγου** I, 199.; *ἐν τῇ χρηστῇ ἐπικλήσει* I, 196. 200.; *Γεωργῶ* V, 525.; *Περὶνδία* V, 486.; *ἐλέγχου προσωποποιή* I, 44. 101.; *Μεσσηνία* IX, 71.; *Μένανδρον ὑποκρίνονται*, *Φιλήμονα δὲ ἀναγινώσκουσιν* IX, 86.
Menelaus, poeta VI, 93. 399.
Menelaus, Atrei filius IX, 283.
Menoecus, pro patria se devovens. *Ethopoeia* I, 382.
Menon, sophista III, 362.
Mercurius cum Musis invocatur VII, 1050.
Metaphrastes Simeon III, 521. 526. 612. VII, 1337.
Metrophanes IV, 203. 340. 660. 691. 692. 780. V, 327. 338. 345. VI, 435. VII, 350. 443. 446. 551. 552. 554. 556. 562. 695. 759. VIII, 65. 225.; *Platonicus* IV, 294. 299.; *Hermogenis* interpres IV, 816.
Michaël, *Calaphates* II, 508. coll. *Prolegom.* p. IV.
Micon punitus, quod barbaros majores quam Graecos pinxerat VIII, 126.
Midas, rex I, 431. 603.
Milesii IX, 140.
Milesius Deus V, 441.
Miletus IX, 326.
Miltiades IV, 730.; *Themistocle inferior* I, 340.; in carcerem conjectus I, 390.; *μετὰ τὰ ἐν Μαραθῶνι συμβουλευε θύειν Πανὶ* V, 76.; *μετὰ Πάρον ἄλόντι Μιλτιάδῃ Εὐάνθουτος κμᾶται πεντήκοντα ταλάντων*, *ὃ δὲ ἀνθυποτιμᾶται θανάτου* IV, 720. IX, 535. 543.; barbaros ad Marathonem occisos sepelit VII, 193.; *Rhetorica* ejus politica VI, 24.; silentio se defendit V, 215.
Minervae noctua sacra I, 40. II, 428.; *olea* I, 41. 368. 371.; *olea orta est ex puella* *Elaca* I, 269.; *Παλλάδος ἐκ* *φρασις* I, 402.; *navigationem invenit* I, 417.; *Cognomina* ejus, *Ἀλαιοκομηνῆς*, *Τριτογένεια*, *Παλλὰς* explicantur II, 452.; *ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἀνέδραμεν* IX, 152.; de Atheniensium terra cum Neptuno disceptat IX, 199.; honorem habuit Atheniensibus IX, 200.; *Ἀθηναῖς ἔργα* IX, 220.; Apollo cum Minerva et Vulcano templum Apollinis Sminthii exstruunt IX, 329.; ejus simulacrum in arce Athenarum ibid.
Minos I, 221. IX, 233. 235. 243.; filio mortuo lactus V, 397.; M. et Rhadamanthus Jovis filii vocantur, quoniam Jovis instar bene regnarunt I, 337.; Minos urbes condidit IX, 178.; *Rhenen οἰκίσει* IX, 191.
Minotaurus I, 300.
Minucianus *πρῶτος ἐξέθετο πρὸς τῶν ἐγ' στάσεων* II, 683.; ab Hermogene vel impugnatus vel emendatus II, 684. IV, 36. 63. not. 67. 294. 298. 314. 373. 422. 436. 437. 476. 485. 487. 491. 582. 583. 617. 681. 688. 689. 690. 691. 696. 722. V, 8. 26. 55. 59. 76. 77. 95. 96. 97. 122. 150. 173. 175. 176. 178. 181. 243. 244. 251. 260. 261. 269. 288. 333. 591. 593. VI, 54. 111. 435. 567. 583. 585. VII, 117. 133. 135. 139. 140. 165. 170. 200. 203. 206. 207. 212. 225. 245. 315. 355. 402. 443. 446. 447. 498. 503. 540. 579. 580. 581. 582. 583. 586. 759. 1023. 1219. VIII, 48.
Mithraeus et *Thearic* VI, 137. VII, 333. 890.
Mithram Persae Apollinem dicunt IX, 330.
Mithridates II, 15. 250.

Mitylenasi ἐπὶ κίθαριδι μέγιστον φρονούσι IX, 196.

Μνημοσύνης filiae Musae IX, 133. 152.

Morbi parentum ad liberos propagantur VI, 92.

Moses a paganis laudatus VI, 211.

Musaeus III, 574.

Musae IX, 133. 135. 152. 215. 250. 265. 270. 320. 321. 326.;

Μουσῶν τροφίμος Euripides

IX, 282.; Μουσῶν ἔργα IX,

305.; Μουσῶν ἐργαστήριον IX, 312.

Musicae symphoniae quinque VII, 226.

Myrrha, Adonidis mater I, 430.; Ethopoeia I, 484.

Mysteria ἐν ἀλληγορίαις λέγεται IX, 47.

N.

Narcissai historia I, 440. 538.; confirmatur I, 394.

Ναυάτος οὐκ ἐδέξατο τοῦς ἐν τῷ διωγμῷ παραπεσόντας [Greg. Naz. Or. εἰς τὰ ἀγ. φῶτα p. 636. A.] VI, 191.

Naclides Thebanis Plataeam ingredientibus portas aperuit I, 195.

Neacra V, 375. VI, 534.

Nemea in honorem Archemori celebrantur IX, 210.; τριετηρικὰ IX, 212.

Nemeae honorem habuit Jupiter IX, 200.

Neocles V, 395. 403. VII, 752. 762. 763. 764.

Neoptolemus I, 40.

Neptunus honorem habet Atheniensibus IX, 200.; Trojae muros extrahit eum Apolline IX, 246. 329.; Neptunus navem prosequens IX, 263.; Neptunus, Jupiter et Pluto

τὰ πάντα διαλαχόντες IX, 188.;

de Atheniensium terra cum

Minerva discepat IX, 199.;

cum Sole de Corinthiis et

Isthmo IX, 200.;

de Delphis cum Apolline etc, IX, 200.;

Neptuni et Tyrus nuptiae IX,

268.;

Neptuno equus sacer

I, 40.;

non alias hostias accipit,

quam boves I, 333.;

Πασειδῶν λέγεται ἡ συνέχουσα

τὴν θάλασσαν θεία δύναμις,

διότι πόσιως ἐστὶν αἷτις II,

452.

Nereus IX, 263.

Nessus flux. V, 388.

Nestor Pylus IX, 285.;

τὸ γλυκὺ καὶ προσηνὲς τῆς ἡγεμονικῆς

εἶχεν VI, 9.;

filia ejus Poly-

caste IX, 277.

Nestor, Stoicus, rhetor VII,

226.

Nestor, Larandensis, poeta et

sophista, scripsit μεταμορφώ-

σεις φυτῶν καὶ ὀρνέων IX,

254. Cf. Suidas s. v.

Nicias IV, 349. 450. 626. VII,

504.;

Nicias et Alcibiadis ἀντιλογία IX, 537.

Nicias, pictor IX, 38.

Nicodemus IV, 88. 325. 459.

Nicolaus, sophista II, 60. 62.

548.;

ἐν τῇ περὶ τῶν προγυ-

μνασμάτων πραγματείᾳ II, 199.

539.

Nicostratus III, 312. 394. IX,

249.

Nicopolis ἢ ἐπ' Ἀκτῶν IX, 190.

Nilus IX, 253.;

dictus ἀπὸ τοῦ νίαν ἰλὺν ἔλκειν V, 253. VII,

473. 475.;

causa inundationum VII, 723.;

Sententiae ab antiquioribus de eo pro-

latae I, 161.

Ninus urbs IX, 189.

Ninus, Ἀθηναίων ἱερεὶα I, 275.

Niobe, τίνας ἀνέποι λόγους κεί-

μένων τῶν παίδων I, 102.

κατασκευή ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ Νιόβην I, 304.; ἀπαρκευή ὅτι οὐκ εἰκότα I, 310.; Fabula de Niobe in sacrum conversa explicatio naturalis II, 508.

Nomina propria μεγαλογραφῆται VI, 89.

Nox de Delphiis disceptat cum Neptuno, Apolline et Themide IX, 200.

O.

Oceanus IX, 253.

Odyseus ex parva civitate profectus inclaruit I, 230.; apud Phaeacas accurate res suas enarrat I, 184. 193.; a Phaeacibus discedens IX, 309.; exemplo est, patriam omnibus praeferendam esse IV, 449.; Ulyssis et Herculis comparatio I, 44.; Ul. et Ajacis comp. I, 231.; Ul. et Nestoris comp. I, 355.; insaniam simulat I, 432. 552.; τὸ τροχάλον καὶ τὸ ὄξυ καὶ τὰ σφόδρον καὶ λαμπρόν τῆς φηγορικῆς ἔχει VI, 10.

Ὁκρος δαίμων IX, 133.

Olea, Minervae donum VI, 8.; σύμβολον νίκης οἱ θαλλοὶ τῆς ελαιᾶς καὶ ἱκετήριον ibid.

Olympiae honorem habuerunt optimi Deorum IX, 200.; Olympiae ἐν τῇ πανηγύρει γυναικίς οὐ φαίνονται IX, 205.; οἱ Ὀλυμπίαζε συνιόντες ἐνδοξότατοι IX, 211.; Ὀλυμπίασιν IX, 274.; εἰκόνας πίμπωμεν εἰς Ὀλυμπίαν IX, 287.; ἐν Ὀλ. Ἰσοκράτης τὸν πανηγυρικὸν λόγον ἀνέγνω IX, 251.

Olympia a Philippo celebrata capta Olyntho I, 160. III, 420.; τοῖς Ὀλυμπίοις ὁ στέφανος ελαιᾶς, Ἰουδαίοις πίτυός,

Πυθίοις δάφνης, Νημίοις αελίνου I, 349.; in honorem Jovis celebrantur IX, 210.; ad Olympia convenientibus χαλεπωτάτη ἡ ἀρχὸς IX, 211.; τετραετηρική IX, 212.; memorantur IX, 278.

Olympiadis dictum I, 207.; Alexandro mortuo non luget V, 347.

Olympii Jovis simulacrum IX, 329.

Olympus mons IX, 353. 325.

Olympo et Ossae interjecta Thessala Tempe I, 163.

Oppianus III, 574. 576. V, 448.

Oracula III, 86. IV, 274. 569. V, 387. 542. VII, 227. 229.; ambigua IV, 272. 699. VII, 691. VIII, 738.; λοβίας ὁ θεὸς IV, 286.; ὁ ἐν Μιλήτῳ θεὸς IV, 377.; τὸν Πύθιον ψεύδασθαι, καὶ τῇ κοινῇ φύσει τῶν πραγμάτων ἐπιλαβεῖται ἐναντίον IV, 160.; sed πρόμαρτιν Πυθίαν ψεύδασθαι et φιλιππίζειν dixit Demosthenes IV, 161. V, 69.

Orchestica Syracusis inventa, quum a Gelone et Hierone loqui interdictum esset VI, 12.

Orestia de ossibus oraculum I, 40.; κατασκευή ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ Ὀρείστην I, 318.; Pyladae amicus I, 284.

Orion, sidus IX, 278.

Orion II, 142.

Orpheus VI, 379. IX, 133. 144. 150. 215. 255. 327.

P.

Pachae V, 608. VI, 47.

Pactolus fl. VII, 723.

Paeones fortes III, 549. IX, 216.

Palaemonis in honorem celebrantur Isthmia IX, 210.

Palaephati Peripatetici βιβλίον περί τῶν ἀπίστων ἐπιγραφόμενον I, 221.

Παλαῖοι, ἀρχαῖοι, οἱ I, 10, 21. 145. 152. 158. 160. 162. 163. 164. 166. 171. 174. 176. 176. 179. 186. II, 87. 111. 134. 147. 233. 339. 362. 407. 430. 440. 502. 513. 537. III, 98. 101. 109. 121. 135. 148. 150. 154. 153. 188. 196. 197. 200. 359. 391. 416. 418. 422. 433. 434. 442. 571. 572. 609. IV, 16. 33. 318. 418. 444. V, 7. 13. 15. 20. 364. 493. VI, 131. 324. 444. 470. VII, 91. 92. 107. 113. 120. 270. 930. 1093. 1187. 1188. 1215. 1218. 1220. VIII, 492. 493. IX, 34. 441. 461. 507.; ἀρχαιότεροι σοφισταὶ VII, 41. coll. IV, 33.; ἀρχαιότεροι ῥήτορες VII, 44. 56. 554.; οἱ ἀρχαῖοι κανόνας τινὰς εἶχον VII, 45.; παρὰ τοῖς ἀρχαίοις IV, 366. 428.; παρὰ τῷ Δημοσθένει καὶ τοῖς πολλοῖς τῶν ἀρχαίων IV, 717.

Παλαιστίνη IX, 211.

Palamedes εὐρετής τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ψήφων III, 528.; ob sapientiam Degrum filius vocatur I, 91.

Pallene, olim Phlegra I, 221.

Pamphos VI, 399.

Pan IX, 135. 155.; Panis in pugna Marathonica ἐπιφάνεια I, 386. VIII, 133.

Panathenaea IX, 253. 255.

Pandion IX, 147.

Panopenseium princeps, Tityus I, 220.

Pantaleon, medicus IV, 273.

Parasanges VII, 1112.

Paridis ψόγος I, 568.

Παρμενίδου δόγμα, ὅτι τὸ εὖ ἐν καὶ ἀκίνητον II, 533. III, 740.; ὕμνοι IX, 132. 142.

Parnassus IX, 253. 323. 325.

Pasiphaë narratio I, 434.; confirmatur I, 298.; infirmatur I, 307.

Παρθῶν Athenienses dicunt Apollinem IX, 329.

Paulus, rhetor IV, 34. 235. 525. 527. 619. 624.

Pausanias IV, 567. VII, 522.; μηδισμοῦ κρητόμενος IV, 410. 430.; Πανσακίου τυραννικαίτηρος IV, 71.

Pausanias Philippum occidit II, 274.

Pausanias apud Plat. in Conviv. IX, 151.

Pausanias, alius, ἐπιφορὰς ἐξεπρὸς τὴν κατὰ μέρος περιεργίαν IX, 153.

Pegasus I, 219.

Pelargia vocabatur Peloponnesus IX, 184.

Peleus IX, 326.; Pelei filius IX, 216. 283. 326.; nuptiae IX, 265.; Peleus Thetia ducit uxorem IX, 276.

Peloponnesiaci belli causa V, 388.

Peloponnesus nomen saepius mutavit IX, 184.; divisio ejus tempore Heraclidarum I, 161.; Peloponnesus περιγεγραμμένος τόπος IX, 243.

Pelops a Tantalo Diis ad coenam propositus II, 458.

Peneus medius interfluit Thesala Tempe I, 163.; olim montibus obstructus fuit IV, 151.

Penthesilea mortua Achillem amore capit I, 272.; ἀνασκηνῶ τῶν κατὰ Περδασίλειον I, 289.

Pericles IV, 161.; Per. et Themistocles comparati I, 373.;

matri ejus προῖπεν ὁ θεὸς ἐν ὕπνῳ, ὅτι λείοντα τίσεται II, 43. 621.; ἔγραψεν εἰς θεὸν ἀπηλῶναι πεντήκοντα τάλαντα III, 4. 28.; Pericles ἀνδρῆς IX, 286.; φιλόπολις IV, 90. 91.; ager ejus ab Archidamo non vastatus II, 385. IV, 125. 126.; se ipsum laudat IV, 193.; belli Peloponnesiaci semina jacit IV, 91. V, 388.; de ratione reddenda haerens V, 53. 54. 270. 375. VII, 254. 351.; Olympicus I, 229. 601. III, 49. 68. IV, 186. 728. V, 374. VII, 594.; δημοτικώτατος τῶν πολιτῶν IV, 343.; συνέσις ἀπάντων Ἑλλήνων διαφύρων IV, 730.; lente incedit V, 461.; Lacedaemoniis tradi vult III, 181.; ταῖς θεραπεύσας τὰ τῶν Μουσῶν ὀνόματα ἐπιθεῖς κρίνεται ἀσβεστῆς VII, 165.; domus ejus fulmine icta II, 358. VII, 706.; legatus Spartam missus subdole agit VI, 277.; εἰςβαλλόντων Λακεδαιμονίων ἐδήκωσεν ὁ Π. τοὺς ἀγροὺς· ἀνέβησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ κρίνεται Περικλῆς δημοσίων VIII, 188.

Periclymenus cum Hercule pugans formam mutat I, 541.

Peripatetici unum mundum esse statuunt II, 69.; metra immiscent orationi IX, 81.; διαφροῦσι τὸν λόγον εἰς πέντε II, 660. VII, 3. 4.; τῶν λόγων φροντίσαντες καὶ μηδὲν τῆς αἰσθήσεως ποιησάμενοι λόγον VII, 899.; ἐπὶ παντός πράγματος ἢ ἡ κατάφασις ἢ ἡ ἀπόφασις χωρίζει τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος VI, 202.

Persae memorantur IX, 182.

Persae βασιλικώτατοι IX, 180.;

Apollinem Mithram vocant

IX, 330.; Persis μητρογονεῖν νόμιμον III, 670.

Petrus, S. I, 504. 506.

Phaeaces I, 184. IX, 309.

Phaeacia IX, 309.

Phaedrus in Plat. Conviv. IX, 135.

Phaedonis Socratici in Zopyro fabula I, 177.

Phaenarete, obstetrix, mater Socratis I, 230.

Phalaris oratione demagogica habita ad tyrannidem pervenit V, 6.; Phalaride crudelior IV, 79.; Φαλάριδος ἀποτομία IX, 120.

Pharmacea I, 220.

Phaselis, Pamphyliæ urbs V, 388.

Phaselitæ sycophantæ IV, 344. 348.

Phidias IV, 94. IX, 529.; ejus opera μεγάλα καὶ ἀκριβῆ VII, 1216. IX, 10.

Philippus obses apud Thebanos I, 95.; expeditionum ejus delineatio ibid.; inter ipsas voluptates mortuus est I, 97. II, 473. 474.; ψόγος Φιλίππου I, 93.; Oraculum accepit φυλάττεσθαι τὸ ἄρμα II, 475.; ejus encomium a Theopompo scriptum I, 164. 229.; epistola ejus apud Dem. pro cor. IV, 213.; διὰ τὸ ἐτερόφθαλμος εἶναι ὠρίζετο, εἴ τις ὀνομάσειεν ἐπ' αὐτοῦ Κύνκλωπα ἢ ὀφθαλμὸν ὅλως IX, 120.

Philistus I, 159. III, 400. IX, 87.; totum Atticum bellum ex Thucydide in sua Σικελικῇ transtulit I, 154.; ab omni abstinuit digressionem I, 185.; proelium nocturnum apud Thucyd. [VII, 43.] et Philistum I, 240.; ἐν τῇ πρώτῃ I,

- 160.; *ἐν τῇ ὀγδόῃ* I, 164.; *ἐν τῇ ἑνδεκάτῃ* *ibid.*
Philocrates IV, 90.; *τὰς γυναῖ-
 κας Ὀλυμπίας ἐκμισθώσας* IV,
 164.; *Phil.* et *Phrynon* *ἐν*
ταῖς ἱστορίαις πεπωμωδημένοι
 IV, 93.
Philosophiae *ἐγκώμιον* II, 424.
Philostorgius ὁ *προχόδιλος* VI,
 229.
Philostatus III, 576.; *ejus ἐξ-
 αγγελία ἀπλουτέρα* IX, 249.;
ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν IV,
 30. VI, 588. VII, 17.; *ἐν*
τοῖς περὶ τοῦ Ἀπολλωνίου III,
 581.; ὁ *τὰ Ἡρωϊκὰ καὶ τὰς*
Εἰκόνας γράψας IX, 249.; *συν-
 τιθέναι τὸ συγγραφικὸν εἶδος*
ἔδοξε χαριέντως IX, 279.
Phlegra, nunc *Pallene* I, 221.
Φόβος, *ἄρως θεράπων* IX, 151.
Phocion, *λιζότητι insignis* II,
 269.; *εὐδοξίας ἐπεθύμησας* IX,
 235.; *δίκαιος* IX, 285.
Phocis IX, 325.
Phoebammon VI, 67. 73. 567.;
Siculus III, 645.
Phrygia IX, 263.
Phrygiae fabulae I, 172. II, 8.
Phryges *ἀρχαιότατοι* IX, 179.
Phrynichus CCC discipulos ha-
 bet IV, 39. V, 610.; *τὰς*
*περὶ στάσεων μεθόδους φλυα-
 ρὰς ἀποφαινόμενος* V, 610.;
ἐν τῇ σοφιστικῇ παρασκευῇ
 VII, 973.
Phrynon IV, 90. 93. 341. 588.
 631.
Phye *Pisistratum* in urbem re-
 ducit V, 378. VII, 712.; *μετὰ*
*τὴν κατάλυσιν τοῦ Πεισιστρά-
 του κρίνεται δημοσίων ἀδικη-
 μάτων* III, 76.
Pieria IX, 253. 312. 313. 326.
Pindarus I, 280. 282. III, 226.
 V, 440. 486. VI, 229. 395.
 VII, 604. IX, 320. 321. 570.
Μινδαρικὸν ὕχημα VIII, 605.
Pisides III, 562.
Pisistratus IV, 383. V, 378.
Pittaci *Mitylensaei dictum* I,
 203. 211.; *sapiens remp. ad-
 ministravit* I, 247.; *ejus lex*
ambigua I, 256.
Pittheus *Troezenius rhetoricam*
docuit IV, 43.
Pitys *puella in sagum conversa*
 I, 271.
*Πλαταῖαι. Αἰδαλα τὰ ἐν Πλα-
 ταῖαις* IX, 212.
Plataeensium circumvallatio I,
 240.; *eorum urbs cum Athe-
 niensibus societate conjuncta*
 I, 194.; *eorum majores* I,
 197.; *de Plat.* et *Thebanis*
narratio I, 191.; *civitate At-
 tica donati* I, 448.
Platanus in arborem mutata I,
 439.; *κατασκευὴ ὅτι ἀληθὴ τὰ*
κατὰ τὴν πλάτανον I, 612.
Plato II, 7. 437. III, 722. V,
 233. IX, 98. 134. 559.; *ἐν ὀλιγαρχίᾳ*
vivens praestantissimum
aequalium se praebuit I,
 230.; *dialogi ejus praeclearis-
 simum exemplum προσωπο-
 ποιῆσας* I, 164.; *apud eum ἐξ-
 εργασία et ἀντιέφεσις* *conjuncta*
 I, 167.; *ἐπισφαλές τι δοκῇ*
*ποιεῖν, μεταφορὰς μᾶλλον χροῖ-
 μενος ἢ εἰκασίαις* IX, 40.; *me-
 tra orationi immiscet* IX,
 81.; *Πλατωνικὴ τε καὶ Δημο-
 σθενικὴ φράσις* III, 372. V,
 442.; *in oratione civili De-
 mosthenes praestat Platone*
 V, 444.; *κάλλιστος τῶν πατη-
 γυρικῶν λόγων ἐστὶν ὁ Πλατω-
 νικῆς* III, 372.; *ὀρισμοῦ defi-
 nitio* II, 94.; *hominis defn.*
 II, 154.; *Laudatur ejus ποι-
 κιλία τῶν κώλων* IX, 150.; *rhe-
 torica ejus philosophiae simi-
 lis* V, 214. VI, 24.; *tres rhe-
 toricas statuit* VII, 33.; *τῇ*
τῆς ῥητορικῆς ἐκτεμνύεται
κάλλει VII, 49.; *rhetoricam*

parvi facit II, 112, IV, 5. 6.
 23sq. 37. 46. V, 4. 15. 17.
 23. 212. 213. 232. 685. VI, 41.
 51. 58. VII, 106; Ejus dicta.
 Τῆς Μοΐσας ἐν ταῖς ψυχαῖς
 τῶν εὐφυνῶν οἰκεῖν I, 19; τοῦς
 τῆς ἀρετῆς κλῶνας ἰδρῶται καὶ
 πάσαις ἔλαγε φύεσθαι I, 63.
 208.; ὁ πλούτος οὐ τυφλός,
 ἀλλ' ὅςθ' βλέπων, ἀνερ' ἅμ'
 ἔπηται φρονήσει IV, 104.;
 Alia dicta I, 205; ad Diony-
 sium IX, 119; Deorum pro-
 videntia mundum regi statuit
 I, 251.; μέρεσι τὸ ὅλον γινώ-
 σκασθαι διδάσκει VI, 59.; ἀναγ-
 καῖον κατὰ τὸν τοῦ Πλάτωνος
 λόγον τὰ τῆς ψυχῆς ἔχοντα
 μᾶλλον ἢ τὰ τοῦ σώματος προ-
 τιμῶν VII, 92.; τὸ λογικὸν
 συνεφύη τοῖς ἀνθρώποις VII,
 107.; sententia de anima VII,
 884.; τὰς μαθήσεις ἀναμνήσεις
 λέγει IX, 571.; ὁ περὶ Θεμι-
 στοκλίους λόγος Θεμιστοκλῆς
 ἐπιγέγραπται Πλάτωνι II, 130.;
 Alcibiades I. III, 434. VII,
 1314. VIII, 565.; Apologia IV,
 39. 40. 318. 423. V, 286. VII,
 33. 332. IX, 546.; Charmides
 III, 332.; Cratylus V, 6. VII,
 1094.; Critias IX, 143.; Criton
 IV, 508.; Epistola πρὸς τοὺς
 Ἀλκίνοος οἰκίους IX, 99.;
 Euthydemus IX, 97.; Euthy-
 phron IV, 731.; Gorgias II,
 8. 89. 112. III, 373. 509. 418.
 425. 514. IV, 40. 42. 44. V,
 4. 566. 605. VII, 6. 33. 37,
 886. 1237. VIII, 710.; Leges
 VIII, 559. IX, 195.; Meno-
 xenus (ἐπιτάφιος) I, 164. III,
 227. V, 490. VI, 233. VII,
 976. 1296. IX, 119. 195.; τὰ
 αὐτὰ λόγων Θουκυδίδη ἐν τῷ
 ἐπιταφίῳ ἔλαθιν III, 129.; Me-
 non V, 223. VII, 45.; Phaen-
 don I, 159. 174. III, 402. V,
 296. 564. VI, 481. VII, 386.

1180. IX, 117.; Phaedrus I,
 167. 220. II, 620. III, 177.
 223. 224. 225. 229. 278. 312.
 315. 317. 321. 322. 373. 407.
 416. IV, 40. 297. 413. 423.
 425. V, 483. 487. 513. 531.
 573. 609. 610. VII, 395. 961.
 964. 1083. 1162. 1213. 1222.
 VIII, 652. IX, 30. 135. 137.
 142. 151. 155. 563.; Politicus
 I, 158. 159. 167. 248. II, 230.
 646. III, 320. 439. 444. IX,
 4. 13. 28. 82. 89.; Protago-
 ras IX, 95.; Symposium I, 159.
 III, 254. 313. 320. 321. 324.
 332. 418. 444. VIII, 639. 710.
 IX, 134. 151.; differt a Xe-
 nophontea et aliis Symposiis
 III, 391. 511. VI, 222. VII,
 1040.; Theaetetus III, 393.;
 Timaeus I, 163. III, 219. 220.
 VI, 210. 224. 318. 481. VII,
 900. 956. VIII, 652.; Platonis
 Timaeus ὕμνος τοῦ παντός IX,
 143.; ex dialogo deperdita
 IX, 148.
 Platonicus philosophi commen-
 tatores τῶν στασῶν VII, 90.
 Plato comicus V, 441.
 Plutarchus ὁ Χαιρωνίης III, 521.
 526. 528. VI, 118. 490.; ἐν
 τοῖς παραλλήλοις I, 430. II,
 15. 250. VII, 1153.; Plutarchi
 ad Platonis Gorgiam com-
 mentarius VII, 33.; οἱ Πλου-
 τάρχωνι βίωι πρὸς λαλίαν χρη-
 σιμώτατοι IX, 253.
 Pluto IX, 188.
 Polemon III, 535. IV, 120. VI,
 94. VIII, 58. 147. IX, 244.;
 Σμυρναῖος VI, 229.; σμυρνο-
 σύνη insignis II, 269.; Cepha-
 lum loquentem inducit VIII, 3.
 Pollux, lexicogr. III, 529.
 Polus, Gorgiae discipulus III,
 362. IV, 444.; Πῶλος καὶ
 Γοργίας σφάδρα κάλλους πε-
 φροντικότες παντοδαπῶν παρι-
 σώσεων πληροῦσι τοὺς λόγους
 V, 515.

- Polus ὁ ὑποκριτής, Demosthenis praeceptor VI, 35.
 Polyaenus I, 169.
 Polycaste, Nestoris filia, Telemachi uxor IX, 277.
 Polycrates, rhetor IX, 54.
 Polydorus, Priami f., a Polymestore occisus I, 441. 600. II, 214.
Πολύδουρος ἐν τῷ κατὰ Δημάδου IX, 544.
 Polysperchon I, 209.
 Polytion IV, 176. V, 73.
 Polyxenae a Neoptolemo occisae descriptio I, 394.
 Polyxenus, rhetor, orationem scripsit ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις VII, 1272.
 Pontus IX, 192.
 Porphyrius II, 154. 631. IV, 35. 265. VI, 160. VII, 63. 203. 235. 596. 863. 1086. 1245. VIII, 35. 382.; ὁ Φοῖνιξ II, 106.; ἐν τῇ εἰσαγωγῇ II, 43. 106. 129. 270. 374. 423.; ἐν τῇ τῶν πέντε φωνῶν πραγματείᾳ II, 93. 95. 168. 169. 214. 496.; uterque titulus ad eundem librum pertinet II, 126.; ἐν τῷ τῶν κατηγοριῶν ὑπομνήματι II, 157.; orationem cum corpore comparat IV, 65.; librum περὶ στάσεων scripsit ibid. not. VII, 921.; Ex ejus commentario in Hermog. IV, 397. V, 9. II. 14. 261. 266. 346. 466.
 Porus, captus VI, 143.
Ποσειδῶν v. s. v. Neptunus.
 Priamo λόγους μονωδικούς περικέθειεν Ὅμηρος IX, 315.
 Proclus ἐν τῷ Πλατωνικῷ IV, 199. VI, 210.
 Procne, Pandionis f. IX, 147.
 Procopius Gazæus III, 521. 571. 572.; ὑπεραττικῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς VI, 94.
 Procopius Caesarensis III, 521. 526.
 Prodicus I, 449. VII, 9.
 Prometheus homines formavit I, 180.; Prometheus melior Γάμος IX, 267.; Promethei descriptio I, 396.
 Protagoræ cum Euathlo de mercede disceptatio IV, 180.
 Proteus Aegyptius IX, 263.
 Proteus Cynicus IX, 163.
 Protogenes I, 152.
 Priapeus s. ithyphallia V, 491.
 Psehus III, 521. 526. 559. 572. 573.
Πτωχοτρόδος III, 562.
Πύλαι, αἱ τῶν σκέλος λέγονται VI, 231.
Πύλος Κορυφάσιον ἐκαλεῖτο II, 442.
 Pyramus in fluvium, Thisbe in fontem mutata I, 271.
 Pyrrhi, Epirotæ, dictum I, 209.
 Pyrrhus Glazomenius, rhetor VII, 6.
 Pyrrhus, Achillis f. I, 545.
 Pythagoræ dictum I, 63. 206. II, 251. VIII, 653.; aenigmata VIII, 731.; Pythagoras δίκαια εἰσαγγέλλας πολλά ἐποίησε ἀντιγράμματα VII, 2.; λογικὸς ἐλέγχο; τοσούτον χρόνον σιωπῇ ἀσχέσας III, 735.; rhetorica ejus philosophiae similis V, 214. VI, 24.; Pythagoræ animi affectus musica sedant V, 458. VI, 139.; Pythagoreorum αὐτὸς ἔφα V, 488.; *Πυθαγόρειοι ὕμνοι* IX, 142.
 Pytheas IV, 39. 40.
 Pythia φιλιππίζει IV, 161. V, 69.; memoratur IX, 521. 523.
Πύθια πενταστηρικὰ IX, 712.; memorantur IX, 278.
Πύθιος Ἀπόλλω IX, 324.
Πύθικος ἄγων IX, 211.
Πύθων μετὰ τὴν Φιλίππου τελευτὴν κρίνεται τῶν εἰς τοὺς Ἑλλήνων ἀδικημάτων IX, 479.

Pythonis allegoria apud Ephorum I, 221.; Apollinia telis interficitur IX, 325.
Πυθοί IX, 274.

R.

Rhadamanthus I, 221. IX, 233. 235. 243. 283. Vide s. v. Minos.
Rhea IX, 266.
Rhene a Minoë Apollini consecrata IX, 191.
Rhetores I, 200. 279. II, 10. 58. 61. 136. 407. 533. 543. 659. III, 341. 584. 592. 600. IV, 271. 307. 410. V, 597. VI, 137. 154. 478. VII, 13. 114. 246. 298. 1086. VIII, 428. IX, 108. 113. 558.; τὰ μέτρα μιμνῶνται VI, 129.; ῥητορὶς VII, 1073.; rhetoresne ἡγεμόνες an οἱ στρατηγοὶ IV, 569.; οἱ δέκα IV, 15.; perfectus rhetor τὸ προσκορὲς καὶ ὑπέρων vitat IV, 576.; ῥητορικὸς συλλογισμὸς IV, 503. 831.
Rhetoricae ἐγκώμιον II, 425.; Rhetorica ab Herme hominibus data IV, 10. VI, 6.; a Diis in iudiciis exercita VI, 8. 48.; ab heroibus tractata IV, 10. VI, 9. 48.; a Syracusiis primum hominum adoptata IV, 11 sqq. VI, 11.; Athenas a Gorgia invecta IV, 15. VI, 15.; corpori similis est VI, 60.; κομωδίας οὐδὲν ἀπῆλλαται V, 46.; περὶ μουσικῆ ἔστι VI, 323.; a dialectica differt VI, 25. 33.
Rhodii Θεοφιλεῖς IX, 199. 200.
Rhodus laudatur ἀπὸ τῶν οἰκησάντων IX, 181.; causa, cur Rhodus sit condita IX, 188.
Ῥοίμη IX, 233. 303.
Romani condunt Nicopolin τὴν ἐπ' Ἀκτίῳ IX, 190.; urbes Carpias ad Istrum IX, 192.; nonnullas urbes αὐτονόμους

ἀφῆκον καὶ ἀλωθίρας IX, 208.; Romani πατήγουρον συνάγοντες IX, 210.; Romanorum sub imperio urbes conditae novissimae IX, 182.; Romanae urbes IX, 190. 195.; Romanorum imperatores IX, 190. 221.; πολιτεία IX, 194.; leges IX, 203. 206.

Romulo συνέβη κατὰ τὴν γένεσιν τὰ περὶ τὴν λύκαιναν IX, 218.

Rosa, primum alba, Veneris sanguine rubra facta est I, 62.; fabula confirmatur I, 559.; infirmatur I, 557.

S.

Sais I, 163.

Salamis, urbs Cypri IX, 189.

Sampson a Philistacis occaecatus I, 480.

Sannion ὁ τοῖς τραγικοῖς χοροῖς διδάσκων V, 454. 463.

Sapphicum metrum unde dictum I, 174.

Sapphus ἐρωτικοὶ IX, 268.; fragmenta III, 315. VII, 883. 1153. VIII, 760. IX, 50. 57. 60. 64. 67. 69. 74. 75. 132. 136.

Sarambus VII, 333.

Sardeon II, 61. 422. 512. 521. 543. VI, 576.; ἐξηγουμένος τὰ τοῦ Ἐρμογένους II, 554.

Sarpedon et Hercules comparati I, 361.; Sarpedon urbes plures condidit IX, 178.

Satyrus tibicen I, 209. Vide Ael. V. H. 3, 33.

Satyrus IX, 253.

Saturnus τοὺς κατ' αὐτὸν γενομένους ἡλιθίους ἀποταλεῖ VI, 89.; olim Saturni erat Themis IX, 152.; Saturnus cum Rhea conjunctus IX, 266.

Sauli daemon Davidis lyra fractus VI, 138.

- Scamandrus, ποταμός ποιητικός IX, 224.
- Scythae βασιλικώτατοι IX, 180.; polygamiam habent III, 670.
- Σεβάχεια celebrantur in honorem Imperatoris IX, 210.
- Selge, Pisidiae urbs VII, 1151.
- Semiramis Zoroastro Bactrio fortior I, 235.; Babylonem condidit IX, 189.
- Σαναχериμ, Assyriorum rex I, 628.
- Servis recens emlis καταχύσματα objecta V, 529. VI, 382.
- Sicilia IX, 267.; rhetoricae patria IV, 13. V, 215. VI, 11. 49.; ἡσος μεγίστη, κειμένη περὶ τὰ ἐσπέρια μέρη VI, 11.; ἡ ἀέριος VI, 69.; Oraculum de Siculis VI, 364.
- Silenus apud Theopompum I, 159.
- Sileni IX, 253.
- Simonides V, 543. VI, 399.; epigramma in eum V, 543.; aenigma ejus VI, 260 VII, 949.; jubet παλῆιν ἐν τῷ βίῳ καὶ περὶ μηδὲν ἀπλῶς υπονδάζειν I, 215.; ἐν τῷ εἰς Ὀρίλλαν ἐπινίκῳ II, 11.; σματοποιῶ δαίμονας IX, 133.; artem mnemonicam docuit IX, 574.
- Simplicius II, 154.
- Siphnoa II, 43. Vide Maronitae.
- Siricius II, 594. V, 592.
- Sminthius Apollo IX, 305. 320. 328. 329.; Σμινθιακοὶ παῖδες II, 415. IX, 319 sqq.; Sminthia IX, 304.; Σμίνδιον μαντεῖον IX, 323.
- Smyrna laudatur IX, 180.; μετωπίσθη IX, 183.
- Socrates IV, 91. 142. 144. 157. 158. 167. V, 594.; ἀνὴρ διαλεκτικός I, 214.; δημοτικώτατος τῶν πολιτῶν IV, 343.; ejus dictum: οἶος ὁ βίος, τοιοῦτος καὶ ὁ λόγος· καὶ οἶος ὁ λόγος, τοιαῦται καὶ αἱ πράξεις IV, 87. VI, 394. 395.; alia ejus dicta I, 204.; Socrates in Plat. Conv. IX, 135.; μέλλον πιῖσθαι τὸ κώνειον κίχρηται τῇ τῆς ἐντολῆς τρόπῳ IX, 594.; ejus rhetorica, philosophiae similis V, 214. VI, 24. 241.; παρὰ τῶν ἰδιωτῶν τοσοῦτον ἀγαπᾶται, ὅσον μισεῖται παρὰ τῶν ἀντιτεχνῶν VII, 1037.; Σωκρατικὸν εἶδος λόγου, ὃ μάλιστα δοκοῦσι ζηλωσαὶ Λισίγνης καὶ Πλάτων IX, 122.
- Sol causa est, cur condita sit Rhodus insula IX, 188.; cum Neptuno de Corinthiis et Isthmo disceptat IX, 200.
- Solon, ὁ νομοθέτης I, 247. IV, 420. 726. V, 407. IX, 243.; σεισάχθειαν instituit VII, 146.; contra parricidas cur legem non dederit IV, 50. V, 20. 234.
- Sopater VI, 456. VIII, 620. 627.; ἄθηναιων διδάσκαλος I VIII, 55.; definitio mythi II, 156. 161.; def. γνώμης II, 288.; def. κοινῶς τόπου II, 371.; def. θίσεως II, 534.; rhetoricae VII, 34.; στοχασμοῦ VII, 247.; ἐν ταῖς μεταβολαῖς καὶ μεταποιήσεσι τῶν ἀημοσθενικῶν χωρίων VII, 1294.
- Sophiae, S., ecclesia. Inscriptio ἐν ἀψίδι II, 309.
- Sophistae I, 47. 48. II, 174. VII, 34. 41.; πιθανῶς ἄς τα πολλά καὶ μὴ ἀποδεικτικῶς ἐπιχειροῦσι II, 470.; οἱ ὑπόδεικτοι σοφ. III, 226.; οἱ δεινοὶ σ. VII, 1037.; αὐτοσχεδιοὶ VI, 76.; Variae vocis significaciones I, 206. not. II, 78. 128. VII, 1098.; quomodo differat a rhetore II, 79. 128.
- Sophocles I, 282. III, 324. 562. V, 441. 480. VII, 950. VIII,

518. 601.; Fabularum ejus indoles I, 445.; chria ejus apud Platonem I, 158.; τὴν Τύχην ἔμναι IX, 156.; τραγικός κατ' ἔξοχὴν ἐννομάζεσθαι δίκαιος I, 602.; Ἀλάντι I, 275, 12 [v. 132]. 445. 602, 1 [v. 1231]. II, 561.; Ἀντιγόνη III, 683, 26 [v. 92].; Electra I, 461, 16 [v. 1497]. VIII, 446. 448. IX, 546. 588. 591.; Oedipus Tyr. VIII, 555. IX, 588.; Παρδάρα VII, 735.; Peleus VIII, 741. 784.; Philoct. I, 274, 2 [v. 386].; Teucer VIII, 738.; Trachiniae IX, 588.; Triptolemus IX, 52.

Sophon IX, 58. 68. 70. 71. 72. Sophroniscus, statuaris I, 230. Sotades III, 229. VI, 242 243. VII, 983. 984. 985.; Σωτᾶδεια V, 491. IX, 84.

Sparethra, Amorgis, Sacarum regis, uxor, fortior Cyro I, 234.

Statuae veteres συνισταλμένα καὶ ἰσχυαὶ VII, 1216. IX, 10. Stesichorus III, 322. VI, 399.; ejus fabula I, 425.; apophthegma VII, 1155. IX, 47. 103.

Sthenelaïdas IV, 72. V, 55.

Sthenelus, Euryalus et Diomedes IX, 259.

Stoicorum definitio rhetoricae V, 15. VII, 8.; distributio orationis II, 662. VII, 4.; διάλληλος λόγος VII, 388.; λέγοντες μὴ εἶναι ψυχὴν, ἀλλ' ἐκ τῆς πράξεως τῶν στοιχείων ἀποτελεῖσθαι τὴν γένεσιν VII, 884.; τοῦ σώματος περιορᾶν παρακτείνονται VII, 899.

Sunium, Atticae promontorium IX, 322.

Susarion, comoediae inventor VII, 1328.

Sybarita Thurus, μυθοποιός I, 173.; Sybaritae dictum de Lacedaemoniis I, 215.

Sybariticæ fabulae I, 40. 59. 172. II, 8. 12. 162 sqq.

Synesius III, 521 526. 539. 559.

Syracusae, Corinthiorum et Lacedaemoniorum colonia VI, 11.; quando conditae IX, 182.

Syria IX, 136.

Συρία ἡ Παλαιστίνη IX, 211.

Syrianus III, 647.

T.

Talaus, Adrasti pater I, 201.

Tantalus II, 648.

Τεχνογράφοι II, 176. 181. 196. 211. 299. 486. 526. 630. 657. 658. IV, 165. 326. 431. 438. 439. 483. 601. 695. V, 449. VI, 118. 287. 336. 444. VII, 840. 893. 1015. VIII, 268.; οἱ τεχνικοί III, 416. 531. 577. 579. 580. IV, 366. 446. 578. 660. V, 155. 158. 159.; οἱ πρὸ Ἐμφυγίνοους τεχνικοὶ πλὴν Μινουκίανου IV, 238.; χρῶμα τῶν τεχνικῶν IV, 383. Vide supra Rhetores.

Τεχνολόγοι VI, 170.; τεχνολογίαι II, 42. 421.

Telamon I, 565.

Τηλαυγούς θύλακος IX, 77.; τὸ τοῦ Αἰαχίου ἐπὶ τοῦ Τηλαυγούς IX, 149.

Telemachus IX, 276.

Telephon, Pythonis frater IX, 325.

Tempe τὰ ἐν Θερταλλᾷ I, 163.

Terpander Lacedaemonioistibiis ad concordiam redigit IV, 50. V, 21.

Terrae motuum causa VII, 723.

Teucer condidit Salamin, urbem Cypri IX, 189.

Teutiaplus Eleus IV, 52. 58.

Thamyris I, 437.

Theagènes, Megarensium tyrannus IV, 372.

Theanus Pythagoricae dictum I, 204. 274.

Thearion VI, 137. VII, 333.

- Thebas Boeotias** *ἐταλίσαν Ἀμφίων τῇ λύρῃ* IX, 327. 329.
- Thebani** *ἐπὶ αὐλητικῇ μέγιστον φρονούσαι* IX, 196.; *Apollinem Διόνυσον vocant* IX, 330.
- Themis**, *οὕσαν τοῦ Κρόνου τὸ παλαιὸν Ζεὺς γυναῖκα ἡγάγετο* IX, 152.; *de Delphis disceptant Apollo, Neptunus, Nox et Themis* IX, 200.; *Δίκη καὶ Θέμις* IX, 286.; *Themidis oraculum* IX, 326.
- Themistius** III, 521. 526. 572.; *ἐν τῇ τοῦ Ἀριστοτέλους παραφράσει* VII, 1294.
- Themistocles** I, 234. IV, 186. 375. 420. 567. 687. 718. 730. 844. V, 368. VI, 442.; *Ejus encomium* I, 338.; *comparatio cum Pericle* I, 373.; *Ethopoeia* I, 358.; *Themistocli soli victoria Salamina tribuitur* I, 273. 279. 283. 337. 604.; *δόξαν τοῖς Ἀθηναίοις εἰς τὸν ἀντικεισμὸν πεπραάσειν τὰς ναῦς ἑαυτὸν προσαγγέλλει* III, 351.; *μετὰ τὰ Μηδικὰ συμβουλευεὶ ἀνέμοις θίγειν* IV, 185. VII, 165.; *liberi ejus muros a patre exstructos destrui volunt* IV, 102. V, 44. VII, 24.; *τὸ πρῶτον συνέζηκεν ἄσωτῃ, σοφίᾳ τὸ τελευταῖον πάντας παρήλαθεν* IV, 690. VII, 585.; *Ejus λέξεις λαμπραὶ* IV, 528.; *rhethorica ejus*; *politicae similibus* V, 214. VI, 24. 57. VII, 14.; *mortis damnatus ad res a se gestas provocat* IX, 548.
- Theodectes** VI, 18. 583. 585. VII, 33.
- Theodorus Gadarenius** IX, 100.; *τὴν θείαν dicit κεφάλαιον ἐν ὑποθήσει* I, 243.
- Theodorus Nicenus** VI, 85.
- Theodosius Melitenus** VI, 85. 90.
- Theodotus Ἀγκύρας** VI, 477.
- Theognis** I, 24. 68. II, 593. IX, 41.
- Theon** VI, 456.; *Theonis ὑπομνήματα* VII, 1127.; *ὁ Πλατωνικός* II, 513.
- Theophrastus** I, 165. VII, 5. 1114. IX, 24. 52. 79. 96.; *μέγιστον ἑρτορικὴ πρὸς τὸ πείσαι τὴν ὑπόκρισιν εἶναι ἔλεγε* VI, 35.; *βιβλία θίστων ἐπιγραφόμενα* I, 165.
- Theopompus, Isocratis discipulus, coronabatur** IX, 262.; *longas παρεμβάσεις ἐν ταῖς Φιλιππικαῖς habet* I, 185.; *ejus Ἑλληνικαὶ ἱστορίαι* I, 167.; *Φιλιππικαὶ ἱστορίαι* I, 159. 162. 163. IX, 224.; *encomium Philippi et Alexandri* I, 164. 229.; *locus, quo Thucydidem παραφράζει* I, 154.; *a Graecis non eodem loco habitus est, quo Herodotus, Thucydides, Xenophon* III, 400.; *Locus ejus* IX, 16.; *δεινὰ οὐ δεινῶς λέγει* IX, 36. 102.
- Theramenēs, ὁ κόθορρος** II, 123. VI, 21.
- Thermopylae.** *τὸ ἐν Θερμοπύλαις Λακεδαιμονίων ἔργον* IX, 206.
- Theseus Hippolytum accusavit** V, 6.; *Helenam aliis praeposuit* I, 228.; *ab Heroule ex Hade liberatus* II, 284.; *cum Hercule comparatus* IX, 244.; *Th. et Hercules ἱπῖροι* IX, 289.; *ἐνδοξοί* IX, 293.
- Thespiū L filiae** I, 161.
- Thessalia** IX, 268.
- Thessali ἀγορὰν dicunt τὸν λιμένα** I, 186.; *πάντες ἀνδρείοι* IX, 216.
- Thessalonica ἐπὶ τῇ νίκῃ τῶν Θεσσαλῶν condita a Macedonibus** IX, 190.
- Thetis** IX, 276. 283.
- Thracia** IX, 263.; *Thracēs ἀδροφόνοι* IV, 344. VII, 278.;

duce Eumolpo in Atticam invaserunt I, 201.

Thucydides I, 16. 47. 104. 154. 163. 167. 194. 195. 217. 228. 240. II, 202. 203. 245. 278. 519. 530. 556. 606. III, 87. 170. 227. 228. 286. 299. 352. 403. 405. 417. 419. 421. 434. 437. 443. 452. 508. 583. 586. 705. 707. 711. IV, 52. 59. 66. 90. 93. 102. 114. 116. 160. 193. 205. 206. 318. 332. 375. 635. 727. 732. 733. 736. 740. 741. 750. 754. 759. 764. V, 220. 320. 321. 430. 488. 493. 566. 567. 570. VI, 222. 230. 370. 513. VII, 2. 13. 520. 594. 608. 609. 614. 882. 974. 1111. 1124. 1137. 1143. 1232. 1240. 1246. 1249. 1313. 1324. 1340. VIII, 424. 469. 471. 472. 473. 477. 482. 557. 565. 573. 574. 576. 577. 621. 630. 641. 644. 646. 685. IX, 16. 23. 27. 34. 36. 51. 81. 88. 89. 147. 223. 288. 354. 356. 384. 458. 517. 564. 572. 596. 602. 607. 612.; *ἐπιτάφιος* I, 164. III, 406. 429-506. IV, 52. 113. 114. 115. 116. 572. VII, 1157. 1296. IX, 288.; *Epistola ejus nimis longa* IX, 98.; *ὁ συγγραφεὺς κατ' ἐξοχὴν* II, 515.; *Thucydidi encomium* I, 87. II, 424.; *fabulis utitur, sed raro* II, 147.; *ejus virtus historica exponitur* III, 396.; *ἡ Θουκυδίδου λέξις καὶ Ἀντιφώντος τῷ μὲν καλῶ διατρέπουσιν, οὐχ ἡδύνουσι δὲ τὴν ἀκοήν* V, 598.; *Antiphonte praeceptore usus τὸν αὐστηρὸν τῆς ῥητορικῆς χαρακτῆρα ἐπαίηθευσε* VII, 26. VIII, 750.; *narrationes per aestates et hiemes discerpit* I, 184. II, 220.; *hyperbatia frequenter usus est* I, 188.; *historiae ejus oeconomia* I, 184. 193.; *λίαν ἐγύλασε* VI, 504.

Rhetor. IX.

Thurii. *ἐν Θουρίοις νύκτωρ ἢ πρόθεσις* IX, 203.

Thurus, *μυθοποιός* I, 173.

Thyrea. *τὸ περὶ Θυρίαν Λακιδαιμονίου ἔργον* IX, 207.

Tiberis fluvius IX, 253.

Tiberius, rhetor III, 653. V, 467. 471. 507. 515. VI, 568. VII, 911. 943. 1015.

Timandra, *betaera* IX, 124.

Timoclis versus in Demosthenem [Athen. VIII. p. 341.F.] VII, 994.

Timocrates IV, 73.

Timocreon *ἐν μέλει* II, 11.

Timon *μισάνθρωπος* IX, 260.

Timotheus, musicus IV, 50. VII, 903.

Tiresias ex femina vir factus III, 377.

Tisias IV, 19.; *Coracis discipulus* IV, 13. V, 215.; *praecceptor Gorgiae* IV, 14.; *τὸ κατὰ Κόρακα καὶ Τισία* IV, 159.

Titanes IX, 322.

Titanides IX, 322.

Titaresius, Thessaliae fl. I, 260.

Tityus, Panopensium princeps I, 220.; *εἰς τὴν Λητῶ ἡσέβησε* IX, 325.

Tomyris ἢ *Μασσαγάτις* I, 234.

Τραγικοὶ I, 17. V, 487.; *τραγωδῶν τινες μακρὰ φιλοσοφούντες καὶ γνωμολογοῦντες παρὰ καιρὸν* II, 229.; *τραγωδοποιῶν φύλον* IX, 559.; *τὸ πάθος πολὺ ἐν ποιήσει τραγικῇ* IX, 594.

Tryphiodorus *ἐν τῇ ἀλώσει τῆς Τροίας* III, 574.

Τρωϊκὸν ἐγκώμιον τῆς χώρας IX, 245.; *τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου οὐδὲν μείζον* VI, 489.

Τυχαιοὺ ἐκφρασις I, 408.

Tyrannus, sophista IV, 31. 617. V, 592. VI, 39. VII, 357.

Tyrrhenum mare IX, 327.

Tyro. Ejus nuptiae cum Neptuno IX, 268.

Tyrtaei carmina Lacedaemonios a Messeniis continuo victos erigunt VI, 139.

Tyros urbs IX, 160.

U.

Ulpianus V, 508. VII, 1030.; *ἐν τῷ περὶ μεταβολῆς* VII, 1052.

Ulysses vid. s. v. Odysseus.

V.

Venus vid. s. v. *Ἀφροδίτη*.

Virgines thalamo inclusae I, 451.

Vitis frondibus coronatur, qui bibendo reliquos vicit I, 573.

Vulcani *γυναι* IX, 149.; V. et Veneris nuptiae IX, 190.; honorem habet Atheniensibus IX, 200.; cum Apolline et Minerva templum Apollinis Sminthii exstruit IX, 529.

X.

Xanthippus IV, 720.

Xenophon IX, 122. 559.; *οἱ χαριτηρεῖαντες ἑεροφῶντος τοῦ Σωκρατικοῦ τοὺς λόγους ἠδείαν μὲν αὐτῷ συνθήκην ἀπέδοσαν, οὐ μὴν καὶ καλὴν* V, 598.; *ἐκασταῖς μᾶλλον χρεῖται ἢ μεταφοραῖς* IX, 40.; *ἱστορίας καὶ τῆς ἄλλης λογογραφίας μετέχει* III, 301.; *stilus ejus* III, 391. sqq. IX, 249. 444 sqq.; *metra orationi immiscet* IX, 81.; *τὰ ἥθη quomodo faciat* IX, 427 sqq.; *mortuo filio sacrificat* V, 444. 520. [*scriptorum locos vide apud Wyttenb. ad Plut. Consol. ad Apollon. p. 118. F.*]; *Agesilaus* I, 164.

IX, 420. 437. 439. 441. 445. 449. 451. 454. 455. 457. 463—465.; *Anabasis* III, 393. 454. VII, 1160. VIII, 646. IX, 2. 4. 12. 41. 45. 48. 55. 60. 63. 72. 10 [*Anab. VII, 3, 15*]. 87. 224. 426. 431. 432. 434. 440. 448. 449. 450. 454. 456. 458. 460. 462.; *Cyropaedia* II, 566. III, 306. 308. 345. 392. 393. 444. V, 444. 529. 530. 540. VIII, 469. 473. IX, 43. 61. 112. 413. 422. 427—430. 446. 453. 591.; *Hellenica* I, 167. III, 169. 311. 501. IX, 224. 463. 464.; *Memorabilia* I, 159. 252. 593. III, 412. 441. VII, 1192. VIII, 463. IX, 420—422. 428. 429. 444. 446. 454. 456. 365.; *Symposium* I, 164. 235. VII, 1346. IX, 412. 415 sq. 423. 424. 427. 431. 436. 438. 457. 458. 465.; *de Vectigalibus* IX, 161.; *Veneticus* III, 318. 324. 392. 501. VI, 398. VII, 1103. IX, 432.

Xerxes I, 337. 340. 604. 628.; *platanum auream faciendam curavit* I, 439.; *κυβερνήτης αὐτοῦ στεφανούμενος ἅμα καὶ ἀναιρούμενος* I, 487.

Z.

Zacharias I, 483.

Zaleucus I, 247.

Zeno docet, *ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς οὐαῖ κίνησις* III, 740.; *Deorum providentia mundum administrari* I, 251.

Zeno, rhetor V, 396. VI, 21. III.

Zenobius VII, 1015.

Zeus vide s. v. Jupiter.

Zeuxis Crotoniatis Helenam pinxit VI, 318.

Zoilus VIII, 493.

Zona torrida Phaëtonis casu orta I, 553.

Zoroastres Bactrius I, 235.

Ζωσιγρ. ἐν Ζ. τὴν ζώνην ἐλύσατο ἡ Ἀτρώ IX, 144. V, 481. VI, 211.

Π.

INDEX

VERBORUM.

A.

A privat. et cō conf. I, 41.

ἀβασάνιος I, 590.

ἀβλεψία I, 502.

ἄβουλον, τὸ τῆς νεότητος I, 273.
280.

ἄβουλήτως I, 617.

ἄβροδίαςτος τὸν βίον IX, 542.

ἄβρότης τῶν διηγημάτων IX, 248.

257.

ἀγαθὴ τύχη I, 585.

ἀγαθοτης I, 442.

ἄγαλμα et ἀνάθημα conf. I, 33.

ἄγαλματοποιῶν μαρτυρε gloriantur Athenienses IX, 196.

ἄγασθαι et ἄγεσθαι conf. I, 277.

ἄγιστος I, 613.

ἄγευστος I, 600.

ἄγκυλίζεται κόλπος θαλάττιος πόλιν I, 583.

ἄγκυλίζω I, 485. 553.

ἄγκυλοκαρπος I, 485.

ἄγκυλης III, 277. 398.

ἄγνωμονεῖν τινα VI, 13.

ἄγνωμοσύνη I, 599.

ἄγνώστειρος compar. I, 471.

ἄγνωσία I, 591.

ἄγνώτως I, 617.

ἄγονόν παραχεσθαι τὴν υπόθεσιν IX, 233.

ἄγορα Thessalorum lingua i. q.

λιμὴν I, 186. II, 223.

ἄγορεύειν ἐστὶ τὸ ἐκ λόχοις καὶ βουλαῖς ἔχειν τὰ τοῦ δήμου πράγματα VI, 8.

ἄγος I, 618.

ἄγραφίου δίκη VII, 1120.

ἄγριαίνουσα θάλασσα I, 594.

ἄγριαλος I, 335.

ἄγριος I, 139.; ἄγριοι καλοῦνται οἱ κιναιδοποιοὶ VII, 1186.

ἄγριοπὸς III, 577.

ἄγρὸς. εἰς ἄγρον τὴν πόλιν μετασκευάζων I, 493.

ἄγκυβαθὴς λιμὴν IX, 175.

ἄγκυνοῖά ἐστι τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε τις ἂ μὴ ἔμαθε θηροῦν VII, 696. 1092.

ἄγκιστροφον ἐπιχείρημα III, 78.

ἄγχω I, 514.

ἄγχύματος I, 579.

ἄγειν, educare I, 37. VIII, 81.
 ἄγεσθαι I, 37.
 ἀγωγή, educatio I, 37.
 ἄγων, ἔνθα παράγει δι' ἐναργῶν
 ἀποδείξεων ὁ ἐπιδεικνύμενος ὅτι
 ἀληθεύει IV, 12. VI, 580.
 ἄγωνες a Corace inventi VI,
 13.
 ἄγωνία I, 561.
 ἄδακρυτος I, 496.
 ἀδελφίζω III, 311.
 ἀδελφικός I, 566.
 ἀδελφοκτονία VIII, 320.
 ἀδελφομυζία III, 670.
 ἀδηλία V, 85.
 ἀδήςριτος I, 588.
 ἀδιαβλητος I, 569.
 ἀδιάπταιστος V, 2.
 ἀδιάπτωτος I, 3. 4.
 ἀδιάρθρωτος III, 389. IV, 61.
 VI, 502.
 ἀδιάστατος III, 744.
 Adjectiv. et adverb. conf. I,
 13.
 ἀδιευκρίνητος III, 389.
 ἄδικος et ἀντίδικος conf. VIII,
 674.
 ἀδόκητος I, 541.
 ἀδολεσχία I, 607.
 ἀδοξία I, 564.
 ἀδοξον = κακόδοξον, αἰσχρόν
 IV, 162. IX, 169.
 ἄδοξα ἐγκώμια IX, 162.
 ἄδοξοι πράξεις IX, 206.
 ἄδυναμία IX, 116.
 ἄδυσώπητος I, 559.
 ἄδωροδόκητος I, 247.
 ἀεθλεύω I, 488.
 ἀειδής et ἀηδής conf. I, 22.
 ἀειφυγία IV, 657.
 ἀεροφοτίω I, 642.
 ἀηδής et ἀειδής conf. I, 22.
 ἀθυλάττειν I, 591.
 ἀθαύμαστος I, 502. IX, 32.
 ἀθεάμων IX, 239.
 ἀθέατος I, 498.
 ἀθεράπευτος III, 542.
 ἀθετίω I, 481.

Ἀθηναῖοι et Θηβαῖοι conf. I,
 95. 361.
 ἀθλητικῇ maxime gloriantur
 Aeginetae et Hermupolites
 IX, 197.
 ἄθροισις. σχῆμα κατ' ἄθροισιν
 εἰς μερισμὸν III, 707. VIII,
 628.
 ἄθροα σύγκρισις IX, 237. 243.
 ἄθροως συγκρίνουν XI, 229. 236-
 286.
 ἄθυρμα I, 478.
 ἄθως I, 225.
 ἄθωπεύτως I, 567.
 αἰθαλόω I, 493.
 αἰμωδιᾶν VII, 1136.
 αἰνίγμα ἐστὶ φράσις εἰς ἀσάφειαν
 ἐπικρυπτούσα τὸ νοούμενον
 VIII, 717. 733. 776. 780. 815;
 κατ' αἰνίγματα προάγονται οἱ
 Πυθαγόρειοι ὕμνοι IX, 142.
 Vide Ind. I. s. v. Aenigmata.
 αἶνος I, 259.
 αἰρετίζομαι I, 610. 613. 631. 632.
 αἰσχός I, 569.
 αἰσχρόν σιωπῆν, Ἰσοκράτην δ'
 ἔην λέγειν IV, 298.
 ἄτιον θεῖται τοὺς ἐρώμενον πο-
 λοῦσι II, 223.
 αἴτησις I, 611.
 αἰτία, (μέρος προφορίου). VII, 21.
 69.; ἐν αἰτίαις ποιεῖ τὸν ἀ-
 δόκαλον I, 273.
 αἰτιολογία ἐστὶν ὁ λόγος αἰ-
 τίας ἀποδῶμεν. VII, 438. 675.
 699. IX, 347.
 αἴφνης I, 624.
 αἰχμαλωτιστῆς II, 470.
 ἀκαθίκτος I, 564.
 ἀκαθίκτως III, 468.
 ἀκαιρία I, 353.
 ἀκαλλίεργον θυμὸν I, 492.
 ἀκαλλώπιστος I, 614.; ἀκ. λέξις
 IX, 594.
 ἀκατάγνωστος I, 592.
 ἀκατάληκτον μέτρον VII, 936.
 ἀκατάλληλα VI, 356. VIII, 579.
 ἀκατάλληλος VI, 566.

ἀκαταλλήλως VII, 844.
 ἀκατάσκευος IX, 279.
 ἀκαταστασία VII, 845.
 ἀκέραιος I, 582.
 ἀκεφάλως III, 991.
 ἀκηλίδωτος IV, 383. VII, 313.
 ἀκήρυκτος πόλεμος I, 267. 571.
 ἀκινήσια III, 736.
 ἀκίνητος I, 557.
 ἀκλεής I, 568.
 ἀκμαῖον σχῆμα III, 705. VIII, 622.
 ἀκμή (ἰδέα) III, 219. V, 501.
 VI, 279. VII, 1007.; ἀκμή διηγήσεως III, 664.; λόγον III, 696.; νοσημάτων ibid.
 ἀκολασία I, 558.
 ἀκόλαστος I, 509. 558.
 ἀκολούθως IV, 17.
 ἀκόσμητος I, 225.
 ἀκοσμία I, 592. 614.
 ἀκουσμα I, 15.
 ἀκούω καλός, bene audio I, 593.
 ἀκραιφνής I, 426. 602.
 ἀκραιφνῶς I, 632.
 ἀκρασία βαρβαρική I, 95.
 ἀκροβολίζεσθαι I, 454. 489. 507.
 ἀκροβολισμοὶ Διὸς I, 497.
 ἀκροπόλεις πῶς δεῖ ἐγκωμιάζειν IX, 175.
 ἀκρόχολος III, 343.
 ἀκρωτηριασμός III, 596.
 ἀκυρία ἐστίν, ὅταν μὴ ἐφ' ἧς κεῖται σημασίας κυρίως ἢ λέξεις, ταύτην θήσω III, 404. VII, 1133. 1135.
 ἀκέρως I, 589.
 ἀκωλύτως I, 645.
 ἀλάθης I, 486. VI, 419.
 ἀλαλαγμός III, 580.
 ἀλαμπής I, 502.
 ἀλάστορ I, 571.
 ἀλάστορες δαίμονες I, 488. 492.; οἱ ἀλάστορες I, 491.
 ἀλεξίκακος I, 473. 489. 493.
 ἀληθευτική IV, 24.

ἀληθινὸς λόγος III, 336. V, 537. VI, 419. VII, 1074.
 ἀλήτης I, 496.
 ἀλθεύς ὀδυνῶν Apollo IX, 327.
 ἄλις ἔχω παρθενίαν I, 470.; τοῦ γέλωτος I, 483.; τῶν πόνων I, 508.
 ἀλίσκεσθαι τινας i. e. ἐρεῖν I, 289. 307.
 ἀλιτήριος I, 552. 614.
 ἀλλάσσω τὸν βίον I, 567.
 ἀλληγορία παρὰ τὸ ἄλλο ἀγορεύειν παρὰ τὸ κείμενον II, 2. VI, 221. VIII, 551. 715. 732, 764. 787. 803. IX, 47.; ἐξηγησις κατὰ ἀλληγορίαν VI, 29.
 ἀλληγορικὸν σχῆμα VIII, 652.
 ἀλληλογραφία VI, 381. VII, 1293.
 ἀλληλουχεύμενοι στίχοι III, 561.
 ἄλλοεθνής VII, 798.
 ἄλλοιόω I, 559.
 ἀλλοίωσις (σχῆμα) VIII, 471. 573. 685. 708.
 ἀλλόκοτος I, 487. 587.
 ἀλλοπρόσαλλος I, 497.
 ἀλλόφυλος μάχη I, 513.
 ἄλλως ἀλάται I, 554.
 ἀλμυρὰν γειτόνημα I, 564.
 ἀλμυρῆς ἀπιστίας πέλαγος I, 635.
 ἀλογεῖν τινας I, 571.
 ἄλων ἐγκώμια IX, 131.
 ἄλντοι ἀντιθέσεις V, 577.
 ἄλωπηξ I, 13.
 ἄλ. καὶ λίων (fabula) I, 266.
 ἄλ. καὶ βάτραχος I, 267.
 ἄλ. καὶ κόραξ I, 268.
 ἀλώσιμος I, 442.
 ἄμάρ I, 444. 524.
 ἄμαρτυρος I, 332. 542.
 ἄμαυρόω I, 603.
 ἄμυσθαι κόνιν καθ' ἑκτονὺ IV, 205.
 ἀμβλύνω τὴν εὐκλειαν I, 545.
 ἀμβλώσκω I, 447.
 ἄμβολιτοργὸς II, 577.
 ἀμεθόδευτος VIII, 361.
 ἀμείβεσθαι τινα θυσίαις I, 570.

- ἄμεσος VII, 606.
 ἀμετάβλητος I, 503.
 ἀμετάβλητα adv. I, 534.
 ἀμετακίνητος IV, 91.
 ἀμέτοχος I, 628.
 ἀμυγήπη I, 572. III, 398.
 ἀμικτος βίος IV, 100.
 ἄμιλλα [f. ὁμίλλα] de commercio conjugali I, 274.
 ἀμίμητος I, 555.
 ἀμυχθαλόεις I, 586.
 ἀμνηστία IV, 825. VIII, 181.
     182. 413.
 ἀμοιβᾶδον VII, 222.
 ἀμουσία I, 343. VII, 296.
 ἀμπέλου ψόγος I, 343.
 ἀμπλακία I, 576.
 ἀμφιβολία I, 187. III, 62. 442.
     IV, 272. 843. V, 83. 210. VII, 682. 1339; in accusativo potissimum fit I, 188. VIII, 755. 774. 797. IV, 272.
 ἀμφιδιορθώσεις ἐστίν, ὅταν πρὶν εἰπεῖν καὶ εἰπόντες ἀσφαλιζώμεθα τὸν λόγον VIII, 435. 674. 699.
 ἀμφίδοξα ἐγκώμια IX, 162.
 ἀμφίδοδοι πράξεις IX, 206.
 ἀμφισοφία VII, 1121.
 ἀμφισβητήσιμος I, 293. 324.
 ἀμφισβήτησις. ὅρος κατ' ἀμφισβήτησιν ἐν μὲν τὸ πρᾶγμα ἔχει, δύο δὲ τὰ ἀμφισβητούντα πρόσωπα VII, 464.
 ἀμφισβητισμὸς V, 156.
 ἀμφορά IX, 572.
 ἀμφοτέρωθεν I, 565. 571.
 ἀμωδεῖν pro αἰμωδεῖν III, 404.
 ἄμωμος I, 589.
 ἀμωσγέπως I, 143.
 ἀναβιάθρα I, 610. 612.
 ἀνάβιαθρον I, 609. 610.
 ἀναβακχεύω I, 479.
 ἀναβάλλεσθαι μουσικῇ I, 60. 538.
 ἀνάβασις I, 612.
 ἀναβιβλῶ III, 471.
 ἀναβλάστημα I, 525. 625.
 ἀνρίβλεψις I, 503.
 ἀναβλύζω c. acc. I, 440.; intrans. I, 506.
 ἀναβολὴ δαδρόν I, 425. 524.
 ἀνιβρίζατο I, 469.
 ἀναγκαιώς IX, 222. 299.
 ἀνάγκη. τὸ τῆς ἀνάγκης σθένος ἀδύρητον ἔγνωμεν I, 588.
 ἀναγνώσεις ἱστορικαὶ VI, 25.
 ἀναγωγή IX, 77.
 ἀναγωγὸς I, 570.
 ἀναδενδράς I, 523.
 ἀναδιπλώσεις (grammat.), πρώτης συλλαβῆς ἐπ' ἄλλῳ ἐκφορᾷ III, 566. (rhetor.) VIII, 446. 462. 499. 516. 682. 707. IX, 34. 64. 110.
 ἀνάδοιιάζω I, 501.
 ἀναδρομή. τὰ κατ' ἀναδρομὴν διηγήματα IV, 29.
 ἀναζῶ I, 502.
 ἀναθιῶρησις I, 51.
 ἀνάθημα et ἄγαλμα conf. I, 33.
 ἀναιδεύεσθαι VII, 265.
 ἀναιρέσις (σχῆμα) III, 708. VIII, 633. 638.; δε ἀναιρέσιως συμπλεκτικόν III, 709.
 ἀναισθησία IX, 556.
 ἀναισθητός I, 611.
 ἀνακογχυλλισασθαι VII, 1152.
 ἀνακρούεσθαι I, 282.
 ἀνακωχὴ τῶν δυστυχημάτων VIII, 40.
 ἀνάληγτος I, 594.
 ἀναλλος I, 636.
 ἀναλογία ἐστὶν ἡ τοῦ ὁμοίου παραθέσις VI, 485.; ἀν. γεωμετρικῇ, μουσικῇ, ἀριθμητικῇ ib.
 ἀνάλωτος I, 427.
 ἀναμοχλεύω I, 498.
 ἀναμφηρίστως VII, 921.
 ἀναμφιλέκτως I, 597.
 ἀνανδρος I, 551.
 ἀναντιφρόντως I, 638. IV, 32.
 ἀναπαλαίω τὴν ἥτταν I, 585.
 ἀνάπαλιν ἔχει τούτῳ III, 371.

ἀνάπανσις ἔστιν ἡ τοῦ λόγου κα-
τάληξις III, 545. 589. VI,
121. VII, 885. 892.
ἀναπετάννυμι I, 477. 641.
ἀναπνύνει ἀλλήλαις, si lectio ge-
nuina IX, 272.
ἀναπνεοποιεῖν IX, 142.
ἀνῆπται στολὴν I, 582.
ἀναρμωστίαι I, 492.
ἀνάρπαστος I, 220.
ἀναρρήσεις καὶ σιφάνοι I, 23.
[Liban. Prog. p. 934. Reisk.
ἀριστον μὲν οὖν ἦν, σιφάνων
αὐτὸν καὶ ἀναρρήσεων ἐπὶ τού-
τοις τυγχάνειν]. ἡ ἐπὶ τοῦ θεά-
τρου ἀναρρήσεις I, 584.
ἀναρρίπτω I, 433.
ἀναρρίχασθαι III, 579.
ἀναρρῶιβδω I, 497.
ἀνασκαλεύω I, 564.
ἀνασκευή, ἀνατροπὴ προκειμένου
τινὸς πράγματος I, 27. 72. 216.
ἀνασοβέω I, 580. III, 520.
ἀνασπάω βωμοῖς I, 494.
ἀναστάτης I, 563.
ἀνάστατος I, 493.
ἀναστατώσεις τῶν πολισμάτων
III, 596.
ἀνασιτέλλω τινὰ τινος I, 611.
ἀνασιτροφή VIII, 502. 552. 641.
742. 768. 792. 808. VI, 339.
ἀνασιτέλλω, trans. I, 500.
ἀνασιτροπὴ I, 27.
ἀνασιτροφή differt a τροφῇ II,
429.; παρὰ τισι τῶν παλαιῶν
ἀνασιτροφή οὐχ εὐρεται II, 440.
ἀναφαίρετος I, 603. 622.
ἀναφανδὸν I, 562.
ἀναφέρειν = ἀναφέρεισθαι I, 62.
ἀναφρόδιτος I, 492.
ἀναφορὰ IX, 64. 110.
ἀναφωνικὸς VIII, 335.
ἀναχαετίζω III, 228. VII, 618.
ἀναχαετίζω III, 520. VI, 233.
ἀναψις I, 574.
ἀνδραγαθίω I, 553.
ἀνδραγαθία I, 563.
ἀνδραγαθίαι I, 567,

ἀνδραπαδωδής I, 230.
ἀνδρῖας κυρίως μὲν τὸ τοῦ ἀνδρός
ἀπεικόνισμα, καταχρηστικῶς δὲ
καὶ γυναικὸς VIII, 731.; ἀνδρι-
ας, βαδίζων διὰ μηχανῆς IV, 49.
ἀνδρόπρωρος III, 663.
ἀνδροφάνος I, 226.
ἀνυχώρητος VII, 135.
ἀνίδην I, 588.
ἀνίδην et ἀναίδην conf. V, 610.
ἀνείκαστος III, 476.
ἀνελείθωια ἢ ἀγονος γυνή VII,
1141.
ἀνεκδιήχητος III, 747.
ἀνέκπληκτος I, 499. 502.
ἀνέκφορος VII, 264.
ἀνελκύω I, 583.
ἀνεμπιάτμετος I, 575.
ἀνεμποδίστως III, 143. 144.
ἀνεμφάτως III, 369. 384.
ἀνευδιής I, 558.
ἀνευδοκίαστος I, 501.
ἀνευεργητος I, 557.
ἀνευδικαία VIII, 274.
ἀνευβούλευτος IX, 445.
ἀνευσημάντως IX, 501.
ἀνευσιτροφος III, 520.
ἀνευσιτήδευτος I, 262.
ἀνείραστος I, 414.
ἀνευμήνευτος VI, 322.
ἀνευσις IX, 225.
ἀνείστιος I, 496.
ἀνευτος λόγος IX, 265. 268.; ἡ
μονωδία ἀνείστιος IX, 319.
ἀνέδυντα I, 500.
ἀνέδυσιος V, 598.
ἀνέθρον, παρὰ τὸ ἀνὼ θεῖον καθ'
ἑδρίαν II, 142.
ἀνέκμετος I, 225.
ἀνέκλειος I, 226.
ἀνέθαιρεσθαι I, 577. 586. 602.
ἀνέκμετος I, 677.
ἀνέθαι τοῦ πεδίου νεκρῶν I, 495.
ἀνέθαι, ἡ I, 573.
ἀνέθολογίω III, 575.
ἀνέθολέω I, 514.
ἀνέθροποκόμος III, 607.
ἀνέθροποφάγοι I, 221.

- ἀνθρωπόμορφος I, 509.
 ἀνθρωποπαθῶς III, 376.
 ἀνθρωπος, ἀπὸ τοῦ ἀναθρεῖν, ᾧ ὅπως IV, 199.; varr. signif. VII, 1106.
 ἀνθυπακοῦσιν I, 314.
 ἀνθυπαλλαγή IX, 32.
 ἀνθυπεκκαῦω I, 497.
 ἀνθυπέρχομαι I, 601.
 ἀνθυποφορά V, 386. 587.
 ἀνιέναι κατὰ μέσον τὸν λόγον IX, 224.
 ἀνειμένη ἁρμονία IX, 140.
 ἀνίσχυρος I, 562.
 ἄνοια et ἄγνοια conf. IV, 24.
 ἀνοιδῶ I, 554.
 ἀνοίδησις τοῦ ὀφθαλμοῦ III, 577.
 ἀνόνητος I, 322. 554. 563. 628.
 ἀνόρθωσις I, 600.
 ἀνορύττω I, 524.
 ἀνούσιος I, 625.
 ἀντανακλώμενοι σίχοι VI, 128.
 ἀντανάπτω I, 495.
 ἀνταπόδοσις I, 618.; figura VIII, 609. 723. 796. 816.
 ἀντίγκλημα IV, 647. 670. 673. 698. V, 330.; τί διαφέρει ἀντ. μεταλήψεως IV, 784.
 ἄντεγκληματικὸν κεφάλαιον IV, 673. V, 330.
 ἀντισαγωγή γίνεται, ὅταν ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου ἀντιτιθῶμεν VIII, 457. 678. 704.
 ἀντεμποῖ III, 580.
 ἀνταναντίωσις ἐστὶν, ὅταν εἰπεῖν τι βουλόμενοι διὰ τοῦ ἐναντίου τοῦτο δηλώσωμεν VIII, 481. 689. 712.
 ἀντενδύομαι I, 608.
 ἀντεπιβουλεύω VII, 1266.
 ἀντερῶ I, 559.
 ἀντερῶ I, 493.
 ἀντιστραμμένον ἐστὶ λόγος ἀντικείμενος τῇ κατὰ φράσιν προφορᾷ τῶν σημαινομένων VIII, 598.
 ἀντίχισθαί τις I, 592.
 ἀτιγῶ I, 403.
 ἀντὶ variae signif. in compos. VII, 1266.
 ἀντιδιαστέλλω, IV, 20.
 ἀντίζηλος I, 558. 560.
 ἀντίθεις, ἡ τοῦ ἀπολογουμένου προσώπου ἔνστασις, ἡ τὸ ἐν ἑμὶν πιθανὸν διαλύουσα καὶ πρὸς εὐλογωτέραν ἔννοιαν τὸν ἀκροατὴν μεταγούσα II, 2. 7. 124. 545. IX, 502.; grammat. III, 569.; σχῆμα VIII, 477. 602.
 ἀντίθετικαὶ στάσεις III, 44. V, 173. 324. IV, 647. 691.
 ἀντίθετον III, 147. 420. VII, 807. 1254. VIII, 545. 569. 619. 688. 711.
 ἀντικατοίχημα I, 465.
 ἀντικείμενον (σχῆμα) VIII, 543.
 ἀντικρημος III, 696.
 ἀντικρούω I, 562.; τῷ δικαίῳ ἀντικρούμενος I, 587.
 ἀντιλαβῆς διδόναι III, 426.
 ἀντιλαχεῖν δίκην VII, 1120.
 ἀντίληψις ἐστὶν ἀνευθύτου προγματος εἶναι δοκούντος ὡς ὑπευθύτου κατηγορία III, 12. 38. IV, 369. 372. 582. V, 94. 259. 163. 314.
 ἀντίμαχος I, 429.
 ἀντιμεταβολή VIII, 480.
 ἀντιμετάθεσις i. q. πλοκή VIII, 479.
 ἀντιμετρῶ I, 523.
 ἀντιμηχανάομαι I, 433.
 ἀντίμουσον I, 493.
 ἀντινομία ἐστὶ δύο ῥητῶν οὐ φύσει μὲν ἐναντίων, ἐκ συμβεβηκότος δὲ τινος ἐναντίωσιν ἐχόντων III, 56. IV, 815. V, 82. 201. 359.
 ἀντινομοθετέω I, 491.
 ἀντίπαις, ὁ δωδεκαέτης καὶ τι πρὸς III, 527.
 ἀντιπαρβάλλω I, 229. 232.
 ἀντιπαράστασις, ὅταν τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ ἐναντίου διεχόμεθα, κατὰ ἄλλο δὲ τι ἀνατρέπωμεν αὐτὸ VII, 420.

τιπαράτιθῃ I, 332. 525.
 τιπιάσχειν IV, 774.
 τιπεριΐστασθαι I, 507.
 τιπλεπτον, τὸ IV, 66. IX, 473.
 sqq.
 τιπολιτεία VIII, 150. 286. 329.
 τιπρότασις VI, 559.
 τίπτεσις III, 533. 584. VIII,
 696.
 τιπτωτικὸν σχῆμα VIII, 660.
 τιτφῆσις ἐστὶ λόγος τὸ πιθα-
 τὸν ἐτέρου λόγου διαβάλλων
 VII, 1206.
 τιτφόπος I, 866.
 ντισοφίζομαι I, 441. 600.
 ντισισαίς I, 559.; dicta παρὰ
 τὸ ἀντιστῆσαι τὸ εὐεργέτημα
 τῷ ἀδικήματι IV, 240. 649.
 691. V, 329. 330.
 ντισιτρέφω I, 517.
 ντισιτρέφειν τὰ πράγματα καὶ τὰ
 δεύτερα πρῶτα λέγειν VIII,
 654.
 ντισιτρέφον, quid sit IV, 142.
 ντισιτροφή ἐστὶ τὸ ἐναντίον τῆς
 ἐπιναφορᾶς· ὥς γὰρ ἐκείνη
 ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἄρχεται, οὕτως
 αὕτη εἰς τὸ αὐτὸ λήγει VI,
 335. VIII, 464. 516. 560.;
 ἡχῶν ἔπειτα ἀντὶ τοῦ πεισῶν ἡ-
 χησα VIII, 505. 682. 707.
 ἀντιστροφος = ἰσόστροφος, ἰσο-
 δύναμος V, 15. 16.; ἐξ ἀντι-
 στρόφου ἐστὶ φράσις ἣ τὰ συν-
 ἔχοντα τὴν ἐρμηνείαν ἐνηλλα-
 γμένα ἔχουσα VIII, 607.
 ἀντισύνωνον VII, 1118.
 ἀντίσχω I, 557.
 ἀντιταλάντωσις I, 466.
 ἀντιτείνω I, 504. 505.
 ἀντιφερέξω I, 185.
 ἀντιφίρεσθαι I, 557.
 ἀντιφιλοτιμιῶσθαι I, 524. 567.
 ἀντιφρασις ἐστὶ λόγος δι' ἐναν-
 τίου τὸ ἐναντίον σημαίνων VIII,
 722. 755. 773. 785. 812.
 ἀντίχαρις I, 447. 448.

ἀντονομάζων ὄρος III, 35.; κα-
 λῆται, διότι ὄνομα ἀντὶ ὀνό-
 ματος παρυλαβὼν ἔχεται VII,
 456.
 ἀντονομασία ἐστὶ λόγος δι' ἐπι-
 θήτων ἢ τῶν ὁμοίων αὐτὸ τὸ
 ὄνομα τὸ κύριον δηλῶν VIII,
 723. 756. 774. 787. 811.
 ἀνταδεῖσθαι τί τινος I, 558.
 ἀντωμοσία VII, 1121.
 ἀνυδρος I, 185.
 ἀνυπαρκτος I, 625.
 ἀνυπόκριτος στιγμή III, 165.
 ἀνυποκτος I, 562.
 ἀνυπόστατος I, 606.
 ἀνυστός I, 584.
 ἀνυστικός I, 655.
 ἄνω πρώτη, ἄνω δευτέρα στιγμή
 III, 564. 565.
 ἀνωμαλία I, 645.
 ἀνωνομος I, 570. 593.
 ἀνώτατος I, 604.
 ἀνώτερος I, 608.
 ἄξια. τὸ παρὰ τὴν ἄξιαν καλού-
 μενον IX, 551. 579.
 ἀξιέραστος III, 149.
 ἀξιοπιστία IX, 376. 441.
 ἀξίωμα λόγου III, 217. VI, 203.
 VII, 952.
 ἀξιώσις, μέρος προοιμίου III, 571;
 VII, 69.
 ἀοίκητος I, 565.
 ἀορισταίνω IV, 84.
 Aoristus I. et Imperf. conf.
 I, 536.
 ἀπαγγελία et ἐπαγγελία conf. I,
 15.
 ἀπαδεῖν τινός I, 242.
 ἀπαιδαγωγῆτος I, 456.
 ἀπαίσιος I, 496.
 ἀπαιδευσία I, 570.
 ἀπανθίω I, 530.
 ἀπανθίζομαι I, 524.
 ἀπανθρακώω I, 478.
 ἀπαντιάω et ἀπατάω conf. VIII,
 455.; ἀπαντιάω εἰς τὸν πόλε-
 μον I, 567.
 ἀπαξιαπλῶς I, 257. 589. VI, 172.

- ἀπαράβλητος I, 502.
 ἀπαράγραφτος VII, 312.
 ἀπαράδεκτος I, 612.
 ἀπαραιτήτος I, 559. 569. 571. 585.
 ἀπαραιτήτως III, 605.
 ἀπαρκαλύπτως III, 235. 236. 241.
 ἀπαράμιλλος I, 624. III, 786.
 ἀπαρამύθητος III, 236. 321.
 ἀπαρεμποδίστως VIII, 597.
 ἀπαριθμῶν I, 619.
 ἀπαριθμησις III, 707. VIII, 629.; διαφέρει τοῦ ἀπαριθμητικοῦ VII, 1027.
 ἀπαστρέπτω I, 428.
 ἀπασχολεῖσθαι IV, 63.
 ἀπάτη δήμου VIII, 389.
 ἀπανοστα θρηνεῖν I, 611.
 ἀπειλικρινημένος I, 604. 632.
 ἀπειπεῖν τοὺς πόδας I, 502.
 ἀπίκρατος VIII, 135.
 ἀπέραντος et ἀπέρατος IV, 139. VIII, 33. 46.
 ἀπερίβλητος III, 270.
 ἀπερίληπτος I, 619.
 ἀπερισκέπτως VII, 1270.
 ἀπεριστατος I, 109. 243.; τὸ ἀπεριστατον III, 7. IV, 141. 7 164. V, 69. 248. VII, 152. 155.
 ἀπερίτμητος I, 513.
 ἀπεσκιρόμενος II, 643.
 ἀπευκταῖος I, 598.
 ἀπευκτικοὶ ὕμνοι IX, 134. 151.
 ἀπευχή. τὰ ἐξ ἀπευχῆς θεωρήματα IX, 481.
 ἀπήνη I, 531.
 ἄπεις, οἱ III, 542.
 ἀπιστεύω τι I, 471.
 ἀπλαστος III, 393.; ἄπ. λέξις IX, 594.
 ἀπλοὺς stultus I, 481.
 ἀπὸ et ἐπὶ conf. I, 639.
 ἀπὸ et ἐπὶ conf. I, 302.
 ἀποβδελύσσω I, 492.
 ἀποβλέπειν ἐπὶ γάμον I, 311.; πρὸς ὄπλα I, 291.; πρὸς ἡδονάς I, 299.
 ἀπογαιῶν I, 488.
 ἀπογεννάω I, 624.
 ἀπογίνομαι IV, 51.
 ἀπογινώσκω I, 592.
 ἀποδείξις ἐστὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐν τῇ ὑποθέσει πραγμάτων εἰς ἀμολογίαν ἀποκαταστάσεως III, 455.
 ἀποδημίαι θεῶν IX, 140.
 ἀποδισκῶ I, 497.
 ἀποδυσκεῖται πρὸς τι I, 496. III, 468.; τι VI, 198.
 ἀποδύομαι εἰς πάλιν I, 458.
 ἀποθήκη I, 647.
 ἀποθησαυρίζω I, 582.
 ἀπεθρισμένος I, 581.
 ἀποίητος IX, 17.
 ἀπωκισμένος I, 569.
 ἀπωκισμένοι πόλεις IX, 183.; quomodo laudandae IX, 185.
 ἄποινα = χρήματα I, 186.; ἄποιων ib.; τοῖς δὲ νεώτεροις ἐπὶ μόνων τῶν ὑπὲρ φόνων τοῖς ἐγκαλοῦσιν ἀπολογουμένων II, 223.
 ἄποιοι VII, 446.
 ἀποκοπή, ἀφαίρεσις μιᾶς συλλαβῆς ἀπὸ τοῦ τέλους III, 568. VIII, 745.
 ἀποκορυφῶ VII, 191.
 ἀπόκροτος I, 442.
 ἀποκρύπτομαι I, 571.
 ἀποκοιμάζω VIII, 182, 19. in Ald. et Codd., sed legendum ἐπεκώμασεν, coll. p. 184, 11. 17.
 ἀπολειφθέντες et ἀποληφθέντες conf. I, 14.
 ἀπολέγω I, 559.
 ἀπολίγομαι τὴν ζωὴν I, 577.
 ἀπόλεκτος I, 489.
 ἀπολελυμένος ἐστὶ λόγος πολλὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ διαιρέσεως καὶ διαιρέματος ἐκφέρων τὴν τῆς φωνῆς ὁρμὴν VIII, 595.
 ἀπολιθῶ I, 270.

- ἀπολις I, 491.
 ἀπόλιτος μερισμός III, 347. 348.
 ἀπολύτως IX, 316.
 ἀπομαντεύομαι I, 496.
 ἀπομάττεσθαι τῷ νῷ III, 563.
 ἀπόμαχος I, 441.
 ἀπομηκύνειν περί τι I, 242.
 ἀπόναμαι τινος I, 603.
 ἀποναγκάω II, 82. 126. III, 471.
 ἀπονειρόω I, 472.
 ἀπόνοια I, 582.
 ἀπόδεξος VI, 363.
 ἀποπύλλομαι ἀκτῖνα I, 630.
 ἀποπάλλονται ἀντὶ τοῦ ἐκπέπον-
 ται III, 579.
 ἀποπεμπτικοὶ ὕμνοι IX, 132.
 139 sq.
 ἀποπληξία I, 576.
 ἀποποιήσις ἐστὶν ἄρνησις ὧν ὑπο-
 νοούμεθα μὴ προςδεδωμένη πί-
 στις VIII, 511.
 ἀποπτύω I, 633.
 ἀπόπτυστος I, 496.
 ἀπορητικοὶ ὕμνοι IX, 156.
 ἀπορόν ἐστιν, ἐν ᾧ τὸ ἐναντίον
 οὐ βούλεται τις κατασκευάζει
 IV, 135.
 ἀπόρρηγμα III, 530.
 ἀπορρήπιζω I, 488. 624.
 ἀπορρύπτω VI, 56.
 ἀποσβέννυμι I, 603.
 ἀποσιώπησις. σχῆμα τὸ κατ' ἀ-
 ποσιώπησιν III, 711. VIII,
 450. 505. 536. 595. 650. 677.
 702. IX, 48. 109.
 ἀποσμήχω I, 639.
 ἀποστισίου διχη VII, 1120.
 ἀπόστασις (σχῆμα) III, 708. 709.
 VIII, 634. IX, 346.
 ἀποσπόγγισμα III, 530.
 ἀποστάζω I, 545.
 ἀποστάζων ἰδρώτας I, 440.
 ἀποστρεφεῖν τι I, 341.
 ἀποστιλβώω I, 640.
 ἀποστοματίζω VI, 65. 309. IX,
 577.
 ἀποστρέφουσθαι τινα I, 311. 561.
 ἀποστροφὴ διαφέρει ἐποστροφῆς
 VI, 235. VII, 978.; σχῆμα κα-
 τὰ ἀποστροφὴν III, 707. VIII,
 453. 496. 504. 513. 534. 585.
 596. 631. 677. 703.; ἢ μετὰ
 ἐρωτήσεως διαφέρει τῆς ἀπλῆς
 ἀποστροφῆς VI, 431.
 ἀποσφενδονάω I, 489.
 ἀποταλαντεύω I, 497.
 ἀποταμνευτός I, 599.
 ἀποταμνέω I, 488. 500.
 ἀποτέμνεσθαι IX, 145. 149.
 ἀποτεταμνώς VII, 363.
 ἀπότευξις I, 585.
 ἀποτινακτικός III, 542.
 ἀποτομία I, 593.
 ἀπότομος, opp. ἡμερος IX, 550.
 ἀποτόμως IX, 154.
 ἀποτορνύω I, 579. 582. III,
 279.
 ἀποτετορνυμένοι λόγοι IX, 561.
 ἀποτρόπαιος I, 496. 627. c. not.;
 ἀποτρόπαιος Ἀπόλλων I, 490.
 ἀποτυγχάνω I, 585.
 ἀποτυχία III, 746.
 ἀποφαντικός et ἀποφατικός conf.
 I, 17.
 ἀποφασίς III, 444. VII, 1347.;
 sensu forensi VII, 1121.
 ἀπόφασις et ἀπόφανσις διαφέρει
 VI, 219.
 ἀποφατικαὶ καταφάσεις VI, 219.
 ἀποφθέγματα, quid? IV, 18.
 VI, 50.; ἀποφθεγμάτων πλή-
 ρεις οἱ Πλουτάρχαιοι βίαι IX,
 253.
 ἀποφράδις ἡμέραι IX, 204.
 ἀποφύω I, 564.
 ἀποχαρίζομαι I, 479.
 ἀποχειροτονέω VIII, 237.
 ἀποψηφίζειν I, 568.
 ἀποψηφισίς VII, 1119.
 ἀπραγματεύτος V, 600.
 ἀπραγμοσύνη I, 575.
 ἀπρακτον ἀφίενται I, 470.
 ἀπρακτος ἐορτὴ IV, 15.
 ἀπροβούλευτος I, 427.
 ἀπρόσῳτος I, 251.

- ἀπροοιμίαστος III, 478. VII, 64.
 ἀπροοιμιάσως III, 478. 538. V,
 21.
 ἀπροσαγόρευτος IV, 21.
 ἀπροςυνήτος I, 564.
 ἀπροςδόκητος I, 504.
 ἀπροςδοκῆτως III, 251.
 ἀπροσκόπτως I, 604.
 ἀπροσχορὲς τὸ IX, 150.
 ἀπροσψαύστως I, 640.
 ἀπροσώπως I, 68.
 ἀπροφασίστως VIII, 341. 344.
 ἀπτίαστος IV, 19.
 ἀπτίαστως IV, 19.
 ἄπτω et ἄττω conf. I, 146.
 ἄπυνθάνωτος οὐ τραπεζοῦται κύ-
 λει IX, 52.
 ἀράχης παλγνια I, 634.
 ἀργύρασσις I, 531.
 ἀργυρήλατος I, 637.
 ἀργύριον. πρὸς ἄ. φθίγγεσθαι
 I, 69.
 ἀργυρογνωμονεῖν τὸν νοῦν I, 433.
 ἀργυροθώρηξ I, 531.
 ἀργυρολογεῖσθαι I, 524.
 ἀρδεῖα I, 444.
 ἀρεϊκὸς I, 556.
 ἀρεται τέσσαρες IX, 198. 222.
 ἀρηϊκὸς I, 565.
 ἄθροισ et ἀνθράποις inter se
 confunduntur IX, 173.
 ἀριδὴλος I, 580.
 ἀριστερός — τὰ τῆς τύχης σοι
 συνέπειεν ἐπ' ἀριστερά I, 595.
 ἀρίστευμα I, 508. 568.
 ἀριστοκρατία VI, 16. IX, 194.;
 διαφέρει διγαρχίας VI, 28.
 ἀριστοτέλῃς II, 90.
 ἀρκάριος, ὁ θησαυροφύλαξ VII,
 1122.
 ἀρκτοῦρος IX, 159.
 ἀρμολογίας VI, 556.
 ἀρμονία IX, 140. 147.
 ἀρνοκτασία III, 607.
 ἄροτος I, 493.
 ἄρπαγμα I, 587.
 ἀρπάζω cum genit. I, 487.
 ἀρβανώπος VII, 100.
 ἀρβητάρειος VIII, 58.
 ἀρβητεύματα I, 507.
 ἀρβύθμως I, 247.
 ἀρβυδῖον VII, 1137.
 ἄροις, ἀπὸβολὴ κατ' ἀρχὴν τῆς
 ἀναδιπλουμένης συλλαβῆς III,
 568.; σχῆμα κατ' ἄρσιν καὶ
 θέσιν III, 709. VIII, 637.;
 ἡ ἄ. αἶρει καὶ ὑποὶ τοὺς πό-
 δας V, 454. VI, 130.
 ἀρτίζω I, 504.
 ἀρτιπαγῆς II, 82.
 ἀρχαιογονία II, 139. 140. III,
 748.
 ἀρχαιογόνος I, 485. 502.
 ἀρχαιοσιδὴς IX, 104.
 ἀρχαῖοι ἀντὶ τοῦ παλαιοὶ ἐντι-
 μότερον IX, 79.; οἱ Ἀττικοὶ τὸ
 ἀρχαῖον ἐπὶ τῶν ἀψύχων τάτ-
 τουσι, τὸ δὲ παλαιὸν ἐπὶ τῶν
 ἐμψύχων VI, 83.
 ἀρχαιολογεῖν IX, 345.
 ἀρχέτυπον III, 559. 562. 572.
 ἀρχή — τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρη τέ-
 λους III, 128. IV, 354. V,
 411. VII, 769.
 ἀρχῆθεν I, 564. 577.
 ἀρχικὸν σχῆμα ποιήσεως VIII,
 657.
 ἀρωγή I, 567.
 ἀσάφεια VII, 950.
 ἀσαφογράφος VI, 587.
 ἀσεβείας γραφαὶ I, 251.
 ἀσελαίνω I, 614. 618.
 ἀσελγεια VII 1151.
 ἄσιμος I, 652.
 ἀσιδῆρος I, 481.
 ἀσκητικὸς βλος I, 633.
 ἀσκληπιάδαι I, 490. 574.
 ἀσμενίζειν I, 152.
 ἄσπαριος I, 499.
 ἀσπλαγχνία IV, 448.
 ἄσπονδος πόλεμος I, 267.
 ἀσιτάθμυτος I, 348. 636. IV, 12.
 ἀστασία συμπλοκῆς IX, 275.
 ἄστατος I, 591.
 ἀστεῖσμος ἐστὶ προσποιήσεως πιθα-
 νῇ τοῦ μὴ λέγειν ἢ μνημονεύειν

- ἡμᾶς ἃ λέγομεν VIII, 601.
 725. 760, 773.
 ἄστεκτος I, 477.
 ἀστήρικτος I, 610.
 ἀστράβη, ἣν βαρβαρικῶς τινες
 καλοῦσιν ἀστραπὴν VIII, 668.
 ἀστράτεγος VIII, 197.
 ἀστρολογία καὶ γεωμετρία IX,
 196. 200.; eas deorum be-
 neficio sibi phlegisse dicunt
 Aegyptii IX, 200. 19.
 ἄστρων. Urbes πρὸ τῶν ἄστρων
 ἢ μετὰ τῶν ἄστρων conditae
 IX, 181.
 ἀσύνκριτος I, 624. 629.
 ἀσυλλόγιστος IX, 569.
 ἄσυνλος I, 603. 622. 624.
 ἀσύμβατος VI, 161.
 ἀσύμβουλος I, 576.
 ἀσυμφανῶς VII, 199.
 ἀσύνδετον III, 415. VII, 1210.
 VIII, 469. 498. 514. 566. 607.
 688. 711.
 ἀσύνδετος τρόπος τοῦ διηγήματος
 I, 196.
 ἀσυνδιάστως III, 734.
 ἀσυνείσφορος III, 573.
 ἀσυνείσας I, 554.
 ἀσύνειτον τὸ μέλλον I, 474.
 ἀσύνηθες I, 180.
 ἀσυστασία VII, 535.
 ἀσύστατον ζήτημα III, 5.
 ἀσύστατον πρῆγμα IV, 86.
 ἀσφαλιστεροί et ἀφελιστεροί conf.
 IX, 141. 154. 419. 444.
 ἀσφάλιος Ποσειδῶν I, 488.
 ἀσφαδελός I, 523.
 ἀσγάλλω I, 482.
 ἀσχηματίζω III, 644.
 ἀσφαλέω I, 582.
 ἀσφατέω III, 677.
 ἀτάκτως I, 553.
 ἀταξία I, 553.
 ἀτιρῆς I, 476.
 ἀτελής ἐστίν, ὃ καθ' ἑαυτὸ μὲν
 ὁνομασθῆναι, τί ποτὲ ἐστίν,
 οὐ δύνανται VII, 184.
 ἀτινῶς ὄρεῖν I, 524.
 ἄτεχνος πλοῖος IV, 95. VII, 28.
 190.
 ἄτεχνα, unde dicta III, 457.
 ἀτημελήτως I, 581.
 ἄτολμος et εὐτολμος conf. I, 41.
 ἀτόκιον IV, 587.
 ἀτονία III, 153.
 ἀτόνος VII, 108.
 ἀτόπημα I, 618.
 ἀτροφία I, 645.
 ἄττω et ἄπτω conf. I, 146.
 ἀτύρβαστος III, 602.
 ἄτυφος I, 575.
 ἀνδράδην διανοήματα III, 407.
 VII, 1156. 1158.
 ἀνδραδίξομαι VIII, 148.
 ἀνδιδραστός III, 476.
 ἀνδέκαστος III, 530.
 ἀνδιγενής I, 583.
 ἀνδίων I, 578.
 ἀνδλητικῇ gloriatur Thebani
 IX, 196.
 ἀνέξαις III, 422. VII, 1274.
 ἀνδανδρός I, 528.
 ἀντεξούσιος IV, 27.
 ἀντεξούσιως IV, 652.
 ἀντίτης IX, 47. 67.
 ἀντιόβουλος I, 489.
 ἀντιόθεν IV, 155.
 ἀντικίνητος IV, 27.
 ἀντομαθῆς I, 493.
 ἀντόματος. ἔξ αὐτομάτου I, 583.
 584. 587.
 αὐτοματισμός VI, 77.
 αὐτονομίω I, 587.
 αὐτονόμους ἐνίας πόλεις ἀφῆκαν
 οἱ Ῥωμαῖοι IX, 208.
 αὐτοπροαίρετος IV, 27.
 αὐτοπροσώπως I, 634. III, 60.
 αὐτὰς per omnes casus conf.
 I, 250.
 αὐταῖς et ταύταις conf. I, 77.
 αὐτοῦ et ἑαυτοῦ conf. I, 178.
 αὐτοῖς ὅπλοις, καταπλῆσθαι I,
 497.
 αὐτοσχεδιάζω VII, 1269.
 αὐτοσχεδίων ἐστίν, ὅταν προσποι-
 ῆται ἄρτι γενομέναι VIII, 545.

- αὐτοτελής IV, 201.
 αὐτοτέλεια III, 487.
 αὐτοῦργίω I, 583.
 αὐτοῦργεῖ τὴν σφαγὴν I, 568.
 αὐτοῦργός IV, 100.
 αὐτοφυής I, 652.
 αὐτοφυία et αὐτοφυία permutantur IX, 170.
 αὐτόχειρ I, 226.
 αὐτοχειρία III, 578.
 αὐτόχημα I, 632.
 αὐτοψί I, 503.
 αὐχηρός I, 50. 242.; μὴ αὐχηροῦν παρέχεισθαι τὴν ὑπόθεσιν IX, 233.
 αὐχηρότης IX, 269.
 ἀφαίσεις, ἀποβολὴ κατ' ἀρχὴν συλλαβῆς ἢ στοιχείου III, 566. VIII, 745.; figura VIII, 573.
 ἀφάντως, ἢ ἀφάνσις III, 526. 579.
 ἀφανής I, 247.
 ἀφέλεια III, 305. V, 528. VI, 379. VII, 1058.
 ἀφελὴς λόγος VI, 299. IX, 410. 599.
 ἀφελίστεροι (οἱ) IX, 141.
 ἄφελῆς et ἀσφαλῆς confund. IX, 141. 154. 249. 412. 419. 444.
 ἄφη I, 504.
 ἀφήγησις διηγήσεως διαφέρει V, 467.; κατὰ ἀπόφασιν σχῆμα ἐξ ἀφήγησεως VIII, 652.
 ἀφήριστος I, 496.
 ἀφθεγκτός I, 578.
 ἀφιερῶ I, 479.
 ἀφόρητος I, 529.
 ἀφορία I, 646.
 ἀφορισμοὶ IV, 758. VI, 236. IX, 353.
 ἀφορμαὶ λόγων I, 226. 241.
 ἀφοσιῶ I, 479.
 ἀφοσιῶσθαι I, 560.
 ἀφρίζω I, 489.
 ἀφυκτός I, 632.
 ἀφυκτίζω I, 467.
 ἀχαλίνωτος I, 604.
 ἀχανής I, 436.
 ἀχαρίς σύνθεσις IX, 124.
 ἀχασμάδης III, 544. 545. 546. 559.
 ἀχείρωτος I, 424.
 ἄχθος (Schiffsladung) I, 489.
 ἀχιάστος VI, 543.
 Ἀχλλεῖος στολή I, 582.
 ἄχλυσ IX, 164.
 ἀχραντος III, 467.
 ἀχρήσιμος VIII, 10.
 ἀψευδῶς I, 559.
 ἀψινθία I, 487.
- B.**
- βαθμηδὼν IV, 10.
 βαθμῆς I, 579. 652.
 βάθρον I, 579.
 βαθύτης φρενῶν I, 632.
 βατχεύω c. accus. I, 498.
 βάλανός, obex, I, 192.
 βαλεῖν et λαβεῖν conf. I, 71.
 βαμβάκιον III, 529. 582.
 βανυσσος τέχνη I, 230. IV, 6. IX, 196.
 βάπτω τὸ δόρυ πρὸς ἀλλοφύλους I, 514.
 βαρβαρισμός et σολοικισμός differt VIII, 423.
 βαρύζηλος I, 477.
 βαρύμηνις I, 497.
 βαρὺς ἐμπικτῶ I, 554.
 βαρύτης III, 349. V, 541. VI, 436. VII, 1080. IX, 356.; τὸ ἐκ βαρύτητος θωρηκτά IX, 470. 482.
 βασιλεῖα, quid? IV, 16. IX, 194.; διαφέρει τυραννίδος VI, 28.
 βασιλικὸς λόγος IX, 215.
 βασιλακὸν ὠδίνειν I, 601.
 βάσις ἐστὶν ἡ τοῦ καίλου συμπλήρωσις ἢ τοῦ κόμματος, καθ' ἣν βαίνει καὶ ἵσταται τῆς μερικῆς φωνῆς ὁ θυμὸς VI, 82. 130. VII, 891.

βάσις, μέρος προσοπίου III, 78.
571. 690. VII, 713.

βάρβαρος καὶ ἀλώπηξ I, 267.;
βατ. καὶ λαγῶοι I, 268.

βδελυρία I, 618.

βέλαιος et βλαιός conf. I, 82.

βελτιώω III, 564.

βλα II, 604.; πρὸς βλαν i. q.

βλαιῶς I, 79.

βλαιός ὄρος, unde dictus IV,

653. 840. V. 332. VII, 575.

743.; τὸ βλαιον γίνεται, ὅταν

εἰς τὸ ἐναντίον περιβιβάσθαι δυ-

νώμεθα τὸν λόγον, ἐξ αὐτῶν

αἰρουῦντες τὸν ἀντίδικον, οἷς

θαφρῶν εἰσέρχεται III, 104. V,

392. VII, 743.

βλαιός et βέλαιος conf. I, 82.

165.

βλακύνεσθαι I, 524.

βλάπτειν πρὸς τὴν Ἀρτεμιν I, 312.

i. e. θεραπεύειν; βλ. εἰς πε-

θῶ I, 609.; εἰς ὕπλα I, 516.

βλήτρον I, 567.

βλίτρον VII, 1126.

βλότρος III, 613.

βοιωταρχεῖν I, 213.

βόσκειν arboris I, 524.

βόσκειν I, 524.

βουδοίνας i. e. Hercules I, 565.

βουλεύομαι et βούλομαι conf. I,

34. IV, 145.

βούλομαι et βουλεύομαι conf. I,

34.

βουνόθρεπτον VII, 1126.

βουπλήξ I, 478.

βοός ἐγκώμιον I, 332.; a Cerere

creatus ib.

βοώπις, cur Juno vocatur? I,

407.

βραχέα προςθήκη III, 407.

Brachylogia — Δημοσθένους ὅρα

μοι βίον, παντός μὲν ὄντα φι-

λοπονώτερον ἤτορος pro τεῦ

βίου παντός ἤτορος I, 65.

βραχέαι ἀκροπόλεις, quibus or-

ponuntur ὑψηλαί IX, 176.

177.

βραχύτης ἐστὶ φράσις πλέον τι

τοῦ ἀκουομένου νοούμενου ὁ-

χούσα VIII, 753. IX, 594.

βρίθω καρπῶ I, 574.

βροτολογός I, 559.

βρύω I, 583.

βρώσμος I, 574.

βυθός I, 583.

βυκάτης ἤχος III, 580.

βύρσα I, 346.

Γ.

γαλακτοτροφία II, 138.

γαμήλιος (λόγος) IX, 263.

γαμήλιον πῦρ IX, 272.

γάμος εὐρημα καὶ δῶρον θιῶν

I, 274.; ἐπὶ γάμῳ οἰκισθεῖσαι

πόλεις IX, 190.

γαμψώνυχας μὴ τρέφειν, ἤγουν

μὴ σιτίζειν ἀρπαγας VIII

720. 735. 815.

γάννυμαι I, 581.

γαστήρ ἡδὲ VIII, 717.

γαυρία I, 533.

γαῦρος III, 384.

γεῖσσαν IX, 50.

γειτονέω I, 562. 569.

γαλάω φόνον I, 487.

γενεαλογικοὶ ὕμνοι IX, 133. 134.

148 sq.; num iidem sint at-

que οἱ μυθικοὶ IX, 143 sq.

148.

γενέθλιαχός λόγος IX, 279 sq.

γενέθλιοι θεοὶ IX, 275. 291.

γεννάδας I, 556.

γεννητρίς I, 625.

γένος, defn. IV, 18.

γεύσειν et γένειν permutan-

tur IX, 167.

γεωμετρία gloriantur Alexan-

drini IX, 196. 290 sq. (Vid.

ὑποτρολογία).

γεροβοσκία I, 249.

γεροκόρη VIII, 125.

γεροκόρη I, 249.

γεροτροφείν I, 280. 285.

γίγαντόσωμος III, 607.

- γλανκῆπις I, 407.
 γλαφυρός λόγος IX, 58.
 γλαφυρῶς ἀναπλάττειν IX, 152.
 γλεῦκος VI, 316.
 γλεγκύτης III, 313. V, 532. VI, 390. VII, 1064. IX, 392. 439.
 γλώσσα ἐμβαδῶν VIII, 717. 807.
 γλώσσαι VII, 1110.
 γνόφος I, 471.
 γνωματεύματα τῶν σοφῶν III, 558. 573.
 γνωματεύω I, 557. 591. 606.
 γνώμη I, 24. 67.
 γνωμολογέω I, 525.
 γνωμοσκοπός III, 675.
 γνώρισμα I, 73. 310. 317.
 γνωσιγραφία λέγεται ἡ ἀπόφασις τῶν δικαστῶν VII, 689. IX, 547.
 γνωσιμαχεῖν IV, 436.
 γνωαῖς IV, 3.
 γνωστικόν, τὸ IV, 2.
 γνωστική, ἡ IV, 5.
 γνωστικαὶ δυνάμεις τερεῖς IV, 1.
 γνωστόν, τὸ IV, 2.
 γόης I, 507.
 γοητεία, quid? IV, 26. VI, 18.; dicta a γόος ibid.
 γοναὶ θεῶν ἢ δαιμόνων IX, 153.
 γόνιμος IX, 154.
 γόνυ καλᾶμου VIII, 716. 751. 807.
 γόος, θρήνος IV, 26.
 γοργὸν σχῆμα VIII, 655.
 γοργότης III, 295. V, 523. VI, 355. VII, 1050.
 γραμματική VI, 45. IX, 196.; Ea gloriāntur Alexandrini IX, 196.
 γραμματιστής ἦτοι ὁ χαμαιδιδα-
 σκαλός VI, 43.
 γραμματόκομιστής III, 528.
 γυμνός τιος I, 585.
 γυναῖκα καπηλεύειν ἢ αὐτὴν τι
 ποιῆν τῶν κατ' ἀγοράς in
 quibusdam urbibus οὐ καλόν
 IX, 205.
 γυναῖκες ἐν ἐσθλαῖς πανηγύρεσιν οὐ
 φαίνονται IX, 206.
 γυναικονόμους πολλὰ τῶν πόλεων
 χειροτονοῦσι IX, 204 sq.
 γύρωθεν I, 580.
 γύπες ἐμψυχοὶ τάφοι III, 226.
 Δ.
 δαίμονες καὶ ἥρωες I, 250.
 δαίμονες θαλαττιοὶ IX, 263.
 δακρυφόριον I, 614.
 δακτυλικὸν μέτρον πάντων ἀρι-
 στον VI, 489.
 δακτυλοδοκτεῖω I, 640. VIII, 230.
 δαλός I, 570.
 δαπανηρός I, 416. 577.
 δάπεδον IX, 176. 277.
 δε et δη conf. I, 245.
 δε ἀλλὰ I, 509. 515. 555.
 δεῖγμα et παράδειγμα conf. I, 16.; disrupt VI, 123. VII, 887.
 δεικτικὸν σχῆμα III, 708. VIII, 632.
 δειλανδρίω I, 392.
 δειλανδρον, τὸ I, 592.
 δεινός variae signif. VII, 1091: 1092.
 δεινός c. particip. I, 292.
 δεινότης III, 354. V, 542. VI, 443. VII, 1082. 1091. 1115. IX, 102. 389.
 δεινώσις IX, 531.
 δεκάπληγον, τὸ III, 540. 541.
 δελφίνων καὶ κητῶν IX, 263.
 δενδροκομέω I, 525.
 δενδροτόμος I, 486.
 δευσοποιός I, 561. VI, 215.
 δευτερεῖα I, 475.
 δευτερολογία II, 378. III, 433. IV, 418. VI, 560. VII, 328. 330. 1305.
 δεύτερος c. genit. I, 76. 285.; δεύτερος πλοῦς I, 262.; τα δεύτερα φέρειν IV, 1.
 διεφενδευειν (defendere) VII, 1124.

ὁ δὲ ἐπὶ τὸν ἰσχυρὸν I, 145.
 δὴ et δὲ conf. I, 245.
 δηλητήριον IV, 444.
 δηλοποιός VII, 218.
 δημηγορεῖν VII, 1100. 1102.
 1103.
 δημηγορία III, 443. VII, 1343.
 δημιουργός IV, 19.
 δῆμιος IV, 687.
 δημοκρατία VII, 355.
 δημοκράτιον IV, 469. 470. V,
 147.
 δημοκρατία IV, 16. IX, 194.;
 διαφέρει ὀχλοκρατίας VI, 28.
 δημολογούμενος III, 582.
 διαβεβαίωσθαι I, 564.
 διαβεβαίωσις, figura, VIII, 597.
 διαβεβλημένα πρόσωπα IV, 97.
 100.
 διαβληματικός VII, 343.
 διαγράφειν τοὺς ἀδίκους τῶν νό-
 μων IX, 227.
 διαγραφή VII, 1120.
 διαδικασία VII, 1119.
 διαδοράτις III, 596.
 διάζωμα VII, 1136.
 διαζώστρα i. q. διάζωμα III, 404.
 διαθερμαίνω I, 634.
 διάθαις (ψήφοις ἔργον) III, 16.
 διαθύνεσθαι I, 560.
 διαίρεσις, (grammat.) συλλαβῆς
 διφθόγγων ἐχούσης ἀνάλυσις ἢ
 διάλυσις εἰς δύο συλλαβὰς III,
 567. VII, 889.; αἱ παρὰ τοῖς
 γραμματικοῖς λεγόμεναι διαιρέ-
 σεις V, 599.; (rhet.) τομὴ τοῦ
 περιέχοντος εἰς τὰ περιεχόμενα
 VII, 245. 246.
 διαίτησις τῆς τροφῆς IV, 7.
 διακεχυμένη ζώνη ex Phaëton-
 tis lapsu orta I, 553.
 διακαυτερεῖν I, 567.
 διακεχυμένον ἐγέλασεν III, 526.
 διακορεῖν VIII, 110.
 διακρίνεσθαι περὶ τῆς ἀρχῆς I,
 516.
 διακομφεῖν I, 625.
 Rhetor. IX.

διαλαμβάνειν παρὶ τινος II, 72.
 88. III, 613. V, 9. II, 13.
 VII, 9. 51. 168. 330. 555.
 διαλεκτική VI, 38.; διαφέρει φη-
 πορικῆς VI, 25. 33.
 διαλεκτικὸν σχῆμα VIII, 546.
 διάλληλος λόγος καλεῖται παρὰ
 τοῖς Στωϊκοῖς δ' ἀναπόδεικτος
 VII, 383. 384. VI, 160. 162.
 διαλογισμός VIII, 176.
 διαλόγου ἐργασία III, 443. VII,
 1342. 1347.
 διάλυσις i. q. ἀσύνδετον VIII,
 469. 514. 603. IX, 33. 111.
 v. s. v. λύσις. — τὸ διαλυ-
 μένον σχῆμα διειρητότητα παρὰ
 IX, 111. 123.
 διαμασάομαι I, 599.
 διαμάχη II, 50.
 διαμείλλω I, 604.
 διάμετρος. ἐκ διαμέτρου ἐγγλα-
 γμένος I, 610.; ἐκ-δ. ἐναντιού-
 μενος I, 628.
 διαμυθολογεῖσθαι I, 609.
 διάνοια εἰρηται ἀπὸ τοῦ διανοεῖν
 τὰ ὁδὸν IV, 1.; ἐστὶν ἡ δια-
 νύουσα καὶ ἀνάγουσα τὰ τῆς
 αἰσθητῆς φαντασίας τῆς δόξης
 εἰς τὸν νοῦν VI, 88.
 διαπαρθερεύω I, 471. VIII, 106.
 διαπισίω I, 556.
 διαπληκτίζομαι VII, 501.
 διαπόρησις ἐστὶν, ὅταν περὶ ἑνὸς
 πράγματος δύο ἢ καὶ πλείους
 ἐννοίας ἔχωμεν VIII, 454. 512.
 533. 678. 703.
 διαπορητικοὶ ὕμνοι IX, 156.
 διαπυκτεύω I, 508.
 διάρχεια III, 158.
 διαρκής I, 614.
 διάρχεια III, 362.
 διασκευὴ τοῦ προβλήματος ἢ δια-
 τύπωσις ἐκ τοῦ πράγματος III,
 140. V, 417. VII, 791.
 διασκευαὶ ἱππίων εἰς ἱππομαχίας
 IX, 223.
 διασκορπίζω I, 629.
 διασπάραγμα I, 608.

- διασπαράγμους I, 598.
 διασπαράττω I, 599.
 διασπιδόν I, 642.
 διάσσεις IX, 349.
 διασρέφουσαι I, 250.; τὰ τῆς ὀ-
 φθαλμοῦ διεσπιδονται I, 473.
 διασπιδόντες ὀφθαλμοῦ I, 473.
 διασπιδόντες εἰν, ὅταν τι διαβάλ-
 λωμεν. ἀξιοπίζως VIII, 457.
 513- 572. 679. 705.
 διασπιδόν I, 569.
 διασπιδόντες καὶ χλευάζειν I, 232.
 διασπιδόν I, 565. 567.
 διατάκτωρ VI, 144.
 διαταλαντεύω I, 489.
 διατριβὴ εἰς βραχείας διανοήματος
 ἡθικοῦ ἔκτασις III, 406. VII,
 1150. 1151.; αὐτὴ διατριβὰς IX,
 146. et saepius.
 διατύπωσις I, 236.; δ. εἰν, ὅταν
 ὑπ' ὅριον ἔγχεσθαι δοκῶσι τὰ
 πράγματα VIII, 456. 507. 571.
 678. 704.
 διατωδίζω VII, 1236.
 διανγῆς I, 604.
 διανλωνίζωσθαι III, 526. 579.
 διαφανεῖν τε IV, 689.
 διαχείρισις IX, 395.
 διαψήφισις VII, 1449.
 διδύγμα I, 566.
 διδασκαλικός IX, 142.
 διδασκαλικῶς IV, 20.
 διδυμοί, testiculi I, 205. Vide
 Addenda.
 διεγείρονται χαῖται I, 584.
 διειδῆς πηγὴ I, 497.
 διεργάζεσθαι ταυτὸν III, 578.
 διείσις VI, 293.
 διήγημα, ἐκθεσις πραγμάτων γε-
 γονότος ἢ ὡς γεγονότος I, 16.
 60. 182.; differt a διηγῆσει I,
 16. 60. II, 13. 198.; εἰδὴ
 διηγῆματος τέσσαρα, μυθικόν,
 πλασματικόν, ἱστορικόν, πολιτι-
 κὸν secundum Hermog. I, 17.
 II, 13.; σχήματα δὲ πάντα ib.;
 Aphthonius tria genera sta-
 tuit I, 61.
 διήγησις III, 91. 433. V, 389.
 VII, 725. 1311.
 διηρέκεια I, 443.
 διηρέκεις I, 593.
 διηρηκῶς I, 522.
 διθυράμβοι IX, 129. 143. 147.
 διθυράμβοι ποιοῦν V, 600.
 διῆσασθαι τινα I, 316.
 δικαιολογικαὶ εἰσαίτις IV, 694. 731.
 δικαιοπράγίας μέρη IX, 203.
 δικαιουσύνης μέρη IX, 198.
 διεκράτιον VII, 1118.
 δίκη varr. signif. VII, 1101.
 δίκης ὀφθαλμὸς I, 464.
 δικολόγος VI, 21.
 δικτύοις οἰκείοις ἀλλοτρίοις IV, 23.
 διλήμματον σχῆμα; quid? III,
 167. 705. IV, 14. V, 429. VII,
 834. VIII, 622.
 διογκοῦν τὸ εἶδος III, 224. 225. 231.
 διωκτικῶς λέγειν III, 225.
 διόπτρα VII, 1111.
 διόρθωσις VIII, 596.
 διπλασιασμός, τοῦ αὐτοῦ συμφέ-
 ρου προσθήκη III, 567.
 διπλασιολογία VII, 1223.
 διπλὴ ἱματίου VII, 539.
 διπλοῦν εἶδος καλεῖται, ὅπερ ἂν
 ὑπερβαῖν τὸ ἓν, καὶ τριπλοῦν
 ἢ καὶ τετραπλοῦν VII, 536.
 διπλῶν ἱματίων VII, 536. 539.
 δις διὰ τεσσάρων VII, 1111.
 1127. 1129. 1131.; δις διὰ τε-
 σσῶν VI, 238. VII, 1126—1128.
 διαφορλασία I, 553.
 διέρρου partes enumerantur VIII,
 668.
 διώκτης I, 517.
 διωμουσία VII, 1120.
 δογματεύω I, 555.
 δογματολογία I, 442.
 δόκησις I, 290. 337. 589.
 δολιχοῦρος, ὁ, i. e. μῦς VIII, 738.
 δολοφονεῖν IV, 236. VIII, 69.
 δομήτωρ I, 640.
 δόξα εἰς δύναμις ψυχῆς γνωστικῆς
 τῶν ὑπὸ τῆς φαντασίας δια-
 τυπωθέντων δικτική VI, 87.

δορυάλωτος I, 544.

δορύξενος VI, 363.

δορυφορέσθαι I, 637.

δορυφόρημα IV, 120.

δουλαγωγία I, 512.

δούλος ἀπρόσπατος ἐς VII, 1283;

φύσει ἔχθρὸν τὸ δούλον τοῖς
δισπόταις III, 19.

δράγμα I, 509.

δράμα ~~fractus~~ I, 604.; καθάπερ
ἐν δράματι IX, 224. 236.

δραματούργειν ἐγκλήματα VIII, 5.

δραματούργια III, 607.

δραπετεύω I, 498. 515.

δραπέτης I, 517.

δρασμός I, 491. VI, 442. VIII,
24.

δρασθηριότης V, 540.

δραμῖως IV, 53.

δριμύς πόθος I, 574.

δριμύτης ἄλγηδόνων I, 601.; πά-
θους I, 613.; δρ. λόγου III,
523. VI, 402. VII, 1070.

δρόμων, navis genus II, 99.

δρυκολάπτης III, 518.

δρυτόμος I, 279.

δύναμις, πρᾶγμα ἐν μεσότητι, ὃ
ἔξει καὶ καλῶς καὶ κακῶς χρεῖ-
σασθαι II, 7. 107.; αἱ κατὰ
τὰς δυνάμεις ἐπιτηδεύσεις IX,
196 sq.

δυνάσας καὶ δυνάσιδες IX, 120.

δυναστευτικός IX, 120.

δυναστεία I, 560.

δυσέντευκτος VII, 312.

δυσεπανόρθωτος I, 248.

δυσερωτιῶ I, 491.

δυσόππασος VII, 193.

δυσκατόρθωτος I, 584. II, 81.

δύσλυτοι ἀντιθέσεις V, 589.

δυσπαλῆς I, 565.

δυσπνοια I, 645.

δυστυχῆν c. accus. I, 466. III,
80.

δυσφημία I, 578.

δυσφορέω I, 547.

δυσωπείω I, 559.

E.

ἐβουλήθη et ἡβουλήθη conf.
I, 14.

ἐγγωνιδῶ VII, 1254.

ἐγκαλύνεσθαι, erubescere I,
291. 562.

ἐγκαρσιος I, 106.

ἐγκαταλίγω I, 633.

ἐγκατάρακτος τοῦ διηγήματος γρα-
φῇ III, 576. IX, 277.

ἐγκατασηκίω περὶ τι I, 542.

ἐγκαταχώννυμι I, 498.

ἐκινετοῖς VII, 1277.

ἐκκλίσω εἰς εὐχάς τὰν λόγον IX,
154.

ἐγκλημα ποιεῖσθαι τιος I, 528.

ἐγκολπίζεσθαι I, 438.

ἐγκολλημένος I, 409.

ἐγκρατής τιος I, 237.

ἐγκύκλια μαθήματα I, 146.

ἐγκύκλιος παιδεύσεις I, 632.; οἱ
λεχόμενοι ἐγκύκλιοι VI, 379.

ἐγκυμορεῖται ὁ παῖς ὑπὸ τῇ μη-
τρὶ I, 485.; κῆν φρεσὶν ἐγκυ-
μονῆσαι I, 484.

ἐγκύπτω λόγοις I, 606.

ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι IX, 128.

ἐγκώμιον λόγος ἐκθετικὸς τῶν
προσθέντων τινὲς καλῶν I, 35.

86. 226.; σοφίας I, 90.; ἐπι-
τηδευμάτων καὶ τεχνῶν ἐγκ.

IX, 131.; τῶν ἄλλων ἐγκ. IX,
131.; χάριτας πῶς χρὴ ἐγκωμιά-
ζειν IX, 158.; λαμβάνει πῶς δεῖ

ἐγκωμιάζειν IX, 174.; κόλπων
ἐγκώμιον IX, 175.; πῶς δεῖ

ἀκρόπολιν ἐγκωμιάζειν IX, 175.

ἐδάφιον VI, 269. 438. 445.; ἐδα-
φίου ὕψος VI, 193.

ἐδράζω I, 483.

ἐδυνάμην et ἡδυνάμην conf. I,
14.

ἐθειλοντής I, 567.

ἔθος IV, 727.; ἔθ. ἐκ τῶμος π.

γραφος V, 596.; ἔθος οἱ φή-
τορες πολλὰς ἀπὸ νόμον πα-

ραλαμβάνουσι V, 28.; ἐγγρα-

- φον ἴθος καὶ ἄγραφον IV, 616.; ἴθος διαφέρει φύσεως
 Ibid.; νόμον IV, 728.
 εἰ excidit I, 182.
 εἰδέχθαι I, 479.
 εἰδική δμοιωσις VIII, 615.
 εἶδος, defin. IV, 18.
 εἰδωλιανός III, 580. VII, 1237.
 εἰδωλολατρεία I, 633.
 εἰδωλον, ὃ μὲν ἐστίν, οὐ φαίνεται,
 ὃ δ' οὐδαμῶς ἐστίν, φαίνεται
 IV, 49.
 εἰδωλοποιεῖται I, 45. 101. VIII, 795.
 εἰκαιόφογοι ψόγοι IX, 119.
 εἰκασία VIII, 615.; ἐστὶ μεταφο-
 ρὰ πλεονάζουσα IX, 39. 74.
 112.
 εἰκασμα ἐστίν, ὅταν μετὰ τοῦ πα-
 ρατιθέναι τὸ ὅμοιον καθάρσει-
 μεν τοὺς πλάκας VIII, 592.
 εἰκασμός ἐστιν ὁμοιότης εἰδούς,
 παρῃσπῶσα τὴν φαντασίαν πρὸς
 τὸ γελοιώτερον VIII, 731.
 εἰκασμοδός VIII, 614.
 εἰκονογραφία VII, 615. 795.
 εἰκονολογία VII, 1223.
 εἰκὼν ἐστὶ διαγραφὴ σωμάτων κα-
 τὰ μέρος ἢ τοι μετὰ παραθέ-
 σεως ἢ διὰ ψιλῆς ἀποτυπώσεως
 VII, 1150. VIII, 610. 614. 748.
 794. IX, 604.; εἰκὼν et ὑπό-
 ωμα differt II, 160.
 εἰλικταρίον III, 696.
 εἶμι et tunc conf. in omnibus
 temporibus I, 615.
 εἶος et ἰος term. adj. conf. I,
 21.
 εἰρωνεία (σχῆμα) III, 711. VIII,
 451. 512. 513.; 590. 650. 679.
 724. 757. 773. 788.
 εἰρωτεύσασθαι I, 562.; ποῖος τελχία
 ταῦτα καθ' ἡμῶν εἰρωνεύεται
 I, 487.
 εἰς Ἰθακῆς pro Ἰθακήσιος I, 70.
 εἰσαγγελία IV, 72.
 εἰσαγωγή, sensu forensi IV, 72.
 VII, 1119.
 εἰσαγωγήμα I, 249.
 εἰσκωμάζω I, 626. 645.
 εἰσφορὰ κόμην defin. I, 53.
 ἐκασαχόθεν I, 602.
 ἐκασαχού I, 639.
 ἐκβαλλέσθαι I, 486.
 ἐκβιάζομαι I, 492.
 ἐκγαμίζω IV, 226.
 ἐκδίκησις I, 563.
 ἐκδικεῖται I, 540.
 ἐκχειρία I, 588.
 ἐκδιτρίζω I, 438. 463. 492. 618.
 ἐκθλίψις, ἀποβολὴ ἑνὸς συμφώνου
 οὐ ποιοῦντος συνάβην III,
 567.
 ἐκπύρω τὸν θυμὸν I, 483.
 ἐκκλησίαις ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰς
 ἐκ μετακλήσεως συνάθροισάς
 ἐπὶ τε ἱερταῖς ἢ πατηγύρεσι,
 ἐγκωμίοις τὰς ἢ ψόγοις, ἀπὸ
 Γοργίου τὴν ἀρχὴν λαβόντας
 VI, 470.
 ἐκκοκύνειν III, 382.
 ἐκκρημῆς III, 561.; ἐκκρημῆς et
 χοι ib.
 ἐκκροινίζομαι III, 526. 527.
 ἐκκρούω τὸ τῆς ψυχῆς μαινόμενον
 I, 514.
 ἐκλάμπει ἀρετὴ ἐν ἀτυχήμασι μά-
 λιστα I, 730.
 ἐκλείπω omitto I, 225.
 ἐκλυοῖς ἐστὶ πραγμάτων μεγάλων
 δεινότης διὰ μικροπρεπείας
 τοῦ λόγου μαραινόμενῃ ἐν ταῖς
 τῶν ἀκούοντων διαβολαῖς VIII,
 590.
 ἐκμαγεῖον I, 590.
 ἐκμαρτυρίαι λέγονται τὰ ἔγγραφα,
 τὰ δὲ ἄγραφα μαρτυρίαι II,
 274.
 ἐκμάσσω I, 487.
 ἐκπελαγώω I, 488.
 ἐκπίνω I, 507.
 ἐκπληκτικός I, 242.
 ἐκπληκτός I, 577.
 ἐκπολεμῶ I, 498.
 ἐκπορίζω I, 586.
 ἐκπτωσις IV, 17.

ἐκπύριζω I, 477.
 ἐκταύς εἶναι, ὅταν τὰ συσπλόμω-
 να διχρῶσα ἀναθῇ III, 560.
 VIII, 744.
 ἐκτείνω I, 13. 14.
 ἐκτόπως I, 560.
 ἐκτραχλίζω I, 444. III, 226.
 ἐκτρέπω I, 575.
 ἐκτροπή I, 645. 646.
 ἐκτυπα καταθέσθαι IX, 186.
 ἐκτυφλῶ I, 574.
 ἐκφαντορικῶς I, 442.
 ἐκφάντωσις i. q. ἐκφαντορία III,
 526.
 ἐκφάσις τοῦ σώματος III, 471.
 ἐκφραυλίζω I, 569. 591.
 ἐκφῆρσιν ἀπόρρητα I, 594.
 ἐκφῆρσιν εἰς κατάν I, 311.
 ἐκφῆρσθαι πρὸς ἡδονὴς I, 315.
 ἐκφορὰ τῶν τιτλεντηκότων IX,
 203.
 ἐκφρασις definit. I, 47. 103. 238.
 ἐκφυλος I, 435.
 ἐκχόλωσις III, 608.
 ἑκαίρα primum puella fuit I,
 269.
 ἑκαίρα καὶ συνή I, 267.
 ἑκαίρας ἐγκώμιον I, 334.
 ἑκατιοῦσθαι I, 568.
 ἑκατώμα I, 562.
 ἑλαφος καὶ νεβρός, fab. I, 267.
 ἑλαφος, τύπος τοῦ δέου I, 350.
 ἐλέγχω et λέγω conf. I, 598.
 ἑλιον et ἑλαιον conf. IV, 84;
 περὶ τοῦ τὸν ἑλιον κινεῖν IX,
 579 sq.; ἑλεὼν βωμὸς Athenis
 I, 498.
 ἐλευθέριος et ἑλευθέριος conf. I,
 227.
 ἐλευθέρια τέχνη I, 196.
 ἐλεφαντινῆς IX, 46.
 ἑλικες βλέφαρων οὐκέτι ἑλικες IX,
 318.
 ἐλκοποιῶ IV, 428.
 ἐλλαμπρύνεται τῷ λόγῳ III, 256.
 257.
 ἐλλειπτικὸν ὄργανον VIII, 663.
 665.

ἐλλειψις (grammat.) ἀποβολὴ φω-
 νητικῆς III, 367.; rhet. VIII,
 470. 498. 570. 683. 721. 745.
 772. 796. 813.
 ἐλλειμνίζω VI, 71.
 ἐλυτρον I, 479.
 ἐμβαθύνετε τῷ γράμματι τὸν νοῦν
 I, 505.
 ἐμβριθῆς I, 582.
 ἐμμελλον et ἡμελλον conf. I, 14.
 ἐμμεθόδως IV, 371.
 ἐμπειρία definit. II, 109. IV, 7.
 VI, 44.
 ἐμπειρικὸς ἱατρός IV, 8.
 ἐμπείρω I, 639. 641.
 ἐμπειργάφασθαι III, 561.
 ἐμπερίβολος λόγος III, 262. 265;
 σχήματα III, 559.
 ἐμπήγνυσθαι I, 599.
 ἐμπήμρημι I, 600.
 ἐμπέπτων σαχασμός III, 50.; εἴ-
 ρηται ὅτι εἰς τὴν μετάθεσιν
 τῆς αἰτίας ἐμπέπτει ἕτερον ζή-
 τημα VII, 368.; ἐμπέπτων ὄρος
 VII, 469.
 ἐμπιστεύω I, 569.
 ἐμπομπέω IV, 185. VIII, 178.
 ἐμπορεύομαι I, 443.
 ἐμπρησμός I, 601.
 ἐμπρόθεσμος IV, 473. VIII, 40.
 ἐμπυρος I, 497.
 ἐμφασίς εἶναι, ὅταν μὴ αὐτὸ τις
 λέγῃ τὸ πρῶγμα, ἀλλὰ δι' ἐπί-
 ρων ἐμφαντῇ V, 480. VI, 223.
 VIII, 543. 746. IX, 387.
 ἐμ-ιλοχωρεῖω I, 642. VII, 1151.
 ἐμφράττω I, 641.
 ἐμψυχότεροι ὀρποννντὺρ τοῖς ἀ-
 φιλετέροις IX, 141.
 ἐναγκαλίζομαι I, 621.
 ἐναληθῆς I, 655.
 ἐναλλυκίος-θεοῖς (dictio Home-
 rica-IX, 263.
 ἐνάλλιοι θεοὶ I, 488.
 ἐναλλαγή (grammat.) III, 569.
 ἐναμβρύνομαι VI, 593. VIII,
 178.
 ἐνάμειλλος εἶναι IV, 229.

ἐναντίον διαφέρει τοῦ ἀντικειμένου VII, 1024.; ἐναντία ἐναντίων ἀναιρετικά, canon medicorum IV, 8.

ἐναποκλείω I, 546.

ἐναπολαμβάνω I, 552.

ἐναποσάζω I, 440.

ἐνάργεια γίνεται ἐξ ἀκριβολογίας καὶ τοῦ παραλείπειν μηδὲν μηδ' ἐκτέμνειν IX, 91.

ἐνάργημα VIII, 456.

ἐναργής et ἐνεργής conf. I, 47.

ἐνδειξίς IV, 72. VII, 1119.

ἐνδεκα ἐτ' ἐν δέκα amphibolia IV, 273.

ἐνδιαιθετός λόγος II, 116. III, 336. VI, 419.

ἐνδιακειμένως III, 344.

ἐνδιάσκευος τοῦ διηγήματος γραφή III, 576.

ἐνδοιάζω I, 483. III, 245. 333. 334. 352. 353.

ἐνδοιασίς III, 228. 353.

ἐνδοιαστικός III, 347. 353.

ἐνδόμυχος III, 524. 577.

ἐνδοξα ἐγκώμια IX, 162.; ἐνδοξοὶ πράξεις IX, 206. 344.; ἐνδοξὰ πρᾶγματα IX, 342.; θιῶρημα ἐξ ἐνδόξου κρίσεως IX, 208. 481.

ἐνέργεια ἐστὶ φράσις ὑπ' ὅψιν ἄγουσα τὸ νοούμενον VIII, 747.

ἐνεργεῖσθαι τι κατὰ πόλεμον I, 567.

ἐνεργούμενον τὸ ἀδίκημα I, 226.

ἐνεργής et ἐναργής conf. I, 47.

ἐνζωγραφίω I, 525.

ἐνθουσαυρίζειν τῇ μνήμῃ III, 563.

ἐνθύμημά ἐστι τὸ τοῦ προσηγουμένου ἐπιχειρήματος συμπέρασμα III, 124. 458. V, 403. VI, 37. 558. 582. VII, 14. 36. 762. IX, 522. 604.; διαφέρει γνώμης VII, 765.

ἐνθουμηματίζεσθαι III, 522.

ἐνθύμιον I, 590.

ἐντία et ἐνία conf. I, 163.

ἐννοια, μέρος λόγου III, 388. VII, 885.

ἐνοικισμός et συνοικισμός conf. IX, 185.

ἐνσαῖς, ὅταν εἰς αὐτὸ τὸ ἐναντίον περιτρέπωμεν τὸν λόγον VII, 420.; περὶ ἐνστάσεως καὶ ἀντιπαραστάσεως III, 120. V, 400. VII, 757.

ἐνσηνίσσεται III, 469.

ἐνσηρίζω I, 601.

ἐντεχνος πίσις IV, 95. VII, 22. 190. IX, 601.

ἐντολή. ὁ ἐντολῆς καλούμενος τόπος IX, 693.

ἐντρέπεσθαι τινας IX, 560.

ἐντροφῆν τινη I, 576. 578.

ἐνυπόκριτος, εἰγμή III, 565.

ἐνωσις I, 640.

ἐξαγγέλλω IX, 249.

ἐξάγιος VI, 56.

ἐξαγόρευσις I, 599.

ἐξαγωγήμα I, 249.

ἐξαιρεῖν et ἐξαιρεῖσθαι ταλέντης I, 345.; absolute I, 290.; τῇ γνώμῃ κακίας I, 563.

ἐξαίρω τοῦ λόγου III, 196.

ἐξαισιος I, 631. 639.

ἐξακοντίζω I, 497.

ἐξακριβίω I, 505.

ἐξαλείφεται κακὸν I, 564.

ἐξηλλαγμένους κατὰ φύσιν I, 219.

ἐξάντης ἀσεβημάτων IV, 359.

ἐξαντλῶ τὸν βίον I, 576.; πᾶν τὸ φιλότιμον I, 642.

ἐξαπύτη δῆμον V, 148.; δικαστήριον V, 147.

ἐξάπαντα (vox suspecta) IX, 282.

ἐξαποπτεύω I, 601.

ἐξύπτεται τινας I, 585.

ἐξαργύω I, 505.

ἐξαργισμός VI, 114.

ἐξασράπτω I, 640.

ἐξελγμός III, 598.

ἐξελλξεῖς πρὸς ἄλλους III, 580.

ἐξεπίτηδες I, 187.

ἐσταῖσθαι σημαίνει τὸ ὕλην καὶ
ἀφορμὴν παρέχειν τῷ λόγῳ
IV, 87.
ἐστὶν ἡγίου I, 561. 575.; ἡ παλ-
δων I, 633.
ἐξύρημα I, 641.
ἐξηγηματικοὶ (ὑμνοὶ φυσικοὶ) IX,
142.
ἐξημερώ I, 586.
ἐξισθαι I, 647.
ἐξίλλαι ἐστὶν ἀρχαῖον ὄνομα, ὅπερ
οἱ μεταγενέστεροι ἑλληνικώτερον
ἐξελίξιν λέγουσι VII, 1120.
ἐξίς, γυνῶις παρὰ τοῖς παλαιοῖς
IV, 3.
ἐξισάζω I, 573.
ἐξίστημι λόγῳ μὲν τὸ ὕδαρ, ἡμῶς
δὲ τῷ θανάτῳ I, 499.
ἐξίστημι τῆς συνηθείας I, 575.
ἐξίτηλος I, 561.
ἐξομάσασθαι I, 494.
ἐξορχεῖσθαι I, 272.
ἐξουθενισμός VI, 85.
ἐξουθενώ I, 623.
ἐξούλης δίχη VII, 1120.
ἐξοχή ἐστὶ λόγος ὃ μετὰ τὴν κοι-
νήν σημασίαν εἰδικῶς καθ' ὃν
περοχὴν τινι προσνεμόμενος VIII,
732. 777. 814.; κατ' ἐξοχὴν
σχῆμα VIII, 604.
ἐξυμνέω I, 565.
ἐξυφαίνω τὸν λόγον VI, 132.
ἐξωκεανίζεσθαι III, 532.
ἐξωμοσία VII, 1131.
ἐπαγγέλλομαι I, 640.
ἐπαγγελία δοκιμασίας VII, 1121.
ἐπαγγελία et ἀπαγγελία conf.
I, 15.
ἐπαγγέλλειν et ἀπαγγέλλειν τὴν
σύνοδον conf. IX, 214.
ἐπαγλαῖζω I, 480. 487.
ἐπαγωγή ἐστὶ μέθοδος ἐκ τῶν κα-
τὰ μέρος τῶν καθόλου πικτω-
κῇ VI, 37. VII, 57. VIII, 614.
ἐπαγωγός I, 262.
ἐπαθύρω I, 478.
ἐπαθλον I, 591.
ἐπαινοὶ λαμβάνονται ἀδείῃσι, πα-

ραλείφει, παραβολῇ, εὐφημίᾳ
IX, 400.
ἐπαλαλάζω τὸ ἐνυάλιον I, 497.
ἐπαλαλάζει τὸ θείατρον I, 507.
ἐπαληθίζω I, 555.
ἐπαμφοτερίζω IX, 149.
ἐπαναδιπλώσις VII, 1187.
ἐπαναιρεῖσθαι IX, 227.
ἐπανάληψις III, 412. VI, 196.
338. 368. 707. VII, 1187. 1188.
VIII, 444. 462. 499. 554. 679.
705. 753. 797. 814. IX, 87.
ἐπαναλίσκω I, 528.
ἐπανύστημα I, 610.
ἐπαγασροφή γίνεται, ὅταν τὸ τέ-
λος τοῦ κώλου ἱτέρου κώλου
τις ἀρχὴν ποιήσῃται III, 286.
710. VI, 338. VII, 1188.
ἐπανασώζω I, 594.
ἐπανατείνω τὸ ξίφος I, 524.; θά-
νατον I, 595.
ἐπαναφορά ἐστὶν, ὅταν ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ κόμματος δύο ἢ πλείον
κῶλα ἀρχῇται VI, 197. 338.
368. VII, 1187. VIII, 446.
446. 463. 499. 558. 598. 680.
705. IX, 33. 110.; διπλὴ ἐπα-
ναφορά VIII, 680.
ἐπάνοδος ἐστὶν, ὅταν δύο ὀνόματα
διάφορα προτιθέντες μηποτὶ
τοῦ νοῦ πέρας ἔχοντος ἐπανί-
ωμεν ἐπὶ τὰ προκείμενα VIII,
465. 499. 572. 682. 707.
ἐπάρματος I, 617.
ἐπαύξησις ἐστὶ φράσις κατὰ πρός-
θεσιν αὐξάνουσα τὸ σημαίνον-
μενον VIII, 777.
ἐπηυξημέναι πόλεις IX, 183. 184.;
quomodo laudandae IX, 186.
ἐπίστακτος I, 427.
ἐπείσθεοις I, 605.
ἐπείσφρω I, 465.
ἐπείκεινα πάσης εὐθύνης I, 589.
ἐπέκτασις, πλεονασμός συλλαβῆς
ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευ-
ταίας συλλαβῆς III, 566.
ἐπεκτείνω I, 177.

- ἐπαμβάλω κειμήνῳ I, 493. IV, 756. c. not.
 ἐπαμβολή VI, 127. VII, 1262.
 ἐπενθύμημα, τὰ μετὰ τὸ πρῶτον ἐνθύμημα ἐπαγομενον III, 604. 126. V, 410. VI, 558. 582. VII, 767.
 ἐπενθύμσεις, αἱ ἀπλῶς ἔννοιαι κατασκευαστικαῖ τιῶν VII, 1147. 1148. 1149.
 ἐπεξηγήσεις ἐς ἄσφατους λέξεις ἢ λόγου σαφηνισμός VIII, 500. 819.
 ἐπίγραφος III, 467.
 ἐπήβολος III, 382.
 ἐπήλυς I, 565.
 ἐπ' λυσίς I, 503.
 ἐπήρεια I, 608.
 ἐπήρεια τῆς ἀκοῆς I, 450.
 ἐπὶ μᾶλλον et ἐν μᾶλλον I, 482.
 ἐπιβατήριος (λόγος) IX, 231.
 ἐπιβατήριος λαλιά IX, 256.
 ἐπιβακχεύω I, 491.
 ἐπιβάλλω I, 608.
 ἐπιβάλλειν πράγμασι I, 604.
 ἐπιβάλλομαι τινος I, 585.
 ἐπιβάτης I, 581.
 ἐπιβολή VII, 148.
 ἐπιβεβουλευμένος λόγος V, 514.
 ἐπιβρυχάομαι I, 488.
 ἐπιβώμιος I, 478.
 ἐπιγράφομαι τινα I, 474.
 ἐπιδαψιλεύομαι I, 628.
 ἐπιδείγματα πλουσίων IX, 50.
 ἐπιδεικτικοὶ λόγοι IX, 128.
 ἐπιδείξεις λόγων πολιτικῶν IX, 128.
 ἐτιδημίαται θεῶν IX, 140.
 ἐπιδιὰσχίζω VII, 214.
 ἐπιδιόρθωσις ἐς ἄν, ὅταν τοῖς δοκοῦσιν ἡμαρτηθῇ ἐπάγγελτις ὥς περ θεραπείαν τὴν μετένοιναν III, 711. VIII, 596. 434. 506. 535. 596. 650. 674. 698.
 ἐπιδήφοριος ἱατρός VI, 44.; opp. λογικός ἱατρός ib.
 ἐπιείκεια III, 328. V, 536. VI, 412. VII, 1073.
 ἐπιεικὲς σχῆμα VIII, 646.
 ἐπίτευξις VIII, 603.
 ἐπιθαλάμιος (λόγος) IX, 263.
 ἐπιθανάτια ἐπορχήσομαι I, 496.
 ἐπιθωῶσσω I, 431. 470.
 ἐπικαταβάλλω I, 638.
 ἐπικερδῆς I, 524.
 ἐπικερτομῶν I, 478.
 ἐπικερτόμημα IX, 51.
 ἐπικερτόμησις ἐς λόγος ἐρεθιστικός ἐπὶ τῷ ληπῆσαι τοὺς ἐχθροὺς συντεθειμένος VIII, 591. 760.
 ἐπικίνδυνος I, 584.
 ἐπικλήρων κλῆρος IX, 205.
 ἐπικουφίζω τινά τιος I, 543.
 ἐπίκρισις III, 707. VIII, 630.
 ἐπίληπτος I, 552.
 ἐπιλογικαὶ ἀντιθέσεις V, 590.
 ἐπίλογος defn. III, 460. IV, 13. VI, 559. 582. IX, 531.; a Corace inventus VI, 13.
 ἐπιμαρτυρεῖται IX, 155.
 ἐπιμίλεια (ἀρετὴ λόγου) IX, 391.; III, 277. V, 511. VI, 316. VII, 1033.
 ἐπιμετρισμοῦ σχῆμα VIII, 637.
 ἐπιμιῖται ἀλλοδαποῖς I, 583.
 ἐπιμιῖτα I, 365.
 ἐπιμονή ἐς ἄν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νοσήματος ἐπὶ πλείον ἐπιμονή VIII, 440. 501. 508. 560. 655. 675. 700. IX, 114.
 ἐπιμύθιον I, 60. 250.
 ἐπίπαν, ὥς ἐπ. I, 568.
 ἐπίπεδον I, 579.
 ἐπιπηδᾶω κειμένοις I, 495.
 ἐπιπλοκή I, 511.
 ἐπίπλους Μουσῶν I, 450.
 ἐπιπροσθίω I, 476.
 ἐπιπροσθήσεις II, 97.
 ἐπιρρέπης VII, 97.
 ἐπιρρέπως ἔχειν πρὸς τι IV, 27.
 ἐπιρρίπτω I, 495.
 ἐπισείω κίνδυνον I, 600.
 ἐπισεμνολογέω τὴν πράξιν I, 599.
 ἐπισεμνύνω I, 634.

ἐπισεμνύομαι I, 520.
 ἐπισκεπής λιμήν IX, 175.
 ἐπισκεπτός I, 562.
 ἐπισπαστικός I, 262.
 ἐπισπαστρον III, 532.
 ἐπιστακτώτερον ἐπιβάλλειν I, 589.
 ἐπισενάζω I, 492.
 ἐπισήμη, defn. II, 108. IV, 2.
 VI, 41.; τέχνης διαφέρει II,
 108.; αἱ κατὰ τὰς ἐπισήμας
 ἐπιτηδεύσεις IX, 196.
 ἐπισοιβάζω III, 527. 539. 581.
 ἐπισοιβασμός III, 538.
 ἐπισολικός χαρακτήρ IX, 96.
 ἐπισρεπτικός I, 443. 444.
 ἐπιστρέφειν τὸν ἀκροατὴν IX, 221.;
 ἐπιστρέφειν τὸν ἀκροατὴν (si
 lectio certa) IX, 292.
 ἐπισφραγίζω I, 515. VII, 1319.
 ἐπισφραγίζεσθαι VII, 1318.
 ἐπισφραγισμός VII, 1319.
 ἐπισφραγισμός VII, 425.
 ἐπισώρευω I, 616.
 ἐπίταις (σχῆμα) VIII, 501.
 ἐπιτάφιος I, 226. IX, 287 sqq.
 ἐπιτείνειν IX, 224.
 ἐπιτευκτικός I, 655.
 ἐπιτηδεύματα ἐσὶν ἄνευ ἀγώνων
 πράξεις ἡθικαὶ IX, 220. 241.
 ἐπιτηδεύσεις. Earum genera IX,
 194.
 ἐπιτίμῃσις (σχῆμα) VIII, 486.
 532.
 κατ' ἐπιτομήν et καθ' ὁρμήν
 conf. IX, 163.
 ἐπιτραγώδης IX, 56.
 ἐπιτρίβω I, 557.
 ἐπιτρέχον (σχῆμα) III, 709. VII,
 1030. 1052. not. VIII, 636.
 ἐπιτριπτός I, 638.
 ἐπιτροπή ἐστίν, ὅταν τοῖς ἀκούου-
 σιν ἐπιτρέψωμεν τὴν τῶν πρα-
 γμάτων ἢ ὀνομάτων ἐξουσίαν
 VIII, 602.
 ἐπιτραχασμός VIII, 450. 505.
 656. 701.
 ἐπιτωθαζω VII, 18.
 ἐπιφοιτῶσιν ὄναιοι I, 570.

ἐπιφορὰ τῶν πραγμάτων I, 517.
 ἐπιφορτίζω I, 431.
 ἐπίφρασις ἐστὶ λόγος τινὶ ἢ τισὶν
 ἐξαιρέτως ἐπιφαινόμενος VIII,
 500.
 ἐπιφυλλίδες VII, 1132.
 ἐπιφώνημα III, 172. 706. V,
 431. VII, 841. VIII, 623. 696.
 IX, 49.
 ἐπιχειρήμα, λόγος κατασκευαστικός
 τοῦ προτεθέντος κεφαλαίου II,
 103. III, 111. V, 395. VI,
 385. 557. 581. VII, 751. IX,
 445. 601 sqq.; τόποι τὰ ἐπι-
 χειρήματα λέγονται, διότι ἀπ'
 αὐτῶν ὡς ἐκ τόπου ἐπιτηδείου
 ὁρμώμενοι τὸ δοκοῦν ἡμῖν βε-
 βαιοῦμεν II, 32. 412. III, 455.;
 περὶ ἐργασίας ἐπιχειρημάτων
 III, 122. V, 402. VII, 759.;
 περὶ πλυστοῦ ἐπιχειρήματος III,
 132.; περὶ τάξεως ἐπιχειρημά-
 των III, 136. V, 414. VII,
 783.
 ἐπύχειον I, 628. 646.
 ἐπύχευος I, 582.
 ἐπιχωριάζω I, 502.
 ἐπιψηκάζω I, 476.
 ἐπιψηφίζω I, 516.
 ἐπωκισμένοι πόλεις, quae IX,
 184.; quomodo laudandae IX,
 186 sq.
 ἐπορχίομαι I, 490. 492.
 ἐπιτάπυλος I, 493.
 ἐπωβελία VII, 1121.
 ἐπωδὸς μέτρον ἐστὶ τροχαϊκὸν τρι-
 μετρον καταληκτικόν VII, 819.;
 ἐπωδοὶ ὠνομασθησαν ἀπὸ τοῦ
 ἐπὶ τῷ τέλει ἐπαδύεσθαι τῷ μέ-
 λει VI, 128.
 ἐπωνύμως I, 602.
 ἐπωρύω I, 488.
 εἰργασμένος et εἰργασάμενος conf.
 I, 425.
 ἐργασία χρημάτων I, 271.; ἐργα-
 σία ἐστὶ λόγος κατασκευαστικός
 τοῦ προτεθέντος ἐπιχειρήματος,
 ἢ παραβολῆς ἢ παραδείγματος.

- ἔχων τὴν γίνεσθαι VI, 34. 557.
 581.
 ἐργασίαι εἰς III, 479.
 ἐργαστήριον I, 628.; ἐργαστήριον
 λόγων καὶ Μουσῶν IX, 312.
 ἐργολάβεια VIII, 512.
 ἔργον μακαρίας I, 513.; ἡλίου I,
 452.; ἀπάτης I, 474.
 ἐργώδης I, 618.
 ἐρεσχελεῖν III, 199.
 ἐρεῖν et αἰρεῖν conf. I, 292.
 ἐρημία IX, 593.
 ἐρημόπλανος IX, 53.
 ἐρημος λόγων I, 568.
 ἐρίγδουπον μυκᾶσθαι I, 497.
 ἐριθος I, 530.
 ἐριν τινὲς ζώην προσέθηκαν τῇ
 ζηλοτυπία IX, 153.
 ἐρκεῖον I, 488.
 ἐρμαιον I, 502. 568. 592.
 ἐρμηνεία VII, 725. IX, 1. 443.;
 ἐρμηνείας ἀρτὰι τέσσαρες, ἑλ-
 ληνισμὸς, σαγήνεια, συντομία,
 πιθανότης VI, 36.; ἡ μὲν ὀνο-
 μάζεται κατὰ ραμμῆν, οἶον
 ἡ κατὰ περιόδους ἔχουσα, ἡ δὲ
 διερρημῆν, ἡ εἰς κώλυ λε-
 λυμένη IX, 8.
 ἐρμολύφος I, 640.
 ἐρύθημα I, 477.
 ἐρώτημα ἐστὶ, πρὸς ὃ ἀνάγκη ἀ-
 ποκρίνασθαι καὶ ἢ οὐ VIII,
 455. 678. 703.
 ἐρώτησις. σχῆμα κατ' ἐρώτησιν
 III, 708. VIII, 496. 597. 632.;
 τὸ κατ' ἐρώτησιν ἡλεγκτικὸν
 VIII, 631.
 ἐρωτιῦτος II, 202.
 ἐρωτικοὶ IX, 129.
 ἔυπερος IX, 159.
 ἐσιάτωρ I, 575. 577.
 ἐσχηματισμένον, τὸ IX, 117. 483.
 V, 44. 45.; ἐσχηματισμένα
 προβλήματα III, 181. V, 435.
 VII, 854. 950. IX, 534.
 ἐσχηματισμένος IV, 53.
 ἐταζόμενος βασάνοις I, 594.
 ἐταιρεία I, 570.
 ἔτασις III, 518.
 ἐτεράληξ I, 600.
 ἐτεράριθμον εἶναι εἰς ἀριθμὸν ἀπὸ
 ἀριθμοῦ μετάβασις VIII, 503.
 ἐτερογενεῖς ἐστὶ μετάβασις εἰς γέ-
 νος ἀπὸ γένους VIII, 503. 819.
 ἐτερόδοξος I, 632.
 ἐτεροζυγίῳ VI, 323.
 ἐτεροπρόσωπον εἶναι ὑποβολή προ-
 σώπου τοῦ λόγοντος VIII, 504.
 819.
 ἐτεροπροσώπως VII, 7.
 ἐτεροφθέρες ζήτημα III, 7. IV,
 171. V, 71. 248. VII, 157.
 ἐτεροπτικὸν εἶναι μετάβασις εἰς
 πῶσιν ἀπὸ πτώσεως VIII, 503.
 ἐτεροσχημάτισον εἶναι ἐναλλαγή
 ῥήματος εἰς μετοχὴν VIII, 503.
 ἐτερότης IV, 693.
 ἐτερόφθαλμον καταστῆσαι τὴν Ἑλ-
 λάδα VIII, 173.
 ἐτερόχρονον εἶναι μετάβασις ἀπὸ
 χρονικοῦ ῥήματος εἰς χρόνον
 ἄλλον VIII, 504.
 ἔτι et ἔτι conf. I, 21.
 ἔτι et ὅτι conf. I, 198.
 ἐτοιμασία I, 576.
 εὐ et a privat. conf. I, 41.
 εὐαισθησία I, 227.
 εὐαίλωτος I, 427.
 εὐανθής I, 242.
 εὐαπολόγητος I, 545.
 εὐαρίθμητος I, 619.
 εὐαρχίας ἐγκώμιον I, 336.
 εὐάφεια I, 611.
 εὐγένεια I, 227. 232.
 εὐγνωμονέω I, 500.
 εὐδίαυσις VII, 517.
 εὐδόκιμον, τὸ I, 562.
 εὐέλεγκτος I, 609.
 εὐέμπιστος II, 225.
 εὐεξαιπύτης I, 529.
 εὐερκής IX, 169.
 εὐετηρία I, 607.
 εὐέως καὶ εὐτελής III, 222. VI,
 222.; ἐκπίπτει ὁ λόγος εἰς τὸ
 εὐζωνότερον III, 218.
 εὐημερία IX, 122.

εὐθαλής I, 525.
 εὐθανασία I, 227.
 εὐθής VI, 210.
 εὐθιτος I, 581.
 εὐθιτος III, 75. VIII, 301.
 εὐθραυτος I, 609.
 εὐθυδικία ἐς τὰ κατ' εὐθὺ τῆς
 δίκης ἵσται, καὶ μόνον ἀπὸ τοῦ
 νόμου προβάλλεσθαι ἄδειαν,
 ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπὸ τῶν πραγμά-
 των ἀπολογίαν ποιῆσθαι VII,
 238. 1120. IV, 774.
 εὐκλής δόξα I, 567.
 εὐκράτως III, 663.
 εὐκρίνεια III, 210. VI, 174. VII,
 939.
 εὐκτικοὶ ὕμνοι IX, 134.
 εὐλιμενότης IX, 175.
 εὐμύθεια VII, 66.
 εὐλογοφανής II, 316.
 εὐλυτοὶ ἀντιθέσεις V, 589.
 εὐμαρής. ἔξ εὐμαροῦς I, 583.
 εὐμοιρία I, 424.
 εὐμοιρίω I, 602. 605. 620.
 εὐμουσας III, 574.
 εὐνομος I, 565.
 εὐφραδία I, 253.
 εὐπαγὲς ὄνομα ἐς τὸ μειγμένον
 ἴσας τοῖς γράμμασι IX, 79.
 εὐπαιδευσία VIII, 336.
 εὐπαρακολούθητος I, 654.
 εὐπατρίδαι I, 603.
 εὐπειθεια I, 500.
 εὐπερίγραπτος VII, 730.
 εὐπλοία I, 488.
 εὐποιΐα I, 443.
 εὐπορία τῆς τροφῆς I, 266.
 εὐπρόσδεκτος IV, 99.
 εὐπρόσιτος IV, 94.
 εὐρεσιλογία VII, 165.
 εὐρεσις (ρήτορος ἔργον) VII, 15.;
 εὐρ. ἐξ ἐν ἐπίνοια νοημάτων ἢ
 μολίων τῷ ὑποκειμένῳ πράγμα-
 τι V, 594. VI, 579.
 εὐρήπιτος I, 591.
 εὐρυγάρῳ, ἢ i. e. θάλασσα VIII,
 738.

εὐρυθμία IX, 419. 420.; ἡ δὲ
 I, 632.; κόλπων IX, 175.
 εὐρύνω I, 581.
 εὐριχανές ἀντὶ τοῦ πλατὺ III,
 579.
 εὐσαλής I, 525. 582.
 εὐσοχία I, 201. 457.
 εὐσόχως I, 602.
 εὐταξία I, 252.
 εὐτεχνία I, 227. 232.
 εὐτέλεια. τὸ κατ' εὐτέλειαν σχῆμα
 VIII, 656.
 εὐτολμος et ἄτολμος conf. I, 41.
 εὐτυχοῦνται ἡμῖν ὄμβροι IX, 230.;
 εὐτυχεῖν c. accus. IX, 245.
 322.
 εὐτυχής τινος I, 603.
 εὐφορία I, 512.
 εὐφημία I, 499. 565.
 εὐφημισμός IX, 114.
 εὐφημος I, 562.
 εὐφραδής III, 574.
 εὐφύα III, 522.
 εὐχαρής IX, 274. Addendum
 Lexicis, si lectio certa.
 εὐχάριτος et εὐχάριτος conf. IX,
 59. 76.
 εὐχείρωτος I, 631.
 εὐώνυμος pro σκαιὰ dicitur κατ',
 ἀντίφρῃσιν VIII, 756.
 ἐφαπλώ I, 498.
 ἐφηπλωμένος I, 424.
 ἐφεδρεύω I, 495. 585.
 ἐφεδρος ἱρίποδος I, 496.
 ἐφέλκεσθαι τινα τοῦ χιτωνίου I,
 509.; ἐφέλκεσθαι μαχόμενα IX,
 152.
 ἐφίεσις I, 581.
 ἐφήγησις VII, 1119.
 ἐφικεῖσθαι τῆς ῥητορικῆς I, 145.
 ἐφιππα I, 532.
 ἐφολκίον I, 626.
 ἐφοπλίζω I, 516.
 ἐφοδος I, 109.; τῶν λόγων I, 227.;
 ἐφ. ἐξ ἐν εὐλογος αἰτία διηγῆ-
 σεως III, 452.
 ἐφορος δίκη I, 594.
 ἐφυμένω I, 499.

ἐκόντες I, 640.
ἐκίγγων I, 471. 563. VIII, 334.
ἐκμυθία VIII, 118.
ἐκθρικός III, 239.
ἐκιδνοτοκος I, 626.
ἐκυρός et ὀκυρός conf. I, 183.
ἐκλοκρασία VII, 1159. 1161.

Z.

ζέας I, 505.
ζέγμα VIII, 474. 686. 696. 769.
ζεφυριος I, 478.
ζήλος ἐστὶν ἐνέργεια ψυχῆς πρὸς
θαῦμα τοῦ δοκούντος εἶναι κα-
λοῦ κινουμένη VII, 865.
ζηλοτυπεῖν I, 270. 502.
ζηλότυπος I, 477. 637.
ζηλοτυπίαν τινὲς τῶν νεωτέρων
δαίμονα ἀνέπλασαν IX, 153.
ζήτημα, variae signif. VII, 171.
not.
ζήτημα καὶ ζήτησις καὶ σιάσις
διαφέροντων V, 592.
ζοφερός I, 554.
ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν ἀντὶ τοῦ
τὸ δίκαιον μὴ παραβαίνειν VIII,
717. 735. 815.
ζυγαστικῶν VI, 297.
ζυγώματα VII, 1111. 1125.
ζωάγρια I, 592.
ζωαρχία I, 599.
ζωγραφία maxime gloriantur
Athenienses IX, 196.
ζωγράφω I, 517.
ζώνη διατεταυμένη I, 553.
ζωοπλαστία VI, 61.
ζώωσις VI, 61.

H.

ἡδυνήτες pro ἅλεις dicitur κατ'
ἀντίφρασιν VIII, 756.
ἡδυσμα I, 500.
ἡδύνερος VIII, 493.
ἡθικά πρόσωπα IV, 100. 599.
ἡθοποιῶ, μίμησις ἡθους ὑποκει-
νου προσώπων I, 44. 101. VIII,

449. 509. 510. 537. 676. 701.
IX, 545.
ἡθος λόγου III, 303. V, 526.
VI, 375. VII, 1055.
ἡθος ῥήτορος VI, 320.
ἡκω. τὰ λοιπὰ πρὸς ἀρετὴν ἡ-
κοντα IX, 304.
ἡμαρτημένος VII, 343.
ἡμερόκοιτος VII, 1102.
ἡμίμετρον IX, 1.
ἡπειρώω II, 628.
ἡρώης καὶ δαίμονες I, 250.
ἡττημένος et νικησας opp. I, 48.
237.
ἦτω pro ἔστω I, 74.

Θ.

θαλαμηπόλειν τὸν ἔρωτα I, 430.
θαλαμηπόλος I, 457.
θαλός I, 270.
θαλίσις (τὰ) IX, 251.
θανάτου ὁ ὕπνος ἀδελφός IX,
151.
θανμασμός III, 340. i
θανματοποιός I, 542. VI, 43.
θανματουργία I, 500. 631.
θάμασι et θαύμασι conf. I, 15.
θαυματίζεσθαι III, 340.
θαυμάσιος VIII, 226.
θαύρα λόγων IX, 259.
θεηγόρος I, 443.
θεῖκος I, 642.
θειογραφικός III, 541.
θελεῖ et θέλει conf. IV, 50.
θεματίζω VII, 227.
θεμιστεύω I, 497. V, 132.
θειογονία IX, 149.
θειοκάπηλος I, 634.
θεοὶ ἀπὸ τοῦ θεῖον dicti I, 305.
θεοφιλής I, 565.
θεοφιλότης IX, 199 sq.; ejus ἑ-
κώμα IX, 199.
θεραπευτής I, 504.
θεραπευτικά καὶ κολακευτικά ὀνό-
ματα IX, 562.
θερμαινεσθαι ἐλπίαι I, 525.
θέρους ψόγος I, 341.

ἰδίαις ἐπισκοπῇς λογικῇ θεωρο-
μένου τινὸς πράγματος I, 50.
108. 241.; *variae significa-*
tiones II, 532.; θάσιν πόλεως
πῶς δοκιμάζομεν IX, 164.; θά-
σιν χώρας πῶς δοκιμάζομεν
IX, 158 sq.; θάσις ἡ τοπικὴ
καλουμένη IX, 172.; θάσις καὶ
φύσις ἐπὶ τῆς χώρας ταύτων
IX, 240.

Θεομοφορεῖον I, 204.

Θετικὸς IX, 209. 273.

Θετὸς παῖς I, 257.

Θίω τὸν περὶ ψυχῆς I, 637.

Θηβαῖοι et Ἀθηναῖοι *conf.* I,
95.

Θήγω τὴν γλῶτταν I, 561.

Θήραμα I, 268.

Θηρᾶσθαι ἐπαινον I, 199.

Θήρατρα χαρίτων IX, 562.

Θήριωδία I, 495. 496.

Θριγγίον I, 438.

Θριδικίνη I, 523.

Θυμός ἐστι ζῆσις τοῦ περὶ καρ-
δίας αἵματος δι' ὅρεξιν ἀντι-
ἀποθέσεως II, 80. 84. *not.* 122.

Θύρα. ἐπὶ θύρας i. e. *prope* I,
613.

Θυσία et οὐσία *conf.* I, 30.

Θωπευτικὸς III, 590.

Θωπεύω I, 492.

I.

ἰάλεμοι, *homines miserales*
II, 348. VI, 435.

ἰαμβόκροτος I, 443. V, 450.

ἰαμβοφανής V, 473. VII, 932.

Ἰάσονος et Ἰάσωτος *conf.* I, 18.

ἰατρικὴ maxime gloriantur Cro-
toniatae IX, 196.

Ἰβίς I, 239. 242.

Ἰβόκιον σχῆμα VIII, 605.

ἰδία ἐστὶ ποιότης λόγου ἁρμό-
διος τοῖς ὑποκειμένοις προ-
σώποις καὶ πραγμασι κατὰ
τὴν ἔννοιαν καὶ λέξιν καὶ τῆς
ὅλης ἁρμονίας τῆς διαπλοκῆς

V, 439. VI, 78. 142. 579. VII,
861.

ἰδίας λόγου *septem* IV, 196. VII,
560. *idea quaevis ex octo*
partibus constat VI, 564.

ἰδιαζόντως IV, 124.

ἰδιόζηνος VI, 363.

ἰδιόσημα ὀνόματα VII, 195.

ἰδιότης III, 456.

ἰδῶν et εἰδῶν *conf.* I, 20.

ἱερεῖον ἱερηνύων I, 488.

ἱεροπρεπὴς I, 590.

ἰθύς τῆς αὐλακός I, 552.

ἰθυτενής I, 525.

ἱεσία et οἰκισία *conf.* I, 515.

ἱκέτης et οἰκέτης *conf.* I, 515.

ἱλαρύνω I, 574.

ἱλνός κακῶν I, 572.

ἱμῆχος III, 467.

Imperf. et aorist. conf. I, 546.

ἱξὺς I, 582.

Ἰόβακχοι IX, 129.

Ἰον ab Io dictum I, 537.

ἱππηλάτης I, 582.

ἱππολοφία I, 532.

ἱππομαχίαν ἐκφράζειν IX, 223.

ἱππος, ἀπὸ τοῦ ἔσθαι τοῖς πόσιν
IV, 200.

ἱππος καὶ μύλωνος *fabr.* I, 266.

Ἰσοκράτης et Σωκράτης *confund.*
I, 22.

ἰσοδυναμοῦντα IX, 376.

ἰσόκαλον σχῆμα VIII, 663.

ἰσολεξία VI, 328.

ἰσα σχήματα III, 417. VII, 1227.

ἰσοστάσιος III, 73.

ἰσοσυλλαβον VIII, 562.

ἰσοσυλλαβία IX, 137.

ἰσοτέλειος IV, 169.

Ἰστημι δίψαν I, 481. τὸ πρός
ὤπον I, 529.

ἰσχνὸς χαρακτήρ IX, 85.

ἰσχνότης τῆς φράσεως I, 686.

ἰσχυρίζομαι I, 568.

ἰσχυροποίησις III, 183.

ἰσωνία I, 523.

K.

καθαιρέιν, extenuare IX, 229.
 καθάπαξ I, 83. 90. 91.
 καθάπτομαι τινος I, 594.
 καθαρὸς ἄρτος I, 576.
 καθαρότης III, 202. VI, 146.
 VII, 914. IX, 150. 393.
 κατηχητής I, 474.
 κατηιδένεσθαι I, 523.
 καθιερόω I, 639.
 καθιερωτικός λόγος V, 14.
 καθίζεσθαι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς I, 570.
 καθιέναι IX, 213. 214. 274.
 καθικνεῖσθαι τινος I, 563.
 καθολικοὶ λόγοι VII, 1148. 1154.
 καθόλου· τὸ καθόλου σχῆμα ἐστίν,
 ὅταν μὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου
 εἴπῃ τὸ νόημα ὃ βούλεται, ἀλλ'
 εἰς τὸ καθόλου ἀνερχώμενος VIII,
 548.
 καθομηρίζω III, 539.
 καθοσιγῶμαι I, 592.
 κάθυγρόν I, 183.
 καθυπείχω I, 620.
 καθυποβάλλω I, 620. 626. 637.
 καθυποτάττω I, 587. 620.
 καθύπευθε IV, 308. VIII, 280.
 281.
 καθυφίημι I, 561. VIII, 284.
 καὶ et κατὰ conf. I, 184.
 καινοπρεπῆ σχήματα III, 288. 711.
 VIII, 645. 657.
 καινός et νεὸς confund. I, 242.
 506.
 καινοτομέω I, 505.
 καινοτομία I, 511.
 καινούργιος I, 502.
 καιρία quae sint IX, 273.
 καιροφυλακίω VIII, 68. 71. 107.
 καιρία πληγῇ I, 226.
 κακία λόγου III, 426. V, 480.
 VII, 1285.
 κακίω I, 345. 585.
 κακόζηλος III, 175.
 κακόζηλον σχῆμα III, 178. 706. V,
 434. VII, 852. VIII, 625. IX, 82.
 κακόζητος ἀντίθετον III, 420.

κακόηραστον, τὸ III, 7. IV, 474.
 V, 72. 248.
 κακοτεχνέω IX, 18. 105.
 κακοτεχνία II, 623. IV, 5. 26.
 51. V, 22. VI, 18. 48. IX,
 17. 104.
 κακοφωνία IX, 106.
 κάκωσις VIII, 389.
 καλαφατιάζειν VII, 1111. 1126.
 καλλιερέω I, 488. 491.
 καλλιέργημα I, 480.
 καλλιλογία I, 652. IX, 561.
 καλλίνικος I, 473. 491. 493.
 καλλιτέχνια V, 22.
 κάλλος ἐστὶ ἀσυνμετρία μελῶν καὶ
 μερῶν μετ' εὐχρησίας III, 278.
 κ. ἀφάμαρτος ἐστὶ τὸ πρὸς τὴν
 ἀκοὴν ἢ πρὸς τὴν ἄψιν ἔδω,
 ἢ τὸ τῇ διαφορᾷ ἐντιστον IX,
 79. 440. κάλλος λόγου III,
 277. V, 511. VI, 316. VII,
 1033.
 καλλωπισμοὶ I, 570.
 καλλωπιστής VII, 124.
 καλοειδής VIII, 56.
 καλὸν εἴρηται παρὰ τὰ καλῶν
 πάντα πρὸς αὐτὸ VI, 7.
 καλοτεχνία IV, 51.
 κάμηλος ἐπιθυμήσασα κερμάτων
 καὶ τῶν ὧτων ἐστειρήθη I, 177.
 κ' μίνοι ἱμέρου I, 477.
 κανηφορέω I, 479.
 κανονίζω IV, 754. VII, 610.
 935.
 κανὼν IX, 159.
 καπνυρὸν ἀντεκίχχασαι III, 526.
 580.
 καρποτόμησις III, 596.
 καρδιακός I, 581.
 καρπιμῆγ, τὸ I, 574.
 καρικία IV, 22. IX, 562.
 κατὰ. οἱ καθ' ἓνα IX, 201.
 καταβάλλεσθαι σπέρματα I, 551.
 καταβιβράσκω I, 551.
 καταβολεύς I, 566.
 καταβρίθαι I, 607.
 καταγελῶ I, 507. 510.; κατ. &
 στίγ, ὅταν ἐπὶ τινα πράξει τῶν

μη, δούτως καταδράσινονόντων
καταπαίζωμεθα VIII, 591.
καταγλαίω I, 634.
καταγοητεύω I, 606.
καταγωνίζεσθαι τινα I, 100. 499.
507.
καταδείξιμος I, 310. 320.
καταδίκη I, 569. 590.
κατάδικος I, 569.
καταζωγραφίω I, 642.
καταίβατης I, 498.
καταίγις I, 584. 587.
κατακίπτοι I, 639.
κατακυνχάομαι τινος I, 551. 589.
κατακλήω I, 538.
κατακλυσμός. Urbes πρό κατα-
κλυσμού ἢ μετὰ κατακλυσμὸν
conditae XI, 181.
κατακόρος I, 187.
κατάκορος IX, 155.
κατάκρος I, 627.
κατακύνβεται κύβος I, 490.
κατακυλλω I, 490.
καταλαζονέομαι τινος I, 267.
310. 467.
καταληκτικὸν μέτρον VII, 936.
985.
κατάληψις, defin. IV, 54.
κατάλληλος III, 580.
καταμυθίζω I, 625.
καταμετρεῖν de poetis I, 294.
καταμόνας IV, 188.
κατανθρακῶ I, 477.
καταξίμω I, 644.
κατάξηρος I, 644.
καταπάσσω I, 640.
καταπάτησις VI, 204.
κατάπινω I, 497.
κατάπολυνω I, 607.
καταπροδίδωμι VII, 558.
κατώπρωτον I, 563.
καταπροήσομαι τὴν ἀλήθειαν I,
503.
καταριθμείσθαι I, 629.
καταριθμοῖς ἐστίν, διὰν ἐπαλλή-
λων ὀνομαῖαν συνθεοῖς γίνηται
VIII, 607.
καταρρέθυμι I, 585.

καταρρέθυμι III, 577.
καταρρέω ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν
μαρτυρομένων κυρίως λέγεται
III, 327.
καταρρήγνυμαι I, 620.; καταρρέ-
γνυσις τῆς μάχης III, 93.
καταρρύπαίνω I, 564.
κατασκεύασμα I, 108.
κατασκευαστής II, 1. V, 15.
κατασκευαστὸς I, 641.
κατασκευή, προκειμένου τινὸς βα-
βαίως πράγματος I, 27. 77.;
κατάσκευη. τοῦ βίου ἅπασαν
Deorum beneficio sibi obtin-
gisse dicunt Athenienses IX,
200.
κατασκήνωσις I, 436.
κατασμηκύνω IX, 25.
κατασσοφίζεσθαι ἐπὶ τὸ ὅτι δὴ
τρόπῳ ποιεῖν τὸ κεκαλυμμένον
VIII, 387.
κατασσοφισμός VI, 215. 646. V,
95. 100. VIII, 387.
κατασποδοῦν, dispergere I, 577.
κατάστασις III, 81. IV, 594. V,
384. VII, 721. IX, 488.
καταστηρίζω I, 640.
καταστοχάζεσθαι τινος III, 563.
καταστρατηγεῖν τινα I, 433. 470.
508. 604. 628.; τινος. VIII,
201.
καταστρέφω I, 493.
καταστύφω. κατεστυμμένος IX,
248.
κατασυστάδην I, 471.
κατάσχεσις I, 616.
κατατολμᾶν κινδύνων II, 24.
κατατρέχω τινὸς I, 625.
κατατροπώω I, 622. 628.
κατατροφύω τινὸς I, 516. 578.
639. 641.
καταφορά III, 705. VI, 140.
VII, 903. VIII, 622.
κατάφορος I, 571.
καταφράσσω I, 640.
καταφύγιον IV, 172.
καταχειροτονία VII, 1120.
καταχρημιζομαι I, 604.

- κατάχρησις ἐπὶ λέξεις μετανηνομένη ἀπὸ τοῦ πρώτου κατονομασθέντος κυρίως τε καὶ ἐτύμως ἐφ' ἕτερον ἀκατονόμαστον VIII, 731. 716. 766. 784. 806.
καταχύσματα VI, 383.
καταψευδομαρτυρεῖσθαι VIII, 279.
καταψηφίζομαι I, 497.
καταψηφῶ I, 641.
καταπεινούομαι I, 494. 498. 597.
καταπειροκτείνω I, 348. 365.
καταργάομαι pass. I, 282.
καταρμύγεσθαι I, 604. 622.
κατευκασικός (λόγος) IX, 273 sq.
κατηγόρημα I, 290.
κατοιχομένοι I, 225. 247.
κατορθοῦν πόλεμον I, 565.
κατόρθωμα I, 567.
κατορχεῖσθαι τινος I, 485. 604. 626.
κάτωκαρα βέβληται τὰ δένδρα III, 547.
καχλιδῶ I, 574.
καχρός IV, 5.
καχρῶδης I, 610.
κλεινός i. q. κρώμενος Cretensi-um lingua I, 186.
κλειδῶ I, 267.
κλειύσμα. ὡς περ ἀπὸ κλειύματος I, 556.
κλήτη ἔοικεν ἀκρόπολις IX, 176.
κλειφός III, 467.
κλειόπουδος III, 471.
κέντρον, centrum I, 569.; stimulus I, 581.
κερατὰ I, 240.
κεραμείαν ἐν πίσφ' μανθάνειν I, 146.
κεράτιον VII, 1123.
κεκρηματισμένη σύνθεσις IX, 3.
κεφάλαιον ἐστὶ μέρος λόγου, ἐκ πολλῶν ἐπιχειρημάτων συγκείμενον IV, 68.
κεφαλαίων κατάσκευη III, 106. V, 393. VI, 580. VII, 747.
κεφαλῆς κόσμος i. q. τρίχες I, 66.
κηδεία I, 238.
κηδεμονικός I, 595.
κηδεύειν I, 516.
κηρύσσει VII, 1123.; κηρύσσειν Ib.
κήρυμα I, 277.
κηρυκὶον χρηθεῖαι I, 380.
κηρύκιον ἐλλείν I, 496.
κήτος IX, 263.
κηθαρωδία et κηθαρικὴ differunt IV, 7.; κηθαρωδία gloriatur Mitylenaei IX, 196.
κιναιδεῖται IX, 46.
κινῶ I, 642.
κισυὸς primum Dionysii comet fuit I, 276.
κλάσις I, 580.
κλαυσιγελῶς III, 311. IX, 17.
κλέει VII, 1160.
κλέπτεται τὴν ἀρχὴν I, 603.
κλέπτεσθαι τῶν κεφαλαίων τὴν αὐξήσιν IX, 221.
κλήσις IX, 246.
κλητικὸν ὕμνοι IX, 132. 135 sq.
κλητικός (λόγος) IX, 298 sqq.
κλιμακωτὸν σχῆμα ἐστὶ πλεονάζουσα ἀναστροφή III, 286. 710. VII, 642. 683. 708.
κλίμαξ VIII, 467. 515. 557. 603. IX, 141.
κλίσις I, 569.
κλύδων χειρσάτες sc. ἐρπαιύματα I, 528.
κλυδωνισμός III, 467.
κοινοποιεῖσθαι I, 570.
κοινὸς τόπος definit. I, 29. 80. II, 608.; κοινὸν τόπον ὑπέρτινος Ἀφθόνιος οὐκ οἶδε II, 462.
κοινὴ ποιότης, unde dicta VII, 327. 328. not. 329.; κοινὰ διανοήματα III, 434. VII, 1315.
ἀπὸ κοινοῦ ἐστὶ λέξις ἅπασι μὴ λεγομένη, πολλάκις δὲ νοούμενη καὶ συντασσόμενη VIII, 498. 566. 594. 819.
κόλπους φῶς εἰπέ τις ἄγροῦς ἄθρακας III, 560.
κόλασις λόγου IX, 394.
κολαγῆς I, 559.

κόλλησις III, 438. VII, 1320.
 πολοκύνθησθαι ὄχιςτος IX, 57. 74.
 πόλοφωσιν ὄχιςτος I, 647.
 πόλους πῶς δὲ εἰπαινέει IX, 173.
 πομιδὴν πῶς εἰπαινέει I, 268.
 πομιζέειν καρπούς et πομιζέσθαι I, 23.
 πομιζέειν et πομιζέειν conf. I, 92.
 πόμμα ἐς φράσεις βραχὺ τι νόημα ἔχουσα VII, 25. 818. 823. 890. 930. VIII, 620. 749. IX, 6. 403. VI, 127.
 πόμματος τραγικοῦ ἄνθρωπος I, 496.
 πομματικὸν σχῆμα VIII, 620.
 πομματική IV, 32.
 πομματώρια IV, 383.
 πομμάτω I, 507.
 Comparativus et Superlativus conf. I, 33.
 κομπολακυνθῶ III, 684.
 κομπολακυνθῶσαι ἀπορίας III, 673.
 κομψεύομαι I, 507. 555.
 κοπίς I, 573.
 κορδακίζεσθαι I, 570.
 κόρος ἀηδίας ἐργάζεται VIII, 492.
 κορωνὶς τῶν παιγνίων I, 605.
 κορσικινθῶν I, 607.
 κόσκινα καλῶσιν οἱ ἀριθμητικοὶ τὰ διακριτικὰ τῶν συγκεχυμένων ἀριθμῶν διαγράμματα VI, 86.
 κοσμεργάτης III, 474.
 κομβουκλειον VII, 1122.
 κουρά I, 581.
 κωφισμὸς I, 489.
 κῶμα I, 489.
 κρεῖττονες, Dii I, 7. 117. 275. 314.; τὸ κρεῖττον, de Diis IX, 215. 217. 226. 230. 304.
 κρημάμενον σχῆμα VIII, 667.
 κρεώνδης VI, 451.
 κρήγεος I, 185.
 κρινόμενον, τό. variae signific. VII, 176.
 κρίσις I, 23.; ἀπὸ κρίσεως ἐνδύου IX, 208.

Rhetor. IX.

κριτής. παρὰ, ἐν, ἐπὶ κριτῇ I, 614.
 κροαίνω I, 424. 581.
 κροκοδείλλης IV, 154. 170. 180.
 κροτήσω Καθμον τοῖς μέλισσι I, 491.
 κρούματα κιθάρας I, 514.
 κρυπτάζομαι ἀντὶ τοῦ κρύπτομαι III, 579.
 κρώβυλος IV, 70. 79.
 κτώμενος, pass. I, 79.
 κτίνες λέγονται διὰ τὸ πτενέειν κτίνες VII, 1160. IX, 43.
 κυδρόω I, 556. 581.
 κύκλος III, 170. 706. V, 430. VII, 838. VIII, 622.
 κυματοτρόφος III, 528.
 κύμβαχος I, 506.
 κυνηγητικά ἐπιθωύσσειν I, 470.
 κυσφορέω I, 447.
 κυσφορία I, 447.
 κυριολογία ἐξ ἧς κατὰ φύσιν λέξεων τετευχῆα φράσεις VIII, 763.
 κυρῶω I, 591.
 κύρωμα I, 641.
 κύνων carnem perdens I, 178.
 κώας I, 565.
 κωδίκιλλος VII, 1122.
 κωλικὸν αἶμα III, 704. VIII, 620.
 κῶλον III, 543. VI, 127. VII, 25. 890. VIII, 460. 620. 750. IX, 19. 403. 566.; τὰ κῶλα διαιρεῖται καὶ διακρίνει τὴν ἐρηγείαν τὴν λογικὴν IX, 1.
 κωμαστής I, 491.
 κώρη. ἔκ. κωμῶν μεταβαλῶσαι πόλεις IX, 187.

Λ.

λαβεῖν et βαλεῖν conf. I, 71.
 λαβυρινθώδης III, 473.
 λαχεῖν δίκην VII, 1120.
 λαίλαψ I, 621.
 λύκκος I, 510.; ὃν λάκκον ὠρεῖται, εἰς τοῦτον ἐμπεπτωκας I, 517.

- λαλῶ III, 572. 600. IX, 347 sq. 315.
 λαβεῖν et λαβεῖν conf. I, 514.
 λαμπάδες vocabantur Gorgias orationes IV, 15.
 λαμπηδών I, 641.
 λαμπρότης III, 243. V, 499. VI, 266. VII, 999.
 λαμπρόφωνος VI, 72.
 λελαμπρυσμένος I, 639.
 λείψυμα I, 640.
 λείψυκὴ I, 640.
 λελαξυμένος I, 641.
 λαοκρατυῖσθαι XI, 194.
 λαοκρατία IX, 194.
 λασιόκωφος III, 530.
 λατομέω VI, 47. 48.
 Leges columnis aeneis incisae I, 409.
 λέγω et ἐλέγχω conf. I, 598.
 λειμὼν κάλλους I, 437. 485.; προσώπου I, 440.; αἵτης I, 487. 493.
 λῆϊον ὄνομα ἐστὶ τὸ διὰ φωνηέντων ἢ πάντων ἢ διὰ πλειόνων IX, 79.
 λειότης παρὰ τὴν σύνθεσιν IX, 122.
 λέξεις. varia λέξεως genera III, 288. 525.
 λεπτολογία ἐστίν, ὅταν ἐνὸς ἐκάστου τῶν συμβεβηκότων τὴν ἀκριβῆ ἐξεργασίαν ποιώμεθα VIII, 441. 676. 700.
 λεπτομερὲς VII, 50.
 λεπτοὺς ἐκάλουν τοὺς ἀκριβεῖς τε καὶ ὀξεῖς V, 486.
 λευκὴ φωνή IX, 42.
 λέοντος ψόγος I, 346.; leo, Jove oriundus ibid.
 λήθαργον νοσεῖν VI, 575. 584.
 λήθης πόμα I, 475.
 λῆμα et λῆμμα conf. VIII, 151.
 λημάω τὸν νοῦν VI, 83.
 ληροβατίω I, 478.
 λήρημα I, 561.
 λίβανος I, 370.
 λιθολεύω I, 466.
 λιθαῖος I, 642.
 λίθον ἔργον IV, 159.
 λιμένας πῶς δεῖ ἑγκαταστήσασθαι IX, 174.
 λιμένες αὐτοφύεις, χειροποιεῖται IX, 174.
 λογάριον ἀντὶ τοῦ λογύδριον III, 526. 579.
 λογας IX, 255.
 λογικὴ εἰσὶς, εἰς πρᾶγμα ἢ τὸ ἀποδιδυκόμενον VII, 190.
 λόγιος χαρακτήρ i. q. μεγαλοπρεπὴς IX, 23.; λόγιος θεός IX, 319.
 λογιότης III, 522. 530.
 λόγος τοῦ Διὸς ἀδελφός IX, 151.; λόγοι καὶ φιλοσοφία IX, 201. 220. 242. 313.; λόγοι καὶ φιλοσοφία Atheniensibus maxime propria IX, 201.
 λογογράφημα III, 571.
 λογογράφος καὶ λογοποιὸς διαφέρει VI, 486.
 λογοειδής III, 208.
 λογοποιεῖν I, 307.
 λογοποιὸς καὶ λογογράφος διαφέρει VI, 486.
 λόγος ἐστὶν ἔννοια ἀνθρωπίνη, καθ' ἣν τὸ λογίζεσθαι καὶ δηλοῦν ἡμῖν παρίστανει V, 1.; εἰδὴ λόγον δύο, προφορικὸς καὶ ἐνδιάθετος ib.
 λόγος i. q. ἐπιμύθιον I, 478. 259.
 λογοτέχνης II, 90.
 λοίδωρος γλώσσα I, 561.
 λοιμοὶ καὶ λιμοὶ conf. I, 225.
 λοξός I, 471.; Ἀπόλλων λοξίας I, 471. IV, 266.; λοξὰ ἀντίκτα I, 644.
 λόχη I, 425.
 λυγός I, 524.
 λύθρον I, 493. VIII, 332. 364.
 λύκοι καὶ πρόβατα I, 267.
 λυμεὼν I, 551.
 λύμη I, 266.
 Λύσις, λόγος τὴν ἐκ τῆς ἐνστάσεως βλάβην ἀφαιρούμενος καὶ ἐκ

συνκατάθεσθαι ἵνα παιδῶν τοῦ
προκειμένου ζητήματος II, 2.
7. 124. 545. IX, 508.; i. q.
διδόνδαι IX, 53. 86. 97.
Vide s. v. διάλωσις.

M.

μαγγανεύω I, 313. IV, 5.
μαγεία, quid? IV, 26. VI, 18.
μαγειρευτική VI, 52.
μαγειρική IV, 22.
μαθηματικεύω II, 152.
μακραίωνες νύμφαι IV, 18.
μακραπόδοτος VI, 195.
μακροδιαμβύα VI, 103.
μακρός ὥντω IX, 42.; μακρόν
οὐχ ἁπλῶς τὸ μακρόν, ἀλλ' ὁ-
σον ἔω τῆς χρείας I, 261. VI,
36.
μαλάσσω πρὸς οἶκτον I, 515.
μαλάχη I, 523.
μαῖλλον omittitur I, 563.
μάνδρα I, 427.
μακδραγόρα, ἢ, βοτάνη καρτωτική
καὶ ἀναιρετική VI, 253.
μανδύας I, 582.
μανιώδης I, 577.
μανῶς III, 392.
μάργαρος, ὁ I, 479.; τὸ μάργα-
ρον εἰπὲ τις πεπηγμένον γάλα
III, 560.
μαρμαῖρον τὸ μάγμαρον I, 641.
μαρμαρυγή I, 487.
μαρμαρώπις, ἢ, i. e. Ἀθηναία
VIII, 738.
ματαιοτεχνία II, 623. IV, 5. VI,
18. 43.
μαχαίρα πῦρ μὴ σκαλεύειν ἔχουν
διμνούμενον μὴ προσεραθίζειν
VIII, 718. 735.
μαχιμποιοῦς II, 444.
μεγαλόνοια I, 145.
μεγαλοπρέπεια I, 556.
μεγαλοπρεπῆς λόγος IX, 22.
μεγαλοβήρησυνη I, 628.
μεγαλουργός III, 517.
μεγαλόσωμος III, 606.

μεγαλύνω I, 556. 591.
μεγάντωρ πλοῦτος I, 546.
μέγεθος λόγου III, 217. VI, 203.
VII, 952.
μέθοδος σχῆμά ἐστι τῆς ἐννοίας
ἔχουν εἰσαγωγή ταύτης καὶ οἰ-
κονομία III, 537. 589. VI,
579. VII, 883. 885 sqq. 901.;
ἐκ μεθόδου IX, 235. 238. 255.
260. 281. 307.
μειρακιδόμαι I, 486.
μελανία IV, 383.
μελάνουρον μὴ ἐσθίειν ἀντὶ τοῦ
ψευδῆ λόγον μὴ προέσθαι VIII,
718. 735. 815.
μέλι, ex rore constat I, 233.;
optimum in Attica nascitur
ibid.
μέλισμα IX, 37.
μελισσών I, 523.
μέλλω et μέλω conf, I, 34. VIII,
57.
μέλος διαλέκτου ἐστὶ ποῖόν τι διά-
στημα ἐν διαφοροῖς συλλαβαῖς
βαρυτονόουμένων ἢ ὀξύτονόου-
μενων V, 599.; μέλη καὶ μέρη
III, 278. VII, 1033.
μεμακρυσμένως ἀπαγγέλλειν III,
564.
μενουσης et μὲν οὔσης conf.
VIII, 424.
μερικά συγκρίσεις IX, 229.
μερισμός, figura VIII, 594.
μέρος. ἐν μέρει I, 598. Vide s.
v. μέλος.
μεσιμβύλημα III, 536.
μεσουργέω III, 747.
μέσον, τὸ, discrimen I, 313.
361. 375. 378. 380. 617.; σχῆ-
μα διὰ μέσου VIII, 596.
μεσότης III, 258. V, 504. VI,
293. VII, 1017.
μέσῳσις V, 479. VI, 110.
μεσφδός VI, 128.
μεταβολὴ ἐστίν, ὅταν τὸ αὐτὸ νό-
ημα διαφορῶς ἐξαγγελθῇ VIII,
474. 566. 686. 709. IX, 68.;
44..

- μεταβολαὶ πόλεων IX, 183.;
 μεταβολὴ πόλεων περὶ τὸ ὄνο-
 μα IX, 184.
 μεταδιώκω I, 558.
 μετάθεις, σοχείου μετακίνησις
 ἀπὸ τῆς ἰδίας τάξεως ἐφ' ἐτί-
 ραν τάξιν III, 569.; μετ. τῆς
 αἰτίας καλεῖται, ἐπειδὴ τὰ ἐπι-
 φερόμενα ὑπὸ τοῦ κατηγόρου
 ἐφ' ἕτερον ἄγειν ἀντιθύνον ἢ
 ἐπαίνου ἄξιον πειρώμεθα VII,
 299. 301.
 μεταίχμιον I, 491.
 μετακεντρίζω I, 643.
 μετακηνεύω I, 524.
 μετακινέω I, 502.
 μεταλαμβάνειν ἄδειαν I, 70.; de
 constructione II, 313.
 μετάληψις λέγεται, ὅτι μεταλαμ-
 βάνει ἀπὸ τοῦ πράγματος ἕτε-
 ρόν τι τῶν περὶ τὸ πρᾶγμα
 III, 52. IV, 377. 766. V: 190.
 554. VII, 236.; grammat.
 σοχείου μετακίνησις ἐφ' ἕτερον
 σοχείον III, 569.; tropus:
 μετ. ἐστὶ λέξις ἐκ συνωνυμίας
 τὸ ὁμώνυμον δηλοῦσα VIII,
 717. 738. 767. 793. 807.
 μεταλλεύεσθαι I, 476.
 μεταλλουργέω I, 476.
 μεταμείβω I, 647.
 μετανασθεῖς I, 607.
 μεταξυλογία I, 188. V, 453.
 μεταπειτεύω I, 497.
 μεταπίπτειν εἰς ἑτέραν φύσιν I,
 611.
 μεταπλάττω I, 503. 547.
 μεταποιεῖν I, 592.
 μεταρρίπτω I, 487.
 μετασκευάζω I, 563.
 μετασκηπνύω τῆς πατρίδος III,
 583.
 μετασσεῖν ἐξίν, ὅταν ἀφ' ἐαυτῶν
 μεθισώμεν τὴν αἰτίαν εἰς ἕτε-
 ρον IV, 650. 670. 696. VIII,
 458. 679. 705.
 μετασοχείω I, 611. 628.
 μετασχηματίζω V, 598.
 μετασχηματισμός III, 569. VIII,
 611. 784.
 μετατύπωσης [grammat.] III, 569.
 756.
 μεταφορὰ ἐξὶ λέξις μεταφερομένη
 ἀπὸ τοῦ κυρίου ἐπὶ τὸ μὴ κύ-
 ριον ἐμφάσεως ἢ ὁμοιώσεως ἔ-
 νια VIII, 715. 729. 765.
 784. 804. IX, 38 sqq. 65.
 μεταφύττω I, 524.
 μεταχειρίζομαι I, 528.
 μεταχειρίσις IX, 280.; ἐκ μετα-
 χειρίσεως IX, 290. 306. 316.
 μεταχρόνιος VII, 209.
 μεταχυμίζεσθαι III, 532.
 μετέρχομαι τι I, 633.; τινα I,
 638.
 μετωρολόγοι τῶν σοφιστῶν IX,
 343.
 μετοικέω III, 82.
 μετοικία III, 82. V, 386.
 μετοικίζω I, 610. III, 82. 84.
 IX, 183.
 μετωκισμένων πόλεων laudatio
 IX, 186.
 μετοίκιον, quid, et quantum
 IV, 72.
 μετοίκος, quid? IV, 72.
 μετονομασία VIII, 717. not. 784.
 μετοπωρινός I, 574.
 μετοπώρου ψόγος I, 342.
 μετοχή ἐστὶ λέξις μετέχουσα τῆς
 τῶν ῥημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων
 ἰδιότητος VII, 124.
 μετρεῖν λέγεται ἐπὶ τοῦ συνεχοῦς,
 ἀριθμεῖν δὲ ἐπὶ τοῦ διακεκε-
 μένου VII, 106.
 μετριάζειν ἠθικῶς IX, 251.
 μετριοπαθής III, 467. 468.
 μέτριος καὶ φιλόανθρωπος I, 239.
 μετροειδής IX, 81.
 μέτρον pro ποιηταὶ I, 80.; ἐν τῇ
 μέτρῳ συναγειν I, 69.
 μετωνυμία VIII, 717. 739. 770.
 786. 811.
 μηδαμινός I, 610.
 μηδὲ et μὴ δεῖ conf. I, 156.

μηλία φίλον ἄρεϊ δένδρον I, 485.;
 μηλίας ἐγκώμιον I, 329.
 μίνιγξ III, 608.
 μηνίω I, 567.
 μαμηνυμένος I, 529.
 μηχανήματα I, 240.
 μισαιφονία I, 84. 545.
 μισαιφονία I, 486.
 μισαιφόνος I, 560.
 μίασμα I, 599.
 μικροπολίτης III, 683.,
 μικρός πρὸς ἔρωτας I, 291.
 μικρόψυχος I, 594.
 μικτόν (sc. ἐκ προσωποποιίας
 καὶ ἡθοιοποιίας) VIII, 510.
 μιλιαρίσιον VII, 1118.
 μίμησις VII, 865.
 μισητός I, 559.
 μιυθοδοτιῶ VIII, 201.
 μισοφιλίππος I, 540.
 μνήμη ἐς τήρησιν ὧν ἔμαθ' τις
 VII, 696. IX, 570 sqq.
 μνησικακεῖν τινί τιος I, 489.
 μοιρίδιον I, 571.
 μοιχὸς et τοίχος conf. I, 209.;
 κοινὸς τόπος κατὰ μοιχοῦ I,
 323.
 μοναρχία, quid? IV, 16.
 μοναυλία IV, 304.
 μονομερές εἶδος, ᾧ τὰ τῶν λόγων
 μὴ ἐκατέρωθεν ἰσχυρὰ III, 6.
 V, 62.; διπλοῦν μονομερές V,
 141.
 μονοτονὸν I, 595.
 μονοσήμαντος VI, 313.
 μονωδία IX, 281. 315 sqq.
 μονώτατος III, 382.
 μονώτης IX, 66.
 μόραν κατακόπτειν VIII, 214 sq.
 μόρια περιτάσεων VII, 21.
 μορφώτρια V, 609.
 μοσχεύω I, 485. VII, 1111. 1131.
 1132.
 Musivum opus I, 641.
 μουσικὰ συμφωνίαι πάντε VII,
 1126.
 μουσοποιὸς I, 494.
 μουσουργεῖω I, 478.

μυθουόμενος γίγαν, senex in fa-
 bula I, 551.
 Μυθικοί ὕμνοι IX, 133. 134.
 143 sqq.; τοὺτους ἔνιοι τοὺς
 αὐτοὺς νομίζουσι τοῖς γενεαλο-
 γικοῖς IX, 143 sqq.
 μῦθος, λόγος ψευδὴς εἰκονίζων ἀ-
 λήθειαν I, 9. 59. 172. 257.;
 Κύπριος I, 10. 59. 172.; Λι-
 βυκὸς I, 10. 172.; Συβαριτι-
 κὸς I, 10. 59. 172.; Αἰσώπειος
 I, 11. 59.; Αἰγύπτιος I, 172.;
 Κίλιξ I, 59.; Κιλίκιος I, 172.;
 Καρικὸς I, 172.; ὁ τῶν μυρ-
 μήκων καὶ τῶν τετρίγων I, 60.
 μυκτὴρ I, 598.
 μυκτηρισμὸς ἐς λόγος διασυρτι-
 κὸς μετὰ τῆς τῶν ῥιγῶν μύσεως
 VIII, 724. 759.
 μύλων I, 266.
 μυλωρὸς I, 266.
 μυριάνθρωπος I, 488.
 μυριόλεκτος IX, 562.
 μυριολεξίαι VI, 589.
 μυριόζολος I, 488.
 μυσαττομαί I, 433. 616.
 μῦσος I, 590.
 μύσης I, 623.
 μυσικὸς I, 578.
 μυσικῶς I, 641.
 μῦω πρὸς τὴν ἀλήθειαν I, 505.
 μῦωψ I, 581.

N.

ν ephelkyst. ante spir. asperum
 omissum I, 372.
 ναυμαχίαν ἐκφράζειν IX, 223.
 ναυτιλίας ψόγος I, 347.
 ναυτίλος I, 487.
 Naufragi, ubi appellunt, lege
 spoliantur I, 586.
 νεανεύομαι I, 325. 326. 479.
 527.
 νεκρῶω I, 525. 584.
 νέκρωσις I, 645.
 νεοθηγεῖς σπάθαι III, 596.
 νεολαία I, 567. IX, 253.

νόν οὔτε πρὸ πληθούσης ἀγορᾶς
 φαίνεσθαι in quibusdam ur-
 bibus καλὸν οὔτε μετὰ δειλῆν
 δῦλαν IX, 205.
 νεοχάρακτος IX, 571.
 νεώσας I, 493.
 νεῦρα πολέμῳ ὁ χρυσὸς I, 556.
 νεωκόροι I, 616.
 νέωτα, εἰς I, 584.
 νηκτά IX, 267.
 νῆσοι ἀπεκρίσθησαν IX, 183.
 νικήσας et ἡττημένους opp. I, 48.
 237.; τὴν νικῶσαν φέρειν I,
 602.; ἐπὶ νίκαις οἰκισθεῖσαι
 πόλεις IX, 190.
 νικητήρια ἄγειν I, 545.
 νόησις (ῥήτορος ἔργον) VII, 15.
 νοθεία I, 225.
 νοθεύω I, 565.
 νόθος ἡδονή I, 274. 275.
 νομᾶς βίος IV, 52.
 νομίζω et κομίζω conf. I, 92.
 τὰ νομιζόμενα κατὰ τὴς τάφης
 IX, 203.
 νομικὴ γένεσις, ἐὰν νόμος ᾗ ὁ ἀπο-
 δεικνύμενος IV, 797. 799. VII,
 190.
 νομικὴ ζήτησις IV, 800.
 Nomina simpl. et comp. conf.
 I, 16.
 νόμος, δῶρον θεῶν I, 586.; νό-
 μων εἰσφορὰ III, 84. V, 386.
 VII, 724.
 νοσέω τὴς ἡδονᾶς I, 275.; πόθον
 VII, 70.
 νοσήλεια φάρμακα III, 522.
 νοτάριος V, 497.
 Novercae liberis infensae IV,
 352.
 nudari Lydis vetitum I, 287.
 οανεχώς I, 601. 604.
 οανεχρόντως VII, 1086.
 οὗς εἰς ἀρχὴν καὶ πηγὴν πάντων
 τῶν καλῶν VII, 696.
 οὐμφευμα I, 494.
 οὐμφοςόλος I, 435. 500.
 οὐχθημίρα VII, 194.
 οὐμῶν ἔγχος I, 497.

Ξ.

ξενηλατίω I, 510.
 ξερίζεσθαι (mirari) VII, 175.
 ξεριτεύειν VII, 137.
 ξενοπολίτης III, 670.
 ξένος i. e. mirus. τὸ ξένον οὐδὲν
 I, 594.
 ξεροκακοζήλεια IX, 102.
 ξερά σύνθεσις IX, 3.
 ξερός χαρακτήρ IX, 100.
 ξινέσιος I, 517.
 ξυρύν. ἐπὶ ξυροῦ τὰ πράγματα
 διακρίματα I, 600.

Ο.

ὀβελὸς μῦθος I, 108.; i. q. πυ-
 ραμίδες II, 531.
 ὀγκηρόν ὄνομα ἐν πλάτει, μήκτι,
 πλάσματι κεῖται IX, 80.
 ὀγκοποιῶ VII, 953.
 ὄγκος VII, 953.
 ὀδοῦ πάρεργον I, 597.
 ὀξόσομος VI, 409.
 οἰδῆμα I, 581.
 οἰκισία et ἰκισία conf. I, 515.
 οἰκίτης et ἰκίτης conf. I, 515.
 οἰκίζειν πόλιν I, 14.
 οἰκίζειν et συνοικίζειν conf. I, 14.
 οἰκισμὸς πόλεως I, 15.
 οἰκισμῶν πόλεων αἰτίαι IX, 188.
 οἰκοδομή I, 566.
 οἰκοθεν I, 268.; οἶκ. ἔχω τὸν
 πόλεμον I, 516.; οἶκ. τὸν ἔλεγ-
 χον ἔχων I, 609.
 οἰκονομεῖν τὴν εἰρήνην I, 554.
 οἰκονομία λόγος, ἡ πρὸς τὸ συμ-
 φέρον τῶν κεφαλαίων ἐναλλαγὴ
 VII, 17. IX, 443.; οἶκ. δια-
 φέρι τυξίως VI, 35.
 οἰκοπέδοι I, 491.
 οἰκουργίω I, 570.
 οἰκουργία I, 552.
 οἶνος καὶ ἀλήθεια I, 574.; οἶνον
 Atheniensibus Dii donavisse
 perhibentur IX, 200.
 οἰσρηλατίω I, 434.

οἶστος I, 479.
 οἰσινισμα IX, 539.
 ὀλιγαρχία, quid? IV, 16. VI, 38. IX, 191.; διαφέρει ἀριστοκρατίας VI, 28.
 ὀλισθος, ὁ IX, 81.
 ὀλοκληρία IX, 3.
 ὀλομίλεια I, 504. III, 471.
 ὀλαι ὑποθήσεις IX, 208.
 ὁμογενῶν I, 618.
 ὁμοιοκατάληκτον VIII, 601.
 ὁμοιον διαφέρει τῷ ἴσῃ VII, 1023.
 ὁμοιοπάθεια IX, 586.
 ὁμοιοπαθεῖν IV, 428.
 ὁμοιόπικτον VIII, 476. 562. 600. 687. 710.
 ὁμοίως et ὁμως conf. I, 98.
 ὁμοιοτελευταῖον VIII, 562.
 ὁμοιοτελευταῖον VIII, 475. 517. 687. 710. IX, 16.
 ὁμοίωμα et εἰκὼν differt II, 160.
 ὁμοιώσεις ἐπὶ παράθεσις ἢ σώματος ἢ πράγματος εἰς δήλωσιν τῆς ὑποκειμένης VIII, 612. 747. 793.
 ὁμολογία τῷ τολμήματι III, 407.
 ὁμόπνοια I, 566.
 ὁμοτράπεζος I, 545.
 ὁμφαξ I, 574.
 ὁμώνυμα ὀνόματα I, 186.
 ὁμωνυμία I, 229.
 ὁμως et ὁμοίως conf. I, 98.
 ὀνειροπολεῖν I, 609.
 ὀνειροπολεῖν ἀπόσασιν I, 96.
 ὄνομα ἐστίν, ὅτε τι διὰ μιᾶς λέξεως σημαίνεται, λόγος δὲ, ὅτε διὰ πλειόνων IV, 17.
 ὄνομαζέειν κομωδεῖν III, 60.
 ὀνοματοποιεῖν VIII, 720. 740. 770. 783. 810.
 ὄνος λιοντὴν περιλαμβάνει I, 266.
 ὀξύθυμος IV, 341.
 ὀξύρροπος IV, 341.
 ὀξύτεροι τὰς φωνάς I, 41.
 ὀξύτης ἐστὶν ἡ ταχυτής τῆς διανοίας VII, 696.; ὅξ. λόγος III, 323. VI, 402. VII, 1070.
 ὄπιον VI, 253.

ὀπλανδυσία III, 596.
 ὀπλιτικός et πολιτικός conf. I, 378.
 ὄργανον λέγεται καὶ ἡ μέθοδος ἡ διδασκασα ἡμῶς τὸ πῶς δεῖ ἀποτελεῖν καὶ ἐργάζεσθαι τὰ ἐν τοῖς λόγοις κεφάλαια V, 593.
 ὀργιάζω I, 559.
 ὀρειτροφεῖν I, 470.
 ὀρειφοιτῶν I, 456.
 ὀρθόδοξος I, 630.
 ὀρθοπεριπατητικός II, 97. 98.
 ὀρθὸν σχῆμα III, 588.
 ὀρθότης. σχῆμα καὶ ὀρθότης III, 707. VIII, 628.
 ὀρθοτομία I, 634.
 ὀρισμός, unde dictus II, 96.; figura VIII, 601.
 ὄρκος (σχῆμα) VIII, 549.; περὶ ἄρκου, ποῖον ὁ ἥτις ὁμεῖται καὶ ποῖον ὅ III, 424. VII, 1278.
 ὄρμη et ὄργη conf. I, 402.
 ὀροθέσιον IV, 18.
 ὄρος III, 32. IV, 17. 474. V, 149. 299. VII, 396. 401.; δύο ὄροι VIII, 124.; ὄρος καὶ ἀντιστορισμός III, 138. V, 416. VII, 786.
 ὄρος δικαιοσύνης (finis bonorum) IX, 243.
 ὄροτροφεῖν I, 452.
 ὄρτῆριον III, 529. 582.
 ὄρνητις III, 580.
 ὄρχησικὴ per Hieronis tyrannidem in Sicilia orta IV, 11.
 ὅσῳ et ὅσον conf. I, 183.
 ὀσιότητος διττὸς τρόπος IX, 203.
 ὅσον ἔπω I, 600.
 ὀσώδης χώρα IX, 161.
 ὅτι et ἔτι conf. I, 198.
 ὅτι et ὅτε conf. I, 33.
 ὅδε et ὅθεν conf. I, 424.
 ὀρατοδρόμιος III, 475.
 ὀσία defin. III, 455.
 ὀσία et θυσία conf. I, 30. 31.
 ὀσιοποιός III, 688.
 ὀσιώδης φωνή IV, 19.

ἔτε — ἔδε IV, 311.
 ὀφείλω οἶκον I, 554.
 ὀφθαλμός Ἑλλάδος I, 492.; ὀφθ.
 ἀμπέλων VIII, 731. 784. IX,
 43.; ὁ. ἀμπέλινος VII, 1160.
 ὀφρὺς, *superbia* I, 467. 473.
 488.
 ὀχλοκρατία, *quomodo differt a*
δημοκρατία IV, 16. VI, 28.
 ὄχλος ὄνομα ἐπὶ κακοῖς ἐλάμβανον
 οἱ παλαιοὶ IV, 16.
 ὀχυρὸς et ἔχυρὸς *conf.* I, 183.
 ὀψοποιῖα IX, 562.

II.

πάγη ἄφικτος I, 498.
 πάγιος III, 82. 545.
 πάθη λέξεως ἢ ἀπὸ πλεονασμοῦ
 γίνεται ἢ ἀπὸ ἐνδείας III, 565.;
 περὶ πάθους IX, 594 sqq.
 παῖανας τὰς εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνος
 ὀνομάζομεν IX, 129.
 παῖαν *dicitur* Apollo IX, 327.
 παιδείας ῥίζα πικρά I, 22.
 παιδεύμα VIII, 353. 354.
 παιδικά, τὰ I, 558. 560.
 παιδοκτονία I, 517.
 παιδοποιεῖν et παιδοποιεῖσθαι I,
 243.
 παῖς εἶχον IX, 561.
 παῖς *variae significationes* I,
 187.
 παῖονες *unde dicti* VI, 237.
 παλαίσματα δικαστηρίων III, 431.
 VII, 1301.
 παλαμναῖος I, 605.
 παλιγγενεσίας λούτρον I, 631.
 παλιλλογία IV, 411.
 παλιλλογία a Caecilio *vocatur*
ἐπαναληψις VIII, 462. 554.
 631. 706.
 παλίμβολος I, 488. IV, 27.
 παλινδικεῖν VII, 239.
 παλιννοσίσω et παλιννοσίσω *conf.*
 I, 514.
 παλινῳδία I, 492.
 παμβασιλεύς I, 635.

πάμφορος I, 493.
 πανδαμάτωρ I, 486.
 πάνδεινος I, 570.
 πανένυς IX, 229.
 πανηγυρισμός VI, 387.
 πανηγυριεὺς VI, 54.
 πανοικί I, 314.
 πανοθενεργός III, 474. 476.
 πανοπερμία VI, 91.
 πανταίτια III, 474.
 παντεργάτης III, 474. 476.
 πάντη et παντί *conf.* I, 251.
 παντεργός III, 520.
 πανωλεθρία διδόναι τινὰ I, 606.
 παράβυσος. ἐν παραβύσῳ IV,
 601. VIII, 61. 141.
 παραβολή ἐς λόγος πράγματος
 ἢ γεγονότος μὲν ὠρισμένως, ἐν-
 δεχομένων δὲ γενέσθαι παράθε-
 σις VI, 34. VII, 25. 1150.
 VIII, 609. 612. 723. 750.
 793. IX, 67. 517. *Vide a. v.*
παράδειγμα.
 παραγγέλλειν εἰς ἄνδρας *pro* ἁ-
 θύν I, 566.
 παραγραμματαῖσμός III, 661.
 παραγραφή IV, 281. 770. 775.;
 λέγεται ὅτι παραγράφει ἢ πα-
 ραχαράττει τὸ πρᾶγμα ἢ τὰ
 τῶν περὶ τὸ πρᾶγμα VII, 236.
 1120.; διαφέρει τῷ παραγρα-
 φικῷ VII, 263.
 παράγραφικόν, τὸ III, 18.
 παραγράφεσθαι ἐς τὸ διαβάλλειν
 τὴν κατηγορίαν καὶ ὀρίζεσθαι
 ἐφ' οἷς δεῖ κατηγορεῖσθαι VII,
 477.
 παράγωνος III, 663.
 παράγω I, 300. 310. 572.
 παρύγεται ἔδωρ εἰς οἶνον I, 500.
 παραγωγεύς I, 573.
 παραγωγή I, 321. 572. 573. VIII,
 744 *not.* IX, 567.
 παράγωγον ἐς λίξιν ἐν αὐτῇ τὸ
 πλεονάζον ἔχουσα VIII, 744.
 παρχαθεῖς et πρᾶχθεῖς *conf.* I,
 573.

παράδειγμα VII, 36. VIII, 609.
612. 748. 795. 817. 1150.;
δείγματος et ὑποδείγματος δια-
φέρει VI, 123.; παράδειγμα
παραβολῆς διαφέρει II, 20.
273. III, 456. 457. VI, 34. 38.
VII, 25. IX, 517. 604.; περὶ
λύσεως παραδείγματος IX, 520.
παραδειγματίζω III, 516. 524.
604. VII, 825. 836.
παραδείγησις ἐστὶν ἡ πρὸς τὸ χρη-
σιμον τοῦ ὑποκειμένου λόγου
ἔκθεθεν προετιθεμένη διήγησις
III, 453.
παραδοξολογίω III, 376.
παράδοξα ἐγκώμια IX, 162.
παραδοχή I, 610.
παράδοσις τῶν λέξεων, ὅσον ὁ
ἐκπορορβὸς ἵππων IX, 412.
παραθήγω I, 500.
παραίνεσις διαφέρει συμβαλῆς IV,
763.
παραίνομαι et παραιτίομαι conf.
I, 66.; πάντα λόγον ἐπαινοῦ
παρεῖλετο ἑαυτῷ I, 570.
παραιτημένη γάμον I, 303.
παραιτησις I, 358.
παρακατηγορήματα II, 612.
παρακινδυνευμένως I, 565. 594.
παρακινέω I, 574.
παρακολυθεῖν τοῖς λεγομένοις IV,
24.
παράκρημος VI, 593.
παράκρησις IX, 567.
παρὰλειπτικὸν σχῆμα VIII, 657.
παράλειψις (grammat.), ἐνὸς τῶν
αὐτῶν συμφώνων ἐκβολή III,
567.; (rhet.) ὅταν δοκῶντες τι
παρὰλειπεῖν μηδὲν ἦττον λέγω-
μεν III, 408. VII, 1166. VIII,
452. 507. 532. 677. 702. IX,
109.
παράληξις I, 609.
παράληρημα I, 586.
παράληρησις I, 638.
παράλλω I, 572.
παράλληλος. ἐκ παραλλήλων σχῆμα
VIII, 607.

παράλογισμός IV, 23.
παρὰλύω I, 577.
παρὰμνηρίδιον I, 531.
παρὰμνησίω I, 603.
παρὰμνητικὸς λόγος IX, 281 seq.
παρὰμνησίας προσάγειν IX, 146.
παρὰνήτη VII, 1128.
παράνοια et παροιμία conf. IV,
169. VIII, 180.; παρὰνοίας
δίκη VIII, 220. 392.
παρὰνομία I, 524.
παράξυσμα VII, 1213.
παρὰπαίω I, 433. 609.
παρὰπάσχω I, 560.
παρὰπείρω I, 558.
παρὰπλευρίδιον I, 531.
παρὰπλήξ IX, 113.
παρὰπλήρωμα ἐπὶ λέξεις ἐκ περισ-
σῆς κειμένη VIII, 720. 721. 744.
745. not. 771. 818.
παρὰπληρωματικοὶ σύνδεσμοι IX,
30.
παρὰποδίζω I, 562.
παρὰπολίσθαι I, 566. 589. 593.
παρὰπρυτανεύειν III, 608.
παρὰπρύθηκεν ὁ λόγος I, 219.
παρὰπύγης, ἡεραικὸν ὁδὸς μί-
τρον, οἱ τριάκοντα εὐδαῖοι III,
403. VII, 1112.
παρὰσαλεύω I, 467.
παρὰσημαιῖσθαι I, 200.
παρὰσημον σχῆμα II, 408. IX,
91.
παρὰσχιρτίω I, 538.
παρὰσιωπησις VIII, 747.
παρὰσπόνδησις I, 567.
παρὰύρημα I, 632.
παρὰσυναγωγή VIII, 456.
παρὰτασις I, 481.
παρὰτεχνολογέω IX, 80.
παρὰτήρησις I, 509. 649. IV, 3.
παρὰτιτρώσκω III, 608.
παρὰτρέχω, supero I, 338. 545.;
ὁ κυμαδράμης IX, 232. 244.
παρὰτρέμμα VI, 319.
παρὰφύρω τινα, supero I, 565.
παρὰφθορά III, 404. V, 19.
VII, 1134. 1136. 1137.

- παραφορά φρενῶν I, 473. 515.
 παράφορος I, 609.
 παραφόρος τέμνων τὴν αὐλακα I, 552.
 παράφρασις IX, 407.
 παραπικραγμένα ὀνόματα IX, 404.
 παραχωρεῖν τινὶ τιος I, 570.
 παραψυχῇ I, 285. 538.
 παρεγγυῶμαι I, 496.
 παρῆςδύομαι οἰκίαις I, 571.
 παρῆςφρησις I, 586.
 παρῆςβασις, defn. IV, 12. VIII, 754. 775.
 παρελάνω τινά I, 598.
 παρεμβολή ἐστιν, ὅταν παρατεθῇ μεταξὺ τῆς τῶ λόγῳ συντάξεως ἑτέρα ἔννοια VIII, 483. 576.
 παρῆςπτωσις, προσθήκη συμφώνων ἑνός III, 567.
 παρεμφερής I, 574.
 παρῆςθεσις, προσθήκη φωνήεντος ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς, ὃ ποιῶντος συλλαβὴν III, 567.
 παρῆςθήκη I, 387.; ἐν παρῆςθήκῃ θαύματος I, 108.
 παρῆςδοκιμῆσθαι I, 529. III, 577.
 παρῆςμερεῖσθαι I, 560.
 παρῆςδύς I, 593.
 παρῆςησις III, 169. 705. V, 430. VII, 836. VIII, 623.
 παρῆςνία I, 632.
 παρῆς VI, 384.
 παρῆςπένυ I, 470.
 παρῆςσον III, 421. VII, 1227 sqq. 1262. VIII, 484. 639. 687. 710.
 παρῆςωσις VII, 1263. VIII, 561. 639.; παρῆςωσις κατὰ συλλαβὴν III, 709.; π. καθ' ὅλον κῶλον III, 710.; π. ἐξ ἐπεμβολῆς III, 710. VIII, 640.; π. κατ' ἐναλλαγὴν III, 710. VIII, 641.; παρ. ἑραία VIII, 667.; αἱ κατὰ πτωσιν ἢ κατὰ λέξιν ἀπλῶς παρῆςωσις λέγονται, αἱ δὲ κατὰ κῶλον παρῆςωσις VI, 328.
 παρῆςησάτο, cepit I, 604.
 παρῆςδος IX, 251.
 παροιμία ἐστὶ λόγος εἰρημνός ἐν ἀρχῇ πρὸς ἔπειρον, λεγόμενος δὲ ὑφ' ἡμῶν κατὰ ἀνακύκλησιν πρὸς τινα τῶν ὁμοιωθῶν VIII, 760. IX, 72.; παροιμιῶν πλήρεις οἱ Πλατύρχειοι βλοῖ IX, 254. Vide s. v. Proverbia.
 παροινεῖν I, 617.
 παροινεῖν et παρῆςομιεῖν conf. I, 33.
 παροιμία I, 618.
 παροιμία et παρῆςνοια conf. IV, 169.
 παρῆςομαρτίῃ I, 249.
 παρῆςομοία κῶλα IX, 15. 104.
 παρῆςομοσία ἐστὶ παραποίησης ὀνόματος πρὸς παραπλήσιον ἐγγύς κείμενον VIII, 477. 500. 556, 595. 686. 709.; Grammatici τὰς ἀπὸ ὀνομάτων πρωτοτύπων παραγομένας λέξεις φασὶν παρῆςομοσίας VI, 410.
 παρῆςοράν I, 560. 570.
 παρῆςορνή I, 436.
 παρῆςορύνω I, 571.
 παρῆςπάτη VII, 1128.
 παρῆςφίσηκα IV, 21.
 παρῆςφδεῖν IX, 282.
 παρῆςφδία III, 436. VI, 400. VII, 1320.
 πᾶς omittitur I, 84.
 πᾶς I, 435. 470. 476.
 πατάκτρια τῶν ζώων ἢ καλαῦροφ III, 607.
 πεπατημένον, τὸ IX, 562. 564.
 πατρῶλεας I, 325.
 πάτρια IX, 238. 241. 242. 256. 311. 326. 328.
 πατριος (λόγος) IX, 245.
 πατρογονία I, 517.
 πατροτύπη I, 257.
 πατροτυψία VIII, 199.
 πάτριον VII, 1121.

πατριῶν Apollinem dicunt Athe-
nienses IX, 329.

παχυμερής VII, 50.

παχεῖς ἐκάλεν τὴς ἀναισθήτους καὶ
ὕδαεις V, 486.

παθήτης VII, 373.

παθίως I, 424.

πεζομαχεῖν I, 528.

πεζομαχίαν ἐκφράζειν IX, 223.

πεζοφανής V, 472. VII, 932.

πειθανάγκη III, 747.

πείθω et ποίω conf. I, 547.

πείρα. εἰς πείραν ἔρχεσθαι I, 109.

πείλαιάδες Αἰγύπτιαί I, 220.

πέμπειλος III, 527.

πένθος. ἐπὶ πένθει οἰκισθεῖσαι
πόλεις IX, 190.

πέπανσις I, 574.

πεποιημένα ὀνόματα IX, 46.

πεποιημένον ἐστὶ λέξις λεγομένη
κατὰ τινα τῶ ἐξ ἧς λέγεται ὁ-
μοιότητα VIII, 816.

πεποιθότως III, 385.

πέπων dicitur Apollo (si lectio
certa) IX, 327.

περὶ et πόρον conf. I, 249.

περιαγωγή IX, 26. 104.

περιᾶδω I, 632. 644.

περιαιρεῖν τί τινος I, 252.

περιαλγίω I, 594.

περιηργυρωμένος I, 203.

περιασραπτω I, 616.

περιανγάζω I, 471. 630.

περιαντολογία VII, 1301. IX, 336.

περιβεβλημένος III, 258. 277.

περιβλητικός III, 268. 301.

περιβόητος I, 570.

περιβοδρεῖω I, 497.

περιβολή III, 258. V, 504. VI,
293. VII, 895. 896. 913. 1017.
IX, 361. 437.; περ. περιβεβλη-
μένη VII, 1248.

περιγράφω I, 582. 639.

περιελλίτω I, 641.

περιεργάζομαι I, 514. 562. 575.

περιηγείσθαι, προῖναι τινός καὶ

δεικνύναι αὐτῷ ἢ μήπω τοῦτά-
ται II, 512.

περιηχῆς I, 450.

περικελαδίω I, 634.

περικλύω I, 583.

περίκλυτος I, 639.

περικνίζω I, 486.

περικόπτεσθαι δεξιάν I, 527.

περικοπή ἐκ δύο κώλων καὶ τριῶν
ἐστὶ συντιθεμένη IX, 566.

περικυκλώω I, 524. 529.

περικυκλίζω I, 498.

περιλαλέω I, 499.

περιλιχνεύομαι I, 524.

περινενοημένον ἐστὶ τὸ περισσῶς
νοηθῆν καὶ ῥηθῆν VII, 146.

περινενοημένως III, 359.

περινοςίω I, 640.

περιοδικὸν σχῆμα VIII, 620.

περίοδος ἡλίου I, 273.; rhet. III,
150. 704. V, 421. VII, 25.
812. 891. VIII, 460. IX, 7.
403. 566.; ἰσορικὴ IX, 12.;
ῥητορικὴ IX, 12.; διαλογικὴ
IX, 13.

περιορᾶν I, 251.

περισαῖαι εὐποροῖ I, 315.; ἐκ
περισσῆς IX, 193. 206.

περιοχὴ I, 246. 248.

περιπλοκή III, 410. VII, 1175.

περιποιεῖσθαι, servare I, 517.

περιπτύσσομαι I, 499.

περιπυκάζω I, 443.

περισαίνω I, 478.

περισαλπίζω I, 489.

περισκαίρω I, 640.

περισκελῆς I, 183.

περισκιρτάω I, 271.

περισκοπεῖν I, 273.

περισσοειχενία IX, 104.

περίζασις I, 109. III, 478. not.

περιστατικά κεφάλαια λέγονται πα-
ρὰ τὸ περιῤῥασθαι αὐτὰ ἐκαστὴ
πράγματι III, 481. IV, 10.;
τὰ περιστατικά καλέμενα μόρια
IX, 209.

περιελλίω I, 664.

- παριστάνων τοῖς ποιητικοῖς κόσμοις
 IX, 146.
 περισοχεῖσθαι IX, 168., vox
 suspecta.
 περισοχίζω I, 583.
 περισοχίζομαι I, 556.
 περισοροβίω I, 497.
 περισπύλλω I, 106.
 περισφίγω I, 532.
 περιπτολογία III, 532.
 περιπτότης III, 405. VII, 1145.
 περιυβρίζω I, 467.
 περιφανής I, 557. 604.
 περιφανῶς I, 609.
 περιφίρω θυμόν I, 495.
 περιφρασῖς VIII, 468. 500. 564.
 689. 712. 742. 771. 791. 812.
 περιφρίττω I, 487.
 περιφρονεῖν c. accus. I, 436.
 περιχαρῖα. ἐκ περιχαρείας IX, 231.
 237.
 περιχρῖστος VII, 1323.
 περιχρῶ I, 582.
 περιώνυμος II, 82.
 περιωπῇ VIII, 113.
 περὶ κάζω I, 574.
 περσικὸν μῆλον I, 523.
 πεσσός τῆς δίκης I, 497.
 πεῦσις διὰ πλειόνων ἀποδέχεται
 τὴν ἀπόκρισιν VII, 1202. VIII,
 496.; τὸ κατὰ πεῦσιν σχῆμα
 III, 413. VII, 1202.
 πηγᾶτος I, 443.
 πηκτῖδων ἐμμελεῖρα VII, 1236.
 πῆλικοι ῥήτορες VI, 198.
 πιθανὴ ἀπολογία λέγεται, διότι
 τοσαύτης μετέχει πειθῆς, ὥστε
 τοῖς αὐτοῖς κεκρῆσθαι τεκμη-
 ρίοις τὸν φευγοντα καὶ τὸν
 κατήγορον VII, 316. 318.
 πιθανὸν I, 12.
 πιθανοὶ et πίθηκοι conf. I, 12.
 πιθανότης I, 261. III, 453.
 πιθανυργός VII, 218.
 πίθηκοι I, 15. 14.
 πίθος· κατατετρημένος IX, 576.
 πινακῆδὸν I, 642.
 πινάκιον κατὰ τῶν Μεγαρίων IV,
 252.
 πισευτικῶς IV, 20.
 πῖσις ἐπὶ λόγος κατασκευαστικός,
 ἄγων τὸν ἀκροατὴν εἰς συγκα-
 τάθεισιν VII, 26.; πῖσεις αἰ
 μὲν ἔντεχνοι, αἱ δὲ ἄτεχνοι IX,
 601.
 πλαγιασμός III, 708. VIII, 635.
 πλάγιον σχῆμα III, 588.
 πλαγίως IV, 53.
 πλάξ I, 579.
 πλάσις IX, 596.
 πλάσμα IV, 614. 780. 789. VII,
 1149.; i. q. ὀνοματοποιῖα IX,
 80.; πλ. λόγου IX, 122.; τὸ
 κατὰ τὴν ὑπόκρισιν πλάσμα
 IX, 568.
 πλασματογράφος II, 79.
 πλαζὸν ἐπιχειρήμα III, 133. VI,
 558. VII, 778.
 πλασματώδης III, 485.
 πλάττειν τὰς ψυχὰς I, 9. 10.
 πεπλασμένοι ὕμνοι IX, 133. 150 sq.
 πλατυλογεῖν III, 539.
 πλατύνων τὴν ἐρμηνείαν I, 22.
 πλατὺς γέλως I, 473. 610.
 πλατυσμός I, 618.
 πλειάδες IX, 159.
 πλειότες, mortui I, 577.
 πλειονασμός VIII, 469. 563. 683.
 722. 744. 771. 797. 813.
 πλειονέκτημα I, 605.
 πλῆθος ἐστὶ ποικίλων ὀνομάτων
 ἰσοτίμων ἐπίχυσις εἰς κίνησιν
 ἥθους III, 406.
 πληθύνειν τὴν γοήν I, 513.
 πληκτικός I, 249.
 πλημμυρίω I, 569.
 πλημμύρω I, 493.
 πληροφορία VII, 108.
 πληρομα γῆς I, 594.
 πλησιόχωρος IV, 48.
 πλοκή VIII, 479. 516.
 πλατεῖν c. accus. I, 630.; πλε-
 τεῖν φίλους I, 449.; πατέρα I,
 624.
 πλατοκρατεῖσθαι IX, 195.

πλοτοκρατία IX, 194.

πικλυμένος IX, 562.

πνεῦμα ἐν συνθέσει λόγῳ, διὰ-
φοραν ἀπαρτίζον ἐν πώλοις καὶ
κόμμασι μετρούμενον πρὸς τὴν
διάρκειαν τῶ πνεύματος κατὰ
τὴν φωνὴν τῶ λέγοντος III,
158. V, 428. VII, 816.

πνευματικὸν σχῆμα III, 705. VIII,
621.

πνευματόλογος III, 475.

πνιγμονή I, 598.

ποδισμός III, 657.

ποίημα et ποιήσις differt I, 16.

ποδιστικὰ ὀνόματα I, 185.

πεποιημένα ὀνόματα I, 186.

ποικιλοτρόπως III, 474.

ποιότης ἐστὶν ἡ ἀπὸ φανερῶν ἀ-
ξιωμάτων ὁμολογημένη περὶ τῶ
προσάπτῃ ὑπόληψις VIII 110.

πολεῖω αὐλακα I, 498.

πολλῶ I, 569.

πολεμύδιον I, 493.

πόλεως πῶς χρῆ ἐπαινεῖν IX, 164.

πόλεις ἐν γυναικῶν σχήματι IX,
287.

πολις I, 569.

πολιτεία, quid? IV, 16.; tria
πολιτεῶν genera IV, 16. VI,
27. IX, 194.; κακίαι ταύταις
παρακεῖσθαι item tres ib.

πολιτεύεται τὰ ἄδικα I, 636.

πολιτεύομαι τε I, 291.

πολιτευτής I, 252.

πολιτικός et ὀπλιτικός conf. I,
378.; τῶ πολιτικῷ λόγῳ μέρη
πέντε· προοίμια, διηγήσεις, ἀν-
τιθέσεις, λύσεις, ἐπίλογοι II,
2.; πολιτικὸν λόγον ὀνόμαζον
οἱ παλαιοὶ τὸν τοῖς πολιτευο-
μένοις συμβαλλόμενον III, 366.
VI, 470.; πολιτικὸν ζήτημα,
ἀμφισβήτησις λογικῇ ἐπὶ μέρῳ
ἐκ τῶν παρ' ἐκείνοις κειμένων
νόμων ἢ ἐθνῶν περὶ τῶ νομι-
σθέντος δικαίου ἢ τῶ καλῷ ἢ
τῶ συμφέροντος III, 2. IV, 81.
VII, 112.

πολλοσημῆριον I, 610. VI, 403.

πολύαιμος I, 493.

πολυάριθμον VIII, 40.

πολυγύνατος συζυγία III, 576.

πολυδίφειος I, 497.

πολυέλικτος I, 625.

πολυηχία IX, 37.

πολυκέφαλος I, 625.

πολύκρυνος I, 497. 643.

πολυλιμενότης IX, 175.

πολυμάθεια III, 122. 530.

πολυμαθεῖς οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν τὰς
ἐμπειρίας ἐκ χρόνων πραγμά-
των τε καὶ παθῶν ἀνθρωπίνων
πρὸς ἐκλήφοντας VII, 1264.

πολυμυγής III, 579.

πολύμικτος III, 721.

πολύομματος I, 621.

πολυπλασιάζω I, 541.

πολύπλοθαι VII, 1086.

πολύπτωτον III, 711. VII, 1043.

VIII, 473. 598. 646. 686. 709.

πολυσυμφωνία II, 524.

πολυσύνθετος I, 625.

πολύτρητος IV, 5.

πολύυλος IV, 63. 711. VII, 698.

πολυφροντίσματα III, 602.

πολυχανδές Αἰδου ζόρα VII, 1255.

πολυχεύμων I, 523.

πολύχρητος III, 576.

πομπευτής ἔππος I, 632.

πομπεύω III, 403. VII, 2118.

πομπίλος I, 583.

πονηρεύομαι I, 510. 539.

πόπανα I, 576.

πόριμος I, 572.

πόρος sensu duplici I, 348.

πόροι corporis I, 302.

πορφύραι πλατεῖαι IX, 50.

ποταμῷ φωνὴν παρατιθέναι IX,
224.

πότιρον et πρότιρον conf. I, 198.

πότιμος I, 574.

πρῶγμα. σχῆμα ἀπὸ πρῶ τῶ
πράγματος ἀρχόμενον VIII,
651.

πραγματικὴ ἐστὶν ἀμφισβήτησις
πράγματος μέλλοντος, εἰ δὲ

- γενέσθαι τόδε τι ἢ μὴ γενέσθαι III, 12. IV, 236. 701. V, 91. 180. 335.; unde dicta VII, 493. 587.; περί τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους τῆς πραγματικῆς III, 135. V, 413. VII, 780.
- Præpositionis repetitio saepe omittitur** I, 50.
- παραθῆς et παραχθῆς conf.** I, 573.; ἐπράχθη et ἐπράθη conf. I, 220.
- πρεςβεύω** τινός I, 377.; ταῦτα θηβαίοις πρεςβευόμην I, 496.
- πρεςβευτικός (λόγος)** IX, 297.
- πρηστήρ, fulmen** I, 439.
- πρίν et παρὶ conf.** I, 326.
- πρίων ὁ καὶ κροκοδιλλίτης** VII, 163.
- πρό, variae signif. in compos.** VII, 1266.
- πρὸ Σικελίας dicitur βραχυλόγως** VIII, 6.
- προαγγεῖλα ἐστὶ δηλώσεις κεφαλαιώδης περί ὧν λέγουν μέλλομεν** III, 459.
- πρόσας et πρόσας conf.** I, 14.
- προφαίσεις** I, 563.
- προσανεξίλλω** IV, 22. VI, 184.
- προαναφώνησις ἐστὶν ἢ τὰ μέλλοντα αὐθις διὰ πλειόνων ἐξηγήσασθαι προσυνεῖνῶσα** VIII, 608. 754.
- προαπάντησις γίνεται, όταν δύο τινὰ θέντες πρὸς τὸ δεύτερον ἀπαντήσωμεν πρότερον** VIII, 689. 712.
- προασχολεῖν** III, 574.
- προβάλλεσθαι** I, 567.; sensu forensi IV, 487.; πρ. θάψος, ἀγαθὰς ἐλπίδας I, 595.
- προβολή, unde dicta** IV, 481. 483. 487. 490. 589. 593. 594. 655. VII, 407.; sensu forensi VII, 1120.
- πρόβολος** I, 100.
- προχύμνασμα, ἀσκησις μετρίων** πρὸς μαζόντων ἐπιθήκων πραγμάτων II, 5. 78. VI, 50.
- προδεινόν** VI, 124.
- προδιήγησις, ἐστὶν ἢ πρὸ τῆς εἰς τὸ πρᾶγμα τελούσης διηγήσεως αἰτία παραλαμψανομένη** III, 454.
- προδιόρθωσις ἐστὶν, όταν μέλλομιν τι τοιούτον λέγειν, ὃ δεῖται τινος θεραπείας** VIII, 433. 506. 535. 596. 674. 698.
- προδιώνω** I, 372.
- προειλημμένον τῇ κρίσει** III, 2. IV, 176.
- προεθιμίας** VI, 184. VII, 1212. 1220.
- προεξιταῖν** I, 321.
- προεπιβουλεύω** VII, 1266.
- προεπιζεύξω** VIII, 502.
- προηγούμενος, σχῆμα προηγ. τὰς διανοίας εἰσάγον** VIII, 653.
- προεἶλμνα πίπτει** I, 621.
- προεθιμίας** IV, 193.
- πρόθις (mortuorum)** IX, 203.
- προδιεσμία** IX, 488.
- προῖσχαμαι** I, 568. 590.
- προκάλημα** I, 266.
- προκαταλήψις ἐστὶν, όταν προεκλήψῃ τις τὸν τῷ ἀντιδίκῳ λόγον, ὃν ἔχειν ἰσχυρὸν οἶται** VIII, 436. 507. 674. 699.
- προκαταρκτικὸν πραιτίονων πραγμάτων** I, 246.
- προκατασκευαζόμενος σοχασμός** III, 30. VII, 376. 377.
- προκατασκευῇ** III, 99. V, 391. VI, 184. VII, 741.
- προκατάστασις ἐστὶ λόγος ἐν βραχεῖ τὰ ἐν τῇ καταστάσει μενῶν περιεχόμενα** III, 81. V, 384. VII, 721. IX, 488.
- προκέντημα** I, 444.
- προκόλλιος** V, 594.
- πρόκριμα, ἢ βλάβη** VII, 1123.
- προκριματίζεται ἀντὶ τῷ βλάπτειν** VII, 1123.
- προκυρώ** I, 605.
- προληπτικὸν σχῆμα** VIII, 666.

πρόληψις ἐστὶν ἀπόδοσις τῆς ιδιό-
 τητος τῷ ὅλῳ ἐν αὐτῇ μέρει
 διηρημένῃ VIII, 694; πρόλ.
 αἰτίας ἐστὶ παρὰ μολὴ τῆς προ-
 φάσεως ἐν ἐρῶμεν VIII, 502.
 πρόματις IV, 161.
 προμαρτίς Πυθία I, 496.
 προμαρτυρία VI, 124.
 προμειωπίδιον I, 531.
 Προμηθεὺς μὴ ἀπεισάμενος νῦν ὁ-
 λῶ συναντικταίμαι τῷ Ἐπιμη-
 θεῖ I, 525.
 προμύθιον I, 60.
 προνοία de diis I, 250.
 προνόμιον μύλος I, 491.
 πρόξενος VI, 363.
 προοικονομία ἐστὶν ἡ τὰ μέλλοντα
 διατίθεσθαι προπαρασκευάζου-
 σα λέξεις VIII, 608.
 προοίμιον, defin. IV, 12. VI,
 511. VII, 52.; a Corace in-
 ventum VI, 13. 49.; partes
 ejus III, 78. V, 381. VII,
 713.; πρ. ἐξ ὑπολήψεως III,
 65. V, 370. VI, 513. 552. 580.
 VII, 698.; δε ὑποδιαίρεσις
 III, 73. V, 376. VI, 532. VII,
 709.; ἐκ περιουσίας III, 76. V,
 378. VI, 552.; ἀπὸ καιροῦ
 III, 77. V, 379. VI, 552. VII,
 712.
 προπάσχω I, 589.
 προπεμπτική λαλιά IX, 357.
 προπηλακισμός VII, 4153.
 προπίνω οἶνον I, 576.; i. q. προ-
 δίδωμι VII, 848.
 προποδισμός III, 657.
 προπομπεία III, 373. IV, 182.
 188.
 πρὸς τὸ et πρὸς τῷ conf. I, 244.
 VIII, 422.
 προσέκθεσις I, 503.
 πρόσαναφύπτει I, 478.
 πρόσανέχω I, 560.
 πρόσαντες I, 645.
 πρόσάπαξ I, 112. 347. 352. 387.
 VII, 23.
 προσεπρόδοσις VIII, 518.

προσεκαποθαυμάζω I, 508.
 προσεκαποζημιών I, 489.
 προσεκαπολαύω I, 551.
 προσεκαπερμαντιύομαι I, 468.
 προσεκαπύνομαι I, 453.
 προσεκαπονίμω I, 645.
 προσεκαπυσκώπειται τινά I, 456.
 προσεκαρμόζω I, 565.
 προσεκαρύπτω I, 588.
 προσεκατενίζω III, 563.
 προσεκαφαιρέω I, 425.
 προσεγενής θεός i. e. Bacchus
 I, 498.
 προσεδιασάφης ἐστὶν, διὰ πηλη-
 ραμίνῃ λόγῳ ἐκτενέσθῃ τι ὄνο-
 μα, πλέον τι διασαφῆν VIII,
 467. 683. 708.
 προσδοκία. τὸ παρὰ προσδοκίαν
 VIII, 545. IX, 71.
 προσεδαφίζω III, 661.
 προσεεπινυφάω I, 482.
 προσεπιγράφω I, 490.
 προσεπιδικάζω I, 510.
 προσεπιδιδάσκω I, 638.
 προσεπισκώπτω I, 482.
 προσεπιτάττω I, 483.
 προσεπιτίθω I, 638.
 προσεπιφύρομαι I, 475.
 προσεπιχλευάζω I, 482.
 προσεπόπτομαι I, 513.
 προσεπορχεῖσθαι I, 483. 493.
 προσερείδωμαι I, 612.
 προσευκτικοὶ ἔμνοι IX, 154 seqq.
 προσεχόντως I, 251.
 προσεχῶς I, 559.
 προσηγορικά ὀνόματα IV, 108.
 πρόσθεσις, πρόσθετη κατ' ἀρχὴν
 συλλαβῆς ἢ στοιχείου III, 566.;
 figura VIII, 697.
 πρόσθετη I, 562. 565.
 προσίεμαι νῦν I, 251.
 προσίσχω I, 588.
 προσκόρος III, 388.
 προσκρῶω I, 562.
 προσμεριδιᾶν τινα I, 523.
 πρόσσοδοι καὶ θυσίαι I, 31.
 προσσοικεῖν IX, 216.

- προσομιλεῖν γάμοις I, 632.
 προσορᾶν I, 366.
 πρόσονις I, 330. 354.
 προσπολίσεις i. q. ἀρεῖα I, VIII, 760.
 πρόσπολος I, 496.
 προσπορίζω I, 586.
 προστακτικὸν σχῆμα III, 707. VIII, 631.
 προστήκω I, 612.
 προστιμᾶν I, 598.
 προστεχάζομαι IX, 407.
 προσυναπάντησις γίνεται, ὅταν δύο τινὰ θέντες πρὸς τὸ δευτέρον ἀπαντήσωμεν πρῶτον VIII, 485.
 προσυπαντάω I, 567.
 προσυποπιτύω I, 471.
 προσφέρειν τι I, 230.
 πρόσφορος I, 521. 564.
 προσφύω IV, 14.
 πρόσφυμα VII, 1243.
 προσφωνηματικὸς i. q. προσφωνητικὸς IX, 284.
 προσφωνητικὸς (λόγος) IX, 237. 284 sqq.
 πρόσχημα θνητὸν I, 503.
 προσχηματισμός, προσθήκη μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος III, 567.
 πρόσχωρος I, 569.
 προσψήφισμα IV, 818.
 προσωπεῖον I, 454. 515.
 προσωποποιεῖν I, 235. VIII, 443. 509. 676. 701. 722. 816. IX, 109. 543.
 πρότασις, quid? III, 459. VI, 558.; διαφέρει φράσεως V, 591.; πρ. προομιλίου III, 78. VII, 21. 69. 713.
 προτείνειν ἐνύπνια I, 512.; δεινὸν I, 541.; πολλὰ προτείνειν εἰς παραίτησιν I, 551.
 πρῶτον et πότερον conf. I, 198.
 προτεχνολογίω VII, 551.
 προτετιμημένα ἐννοήματα IX, 342.
 προτίμησις. σχῆμα κατὰ προτίμησιν III, 708. VIII, 631.
 πρότριτα I, 575.
 προὔποσχευσις VI, 184.
 προὔργιαίτερον I, 247.
 προὔφηγησις. ἐξηγήσεις κατὰ προὔφηγησιν VI, 29.
 προφανής. ἐκ τῶ προφανὸς I, 571.
 Proverbia: ἐν πίστῳ τὴν περ-
 μέαν μαθάνειν I, 146. II, 138.; πατὴρ ἢ ἡ παῖς κατὰ τὴν παροιμίαν I, 456.; ἃ δὲ χεῖρ τὴν χεῖρα νίπτει I, 449.; ἄνθρωπος ὁ θησαυρὸς I, 525.; ἄλιεὺς πληγὴς νῦν οἶσαι I, 525.; ἰλιὰς κερὶν I, 572.; οἶνος καὶ ἀλήθεια I, 574.; δυοὶ χεῖρες καὶ σιαγόναι I, 576.; ὁ κόραξ ἐπὶ τὸ πτώμα I, 601.; ἐκ τῶν ὀνύχων τὸν λείοντα I, 606.; ἄλλος μαινομένην ἄλλος δεσμεύεται I, 637.; Συβαριτικὴ τραπέζα II, 165.; κακὸν κυρακὸς κατὰ δῶ IV, 14.; καθ' ἑαυτῶν φασὶν ἀμάμετοι κόνιν IV, 205.; τὸ λαλεῖν ἐκ τῶ λαλεῖν πολλὸν τὸν γίλωτα ὠφίλει V, 610. VI, 65. 75. 84. 86. 87. 90. 95. 229. 293. 439. 449.; 454.; ἀπο λεπτῆς μίτης τὴν ἀγκυραν ἐξημμένους VII, 561. 1043. 1115.; πτωχὴς ἀκίνδυνος γέρας VIII, 149.; ἡ πορφύρα παρὰ τὴν πορφύραν VIII, 493.; ἐν πενθῶντι παίξειν IX, 18.; καὶ τυφλῷ ὄφλον IX, 51. 102.; κρημνισμένον ὑπερον IX, 54.; ἀπνυδάκωτος ὁ τραπεζῶντις κίλις IX, 52.; ἀρχὴ δὲ τοῦ ἡμῶν παντὸς IX, 56.; ἐκ τῶ ἄνθρωπος τὸν λείοντα ἔγραφον, εὐρόταν ἔβαν, κύμινον ἔσπειρε IX, 73.; ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ὄστρις IX, 94. 122.; τὰ σῦκα σῦκα IX, 98.
 προφθάνω I, 581. 589.
 προφοιτάω I, 523.
 προφορικὸς λόγος II, 116. IV,

7.; ὀδόντων χεῖρας καὶ ὑπερφ-
 ας κ. τ. λ. IV, 9.
 προφυλακὴ I, 463.
 προφυλακτικὸς I, 461.
 προχάραγμα I, 444.
 πρόχειρος I, 533.
 προφθός VI, 128.
 πρυτανεία VII, 1284.
 πρυτανεύω τὰ τῆς δικῆς τάλαντα
 I, 497.
 πρωθύτης III, 600.
 πρωταίτιος VI, 412.
 πρωτίτων I, 507.
 πρωτολογία II, 378.
 πρωτοκατῶ VII, 585. VIII,
 588.
 πρωτοτύπος VI, 592. VIII, 158.
 πτωσάνην βοφάν IX, 116.
 πτωτικὸν σχῆμα V, 451.
 πυγμάχος III, 534.
 πυνθάττοθαι et ἰρωτῶν διαφέρει
 VII, 1133.
 πυξίς ἐστὶ κυρίως ἢ ἐκ πύξιν κατε-
 σκευασμένη· καταχρηστικῶς δὲ
 καὶ ἡ χαλκῇ VIII, 716. 731.
 766. 784. 806.
 πυρραγίω I, 476.
 πυρροσέτης III, 580.
 πυρρικός I, 437.
 πυρρομάχος λίθοι I, 579.
 πυρρίχη ὀπλιτευόντων III, 580.
 πύσμα ἐστὶ πρὸς τὸ διεξοδικῶς ἀ-
 παντῆσαι δεῖ VIII, 455. 678.
 704.
 πυσματικὸν σχῆμα VIII, 540.

P.

παγδαῖος ὄμβρος I, 645.
 παῖς I, 574.
 παρῶν σημαίνει ἐνυκλίαν, ἡδύτη-
 τα, ἀμύλιαν II, 551.
 πασιδιδόν IV, 140.
 πατὼν καὶ διάνοια III, 54. IV,
 797. V, 196. VII, 215.; ῥη-
 τὰ λίγα, οἷον νόμος, διαθήκη,
 ψηφίσματα, ἐπιστολὰς, κηρύ-
 γματα III, 14.
 Rhetor. IX.

ῥητορεία III, 562. IX, 7.
 ῥητορικὴ εἰρηται· ἥτοι ἀπὸ τοῦ
 ῥύδην λέγειν, ἢ ἀπὸ τοῦ συνη-
 γορεῖν τῷ νόμῳ II, 8. 120.;
 ῥητορικὴ definit. II, 104. IV,
 19. VI, 164qq. 50. VII, 10-
 33. 34. 49.
 ῥητορικῆς τρεῖς εἶδη IV, 27. VI,
 20. 52. 546. Vide Ind. Re-
 rum s. v. Rhetorica.
 ῥήσαν τὸν νόμον φασὶν οἱ Δω-
 ρεῖς II, 8. 120.
 ριζοτομία I, 486.
 ῥαγγελία ἐφῆμιμένη IX, 249.
 ριπτίω sc. ἱαντὼν I, 24.
 ριπασπία IV, 253.
 ριπασπῖς I, 590. 593. IV, 253.
 254.
 ῥόδον Veneris cruore rubro
 colore tinctum I, 62. 486. 560.
 ῥόδα τρυγᾶν ἐξ ἀπανθῶν I, 511.
 ῥοδωνία metaph. I, 476.
 ῥομφαία τὸ λόγος I, 633.
 ῥόχθος κυμάτων I, 489.
 ῥύακας πυρὸς III, 84.
 ῥυθμίζειν I, 9.
 ῥυθμός ἐστιν ἢ τοιαῦτε τις ἀπύχη-
 σις τῷ λόγῳ III, 545. 589. VI,
 82. 130.
 ῥύμη ὑδάτων I, 621.
 ῥύπος I, 203. 641.
 ῥυπώδης I, 629.
 ῥυτὴρ I, 581.
 ῥωμαλαῖος I, 602.
 ῥωμαλασότης III, 599.
 ῥωμανὴς I, 332.

Σ.

σάγμα I, 643.
 σαθρός I, 557.
 σαλεύω ἐλπίδας I, 509.; τὸν ἀ-
 γῶνα IV, 371.
 σαρκασμὸς ἐστὶ λόγος ἡθικὸς μετὰ
 σιτηρότος τοῦ προσώπου λεγόμε-
 νος VIII, 591. 725. 758. 773.
 σαφήνεια I, 260. III, 202. VI,
 142. VII, 911.; σαφ. λέγεται,

ὅταν μὴτε λέξαις ἐνταῖς χρό-
 μεθα, μὴτε διανοαῖς μὴτε ὑ-
 περβατοῖς III, 452. IX, 393.
 σεβάζομαι I, 499.
 σειοῦσθαι VII, 146.
 σέκρετα (secretis) VII, 1422.;
 ὑσηκρῆτις ibid.
 σεμνοβατεῖν et σεμνοβατία VIII,
 I, 515.
 σεμνολόγημα I, 495.
 σεμνοποιεῖν IX, 262. in cod. Mss.
 σεμνός λόγος III, 476. V, 433.
 VII, 819. VIII, 625.
 σεμνόν σχῆμα III, 706.
 σεμνότης III, 249. V, 480. VI,
 209. VII, 934. IX, 342. 435.
 σημειῖσθαι I, 584.
 σημειῶδη σχήματα IX, 90.
 σεσημασμένον in hupertis edi solitudo
 VIII, 735 sq.
 σεσημαῖς I, 576.
 σεπαύσαι δυοῖ, prōv. I, 576.
 σεπλον μέλιτος I, 450.
 σεπλόνιον I, 481.
 σεπτα I, 483.
 σεπύα VI, 200.
 σεπύς, τὸ V, 159.
 σεπύω V, 159.
 σεπηροῖσιον IX, 226.
 σεποδεῖα et σεποδεῖα conf. I,
 512.
 σεποδοτέω I, 512.
 σεπομετρίω VI, 227.
 σεπομέτριον VI, 226.
 σεπον Atheniensibus donavisse
 Dii dicuntur IX, 200.
 σεπαιώριω I, 464.
 σεπαιώρημα I, 644.
 σεπαλοβατικῇ, ἡ V, 22.
 σεπαμονία VI, 253.
 σεπη [f. σεπυ] ventis I, 427. 428.
 σεπηροβατέω I, 490; σε. τὰ με-
 νικά I, 515.
 σεπῆρωμα I, 578.
 σεπιατορφεύμενος I, 458.
 σεπινδαρός II, 688. VII, 1126.
 σεπληροῖς λέξαις VI, 227.
 σεπολία νοήματα VI, 477.

σεπάζω I, 574.
 σεποδιονία IX, 595.
 Scriptores sese invicem imitam-
 tur I, 152.
 σεπυβαλώδης VI, 342.
 σεπύμος λέοντος I, 177.
 σεπώλης I, 621.
 σεπριν VII, 1426.
 σεπρινθιακός (λόγος) IX, 319 sqq.
 σεπρινιον VII, 1126.
 σεπαρός I, 532. VII
 σεπώ I, 524.
 σεποικισμὸς et σεπαριασμὸς δια-
 φορά VIII, 423.; σε. καὶ
 I σεπηματος διαφορά VIII, 426.
 495. 528.
 Superlativo pro comparativo
 uti Atticorum est IV, 59.
 σεπία ἐξ ἐκείνη τῶν πρώτων
 αἰτίων VII, 686.
 σεπίζω II, 585.
 σεπίζης, quid? VII, 1098.
 σεπίζης et σεπός conf. I, 200.;
 οἱ σεπίζαι καλούμενοι IX, 128.
 σεπική, ἡ VI, 39. 51.
 σεπὴ τέχνη I, 309.
 σεπαρχμός I, 613.
 σεπαράκης λέκος III, 606.
 σεπατοῖ I, 492. 493.
 σεπορδεῖοδαντιῶν VI, 103.
 σεπονδῆος εἰρηται παρὰ τὸ σεπ-
 δῆν· τὸν γὰρ ἐκείντο τῶ
 μέτρῳ ἐν ταῖς τῶν δαιμόνων
 θυσιαῖς VI, 237.
 σεπείδασμα I, 293.
 σεπιδοδρόμος I, 488. 492.
 σεπιδρός I, 589.
 σεπῆμη I, 584.
 σεπιδμός VII, 1112. 1117.
 σεπιδίς ἐξ ἀμφισβήτησις λογική,
 καθ' ἣν αἱ δαιμονίαι τῶν πε-
 φάλαίων γίνονται εἰς πῖσιν πο-
 μιζήμενων VII, 20. 172. V,
 591 sqq.; σεπιδίς, unde dicta
 IV, 195. 199. V, 27. 252. 592.
 VII, 170.; varia νοήματα IV,
 293.; numerus σεπιδῶν V, 8.

- 179.; διαίρεσις τῶν ἰδ' εἰσεων
III, 10. VI, 31.
εἶδος I, 495.; εἶδος τῆς ἀν-
δρείας I, 482.
ἐγγόνια, τὰ ἐνόνια VII, 1122.
εἶπω τὸ σφοδρὸν τῷ πάθῳ I,
613.
εἰρώσει I, 483.
εἰλέχος I, 573. 574.
ἐλλεσθαι vestitum esse I, 582.;
πρὸς ἀποδημίας I, 585.
εἰμυλον I, 574.
εἶνος. εἰς εἶνον κατατίθενται τὰ
ἡμῖνα III, 91.; εἶν ἐν εἶνῳ
τῆς ἀπορίας III, 119.
εἰσχωρεῖν τινα III, 607.
εἰρηθρον III, 532.
εἰρέμιος I, 574.
εἰρέσιμα I, 630.
εἰρηδίων I, 531.
εἰρήως I, 595.
εἰσπαινετικός λόγος V, 14. IX,
295 sq.
ἐπιτιμῶ I, 643.
ἐπιλοκοπέω III, 382.
εἰγματ' ἐκτὼ III, 564.
εἰγματα μοιχῶν IV, 587.
εἰζειν τὴν μοιχῶν III, 62.
εἰχῶς VI, 127.
στοιχεῖα ἴσιν, ἐξ ὧν τὰ πάντα
συνίστηκεν VI, 110.
στοιχεῖν ῥητορικῶν I, 555.
στοιχειωτής, ὁ VII, 903.
στομόω I, 595.
στομφάζω III, 224. VI, 225.
στομφαστικά λεγέει VII, 1253.
στομῶν I, 497.
στοχασμός, ἀδύνατον πρῶτοντος ἔ-
λεγχος ἐκείνης, ἀπὸ τῶν φε-
ρεῖ σημείων ἢ ἀπὸ τῆς περὶ
τὸ πρόσωπον ὑποψίας III, 11.
V, 85. VII, 247 sqq.; unde di-
ctus IV, 298.; varia genera
VI, 54.
στοχαστικὸν ζήτημα VII, 247 sqq.
στρατολογία I, 241.
στρατολογία et στρατηγία conf.
I, 48.
στρατοπιδιούρις I, 436.
στρατηγία et στρατολογία conf.
I, 48.
στρεβλωτήριον VIII, 34.
στοργγύλον σχῆμα III, 145. 704.
V, 419. VII, 805. VIII, 618.;
στρ. στόμα IX, 12.; στοργγύ-
λοι λόγοι IX, 561.
στοργγύλισμα VIII, 619.
στόμβος πνευμάτων I, 489.
στορφή καὶ ἀντιστορφή VII, 1032.
στρυφνός III, 536.
στρυφνίον I, 192.
στρυφίλῳ I, 497.
συγγενεῖς, Kunstverwandte IX,
565.
συγγνώμη ἴσιν στάσις, καθ' ἣν
ὁ φεύγων ὁμολογῶν τὸ πηρη-
γμένον ἐπὶ τι ἀνέθυνον ῥητὸν
ἢ πρόσωπον ἢ πρῶγμα μετα-
φέρει τὴν αἰτίαν IV, 650. 670.
687. 699.
συγγνωστός I, 569.
συγγραφή ab ἱστορίᾳ quomodo
differat II, 199.
συγγραφικῶς IX, 284.
συγγραφικώτερον IX, 264.
συγγραφικός λόγος IX, 265. 279.
συγγνωσία VIII, 588.
συγκάλεσθαι I, 507.
συγκατάθεσις I, 262.
συγκατασπαιζόμενος στοχασμός
III, 30. VII, 381. VIII, 54.
συγκρατῆριον I, 642.
συγκρίω I, 594.
συγκροτῆ ἴσιν ἀποβολή συλλαβῆς
III, 567. VIII, 745.
σύγκριστις ἴσιν λόγος ἀντιεταστι-
κὸς ἐκ παραθέσεως συνάγων τῷ
παραβαλλομένῳ τὸ μείζον ἢ τὸ
ἴσον I, 42. 97.; figura VIII,
688. 711.
συγκριτικὸν σχῆμα III, 706. VIII,
627.; συγκριτικὰ προβλήματα
III, 186. V, 436. VII, 858.
συγκροτῆσις λέξις III, 559.
συγκροτεῖν I, 507. 509.; συγχε-
δικαστήριον IV, 14.

- συγχρότῃσι I, 605.
 συγχρότης IX, 34.
 συγχρόω I, 267.
 συγχρόπτω I, 579.
 συγχυρόω IX, 271.
 συγχάω τινι τιος I, 562.
 συγχέω τὴν παράταξιν I, 542.
 συγχώρησις VI, 360.
 συζῆν πενία I, 69. 70. 607.; συ-
 ρίσει I, 604.
 συζυγία I, 209.; figura VI, 287.
 VII, 1015. VIII, 565.
 Syllabarium pariam altera sae-
 pe excidit I, 269.
 συλληπτικὸν σχῆμα VIII, 666.
 σύλληψις (figura) ὅταν τὸ τῷ ἑ-
 τέρῳ συμβεβηκὸς κατὰ θάτερον
 λαμβάνηται VIII, 604. 695.
 720. 776.; ὁρος κατὰ σύλλη-
 ψιν, ὅτι καὶ τὸ παρὰ τῷ φεύ-
 γοντος προτεινόμενον ἐγκλήμα-
 τος ὄνομα δέχεται VII, 459.
 συλλογισμός ἐστὶ λόγος, ἐν ᾧ τε-
 θέντων τινῶν ἕτερον ἐξ ἀνάγ-
 κης συμβαίνει παρὰ τὰ προ-
 κείμενα III, 60. IV, 831. V,
 206. 361. VII, 37. 667.; οἱ ῥητο-
 ρικοὶ συλλογισμοὶ τίνι διαφέ-
 ρουσι τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ IX,
 604.
 σύμβολον I, 76. 80. 96. 287.
 559.; i. q. ἀλληγορία IX, 102.
 συμβολικὸν παράδειγμα I, 209.
 σύμμαχοι εἶσιν οἱ τοῖς πολεμῶσι
 βοηθῶντες· ἐπὶ κερδοὶ δὲ οἱ τοῖς
 πολεμῶσι VII, 1134.
 συμπαθής I, 613.
 συμπαρεκτείνεσθαι I, 572.
 συμπαροῦν I, 310.
 συμπατέω I, 638.
 συμπεπιλημένος III, 559.
 συμπεραιόω IX, 2.
 σύμπηξις νῶν I, 436.
 συμπλήρωσις VI, 186. VII, 944.
 sq IX, 374.
 συμπλοκή ἐστὶ σύνθεσις ἕκ τε τῆς
 ἐπαναφορᾶς καὶ τῆς ἀντιστρο-
 φῆς VIII, 464. 682. 707.;
 κατὰ συμπλοκὴν εἰσάγει IX,
 146.
 σύμπνοια I, 433.
 συμποδίζω I, 502. 573.
 συμπόσια Σωκρατικά III, 443.
 VII, 1343.
 συμπίεσθαι, accidere I, 569.;
 συμφ. παντὶ ἀντὶ τοῦ de homine
 vario I, 554.; συμφ. τιπὶ ver-
 bari cum ἰ; 576.
 σύμφυτοις III, 287. VII, 1042.
 συμφοιτητής I, 504.
 συμφοράδμων I, 605.
 συμφοιτῆς VII, 49.
 συμφύω I, 503.
 σύμφυτος I, 503.
 συμφύω I, 504.
 συναγλαστικός I, 446.
 συνάγω φωνή φιλοσόφων ἐστὶ·
 συνάγειν γὰρ τὸ ἐπάγειν τὸ
 συμπέρασμα φασὶ καὶ
 συναγωγή καὶ συμπέρασμα
 ταῦτον II, 36. 389. 481.; συν-
 αγωγή, προοιμίου μέρος VII,
 21. 69.
 συναγωγή στρατιωμάτων I, 436.
 συναγωγῆς I, 530.
 συναῶω τινι I, 246.
 συναδροισμός ἐστὶ συναγωγή τῶν
 πεπραγμένων ἢ πραχθέντων δι-
 ναμῶν εἰς ἓν κεφάλαιον VIII,
 439. 675. 700.
 συναιρεῖν et συνηρεῖν conf. I,
 292.
 συναίρεσις III, 567.
 συναλοιφή; διὰ συλλαβῶν κατὰ
 τὰ φωνήεντα ἔνωσις III, 568.
 συναμειβεῖν I, 523.
 συναμειβεσθαι I, 257.
 συνανακεράννυμι I, 525.
 συνανακεράζω I, 470.
 συνάντημα I, 646.
 σωμαπορίγνομαι I, 607.
 συναπόλλυμι I, 603.
 συνάπτω I, 325.
 συναρπάζω I, 505.
 συναρπάζω VII, 353.
 συναφεια VIII, 126. 579. IX, 33.

συνδίδωμι IV, 235.
 συνδολών τὸ ματικόν I, 498.
 συνδρόμη VI, 360.
 συνδρόμος I, 504.
 συνδρεύοντα i. q. περισσεύειν
 διὰ τὸ παρ' ἑαυτοῦ παρά-
 γματι IV, 555.
 συνεδισμός III, 468.
 συνεισφέρειν I, 560. 564.
 συνειρητός τῶν λόγων IX, 84.
 συνεκδοχῆς variae formae VIII,
 691. 697. 718. 739. 769. 790.
 809.
 συνεκκρατεύω I, 565.
 συνεκτρέφω I, 647.
 συνενών I, 620.
 συνεξαιρέσθαι I, 545.
 συνεξιστάσθαι τινι I, 509. 511.
 451.
 συνεξίστην I, 501.
 συνεξομολογῆσαι I, 49.
 συνεξιστάσθαι I, 579.
 συνεπιγυμνάζω III, 470.
 συνεπισχύνω VIII, 143.
 συνεργάζω I, 674.
 συνερίθω I, 636.
 σύνεσις I, 236.
 συνεστηκός ζητημά ἐστι τὸ τῆς πρί-
 στως ὑφάνης καὶ μὴ προσλημ-
 μένον τῇ κρίσει δύναμενόν τε
 πέρας λαβεῖν III, 5. VII, 140.
 συνεκίζω I, 584.
 συνεπαιδεύομαι I, 545.
 συνεπαίττομαι I, 507.
 συνέχεια I, 655.
 συνεχῶς IX, 152.
 συνέχων, τὸ III, 456.
 σύνηψις III, 470.
 συνθαλαμεύομαι I, 470.
 σύνθις, ἐστὶν ἀπόδοσις τῆς ιδιό-
 τητος ἐν ᾧ πολλοὺς συμπεπλε-
 γμένους VII, 696. IX, 405.
 συνθήκη λόγῳ III, 544. 589. V,
 599. VI, 82. VII, 886.
 σύνθημα I, 528.
 συνθηρεῖω I, 470.
 συνθλίβω I, 481.
 συνθολών I, 425.

συνέζω I, 580.
 συνεκρίνω IX, 204.
 συνοικίζειν πόλιν IX, 183.
 συνημιόμην πόλιν exempla
 IX, 183.; laudatio IX, 185.
 συντακτικὴ λαλία IX, 255. 313.
 συντακτικός (λόγος) IX, 309 ἐμφ.
 συνταπεινός I, 554.
 συστήνω II, 42.; συντ. τὰ ἔργα
 I, 233.
 συντομία I, 261. III, 453.; φρά-
 σις αὐτῶν τὰ ἀναγκαῖα καὶ ἀπο-
 λυμένη ἔκθεσις VIII, 753.
 σύντομον ἔχ' ὅπερ τῇ βραχύτητι
 τῶν σοικίων ἐδικήσιν τὰ πρῶ-
 γματα, ἀλλ' ὅπερ τῶν ὑποκει-
 μένων πραγμάτων τῇ χρόνῳ τὸ
 μέτρον ἐκτείνει VI, 361.
 συντομία τῆς κατηγορίας I, 544.
 οἱ σύντομοι τῶν διδασκτικῶν IX,
 214.
 σύγγραφος λόγος IX, 464. 268.
 273. 284.
 σύγγραφος IX, 264.
 συγγραφή I, 623.
 συγγραφέω I, 502. 503.
 συγγραφεύς τῆς καρδίας I, 623.
 συγροφὸν κακὸν I, 502.
 συνωνή VII, 1118.
 συνωνυμία ἐστὶν, ὅταν τῷ χαρα-
 κτήρι διαφόροις ὀνόμασι, τῇ
 δυνάμει δὲ τὸ αὐτὸ δηλώσι
 χροῖμεθα πλείους VIII, 465.
 563.
 συμμαδεις, ἀντὶ ἀκρίβειαν III, 579.
 συρόμενος, vulgaris I, 442.
 συστατικός I, 586.
 συτέλλειν I, 43.; ἀμολόγημα I,
 580.
 σύστημα IV, 4.
 συστολή καὶ ἰσχνότης τῶν ἀρχαίων
 ἀγαλμάτων IX, 10.; συστολή ἐ-
 στιν ἡ τὰ ἐκτενόμενα δίχθηκα
 συτέλλουσα III, 566.
 συστράτης I, 470.
 συστρέφοντα ἑαυτὰ θηρία μάχε-
 ται IX, 6.

ευστροφὸν λόγῳ IX, 6. 17.; σχή-
 μα κατὰ ευστροφὴν VIII, 638.
 ευσφύγγῳ III, 536.
 συσχηματίζεσθαι V, 610. VI, 339.
 συσχῆς I, 577.
 σφαγεὺς I, 564.
 σφαιροπαικτικὴ V, 12.
 σφῆν I, 552.
 σφίγγειν τὰς περιόδους IX, 103.
 σφοδρότης III, 239. V, 497. VI,
 492. VII, 467. IX, 263.
 σφονδύλος (ἐν τῷ σώματι) ἐνό-
 μασται διὰ τὸ τοῦ σώματος ἐν-
 οῦν IX, 43.
 σφραγίζαν III, 421.
 σχεδιασμός προσπόλησις III, 421.
 VII, 1268.
 σχιδίος τροφή I, 576.
 σχῆμα ἔστιν ἀλλήλας, λόγῳ ἐπὶ
 τὸ κρεῖττον ἄνεν τροφῇ VI, 81.
 138. 563. VII, 901. VIII, 426.
 493. 527. 529. 594. 604. 778.
 817.; σχημάτων genera III,
 588.; ἢ ἀπλῶς, ἢ περιπεπλεγμέ-
 να III, 535.; differ a tropo
 VI, 339. VIII, 425.; σχήματα
 λέγεται καὶ διανοίας differunt
 VIII, 424.; σχήματα συντά-
 ξως VIII, 684.
 σχηματίζομαι I, 540. 541.
 σχηματισμός VIII, 626.
 σχηματισμὸς IX, 442.
 σχηματοποιεῖν IX, 440.
 σχισμὴ I, 552.
 σχοῖνος apud Aegyptios LX sta-
 dia VII, 403.
 σχοινοτίνες σχῆμα III, 705. VI,
 127. VII, 891. VIII, 626.
 σχολάζειν τὰ I, 534.
 Σωκράτης et Ἰσοκράτης conf. I,
 22.
 σχολικαὶ ὑποθέσεις III, 426. VII,
 1287.
 σωλήν I, 444.
 σῶμα τῆς λέξεως IX, 560.
 σωματικοί III, 470.
 σωματοποιεῖν τὴν διαλέξιν VII,
 60.; σωματοποιημένη φράσις

VII, 791.; σωματικῶς φρά-
 σιν IX, 433.
 σωτὴρ dicitur Apollo IX, 327.
 σωφρονητικὸν ἔχειν I, 230.
 σωφροσύνη I, 164.
 σωφροσύνη I, 474.
 σωφροσύνης I, 374.
 σάφρων ἡ δόξα VII, 447. VII,
 1228.
 σωφροσύνη ἐν τῇ κατῇ πολιτείᾳ
 IX, 204.
 T.
 ταλανίζω VI, 414.
 ταλανισμός VI, 451.
 τάλαντα τῆς δόξης I, 497.
 ταλαπείρος I, 587.
 ταλασία I, 451.
 τάξις VII, 1114. 1115.
 τάξις, αἰεὶς δ; 759. 760. 761.
 νομίας διαφέρει VI, 45.
 ταπεινοφροσύνη I, 624.
 ταπεινώσεως ἐγκύριον I, 620.
 τάττειν I, 10. not. Aristid. ὑπὲρ
 τῶν τεττ. p. 281. ἔκιν τοῖς γὰρ
 Ἀθηναίοις εὐσχημόνως ταῦτα
 φράττετο: εἰ δὲ εὐσχημόνως,
 καὶ καταγμέτως. Plut. Lyc.
 30. Ἀδασκαλον εὐσχημόνως βί-
 ος καὶ καταγμέτως πολιτείας].
 ταρσός σημαίνει τὴν τε πόλιν, καὶ
 τὸν δεξιὸν τῆς ποδὸς καλεῖ-
 σκον, καὶ τὸ πλατὺ τῆς κώπης
 καὶ τὴν ποδός II, 247. VII,
 1101.
 τάσις ἐστὶ τὸ ἀποκτεῖσθαι καὶ
 μακρότερον ἢ γὰρ τὸ πνεῦμα
 III, 166. VII, 833.
 ταῦτα et ταῦτ' conf. I, 156.
 ταυτίζω I, 574.
 ταυτολογία VIII, 684. 681. 706.
 ἐκ ταυτομάτης I, 242.
 ταχυπαθεὶς θυμὸς VI, 404.
 ταῶς I, 12.
 τεθρόνηκός τις VIII, 183.
 τεκμήριον σημαίνει διαφάνει VII,
 1142.

τῶν, ἀπὸ τῶν c. 189. h. 56. ut
 τῶν, ἀπὸ τῶν c. 189. h. 56. ut
 τελειοποιός III, 469.

τάλειος: I. 23.;
 τάλειος: I. 564.;
 τάλειος: I. 564.;

τελετή et. τελευτή - nonf.: I, 359;
-δωσι: VII, 19; αὐτο-φύζ (αὐτο-φύζ
τελεσφορίω I, 384; XI
τελεσφόρησις I, 574.

τελείω εἰς νέας **IX** 602.; εἰς ἄλο-
γον **I**, 604.

τιλικά κεφάλαια I. 34. 81. 109.
III. 26. 481. IV. 713. V. 335.
IX. 188. 191. 527. 570.; unde
dictatur II. 309.

τελευτή et τελευτή, comp. I. 399.
τελχιν I, 487. 525. 586; τελχι-
νις βάσκαροι VII. 675.

τῆς βασιλείας III, 559. 373.
 τῆμενος ἀρετῶν IX, 303.
 τῆμενος καλῶς I, 579.

τὴν θρησκείαν IX, 125.
 τρώστιος I, 435.
 τροάτεια I, 450.

τετρατέρας θμ. I, 1991, 307, 312,
II, 377.
παραπομπή I, 600 III, 377

τεροτολογία I, 609, II, 377.
 τεροτολογία I, 609, II, 81, VII,
 884.
 τεροτολογία I, 500.

παραγωγή I, 631.
παρακλή των μαθητών III, 470.
πλοὺς μαθημάτων III, 475.

παράστοος Ι., 640. αὐτοκρατορεῖν IV., 790-791.

ὁρίθωνι X, 251.
πύλον VII, 1138.
πύλον I, 580.

— τέχνη ἐστὶ σύστημα ἐκ καταλή-
ψεων συγγεγραμμάτων πρὸς

τι τὰς εὐχρηστον τῶν ἐν τῷ
βίῳ II, 408. III, 4. IV, 4.
V, 4. 18.; τι διαφέρει τέχνη

καὶ ἐπιστημὴ V, 3, 3) τεχνῶν εἰ-
δη τρία, θεωρητική, πρακτική,

μικτή V, 56; ἀλλοσιὰ τὰς τά-
ρας ἐπιτηδόνους, IX, 196.

τεχνολογία III, 203.
τεχνολογία III, 98-100.
τεχνολογία I, 181.

terrestris III, 474.
terrestris V, 601.
terrestris III, 404.

τιμωρεῖν I, 541; ἀπώλλειν et
-τιμωρεῖν eod. I, 643.
τιμωρεῖν τινα I, 516. Roger

τινακτοὶ θεμέθλων III, 580.
τίταρος I, 579.
τῆλος, ὁ ἐκ τιλῶν VII, 676.

τιτυβίζω III, 531.
 τληπαθής IV, 389.
 τμητινός λόγος VI, 365: sq.

τοιοῦτον σχῆμα VII, 647.
τοιοτότροπος III, 227. 314. 328.
377. VII, 207. δX, 198.

τοῖσι τοῖσι I, 610. I, 611.
τοῖσι I, 499.
τοῖσι δαυνοῖσι I, 499.

... πηγα καὶ παριδοῖα VII, 1159.
καὶ αὐτὸς I, 567, ...
... IX, 179, ποτὶ ... IX, 179.

τοπική καλὸμένη: *Θηοκ* IX, 172.
 τοπογραφία VIII, 616.
 τοποθεσία VIII, 616.

τόπος ἐν ἀρκυαῖς τοῦ 1, 222.
τόπος ἐν τόπος-τοῦ 1, 48; τό-
πος ἀμβροχὴ ἐν ὁδοῦ τοῦ 1, 48.

σταυρὸν ὄνομα. ὑποθήκεται ἐν αὐτῷ
ἐκείνη τὸν τόπον VIII, 542.
τοῦτον I, 642.

τοῦτο δὲ παρὰ τοῦτον ὁ βυθι-
σθεὺς I, 587.

ταγίλαφος II, 683. VII, 1126
 ταγίλαφος I, 683. III, 439. VII

τραγικῶς λεγὴν ΠΙ, 459. VII
1328.
τραδιτίων ἢ παρέδοσιν VΠ, 1125.
τροπὸν I, 443.

τρανώς I, 443.
 τρανώς I, 634.
 τραχὴλος αἰρητής VII, 716.;
 τραχὴς VIII 731. 807.

10. 008; VII, 731. 007.

τραχυλεκτηρ III, 580.
 τραχυλεξία III, 600. 601.
 τραχύτης III, 382. V, 494. VI,
 250. VII, 991.
 τρεφμεγία VII, 1126.
 τρίγυφοι IX, 58.
 τριήσπερος i. e. Hercules I, 472.
 566. [Gregor. Naz. adv. Jul.
 p. 81. De καὶ τὸν Εὐδαίμονα
 παρήγαμεν ἀντοῖς καὶ τὸν Τρι-
 ήσπερον].
 τρίζω E, 489.
 τρίμματα τῶν ἡμαθῶν IX, 575.
 τρίδος. ἢ ἡ τρίδα παροιμία V,
 610.
 τριπλάσθαι I, 497.
 τρίπυς λέγεται διὰ τὰ περὶ τῶν
 τριῶν χρόνων ἐπιστημῶν χρησ-
 μωδία II, 601.
 τρισηθλός I, 576.
 τρίφωτος III, 426.
 τρίχωσις I, 581.
 τροπαιεύς VIII, 476.
 τροπή τὸ ἀντιμετρεῖσθαι ἀποκτιμένη
 πράγματι, ἀλλοτρίῳ δὲ, σπ-
 ματικὸν ὄνομα θεῖναι III,
 175. VII, 838.
 τροπολογία III, 540. 560.
 τρόπος ἐστὶ λόγος κατὰ παρατρα-
 πὴν τῆς κυρίας λέξεως VIII,
 729. 763. 782.
 τρόπος et. τοπος conf. I, 43.
 τροπῆμα I, 496. 602.
 τρώφιμος, σοφίας καὶ ἀρετῆς, τρο-
 φίμος IX, 255. Μυσῶν, τρο-
 φίμος Euripides IX, 282. τῶν
 Ἀθηνῶν καὶ λόγων τὸν τροφι-
 μόν IX, 302.
 τρυπῶν λέγεται ἐπὶ τῇ δολίᾳ
 καὶ λαθραίᾳ δρώντι IX, 113.
 τρύφος I, 576.
 τρώσις ψυχῆς I, 599.
 τυμβωρυχία I, 617.
 τυμβωρύχος I, 593. 617.
 τύπον λόγῳ καλεῖται τὸ σχῆμα VI,
 131.
 τυπμεγία VII, 1126.
 τύπω. τυτυπηκῆναι IV, 309.

τυφάντις, quid? IV, 26. IX,
 194.; διαφέρει. τυφάντις VI,
 28.
 τυφαννοκτόνιος λέγεται XII, 400.
 τυφλὸς ἄσπας λέγεται IX, 487. τ. ὁ
 ἔρας περὶ τὸ φλέμενον I, 560.
 τυχαῖα ἐκφράσις I, 408.
 τύχην (τὴν) Σοφοκλῆς ἔργῳ δι-
 πορῶν IX, 156.

Υ

ὑάδες IX, 159.
 ὑβρίσις I, 611.
 ὕμνα. Apollinis ἕκτα I, 253.
 ὑγιαίνω τὸς λαγαρούς I, 575.
 ὑδροεὶσμός I, 522.
 ὑδρολόγημον III, 578.
 ὑδοκτόνος III, 575.
 ὑλακτεῖν τινα I, 267.
 ὕλη, ἡ ἀπακολληθεῖσα ποιότης τοῖς
 περιστοιχείοις ἔτεροι ὕλην λέ-
 γουσι τὰς τῶν προσώπων ποιό-
 τητας III, 478. not.
 ὕμνος I, 227. IX, 129.; hymno-
 rum species IX, 132.
 ὑπαγόρευσις III, 135.
 ὑπάγεσθαι I, 267.
 ὑπαίτιος IV, 511.
 ὑπαλλάγη ἔσθαι, ὅταν ἐκτιμήσαν-
 τες τῷ πρώτῳ ὀνόματι ἕτερον
 παραλαμβάνωσιν VIII, 456.
 689. 712.
 ὑπάλληλος VII, 196.
 ὑπανακύντω I, 579.
 ὑπαναπτύσσω I, 471.
 ὑπαρ I, 501. 509.
 ὑπασκεῖν I, 270.
 ὑπασπιστής I, 479. 635.
 ὑπάτης VII, 1128.
 ὑπερδίδωμι I, 621.
 ὑπεξαίρειν αἰτίας I, 84.
 ὑπεξαίρειναι ἔστιν, ὅταν ὑπεξαίρεμα-
 νοὶ τι πρόσωπον ἢ γένος τῶν
 λοιπῶν προκρίνωσιν VIII, 437.
 675. 699.
 ὑπεράγαμαι I, 608.
 ὑπεραίρωμαι I, 653.

ὑπεραντιζω I, 567.
 ὑπεραλγίω I, 594.
 ὑπερανίσχη I, 639, 640.
 ὑπεραπολογία I, 682.
 ὑπερασπίζω I, 632.
 ὑπερβαλλω I, 568.
 ὑπερβατόν εἰν, ὅταν τῆς αὐτοῦ
 χάλας πρὸς νόηματος διακοπῆς.
 ὑπὸ μεταξολογίας ἐμβληθείσης
 ὕστερον τὸ λειπὸν ἀποδοθῇ III,
 418. VII, 1242. VIII, 481.
 501. 561. 614. 689. 713. 743.
 768. 791. 808.; (grammat.)
 ὑπερβ. καθ' ἑπείδειν III,
 710.; ὑπ. κατὰ παρέδειν III,
 711.
 ὑπερβιβασθῶς VI, 161.
 ἐκτὸς ἐκτὸς ἐκτὸς λόγος ὑπερβαρύνει
 ἀλλήθειαν VIII, 721. 746. 772.
 791. 804. IX, 744.
 ὑπερεκκρίνω III, 597.
 ὑπερεκκρίνομαι I, 253.
 ὑπερέχω I, 568.
 ὑπερημερία IV, 567. VII, 527.
 328.
 ὑπερθενυμάω I, 605.
 ὑπερθενυκὸν συγκρίσιως εἶδος VII,
 430. 432.
 ὑπερίπτασθαι I, 628.
 ὑπερίψω I, 621.
 ὑπερίσχυος III, 394.
 ὑπέρκειμαι I, 604.
 ὑπερμαχίω I, 504.
 ὑπερνόφιλος I, 506.
 ὑπερτεφής I, 439.
 ὑπέρτοχος III, 382. 387. 397.
 ὑπεροπτικῶς I, 558.; ὁ. ἔχειν
 πρὸς τὸ ζῆν I, 568.
 ὑπερόπτις, ἡ I, 559.
 ὑπεροράω I, 560.
 ὑπερορῶ I, 510.
 ὑπερόριος I, 506. 614.
 ὑπερουντελικοὶ χρόνοι VIII, 583.
 ὑπερτελεῖα στιγμή III, 564.
 ὑπερτερεῖν I, 517.
 ὑπερψύω I, 620.
 ὑπέρχων ἀκοήν τιτ I, 561.

ὑπὸς ἀφελφῶς θανάτου IX, 151.
 ὑπὸ et ἀπὸ conf. I, 202.
 ὑπεβάλλεσθαι λόγους I, 450.
 ὑποβλέπεσθαι I, 479.
 ὑποβολὴ προσώπων εἰν ὅταν δι-
 λων τι, ἀπὸ πρὸς τὸ ἀνεντα-
 τερον ἀλλὰ προσώπων τὸν λό-
 γον περιθῇ VI, 134. VIII,
 539.; ἐξ υποβολῆς VI, 122.
 ὑποβαρύνω III, 579.
 ὑποβρύχιος I, 478. 643.
 ὑποβυβαλλω I, 598.
 ὑπογαστήριος I, 436.
 ὑπογραμμὸς I, 643.
 ὑπογραφῆν τὸ πρῶτον IX,
 251.
 ὑπογραφῇ I, 41.
 ὑπογεύω. ἐξ ὑπογύς IX, 251.
 ὑποδάκνω IX, 108.
 ὑποδαίγω I, 577. VI, 123.
 ὑποδαίρειν εἰν ἡ πρὸς ἀφελφῶς
 πραγμάτων εἰς λειπὸν τομὴν
 III, 128. VII, 746.
 ὑποδιήγησις εἰν, ὅταν μετὰ τῶν
 πραγμάτων καὶ τὰς γνώμας
 τῶν πρῶτων ἐκείνων καὶ τὰς
 αἰτίας λέγωμεν III, 454.
 ὑποδορῶ I, 479.
 ὑπόθεσις I, 109. 151. 547. c.
 not. VII, 22. 246.; ὁ τῶν
 ποιημάτων I, 282.; εἰκόνων
 VIII, 144.; τὸ καθ' ὑπόθε-
 σιν III, 457. 708. VIII, 635.
 ὑποθήκη I, 68.
 ὑποθέμιαι πάθει I, 558.
 ὑποκκορισμένως I, 598.
 ὑπόκλινον I, 523.
 ὑποκλίπτω I, 507. 518. 540.
 ὑποκλίνω I, 512.
 ὑποκρίνεται τὸν φῶκα I, 601.
 ὑπόκρισις I, 257. VI, 35. IX,
 567.
 ὑποκυμαίνω I, 430.
 ὑποκύπτω I, 478.
 ὑπελύνω I, 512.
 ὑπομερισμὸς VII, 772.
 ὑπόμνημα I, 531. 538.
 ὑπομνηματίζω VII, 41. 593.

- ὑπομνηματισμός VII, 581.
 ὑπόμνησις IX, 572.
 ὑπόνοια IX, 145. 152. 425.;
   αἶμα, παρ' ὑπόνοιαν VI, 29.
   471. 456.
 ὑπόπλος VI, 228. 594.
 ὑπόπνοια I, 524.
 ὑποπτήσων I, 512.
 ὑποπτεῖν IX, 182.
 ὑποπτεῖν γινυμι βροντᾶ I, 497.
 ὑπορχήματ' IX, 429.
 ὑποσιωπήσις VII, 1984.; αἰσθη-
   ab ὑποσιωπήσει ib.
 ὑπορμήχομαι I, 479.
 ὑποσάσσειν ὄχημα VII, 1030.
   VIII, 636.
 ὑποσέλλομαι I, 499.
 ὑποσέλγῃ III, 561.
 ὑποστράτηγος I, 478.
 ὑποστροφῇ V, 490. VI, 3693;
   VII, 1262.; ὑποστροφῇ θύ-
   φρου VI, 235. VII, 578.;
   ὄχημα καθ' ὑποστροφῇ III,
   711.
 ὑποστροφῇ γινυμι I, 497.
 ὑποτέλεια στήλη III, 584.
 ὑποτοπάζω I, 643.
 ὑποτύπωσις, κεφάλαιον ὅτι
   ἔχον τὸ γεγενημένον II, 813;
   VIII, 615.
 ὑποφάρμακός I, 478.
 ὑποφλέγω I, 502.
 ὑποφορὰ εἶτε τὸ ὑποβαλεῖν ἔνοι-
   άν τινα, εἴτα ἀπάντησαι VII,
   459. VI, 559. VII, 1290. VIII,
   566.
 ὑποχαλῶ I, 497.
 ὑποχαλῶ I, 624.
 ὑπόχρος I, 583.
 ὑποχρῆσθαι I, 522.
 ὑποψέθειν ἰσχύριον I, 640.
 ὑπίτιος I, 98.
 ὕς καὶ ὄνος I, 268.
 ὑστερογενής VI, 175.
 ὑστερολογία VIII, 788. 818.
 ὑστερον τιθέναι τινός I, 552.;
   ἱστέρα δικαίτη IX, 565.
 ὑστεροχρόνια I, 164.
 ὑστερόχρονος VII, 268.
 ὑφάπλωσις VII, 268.
 ὑφαιμένως I, 598.
 ὑψηλός I, 511.
 ὑφίστασθαι πρὸ I, 273. 284.
 ὑφιστῆναι μοτομαχίᾳ I, 562.
 ὑφ' ὁρασίης 588. 601.
 ὕψος ἐν τῷ λόγῳ γίνεσθαι III, 127.
   VI, 104. IX, 445.
 ὑψομαχίᾳ I, 562.
 ὑψηλοκαρδός I, 629.
 ὑψοποιός I, 672.
 φαίνεν sensu forensi VII, 1149.
 φαιρόμενον (φδ) IX, 219. 274.
 φάκτις (φακτι) ἄγνοια VII, 1121.
 φάληκρῶτες εὐδίας IX, 57. 14.
 φάμας, τίσις γάρμας λοφ-
   ρίας περιέχοντα VII, 1121.
 φανερὸς et. φραβός conf. IX,
   533.
 φαντασία λογ. κινήσεως, φαν-
   τασία VII, 696. I, 200.
 φάντασμα I, 506. IX, 571.
 φαντασία φασὶ τὰς ἀπὸ αἰ-
   σθητικῆς γινόμενης διακρίσεως
   τῇ ψυχῇ VI, 87.
 φάρμα μῆδος I, 637.
 φαρμακεία I, 527. quid? IV,
   26. VI, 18.
 φαρμακίς I, 527.
 φαρμακικός I, 527.
 φαρμακεύς I, 526.
 φάσις IV, 72. VII, 1119. 1121.
   1122.
 φάσμα I, 507.
 φανλος. ὁ φανλος, optimus I,
   42.; παρὰ φαῦλον τίθεσθαι
   τινα I, 558.
 φελίσματα παιδικά II, 668.
 Verb. simpl. et. compos. conf.
   I, 111.
 φερίπορος II, 307.
 φημιμός I, 584.
 φθόνος τοῖς ζῴων πρὸς τὸ ἀντι-
   παῦλον I, 238.

X.

χαίνω τινι I, 606.
 πεχηρσία λέξις VII, 699.
 χαλαρός χαρακτήρ VI, 584.
 χαλάνω πάντας οὐκίας I, 694.
 χαλιναγωγέιν I, 425.
 χαλκοκορών VI, 60.
 χαμαὶ πεσῖται ὁ λόγος IX, 599.
 χαμαιδιδάσκαλος VI, 45.
 χαμαιπετής I, 532.
 χαρακτήρις τριῖς, ὁ ἰσχνός, ὁ μέσος, ὁ ἄσπρος VII, 71, 539.
 VII, 93.; τέσσαρες, ἰσχνός, μέσος, γαλοπρεπής, γλαφυρός, ὀπίσθος IX, 21.
 χαρακτήριζω IV, 378.
 χαρακτιζόμενος V, 26. VII, 418.
 VII, 543. 596. 295.
 χαριεντίζεσθαι I, 200. II, 594.
 χαριεντισμός I, 200. II, 594.
 VIII, 592. 599. 819.
 χαρίζομαι I, 210.
 χάρις χάριν λαβεῖν I, 418.
 χάρις λόγος IX, 603.
 χαρισμός VIII, 76.
 χαριστικός I, 429.
 χριστιανισμός III, 594.
 χυδανός I, 544.
 χυλός κεραμὶς VIII, 734.
 χυροκοπέω I, 257.
 χυροποίητος I, 528. 578.
 χυροργεῖω IV, 20.
 χελώνη ἵππον ὑπερβάλλεται I, 457.
 χερσαία κύματα I, 587.
 χήρευνε τῆς συνόλης I, 514.
 χθσαλός I, 641.
 χιδρὶς VII, 157.
 χιζομένη περίοδος V, 426. VII, 815.
 χιασμός III, 157.
 χλανίς, pācis habitus I, 412.
 χλευάζω I, 232.
 χλευασμός ἐπὶ λόγος μετὰ μειδιάματος προφερόμενος VIII, 724.
 χλαῖνη εἶναι εἰρωνεία μετὰ μειδιάματος καὶ σκώμματος λεληθότος VI, 441.

χλιάβε VII, 1114. 1126.

χλοηφόρος I, 443.

χολ IX, 203.

χοῖκος I, 613.

χοίρις I, 358.; ἐπὶ χοίριος καὶ κούριον, τὸτε μὴ ἐπαναπαύεσθαι τῇ ἐφημέρῳ τροφῇ VII, 434. 440.

χολοδαφής IV, 148.

χοροστικῇ gloriantur Delii IX, 196. Vea addenda lexicia.

χρεῖα ἀπομνημονεύματα λέγει τινός ἢ πράξεως, στίσιμον ἔχον δόλωσιν I, 19. 2014. διαφύκει ἀπομνημονεύματος I, 20. γυνή I, 21.

χρεῖων πλήρεις τοὶ Πλουτάρχου βίαι IX, 254.

χρημα παρθέτων I, 451.

χρηματίζω τινι I, 556.

χρηματισμός I, 523.

χρηδς, testimonium auctoris I, 23.; χρ. ἐφ' ἡρίσις conf. I, 23.

χρῆσθαι c. accus. VIII, 517.

χρησίμων εἶναι, ὁ παρὼν μὲν ἀφελεῖ, ἀπὸν δὲ ἐ διαφθείρει VII, 602.

χρησιμοποιεῖται I, 475.

χρηστολογία IX, 104.

χρυσανγής I, 582.

χρυσή κόμη II, 481.

χρυσήλατος I, 539.

χρυσοντέβαν I, 470.

χρυσοδίνης I, 476.

χρυσόμαλλον δέρας I, 47.

χρυσομανής I, 432.

χρυσόπασος I, 532. 639.

χρυσάνυμος III, 693.

χρῶμα λόγος III, 278.; χρ. ἢ μετὰθευς τῆς αἰτίας λέγεται, οὐ ἢ αἰτία εἶναι ἢ χρωνόμεναι τὸ ἔργημα καὶ τοῖονδε ἢ τοιοῦτον ποιεῖσα IV, 588. 617. 637. V, 56. VII, 155. 314.

χρωμάτιον IX, 512.

χυδῆν I, 246.

χώρας ἐγκόμιον IX, 158.

χώρη φανερὰ παρτιθέσθαι IX, 224.

χωρογραφεῖν IX, 233.
 χωρίς III, 180.

Ψ.

ψαμματοσιολόγησα VII, 1345.
 ψευδῆς τινὰς εἰδῶν καὶ τρόπων
 ἱσχνῶς καὶ μικρολόγως ὑποτι-
 θείς VII, 165.
 ψεκτικοὶ λόγοι IX, 128.
 ψευδηγορία I, 557.
 ψευδοκεφάλαιον III, 621.
 ψευδολογία I, 307.
 ψευδολογικὸς IV, 23.
 ψευδορττωρ VI, 577.
 ψεῦδος ἐπὶ συμφέροντι IV, 24.
 ψευδοτεχνία II, 623. IV, 26. 51.
 V, 22. VI, 18.
 ψεῦσμα ἐγνωσμένον III, 423. VII,
 1276.
 ψηφίζειν λέγεται καταχρηστικῶς
 καὶ τὸ δακτύλοις ἀριθμεῖν
 VIII, 717. 732.
 ψηφίς I, 641.
 ψηφοπαίκτης VI, 43.

ψιμύδιον IV, 22. 62. VII, 110:
 ψῆξ I, 646.

ψόγος λόγος ἐκθετικὸς τῶν προς-
 ὄντων τινὲ κακῶν I, 93. IX,
 402.

ψυχαγωγεῖν I, 76. 547. 607.
 611.; τὸ νόσημα IV, 23.

ψυχοφύλαξις VIII, 90.

ψυχροτρόφος III, 475.

ψυχρευσθαι III, 226.

ψυχρολογία III, 540.

ψυχροποσία V, 4.

ψυχρὸν ἀντίκειται τῷ μεγαλοπρε-
 πεί IX, 52.

Ω.

ῶα, ἡ VII, 846.

ῶδινω φόνον VIII, 136.

ῶμογέων III, 527.

ῶμότης I, 498.

ῶνιον I, 628.

ῶραιζω I, 578.

ῶρμίσμα I, 639.

ὥς οὐκ ἔστι I, 157.

ADDENDA ET CORRIGENDA. *)

Vol. I.

Pag. 9. v. 2. Bernh. ita corrigit: διότι τὰς ψυχὰς ἔτε ἀπα-
λούς ὄντας αὐτοὺς πρὸς τὸ βέλτιον ἐνθιμίζει δύναται καὶ πλάττειν.

P. 12. v. 4. Bernh. corr.: δεῖ τινα σοφὸν παραθέσθαι, ἀλά-
πηξ. delet: εἰρη. ὑποθήσας.

P. 16. v. 8—15. διαφέρει δὲ — τὸ κατὰ Ἀλκυάδωνα Bernh.
ab aliena manu invecta putat, praesertim cum absint a Prisciano.

P. 19. v. 4. ad finem capitis supple ex Anonymi Epitome
p. 129, 14. τὸ δὲ συγκριτικὸν ὅπου ὁ καιρὸς δίδωσι.

P. 22. v. 10. pone ἀνέδεικτον, quod melius respondet prae-
cedenti ἡδονῇ.

P. 24. v. 3. lege ἀποφάνσαι.

P. 25. v. 7. dele ἐν et distingue versum. Vide Memand.
Monost. 419. Mein.

P. 27. v. 2. 1. κατὰ ἐνθιμῆμα οὕτως ἂν λαμβάνοιτο.

*) Voluminis primi censuram fecerunt L. SPENGLERUS in Zimmermanni Anna-
libus Scholasticis 1832. nr. 145—148. E. FINCKHIUS et R. KLOTZIUS in
Jahrb. Annalibus philologicis 1832. Vol. VI. p. 172—202. HAUPT in
Diario Gallico (Journal des Savans) 1834. pag. 165—174. Voluminis I.
et III—VII. censuram fecit BEAUMARTYUS in Diario Halensi 1835. nr. 93—96.
Codici Lipsiensis 1245 lectionem variam ad Aphthonii Progymnasmata
edidit R. Klotzius in Supplementis ad Jahrb. Annales Tom. I. p. 585—593.
Ejusdem Codici collationem in apparatu Veesenmeyeri inspexit Finckhius.
In eodem apparatu Codici Parisini collatio ad Aphthonium continetur, quem,
cum a nostro diversus sit, per Par. 3. designavi. Theonis Progymnasmata,
multis locis emendata separatim edidit Finckhius 1834. Ex his subsidiis
quaecunque nostrae editionis lectoribus utilia viderentur, diligenter in hanc
appendicem congressi.

P. 28, v. 11. l. ἀνακολούθου. — v. 13. dele ἄν.

P. 30, v. 2. Finckh. defendit conjecturam μέχρι τύπης τινός, coll. Aphthon. p. 81, 4. προοίμιον μὲν ὁ κοινὸς τόπος οὐκ ἔχει, προαιμίων δὲ πλατύματα τύπον γυμνασίας ἐνεκα τῆς πρὸς τὰς νέας. — v. 7. Bernh. corr. παρατολμῶσι, coll. p. 32.

P. 32, v. 1. distingue αἰτίας: ἐκώτως, τὸ μὲν.

P. 34, v. 2. Lacunam h. l. esse demonstravit Spengel. supplendam e Prisciano, qui habet: Si dicis contra sacrilegum vel homicidam, praeferes a consequentibus: quod per hunc imminuta majestas templorum, infamati sacerdotes, segiores ad offerendum ornamenta delubris redditi cives. Ergo post παρακαλεθῆναι inserenda verba Prisciani: quod per hunc imminuta — cives: quae per ὁμοιοταλεντοχ ἐκcidisse probabile est, ita ut repetendum sit: καὶ ἀνδροφόνου δὲ τὰ παρακαλεθῆναι γυνή. Bernh. quae de ἀνδροφόνῳ apud Hermog. leguntur, tanquam lectoris alicujus glossam, ejicienda putat.

P. 38, v. 13. l. ἐκ τῆ μη μετασχεῖν — γινομένων.

P. 40, v. 4. l. ὑψηλῆται.

P. 52, v. 6. l. πρακτικῆς, coll. Theon. p. 244, 1. διὰ δὲ τῶν θίστων αἱ μὲν εἰσι θεωρητικαί, αἱ δὲ πρακτικαί. Cic. Top. 21, 81. Quaestionum autem, quacunque de re sint, duo sunt genera: unum cognitionis, alterum actionis. — v. 11. l. ἀμφε-
ρητῶμεν.

P. 54, v. 9. Dem. in Lept. p. 93.

P. 59, v. 4. ὅρος μῦθος Lips. om.

P. 60, v. 9. Lips. ἀμφοτέρων. — v. 12. Par. 2. προτίταται. Finckh. ut apud Hermog. c. 1. p. 9. hoc quoque loco πείτα-
σαι scribendum putat. Magis placet Bernhardyi conjectura, verba δι' ἣν ὁ μῦθος τίταται ex interpolatione orta itaque de-
lenda esse, coll. Anonymo p. 128, 15. — v. 10. Lips. δὲ ἐπιχ.
— v. 11. l. e Lips. διακίνοχο δὲ διήγημα διηγῆσαι.

P. 62, v. 2. Lips. διήλατε. — v. 3. Lips. ἀνελὲν ἐπιτετα.
— v. 4. Lips. μὲν δ' ἄρης. — v. 5. Lips. ἀμύνων ἐσπεδε. —
v. 7. Lips. προσέπειτα. — v. 9. Lips. οἰκίαν. — v. 11. Lips.
μετῆλθεν, quod reponat. — v. 13. Lips. περὶ χρείας ὅρος χρείας.

P. 63, v. 1. l. ὁ Πλάτων — ἰδῶσι cum Lips. Vind. —
v. 8. pro ἀπεκρύψατο Bernh. e Theone p. 206, 5; scribit ἀπέ-
κρυψε. — v. 14. l. e Lips. τὴν μὲν ὄψαν ἔφη πικράν, τὰς δὲ πικρ-
πὰς γλυκτεῖς. — v. 19. Lips. ὅσα τοίνυν. — v. 21. l. ἀλλ' οἷα
cum Lips. Par. 2. Vind. cfr. p. 73, 6. 78, 3. 274, 9. 565, 30.

P. 64, v. 1. παραφραστικὸν et sqq. lemmata v. 5. p. 65, 3.
9, 14. 66, 6. 67, 1. Lips. om. Ab eodem sq. φησὶν abest. —
v. 3. Lips. ταῖς δ' ἐξῆς. — v. 7. Lips. διαλεπτεῖν — περιγλυφταί.

P. 65, v. 4. Lips. φύγη — ἀποδράσει. — v. 6. Lips. τὴν δὲ
τῶν λόγων ἄφ. Bernh. conj. καὶ μετὰ τῶν λόγων καὶ τὴν δὲ
ἀφῆρηται. — v. 9. τὴν Lips. om. — v. 11. Lips. συγκομίζοντας
μύθους. — v. 13. Lips. εἰλήφασαι.

P. 66. v. 1. L. *εὐκλείτερον ῥήτορος*. Sg. γὰρ L. om. — v. 2. *πολλάκις* L. om. — v. 3. L. *ἡγησάμενος*. — v. 7. L. *δεῖ*. — v. 8. L. *ισοκράτην*.

P. 67. v. 4. L. *Περὶ γνώμης ὁρος γνώμης*. — v. 6. L. *ἐπὶ τριῶν*. — v. 9. L. *παννύχιον ἄδειν*. — v. 15. L. *addit εἰς βασιλεὺς*. — v. 17. L. *τοιούτος τις*.

P. 68. v. 1. L. *ἐν ὁδῷ*. — v. 13. L. *καὶ εἰς*. — v. 17. L. *γὰρ ποιητῆς*. — v. 18. L. *ζῆιν*.

P. 69. v. 3. L. *ἐπαινεῖσαι* — *περὶ πεντίας*. — v. 5. *παρὰ φρασίκων* et sqq. *lemmata* L. om. — v. 8. L. *τάδε*.

P. 70. v. 2. *τε* L. om. — v. 6. L. *δοσιπρὸς γὰρ*. — v. 11. L. *ἐγγύνητο*.

P. 71. v. 4. L. *αὐτῷ*. — v. 10. L. *θί ἰδγ*. — *Respicit ad Eurip. Phoen. 416.*

P. 72. v. 5. L. *περὶ ἀνασκευῆς*. — v. 9. L. *εἴτα θῆναι*. — v. 11. L. *πρὸς τέτοις*. — v. 16. *ἐκ τῆς τῶν φησ. διαβ.* et sqq. *lemmata per totum librum* L. om. — v. 17. L. *ταυτῆς*.

P. 73. v. 1. L. *πρότερον*. — v. 2. L. *ποιεῖσθαι*. — v. 5. *Bege Speng. coll. p. 78, 1. scribere jubet δι μάλιστα, quod legitur apud Doxop. T. II. p. 533, 10. L. οικίας*. — v. 8. L. *φησὶ*. — v. 14. L. *εἰς Πύθιον τὸν τρίπ.*

P. 74. v. 1. *Doxop. L. μυθολογεῖται*. — v. 6. *τῇ* L. om. — v. 7. L. *ἐπαινομάζονται*. — v. 9. L. *ἐξ ἀνθρώπου*. — v. 11. *τε* L. om. — v. 12. L. *ὁ ὑμῖν*.

P. 75. v. 7. L. *ἥς γὰρ τὸ — ἐκ ἐδίχετο γένεσιν*. *Sicel. ad Herm. de Id. II, 1. πάθος ἐκ ἐδίχετο γένεσιν*. — v. 9. *εἰ* L. *Par. 2. Vind. Mon. 2. om.*, unde *Spengel. et Finckh. recte con-*
jecerunt βέλει καὶ τότε συγχωρῶμεν, *coll. p. 309, 3. 514, 13. 286, 26. 558, 18.* — v. 12. L. *μαρτυρεῖν*. — v. 13. L. *καὶ οὖν*, *quod recipiendum*. — v. 16. *post φῶσις adde τῶν θῶν*, *coll. p. 79, 14. ὁ τὴν φύσιν τῶν θῶν ἐξελίχοντες*.

P. 76. v. 4. L. *ὑπερίβαλλε*. — v. 5. L. *φαῦλον* sine *τῶν*.

P. 77. v. 2. L. *πράγματος βεβαίως*. — v. 5. L. *ἀπασι χρῆσθαι*. — v. 9. L. *καὶ δυνατῶ*. — v. 10. L. *ἀναπολύθω — ἀπὸ ἀναπρεπῆς*. *καὶ τῷ συμφέροντι ἀντὶ ἀσυμφόρου*. — v. 12. *αὐτῇ περιέχει*. — v. 17. *τῶν* L. om. — v. 18. L. *πῶς ἐκ αὐταῖς ἀντιλέγει ταῖς Μύσαις*. — v. 19. *τῶν* L. om.

P. 78. v. 3. *εἶναι* L. om. — v. 4. L. *φησὶ γῆς*. — v. 10. L. *πάντων*.

P. 79. v. 1. L. *ὠραιότερον*. — v. 5. *scr. πᾶν γὰρ ε* L. et *rell. Codd.* — v. 8. L. *τέρπειν ἀπαντας*. — v. 12. *scr. καὶ πρὶν δ*. — v. 14. L. *ἐ γῆν ἐ τὴν φύσιν τῶν θῶν ἐξελίχοντες*. — v. 15. L. *τὴν φύσιν τῆς ἀρετῆς δηλ. ὑπαιτιον*. — v. 19. L. *προῆλθεν — ἐπαίγεται*.

P. 80. v. 3. L. *περὶ*. sq. *οἱ* om. — v. 10. L. *σεμνρότην ὀνομάσαι*. — v. 13. L. *νοσήσαν, sed νοσήσαντα unice verum est*.

— v. 18. L. τόπος λεγόμενος. — v. 19. L. καλῶν ἢ κακῶν quod restituendum.

P. 81. v. 4. μὲν in L. bis scriptum. — v. 6. L. πρῶτον μὲν. — v. 10. L. τῷ παραβαλλομένῳ τὸ μῆζον — διαβάλλον. — v. 13. L. ἑλπίς. — v. 14. L. θήσεις τὰ τελέα κει.

P. 82. v. 4. L. κοιν. τ. κατὰ τυρ. ἐκ τῶ ἐναντίου. — v. 4. L. μημίτε εἶναι. — v. 8. L. ἀρχὴν τυραννίδος — καταστῆσαι. — v. 11. L. τύραννον δὲ ἀφιεῖς. — v. 16. L. γὰρ om. — v. 20. L. τῶν ἀνδρῶν τὰς γνώμας καὶ μεταβάλλουσιν.

P. 83. v. 8. L. ἴσον τοῖς ἄλλοις ἔχων καθάπαξ. — v. 8. με L. om. — v. 13. L. καταλείψομαι. — v. 17. L. διακώλυσε πρόνοια. — v. 19. L. σήμερον.

P. 84. v. 2. L. τῆς om. — v. 5. L. τοσούτω ἀνδροφόνος ἐπ' ἔλαττον. — v. 6. L. ἀνθρώποις ὑπασιν κἂν δεινότατα πρῶξωσι, τὴν γὰρ γν. — v. 8. l. μόνοι δὲ τύρ. — ἐκ ἔσχε cum L. rell. — v. 11. L. βεβουλευμένως. — v. 12. L. τὸ πρό, quod in textu ponendum censet Klotz.

P. 85. v. 1. L. ὑμῖν. — v. 4. L. ἤνεγκας. — v. 8. L. λελύπηκεν. — v. 8. L. ἔλεν ἐκβολὴ ἐκ τῶν τελικῶν ἐλέγχων. — v. 9. L. ὁπόταν. — v. 12. l. ἡ τίς τε τυραννὶς cum L. rell. — v. 20. L. ἐν ὑμῖν. — v. 22. Συμφέρον. Αὐσ. usque ad p. 86, 4. L. om.

P. 86. v. 5. L. περὶ ἐγκωμῆς. — v. 7. L. ἀπὸ τῶ ἐν ταῖς κώμαις. — v. 8. L. κώμας γάρ.

P. 87. v. 4. l. ἡ κήπας cum L. — v. 5. L. ἄμπελον ἢ ἐλαίαν. — v. 15. L. ἀνδρίαν. — v. 16. L. καὶ τάχος. — v. 25. L. τιμᾶν καλόν. — v. 26. τὸν L. om.

P. 88. v. 1. L. ὅσιν ὑπάρχει κρείττον — παρὰ τὴς λόγους σ. ἔστιν εὐρεῖν. — v. 3. L. ἢ βίον. — v. 9. L. καὶ τὸ μὴ πλ. — v. 16. Speng. bene sensui succurrit scribens: ὅτε τὰς μάχας ἄστυ λόγων ἐν μέρει τιθεῖς τ. φρ. — v. 21. αὐτὸς L. om.

P. 89. v. 5. L. μέχρι τότε — Ἀμπρακίωτας. — v. 9. παρὰ τὴς Ἀθηναίης. — v. 13. L. Στενελαΐδης.

P. 90. v. 3. L. γραφῆς. — v. 6. L. ὅσω δὲ — τοσούτω. — v. 9. L. εἰπεῖν, εἰ μὴ τὸ πάντα διεξιθεῖν. — v. 10. L. πλήθος παρίελλετο. — v. 15. L. θειῶν ἐπηκλήσατο.

P. 91. v. 1. L. σωφότερος. — v. 3. L. καθειστήκεισαν. — v. 8. l. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῶν πραγμάτων cum L. Mox idem μόνην. — v. 13. L. κατέσχευ. — v. 20. L. τὰ τῶν θειῶν.

P. 92. v. 3. l. εὐρέσεις cum L. — v. 4. L. καθ' ἑαυτὸν — ὃ ἥλιος παρίρχεται. — v. 5. L. ἑκάσον, σοφία μόνη. — v. 7. L. τὰ κατὰ γῆν σοφός. Mon. 2. κατὰ γῆς, unde recte Finckh. scribendum censet: ἦδη καὶ τὰ κατὰ τῆς γῆς. — v. 14. L. δι' ἐνὸς τέτο (Klotz. vult τότε) κυρῶσα. — v. 14. L. παραβάλοι. — v. 15. L. ἀνδρίας.

P. 93. v. 4. L. περὶ φύγας. — v. 5. τινὲς L. om. — v. 7. L. φιλήν ἔχειν μόνην. — v. 11. L. ἐύλογα. — v. 12. L. προσομιαζομένοις μὲν. — v. 13. L. καὶ διαιρήσεις. — v. 18. L. φύγαν ἔξω.

— v. 19. L. *ἐν περιλείπεται κέρδος*, scr. igitur *ἐν καταλείπεται*. — v. 20. L. *ἅπαντα*.

P. 94. v. 3. *ὑπερίβαλε*. — v. 6. post *ἔχουσι* insere e L. *γῆν*, quod abest ab Edd. Codd.

P. 94. v. 2. L. *παρ' Ἀθηναίοις*. — v. 7. L. *γένεσιν*. καὶ *πρῶτον μὲν*.

P. 96. v. 2. L. *προπαρκαίμενα*. — v. 6. τὰ L. om. — v. 12. L. *μύγνησαν* — *ποιησάμενος*.

P. 97. v. 12. L. *ἅπαν ἢ μέρος*. — v. 22. L. *ἐξ ἑκαμυίας καὶ φύου*.

P. 98. v. 3. L. *ὁσάπερ*. — v. 5. L. *δεῖ δὲ συγκρίνοντας μὴ ὄλον*. — v. 6. *τέτο* L. om. — v. 7. L. *ἀγωνισικὸν γὰρ τὸ τοιῦτον γιγνέται*. — v. 9. δὲ L. om. v. 43. L. *καθ' ἑαυτάς*. — v. 44. L. *ζηλοτάτοιαι*.

P. 99. v. 1. L. *ὅσω δὴ*. — v. 2. L. *ὃ χεῖρον*. — v. 5. *γὰρ* L. om. — v. 10. *γὰρ πατέρες* L. om. Tum idem *ὅν ὁ μὲν*. — v. 14. L. *τὸ πρῶτον*. — v. 15. *ὅσω δ'*.

P. 100. v. 1. L. *ἀνδρίαν*. — v. 5. *ἐπ' ἀμφοτέρω*. — v. 7. L. *προηγέτο*. — v. 8. L. *καθίσταται*. — v. 11. L. *κατηγορίζετο*. — v. 19. L. *πύλαια*.

P. 101. v. 10. L. *τεθνεὺς δὲ ὅμως*. tum *ἐν δη-* (sic). Vid. *Fragm. Eurolid.* ed. Runkel. p. 106. — v. 11. L. *ἐπλασσαν*. — v. 16. L. *μετὰ ἥθους τὸ πρόσωπον*. — v. 19. *κατὰ πάντα* L. om.

P. 102. v. 2. L. *τῆς πατρίδος* [*πρίδος*]. v. 4. L. *ἔχουσαι*, καὶ *ἥθος καὶ πάθος, οἶον*. — v. 6. *μὲν* L. om. — v. 12. L. *ἡ μελέτη παιθητικῇ*. — v. 15. L. *περίεση μοι*. — v. 18. L. *τεκόντων αἱ ἐρηθνίτες εἰσὶν ἀτυχεστοί*. — v. 21. *τοῖς* L. om.

P. 103. v. 1. L. *τὴν* om. — v. 10. Ald. Junt. Port. Heina. *ἀνθεξωμαι*, scr. *ἀνθεξομαι* cum L. Par. 2. — v. 21. *ἐν τῇ ὁδῷ*. *περὶ τῷ ἔκθρ.* L. om.

P. 104. v. 1. L. *μελανόχροος*. — v. 2. L. καὶ om. — v. 3. L. *ἔω καὶ θέρους*. — v. 4. L. *προέρχεται τῶν ἀνθέων*. — v. 9. καὶ *ἐν αὐτοῖς ὑπαρχόντων* L. om. — v. 17. L. *πῶς*. — v. 18. L. *τόδε*. — v. 21. L. *ἔκφρ. τῷ ἑρμῇ τῆς Ἀλεξανδρείας μετὰ τῆς ἀκροπόλεως*.

P. 105. v. 6. L. *πρὸς γὰρ ἄκρον*. — v. 10. *δι' ἀμφοτέρων*. — v. 11. *ἐν ἄκρῳ*. — v. 12. *ἐπ' αὐτήν*.

P. 106. v. 1. L. καὶ *κοινῇ πρὸς ἄμαξαν*. — v. 7. L. *μετρίους*. — v. 10. L. *μετρίας τινάς*. — v. 11. L. *χρεῖαν ἔχει μίαν*. — v. 12. L. *ὕροφι* [ὕρ']. — v. 13. L. *περὶ δέ*. — v. 15. L. *τέτρασι*. — v. 20. *ἐκάζη μὲν σοῦ*.

P. 107. v. 2. L. *δὲ αὖ*. — v. 3. L. *παρφοδομήνται μὲν τῶν σωῶν σηκοὶ ἐνδοθεν*. Mon. 2. Par. 2. *προσφοδο*. In not. 42. l. Par. Mon. 1. *προσφοδο*. Vind. *προσπαρφοδο*. Mox pro *ταμίαι* Mon. 2. L. *ταμίαια*. Par. 2. *ταμιῖα*, quod recipiendum. — v. 16. *εἰς* L. om.

P. 108. v. 2. L. ὀνομαζόντο. — v. 11. L. φερόμενος μέτρον. — v. 12. παραλείπεται, παρενθήκη γεγ. — v. 18. L. ἡ πλευσίον ἢ τειχίσιον. — v. 19. πάντα L. om. — v. 20. μόνω θεωρούμεναι τῷ νόμ. — v. 21. ταῦτα γάρ.

P. 109. v. 6. L. βυλεύονται Λακεδ. — v. 8. l. Λακεδαιμονίης. ib. L. τὸ τειχίσαι. — v. 19. L. δέδοται. — v. 22. L. ἐκ οἷα — αὐτοῖς ταῖς διαδοχαῖς ἰχαρίσατο. — v. 23. L. ἀνθρώπου εἰς ἀνδρίαν. — v. 24. L. ἄγιν οἶδεν.

P. 110. v. 5. L. σωφρονεῖν. — v. 6. ἐν et v. 7. τὸ L. om. v. 8. L. σωφροσύνη. — v. 11. L. καθήκασα. — v. 15. L. φησὶ — v. 25. L. δοίμεν γὰρ τὰ φανυλότατα τῶν ἀνθρ.

P. 111. v. 2. L. πρόσσι μιν. — v. 4. τὴν γῆν L. om. — v. 7. ἀτυχῶσι πλείοντις ἄνθρ. — v. 12. L. διαφθείρουσι et v. 14. ἡγαπήκασι, quod recipiendum. — v. 15. L. προσόντος. — v. 20. τῶν σὺν αὐτοῖς L. om. — v. 22. L. φησὶ.

P. 112. v. 7. L. καὶ om. — v. 13. L. ἐκ τελευταῖης ἤγεν ἢ φύσις. — v. 16. L. αὐτὲ — ἡτέγκατο. — v. 17. L. ἐπιδίδωκεν. — v. 20. L. δευτερός.

P. 113. v. 5. L. καὶ πρὸς ταῦτα καὶ κατηγορῶν. — v. 10. L. λύνει ὁ γάμος. — v. 11. L. πονεῖν.

P. 114. v. 5. L. περὶ πλείων. — v. 11. L. ἡ ἱποθίσταται. — v. 12. L. σχήματι. — v. 16. pro δόγμα δὲ ἀνθρ. φρον. L. κοινὴ δὲ συνθήκη πόλει.

P. 115. v. 2. L. οἷσπερ καὶ. — v. 7. L. κτείνειν τὸν μοιχόν. — v. 15. L. κρίνεται. — v. 20. L. πᾶσι προελήλυθε νόμος. — v. 22. L. παρ' ἡμῖν — κρίνεται. — v. 23. L. τὰ ψηφίσματα πάντα ὁλίγον.

P. 116. v. 4. L. παρ' ἑτέραν. — v. 6. ἅπαντα — ἐξετάσονται. — v. 13. L. ὁ τότεων ἄλλος.

P. 117. v. 1. L. τι παθεῖν. — v. 3. L. κρίνεται. — v. 4. L. ὡς ἕκαστον.

P. 118. v. 1. L. τύραννον μὲν ἀνελεῖν, ἀνελεῖν δὲ. — v. 2. L. δῆμος μὲν γάρ. — v. 4. restitue κολάζει μιν, ὃ συνεξετάζει δὲ, ut est etiam in L. — v. 5. δὲ L. om. — v. 16. τὴν L. om. — v. 19. L. ὑνιαιρότερον, quod restitue: Vind. Mon. 2. Port. Heins. Harbart. ἀνιαιρότερον.

P. 119. v. 10. L. πεσῶσι.

P. 120. v. 1. L. γενόμενον. — v. 3. L. οἷς γάρ. — v. 4. L. ἀκολῶσθαι.

P. 147. v. 1. Par. ἐπιζῶ.

P. 148. not. 14. v. 2. l. ἰδίως πρὸ ἰδίων. — ibid. v. 3. Par. Rom. μὴ μικρόν. Finckh. totum locum ita edidit: ὃ τ' ἀνασκευάσαι τ. ἢ κ. δυνάμενος [μὴ] μικρόν ἀπολείπεται. Bernh. ὅτι ὁ ἀν. — δυνάμενος μικρόν ἀπολείπεται. — v. 20. διαλογικὸν defendit Lederl., coll. c. 2. p. 164, 6. προσωποποιῶν δὲ τί εἴη παρῖδειγμα κάλλιον τῆς Ὁμήρου ποιήσεως καὶ τῶν Πλάτωνος καὶ τῶν ἄλλων τῶν Στωικατικῶν διαλόγων. Finckh, addit Dion. Hal. de Thuc.

hist. jud. c. 37. p. 906, 14. προσωποποιεῖ τὰς μετὰ ταῦτα διὰ-
λογον.

P. 149. v. 3. Eur. Hec. 250—300. 589—632, et 780 seqq.
— v. 7. F. edidit ἐν τοῖς ἐγκομίοις.

P. 150. v. 6. pro δημοσίων Finckh. edidit Δημοσθενικῶν. —
v. 11. Speng. legere jubet ἄγραψε. Τὸ δὲ ἐγν.

P. 152. v. 8. τὸ πλήθος legendum cum Rom. Cam. F. Ar-
ticulum om. Heins. — v. 18. lege προεὐνέχασθαι cum Par. Rom.
F. Spectat enim ad Stoeicos, quibus ita placuit (Diog. L. 7.
50.) εἰθ' ἢ διάνοια, ἀκλαλητικῇ ὑπάρχουσα, ὃ πάσχει ὑπὸ τῆς φαν-
τασίας, τὸτο ἐκφέρει λόγῳ. Cam. Heins. προεὐνέγχε. — not. 42.
l. de fals. leg. p. 361. — not. 46. post Par. adde Rom.

P. 154. v. 4. Theopomp. Fr. 302. p. 125. ed. Wichers.

P. 155. v. 3. Rom. Cam. F. Διονκλέες. Heins. Διονκλέες.
Tum Med. Par. Rom. ὑβρεων. De oratione ipsa vide Westerm.
hist. El. Gr. p. 294. — v. 5. Spengel. legendum putat καὶ τῇ
Γοργίῳ Ὀλυμπικῷ, coll. Συναγ. τέχνη. p. 66. et Foss. de Gorgia
p. 63.

P. 156. v. 10. ἀλλοκεσθαι, quod est in Codd. et Edd., sum-
tum est ex Or. in Aristot. pag. 653. unde a F. et Spengelie
defenditur. — v. 31. l. διατεθρυλημένα cum F. et Spengel. —
ibid. Par. Rom. ἐργασίας.

P. 159. v. 5. Herod. I, 141. Philisti fabula de equo
(Fr. 46. p. 156. ed. Goeller.) legitur apud Aristot. Rhet. 2,
20, 5. Horat. Ep. I, 10. Niceph. Basil. Progymn. pag. 424.
ed. nostr. — v. 6. Jac. Gronov. ad Arriani de Exped. Al. 1,
27. scribi vult: παρὰ Ἐκαταίῳ τῶν ἐν Ἐκαταίῳ ἐν τῇ πρ. „apud
Hecataeum de antro Hecates in primo et secundo libro.“ F.
veterem lectionem servavit. — v. 7. Theopomp. fr. 139. p. 89.
ed. Wichers. — v. 16. pro σελίνου F. bene recepit Σιληνῶ, mo-
nente Valck. ad Herod. 4, 167., cujus emendationem probant
Wessel. ad Herod. 8, 138. Frommel. in Creuser. Melet. 3.
p. 141. Wichers. in Theop. Fr. p. 30. et Bernh.

P. 160. v. 1. Par. Rom. γύλωνος. — Herod. V, 71. Thuc.
I, 126. — v. 3. τρίτη. immo II, 68. Tum Herod. I, 31. — v. 6.
Ephori Fr. 99. p. 206. ed. Marx. Philisti fr. 1. p. 145. ed. Goel-
ler. — v. 7. Dem. de fals. leg. p. 401. — v. 12. bene F. edidit e
conj. καὶ δὴ ἀρμόττοις ἀν εἰς. Bernh. καὶ δὴ ἀρμόττοις εἰς. —
v. 13. Ephori fr. 108. et 109. p. 213—219. ed. Marx.

P. 161. v. 4. l. μὲν τὸν Ἡρακλῆα. — v. 6. Rom. Εὐφόρου.
— Ephori fr. 8. p. 95. ed. Marx. — v. 17. Ephori fr. 16.
p. 109.

P. 162. v. 1. Theop. fr. 167. p. 94. ed. Wichers. De ju-
rejurando Graecorum praeter Wichers. l. l. p. 217. laudat F.
Wesseling. ad Diodor. 11, 29.

P. 163. v. 6. Plat. Tim. p. 21. E. — v. 9. Theop. fr. 63.

P. 164. v. 2. Philist. fr. 54. p. 164. ed. Goeller. et v. 5.

fr. 42. — v. 7. l. *τὴ αὖ* sive cum Par. Rom. Cam. F. *αὖ* om. Heins.

P. 165. v. 4. Lederlin. laudat Alexandri Aphrodis. Comment. in Topic. Aristot. I. 2., quem exscripsit Suidas v. *Γυμνασία*, Cic. Orat. 14, 46. et Diog. Laërt. 5, 24. De Theophrasti libris *Θέσεων* F. confert Menag. ad Diog. Laërt. 5, 44.

P. 166. v. 21. *Εὐφορος*. bene F. *Ἐφῶρος*, ut voluerunt Marx ad Ephori fr. p. 8. Kiessl. Quacumq. Att. p. 19. et Spengel.

P. 167. v. 6. F. edidit: *Ἀπὸ μὲν τὸν κατὰ Τηριδὸς*. Bernh. supplendum putat *Ἀ. μὲν τὸν κατὰ Δρισογειτονὸς καὶ τὸν Τη.*

P. 168. v. 9. Lederl. vult *καλλίσας*. Bernh. *μάλιστα* delet.

P. 169. v. f. l. cum F. *καὶ ἐνρῦθμον*, coll. Dionys. de Compos. verb. c. 25. p. 196 sqq. R. Spengel voluit *ἐρῦθμον*. Item p. 170, 7. l. *ἐνρῦθμῳ* et v. 9: *ἐνρῦθμῳ*. — v. 5. ad περιφωμένων notat Scheff. „Multae istiusmodi circumferebantur olim etiam virorum doctorum epistolae ab aliis compositae publicataeque sub ipsorum nominibus, neque hodie desunt tales plurimae.“ — v. 7. Memsterhusius, quem Lederl. de hoc loco consuluit, ita scribendum putabat: *λέγε δὴ μοι, Πολύαινε, τι, οὗ πέρι μοι μεγάλη χαρὰ γένηται*. Spengel. conj. *Πολύαινε εἰ σοι — γένηται*. Bernh. *λέγει δὴ. Ἐμοί, Πολύαινε, συμβαίνει ἀπείριτος μεγάλη χαρὰ γεγενῆσθαι*, coll. Cic. Fin. II, 30.

P. 170. v. 6. pro *Ἐφορος* scribendum esse *Θεόφραστος* suspicatur Spengel. Ceterum cfr. Ephori fr. 163. p. 265. ed. Marx. — v. 10. l. *ἐκ τῶ εὐθείας* cum F. — v. 13. Edd. Codd. *σώμα*. recte Lederl. Spengel. et F. *σῶμα*, ut Aesch. de fals. leg. §. 88. p. 40. Steph.

P. 172. v. 12. F. edidit *τὸ προσκείμενον αὐτῶν ἑκάς ἴδιον γένος*, secutus Doxop. ad Aphthon. T. II. p. 165, 26.

P. 174. v. 4. F. edidit *πρώτων*, ut h. l. legit etiam Brodaeus in Miscell. 8, 18.

P. 177. v. 5. l. cum F. et Bernh. *τῷ νεωτάτῳ β. νῶ χαρτασασθαι τὰς*, quod versione expressit Camer. — v. 20. Lederl. F. *ἐπιλέγομεν δέ*.

P. 179. v. 20. l. *ἀφαιρεθέντος* cum F.

P. 180. v. 11. *τόπον ἢ uncis* include cum F. — v. 13. *ἦ abest* a Rom. Cam. Par. F. Posuit Heins. recte opinor.

P. 181. v. 18. l. *ἦθεσι* ut Spengel. F., coll. p. 216, 18. *χρηστέον δὲ ἐκταῦθα καὶ αὐξήσεις καὶ παρεκβάσεις καὶ ἦθεσι*. pag. 253, 13. *καὶ αὐξήσεις καὶ παρεκβάσεις — ὁμοίως δὲ καὶ πάθει καὶ ἦθει καὶ προτροπαῖς χρησόμεθα*. Quod vero Spengel. his exemplis inductus etiam *παρεκβάσεις* scribi vult, id refellit F., coll. p. 168, 14. *σημαντέον δὲ καὶ τὸν καιρὸν τῆς παρεκβάσεως καὶ τῆς αὐξήσεως*. Similiter Doxop. T. II. p. 222, 10. 228, 22.

P. 183. v. 16. dele δέ et pone comma post *πιθανότητι*, nam a *τῷ κατεπείγοντος* incipere apodosin et infiniti um *τὸ μὴ*

τραντίαν εἶναι κ. τ. λ. recte vidit F. — v. 17. l. εἰ μὲν εἴη cum Par. Rom. Cam. F. si μὲν ἦ scripsit Heins.

P. 185. v. 16. Idem de Theopompo iudicium est apud Dionys. Hal. in Vett. scriptt. Cens. c. 3, 3. p. 429, 8. R. et in Ep. ad Cn. Pomp. c. 6. p. 787, 3. R. Lederl. — v. 23. l. τὸ ποιητικά.

P. 186. v. 8. l. νόμῳ· τὸ δὲ μὴδ' ἀποιῶν μὴ χρήμ. cum Spengelio, F. ex Or. in Aristocr. p. 630.

P. 187. v. 9. F. auctore Lederlino edidit: αὐλή τρις αἰσᾶσα, ut Quint. Inst. Or. 7, 9, 4. Alterum — ducunt, unde ΑΤΛΗΤΡΙΣ illa vulgata, cum quaeritur, utrum aula, quae ter ceciderit, an tipicina, si ceciderit, debeat publicari. Diog. Laërt. 7, 62. Ἀμφιβολία — λέξιν, οἷον αὐλητρίσιν πέπτωκε· δηλῆται γὰρ δὲ αὐτῆς τὸ μὲν τοιοῦτον, οἰκία τρις πέπτωκε· τὸ δὲ τοιοῦτον, αὐλητρία πέπτωκε.

P. 188. v. 11. l. ἐπὶ τίνα φέρεσθαι, J. Leopardus (Excerpta ex schedis criticis Bonnae 1834) bene confert linguas hodiernas: je ne sais que penser; yo no he que comer; io non veggo dove andare; i know not what to do. Lucian. Philopatr. prope fin. ἐδρεζέσθαιον γὰρ τί τοῖς τέκνοις καταλιπεῖν. Epicur. Epist. ad Herod. ap. Diog. Laërt. X, 37. ὅπως ἂν τὰ δοξαζόμενα ἢ ζητούμενα ἢ ἀπορούμενα ἔχωμεν εἰς ὃ ἀνάγοντες ἐπικρίνειν. Cfr. Lobeck ad Phryn. p. 772. Herm. ad Eurip. Alc. 81. — v. 13. in Mid. p. 537.

P. 189. v. 7. l. Αἰγύπτιοι. τὸ δ' αὐτό. Locus Herod. est II, 104. — v. 23. Quid sit μετὰ τὰ πράγματα διηγείσθαι F. explicat e Dorostrato p. 230, 2. καὶ ὅταν δὲ μὴ μετὰ τὸ τέλος τοῦ πράγματος ἑτέρᾳ τινι ἐπιδιηγώμεθα, ὥστερ εἰδῶσαι τινες μετὰ τὰ πράγματα διηγείσθαι.

P. 190. v. 17. Olynth. II. p. 18,

P. 191. v. 8. Thuc. II, 3 sqq. — v. 16. l. διὰ τὰς σκοπὰς cum Rom. Cam. Par. F. Articulum om. Heins. — v. 17. Lederl. et Poppo ad Thuc. II, 1. conj. ἰδίᾳ ἔνεκεν ἔχθρας. — v. 18. τὸ σέψιτ Poppo. Sed malim scribere cum F. Bernh. γινομένων, ἀλλὰ μὴ τις Θηβαίους, προδεδωμέναι. Sperabant proditores, fore, ut civium quosdam, quos privatim oderunt, perderent, non Thebanos, quos re ipsa perdiderunt. — v. 26. l. κραυγῇ τε deleta commate post οἰκίων et post γυναικῶν.

P. 192. v. 1. πολλὰς uncis includit F. Malim cum Poppo v. 3, post ἐκφυγεῖν addere διαφθεῖρεσθαι ex Thuc. II, 4. Μοχ pro καὶ κλεῖσαι Poppo κατακλεῖσαι, et v. 10. ἔς ἂν δύν.

P. 193. v. 20. Herod. III, 1 — v. 23. l. ἐπρηξε cum Spengel. F. — v. 30. l. παρὰ τῷ βασι.

P. 194. v. 6. l. cum F. et Bernh. ἐν τοῖς πρώτοις λῆξαι. — v. 16. F. et Lederl. ἔς προσαγορευόντες, ἄλλοι δὲ ὑποτιθέμενοι, coll. p. 198, 7. τὴν δὲ προσαγορευτικὴν, et v. 9. ὑποτιθέμενοι δέ, — v. 24, ἀντίξαι usque ad p. 196, 5. συμμαχίδα falso huic illata et p.

198. 13. post *συμμαχίδα* inserenda esse bene vidit F., et in Par. ita invenit. Itaque p. 196, 5. dele *ἀνέψαν* αὐτοῖς τὰς πύλας καὶ τὰ εἴης, et p. 198, 13. post locum transpositum scribendum: *ἀνέψαν αὐτοῖς τὰς πύλας Ναυκλείδης τε καὶ οἱ*.

P. 195. v. 3. Med. Par. marg. Vict. *ἐπαγγέλλειν*. F. *ἀπαγγ.* — v. 11. καὶ δὴ καὶ ἤδη ex dittographiā ortum putat Spengel. sed δὴ — ἤδη saepius conjungi docet Herm. ad Soph. El. 1059. ad Eur. Alc. 132. ad Vig. p. 829.

P. 198. v. 6. pro *ὀνομαστικὴν* l. cum F. *ὁμοτικὴν*, coll. 194, 16. ποτὲ μὲν ὡς ἀνύοντες. Idem a Stoicis vocatur *λόγος ἐκπομπικός*, vide Rhet. Gr. T. VII. pag. 4, 11. — v. 14. dele καὶ, quod posuit Heins. Abest a Par. Rom. Cam. F. — v. 15. pro cor. p. 218. et Philipp. III. p. 118.

P. 199. v. 7. De Dardano v. Menand. ed. Mein. p. 41. de *ἐπολόγῳ* ib. p. 124. — v. 11. *χάριτις* om. Med. Par. Rom. F. — v. 15. Herod. I, 32.

P. 200. v. 1. Herod. I, 8. — v. 7. Ol. II. p. 23.

P. 201. v. 6. Panegyr. c. 15. — v. 7. F. auctore Lederlino. edidit *μικρόν*. — v. 10. Paneg. c. 19.

P. 202. v. 12. post τὸ δὲ dele γὰρ.

P. 204. v. 2. F. *ἀπέρχεται*, coll. Moer. Att. p. 262. ed. Koch. et Blomf. Gloss. ad Aesch. Agam. 370. — v. 10. l. ὁ τῶν *ἡγεῶν* β.

P. 206. v. 13. pro *ἀντίληψιν*, quod habent Edd. Codd., Doxopater habet *μετάληψιν*, quod recepit F., coll. p. 209, 3, 15.

P. 209. v. 3. Med. Par. Rom. *γρυφειδίῳ*, quod restituit F.

P. 210. v. 12. F. edidit καὶ (δύο) πρὸς δύο καὶ [πλείους] πρὸς πλείους, verba suspecta uncis includens. — v. 14. l. *ἔτι δὲ πλεονόντων*. — v. 18. Cam. Heins. *θεῶν παῖδα*. Par. Rom. *θειῶν παῖδα*, quod recte restituit F.

P. 211. v. 5. ἦ F. om. cum Med. Par. — v. 19. l. *ἐνεργητική*.

P. 212. v. 1. F. edidit *ἐπὶ μὴν*. — v. 16. De Euripidis dicto cfr. Cic. Tusc. I, 26. *ergo animus, qui, ut ego dico, divinus, ut Euripides audet dicere, Deus est*. Inter Menandri Monosticha p. 330. Meineck. legitur: *ὁ νῦς γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐν ἐκείνῳ θείως*, coll. ibid. p. 5. Similia habet Eurip. Troad. 886. Seidl. *ὦ γῆς ὄχημα καπὶ γῆς ἔχων ἴδραν, "Ὅστις ποτ' εἴ σὺ δυστόπατος εἰδάναι Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φήσεως, εἴτε νῦς βροτῶν — ἄγεις*. — v. 20. l. *ἐκ δὲ τῶ*.

P. 213. v. 16. l. *Λεύκιτρα* cum Finckhio, ut v. 21. Edd. Codd. *Λεύκιτραν*.

P. 214. v. 8. Par. F. ὡς εἰ λέγομεν. — v. 11. Didymum ex testibus suspensum fuisse censet Menag. ad Diog. Laërt. 6, 51. cfr. Etymol. M. *δίδυμος*· ὁ ὄρχις. Lederlin. de furca cogitat: „*Δίδυμον* enim seu in plur. *δίδυμα* duo sunt ligna transversa, quae Latinis furca dicuntur. Docemur id a Suida, apud quem

haec sunt: διδυμον ξύλον, ἣ παρὰ Ῥωμαίοις φέρμα. Εἰρὴν δὲ Ἰν-
δῶρον φθορεῖα ἐκρίμασεν ἐπὶ διδυμον ξύλῳ. Οὗς ζῶντας ἐν διδυμον
ξύλων ἀπαρτῶν.

P. 215. v. 10. Fragm. 173. in Poët. min. ed. Gaisf. T. 3. p. 201.

P. 217. v. 17. Lederl. conj. Ἀρίωνος, cuius τέχνην ζητοῦν-
καὶ laudantur Diogeni Laërtio 8, 164. Finckbio nomen corruptum videtur.

P. 218. v. 3. Edd. Codd. μωμολομεθα. Bene Spengel. F. μωμώμεθα. — v. 12. Bene F. ῥαδίως. Edd. Codd. ῥαδίων.

P. 220. v. 1. Bene F. ἐξέπησαν. Edd. Codd, ἐξέτησαν, de qua confusione vide Lobeph et Schaef. ad Phryn. p. 255. — Herod. II, 55.

P. 222. v. 3. Praestat vulgata lectio εἰς ἵπποτροφίαν, revo-
cata a F. coll. Palaephato c. 4. ἵπποτροφεῖν τι ἐπιλάβετο, καὶ
μέχρι τῆς ἵπποις ἦδετο, ἕως ὃ τὰ αὐτῆ ἀπολίσσει καὶ πάντα πωλῶν
κατηγάλωσεν εἰς τὴν τῶν ἵππων τροφήν. Similia vide apud Gro-
nov. Observ. p. 805.

P. 223. v. 1. καὶ uncis sepait F. — v. 7. F. scripsit μόνων
ἀπλᾶς.

P. 224. v. 1. Aesch. in Timarch. §. 190. p. 27. Steph. —
v. 3. Med. Rom. Cam. F. ἀλλὰ καὶ ἀνθρ. Heins. ἀλλὰ ἐπ' ἀνθρ.
Lederl. et Spengel. malunt ἀλλ' ἔχ' ἐπ' ἀνθρ. — not. 12. l. Med. Par. marg. Vict. καὶ ἡρωτηρ. — v. 8. Dem. de fals. leg. p. 424.

P. 225. v. 21. l. ἐπιωρημέναι cum Par. F. — v. 29. Spen-
gel. et F. recte restituerunt κρίσεως, coll. Hermog. Prog. p. 23, 5. ἔσι δὲ καὶ ἐκ κρίσεως ἐπιχειρήσαι.

P. 226. v. 15. Par. Rom. F. παρ' ἐλπίδας.

P. 227. v. 16. l. ἐλευθέριος cum Spengel. et F., coll. Ari-
stot. Rhét. I, 9, 5. μέρη δὲ ἀρετῆς δικαιοσύνη, μεγαλοπρέπεια, με-
γαλοψυχία, ἐλευθεριότης, πραότης, φρόνησις, σοφία.

P. 228. v. 9. F. duce Lederlino edidit πάσχεσιν αὐ καὶ ᾧς
χάριν εὐεργετῶν sc. πράττομεν. „honestas etiam esse ejusmodi
actiones, quibus gratiam benemeritis referimus, et quas de-
mortuorum causa suscipimus.“ — v. 10. F. bene scripsit πρὸ
τῶν φίλων et v. 11. ante διὰ τὸν καιρὸν uncis inclusit αἰ.

P. 229. v. 1. Theop. Fragm. 285. p. 122. ed. Wichers.

P. 230. v. 11. Edd. Codd. Φαινάρης. Recte F. Φαινάρη-
της, ut legendum monuerat Menag. ad Diog. Laërt. 2, 18. —
v. 15. post φιλοσοφῆσαι aliquid excidisse statuunt Cam. et Heins.
probante Finckbio. Cam. posito ante μάλις asterisco in ver-
sione latina supplet: tum qui rebus adversis fortem se virum
praestitit. Nam etc.

P. 232. v. 17. habet Par. μᾶλλον, ἢ ᾧς πολλοὶ, quod recte
recipit F., quia deterius additur tam in antecedente exemplo,
quam in sequentibus. — v. 19. l. cum Lederlino, Spengel. et

F. παρὰ τὴν ἡλίαν. Aristot. Rhet. I, 7, 32. εἰ γὰρ παρὰ δύ-
ταμις καὶ παρ' ἡλίαν.

P. 235. v. 3. Lederl. et F. scribunt αἰγάνειαν, coll. p. 232,
7. — v. 12. F. edidit παραβαλλομένων, ut v. 20. πρὸς ἄλληλα
παραβάλλωμεν.

P. 234. v. 19. recte F. recepit Σπαρίθρα ἡ ἄμωργς, cfr.
Hemsterh. ad Lucian. Char. c. 13. Wessel. ad Diod. 2, 34.
p. 147. 53.

P. 235. v. 1. Edd. Codd. Ζοροάσρν. recte F. Ζωρ. Theo-
nem respicere ad arcem Bactrorum a Semirami occupatam mo-
net Wessel. ad Diod. 2, 6. p. 119, 67. — v. 7. recte F. περὶ
ἄμφοιν, θάταρον προκρ.

P. 236. v. 13. l. κατὰ δὲ διάθ. — v. 17. l. τὸς ἐκείνων.

P. 237. v. 5. l. καὶ μὲν. — v. 11. l. ἅμα καὶ τῷ. — v. 12.
F. edidit καὶ τῷ τόπῳ. — v. 27. l. ὠφελήθη. ὁ δ' αὐτός.

P. 239. not. 1. l. socium Ulyssis.

P. 240. v. 1. F. edidit ἔκφρασις πολ. — v. 5. bene F. αἱ
δὲ καὶ τρόπων εἰσὶν ἔκφρ., coll. p. 241, 18. ἐν δὲ τόποις ἢ χρόνους
ἢ τρόπους ἢ πρόσωπα ἐκφράζομεν. — v. 16. Theonem respicere
ad Thuc. 7, 43. 44. bene coniecit F. ex addita mentione Phi-
listi, qui τὸν Ἀττικὸν ὄλον πόλεμον ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἐκ τῶν Θυ-
κυδίδου μετενήνοχε, ut dicit Theo c. 1. p. 154. et loco Aphthonii
Progymn. c. 12. συνιζουμέναι δὲ, ὡς αἱ πράγματα καὶ καιροὶς
ἅμα συνάπτουσι, ὥσπερ ὁ Θουκυδίδης τὴν ἐν Σικελίᾳ νυκτομαχίαν
ἐκφράζει. Locum ipsum F. ita constituit: ὡς παρὰ Θ. κ. Φ.
νυκτομαχία. ἡ μὲν γὰρ νύξ καιρὸς ἐστίν, ut legitur apud Hermog.
Prog. c. 10. Par. Rom. Φιλίσφ. νυκτομαχία μὲν γὰρ καὶ νύξ.

P. 241. v. 2. l. ἡ μὲν γὰρ — κοινὰ καὶ καθόλου, ταύτη ἁμοία,
cum Rom. Cam. F.

P. 242. v. 15. bene F. scripsit λευκόπτεροι, coll. Herod. 2,
76. λευκὴ πτεροῖσι. Offendit enim Comparativus λευκότεραι. —
v. 16. Lederl. et F. πυγαῖς et πυγαῖον. — v. 19. F. delevit ἐν.

P. 243. v. t. I. αὐτήν. — v. 8. F. e Par. edidit ἐμφαίνει.
— v. 9. pro ἀναφίρεται F. coniecit ἀνασφίρεται.

P. 245. v. 1. l. cum Spengel. et F. ἡ εἰ ῥᾶδιον ἦν.

P. 247. v. 9. F. e Par. edidit: εἰ καὶ μηδεὶς ἦν καὶ πάλας
πεπολ. — v. 21. l. cum Rom. Cam. F. σώζεσθαι. Heins. haud
scio an vitio typographico ζώσεσθαι.

P. 248. v. 19. pro ἐπεὶ καὶ F. legendum putat ἡ καὶ vel
ἡ εἰ καὶ.

P. 249. v. 13. post ἐξῆς duce F. inseré τὰ, quod om. Edd.
Codd. — v. 21. l. cum Lederl. et F. ὡς ἂν φανείη e Par.

P. 251. v. 5. F. edidit οὐδ' ἂν πάντῃ προσεῖχον τὸν ἑν, so.
τοῖς θεοῖς, quod supplet Veessenmeyer.

P. 252. v. 8. F. scripsit περὶ αὐτῷ.

P. 253. v. 2. l. μὲν ἐν, ut iussit Camerar. in corrigendis
post praefat. et Schefferus, edidit P.

P. 254. v. 3. F. edidit πολιτικόν, sic enim Platonis quae feruntur definitiones p. 415. B. νόμος δόγμα πλήθους πολιτικόν ἐκ δὲ τινα χρόνον ἀφαιρῶμεν. quae praecedunt, sumta sunt ex Demosth. adv. Aristog. p. 774. νόμος — συνθήκη κοινὴ κατ' ἣν πᾶσι προσήκει ζῆν τοῖς ἐν τῇ πόλει. — v. 16. ante μετὰ δὲ τὸ προοίμ. excidisse nonnulla putat F. — v. 20. pro περιττῶν, in quo consentiunt Edd. Codd., F. bene scripsit περὶ τῶν. Tamen pro ἣ περὶ τὸ ὄνομα edidit ἣ δὲ περὶ τὸ δ.

P. 255. v. 10. l. ποδακάκη. Pro ἡμιδακῇ Ruhnk. ad Tim. p. 134. legere jubet ἡμιδανῆα.

P. 256. v. 12. l. γὰρ διαιρῶντας.

P. 258. v. 2. l. cum F. ex Par. Bodl. τῷ δὲ ὄρε ὡς γ. — τὰ δὲ λοιπὰ διαφορὰ χωρίζουσα αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἀληθῶν λόγων [λόγων recepit e Doxopatro]. — v. 11. post ἀκοπητὸν pone semicolon. — v. 29. l. καὶ τὸ λείοντος e Par. Bodl., ut conjecit Spengel. laudans Nicephori Progymn. p. 426. Georgii Progymn. p. 551.

P. 259. v. 1. scribe. e Par. Bodl. ἀνελάσαμεν. παρῆσαν δὲ ἡ συμβολὴ ἀποτελεῖ πραγμάτων, καθὼς ἡ πρώτη ἢ μὴ πρώτηται προτιπόμεν ἢ παριζῶμεν, οἷα τοῖς ἀνθρώποις ἀποβαίνει τὰ πράγματα, οἷον ἐκ τῶν υποκρινόμενων τὸ φ. — v. 16. F. e Par. τῷ ἐκίφῳ. — v. 18. Med. Par. Bodl. γίνηται. Spengel. conj. γίνε-
ται. F. ex Doxopatro γενήσεται. — v. 19. l. σύνθεσιν, ὅτι πρὸς.
— v. 22. F. e Par. Bodl. μυθικός ἐκφ. — πρὸς ἀνθρώπων παρῶν.

P. 260. v. 2. habet F. προσωνηματικές δὲ, ὅταν λέγωμεν, καὶ οὐ. — v. 5. l. καὶ ἀληθῇ. — v. 9. l. ἀληθῇ, τὰ δὲ ψευδῇ· τὸ γὰρ. — v. 20. F. e conj. edidit: διὰ δὲ τὸ τῶν μνημονευσάντων ἄνδρων πρόσωπον.

P. 262. v. 7. post πιθανῶς adde ex Par. Bodl. τέλος γὰρ ὅν-
τος αὐτῷ τῷ πείθειν, ὅχ οἷόν τε αἶναι τῷ πιθανῶς. — v. 8. l. ἐγγυ-
τάτω γε ἁγίων. Par. Bodl. τε ἁγίων.

P. 268. v. 29. l. ὁ δὲ πρὶςβ.

P. 274. v. 2. Soph. Philoct. 386. — v. 7. pro ἀμικτῶ Spengel. bene supplet ἀποκριτικῆς, coll. Theon. p. 203sq. — v. 9. Spengel. scribere jubet πάσον χρόνον, coll. v. 22.

P. 275. v. 12. Aj. 132.

P. 276. v. 27. Eur. Androm. 586. Matth.

P. 280. v. 23. l. κατορθύμενον.

P. 281. v. 1. l. ἐθελῇ.

P. 282. v. 7. et 22. l. ἐπαινέσαι.

P. 283. v. 25. Thuc. I, 138.

P. 286. v. 23. Bernh. conj. ἔχει τοῖς θεοῖς κοινὸν τὸ γένος.

P. 294. v. 1. Exprimit Sophoclis Aj. 452sq. — v. 7. τῆς delet Spengel.

P. 298. v. 9. post ἐθαύμασα excidisse μάλιστα monet Spengel.
Cf. p. 301, 11.

P. 300. v. 1. l. τοσφ τὴν εἶχν.

- P. 301. v. 2. dele δκ.
P. 303. v. 5. Speng. corrigat ἄν γὰρ ἂν αἱ γυν.
P. 307. v. 10. l. ὅτι ἐκ μικρία.
P. 312. v. 10. l. λήγειν.
P. 321. v. 6. l. λογίσασθαι.
P. 334. v. 6. l. καλλίσης.
P. 337. v. 4. pro διάκονον l. ξιανόν.
P. 339. v. 16. l. συγκατασκευάσει.
P. 344. v. 14. l. καιρῷ καρπός. — v. 24. respicit ad Or.
de fals. leg. p. 46. Post τὸν οἶνον pone punctum. Sequentia
spectant ad Lajum et Oedipum.
P. 352. v. 26. l. λήγειν ἐθέλω, aut λήγειν ἔν ἐθέλω.
P. 354. v. 6. l. ἅπαντα φύειν.
P. 358. v. 15. l. κακίων — — ἀμείνων.
P. 362. v. 5. l. παραπλησίως.
P. 367. v. 3. l. πέρα νείρεα.
P. 373. v. 10. l. ἢ μὴν.
P. 374. v. 26. l. μετ' αἰτίας.
P. 375. v. 15. Bernh. corrigat ἐκ Τροίας οἰκίτας ἔχ.
P. 379. v. 21. l. προσβεβασθαι.
P. 380. v. 13. l. ἀλλὰ μὴν γε. — v. 20. ὅσῳ δὲ τὸ περιεῖναι
τῶν δημωγυγμένων τῷ τοῖς. — v. 29. post πράξεις desunt ἡμέρας.
dam. — v. 30. l. κακῶς ἐθέλων.
P. 387. v. 15. l. χειρὸς ἀπορῶν.
P. 427. v. 20. et p. 429. v. 20. Bernh. corr. τὴν σκευήν,
p. 428, 15. τῆς σκευῆς.
P. 432. v. 15. l. τί ἔν, ἣν δ' ἡ βασιλὶς ἄμα καὶ εὐνοικοῦ,
ἔρδιαι.
P. 445. v. 15. l. παρ' αὐτῶ.
P. 447. v. 1. l. αἱ τύχοι.
P. 449. v. 15. vide Plat. Axioch. p. 309. Bekk.
P. 451. v. 30. Pl. v. 428. cfr. p. 456, 11.
P. 461. v. 16. l. χρῆν. Soph. El. 1497. — v. 26. post αὐ.
θίς deest ἴσται vel verbum simile.
P. 466. v. 12. pro ἀγάσαι l. θαυμάσαι aut ἄγασθαι. Resp.
spicit ad Eurip. Or. 407. Fors.
P. 470. v. 7. l. ὑπὸ παρὰδης.
P. 477. v. 18. l. ἰὼ et p. 479, 11. ἴδης. Cod. Ἰνὼ et Ἰνδης.
P. 486. v. 17. pro ἔδδ' Αἰὸς Hob. ad Aj. p. 459. corrigat
οὐδ' ἔδδισας.
P. 529. v. 2. l. συνομολογήσασθαι μοι.
P. 537. v. 6. l. ἐπειράτο.
P. 538. v. 4. l. ἐλίσσας.
P. 540. v. 22. l. τὸς δυστυχήσαντας.
P. 551. v. 10. Cod. iterum collatus ἑμαρτόντες.
P. 552. v. 26. Cod. ἀναυοβεῖ τὴν θήραν. Cfr. Aristid. ὑπὲρ
τῶν ζώων. p. 117. ἀναυοβεῖ τὴν θήραν.

P. 553. v. 15. Cod. *ἴως τότε* — *ἔχουα πρὸς τὸ θ.* — v. 17. Cod. *ἔς*. Post *αὐτῇ* om. *τῇ*. — v. 23. Cod. *οἷς ἄτι* — *λόγους* *κεκόσμητο*.

P. 554. v. 8. Cod. *αὐτὴν δ' μεθ' ὑπ.* — v. 9. *videtur esse* in Cod. *πολλάκις*. — v. 21. l. *τοῖς αἰετοῖς ἀφείλ.* — v. 23. l. *μίσον*.

P. 555. v. 2. l. *συνολόντας*. — v. 5. Cod. *ἐνέπτεφ*.

P. 557. v. 11. Cod. *εἶχον* et v. 15. *χορημάτων*. — v. 27. l. *ἀντισκηνή*.

P. 561. v. 6. Cod. *δευσαποτόν*.

P. 568. v. 2. Cod. *ὡς ἂν ἐπὶ καιρῷ δαίτη*.

P. 572. γ. 2. Cod. *κρινεῖ*. — v. 4. *ἐχ' οἷα δι' ὧσα*. — v. 3. l. *ταύτης*. — v. 9. l. *λήγειν*.

P. 575. v. 12. Cod. *παρακληΐας*. — v. 13. Cod. *ἐδδ' ἰτά*. — v. 23. Cod. *ὅτε* superscripto *τι*.

P. 576. v. 5. Cod. *ἀσύμβολος*. — v. 8. Cod. *καὶ ξυσσετίας*. — v. 15. Cod. *εἰληφώς*· *ἔθυσσα* *πρόβ*.

P. 577. v. 4. Cod. *καὶ τὰ φίλα καὶ ἱατρὰ καὶ συμπόμεα καὶ σύντροφος λέγουσιν*. — v. 6. Cod. *ζώην*· *πειραθησάμενος*. — v. 8. Cod. *λάβε* *ἑαυτὸ* *τὸ* *μέλος*. Boissonad. conj. *μέρος*. — v. 9. Cod. *εὐχα* *ὅτι* *τῶν*. — v. 11. Cod. *ἀπολέγομαι*. — v. 17. Cod. *καὶ* *ταῖς*. — v. 20. *προσέμενον*.

P. 578. v. 12. Cod. et Boivin. *τε* — *τάτω*. — v. 15. Cod. et B. *κατ' ἐμαυτὸν* *ἔχειν*. — v. 23. l. *οἰκοδομήμασι*.

P. 579. v. 4. Cod. et B. *τὸν π.* — v. 5. et 7. Cod. et B. *ἔς*. — v. 8. *habet* B. *κατωρύχεται*. — v. 16. Cod. *ἐπιπελλῆς γὰρ* *πλάκας*. — v. 21. Cod. *πλάγιον*. — v. 28. Cod. *κακαλυμμένος*. — v. 31. l. *πυρομάχης*.

P. 580. v. 11. Cod. et B. *βάσιν*· *ρίον*. — v. 12. Cod. et B. *δ' ἐξέω*. — v. 31. Cod. *τῇ κεφαλῇ*.

P. 581. v. 2. Cod. et B. *τὸ*. — v. 8. Cod. et B. *ἀγχόμενον*. — v. 17. Cod. *ἔχοντα* *σχήμα*. — v. 18. Cod. et B. *διέχοντα*. — v. 19. Cod. et B. *εἰκάσαις* *ἂν* *αὐτὸν* *ἐπιγαννυμένη*.

P. 595. v. 23. Cod. *κινδύνων καιρὸς* — *ἐλπίδας* *ὡς* *περιγενήσθαι*.

P. 600. v. 1. *ζώπυρόν τε τῷ γένει καὶ τῆς Τρ.*, coll. Nicephor. p. 441, 14^{sq}.

P. 602. v. 2. Soph. Aj. 1252. ubi vide Lobeck.

Vol. II.

P. 19, 18. l. *περιττόν*.

P. 32, 30. l. *ὀρμώμενοι*.

P. 98, 29. l. *κεκραμένα*.

P. 122, 28. dele alterum *ῥήτωρ*.

P. 161, 18. l. *πλάσμα* *τι*.

P. 165, 26. l. *προσκειμένον*, coll. Theon p. 172, 12.

P. 200, 9. l. *συγγενεύζον*.

- P. 205, 23. l. ῥήτορες.
 229. not. 92 pro Theop. l. Theò.
 230, 19. post Δημοσθένης pone δ. et post τοῖς pone δ.
 265, 3. l. παρῆν.
 330, 30. l. ἔσι δ' ὅτι.
 431, 1. l. ἀνευ νόμων πολιτεύεσθαι.
 456, 25. l. Γεωμίτρης.
 461, 32. l. καλὰ.
 462, 30. l. ἔγνωσαι.
 491. not. l. tinea.
 509, 7. l. τύπῃ, coll. v. 13.
 514, 29. l. συγγραφέα.
 530, 21. κοῖς. l. τοῖς.
 539, 26. l. ἐνταῦθα.
 551, 24. l. ῥαρώνη.
 569, 19. l. ἀπλῶςτερος.
 577, 18. l. βαρύτερον.
 612, 1. dele comma post σύγκρισιν et pone ante τῷ.
 614, 27. l. τυραννίδα.
 616, 33. l. ἐπενεγκεῖν.
 651, 23. l. ὡς εἶγε.
 665, 8. l. καὶ γαμιαῖς.
 669, 17. l. ἐ μόνον. — v. 23. l. κοσμήσαντες.
 682, 25. l. συμμάχοις.

Vol. III.

- P. 5, 14. l. ἰσχυροῦς.
 111, 22. l. τόπον.
 143, 9. l. διασκευῇ³⁵ καὶ. — v. 25. l. ἐθελῆς χ. ἀ. ἰ. ὀνόματος.
 267, 23. l. παραλλήλου.
 282, 1. l. Ἰσοκράτης.
 331, 2. l. παρὰ τῷ.
 366, 25. l. ἢ τὴν.
 368, 26. l. ταυτὶ μὲν ἀκρ.
 519, 26. l. ἄγων.
 529, 17. scribendum videtur βαμβάκιον vel βομβάκιον. cfr.
 p. 582, 17.
 P. 563, 6. l. ὁ ἀπὸ.
 577, 20. l. ἀνοιδόσει.
 593, 8. l. μύθα.
 600, 14. l. Πάλλας.
 602, 6. l. ἐράγιος.
 676, 23. l. ἀσιςατέντων.
 684, 17. l. κομπολακυνθῶσι.
 698, 2. l. πυρεπνός.

Vol. V.

- P. 1, 14. l. τέχνη pro τέχνη.
 3, 7. l. φυσικῶν.
 16, 13. l. εἰη ὄρος.
 19, 20. l. τῷ.
 45, 5. l. ἀξιοῦ.
 62, 25. l. ἦν.
 67, 33. l. illic.
 336, 29. l. εἰσφοραί.
 382, 13. l. γλωσσηματιστάς.

Vol. VI.

- P. 52, 30. l. Ἑρμαγόρειοι.
 77, 11. l. τεχνικός.
 225, 20. l. κρημνωδῶν.
 421, 4. l. δὲ αἱ.
 430, 30. l. Κανσίταυρος.
 439, 2. l. ψυχή.
 441, 18. l. δηλέσης.
 476, 13. l. ἐκείνο.
 492, 18. l. κραδίην.

Vol. VII.

- P. 157, 8. l. ἀταροφθέπεις.
 176, 9. l. καί.
 187, 5. l. ἀσύμφορον.
 234, 22. l. ἀδικῶσαν.
 241, 16. l. γάρ.
 248, 6. l. ἀμφισβητήσεων.
 294, 8. l. ἀντιλήψεως.
 470, 18. l. ἔχ ἀπλῶς.
 513, 12. pro χρηματισικῶ malim χρημετισικῶ.
 583, 13. l. κινεῖσθαι.
 587, 24. l. σοχασικῶς.
 665, 29. l. καὶ ἔχωμεν. — v. 30. post ἄθλον pone comma.
 688, 2. l. κοινὸν τόπον.
 913, 19. l. περιβολή.
 933, 1. post ἔμμετρον adde ῥητορικὴν ex T. VI. p. 164, 6.
 970, 5. l. ἀποσεμνύνοντας.
 1002, 1. l. διφθόγγος.
 1004, 2. l. παραφυλάττειν.
 1118, 3. l. ὁ μέγας Βασίλειος, ex Greg. Naz. Epitaph. in Basil. M.

- P. 1122, 16. l. κατώουσιον.
 1157, 20. l. τοῦ βίου.
 1175, 21. l. ἀπαγγέλλοι.
 1176, 5. l. ἀποσιωπήσεως.
 1191, 9. l. τῷ ἄχ.
 1213, 19. l. συνειρηγήσεις.

Vol. VIII.

- P. 9, 19. l. εὐεργετῆντος.
 13, 22. l. ἀνδροφόνος.
 16, 5. l. ANTEΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΣ.
 38, 17. l. ὀκιοῦν.
 52, 28. l. φίλων.
 61, 19. l. τόπων — ὑπεξαιρέσει. [Ald. Codd. ὑπεξαιρέσει].
 65, 13. dele comma post τοῦτο.
 77, 26. l. τοῦτον.
 92, 23. l. ἀγνώστους [Ald. Codd. ἀγνώσας].
 118, 9. l. θεάς. P. 151, 9. l. πρὸς.
 158, 12. l. πρωτοτύπως.
 177, 19. l. προσελόμενῃ.
 180, 2. numerum 1 pone post παρανοίας.
 182, 19. l. ἐπεκώμασεν, coll. p. 184, 14. 17. [Ald. Codd. ἀπὸ κάμ.].
 186, 30. l. πολέμοις.
 191, 24. l. σχολῇ [Ald. σχολῆ].
 214, 24. l. τούτου.
 217, 28. pro v. 28. l. v. 20.
 221, 14. l. ἄρχοντι.
 239, 3. l. ἐπηγγείλαντο.
 252, 17. l. γένους.
 253, 6. l. ξίφει.
 293, 26. pro θαλάσας, quod est in Ald. Codd., legendum
 puto ἀλλάσας.
 311, 21. l. πάθους [Ald. Codd. πάθει]. — v. 24. l. ἔρωτος.
 314, 11. 12. dele alterum τί δίδρακεν.
 360, 14. l. τόν.
 367, 7. l. ἀνησάμενος. — v. 23. l. οὐχ.
 370, 9. l. ὁμωμοκότας.
 374, 12. l. διαί. P. 377, 17. l. κακά.
 379, 17. l. ὑποβαλεῖν [Ald. ὑποβαλῶν].
 408, 30. l. λυτρωσόμενον.
 480, 3. l. ἧ χύριον ex Stobaeo T. 5. 11.
 484, 15. l. πύριον.
 518, 2. alterum ὁ δ' uncis include.
 640, 19. l. ΠΑΡΙΣΩΣΕΩΣ.
 657, 8. l. ΠΑΡΑΛΕΙΠΤΙΚΟΤ. 669. not. 50. pro v. l. v.
 738. not. 5. adde: O. Müller. Doriens. T. 1. p. 57. Lo-
 beck. Aglaoph. p. 852.

Vol. IX.

P. 2, 11. l. νεώτερος. — 14, 12. l. καί. — 40, 6, a. i. pro μεταβαλὼν l. μεταλαβὼν. — 51, 4. a. i. pone ἐπιφωνήματι. S. — 72, 4. a. i. l. Ἐπιούλης. — 74, 12. l. ἀλεκτρονόρος. v. 22. l. Σαπφικά. — 87, 23. l. πλαγίας. — 99, 12. l. ἀλλ' ἀπὸ μηχανῆς jubente Ruhnck. ad Tim. p. 260. — 118, 9. Wyttenb. ad Plat. Phaed. p. 119. vult ἴσως οὐκ ἀκινδύνου. — 123, 9. l. οὐκ. — 152, 26. l. ζωμύλος. — 154, 15. l. Ἀπένκτικός. — 157, 8. l. Τύλειαν. — 159, 2. ἀνατολαῖς. Post hanc vocem comma ponendum, non punctum. — 161, 15. καὶ τὰ μὲν γὰρ etc. Delendum καί. Variis lectionibus addendum: γὰρ Ricc. 1. 2. om. καὶ solus Ricc. 2. habet. — 164, 15. dele alterum καί. — 165. l. ἀλλὰ τὰ ἰσχυρότατα. — 167, 13. l. ἦ. — 170, 12. l. μικραὶ καὶ ἀφανεῖς. — 172, 13. l. τὴν τοῦ ἄερος τοῦ ὑπερ. — 172, 15. l. ψύχους, ὁμίχλης etc. — 188, 1. In variis lectionibus addendum: Heeren. προαγά. — 188, 12. l. ποιήσειαν. — 190, 5. l. γάμοις. — 191, 26. not. l. νομίμας. — 193, 2. l. τοιουτοτρόπων. — 195, 15. l. μίας. — 246, 2. l. ἐξάν. — 248, 2. l. ἡμῖν διὰ λαλιᾶς. — 249, 10. l. οἷα. — 249, 12. l. ὁρμιμένη. — 252, 18. l. γλύκιον. — 253, 6. l. νεολαίας. — 254, 10. l. ἐνεκωμίσαν. — 262, 7. l. εὐδαιμονίαν. — 266, 23. l. ἀφιλοτέχνησεν. — 271, 11. l. πασάδας καὶ θεούς. — 279, 2. l. νομοθετήσαντας. — 282, 5. l. ἐξαιτό τις. — 286, 8. l. ἀκροδιγῶς. — 305, 2. l. εὐτρεπεῖς. — 306, 7. l. ἐφώτων. — 307, 10. l. ἐπιχειρημάτων. — 314, 17. l. πολλῶ. — 316, 22. l. μοῖραν. — 323, 6. l. ἐγκαταστῆσαι. — 323, 11. l. Ἀνκηγενῆ. — 324, 14. l. διαφθείρων. — 327, 9. l. Ἀρίονος. — 401, 14. l. μετημφίσατο. — 433, 6. l. μὴ νομίζοι, ut Xen. Mem. I, 2, 7. — 490, 16. l. συμπίσας ἑμᾶς. — 497, 4. a. i. l. Par. προκατείργασαι. — 567, 5. a. i. pro 431. l. 451. — 584, 16. l. χρήσεται. — 587, 25. Ald. Codd. καταψηφίσασθε. l. κατεψηφίσ. — 595, 23. l. πολύν.

DE LIBELLIS
MENANDRO RHETORI

VULGO ADSCRIPTIS
AD EDITOREM EPISTOLA CRITICA.

SCRIPSIT

CHRIST. EBERH. FINCKH,
PHIL. DOCT., AA, LL. M., SCHOLAE REUTLINGENSIS
RECTOR.

CHRISTIANO WALZIO

CHRISTOPH. REBER. FINCKH S. P.

Rhetorum græcorum volumen nunc ab Te, priusquam in vulgus ederetur, ad me transmissum, quam diligenter pro temporis exiguitate peteram, perfrustrans lætabar Menandri libelle de Encemiis plurimis locis a Te optimam medellam vel ex codicibus manuscriptis vel ex conjectura adhibitam; de quibus mihi Tecum non conveniebat, de his quas mecum primum in usus annotaveram, quia gratum id Tibi fore significasti, jam ad Te ad calcem voluntæris adjicienda transmitta. Poteram quidem longe plura; nam in libellis tam foede corruptis vix manum contineas in exterminanda vitia prurientem. Sed vereor, ne quibusdam hæc ipsa nimis multa videantur, neque dubito, quin, si libri meliores, in quibus pono Parisiensem Nr. 2423. a Bastio ad aliquot locos collatum, toti excussi essent, magna eorum parte supersederi posset. Quas igitur ceteris prætermissis in lucem proferre statui, ea, ut legentium commoditati inservirem, ex ordine paginarum deinceps apposui.

P. 128, 9. *ὑπὲρ πάντων μέρους*. Præstat lectio codicis Med. 1. *ὑπὲρ πάντος μέρους*. Sic infra p. 130, 14. *αἱ μὲν διαίρεσις τοῦ ἐκιδευστικοῦ μέρους πάντος ᾗσαι αὐται*, quae ad nostrum locum respiciunt.

P. 129, 5. *τοὺς μὲν γὰρ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα παιᾶνας καὶ ὑπορχήματα νομίζομεν*. Scribendum censeo *ὀνομαζόμεν*. Contrario errore infra p. 140, 3. codices præbent *ὀνομαζόνται*, ubi, quod Heerenius reposuit, *νομίζονται* retinendum fuisse docet præcedens *νομιζόμεναις*.

P. 129, 9. *πρὸς Δία*. Hymni dicuntur εἰς Δία, non πρὸς Δία. Latet fortasse in vulgata lectione vox *προσόδια*. Schol. Aristoph. Av. 853. *προσόδια τὰ εἰς πανηγύρεις τῶν θεῶν ποιήματα παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα*.

P. 130, 5. οἱ μὲν περὶ ἀθανάτων, οἱ δὲ περὶ θνητῶν. Haec verba cum Heerenio delenda esse censeo. Τὰ ζῶα quae τοῖς θνητοῖς adnumerata sunt supra; rursus in ἀθανάτα et θνητὰ dividi non possunt, praeterquam divisionis in sequentibus ulla ratio habetur.

P. 130, 7. καὶ τὸν μὲν περὶ τὸν ἄνθρωπον. Facio cum Heerenio, qui edidit καὶ τὸ μὲν etc. Vix opus est, ut moniam, eodem modo et praecessisse τοῦ μὲν δὴ περὶ τὰς πόλεις etc. et sequi καὶ τὸ μὲν περὶ τῶν ἐνιδρῶν l. 11. Adhaesisse videtur articulo τὸ πρῶτα littera sequentis vocis μὲν, ut esset τὸ μὲν etc. Contrario generis corruptionis etiam nunc laborat locus Iacobi Charontis c. 16. ὅρα πάντ' λεπτόν· ἐκάστῳ νῆμα ἐπιπλεγμένον γε τὰ πολλὰ τοῦτο μὲν ἐκεῖνο, ἐκεῖνο δὲ ἄλλῳ. Legendum: ἐπιπλεγμένον τε τὰ πολλὰ τοῦτον μὲν ἐκεῖνο, ἐκεῖνον δὲ ἄλλῳ, ut verba congruant cum sequentibus: εἰκότως· εἴπαται γὰρ ἐκεῖνον ὑπὸ τοῦτου φωνεῖσθαι; τοῦτον δὲ ὑπ' ἑλλῶν etc. Quippe in verbis Charontis distinguenda sunt duo; alterum, quo respondet ad id, quod interrogatus fuerat, ὅρας καθάπερ ἀράχνιά τινα καταβαίνοντα ἐφ' ἐκάστον, in quibus de mutua hominum implexione nihil; alterum a Charonte ultro adjectum, quod arripit quidem Mercurius et exponit, sed ab eo, de quo quaesiverit, alienum esse significat subiciens: ὅρα δ' οὖν ἀπὸ λεπτοῦ πλεγμένους πάντας. Sensit hoc iam Hemsterhusius, qui vertit: Cerno tenuissimum unicuique licium additum, implexumque ut plurimum hoc illi, illud alii.

P. 130, 11. τῶν δ' αὖ τῶν ἐγγύων μέρος. Legendum: τὸ δ' αὖ etc. quod et praecedenti τὸ μὲν περὶ τῶν ἐνιδρῶν melius respondet, et in τῶν μὲν abire potuisse ante αὐτῶν vel ἄλλων, quod exhibent codices, facile intelligitur. Similem errorem scribarum videbimus infra ad p. 201, 13.

P. 130, 12. ἀνδῶν. Legendum cum Rica 2. Med. 1. et 3. ἀνδρών. Vid. Buttm. gr. gr. max. §. 49. n. 4.

P. 131, 4. μέρος τι τοῦ παντός ἐγκωμίον ὡς ὅλον ἐγκωμίον συνθέντες. Quae edd. et codd. praeter Med. h. omnes post ἐγκωμίον inserunt, ὡς λόγον ἐγκωμίον ut ea sola de causa daminem, quod a Med. h. absunt, a me impetrare non possum; potuerant enim excidere propter homoeoteleuton. Lactor autem conjecturam meam, ὡς ὅλον ἐγκωμίον, Tibi probatam esse. Sic infra p. 208, 8. χρή δέ σε μηδ' ἐκείνο ἀγνοεῖν, ὅτι καὶ ἐπὶ μέρει τούτων ὅλαι ὑποθέσεις γίνονται. Neque aliena sunt, quae leguntur in scholiis ad Aphthon. p. 618, 26. τῶν προγυμνασμάτων τὰ μὲν ἐστὶ μέρη, τὰ δὲ μέρη καὶ ὅλα. μέρη μὲν, ὅσα μόνον πρὸς χρεῖαν ἑτέρου παραλαμβάνεται, μέρη δὲ καὶ ὅλα, ἃ ποτὲ μὲν καὶ καθ' ἑαυτὰ ὑπόθεσιν τινα ἐργάζεσθαι, ποτὲ δὲ εἰς ἑτέρων ὑποθέσεων μέρη συντάσσονται. Unde intelligitur in his ὅλον dici, quod non pars est alterius, sed per se ipsum substituit. Etiam supra p. 129, 8. Jacobsius pro τῷ λόγῳ γένει, quod codices plerique exhibent, coniecit legendum esse τῷ ὄλῳ γένει, fortasse recte.

P. 135, 11. τίως δὲ ἕκαστον τούτων τῶν εἰδῶν μετιένον. Supra p. 129, 9. ὅπως δὲ χρή μετιέναι τούτων τῶν εἰδῶν ἕκαστον. Unde nostro loco reponendum πῶς προτίως. In sequentibus pro μέχρι τινός, quod etiam Heerenius exhibuit, facili opera μέχρι τίνος scribitur.

P. 135, 16. μέτρον μέντοι. Haec verba arguunt, hoc caput esse ἀκέφαλον. Etiam in iis, quae supersunt, ita depravatum est, ut toto libro vix ullum magis medela egeat.

P. 137, 2. ἀφ' ἑκάστου. Probum est, quod libri editi habent, ἐφ' ἑκάστου.

P. 137, 6. ὁ δὲ Ὀμηρος κλητικῷ κέχρηται τῷ εἶδει. Haec usque ad verba τὰ ἀνακλητικὰ ἀρμόττοντα alieno loco inculcata esse satis docent verba ipsa, qualia a codicibus MSS. exhibentur. Principio enim exhibent: ὁ δὲ Ὀμηρος ἐν κλητικῷ κέχρηται τῷ εἶδει, unde intelli-

tur, non de cleticis hymnis sermonem esse, sed de alio quodam genere hymnorum, quo Homerus in cletico hymno usus sit. Quae autem Heerenius dedit, κλητικῷ κέχρηται τῷ εἶδει, ea (pace summi viri dixerim) aut non graeca sunt aut sensu destituta. Deinceps de elocutione haec habent: ἐρμηνεία δὲ προέπουσα, οἷα καὶ τοῖς κλητικοῖς, quae et ipsa de alio quodam genere hymnorum, cui elocutio, qualis cleticis, conveniat, non de cletico ipso auctorem libri loqui ita testantur, ut nihil possit esse clarius. Accedit, quod, quae l. 11. leguntur, ἐν οὖν τόδε γίνωσκε — συγγραφεῖ ἐλάττων, eadem de hymno cletico jam supra dicta sunt p. 135, 16. 136, 11. Superest, ut definiam, ad quod caput verba insititia pertineant. Qua in re viam monstrat praeceptum περὶ ἐρμηνείας in iis propositum. Cum enim auctor ipse p. 135, 13. professus sit, se deinceps expositurum, quae ἐρμηνεία singulis hymnis conveniat, praeter hoc autem caput, quod ἀκέφαλον esse jam supra monui, nullum prima sectione contineatur, quod expositione περὶ τῆς ἐρμηνείας careat, nisi nonum περὶ εὐκτικῶν καὶ ἀπενυκτικῶν, sequitur, ut ex illo huc translata sint, quae et a nostro loco aliena sunt, et illo desiderantur. Idque confirmatur et argumento loci Homericī, quo Chryses εὐχόμενος inducitur; et eo, quod hymnorum cleticorum natura re ipsa hymnis precatoriis tam affinis est, ut eadem, quae cleticis, elocutio iis conveniat.

P. 137, 7. μετὰ τῆς ἰσοσυλλαβίας. Quod vulgatae lectionis patrociniū suscepisti, laudo. In eo dissentio, quod ἰσοσυλλαβίαν in voce Χρύσης et Χρύσην a Menandro quaeri statuis. Quae h. l. dicitur ἰσοσυλλαβία, cernitur potius in numero syllabarum, quibus constant membra orationis. Exemplā ejus affert Tiberius περὶ σχημάτων Rhet. gr. Vol. 8. p. 562, 5 sqq., ubi post κατέστησεν male puncto distinguitur; conjungenda enim sunt verba: οἷον τὸ Ἰσοκράτειον — ἰσοσύλλαβόν ἐστι καὶ ὁμοιον τῷ τόνῳ, καὶ τὸ παρ' Αἰσχίνῃ. Corrupta autem etiam verba ὁμοιον τῷ τόνῳ, quibus substituenda est una vox ὁμοιοτάτευτον. Ce-

terum ne reponas, in versibus Homericis nullam cerni ἰσοσυλλαβίαν, de hac figura auctor librorum ad Herenn. 4, 20, ita disserit: *Compar appellatur, quod habet in se membra orationis —, quae constant ex pari fere numero orationis. Hoc non dinumeratione nostra fiet (nam id quidem puerile est), sed tantum afferet usus et exercitatio facultatis, ut animi quodam sensu par membrum superiori referre possimus etc.*

P. 138, 4. ὑπερβαίνωμεν. Tam ea, quae antecesserunt, quam ea, quae subsequuntur, poscunt optativum ὑπερβαίνομεν.

P. 138, 10. ἧ μὲν εὐχῇ ἐπακολουθεῖ. Praetulerim, quod Cel. Heerenius dedit, εἰ μὲν εὐχῇ ἐπακολουθεῖ. Pro sequenti ἐπικλήσει malim ἐπὶ κλήσει. Sic statim p. 139, 3. ψιλῇ κλήσει. Legitur quidem hoc capite vox ἐπικαλεῖν p. 136, 1., sed ex conjectura Heerenii, non ex auctoritate codicum. Menander ipse utitur verbo ἀνακαλεῖν p. 136, 5. 137, 1, et adjectivo ἀνακλητικός p. 138, 1. in verbis τα ἀνακλητικὰ ἀρμάττοντα.

P. 140, 10. προπεμπεσθαι. Sic infra quoque l. 16. περὶ προπεμπτικῶν ὕμνων. Sed ἀποπεμπτικοὶ dicuntur tam h. c. p. 139, 6, 140, 5., quam supra p. 132, 4. 10. idque verius judico. Frequens autem est permutatio praepositionum πρὸ et ἀπὸ in compositis, cujus hac ipsa occasione aliud exemplum praebet codex Ricc. 2., προτακτικῶν exhibens l. 16., quod natum est ex ἀποτακτικῶν, a verbo ἀποτάσσεισθαι, valedicere.

P. 142, 13. ὥσπερ δὲ κατὰ τῶν φυσιολογικῶν. Codicibus obsequendum videtur, qui praebent ὥσπερ δὲ καὶ αὐτῶν τῶν φυσ. Cum iisdem l. 14. articulus τὰς delendus.

P. 143, 8. ἐρμηνεία δὲ καὶ τοῦ πρὸς τὸν διθύραμβον ἀνελθεῖν, μικρὸν διαφέρει. Cum articulus τοῦ a codicibus absit, malim scribi: ἐρμηνεία δὲ, καὶ πρὸς τὸν διθ. ἀνελθῇ, μικρὸν διαφέρει, ut infra p. 145, 14. εἰ γάρ τις ἐγκυχυμένη καθ' ὑπόνοιαν, — οὐδὲν τοῦτό γε διαφέρει.

P. 145, 7. πάντας ὕμνους τοὺς διὰ γενεαλογικῶν διὰ μυθικῶν περιστάσεων προάγεσθαι νομίζω. Legendum videtur τοὺς γενεαλογικοὺς, ut respondeant verba sequentibus: οὐ μὴν πάντας γε τοὺς μυθικοὺς διὰ γενεαλογίας.

P. 145, 9. ὥστε τὸ μὲν τῶν μυθικῶν ὕμνων τὸ μέρος γενικώτερον ἂν εἴη. Sic etiam Heerenius. Equidem posteriori loco articulum deleverim.

P. 145, 12. χωρὶς ἀποτέμνειν μὲν χρὴ λόγον. Non placet illud μὲν, cui in sequentibus nihil respondeat. Codices λέγειν exhibent pro λόγον. Recte; restituendum enim χωρὶς ἀποτεμώμενον χρὴ λέγειν. Sic p. 149, 12. καὶ τοῦτ' ἀποτεμμήμεθα τὸ μέρος. Dionys. Halic. Antt. Rom. 2, 21. p. 278, 1. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τούτων τοῖς αὐτὸ μόνον τὸ θεωρητικὸν τῆς φιλοσοφίας μέρος ἀποτεμμημένοις ἀφείσθω σκοπεῖν. Vid. etiam Cel. Astii Lex. Platon. v. ἀποτέμνειν.

P. 146, 6. προσφέρουσι. Praestat lectio reliquorum codd. et edd. προσφέρονσι.

P. 147, 12. καίτοι τίς οὐκ οἶδε τὴν Πρόκνην τὴν Πανδίωνος καὶ τὰ ἐξῆς τοῦ αὐτοῦ τρόπου. Codices plerique καὶ τὸ pro καίτοι exhibent, negationem omittunt omnes; Par. εἶδεν praebet pro οἶδεν. Praeterea verba καὶ τὰ ἐξῆς indicant, locum scriptoris alicujus afferri. Non dubito igitur, quin reponendum sit: καὶ τὸ „Τηρεῖ δὲ τῷ Πρόκνην τὴν Πανδίωνος“ etc. quae sunt verba Thucydidis 2, 29.

P. 149, 16. ἔστι δὲ ὡς ποιητῇ. Malim ἔτι δὲ, ὡς ποιητῇ, ut ad ἔτι δὲ ex iis, quae praecedunt, intelligatur χρὴ εἰδέναι. Sic ἔτι δὲ habes p. 142, 9. 16. 155, 11. 12. Legabatur etiam p. 152, 14., ubi nunc ex Ricc. 2. est ἔτι δεῖ.

P. 150, 1. μαινομένας. Propius ad codicum vestigia accedit μαινουμένας, quam formam ut damnat Thomas M. p. 229, 7. ed. Ritschl., ita non spretam esse Luciano aliisque docent intpp. ad Thom. l. l.

P. 150, 4. γένοιτ' ἂν ἐν ποιήσει. Ante haec verba interpungendum, ut sit: ἀρατὴ δ' ἐρμηνείας ἐν τοῖς τοιούτοις

καθαρότης καὶ τὸ ἀπροσκορτές. Ex codicum vestigijs, qui γίνονται vel γένοιτο plene exhibent, colligo deinceps scribendum esse: γίνονται δ' ἂν ἐν ποιήσῃ. Nam *A* ante *A* facile potuit excidere.

P. 156, 8. εἴ γε ἀνθρώπινα πράγματα καὶ διοικήσεις. [τε] θείαι. Praecesserunt verba: εἴτε ἐκ χάους ἐγένετο, εἴτε ἐξ Ἀφροδίτης. Legendum igitur: εἴτε ἀνθρώπινα πράγματα καὶ διοικήσεις, εἴτε θείαι.

P. 157, 1. οἵπερ εἰσὶ καὶ πλείστοι ἔπαινοι. Pro πλείστοι recte τελειότατοι edidit Heerenius, quod ad lectionem codicum πλείοτατοι proxime accedit.

P. 157, 13. ἐν ὁποίοις δεῖ καιροῖς. Praeter necessitatem insertum est illud δεῖ ab Heerenio. Supplendum est: ἀννυεῖν θεοὺς ἐντέχνως ἡγοῦμεθα. Nam et ὅπως καὶ ἐν ὁποίοις καιροῖς et ἐξ ὧν, quod praecessit, in interrogatione sunt posita. Sic ἐξ ὧν oblique interrogantis est infra p. 163, 8. 176, 5.

P. 158, 2. οὐχ ὡς ἀτόμως πῶ τις ἐγκωμιάσαντος χάραν ἄνευ πόλεως. Legendum ἀποτόμως. Sic supra p. 154, 14. ἤδη δὲ τινες καὶ ἀποτόμως κατὰ τὰ αὐτὰ γεγόνاسι. De simili usu verbi ἀποτέμνεσθαι dixi supra ad p. 145, 12.

P. 160, 2. πρὸς γὰρ ταῦτα τὰ κεφάλαια ὁρῶντα. Displacent verba τὰ κεφάλαια h. l. posita, cum paulo ante τὰ κεφάλαια dicantur θείσις et φύσις terrae p. 159, 16. ut infra p. 164, 3., nostro autem loco non possint non intelligi ἡδονή et ὠφέλεια. Ceterum de usu vocis κεφάλαια h. c. obviae quaedam notavit Ernesti Lex. technol. Gr. rhet. p. 179.

P. 161, 2. ἐν τοῖς πόροις τοῖς περὶ τῆς Ἀττικῆς. Articulus τοῖς videtur delendus, ut verba περὶ τῆς Ἀττικῆς pendeant ab ἰστορήσει, sicut verba περὶ Τύρου et περὶ Κυζίκου.

P. 161, 3. ὅτι πρώτη αὐτῇ ὁ ἥλιος ἐντυγχάνει. Praestat lectio codicum plurimorum, ὅτι πρώτη αὕτη ἡλίῳ ἐντυγχάνει. Fingitur enim urbs quasi obviam ire Soli ve-

nienti, Deum salutatura, ut paulo post abeuntem prosecui,
 παραπέμπουσα τὸν θεόν.

P. 161, 11. καὶ χώρα ἐστὶν εὐκαρπος. Codd. plerique exhibent: καὶ ὥραιά ἐστιν εὐκρατος, in quibus latere veram lectionem existimo. Videntur enim huc pertinere loci Xenoph. de Vect. 1, 6. οὐκ ἂν ἀλόγως δέ τις οἰηθῇ, τῆς Ἑλλάδος καὶ πάσης δὲ τῆς οἰκουμένης ἀμφὶ τὰ μέσα φησθαι τὴν πόλιν· ὅσω γὰρ ἂν τινες πλεῖον ἀπέχωνται αὐτῆς, τοσούτω χαλεπωτέροις ἢ ψύχειν ἢ θάλλειν ἐντυχάνουσιν. Herod. 3, 106. αἱ δ' ἐσχατιαὶ ὡς τῆς οἰκουμένης τὰ κάλλιστα ἔλαχον, κατάπερ ἡ Ἑλλὰς τὰς ὥρας πολλὸν τι κάλλιστα κεκραμέναις ἔλαχε. Eurip. Erechth. apud Plutarch. de Is. et Os. p. 604. E. οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὐ κεκραμένον, ἢ οὐτ' ἄγαν πῦρ οὔτε πνεῦμα συμπυτνεῖ. Add. Valcken. ad Herod. 1, 142. Legerim igitur: καὶ ὥραι εἰσιν εὐκρατοι vel simile quid. Vocem χώρα pro ὥρα a scribis positam habes etiam infra p. 167, 3.

P. 162, 14. Ἀριστείδους. Eundem genitivum infra p. 287, 14. codex Vind. exhibet. Reponendum Ἀριστείδου. Etiam cod. Par. Ἀριστίδου.

P. 165, 1. εἰ γὰρ τις τὸν οὐρανὸν δοκιμάσει. Non coelum ipsum examinatur, sed urbs κατὰ τὸν οὐρανὸν, ut dicit p. 164, 9. vel πρὸς οὐρανὸν, quod legitur, p. 164, 10. Alterutrum igitur reponendum censeo.

P. 165, 11. ἢ ἐν ἀρμοστοῖς παρὰ τὴν κράσιν τῶν ὥρων. Cum codicum alii praebeant ἐν ἀναρμόστοις, alii ἐναρμόστοις, conjicias legendum esse ἐν εὐαρμόστοις, ut supra p. 164, 21. κατὰ εὐαρμοστίαν πασῶν τῶν ὥρων. Infra l. 19. pro εὐάρμοστος ponitur ἄριστα δὲ κεκραμέναις etc.

P. 166, 9. εἰ χρόνον ὅλον μένει ἀκήρατον, εἰ πλεῖστον τοῦ ἔτους. Malim ἢ πλεῖστον. Sic infra p. 201, 10. cum Te Parisios profecto plagulas typis exscriptas corrigerem, ἢ ἀκριβεστάτας pro εἰ ἀκριβεστάτας, ibid. l. 11. ἢ πάντων θεῶν ἢ πολλὰ ἐκάστου pro εἰ πάντων θεῶν, εἰ πολλὰ ἐκά-

αὐτῷ reposui, quod Tibi probari mihi significasti. Eiusdem generis locus est infra p. 178, 5.

P. 166, 11. εἰ ἀβλαβίστατον. Subjectum est αὐτὰ ταῦτα. Vix igitur dubium, quin scribendum sit ἀβλαβῆ ἔστιν. Eadem de causa in sequentibus τερπνὰ pro τερπνῇ recte coniecerunt Heerenius et Jacobsius.

P. 167, 10. παραθήσεις. Obtemperandum puto codicibus, qui praebent παραθήσῃ. Sic παρατιθέμενοι legitur supra p. 133, 1.

P. 168, 6. ἐξῆς καὶ στοιχεῖα θέσεις. Med. 1. ἤν pro καὶ exhibet. Scribendum igitur: ἐξῆς ἤν στοιχεῖα θέσεις, ut supra p. 167, 6. ἤν δὲ δεύτερον καὶ τρίτον στοιχεῖον.

P. 168, 9. πρὸς μὲν τοίνυν τὴν περιοικίδα θεωρεῖται ἄν. Nisi malis cum Med. 1. particulam ἄν delere, legendum θεωρητέον. Infra p. 170, 9. πρὸς τοίνυν τὰς ἐκ γειτόνων θεωρητέον. Etiam supra p. 166, 8. θεωρεῖται codices plerique exhibent, ubi nunc ex Med. 1. receptum est θεωρητέον.

P. 169, 3. τὰ σκληρὰ προβαλλομένη. Praetulerim, quod Heerenius posuit, περιβαλλομένη tam hic, quam l. 4. et 8., ubi legitur τὰ πεδία προβαλλομένη, et infra p. 171, 9., ubi revocatum est πανταχόθεν προβέβληται, sed vox πανταχόθεν Heerenii emendationem satis confirmat. Paulo ante pro ὀψώμεθα καὶ ζητήσωμεν revocanda est lectio editionum priorum ὀψόμεθα καὶ ζητήσομεν.

P. 169, 10. ὥσπερ ἀκρόπολιν αὐτὰ κατέληφεν. Codd. ὥσπερ ἀκρόπολις αὕτη κατέληφεν, quod Tu ipse tuitus es supra p. 161, 9. ὅτι τὸ ὑψηλότατον τῆς γῆς καὶ ὑπόβορρον ὥσπερ ἀκρόπολις κατέχει, ubi Med. 1. 2. ἀκρόπολιν praebant, et p. 164, 14. ὅτι ὥσπερ βασιλῖα ἢ ἀρχεῖα ἢ ὀμφαλὸς ἀσπίδος — κατέληφεν, ubi accusativus ad κατέληφεν pariter, atque hic est omissus.

P. 170, 3. πρὸς τὰ ὕδατα ἐν τῇ χώρᾳ. Facili negotio haec emendaveris scribendo, πρὸς τὰ ὕδατα τὰ ἐν τῇ χώρᾳ. Ceterum etiam vulgata habet, quo defendatur. Cf. doctiss. Krüger. ad Dionys. Historiogr. p. 153.

P. 171, 5. καὶ εἰ μὲν ἀπ' ἀρχῆς τῶν ἄλλων ἔθνων.

Praetulerim cum cod. Par. ἐπ' ἀρχῆς, ut p. 168, 9. εἰ ἐπ' ἀρχῆς κεῖται, et l. 11. καὶ εἰ μὲν ἐπ' ἀρχῆς κεῖται.

P. 171, 13. ἡ ἐπιφανῶν οὐκ ἀφανιστέρα. εἰ δὲ πάλιν ἄδοξον. Codd. praebent πολὺ pro πάλιν. Par. ἡ οὐ πολὺ ἄδοξοι. Ex quibus genuinam lectionem colligo hanc fuisse: ἡ ἐπιφανῶν οὐκ ἀφανιστέρα ἢ οὐ πολὺ. εἰ δὲ ἄδοξοι etc. Nam εἰ δὲ ante ἄδοξοι cur exciderit, facile intelligitur. Deinceps pro ἄδοξοι καὶ ἀφανιῖς codices praeter Med 1. omnes exhibent ἄδοξοι καὶ οὐκ ἐπιφανιῖς, quod non rejiciendum. Sic enim infra p. 179, 2. ἐὰν δὲ ἰδιώτης, ἄδοξον καὶ οὐκ ἐπιφανές.

P. 172, 3. εἰ δ' αὖ νέα. Legendum νέαι, quia opponitur superioribus εἰ μὲν ἀρχαῖαι χῶραι εἴησαν, et pertinet ad p. 170, 2. καὶ εἰ ἀρχαῖαι ἢ νέαι.

P. 172, 10. ἡ πᾶσα ἐν πεδίῳ. Quod Heerenius supplendum censet, ἡ πῆ μὲν ἐν ὄρει, πῆ δὲ ἐν πεδίῳ, id tam certum est, ut supplementum inter verba Menandri ipsa recipiendum fuerit.

P. 172, 15. ψύχους, ὁμίχλης ὑπερβολαί, στενοχωρίαι. Codices. praeter Med. 1. omnes exhibent: ψύχους ὑπερβολαί, ὁμίχλης, στενοχωρίαι, unde veram lectionem esse hanc conjicio: ψύχους ὑπερβολαί, ὁμίχλη, στενοχωρίαι. Nam voci ὁμίχλης primam litteram sequentis vocis στενοχωρίαι adhaesisse suspicor, cujus corruptionis exempla satis sunt obvia. Liv. hist. 5, 40. nihil, quod humanis superesset malis, relinquebant. Legendum procul dubio: nihil, quod humani superesset mali, relinquebant, ut superesse idem significet, quod apud Cornel. Nep. Themistocl. 7. non multum superesse munitionis. Liv. 22, 2. cum latis in aquas sarcinis insuper incumbabant. Legendum, ut unus codex apud Drackenb. habet, in aqua.

P. 176, 1. αἱ δὲ τραχεῖαι μὲν, εὐρύχωροι δέ. Praestat et hic et infra p. 177, 1., quod utroque loco libri editi et MSS. tantum non omnes exhibent, βραχεῖαι et βραχεῖα. Nam βραχὺς in talibus est humilis, non altus, et recte opponitur adjectivo ὑψηλός. Sic Thucyd. 7, 29. τοῦ τείχους

ἀσθενεῦς ὄντος καὶ ἔστιν ἢ καὶ πεπρωκότος, τοῦ δὲ βρα-
χέος ἀποδομημένου. Xenoph. Hell. 4, 5, 17. ἀποροῦντες
δὲ συνίσταται ἐπὶ βραχύν τινα γήλοπον.

P. 178, 5., εἰ θεός, εἰ ἥρως, εἰ ἄνθρωπος. Scribendum
εἰ θεός ἢ ἥρως ἢ ἄνθρωπος. Sic infra p. 209, 16. εἰ θεὸς
ἴσονται ἢ ἡρώων ἢ βασιλέων. Easdem particulas inter se per-
mutatas vidimus supra ad p. 166, 9.

P. 179, 4. ἐκείνο τὸ θιῶρημα καὶ τὸ στοιχεῖον. Delen-
da sunt verba καὶ τὸ στοιχεῖον cum Med. 1. Neque enim
idem est θιῶρημα et στοιχεῖον. Quid sit στοιχεῖον, intel-
ligitur ex p. 167, 5. 168, 6.

P. 180, 7. Ἑλλήνων δ' αὐτῶν εὐγενεστάτων νομιζο-
μένων γενῶν γένη τὰ ἀνωτάτω etc. Scribendum cum
Med. 1. γενῶν. γένη δὲ τὰ etc. Nam genitivus Ἑλλήνων
δ' αὐτῶν pertinet ad βαρβάρων μὲν p. 179, 16.

P. 180, 16. ἡ Σμύρνα ἢ Ἐφεσος τοῦ ἑλληνικωτάτου
μέρους ἐστίν. Non dubium mihi quidem est, quin légen-
dum sit τοῦ ἑλλογιμωτάτου μέρους; sunt enim Ionicae
stirpis, τὸ δὲ Ἰωνῶν ἑλλογιμωτάτον l. 11. Idem jam ante
me video in mentem venisse Cel. Heerenio, nisi quod
utrumque bene dici putabat.

P. 181, 7. ἢ ὥσπερ Ἀθηναῖοι. Ferri non potest illud
ἢ, quod a Med. 1. abesse in schedis Tuis annotatum in-
venio. Ald. Par. Ricc. 2. καὶ exhibere pro ἢ ibidem ses-
pisti.

P. 184, 1. ἐπηξήθη δὲ, ὥσπερ οὖσας πρότερον κώμας
οὖσας ὅλως πόλεις πεποιήκασιν βασιλεῖς ἐπεκρίθησαν δὲ,
οὖσας πρότερον οὐδ' οὖσας κώμας ὅλως πόλεις τινὲς ἀπέ-
φηναν. Confusio quaedam in his esse videtur, et ex pō-
steriori enunciato in prius illata vox ὅλως, ex priori in
posterius vox κώμας. Quid enim in priori velit vox ὅλως,
plane non intelligitur; cum in posteriori recte se habeat
ὅλως post εὐδὲ positum; vocem κώμας autem in poste-
riori enunciato alieno loco positam esse indē apparet, quod
supra legitur p. 183, 7. ἢ ὅλως οὐκ οὖσα πρότερον ἐπε-
κρίθη.

P. 184, 4. μεταβολή δὲ περὶ ταύτας ἀπάσας γίνεται ἐπ' ἐνίων πολλάκις περὶ τὸ ὄνομα. Non aliunde interpretantur verba περὶ ταύτας ἀπάσας, ut Hieronimus suspicatus est, sed legendum παρὰ ταύτας ἀπάσας, praeter has omnes καὶ μεταβολάς. Sic supra p. 134, 3. καὶ παρὰ τούτους τοὺς τόπους οὐκ ἂν ἔμνηι γίγνοιτο εἰς θεούς. infra p. 194, 11. παρὰ πάσας δὲ ταύτας ἡ μικτή ἐκ πάντων τούτων. p. 195, 6. εἶσαν δὲ ἐπαίνων ἀφορμαὶ παρὰ ταύτας ἀπάσας. p. 197, 3. παρὰ πάσας δὲ ταύτας τὰς ἐπιτηδεύσεις καὶ τὰ ἐνεργήματα κοσμούμεθα etc. p. 207, 8. δοκεῖ δὲ ἴδιος τόπος εἶναι παρὰ τούτους ὁ ἀπὸ τῶν τιμῶν. Permutari autem a scribis περὶ cum παρὰ tam pervulgatum est, ut mireris, b. Passovium haerere potuisse in loco Xenophontis Ephesii 1, 2. p. 4, 27. τῶν μὲν ὑπ' ἐκπλήξεως τὴν θεὸν εἶναι λεγόντων, τῶν δὲ ἄλλην τινα ὑπὸ τῆς θεοῦ παρασκευαμένην. Scribendum παρασκευαμένην. Sic Thucyd. 1, 132. παρασκευασμένος σφραγίδα, quod Scholiastes exponit: ἀντὶ τοῦ ὁμοίαν ποιησάμενος. Habes igitur eam fere sententiam, quam expressit Locella: *aliam quandam a deo tibi assimilata*.

P. 185, 12. τοῦ ἐνοικισμοῦ. Cum codices vel τοὺς ἐνοικισμοὺς vel τοὺς ἀντοικισμοὺς praebeant, facile est reponere τοῦ συνοικισμοῦ, quod solum huic loco convenit. Sermo enim est de eo, quomodo *συνόικισμένην πόλιν* laudaturi simus. Adhaesit igitur articulo litera prima sequentis vocis suo loco praetermissa.

P. 186, 6. ἔκτυπα αὐτῆς πρότερον καταθέσθαι. Unice verum est, quod dedit Med. 1. ἔκτυπα; sunt enim ἔκτυπα primae quasi lineae, quibus opus aliquod inchoatur, ut notissimo loco Marcellini in vita Thucyd. p. XXII. ed. Bip. ἀκαλλώπιστος; δι' ἐκτύπων γεγραμμένη; καὶ πολλῶν πλήρης ἐν κεφαλαίῳ πραγμάτων, καλλωπιζέσθαι καὶ λαβεῖν ἔκτασιν δυναμένον. Sed ut loco sensus tuus constet, scribendum αὐτῆς, *eam prius prima quasi lineamenta sui posuisse*. Etiam p. 200, 16. 201, 1. αὐτοῖς legendum pro αὐτοῖς.

P. 186, 11. *ἐγκωμιάσεις καὶ ἀπὸ τούτων, οἷά σοι περὶ τούτων ἀποδίδεται.* Codices plerique οἷα αὐτοῖς οἱ περὶ τούτων ἔδουναι ἀποδεδείχθω. Cum τούτων ad superiora, ad τῶν μετασχησμῶν τὰς αἰτίας referendum sit, non pro correlato relativi οἷα habendum, locum ita reflexerim: *ἐγκωμιάσεις καὶ ἀπὸ τούτων. τοσαῦτά σοι περὶ τούτων ἀποδεδείχθω.* Sic verba τοσαῦτά σοι posita sunt in clausula, ut infra p. 187, 12. τοσαῦτά σοι καὶ περὶ τῶν μεταβολῶν etc. p. 193, 14. τοσαῦτά σοι καὶ περὶ τῆς τοῦ γένους ἐπιχειρήσεως ἔχουσιν συμβαλλοθῆαι. Similiter posita habes verba ταῦτά σοι p. 140, 16. ταῦτά σοι καὶ περὶ τῶν περὶ τερμπετικῶν ὕμνων εἰρήσθω. p. 145, 11. ταῦτά σοι καὶ περὶ διαφορᾶς εἴρηται. Imperativum ἀποδεδείχθω praeter exemplum tertio loco allatum satis tacentur haec p. 177, 10. ταῦτα καὶ περὶ ἀκροπόλεων θύσεως ἡμῶν ἀποδεδείχθω. p. 183, 3. τοσαῦτα καὶ περὶ χρόνου τῶν πόλεων δέδοσθω.

P. 187, 13. τῆς μεταβολῆς. Recte Heerenius lacunam post hanc vocem statuit. Equidem suppleverim: *εἰρήσθω. τὴν δὲ περὶ τὸ ὄνομα μεταβολήν.* In sequentibus pro *ἔχόντων* restituendum est *ἔχειν*. Addit Heerenius: „Haec res scribenda colligo ex iis, quae de nominum permutatione supra dixerat: ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον εἶδος τῆς μεταβολῆς οὐκ ἔχει πρόφασιν ἐπαίνου, πλὴν εἴ τις τοὺς ἄνδρας ἐπατινοίῃ ἢ θεοὺς, ἀφ' ὧν αἱ πόλεις ἐγκωμιάζονται. [p. 184, 9.] Facile autem omitti potuerunt, cum et haec et proxima propositio in voce μεταβολῆς desineret.“ Ceterum facilius intelligitur, cur, quae de hoc genere τῆς μεταβολῆς supra dicta sunt, h. l. repetantur, si verum est, quod conijicio, paulo ante pro τῶν εἰδῶν legendum esse τῶν ἑ εἰδῶν, i. e. τῶν πάντε εἰδῶν. Sic facilius intelligitur etiam illud, cur paulo post in τόπῳ τῷ τῶν αἰτιῶν legatur: *πανταχῇ δὲ καὶ οὗτος διαίρεται.* Nam, qualis nunc recepta est lectio, numerus quinaris nusquam in praecedenti τόπῳ commemoratur.

P. 188, 5. ἢ ὡς διὰ τὸ συμφέρον. Exciderunt post

ἢ ὡς verba διὰ τὸ δίκαιον, ἢ ὡς διὰ τὸ καλὸν, ἢ ὡς propter homoeoteleuton. Vid. infra p. 191, 6 sq.

P. 189, 4. τοιαύτας ἔχοναι τὰς αἰτίας ἡρωϊκάς. Cum additum sit ἡρωϊκάς, h. l. delendum puto articulum, qui recte ponitur infra p. 190, 2. τοιαύτας ἔχουσι τὰς αἰτίας.

P. 190, 12. ἐπὶ τῇ νύκτῃ τῇ κατὰ Κλεοπάτραν. Legendum κατὰ Κλεοπάτραν. Aeliani V. H. 2, 28. μετὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν νύκτην.

P. 191, 2. τὴν Ἀντινόου δὲ ἐν Αἰγύπτῳ Ἀντινόου θανάτῳ. Ultima syllaba vocis Αἰγύπτῳ in causa fuisse videtur, cur exciderent verba ἐπὶ τῷ ante illa Ἀντινόου θανάτῳ, quemadmodum paulo ante legitur ἐπὶ τῷ ἴππῳ p. 190, 8. ἐπὶ τῷ γάμῳ τῆς Ἀφροδίτης. l. 9. ἐπὶ τῇ νύκτῃ τῶν Θεσσαλῶν. l. 11. ἐπὶ τῇ νύκτῃ τῇ κατὰ Κλ. Ceterum τὴν Ἀντινόου non tantum Ἀντινόειαν, ut Heerenius annotat, sed hoc ipso nomine τὴν Ἀντινόου vocari solitam esse docent Intpp. ap. Ammian. 22, 16, 2.

P. 193, 15. τρίτον τοίνυν βιβλίον ἡμῖν γρῆναι. Vox βιβλίον capitis de laudibus urbium partem tertiam, non totius libri de encomiis significat. Prima enim pars erat περὶ θέσεως, altera περὶ γένους, tertia haec est. περὶ ἐπιτηδεύσεων καὶ πράξεων, ut ipse auctor dicit supra p. 164, 5.

P. 194, 11. λαοκρατία. Eadem in re alii voce ὀχλοκρατία utuntur; vid. Rhet. gr. Vol. 4. p. 16 sq. idque fortasse in animo habuit scriba codicis Medicei, ad l. 10. exhibens miram vocem ὀχλοπλουτοκρατία.

P. 196, 1. τελεώτατα δὲ ἐν ἐκείνῃ ἐχρῆν περὶ αὐτοῦ μνησθῆναι. Recte Heerenius ediderat: τελειότητος δὲ ἔμελλεν ἐχρῆν etc. interpretans: ne quid deesset.

P. 198, 1. Hoc caput a priori non fuisse dirimendum ipsa constructio grammatica docet. Accedit, quod τὰς ἐπιτηδεύσεις καὶ τὰς πράξεις uno capite se complexurum esse Menander supra dixerat p. 193, 15.

P. 198, 8. πράξεις δὲ πᾶσαι — κατὰ ταύτας δοκιμάζονται, καὶ αὐταὶ καὶ τὰ μέρη αὐτῶν. Sic paulo ante l. 3.

κατὰ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ μέρη αὐτῶν. p. 204, 2. αὕτη τῆς δικαιοσύνης ἢ δαιρέσεις, καὶ αὐτῆς καὶ τῶν μερῶν. Etiam ea, quae proxime sequuntur l. 9., Heerenii emendationem confirmant.

P. 200, 10. καὶ πάντας αὐτοὺς ἢ τοὺς πλείστους. Legerim ἢ πάντας, ut p. 165, 2. ἢ κατὰ ταῦτα πάντα ἢ κατὰ τούτων τὰ πλείστα. p. 201, 11. ἢ πάντων θεῶν ἢ πολλὰ ἐκάστου.

P. 201, 4. οὕτως μὲν οὖν ἡ θεοφιλότης ὠνομάσθη. Ex codicum vestigiis reponendum videtur: οὕτως μὲν οὖν τὴν θεοφιλότητα ἐγκωμιάσεις. Repetuntur enim, quae supra dicta sunt p. 199, 12. τῆς μὲν θεοφιλότητος ἐκείνα ἐγκώμια etc. Sic etiam infra l. 13. pro ἐπαινοῦνται, cujus loco codices exhibent ποιοῦνται, malim κρίνονται, quia repetantur ea, quae l. 5. dicta sunt: τὴν δ' αὖ φιλοθεότητα, ὥσπερ ἔφην, κρίτεον etc.

P. 201, 13. τὴν μὲν οὖν καθ' ἓνα τινὰ σπάνιον ἐν τοῖς νῦν χρόνοις εὐρεῖν. Ex codicum vestigiis facile restitues veram lectionem: τὴν μὲν οὖν τῶν καθ' ἓνα σπάνιον etc. Intelligitur enim pietas singulorum, ἢ τῶν καθ' ἓνα φιλοθεότης, cui opponitur in sequentibus ἡ κοινὴ εὐσέβεια καὶ περὶ τοὺς θεοὺς σπουδὴ, sive αἱ τῶν πόλεων φιλοθεότητες, quibus verbis in superioribus eandem notionem expressam vides. Supra est: ἰδίᾳ μὲν, εἰ τῶν πολιτῶν ἕκαστος τῆς περὶ τοὺς θεοὺς θεραπείας ἐπιμελεῖται. Haud infrequens autem est dicendi formula, οἱ καθ' ἓνα, singuli. Aelian. V. H. 2, 1. εἰ τῶν καθ' ἓνα καταφρονεῖς, καταφρονητέον ἄρα καὶ τῶν ἡθροισμένων. 9, 19. τοὺς δημότας λέγων καὶ τοὺς καθ' ἓνα. Dionys. Hal. art. rhet. c. 11, 5. p. 403, 8. R. καὶ γὰρ τὰ ἡθῆ φησὶν ἐμφάνεσθαι τοῖς τόποις καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπὸ τῶν καθ' ἓνα. Add. Viger. de Idiot. p. 7.

P. 203, 6. ἢ περὶ τὰ νομιζόμενα κατὰ τὰ μνήματα καὶ τοὺς τάφους. Cum haec officia infra l. 10. una voce τὰ ὅσια comprehendantur, non dubito, quin pro vulgato καὶ τὰ scribendum sit: κατὰ τὰ, quod probasti. Ad sequen-

tia ἡ προθέσις ἡμέρα τακτὴ, ὡς τὸ Ἀθήνηαι pertinet locus Thucyd. 2, 34. coll. Polluc. 8, 146. ibiq. intpp.

P. 206, 10. πρὸς τὰ τέλη γὰρ νύκην ἢ ἦταν ἀναγκαῖον γενέσθαι. Malim πρὸς τῷ τέλει. Sic supra p. 168, 10. εἰ ἐπ' ἀρχῆς καίται ἢ ἐν τῷ μέσῳ ἢ πρὸς τῷ τέλει. p. 170, 10. πότερον ἐν ἀρχῇ ἐστὶν αὕτη ἢ πρὸς τῷ τέλει.

P. 209, 13. ἰδίῳν δὲ τὰ περιστάτικα καλούμενα μόρια. Legendum censeo: ἰδίῳν δὲ κατὰ τὰ περιστ. καλ. μόρια.

P. 211, 1. τὸ ἐνδόξους εἶναι τοὺς ἀπαγγέλλοντας τὴν σύνοδον. Vix dici videtur ἀπαγγέλλειν de rebus futuris, de quibus in usu est ἐπαγγέλλειν. Legerim igitur τοὺς ἐπαγγέλλοντας τὴν σύνοδον. Sic Thucyd. 8, 10. ἐν δὲ τούτῳ τὰ Ἰσθμια ἐγίγνετο, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι (ἐπηγγέλθησαν, γὰρ) ἐθιῶρον ἐς αὐτά.

P. 211, 5. περὶ τὴν Συρίαν τὴν Παλαιστίνην. Praestat, quod Med. 1. exhibet, ἐπὶ τὴν Συρίαν. Paulo post l. 7. pro ἐνθα ἡ πανήγυρις quod exhibent codices plerique, ἐνθα μὲν ἡ παν., non est, quod spernatur; sequitur enim l. 8. ὅθεν δὲ ὁρμῶνται.

Haec habebam, quae ad Menandri libellum emendandum conferrem. Quae sequuntur, ea ut ad eundem Menandri libellum pertinere aut omnino ejusdem auctoris esse credam, a me impetrare non possum. Quia tamen auctoritate codicum, cui recentiorum quorundam testimonia accedunt (Rhet. gr. Vol. II. 415. 450. III. 572.), abs Te Menandri nomine sunt insignita, dabo id amicitiae Tuae, ut, quam Menandro me operam impensurum esse professus sum, eam huic quoque libello impendam. Latina interpretatione hujus libelli, quam Venetiae a. 1558. edidit Natalis de Comitibus, uti mihi non licuit.

P. 213, 6. διὰ τὸ ἄγαν ἐνδοξὸν τὸ πρόσωπον εἶναι. Recipiendum, quod praebet Med. 2., ἅπαν pro ἄγαν. Opponitur enim ἀμφίδοξον, quod dicitur de iis, quae πῇ μὲν sunt ἐνδοξα, πῇ δὲ ἄδοξα, ut Menandri verbis utar p. 162, 9.

P. 220, 5. τοῦτον θαυμάσεις. Praestat τοῦτο θαυμάσεις, quod habet Rhacend. Sic l. 4. τοῦτο ἐπαινέσεις.

P. 221, 1. Cap. II. περὶ πράξεων. Hoc caput pertinet ad τὸν βασιλικὸν λόγον. Quare non erat a priori sejungendum, neque sejunxit Rhacend.

P. 222, 1. καὶ προσθήσεις τὰς κατὰ τὸν πόλεμον. Legendum esse προσθήσεις intelligitur ex l. 3. δεῖ γὰρ τὰς κατὰ τὴν ἀνδρείαν πράξεις πρώτας παραλαμβάνειν.

P. 222, 11. διαίρει γὰρ ἀπαταχοῦ τὰς πράξεις, ὡς ἂν μέλλης ἐγκωμιάζειν, εἰς τὰς ἀρετάς. Praestat διαίρει, quod expressum est apud Rhacend. Pro ὡς ἂν μ. malim ὥς ἂν μ.

P. 224, 16. καὶ οὗτοι ἐστενοχωροῦντο. Praestat ἐστενόχωροῦντο, quod ex Ven. 444. enotatum est ad Rhacend. Subiectum est ἡ χώρα.

P. 227, 5. νομικώτεροι μὲν οἱ γάμοι. Praestat νομιμώτεροι, quod habet pars codicum. νομικὸς est ad legem pertίνων, νόμιμος legitimus.

P. 229, 6. ἦξαις δὲ ἐπὶ τὴν τελειότητα τὴν σύγκρισιν. Praetulerim lectionem codicis Med. 2., qui verba τὴν σύγκρισιν omittit.

P. 232, 6. παρὰ τοῦ μικροῦ πρόσθεν ἄρχοντος. Scribendum μικρῶ πρόσθεν, ut infra p. 256, 4. Eadem pagina l. 14. pro αὐτίχα μὲν malim εὐμ Med. 2. ἄρτι μὲν etc. Sequitur enim ἄρτι δὲ ἀκούσαντας.

P. 234, 4. εἰ πολλάκις ἄρχοντας ἔχεις λέγειν. Bona sunt haec et suo loco posita.

P. 235, 4. εἰς μέθοδον δὲ εἰσάξομεν. Legendum cum Par. ἐκ μεθόδου. Sic p. 234, 7. ἐκ μεθόδου πρόσάξεις. p. 255, 17. εἴτα ἐκ μεθόδου ἦξομεν ἐπὶ τὰ ἐγκώμια. p. 260, 16. ἐνταῦθα τοίνυν ἦξαις ἐπὶ τὰ ἐγκώμια ἐκ μεθόδου. Sic enim ibi legendum esse distinctione post ἐγκώμια sublata, intelligitur ex loco proxime allato. Alii loci sunt p. 281, 4. 307, 15.

P. 236, 1. καθάπερ καὶ ὁ τῶν ἀστέρων. Legerim καθάπερ καὶ ὁ ἥλιος τῶν ἀστέρων.

P. 237, 3. ὁμολογοῦμεν. Malim ὁμολογῶμεν, praecedit enim conjunctivus in verbis πανηγόρους ἄγωμεν.

P. 237, 6. *ἐὰν δὲ τινος λέγων ἐπιβατήριον*. Scribendum est *λέγωμεν*. Sequitur enim *τῇ ἡμετέρῃ* et praecessit *εἰρηκαμεν*.

P. 237, 19. *προφανητικῶν*. Scribendum *προφανητικῶν* coll. l. 14.

P. 238, 6. *λήψεται τὴν χορηγίαν τοῦ λόγου ἐκ μεθόδων*. Ex iis, quae ad p. 235, 4. dedi, intelligitur reponendum esse *ἐκ μεθόδου*.

P. 240, 1. *τῷ ἐκείνῳ μὲν ἐν μέρει τινὶ τῆς οἰκουμένης πλησίον βαρβάρων κείσθαι*. Alieno loco posita sunt verba τῆς οἰκουμένης, quae Med. 2. post *μέρει* exhibet, ego ut ex sequentibus πρὸς τῷ τέλει τῆς οἰκουμένης orta delenda censeo. Legerim enim *τῷ ἐκείνῳ μὲν μέρει τινὶ πλησίον βαρβάρων κείσθαι*, eo, quod illa parte aliqua sui barbaros attingit.

P. 240, 11. *περὶ τῆς φύσεως τῆς πόλεως*. Ex l. 9. 13. et 15. intelligitur, reponendum esse *περὶ τῆς θέσεως τῆς πόλ*ης.

P. 241, 2. *τῆς θέσεως, ὥς ἔχει πρὸς ἀκράτον τῶν στοιχείων*. Malim ὥς ἔχει, ut infra p. 245, 7. *ἐκφρασιν τῆς φύσεως καὶ τῆς θέσεως αὐτῆς*, ὅπως ἔχει πρὸς τὴν παρακειμένην ἡπειρον, ὅπως πρὸς τὴν γειτνιωσαν θάλασσαν.

P. 242, 20. *ὅτι οἱ μὲν περὶ λόγους etc.* Ante haec verba lacuna est. Jam enim *περὶ σωφροσύνης* sermonem esse, non *περὶ δικαιοσύνης*, ut in superioribus, sequentia docent.

P. 246, 11. *τὸ ἴδιον μέρος τειχίζουσιν*. Vocem μέρος codices ignorant. Vox ἴδιον depravata est ex Ἰλιον. Nam I et A facillime inter se permutantur. Ad rem pertinet locus p. 329, 10. *τὰ μὲν γὰρ Λαομέδοντος τείχη Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν κατασκευάσαι λέγεται*.

P. 246, 13. *ἐρίζοιεν*. Legendum *ἐρίζοις* cum parte codicum. Sic supra adjecta leguntur verba: *εἰ πολλὰκις ἄρχοντας ἔχεις λέγειν*, p. 234, 4.

P. 247, 15. *καὶ ἄρχοντι, εἰ βουλοίμεθα προσδραμόντες πρὸς τὴν ἀκρόασιν*. Praestat lectio codicis Par. *καὶ ἄρχοντι, εἰ βουλοίμεθα, προσδραμόντι πρὸς τὴν ἀκρ*.

P. 247, 16. καὶ μὴν καὶ αὐτὸς καταμηνύσαι τινὰ ἑαυτοῦ ὀργήν etc. Cum ἑαυτοῦ vulgares codices ignorent, suspicor olim scriptum fuisse: καὶ μὴν καὶ ἑαυτοῦ καταμηνύσαι τινὰ ὀργήν etc. Cf. p. 250, 20. 255, 1.

P. 248, 7. αὐστηρὸς καὶ κατεστυμμένος. Putes tibistrum ante oculos habuisse Plutarchum Cat. Min. c. 48. Κάτωτος τοῦ αὐστηροῦ καὶ κατεστυμμένον, quae verba apposuit Schneiderus in Lex. sto.

P. 248, 13. παραγένοιτο δ' ἂν ἡ γλῶσση τῶν λόγων. Malim τῷ λόγῳ. Sic infra p. 279, 12. παραγίνεται δὲ χάρις καὶ ὥρα τῷ λόγῳ. Habes etiam p. 249, 5. ἡδονὴ παντοδαπὴ παραγίνεται ἐν τῷ λόγῳ, ubi praepositio ἐν delenda. Ceterum ut h. l. dativus sing. decl. secundae in genitivum pluralis ablit, ita etiam apud Arrian. de Exp. Alex. I, 15, 4. πολὺ τῶν πεζῶν λειπομένους, ubi legendum τῷ πεζῷ et supplendum ἡμῶν, quemadmodum c. 12, 15. Arrianus dicit τοὺς Μακεδόνας τῷ πεζῷ πολὺ περιόντας σφῶν.

P. 250, 15. ἰδίᾳ Δελφοὶ βαδίζει Μουσῶν ἐν τοῖς ἀδύτοις. Vocem Μουσῶν, pro qua sunt codices qui exhibeant μετὰ Μουσῶν, ut temere repositam ex superioribus delendam iudico. Pro ἰδίᾳ Δελφοὶ malim ἰδίᾳ δὲ Δελφοὶ ob negationem praecedere m.

P. 251, 2. ὡς κριτικῶν ἀκροαμένων. Infra l. 5. est: οὐ κατεῖδον ἀκριβῶς τὰ μεγαλύνειν τοῦ λόγου. Malim igitur legi ὡς κριτικῶς ἀκροαμένων, praesertim cum pars codicum exhibeat συγκριτικῶς.

P. 251, 3. ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ διαθέσει τῶν ἀκροατῶν. Scribendum ἀκροατῶν. Sic E II. διαθεῖναι τὸν ἀκροατὴν. p. 327, 17. προδιαθεῖσαι τὸν ἀκροατὴν καὶ προσεχίστερον διαθεῖσαι.

P. 251, 13. οὐ τέττιγας μιμεῖται τοὺς ᾠδίκους τῶν ὀργισθῶν. Praestat, quod plerique codices praebent, τέττιξ.

P. 252, 21. ἀλλὰ τῶν ἢ ἀπὸ τοῦ γένους ποτὶ ἐγκομια. Praestat lectio codicis Med. ἀλλ' ἀτακτεῖν αὐτὴ ἀπὸ γένους ποτὶ ἐγκωμιάσεις.

P. 252, 14. καὶ καθ' ἓνα ἑαυτοῦ ἀνωτύμως μέντοι κοι-

τῇ πάντας. Scribendum καὶ κοινῇ πάντας, ut superius καὶ habeat, quod ei respondeat.

P. 254, 18. ἡδονὰς ἐμποῦσαι λόγων. Malim λόγους.

P. 255, 4. εἶδος τῆς ἐπαγγελίας. Scribendum ἀπαγγελίας, quod quoties in ἐπαγγελία abierit, dici vix potest. Ex hoc loco autem intelligitur, etiam supra p. 249, 8. in verbis ὅταν μὴ παρὰ τὰς χάριτας τῇ ἀγγελίᾳ, quae hic respiciuntur, pro ἀγγελίᾳ legendum esse ἀπαγγελίᾳ, vel ἐπαγγελίᾳ, quod codices Med. et Par. ibi praebent, et hoc sensu posuium video etiam apud Longinum infra p. 558, 9.

P. 255, 21. Ἐλευσίῳ δὲ πρῶτον βαδίζειν καὶ ἄσπετον δὲ πάλιν ἐπ' Ἐλευσίνας. Locus corruptus, quem omni ex parte sanandum in me non receperim. Ἡρος non videtur dubium, scribendum esse Ἐλευσίναδε, ἄσπετον δὲ ἀπ' Ἐλευσίνας.

P. 256, 18. τοσαύτης πολιτείας. Recipiendam censeo lectionem codicis Med. τοιούτης πολ.

P. 257, 17. τῷ πείποντι. Fortasse legendum τῷ προπείποντι.

P. 259, 4. μὴ περιορῶν παραβαίοντα. Praestat lectio codicis Med. παραβαίοντα. Contra eundem codicem non erat obtemperandum l. 6. in verbis: ὅτι Θησεύς καὶ Ἡρακλῆς ἐταῖροι [γινόμενος καὶ Διομήδης] καὶ Σθένελος καὶ Εὐρύαλος θυραπλάκτως ἀλλήλων εἶχον. Quippe non tam inter se ipsos amicitia conjunctos Sthenelum et Euryalum memorat Homerus, quam utrumque cum Diomede, cujus alter erat θεράπων, alter propinquus. Conjuncti autem, ut a nostro, ita ab Homero eodem ordine memorantur Diomedes, Sthenelus et Euryalus, Argivorum duces, *Hiad.* β. 563 — 565.

P. 260, 16. τῇ δὲ προσθήῃ. Ex Vind. et Par. restituenda est genuina lectio τῆς δὲ προσθήῃ. Etiam infra p. 261, 5. pro προστίθεται codices plerique exhibent προσθήσεται.

P. 261, 3. ἐν οἷς καὶ πράξεις ἐραῖς πρὸς ἀπόδυσιν τῶν ἀγαθῶν καὶ πράξεων εὐπορήσας. Retinenda erat lectio

Admone, cussarent Vind. et Par., et interpungendum: καὶ πράξεις ἐρεῖς πρὸς ἀπ. τῶν ἀγαθῶν, καὶ πράξεων ἀν ὀπορήσης, si aliam res gestae praestant, quas commemorares. Alibi videtur formula εἰς ἔχης, ut p. 242, 5. τὸν περὶ τῆς ἀνατροφῆς θήσεις, εἰς ἔχης, ἐν πατρίοις, ὡς ὁ Ἀριστοδῆς ἀνπόρησεν etc.

P. 263, 4. καὶ προσημειώμενος ἐπὶ ταῖς λόγους, θαυμαζόμενος δὲ διὰ Λυδίας καὶ Φρυγίας. Ad vestigia codicis, qui οἶδε vel εἰ οἶδε pro δὲ praebent, legendum et interpungendum hoc modo: καὶ προσημειώμενος, ἐπὶ ταῖς λόγοις θαυμαζόμενος, οἷος δὲ διὰ Λυδίας καὶ Φρυγίας. Sic enim verba οἷος δὲ διὰ Λ. καὶ Φρ. respondent superioribus: οἷος μὲν ἐστὶ — διὰ τῆς Θράκης διών. Paulo post interpungendum: καὶ συνθεόντων τῇ νηὶ καὶ ἀνηδόμενων, δαλφίνων τε ἄμα καὶ κητῶν τῶν μὲν σαινόντων etc.

P. 265, 12. ἕως ἀν ἀγάγῃς αὐτὸν τοῖς λιμέσι. Praestat lectio codicis Med. προαγαγῇς.

P. 264, 2. αὐτὸν τὸν θεὸν τῶν γάμων. Malim τὸν θεὸν τὸν Γάμον, ut infra p. 266, 5. περὶ τοῦ θεοῦ τοῦ Γάμου, p. 272, 9. ἔστιται δὲ σοὶ ποτε καὶ φιλοτιμούμενῳ τὸν θεὸν τὸν Γάμον ἐκφράσαι, οἷος ἐστὶ, κατ' ἀρχὰς τοῦ λόγου etc. ubi nunc est ὡς θεὸν ex Med. 2., sed refragantibus codicibus reliquis et loco proxime sequenti, ubi eadem verba repetuntur; p. 273, 3. ἐκφράζειν τὸν θεὸν τὸν Γάμον, ubi nunc item legitur τὸν θεὸν τῶν γάμων, sed codicibus inter se dissentientibus. Etiam alibi literae minusculae relictae sunt, quarum loco majusculae ponendae erant, ut p. 271, 10. ἔρωτας, p. 279, 3. ἔρωτας, ἑμειναιούς, γάμους. p. 272, 2. χαρίτων τε μνημονεύσεις, ibid. l. 13. ἀντὶ τοῦ γάμου τῶν ἔρωτα, p. 286, 29. 30. μὴ δειμῶ, μὴ φόβῳ contra ac p. 131, 10.; denique p. 183, 12. τὸ ἡλύσιον παιδίον, contra ac p. 294, 7.

P. 264, 15. ἢ ὅτι περὶ ἀρχόντων. Delendum περὶ ut temere repetitum ex praecedenti ἢ ὅτι περ ἀν παραπίση.

P. 265, 13. καὶ προσῆσαν δὲ Μοῦσαι. Delendum καὶ cum codice Par. et scribendum παρήσαν δὲ Μοῦσαι, ut

respondeant verba superioribus: παρήγαγον μὲν ἅπαντας τοὺς θεοί.

P. 266, 20. τοὺς ἡμιθέους αὐτοὺς παρήγαγον πείσας θεοῖς συνελθεῖν, τούς μὲν γυναιξὶ etc. Recipienda lectio codicis Med. 2. et interpungendum: παρήγαγον, πείσας θεοὺς συνελθεῖν τοὺς μὲν γυν. etc.

P. 269, 12. καὶ τοῦτο πράττειν. Fortasse scribendum προταττειν. Paulo inferius, l. 14. pro ἐπάγγελμα malim scribere ἐπαγγελίαν.]

P. 270, 2. ἐάν δὲ οἱ ἔχγυς πατέρες ἀφανῶν, τὸ δ' ἔθνος ἐπισημότερον, μᾶλλον ἀπὸ τοῦ γένους αἰρεῖσθαι χρῆ etc. Malim ἀπὸ τοῦ ἔθνους. Ibid. l. 5., vulgatae lectioni τὸ μὲν ἐνδοξότερον τῶν γένων ex codice Med. 2. substituendum esse τὸ μὲν ἐνδόξον τῶν γένων, intelligitur, ex verbis τοῦ ἑτέρου γένους l. 7. et εἰ δὲ μηδέτερον τῶν γένων ἔχει μηδεμίαν λαμπρότητα l. 8. Comparativus ἐνδοξότερον ortus est ex praecedentibus: θηροκίτω γὰρ ὁ λόγος τὰ ἐνδοξότερα. Pluralem τὰ ἐνδόξα in Med. 2. perperit sequens pluralis τῶν ἐνδόξων l. 6. et ipse corrigendus et mutandus in dativum singularis numeri τῷ ἐνδόξῳ sc. τῶν γένων; pendet enim a verbo ἀντίθες, quod dativum regit.

P. 270, 11. τρίτος τρόπος ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῶν κηρυξάντων. Legendum τόπος; sequitur enim infra p. 271, 10. τέταρτος τόπος ἐστὶν ὁ ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν θάλαμον, ubi item pro τόπος in Med. est τρόπος.

P. 270, 19. ἀνὲν μὲν ἀντιεξτάσεως, κατὰ συμπλοκὴν δὲ ἄλλων. Legendum ἄλλως, ut p. 241, 23. ἐάν δὲ μὴ ἐπαβατήριος ὁ λόγος ἢ, ἄλλως δὲ πάτριος.

P. 272, 4. διαδέχεται Δοχεια Ἀρτεμις καὶ μαστεύσεται καὶ τέξεται παῖδας. Corrupta haec esse manifestum est. Legerim ita: καὶ μαιεύσεται καὶ τέξεται παῖδας.

P. 272, 6. εἰς εὐχὰς ἀποστρέψας τὸν λόγον. Sic Dionys. Hal. de Thuc. jud. c. 38, l. p. 908. R. καὶ μετὰ τοῦτο ἀποστρέψας τοῦ διηγήματος τὸν διάλογον ἐπὶ τὸ δραματικόν. Praeferenda tamen videtur lectio codicis Med.

εἰς μὴν καταστρέψας. Sic supra p. 263, 12. καταστρέψας
δὲ εἰς ὥχη τὸν λόγον.

P. 272, 14. ἂν μὲν γὰρ τὸν θάλαμον ἐκφράσῃς δηλο-
ῦνται. Glossam hanc esse ad verba πρὸς τῷ τέλει illustran-
de peditam ipsa μὲν δηλονότι subjecta indicat. Hausta est
ex sequentibus l. 18. πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ λόγου, ὅτι οὗ ὁ
λόγος εἰς τὸν θάλαμον κατέντησεν, unde jam, quid de
lectione codicis Med. 2. γάμον pro θάλαμον exhibentis
statuendum sit, facile est ad intelligendum. Sed glossa
glossam peperit. Jam enim ad resumendum, quod inter-
missum erat, quasi filum orationis inculcata est sententia:
ἂν δὲ τὸν ἔρωτα τοῦτον θεὸν ἐκφράσῃς. Quae quia ca-
ret apodosis, quo jure in genuinis verbis scriptoris reti-
neatur, ipsa prodit. Quae sequuntur, ἀκολουθῶς δὲ πρὸς
χρῶνι etc., pendent ab ἐξίσταί ἐκφράσαι. l. 12 sq. De in-
cepis inserta ex Med. 2. particula δὲ in verbis πρὸς δὲ τῷ
τέλει, l. 18. rursus est delenda et ex Ald. Vind. Par. αἶν
ἐπὶ ταῦτα λέγειν recipiendum. Nam hoc vel simile ali-
quid latere puto in verbis, quae illi libri exhibent, ἐπιδόει
ταῦτα λέγειν.

P. 273, 6. ὁ κατευναστικὸς συντομώτατός ἐστι λόγος.
Haec vitiosa esse vel inde patet, quod infra p. 279, 17.
πρᾶσιπτι, τὸν λόγον εἶναι δεῖν συγγραφικώτερον, συγ-
γραφικὸς autem λόγος opponitur τῷ συντόμῳ p. 264, 4.
μετακρίσαντο δὲ τὰ πᾶς οἱ μὲν συντόμως, οἱ δὲ συγ-
γραφικώτερον. p. 265, 4. καὶ τὰ μὲν προοίμια τοῦ συν-
τόμου ταῦτα καὶ τούτοις παρακλήσας τοῦ δὲ ἀνέτου καὶ
συγγραφικοῦ etc. p. 284, 11. γνωστόν δὲ, ὅτι καὶ συντό-
μῳ λόγῳ παραμυθισθῆναι δυνατόν καὶ συγγραφικῶς κά-
λιν. Legendum igitur videtur συντομώτατός ἐστι λόγος,
quod confirmant loci p. 275, 20. οὕτως μὲν πῶς προάγει
τοὺς τοιούτους λόγους διὰ συντόμων ἀνύψην. p. 279, 11.
παρασίς δὲ καὶ συντόμως ἅπαντα προαγαγεῖν ταῦτα.
Accedit, quod ibidem l. 17. vocī συγγραφικώτερον subji-
ciuntur verba: οἷόν ἐστι καὶ τὸ τῆς λαλιᾶς εἶδος, quod
breve esse exponit p. 255, 7. προσηκείτω δὲ, ὅτι οὐδὲ μακ-

κράτος καὶ λαλιὰς ἔσται· βού· et p. 313, 2. καὶ εἰ μὲν αὖτε ἐν
 λαλίᾳ, βραχὺς δὲ ὁ τῆς λαλιᾶς λόγος, διὰ συντάκων ἔρεται.
 - P. 274, 1. τῇ ὑστεραίᾳ τῆς ψυλακτῆς τελειῇ. Malim τῇ
 ὑστεραίᾳ εἶς τελειῆς, quod ὀφθαλμῶς οφείτα, quod fortasse
 ita est ex sequenti ψυλακτέον. Νύκτας τελειῇ lib. ἑρῶ
 capite saepius dicuntur, ut l. 16. et p. 271, 32.
 P. 274, 9. τῆς ἀρχῆς, ἣν ἔχει, καὶ ῥώμης ἀνιδεῖν.
 Reponendum τῆς ἀλκῆς, ut supra p. 273, 22. τοῦ νεανίσκου
 τὴν ἀλκὴν καὶ τὴν ῥώμην. infra p. 273, 4. ταύτην ἐπὶ
 δεξιῇ μοι τὴν ῥώμην καὶ τὴν ἀλκὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος.
 P. 274, 15. κήρυκα παρῆναι καὶ κροταῖν τινα τῆς δὲ
 κῆς. Nullus hic locus τῇ δίκῃ. Quare malim legi τῆς νό
 κῆς. Eadem verba inter se permutari ipse demonstrasti in
 Epistola critica p. 43. Bast. ad Aristarchet. p. 240.
 P. 274, 18. φέρε μὴ τὰ τῶν γεννηθέντων ἐν τοῖς ποτα
 μῶσι παθεῖν διδοικώς, etc. Obiectum participii διδοικώς
 est τὴν τρώην. Quare post παθεῖν distinctio minor est
 ponenda, et iungenda verba φέρε μὴ παθεῖν. Cum
 autem φέρε h. 4. non sit: fac, potest, singb, quia signific
 catione infinitivum post se habet, scribendum est: φέρε μὴ
 τὰ τῶν φ. ἐν τοῖς ποταμῶσι παθεῖν.
 P. 274, 22. καί ποθ' δὲ τελειῇ. Malim καιρὸς δὲ τελε
 τῆς sc. ἔστιν, quod post καιρὸς omitti solere monet Manth.
 Gr. gr. maj. § 306.
 P. 275, 4. ἐγχαρτίζουσιν. Legendum ἐγχαρτίζονται.
 P. 275, 8. περικεῖται δὲ καὶ Ἀφροδίτης κεστὸς, ἐν ᾧ
 δὲ ἀλόγων ἐστὶν ἀπάτη. Legendum κεστὸς ut subjectum
 verbi περικεῖται δὲ ἡ κόρη, et πρό δὲ ἀλόγων iisdem ti
 teris διὰ λόγων. Respicit enim ad Homer. Iliad. 3, 216:
 εὐδ' ὄνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἱάτρος, ἐν δ' ὑαρίστis, παρ
 φασis etc. ubi Scholia Veneta, haec habent: παρφασis δὲ
 ἡ διὰ λόγου παρὰ τῆς. Paul. ante l. 7. verba εἰ μὴ
 κατὰ λόγον sumpta esse ex Hesiodi Opp. et dier. v. 274:
 γλῶττις est, quod moneam.
 P. 275, 20. οὕτως μὲν πως πράττειν τοὺς τοιοῦτους ἰδ
 γονὲς διὰ συντάκων δυνηθῇ. Recte me fecisse, quia ei-

per ad p. 273, 6. *προήκειν* pro *προήσαν* *ῥιπνάρει*, de-
cent loci p. 273, 10 sq. *οἱ μὲν ποιηταὶ διὰ τοῦ παραμυθῆναι*
ἐπὶ τὸν δάλαμον καὶ προτρέψαντες προάγοναι τὰ κατὰ να-
στικὰ ποιήματα, ubi *προάγειν* διὰ *πινός* legitur, et p. 279,
14. *παραστάς δὲ καὶ συντόμως ἅπαντα προαγαγὼν ταῦ-*
τα, ubi eadem sententia exprimitur. Etiam infra p. 269,
14. *πράξας* est in Ald. pro *προάξας*.

P. 276, 24. *καὶ θύσασθαι σὺ ἴδεις*. Malim *δοῦναι* pro *δοῦναι*,
quod post *σε* facile petuit oriri.

P. 276, 3. *ἵνα καὶ παῖδας φύτεύοντες τῇ πατρίδι, ἄκρι-*
σαντες φιλοτιμίαις, ἐπιδόσαιοι. Μάλιστα ἀκμάσσοντας. Infra
p. 279, 9. *ἡ παιδῶν γενεαὶς διαδόχων τοῦ γένους, φιλοτι-*
μησόμενων πατρίδι.

P. 276, 6. *χελιδόνες ἡμᾶς καταμουσοῦσαι καὶ καταξη-*
λεύσαι ὥν μὲν εἰς ὕπνους. Legendum *ὑμᾶς καταμουσοῦσαι*
καὶ καταξηλεύσαι. Respondent enim haec sequentibus *ανα-*
στήσουσι μεμνημένους. Occasionem corruptionis dedit par-
ticulā *τερέτιζουσαι*. Pro *ἡμᾶς* reponendum *ὑμᾶς* etiam
infra 1. 14. Eodem modo *ἡμῖν* relictum est pro *ὑμῖν* p. 276,
19. *ἡμῖν κατωρθώθη*, ibid. l. 20. *ἐπένευσαν ἡμῖν οἱ πατέρες*.

P. 276, 21. *ἄλσει καὶ γεωργίᾳ πᾶσιν*. Legendum *ἄλση*
καὶ γεωργία πᾶσα distinctiōne post *δένδρων* sublata, ut
sit: *ἄλση καὶ γεωργία πᾶσα κοινὰ τοῖς ὠραίοις καὶ κατα-*
χομοῖς τῶν δένδρων.

P. 276, 28. *εὐτολμία*, διδούς. Malim *εὐτολμίαν*. Geni-
tivus ortus est ex praecedentibus *ἀλκῇ* *ἐμπειρίᾳ* *θάλασσιν*
πληρεῖν.

P. 276, 30. *Διάκος Αἰχιναν τὴν Αἰώπον*. Legendum
τὴν Αἰώπον. Vid. Apollod. 3, 12, 6. §. 6.

P. 277, 3. *λαλοῦσαι τὰ ὄργια τοῦ γάμου καὶ τιλοῦνται*.
Paronomasiam in his latere suspicor et verba *λαλοῦσαι*
substituendum verbum de orgiis solenne *τιλοῦσαι*.

P. 277, 13. *καὶ ἀναστρέφεις τὰ πολλάκις ῥηθέντα*. Le-
gendum esse *ἀναστρέφεις* intelligitur ex eo, quod sequi-
tur: *οἷον τὰ πρῶτα τιλονταῖα ποιήσεις* etc. Vid. Ernesti

104. ταύτην δὲ. *whetwpr21. Theonis Prolegom. c. 4, 84 sq. T. I. p. 193, 5 sqq.*

P. 277, 22. ἐγγὺς γινόμενος τοῦ δοκοῦντος εἴ ἔστιν αἰθερ. *Malim εἰποιμι, ut sit constructio: εἴ τε — εἰποιμι.*

P. 277, 24. ὡς οὐ καλῶς ἐπέχειν ἐστὶ τοῦ νεανίσκου. *Legendum videtur τὸν νεανίσκον.*

P. 277, 28. ἐστὶ οὐκ ἐγκατάσκευόν. *Ante ἑταρὰ distinctio, major patienda ut legendum ἐστὶ οὐκ ἐγκατάσχ.*

P. 278, 11. ἐν ᾧ διασκεδάσις καὶ γράψας τὰ κάλλη τῆς τυχερᾶς. *Legendum διασκεδάσις, ut p. 297, 18. ἐν ᾧ διαρκεύσις τὴν παρῶσαν τύχην. Vid. etiam Ernesti lex. techn. Gr. rhet. p. 81.*

P. 278, 22. μετὰ ταῦτα καὶ τὸ τῆς ἡρας τοῦ εἶους ἐπιχειρήσις. *Articulo τὸ substituenda praepositio ἀπὸ, quae statim recurrit l. 24. ἤδη, ὡς προσηρται, ἀπὸ τῶν περὶ ἑκάστον καιρὸν ἑξαίρετων. Infra p. 279, 3. αἶα ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως ἐπιχειρήσις.*

P. 279, 5. περιουσίας σωτηρία καὶ αὐχνης. *Legendum αὐχνης, ut supra p. 275, 13. οὐσίας αὐχνησιν, οἰκονομίας τῶν ὄντων.*

P. 279, 7. φιλοτιμησομένων πατριδα, διαθησάτων ἀγῶνας. *Infra p. 281, 7. est eodem tenore: ὅτι φιλοτιμήσεται πόλιν, ἀγῶνας διαθήσει. Unde apparet, reponendum esse h. l. πατρίδι. Sic dativus verbo φιλοτιμεῖσθαι additus est etiam in inscriptione Sponii, quam explicat Perizon. ad Ael. V. M. 9, 1. p. 184. φιλοτιμεῖσθαι τινι interpretans: liberalitate aut in aliquem.*

P. 280, 19. καθ' ἣν μεταχειρίσει — χρώμεθα. *Cum τοῦ ὑποκρίσεως de eo, qui γενεθλιακὸν λόγον compositurus est, secunda persona utatur auctor, prima pluralis de se praescripta τοῦ λόγου tradente l. 9., malim ex codicibus restituere: καθ' ἣν ἐτεχθῇ, μεταχειρίσει τῇ περ. χρώμενος, ut χρώμενος jungatur cum verbo ἐγκωμιάσει.*

P. 281, 17. διὰ τὸ μηδὲν ἑαυτοῦ δοκεῖν εἶναι τὸν λέγοντα, ἀλλ' ἐξιστηκέναι. *Legendum esse μὴδ' ἐν ἑαυτοῦ διέναι, vel, quod opponitur, ἐξιστηκέναι docet. De dicendi*

festivula ἐν ταυτοῦ εἶναι, καὶ ἀσπράδα esse, transiit
Illustr. Hermann. ad Vig. p. 868.

P. 282, 13. ἀρήτος ὡς ἀληθῶς περιέξομαι. Μουσῶν
πρόριμος. Malim ἄξιος pro ἀρήτος, quod in hunc lo-
cum non quadrat. In sequentibus l. 18. pro ἐξάπαντα,
quae vox nihili est, reponendum videtur ἐξῆς ἅπαντα.

P. 283, 7. φέρεις δὲ μετὰ ταῦτα. Malim ἔρεις pro φέρεις.

P. 283, 10. ἐκ λόγους; εἰ οὕτω τύχοιεν πολιτείαις. Scri-
bendum est εἰ οὕτω τέχῃ, ἐν πολιτείαις.

P. 283, 18. συγκατὰ γὰρ οἷον τοῦ θεοῦ. Malim τοῦ
θεοῦ. Confundi autem passim νότες θεός et θεῖον πο-
νεί Bast. ep. crit. p. 106.

P. 284, 16. τὰ τε ἄλλα θαυμάσια εἰ βασιλεῖς. Malim
θαυμάσιοι.

P. 284, 25. τῶν πράξεων. In codice est τῶν τε πρά-
ξεων, in quo latere videtur τῶν τότε πράξεων. Oppositum
enim verba μάλιστα μὲν ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου
καὶ ἀπὸ τῆς παρόντης ἀρχῆς l. 28. Paulo ante l. 21. vox
ἔνδοξα post μνημονεύσεις videtur delenda.

P. 285, 13. τὸ ὁμιλητικὸν πρὸς τοὺς ἰόντας, τὸ καθά-
ρυν πρὸς τοὺς ἰόντας καὶ ἄδωροδόχον. Verba πρὸς τοὺς
ἰόντας posteriori loco deleverim; superiori loco scripserim
πρὸς τοὺς προσιόντας.

P. 285, 27. ὅτι τρώσκων τὴν Ἀφροδίτην. Scribendum
est ὁ τιτρώσκων τὴν Ἀφρ.

P. 285, 30. δι' ἀνδρίαν ὁ θαυμάσιος. Malim δι' ἀνδρίαν
δὲ θαυμάσιος etc. Sic supra p. 220, 5. τοῦτο θαυμάσιος.

P. 286, 9. οὐκ ἐνδιατρίβων δὲ, ὡς ἐγκώμιω τέλει. Ma-
lim ὡς ἐγκώμιον τέλειον. Sic supra l. 3 sq. οὐκ ἐνδιατρί-
βω δὲ τούτοις, οὐδὲ ἐπαξιεύσῃ ἀκριβῶς ἅπασι· τοῦτο
γὰρ ἐγκώμιον τέλειον.

P. 286, 22. εἰς τὴν πόλιν. In codice esse εἰν pro εἰς
ex schedis Tuis didici. Malim igitur: εἰν ἐπὶ τὴν πόλιν
ἀνήκει ὁ λόγος, ut apodosis incipiat a verbis ἐρεῖς τε καὶ
etc. Sic ἐπὶ ante τὴν post verbum ἀνήκει excidit supra
p. 197, 5.

P. 286, 273. *χάρτες ἰσότητας*. Legendum *χοροὺς ἰστ.* Deinceps mutata distinctiōne. legentim: *ψηφ. γράσσουσιν, πρὸς βασιλεία ἐπαινοῦντες θαυμάζωμεν, αἰτοῦντες χροῖοντες εἰς ἀρχὴν κλιόντας, πτεπωμεν εἰκόντας etc.* Sic πρὸς βασιλεία ἐπαινοῦντες δ. dictum est, ut Isocrateum illud: τῶν ἀπόντων φίλων μέμνησο πρὸς τοὺς παρόντας. Post *Ἀθήνας* videtur lacuna esse.

P. 288, 6. *ἐπὶ τοῖς ῥήτοσις*. Probo conjecturam Westermanni *ἐπὶ τοῖς Παιτοῖσι*. Nam licet Dionys. Hal. de Thucyd. hist. jud. c. 18. p. 850, 11. ad eos, qui ἐν Φρυγίῃσι caesi sunt teste Thuc. 2, 22., pertinere dicat orationem funebrem, quam Thucydides Periclem habentem facit, in nostro tamen scriptore res non ad amussim exigenda est, quippe qui in aliis quoque a scriptoribus, qui nobis supersunt, recedat.

P. 288, 8. *ἀλλὰ καὶ ἐπεσημήνατο, ὅτι ποσσὶν ἐδύνατο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ θρήνου τὸ ποσσὶν ἐφυλάξατο διὰ τοῦ πολέμου etc.* Locus mire depravatus, cuius si non verba, at certe sententiam restitui puto legendo: ὅτι, πρὸςθεῖται ἐδύνατο μὲν καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ θρήνου τόπον, ἐφυλάξατο δὲ διὰ τοῦ πολ. etc. Sic infra l. 11. est: *ἔθηκε δὲ τὸν ἀπὸ τῆς παραμυθίας τόπον*. p. 292, 20. *τὸν ἀπὸ τῆς εὐχῆς τόπον*. Ad rem pertinet locus Dionys. Hal. art. rhet. 8, 9. p. 297, 13. R. *τριῶν ὄντων κεφαλαίων τοῦ ἐπιταφίου, ἐπαινοῦ, θρήνου, παραμυθίας, τὸ ἐν τῶν κεφαλαίων ὑπερβαίνει, τὸν θρήνον· οὐ γὰρ συντίττει τῷ συμβουλευτικῷ οὐδὲ τῇ προτροπῇ τὰ θρηνεῖν etc.*

P. 291, 10. *καὶ γὰρ τοῖνυν οὕτως ἀνήρπασται*. Praestat lectio codicum eorum, qui οὕτως exhibent pro οὕτως. Pro τοῖνυν malim νῦν, cuius loco τοῖνυν in codicibus est etiam infra p. 293, 11.

P. 292, 11. *ἐπιστρεφόμενος — εὐφυῖαν*. Haec verba alieno loco videntur inculcata, vel potius scholium esse ad l. 7. *εἰς τε τὴν νῆς ψυχῆς εὐφυῖαν*.

P. 293, 5. *οὐ κατεχόμενος μὲν οὐδὲ ἐν ἐκείτῳ κεφαλαίῳ συγκρινεῖς πρὸς ἐκ. τὸ κεφ., ὃ λέγεις, ὃ παραλαμβάνειν*

δι'. Recte Westermannus conjecit legendum esse *συγκρίσεις*; sed in ceteris quoque vitium inest. Pro *οὐ κατεχόμενος* scribendum *οὐκ ἀπεχόμενος*, ut supra p. 292, 18. *οὐκ ἀφείλη*, δὲ τοῦ καὶ ἐν ἐκάστῃ πράξει *θρηῖνον ἐπεμβαλεῖν*, et sine articulo τοῦ infra p. 320, 15. *οὐκ ἀφείξομαι* δὴ καὶ αὐτὸς κατὰ δύναμιν ὕμνον ἀναθῆναι Ἀπόλλωνι. In sequentibus delendum est ὁ ante *παραλαμβάνειν*, et δὲ post *παραλ.* propositum, ut infinitivus *παραλαμβάνειν* pendeat a participio *ἀπεχόμενος*. Totus igitur locus ita refingendus: *οὐκ ἀπεχόμενος μὲν οὐδὲ ἐν ἐκάστῳ κεφάλαιῳ συγκρίσεις πρὸς ἐκεῖνο τὸ κεφάλαιον, ὃ λέγεις, παραλαμβάνειν*. Sic optime respondet sequentibus: *καὶ ἐνταῦθα δὲ προδήλως πρὸς ὅλην τὴν ὑπόθεσιν παραλήψη τὴν σύγκρισιν*. Etiam infra apud Aristid. art. rhet. p. 407, 15. pro *οὐκ ἀφείξονται* Ald. Dind. Vind. exhibent *οὐ καθέξοντες*.

P. 293, 12. *ἄμεινον ὑπῆρξεν*. Legendum *ἀμείνων*; praecedunt enim verba *οὐδενὸς δεύτερος*. Deinceps recto Westermannus *καλοῦ καλλίῳ*.

P. 295, 15. *ἐὰν μὲν σχῇ γένος, μετὰ τὸ προδίμῳ εἰς δόκιμον ποιήσῃ* etc. Praestat lectio codicis Med. *ἐὰν μὲν σχῇ γένος εὐδόκιμον, μετὰ τὸ προδίμῳ ποιήσῃ* etc.

P. 296, 2. *ἀπὸ τῆς τύχης αὐτοῦ τοῦ γένους*. Verba αὐτοῦ τοῦ γένους delenda censeo, ut itemere repetita ex superioribus ἀπὸ τοῦ γένους, id quod confirmare videtur Med. ἀπὸ pro αὐτοῦ exhibens.

P. 299, 7. *ἀφ' ἧς ἡ κλησις*. Malim *ἐφ' ἣν ἡ κλησις*, ut paulo inferius l. 9. *καὶ τὴν πανήγυριν, ἐφ' ἣν ἡ κλησις*. Sic etiam p. 300, 1. *οὐκ ἀπλῶς κληθεὶς ἔστιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πανήγυριν*. ibid. l. 9. *καλοῦσιν ἐπὶ τὴν πανήγυριν*.

P. 299, 10. *καὶ ἐρεῖς τῆς πανηγύρεως ἐγκώμιον· μετὰ δὲ τὴν πανήγυριν ἐπαινῶν* etc. Verba μετὰ δὲ delenda sunt, ut ex sequentibus μετὰ τὸν τῆς πανηγύρεως ἐπαινῶν propter vocum similitudinem huc translata. Sententiae hunc in modum cohaerent: *ἐρεῖς τῆς πανηγύρεως ἐγκώμιον, τὴν πανήγυριν ἐπαινῶν* etc.

P. 299, 17. *προδήσις δὲ πανταχοῦ τὸ τῆς πανηγύρεως*

Legendum προσθήσεις, ut p. 241, 16. ἐφ' ἀπασι δὲ τοῖς τοῖς κεφαλαίοις, ἐπειδήπερ ἐπιβατήριον ὑπεθέμεθα, προσθήσεις ἐκείνο συχνότερον, ἵνα μὴ ἀπαδῇ τῆς ἐπαγγελίας ὁ λόγος etc. p. 307, 10. πανταχοῦ προστιθεῖς ἐφ' ἑκάστου τῶν ἐπιχειρημάτων τὸ „ὅτι διὰ ταῦτά σε καλεῖ“ δὲ γὰρ ἐν τοῖς κλητικοῖς καὶ τὰς αἰτίας τῆς κλήσεως προστιθέναι, ἵνα τὸ ἴδιον ἔχῃ τοῦ κλητικοῦ etc.

P. 301, 4. ἄλλην που ὁδὸν ἐγὼ τραπήσομαι. Praestat lectio codicum Par. et Med. 2. ἄλλην μὲν ὁδὸν etc. Respondent enim bis in sequentibus verba ἡ δὲ πόλις etc. l. 6.

P. 301, 17. ὁμοίως δὲ κέρδος μέλλοντες καρδαίνειν οὐκ εἰς μικρόν. Obtemperandum puto codicibus, qui praebent ἔμπας pro ὁμοίως. Pro οὐκ εἰς μικρόν is, qui in codice Par. jota supra lineam scripsit, videtur voluisse legi οὐχὶ σμικρόν.

P. 304, 19. μεταβάλλης. Praestat lectio codicum Par. et Med. μεταβάλλης.

P. 305, 2. καὶ ποιητάς μὲν εὐτρεπεῖς ἔχουσα, ἥδη — πεπονημένους. Non placet lectio abs Te recepta, quia sequitur nominativus in verbis καὶ πάντες — εὐτρεπεῖς, quem in accusativum mutare vix quisquam conabitur. Legerim igitur: καὶ ποιηταὶ μὲν εὐτρεπεῖς, ἔχοντες ἥδη Μουσῶν ἔργα πεπονημένα, καὶ etc. Quomodo ἔχουσα ortum sit, distinctione post εὐτρεπεῖς sublata facile intelligitur.

P. 305, 15. ταῦτα πάλιν τῆς πόλεως ὡς πρὸς εἰδότα ὑπομνήσκων, λέγε. Probo lectionem codicis Med. αὐτὰ πάλιν ταῦτα τὰ τῆς πόλεως. In sequentibus legendum puto: ὡς προειδότα ὑπομνησκων.

P. 306, 13. πέπομφε δέ με. Legendum πέπομφε δ' ἐμὲ, ὄν etc.

P. 308, 15. τὰ τοῦ ἄρχοντος προστατούσιν. Praestat lectio Aldinae et codicum Par. et Vind. προτάττουσιν.

P. 308, 16. τὰ δὲ τῆς πόλεως τῆς ἐκείνου ὑπερβάλλουσιν. Malim τοῖς ἐκείνου i. e. τοῖς τοῦ ἄρχοντος, et ὑποβάλλουσιν cum codice Par. pro ὑπερβάλλουσιν eodem sensu, quo Latini dicunt subijcere. Opponitur enim προτάττουσιν.

P. 308, 17. καὶ ὑμῖν οἰκιστὴς θανμαστός. Legendum ἡμῖν; refertur enim ad urbem, ut supra l. 13. θανμαστόν ἡμεῖς ἀνχοῦμεν οἰκιστήν. Post θανμαστός ponendum est colon; pergit enim jam ad alteram partem, τὴν δικαιοσύνην. Pro δίκαιος malim δίκαιος εἶ; refertur enim ad τὸν ἄρχοντα.

P. 308, 18. φιλανθρωπίας τιμῶν. Ex vestigijs, quae in codicibus Med. et Par. supersunt, priscam lectionem hanc fuisse colligo: φιλανθρωπίαν τιμᾶς, καὶ ἡ πόλις ἡ καλοῦσα φιλάνθρωπος. Haec enim est tertia pars encomi τοῦ ἄρχοντος et urbis κατὰ ἔνωσιν prolati. Ante φιλανθρωπίαν ponendum est colon. Scribae verba φιλανθρωπίας τιμῶν pro appositione vocis πλεονεκτήματος habuisse videntur.

P. 309, 7. προῦβαλε μὲν ὁ θεῖος Ὅμηρος καὶ τοῦτο τὸ εἶδος. Praeferenda lectio codicum Med. et Par. προῦλαβε. Sic infra p. 320, 11. προῦλαβε δὲ καὶ Πίνδαρος ὕμνους γράφων etc.

P. 311, 12. πυνθάνεσθαι δὲ περὶ αὐτῶν τὰ βέλτιστα. Codices praeter Med. δεῖ pro δὲ exhibent. Malim αἰ, quod confirmari videtur quodammodo sequentibus: ἐπιλήσῃ αὐτῶν οὐδέποτε.

P. 312, 7. δι' ἣν ἔπαγε οὕτως. Legendum ἐπείγῃ cum codice Par., cui accedit Med. exhibens ἐπείγει p. 298. not. 12. Sic etiam infra l. 22. ἀνάγκη γὰρ ἐπείγει.

P. 312, 17. βαλῆς. Praestat lectio codicis Med. καλῇ.

P. 314, 15. ἐρεῖς, ὅτι μείων ἐκείνης αὕτη. Sana esse vulgata vix potest. Videtur legendum: ἐρεῖ, ὅτι οὐ μείωνες ἐκείνης αὐταί.

P. 316, 16. ὅτι αὐτὸν μετὰ μικρὸν ὀφθαλμός ἐμελλεν. Pro ὀφθαλμός, pro quo codex Med. exhibet εὐθύς λαμός, legendum ὁ θάλαμος. Sic ex Xenoph. de rep. Lac. 3, 5. pro τῶν ἐν τοῖς θαλάμοις παρθένων Longinus de Subl. 4, 4. laudat τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς παρθ. Verbum ἐμελλεν mutandum in ἐμενεν.

P. 316, 17. ἡ πόλις ἐπίδοξος ἦν, τίνα ἔξει τὸν προστη-
σόμενον. Cum codices plerique pronomen interrogativum
τίνα omittant, malim legere: ἐπίδοξος ἦν ἔξειν τὸν προστησ.

P. 316, 18. τὸν ἀγῶνα διαθήσοντα. Legendum ἀγῶνας.
Sic 279, 7. διαθησόντων ἀγῶνας. p. 281, 7. ἀγῶνας δια-
θήσει.

P. 318, 12. εἰς ἀποδημίαν ἔξῃς ἐμῶν ἐπανίναι. Le-
gendum εἰς ἀποδημίαν, ἔξ ἧς ἐμ. ἐπ., unde rediturus esset.

P. 320, 11. ὑμνοῦσιν αἰετὶ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα. Praepo-
sitis πρὸς delenda est cum codice Med. Pertinent enim
haec verba ad Hesiodi Theog. v. 14. ὑμνεῖσαι Δία τ' αἰ-
γλοχον — Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα.

P. 321, 10. τίνα χρή προσηπεῖν πρότερον; ἥλιον etc.
Malim signo interrogationis post προσηπεῖν posito: πότερον
ἥλιον etc.

P. 321, 20. τὴν ἄτακτον ἐκείνην καὶ ἀμυγῇ φορᾶν.
Illud ἀμυγῇ stare non posse facile apparet. Praetulerim
igitur lectionem codicis Med. ἀμειδῇ, tristēm. Saltim χάος
ipsum ἀμειδῆς dici apud Oppian. Hal. 4, 24. monet Schnei-
derus in appendice Lexici graeci v. ἀμειδῆς.

P. 322, 4. εἶχεν. Malim ἔχει, quod proxime accedit ad
lectionem codicis Med. ἔχειν.

P. 322, 9. ταρτάρους μυχοῖς. Malim ταρτάρου μυχοῖς.
Favet quodammodo codex Med. exhibens ταρτάρους.

P. 323, 8. τὰ κατὰ τὸν τόχον τῆς γενέσεως. Legendum
esse τόπον pro τόχον docent sequentia.

P. 324, 18. μνήμης τῶν θεῶν. Praestat vulgata lectio
μνήμης αὐτοῦ.

P. 325, 13. τὸν Τιτυόν, ἀνθ' ὧν εἰς τὴν μητέρα ἡσέ-
βησε διὰ Κύδρην παράχοιτιν. Legendum Διὸς κυδρὴν πα-
ράχοιτιν. Respicit enim ad versum Homericum Odys. λ,
580. Αἰητῶ γάρ ἡλκησε, Διὸς κυδρὴν παράχοιτιν.

P. 326, 9. τὰ κατὰ Πηλέως μνήμιδι τῶν περὶ Κάστορα
τολμηθέντων. Nihil usquam de sceleribus a Peleo apud

Trojanos in Castorem commissis relatum legitur. Legendum: τὰ κατὰ τοῦ Πηλέως μῆνιδι τῶν παρὶ Ἑκτορα τολμηθέντων. Solenne est enim nostro, Achillem dicere τὸν Πηλέως, ut p. 216, 13. πάντων ὄντων ἀνδρείων Θεσπιδῶν ὁ Πηλέως ἡξιώθη τῆς ἡγεμονίας τοῦ γένους. p. 283, 14. ὅπου παῖς ὁ Πηλέως καὶ Θέτιδος. Credebatur autem Apollo Achillem interfecisse in ultionem occisi Hectoris. Hom. Iliad. χ, 359. φράζεο νῦν, μή τοί τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι ἡματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐσθλὸν ἔοντ' ὀλέσωσιν ἐπὶ Σκαῖῃσι πύλῃσιν. Virg. Aen. 6, 56. *Phoebe, graves Trojae semper miserata labores, Dardana qui Paridis direxisti tela manusque Corpus in Aeacidae, et quos ad utrumque locum laudat Heynius.*

P. 326, 18. ἐπὶ τῶν τριπόδων θεισπεσίως. Expectes θεισπιζων vel tale quid.

P. 326, 20. οἰκίζων τὸν Ἑλλησποντον, τὴν ἑώραν, τὴν Ἀσίαν πᾶσαν. Est quidem supra p. 246, 2. τὴν ἑώραν ἁπασαν. Sed h. l. non refragarer, si codices offerrent τὴν Ἰωνίαν, quia Joniam constat auspiciis hortatuque Apollinis colonis frequentatam esse, et cum Hellesponto a nostro conjunctam vidimus etiam supra p. 249, 1. ἄρξαντα δὲ τῆς Ἰωνίας καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου λαμπρῶς. Accedit, quod verba τὴν Ἀσίαν πᾶσαν non de tota Asia, sed de Asia citra Taurum accipienda sunt, quae si post τὴν ἑώραν nominaretur, gradatio non constaret.

P. 327, 7. καὶ πᾶν ὅτιοῦν κατὰ θέαν. Malim καταθέλγειν, et paullo ante πλήττοι pro πλήττει.

P. 327, 23. τίς μὲν γὰρ ἐργάσαιοτο. Legendum videtur τίς μὲν γὰρ ἂν εἰργάσατο γῆν, τίς δ' ἂν ἐπλευνε θάλασσαν.

P. 327, 26. πέποινα. Fortasse scribendum Παιήονα.

P. 828, 24. ὅσα ἐκεῖ πανηγύρεων καὶ τούτων τῶν συνόδων εἴσωθεν. Scribendum: ὅσα ἐπὶ πανηγύρεων κ. τ. τ. σ. εἴωθεν.

Haec habebam, quae ad libellos Menandro rhetori adscriptos emendandos conferrem. Jamque finem scribendi facturus eram, quum allata sunt ad me illa, quae inscripsi sti *Ἐκ τῶν Λογγίνου περὶ εὐρέσεως*. Advertit animum libellus Rubnkenii reperto celebratus. Eum perlegenti Rubnkenii sententia ita se probavit, ut fragmentum Longini incipere putem a verbis *καὶ χωρὶα καὶ πραγμάτων υποδοχῆς* p. 552, 10. desinere in verba eadem, in quae statuit Rubnkenius, *οὐκ ἐφ' ἡμῖν* p. 579, 9. Reliqua, mutila illa quidem et depravata et transposita, sed eandem dictionem, qua Apsines in libello *περὶ προοιμίου* utitur, referentia, in iis, quae Apsines vel jam exposuit vel p. 531, 20. se expositurum esse professus est, persequendis ita versantur, ut Apsini, ad quem auctorem pars eorum in commentario ad Hermogenem de statibus Rhet. gr. Vol. VII. p. 689. refertur, videantur relinquenda. Qui si in capite *περὶ ἐλέου* multiplicem poëtarum lectionem prodit, in libello *περὶ προοιμίου* non prodit, id non debet videri mirum, sed consentaneum, quia hic locus poëtis cum oratoribus est communis. Apsinem autem a poëtarum lectione non fuisse alienum, vel liber *περὶ προοιμίου* docet. Sed de his utcumque existimabitur, illud pro certo ausim affirmare, Longini in reliquis nihil usquam inesse simile, quum in iis, quae inde a p. 552, 10. usque ad p. 579, 9. leguntur, Platonicum non possis non ubique agnoscere. Jam ea appono, quae mihi inter legendum videbantur emendanda. Adjeci notationem verborum et sententiarum quarundam, quas Longinus ex Platone sumsit.

P. 543, 5. *Ἀναμνήσομεν δὲ καὶ περὶ προσωποποιίας*. Lectionem codicis Par. *διὰ προσωπ.* confirmant sequentia l. 12. *διὰ ταύτης δὲ τῶν εἰρημένων ἀνάμνησις οὕτω γίνεται*. p. 544, 20. *οὕτως ἀνέμνησεν ἂν διὰ τῆς προσωποποιίας*.

P. 544, 5. *ἱπαναμνήσει*. Malim *ἐπαναμνήσει*, ut infra l. 22. *ἐπαναμνήσομεν*. p. 546, 8. *ἐπαναμνήσομεν δὲ καὶ διὰ τῆς συγκρίσεως*.

P. 544, 19. ἐν τῇ ἡμῶν αὐτῶν. Legendum videtur ὑμῶν αὐτῶν, ut paulo superius l. 15. ὑμῖν pro ἡμῖν.

P. 544, 21. τῶν δὲ εἰρημένων ἐπαναμνήσομεν ἢ ἐξ ὑποτυπώσεως. Haec usque ad τυχεῖν p. 545, 11. alieno loco posita esse colligo ex enumeratione modorum τῆς ἀναμνήσεως proposita infra p. 549, 15 sqq., ubi inter προσωποποιῖαν et ἡθοποιῖαν nihil est interpositum.

P. 547, 17. διὰ τοῦτο. Scribendum videtur διὰ τούτου.

P. 548, 1. δι' ὃν ὑπολαμβάνεται μὲν νῦν νόμον εἰσφέρειν. Haud scio an reponendum fuerit: οἷον ὑπολαμβάνετε etc.

P. 548, 9. τοὺς ἀδικήσαντας μηδεμίαν τιμωρίαν ἐκτείνειν. Legerim τοὺς υἱοὺς ἀδικήσαντας. Respicit enim ad ea, quae leguntur supra l. 2. ἐξουσίαν ἔχειν τοὺς πατέρας τῶν υἱῶν.

P. 548, 11. δι' ὑπογραφῆς. Legendum videtur δι' ἐπιγραφῆς. Sic infra l. 22. ἔστι δὲ οὐχ οὕτως ἀναμνησκειν μόνον διὰ τῆς ἐπιγραφῆς. p. 549, 19. ἐξ ἐπιγράμματος.

P. 549, 5. καθ' ἑκάτερον τόπον. Malim καθ' ἕτερον τρόπον. Etiam supra p. 533, 17. pro τοὺς τόπους τῆς ἀναμνήσεως reposuerim τοὺς τρόπους τῆς ἀναμν. Deinceps pro τὸ σχῆμα τὸ τῆς πεύσεως χρώμενον haud dubie legendum est τῷ σχήματι τῷ τῆς πεύσεως χρώμενον.

P. 551, 11. οὐκ ὃν αὐτῷ φιλοτιμεῖσθαι etc. Hunc locum deleta voce αἷτιος, quam de Tuo inseruisti, ita legerim: οὐκ ὃν αὐτῷ φιλοτιμεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς ἐκ χρημάτων γέγονεν ὑμῖν ἐκ τῶν ὄντων τὰ δυνατὰ αὐτῷ χρήσιμος. Deinceps in verbis αὐτόν γε μὴν ἔταξεν ἐπὶ τὰ τῇ πόλει συμφέροντα pro αὐτόν scribendum αὐτόν. De locutione τάττειν ἑαυτόν ἐπὶ τι vid. Lex. Xenoph. T. IV. p. 254. et Novi Testamenti intpp. ad 1 Cor. 16, 15.

P. 551, 14. καὶ γὰρ τοι δῆμον ὁρῶν ὥφελει τὸ κοινόν. Facili opera haec emendaveris scribendo δημηγορῶν.

P. 561, 4. ἀποτετορνευμένων καὶ στρογγύλων ἀποδέ-

χεσθαι λόγων. Plat. Phaedr. p. 234. E. ὅτι σαφῇ καὶ στρογγύλᾳ — ἕκαστα τῶν ὀνομάτων ἀποτετόρνευται.

P. 567, 14. σώματός τε καὶ τόνου φωνῆς. Reponendum esse σχήματος pro σώματος, intelligitur ex p. 568, 15. καὶ σχήματος πως ἔχειν ποιεῖ καὶ τόνου φωνῆς. Eustath. ad Hom. Odys. δ. p. 1496. ἔστι κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὑπόκρισις διάθεσις φωνῆς καὶ σχήματος πιθανή etc. coll. Schol. ad Theonis Prog. Rhet. gr. T. I. p. 257, 11.

P. 568, 10. θεώμενος. Malim θεώμεθα.

P. 570, 4. λήθην μὲν καὶ ἔξοδον μνήμης. Plat. Phileb. p. 33. E. ἔστι γὰρ λήθη μνήμης ἔξοδος.

P. 571, 5. οἶον κηρὸς εἰργασμένος. Plat. Theaetet. p. 194. C. ὅταν μὲν ὁ κηρὸς τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ βαθύς τε καὶ πολὺς καὶ λεῖος καὶ μετρίως ὠργασμένος ᾖ, ubi item olim legebatur εἰργασμένος. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 179 sq.

P. 571, 7. μηδ' ἀντίτυπος μηδ' ἀτέραμνος. De his adjectivis vid. Ruhnken. ad Tim. p. 156 sq.

P. 571, 10. καθάπερ ἐκμαγεῖον. Plat. Theaetet. p. 191, C. θές δὴ μοι λόγου ἕνεκα ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐν κήρινον ἐκμαγεῖον.

P. 572, 1. μεμνκότα. Plat. Phaedr. p. 251. B. D.

P. 572, 2. τοῖς νωθροῖς καὶ λήθης γέμουσιν. Plat. Theaet. p. 144. B. νωθροὶ πως ἀπαντῶσι πρὸς τὰς μαθήσεις καὶ λήθης γέμοντες.

P. 572, 3. ὥσπερ ἐν ἀμφοραῖς. Codices exhibere διαφοραῖς in notis monuisti. Legendum διφθέραις. Opponuntur enim his in sequentibus verba: καθάπερ ἐν χαλκοῖς γραμματίοις. Hesych.: Διφθέρα, δέρμα, βύρσα, δέλτος, γραμματεῖον. Add. intpp. ad Herod. 5, 58.

P. 572, 9. μνήμη μὲν γάρ ἐστι σωτηρία φαντασιῶν etc. Plat. Phileb. p. 34. A. σωτηρίαν τοίνυν αἰσθήσεως τὴν μνήμην λέγων ὀρθῶς ἂν τις λέγοι.

P. 573, 3. πόνου δημιουργοῦ. Sequentia docent, legendum esse πόθου pro πόνου.

P. 573, 6. τῆς ἐπιθυμίας τὴν γένεσιν ἐρῶμένην οὖσαν, ὃ δὴ ἔρως κέκληται. Plat. Phaedr. p. 238. C. ἐπιθυμία — ἐρῶμένως ῥωσθεῖσα — ἀπ' αὐτῆς τῆς ῥώμης ἐπιθυμίαν λαβοῦσα ἔρως ἐκλήθη.

P. 573, 11. ὠδῖνα. Plat. Phaedr. p. 251. E. ibiq. Stallbaum.

P. 573, 13. σφύζοντος καὶ σφαδάζοντος καὶ πηδῶντος ἐν αὐτῇ τοῦ τῆς φαντασίας μέρους. Plat. Phaedr. p. 251. D. πηδῶσα, οἷον τὰ σφύζοντα.

P. 575, 9. ἐπὶ σχολῆς ἄγειν ἐντύχοντα γινῶναι. Cod. Par. ἔχειν pro ἄγειν exhibet. Recte! Infra l. 12, pro eo est ἐπὶ σοὶ καθεστηκέναι διαναγνόντι καὶ ἐπιλεξαμένῳ μαθεῖν.

P. 575, 12. μηδ' ἐπὶ σοὶ καθεστηκέναι — μαθεῖν οἷον μηδὲ εἰδέναι γράμματα. Recte Vind. Ven. οἷου, neves putes, penes te esse etc.

P. 575, 22. τῷ πρὸς ἐκείνοις εἶναι τὴν γνώμην. Plat. Phaedr. p. 249. C. πρὸς γὰρ ἐκείνοις (ἡ τοῦ φιλοσόφου διάνοια) αἰεὶ ἐστὶ μνήμη κατὰ δύναμιν etc.

P. 576, 4. νυνὶ δὲ περωθεῖς ὑπὸ μνημοσύνης. Plat. Phaedr. p. 249. C. διὸ δὴ δικαίως μόνη περοῦται ἡ τοῦ φιλοσόφου διάνοια etc.

P. 576, 7. νυστάζειν γὰρ αὐτὸν οὐκ ἔα. Plat. Phaedr. p. 251. E. οὔτε νυχτὸς δύναται καθεύδειν.

P. 576, 8. καὶ παρίεναι τὰ μέρη τοῦ κάλλους ὃ πόθος ἐγκείμενος. Plat. Phaedr. p. 251. C. βλέπουσα πρὸς τὸ τοῦ παιδὸς κάλλος ἐκείθεν μέρη ἐπιόντα καὶ ῥέοντα, ἃ δὴ διὰ ταῦτα ἵμερος καλεῖται etc.

P. 577, 4. ἡ παραβολὴ τῆς ἐννοίας καὶ ὁ κύκλος. Malim ἡ περιβολή. Sic Plutarch. Lucull. c. 21. κύκλον τινὰ καὶ περιβολήν, quem locum laudat Schneider. in Lexico.

P. 579, 1. οὐδὲ ἀδύνατον. Legendum videtur οὐδὲ δυνατόν.

P. 579, 12. ἀσύμφορον. Post hanc vocem est lacuna.

P. 579, 14. τὸν δὲ ἅπαντα ἐν ἀσφαλει. Inserenda post ἅπαντα videtur vox χρόνον. Supra p. 530, 19. ὅτι οὐκ εἰς τὸ παρὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἐκ τούτων ἄμεινον οἰκήσομεν.

P. 579, 17. συνελόντι δ' εἰπεῖν. Haec non pertinent ad caput περὶ τῶν τελικῶν; sermo est rursus περὶ ἐλέου, ut supra p. 550.

P. 579, 23. ἐκ τοῦ παρὰ τὴν ἀξίαν θεωρεῖσθαι. Vox θεωρεῖσθαι delenda, ex superioribus perperam huc translata.

P. 580, 13. καὶ στρατηγὸς κρινόμενος ἐκινήθη ἐπὶ νίκῃ γενομένη. Dele vocem ἐκινήθη et punctum post γενομένη, nec quidquam desiderabis.

P. 581, 1. δείξει δικαίως. Praestat lectio codicum, qui praebent δείξαι. Verba sic construenda: καὶ ἀξιῶν δείξαι, αὐτοὺς δικαίως νῦν ἐλέου τυχεῖν. Deinceps καὶ ante κινήσει delendum; post ἔλεον est lacuna.

P. 583, 3. ἅμα τε αἰξήσας. Puncto post λόγοι deletō scripserim: καὶ οἱ περὶ τούτων ἐκάστου λόγοι ἅμα τε αἰξήσουσι τὸ στοιχεῖον τοῦ ἐλέου καὶ τοὺς δικαστὰς ἐπὶ σπάσσονται.

P. 584, 1. ὑπὸ τοῦ ἐκτὸς εἰρημένα. Scribendum: ὑπὸ τοῦ Ἑκτοροῦ. Hectorem enim Homerus haec dicentem facit.

P. 584, 16. ὦραν ἔχοντι. Post haec verba est lacuna.

P. 585, 14. ἀλλ' ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἔλθω τόπον. Legendum ἐλθὼν, et distinctio major post τόπον posita delenda.

P. 586, 9. σιωπῶντα περιστήσας δικαστηρίῳ. Malim παραστήσας, ut p. 585, 16. τὴν ἰσχυρὰν ἐρημίαν τῶν Θηβαίων παραστήσαι βουλόμενος.

P. 586, 22. οὗτος εἴλετο τοὺς δικαστὰς etc. Malim οὗτος εἰ λέγοι τοὺς δικαστὰς, ut infra p. 587, 9. καὶ τὰ ἐξῆς τούτοις εἰ λέγοι, ἔλεον κινήσει etc.

P. 587, 22. ἐρεῖ τις ἴσως καὶ τὴν δημοκρατίαν. Ante

τὴν δημοκρατίαν subintelligenda est praepositio διὰ, post δημοκρατίαν ponenda distinctio minor.

P. 588, 20. τὸ δὲ γενέσθαι λέγων. Scribendum censeo: τὸ δέον γενέσθαι λέγων.

P. 589, 12. τὸν περὶ ἐλπίδος τόπον καλούμενον. Haud dubie legendum τὸν παρὰ ἐλπίδας τόπον. Sic supra p. 579, 20. κατὰ τὸν τρόπον (l. τόπον) θεωρεῖται τὸν παρὰ τὴν ἀξίαν καλούμενον. p. 580, 1. ἀπὸ τοῦ καλουμένου παρὰ τὴν ἐλπίδα. De locutione παρὰ ἐλπίδας dixi ad Theon. Prog. c. 7, 14. p. 100.

P. 589, 15. ὥσπερ μήποτε ὦφειλε. Malim μὴ τότε ὦφειλε.

P. 590, 18. τοῦτον τὸν τρόπον κεκίνηκε. Malim τὸν τρόπον. Sic supra p. 586, 25. κεκίνηκε καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ὅμηρος. p. 591, 20. καὶ ὁ Αἰσχίνης τοῦτόν που κεκίνηκε τὸν τρόπον.

P. 590, 23. ἃ μὲν γὰρ ἡθοποίησε τὸ σχῆμα τῆς γυναικός. Legendum videtur: πρῶτον μὲν γὰρ ἡθοπ.; sequitur enim l. 25. ἔπειτα τὸν Ἀβραδάταν etc. Saepe autem loco numerorum ordinalium figurae literarum ponuntur.

P. 591, 17. ἀπὸ τῆς παρὰ τὸν Αἰγισθον χαρᾶς οὔσης. Legendum περὶ τὸν Αἶγ. Sic l. 23. τὸ πάθος τὸ συμβεβηκός περὶ τινὰς τῶν οἰκείων. p. 592, 9. τὰ περὶ αὐτοὺς ὄντα πάθη. p. 593, 3. ἐκ τῶν περὶ αὐτὸν γενησομένων παθῶν.

P. 592, 3. ἀκρατῆς λύπης γεννηθεῖσα. Scribendum γεννηθεῖσα. Vid. Thom. M. ed. Ritsch. p. 75, 6. Lobeck. ad Phryn. p. 108 sq.

P. 593, 10. ἔτι ἔλεον κινήσει τὴν ἐρημίαν ὀδυρόμενος τὴν ἑαυτοῦ. Malim ex codicum vestigiis: ἔτι ἔλεον κινήσομεν τὴν ἐρημίαν ὀδυρόμενοι τὴν ἑαυτῶν. Etiam p. 580, l. 15. 583, 12. 587, 10. 591, 22., quibus locis codices κινήσον exhibere monuisti, ipse vel κινήσει vel κίνησον vel κινήσεις edidisti, κινήσομεν legendum esse videtur.

P. 594, 10. *ἔξει δὲ ποτε καὶ εἰς τὸν πολιτικόν.* Scribendum *ἦξει*, ut Apsines supra p. 494, 18. *ἔλθοιεν δ' ἂν ποτε καὶ ἱστορικαὶ εἰς πολιτικόν.*

Superest, ut absolutum opus edendorum rhetorum graecorum Tibi gratuler. Vale, Amice Dilectissime, mihiq; favere perge!

Scrib. Reutlingae prid. Non. Mart.
MDCCCXXXVI.

TABULA LIBRORUM

QUI RHETORUM GRAECORUM CORPORE CONTINENTUR.

Vol. I.

I.	Hermogenis Progymnasmata	1
II.	Aphthonii Progymnasmata	55
III.	Matthaei Camariotae Epitome Aphthonii Pro- gymnasmatum	121
IV.	Anonymi Epitome Aphthonii Progymnasmatum	127
V.	Theonis Progymnasmata	137
VI.	Scholia in Theonem	257
VII.	Nicolai Progymnasmata	262
VIII.	Nicephori Basilacae Progymnasmata	421
IX.	Adriani exercitationes	526
X.	Severi Narrationes et Ethopoeiae	534
XI.	Georgii Pachymeris Progymnasmata	549
XII.	Anonymi Progymnasmata	597

Vol. II.

XIII.	Scholia Aldina in Aphthonium	1
XIV.	Doxopatri Prolegomena Rhetoricae	69
XV.	Doxopatri Homiliae in Aphthonium	81
XVI.	Anonymi Scholia in Aphthonium	565

Vol. III.

XVII.	Hermogenis Rhetorica	1
XVIII.	Rufi Rhetorica	445

XIX.	Anonymorum Epitomae	461
XX.	Josephi Rhacendytæ Epitome	469
XXI.	Anonymus de quatuor partibus orationis	570
XXII.	Anonymus de octo partibus orationis	588
XXIII.	Anonymi Epitome	610
XXIV.	Anonymi Epitome	618
XXV.	Joannis Tzetzae Epitome	670
XXVI.	Psellus de rhetorica	687
XXVII.	Anonymus de figuris apud Hermogenem	704
XXVIII.	Castor Rhodius de metris rhetoricis	712
XXIX.	Anonymi expositio rhetoricae	725

Vol. IV.

XXX.	Syrianî Sopatri et Marcellini Scholia ad Hermogenis Status.	
------	---	--

Vol. V.

XXXI.	Sopatri Scholia ad Hermogenis Status	1
XXXII.	Maximi Planudæ Scholia ad Hermogenis Rhetoricam	212
XXXIII.	Maximus de antithesibus indissolubilibus	577
XXXIV.	Anonymus de statibus	591
XXXV.	Michaël Psellus de compositione partium orationis	598
XXXVI.	Ejusdem Synopsis Idearum	601
XXXVII.	Prolegomena Rhetoricae	608

Vol. VI.

XXXVIII.	Doxopatri Prolegomena Rhetoricae	1
XXXIX.	Anonymi Prolegomena Rhetoricae	33
XL.	Troili Sophistæ Prolegomena Rhetoricae	42
XLI.	Jo. Siceliotæ Commentarius ad Hermogenis Ideas	56
XLII.	Georgii Diaeretae Commentarius ad Hermogenem de Inventionem	505

XLIII.	Georgii Plethonis Epitome Rhetoricae . . .	542
XLIV.	Matthaei Camariotae Epitome Rhetoricae . . .	590

Vol. VII.

XLV..	Anonymi Prolegomena ad Hermog. Status . . .	1
XLVI.	Alia Prolegomena ad Hermog. Status . . .	34
XLVII.	Alia Prolegomena ad Hermog. Status . . .	49
XLVIII.	Prolegomena ad Hermog. de Inventione . . .	52
IL.	Expositio Hermogenis de Inventione . . .	55
L.	Observationes ad Hermogenem de Inventione . . .	74
LI.	Capita primi Idearum libri	77
LII.	Syriani Prolegomena ad Ideas	90
LIII.	Commentarius ad Hermogenem de statibus de inventione et de ideis	104
LIV.	Gregorii Corinthii Commentarius ad Hermog. de methodo gravitatis	1088

Vol. VIII.

LV.	Sopatri tractatio caussarum	1
LVI.	Cyrus de differentia statuum	386
LVII.	Anonymi Problemata rhetorica	400
LVIII.	Alexander de figuris	414
LIX.	Phoebammon de figuris	487
LX.	Tiberius de figuris	520
LXI.	Herodianus de figuris	578
LXII.	Polybius Sardianus de schematismo	611
LXIII.	Anonymus de figuris	617
LXIV.	Zonaeus de figuris	671
LXV.	Anonymus de Synecdoche	691
LXVI.	Anonymus de figuris	694
LXVII.	Anonymus de figuris	698
LXVIII.	Anonymus de tropis poëticis	714
LXIX.	Tryphon de tropis	726
LXX.	Gregorius Corinthius de tropis	761
LXXI.	Anonymus de tropis	779

LXXII.	Cocondrius de tropis	.	.	.	.	782
LXXIII.	Georgius Choeroboscus de tropis	.	.	.	.	799

Vol. IX.

LXXIV.	Demetrius de elocutione	.	.	.	.	1
LXXV.	Menander de genere demonstrativo	.	.	.	.	127
LXXVI.	Alexander de materiis rhetoricis	.	.	.	.	331
LXXVII.	Aristides de oratione civili et simplice	.	.	.	.	340
LXXVIII.	Apsinis Rhetorica	.	.	.	.	467
LXXIX.	Longinus de inventione	.	.	.	.	543
LXXX.	Minucianus de argumentis	.	.	.	.	597

